This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

EVELYN ABBOTT,

Balliol College.

600094139W

J. Maas
B.N.C
Oxf
Aug. 18

FRAGMENTA

COMICORVM GRAECORVM

JUL 8
OXFORD

COLLEGIT ET DISPOSVIT

AVGVSTVS MEINEKE

EDITIO MINOR

PARS I (... p. 56)

BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS G. REIMERI
MDCCCXLVII

292. c

BODLEIAN LIBRARY
6 JUL 85
OXFORD.

PRAEFATIO

In adornanda hac nova Graecorum comicorum editione illud potissimum mihi propositum fuit, ut omissis omnibus quae ad ipsa poetarum verba non facerent in horum tamen reliquiis et expoliendis et ubi fieri posset augendis rectiusque explicandis praecipuam curam collocarem. Itaque maiorem quidem quattuor voluminum operam longis annorum spatiis conquisitam et digestam etiam huius libri fundamentum esse oportebat, sed ut digressiones omnes verborumque et rerum ambages vitarem idque unum sedulo spectarem quo plenus et integer et parabilis neque ad usum inhabilis exhiberetur huius litterarum generis conspectus. Ac primum quidem universa reliquiarum materia ex singulis quibus ducta ducendaque erat fontibus de integro excussa novisque curis tractata est, ita ut et veteres grammaticorum philosophorum historicorum aliorum editiones denuo compararentur et ubi nova accesserat supellex in usum adhiberetur, sive ad locupletandos hos ingenii et festivitatis Atticae thesauros, sive pristinae suae elegantiae et perspicuitati propius admovendos. Ita certe assecutum me esse spero, ut singula posthac fragmenta facili opera in suis inveniantur fontium locis neque frustrentur amplius quaerentium labores. Quodsi quosdam libros non satis constanti inveneris diligentia interrogatos, scias velim hos sero et inter bienne excudendorum foliorum spatium in manus meas pervenisse, veluti Pollucem Bekkeri, alios urgente plerumque tempore

usurpari non potuisse. In poetarum deinde oratione conformanda ea valebat lex et ratio, ut nihil admitteretur nisi quod simplex planum perspicuum elegans esset et singulorum ingenio artique conveniret; procul haberentur omnia quae coniectandi lusum libidinemve, non sobrium subactumque iudicium prae se ferrent. Qua in re si nimis interdum fastidiosum me dixeris, non latebit tamen, spero, propter huius maxime editionis consilium multa tacenda fuisse, quae in ampliori olim libro commemorari potuerint et in singularibus de eiusmodi rebus commentationibus afferri debeant: quemadmodum et ipsi in maiore addendorum quinto volumini affigendorum sylloge pleraque adduximus, alia adducemus. Eundemque in annotationibus tenendum putabam usum modumque: quo nihil referendum videbatur, nisi quod ad illam quam proposuissem orationis formam aut eruendam aut stabiliendam valeret. Sed ubi in superiore editione non recte aut parum sufficienter explicatum quid videbatur, paucis verbis de mutata sententia lectores edocere praestabat quam commentarium scribere ad varios quoslibet usus et abusus destinatum. Hoc enim etiam de altero illo libro observandum erit, si ab omni parte hos poetas illustrare et, quod in Menandri olim et Philemonis factum est reliquiis, invitante materia ad cognatarum affiniumque rerum tractationem exspatiari, denique si quidquid ex hisce fontibus ad grammaticam et poeticam artem, ad litterarum Graecarum historiam, ad rerum antiquarum memoriam aliasque innumeras disciplinas duci posset emolumenti, indicare et exponere voluissem, non eam certe vel ex longinquitate temporis haec studia utilitatem captura fuisse, qualem nunc acribus aequalium ingeniis patere suspicor. Itaque mecum his fruere idemque ut tuae doctrinae et sollertiae quam uberrimos hae litterae percipiant fructus strenue cura.

De externa denique huius libri forma pauca sunt quae annotari debeant. Etenim poetarum plerumque praeter Aristophanem, quem *τοῖς προτέροις τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας* adiungere

malui, et fragmentorum eundem fere quem antea servatum videbis ordinem. Quem ubi immutaverim ex ascriptis superioris editionis paginarum notis intelleges. Ea autem erat numerorum quos in fronte singulorum fragmentorum posui ratio, ut in margine indicaretur continuus uniuscuiusque poetae reliquiarum ordo, Romanis deinde litteris significarem notarum fabularum aut incertae sedis frustorum locum, quibus intra uncinos adiectae sunt maioris libri voluminum paginarumque notationes. Has ubi omisimus, novum facile deprehendes fragmentum cum aliis in locis, tum in anonymorum praecipue comicorum parte extrema. Indices adieci duos: poetarum unum, eorum etiam quorum nullae supersunt reliquiae, alterum fabularum, indicatis utrobique aut huius libri paginis aut, ubi mera nomina extant, fontibus. Scriptorum autem verborumque indices ab huiusmodi compendiaria collectione alienos putavi, praesertim cum comicae dictionis indicem, quem quinto eique postremo alterius libri volumini allaboravit Henricus Iacobi, etiam hoc libro utentibus commodum fore sentirem. Eum ut nondum in lucem edere posset factum est singulari qua diu afficiebatur nervorum infirmitate, quae inceptam describendorum foliorum operam intermittere invitum et dolentem coegit. Iam vero magnopere illi curae erit ut continuo labore inchoatum opus absolvere et tandem aliquando promissis stare possit: ut sub proximi anni initium etiam quintum illud comoediae Graecae volumen doctorum manibus traditum iri confidam. Ibi etiam quae post hanc alteram recensionem vel propter eam addenda retractandaque erunt collecta invenies suo quaeque loco disposita et explicata: nam quae ante edendum hunc librum correcta annotataque erant, typis dudum descripta sunt prioribus istius voluminis, quo interdum lectores remittendi erant, paginis. Hinc ergo mutationum pleraque argumenta peti poterunt: sed ubi e re esse arbitrabar, ne hac quidem epitome verbis peperci, quod in Platone maxime comico faciendum erat, cuius nulla fere

est pagina quae suam servarit faciem. Et haec quidem hactenus.

Verum ut fit in hoc studiorum genere, cum et dies diem doceat, alia vero propter ingenii humani imbecillitatem scribentium oculos animumque effugiant: etiam hic non pauca annotanda sunt quae suis locis adhibeantur.

Quod superest, non possum quin publice gratias agam Henrico Iacobi, cuius doctam diligentiam non modo in castigandis typothetae erroribus, sed etiam in gravioribus rebus identidem summo cum fructu expertus sum. Scribebam Berolini a. d. XI. Kal. Mart. a. MDCCCXLVII.

P. 18. Cratini fr. 62 scribendum dicerem *ὕδωρ παραρρεῖ*, nisi alio duceret Photius p. 615 20. *Ὕδωρ παραρέῃ: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων.* Hinc intellegitur Cratinum tale quid scripsisse, *πράξω δὲ ταῦτα κἂν ὕδωρ παραρρέῃ.*

P. 21 fr. 75 apud Pollucem cum libris ms. *πέλιχας* dedit Bekkerus.

P. 22. Cratini fr. 86. *ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ ΦΙΤΤΕΩC.* Suspicor *ΦΗΓΕΩC.* id loci nomen in Attica prope Marathonem siti, teste Stephano Byz. s. v. *Ἁλαὶ Ἀραφηνίδες. ἔστι δὲ ὁ δῆμος τῆς Ἀραφηνίδος μεταξὺ Φηγέως τοῦ πρὸς Μαραθῶνι καὶ Βραυρῶνος.* Fagorum feracem fuisse vel nomen indicat, aptissime igitur in illo Cratini versu memoratur.

P. 24. Cratini fr. 96 4, *ἑρπύλλῳ κρόκοις ὑακίνθοις ἑλιχρύσου κλάδοις*, Porsonus metri causa scribebat *ὑακίνθοισιν.* sed *ἑλίχρυσος*, quod secunda syllaba correpta efferri nullo, quantum memini, exemplo constat, ad *ἕλος* potius quam ad *ἕλιξ* revocandum videtur, ideoque recte illam syllabam producit, meliusque fortasse *ἑλείχρυσος* scribitur. Ibid. quae in annotatione ascripta sunt Pollucis verba, in his *καὶ σμίλου, ὅπερ ἦν τῆς σμίλακος ἄνθος* edidit Bekkerus.

P. 29. Cratini fr. 116 scribendum *Καραῖε.*

P. 33. Cratini fr. 140 Bothianum commentum commemorari non debuit.

P. 45. Cratini fr. 206 Holstenius valde probabiliter pro *Σάκας* scripsit *Σάβας*, ut *Σαβαῖοι* intellegantur, quemadmodum apud Dionysium Descr. Orbis.

P. 55 fr. 265. Photius annotationem suam ex Harpocr., p. 134 11 duxit.

P. 59. Cratini fr. 290. In Athenaei verbis, *ὧν* (obeliscorum a Doricha dedicatorum) *μέμνηται Κρατῖνος διὰ τούτων*, fortasse nihil excidit, sed pro *τούτων* scribendum *Πλούτων*, ut XIII p. 594 d: *Φιλήμονος γὰρ ἑταίρας ἐρασθέντος καὶ χρηστὴν ταύτην ὀνομάσαντος διὰ τοῦ δράματος.*

P. 68 fr. 375. Pollucis verba apud Bekkerum haec sunt: *φιλόπαις, ἄτεκνος, ἄπαις, φιλότεκνος, μισόπαις, φιλοτεκνία, μισοτεκνία, μισότεκνος, καὶ παρὰ Κρατίνῳ εὔπαις.*

P. 69. Cratini fr. 389 legendum ut Bekkerus e codd. edidit *τῇ μάστιγι κνάψειν εὖ μάλα | πρὶν συμπατῆσαι.*

P. 72. Cratini fr. 410 pro *ὁρκώτης δ' ἐγώ* scribendum videtur *ὁρκωτὴς λέγω*. fr. 412 recipiendum erat *καθεῖλκεν*. prior fragmenti pars corrupta est. in Prisciani loco scribendum videtur *Cratinus ὅστις ἐν Πυτίνῃ.*

P. 78. 'Cratini fragmentis, nisi ad Pytinae fr. VIII p. 42 respexit grammaticus (cf. X 67), adiiciendum videtur hoc.

CLXXIX 454

Pollux VII 161: *κεράμιον οἰνηρὸν 'Ηρόδοτος καὶ Κρατῖνος.'* H. Iacobi.

P. 86 extr. de alio Cratetis fragmento v. ad Eupol. fr. 37.

P. 90 Pherecratis fr. 14 *βύρσης γλευκαγωγοῦ* ex codicibus edidit Bekkerus. Ibid. fr. 16: eidem Pherecrati etiam *Ἀχαρνικῶν ἵππων* notitiam ascribit Arsenius.

P. 92 *Ἀγρίων* fr. XIII in incertis olim erat: hinc in margine scribendum 29 a. b et XIII (2, 355).

P. 101 fr. 69 *συμπύκτοις* scribit Fritzschius Ar. Ran. p. 283.

P. 104 2 nescio quo casu exciderunt haecce:

IX 85 a

'Ο χορὸς δ' αὐτοῖς εἶχεν δάπιδας ῥυπαρὰς καὶ στρωματόδεσμα.

Aelius Dionysius apud Eustath. ad Hom. p. 1369 43. *δάπιδες: στρώματα ἄττα. Φερεκράτης 'Ο χορὸς δ' αὐτοῖς κτλ.* Ad Crapatalos rettuli iam ed. mai. II p. 290. Editur vulgo *στρωματοδέσματα.*

P. 107 fr. 103 scribendum *κυάθιον ἀργυροῦν*, ut Bekkerus edidit e Par. A, qui pro *Λήροις* habet *μύροις*. fr. 106 9 *σίζοντ' ἐκέχυτ'* Bekkerus dedit.

P. 112 idem fr. 122 *Μανία θρεπτή.*

P. 122 fr. 166 Eustathius habet *σεσαγμένους*, alterum scholiasta.

P. 127 fr. 221 vide supra p. 92.

P. 128 fr. 228. "Huc pertinere videtur, quod olim in anonymorum fragmentis vol. IV p. 629 erat, Eustathii Od. p. 1572 21: *ἀλλαχοῦ δὲ ἐγράφη* (vide Ael. Dion. p. 969 1) *ἕρκη λέγεσθαι παρὰ τοῖς κωμικοῖς καὶ πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν.*" H. Iacobi.

P. 134. Teleclidis fr. 29 a Polluce servatum Bekkerus e codd. Paris. et Iungerm. plenius edidit: *εὐχροεῖν ὀρνιθοθηρᾶν σωφρονεῖν.*

P. 140. Hermippi fr. 9 Bekk. edidit *πᾶσι πόρνη.*

P. 144 fr. 36 *χρυσίδ' οἴνου πανσέληνον ἐκπιὼν ὑφείλετο.* in his *πανσέληνον* ineptum poculi epitheton, nec probari potest virorum doctorum explicatio *plenae lunae instar rotundum.* vide igitur an *πανσελήνοις* scribendum idque de sacris plenilunii tempore celebratis (Intpp. ad Soph. Ö. R. 1090) intellegendum sit. Ib. fr. 40. 'Difficile est dictu quid Dobraeus probarit, qui ad eum Nubium versum nihil nisi hoc ascripsit: "Compara Hesychium vv. *Κολακοφοροκλείδης* et *Κοραχοφ.*" Ibi cum de Cleonymo agatur, qui in priore Hesychii annotatione respicitur, putaverim eum *Κολακοφ.* praetulisse.' H. I. Ib. fr. 41 6 rectius fortasse scribitur *βρύκεις.* V. Hermannum ad Soph. Phil. 745.

P. 149. 'fr. 61 v. 7 scabiem poeta Lacedaemoniis imprecari videtur, non scabiem a Sitalca Spartae advectam iocari. Ita etiam versu 10 enumerationis turbatur ordo coniecta in Corcyraeos imprecatione, quae olim lacunae suspicionem movere videbatur: neque septimi versus sententia serio dicentis poetae ingenio conveniret, nisi ille similium rerum enarrandarum taedium eiusmodi aculeis condire voluisset. Cf., ut pauca afferam, Anaxandridae fr. 40 v. 66 sqq. Arist. Plut. v. 180, fortasse etiam fr. 316 v. 3. Scabiem vero etiam Syracosio optat Phrynichus fr. 25, quem locum bene Orelli ascripsit ad Horatii A. P. v. 417 *occupet extremum scabies.*' H. I. Ib. v. 20 sq. habet Eustathius Od. p. 1404 5.

P. 155 fr. 88 *πωλητήριον* Bekkerus cum Hemsterhusio in *πωλητῆρα* immutavit.

P. 156. Philonidis fr. 1 *Μεγαρεῖς δεινοί* coniunxit Bekkerus.

P. 158 fr. 13 *ἐπιχάρτην* Bekkerus dedit pro *ἐπίχαρτον.* Ibid. Eupol. fr. 1 4 scribendum cum Lobeckio Rhem. p. 356 *πεύκην* (ita cod. Par. Macr.), *ἀρίαν, δρῦν, κιττόν, ἐρίκην.*

P. 162. Eupol. fr. 20. V. Fritzschium ad Ran. p. 167.

P. 176 fr. 104 respicit Eustathius ad Od. p. 1401 11.

P. 184. De Eupolidis Adulatoribus singulari libello nuper disseruit Ioachimus Toeppel, Rostoch. 1846, ex quo subiiciam quae ad fragmentorum huius fabulae crisin faciunt. Fr. I 16 scribendum, de quo iam olim monui, *κλῳόν* pro *κλοιόν*. Fr. III 2 Toeppelius *οὐδὲ χαλκὸς ἂν εἴργοι*. Fr. V Fritzschius apud Toeppelium ita scripsit:

Παρὰ δὲ τῷ γε Καλλιάδου πολλὴ δὴ θυμηδία,
ἵναπερ ἡμῖν καὶ βατίδες καὶ λαγῷ καὶ κάραβοι.

Quae non displicent, nisi quod de Calliado dubito; versu secundo sufficit scribere *ἵνα πάρ' ἡμῖν*. Fr. VI in Photii verbis Fritzschius corrigit: *καὶ αὐλητρίδα πεζὴν Εὔπολις Κόλαξιν*. In prima huius glossae parte malim *ἔλεγον γάρ τινες οὕτως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ, τὰς χωρὶς ὀργάνων*, quae non ad nomen *μόσχος*, quo Aristotelem usum esse vix credam, sed ad *πεζὰς* spectare videntur. hoc si verum est, efficitur *καί* suo loco esse positum. Fr. X. Huius fragmenti primum versum solus servavit Diogenes, reliquos Eustathius l. l. cuius haec verba sunt: *καθὰ ἐμφαίνειν Εὔπολις λέγεται τὸν φυσικὸν Πρωταγόραν διακωμῳδῶν ἐν τῷ Ὃς ἀλαζονεύεται κτλ.* Haec cum versu a Diogene servato coniungenda esse vidit Porsonus, dissentiente Toeppelio p. 39. Fr. XI. Fritzschius *ὁ Πρωταγόρας ἐκέλευε γὰρ πίνειν*. Ibid. *ἔκκλυστον* iam Reiskium coniecisse video. Fritzschius *ἔκπλυτον*. Fr. XIV. Fritzschius *ἰχθῦς μόνον ἐωνημένος*. Fr. XV ex Polluce sua hausit schol. Luciani vol. IV p. 178 Iac. Fr. XX scribendum cum Bekkero *παραπλήσι' ὄντα σοι γέγραπται τἄπιπλα*. atque ita nunc etiam Fritzschius ad Ran. p. 217. Fr. XXV. cfr. Fritzschius apud Toeppel. p. 69. Fr. XXVI. Bekkerus *συμβίοτοι* edidit; rectius Seberus ad codd. fidem *συμβιωταί*. Cfr. Toeppel. p. 55. Fr. XXX. cfr. Toeppel p. 27.

P. 190 fr. 181. apud Pollucem VI 92 *χερόνιπτρον* edidit Bekkerus.

P. 198 ad fr. 229 respicit Eustathius II. p. 812 55.

P. 200 fr. 241 ita exhibuit Bekkerus: *κακὰ τοιάδε | πάσχουσα μηδὲ πρᾶσιν αἰτῶ;*

P. 205 fr. 271 idem ita legendum proposuit [*ἀλλ' εἰς τί*] *μισθοῖ; ποῖ; πόση τις ἡ φορά;*

P. 209. Eupol. fr. 292 legendum *τίς ὁ φῶνος, ὦ ῥαψῳδέ;* ut vidit Augustus Nauck.

P. 210 fr. 303 v. 5 scribendum *ἁμίδα*, item apud Diphilum fr. 43 vs. 34, Epicrat. fr. 5.

P. 216 fr. 333 alteram coniecturam praetulit Bekkerus *ἄνω ῥοθιάζει π. τ. χ.*

P. 217. Eupol. fr. 338 rectius *λάβδα* pro *λάμβδα*, de quo admonuit L. Dindorfius.

P. 220 fr. 357. In scholio ad Aeschinem Sauppius non quae ego posui, sed quae ibidem leguntur verba, *οὗτος* [*γὰρ*] *ἐν τοῖς φρουρίοις κοιτάζεται*, Eupolidis esse existimat.

P. 223. Eupol. fr. 376. De *ἐμίας* haec ad me perscripsit Augustus Nauck: Meiner Ansicht nach gehört *ἐμίας* zu jenen tadelnden Wörtern auf *-ίας*, welche ein Zuviel andeuten, *ὠμίας*, *σκοτίας*, *τερατίας*, *ἐρυθρίας*, *πωγωνίας* etc. (Lobeck Pathol. p. 494. 508). Diefs sind durchgängig Bezeichnungen von Personen. Demnach sollte es bei Eustath wie bei Galen Gloss. Hippocr. p. 466 statt *ἔμετοι* heifsen *ἐμετικοί*, cf. Eust. Il. *ξ* p. 996 39: *ἐμίας ὁ ἐμετικὸς ἢ εὐεμής*. Dieses *ἐμίας* also gebraucht Eupolis *ἐπὶ τοῦ κακοφώνου*, *de homine qui non pronuntiet verba sed eructet et vomat*, von einem Schwätzer dessen Sprechen einem Erbrechen gleicht. Die Metapher, welche besonders bei den Lateinischen Schriftstellern gebräuchlich ist, finde ich bei Diphilus IV p. 395 v. 21 und Alciphr. 1 25 f.

P. 225. Eupolidis fr. 412 *σκύτινα χηλεύει* edidit Bekkerus.

P. 230. Phrynichi fr. 12 Bekkeri editio *ἀλεκτρυοπώλιον*.

P. 233 post Phrynichi (fr. 33) verba cod. Par. A pro editis haec habet: *καὶ φορβὰς τὴν πόρνην λέγει ὥσπερ καὶ μαινὰς καὶ μαχλάς*.

[redacted]

P. 246. De alio Amphiarai fragmento vide infra p. 358 fr. 13.

P. 247. 'Ad fr. 47 (nisi malis ad p. 282 fr. 275) confer Poll. VI 51: *καὶ ἑψητῶν δὲ λοπὰς εὐτελές τι βρωμάτιον ἦν.*' H. I. Ibid. fr. 50 scr. *καὶ μὴν χθὲς παρῆν | Πέρδιξ ὁ χωλός.* ita recte A. Nauck.

P. 255. 'fr. 110 ut *Γεωργοῖς εἴρηκεν* scriberem permovit me Monacensis codicis auctoritas: neque abhorrere eiusmodi dicendi usum a Prisciani more alia docebant exempla, veluti II p. 182 Kr. "*Πλάτων ἢ Κάνθαρος Συμμαχίᾳ οὕτως ἤρξατο*", quod est infra p. 383; item *τουτέστιν* II p. 186 Kr. et quod novissime Meinekius coniecit "Cratinus *ὅστις ἐν Πυτίνῃ*" Addend. ad Cratini fr. 412. De aliis alibi.' H. I.

P. 257 fr. 123 pro *αὐτῷ Μελιτέων* malim *ἐν τῷ Μελιτέων.* Vide ad Platon. fr. p. 397.

P. 261 fr. 149 v. 12 *ἦν ποτ' ὀξὺς ἔλθῃ ξυλλ.* Madvig. Philol. I 677.

P. 264 fr. 164 G. Hermannus ita scribendum suspicabatur, *φημὶ δ' οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντ' ἂν ἐκλαπῆναι,* Bothius: *φήμη 'στὶν ἐξ ᾠῶν βροτοὺς ἅπαντας ἐκλαπῆναι.*

P. 265 fr. 178 *περίθεσιν* etiam Bekkerus scripsit.

P. 271 fr. 211 v. 1. 2 Fritzschius Ran. p. 142 *σορελλῆ* mavult scribere propter Hesychium v. *τορελλῆ.*

P. 275 4 Bekkeri Par. A non habet *κατακεκερματίσματα* sed *κατακερματίσματα,* Pollucis autem oratio ita apud Bekkerum procedit VII 170: *καὶ τὸ καταλλάττειν τὸ νόμισμα, καὶ τὰ κέρματα δὲ καὶ τὸ κερματίζειν τὸ νόμισμα εἴρηται· Ἀριστοφάνης "οὐδ' ἀργύριον ἔστιν κεκερματισμένον."* Bergkii coniecturas fecit etiam Fritzschius.

P. 278. Aristoph. fr. 251 malim cum Dindorfio *ἤδη παροινεῖς εἴς με* (sive *ἔς με*) *πρὶν δεδειπνάναι.*

P. 279 fr. 257. Recepit Bekkerus quam in maiore editione Bergkius proposuit coniecturam *τῶν χοίρων μνοῦς ἔρι' ἐστίν.*

P. 280 fr. 265 videtur in tradito *εἰς* perstari posse. Ibid. fr. 268 recepit Bekk. meam coniecturam *ἐσκρουσαμένους* pro *ἐκκρ.*

P. 288 fr. 313 v. 4 Fritzschius et Hermannus *οὔ φημ' ἐγώ.*

P. 289 fr. 316 v. 9 Bekkerus edidit *τὰ μέγιστα δ' αὐτῶν οὐ λέγεις ταῦτ'. εἶτα τί;* Par. A *τὰ μέγιστα δ' οὐ λέγεις αὐτῶν ταυτά.*

P. 291 fr. 317. O. Iahnii animadversio est nov. rhen. mus. IV p. 638.

P. 292 fr. 325 A. Nauck corrigit *ἢ μέγα τι ῥῶμ' ἔτι τρ.*

P. 210 fr. 303 v. 5 scribendum ἁμίδα. Item apud Diphilum fr. 43 vs. 34, Epicrat. fr. 5.

P. 216 fr. 333 alteram coniecturam praetulit Bekkerus ἄνω ῥοθιάζει π. τ. χ.

P. 217. Eupol. fr. 338 rectius λάβδα pro λάμβδα, de quo admonuit L. Dindorfius.

P. 220 fr. 357. In scholio ad Aeschinem Sauppius non quae ego posui, sed quae ibidem leguntur verba, οὗτος [γὰρ] ἐν τοῖς φρουρίοις κοιτάζεται, Eupolidis esse existimat.

P. 223. Eupol. fr. 376. De ἐμίας haec ad me perscripsit Augustus Nauck: Meiner Ansicht nach gehört ἐμίας zu jenen tadelnden Wörtern auf -ίας, welche ein Zuviel andeuten, ὠμίας, σκοτίας, τερατίας, ἐρυθρίας, πωγωνίας etc. (Lobeck Pathol. p. 494. 508). Diefs sind durchgängig Bezeichnungen von Personen. Demnach sollte es bei Eustath wie bei Galen Gloss. Hippocr. p. 466 statt ἔμετοι heifsen ἐμετικοί, cf. Eust. Il. ξ' p. 996 39: ἐμίας ὁ ἐμετικὸς ἢ εὐεμής. Dieses ἐμίας also gebraucht Eupolis ἐπὶ τοῦ κακοφώνου, *de homine qui non pronuntiet verba sed eructet et vomat*, von einem Schwätzer dessen Sprechen einem Erbrechen gleicht. Die Metapher, welche besonders bei den Lateinischen Schriftstellern gebräuchlich ist, finde ich bei Diphilus IV p. 395 v. 21 und Alciphr. 1 25 f.

P. 225. Eupolidis fr. 412 σκύτινα χηλεύει edidit Bekkerus.

P. 230. Phrynichi fr. 12 Bekkeri editio ἀλεκτρυοπώλιον.

P. 233 post Phrynichi (fr. 33) verba cod. Par. A pro editis haec habet: καὶ φορβὰς τὴν πόρνην λέγει ὥσπερ καὶ μαινὰς καὶ μαχλάς.

P. 236 fr. 50 ex Athenaeo habet etiam Eustathius Od. p. 1862 19. Ibid. fr. 54 ὥς γ' Ἀχιλλεὺς οὐδὲ εἷς Bekkerus edidit.

P. 240. Ad Aristophanis fr. 1 cf. Fritzschius ad Ran. p. 150.

P. 241 fr. 4 cum Bekkero et hic et aliis locis, Platon. fr. 45, Theop. 53, Antiph. 126. 258, Axionici 8, Diph. 42, Anaxippi 1 vs. 6, fr. 6, (cf. ad Sext. Emp. 652 1. G. Dindorf. Thesaur. Par. v. θυεία) scribendum θυΐα.

P. 242 fr. 9 πύελος μί' ἀρκέσει Bekk. omissa δέ.

P. 243 3 δῆλον ὅτι λύχνια Bekk.

P. 244 fr. 26 Bekkerus τὸ δὲ ἐπεγείρειν αὐτὸ τοῖν χεροῖν ἀναφλᾶν καὶ ἀνακνᾶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ λέγει. Pro ἀναφλᾶν Par. A ἀναφᾶν habet, om. B. ἀνακνᾶν] ἀνακλᾶν B καὶ ἀνακνᾶν καὶ ἀνακλᾶν A.

τελὲς μὲν γὰρ τὸ ὄνομα, κέχρηται δὲ αὐτῷ Ἀριστοφάνης. Idem II 154: *ἐγχειρητὴς δὲ καὶ ἐγχείρησις Ἀριστοφάνης.* Ita codd. Kühnii, Iungerm., Bekkeri. Idem IV 64: *Ἀριστοφάνης δὲ μελῳδὸς καὶ προσῳδὸς εἴρηκε.* VI 159: *εἴρηκε δὲ καὶ σύμποδα καὶ συνθήκην* (int. *Ἀριστοφάνης*): ita Bekkerus edidit. VIII 28: *μεσέγγυον τὴν μείρακα καταθέσθαι Ἀριστοφάνης λέγει.* X 17: *ὅτῳ δὲ τὰ σκεύη ἐκομίζετο, σκευοφόριον μὲν τοῦτ' Ἀριστοφάνης καλεῖ τὸ ξύλον.* Cf. Iungerm. ad Poll. VII 175.' H. I.

P. 358 3. Platonis fragmentis ex Adonide servatis addendum fortasse hoc:

VIII 7a

Περὶ τῶν δὲ πλευρῶν οὐδεμίαν ὥραν ἔχει.

Suidas s. v. *ὥρα. φροντίς. ἔνθεν ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην φροντίδα ἔχοντα. Πλάτων Ἀδώνιδι· Περὶ τῶνδε πλευρῶν κτλ.* in his *Ἀδώνιδι* probabilis est coniectura Gaisfordi. codd. *ὁδῶν καί.* nisi id ex *ὁ κωμικός* corruptum est.

Ibid. fr. 11 *μαλλωτὰς χλανίδας* e codd. scripsit Bekkerus.

P. 359 fr. 15 corr. *Ἁ ἃ γελῶν* —

P. 360 fr. 21. Commodius Cobetus *εἰ μὲν οὖν σὺ τήνδε τὴν θάλατταν ἀποδώσεις ἑκών.* 'Equidem aliquando ita arbitrabar: *εἰ σὺ ταύτην τὴν θάλατταν νῦν μὲν ἀποδώσεις ἑκών.*' H. I. Ibid. fr. 22 scribendum: *Βούλει τήνδε σοι πλεκτὴν καθῶ | κἄπειτ' ἀνελκύσω σε δεῦρο;*

P. 374. "Platonis *Παιδαρίῳ* hanc adde notitiam:

IV 91a

Schol. Arist. Ran. 308: *ὁ — Ἰξίων — ἐν ἔθει εἶναι διασκώπτειν τοὺς ἀκροωμένους, ὡς καὶ Πλάτων ἐν Παιδαρίῳ* (Flor. *Παιδαρίοις*) *ποιεῖ.*" H. I.

P. 384 ad fr. 155 cf. quae supra monui add. ad Eup. fr. 152 (Adul. fr. VI).

P. 395 fr. 196. Quae primo versui subiicit Anonymus ille scriptor, *κἂν ᾖ τοῦ γένους μακράν,* non Platonis esse prorsus assentior monenti Nauckio, qui ingeniose coniicit hoc fragmentum in hunc modum coniungendum esse cum fr. 170:

Οὐδεὶς ὁμαίμου συμπαθέστερος φίλος·
τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσιν.

P. 399 Platonis fr. 226 pro *παιδοφιλεῖσθαι* Bekkerus edidit *παιδοφιλῆσαι.*

P. 400 Platonis fr. 238. Grammatici Bekkeriani verba Lo-

P. 295 fr. 344 Madvigius, Philol. I 676, ita constituit: *ἄλλαι δ' ὑποπρεσβύτεραι Θασίου μέλανος μεστὸν κέραμον θέμεναι κοτύλαις μεγάλαις ἔγχεον ἐς* (coni. *ἐνέχουν*) *σφέτερον δέμας οὐδένα κόσμον, | ἔρωτι βιαζόμεναι.*'

P. 299 fr. 367 Bekkerus cum Dindorfio *πρῷμος*.

P. 300. 'Quod ex prioribus Aristophanis Nubibus schol. Plat. Axiochi p. 227 Bait. affert *δὶς παῖδες οἱ γέροντες*, id certe etiam in superstite editione est v. 1417.' H. I.

P. 309 fr. 436 scribendum erit *βλᾶκες φύγεργοι*. De alio quodam Pluti fragmento v. Pherecr. fr. 124 v. 1.

P. 310 fr. 445 interrogationis notam cum superioribus posuit Bekkerus.

P. 312 fr. 462 Bekkeri editio *συλλήπτριαν* pro *συλλήστριαν* et 463 *συγκοίτας* pro *σύγκοιτον*.

P. 313 extr. *σκαλεύειν* proposuit Kühnius.

P. 314 fr. 475 *ὥσπερεὶ Καλλιππίδης* c. Toupio Bekkerus.

P. 318 fr. 506 *βαθρίδια* c. Hemst. edidit Bekkerus.

P. 324 ad fr. 551 confer Strattidis fr. 50.

P. 332 fr. 596 *ὡς οὐχ ἕτερον* om. etiam Bekkerus. Ibid. fr. 601 *τὸν σαπέρδην ἀποτῖλαι χρή | κἆτ' ἐκπλῦναι καὶ διαπλῦναι* Bekkeri editio, ut voluit Salmasius. Ib. fr. 602 eadem: *χορδαί, φῦσκαι, πασταί, ζωμός, χόλικες*.

P. 333 fr. 608 Bekkerus: *ἀνήσω κροκύδα μαστιγουμένη*. Ibid. fr. 610 *βασκάνιον ἐπικάμινον* Bekkerus.

P. 337 fr. 634 Bekkerus: *ὁ δ' ἔχων θέρμαν καὶ πῦρ ἧκεν*.

P. 351 fr. 765 Bekkerus *κρεωστάθμης* sec. cod. A.

P. 352 fr. 781 A. Nauck in Schneidewini Philol. I p. 353 Photium ita refingit: *Μάμμην· τὴν μαμμίαν. λέγουσι δὲ καὶ μάμμαν. Ἀριστοφάνης.*

P. 353 fr. 792 Bekk. *ἀνδρίζεσθαι δὲ Ἀρ. εἶπεν, ἀνδροῦσθαι, κτλ.*

P. 355 fr. 831. De his cf. A. Nauckium Philol. I p. 353 not.

P. 357 3. Aristophanis fragmentis addendum hoc:

856 CCLXXXVI

Εἰ μὴ Προμηθεύς εἰμι, τἄλλα ψεύδομαι.

Schol. apud Bachmannum ad Lycophr. p. 347: *ὡς τοῦ Πριάμου πρότερον πυνθανομένου, κατὰ τὸ σιωπώμενον, ὡς Ἀριστοφάνης Εἰ μή κτλ.*

'Item haec:

857—863 CCLXXXVII — CCXCIII

Pollux I 231: *νεόφυτον* (int. *φυτόν*, vel *δένδρον*)· *εὐ-*

τελὲς μὲν γὰρ τὸ ὄνομα, κέχρηται δὲ αὐτῷ Ἀριστοφάνης. Idem II 154: *ἐγχειρητὴς δὲ καὶ ἐγχείρησις Ἀριστοφάνης.* Ita codd. Kühnii, Iungerm., Bekkeri. Idem IV 64: *Ἀριστοφάνης δὲ μελῳδὸς καὶ προσῳδὸς εἴρηκε.* VI 159: *εἴρηκε δὲ καὶ σύμποδα καὶ συνθήκην* (int. *Ἀριστοφάνης*): ita Bekkerus edidit. VIII 28: *μεσέγγυον τὴν μείρακα καταθέσθαι Ἀριστοφάνης λέγει.* X 17: *ὅτῳ δὲ τὰ σκεύη ἐκομίζετο, σκευοφόριον μὲν τοῦτ' Ἀριστοφάνης καλεῖ τὸ ξύλον.* Cf. Iungerm. ad Poll. VII 175.' H. I.

P. 358 3. Platonis fragmentis ex Adonide servatis addendum fortasse hoc:

VIII 7a

Περὶ τῶν δὲ πλευρῶν οὐδεμίαν ὥραν ἔχει.

Suidas s. v. *ὥρα. φροντίς. ἔνθεν ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην φροντίδα ἔχοντα. Πλάτων Ἀδώνιδι· Περὶ τῶνδε πλευρῶν κτλ.* in his *Ἀδώνιδι* probabilis est coniectura Gaisfordi. codd. *ὁδῶν καί.* nisi id ex *ὁ κωμικός* corruptum est.

Ibid. fr. 11 *μαλλωτὰς χλανίδας* e codd. scripsit Bekkerus.

P. 359 fr. 15 corr. *Ἁ ἃ γελῶν* —

P. 360 fr. 21. Commodius Cobetus *εἰ μὲν οὖν σὺ τήνδε τὴν θάλατταν ἀποδώσεις ἑκών.* 'Equidem aliquando ita arbitrabar: *εἰ σὺ ταύτην τὴν θάλατταν νῦν μὲν ἀποδώσεις ἑκών.*' H. I. Ibid. fr. 22 scribendum: *Βούλει τήνδε σοι πλεκτὴν καθῶ | κἄπειτ' ἀνελκύσω σε δεῦρο;*

P. 374. "Platonis *Παιδαρίῳ* hanc adde notitiam:

IV 91a

Schol. Arist. Ran. 308: *ὁ — Ἰξίων — ἐν ἔθει εἶναι διασκώπτειν τοὺς ἀκροωμένους, ὡς καὶ Πλάτων ἐν Παιδαρίῳ* (Flor. *Παιδαρίοις*) *ποιεῖ.*" H. I.

P. 384 ad fr. 155 cf. quae supra monui add. ad Eup. fr. 152 (Adul. fr. VI).

P. 395 fr. 196. Quae primo versui subiicit Anonymus ille scriptor, *κἂν ᾖ τοῦ γένους μακράν,* non Platonis esse prorsus assentior monenti Nauckio, qui ingeniose coniicit hoc fragmentum in hunc modum coniungendum esse cum fr. 170:

Οὐδεὶς ὁμαίμου συμπαθέστερος φίλος·
τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσιν.

P. 399 Platonis fr. 226 pro *παιδοφιλεῖσθαι* Bekkerus edidit *παιδοφιλῆσαι.*

P. 400 Platonis fr. 238. Grammatici Bekkeriani verba Lo-

P. 577. 'Ad fr. 12 quae in Etymologici verbis, ἐν Ἐλεγείοις, latere visa est Ἑλένης fabulae memoria, eam ad Ionis Chii elegiarum fr. 22 Köpk. rectius referri puto. Cf. Athen. II p. 68 c. Etymologici autem ex Choerobosco verba turbata videntur hunc fortasse in modum refingenda: ἀρσενικῶς δὲ (int. ὀρίγανος) παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακομάντει (fr. 50) καὶ Ἴωνι ἐν ἐλεγείοις, οὐδετέρως δὲ [παρ' Ἀμειψίᾳ] καὶ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀταλάντῃ.' H. I.

P. 596. In Eubuli fr. 10 1 πονεῖν fortasse servari potest. Vs. 3 verba τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα ab aliena manu addita videntur W. A. Hirschig.

P. 605 fr. 43 attigit, imprimis vers. 5—7, Eustathius Iliad. p. 987 24.

P. 607. 'Eubuli fragm. 51 una vocula augere licebit ex Bekkeri Polluce, qui I 114: ἐρεῖς δὲ καί διατοιχεῖν ἔδει· τὸ γὰρ ἀνατοιχεῖν ἰδιωτικόν. Omiserunt priores editiones ἔδει.' H. I.

P. 619 Eubuli fr. 99 3 ὑγρότατον pro γρυπότατον coniicit Hirschig.

P. 629 ad Eubuli fr. 147. Pollucis verba Bekkerus e Par. ita edidit: Εὔβουλος δὲ ὁ κωμικὸς τὸ λαθρίδιον γέννημα προανάσυρμα παρθένου καταγελάστως ὠνόμασε, quod edito multo praestat.

'Ibid. post Eubuli fragmenta inserenda haec:

PHILIPPVS

(1, 342)

Suidas v. ἀποσιμῶσαι, τὸ ἐπικῦψαι καὶ τὴν πυγὴν προτεῖναι γυμνήν, Φίλιππος. Eadem omissa Philippi auctoritate Gramm. Bekk. p. 434 22. Illam vocem etiam Alciphroni reddebat Schneider I 39 38 pro solitaria ὑποσιμώσασα. Cfr. Erotian. p. 242: τὸ ἀποσεσιμωμένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ λορδὸν καλεῖται. Reliquos, in quibus Philippus memoratur, locos infra in Poetarum indice invenies: cf. Hist. cr. p. 340 sqq.' H. I.

P. 630 Ararotis fr. 8 vs. 3. 4 habet Eustathius Il. p. 1220 54.

P. 632. 'Ararotis fragmentis adde hoc:

21 IV

Pollux III 75: ἔργον δὲ δουλικὸν Ἀραρώς. Ita Bekkeri libri.' H. I.

P. 635 ad Nicostrati fr. 11 cf. Polluc. VII 162.

P. 641 Philetaeri fr. 4 ita distinguendum: Πηλεύς· ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως. Ludit, opinor, Euripidem Iphig. Aul. 701: Πηλεύς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.

P. 647 Amphidis fr. 13 scribendum *ὡς οὐδὲν ἦσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον*. ita enim haec apud Suidam v. *σκυθρωπάζειν* scripta sunt. Vide Bernhardium ad Suidae verba.

P. 656. 'Amphidis fr. 48 ad Alcmaeonem fortasse fabulam referendum sit, cf. fr. 2.' H. I.

Ibidem etiam hoc addendum:

XIV (5, 85) 49

Pollux III 36: *καὶ διαπαρθένια δὲ δῶρα τὰ ὑπὲρ τοῦ τὴν παρθενίαν ἀφελέσθαι ὠνόμασεν Ἄμφις ὁ κωμικός*. Ita Iungermannus coniecerat, edidit Bekkerus. *ἀμφίας* codd. Falck. Kühn. *ἀγίας* Par. A. Cf. Hist. cr. p. 404.

P. 675. In Anaxilae fragm. 39 *δέ γ' ἐκτενίζομεν* exhibuit Bekkerus.

Ibid. in Aristophontis fr. 1 mirum est neminem vidisse praeter distinctionem nihil mutandum esse:

Σαφὴς ὁ χειμών ἐστι τῆς πενίας λύχνος·
ἅπαντα φαίνει τὰ κακὰ καὶ τὰ δυσχερῆ.

Monuit me Ludovicus Friedlaender Regimontanus.

P. 678. Aristophontis fr. 11 initium non credo vitii immune esse. Primum enim antiqui illi et genuini Pythagorae sectatores non Pythagoristae dicebantur; tum ne verum quidem esse constat illos immundo cultu et habitu fuisse, quod nisi de novitiis Pythagoricae disciplinae asseclis dici non potuit. Cfr. Schol. Theocriti XIV 5: *οἱ μὲν Πυθαγορικοὶ πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τοῦ σώματος, οἱ δὲ Πυθαγοριστὰι περιεσταλμένῃ καὶ αὐχμηρᾷ διαίτῃ χρῶνται*. De his autem loqui Aristophontem totius fragmenti sententia docet apertissime. Denique etiam oratio habet in quo offendas, si quidem *οἱ πάλαι ποτὲ οἱ Πυθαγοριστὰι γενόμενοι* nihil aliud significare potest nisi *veteres illi qui Pythagoristae facti sunt*. Non igitur dubitandum est, quin hic aliquid turbatum sit, id quod etiam lectionis varietas indicat. Epitome enim ante *οἰόμεθα* inserit verba *τί πώποτε*, pro quo *τί ποτε* scriptum est apud Eustathium ad Hom. p. 1553 29. Praeterea Pal. *οἰώμεθα* habet et *τοὺς* ante *Πυθαγοριστάς* omittit; denique *γενομένους* ex Grotii coniectura editum est pro *γινομένους*. Vide igitur an ita locus constitui possit:

Πρὸς τῶν θεῶν, τί πώποτ' οἰόμεσθα δή
τοὺς Πυθαγοριστὰς λεγομένους οὕτως ῥυπᾶν —

P. 698 Alexidis fr. 37 Bekk. *εὐοψωνίαν* edidit Poll. VI 38. Ibid. fr. 43 Antiatticistae verba ita intellegenda sunt, ut Alexis non *ἐκκόψαι*, sed *ἐκκόψαι κίβοις* dixerit.

P. 705. Ad Alexidis fr. 74 *ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν*, non negligendus erat, quem opportune Leutschius in Schneidewini Phil. I p. 159 attulit, Arsenius Viol. p. 391. *Οὐδὲ ῥοιὰν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς δέξαιτο ἄν: ἤγουν παρὰ πονηρῶν οὐδὲ χρηστὰ λαμβάνειν.* Scribendum igitur:

Οὐδὲ ῥόαν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς
δέξαιτ' ἂν αὐτῶν.

Nam *οὐδ' ἂν ῥόαν*, quod Leutschius voluit, non necessarium est.

P. 719 Alexidis fr. 123 vs. 3 Bekkerus Poll. VI 66 *ὀρθῶς γε. πρῶτον κτλ.*

P. 721 fr. 126 1 legendum videtur *ἕψειν μοὐδόκει* et vs. 3 *προσκέκαυκα.* Monuit Hirschig; idem postrema eclogae verba *ὃ λέγεις οὐ λέγεις* etc. personae *B* tribuit hoc sensu: nugaris, quod dicere vis non dicis, nostramque egregiam artem contemptui habes, quasi non longe maior eruditio ad hanc artem quam ad illam istorum *λογογράφων* requiratur.

P. 728. In Alexidis fr. 151 7 Hirschig *καὶ τί μάντεώς σε δεῖ;*

P. 737. 'Ad Alexidis fr. 182 pertinere videtur Pollucis annotatio VI 18: *τὸ δὲ τρῖμμα πόμα ἦν μετ' ἀρωμάτων παρὰ τοῖς νέοις κωμικοῖς.* Adde Athen. I p. 31 e.' H. I.

P. 742 Alexidis fr. 204 fortasse *Ἀπόλαβε. | τοῦτο δὲ τί ἐσθ'; ὅ τι ἐστίν; ὃ παρ' ὑμῶν ἐγώ* — In sequentibus lenius etiam corrigas *οὐδ' ἐδώκαμεν*, ut indicavit mihi Hirschig.

P. 746. Ad fr. 217 vs. 9 cf. quae dicta sunt Philol. exerc. Ath. sp. II p. 24.

P. 758 fr. 264 vs. 6. 7 apud Eustathium quoque sunt Od. p. 1863 59, qui item *ἀπέβαλεν* scribit.

P. 760 fr. 273 3 malim *τοιαῦτα. τουτωνὶ τίς ἂν εὕροι φάρμακα* —

P. 766 fr. 303 *γηροβοσκεῖα* pro *γηροβοσκίαν* edidit Bekk. Ib. ad fr. 309 cf. Polluc. II 197: *πτερνίδες ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ καλοῦνται οἱ πυθμένες τῶν ἰατρικῶν λεκανίδων.*

P. 794 inter Philisci et Sophili fragmenta haec inserenda sunt:

SIMYLVS

ΜΕΓΑΡΙΚΗ

(1, 424)

Pollux X 42: *περιστρώματα· εἴρηται — παρὰ Φιλίστῳ ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ ἐν τῇ Σιμύλου Μεγαρικῇ.*

P. 809. In Timoclis fr. 31 neque Emperii coniecturam neque quae alii tentarunt probari posse apertum est. scribendum potius

τοῖς ζῶσι δ' ἔφεδρος ἀνοσιώτατος φθόνος. libri *δ' ἕτερον ἀνοσιώτατος.*

P. 835 Philemonis fr. 70. In fine annotationis adde haec: Atque ipse adeo Pollux l. l. 66: *τὸ δὲ παρὰ Φιλήμονι τριτημόριον τεταρτημόριον καλεῖ ἐνίοτε Πλάτων.* ita enim est in Par. A, vulgo *τριτήμορον.* Cf. supra p. XIV.

P. 839. Philemonis *ΧΑΡΙΤΕΣ* apud Etym. M. p. 376 40 latere videbantur Maur. Schmidtio de Dithyr. p. 69. Verba Etym. haec sunt: *ἑρμίς, ὁ κλινόπους· ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἔγλυφον ἀγάλματα Ἑρμοῦ, ὡς ἐφόρου ὕπνου καὶ ὀνείρων. καὶ φιλοξένης, χάρισιν.*

P. 847 sqq. "Gratum nuper fecit vir doctus qui in Parisino annali *Revue de Philologie*, vol. II p. 238—240, regii codicis 1773, cui partem Comparationis Menandri et Philem. debemus, lectiones aliquot et additamenta nobiscum communicavit, quae horum fragmentorum emendationem partim confirment partim adiuvent. Haec suo quaeque loco adnotabuntur.

Fragmento 110 quem in codice additum dicit versum, de hoc vide fr. 213 p. 863. Fragmentum 128 post vs. 2 regius liber quinque novis auget, quos cum vulgatis ita adscribemus ut in ordinem redegit Parisinus editor:

Κἂν δοῦλος ᾖ τις, σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει·
φύσει γὰρ οὐδεὶς δοῦλος ἐγενήθη ποτέ
[ἀπὸ τοῦ πάλαι πλάσαντος ἀνθρώπων γένος.
ἴσην δὲ πάντων διάθεσιν τοῦ σώματος
5 *ἐποίησεν οὗτος ὡς ἐλευθέρου γένους.*
ἐλευθέρους ἐποίησε πάντας τῇ φύσει,
δοῦλον δὲ μετεποίησεν ἡ πλεονεξία.]
ἡ δ' αὖ τύχη τὸ σῶμα κατεδουλώσατο.

Vs. 3 cod. *τὸ ἀνθρώπινον γένος* 4 *διάθεσεν* 5 *ἐποίησεν ὄντως ὡς ἐλεύθερον γένος* 6 *ἐλευθέρους οὖν ἅπαντας ἐποίησε* 7 *δοῦλον τὲ* Postremum versum, *ἡ δ' αὖ τύχη κτλ.*, num idem codex exhibeat non annotavit editor. Hoc vel solo, ut taceam de prava verborum compositione et tautologiis, novitiam istorum versuum originem evinci non est quod multis ostendatur, ut in vulgatis acquiescere possimus. Fragm. 172 criticorum coniecturae codicis lectione confirmantur. Fr. 179 cod. *στεφάνους*, fort. igitur: *στεφάνους σεαυτῷ ζῶν παράσχου καὶ μύρα.* Fr. 180 pro *κἂν μέχρι νεφέων* codex *ἐὰν γὰρ μέχρι νεφῶν*, scribe *ἂν γὰρ μέχρι νεφῶν τὴν ὀφρὺν ἀνασπάσῃς*, quae vulgatis non uno

modo praestant. Ceterum cf. Polluc. II 49. Fr. 181 *καί* omittit ms. Par. ab Heinsio iam expunctum: hinc V. D. *θάνατον φυγὼν μὴ λέγ' ὅτι φεύξομαι πάλιν* proponebat, ipse ita potius scribendum suspicabar: *μὴ λέγε φυγὼν τὸν θάνατον ὅτι φεύξει πάλιν*. Et haec quidem de Philemone; reliqua vide infra Add. ad p. 996 sqq.' H. I.

P. 890. Ad Menandri fr. 117 adde Poll. VII 22. 179.

P. 896 fr. 147. 'Photii verba ut recte procedant ita scribenda suspicor: *Ἥν: δασέως — οἱ δὲ παλαιοὶ ἐν Μενάνδρῳ Λύτὸν τιμωρουμένῳ τὸ ψιλὸν ἀντὶ τοῦ ἰδού· ἀλλ' ἦν χιτών σοι.*' H. I.

P. 904. 'Ad Menandri fr. 190 respicere videtur Pollux VII 11: *καὶ κύκλοι — ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ καλοῦνται ἐν οἷς πιπράσκεται τὰ ἀνδράποδα, ἴσως καὶ τὰ λοιπὰ ὤνια.*' H. I.

P. 926. In Menandri fr. 300 egregie placet ingeniosa Wordsworthi ad Theocr. III 25 coniectura: *ῥῖψαι πέτρας | ἀπὸ τηλεφανοῦς ἅλμα κατ' εὐχήν | σήν, δέσποτ' ἄναξ*, ut subdubitare liceat an non recte Bentleio auctore reliqua ab Hesychio servata Strabonianis iuncta sint. Ceterum *ῥίπτειν* per se recte dici ostendit Arrianus Anab. II 4 7.

P. 944. 'Fr. 393 v. 6 Spengeliana varietate adiutus ita scripserim: *ὡς εὔγνωστον ἡ γυνή μ' ἔχει | δέσποινα κτλ.*' H. I.

P. 961. Ad fr. 482 cf. Poll. II 78.

P. 971. 'In Menandri fragmento 526 nescio an *τί βούλει;* servari possit modo interrogatio per se posita intellegatur: *εὖξαι· τί βούλει; πάντα σοι γενήσεται, opta, quid tandem? (quid vis tibi? quidvis) omnia iam suppetent.* Non dissimilis certe, etsi non idem, aliis in locis illius *τί βούλει;* est usus, velut his: Antiphan. fr. 109 *ὁ δὲ καλὸς πῖλος καλός | ψυκτήρ· τί βούλει; πάντ', Ἀμαλθείας κέρας.* Eubuli fr. 105 *δασύς, λεῖος· τί βούλει; πνευμάτων — φύλαξ.*' H. I.

P. 996 sqq. "Fragm. 669 *ἐλεύθερος* Heinsii iam praebet cod. reg. 1773. Fr. 672 uno versu auctum habet ms. Par.

Μέλλων τι πράττειν μὴ προείπῃς μηδενί.
τὰ γὰρ τισὶν λεχθέντα καὶ μὴ γενόμενα
εἴωθε πλείστων, (sic)

quod vulgo altero versu legitur, neque in Parisino deesse videtur, *ἅπαντα μεταμέλειαν ἀνθρώποις φέρει*, neque seorsum positum nec cum sequenti versu coniunctum satis probabilem offert sententiam: iam vero, etsi verba praestare non audeam, novo

versu et quod superest multo probabilior fieri videtur oratio hanc fortasse in formam redigenda:

Μέλλων τι πράττειν μὴ προείπῃς μηδενί·
τὰ γάρ τισιν λεχθέντα καὶ μὴ γενόμενα
εἴωθε πλείστην μεταμέλειαν εἰσφέρειν,
μόνη σιωπὴ μεταμέλειαν δ' οὐ φέρει.

Fr. 677 bene codex *προσφέρεις*, hactenus *προσφορεῖς*. Fr. 679 *ὀνειδίσῃς* confirmat cod. Fr. 695 '*le ms.: κἂν μυρίων γῆς κύριος πηχῶν ἔσῃ, leçon favorable au texte de M. Meineke, dont une autre conjecture, au fr.* 181, (h. e. fr. 700), *est pleinement confirmée par le ms.: Αὐτὸς (sic) πέφυκε τοῦ γέλωτος κατάγελως.*' Haec V. D. Itaque etiam prior istius fragmenti versus metro et sententiae parere iubendus erit ita fortasse:

ἂν μὴ γέλωτος ἄξιος γὰρ ᾖ γέλως,
αὐτοῦ πέφυκε τοῦ γέλωτος κατάγελως." H. I.

P. 1007. Menandri fr. 736 malim *Κορινθίῳ πίστευε μηδὲ χρῷ φίλῳ*, i. e. *μὴ πίστευε μηδὲ χρῷ*, noto dicendi usu, ut apud Theocr. Epigr. VI 6: *τήνας ὀστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας.*

P. 1023. Ad Menandri fr. 878 compara Lucian. conscr. hist. c. 41, unde coniicias scribendum esse:

Ἔλεγχος οὗτός εἰμ' ἐγώ
ὁ φίλος ἀληθείᾳ τε καὶ παρρησίᾳ,
τὰ σῦκα σῦκα καὶ σκάφην σκάφην λέγων.

Cf. Anonym. com. fr. 218.

P. 1032. Menandri fr. 999 duobus fragmentis constare videtur, quorum alterum ita scribendum: *μήποθ' ὁ πονηρὸς κατεχέτω χρηστοῦ τόπον.*

P. 1035 fr. 1028 H. Sauppius pro *καὶ μία γυνή* scribendum coniecit *κἀγρία γυνή*.

P. 1036 fr. 1030 *Δημέας τὴν Κράτειαν* exemplis nominis *Κράτεια* tuetur C. Keilius Philol. I p. 552.

P. 1043 — 1062. Menandri Gnom. mon. 52 fort. *Ἀνὴρ δίκαιος πλοῦτον οὐκ ἔχειν ποθεῖ.* 'Ad vs. 92 cfr. Poll. VII 102: *εἴρηται δέ που καὶ τὰ χρυσία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐπὶ τῶν γυναικείων κοσμημάτων.*' H. I. Vs. 141 *ἀνδρί γ'* Bothius. Vs. 170 et 171 recte ad unum fragmentum coniunxit Bothius. Vs. 212 *ἡ δ' ἀργία* Bothius. Vs. 216 Euripidis est Phoen. 417. Vs. 262 *ἐστι τῷ γ' ἐλευθέρῳ* Bothius. Vs. 352 *μισῶ, πονηρὸς χρηστὸν ὅταν εἴπῃ λόγον* Bothius. Vs. 364 leg. *κέρδος*

γλωττήσμαι ἤγουν οὐ λοιδορήσομαι. Ib. 168: *καὶ ὑπεγάστριζε τὸ ἐχόρταζεν ἡ κωμῳδία.* Ib. 184: *λισπόπυγοι, ἐφ' ᾧ μάλιστα Ἀθηναῖοι κωμῳδοῦνται.* III 74: *φαυλοτάτη δὲ καὶ ἡ παρὰ τοῖς νέοις κωμῳδοῖς ἀπφία καὶ ἀπφίον καὶ ἀπφάριον, νέας δεσποίνης ὑποκορίσματα.* VI 189: *μισητὸν μέντοι τὸν τοιοῦτον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι, καὶ μισητὴν τὴν μάχλον.* VII 8: *ἐν δὲ τῇ κωμῳδίᾳ ὁ πώλης ὥσπερ καὶ ὁ πρατίας εἴρηται.* X 22: *Ποσείδιππος — ἐν Γαλάτῃ φησί —. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις τούτοις καὶ ἀντίκλειδες εἴρηνται· παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει — κατάκλειδες.* Ibid. 39: *τὰ μὲν οὖν τυλεῖα καὶ τὰ κνέφαλλα οὐ μόνον παρὰ τοῖς κωμῳδοῖς ἔστιν.* 96: *τὰ — δημιόπρατα οὐ μόνον τοὔνομα παρ' Ἀριστοφάνει — ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμῳδοδιδασκάλοις.* 127: *καὶ πτερὸν δὲ τὸ σκιάδιον οἱ κωμῳδοποιοὶ καλοῦσιν.'* H. I.

Vnum est quod adiiciam. In Eupolidis fr. 303 (p. 210) inducitur aliquis gloriabundus quod cum alia libidinose fecerit tum vero etiam primus omnium matutinas compotationes instituerit: *τίς δ' ἔστιν ὅστις πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ πρῳ 'πιπίνειν;* Suspicatus sum haec Alcibiadem loqui, neque temere suspicatum esse docet Plinius NH XIV 28 143. *Tiberio Claudio principe ante hos annos XL institutum, ut ieiuni biberent potusque vini antecederet cibos . . . . Gloriam hac virtute Parthi quaerunt, famam apud Graecos Alcibiades meruit.*

SVSARIO

(2, 3)

Ἀκούετε λεῴ· Σουσαρίων λέγει τάδε,
υἱὸς Φιλίνου Μεγαρόθεν Τριποδίσκιος·
κακὸν γυναῖκες, ἀλλ ὅμως, ὦ δημόται,
οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.
καὶ γὰρ τὸ γῆμαι καὶ τὸ μὴ γῆμαι κακόν.

Tzetzes apud Cram. An. Ox. III p. 336: Σουσαρίων οὗτος ὁ κωμικός, φαύλης τῆς γυναικὸς τούτου φανείσης καὶ τοῦτον ἀπολιπούσης, εἰσελθὼν ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνεφθέγξατο ταδί Ἀκούετε λεῴ — ἄνευ κακοῦ. Ἰστέον δὲ ὡς τῶν Σουσαρίωνος τούτου ποιημάτων μόνα ταῦτα κατελείφθη τὰ τέσσαρα ἰαμβεῖα. Schol. Dionysii Thr. p. 748: πρῶτον οὖν Σουσαρίων τις ἐμμέτρου κωμῳδίας ἀρχηγὸς ἐγένετο, οὗ τὰ μὲν δράματα λήθῃ κατενεμήθη, δύο δὲ ἢ τρεῖς ἴαμβοι τοῦ πρώτου δράματος ἐπὶ μνήμῃ φέρονται. εἰσὶ δὲ οὗτοι Ἀκούετε λεώς κτλ. Iisdem propemodum verbis Anonymus Crameri IV p. 315 sq. Vs. 5 qui non videtur ab eodem qui reliquos fecit profectus esse, servavit Stobaeus Flor. LXIX 2. ubi omisso secundo versu idem fragmentum servatum est. Vs. 1. 3 et 4 habet etiam Diomedes III p. 486. Denique vs. 3 et 4 omisso auctoris nomine attulit Suidas s. οὔτε σὺν πανωλέθροισιν et s. τοὔπος, qui eos petiit ex schol. Aristoph. Lysist. 1038. Scripsi autem vs. 1 λεῴ c. Tzetza. Ceteri λεώς. Vs. 4. Diomedes εὑρεῖν οὐσίαν.

CHIONIDES

ΗΡΩΕΣ

I (2, 5) 1

Πολλοὺς ἐγῴδα κοὐ κατὰ σὲ νεανίας
φρουροῦντας ἀτεχνῶς κἂν σάμακι κοιμωμένους.

Pollux X 43: ἔστι δὲ ὁ σάμαξ ῥὶψ καλάμου τοῦ καλουμένου σάκτου. μάλιστα δὲ ἐπὶ στρατείας τούτῳ ἐχρῶντο, ὡς Χιωνίδης ἐν Ἥρωσι Πολλοὺς ἐγῴδα κτλ. Vs. 1 vulgo ἐγὼ

δ' ἀκούω κατὰ σέ. Cod. Falck. ἐγὼ δακοὺ κατά σε. correxit Bentleius Epist. II ad Hemsterh. p. 53. Vs. 2 Falck. φοροῦντας ἀτέχνους, unde Hermannus φρονοῦντας ἀτέχνους. Bentleius φρουροῦντας ἀλύχνους.

2 II (2, 6)

Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἔτι γέ μοι δοκῶ
ἄγνου διαφέρειν ἐν χαράδρᾳ πεφυκότος.

Suidas, Ἄγνος: φυτόν, ὃν καὶ λύγον καλοῦσιν... καὶ ἀρσενικῶς Χιωνίδης ἐν Ἥρωσι Καὶ μὴν κτλ. Vs. 1 legebatur οὐδὲν ἔτι τε. Correxit Porsonus ad Euripidis Phoen. 1638.

3 III (2, 6)

Antiatticista p. 97 8. Ἑπτέτης: χωρὶς τοῦ ᾱ. Χιωνίδης Ἥρωσιν.

ΠΤΩΧΟΙ

4 I (2, 6)

Ταῦτ' οὐ μὰ Δία Γνήσιππος οὐδὲ Κλεομένης
ἐν ἐννέ' ἂν χορδαῖς κατεγλυκήνατο.

Athenaeus XIV p. 638 d: ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους ποιήσας Πτωχοὺς Γνησίππου τινὸς μνημονεύει παιγνιαγράφου τῆς ἱλαρᾶς μούσης λέγων οὕτως Ταῦτ' οὐ μὰ Δία κτλ. De Gnesippo vide Eupolin in Helot. fr. III. de Cleomene Athen. IX p. 402 a et Epicratem Athenaei XIII p. 605 e. Vs. 1 libri οὐδ' ὁ Κλεομένης. Correxi quaest. Men. p. 34. Vs. 2 libri ἐν ἐννέα χορδαῖσι κατεγλυκάνατο. Correxit Porsonus. Schweighaeuserus

[redacted]

IV (2, 8) 7

Athenaeus IV p. 137 e: *ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους Πτωχοὺς ποιήσας τοὺς Ἀθηναίους φησίν, ὅταν Διοσκούροις ἐν Πρυτανείῳ ἄριστον προτιθῶνται, ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τιθέναι τυρὸν καὶ φυστὴν* (Dindorf. *φύστην*) *δρυπεπεῖς τ' ἐλάας καὶ πράσα, ὑπόμνησιν ποιουμένους τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς.* Suspicor fuisse olim: *ἐπὶ τῶν τραπεζῶν δὲ τιθέασι τυρίον | φύστην τε καὶ δρυπεπεῖς ἐλάας καὶ πράσα.*

EX INCERTIS FABVLIS

I (5, 14) 8

Πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.

Harpocratio p. 39, 17: *ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα. Χιονίππου Πυθοῦ... φαίνεται.* Ita Bekkerus ex Philem. p. 30 scripsit. Libri *χίονί που, χίωνί που, χιωνιοιπου.* Recte Sturzius ad Etym. M. p. 772 corrigit *Χιωνίδου.* Omisso auctoris nomine eundem versum habet Schol. Plat. p. 371. qui addit etiam hunc

Ὀπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι.

Qui item Chionidae videtur. V. Bergk. ad Aristoph. fragm. p. 1181.

II (2, 9) 9

Vitruvius Praef. lib. VI p. 146 commemorato Epicuri dicto, *pauca fortunam sapientibus tribuere, quae autem maxima et necessaria sint animi mentisque cogitationibus gubernari,* eandem sententiam ab Eucrate Chionide Aristophane expressam fuisse dicit.

M A G N E S

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

I (2, 9) 1

Καὶ ταῦτα μέν μοι τῶν κακῶν παροψίδες.

Athenaeus IX p. 367 f: *ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἴρηκε* (vocab. *παροψὶς*) *Ἀντιφάνης Βοιωτίῳ — καὶ ὁ τὰ εἰς Μάγνητα ἀναφερόμενα ποιήσας ἐν Διονύσῳ πρώτῳ Καὶ ταῦτα κτλ.* Hoc potius dixisse putandus est, *sunt haec malorum meorum additamenta.*

II (2, 10) 2

Ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαρούς
σίζοντας, ὅταν αὐτοῖσιν ἐπιχέῃς μέλι;

δ' ἀκούω κατὰ σέ. Cod. Falck. ἐγὼ δακοὺ κατά σε. correxit Bentleius Epist. II ad Hemsterh. p. 53. Vs. 2 Falck. φοροῦντας ἀτέχνους, unde Hermannus φρονοῦντας ἀτέχνους. Bentleius φρουροῦντας ἀλύχνους.

2 II (2, 6)

Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἔτι γέ μοι δοκῶ
ἄγνου διαφέρειν ἐν χαράδρᾳ πεφυκότος.

Suidas, Ἄγνος: φυτόν, ὃν καὶ λύγον καλοῦσιν... καὶ ἀρσενικῶς Χιωνίδης ἐν Ἥρωσι Καὶ μὴν κτλ. Vs. 1 legebatur οὐδὲν ἔτι τε. Correxit Porsonus ad Euripidis Phoen. 1638.

3 III (2, 6)

Antiatticista p. 97 8. Ἑπτέτης: χωρὶς τοῦ ᾱ. Χιωνίδης Ἥρωσιν.

Π Τ Ω Χ Ο Ι

4 I (2, 6)

Ταῦτ' οὐ μὰ Δία Γνήσιππος οὐδὲ Κλεομένης
ἐν ἐννέ' ἂν χορδαῖς κατεγλυκήνατο.

Athenaeus XIV p. 638 d: ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους ποιήσας Πτωχοὺς Γνησίππου τινὸς μνημονεύει παιγνιαγράφου τῆς ἱλαρᾶς μούσης λέγων οὕτως Ταῦτ' οὐ μὰ Δία κτλ. De Gnesippo vide Eupolin in Helot. fr. III. de Cleomene Athen. IX p. 402 a et Epicratem Athenaei XIII p. 605 e. Vs. 1 libri οὐδ' ὁ Κλεομένης. Correxi quaest. Men. p. 34. Vs. 2 libri ἐν ἐννέα χορδαῖσι κατεγλυκάνατο. Correxit Porsonus. Schweighaeuserus ἐν ἐννεαχόρδοισιν.

5. 6 II III (2, 7)

Ἄρ' ἂν φάγοιτ' ἂν καὶ ταρίχους, ὦ θεοί.
Ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε τοίνυν κόπτετον.

Athenaeus III p. 119 e: Ἀττικοὶ δὲ οὐδετέρως λέγουσι (τὸ τάριχος), καὶ γίνεται ἡ γενικὴ τοῦ ταρίχους. Χιωνίδης Πτωχοῖς Ἄρ' ἂν — ὦ θεοί. ἡ δὲ δοτικὴ ταρίχει, ὡς ξίφει Ἐπὶ τῷ ταρίχει κτλ. Primum versum servavit etiam Nicephorus Gregor. sect. 39 et Grammaticus Hermanni p. 324: οἱ Ἀττικοὶ οὐδετέρως τὸ τάριχος προφέρουσιν, ὡς καὶ Χιονίδης φησίν Ἄρ' ἂν φάγοιτε καὶ ταρίχους, ὦ θεοί. Quae leguntur etiam apud Cram. An. Par. IV p. 250, 6 ubi καὶ ante τάριχος omittitur. De altero versu, in quo κόπτετον pro κοπτέον e BP scripsi, vide ad Menandr. Epitrep. fr. 6.

2

97

382:

...ripsit ᾆσμ' ᾖδον, εἰ
Alia v. apud Bergkium

(4) 3

ἄναξ, χαῖρε.

96 Gaisf. Εὔιε κισσοχαῖτ' ἄναξ
Pauwius: libri ἔφασκε Φαντίδης.

IV (2, 14) 4. 5

1187: Ἀνδροκλέα δὲ Κρατῖνος Σε-
πτωχόν, ἐν δὲ Ὥραις ἡταιρηκότα
Τηλεκλείδης δὲ ἐν Ἡσιόδοις καὶ Ἐκ-
...όμον. Pollux II 127: κακηγορίστερος
κακηγορίστατος παρὰ Ἐκφαντίδῃ.

RATINVS

ΑΡΧΙΛΟΧΟΙ

I (2, 15) 1

ἠΰχουν Μητρόβιος ὁ γραμματεύς
θείῳ καὶ φιλοξενωτάτῳ
ἀρίστῳ τῶν Πανελλήνων πρόμῳ
...παρὸν γῆρας εὐωχούμενος
...τα συνδιατρίψειν. ὁ δὲ λιπών
...ρότερος.

Cimon. 10 de liberalitate et munificentia Ci-
ὧν δὴ καὶ Κρατῖνος ὁ κωμικὸς ἐν Ἀρχιλόχοις
διὰ τούτων Κἀγὼ γὰρ ἠΰχουν κτλ. Vs. 3
Hermannus πρὸ τοῦ. Libri πρώτῳ.

Athenaeus XIV p. 646 e: *μνημονεύει (ταγηνίτου) Μάγνης ἢ ὁ ποιήσας τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας κωμῳδίας ἐν Διονύσῳ δευτέρῳ Ταγηνίας κτλ.* Omisso auctoris nomine e Cratetis Mallotae libris de dialecto Attica affert Pollux VI 79. Vide Fritzschii dissert. de paropside p. 11.

ΛΥΔΟΙ

3 I (2, 10)

Λούσαντα δεῖ καὶ βακκάριδι κεχριμένον.

Athenaeus XV p. 690 c: *μνημονεύει τῆς βακκάριδος καὶ Σοφοκλῆς. Μάγνης δ' ἐν Λυδοῖς Λούσαντα δεῖ κτλ.* In his *δεῖ* pro *χρή* scripsi ex B qui *λύσαντα* habet.

4 II (2, 10)

Pollux VII 188: *κοσκινομάντεις δὲ εἴρηκε Φιλιππίδης. Μάγνης δὲ ἐν Λυδοῖς „ὀνειρομάντεσιν ἀναλύταις".*

ΠΟΑΣΤΡΙΑΙ (2, 11)

5 *Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδ' ὁ Μυσῶν ἔσχατος.*

Schol. Platonis Bekk. p. 336: *Μυσῶν ἔσχατος, ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων. Μάγνης Ποαστρίᾳ Οὐκ ἔστιν κτλ.* Siebenk. *Ποαστρίαις.*

ΤΙΤΑΚΙΔΗΣ (2, 10)

6 *Εἰπέ μοι, νῦν δὴ μὲν ὤμνυς μὴ γεγονέναι, νῦν δὲ φῄς.*

Photius lex. p. 305, 9. *Νῦν δή: ἀρτίως ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. — Μάγνης δὲ ἐν Πυτακίδῃ Εἰπέ μοι· νῦν δὴ μὲν ὤμνυς κτλ.* Eadem Suidas. Pro *Πυτακίδῃ* Bernhardius recte *Τιτακίδῃ.*

7 EX INCERTA FABVLA (2, 11)

Pollux II 101. *Πρόστομον ξίφος τὸ ἐστομωμένον καὶ τομόν, τὸ δὲ μαλακὸν καὶ ἄτομον „ἀπρόστομον" ὡς Μάγνης.*

ECPHANTIDES

ΣΑΤΥΡΟΙ (2, 12)

1 *Πόδας ἐπεὶ δέοι πριάμενον καταφαγεῖν ἐφθοὺς ὑός.*

Athen. III p. 96 b. c: *τῶν δ' ἐφθῶν ποδῶν μνημονεύει — Ἐκφαντίδης ἐν Σατύροις Πόδας τε εἰ δέοι.* Ita libri; correxi praeeunte Dindorfio iambicos numeros restituente *πόδας τ' ἐπεί | δέοι πριάμενον.* Hermannus Opusc. I p. 50 *πόδας ἔτ' εἰ δέοι.*

δωναίῳ κυνὶ κτλ. Scripsi προσέοικας cum Heringa Observ. p. 233 pro προσεοικώς.

VII (2, 20) 7

Ἤδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις.

Athenaeus IX p. 375 a: περὶ δὲ τῆς ἡλικίας τοῦ ζῴου Κρατῖνός φησιν ἐν Ἀρχιλόχοις Ἤδη δέλφακες κτλ. Forsan ἡμῖν μὲν vel ἐμοὶ μὲν praeponendum.

VIII (2, 20) 8

Ὠμολίνοις κόμη βρύουσ', ἀτιμίας πλέως.

Athenaeus IX p. 410 d: ὠμολίνου δὲ μέμνηται Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις „Ὠμολίνοις — πλέως." Pollux X 64: καὶ ὠμόλινον, οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον, ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου. Forsan βρυάζουσ' ἀτιμίας πλέῳς, vel ὠμολίνοισι κόρη βρύουσ' ἀτιμίας πλέῳς, quae figurate dicta videntur de aemuli poetae fabula, quam squalidae puellae comparat.

IX (2, 22) 9

Ἐρασμονίδη Βάθιππε τῶν ἀωρολείων.

Hephaestio p. 88 de asynarteto Archilochio disserens, cuius hoc exemplum ponit „Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον" Κρατῖνος δὲ ὅταν λέγῃ ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις „Ἐρασμονίδη Βάθιππε τῶν ἀωρολείων" τοῦτο τὸ μέτρον ἀγνοεῖ, ὅτι οὐκ ἄντικρυς μιμεῖται τοῦ Ἀρχιλόχου τὸ Ἐρασμονίδη.

X (2, 22) 10

Photius Lex. p. 29 1. Εὔδοντι δ' αἱρεῖ κύρτος: παροιμία· καθεύδουσι γὰρ καθέντες τοὺς κύρτους. παρὰ τοῦτο ἐποίησε Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις „εὔδοντι δ' αἱρεῖ πρωκτός." Hesychius, Εὔδοντι δ' αἱρεῖ πρωκτός: παροιμία ἀπὸ τοῦ „εὔδοντι κύρτος αἱρεῖ." λέγουσι δὲ ὅτι, ὅταν τοὺς κύρτους καθῶσιν, αὐτοὶ δὲ (leg. μὲν) καθεύδουσιν, ὁ δὲ κύρτος αἱρεῖ τοὺς ἰχθῦς. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις. Proverbia Bodl. 429 p. 50: εὔδοντι κύρτος αἱρεῖ: ἐπὶ τῶν ἐργασαμένων ἐπιτυχῶς, ἐπεὶ συμβαίνει καὶ κοιμωμένων ἁλιέων εἰσιέναι τοὺς ἰχθύας εἰς τοὺς κύρτους. Κρατῖνος ἐπὶ τὸ γελοιότερον ταῦτα μετέθηκεν, „εὔδοντι πρωκτὸς αἱρεῖ."

XI (2, 23) 11

Photius Lex. p. 498 10. Σαμιακὸν τρόπον: Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις, εἰσυαμιαν ἐπισκώπτων μιννύωνα. ὑσὶ γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς πρῴρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα. Scholia ad Aristophanis Pac. 143: καὶ σαμιακὸν τρόπον φησὶ Κρατῖνος. De Photii verbis dixerunt Naekius Choer. p. 156 et Bergkius Comm.

2 II (2, 16)

Οἷον σοφιστῶν σμῆνος ἀνεδιφήσατε.

Clemens Alex. Strom. I p. 280 (329): *Κρατῖνος γοῦν ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις ποιητὰς καταλέξας ἔφη Οἷον σοφιστῶν σμῆνος ἀνεδειφήσατε.* Diogenes Laert. Prooem. 12: *καὶ οἱ ποιηταὶ σοφισταί, καθὰ καὶ Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχῳ* (sic) *τοὺς περὶ Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ἐπαινῶν οὕτως καλεῖ.*

3 III (2, 17)

Εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην οἷ' ἅττα βαΰζει,
ὡς εὖ καὶ ταχέως ἀπετίσατο καὶ παραχρῆμα.
οὐ μέν τοι παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι.

Athenaeus IV p. 164 e: *ἀποβλέψας ὁ Κύνουλκος εἰς τοὺς παρόντας τῶν φιλοσόφων ἔφη Εἶδες — λαλῆσαι. ὡς ὁ Κρατῖνος ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις ἔφη.* Schol. Aristoph. Acharn. 671: *Θάσιόν φασι βάμμα λέγεσθαι ἐκ τῶν ἀπὸ πυρὸς ἰχθύων. ἰδίως Θασίαν ἐκάλουν. Κρατῖνος „εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην."* Thasiam muriam dicere videtur Archilochum, cuius maledicentiae vindictam non defuturam esse versu ultimo indicatur.

4 IV (2, 18)

Ἔνθα Διὸς μεγάλου θᾶκοι πεσσοί τε καλοῦνται.

Suidas, *Διὸς ψῆφος: οὕτως καλεῖται* (Kusterus *τόπος* addit) *ἐν ᾧ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις „Ἔνθα Διὸς μεγάλου θᾶκοι πεσσοί τε καλοῦνται" ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ διεκρίθησαν Διὸς ψῆφος καλεῖται· τάττεται δ' ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων.* Hesychius, *Διὸς θᾶκοι καὶ πεσσοί. τινὲς γράφουσι ψῆφοι.* Quae ad hunc ipsum Cratini versum spectant, quem servavit etiam schol. ined. Platon. ap. Harlesium ad Fabric. B. G. II. p. 431.

5 V (2, 19)

Ἡ μὲν δὴ πίννῃσι καὶ ὀστρείοισιν ὁμοίη.

Athenaeus III p. 86 e: *τῶν δὲ πιννῶν μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις Ἡ μὲν δὴ κτλ.* Ita correxi editum *ἡ μὲν σηπίῃσι.* Cfr. III. p. 92 e: *ὄστρεια δὲ μόνον οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις „πίννῃσι καὶ ὀστρείοισιν ὁμοίη."*

6 VI (2, 20)

Δωδωναίῳ κυνὶ βωλοκόπῳ, τίτθῃ, γεράνῳ προσέοικας.

Stephanus Byz. s. v. *Δωδώνη* p. 323: *Δωδωναῖος — καὶ Ὅμηρος, Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε. καὶ Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· Δω-*

γράφου τῆς ἱλαρᾶς μούσης. Vs. 2 libri Κλεομάχῳ. Correxit Dobraeus ad Arist. Ran. 1337.

III (2, 29) 17

Καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σκια-
μαχῶν ἀπο-
κτίννυσι ταῖς ἀπειλαῖς.

Grammat. Bekkeri p. 429 23. Ἀποκτίννυσιν: ἀποκτίννυσι λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκτιννύει. Κρατῖνος Βουκόλοις Καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν κτλ. Eadem Suidas s. v. ἀποκτιννύναι. Distinxi in cola minora ut metri ratio appareat.

IV (2, 30) 18

Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ
πρώτῳ πεπειρᾶσθαι.

Schol. Platonis Lach. Bekk. p. 322: ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος] ἐπὶ τῶν ἐπισφαλέστερον καὶ ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνευόντων· — καὶ Κρατῖνος Βουκόλοις Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον κτλ. Legebatur πειρᾶσθαι.

V (2, 30) 19

Grammat. Bekk. Anecd. p. 394 8. Ἀνδρακάς: τὸ κατὰ ἄνδρα χωρῆσαι ὁ Κρατῖνος ἐν Βουκόλοις. Scrib. τὸ κατ' ἄνδρα, χωρίς. Cfr. Suidas v. ἀνδρακάδα.

VI (2, 30) 20

Grammat. Bekk. Anecd. p. 395 27: Ἀνεσίαν τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν ἄδειαν. Κρατῖνος Βουκόλοις. Ead. Suid. s. v. ἀνεσίαν.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ (2, 31)

Ὁ βοῦς ἐκεῖνος χὴ μαγὶς καὶ τἄλφιτα. 21

Pollux X 81 παρὰ Σοφοκλεῖ εἴρηται „τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπων." Κρατῖνος δὲ ἐν Βουσίριδι εἴρηκεν Ὁ βοῦς ἐκεῖνος κτλ. Describitur sacrificii apparatus.

ΔΗΛΙΑΔΕΣ

I (2, 31) 22

Τούτοισι δ' ὄπισθεν ἴτω δίφρον φέρων Λυκοῦργος
ἔχων καλάσιριν.

Schol. Aristoph. Av. 1294. φαίνονται τὸν Λυκοῦργον Αἰγύπτιον εἶναι νομίζοντες ἢ τὸ γένος ἢ τοὺς τρόπους. Φερεκράτης Ἀγρίοις .... μήποτε οὖν καὶ εἰς τὸ αὐτὸ καὶ Κρατῖνος Δηλιάσι Τοιτοισι δὲ κτλ. Ita Dobraeus et Hermannus Opusc. V p. 296 pro τούτοις δὲ ὄπισθεν. Possis etiam aliis numeris

p. 29 qui tentat *εἰς ὑανίαν* (*ὑηνίαν*) *ἐπισκώπτων Μένωνα*. Pro *μιννύωνα* possis *Σίμωνα*, vel *Μέμνονα* cum Dobraeo Adv. I p. 608 qui etiam *Ἀμυνίαν* tentat.

12 XII (2, 24)

Harpocrat. p. 100 22: *ἐλέγετο δὲ κυρίως ἰθύφαλλος τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις.*

13 XIII (2, 24)

Schol. ad Luciani Iovem trag. p. 186 ed. Iac. *ὁ μὲν Καλλίας οὗτος, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις φησίν, Ἱππονίκου υἱὸς ἦν, τὸν δῆμον Μελιτεύς, ὡς Ἀριστοφάνης Ὥραις, πλούσιος καὶ πασχητιῶν καὶ ὑπὸ πορνιδίων διαφορούμενος καὶ κόλακας τρέφων. εἰς δὲ στιγματίαν αὐτὸν Κρατῖνος κωμῳδεῖ ὡς ἕνα τῶν κατάχρεων.* et paucis interiectis: *κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν Κρατῖνος καὶ ὡς Φώκου γυναῖκα μοιχεύσαντα καὶ τρία τάλαντα δόντα εἰς τὸ μὴ κριθῆναι.* Vide ad fragm. inc. fab. 140.

14 XIV (2, 24)

Schol. ad Luciani Alex. p. 139 ed. Iac.: *οὗτοι* (*Κέρκωπες*) *ἐν Βοιωτίᾳ διέτριβον Οἰχαλιεῖς ὄντες γένος, Σίλλος καὶ Τριβαλὸς ὀνομαζόμενοι, ἐπίορκοι καὶ ἀργοί, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις.* Pro *Σίλλος καὶ Τριβαλὸς* codd. habent *σύλλος καὶ τριβάλλος, ἕλλος καὶ τρίβαλος, Σῶλος καὶ Τριβαλός.* Quae manifesto corrupta sunt ex *Ὗλος καὶ Εὐρύβατος.* Eademque nomina restituenda sunt in Diotimi versu apud schol. Luciani l. l. ubi item editur *Σίλλος τε Τριβαλός τε.* Recte scriptus legitur hic versus apud Suidam. Cfr. Lobeck. Aglaoph. p. 1297.

ΒΟΥΚΟΛΟΙ

15 I (2, 26)

Hesychius, *Πυρπερέγχει: Κρατῖνος ἀπὸ διθυράμβου ἐν Βουκόλοις ἀρξάμενος, ἐπειδὴ χορὸν οὐκ ἔλαβε παρὰ* (cod. *πὲ*) *τοῦ ἄρχοντος ἔστιν οὗ ἠτήρει.* Casaubonus, *Πῦρ πῦρ ἔγχει: Κρατῖνος — ἔλαβε παρὰ τοῦ ἄρχοντος παρ' οὗ ᾐτήκει.* Praeterea Bergk. Comment. p. 31 *πῦρ πυρὶ ἔγχει.* Malim *πῦρ ἐπὶ πῦρ.* Archontem dicit eundem, de quo fr. 2 agitur.

16 II (2, 27)

Ὃς οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι Σοφοκλέει χορόν,
τῷ Κλεομάχου δ', ὃν οὐκ ἂν ἠξίουν ἐγώ
ἐμοὶ διδάσκειν οὐδ' ἂν εἰς Ἀδώνια.

Athenaeus XIV p. 638 d: *Ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους ποιήσας Πτωχοὺς Γνησίππου τινὸς μνημονεύει παιγνια-*

Grammat. Bekkeri p. 129 10: *λείπει δὲ* (particula *ἂν*) *καὶ ἐν ὑποτακτικοῖς Εἴ τις — προκριθῇ. καὶ πάλιν Πρὶν παροῦσα διδάσκῃ. Κρατῖνος Δηλιάσιν.*

X (2, 35) 31

Hesych., *Βοῦς ἐν αὐλίῳ: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων. Κρατῖνος Δηλιάσιν.* Plenius Diogen. Paroem. III 70. *Βοῦς ἐν αὐλίῳ γέρων, ἐπὶ τῶν δι' ἀσθένειαν ἡσυχαζόντων.*

XI XII (2, 36) 32. 33

Antiattic. p. 94 7. *Ἐξ αὐτῆς: ἀντὶ τοῦ παραχρῆμα. Κρατῖνος Δηλιάσιν.* Idem p. 96, 14. *Ἐγκυρῆσαι: ἀντὶ τοὺ ἐντυχεῖν. Κρατῖνος Δηλιάσιν.* Eadem Suidas et Zonaras p. 609.

XIII (5, 16) 34

Aristoteles Eth. Nicom. ed. Bekk. p. 1098, 18. *μία γὰρ χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.* Ad quae schol. a Cramero editus Anecd. Par. I p. 182: *κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Κρατῖνος ἐν Δηλιάσιν.*

XIV (5, 16) 35

Ἦν ἄρ' ἀληθὴς ὁ λόγος ὡς δὶς παῖς γέρων.

Schol. Platonis ad Axioch. p. 367. B. editum a Bastio in Boettig. Opusc. III p. 197. *μέμνηται δὲ αὐτῆς* (proverbii *γέροντες δὶς παῖδες*) *Κρατῖνος ἐν Δηλιάσιν λέγων Ἦν ἄρ' ἀληθὴς ὁ λόγος κτλ.* Cod. *ἄρα* et *παῖς ἐστὶν γέρων.* Correxit Bastius.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΙ (2, 36)

Ὅτε σὺ τοὺς καλοὺς θριάμβους ἀναρύτουσ' ἀπηχθάνου. 36

Suidas, *Ἀναρύτειν: ἀναντλεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀρύεσθαι. Κρατῖνος Διδασκαλίαις Ὅτε — ἀπηχθάνου.*

ΔΙΟΝΥΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

I (2, 37) 37

Στολὴν δὲ δὴ τίν' εἶχε; τοῦτό μοι φράσον.
Β. Θύρσον, κροκωτόν, ποικίλον, καρχήσιον.

Macrobius Saturn. V 21: *nec solus Asclepiades meminit huius poculi* (*καρχήσιον* dicit), *sed et alii poetae illustres ut Sappho — Cratinus in Διονυσαλεξάνδρῳ Στολὴν δέ κτλ.* Vs. 1 *τοῦτό μοι φράσον* Porsonus ad Eurip. Hec. 782. Codex *τουδομοιφρασον.*

II (2, 38) 38

Ἔνεισιν ἐνταυθὶ μάχαιραι κουρίδες,
αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας.

τούτοισι δ' ἐξόπισθ' ἴτω. Videtur pompa describi in qua Lycurgus virginis *διφροφόρου* partes subire iubetur. Eodem sequens fragmentum spectat.

23 II (2, 33)

Schol. Aristoph. Vesp. 542: *Μνημονεύει τοῦ ἔθους (τοῦ θαλλοφορεῖν) Κρατῖνος μὲν ἐν Δηλιάσιν, Φερεκράτης δὲ ἐν Ἐπιλήσμονι.*

24. 25 III IV (2, 33)

Ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον.
Ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν, ὁ δ' ἠσκάριζε κἀπέπαρδε.

Photius et Suidas, *Ῥάζειν καὶ ῥύζειν: τὸ ὑλακτεῖν — ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη· Κρατῖνος Δηλιάσιν Ἵνα — χρόνον, καὶ ἑξῆς Ἔρραζε κτλ.* Vs. 1. nondum emendatus est. Vs. 2 legebatur *ὁ δὲ σκαρίζει κατέπαρδε* (Suidas *καὶ πέπορδε*). Pierson ad Moer. p. 36 *ὁ δ' ἠσκάριζε καὶ πέπορδε.* Porson. Misc. p. 377 *ὁ δ' ἠσκάριζε κἀπέπαρδε.* Idem in Photio edidit nisi quod *ἐσκάριζε* scripsit. Praeterea Bergk. Comm. p. 45 *ἔρραζε· πρὸς τὴν γῆν δ' ὅδ' ἠσκάριζε κἆτ' ἔπαρδεν.*

26 V (2, 34)

Ὑπερβορέους αἴθρια τιμῶντας στέφη.

Hesychius, *Αἴθρια: Κρατῖνος Δηλιάσιν Ὑπερβορείους αἴθρια τιμῶντας στέφη. τὰ γὰρ Ὑπερβορέων ἱερὰ κατά τινα πάτριον ἁγιστείαν οὐχ ὑπὸ στέγην ἀλλ' ὑπ' αἴθριον διαφυλάττεται.* Codex *Κρατῖνος Ἡλιᾶσιν* (vel *Ἰλιᾶσιν*) *ὑπερμορίους αἴθριαι τιμῶντας στέφη.* Correxit Musurus. Forsan *αἴθρεια*, vel *Ὑπερβορείους.* Bergk. Comm. p. 44 *τιμῶντας αἴθρια.* Respicit Cratini versum Suidas v. *στέφος.*

27 VI (2, 35)

Ἐτήσιοι γὰρ πρόσιτ' ἀεὶ πρὸς τὴν τέχνην.

Photius p. 26 18. *Ἐτήσιοι: πρόσκαιροι Ἐτήσιοι γὰρ κτλ. Κρατῖνος Δηλιάσιν.* Ita Porsonus. Cod. *πρόσιτα εἰ.*

28 VII (2, 35)

Τῷ δ' ὑποτρίψας τι μέρος πνῖξον καθαρύλλως.

Athenaeus IX p. 396 b de *πνικτοῖς κρεαδίοις* agens: *Κρατῖνος δ' ἐν Δηλιάσι Τῷ δ' ὑποτρίψας κτλ.*

29. 30 VIII IX (2, 35)

Εἴ τις δ' ὑμῶν κάλλει προκριθῇ.
Πρὶν παροῦσα διδάσκῃ.

VI (2, 41) 42

Οὐκ ἀλλὰ βόλιτα χλωρὰ κῷσπωτὴν πατεῖν.

Schol. Aristoph. Lys. 575: *τοῦ ἐρίου ὁ ῥύπος οἰσπωτὴ λέγεται. καὶ Κρατῖνος Διονυσαλεξάνδρῳ· Οὐ καλὰ βόλβιτα χλωρὰ καὶ οἰσπώτην πατεῖν.* Correxit Porsonus Adv. p. 284.

VII (2, 41) 43

Ἐν σαργανίσιν ἄξω ταρίχους Ποντικούς.

Athenaeus III p. 119 b: *καὶ ἀρσενικῶς ὁ τάριχος λέγεται παρ' Ἀττικοῖς . . . . Κρατῖνος μὲν ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ· Ἐν σαργανίσιν ἄξω κτλ.* Vulgo *σαργανοῖσιν.* Correxit Porsonus. Praeterea Bergkius *σαργανίσι νάξω.* Respexit locum Pollux VI 48: *ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ Κρατῖνος ὁ δὲ* (leg. *οἷδε*) *ταρίχους Ποντικούς.*

VIII (2, 41) 44

Νακότιλτος ὥσπερεὶ κωδάριον ἐφαινόμην.

Pollux VII 28: *τὸ δὲ ὄνομα ὁ νακοτίλτης, εἰ καὶ Φιλήμων αὐτῷ κέχρηται ἐν Ἁρπαζομένῃ, ἄλλως δ' οὐκ ἀνεκτόν, εἰ μὴ τὸ ῥῆμα ἦν ἐν χρήσει παλαιότερον. καίτοι γε Κρατῖνος ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ φησίν Νακότιλτος κτλ.* Porsonus Adv. p. 284 *νακότιλτον.* Metrum est Cratineum. Probabiliter Bergk. Comm. p. 27 *καὶ νακότιλτος.*

IX (2, 42) 45

Παραστάδας καὶ πρόθυρα βούλει ποικίλα.

Pollux VII 122: *Κρατῖνος δ' ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ Παραστάδας — ποικίλα. παστάδας δὲ ὁ Ξενοφῶν.* MS Iungerm. *βουλῇ.* Idem X 25: *ἐν δὲ Κρατίνου Διονυσαλεξάνδρῳ εἴρηται Παραστάδας κτλ.*

X (2, 42) 46

Pollux VII 198: *ἡ γελγόπωλις ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ Κρατίνου.*

XI (2, 42) 47

Pollux X 34: *εἴδη δὲ κλίνης ἀργυρόπους, παράπυξος, ὡς ἐν τῷ Διονυσαλεξάνδρῳ Κρατίνου κλίνην τὴν παράπυξον.* Idem VII 159: *κλίνην δὲ παράπυξον Κρατῖνος εἶπεν ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ.*

XII (2, 42) 48

Athenaeus IX p. 384 b: *ὅτι γὰρ χηνοβοσκοὺς οἴδασι μάρτυς Κρατῖνος ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ λέγων Χηνοβοσκοί, βουκόλοι.*

ΔΡΑΠΕΤΙΔΕΣ

49. 50 I II (2, 43)

Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν
ψῆφος δύναται φλεγυρὰ δείπνου φίλων ἀπείργειν.

* * *

νῦν δ' αὖθις ἐρυγγάνει·
βρύκει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν, τρίγλῃ δὲ κἂν μάχοιτο.

Athenaeus VIII p. 344 e: *Κρατῖνος δ' ἐν Δραπέτισιν εἰπὼν περὶ αὐτοῦ Λάμπωνα — ἀπείργειν, ἐπάγει Νῦν δ' αὖθις κτλ.* Vs. 3 libri *αὖτις*. Correxit Dindorfius.

51 III (2, 44)

Πανδιονίδα πόλεως βασιλεῦ
τῆς ἐριβώλακος, οἶσθ' ἣν λέγομεν,
καὶ κύνα καὶ πόλιν ἣν παίζουσιν.

Pollux IX 98: *ἡ δὲ διὰ πολλῶν ψήφων παιδιὰ πλινθίον ἐστὶ χώρας ἐν γραμμαῖς ἔχον διακειμένας. καὶ τὸ μὲν πλινθίον καλεῖται πόλις, τῶν δὲ ψήφων ἑκάστη κύων· διῃρημένων δὲ εἰς δύο τῶν ψήφων κατὰ τὰς χρόας, ἡ τέχνη τῆς παιδιᾶς ἐστι περιλήψει τῶν δύο ψήφων ὁμοχρόων τὴν ἑτερόχρουν ἀναιρεῖν, ὅθεν καὶ Κρατίνῳ πέπαικται· Πανδιονίδα κτλ.* Cfr. Zenobius V 67: *πόλεις παίζειν: μέμνηται ταύτης Κρατῖνος ἐν ταῖς Δραπέτισιν.* Vs. 1 libri *βασιλέως* Correxit Bentleius.

52 IV (2, 46)

Φέρε νῦν σοι
ἐξ αἰθρίας καταπυγοσύνην μυὸς ἀστράψω Ξενοφῶντος.

Aelianus H. A. XII 10: *λέγουσι δὲ τοὺς μῦς λαγνιστάτους εἶναι, καὶ μάρτυρά γε Κρατῖνον ἐπάγονται εἰπόντα ἐν ταῖς Δραπέτισι Φέρε νῦν σοι κτλ.*

53 V (2, 46)

Τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι.

Photius Lex. p. 658 15. *Ὧδε: οὐ μόνον τὸ οὕτως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὡς ἡμεῖς. Κρατῖνος Δραπέτισι Τοὺς ὧδε μόνον κτλ.*

54 VI (2, 47)

Ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι φάσκων, ὦ μείρακες, οὐκ ἂν ἁμάρτοιν;

Suidas *Ἁμάρτοιν εἴρηκε τὸ ἁμάρτοιμι Κρατῖνος Δραπέτισι Ποδαπὰς — ἁμάρτοιν; καὶ ὅλως σύνηθες αὐτοῖς (Ἀττικοῖς* T. H. ad Lucian. I p. 260) *τὸ τοιοῦτο.* Ita codd. Vulgo *ἁμαρτεῖν.* V. Porson. ad Arist. Eccl. 607. Eadem forma usus

p. 336 15: *Ἀγερσικύβηλιν Κρατῖνος Λάμπωνα τὸν μάντιν ὡς ἀγύρτην καὶ θύτην. κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς. οἱ δὲ ἐγερσικύβηλιν ἐν τῷ δράματι γράφουσι, τὸν ἐφ' ἑαυτὸν ἐγείροντα τὸν πέλεκυν.*

60 XII (2, 52)

Schol. Platonis p. 382 Bekk. *ὁ μῦθος ἀπώλετο: τούτῳ χρῶνται τῷ λόγῳ οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Δραπέτισι καὶ Κράτης Λαμίᾳ.*

61 XIII (2, 52)

Grammat. Bekk. p. 396 24: *ἀνεικάσασθε, ἀνασκώψατε. Δραπέτισι Κρατῖνος.* Eadem Suidas s. v. *ἀνεισασθε.*

62 XIV (2, 52)

Zenob. VI 24. *Ὕδωρ παραρρέει: αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς ἔργου ἐπαγγελλομένων καταπράξασθαι τὸ προκείμενον. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς εἰς ῥέοντα πλοῖα εἰσβαινόντων, καὶ παραβαλλομένων τῷ κινδύνῳ. μέμνηται αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν.*

63 XV (2, 53)

Harpocrat. Lex. p. 99 25: *Ἱερὰ ὁδός ἐστιν ἣν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐπ' Ἐλευσῖνα. — μνημονεύει δ' αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν.*

64 XVI (2, 53)

Basilius MS apud Schaeferum Praef. Gregorii Cor. p. LIII: *στιβάς, χαμαικοίτιον, ὡς Εἰρηναῖος ὁ Ἀττικιστὴς καὶ Ἀριστοφάνης* (Pac. 347) *ἐν στρατείαις ὁ κωμικός, καὶ ἐν Δραπέτισι Κρατῖνος.* Recte C. W. Lucas Observatt. Spec. II p. 8 verba *ἐν στρατείαις* transposuit post *χαμαικοίτιον.*

ΕΜΠΙΠΡΑΜΕΝΟΙ Η ΙΔΑΙΟΙ (2, 53)

Clemens Alex. Strom. VI p. 751 Pott. *Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς ἐν ταῖς πρώταις Θεσμοφοριαζούσαις τὰ ἐκ τῶν Κρατίνου Ἐμπιπραμένων μετήνεγκεν ἔπη.* Haec Dindorfius ad Aristophan. fragment. p. 94 composuit cum scholiastae loco ad Thesmoph. 215:

ΜΝ. ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ'; ΕΥ. ἀποξυρεῖν ταδί,
τὰ κάτω δ' ἀφεύειν.

Hic igitur scholiasta ad *ταδί* haec habet: *τὰ γένεια· ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρατίνου.* Ex quo conclusit Dindorfius

plenum fabulae titulum fuisse eum quem supra adscripsi. At Cobetus Observ. crit. in Platonem com. p. 77 Idaeos et Empipramenos fictos a Clemente sive potius Aristobulo fabularum titulos esse existimat. Sed de hac opinatione alio loco dicetur.

ΕΥΝΕΙΔΑΙ

Ptolemaei Heph. locum apud Photium Bibl. 192 p. 151, ex quo Alexandrum M. hac fabula summopere delectatum esse intellegitur, attigi Hist. crit. p. 101.

I (2, 56) 65

Ἥβης ἐκείνης, νοῦ δὲ τοῦδε καὶ φρενῶν.

Stobaeus Floril. LII 11: *Κρατῖνος ἐν Εὐνίδαις· Ἥβης ἐκείνης, νοῦ δὲ τοῦδε καὶ φρενῶν* [*κατάλληλος*]. Iulianus a Gaisfordio allatus Misop. p. 339 d: *ὅπερ ὑμεῖς ὁρῶντες ὀλίγῳ πρότερον ἀναμιμνήσκεσθε νῦν ἥβης ἐκείνης νοῦ τε ἐκείνου καὶ φρενῶν.* Synesius Epist. 129 p. 265: *στένομεν μεμνημένοι ἥβης τε ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου καὶ φρενῶν.*

II III (2, 57) 66. 67

Δωροῖ συκοπέδιλε.
Τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων.

Aristophanes Equ. 523 sqq. Cratini virtutes praedicans: *ᾖσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν „Δωροῖ συκοπέδιλε" καὶ „Τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων"· οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.* Vbi scholiastes ad *Δωροῖ συκοπέδιλε* haec scripsit: *Κρατίνου μέλους ἀρχή. σκώπτων δέ τινα ἐκεῖνος δωροδόκον καὶ συκοφάντην τοῦτο εἶπεν.* Idem ad *τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων* haec habet: *καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τῶν Εὐνειδῶν Κρατίνου.* Quae utrumque carmen ex eadem fabula petitum esse docent. Ceterum confer Incert. fab. fr. 56 a. Postrema *τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων* Pindaro tribuit Tzetzes Epist. MS apud Potterum ad Lycophr. p. 1363 ed. Muell. Priora *Δωροῖ συκοπέδιλε* ex antiquo carmine parodiae lusu efficta esse testatur Hesychius, *Δωροῖ συκοπέδιλε παρῳδεῖται* (*πεπαρῴδηται?*) *ἐκ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων.*

IV V (2, 59) 68. 69

Suidas, *Ἀμφιανακτίζειν*: *ᾄδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον, τόν καλούμενον Ὄρθιον, οὗ τὸ προοίμιον ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν*

Ἀμφί μοι αὐτὸν ἄναχθ' ἑκατηβόλον ᾀδέτω ἁ φρήν.

ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐναίᾳ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ. Dindorfius *Εὐνείδαις*, in qua fabula frequentes fuisse aliorum poetarum parodias docet Athenaeus XV p. 698 d: *κέχρηται δὲ* (*παρῳδίαις*) *καὶ Κρατῖνος*

ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Εὐνείδαις. Hinc fortasse ad eandem fabulam referenda sunt quae leguntur apud Porphyrium Eusebii Praep. Ev. X 3: *τὸ γὰρ „τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Διομήδης" σιγῶ, Ὁμήρου κωμῳδηθέντος ὑπὸ Κρατίνου διὰ τὸ πλεονάσαι ἐν τῷ „τὸν δ' ἀπαμειβόμενος."*

70 VI (2, 60)

Ἐπίσχες αὐτοῦ, μὴ πέρα προβῇς λόγου.

Io. Alexandrinus de acc. p. 29 25: *ἔστι τινὰ* (adverbia) *καὶ παρὰ αἰτιατικῆς γεγονότα, οἷον τὸ πέραν καὶ πέρην — καὶ ἀπὸ δοτικῆς· ἐπίσχες αὐτοῦ, μὴ πέρα προβῇς λόγου, Κρατῖνος Εὐμένισιν.* Lege *Εὐνείδαις.*

ΘΡΑΙΤΤΑΙ

71 I (2, 61)

Ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς ὁδὶ προσέρχεται
ὁ Περικλέης, τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου
ἔχων, ἐπειδὴ τοὔστρακον παροίχεται.

Plutarchus Vita Periclis c. 13: *διὸ καὶ πάλιν Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις παίζει πρὸς αὐτὸν* (Periclem) *Ὁ σχινοκέφαλος κτλ.* Cfr. Pollux II 43: *σχινοκέφαλον δὲ Κρατῖνος τὸν Περικλέα εἶπε.*

72 II (2, 62)

Πανὶ κακὸν δεῦρο μαστάω τινά
ποτὲ χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσεον προσῆν.
οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος * * * * * * * *
ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα. πότερα Δαιδάλειος ἦν;
ἤ τις ἔκλεψεν αὐτόν;

[redacted]

83 XIII (2, 66)

Hesych., *Συρβηνεύς*: *Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις. ἤτοι αὐλητὴς* (*σύρβη γὰρ ἡ αὐλοθήκη*) *ἢ ταραχώδης.* Cratinus *συρβηνεύς* vel *συρβηνέων χορὸς* dixisse videtur de tumultuoso Thrattarum choro. V. Zenob. VI 1 ubi *συρβηνεύς* scribendum. Cfr. Casaubonus ad Athen. XV p. 697 e. Adde scriptorem in Mai Spicil. Rom. II p. 314 *τυρβηνέων* (sic) *τι καινὸν ἐργαστήριον.*

84 XIV (2, 67)

Schol. Aristoph. Vesp. 590: *Εὔαθλος ῥήτωρ συκοφάντης, μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ καὶ Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις.*

ΚΛΕΟΒΟΥΛΙΝΑΙ (2, 67)

Diogenes Laert. I 89: *γενέσθαι τε αὐτῷ* (Cleobulo) *θυγατέρα Κλεοβουλίνην, αἰνιγμάτων ἑξαμέτρων ποιήτριαν, ἧς μέμνηται καὶ Κρατῖνος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, πληθυντικῶς ἐπιγράψας.*

85 I (2, 68)

Ἀκέστορα γὰρ ὅμως εἰκὸς λαβεῖν
πληγάς, ἐὰν μὴ συστραφῇ τὰ πράγματα.

Schol. Aristoph. Av. 31: *εἰς δὲ τὴν ποίησιν αὐτὸν* (Acestorem) *κεχλευάκασι Καλλίας μὲν ἐν Πεδήταις — Κρατῖνος δὲ ἐν Κλεοβουλίναις Ἀκέστορα γὰρ κτλ.* Vs 2. Ald. et Ven. *συστρέψῃ*. Correxit Dobraeus; *συστρέφῃ* Bentleius. Praeterea Bergk. Comm. p. 123 *Ἀκέστορ' ἐστὶ τἄρ' ὅμως.*

[redacted]

IV (2, 69) 88

Hesychius, *Αἰθὴς πέπλος. Κρατῖνος Κλεοβουλίναις ἐκβάλλοντες τῆς αἴθης πέπλους.* Ita codex. vulgo *αἴθης.* In poetae verbis Alberti tentat *τοὺς αἴθεις (αἰθεῖς) πέπλους.* Scribendum videtur *ἐκβάλλοντα τοὺς αἰθεῖς πέπλους* i. e. *τοὺς στασιάζοντας.* V. Zenobius Prov. I 33 emendandus e Diogen. I 31. Bergkius ad Pind. p. 41 *ἐκβάλλοντες αἰθῆντας πέπλους.* Adiectivum *αἰθὴς* formatum ab *αἶθος,* ut *ψευδὴς* a *ψεῦδος,* fortasse etiam *ἀγὴς* ab *ἄγος.* Sed haec sane aliter explicari possunt. V. Lobeck. Parall. p. 164. An dicamus proverbium fuisse *Αἴθης πέπλος* ab Aetha vetusto nec sane aliunde cognito Deianirae nomine? Ad huius enim *πέπλον* a paroemiographis proverbium illud refertur.

V (2, 70) 89

Zenob. Prov. V 14. *Μύλος πάντ' ἀκούων: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν κωφότητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκουόντων. Μέμνηται αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις. ἔστι δὲ καὶ κωμῳδιῶν ποιητὴς Μύλος.* Rectius *Μύλλος.*

VI VII (2, 70) 90. 91

Photius Lex. p. 515 23. *Σκάλωψ: ὁ σπάλαξ. ἐν Κλεοβουλίναις Κρατῖνος.* Scribendum *σκάλοψ.* Idem p. 645 8. *Φέροικος: ἐν Κλεοβουλίναις. ζῶον ὅμοιον γαλῇ, λευκόν, φωλεῦον ἐν ταῖς ῥίζαις τῶν δρυῶν, βαλανηφάγον, οὕτω καλούμενον.*

VIII IX (2, 71) 92. 93

Athenaeus IV p. 171 b: *παροψωνεῖν δ' ἔφη Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις οὕτως.* Schol. Aristoph. Thesm. 389: *καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐστὶν ἐν Κλεοβουλίναις τὸ ἐπισμῇ. ἔστι δὲ λοιδορία, ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων.* Respicit Hesychius, *Ἐπισμῇ: ἐπιτρίβει ... λοιδορεῖ, πλήττει.*

X (2, 71) 94

Pollux VII 41: „*ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς*" *Ἀριστοφάνης πού φησι. καὶ Κρατῖνος ἰπούμεν ἐν Κλεοβουλίνῃ. καὶ Ἀρχίλοχος δ' ἔφη „κέαται δ' ἐν ἴπῳ.*" Ita legendum. Aristophanis locus est Equ. 920.

ΛΑΚΩΝΕΣ (2, 72)

Φοβερὸν ἀνθρώποις τόδ' αὖ 95
κταμένοις ἐπ' αἰζηοῖσι καυχᾶσθαι μέγα.

Clemens Alexandr. Strom. VI p. 738 25 (263): *Πάλιν δ' αὖ Ὁμήρου* (Odyss. *χ'* 412) *εἰπόντος „οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ'*

ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Εὐνείδαις. Hinc fortasse ad eandem fabulam referenda sunt quae leguntur apud Porphyrium Eusebii Praep. Ev. X 3: *τὸ γὰρ „τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Διομήδης" σιγῶ, Ὁμήρου κωμῳδηθέντος ὑπὸ Κρατίνου διὰ τὸ πλεονάσαι ἐν τῷ „τὸν δ' ἀπαμειβόμενος."*

70 VI (2, 60)

Ἐπίσχες αὐτοῦ, μὴ πέρα προβῇς λόγου.

Io. Alexandrinus de acc. p. 29 25: *ἔστι τινὰ* (adverbia) *καὶ παρὰ αἰτιατικῆς γεγονότα, οἷον τὸ πέραν καὶ πέρην — καὶ ἀπὸ δοτικῆς· ἐπίσχες αὐτοῦ, μὴ πέρα προβῇς λόγου, Κρατῖνος Εὐμένισιν.* Lege *Εὐνείδαις.*

ΘΡΑΙΤΤΑΙ

71 I (2, 61)

Ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς ὁδὶ προσέρχεται
ὁ Περικλέης, τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου
ἔχων, ἐπειδὴ τοὔστρακον παροίχεται.

Plutarchus Vita Periclis c. 13: *διὸ καὶ πάλιν Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις παίζει πρὸς αὐτὸν* (Periclem) *Ὁ σχινοκέφαλος κτλ.* Cfr. Pollux II 43: *σχινοκέφαλον δὲ Κρατῖνος τὸν Περικλέα εἶπε.*

72 II (2, 62)

Πανὶ κακὸν δεῦρο μαστάω τινά
ποτὲ χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσεον προσῆν.
οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος * * * * * * * *
ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα. πότερα Δαιδάλειος ἦν;
ἤ τις ἔκλεψεν αὐτόν;

Schol. Euripidis Hec. 821: *ὅτι δὲ ἐκινεῖτο (τὰ Δαιδάλου ἔργα) καὶ προΐει φωνήν, αὐτός τε Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ λέγει — καὶ Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις· Πανὶ κακὸν δεῦρο κτλ.* Dobraeus Hermanni coniecturis adiutus ad Aristoph. Nub. 518 tentat:

Πανὶ κάδον δεῦρο βάστασόν τινα.
β'. πότερα χαλκοῦν ἢ ξύλινον; α'. καὶ χρυσοῦν ἐὰν προσῇ.
β'. οὐδαμῶς, ξύλινος δ' ἐκεῖνός [σοι. χαλκοῦς μοί ποτ' ἦν,]
ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα κτλ.

73 III (2, 63)

Ὅτι τοὺς κόρακας τὰξ Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας ἔπαυσεν.

Pollux IX 91: *οὕτως ἂν καὶ ὁ Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις εἰρηκὼς εἴη τὸν χρυσὸν χρυσία Ὅτι τοὺς κόρακας* etc. Iungerm. e cod. *ἔπαυσαν.* Revocavi *ἔπαυσεν.* Chorus loquitur de poeta, ut apud Aristoph. Equ. 541 sqq. Pac. 739 aliisque locis.

ἅμα δὲ τῷ ἡλίῳ ἀνατέλλοντι θάλλει, μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς λέγων οὕτως ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ. Vs. 6 ἀνθρύσκου Schweighaeuserus pro ἀνθρυσκίσσου (A) vel ἀνθρυσκίσκου (P). Idem lacunam indicavit. Bergkius Comment. p. 128 Pollucis loco fretus tentabat:

ἀνθρύσκου (vel ἀνθρύσκῳ) * * * * * *
ναρκίσσου φόβῃ θ', ἑλενείῳ τε καὶ θρυαλλίδι,
τῷ τ' ἀειφρούρῳ κτλ.

Cum Pollux disertim μῖλον e Cratino afferat, vs. 6 forsan ita supplendus ἀνθρύσκου φόβῃσί τε μίλῳ τε καὶ θρυαλλίδι. Vs. 8 καὶ δὴ scripsi pro καὶ. Porsonus κἀμοί. Hermannus Doctr. metr. p. 581 καὶ γάρ, Bergkius καί μοι. Tum vulgo παραμέδοντος. Correxit Dobraeus.

II (2, 74) 97

Τίς ἄρ' ἐρῶντά μ' οἶδεν, ὦ Γνήσιππ', ἐγὼ πολλῇ χολῇ.
οἴομαι γὰρ μηδὲν οὕτως μῶρον εἶναι καὶ κενόν.

Athenaeus XIV p. 638 c: Γνησίππου τινὸς μνημονεύει παιγνιαγράφου τῆς ἱλαρᾶς μούσης — Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς Τίς ἄρ' ἐρῶντά μ' οἶδεν κτλ. Vs. 1 Dalecampius ἐρῶντα. Libri ἔρωτα. Mox Dobraeus Advers. II p. 348: Γνήσιππέ πω; πολλὴ χολή. Vs. 2 γὰρ addidit Grotius. Pro μῶρον vulgo μωρόν.

III (2, 74) 98

Athenaeus III p. 111 c: ἄρτου δ' εἶδός ἐστι καὶ ὁ ἀποπυρίας καλούμενος, ἐπ' ἀνθράκων δ' ὀπτᾶται. καλεῖται δ' οὗτος ὑπό τινων ζυμίτης. Κρατῖνος Μαλθακοῖς πρῶτον ἀποπυρίαν ἔχω ζυμιταμιάδου πλέους κνέφαλλον. Cod. A ζυμηταμιαδου sine accentu. B πλέου pro πλέους. Casaubonus ζυμίταν μὰ Δί' οὐ πλέων γναφάλων, acerosum panem intellegens. Fortasse igitur scribendum:

πρῶτον ἀποπυρίαν ἔχω
ζυμίταν μὰ Δί' οὐ πλέον γναφάλλων.

Quorum versuum alter est hendecasyllabus, qualis infra Fragm. inc. fab. XXII. Dicebantur haec ab homine Doriensi. Γναφάλλων verum esse docet Herodianus dict. solit. p. 39 24 de nomine κνέφαλλον disserens: ὥστε καὶ ἀντίθεσις ἐγένετο τοῦ ᾱ εἰς ᾰ, ἐπεὶ παρὰ τὸ κνάφος ἐγένετο. εἰσὶ μέντοι οἱ καὶ διὰ τοῦ γ̄ γράφουσιν. ἔν τισιν ἐν Μαλθακοῖς Κρατίνου παρεφύλαξε Σύμμαχος.

83 XIII (2, 66)

Hesych., *Συρβηνεύς*: *Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις. ἤτοι αὐλητὴς (σύρβη γὰρ ἡ αὐλοθήκη) ἢ ταραχώδης.* Cratinus *συρβηνεύς* vel *συρβηνέων χορὸς* dixisse videtur de tumultuoso Thrattarum choro. V. Zenob. VI 1 ubi *συρβηνεύς* scribendum. Cfr. Casaubonus ad Athen. XV p. 697 e. Adde scriptorem in Mai Spicil. Rom. II p. 314 *τυρβηνέων* (sic) *τι καινὸν ἐργαστήριον.*

84 XIV (2, 67)

Schol. Aristoph. Vesp. 590: *Εὔαθλος ῥήτωρ συκοφάντης, μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ καὶ Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις.*

ΚΛΕΟΒΟΥΛΙΝΑΙ (2, 67)

Diogenes Laert. I 89: *γενέσθαι τε αὐτῷ* (Cleobulo) *θυγατέρα Κλεοβουλίνην, αἰνιγμάτων ἑξαμέτρων ποιήτριαν, ἧς μέμνηται καὶ Κρατῖνος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, πληθυντικῶς ἐπιγράψας.*

85 I (2, 68)

Ἀκέστορα γὰρ ὅμως εἰκὸς λαβεῖν
πληγάς, ἐὰν μὴ συστραφῇ τὰ πράγματα.

Schol. Aristoph. Av. 31: *εἰς δὲ τὴν ποίησιν αὐτὸν* (Acestorem) *κεχλευάκασι Καλλίας μὲν ἐν Πεδήταις — Κρατῖνος δὲ ἐν Κλεοβουλίναις Ἀκέστορα γὰρ κτλ.* Vs 2. Ald. et Ven. *συστρέψῃ*. Correxit Dobraeus; *συστρέφῃ* Bentleius. Praeterea Bergk. Comm. p. 123 *Ἀκέστορ' ἐστὶ τἄρ' ὅμως.*

86 II (2, 69)

Ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ Φιττέως.

Pollux X 105: *ἄβακα δ' εἰ βούλοιό τι τῶν τοῦ μαγείρου σκευῶν καλεῖν, προσχρηστέον σοι Κρατίνῳ ἐν Κλεοβουλίναις λέγοντι Ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ Φιττέως.* Verba *βαλάνων ἄβακα* rursus attigit Pollux VI 86. Pro *Φιττέως* Kuhnius *Πιτθέως*, Bentleius *Φελλέως*. Sed v. H. Sauppium Epist. crit. ad Hermann. p. 64.

87 III (2, 69)

Ἔστιν ἄκμων καὶ σφῦρα νεανίᾳ εὔτριχι πώλῳ.

Hephaestio Enchir. I 3 p. 17: *ἐδείξαμεν ἔτι καὶ παρ' αὐτῷ τῷ Κρατίνῳ πολλάκις οὖσαν* (correptionem syllabae ante mutam et liquidam), *ὡς ἐν Κλεοβουλίναις Ἔστιν ἄκμων κτλ.*

ἐπιτεχνήσεως. In his verba *Καλιὰν αὐτήν φησιν* in codice a correctore addita esse monuit Dobraeus. Forsan igitur scribendum *Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς οἶδε Κύλλου πήραν*. Cfr. Herodianus Dict. solit. p. 11 17 *Κύλλος τὸ κύριον, οὗ μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς*. Ita Dindorfius pro *Ὕλλος*.

IX (2, 80) 104

Herodianus Dict. solit. p. 8 32: *Τισαμενός, Δεξαμενός, Ἀκεσαμενός, Κλαυσαμενός· καλεῖται δὲ ἐν Μαλθακοῖς*. Bergkius Comment. p. 129 *Κλαυσομενός*.

X XI (2, 80) 105. 106

Choeroboscus Crameri Anecd. Oxon. IV p. 416 *εὕρηται δὲ καὶ μετὰ τοῦ σ οἶσθας, ὡς παρὰ Κρατίνῳ ἐν Μαλθακοῖς*. Epimerismi Homer. p. 363 21: *παρὰ δὲ Ἀττικοῖς μάλιστα ἐπὶ πρώτου προσώπου ἡ παρὰ (πάρα) ἀντὶ τοῦ πάρειμι. Κρατῖνος Μαλθακοῖς*.

N E M E Σ I Σ

I (2, 80) 107

Ὄρνιθα τοίνυν δεῖ σε γίγνεσθαι μέγαν.

Athenaeus IX p. 373 c: *Ὀρνίθια δ' εἴρηκε Κρατῖνος ἐν Νεμέσει . . . ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν, ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα ὁ αὐτὸς Κρατῖνος ἐν τῷ αὐτῷ δράματί φησιν . . . Ὄρνιθα κτλ.* Facit huc Eratosthenes Catast. 25 *λέγεται τὸν Δία ὁμοιωθέντα . . . τῷ ὀρνέῳ τούτῳ* (cycno) *καταπτῆναι εἰς Ῥαμνοῦντα τῆς Ἀττικῆς κἀκεῖ τὴν Νέμεσιν φθεῖραι· τὴν δὲ τεκεῖν ᾠόν, ἐξ οὗ ἐκκολαφθῆναι καὶ γενέσθαι τὴν Ἑλένην, ὥς φησι Κρατῖνος ὁ ποιητής*. Cfr. Schol. ad Arati Phaen. 273. *Cycnum dicunt inter astra constitutum eo quod Iupiter in cycnum transfiguratus evolaverit in Rhamnunta Atticae regionis ibique compresserit Nemesin, quae et Leda dicitur, ut refert Cratinus comoediarum scriptor, quae enixa est ovum, unde nata est Helena.*

II (2, 82) 108

Λήδα, σὸν ἔργον· δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος
ἀλεκτρυόνος μηδὲν διοίσεις τοὺς τρόπους,
ἐπὶ τῷδ' ἐπώζουσ', ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλόν
ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον.

Athenaeus IX p. 373 e: *τὸν δ' ἀλεκτρυόνα — οἱ ἀρχαῖοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι. Κρατῖνος Νεμέσει Λήδα κτλ.* Vs. 1

ἀνδράσιν εὐχετάασθαι," *Ἀρχίλοχός τε καὶ Κρατῖνος γράφουσιν, ὁ μὲν „οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν,*" *Κρατῖνος δὲ ἐν τοῖς Λάκωσι Φοβερὸν ἀνθρώποις κτλ.* Iacobsius *φθονερόν*, et Grotius *τόδε*. Scriptorum loci, quos in illa de poetarum furtis affert Clemens disputatione, maximam partem sunt corruptissimi nec sine meliorum librorum ope sanandi. In altero versu nihil est quod non optimo quoque poeta dignum sit. Poeticis et verbis et formis non raro usus est Cratinus; at *Laconum* nomen sane dubitabile est. Monui haec propter Cobetum Observ. in Platon. com. p. 77.

ΜΑΛΘΑΚΟΙ

96 I (2, 72)

Παντοίοις γε μὴν κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι,
λειρίοις, ῥόδοις, κρίνεσιν, κοσμοσανδάλοις, ἴοις,
καὶ σισυμβρίοις, ἀνεμωνῶν κάλυξί τ' ἠριναῖς,
ἑρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοις, ἑλιχρύσου κλάδοις,
οἰνάνθησιν, ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ,
ἀνθρύσκου φόβῃ, * * * * * * * * *
τῷ τ' ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ κάρα πυκάζομαι,
καὶ δὴ κύτισος αὐτόματος παρὰ Μέδοντος ἔρχεται.

Athenaeus XV p. 685 d de floribus coronariis disserens: *καὶ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς Παντοίοις γε μὴν κτλ.* Praesentia *ἐρέπτομαι πυκάζομαι* et *ἔρχεται* indicare videntur, eum qui haec recitat cum maxime in ornando coronandoque capite occupatum esse. Respicit Pollux VI 106: *τὰ δὲ ἐν τοῖς στεφάνοις ἄνθη, ῥόδα, ἴα, κρίνα, σισύμβρια, ἀνεμῶναι, ἕρπυλλος, κρόκος, ὑάκινθος, ἑλίχρυσος, ἡμεροκαλλές, ἑλένειον, θρυαλλίς, ἀνθρίσκος* (sic), *νάρκισσος, μελίλωτον, ἀνθεμίς, παρθενὶς καὶ τἆλλα, ὅσα τοῖς ὀφθαλμοῖς τέρψιν ἢ ῥισὶν ἡδεῖαν ὄσφρησιν ἔχει. μέμνηται δὲ τῶν πλείστων Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς, ὥσπερ καὶ κοσμοσανδάλου καὶ μίλου, ὅπερ ἦν τῆς μίλακος ἄνθος.* Vs. 2 *κρίνεσι* Porsonus apud Dobraeum ad Nub. 518 pro *κρίνοις*. Athen. l. l. p. 681 b: *κοσμοσανδάλων δὲ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς διὰ τούτων „Κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι, λειρίοις, ῥόδοις, κρίνοισι, κοσμοσανδάλοις.*" Ita libri. Vs. 3 Porsonus *κάλυξιν*. Vs. 4 vulgo *ὑακίνθῳ*. Athenaeus l. l. p. 681 a. de *ἑλιχρύσῳ* agens: *Κρατῖνος δ' ἐν Μαλθακοῖς φησιν „ἑρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοις, ἑλιχρύσου κλάδοις.*" Porsonus *ὑακίνθοισι*. Vs. 5 Athenaeus l. l. p. 681 e: *τοῦ ἡμεροκαλλοῦς καλουμένου ἄνθους, ὃ τὴν μὲν νύκτα μαραίνεται,*

VIII (2, 84) 114

Ἐν τῷ κύφωνι τὸν αὐχὲν' ἔχων.

Pollux X 177: *Κρατίνου εἰπόντος ἐν Νεμέσει „ἐν τῷ κύφωνι τὸν αὐχέν' ἔχων" ἢ που νοητέον ὡς σκεῦος ἦν τι ἀγορανομικόν, ᾧ τὸν αὐχένα ἐνθέντα δεῖ* (fort. *ἔδει*) *μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ τὴν ἀγορὰν κακουργοῦντα.*

IX (2, 84) 115

Σπάρτην λέγω γε σπαρτίδα τὴν σπάρτινον.

Pollux X 186: *εἰ δὲ καὶ πλέγμα τι σπάρτινον ἢ σάκον σπάρτινον ἐθέλοις καλεῖν, καὶ πρὸς τοῦτο Κρατῖνός σοι βοηθεῖ ἐν Νεμέσει λέγων Σπάρτην κτλ.* Ita cod. Falckenb. Vulgo *σπάρτην δὲ λέγω καὶ σπάρτινον.* MS Seberi *σπάρτην δὲ λέγω καὶ σπαρτίδα τὴν σπάρτινον.* Alius liber *σπάρτην δ' ἀλέγω σπαρτίδα τὴν σπάρτινον.* Tentabam *Σπάρτην λέγω τὴν Σπαρτιάδ', οὐ τὴν σπαρτίνην, Spartam dico Spartiacam urbem, non funiculum spartinum.*

X (2, 85) 116

Μόλ' ὦ Ζεῦ ξένιε καὶ μακάριε.

Plutarchus Pericl. 3 Periclem refert capite ultra vulgarem modum longo fuisse eamque ob caussam ludendi opportunitatem dedisse poetis comicis: *τῶν δὲ κωμικῶν ὁ μὲν Κρατῖνος . . . ἐν Νεμέσει „μόλ' ὦ Ζεῦ ξένιε καὶ μακάριε."* Libri H. Stephani *μόλ' ὦ Ζεῦ μέγιστε καὶ κάριε.* Scribendum videtur: ⏑ – *μόλ' ὦ Ζεῦ ξένιε καὶ Καραιέ.* De love Caraeo vide Hesychium.

XI (2, 85) 117

Schol. Aristoph. Av. 521: *ἔζη δὲ* (Lampo) *ἐπὶ τῆς τῶν Ὀρνίθων διδασκαλίας, οὐχ ὥς τινες ἐτεθνήκει. πολλῷ γὰρ ὕστερον Κρατῖνος ἐν τῇ Νεμέσει οἶδεν αὐτὸν ζῶντα.* Vide Hist. crit. p. 44.

XII (2, 85) 118

Schol. Aristoph. Av. 858: *ἔστι καὶ ἕτερος* (*Χαῖρις*) *αὐλητής, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει.* Hinc Suidas s. v. *Χαῖρις.*

XIII (2, 86) 119

Athenaeus XIV p. 629 c: *τὴν δ' ἀπόκινον καλουμένην ὄρχησιν, ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει . . . ὕστερον μακτρισμὸν ἐκάλεσαν.*

XIV (2, 86) 120

Priscianus lib. XVII p. 91 Kr. de praepositionum abundantia disserens „Aristomenes *Βοηθοῖς . . . ὅπως μετ' ἐμοῦ συνέσει.*

99 IV (2, 75)

Ἀμοργὸν ἔνδον βρυτίνην νήθειν τινά.

Hesychius, *Βρυτίνη*: *ἐν Μαλθακοῖς· Ἀμοργὸν ἔνδον βρυτίνην νήθειν τινά. ἔπαιξε πρὸς τὸ πόμα τὸ βρύτινον· ἔστι δὲ καὶ ζῶον βρῦτον, ὅμοιον κανθάρῳ, καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ βρύτινον πήνισμα, ὅπερ ὑπ' ἐνίων βομβύκινον λέγεται.* Haec ad Cratini Malthacos pertinere vidit Salmasius ad Tertull. de Pall. p. 197 qui pro *νήθειν* tacite scripsit *νήθει*. Codex *ἄμοργον ἔνδον βρύτινην νίθειν τινά*. Scribendum videtur *ἄμοργιν ἔνδον βρυτίνην ἠθεῖν τινα*.

100 V (2, 77)

Λευκοὺς ὑπὸ ποσσὶν ἔχων πίλους.

Pollux VII 171: *οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐπιτιθέμενος πῖλος οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ τοῖς ποσίν, ὡς δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς λέγων „Λευκοὺς ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους."* Idem X 50: *τοὺς δὲ περὶ τοῖς ποσὶ πίλους οὐ Πλάτων μόνον ἐν Συμποσίῳ φήσας „ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους καὶ ἀρνακίδας," ἀλλὰ καὶ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς „Λευκοὺς ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους."* Scripsi *ποσσίν*.

101 VI (2, 78)

Stephanus Byz. s. v. *Ἰβηρία* sive apud Constantinum Porphyrog. de adm. imp. 23: *Ἴβηρ Ἴβηρος ὁ Ἴβηρος, ἀφ' οὗ παρὰ Κουαδράτῳ ἐν Ῥωμαϊκῆς χιλιάδος ἑ ἐστὶν Ἰβήροισιν, οὕτω „καίτοι Λίγυσί θ' ἅμα καὶ Ἰβήροισι πολεμέοντες." τὸ αὐτὸ καὶ Ἄβρων ἐν παρωνύμοις φησί. καὶ αὐτὸς Ἴβηρος τραγοπώγων ἐν Μαλθακοῖς εἴρηται Κρατίνου.* Malim *καὶ ὁ αὐτός „Ἴβηρος τραγοπώγων ἐν Μαλθακοῖς εἴρηται Κρατίνου."* Nimirum, ut saepe alias, ipsa Habronis verba affert.

102 VII (2, 78)

Etymol. M. p. 482 21: *Κάβαισος: ὁ ἄπληστος, διὰ διφθόγγου, προπαροξύνεται. παρὰ τὸν κάβον, ὅ ἐστι μέτρον σιτικόν. Κρατῖνος Μαλθακοῖς. ἔστι δὲ κύριον πεποιημένον παρὰ τὴν αἶσαν.*

103 VIII (2, 79)

Photius p. 185 21 et Suidas: *Κυλλοῦ (Κύλλου) πήραν. ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμηττῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ κρήνη ἐξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτοκοῦσιν καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται. Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς Καλιὰν* (Suidas *Καλλίαν*) *αὐτήν φησιν. οἱ δὲ Κολλοπήραν* (Suidas *Κύλλου πήραν*). *τάττεται δ' ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ*

ὃ δηλοῖ τὸ ἡσύχως . . . κατὰ τὰ πρὸ τούτων δεδώρισται. Propius vero ἀκάσκα scribitur apud Hesychium, Ἀκάσκα: ἡσύχως, μαλακῶς, βραδέως. Qui respicit Cratini versum etiam s. v. Προβοῶντες: προφωνοῦντες, ἐγκελευόμενοι. Προβῶντες: προβαίνοντες. Ita enim haec scribenda sunt. Denique fortasse scribendum ὦ πρεσβῦται. Suspicor enim his verbis ipsos Νόμους compellari, quos tanquam decrepitos et invalidos senes in scenam produxisse videtur Cratinus.

VI (2, 89) 126

Οὐκ ἀπερρήσεις σὺ θᾶττον; ἀποτιλῶ σε τήμερον.

Grammat. Bekkeri p. 422 9: Ἀπερρήσεις: ἀπελεύσῃ, ἀποφθαρήσῃ. οὕτω Κρατῖνος Νόμοις Οὐκ ἀπερρήσεις κτλ. Codex ἀποτιλῶσαι, quod correxit Porsonus Adv. p. 39. Respicit locum Hesychius, Ἀπερρήσεις: ἀπελεύσῃ, ἀποφθαρήσῃ. Ita corrige.

VII (2, 90) 127

Χρυσίδι σπένδων γέγραφε τοῖς ὄφεσι πιεῖν διδούς.

Athenaeus XI p. 502 b: Χρυσίδος δὲ (μνημονεύει) Κρατῖνος ἐν Νόμοις Χρυσίδι σπένδων κτλ. Cod. B ὄφεσσι. Possis κέκραγε, τοῖς ὄφεσι πιεῖν δίδου. Angues alebant pharmacopolae. V. Bekk. Anecd. p. 314, 20. Ceterum Athenaeus p. 496 e Ῥυσίς: φιάλη χρυσῆ, Θεόδωρος. Κρατῖνος ἐν Νόμοις „ῥυσίδι σπένδων." V. Pierson. ad Moerin p. 412. Errat Letronnius Dissert. de nomin. vas. graec. p. 65.

VIII (2, 90) 128

Καὶ δρόσον βάλλων ἕωθεν χλιαρὸς ταγηνίας.

Athenaeus XIV p. 646 e: Ταγηνίτης, πλακοῦς ἐν ἐλαίῳ τετηγανισμένος, ὁ καὶ ταγηνίας. μνημονεύει Μάγνης — καὶ Κρατῖνος ἐν Νόμοις Καὶ δρόσον βάλλων κτλ.

IX (2, 90) 129

Photius p. 371 24: Παλαστή: θηλυκῶς· Κρατῖνος Νόμοις „μεῖζον τὸ δέος παλαστῆς." Ita scripsi pro παλαιστῆς. Ruhnkenius ad Hesych. II p. 841 τὸ πέος. Fortasse etiam τὸ delendum.

X (2, 91) 130

Pollux VII 86: τὸ δὲ σανδάλιον . . . καὶ Κρατῖνος Νόμοις Σανδάλια Τυρρηνικά.

libri εὐσχημόνως, correxit Stephanus. Vs. 3 vulgo ἐπωάζουσαν, AP ἐπωάζουσα. Correxit Valckenarius.

109. 110 III IV (2, 82)

Τἄλλα πάντ' ὀρνίθια. Ὄρνιθα φοινικόπτερον.

Athenaeus IX p. 373 d: *ὀρνίθια δ' εἴρηκε Κρατῖνος ἐν Νεμέσει οὕτως „Τἄλλα πάντ' ὀρνίθια." ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν, ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα ὁ αὐτὸς Κρατῖνος ἐν τῷ αὐτῷ δράματί φησιν „Ὄρνιθα φοινικόπτερον."*

111 V (2, 82)

Ὥστ' ἐσθίων τοῖς σιτίοισιν ἥδομαι.
ἅπαντα δ' εἶναί μοι δοκεῖ ῥοδωνιά
καὶ μῆλα καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια.

Schol. Theocriti XI 10: *ῥόδων δὲ τῆς γυναικείας ἥβης, παρόσον καὶ ῥοδωνιὰν αὐτὴν ἔσθ' ὅτε λέγουσιν, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει Ὥστ' ἐσθίων κτλ.* Vs. 1 vulgo *ὥς τ' οὖν ἐσθίων τοῖς σιτίοις ἥδομαι*, quod correxi. Nisi praestat *ὥς ποὐσθίων*. Vs. 2 *μοι* addidit Meursius Bibl. Att. p. 1469 d.

112 VI (2, 83)

Τῷ δὲ κοττάβῳ προθέντας ἐν πατρικοῖσι νόμοις
τὸ κεινέου ὀξυβάφοις βάλλειν μέτωπον,
τῷ δὲ βαλόντι νέμω πλεῖστα τύχης.

Athenaeus XV p. 667 e f de cottabo disserens: *Κρατῖνος ἐν Νεμέσει Τῷ δὲ κοττάβῳ κτλ.* Vs. 1 B habet *τὸ δὲ κοττάβῳ*. Pro *δὲ* PV *δί*. Bas. L *Διΐ*. Vs. 2 VL *κινέου*. Tum *ὀξυβάφοις* AB. *ὀξύβαφος* P. *ὀξύβαφον* VL. Non expedio. Sequentia correxit Dobraeus, nisi quod *βάλλοντι* reliquit. Libri *βάλλειν μὲν τῷ πόντῳ δὲ βάλλοντι*. Respicit locum Athen. XV p. 666 c. *κότταβος καὶ τὸ ἄγγος εἰς ὃ ἔβαλλον τὰς λάταγας, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει δείκνυσιν*, quae eadem habet schol. Aristoph. Pac. 1243.

113 VII (2, 84)

Ψύρα τε τὴν Σπάρτην ἄγεις.

Stephanus Byz. s. v. *Ψύρα: νῆσος μικρὰ πλησίον Χίου... λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ εὐτελείᾳ διὰ τὸ εὐτελεστάτην εἶναι τὴν νῆσον. Κρατῖνος ἐν Νεμέσει Ψίρα τε τὴν Σπάρτην ἄγεις.* V. ad Fragm. inc. XCII.

III (2, 94) 137

Ἐπ' ἀριστέρ' ἀεὶ τὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν ἕως ἂν ἐφεύρῃς.

Grammat. Bekkeri p. 445 14: Ἄρκτον οὐχὶ ἄρκον· Ὀδυσσεὺς ἐν ἀριστέρ' ἀεὶ τὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν ἕως ἂν ἐφεύρῃς. Ita codex. Correxi iam olim ad Menandri Reliqu. p. 86.

IV (2, 95) 138

Ἥσθε πανημέριοι χορταζόμενοι γάλα λευκόν,
[πῦον δαινύμενοι, κἀμπιπλάμενοι πυριάτῃ.]

Athenaeus III p. 99 f: χορτασθῆναι εἴρηται παρὰ μὲν Κρατίνῳ ἐν Ὀδυσσεῦσιν οὕτως Ἥσθε κτλ. Priscianus vol. II p. 271 Kr. χορταζόμενοι τόδε καὶ τῷδε. Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσιν Ἥσθε κτλ. Cyclopis ad Vlixen eiusque socios verba. Alterum versum a schol. Arist. Vesp. 710 omisso auctoris nomine allatum probabili coniectura priori subiunxit Porsonus apud Gaisfordum ad Hephaest. p. 272. Legitur vulgo πύον δαινύμενοι καὶ ἐμπιπλάμενοι πυριάτην. Correxit Porsonus, qui πυόν scripsit.

V (2, 95) 139

Ἀνθ' ὧν πάντας ἑλὼν ὑμᾶς ἐρίηρας ἑταίρους,
φρύξας, ἑψήσας, κἀπ' ἀνθρακιᾶς ὀπτήσας
εἰς ἅλμην τε καὶ ὀξάλμην κἄτ' ἐς σκοροδάλμην
χλιαρὸν ἐμβάπτων, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἁπάντων
ὑμῶν φαίνηται, κατατρώξομαι, ὦ στρατιῶται.

Athenaeus IX p. 385 c: Κρατῖνος ἐν Ὀδυσσεῦσιν εἴρηκε τὴν ὀξάλμην διὰ τούτων Ἀνθ' ὧν πάντας κτλ. Eadem primo versu omisso Pollux VI 69: καὶ σκόροδον καὶ σκοροδάλμη καὶ ὀξάλμη, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὀδυσσεῦσι Φρύξας κτλ. Vs. 2 Pollucis ed. pr. φρύξας καὶ ἑψήσας καὶ ἐπανθρακήσας καὶ ὀπτήσας, quae in recentioribus Pollucis editionibus ex Athenaeo correcta sunt. Quid codices habeant non indicatum est. Athenaeus κἀπανθρακίσας. Correxit Porsonus Miscell. p. 235. Nisi forte scribendum κἀπανθρακίσας κὠπτήσας, quo Pollucis lectio ducere videtur. Vs. 4 χλιερὸν AB. χλιαρὸν PVL et Pollux. χλιερὰν C. Recepi χλιαρόν.

VI (2, 96) 140

Τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη, καὶ τοὔνομά μ' εὐθὺς ἐρώτα.

Athenaeus X p. 446 b: τὸ δὲ πῖθι — παρὰ Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεῦσι Τῇ νῦν τόδε πῖθι κτλ. Bothius de Comicis gr. p. 10 καὶ τοὔνομά γ' εὐθὺς ἐρῶ τοι.

131 XI (2, 92)

Ὁ δὲ Ζεὺς ὀσταφίσιν ὕσει τάχα.

Photius Lex. p. 353 8: Ὀσταφίδα: οὐχ ὅπως Κρατῖνος Νόμοις „ὁ δὲ Ζεὺς ὀσταφίσιν ὕσει τάχα" ἀλλὰ καὶ Πλάτων.

132 XII (2, 92)

Hesychius, Λυκαμβὶς ἀρχή: ὁ Κρατῖνος ἐν Νόμοις, τὸν πολέμαρχον δηλῶν, πρὸς ὃν ἀπεγράφοντο τὰς τοῦ ἀποστασίου δίκας. Λυκαμβίδα δὲ εἶπε τὴν ἀρχήν. Vbi excidisse in fine verba ἐπεὶ ἐπολέμησεν Ἀρχίλοχος τῷ Λυκάμβῃ, docet Photius Lex. p. 234 4. Λυκαμβὶς ἀρχή: τοῦ πολεμάρχου· ψυχρῶς. ἐπεὶ ἐπολέμησεν Ἀρχίλοχος τῷ Λυκάμβῃ. ἐπὶ δὲ τούτου ἀποστασίου καὶ ἐπικλήρου (leg. ἐπικλήρων) αἱ δίκαι ὑπήγοντο.

133 XIII (2, 92)

Schol. Aristophanis Equ. 1147: Κημὸς ὁ ἐπὶ τοῦ καδίσκου, εἰς ὃν τὰς ψήφους καθίεσαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. Κρατῖνος αὐτὸν ἐν Νόμοις σχοίνινον ἠθμὸν (ἡθμὸν) καλεῖ.

134 XIV (2, 93)

Photius Lex. p. 291 14: Νεάτην: οὐχὶ νήτην λέγουσιν· καὶ παρανεάτην καὶ τρισνέατον. Κρατῖνος Νόμοις.

ΟΔΥΣΣΗΣ (2, 93)

Platonius p. XXXIV: τοιοῦτος οὖν ἐστιν ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας τύπος, οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίκων Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσσεῖς Κρατίνου καὶ πλεῖστα τῶν παλαιῶν δραμάτων οὔτε χορικὰ οὔτε παραβάσεις ἔχοντα. et p. XXXV οἱ γοῦν Ὀδυσσεῖς Κρατίνου οὐδενὸς ἐπιτίμησιν ἔχουσι, διασυρμὸν δὲ τῆς Ὀδυσσείας Ὁμήρου.

135. 136 I II (2, 94)

Τίνες αὖ πόντον κατέχουσ' αἶραι; νέφος οὐράνιον τόδ' ὁρῶμαι.
Ὡς ἂν μᾶλλον τοῖς πηδαλίοις ἡ ναῦς ἡμῶν πειθαρχῇ.

Hephaestio de metris cap. 8 p. 46: ὅτι μέντοι καὶ ἐν τῷ Ἀριστοφανείῳ καλουμένῳ ἀδιαφόρως εὑρίσκεται ὁ παραλήγων ἀνάπαιστος ἢ σπονδεῖος, δηλώσει Κρατῖνος· εἰς γὰρ τοὺς Ὀδυσσέας εἰςβάλλων τούτῳ τῷ μέτρῳ ἐχρήσατο „Τίνες αἶ κτλ." ἐποίησε δέ τινα στίχον καὶ σπονδείῳ τῷ παραλήγοντι κεχρημένον Ὡς ἂν μᾶλλον κτλ. Versu primo ed. Flor. τίνες οὖν πόντον.

III (2, 94) 137

Ἐπ' ἀριστερ' ἀεὶ τὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν ἕως ἂν ἐφεύρῃς.

Grammat. Bekkeri p. 445 14: Ἄρκτον οὐχὶ ἄρκον· Ὀδυσσεὺς ἐν ἀριστερ' ἀεὶ τὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν ἕως ἄνευφρής. Ita codex. Correxi iam olim ad Menandri Reliqu. p. 86.

IV (2, 95) 138

Ἥσθε πανημέριοι χορταζόμενοι γάλα λευκόν,
[πῦον δαινύμενοι, κἀμπιπλάμενοι πυριάτῃ.]

Athenaeus III p. 99 f: χορτασθῆναι εἴρηται παρὰ μὲν Κρατίνῳ ἐν Ὀδυσσεῦσιν οὕτως Ἥσθε κτλ. Priscianus vol. II p. 271 Kr. χορταζόμενοι τόδε καὶ τῷδε. Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσιν Ἥσθε κτλ. Cyclopis ad Vlixen eiusque socios verba. Alterum versum a schol. Arist. Vesp. 710 omisso auctoris nomine allatum probabili coniectura priori subiunxit Porsonus apud Gaisfordum ad Hephaest. p. 272. Legitur vulgo πύον δαινύμενοι καὶ ἐμπιπλάμενοι πυριάτην. Correxit Porsonus, qui πυόν scripsit.

V (2, 95) 139

Ἀνθ' ὧν πάντας ἑλὼν ὑμᾶς ἐρίηρας ἑταίρους,
φρύξας, ἑψήσας, κἀπ' ἀνθρακιᾶς ὀπτήσας
εἰς ἅλμην τε καὶ ὀξάλμην κᾆτ' ἐς σκοροδάλμην
χλιαρὸν ἐμβάπτων, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἁπάντων
ὑμῶν φαίνηται, κατατρώξομαι, ὦ στρατιῶται.

Athenaeus IX p. 385 c: Κρατῖνος ἐν Ὀδυσσεῦσιν εἴρηκε τὴν ὀξάλμην διὰ τούτων Ἀνθ' ὧν πάντας κτλ. Eadem primo versu omisso Pollux VI 69: καὶ σκόροδον καὶ σκοροδάλμη καὶ ὀξάλμη, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὀδυσσεῦσι Φρύξας κτλ. Vs. 2 Pollucis ed. pr. φρύξας καὶ ἑψήσας καὶ ἐπανθρακήσας καὶ ὀπτήσας, quae in recentioribus Pollucis editionibus ex Athenaeo correcta sunt. Quid codices habeant non indicatum est. Athenaeus κἀπανθρακίσας. Correxit Porsonus Miscell. p. 235. Nisi forte scribendum κἀπανθρακίσας κὠπτήσας, quo Pollucis lectio ducere videtur. Vs. 4 χλιερὸν AB. χλιαρὸν PVL et Pollux. χλιερὰν C. Recepi χλιαρόν.

VI (2, 96) 140

Τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη, καὶ τοὔνομά μ' εὐθὺς ἐρώτα.

Athenaeus X p. 446 b: τὸ δὲ πῖθι — παρὰ Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεῦσι Τῇ νῦν τόδε πῖθι κτλ. Bothius de Comicis gr. p. 10 καὶ τοὔνομά γ' εὐθὺς ἐρῶ τοι.

141 VII (2, 97)

Οὔπω ᾽πιον τοσοῦτον οὐδὲ πίομαι
μάρωνα.

Pollux VI 26: *Κρατῖνος μέντοι τὸν οἶνον μάρωνα εἴρηκεν Οὔπω ᾽πιον κτλ.* Bergkius *τοιοῦτον.*

142 VIII (2, 97)

Ποῦ ποτ᾽ εἶδες, εἰπέ μοι,
τὸν ἄνδρα, Λαέρτα φίλον παῖδ᾽; Β. ἐν Πάρῳ,
σικυὸν μέγιστον σπερματίαν ὠνούμενον.

Athenaeus II p. 68 c: *ὅτι τοὺς πέπονας Κρατῖνος μὲν σικυοὺς σπερματίας κέκληκεν ἐν Ὀδυσσεῦσι Πώποτ᾽ εἶδες κτλ.* Vs. 1 *ποῦ ποτ᾽* Runkel. libri *πώποτ᾽*. Ib. *εἶπε* addidit Casaubonus. Vs. 2 libri *παῖ Λαέρτα φίλου.* Transposui et *παῖδα* scripsi cum Erfurdto. Vs. 3 respicit Phrynichus Ecl. att. p. 258 *χρὴ οὖν οὕτω λέγειν ὡς ὁ Κρατῖνος σίκυον σπερματίαν, ἢ εἰ θέλεις πέπονα σίκυον.* Photius p. 530 11: *σπερματίαν: τὸν εἰς σπέρμα παρειμένον. οὕτως Κρατῖνος.*

143 IX (2, 98)

Οὐκ ἴδι᾽ ἄττα τόδ᾽ οὐκέτ᾽ ὄνθ᾽ οἷα τἀπὶ Χαριξένης.

Etymol. M. p. 367 21: *Ἐπὶ Χαριξένης: αὐλητρὶς ἡ Χαριξένη ἀρχαία, καὶ ποιήτρια κρουμάτων. οἱ δὲ μελοποιόν. Θεόπομπος Σειρῆσιν Αὐλεῖ γὰρ σαπρά | αὕτη γε κρούμαθ᾽ οἷα τἀπὶ Χαριξένης. Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσιν Οὐκ ἰδίᾳ τάδ᾽ οὐκετόνθοι τἀπὶ Χαριξένης.* Correxi. Fortasse respexit Hesychius, *Ἴδι᾽ ἄττα: ἰδιά τινα.* Idem, *Ἐπὶ Χαριξένης: ἐπὶ (ἐπεὶ ἐπὶ) μωρίᾳ ἡ Χαριξένη διεβεβόητο, ἀρχαία οὖσα. ἔνιοι δὲ καὶ ποιήτριαν αὐτὴν ἐρωτικῶν λέγουσιν· ἔστι δὲ καὶ παροιμία οἷα τὰ ἐπὶ Χαριξένης.*

144 X (2, 99)

Οἱ δ᾽ ἀλυσκάζουσιν ἐπὶ ταῖς κλινίσιν.

Pollux X 32: *ἐν δὲ τῷ κοιτῶνι δεῖ μὲν εἶναι καὶ κλίνην τινά . . . ἢ κλινίδα, ὡς ἐν Ὀδυσσεῦσι Κρατῖνος· ἐπὶ δὲ τῶν κλινῶν ἀκουστέον ὅταν φῇ Οἱ δ᾽ ἀλυσκάζουσιν ἐπὶ ταῖς κλινίσιν.* Pro *οἱ δ᾽* fortasse *ἄλλοι δ᾽* vel *οὗτοι δ᾽*, et *ὑπὸ* pro *ἐπί.*

145 XI (2, 99)

Athenaeus VII p. 315 b: *Κρατῖνος δὲ ἐν Ὀδυσσεῦσι Τέμαχος ὀρφὼ χλιαρόν.* Et paucis interiectis: *τὴν μέντοι*

ἑνικὴν εὐθεῖαν ὀξυτόνως προφέρονται Ἀττικοί . . . . τὴν δὲ γενικὴν Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι Τέμαχος ὀρφὼ χλιαρόν.

XII XIII XIV (2, 100) 146. 147. 148

Athenaeus XIV p. 657 a: δέλφακα δὲ ἀρσενικῶς εἴρηκε Πλάτων Ποιητῇ . . . Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι Δέλφακας μεγάλους. Idem p. 677 f: καὶ Κρατῖνος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ὀδυσσεῦσι κέκληκε τὸν λωτὸν στεφάνωμα, διὰ τὸ πάντα τὰ φυλλώδη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων στεφανώματα λέγεσθαι. Phrynichus Ecl. att p. 136: Μονόφθαλμον οὐ ῥητέον, ἑτερόφθαλμον δέ. Κρατῖνος γὰρ μονόμματον εἶπε τὸν Κύκλωπα.

XV (2, 100) 149

Σιγάν νυν ἅπας ἔχε σιγάν,
καὶ πάντα λόγον τάχα πεύσει·
ἡμῖν δ' Ἰθάκη πατρίς ἐστιν,
πλέομεν δ' ἅμ' Ὀδυσσέι θείῳ.

Hephaestio p. 47 de versu paroemiaco disserens: Κρατῖνος δὲ ἐν Ὀδυσσεῦσι συνεχεῖ αὐτῷ ἐχρήσατο Σιγάν νυν ἅπας κτλ. Ex Hephaestione schol. Arist. Plut. 598.

XVI (2, 101) 150

Νεοχμόν τι παρῆχθαι ἄθυρμα.

Suidas: Ἄθυρμα: παίγνιον . . . . Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσιν Νεοχμόν τι παρῆχθαι ἄθυρμα. In his τί addidit Elmsleius ad Euripidis Med. p. 268.

ΠΑΝΟΠΤΑΙ

I (2, 102) 151

Schol. Aristophan. Nub. 96: κυρίως δὲ πνιγεύς, ἔνθα οἱ ἄνθρακες ἔχονται καὶ πνίγονται. ταῦτα δὲ πρότερος Κράτης ἐν Πανόπταις δράματι περὶ Ἵππωνος τοῦ φιλοσόφου κωμῳδῶν αὐτὸν λέγει . . . . Φαίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Ἵππων κωμῳδηθῆναι φθάσας· τὸ δὲ τῶν ἐγκλημάτων οὐδὲ τὸ σύνολον ἐπικοινωνεῖ φιλοσοφίᾳ. In his Crateti Cratini nomen substituendum esse et ipse indicavi olim Quaest. scen. I p. 28 et docet scholiasta Clementis Alex. Protr. p. 103 Lips. τοῦ Ἵππωνος καὶ αὐτοῦ ὡς ἀσεβοῦς γενομένου μέμνηται ὁ Κρατῖνος. Cfr. Etymol. M. p. 677 33: πνιγεὺς παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὁ φοῦρνος.

II (2, 102) 152

Κρανία δισσὰ φορεῖν, ὀφθαλμοὶ δ' οὐκ ἀριθμητοί.

Hephaestio p. 18: πρὸς γὰρ τῷ μυρίαν εἶναι τὴν χρῆσιν παρὰ τοῖς ἄλλοις, ἐδείξαμεν ἔτι καὶ παρ' αὐτῷ τῷ Κρατίνῳ

πολλάκις οὖσαν, ὡς ἐν Κλεοβουλίναις . . . καὶ πάλιν ἐν Πανόπταις Κρανία δισσὰ κτλ. Codd. BH et ed. Flor. κράνεια δισσάφορα.

153 III (2, 103)

Ἀλλοτριογνώμοις ἐπιλήσμοσι μνημονικοῖσιν.

Hephaestio p. 14: ἤδη μέντοι ἡ διὰ τοῦ μν σύνταξις ἐποίησέ που καὶ βραχεῖαν, ὡς καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐν Πανόπταις Ἀλλοτριογνώμοις κτλ. Eadem habet Choeroboscus Bekkeri Anecd. p. 1176 sive apud Cramerum Anecd. Ox. IV p. 414.

154 IV (2, 104)

Ἀριστόδημος ὡς ἀσχημονῶν,
ἐν τοῖς Κιμωνείοις ἀνὴρ ἐρειπίοις.

Schol. Luciani Alex. 4: ὁ Ἀριστόδημος δὲ μιαρὸς καὶ καταπύγων ὑπερβολῇ, ἀφ' οὗ καὶ ὁ πρωκτὸς Ἀριστόδημος καλεῖται. Κρατῖνος Πανόπταις· Ἀριστόδημος ὡς ἀρχημονῶν ἐν ταῖς κιμωνί ἀνερίπια. ὡσαύτως καὶ Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν. Ita haec in cod. Vindob. leguntur. Correxit Bergkius Comment. p. 183, allato Photio p. 166 1 Κιμώνεια ἐρείπια· Ἀθήνησιν, ἐν οἷς ἀπεπάτουν καὶ ἐπεραίνοντο. Quae recte de ruinis aedium Cimoniarum intellexit Sauppius Act. soc. gr. II p. 433 qui ἀσχημονεῖ et ἀρῶν pro ἀνήρ coniicit. Praeterea Bergkius ὥς. Forsan ὤν.

155 V (2, 105)

Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπῃ νῦν.

Photius Lex. p. 369 4: Παιδικά: ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις· παραδείγματα δὲ τοῦ ἐπὶ μὲν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά . . . καὶ Κρατῖνος Πανόπταις Μισεῖς γὰρ κτλ. Eadem apud Grammaticum Montefalc. Bibl. Coisl. p. 474 et Suidam s. v. παιδικά. Porsonus apud Dobraeum ad Aristoph. Av. 718 tentabat: Πάνυ | μισεῖς γυναῖκας, πρὸς δὲ παιδικὰ νῦν τρέπει. In his πάνυ ex Grammatico Coisl. assumpsit, qui locum ita exhibet: μισεῖ γὰρ πάνυ τὰς γυναῖκας, πρὸ (sic) παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν. Fortasse locus ita scribendus est:

μισεῖς γε πάνυ γυναῖκας,
πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν,

vel μισεῖς γε τὰς γυναῖκας κτλ. Videtur ex chorico carmine petitus esse.

156. 157 VI VII (2, 106)

Schol. Aristoph. Nub. 985: Κηκείδου: διθυράμβων ποιητὴς πάνυ ἀρχαῖος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Πανόπταις.

ὃς ὅτε εἰστιῶντο τῷ Κήυκι ξένοι ἐπέστη. Κρατῖνος δὲ ἐν Πυλαίᾳ μεταλλάξας αὐτὴν γράφει οὕτως Οἱ δ' αὖθ' ἡμεῖς κτλ.

II (2, 112) 170

Suidas, Ἀμύναιντο, ἀμύναιεν. Κρατῖνος Πυλαίᾳ Αὐτοὺς ἐπαίδευσεν ἔθρεψέ τε δημοσίοις χρήμασιν εἰς ἥβην ἵνα οἵ ποτε λοιγὸν ἀμύναιντο. Haec ita scribenda et ad dactylicos numeros revocanda videntur:

αὐτοὺς ἐπαίδευσεν ἔθρεψέ τε δημοσίοισιν
χρήμασιν εἰς ἥβην ἵνα οἵ ποτε
λοιγὸν ἀμύναιντ'.

Nisi choriambicos numeros restituere praestat, ut voluit Hermannus apud Bernhardium. Pro ἀμύναιντο cod. A ἀμύναιτο, ceteri ἀμύναιο.

III (2, 113) 171

Ἄνδρας σοφοὺς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι.

Photius et Suidas, Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν: παροιμία . . . . Κρατῖνος Πυλαίᾳ Ἄνδρας σοφούς κτλ.

IV (2, 113) 172

Ἠι Διονυσίοις ἀκύλοις παίζουσ' ἀνέμενοι τρόπα.

Schol. Platonis Bekk. p. 320: τρόπα δ' ἐστὶν ἡ εἰς βόθυνον ἐκ διαστήματος βολή. Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ· ἢ Διονυσίοις κτλ. Forsan Εἰ (Οἱ) Διονυσίοις | ἀκύλοις ἀεὶ παίζουσ' ἀνειμένοι τρόπα.

V VI (2, 114) 173. 174

Schol. Arist. Pac. 733: Κρατῖνος δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ δηλοῖ ὅτι ἔξ ἐστι ζυγὰ τοῦ χοροῦ. Schol. Arist. Av. 121. εὔερον: οἷον μαλακὴν ὥσπερ σισύραν εὔεριον. Κρατῖνος· Πυλαίᾳ γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν. λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων. Eadem Suidas s. v. εὔερον, ubi εὐέραν legitur pro εὐέρων.

VII VIII (2, 114) 175. 176

Schol. Arist. Av. 766: ὅτι δὲ τῶν λίαν πονηρῶν ἐστι (Pisiae filius) δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι, Πυλαίᾳ, Ὥραις. Maximus in Dionysium Areop. Epist. 8 vol. II p. 318: ἔλεγον δὲ προτελίζεσθαι καὶ τὸ προμυεῖσθαι καὶ οἱονεὶ προκαθαίρεσθαι εἰς ἑτοιμασίαν μυστηρίων, ὡς Κρατῖνος δηλαδὴ (fort. δηλοῖ) ἐν Πυλαίᾳ δράματι.

φησὶν Ἐγὼ γάρ εἰμι κτλ. Idem VII p. 299 b de anguilla agens: *καὶ Κρατῖνος ἐν Πλούτοις Θύννος ὀρφὼς κτλ.* Fortasse *μελαινὰς* scribendum pro *μελαίνας*.

163 IV (2, 109)

Περὶ σιαγόνος βοείας μαχόμενος.

Athenaeus III p. 94 e: *σιαγόνος δὲ (μνημονεύει) Κρατῖνος Πλούτοις Περὶ σιαγόνος βοείας μαχόμενος.*

164 V (2, 109)

Ἄρξει γὰρ αὐτοῖς διποδία καλῶς.

Schol. Arist. Lys. 1243: *διποδιάξω τοῖς δύο ποσὶν χορεύσω. εἶδος ὀρχήσεως ἡ διποδία, ἧς μέμνηται καὶ Κρατῖνος ἐν Πλούτοις Ἄρξει γὰρ κτλ.* Ante *καλῶς* fortasse excidit *καλή*.

165 VI (2, 110)

Αὐτόματα δ' αὐτοῖς θεὸς ἀνίει τἀγαθά.

Stobaeus Flor. CIII 11: *Κρατῖνος ἐν Πλούτοις· Αὐτόματα τοῖσι θεὸς ἀνίει τἀγαθά.* Ita libri. Correxit Dobraeus Adv. II p. 360. Corrupte Arsenius Viol. p. 84 et Diogen. III 15.

166 VII (2, 110)

Μὴ ξυντιχίᾳ βαρυνόμενοι.

Priscianus Vol. II p. 180 ed. Kr. *Κρατῖνος ἐν Πλούτοις Μὴ ξυντιχίᾳ βαρυνόμενοι.* Leid. *Κρατινος εν πλοπαο μὴ ξυντιχειαι βαρυνομενοι.* Monac. apud Spengelium App. Varr. p. 615 *ΚΡΑΤΙΝΟϹ ΕΝ ΤΙΑ ΟΥ ΤΟΙϹ ΜΝΞΙΝΤΥΧΕΙΑΤ ΒΑΡΥΝΟΜΕΝΟΥ.* Fortasse *ξυντιχίαισι*.

167. 168 VIII IX (2, 110)

Suidas, *Ἀνανεοῦσθαι, ὡς ἡμεῖς. Θοινυδίδης ἑ. καὶ Πλούτοις Κρατῖνος.* Pollux II 61: *Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτῳ καὶ ἀναπηρίαν.* Ex Aristophanis Pluto eandem vocem exsignavit Suidas, *Ἀναπηρίαν: οὕτως Ἀριστοφάνης* (fort. *Κρατῖνος*) *Πλούτῳ.*

Π Υ Λ Α Ι Α

169 I (2, 111)

Οἱ δ' αὖθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς
λόγος, αὐτομάτους ἀγαθοὺς ἰέναι
κομιῶν ἐπὶ δαῖτα θεατῶν.

Schol. Platonis Bekk. p. 373: *Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν. Ταύτην δὲ λέγουσιν εἰρῆσθαι ἐπὶ Ἡρακλεῖ,*

III (2, 117) 183

Νῦν δ' ἦν ἴδῃ Μενδαῖον ἡβῶντ' ἀρτίως
οἰνίσκον, ἕπεται κἀκολουθεῖ καὶ λέγει,
οἴμ' ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός. ἆρ' οἴσει τρία;

Athenaeus I p. 29 d: *Μενδαίου δὲ (μνημονεύει) Κρατῖνος Νῦν δ' ἦν ἴδῃ κτλ.* Pytinae locum adscribendum esse vidit Runkelius.

IV (2, 118) 184

Τὴν μὲν παρασκευὴν ἴσως γιγνώσκειε.

Clemens Alex. Strom. VI p. 265 Sylb. *Κρατίνου ἐν Πυτίνῃ εἰπόντος Τὴν μὲν παρασκευὴν κτλ.*

V (2, 118) 185

Τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντ'· ἐγὼ δ' ἐκτήκομαι.

Athenaeus X p. 426 b: *καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ Τὸν δ' ἴσον κτλ.* Fortasse scribendum: *τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντ' ἔγωγ' ἐκτήκομαι,* ut voluit etiam Dobraeus.

VI (2, 119) 186

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ,
ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν.

Servavit haec auctor epigrammatis apud Athen. II p. 39 c aliosque: *Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ, | ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν. | Ταῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ | Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδωδὼς πίθου.*

VII (2, 119) 187

Ἄναξ Ἄπολλον, τῶν ἐπῶν τῶν ῥευμάτων.
καναχοῦσι πηγαί, δωδεκάκρουνον τὸ στόμα,
Ἰλισσὸς ἐν τῇ φάρυγι· τί ἂν εἴποιμ' ἔτι;
εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα,
ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν.

Schol. Arist. Equ. 523: *ὁ γὰρ Κρατῖνος οὕτω πως ἑαυτὸν ἐπῄνεσεν ἐν τῇ Πυτίνῃ Ἄναξ Ἄπολλον κτλ.* Ex scholiasta habet Suidas v. *ἀφέλεια* et *δωδεκάκρουνον.* Tres priores versus attulit etiam Tzetzes Chil. VIII 184 et Exeg. Iliad. p. 12. Vs. 1 *Ἀπόλλων* Tzetzes. Suidas Bernhardii utroque loco *τοῦ ῥεύματος.* Vs. 2 *καναχοῦσι* Suidas. Schol. et Tzetzes in Exeg. *καναχῶσι,* in Chil. *καταχῶσι.* Ibidem *τὸ* ante *στόμα* additum a Porsono. *Δωδεκάκρουνον στόμα* hinc habent Philostratus V. Soph. p. 525 et Theophyl. Simoc. Epist. 24. Vs. 3 *τῇ φάρυγι* Porsonus. Suidas loco priore *τῇ φαρυγίᾳ,* altero *τῇ φάρυγγι.*

Scholiasta et Tzetzes omisso articulo *φάρυγγι*. In fine versus *τί ἂν εἴποιμί σοι* scholiasta, *τί ἂν εἴποιμι* duo codd. Tzetzes et Suidas loco priore. *ἂν εἴποιμι* loco altero. Correxit Dindorfius.

188 VIII (2, 122)

Πῶς τις αὐτόν, πῶς τις ἄν
ἀπὸ τοῦ πότου παίσειε, τοῦ λίαν πότου;
Β. ἐγῷδα. συντρίψω γὰρ αὐτοῦ τοὺς χόας,
καὶ τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω σποδῶν,
καὶ τἄλλα πάντ' ἀγγεῖα τὰ περὶ τὸν πότον,
κοὐδ' ὀξύβαφον οἰνηρὸν ἔτι κεκτήσεται.

Athenaeus XI p. 494 c: *ἔστι δὲ (ὀξύβαφον) καὶ ὄνομα ποτηρίου, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος μὲν ἐν Πυτίνῃ οὕτως Πῶς τις αὐτὸν κτλ.* Vs. 6 servavit etiam Pollux VI 23: *καὶ οἰνηρὸν ὀξύβαφον παρὰ Κρατίνῳ Οὐδ' ὀξύβαφον — κεκτήσεται.* Idem X 67: *τὸ παρὰ τῷ Κρατίνῳ ἐν Πυτίνῃ οἰνηρὸν ὀξύβαφον.* Cfr. Zonaras Lex. p. 1456.

189 IX (2, 123)

Ἁτὰρ ἐννοοῦμαι δῆτα τὰς μοχθηρίας
τῆς ἠλιθιότητος τῆς ἐμῆς.

Priscianus XVIII p. 203 Krehl. „*Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ Ἁτὰρ ἐννοοῦμαι — τῆς ἐμῆς. Similiter nos, cogito quae sunt difficultates stoliditatis meae.*" Vs. 1 *τὰς* pro *τῆς* correxit Runkelius. Vs. 2 cod. Monac. *ΤΗϹ ΗΙΕΙΤΝΤΟΣ.* Fritzschius *τῆς ἐνεότητος*, quod verum videtur.

190 X (2, 123)

Schol. Arist. Equ. 528: *ταῦτα ἀκούσας ὁ Κρατῖνος ἔγραψε τὴν Πυτίνην δεικνὺς ὅτι οὐκ ἐλήρησεν ἐν οἷς κακῶς λέγει τὸν Ἀριστοφάνην ὡς τὰ Εὐπόλιδος λέγοντα.*

191 XI (2, 123)

Ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ'.

Schol. Arist. Pac. 602: *πρὸς ταῦτα καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ πεποίηκεν Ὦ λιπερνῆτες — ξυνίετε. Ἔστι δὲ πρὸς τὰ Ἀρχιλόχου Ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε ῥήματα.* Hinc *ῥήματα* etiam Cratino reddidi. Respicit locum Photius p. 225 24 *Λιπέρνητες: ἤτοι λιποπόλεις ἢ πένητες: τὸ δὲ ὄνομα καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ὅταν παρῳδῶσι τοὺς Ἴωνας.* Pro *πολῖται* Cratinus fortasse aliud quid scripserat.

XII (2, 124) 192

Οὐ δύνανται πάντα ποιοῦσαι νεωσοίκων λαχεῖν,
οὐδὲ κάννης.

Pollux X 184: *μάλιστα δ' ἐχρῶντο τῷ πλέγματι τούτῳ* (*κάννας* dicit) *ἐς τὰ περιφράγματα, ὡς ἐν τῇ Πυτίνῃ ὁ Κρατῖνος περὶ τῶν τριήρων λέγει Οὐ δύνανται κτλ.*

XIII (2, 125) 193

Ληρεῖς ἔχων· γράφ' αὐτόν
ἐν ἐπεισοδίῳ. γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων
ἐν τῇδε τῇ κάλλους ἀκμῇ.

Schol. Arist. Nub. 354: *οὗτος δὲ* (Clisthenem dicit) *ἐπὶ κιναιδίᾳ διαβάλλεται. τοῦτον δὲ ὡς γυναικιζόμενον οὐκ Ἀριστοφάνης διαβάλλει μόνον, ἀλλὰ καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ λέγων οὕτως Ληρεῖς ἔχων κτλ.* Eadem fere Suidas s. v. *Κλεισθένους ἀκρατέστερος.* Versu primo *γράφ' αὐτόν* habet Suidae cod. A. Vulgo *αὔτ'*. Scholiasta *γράφ' αὐτός*. Piersonus ad Moer. p. 391: *Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ λέγων οὕτως ἐν ἐπεισοδίῳ· Ληρεῖς ἔχων· γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων.* Vs. 3 vulgo *ἐν τῇ τοῦ κάλλους.* Correxit Bentleius. Ingeniose G. Dindorfius locum ita refinxit:

Ληρεῖς ἔχων· γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων
ἐν τῇδε τῇ κάλλους ἀκμῇ. γράφ' αὐτὸν ἐν σποδείῳ.

Dubito tamen de *σποδείῳ*, quod de lupanari interpretatur Dindorfius, quum ex analogiae lege nil aliud quam acervum cinerarium significare possit. De episodio comoediae parte dixi ad Metagenis Philoth. fr. 1.

XIV (2, 126) 194

Ὑπέρβολον δ' ἀποσβέσας ἐν τοῖς λύχνοισι γράψον.

Schol. Arist. Pac. 675: *ὅτι λυχνοπώλης ὁ Ὑπέρβολος. — καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Πυτίνῃ Ὑπέρβολον κτλ.* Ita Rav. et Venetus pro edito *γράψω*.

XV (2, 126) 195

Ὡς λεπτός, ἢ δ' ὅς, ἔσθ' ὁ τῆς χορδῆς τόμος.

Athenaeus III p. 94 f: *Χορδῶν μέμνηται Ἐπίχαρμος — Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ Ὡς λεπτός κτλ.*

XVI (2, 127) 196

Τοὺς μὲν ἐκ προχοιδίου,
τοὺς δ' ἐκ καδίσκου.

Pollux X 70: *ἀμφορεῖς καὶ ἀμφορίσκους καὶ κάδους καὶ καδίσκους — καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Πυτίνῃ Τοὺς μέν κτλ.*

197 XVII (2, 127)

Ὄψει γὰρ αὐτὴν ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου
παρὰ τοῖσι δεσμώταισι καταπιττουμένην.

Schol. Sophoclis Ai. 105 et Suidas vol. I p. 127. *Δεσμώτης: καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος, ὡς ὁ δεσμώτης Προμηθεύς· καὶ ὁ δεσμῶν, ὡς Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκων Ὄψει γὰρ αὐτὴν κτλ.* Vs. 1 scripsi *ἐντὸς* pro *ἐκτός*. Ib. Schol. *πολλῷ χρόνῳ*. Vs. 2 Suidas *πρός*.

198 XVIII (2, 129)

Ἆρ' ἀραχνίων μεστὴν ἔχεις τὴν γαστέρα.

Suidas s. v. *ἀράχνιον. Κρατῖνος δὲ Πυτίνῃ Ἀραχνίων μεστὴν ἔχεις τὴν γαστέρα.* Addidi *ἆρ'*.

199 XIX (2, 129)

Ἀλλ' οὐδὲ λάχανον οὐδὲν οὐδ' ὀστοῦν ἔτι
ὁρῶ.

Herodianus de dict. solit. p. 38 5: *διὸ μονῆρες κατὰ τὸν τόνον φαμὲν εἶναι αὐτό (ὀστέον). οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὡς καὶ ὀστοῦν λέγεται, ὡς καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐν Πυτίνῃ Ἀλλ' οὐδὲ λάχανον οὐδὲ οὐδ' ὀστοῦν ἔστι ὁρῶ.* Correxit Dindorfius.

200 XX (2, 130)

Ἀπὸ ποτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις;

Etymol. M. p. 267 19: *καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κλῆρος. Κρατῖνος Πυτίνῃ Ἀπὸ ποτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις: καὶ ἐγώ, ὡς Καυνίων μάλιστα χρωμένων.* Scribendum videtur: *καὶ Ἐγὼ . . .* ut duo exempla sint. Schol. Arist. Pac. 1081 *διακαυνιάσαι: καὶ Κρατῖνος Πυτίνῃ Ἀπὸ προτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κληρωθῆναι, ὡς τῶν Καυνίων μάλιστα χρωμένων.* Pro *ποτέρου* legebatur *προτέρου*, quod correxi.

201 XXI (2, 130)

Plutarchus V. Dec. orat. p. 833 A. de Antiphonte Rhamnusio disserens: *ὅτι δὲ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθανεν ἱστορεῖ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν. ἀλλ' οὗτός γε ἂν εἴη ἕτερος, Λυσιδωνίδου πατρός, οὗ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς πονηροῦ μνημονεύει.* Ita haec scripsit Taylorus.

XXII—XXIV (2, 131) 202—204

Schol. Platonis Bekk. p. 331. *Κρατῖνος Πυτίνῃ (Χαιρεφῶντα σκώπτει) εἰς αὐχμηρὸν καὶ πένητα.* Idem p. 332: *Λύκων μέντοι πατὴρ ἦν Αὐτολύκου, Ἴων γένος, δήμων Θορίκιος, πένης, ὡς Κρατῖνος Πυτίνῃ, Ἀριστοφάνης Σφηξίν.* Pollux X 58: *ὁ δὲ ἐνὼν τῇ πινακίδι κηρὸς ἢ μάλθη . . . . Κρατῖνος δὲ ἐν τῇ Πυτίνῃ μάλθην ἔφη.*

De duobus aliis fragmentis quae ad Pytinen pertinere suspicari possis vide Incert. CXXXVIII et CLV.

ΣΑΤΥΡΟΙ (2, 132)

Argumentum Aristophanis Equitum: *ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις.*

ΣΕΡΙΦΙΟΙ

I (2, 132) 205

Ἐς Συρίαν δ' ἐνθένδ' ἀφικνεῖ μετέωρος ὑπ' αὔρας.
β'. ἱμάτιον μοχθηρόν, ὅταν βορρᾶς καταπνεύσῃ.

Pollux VII 69: *σύρον δὲ ἱμάτιον Κρατῖνός φησι Σεριφίοις Ἐς Συρίαν δ' ἐνθένδ' ἀφικνεῖ κτλ.* Ita libri pro *ἀφικνεῖτο* et *ὅταν ὁ βορρᾶς.* Secundum versum alteri interlocutori tribui.

II (2, 133) 206

Εἶτα Σάκας ἀφικνεῖ καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς,
ἔς τε πόλιν δούλων, ἀνδρῶν νεοπλουτοπονήρων,
αἰσχρῶν, Ἀνδροκλέων, Διονυσιοκουρομυρωνῶν.

Stephanus Byz. p. 308. *Φασὶ δὲ καὶ κατὰ Κρήτην Δουλόπολιν εἶναι χιλίανδρον. σημειωτέον δ' ὅτι Κρατῖνος ἐν Σεριφίοις πόλιν δούλων φησίν, Ἀπολλωνίου φήσαντος μὴ δεῖν τὰς παραθέσεις ἐναλλάσσειν δίχα ποιητικῆς ἀνάγκης, ὥς φησι Κρατῖνος „Εἶτα Σάκας ἀφικνῇ — νεοπλουτοπονήρων." ἔστι δὲ χωρίον ἐν Αἰγύπτῳ, ὥς φησιν Ὀλυμπιανός.* Versum tertium, quem recte cum reliquis coniunxit Bergkius Epist. ad Schillerum p. 118, servavit Hesychius, *Διονυσοκουροπυρώνων. Κρατῖνος ἐν Σεριφίοις Αἰσχρῶν Ἀνδροκλέων Διονυσοκουρώνων. εἰσὶν οἵ φασιν ἐν τῷ αὐτῷ πέντε κωμῳδεῖσθαι Αἰσχρόν, Ἀνδροκλέα, Διονύσιον, Κῦρον, Πυρῶν* (Musurus *Πυρώνην*), *ἁμαρτάνοντες· οὐδεὶς γὰρ Ἀθηναίων ἀναγράφεται Κῦρος· δεῖ οὖν γράφειν Διονυσοκουροπυρώνων. τὸν γὰρ Διόνυσον κουρέα ὄντα κω-*

μῳδεῖν· κουρεὺς δὲ ἦν πρὸς πάππου ὡς δηλοῖ ὁ τὰς Ἀταλάντας συνθείς. Scripsi *Διονυσιοκουρομυρωνῶν.*

207 III (2, 135)

Οἰκοῦσιν φεύγοντες ἀΐδριτον κακὸν ἄλλοις.

Hesychius, *Ἀΐδριτον κακόν: Κρατῖνος Σεριφίοις* (cod. *ἐριφίοις*)· *Οἰκοῦσι φεύγοντες ἀΐδριτον κακόν. ἄλλοις κακοΐδριτον, ἢ οἷον ἄλλοι αὐτοῖς οὐκ ἂν ἱδρύσαιντο τὴν φυγήν, ὡς εἴτις ἄγαλμα ἱδρύσαιτο.* Ita codex: correxi ut supra adscriptum vides. Respicit Cratini locum Etymol. M. p. 42 10. *Ἀΐδριτον κακόν: τὸ κατάρατον, ὃ οὐκ ἄν τις αὐτῷ ἱδρύσαιτο.*

208 IV (2, 136)

Οὕτω σταθερῶς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει.

Photius p. 533 22 et Suidas: *Σταθερόν: . . . καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Σεριφίοις ἐπὶ τοῦ ὀξέως* (*ὀξέος*) *ἢ ἰσχυροῦ. Οὕτω σταθερῶς κτλ.*

209 V (2, 136)

Κάνθένδ' ἐπὶ τέρματα γῆς ἥξεις καὶ Κισθήνης ὄρος ὄψει.

Harpocratio p. 112 1. *Κισθήνη: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ, ὄρος τῆς Θρᾴκης· Κρατῖνος Κάνθένδ' ἐπὶ τέρματα κτλ.* Ad Seriphios haec rettuli ipsa rei probabilitate ductus.

210 VI (2, 137)

Χαίρετε πάντες ὅσοι πολύβωτον ποντίαν Σέριφον.

Hephaestio p. 89: *παρὰ δὲ Κρατίνῳ ἐν τοῖς Σεριφίοις, οὐκέτι ἀκατάληκτόν ἐστι τὸ δακτυλικὸν τὸ ἡγούμενον τοῦ ἰθυφαλλικοῦ, ἀλλὰ καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον· Χαίρετε πάντες κτλ.*

211 VII (2, 137)

Antiatticista p. 85 1: *Βόθυνον οὔ φασι δεῖν λέγειν. ἀλλὰ Σόλων ἔφη ἐν τοῖς νόμοις. Κρατῖνος Σεριφίοις Ἀλλ' ἀπίωσιν ἐν χορῷ ἐς βόθυνον ἰέναι. ἔστι δὲ παιδιά τις ἐς βόθυνον ἰέναι.*

212. 213 VIII IX (2, 138)

Schol. Arist. Nub. 687: *Κρατῖνος δὲ ἐν Σεριφίοις ὡς ἀλαζόνα καὶ κόλακα καὶ συκοφάντην.* Amyniam dicit. Schol. Vesp. 74: *ὧδε μὲν ὡς φιλόκυβος ὁ Ἀμυνίας κωμῳδεῖται· ἐν δὲ Σεριφίοις Κρατίνου ὡς ἀλαζὼν καὶ συκοφάντης καὶ κόλαξ.* Grammat. Bekkeri p. 444 16: *Ἀριστεροστάτης ἐν τῷ κωμικῷ χορῷ, ἐν δὲ τῷ τραγικῷ μέσος ἀριστεροῦ. Κρατῖνος Σεριφίοις.*

διαρρίκνου. Zonaras Lex. p. 529 *Διαρρικνοῦσθαι: τὸ τὴν ὀσφὺν φορτικῶς περιάγειν. Κράτης Ξίφιζε καὶ σπάδιζε* (sic) *καὶ διαρρίκνου*. Vtroque loco Cratini nomen reponendum. Pro *σπόδιζε* in cod. Paris. *σπάθιζε*. Idem in Zonarae cod. K. Vitus Pergerus *πόδιζε*.

222. 223 V VI (2, 142. 143)

Harpocratio p. 80 5: *λέγειν ἦν εἰθισμένον ἐπέθηκεν ἐπιστολήν, ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν . . . Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ*. Idem p. 147 4: *Παρεῖαι ὄφεις: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· παρεῖαι ὀνομάζονταί τινες ὄφεις παρὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν, ὡς καὶ Κρατῖνος ἐν τῷ Τροφωνίῳ ὑποσημαίνει*.

224–226 VII – IX (2, 143)

Pollux VII 103: *ἀπὸ δ' ἀργίρου ἀργυροκόπος, ὡς Φρύνιχος ἐν Ἐφιάλτῃ· ἀργυροκοπεῖον, ὡς Αἰσχίνης ἐν Ῥίνωνι· ἀργυροκοπιστῆρας δὲ λόγων ἐν Τροφωνίῳ παίζει Κρατῖνος*. Hesychius, *Ἀργυροκοπιστήρ: τραπεζίτης*. Idem X 115: *αὐτὸς μὲν* (Herodotus) *καὶ λυχνοκαῦαν εἴρηκεν. καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν τῷ Τροφωνίῳ καὶ Μένανδρος ἐν Θεττάλῃ*. Schol. Aristoph. Pac. 348 de diversis Phormionibus disserens: *τέταρτος, Κροτωνιάτης ἀρχαῖος. Κρατῖνος Τροφωνίῳ*. Cfr. inc. fab. fr. 178.

227 X (2, 144)

Ἔγειρε δὴ νῦν Μοῦσα κρητικὸν μέλος.
Χαῖρε δὴ Μοῦσα, χρονία μὲν ἥκεις, ὅμως δ'
ἦλθες οὐ πρίν γε δεῖν, ἴσθι σαφές, ἀλλ' ὅπως —

Hephaestio XIII p. 72 de cretico metro disserens: *καλεῖται δὲ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ποιητῶν κρητικόν, ὥσπερ ὑπὸ Κρατίνου ἐν Τροφωνίῳ Ἔγειρε δὴ νῦν Μοῦσα κρητικὸν μέλος. εἶτα ἐπιφέρει Χαῖρε δὴ κτλ.* Plotius de metr. p. 296 Gaisf. *unde Cratinus dicens ἔγειρε Μοῦσα κρητικὸν μέλος, intulit metrum paeonicum, χαῖρε δὴ Μοῦσα κτλ.* Vs. 1 respicit Hesychius, *Κρητικὸν μέλος: οὕτω κρῆται (κρητικοὶ) ῥυθμοὶ ἐλέγοντο*. Vs. 3 *οὐ πρίν γε δεῖν* Porsonus apud Gaisf. p. 330. Vulgo *οὐ πρὶν ἐλθεῖν*.

Quae praeterea ex Trophonio afferuntur ab Hesychio, *Κριθῶν: ὄχλος ἐν Τροφωνίῳ. προσέθηκε δὲ παίζων τὸ ἀργύριον*, ea an ad Cratini fabulam referenda sint incertum est.

ΧΕΙΜΑΖΟΜΕΝΟΙ (2, 145)

Argumentum Aristophanis Acharnensium: *ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος*

δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ· ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ Ἥραν. Quae in Quaest. scen. spec. 3 p. 47 ita emendavi: *Κρατῖνος δὲ Ὀμφάλην αὐτὴν καλεῖ Χείρωσιν, τύραννον δὲ Εὔπολις Φίλοις.* Cfr. Plutarchus l. l. *ἐν δὲ ταῖς κωμῳδίαις Ὀμφάλη τε νέα καὶ Δηιάνειρα καὶ πάλιν Ἥρα προσαγορεύεται,* et Hesychius, *Τυραννοδαίμονα: ἣν οὐκ ἄν τις τύραννον μόνον εἴποι ἀλλὰ καὶ δαίμονα.* Quae quin ad Aspasiam spectent vix dubitari potest. Adde Clement. Alex. Strom. IV p. 619 Pott.

232 V (2, 149)

Οἰκῶ δὲ νῆσον, ὡς μὲν ἀνθρώπων λόγος,
ἐσπαρμένος κατὰ πᾶσαν Αἴαντος πόλιν.

Diogenes Laert. I 62: *ἀποκομίσαι αὐτοῦ* (Solonis) *τὰ ὀστᾶ εἰς Σαλαμῖνα καὶ τεφρώσαντας εἰς τὴν χώραν σπεῖραι· ὅθεν καὶ Κρατῖνος ἐν τοῖς Χείρωσί φησιν αὐτὸν ποιῶν λέγοντα Οἰκῶ δὲ νῆσον κτλ.*

233 VI (2, 150)

Ὄνοι δ' ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας.

Schol. Platon. Bekk. p. 358: *τῶν οὖν παιζόντων ταῦτα τοὺς μὲν νικῶντας βασιλεῖς ἐκάλουν, καὶ ὅ τι ἂν (ὁτιοῦν) προσέτασσον τοῖς ἄλλοις ὑπήκουον, τοὺς δ' ἡττωμένους ὄνους. Κρατῖνος δὲ Χείρωσι χαριέντως ὁμοῦ ἐγκαταμίξας καὶ τὴν ὄνος λύραν παροιμίαν ἔπλεξε τὸν λόγον οὕτως· Ὡς ὄνος ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας.* Eustathius ad Odyss. p. 1601 47: *τὴν δὲ ἀπὸ Κρατίνου οἷον Ὄνοι ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας.* Hinc correxi *ὄνοι δ' ἀπωτέρω.*

234 VII (2, 151)

Ἄγε δὴ πρὸς ἕω πρῶτον ἁπάντων ἵστω καὶ λάμβανε χερσὶν σχῖνον μεγάλην.

Schol. Sophoclis Oed. Col. 477: *καὶ οἱ τοὺς καθαρμοὺς δὲ ἐπιτελοῦντες πρὸς τὴν ἕω ἵστανται. Κρατῖνος ἐν Χείρωσι Ἄγε δὴ κτλ.*

235 VIII (2, 152)

Καὶ πρῶτον μὲν παρὰ ναυτοδικῶν ἀπάγω τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ, Πεισίαν, Ὀσφύωνα, Διιτρέφη.

Schol. Aristoph. Av. 766 *εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι: οὐδὲν σαφὲς ἔχομεν τίς ὁ Πεισίου, οὐδὲ περὶ τῆς προδοσίας. ὅτι δὲ τῶν λίαν πονηρῶν ἐστι, δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι Πυλαίᾳ Ὥραις.* Et alius ibidem: *Κρατῖνος Χείρωσι Καὶ πρῶτον μὲν κτλ.* Ita Porsonus pro *πρῶτα.* Possis etiam *πρῶτα μὲν οὖν*

ἀσάμινθον κιβωτὸν νοοῦσιν, ἔνιοι δὲ ἔκπωμα. Vbi Χείρωσι scribendum esse monui Quaest. scen. I p. 23.

241 XIV (2, 158)

Pollux X 186: καὶ στόμωμα μὲν σιδήρου ὕστις ἐν τοῖς ἀποθέτοις σκεύεσιν ἀριθμοῖ, Κρατῖνος ἂν αὐτῷ συναινοῖ (fort. συνᾴδοι) λέγων ἐν Χείρωσι Χαλυβδικὸν στόμωμα. Idem VII 107 Κρατῖνος ἔφη Χαλυβικὸν (sic) στόμωμα.

242 XV (2, 158)

Athenaeus IX 392 f: ἡ δὲ ὀρτυγομήτρα καλουμένη, ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Χείρωσι λέγων Ἰθακησία ὀρτυγομήτρα.

243 XVI (2, 158)

Herodianus de dict. solit. p. 42, 8. Βοῦθος Πύθια ἐνίκησα (leg. νικήσας)· παροιμία Βοῦθος περιφοιτᾷ, Κρατῖνος Χείρωσι. Zenobius II 66: Βοῦθος περιφοιτᾷ: ταύτης μέμνηται Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.

244 XVII (2, 158)

Schol. Aristoph. Nub. 922: μέμνηται τοῦ Πανδελέτου καὶ Κρατῖνος Χείρωσιν. Eadem Suidas v. Πανδελετείους.

245 XVIII (2, 159)

Pollux VII 211: καὶ βιβλιοπώλην μὲν παρὰ Ἀριστομένει εὑρήσεις ἐν Γύησι, βιβλιογράφον δὲ παρὰ Κρατίνῳ ἐν Χείρωσι.

246 XIX (2, 159)

Zenobius V 9: Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν: παροιμία τατταμένη ἐπὶ τοῖς τὰ δεύτερα φερομένοις . . . . μέμνηται τῆς παροιμίας ταύτης Κρατῖνος ἐν Χείρωσι. Photius Lex. p. 261 8: μετὰ Λέσβιον ᾠδόν: παρὰ Κρατίνῳ παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων.

247 XX (2, 160)

Hesychius, Αὐτόφορτοι: αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ. ὁ δὲ Κρατῖνος ἐν Χείρωνι τοὺς τὰ κοινὰ φορτιζομένους ἔφη. Scribendum Χείρωσι.

248 XXI (2, 160)

Zenobius I 26: Αἶξ οὐρανία. Κρατῖνός φησι καθάπερ Διὸς αἶγα Ἀμαλθείαν, οὕτω καὶ τῶν δωροδοκούντων αἶγα οὐρανίαν. Similia Suidas s. v. αἶξ οὐρανία. In Chironibus haec dixisse Cratinum docet Photius Lex. p. 361 5: Οὐρανία αἶξ·

Pollux VI 18: *τὸν δὲ οἶνον καὶ τρύγα ἐκάλουν, ὡς ἐν Ὥραις Κρατῖνος λέγει Ἀλλ' ἦν κτλ.* Vs. 1 libri *τὴν οἱ συνέχων.* Correxit Lobeckius ad Phryn. p. 73. Vs. 2 scripsi *διῆγε μοῖραν* pro *διῆγες οἴναρον.* Alia Bergk Comm. crit. spec. I p. 27.

254 V (2, 165)

Ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος.

Pollux IX 131: *καὶ ἐκμαγεῖον καὶ ἐκμεμαγμένον. οὕτω γὰρ καὶ Κρατῖνος ἐν ταῖς Ὥραις Ἐκεῖνος αὐτὸς οὕτως ἐκμεμαγμένος. οὕτως,* quod Salmasius in *οὕτος* mutabat, a codicibus abest.

255. 256 VI a. b (2, 165)

Μῶν βδελυγμία σ' ἔχει;
πτερὸν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω.

Pollux X 76: *καὶ γὰρ ἵνα ἐξεμοῦσι καὶ τοῦτο λεκάνην ὠνόμαζον, ὡς Κρατῖνος μὲν ἐν Ὥραις ἔφη Μῶν βδελυγμία κτλ.* Legebatur *βδελυγμίας ἔχει,* correctum ab Hemsterh. Anecd. I p. 214. In proximis Cratinus memorasse videtur *τὸ κήτειον.* Hesychius: *Κήτειον. μέγαν, καὶ ᾧ τὰς ψήφους διωθοῦσιν ἐν τοῖς κληρωτηρίοις. καὶ ἐμετήριον, ἀπὸ λαχάνου ἀγρίου, ὅπερ ἀντὶ πτερῶν εἰς τὸ στόμα καθίεσαν, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὥραις σημαίνει.*

257 VII (2, 166)

Photius Lex. p. 369 12. *Παιδικά: — ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας . . . Κρατῖνος δὲ Ὥραις, τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ Μακάριος τῶν παιδικῶν.* Ead. Schol. Ald. Aristoph. Vesp. 1021 ex Suida s. v. *παιδικά.* Respexit etiam schol. Aristidis p. 64 ed. Fromm. *παιδικὰ . . . κέχρηται δὲ Κρατῖνος καὶ ἐπὶ γυναικὸς ἐν Ὥραις.*

258 VIII (2, 166)

Ταῦτ' αὐτὰ πράττω, φασκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν.

Photius p. 571 19: *Ταῦτα πράσσων φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν: Κρατῖνος Ὥραις· ἡ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων.* Eadem Suidas. Correxit Dobraeus Advers. I p. 610.

259 IX (2, 167)

Ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων.

Suidas, *Μαρίλη: ἀμαυρὸν πῦρ· ὁ χνοῦς καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων . . . καὶ Κρατῖνος ἐν Ὥραις Ἐφθάρη κτλ.*

Φελλέα: *Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία φελλέας ἐκάλουν. Κρατῖνος Ὥραις, Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.*

268. 269 XVIII XIX (2, 170)

Pollux X 40: *τὸ ναυτικὸν ὑπηρέσιον ἰδίως ἐν ταῖς Ὥραις Κρατῖνος προσκεφάλαιον.* Antiatticista p. 88 3. *Γαλιδεύς: ὁ τῆς γαλῆς σκύμνος. Κρατῖνος Ὥραις.* Hesychius, *Γαλίδεως: Κρατῖνος. λέγει δὲ ὡς τὸν εὐτελῆ καὶ ὡς γαλὸν παῖδα γαληδέα.* Ita codex. Scribendum *Γαλιδεύς.* Cetera Ruhnkenius ita correxit: *λέγει δὲ οὕτως τὸν εὐτελῆ καὶ ὡς γαλῶν παῖδα γαλιδέα.* Pro *γαλῶν* malim *γαλῆς.*

270. 271 XX XXI (2, 170)

Antiatticista p. 116 21. *Ψήφισμα ἔθηκεν: ἀντὶ τοῦ ἔγραψε. Κρατῖνος Ὥραις, Πλάτων Ποιητῇ.* Idem p. 116 30. *Ὥραΐζεσθαι: Κρατῖνος Ὥραις.*

272 XXII (2, 171)

Grammat. Bekkeri p. 394 21: *Ἀνδροκολωνοκλῆς ἀντὶ τοῦ ἠλίθιος. Κρατῖνος γὰρ Ὥραις ἀντὶ τοῦ φάναι ἠλίθιον Ἐτεοκλέα, οὕτως ὑφ' ἓν καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἔφη διὰ τὸ εἶναι ἐκ Κολωνοῦ.* In his pro *Ἐτεοκλέα* Fritzschius Actis Societ. gr. I p. 145 recte corrigit *Ἀνδροκλέα.* Pro *ἠλίθιος* et *ἠλίθιον* scribendum *μίσθιος* et *μίσθιον.*

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

273 I (2, 172)

Aelianus V. H. II 13: *εὐδοκίμει δ' οὖν αὐτῷ* (Aristophani) *τὸ δρᾶμα, καὶ γάρ τοι τὸ τοῦ Κρατίνου τοῦτο συνέβη εἴποτε ἄλλοτε καὶ τότε, τῷ θεάτρῳ νοσῆσαι τὰς φρένας.* Respicit Phrynichus Bekk. p. 52 28. *Νοσεῖν τὰς φρένας: νοσεῖν τὸν νοῦν.*

274 II (2, 172)

Antiatticista p. 108 24. *Μεσόκοπον: ἀρρενικῶς, τὸν ἐπὶ μέσου ἡλικίας. Κρατῖνος.* Ita scribendum pro *τὸ ἐπιμέσου ἡλικίας.* Vidit etiam C. W. Lucas Observ. p. 9.

275 III (2, 173)

Αἰσχρὸν δὲ φίλοισι χαριζόμενον πονηρὸν αὐτὸν εἶναι.

Aristides vol. II p. 565 Dind.: *καί τοι φησὶ μὲν δή που Κρατῖνος τῶν αἰσχρῶν εἶναι φίλοισι χαριζόμενον πονηρὸν αὐτὸν εἶναι.* Scripsi *αἰσχρὸν δὲ φίλοισι.*

IV (2, 173) 276

Ὦ μεγίστη γλῶττα τῶν Ἑλληνίδων.

Aristides vol. II p. 23 Dind.: ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῦτο. τί οὖν, ὦ μεγίστη σὺ γλῶττα τῶν Ἑλληνίδων, ἔφη Κρατῖνος. Idem p. 173: οὐκοῦν τῶν μαρτύρων ἡμῖν τῶν εἰς τοὺς λόγους κεκλημένων τῷ Περικλεῖ καὶ οἷς οὐκ ἐλάχιστον μετεῖναι φαίημεν ἂν τῆς περὶ ταῦτα ἐμπειρίας, ὁ μὲν τῶν Ἑλληνίδων μεγίστην τὴν ἐκείνου γλῶτταν εἴρηκε. Forsan ἴθ' ὦ μεγίστη.

V (2, 174) 277

Ἀφυπνίζεσθαι καὶ δὴ χρὴ πάντα θεατήν,
ἀπὸ μὲν βλεφάρων αὐθημερινῶν ποιητῶν λῆρον ἀφέντα.

Aristides vol. II. p. 521 Dind.: καί τις αὐτῶν (comicos dicit) ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος μεγαλαυχούμενος ὡς προφήτης προαγορεύει τοιάδε· Ἀφυπνίζεσθαι . . . ἀφέντα. ὥσπερ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλων ἅπαντας σοφούς τε καὶ σπουδαίους ποιήσειν. διδάξας δὲ τοὺς Χείρωνας προσπαραγράφει πάλιν αὖ μάλα ὑπερηφάνως ἐπὶ τελευτῆς „Ταῦτα δυοῖν ἐν ἐτοῖν ἡμῖν μόλις ἐξεπονήθη" Vs. 1 καὶ δὴ addidit Hanovius Exerc. crit. p. 65. De sensu cfr. Pherecratis fab. inc. 31. Vs. 2 αὐθημερινὸν pro αὐθημερινῶν Bergk. Comment. p. 223.

VI (2, 175) 278

Athenaeus I p. 7 f: δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πέτεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι. τὸν γοῦν Ἰσχόμαχον Κρατῖνος Μυκόνιον καλεῖ Πῶς ἂν Ἰσχομάχου γεγονὼς Μυκονίου φιλόδωρος ἂν εἴης; Respicit Eustathius ad Od. p. 1828 8.

VII VIII (2, 176) 279. 280

Athenaeus I p. 22 c: ὀρχήσταὶ δὲ ἔνδοξοι Βολβὸς μὲν παρὰ Κρατίνῳ καὶ Καλλίᾳ, Ζήνων δὲ ὁ Κρὴς ὁ πάνυ Ἀρταξέρξῃ προσφιλέστατος παρὰ Κτησίᾳ. Idem I p. 23 b: ὅτι τὸ ἀναπίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχῆς ἐστιν, οἷον ἀθυμεῖν ὀλιγωρεῖν. — Κρατῖνος δ' ἐπὶ ἐρετῶν χρᾶται τῇ λέξει ῥοθιάζε κἀνάπιπτε. Eustathius ad Odyss. p. 1641 8: ῥοθιάζει καὶ ἀναπίπτει. Suidas s. v. ἀναπίπτειν. Κρατῖνος ἐπὶ τῶν ἐρετῶν κέχρηται τῇ λέξει ἐρεσσόντων καὶ ἀνακλινομένων.

IX (2, 177) 281

Γαυριῶσαι δ' ἀναμένουσιν ὧδ' ἐπηγλαϊσμέναι
μείρακες φαιδραὶ τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμιναι.

Athenaeus II p. 49 a: *τράπεζαι ἐλεφαντόποδες, τῶν ἐπιθημάτων ἐκ τῆς καλουμένης σφενδάμνου πεποιημένων. Κρατῖνος Γαυριῶσαι κτλ.*

282 X (2, 177)

Ταῖς ῥαφανῖσι δοκεῖ, τοῖς δ' ἄλλοις οὐ λαχάνοισιν.

Athenaeus II p. 56 e: *Ῥαφανίδες: αὗται κέκληνται διὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι. καὶ ἐκτεταμένως δὲ καὶ κατὰ συστολὴν λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. Κρατῖνος Ταῖς ῥαφανῖσι κτλ.* Draco Straton. p. 80 5. *ῥαφανίς: διφορεῖται τὸ ῖσ, Ἀττικῶς δὲ ἐκτείνει, ὡς παρὰ Κρατίνῳ ἔν τινι τῶν ἐπῶν αὐτοῦ, ὡς τὸ Ῥαφανῖσι δοκεῖ τοῖς ἄλλοις οὐ λαχάνοις.* Ex Athenaeo posuit Eustathius ad Iliad. p. 1220 55. Scripsi *λαχάνοισιν* pro *λαχάνοις*. V. Cur. crit. p. 12.

283 XI (2, 178)

Ὁ τάλαρος ὑμῖν διάπλεως ἔσται γάρου.

Athenaeus II p. 67 c: *Γάρος: Κρατῖνος Ὁ τάλαρος ὑμῶν διάπλεως ἔσται γάρου.* Pollux VI 65: *Κρατῖνος Ὁ τάλαρος ὑμῖν διάπλεως γάρου.* Hinc scripsi *ὑμῖν*.

284 XII (2, 178)

Γλαῦκον οὐ πρὸς παντὸς ἀνδρός ἐστιν ἀρτῦσαι καλῶς.

Athenaeus II p. 68 a: *τὸ δὲ ῥῆμα (ἀρτύειν) παρὰ Σοφοκλεῖ „ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς." Κρατῖνος Γλαῦκον οὐ κτλ. Ἀνδρός* addendum esse viderunt Casaubonus et Grotius Excerptis p. 489.

285 XIII (2, 178)

Athenaeus II p. 69 d: *Κρατῖνος δέ φησι Φάωνος ἐρασθεῖσαν τὴν Ἀφροδίτην ἐν καλαῖς θριδακίναις αὐτὸν ἀποκρύψαι, Μαρσύας δ' ὁ νεώτερος χλόῃ κριθῶν.*

286 XIV (2, 179)

Τρίγλη δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός.

Athen. VII p. 305 b: *τὰ εἰς λα λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ ἕτερον λ ἔχει, Σκύλλα σκίλλα κόλλα βδέλλα ἅμιλλα ἅμαλλα, τὰ δὲ εἰς λη οὐκέτι, ὁμίχλη φύτλη γενέθλη αἴγλη τρώγλη. ὁμοίως οὖν καὶ τρίγλη. Κρατῖνος Τρίγλη δ' εἰ μὲν κτλ.* Vulgo *ἐδηδόκοι ἤ*, quod correxit Porsonus Advers. p. 98. Idem metrum Trophon. fr. 1 unde haec ad eandem fabulam referri voluit Bergkius Comment. p. 217.

294 XXII (2, 182)

Χαῖρ' ὦ χρυσόκερως βαβάκτα κήλων,
Πάν, Πελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων.

Etymol. M. p. 183 45: *Βαβάκτης: ὀρχηστής, λάλος, μανιώδης, βακχευτής. λέγεται δὲ καὶ ὁ Πάν. Κρατῖνος Χαῖρε χρυσόκερω βαβάκτα κήλων Πάν.* Hephaestio p. 56: *τῶν δὲ τριμέτρων τὸ μὲν καταληκτικὸν τὸ μόνην τὴν πρώτην ἀντισπαστικὴν ἔχον, τὰς δὲ ἑξῆς ἄλλας ἰαμβικάς, Φαλαίκειον καλεῖται· οἷον Χαῖρ' ὦ χρυσόκερως . . . ἐμβατεύων.*

295 XXIII (2, 183)

Ὡς δὲ μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιον ἦν, ὦ θεοί·
καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν, ἡ δ' ἐφρόντιζ' οὐδὲ ἕν.

Etymol. M. p. 200 37. *Βλιμάζειν: τὸ τιτθολαβεῖν, ἤγουν ψηλαφᾶν τὰ στήθη καὶ τοὺς μαστοὺς καταλαμβάνειν τῇ ἁφῇ, καὶ ἅπτεσθαι τῶν ἀπορρήτων μελῶν τῶν γυναικείων καὶ διεγείρειν τὰς ἐπιθυμίας, ὥς φησι Κρατῖνος Ὡς δὲ μαλακόν κτλ.* Crateti tribuit Zonaras p. 394. Vs. 1 post *ὡς* addidi *δὲ* et *ἦν* ante *ὦ θεοί* cum Elmsleio Cens. Hecubae Porson. p. 257 ed. Lips.

296 XXIV (2, 184)

Τοῦτον μὲν οὖν καλῶς διεπηνίκισας λόγον.

Etymol. M. p. 269 31. *Διαπηνικίζω: ἀπατῶ. Κρατῖνος Τοῦτον — λόγον. εἴρηται ἀπὸ τῆς πηνίκης, ἥ ἐστι περιθετὴ κόμη, ὡς ἡ φενάκη ἢ τοὺς ὁρῶντας ἀπατᾷ ὡς φύσει οὖσα. τινὲς δὲ τὸ ποικίλλω ἐξηγοῦνται.* Addidi *οὖν*.

297 XXV (2, 184)

Etymol. M. p. 402 39. *Ἐφετίνδα: ὄνομα παιδιᾶς, φενακικῶς. ὡς γὰρ Ἀριστοφάνης* (Equit. 852) *φησὶ τὸ ὀστρακίνδα, παρὰ τὸ ὄστρακον ἀναπλάσας, αἰνιττόμενος τὸν ἐξοστρακισμόν, οὕτω Κρατῖνος ἀνέπλασε τὸ ἐφετίνδα παρὰ τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις γενομένας ἐφέσεις.* Ad Cratetis *Παιδιὰς* referebat Hemsterhusius.

298 XXVI (2, 184)

Ἔχων τὸ πρόσωπον καρίδος μασθλητίνης.

Etymol. M. p. 491 40. *Καρίς: ὡς παρὰ Κρατίνῳ Ἔχων — μασθλητίνης. ἀντὶ τοῦ δερματίνης.* Eundem versum ex Eupolidis *Δήμοις* affert Athen. III p. 106 b, ubi *τὸ* additum est ante *πρόσωπον*, quod recepi.

XXVII (2, 184) 299

Δασὺν ἔχων
τὸν πρωκτὸν ἅτε κυρήβι' ἐσθίων.

Etymol. M. p. 512 8. *Κυρηβίων: καθαρματῶδές ἐστι τὸ ὄνομα. κυρήβια γὰρ κυρίως τὰ ἀποβράσματα τῶν κυάμων. Κρατῖνος, Δασὺν ἔχων κτλ.* Editum *Κηρυβίων* et *κηρύβια* correxit Kulenkampius.

XXVIII (2, 185) 300

Etymol. M. p. 718 in. *Σκιρωθῆναι: φαμὲν ἐπὶ τοῦ ῥύπου τοῦ σφόδρα ἐμμένοντος καὶ δυσεκπλύτου. Σκίρον δὲ τὸν ἀηδῆ ῥύπον καὶ Κρατῖνος λέγει.* Rectius scribitur *σκῖρος*.

XXIX (2, 185) 301

Εὐπρόσωπος ἦσθ' ὀνόματος οὐδὲν ἐπὶ χεῖρας φέρων.

Eustathius ad Hom. p. 1430 24: *ὅτε δὲ μέγα φᾶρος εἴπῃ, παροιμίαν ποιεῖ τὴν λέγουσαν ἐπὶ χεῖρας φέρειν ἤγουν ἔνδοξον εἶναι, ὡς ἀπὸ τῶν μεγάλα φασὶν ἱμάτια ἐχόντων ὡς μείζονα εἶναι τὴν ἐπιβολήν. Κρατῖνος Εὐπρόσωπος — φέρων, ἤγουν οὐ μέγα ἔχων ὄνομα, οὐδὲ φαινόμενος κατὰ τοὺς οὕτω μεγαλοείμονας ὡς καὶ ἐπὶ χειρῶν φέρειν τὰς ᾠας.*

XXX (2, 186) 302

Eustathius ad Hom. p. 1446 29: *ἡ ὡρίμη κριθή, ἡ καὶ ἀμφίκαυστις παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ, κωμικοὶ δὲ καὶ ἐπὶ γυναικείου μορίου φασί, Κρατῖνος δὲ τὴν ὀσφὺν (πόσθην?) οὕτως ἔφη.* Hesychius, *Καῦστις: ἡ ἐκφυσις τῶν σταχύων. πυροὶ ἀδρυνόμενοι, καὶ χόρτος. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφίκαυστις. καὶ ἐπώνυμον Δήμητρος. Κρατῖνος δὲ ἐπὶ τοῦ μορίου ἔταξεν αὐτό.* Cfr. Etymol. M. p. 90 33: *οἱ δὲ κωμικοὶ τὸ αἰδοῖον ἀμφίκαυτις* (sic) *ἀπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι.*

XXXI (2, 186) 303

Κοκκύζειν τὸν ἀλεκτρυόν' οὐκ ἀνέχονται.

Eustathius ad Hom. p. 1479 43: *παρὰ Κρατίνῳ δέ φασιν ἐν τῷ Κοκκύζειν τὸν ἀλεκτρυόνα οὐκ ἀνέχονται.* Phrynichus Bekk. p. 21 24: *τὸ δὲ κοκκύζειν κωμικοὶ λέγουσιν.*

XXXII a (2, 186) 304

Eustathius ad Hom. p. 1484 28: *αἰγυπτιάζειν τὸ πανουργεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι, ὡς ὁ κωμικός, φασί, Κρατῖνος δηλοῖ.*

305 XXXII b (2, 187)

Eustathius ad Hom. p. 1571 46: *ὁ παρὰ τῷ Κρατίνῳ ἀρρενώπας τὰ μὲν ἄλλα γύννις ὢν ἔχων δέ τι ἀνδρόμορφον.*

306 XXXIII a (2, 187)

Eustathius ad Hom. p. 1669 46: *τὸν μωρὸν οἴδαμεν σάνναν καλεῖσθαι ὡς ἀπό τινος κυρίου ὀνόματος. καὶ παράγεται Κρατῖνος κωμῳδῶν τοιοῦτον τὸν Θεοδοτίδην σάνναν.* Vocem *σάννας* idem ex Cratino exsignavit p. 777 61 et 1761 21. Item Photius p. 499 21.

307 XXXIII b (2, 187)

Λόγος τις ἐπῆλθ' ἡμᾶς ἀμαθὴς συοβαύβαλος.

Eustathius ad Hom. p. 1761 28 ex Aristophane Byzantio: *καὶ βαυβᾶν τὸ κοιμᾶσθαι, οἷον Ἡ δὲ προὐκαλεῖτό με βαυβᾶν μετ' αὐτῆς. ὅθεν, φησί, καὶ παρὰ Κρατίνῳ τὸ Λόγος τις κτλ.* Editur *συβαύβαλος.*

308 XXXIV (2, 188)

Eustratius ad Aristot. Eth. Nicom. p. 65 B: *ἀλλὰ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Κρατῖνος καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν μαρτυροῦσι (Μαργίτην) εἶναι Ὁμήρου τὸ ποίημα.* Cratinus Homeri Margitem fortasse in Archilochis commemoraverat.

309. 310 XXXV XXXVI (2, 188)

Grammat. Bekkeri p. 337 16. *Ἅγιος: ὁ σεβάσμιος· καὶ ἅγιον τὸ σεβάσμιον καὶ τίμιον. λέγοιτο δ' ἂν καὶ ἅγιος ὁ μιαρός, ἀπὸ τοῦ ἄγους, ὡς Κρατῖνος.* Quo loco qui utitur Ruhnkenius ad Tim. p. 13 pro *Κρατῖνος* exhibet *Κράτης.* Idem p. 339 30. *Ἀγροβόας ἀνήρ: ὁ ἀγροίκως φθεγγόμενος καὶ οὐκ ἀστείως καὶ ἐμμελῶς. οὕτω Κρατῖνος.* Cfr. Phrynichus Bekkeri p. 17 in.

311 XXXVII (2, 188)

Grammat. Bekkeri p. 346 1. *Ἀδώνιος: Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδώνιον. οὕτω δὲ καὶ Πλάτων καὶ Κρατῖνος, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἕτεροι. λέγουσι δὲ καὶ Ἄδωνιν αὐτὸν πολλάκις.*

312. 313 XXXVIII XXXIX (2, 189)

Grammat. Bekkeri p. 354 25: *Αἰγείρου θέα καὶ ἡ παρ' αἴγειρον θέα: Ἀθήνησιν αἴγειρος ἦν, ἧς πλησίον τὰ ἴκρια ἐπήγνυντο εἰς τὴν θέαν πρὸ τοῦ θέατρον γενέσθαι. οὕτω Κρατῖνος.* Idem p. 363 3: *Κρατῖνος δὲ αἱμυλόφρων εἶπε, καὶ αἱμυλοπλόκος ὁ αὐτός.*

XL (2, 189) 314

Ἄκουε, σίγα, πρόσεχε τὸν νοῦν, δεῦρ' ὕρα.

Grammat. Bekkeri p. 372 10: Ἄκουε σίγα. Κρατῖνος Ἄκουε σίγα κτλ. Idem p. 369 15. Ἄκουε: ἀντὶ τοῦ σίγα. Κρατῖνος. εἶεν τόπον δίδου διὰ τῆς σιγῆς τῇ ἀκοῇ.

XLI—XLIII (2, 190) 315—317

Grammat. Bekkeri p. 374 19. Ἀλαζών: ὑπερήφανος, ψεύστης καὶ κομπαστής. οὕτω Κρατῖνος. Idem p. 404 12. Ἄνθρωπος λυπησίλογος: σημαίνει δὲ ὁ λυπῶν διὰ τοῦ λέγειν τοὺς πέλας. Κρατῖνος. Eadem Suidas. Idem p. 406 11. Ἄνοργοι: ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὀργῆς. Κρατῖνος. Eadem Suidas.

XLIV—XLVI (2, 190) 318—320

Grammat. Bekkeri p. 410 31. Ἀνταναγνῶναι: οὐκ ἀντιβάλλειν (ἀντιβαλεῖν). οὕτω Κρατῖνος. Idem p. 415 1. Ἀπαλλάξας: ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστῆναι. Κρατῖνος καὶ Δημοσθένης καὶ ἄλλοι. Eadem Suidas et Zonaras. Idem p. 428 17. Ἀποκεῖσθαι πόρρω: ἀτιμάζεσθαι. οὕτω Κρατῖνος. Eadem Zonaras.

XLVII XLVIII (2, 191) 321. 322

Grammat. Bekkeri p 430 3. Ἀποκριπάμενος: ἀποσπεισάμενος. οὕτω Κρατῖνος. Bergkius Comment. p. 258 Ἀποκρινάμενος, ἀποσεισάμενος. Idem p. 433 21. Ἀπορεῖν καὶ σφακελίζειν τῷ δεινῷ: τὸ μὲν σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι. Κρατῖνος. Eadem Suidas. Pro δεινῷ Bergkius Comment. p. 258 δίνῳ.

XLIX (2, 191) 323

Πονηροὺς ἀνθρώπους * * *
πηνικίζων ἐξαπατᾷ.

Grammaticus MS apud Hermannum Dissert. de Aeschyli Niobe p. 6 (Opusc. vol. III p. 40): οἱ παλαιότεροι κωμικοὶ πηνίκην καὶ πηνικίζειν ἔλεγον. Κρατῖνος Πονηροὺς ἀνθρώπους πηνικίζων ἐξαπατᾷ. Verbum ἐπηνίκιζεν ex Cratino affert Suidas, ἐπηνίκιζεν: ἐξηπάτα. οὕτως Κρατῖνος. Cfr. Zonar. p. 834

L (2, 191) 324

Harpocratio p. 4 17: εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἁγνιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί, ὥς φασι Κρατῖνος καὶ Μένανδρος.

325 LI (2, 192)

Χαῖρ', ὦ μέγ' ἀχρειόγελως ὅμιλε, ταῖς ἐπίβδαις,
τῆς ἡμετέρας σοφίας κριτὴς ἄριστε πάντων,
εὐδαίμον' ἔτικτέ σε μήτηρ ἰκρίων ψόφησις.

Hephaestio XV p. 84 de Archilochio asynarteto disserens, *οἱ δὲ μετ' αὐτὸν* (Archilochum) *τῇ μὲν τομῇ ἀδιαφόρως ἐχρήσαντο, ὥσπερ Κρατῖνος Χαῖρ' ὦ μέγ' ἀχρειόγελως κτλ. Ἐνταῦθα γὰρ ὁμοίως τὸ τρίτον τέτμηται τοῖς Ἀρχιλοχείοις, τὰ δὲ πρὸ αὐτοῦ δύο, πρὸ συλλαβῆς.* Vs. 3 Flor. *ψόφησιν.* Ad Archilochos Cratini haec rettulit Raspius Comment. de Eupolidis Civit. p. 108.

326 LII (2, 194)

Εὖιε κισσοχαῖτ' ἄναξ χαῖρ', ἔφασκ' Ἐκφαντίδης.
Πάντα φορητὰ πάντα τολμητὰ τῷδε τῷ χορῷ.
Πλὴν Ξενίου νόμοισι καὶ Σχοινίωνος, ὦ Χάρον.

Hephaestio XV p. 96 de metro Cratineo: *ἔστι γὰρ ἐκ χοριαμβικοῦ ἐπιμίκτου, τοῦ τὴν δευτέραν ἰαμβικὴν ἔχοντος, καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμεροῦς Εὖιε κισσοχαῖτ' ἄναξ* etc. Cratini hos versus esse post Sopingium ad Hesych. vol. II p. 1334 monuerunt plures.

327 LIII (2, 195)

Ἄρχων εἰμὶ νῦν Ἀθηναίοις ἐγώ.

Herodianus Philet. p. 441 Piers.: *Ἄρχει Ἀθηναίοις. καὶ ὁ Κρατῖνος Ἄρχων εἰμὶ νῦν Ἀθηναίοις ἐγώ. ὅτι καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἡ ἀρχή.* Piersonus *ἄρχων γάρ εἰμι.*

328. 329 LIV LV (2, 196)

Hesychius, *Ἀνεξικώμη: ἧς οὐκ ἂν ἀνάσχοιτο ὅλη κώμη. παρὰ Κρατίνῳ.* Idem, *Ἄψω: προσεγγίσω, δήσω. Κρατῖνος.* Ita Kusterus pro *ἀψῶ.*

330. 331 LVI LVII (2, 196)

Hesychius, *Βρέα: Κρατῖνος μέμνηται τῆς εἰς Βρέαν ἀποικίας. ἔστι δὲ πόλις Θρᾴκης, εἰς ἣν Ἀθηναῖοι ἀποικίαν ἐξέπεμπον.* Idem, *Διάλαος: οἱ μὲν ἐπιμύλιον δαίμονα· ἄλλοι δὲ παιδιᾶς εἶδος, ἐν ᾗ διαλέγουσι τὰς ψήφους. βούλεται δὲ λέγειν ὁ Κρατῖνος τὸν ἔσχατον τῶν πόρνων.* Non expedio.

332. 333 LVIII LIX (2, 197)

Hesychius. *Δυσβράκανον: δυσχερές. Βράκανα γὰρ τὰ ἄγρια λάχανα· ἔστι δὲ δύσπλυτα. λέγει οὖν ὁ Κρατῖνος δυσκατανόητον οἱονεὶ δυσνόητον.* Pro *δύσπλυτα* codex *δύσπλητα.* Idem, *Δυσθαλής: δυσαυξής. Κρατῖνος.*

σθαι: διαμαχέσασθαι· οὕτως Κρατῖνος. Rectius p. 190 10. Κυρηβάσασθαι: διαμαχέσασθαι.

343 LXX (2, 201)

Photius p. 202 22: οἱ δ' οὖν Ἀττικοὶ τὴν πόλιν αὐτὴν οὐ μόνον Σπάρτην ἀλλὰ καὶ Λακεδαίμονα καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος. Aelius Dionys. apud Eustath. ad Iliad. γ' p. 294 41: Κρατῖνος δὲ καὶ τὴν χώραν Σπάρτην οἶδεν, οὐ μόνον Λακεδαίμονα.

344. 345 LXXI LXXII (2, 201)

Photius p. 210 10. Λαυροστάται: μέσοι τοῦ χοροῦ· οἱονεὶ γὰρ ἐν στενωπῷ εἰσί. φαυλότεροι δὲ οὗτοι. οὕτω Κρατῖνος. Idem p. 215 1. Λεπάσται: κύλικές τινες οὕτως ἐκαλοῦντο· Κρατῖνος.

346 LXXIII (2, 201)

Photius p. 215 17. Λέρνη θεατῶν: θέατρον. Κρατῖνος. Eadem Suidas s. Λέρνη θεατῶν, ex quo sua petiit Arsenius Ion. p. 334, ubi legitur ἀντὶ τοῦ κακὸν θέατρον. Porsoni Photius ἀντὶ τοῦ κακῶν θέατρον. Hesychius, Λέρνην θεατῶν ἔφη ὁ Κρατῖνος διὰ τὸ σύμμικτον καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν.

347—350 LXXIV—LXXVII (2, 202)

Photius p. 248 14. Μάσμα: μάστευμα. ζήτημα· οὕτω Κρατῖνος. Idem p. 255 3. Μελάγχρως καὶ μελάγχρης: ἀμφότερα ἀττικά. μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ η. Κρατῖνος. Idem p. 262 26. Μετεκβολή: μεταβολὴ καὶ ἐξάλλαξις. Κρατῖνος. Idem p. 267 10. Μηνυτήν: τὴν γυναῖκα· Κρατῖνος.

351 LXXVIII (2, 202)

Μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισιν χρήσονται.

Photius p. 272 1. Μισητή: τὴν καταφερῆ μισητὴν ἔλεγον — καὶ ὁ Κρατῖνός που τοῦτο ἔφη· Μισηταὶ δὲ γυναῖκες κτλ. Eadem Suidas et Apostolius XV 69. Omisso auctoris nomine Cratini versum attulit Hesychius s. v. Μισήτην. Cfr. Eustathius ad Hom. p. 1651 in. ἄλλοι δὲ μισήτην, βαρυτόνως, πρὸς διαστολὴν τῆς ὀξυτονουμένης, τὴν κοινὴν καὶ ῥᾳδίαν, λέγοντες καὶ χρῆσιν αὐτῆς εἶναι παρὰ Κρατίνῳ καὶ Σώφρονι.

352. 353 LXXIX LXXX (2, 203)

Photius p. 272 15. Μναρόν: μαλακόν· ἡδύ· ῥᾴδιον· οὕτως Κρατῖνος. Idem p. 338 8. Ὄνου πόκαι. ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ὥσπερ αἱ τοιαῦται, πλίνθον πλύνειν, ἀσκὸν τίλλειν,

γίνεν ποικίλλειν, εἰς κοπρῶνα θυμιᾶν. Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν Ἅιδου σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα. Eadem Suidas s. v. ὄνου πόναι, similia Proverbia Coisl. 372.

LXXXI (2, 205) 354

Photius p. 448 19. Πριών: ὀξυτόνως, τὸ ἅρμενον· πρίων δέ, ὡς παίων, ὁ τέμνων τῷ ἁρμένῳ τούτῳ· τὸ δὲ πληθυντικὸν πρίονες διὰ τοῦ ō. Κρατῖνος.

LXXXII (2, 206) 355

Καὶ μὴ προσίσχε βαρβάροισι βουκόλοις.

Photius p. 460 3. προσίσχε: τὸ πρόσσχε. Κρατῖνος· Καὶ μὴ προσίσχε βαρβάροισι βουκόλοις. Cratini versum ad Bubulcos retulit Th. Bergkius Comment. p. 34.

LXXXIII—LXXXVI (2, 206) 356—359

Photius p. 491 28. Ῥύγχος: τὸ πρόσωπον· Κρατῖνος καὶ ἕκφοι. Eadem Suidas. Idem p. 492 2. Ῥύδην: σφοδρῶς καὶ ἀθρόως. οὕτως Κρατῖνος. Eadem Suidas. Idem p. 496 1. Σέγρα: αἱ τοῦ ἀλήθεια. οὕτως Κρατῖνος. In codice inter τοῦ et ἀλήθεια totius versus lacuna est. Idem p. 516 1: Σκανδάληθρα καὶ σκάνδαλα λέγουσιν. Σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν, Κρατῖνος. Iisdem verbis usus est Aristoph. Acharn. 687.

LXXXVII (2, 206) 360

Photius p. 531 3. Σπιθαμή: τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρόν· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ λιχάς· τὴν δὲ σπιθαμὴν τινὲς καὶ δόχμην καλοῦσιν. οὕτως Κρατῖνος. Th. Bergkius Comment. p. 264 integrum Cratini versum servatum esse existimat ab Aelio Dionysio apud Eustath. p. 1291 45: περὶ ἧς δόχμης Αἴλιος Διονύσιός φησιν οὕτως· Δόχμη τὸ τετραδάκτυλον. Ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει, ὡς δηλοῖ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Οὗτοι δ' ἀφεστήκασι πλεῖν ἢ δύο δοχμά. Ἐν μέντοι φησὶ τοῖς ἀκριβεστέροις ἀντιγράφοις ὀξεῖα ἐπίκειται τῇ πρώτῃ συλλαβῇ κατὰ τὸ λόχμη etc. Quae fortasse vera est coniectura.

LXXXVIII—XCII (2, 207) 361—365

Phot. p. 544 16. Στρωματίτης: ἐν ᾧ ἑαυτοῖς στρώματα παρεῖχον. οὕτως Κρατῖνος. Idem p. 560 23. Σφίγκτας: Κρατῖνος τοὺς κιναιδώδεις καὶ μαλθακούς. Idem p. 562 15. Σχιζίας: ὁ τετανὸς καὶ ἰσχνός· οὕτως Κρατῖνος. Idem p. 632 4 et Suidas s. v. Ὕπουλα γόνατα: καὶ ὕπουλον πόδα· καὶ ὕπουλον χεῖρα· καὶ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διά τινας

πληγὰς καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. Κρατῖνος. Idem p. 656 9. Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες: ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ· τὰ δὲ Ψύρα νησίδιον ἔρημον πλησίον Χίου· λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων. Stephanus Byz. p. 765: λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα (Psyra) ἐπὶ εὐτελείᾳ, διὰ τὸ εὐτελεστάτην εἶναι τὴν νῆσον. Κρατῖνος Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες.

366–368 XCIII—XCV (2, 208)

Pollux II 7: τοκῶσα δὲ εἶπε Κρατῖνος. Idem II 10: γενειῶν, γενειάσκων, πώγωνος ὑποπιμπλάμενος, ἢ πωγωνίας, ὡς Κρατῖνος. Idem II 17: Φρύνιχος τὰς νέας μὲν ἀφήλικας λέγει Ἧσαν δὲ καὶ γυναικῶν ἀφήλικες. Φερεκράτης δὲ τὴν γεραιτέραν ἀφηλικεστάτην, ὡς καὶ Κρατῖνος ἀφήλικα γέροντα.

369–371 XCVI—XCVIII (2, 209)

Pollux II 28: Κρατῖνος δὲ στημονίας κικίννους εἶπε τοὺς στήμονι ὁμοίους ὑπ' ἰσχνότητος. Hesychius, Στημονίας κικίννους: τοῖς στήμοσιν ὁμοίους. Idem II 49: ἔλεγον δὲ καὶ σύνοφρυς ἀνὴρ καὶ γυνή. τὸν δὲ τοιοῦτον καὶ μίξοφρυν καλεῖ ὁ Κρατῖνος. Idem II 78: τὸ ταύτην (κόρυζαν) ἀφαιρεῖν, ἀπομύττειν. τὸ δὲ ἀπεμύττετο ἔκλυζε τὰς ῥῖνας ἔφη Κρατῖνος. Vulgo ὑλίζεσθαι. Cod. Iung. ὕλιζε. Alius apud Cram. A. O. vol. II. Praef. p. IV. ἔλυζε i. e. ἔκλυζε, ut recte Cramerus.

372–374 XCIX—CI (2, 209)

Pollux II 124: μικρολογεῖσθαι εἴρηκεν Εὔπολις, καὶ μικρολογήσομαι Κρατῖνος. Idem II 153: Ἡρόδοτος δὲ εἴρηκεν ἐπὶ Ἱπποκλείδου τοῦ Ἀθηναίου τοῖς ποσὶν ἐχειρονόμησεν. ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ χειρονομησείοντας εἶπε. Idem II 188: γόνυ ἡ μετὰ τοὺς μηροὺς συγκαμπή, ἀφ' οὗ καὶ τὸ γονατίζειν παρὰ Κρατίνῳ τῷ κωμῳδοποιῷ.

375 CII (2, 209)

Ἡ παῖς γὰρ ἔμπαις ἐστὶν ὡς ἠνδρωμένη.

Pollux III 14: ἄπαις ἄτεκνος φιλόπαις φιλότεκνος καὶ τὰ ὅμοια· παρὰ δὲ Κρατίνῳ ἔμπαις. Integrum Cratini versum servavit Hesychius, Ἠνδρωμένη: ἀνδρὸς πεπειραμένη· Ἡ παῖς γὰρ ἔμπαις ἐστὶν ὡς ἠνδρωμένη.

376–379 CIII—CVI (2, 210)

Pollux III 64: ἐθέλεχθρον δὲ Κρατῖνος λέγει. Idem III 75: δουλοπρεπὲς δὲ καὶ δουλοπρεπέστερον Ξενοφῶν. καὶ δουλοπρεπέστατα Κρατῖνος. Idem III 92: βαδιστικὸς

παρὰ Ἀριστοφάνει, παρὰ δὲ Κρατίνῳ βαδισματίας. Idem III 106: εἴη δ' ἂν τούτοις καὶ ἐπιθανάτως ἔχειν καὶ ὡς Ἡρόδοτος ἐδυσθανάτει, οὗ τὸ ἐναντίον εὐθανάτως Κρατῖνος λέγει.

CVII (2, 210) 380

Οὐχ ὑδατοπωτῶν οὐδὲ κοιλοφθαλμιῶν.

Pollux IV 184: τάχα δὲ καὶ τὸ κοιλοφθαλμιᾶν, οὐκ ἴδιον δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς γινόμενον νόσημα, συμβαῖνον δὲ κοιλαίνεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξ ἄλλου νοσήματος. Οὐδ' ὑδατοποτῶν οὐδὲ κοιλοφθαλμιῶν, φησὶν ὁ Κρατῖνος. Correxit Porsonus Advers. p. 284.

CVIII (2, 210) 381

Pollux V 68: διὰ τοῦτό μοι δοκεῖ (δοκοῦσιν) δασύποδα τὸν λαγὼν ἄλλοι τε καὶ Κρατῖνος καλεῖν, ὄνομα ποιούμενοι τῷ ζώῳ τὴν φύσιν.

CIX CX (2, 211) 382. 383

Pollux VI 21: διοινωμένος δὲ καὶ κατοινωμένος ὡς Πλάτων, καὶ οἰνωμένοι ὡς Κρατῖνος. Forsan ᾠνωμένοι. Idem VI 23: καὶ οἰναγωγὸν πλοῖον παρὰ Κρατίνῳ.

CXI (2, 211) 384

Ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω καὶ πιοῦ-
σα χυλὸν ἀναπαύου κακῶν.

Pollux VI 61: Κρατῖνος δὲ καὶ χυλὸν πιεῖν εἴρηκεν Ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω κτλ. Locus ex systemate dimetro petitus est.

CXII (2, 211) 385

Pollux VI 81: καὶ παλάσια, ἃ καὶ Κρατῖνος ἰσχάδα κοπτὴν καλεῖ. Ita Falckenb. pro ἰσχαδόπτην. Cfr. I, 242: οἱ δὲ κωμῳδοὶ καὶ ἰσχάδα κοπτὴν λέγουσιν.

CXIII—CXV (2, 212) 386—388

Pollux VI 161: ἡμίλουτοι δὲ Κρατῖνος εἴρηκε, καὶ Φιλίλλιος ἡμίπλεκτον. Ibidem 163: πανήμερος, πάννυχος· τοῦτον δὲ καὶ πανεύφρονα Κρατῖνος καλεῖ. πανδοκεύς, πανδοκεύτρια, καὶ ὡς Κρατῖνος παναγάθη. Idem VII 28: ἐριοπῶλαι, ἐριοπωλεῖν, ἔρια οἰσυπηρὰ Ἀριστοφάνης, καὶ ἐρίων πιναρῶν πόκον Κρατῖνος. Mox 31: καὶ πολύμιτος, ὡς Κρατῖνος ἔφη.

CXVI (2, 212) 389

Τῇ μάστιγι κνάψειν εὖ μάλα
ἢ συμπατῆσαι.

Pollux VII 38: *τοῦ δὲ κνάπτειν ἡγεῖται τὸ πατῆσαι, ὡς Κρατῖνος ὑποδηλοῖ παίζων Τῇ μάστιγι κτλ.* In Cratini versu libri *γνάψειν*, quod correxit Iungermannus. Praeterea malim *καὶ συμπατήσειν* cum Dobraeo ad Aristoph. Plut. 166.

390 CXVII (2, 212)

Pollux VII 39: *ἐν ᾧ δὲ ἐξέπλυνον, οὐ μόνον λίτρον καὶ χαλαστραῖον λίτρον, ἀλλὰ καὶ ῥύπος, ὡς Κρατῖνος ὠνόμασεν.* Cod. *χάρυπος*, pro quo Iungermannus *χαλαίρυπος*.

391 CXVIII (2, 213)

Pollux VII 43: *ἴσως δὲ καὶ εὐσταλής, καὶ ὁ παρὰ Κρατίνῳ εὐπινής, εὐτελής. τούτοις ἂν ἐνάριθμον εἴη καὶ τὸ εὐσταλῶς ἐπίρρημα.* Libri *εὐπηνής, εὐπίνης, εὐπινής*.

392—394 CXIX—CXXI (2, 213)

Pollux VII 142: *καὶ στίχον δὲ δένδρων λέγει Ξ., καὶ ἐπεξεργασίας τὸ τὴν ἀλλήλων ἐργάζεσθαι, καλαμώμενον δὲ Κρατῖνος εἴρηκε.* Idem VII 179: *δακτυλιογλύφος· δακτυλιουργὸν αὐτὸν εἴρηκε Φερεκράτης. τὸ δὲ γλύφειν Κρατῖνος.* Idem VIII 31: *ψευδομαρτυρία. Κρατῖνος δὲ καὶ ψευδομαρτύριον εἴρηκεν.*

395 CXXII (2, 213)

Pollux X 143: *καὶ παλτὰ καὶ σαρίσσας καὶ σαυνία. τὸ μὲν ὄνομα ἐπ' ἀνδρείου αἰδοίου ἐστὶ παρὰ Κρατίνῳ, ἐπὶ τοῦ δόρατος ἐν Φιλαδέλφοις Μενάνδρου.* Hesychius, *Σαυνίον: ἀκόντιον βαρβαρικὸν καὶ σαθρόν, χαῦνον, ἀσθενές, παρὰ Κρατίνῳ.* Cratinus dixisse videtur *σαυνίον σαθρόν* de pene languido.

396—398 CXXIII—CXXV (2, 214)

Phrynichus Praep. soph. p. 3 25. *Ἀνελκταῖς ὀφρύσι σεμνόν: Ἀττικῶς αὐτὸ καὶ σεμνῶς Κρατῖνος εἶπεν.* Idem p. 7 10: *Ἀναπηδᾶν ἐν δήμῳ: Κρατῖνος ἐπί τινος ἀκόσμως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀναπηδῶντος.* Idem p. 8: *τὸ γὰρ ἀντικείμενον τῇ τοιαύτῃ ἀρρωστίᾳ Κρατῖνος εἶπε ἐρρῶσθαι, οἷον προθυμεῖσθαι.*

399—401 CXXVI—CXXVIII (2, 214)

Phrynichus Praep. soph. p. 13 5. *Ἁπαλὸς εἴσπλους λιμένος: ὥσπερ Ὅμηρος τοὺς δυσόρμους λιμένας τραχεῖς λέγει, οὕτω Κρατῖνος ἐπὶ τῶν εὐόρμων τὸ ἁπαλὸν ἐκ τοῦ ἐναντίου εἶπεν.* Idem p. 13 17: *Κρατῖνος μέντοι τὸ ὠνυχισμένον ἐπὶ τοῦ τετμημένου τοὺς ὄνυχας τέθεικεν.* Idem p. 13 20:

Ἅνεσθαι πῦρ καὶ ἐναύεσθαι: Ἀριστοφάνης αὐάμενος, Κρατῖνος ἐναύεσθαι.

CXXIX—CXXXII (2, 215) 402—405

Τούτου δ' ἁπάσας ἀποτεμῶ τὰς μηχανάς.

Phrynichus Praep. soph. p. 28 29: *Ἀποτεμεῖν μηχανάς: Κρατῖνος Τούτου δ' ἁπάσας κτλ.* Idem p. 33 18. *Γαστροχάρυβδις: ἐπὶ τῶν κατεσθιόντων Κρατῖνος εἶπεν.* Idem p. 39 10. *Ἐφιππάσασθαι λόγοις: οἷον καταδραμεῖν. Κρατῖνος.* Idem p. 42 21. *Θεόθυτα: ἃ οἱ πολλοὶ ἱερόθυτα καλοῦσιν, Κρατῖνος τὰ τοῖς θεοῖς θυόμενα ἱερεῖα.*

CXXXIII CXXXIV (2, 215) 406. 407

Phrynichus Praep. soph. p. 51 26. *Μηδὲν ὑπέρφευ: Κρατῖνος ἐπὶ τοῦ μηδὲν ἄγαν.* Idem p. 59 23. *Πρότηθυς: ἡ οὕτω γραῦς ὡς πρὸ Τηθύος τῆς Ὠκεανοῦ γεγονέναι γυναικός. Κρατῖνος τὴν ὑπεργήρων οὕτω λέγει παίζων.*

CXXXV (2, 215) 408

Αὐτομάτη δὲ φέρει τιθύμαλλον καὶ σφάκον πρὸς αὐτῷ
ἀσφάραγον κύτισόν τε· νάπαισι δ' ἀνθέρικος ἐνηβᾷ·
καὶ φλόμον ἄφθονον ὥστε παρεῖναι πᾶσι τοῖς ἀγροῖσιν.

Phrynichus Ecl. p. 110. *Ἀσπάραγος: καὶ τοῦτο δυοῖν ἁμαρτήμασιν ἔχεται, ὅτι τε ἐν τῷ π καὶ οὐκ ἐν τῷ φ λέγεται, καὶ ὅτι ἴδιόν τι φυτόν ἐστιν ἄγριον ὁ ἀσφάραγος, καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἡμέροις καταλεγόμενον. ὁ γοῦν Κρατῖνος ἐν ἄλλοις ἀγρίοις αὐτὸ καταλέγων φησίν Αὐτομάτη — τοῖς ἀγροῖσιν. ἅπαντα γὰρ τὰ καταλελεγμένα ἄγρια. οἱ δὲ νῦν τιθέασιν ἐπὶ παντὸς (λαχάνου) ἀμαθῶς.* Cratini versus ex Plutis petitos esse probabilis est suspicio Th. Bergkii Comment. p. 198. Vs. 1 *καὶ* addidit Pauwius. Ibid. Hermannus *αὐτῷ* pro *αὐτό*. Vs. 2 Athenaeus II p. 62 e: *Κρατῖνος δὲ διὰ τοῦ φ ἀσφάραγον ὀνομάζει.* Quae habet etiam Eustathius ad Hom. p. 899 18. Ibidem *νάπαισιν* pro *ἐν ἅπασιν* Hermannus. Vs. 3 *φλόμον* Pauwius pro *φλόον*. Pro *ἄφθονον* ed. pr. *ἄφθορον*. Ibid. *ἀγροῖσιν* Hermannus. Vulgo *ἀγρίοις*.

CXXXVI (2, 216) 409

Phrynichus Ecl. p. 145: *Ζωρότερον ὁ ποιητής· σὺ δὲ λέγε εἴζωρον κέρασον, καὶ εὐζωρότερον, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Κρατῖνος καὶ Εὔπολις.*

410. 411 CXXXVII a. b (2, 216)

Phrynichus Epit. p. 360: *Ὤρκωσε καὶ ὁρκώτης δ' ἐγώ· οὕτως Κρατῖνός φησι· μᾶλλον διὰ τοῦ ῶ λέγε ἢ διὰ τοῦ ῖ, ὤρκισεν.* Idem p. 433: *ἐχρῆν οὖν Κρατίνῳ πειθόμενον φαγᾶς εἰπεῖν.*

412 CXXXVIII (2, 217)

Ὃς τὴν πίτυν
ἔκαμπτεν ἑστὼς χαμόθεν ἄκρας τῆς κόμης
καθέλκων.

Priscianus XVIII p. 271 Krehl.: *χαμόθεν quod est a loco Cratinus pro in loco posuit: ὃς τὴν πίτυν — καθέλκων. Melius tamen est distinguendum ἑστώς; etiam bene a loco accipitur χαμόθεν ab humo.* Codd. Leid. *χαμάθεν* pro *χαμόθεν.* Scaligeri collatio haec habet: *Cratinus ὅστ' ἐν πυτίνῃ. κλίνῃ' (κάμῃτ' V. C. nomen proprium) ἐνεστώς χαμόθεν ἄκρας τῆς κόμης καθεῖλκεν.* Vs. 3 Spengelius Append. ad Varr. p. 622 *καθελκύων.* Malim *ἕλκων καθέλκων.*

413 CXXXIX a (2, 217)

Πρὸς τοῦ Σόλωνος καὶ Δράκοντος οἷσι νῦν
φρύγουσιν ἤδη τὰς κάχρυς τοῖς κύρβεσιν.

Plutarchus Sol. 25 de Solonis legibus: *προσηγορεύθησαν, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, κύρβεις· καὶ Κρατῖνος ὁ κωμικὸς εἴρηκέ που Πρὸς τοῦ Σόλωνος κτλ.* Ad Leges fabulam hoc fragmentum rettulit Bergkius Comment. p. 139.

414 CXXXIX b (2, 218)

Πάλαι γὰρ αὐτό
λόγοισι προάγει Περικλέης, ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ.

Plutarchus Pericl. 13: *τὸ δὲ μακρὸν τεῖχος, περὶ οὗ Σωκράτης ἀκοῦσαί φησιν αὐτὸς εἰσηγουμένου γνώμην Περικλέους, ἠργολάβησε Καλλικράτης· κωμῳδεῖ δὲ τὸ ἔργον Κρατῖνος ὡς βραδέως περαινόμενον Πάλαι γὰρ αὐτὸ κτλ.* Idem de gloria Athen. p. 351 a: *καί τοι καὶ τοῦτον* (Periclem) *ὡς βραδέως ἀνύοντα τοῖς ἔργοις ἐπισκώπτων Κρατῖνος, οὕτω πως λέγει περὶ τοῦ διὰ μέσου τείχους Λόγοισι γὰρ αὐτὸ προάγει Περικλέης ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ.*

415 CXL (2, 220)

Schol. Luciani p. 186 ed. Iacob.: *ὁ μὲν Καλλίας οὗτος, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις φησίν, Ἱππονίκου υἱὸς ἦν, τὸν δῆμον*

421 CXLVI (2, 223)

Schol. Aristoph. Av. 1536: *σωματοποιεῖ τὴν Βασιλείαν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὡς γυναῖκα . . . ἔστι δὲ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἡ Βασιλεία.*

422 CXLVII (2, 223)

Schol. Aristoph. Nub. 788: *Ἄλεξις δὲ ἐπιλήσμη φησί, Κρατῖνος δὲ ἐπιλησμονή.* Vulgo *ἐπιλήσμονι* cum R, pro quo Suidas s. v. *ἐπιλησμότατον* habet *ἐπιλησμοσύνη.* Abreschius Act. Trai. I p. 229 *ἐπιλησμονή.* Dindorfius *ἐπιλησμόνη.*

423 CXLVIII (2, 223)

Schol. Aristoph. Thesm. 940: *πρὸς σανίσιν ἐδεσμεύοντο πολλάκις, ὡς καὶ Κρατῖνος δηλοῖ.*

424 CXLIX (2, 224)

Schol. Aristoph. Vesp. 151: *τὸν ὑπεκλυόμενον οἶνόν φασί τινες καπνίαν λέγεσθαι· ἐν δὲ τοῖς περὶ Κρατίνου διώρισται, ὅτι τὸν ἀπόθετον ἢ παλαιόν. διὸ καὶ Ἐκφαντίδην Καπνίαν καλοῦσι.*

425 CL (2, 224)

Schol. Aristoph. Av. 365: *ἕλκε τίλλε παῖε δεῖρε κόπτε: καὶ Κρατῖνος Σφάττε δεῖρε κόπτε.*

426 CLI (2, 224)

Schol. Aristoph. Vesp. 352: *ἔστι δὲ θηρίδιόν τι μικρόν (σέρφος). Κρατῖνος δὲ μύρμηκα φησὶ τὸν σέρφον. οἱ δὲ ζωύφιον κωνωπῶδες.* Nisi *Κράτης* legendum, ut grammaticus intellegatur, ut voluit Dobraeus.

427 CLII (2, 224)

Schol. Aristoph. Pac. 741: *ἐπεπόλαζε γὰρ τότε ταῦτα* (talia argumenta) *Ἡρακλῆς πεινῶν, καὶ Διόνυσος δειλός, καὶ μοιχὸς Ζεύς, ὥστε καὶ αὐτοὺς δοκεῖν ἄχθεσθαι. Κρατῖνος Ὑπὸ δὲ Ἡρακλέους πεινῶντος ἄγειν ταῦτα καὶ σκώπτοντος, οὐ βοιωτόν ἐστι.* Ven. *ἄγει* et *βιωτόν.* Porsonus Praef. Hec. p. LVIII pro *οὐ βοιωτόν* corrigebat *συοβοιωτῶν.* Forsan *πῶς οὐ Βοιώτιόν ἐστιν;*

428 CLIII (2, 225)

Οὗτοι δ' εἰσὶν συοβοιωτοί, κρουπεζοφόρον γένος ἀνδρῶν.

Schol. Pindari Olymp. VI 152: *ὅτι διὰ τὴν ἀγροικίαν καὶ τὴν ἀναγωγίαν τὸ παλαιὸν οἱ Βοιωτοὶ ὗες ἐκαλοῦντο, καθάπερ . . . Κρατῖνος Οὗτοι κτλ.* Vulgo *συοβοιωτικὸν πεζοφόρον.* Correxit Porsonus. Pollux VII 87: *κρουπεζοφόρους δ' εἶπε*

τοὺς Βοιωτοὺς Κρατῖνος διὰ τὰ ἐν αὐλητικῇ κρούματα. Respicit locum fortasse etiam Plutarchus de esu carn. p. 995 e. ubi non nominato auctore afferuntur verba οὗτοι δ' αὖ σῦς. Cfr. ad Menandri Fr. IV 297 (299).

CLIV (2, 225) 429

Ἀλλ' οὖν θεῷ σπείσαντ' ἄμυστιν δεῖ πιεῖν.

Schol. Euripid. Rhes. 416: ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῆς ἀπνευστὶ πόσεως τάττουσι τὸ ὄνομα (ἄμυστις), ὡς Κρατῖνος Ἀλλ' οὖν θεὸν πείσαντες μῦστιν δεῖ ποιεῖν. Correxit L. Dindorfius. Locus fortasse ex Pytine petitus est.

CLV (2, 225) 430

Τίς δὲ σύ; κομψός τις ἔροιτο θεατής.
ὑπολεπτολόγος, γνωμοδιώκτης, εὐριπιδαριστοφανίζων.

Schol. Platon. Bekk. p. 330: Ἀριστοφάνης — ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην, μιμεῖσθαι δ' αὐτόν. Κρατῖνος Τίς δὲ σύ; κτλ. Vs. 1 Porsonus Miscell. p. 268 Τίς δὲ σὺ κομψός; πᾶς ἄν τις ἔροιτο θεατής. Vs. 2 Bekk. γνωμιδιώκτης. Correxit Schneiderus in Lexico gr. Ad Pytinen referebat Runkelius.

CLVI (2, 226) 431

Ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν.

Schol. Sophoclis Antig. 404 ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας] τὸ ἑξῆς· τὸν νεκρὸν ὃν σὺ ἀπεῖπας θάπτειν. οὕτω δὲ χρῶνται οἱ παλαιοὶ ὥστε δύο ἄρθρα, προτακτικόν τε καὶ ὑποτακτικόν, κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παραλαμβάνειν. Κρατῖνος Ὅνπερ κτλ.

CLVII (2, 226) 432

Ὁ δὲ μετ' Εὐδήμου τρέχων
κώμυθα τὴν λοιπὴν ἔχει τῶν πρωίων.

Schol. Theocr. IV 18: κώμυς, ἡ δέσμη ἤτοι τὸ δεσμάτιον. Κρατῖνος Ὁ δὲ μετ' Εὐδήμου κτλ. Editur εὐδήμου et τρέχων κώμυθος τὴν λοιπὴν ἔχει τῷ στεφάνῳ. Vltima in duobus libris ita scripta sunt ἔχων τῶν πρώων. Par. 2721 πρώων. Correxi ut potui.

CLVIII (2, 226) 433

* * Νεοτρόφοιο γένναις
χόριά τ' ἐμβρύων τε πλήθη.

Schol. Theocr. IX 19: εἰώθασι γὰρ ἔγκατα πλήσαντες καὶ ξηραίνοντες (ξηράναντες) ὀπτᾶν, εἶτα ἐσθίουσι ταῦτα, ἃ καὶ χόρια προσαγορεύουσι Κρατῖνος Νεοτρόφοιο κτλ. Editur Κρατὶ

νεοτρόφοιο γένας. Duo codd. *γέννας.* Iidem *νεοστέφοι* et *νεοστέφει.* Toupius corrigebat *Κρατῖνος Ἀρνὸς εὐτρόφου κρέας, Χόριά τ' ἐμβρύων τε πλήθη.* Hemsterhusius *Κρατῖνος Τροφωνίῳ Χόριά* etc.

434 CLIX (2, 227)

Schol. Thucyd. I 30: *τροπαῖον ἡ παλαιὰ Ἀτθίς, ἧς ἔστιν Εὔπολις Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θοικυδίδης· τρόπαιον ἡ νέα Ἀτθίς, ἧς ἔστι Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι.* Eadem fere Suidas.

435 CLX (2, 227)

Schol. Hom. Iliad. *β'* 56: *ἐνύπνιον ὀνοματικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα. δεῖ Κρατῖνος θράττει με τὸ ἐνύπνιον.* Ita Par. et Amst. Pro *δεῖ* forsan *καί.*

436 CLXI (2, 227)

Schol. Hom. Iliad. *π'* 428: *ἀγκυλοχεῖλαι: πάρασύνθετον ἐκ τοῦ ἀγκυλόχειλος, ἢ ὡς τὸ δεδόκεται παρὰ Κρατίνῳ.* Scribendum *δωδεκέται* i. e. *δωδεκαετεῖς.* V. Lobeck. Paral. p. 244. Hinc corrig. Cram. An. Ox. 3 p. 245, 15.

437 CLXII (2, 227)

Schol. Hom. Iliad. *σ'* 521: *πισσοκονίας Ἄρην Κρατῖνος.* Recte Bergkius Comment. p. 255 *πισσοκωνίας Ἄρης.* Hesychius s. v. *κωνῆσαι: καὶ πισσοκώνητον μόρον λέγουσιν ὅταν πίσσῃ καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατῖνος. πισσοκωνία γὰρ ἡ νῦν πίσσα ᾗ χρίουσι τὰ παρίσθμια τῶν προβάτων.*

438 CLXIII (2, 58)

Hesychius, *Δεξώ: ὁ Κρατῖνος ὠνοματοποίησεν ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δῶρα.* Cfr. Fragm. Eunid. II.

439 CLXIV (2, 229)

Suidas, *Αἴγλη: βόλος κυβευτικός. λαμπηδών, αὐγή. Κρατῖνος. καὶ ποπάνου εἶδος δηλοῖ, καὶ θυσίαν, ὥς φησι Λεαγόρας.*

440 CLXV (2, 239)

Suidas, *Ἄναλτον Ὅμηρος καὶ Κρατῖνος ἀντὶ τοῦ ἀπλήρωτον.* Eadem Zonaras p. 188.

441 CLXVI (2, 229)

Suidas, *Ἀνεπτερῶσθαι τὴν ψυχήν, οἷον ἀνασεσοβῆσθαι. Κρατῖνος.* Similia Grammat. Bekk. p. 398.

CLXVII (2, 229) 442

Suidas, *Βάδιζε. καὶ βαδίζου ἀντὶ τοῦ βάδιζε. Κρατῖνος.*

CLXVIII (2, 229) 443

Suidas, *Βῶσον: βοήθησον. Κρατῖνος.* Zonaras Lex. p. 415. *Βώσσον* (sic): *βοήθησον. Κρατῖνος.* Pro *βοήθησον* Kusterus *βόησον.*

CLXIX (2, 229) 444

Suidas, *Ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός: τοῦτο τῶν εἰς κάλλος ἠσκημένων σημαῖνον τοιοῦτό τι, ἄξιός ἐστιν ὁ μισθὸς ὥστε λαβεῖν αὐτόν. ἔστι δὲ παρὰ Κρατίνῳ.* Eadem fere Grammat. Bekk. p. 412.

CLXX (2, 230) 445

Τοὺς ἐξοδίους ὑμῖν ἵν' αὐλῶ τοὺς νόμους.

Suidas, *Ἐξόδιοι νόμοι: αὐλήματα δι' ὧν ἐξῄεσαν οἱ χοροὶ καὶ οἱ αὐληταί. οὕτω Κρατῖνος Τοὺς ἐξοδίους κτλ.*

CLXXI (2, 230) 446

Suidas, *Ναύσων Ναυκράτη: ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. ὀνοματοποίησις δὲ τὸ Ναύσων, ὡς τὸ ἀγαθῶν ἀγαθῖδες καὶ Λευκότεροι Λεύκωνος.* Cratinum eo proverbio usum esse docet Hesychii glossa quamvis corrupta, *Ναύσων: Κρατῖνος ὄνομα ἐποίησε τὸ Ναύσων παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ κρατεῖν. πολλὰ δέ ἐστι τοιαῦτα, καὶ ἀγαθῶν* (adde *ἀγαθῖδες*) *καὶ λευκότερος Λεύκωνος.* Cfr. Leutsch. ad Append. Prov. IV 1.

CLXXII (2, 231) 447

Ἄκουε νῦν καὶ τήνδε τὴν ἐπιστολήν.

Zonaras p. 804. *Ἐπιστολή: ἐπίσκηψις, ἐντολή. „ὁ δὲ τῷ ἱερεῖ ἐπιστολὰς λέγει καθεύδοντι." καὶ Κρατῖνος Ἄκουε κτλ.*

CLXXIII (2, 231) 448

Ἀλλὰ τάδ' ἔστ' ἀνεκτέον· καὶ γὰρ ἡνίκ' εὐθένει.

Zonaras p. 919: *Εὐθενεῖν οἱ Ἀττικοί· οἱ δὲ Ἴωνες εὐθηνεῖν. Κρατῖνος Ἀλλὰ τάδ' ἔστ' ἀνακτέον. καὶ γὰρ ἡνίκα εὐθενεῖ.* Correxerunt Lobeckius ad Phryn. p. 466 et Bergkius Comment. p. 27.

CLXXIV (2, 231) 449

Ἐφ' ᾧ τ' ἐμαυτὴν συγκαθεύδειν τῷ πατρί.

Zonaras p. 929. *ἐφ' ᾧ τε . . . καὶ ὁριστικῷ συντάσσεται καὶ ἀπαρεμφάτῳ . . . καὶ Κρατῖνος Ἐφ' ᾧ τ' ἐμαυτὴν κτλ.*

450. 451 CLXXVI CLXXVII (2, 231)

Τὴν χεῖρα μὴ 'πίβαλλε, μὴ κλάων κάθῃ.
Εἰ πρῶτος ἔλθοις κἂν καθίζεσθαι λάβοις.

Zonaras p. 1168. *Κρατῖνος Τὴν χεῖρα . . . κάθῃ. λέγει γὰρ τὸ ὑποτακτικὸν ἀπὸ τοῦ κάθημι* (*κάθημαι*). Et paucis interiectis: *λέγουσι δὲ καὶ καθίζανε . . . Κρατῖνος Εἰ πρῶτος ἔλθοις κτλ.*

452. 453 CLXXVIII a. b (2, 232)

Φαίνεσθαι χρυσῆν, κατ' ἀγροὺς δ' αὖθις αὖ μολυβδίνην.

Zonaras p. 1366: *οἱ Ἀττικοὶ μόλυβδον καὶ μολύβδινον. τὸ δὲ μολυβοῦν ἐσχάτως βάρβαρον. Φορμίων· Τρεῖς ἔφη στήσειν τρίποδας, ἔπειτα ἔθηκεν ἕνα μολύβδινον. Κρατῖνος Φαίνεσθαι κτλ.* Prius exemplum ita corrigendum:

ὁ Φορμίων τρεῖς [ἀργυροῦς] στήσειν ἔφη
τρίποδας, ἔπειτ' ἔθηκεν ἕνα μολύβδινον.

Vide an ad Cratini Trophonium referendum sit propter fragm. IX.

CRATES

ΓΕΙΤΟΝΕΣ

1 I (2, 233)

Νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν πᾶσι παιδικῶν ἅλις
ὅκως περ ἀρνῶν ἐστι γαλαθηνῶν τε καὶ
χοίρων.

Athenaeus IX p. 396 d de *γαλαθηνοῖς* disserens: *Κράτης Γείτοσι Νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν κτλ.* Vs. 1 *ἡμῖν* ABP. *ὑμῖν* VL. *πᾶσι* addidit Bergkius Comment. p. 278. Tum *ἅλις* Iacobsius. Codd. *δαις*.

2 II (2, 234)

Γλυκύτατον δ' ὦζε βασιλείου μύρου.

Athenaeus XV p. 690 d: *βασιλείου δὲ μύρου μνημονεύει Κράτης ἐν Γείτοσι λέγων οὕτως Γλυκύτατον δ' ὦζε κτλ.* Ita Porsonus ad Hom. Odyss. *ε* 455. Libri *ὦ Ζεῦ* pro *ὦζε*. Bergkius Comment. p. 277: *γλυκύτατον ὦ Ζεῦ δ' ὦζε.*

3—6 III—VI (2, 234)

Pollux VII 179: *καρδοπογλύφος, ὡς Κράτης εἴρηκεν ἐν Γείτοσιν.* Ita cod. Falck. pro *Κρατῖνος*. Ibid. 204: *τὸ δὲ πεσσοῖς παίζειν πεσσονομεῖν Κράτης εἶπεν ἐν Γείτοσιν.* Idem X 118: *ὅταν Κράτης φῇ ἐν τοῖς Γείτοσιν Οὐκ ἔστι*

μοι λυχνίδιον. Photius p 633 21: Ὑς διὰ ῥόδων: ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγωγῶν. Κράτης Γείτοσι. Eadem Suidas s. v. ἷς διὰ ῥόδων.

VII (2, 234) 7

Grammat. Bekk. p. 144 27 de coniunctione εἰ cum coniunctivo disserens: Κρατῖνος Γείτοσιν Εἰ σοφὸς ᾖ. Lege Κράτης, ut monui Hist. crit. p. 64. Praeterea semel Γείτονες commemorantur ab Athenaeo X p. 429 a, ubi ebrium in hac fabula introductum esse traditur. Cfr. Hist. crit. p. 61.

Η Ρ Ω Ε Σ

I (2, 235) 8

Οὐκ ἀσκίῳ μεντἄρ' ἐμορμολύττετο
αὐτούς, ἐπεὶ τάδ' ἔστ' ἀληθῆ.

Proverbia Bodlei. 715 p. 86 C. οὐκ ἄσκιον: εἴρηται ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων. Κράτης Ἥρωσιν Οὐκ ἀσκίῳ γ' ἐμορμολίττετ' αὐτούς. Pleniora Hesychius, Οὐκ ἀσκίῳ: οὐκ ἀσκίῳ μεντἄρ' ἐμορμολύττετ' αὐτούς, εἰ τάδ' ἔστ' ἀληθῆ. ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων, ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός. Codex εἶτα δ' ἔστ' ἀληθῆ. Correxi ut supra adscripta sunt. Nisi ad tetrametros revocare malis οὐκ ἀσκίῳ μεντἄρ' ἐμορμολύττετ' αὐτόν, εἴγε| τάδ' ἔστ' ἀληθῆ.

II (2, 235) 9

Οὐκοῦν ἔτνους χρὴ δεῦρο τρύβλιον φέρειν
καὶ τῆς ἀθάρης.

Suidas, Ἀθάρην οὐκ ἀθήραν τὴν ἐρεικτὴν καλοῦσιν. Κράτης Ἥρωσιν Οὐκοῦν ἔτνους χρὴ κτλ. Eadem ferme Grammat. Bekkeri Anecd. p. 352 2. Scripsi τρύβλιον pro τρυβλίον.

III (2, 235) 10

Τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς ἀνεκὰς εἰς αὐτοὺς βλέπων.

Suidas, Ἀνεκὰς ψιλῶς τὸ ἄνω λέγουσι . . . . Κράτης Ἥρωσι Τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς κτλ. Κράτης scripsi pro Κρατῖνος. Pro βλέπων Bernhardius τρέπων. Possis lenius οἶσ' αὐτοὺς βλέπων. At forsan imperiose iubentis verba sunt *sursum cervicem*, sc. tolle. Simili ellipsi dicitur μὴ τριβὰς ἔτι.

IV (2, 236) 11

Ἀλτῆρσι θυλάκοισι χρῆται τὸ μέγεθος.

Pollux III 155: Κράτης δ' ἔφη ἐν Ἥρωσιν Ἀλτῆρσι θηλύκοισι χρῆσαι τὸ μέγεθος. Ita duo codd. testante Kuhnio. Falck. ἀλτῆρσι θυλακοῖσι χρήσαιτο μέγεθος. Hinc correxi.

12 V (2, 236)

Ὁ κάνης δὲ τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ.

Pollux X 90: *ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ κανᾶ καὶ κάνητα καὶ κανίσκια. καὶ κάνητα μὲν Κράτης ἐν Ἥρωσιν εἶπεν Ὁ κάνης δὲ τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ.* Ita scribendum. Cfr. Phot. p. 324 17 et Proverbia Coisl. 360.

13 VI (2, 236)

Pollux X 175: *καὶ ῥιπίδα δ' ἄν τις φαίη πλέγμα τι ψιάθῳ ἢ φορμῷ παραπλήσιον. Κράτης δ' ἐν τοῖς Ἥρωσιν ἔφη ῥιπίδι κοπραγωγῷ.*

Θ Η Ρ Ι Α

14 I (2, 237)

Ἔπειτα δοῦλον οὐδὲ εἷς κεκτήσετ' οὐδὲ δούλην.
Β. ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ δῆτ' ἀνὴρ γέρων διακονήσει;
Α. οὐ δῆθ'· ὁδοιποροῦντα γὰρ τὰ πάντ' ἐγὼ ποιήσω.
Β. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλέον; Α. πρόσεισιν αὔθ' ἕκαστον
5 *τῶν σκευαρίων, ὅταν καλῇ τι. παρατίθου τράπεζα.*
αὕτη, παρασκεύαζε σαυτήν. μάττε θυλακίσκε.
ἔγχει κύαθε. ποῦσθ' ἡ κύλιξ; διάνιζ' ἰοῦσα σαυτήν.
ἀνάβαινε μᾶζα. τὴν χύτραν χρῆν ἐξερᾶν τὰ τεῦτλα.
ἰχθὺ βάδιζ'. ἀλλ' οὐδέπω 'πὶ θάτερ' ὀπτός εἰμι.
10 *οὐκοῦν μεταστρέψας σεαυτὸν ἁλσὶ πάσεις ἀλείφων.*

Athenaeus VI p. 267 e: *οἱ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ περὶ τοῦ ἀρχαίου βίου διαλεγόμενοι, ὅτι οὐκ ἦν τότε δούλων χρεία, τοιάδ' ἐκτίθενται. Κρατῖνος μὲν ἐν Πλούτοις ... Κράτης δ' ἐν Θηρίοις Ἔπειτα κτλ.* Vs. 3 *ὁδοιποροῦντα* pro *ὁδοιπόρου τὰ* Casaubonus, et *τὰ πάντ'* pro *ταῦτα πάντα* Elmsleius. Vs. 4 malim *αὐτῷ*. Vs. 5 *καλῇ τις* Casaubonus. Idem *παρατίθου ὦ τράπεζα* pro *παρατιθῶ τράπεζα*. Debebat *παρατίθου* omisso *ὦ*. Atque ita Elmsleius. Vs. 7 *διάνιζ' ἰοῦσα σαυτήν* Dindorfius. Cod. A *λιανίζουσα σεαυτήν*. Piersonus ad Moer. p. 423 *διάνιζε σύ γε σεαυτήν*. Elmsleius *ἰοῦσα νίζε σαυτήν*. Vs. 8 *χρῆν* pro *χρὴ* Elmsleius. Ib. *ἐξερᾶν τὰ* pro *ἐξαιράντα*, quae cod. A lectio est, correxit Schweighaeuserus. Vs. 9 *οὐδέπω 'πὶ* Erfurdtus. L *οὐδέπω τἀπί*. PV *οὐδέπο τἀπί*. Elmsleius *οὐδὲ τἀπί*. Vs. 10 A *ἄλειπας εἰσαλείφων*. Casaubonus *ἁλσὶ πάσσ' εἰσαλείφων*. Elmsleius *ἁλσὶ πάσεις ἀλείφων*. Erfurdtus et Dindorfius *ἁλί*.

Λ Α Μ Ι Α

18 I (2, 240)

Schol. Aristoph. Eccl. 77: *τὸ τοῦ Λαμίου: ἀρσενικῶς δὲ Λαμίαν [εἶπεν. ἔστι δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ Λάμια] ὑπὲρ ἧς ὁ Κράτης λέγει ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὅτι σκυτάλην ἔχουσ' ἐπέρδετο.* Verba uncis inclusa ex coniectura addidi et *Κράτης* scripsi pro edito *Φερεκράτης*. Risissè videtur Aristophanes hoc Cratetis de Lamia figmentum quum in Eccles. l. l. tum in Vespis 1175, ubi Philocleo facetos sermones proponere iussus ita incipit:

πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο·
ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.

Quibus Bdelycleo respondet, *μή μοίγε μύθους ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων.* Nec dubito quin etiam illud de Cardopione ex Cratete derivatum sit.

19 II (2, 241)

Ἔπη τριπήχη Θετταλικῶς τετμημένα.

Athenaeus X p. 418 c: *ὅτι δὲ καὶ πάντες Θετταλοὶ ὡς πολυφάγοι διεβάλλοντο, Κράτης φησὶν ἐν Λαμίᾳ Ἔπη κτλ.* Ita Casaubonus pro *ἐπεί*.

20 III (2, 241)

Ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ, μανθάνεις, ὑκτὼ 'βολοί.

Pollux IX 62: *οἱ μέντοι ὀκτὼ ὀβολοὶ ἡμίεκτον ὠνομάζοντο, ὥς φησιν ἐν Λαμίᾳ Κράτης Ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ μανθάνεις*

[redacted]

Σαμίοις λεγόμενον ἐλεφάντινον τάριχος, περὶ οὗ φησιν Σκυτίνῃ πότ' ἐν χύτρᾳ κτλ. Risit hoc Cratetis figmentum Aristophanes Thesmophoriazusis secundis. Vs. 2 *ποντία* C. Erfurdtus *ποντίας χελώνης*. Idem Dobraeus Adv. II p. 303. Vs. 3 B. forsan rectius *ποδήνεμοι*. Pro *τε* fortasse scribendum *δέ*. Ad *τανύπτεροι λύκοι* confer Diogen. VI 4. *Λύκου πτερά: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. πῶς γὰρ ἂν πτηνὸς γένοιτο λύκος;* Vs. 4 *ὑσορυμαχεῖν* B. non expedio. Vs. 5 ante Dindorfium *ἄγχε κεῖνον*. Tum vulgo *ἐγκαιῶ τις*. A *ἐγκαιῶτις*. Correxit Porsonus Hesychio usus, *Ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα; ἐπὶ τῶν οὐκ εὐγνώστων. οὐδεὶς γὰρ οἶδεν ἐν Κέῳ τίς ἡ ἡμέρα, ὅτι οὐχ ἑστᾶσιν αἱ ἡμέραι, ἀλλ' ὡς ἕκαστοι θέλουσιν ἄγουσιν.*

28 II (2, 245)

Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε.

Zenobius IV 41: *Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε: ταύτης μέμνηται Κράτης ὁ κωμικὸς Σαμίοις. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ῥαστώνης δεομένων καὶ ἀναπαύλης. Εἴρηται δὲ ἀπὸ στρατιωτικῶν ἵππων, οἷς γηράσκουσιν ἐπέβαλλον τὸ καλούμενον τρυσίππιον· ἔστι δὲ τοῦτο σιδηροῦς τροχίσκος . . . ὃν ἐκπυροῦντες ἐπέβαλλον ταῖς σιαγόσι τῶν ἵππων.*

29 III (2, 246)

Pollux VII 63: *Ξενοφῶν δ' ἔφη κάνδυν ὁλοπόρφυρον, Κράτης δ' ἐν Σαμίοις περιπόρφυρα ἱμάτια.* Ita codd. pro *περιπορφύρων ἱματίων*.

T O Λ M Λ I

30 I (2, 246)

Ποιμαίνει δ' ἐπίσιτον,
ῥιγῶντ' ἐν Μεγαβύζου,
δέξεταί τ' ἐπὶ μισθῷ
σῖτον.

Athenaeus VI p. 247 e: *μνημονεύει δὲ τοῦ μὲν ἐπισίτου Κράτης Τόλμαις Ποιμαίνει κτλ.* Legebatur *ἐπισίτιον*, *ῥιγῶν δ' ἐν μετὰ βύξου, δέξετ' ἐπὶ μισθῷ σῖτος.* In his *Μεγαβύζου* et *σῖτον* correxit Casaubonus, *ἐπίσιτον* Porsonus, *δέξει δῆτ' ἐπὶ* Bergkius scripsit in Zimmermanni Annal. vol. VII p. 847. Porsonus *ῥιγῶντ'* et *δέξεταί τ' ἐπὶ*

40—42 IV—VI (2, 249)

Athenaeus II p. 47 e: *ἀναγκόσιτον Κράτης*. Grammat. Bekkeri p. 343 10: *ἀδικότροπος ἐρεῖς καὶ ἀδικοχρήματος, ὡς Κράτης*. Cfr. ibid. p. 210 19. Etymol. M. p. 299 31: *σημειοῦται παρὰ Κράτητι τὸ ἐθελόσυχνος, ἀπὸ τοῦ ἐθέλω· σημαίνει δὲ τὸν θέλοντα συχνάζειν.*

43. 44 VII VIII (2, 249)

Etymol M. p. 578 fin. *μεμνέῳτο . . . προπαροξύνεται καὶ σὺν τῷ ῑ γράφεται. ἀπὸ τοῦ μεμνέοιτο αὐξήσει τοῦ ō εἰς ῶ μεμνέῳτο. Ξενοφῶν δὲ μεμνῷτο ἄνευ τοῦ ε̄. Κράτης δὲ μεμνοῖτο.* Suidas, *Ἀνεβίω, ἀνέζησε. καὶ ἀνεβιωσάμην ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι ἐποίησα. Κράτης.* Gramm. Bekk. p. 395 19: *ἀνεβιωσάμην ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι ἐποίησα, Κρατ . . .*

45. 46 IX X (2, 250)

Suidas, *Ἀψάλακτος, ἀπαθής, ἀτιμώρητος. ἀψάλακτον, γὰρ τὸ ἄθικτον. οὕτω Κράτης.* Idem, *Διαψαλάττεσθαι: τὸ διαστέλλεσθαι εἰς ἔρευναν. τὸ γὰρ ἀψάλακτον, ἄθικτον. οὕτω Κράτης.* Vbi quum cod. A pro *Κράτης* habeat *κρ* superscripto *αῖ*, Bernhardius *Κρατῖνος* edidit. Vulgatum tenet Zonaras p. 536. Idem, *Διαβάλλειν: τὸ ἐξαπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι. Θουκυδίδης ά καὶ Κράτης.*

47—50 XI—XIV (2, 251)

Pollux VI 161: *ἡμίλουτοι δὲ Κρατῖνος εἴρηκε, καὶ Φιλύλλιος ἡμίπλεκτον, καὶ Κράτης ἡμιμάσητοι.* Idem VIII 26: *Κράτης παλίνδικον τὸν πολλάκις δικαζόμενον.* Photius p. 486 17. *ῥῆσις: τὸ ψήφισμα. οὕτω Κράτης.* Nisi Cratetem dicit grammaticum, qui idem intellegendus est apud Hesychium v. *ἡμεροῦν*, Suidam v. *Σαρπηδονία ἀκτή*. Schol. latinus Arati p. 36 Buhl. *non solus autem ita coepisse videtur Aratus, sed et Crates comicus a Vesta incipiens profari carmina, et Sophron in mimo qui „Nuncius" inscribitur a Vesta incipiens.*

De duobus aliis fragmentis, sed dubiis illis, v. Cratin. fr. inc. XXIII et Antiphan. inc. fab. LXVIII a.

ἀ Κράτης Crates op. 463. 15.

ad Moer. p. 18 ἤλουν. AB ἥλων. Ceteri εἶλον et ἦλον. C et Eustath. ad Odyss. p. 1885 29 ἤλων.

6 II (2, 255)

Ἐνθρύσκοισι καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοις ζῆν· ὁπόταν δ'
ἤδη πεινῶσι σφόδρα,
ὥσπερεὶ τοὺς πολύποδας
* * * νύκτωρ περιτρώ-
γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους.

Athenaeus VII p. 316 e de polypo disserens: λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἂν ἀπορήσῃ τροφῆς αὐτὸν κατεσθίει. ὧν εἷς ἐστι καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Φερεκράτης. οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις φησὶν Ἀγρίοις· Ἐνθρύσκοισι καὶ βρακάνοις κτλ. Ita haec descripsit Dindorfius cum Dobraeo ad Aristoph. Nub. 518 et in Addendis. Hermannus autem ita:

ἐνθρύσκοις καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοις ζῆν· ὁπόταν δ' ἤδη πεινῶσ' ὥσπερεί
πολύποδας νύκτωρ περιτρώγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους.

Sed βράκανον primam syllabam corripere videtur, et πολύπους ab Atticorum usu alienum. Vs. 1 ἐνθρύσκοισι AB. ἀνθρύσκοισι PVL. Vs. 2 ad στραβήλοις respicit Pollux VI 45: τὰς δὲ κοτινάδας ἐλάας τραμβήλους ὠνόμασε Φερεκράτης, ubi cod. Iungerm. recte στραβήλους. Est igitur olivarum genus agrestium. Vs. 4 ὥσπερὶ A. ὡς περὶ B. πουλύποδας pro πολύποδας Schweighaeuserus. Vs. 5 Bergkius Comment. p. 303 addit ἀνστάντας.

7 III (2, 256)

Μὴ θαυμάσῃς·
τῶν γὰρ προτενθῶν ἐσμεν· ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ.

Athenaeus IV p. 171 d: μνημονεύει αὐτῶν (προτένθας dicit) καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις· Μὴ θαυμάσῃς κτλ. Vs. 2 οἶσθα A. οἶδα PVL. οἶδας Q apud Villebrunium.

8 IV (2, 257)

Φέρ' ἴδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο;
B. ὁ Πεισίου Μέλης. A. μετὰ δὲ Μέλητα τίς;
B. ἔχ' ἀτρέμ', ἐγῷδα, Χαῖρις.

Schol. Aristoph. Av. 858: ἦν δὲ ὁ Χαῖρις οὗτος κιθαρῳδὸς καὶ γέγονεν αὐλητής. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις Φέρ' ἴδω, κιθαρῳδὸς κτλ. Eadem Suidas in v. Χαῖρις. Vs. 2 articulum ὁ addidit Musgravius. Ib. vulgo μετὰ

14 X (2, 259)

Pollux VII 193: *Φερεκράτης δ' εἴρηκεν ἐν Ἀγρίοις βύρσας γλευκαγωγούς.* MS Iungerm. *βύρσης.*

15 XI (2, 260)

Ἦ μὴν σὺ σαυτὸν μακαριεῖς, ὦ τᾶν, ὅταν
οὗτοί σε κατορύττωσιν. Β. οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγώ
τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσί με.
καίτοι πόθεν ληνοὺς τοσαύτας λήψομαι;

Pollux X 150 de *ληνὸς* pro *σορὸς* dicto: *Φερεκράτης ἐν τοῖς Ἀγρίοις ἔφη Ἦ μὴν σὺ σαυτὸν κτλ.* Vs. 1 *ὦ τᾶν* addidit Bentleius. Vs. 2 scripsi *οὗτοι* ex cod. Seberi. Vulgo *αὐτοί.* Vs. 3 vulgo *μακαριοῦσιν ἐμέ.* Illud unus cod. praebuit.

16. 17 XII (2, 260) XIII (5, 26)

Proverbia Bodlei. 57 p. 7. *Ἀντρώνιος ὄνος: Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις ἐν Ἄντρωνι φησὶ μεγάλους ὄνους εἶναι. καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων.* Cfr. Diogenianus I 26 et Cod. Marcianus Harpocrationis apud Bekkerum p. 24. Schol. Luciani ed. Iac. p. 220. *γέρρα . . . . ἐπὶ φυλακῆς τινος καὶ μοχλοῦ τροπικῶς . . . . τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τοῖς Ἀγρίοις Φερεκράτους γέρροις ἀποσταυροῦνται.*

ΑΥΤΟΜΟΛΟΙ

18 I (2, 261)

Ὅτε τοῖσι θεοῖς θύετε, πρώτιστ' ἀποκρίνετε [τοῖς ἱερεῦσιν]
τὸ νομιζόμενον [πρώτοις] ὑμῶν, [εἶτ'] αἰσχύνη τὸ κατειπεῖν,
*οὐ τὼ μηρὼ περιλάψαντες μέχρι βουβώνων * * *.*
καὶ τὴν ὀσφὺν κομιδῇ ψιλήν, λοιπὸν τὸν σπόνδυλον αὐτόν
ὥσπερ ῥινήσαντες ἐνέμεθ' ὥσπερ καὶ τοῖς κυσὶν ἡμῖν;
εἶτ' ἀλλήλους αἰσχυνόμενοι θυλήμασι κρύπτετε πολλοῖς;

Clemens Alex. Strom. VII p. 846: *καὶ ὅγε κωμικὸς ἐκεῖνος Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις χαριέντως αὐτοὺς πεποίηκε τοὺς θεοὺς καταμεμφομένους τοῖς ἀνθρώποις τῶν ἱερῶν Ὅτε τοῖσι θεοῖς κτλ.* Vs. 1 vulgo *ὅτι τοῖσι θεοῖσι.* Correxit Grotius. Vs. 1 et 2 verba inclusa supplevit Hermannus. Vs. 3 forsan *περιλέψαντες.* Quod ante *μέχρι* vulgo additum legitur *κομιδῇ* ex sequenti versu repetitum est. Vs. 4 forsan *σφόνδυλον.* Vs. 5 Hermannus *προσνέμεθ'.* Fortasse legendum *νωμᾶθ'.* Vs. 6 vulgo *οὐ λήμασι,* correctum Ruhnkenio ad Tim. p. 144.

25 VIII (2, 264)

Ὁπόταν σχολάζῃς, νεῖψον, ἵνα τὰ λήια
συγκαρκινωθῇ.

Harpocratio p. 106 in. *ὅταν ὁ σῖτος ῥιζωθῇ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαί φασι· Φερεκράτης Αὐτομόλοις Ὁπόταν σχολάζῃς κτλ.* Eadem omisso fabulae indice Photius Lex. p. 132 et Suidas v. *καρκίνος*. Postrema *ἵνα τὰ λήια σ.* servavit etiam Pollux VII 150. *νεῖψον* Bekkerus. Libri *νῆψον*, Photii codex *νηψον* sine accentu. Porsonus *νῖψον*. Valesius *νίψον*.

26 IX (2, 265)

Πίνειν ἀεὶ καὶ μεθύειν πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι.

Grammat. Bekkeri p. 330 19 et Suidas, *Ἀγορᾶς ὥρα: Φερεκράτης καὶ ἐν Αὐτομόλοις Πίνειν ἀεὶ κτλ.*

27 X (2, 265)

Ἀτραπίζοντες τὰς ἁρμονίας διὰ πασῶν.

Grammat. Bekkeri p. 460 27. *Ἀτραπίζειν: βαδίζειν ἢ ὁδοποιεῖν. οὕτω Φερεκράτης Αὐτομόλοις Ἀτραπίζοντες κτλ.*

28 XI (2, 265)

Photius p. 401 14. *Πασσυδί: παντελῶς. ὁ Θουκυδίδης ἡ· μὴ οὕτως τε πασσυδὶ διεφθάρθαι· ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι πασσυδί. ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους.* Eadem Suidas, nisi quod habet *πασσυδεί*.

29 XII (2, 265) XIII

Ὑμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Photius p. 541 5. *Στραγγαλίδες: τὰ δύσλυτα ἅμματα· Φερεκράτης Αὐτομόλοις Ὑμεῖς γὰρ κτλ.* Eadem Suidas v. *στραγγαλίδες* et Zonaras Lex. p. 1674. — Pollux II, 23. *Φερεκράτης δὲ ἐν χρῳ κουριῶντας, ἢ ὅστις τοὺς Αὐτομόλους αὐτοῦ διεσκεύασε.* Ita Bekkerus e cod. Par. A.

Γ Ρ Α Ε Σ

30 I (2, 266)

Σὺ δ' οὐδὲ θᾶσσον, Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ.
Β. τίς δ' οὗτος ὑμῖν ἔστι; Α. τοῦτον πανταχοῦ
ἄγω λαρυγγικόν τιν' ἐπὶ μισθῷ ξένον.

Athenaeus VI p. 246 f: *Φερεκράτης Γραυσί Σὺ δ' οὐδὲ θᾶσσον . . . ἐπὶ μισθῷ ξένον. ἐπισίτιοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες.* Vs. 1 pro *οὐδὲ θᾶσσον* fortasse

35. 36 VI VII (2, 269)

Grammat. Bekkeri p. 447 29. *Ἀρτήρ: ὑποδήματος γένος. Φερεκράτης Γραυσίν.* Eadem Suidas v. *ἀρτήρ.* Pollux X 162: *ἀορτῆρα δὲ τὸν ζωστῆρα Φερεκράτης ἐν Γραυσὶ κέκληκεν.* Cfr. Hist. crit. p. 81.

ΔΟΥΛΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

37 I (2, 269)

Ὅπως παρασκευάζεται τὸ δεῖπνον εἴπαθ' ἡμῖν.
Β. καὶ δῆθ' ὑπάρχει τέμαχος ἐγ-
χέλειον ἡμῖν, τευθίς, ἄρ-
νειον κρέας, φύσκης τόμος,
ποὺς ἑφθός, ἧπαρ, πλευρόν, ὀρ-
νίθεια πλήθει πολλά, τυ-
ρὸς ἐν μέλιτι, μερὶς κρεῶν.

Athenaeus III p. 96 b: *τῶν ἑφθῶν ποδῶν μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ Ὡς παρασκευάζεται κτλ.* Vs. 1 *ὅπως* Bergk. Comment. p. 298, libri *ὡς.* iidem *παρασκευάζεται πῶς ἂν εἴπαθ' ἡμῖν.* Correxit Elmsleius Edinb. Rev. vol. 37 p. 38. Vs. 4 *ἄρνειον* Schweighaeuserus. Vulgo *ἀρνεῖον.* AB *ἀρνίον.* Fort. *ἀρνίου.* Vs. 6 *ὀρνίθεια* Elmsleius. Libri *ὀρνίθια.* Ibidem B *πλήθη.*

38 II (2, 270)

Κίθαρος γεγενῆσθαι κἀγοράζειν κίθαρος ὤν.
Β. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος· καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πάνυ
ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν, ὦ 'γαθέ,
ἔνεστιν ἐν κιθάρῳ τι κακόν.

Athenaeus VII p. 305 f de *κιθάρῳ* pisce: *Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ Κίθαρος γεγενῆσθαι κτλ.* Vs. 2 libri *ὡς ἀγαθόν γ'.* Correxit Schweighaeuserus.

39 III (2, 270)

Γαλαθήν' ἔκλεπτον οὐ τέλεα.

Athenaeus IX p. 396 c: *γαλαθηνῶν δὲ χοίρων . . . Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ Γαλαθήν' ἔκλεπτον οὐ τέλεα.*

40 IV (2, 270)

Νυνὶ δ' ἀπονίζων τὴν κύλικα δὸς ἐμπιεῖν,
ἔγχει τ' ἐπιθεὶς τὸν ἡθμόν.

Athenaeus XI p. 480 b: *Κύλιξ. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ Νυνὶ δ' ἀπονίζων κτλ.* Vs. 1 *ἀπονίζων* VL. *ἀπονίζειν*

θησείω. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ. Fortasse Doriensis homo hac forma utebatur. At G. Dindorfius Thes. L. G. corrigit *Θησέῳ: ἀντὶ τοῦ Θησείῳ.* Idem p. 113 5. *Ῥαβδίζειν. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ.*

De alio fragmento, quod e Dulodidascalo petitum esse videri possit, exposui Fragm. inc. fab. XVIII.

ΕΠΙΛΗΣΜΩΝ Η ΘΑΛΑΤΤΑ

49 I (2, 274)

Ὥλεν ὀβελίαν σποδεῖν, ἄρτου δὲ μὴ προτιμᾶν.

Athenaeus III p. 111 b: *ὁ δὲ ὀβελίας ἄρτος κέκληται ὅτι ἐν ὀβελίσκοις ὠπτᾶτο . . . . Φερεκράτης Ἐπιλήσμονι Ὥλεν ὀβελίαν κτλ.* In his *σποδεῖν* Dobraeus ad Aristoph. Plut. 598. A *σποδιν* sine accentu. B *σπόδιν.* P *σποδῆϊν.* Lobeckius Paral. gramm. p. 192: *ὁ δεῖν' ὀβελίαν δεῖ σποδεῖν κτλ.* Pro *ὥλεν* fortasse *ὤφειλεν* vel *ὤφειλέ σ'.*

50 II (2, 274)

Τοῖς σοῖσι συνὼν κορακινιδίοις
καὶ μαινιδίοις.

Athenaeus VII p. 308 f: *ὑποκοριστικῶς ὠνόμασεν αὐτοὺς (κορακίνους) Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι Τοῖς σοῖσι κτλ.*

51 III (2, 274)

Συσκευασάμενος δεῖπνον, ἓν τὸ σπυρίδιον,
ἐβάδιζεν ὡς πρὸς Ὠφέλην.

Athenaeus VIII p. 365 a: *Οἴδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεκράτης περὶ τούτων ἐν Ἐπιλήσμονι ἢ Θαλάττῃ οὕτως Συσκευασάμενος κτλ.* Vs. 1 Runkelius *εἰς τὸ σπυρίδιον.* Vs. 2 Schweigh. Anim. III p. 436 et Porsonus Adv. p. 81: *ὡς πρὸς τὸν Ὀφέλαν,* propter Apollodorum Athenaei VI p. 243 d, qui quem memorat Ophelam, a Pherecrateo haud dubie diversus est. Si corruptum nomen est, possis *Ὠφελίαν.*

52 IV (2, 275)

Κἂν μὲν σιωπῶ, φέρεται, πνίγεται,
καί φησι, τί σιωπᾷς; ἐὰν δέ γ' ἀποκριθῶ,
οἴμοι τάλας, φησίν, χαράδρα κατελήλυθεν.

Schol. Aristoph. Vesp. 1029: *φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας: ἐπειδὴ πλέον* (fort. *Κλέων*) *τι τοῦ χειμάρρου εἰς τραχύτητα*

χρῆν. Emendavit Erfurdtus, nisi quod μαθόντα reliquit; quod correxit Dobraeus, qui praeterea κᾆτα μυροπωλεῖν· τί παθόντ'; ἂν δὲ χρῇ, καθήμενον. Vs. 2 σκιαδείῳ Erfurdtus. Vulgo σκιαδίῳ. Vs. 3 libri συνέδριον οὗ τοῖς. Erfurdtus συνέδρι' οὗ τοῖς μειρακίοισιν ἐλάλει. Delevit οὗ et ante ἐλάλει inseruit ἵν' Hermannus el. doctr. metr. p. 580. Fortasse praestat μειρακίοισιν λαλεῖν vel μειρακίοις συλλαλεῖν. Dobraeus μειρακίοις ἐλλαλεῖν. Vs. 5 οὔτε pro οὐ Dindorfius. Erfurdtus οὐ μὴν οὐδεὶς. Hermannus οὐ μὴν οὐδέ γ'. Fortasse οὐδὲ μήν.

57 II (2, 277)

Οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν
τὴν Πουλυτίωνος κειμένην ὑπώβολον;

Photius p. 626 9. Ὑπόβολον: ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον. Φερεκράτης Ἴπνῳ Οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν κτλ. Cfr. Eustathius ad Odyss. p. 1405 22. Vulgo Πολυτίωνος et ὑπόβολον, illud ego, alterum Porsonus Adv. p. 295 correxit.

58 III (2, 278)

Ὑποζυγίοις ἀλοάσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι.

Grammat. Bekkeri p. 379 28. Ἀλοάσαντα: ἐν τῷ ᾱ. Φερεκράτης Ἴπνῳ Ὑποζυγίοις ἀλοάσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι. τὸ δὲ συγκόψαι πληγαῖς ἀλοῆσαι ἐν τῷ ῆ. Cfr. Suidas s. v. Ἀλοάων. Dicere videtur *iumentis frumentum terere tritumque statim vendere*. Metrum est Archilochium.

59 IV (2, 279)

[redacted]

ἰσχάδας κτλ. καὶ μετ' ὀλίγα δέ· Οὐκ ἰσχάδας οἴσεις κτλ. Vs. 1 vulgo πεφωσμένας. Etym. M. p. 803 32: φωγνύναι καὶ φρύγειν· Ἀλλ' ἰσχάδας μοι προελέτω πεφρυγμένας, ubi cod. Dorvillii adnotante Porsono habet πεφυγμένων h. e. πεφωγμένων, ut legitur in Anecd. Bachm. p. 411 8. Vs. 3 forsan ἦν scribendum locusque per interrogationem efferendus. Servus enim, patria Mariandynus, pro ficubus ollas apportaverat.

67 III (2, 281)

Ἐκ τοῦ βαλανείου γὰρ διέφθος ἔρχομαι,
ξηρὰν ἔχουσα τὴν φάρυγα. Β. δώσω πιεῖν.
Α. γλίσχρον τέ μοὐστὶ τὸ σίαλον νὴ τὼ θεώ.
Β. λάβω κόρη σοι τὴν κοτυλίσκην; Α. μηδαμῶς
μικράν γε. κινεῖται γὰρ εὐθύς μοι χολή,
ἐξ οὗπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης φάρμακον.
εἰς τὴν ἐμὴν νῦν ἔγχεον τὴν μείζονα.

Athenaeus XI p. 481 a: Φερεκράτης Κοριαννοῖ Ἐκ τοῦ βαλανείου κτλ. Vs. 2 φάρυγα Toupius Emend. II p. 555 pro φάρυγγα. Vs. 3 γλίσχρον Casaubonus pro γλαῖσχρον. Ibidem μοὐστὶ τὸ pro μου τὸ Dindorfius. Vs. 4 libri εἰ λάβω κυρίσοι, quod correxi. Dobraeus ἀλλ' εἰ λάβω σοι. Bergkius Comment. p. 300 φέρ' εἰ λάβω σοι. Casaub. θέλεις λάβω σοι. Tum κοτυλίσκην pro κυλίσκην receptum ex p. 479 b: Φερεκράτης Κοριαννοῖ „τὴν κοτυλίσκην μηδαμῶς."

68 IV (2, 282)

Ἄποτ' ἔστ', ὦ Γλύκη.
Β. ὑδαρῆ 'νέχεέν σοι; Α. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.
Β. τί εἰργάσω; πῶς ὦ κατάρατε δ' ἐνέχεας;
Γ. δῦ ὕδατος, ὦ μάμμη. Β. τί δ' οἴνου; Γ τέτταρας.
Β. ἔρρ' ἐς κόρακας. βατράχοισιν οἰνοχοεῖν σε δεῖ.

Athenaeus X p. 430 e: Φερεκράτης δ' ἐν Κοριαννοῖ δύο ὕδατος πρὸς τέσσαρας οἴνου, λέγων ὧδε Ἄποτ' ἔστ, ὦ Γλύκη κτλ. Mirifice haec pervertit Eustath. ad Odyss. p. 1624 50. Vs. 1 et 2 ἀπότες ὦ γλύκη ὑδαρὴν ἐνέχεεν AB. ἀπόθες ὦ γλυκυδάρην ἐνέχεεν PVL. Correxit Erfurdtus Diar. Lips. 1805 vol. I p. 578. Possis etiam ἄποτος, ὦ Γλύκη. Ita Th. Bergkius Comment. p. 300: ἀποτός ἐστ', ὦ Γλύκη. Vs. 3 vulgo κατάρατε ἐνέχεας, quod correxi. Dindorfius et Bergkius praeeunte Erfurdto καταράτοτ' (?) ἐνέχεας. Dobraeus κατάρατ' αὖτ' ἐνέχεας. Vs. 5 βατράχοισιν Erfurdtus. Libri βατράχοις.

Ἀνδράφαξυν ἑψοῦσα εἶτα ὁ βλὰξ καθημένη. Ita codex; correxit Bekkerus, nisi quod *ἑψοῦσα* reliquit. Praeterea fortasse praestat *ἀτράφαξυν.*

75 XI (2, 286)

Κατάχεον αὐτῆς κἀνύδρευσαι τὸν κάδον.

Grammat. Bekkeri p. 411 32. *Ἀνυδρεύσασθαι: ἀντλῆσαι ὕδωρ· Κατάχεον... κάδον, Κοριαννοῖ Φερεκράτης.* Corrupte Suidas *κατέχεον καὐτῆς ἂν ὑδρεῦσαι τὸν κάδον.*

76 XII (2, 286)

Πᾶς δ' ἀνὴρ ἔσαττε τεῦχος ἢ κόικ' ἢ κωρύκους.

Pollux X 179: *εἴη δ' ἂν καὶ κόιξ ἕν τι τῶν πλεγμάτων, ὃν οἱ μὲν Δωριεῖς κόιν καλοῦσιν... οἱ δὲ Ἀττικοὶ κόικα, ὡς Φερεκράτης Κοριαννοῖ Πᾶς δ' ἀνὴρ κτλ.*

77 XIII (2, 286)

Πάντως γάρ εἰσι τῶν φίλων ἑνός γέ του.

Photius p. 596 14: *Τοῦ... ἐπὶ ἀρρενικοῦ Κοριαννοῖ Φερεκράτης Πάντως γάρ εἰσι κτλ.* Eadem Suidas v. *τοῦ.*

ΚΡΑΠΑΤΑΛΟΙ

78 I (2, 287)

Ὦ δαιμόνιε, πύρεττε μηδὲν φροντίσας,
καὶ τῶν φιβάλεων τρῶγε σύκων τοῦ θέρους,
κἀμπιπλάμενος κάθευδε τὰς μεσημβρίας,
κᾆτα σφακέλιζε καὶ πέπρησο καὶ βόα.

Athenaeus III p. 75 b: *τῶν καλουμένων φιβάλεων σύκων πολλοὶ μὲν μέμνηνται τῶν κωμῳδιοποιῶν, ἀτὰρ καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις Ὦ δαιμόνιε κτλ.* Cfr. III p. 80 a. Vs. 2 *τρῶγε σύκων* VL. ceteri *σύκων τρῶγε.* Vs. 3 *κἀμπιπλάμενος* B. *κἀμπιμπλάμενος* vulgo. Ibid. Dindorfius *τῆς.* Revocavi *τάς.*

79 II (2, 287)

Τακεροὺς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους εὐθέως.

Athenaeus IX p. 366 c: *Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ — καὶ Φερεκράτης Κραπατάλλοις Τακεροὺς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι.* Idem versus II p. 55 b, ubi *ποιήσεις* legitur et *εὐθέως,* quod recepi.

80 III (2, 287)

Ταῦτ' ἔχων ἐν ταῖς ὁδοῖς ἁρπαζέτω τὰς ἐγκρίδας.

Athenaeus XIV p. 645 e: *ἐγκρίδες, πεμμάτιον ἑψόμενον ἐν ἐλαίῳ καὶ μετὰ τοῦτο μελιτούμενον... Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατάλλοις Ταῦτ' ἔχων κτλ,*

λοις Ὅστις αὐτοῖς παρέδωκε κτλ. Correxit Porsonus Praef. Hec. p. XLVIII.

86. 87 X XI (2, 291)

Ὦ δέσποτ' Ἀγυιεῦ ταῦτα νῦν μέμνησό μοι.

Schol. Ald. Aristoph. Vesp. 875: *Ἀγυιεὺς ὁ πρὸ τῶν αὐλείων θυρῶν κωνοειδὴς κίων, ἱερὸς Ἀπόλλωνος, καὶ αὐτὸς ὁ θεός. Φερεκράτης Κραπατάλλοις Ὦ δέσποτ' Ἀγυιεῦ ταῦτα σὺ μέμνησό μου.* Eadem Suidas et Zonaras s. v. *ἀγυιαί.* Correxit Bernhardius. Pollux VII 152: *σῦκα δὲ τῶν διφόρων ἐν Κραπατάλοις Φερεκράτης.*

88 XII (2, 291)

Πρὸς τῇ κεφαλῇ μου λάσανα καταθεὶς πέρδεται.

Pollux X 45: *ὅτι δὲ οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἀποπάτου τὰ λάσανα ὀνομαστέον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ τιθεμένου καὶ ἀναιρουμένου, μαρτυροῦσιν . . . Φερεκράτης ἐν τοῖς Κραπατάλλοις Πρὸς τῇ κεφαλῇ κτλ.* Photius Lex. p. 209 12: *Λάσανα . . . καὶ ἐφ' ὧν ἀπεπάτουν ἔλεγον. οὕτω Φερεκράτης.*

89 XIII (2, 292)

Μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκας; Β. οὔ. Α. τί μ' εἴργασαι;
ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα,
ἀνὴρ γέρων, ἀνόδοντος;

Pollux X 89: *ὅταν Φερεκράτης Κραπατάλλοις φῇ „Μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκας . . . ἀνόδοντος," ἀπὸ γοῦν τῆς μαχαίρας καὶ τῷ μαχαιρίῳ καὶ τῇ μαχαιρίδι χρηστέον.* Fortasse scridum *Κοριαννοῖ* pro *Κραπατάλλοις.* V. Coriann. fr. IX. Vs. 1 vulgo *ἐνέθηκά σου.* Correxerunt Porsonus Adv. p. 295 et Elmsl. ad Acharn 715. Pro *εἴργασαι* Kuhnius *εἰργάσω.*

90 XIV (2, 292)

Priscianus XVIII p. 224 ed. Krehl.: *Φερεκράτης Κραπατάλλοις Ὡς τοι κακὸν ὄζει τἀμὰ μή τί γ' ἀλλὰ γλυκύ.* Terentius in Adelphis: *Olet unguenta de meo."* Pro *Κραπατάλλοις,* quae Monacensis et Leidensis lectio est, Putschius habet *πετάλοις,* quod in *Πετάλῃ* mutatum est ab Krehlio. Pherecratis verba ut adscripsi exhibet Putschius. Monac. *ως τοικακον οξει τανα μνδυναμα γλυκυ.* Leid. *ως τοι κακον οζει τανα μεδυναλλα γλυκυ.* Dobraeus ad Plut. 1021 tentabat, *ὥστ' οὐ κακὸν ὄζει θᾳμάτιά γ' ἀλλὰ γλυκύ.*

εἶναι καὶ γυνήν. καὶ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀλλ' ὁρῶ τὰς γυνάς. Descripsit Zonaras p. 459. Ad Crapatalos rettuli propter Antiattic. p. 86 12. *Γυναί: ἀντὶ τοῦ γυναῖκες. Φιλιππίδης Ἀδωνιαζούσαις. Φερεκράτης Κραπατάλλοις τὴν γυνήν.* Cfr. Koenius ad Gregor. Cor. p. 345, qui delevit *καὶ* ante *μητέρα*. Cfr. Epimer. Homer. Cram. p. 102 12: *ἔχομεν παρὰ Φερεκράτει τὴν γυνὴν αἰτιατικήν.*

96. 97 XX XXI (2, 296)

Antiatticista p. 89 30. *Λυσημερεῖν: Φερεκράτης Κραπατάλλοις.* Praeterea ad eandem hanc fabulam referenda videtur Photii glossa p. 314 18: *Ὀβολοῦ χίμαιρ' ἐν Ἅιδου.*

Λ Η Ρ Ο Ι

98 I (2, 296)

Μίτραν ἁλουργῆ, στρόφιον, ὄχθοιβον, κτένα.

Photius p. 366 2. *Ὄχθοιβος: λῶμα. Φερεκράτης Λήροις Μίτραν ἁλουργῆ κτλ.*

99 II (2, 297)

Ἔπειθ' ἕτερα τούτων ποιοῦντα πολλὰ κυντερώτερα.

Photius p. 188 20. *Κυντερώτατα: καὶ κυντατώτατα λέγουσιν... Φερεκράτης Λήροις Ἔπειθ' κτλ.* Porsonus *ἔπειτα καὶ ἕτερα* h. e. *χἄτερα.*

100 III (2, 297)

Ὡς οὐχὶ τουτὶ ῥύγχος ἀτεχνῶς ἔσθ' ὑός.

Athenaeus III p. 95 d de nomine *ῥύγχος* atticorum poetarum testimonia afferens: *Φερεκράτης Λήροις Ὡς οὐχὶ τουτὶ κτλ.*

101 IV (2, 297)

Ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν ἀφύας φαγεῖν.

Athenaeus VI p. 228 d: *τήγανον δ' εἴρηκεν ἐν μὲν Λήροις Φερεκράτης οὕτως Ἀπὸ τηγάνου κτλ.* Cfr. Eustathius ad Odyss. p. 1862 18. Dindorfius *ἀφύας ἂν φαγεῖν.* Sed quis praestet haec non ita potius distinguenda esse: *Ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν | ἀφύας φαγεῖν.*

102. 103 V VI (2, 298)

Ἔστην δὲ κἀκέλευον, ἐγχέασθε νῷν
βρένθειον, ἵνα τοῖς εἰσιοῦσιν ἐγχέω.

Athenaeus XV p. 690 d: *Βρενθίου δὲ μύρου μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Λήροις οὕτως Ἔστην δὲ κἀκέλευον ἐγχέασθαι νῷν μύρον βρένθιον ἵνα τοῖς ἰοῦσιν ἐγχέῃ.*

Correxi ut supra adscripsi. In eadem fabulae parte commemorasse videtur Pherecrates κυάθιον ἀργυροῦν. Pollux VI 105: τὰ δὲ ἀγγεῖα τῶν μύρων, λήκυθος μυρηρά, καὶ ἀλάβαστρον. Φερεκράτης δὲ ἐν Λήροις εἴρηκε καὶ κυάθιον δὲ ἀργύρου, ᾧ τὸ μύρον ἐγχέομεν. Quod corrigendum ex Athenaeo X p. 424 b: Φερεκράτης δ' ἐν Λήροις κύαθον ἀργυροῦν ὠνόμασε.

VII (2, 298) 104

Λαβοῦσα μὲν τῆς χοίνικος τὸν πύνδακ' εἰσέκρουσεν.

Pollux X 79: τὸν πυθμένα καὶ πύνδακα ἄλλοι τε καὶ Φερεκράτης ἐν Λήροις Λαβοῦσα μὲν κτλ. Pro λαβοῦσα fortasse λαθοῦσα. Dobraeus Adv. I p. 578 λαβοῦσα μέντοι χοίνικα | τὸν πύνδακ' εἰσέκρουσε.

VIII (2, 299) 105

Τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε τί σε χρῆσται καλεῖν.

Suidas s. v. χρή· λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ δεῖ. Φερεκράτης Λήροις Τὸ δ' ὄνομα κτλ. Pro χρῆσθαι scripsi χρῆσται.

ΜΕΤΑΛΛΗΣ

I (2, 299. 300) 106

Πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα,
ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα·
ποταμοὶ μὲν ἀθάρης καὶ μέλανος ζωμοῦ πλέῳ
διὰ τῶν στενωπῶν πομφολυγοῦντες ἔρρεον
5 αὐταῖσι μυστίλαισι, καὶ ναστῶν τρύφη,
ὥστ' εὐμαρῆ γε καὐτομάτως τὴν ἔνθεσιν
χωρεῖν λιπαρὰν κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς.
φύσκαι δὲ καὶ ζέοντες ἀλλάντων τόμοι
παρὰ τοῖς ποταμοῖς σίζοντ' ἐκέχυντ' ἀντ' ὀστράκων.
10 καὶ μὴν παρῆν τεμάχη μὲν ἐξωπτημένα
καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν εὐπρεπῆ,
τεύτλοισί τ' ἐγχέλεια συγκεκαλυμμένα.
σχελίδες δ' ὁλόκνημοι πλησίον τακερώταται
ἐπὶ πινακίσκοις, καὶ δίεφθ' ἀκροκώλια
15 ἥδιστον ἀτμίζοντα, καὶ χόλικες βοός,
καὶ πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα
χναυρότατα παρέκειτ' ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα.
παρῆν δὲ χόνδρος γάλατι κατανενιμμένος
ἐν καταχύτλοις λεκάναισι καὶ πύου τόμοι,

20 *Β. Οἴμ' ὡς ἀπολεῖς μ' ἐνταῦθα διατρίβουσ' ἔτι,*
παρὸν κολυμβᾶν ὡς ἔχετ' εἰς τὸν Τάρταρον.
Α. Τί δῆτα λέξεις τἀπίλοιπ' ἤνπερ πύθῃ;
ὀπταὶ κίχλαι γὰρ εἰς ἀνόβραστ' ἠρτυμέναι
περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν,
25 *ὑπὸ μυρρίναισι κἀνεμώναις κεχυμέναι.*
τὰ δὲ μῆλ' ἐκρέματο τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν
ὑπὲρ κεφαλῆς, ἐξ οὐδενὸς πεφυκότα.
κόραι δ' ἐν ἀμπεχόναις τριχάπτοις ἀρτίως
ἠβυλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι
30 *πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου*
ἤντλουν διὰ χώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν.
καὶ τῶνδ' ἑκάστων εἰ φάγοι τις ἢ πίοι,
διπλάσι' ἐγίγνετ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πάλιν.

Athenaeus VI p. 268 c. *ἀπομνημονεύσω κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις εἰρημένα ποιηταῖς, ὧν εἷς ἐστιν ὁ ἀττικώτατος Φερεκράτης, ὃς ἐν μὲν τοῖς Μεταλλεῦσί φησιν· Πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν κτλ.* Eandem eclogam inde a vs. 3—24 servavit Pollux VI 57, omissis tamen vs. 6, 7, 20, 21, 22. Pro *εἰργασμένα* Bergkius Comment. p. 291 *ὠργασμένα*. Vs. 3 Pollux *ἀθάρας*. Tum *πλέῳ* Dindorfius pro *πλέοι*. Vs. 4 *τονθολυγοῦντες* Athenaeus et Eustath. ad Il. p. 1095 18. Pollux *τονθορυγοῦντες*. At cod. B *πονμφολυγοῦντες* h. e. *πομφολυγοῦντες*, de quo vide Bergkium p. 292. Vs. 5 *μυστίλλαισι* BP. Verba *ναστῶν τρύφῃ* unde suspensa sint vix intellegas. Vs. 6 libri *ὥστ' εὐμαρῆ ἦγεν αὐτόματ' εἰς τὴν ἔνθεσιν*. Correxi praeeunte Casaubono, qui *εὐμαρῆ τε καὐτομάτην* scripsit. Vs. 8 *φύσκαι τε* Pollux. Vs. 9 *σίζοντες* libri Athenaei, *σίζοντ'* Pollux. Mihi olim *σίζοντες* varia lectio participii *ζέοντες* in versu praecedenti, et *τοῖσι ποταμοῖς ἐξεκέχυντ'* scribendum videbatur. Sed retinuit me Pollucis et Athenaei consensus. Eandem coniecturam ex Piersoni notis MSS ad Pollucem protulit Dobraeus Adv. II p. 313, qui coniecit *τοῖς ποταμοῖσιν ἐξέκειντ'*. Vs 11 *εὐπρεπῆ* Hemsterhusius ad Luciani Dial. mar. X extr. Libri *εὐτρεπῆ*. Vs. 13 et 14 iam supra attulit Athen. III 96 a. *σχελίδες* Dindorfius ex C et 96. Vulgo *σκελίδες*. Cfr. Pollux II 191: *καὶ σκελίδες ὁλόκνημοι ἐν τῇ κωμῳδίᾳ*. Vs. 14 Pollux *πινακίσκων*. Vs. 15 Dindorf. *ἀπατμίζοντα*. Sed v. Phrynichum Bekk. p. 7, 1. Ibidem Pollux *χόλιξ*. Vs. 17 Pollux *χαυνότερ' ἐπέκειτ' ἐπ' ἀμύλων*. Vs. 18 *γάλακτι* vulgo. *γάλατι* Dindorfius ad Aristoph. fragm. p. 231. Dobraeus Adv. II p. 313: *χόνδρος δὲ παρῆν*. Pollux *μεμιγμένος* pro *κατανενιμ-*

ΜΥΡΜΗΚΑΝΘΡΩΠΟΙ

111 I (2, 310)

Athenaeus VI p. 229 a: *τοῦ δὲ ῥήματος (τηγανίζειν) μέμνηται Φρύνιχος ἐν Τραγῳδοῖς . . . καὶ Φερεκράτης ἐν Μυρμηκανθρώποις φησί Σὺ δ' ἀποτηγανίζεις.*

112 II (2, 311)

Μηδέποτ' ἰχθύν, ὦ Λευκαλίων, μηδ' ἢν αἰτῶ παραθῇς μοι.

Athenaeus VIII p. 335 a: *δι' ὑμᾶς δὲ καὶ τῷ παιδὶ παρακελεύσομαι κατὰ τοὺς Φερεκράτους Μυρμηκανθρώπους Μηδέποτ' ἰχθύν κτλ.* Cfr. Eustathius p. 1720 46. *ἢν* pro *ἂν* Dind.

113 III (2, 311)

Α. Τί ληρεῖς; ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν
ἰχθύν γέ φασι τὸ παράπαν. Β. νὴ τὼ θεώ,
κοὐκ ἔστιν ἰχθὺς ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ.

Etymol. M. p. 218 31: *Ἡρωδιανὸς δέ φησι καὶ δισυλλάβως λέγεσθαι (βῶκα), ὡς . . . Φερεκράτης εἰπών Τί ληρεῖς; ἀλλὰ κτλ.* Athenaeus VII p. 287 a. *Φερεκράτης δ' ἐν Μυρμηκανθρώποις εἰπών „Ἄλλον φωνὴν οὐκ ἔχειν ἰχθύν φασι τὸ παράπαν" ἐπιφέρει „νὴ τὼ θεώ, οὐκ ἔστιν ἄλλος ἰχθὺς οὐδεὶς ἢ βόαξ."* Adscripsi locum ut legitur apud Etymologum. Vs. 3 apud Athenaeum *οὐδεεὶς* PV. *οὐδὲ εἷς* ABC. *οὐδεὶς* L. Ita etiam Zonaras Lex. p. 413: *καὶ Φερεκράτης· Οὐκ ἔστιν ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ.* Nescio tamen an scribendum sit *ἄλλος οὐδὲ εἷς βόαξ.*

114 IV (2, 312)

Ἀλλ' ὡς τάχιστα τὸν γέρονθ' ἱστὸν ποιεῖ,
ἀφ' οὗ τὸ λίνον ἦν.

Pollux VII 73: *τὸ ἐργαλεῖον καθ' οὗ ἔκλωθον ἐξαρτῶντες τὰ στυππεῖα γέρων ἐκαλεῖτο. ἦν δὲ ἐκ ξύλου πεποιημένον κιόνιον, χεῖρας Ἑρμοῦ τετραγώνου ἔχον, ᾧ γέροντος ἐπῆν πρόσωπον, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα. Φερεκράτης δέ φησιν ἐν Μυρμηκανθρώποις Ἀλλ' ὡς τάχιστα κτλ.* Libri *ποιεῖ* Correxit Kuhnius. Idem in sequentibus *ἐφ' οὗ*. Sed haec verba num cum Pherecratis versu coniungenda sint dubitare licet. Polluci tribuit Toupius Emend. II p. 521.

115 V (2, 312)

Ἀλλὰ καὶ κοίταις ἐν ἐμαῖσιν ἀπόκειθ' ἃ μέλλομεν
ἀριστήσειν.

Pollux X 91: *εἴποις δ' ἂν καὶ κίστην ὀψοφόρον, καί που καὶ κοίτην . . . καὶ ἐν Φερεκράτους Μυρμηκανθρώποις Ἀλλὰ*

πρὸ ὀλίγου. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις Ξένη γυνὴ γραῦς κτλ. Eadem Grammat. Bekkeri Anecd. p. 448.

122 XII (2, 315)

Pollux VII 17: *τὴν θεραπαινίδα καὶ θρεπτὴν ἐρεῖ ὅστις βούλοιτο ἕπεσθαι Φερεκράτει εἰπόντι ἐν Μυρμηκανθρώποις Μανίαν θρεπτήν.*

123 XIII (2, 315)

Zenobius IV 23. *Ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι: ἡ παροιμία παρὰ Φερεκράτει ἐν τοῖς Μυρμηκανθρώποις. κεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνευόντων. τὸ μὲν γὰρ ἓξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἥτταν.* Eadem habet schol. Platonis Bekk. p. 460.

Π Ε Ρ Σ Α Ι

124 I (2, 315. 316)

Τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ζυγοποιῶν ἔτι χρεία,
ἢ δρεπανουργῶν ἢ χαλκοτύπων ἢ σπέρματος ἢ χαρακισμοῦ;
αὐτόματοι γὰρ διὰ τῶν τριόδων ποταμοὶ λιπαροῖς ἐπιπάστοις
ζωμοῦ μέλανος καὶ Ἀχιλλείοις μάζαις κοχυδοῦντες ἐπιβλύξ
5 *ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ῥεύσονται, σφῶν ἀρύτεσθαι.*
ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἴνῳ καπνίᾳ κατὰ τοῦ κεράμου βαλανεύσει,
ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν ὀχετοὶ βοτρύων μετὰ νασταίσκων πολυτύρων
ὀχετεύσονται θερμῷ σὺν ἔτνει καὶ λειριοπολφανεμώναις.
τὰ δὲ δὴ δένδρη τὰν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς ἐριφείοις
10 *φυλλοροήσει, καὶ τευθιδίοις ἁπαλοῖς κίχλαις τ' ἀναβράστοις.*

Athenaeus VI p. 269 c allata quam supra exhibui Pherecratis ex Metallicis ecloga, ita pergit: *κἀν τοῖς Πέρσαις δέ φησι Τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν κτλ.* Vs. 1 cfr. Pollux VII 115 *καὶ ζυγοποιεῖν, ὡς ἐν Πλούτῳ Ἀριστοφάνης.* Vbi in poetae nomine erratum esse videtur Dobraeo ad Plut. 115. Vs. 3 et 4 propter verbum *κοχυδεῖν* affert Eustathius ad Il. p. 1095 19. Vs. 5 *ῥεύσονται* C. *ῥεύσοντας* PVL. *ῥεύσαντας* B. Vs. 7 libri *μετ' ἀμητίσκων καὶ νασίσκων* (C *ναστίσκων*). Heringa Observ. XXI p. 176: *μετ' ἀμητίσκων*, ceteris deletis. Rectius Schweighaeuserus priora illa *μετ' ἀμητίσκων* ex parallelo loco Teleclidis Amph. I 12. irrepsisse statuit. Vs. 8 *θερμῷ* Villebrunius. Libri *θερμοί*. Vs. 9 vulgo *τὰ δένδρη τ' αὐτοῖς* (Casaub. *τὰν τοῖς*) *ὄρεσιν*. C post *τὰ* addit *δέ*. Pro *δένδρη* B habet *δένδρα*. Vnde Dindorfius edidit *τὰ δὲ δένδρ' ἡμῖν*. Erfurdius Observ. p. 461 *τὰ δὲ δένδρη δὴ τὰν τοῖς ὄρεσιν*. Confirmat Grammat. Crameri

Bothius de Com. gr. p. 14 *μέσας δὲ γάστριδας.* Vs. 7
Dindorf. pro *αὖθ'*. Vs. 10 ex parte citat Athenaeus XI p.

140 II (2, 325)

Κἄπειθ' ἵνα μὴ πρὸς τοῖσι βωμοῖς πανταχοῦ
ἀεὶ λοχῶντες βωμολόχοι καλώμεθα,
ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καπνοδόκην μεγάλην πάνυ.

Harpocratio p. 47 3: *Κυρίως ἐλέγοντο βωμολόχοι τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες καὶ μετὰ κολ προσαιτοῦντες. ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς θ αὐληταί τε καὶ μάντεις. Φερεκράτης Τυραννίδι· Κἀ ἵνα μὴ κτλ.* Vs. 1 libri fere *καὶ ἔπειτα.* Porsonus ad 1422 *ἔπειθ'*. Tum *τοῖσι* Maussacus pro *τοῖς*. Pro *βωμο* codd. *ναοῖς*. Versu secundo *καλούμεθα* cod. C.

141 III (2, 325)

Ἄρ' ἀράχνι' ὥσπερ ταῖς σιπύαισι ταῖς κεναῖς.

Suidas v. *ἀράχνη, Φερεκράτης Τυραννίδι Ἀράχνεια ἃ ταῖς σικύαισι ταῖς κεναῖς.* Idem v. *συκυαῖσι*: *Φερε Τυραννίδι Ἄρ' ἀράχνι' ὥσπερ ταῖς συκυαῖσι ταῖ ναῖς.* Recte Valckenarius Diatr. p. 169 a. *σιπυαῖσι*, sive *σιπύαισι*, quam vocem e comicis affert Harpocratio p. 16

142 IV (2, 326)

Hesychius, *Γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττειν: πα ἐπὶ τῶν μὴ δεομένων προστάξεως, διὰ τὸ ἀναγκαίως κι ρὶς ἐπικελεύσεως τοῦτο πράττειν. Φερεκράτης Τυραννί*

[redacted]

Bothius de Com. gr. p. 14 *μέσας δὲ γάστριδας.* Vs. 7 *αὖθ'* Dindorf. pro *αὖθ'*. Vs. 10 ex parte citat Athenaeus XI p. 460 c.

140 II (2, 325)

Κἄπειθ' ἵνα μὴ πρὸς τοῖσι βωμοῖς πανταχοῦ
ἀεὶ λοχῶντες βωμολόχοι καλώμεθα,
ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καπνοδόκην μεγάλην πάνυ.

Harpocratio p. 47 3: *Κυρίως ἐλέγοντο βωμολόχοι οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες καὶ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες. ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς θυσίαις αὐληταί τε καὶ μάντεις. Φερεκράτης Τυραννίδι· Κἄπειθ' ἵνα μὴ κτλ.* Vs. 1 libri fere *καὶ ἔπειτα.* Porsonus ad Phoen. 1422 *ἔπειθ'*. Tum *τοῖσι* Maussacus pro *τοῖς*. Pro *βωμοῖς* duo codd. *ναοῖς*. Versu secundo *καλούμεθα* cod. C.

141 III (2, 325)

Ἄρ' ἀράχνι' ὥσπερ ταῖς σιπύαισι ταῖς κεναῖς.

Suidas v. *ἀράχνη, Φερεκράτης Τυραννίδι Ἀράχνεια ὥσπερ ταῖς σικύαισι ταῖς κεναῖς.* Idem v. *συκυαῖσι: Φερεκράτης Τυραννίδι Ἄρ' ἀράχνι' ὥσπερ ταῖς συκυαῖσι ταῖς κεναῖς.* Recte Valckenarius Diatr. p. 169 a. *σιπυαῖσι,* sive potius *σιπύαισι,* quam vocem e comicis affert Harpocratio p. 166 18.

142 IV (2, 326)

Hesychius, *Γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττειν: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δεομένων προστάξεως, διὰ τὸ ἀναγκαίως καὶ χωρὶς ἐπικελεύσεως τοῦτο πράττειν. Φερεκράτης Τυραννίδι.*

X E I P Ω N

143 I (2, 326. 327)

Λέξω μὲν οὐκ ἄκουσα, σοί τε γὰρ κλύειν
ἐμοί τε λέξαι θυμὸς ἡδονὴν ἔχει.
ἐμοὶ γὰρ ἦρξε τῶν κακῶν Μελανιππίδης,
ἐν τοῖσι πρῶτος ὃς λαβὼν ἀνῆκέ με,
5 *χαλαρωτέραν τ' ἐποίησε χορδαῖς δώδεκα.*
ἀλλ' οὖν ὅμως οὗτος μὲν ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ
ἔμοιγε . . . πρὸς τὰ νῦν κακά.
Κινησίας δέ μ' ὁ κατάρατος Ἀττικός,
ἐξαρμονίους καμπὰς ποιῶν ἐν ταῖς στροφαῖς,
10 *ἀπολώλεχ' οὕτως, ὥστε τῆς ποιήσεως*
τῶν διθυράμβων, καθάπερ ἐν ταῖς ἀσπίσιν,

nescio an ἕνδεκα scribendum sit. Post hunc versum sequuntur apud Plutarchum haec: *καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς μνημονεύει Φιλοξένου, καί φησιν ὅτι εἰς τοὺς κυκλίους χοροὺς μέλη εἰσηνέγκατο. ἡ δὲ Μουσικὴ λέγει ταῦτα·*

ἐξαρμονίους, ὑπερβολαίους τ' ἀνοσίους,
καὶ νιγλάρους, ὥσπερ τε τὰς ῥαφάνους ὅλην
κάμπτων με κατεμέστωσε.

καὶ ἄλλοι δὲ κωμῳδοποιοὶ ἔδειξαν τὴν ἀτοπίαν τῶν μετὰ ταῦτα τὴν μουσικὴν κατακεκερματικότων. Hos versus ad eandem Pherecratis eclogam referendos esse apertum est; ac sane probabiliter eos Bergkius post vs. 23 inserendos censet, addito in fine *ποικιλώτατα*.

144 II (2, 335)

Μηδὲ σύγ' ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θάλειαν
ἄχθου ὁρῶν παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε ῥέζει·
ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκεῖνον.

Athenaeus VIII p. 364 a: *ἐπὶ νοῦν οὐ λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν Χείρωνα πεποιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε Νικόμαχος ὁ ῥυθμικὸς ἢ ὅστις δήποτε Μηδὲ σύγ' ἄνδρα φίλον κτλ.*

145 III (2, 335)

Ἡμῶν δ' ἤν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον,
ἀχθόμεθ' ἤν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα,
χὤττι τάχιστα θύρας ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν.
εἶτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, κἀτά τις εἶπεν
5 *τῶν ξυμπινόντων, Ἤδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις;*
οὐχ ὑπολύσεις σαυτόν; ὁ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων
τῷ κατακωλύοντι καὶ εὐθὺς ἔλεξ' ἐλεγεῖα·
„Μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν
μήθ' εὕδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη." οὐ γὰρ ἐπ' οἴνοις
10 *τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα;*

Athenaeus l. l. b: *νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὅλως μέμνηνται, τὰ δὲ ἑξῆς αὐτῶν ἐκμανθάνουσιν, ἅπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἠοίων καὶ μεγάλων Ἔργων παρῴδηται Ἡμῶν δ' ἤν τινά τις κτλ.* Hos versus qui me narrat Hesiodo assignavisse Runkelius (Marckscheffel. Fragm. Hes. p. 185) multum errat. Vs. 6 *ὑπολύσεις αὐτὸν* ABP. *ὑπολύσει αὐτὸν* VL. Muretus V. L. XIX 3 *ὑπολύσεις σαυτόν*. Vs. 9 fort. *ἐν οἴνοις*.

ρομένῳ Χείρωνι Δώσει δέ κτλ. Eustathius ad Iliad. p. 741 22: παραγαγόντες (οἱ παλαιοὶ) Φερεκράτους χρῆσιν ἐν ἰάμβῳ τό, δώσει δέ σοι γυναῖκας ἑπτὰ Λεσβίας, ἐπάγουσιν ἀμοιβαῖον τό, καλόν γε δῶρον κτλ. ὡς τοιούτων οὐσῶν τῶν Λεσβίων γυναικῶν. Vs. 1 schol. δέ τις. Illud ex Eustathio dedi, qui pro Λεσβίδας habet Λεσβίας. Vs. 2 schol. καλὸν τὸ δῶρον. Ceterum vide Homerum Il. ί 270.

151 IX (2, 339)

Τοῖς δέκα ταλάντοις προστιθείς
ἄλλ' ἄττα πεντήκοντα.

Etymol. M. p. 167 43 de ἄττα: Φερεκράτης δὲ ἐν Χείρωνι ἐπ' ἀριθμοῦ Τοῖς δέκα ταλάντοις ἀλλὰ προθῇς ἔφη ἄττα πεντήκοντα. Ex quo Harpocrationem v. ἄττα turpiter interpolavit Maussacus. Schol. Plat. Bekk. p. 371: ἐν τῷ Χείρωνι Φερεκράτης Τοῖς δέκα ταλάντοις ἄλλα προστιθείς, ἔφη, ἄττα πεντήκοντα. Cfr. Philemonem Gramm. p. 32. Respicit etiam Gramm. Bekkeri p. 461: τῶν δὲ κωμικῶν τις τὸ ἄττα ἐπὶ ἀριθμοῦ ἔταξεν. Correxit locum Runkelius.

ΨΕΥΔΗΡΑΚΛΗΣ

152 (2, 340)

Εἴποι τις ἂν τῶν πάνυ δοκησιδεξίων·
ἐγὼ δ' ἂν ἀντείποιμι, μὴ πολυπραγμόνει,
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι πρόσεχε τὸν νοῦν κἀκροῶ.

Athenaeus III p. 122 e: κατὰ γὰρ Φερεκράτους Ψευδηρακλέα Εἴποι τις ἂν κτλ.

EX INCERTIS FABVLIS

153 I (2, 341)

Aristophanes Lysistr. 158, ubi interroganti Colonicae Τί δ' ἦν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε; Lysistrata respondet: Τὸ τοῦ Φερεκράτους κύνα δέρειν δεδαρμένην. Ad quae scholiasta: ἐὰν ἡμᾶς παρίδωσιν οἱ ἄνδρες, τότε πάλιν ἐξέσται ὀλίσβοις χρήσασθαι καὶ ἀποδέρειν τὰ ἀποδεδαρμένα σκύτη. Φερεκράτης ἐν δράματι εἴρηκε τοῦτο, ἔνθεν τάσσεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλως (Berglerus ἄλλα) πασχόντων ἐφ' οἷς πεπόνθασιν. Alius ibidem: ἐν δὲ τοῖς σωζομένοις Φερεκράτους τοῦ κωμικοῦ τοῦτο οὐχ εὑρίσκεται. Proverbia Coisl. 296. Κύνα δέρειν δεδαρμένην, τὸ τοῦ Φερεκράτους. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, ἢ τῶν προπεπονθότων τι.

161 IX (2, 343)

Etymol. M. p. 312 18. *Ἐγρηγόρσιον: τὸ ποιοῦν ἐγρηγορέναι, εἴτε βρῶμα εἴτε ἄλλο τι τοιοῦτον. Φερεκράτης ἐγρηγόρσιον, τουτέστι παυσινύσταλον. ῥητορική.* Ex Aelii Dionysii lexico rhetorico haec transscripta esse docet Eustathius ad Odyss. p. 1493 53.

162 X (2, 343)

Etymol. M. p. 713 29: *οἱ μὲν Ἀττικοὶ λέγουσι σιναμορεῖν τὸ λιχνεύειν καὶ Φερεκράτης τὰ τοιαῦτα κλέμματα σιναμωρεύματα καλεῖ. Ὧρος.* Proverbia Bodl. 861: *Σινδαρονεύεσθαι* (sic): *μέμνηται ταύτης Φερεκράτης.*

163. 164 XI XII (2, 344)

Etymol. M. p. 733 30: *Συηνία καὶ ὑηνία, ἀμαθία, σκαιότης παρὰ Φερεκράτει.* Eadem Photius p. 547 et Suidas v. *συηνία.* Id. p. 753 6 de *τερθρεία* dicens: *ὁ δὲ Ὧρος ὁ Μιλήσιος λέγει ὅτι εἶναι περὶ ἃ ἄχρηστά τινες σπουδάζουσιν, ἀντὶ τοῦ κενοσπουδία· παρὰ τὸ τερθρεύειν. καὶ τερθρευόμενος. Φερεκράτης τερθρία πνοή.* Haec corrupta.

165 XIII (2, 344)

Eustathius ad Odyss. p. 1428 62: *περὶ ἧς (Χίας κύλικος) καὶ ὅτε κατενεχθῇ ἐκ τοῦ πασσάλου παίζει ὁ Φερεκράτης ἐπὶ διαβολῇ γυναικῶν τὰ ἐν τοῖς ἑξῆς που δηλωθησόμενα.* Non stetit promissis.

166. 167 XIV XV (2, 344. 345)

Τὴν γαστέρ' ἤων κἀχύρων σεσαγμένος.

Eustathius ad Odyss. p. 1445 42: *ἤια κυρίως κατὰ Ἐρατοσθένην ὀσπρίων καλάμαι. καὶ δισυλλάβως ἐν συναιρέσει ἦα, ὡς καὶ Φερεκράτης Τὴν γαστέρ' ἤων κτλ.* Eadem schol. Odyss. β' 289. Idem ad Odyss. p. 1461 24: *τὸ δὲ οἴνῳ βεβαρῆσθαι καὶ καρηβαρεῖν εἴη ἄν, ὅπερ καὶ καραιβαρᾶν λέγει Φερεκράτης. ὥς φησιν Αἴλιος Διονύσιος.*

168 XVI (2, 345)

Ἡγούμεθα τῆς πόλεως εἶναι ταύτας σωτῆρας.

Eustathius ad Odyss. p. 1484 50: *καὶ ἄλλα ἐξ ἀρρενικῶν ἐπὶ θηλυκὰ μεταφέρονται . . . καὶ Φερεκράτης Ἡγούμεθα κτλ.*

169 XVII (2, 345)

Κυάμους ἀφάκην ζείας αἴρας ἀκεάννους.

Eustathius ad Odyss. p. 1528 45: *ἀκέανοι σπορίμου εἶδος, περὶ οὗ φησιν Αἴλιος Διονύσιος, ὅτι ἀκέανοι τὰ ἐν φακοῖς*

175. 176 XXIII XXIV (2, 347)

Ὕβριστον ἔργον καὶ κόβαλον εἰργάσω.

Grammat. Bekkeri p. 368 22: Φερεκράτης δὲ τῷ κόβαλον συμπλέξας τὸ ὕβριστον εἶπεν Ὕβριστον ἔργον καὶ κόβαλον εἰργάσω. Ibid. p. 369 1. Ἀκοήν: ἀντὶ τοῦ οὖς. οὕτω Φερεκράτης.

177 XXV (2, 347)

Καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους καὶ τὰς ἀχράδας περιόντας.

Grammat. Bekkeri p. 373 25: Ἄκυλος ὁ τῆς πρίνου καρπὸς καλεῖται ὑπὸ τῶν παλαιῶν, βάλανος δὲ ὁ τῆς δρυός. Καὶ τὰς — περιόντας Φερεκράτης. Cfr. p. 475 12.

178 XXVI (2, 348)

Grammat. Bekkeri p. 379 1: Πλάτων δὲ ἀλλοκοτώτατον καὶ ἀλλοκοτώτερον εἶπε, καὶ Φερεκράτης ἀλλοκότως ἐπιρρηματικῶς.

179–181 XXVII—XXIX (2, 348)

Grammat. Bekkeri p. 383 30. Ἁλιῶς: ἀντὶ τοῦ ἁλιέως. Φερεκράτης. Ibid. p. 401 18: Ἀνεψιαδοῖ Ἀριστοφάνης, καὶ ἀνεψιαδοῦς Φερεκράτης, καὶ Ἕρμιππος ἀνεψιαδοῦν Ibid. p. 451 15. Ἀσελγές: πᾶν τὸ σφοδρὸν καὶ βίαιον . . . . καὶ Φερεκράτης „οἷον αὐτόπνιγος ὡς ἀσελγής" φησί που. Scribendum οἷον αὐ τὸ πνῖγος, ὡς ἀσελγές!

182 XXX (2, 348)

Ἀτόπως καθίζων κοὐδὲ γιγνώσκειν δοκῶν.

Grammat. Bekkeri p. 460 10: καὶ ἀτόπως τὸ ἀσυνήθως καὶ ἀνεπιφάτως. Ἀτόπως . . . δοκῶν, φησὶ Φερεκράτης. Ex Eupolidis Marica idem versus affertur a schol. Platonis p. 379.

183 XXXI (2, 349)

Ἵν' ἀφυπνισθῆτ' οὖν ἀκροᾶσθ', ἤδη γὰρ καὶ λέξομεν.

Grammat. Bekkeri p. 473 8. Ἀφυπνισθῆναι: τὸ ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι. Φερεκράτης Ἵν' ἀφυπνισθῆτ' οὖν κτλ.

184 XXXII (2, 349)

Ἦ τῆς ἀχέρδου τῆς ἀκραχολωτάτης.

Grammat. Bekkeri p. 475 14: ἴσως δ' ὁ μὲν καρπὸς ἀχράς, τὸ δὲ δένδρον ἄχερδος. Φερεκράτης Ἦ τῆς ἀχέρδου κτλ.

185 XXXIII (2, 349)

Ποῖ κῆχος; Β. ἐγγύς, ἡμερῶν γε τεττάρων.

Grammat. Crameri An. Ox. I p. 344 27. κῆχος: δηλοῖ δὲ τὸ δήπου· συντάσσεται αὐτῷ τῷ (τὸ) ποῖ· ὡς Φερεκράτης

Obscuro vocabulo nihil lucis affert glossa Hesychii, *Ναικισσορεύοντας: ἐπίτηδες διασύροντας ἢ ἐξευτελίζοντας. τινὲς δέ φασι ναικισσήρεις λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐμφαίνοντος ὁμολογεῖν καὶ μὴ ὁμολογοῦντος. τῶν κατεψευσμένων ἡ λέξις.* Non expedio.

199—202 XLVII—L (2, 352. 353)

Photius p. 432 19. *Πλατειάσαι: τὸ πλατείᾳ τῇ χειρὶ παῖσαι. Φερεκράτης.* Vulgo *πλατιάσαι.* Idem p. 492 9. *Ῥυπαίνω: ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω. Φερεκράτης.* Eadem Suidas v. *ῥυπαίνω* et Thomas Mag. p. 326 10. Idem p. 522 in. *Σκιρον: τόπος Ἀθήνησιν, ἐφ' οὗ οἱ μάντεις ἐκαθέζοντο. καὶ Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν· καὶ ἡ ἑορτὴ Σκίρα. οὕτω Φερεκράτης.* Idem p. 522 15. *Σκιτών: ἀσθενής· ἄξιος οὐδενός. οὕτω Φερεκράτης.* Pro *ἀσθενὴς* Reisigius Coniect. p. 305 *ἀσελγής.*

203 LI (2, 353)

Ἀρκεῖ μία σκόνυζα καὶ θύμω δύο.

Photius p. 524 in. *Σκόνυζαν καὶ χωρὶς τοῦ σ κόνυζαν λέγουσι. Φερεκράτης Ἀρκεῖ μιᾶς κόνυζα καὶ θύμων δύο.* Ita codex: correxit Porsonus.

204—206 LII—LIV (2, 353)

Photius p. 528 19. *Σόφισμα: μάθημα καὶ ἐπινόημα, καὶ εὕρημα πᾶν. οὕτως Φερεκράτης.* Idem p. 541 16. *Στρατηγίς: ἡ γυνή. οὕτως Φερεκράτης.* Idem p. 560 12. *Σφῆκες καὶ σφηκίαι: τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα ξύλα. οὕτως Φερεκράτης.* Porsonus edidit *σφηκιαί.*

207—213 LV—LXI (2, 354)

Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι.

Photius p. 583 24. *Τευτάζειν: πραγματεύεσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι . . . . Φερεκράτης Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ κτλ.* Eadem Suidas v. *τευτάζειν.* Idem p. 598 11. *Τραπέμπαλιν: ἐπ' ἀριστερᾷ· ὑπεναντίως. οὕτως Φερεκράτης.* Ibid. 21. *Τραύξανα: τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα. οὕτως Φερεκράτης.* Eadem Suidas v. *τραύξανα.* Idem p. 635 6. *Ὑφόλμιον: ἀπὸ τῶν αὐλῶν. Φερεκράτης.* Ibid. 9. *Ὕφος: ὑφεύς· Φερεκράτης.* Pro *ὑφεύς* requiro *ὑφή.* Idem p. 650 9. *Φῖτυ: φυτόν· φύτευμα. Φερεκράτης.* Eadem Anecd. Bachm. I p. 406. Idem p. 651 19. *Φοβερός: ὁ φοβούμενος παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Φερεκράτει.*

228. 229 LXXIV LXXV (2, 356)

Pollux V 26: *πάντα μὲν οὖν τὰ θηρευτικὰ πλέγματα δίκτυα καλοῖτ' ἄν. Φερεκράτης δ' αὐτὰ καὶ ἕρκη εἶπεν.* Cfr. Photius p. 14 14. Idem VII 90 *τῶν καρκίνων (μνημονεύει) Φερεκράτης Καττύομαι τοὺς καρκίνους.*

230. 231 LXXVI LXXVII (2, 356)

Pollux VII 94: *Ῥάδια δὲ ποικίλον καὶ πολυέλικτον ὑπόδημα. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Πλάτων τε καὶ Φερεκράτης.* Idem VII 179 *δακτυλιουργὸν εἴρηκε Φερεκράτης.*

232. 233 LXXVIII LXXIX (2, 357)

Μηδὲν κοτυλίζειν ἀλλὰ καταπάττειν χύδην.

Pollux VII 194: *τὸ κοτυλίζειν . . . . ἴδιον δ' ἂν εἴη τῶν τὸν οἶνον πιπρασκόντων. καὶ Φερεκράτης μὲν εἴρηκε Μηδὲν κοτυλίζειν κτλ.* Vulgo *καταπλάττειν*, quod correxi ex cod. Falckenburgiano. Idem VIII 34: *τὸν δὲ κλέπτην εἴποις ἂν καὶ κλεπτίστατον, ὡς Εὔπολις. Φερεκράτης δ' εἴρηκε καὶ κλεπτίδης.*

234 LXXX (2, 357)

Τουτὶ τί ἐστιν, ὡς ἄνεκας τὸ κρίβανον.

Schol. Aristoph. Acharn. 86: *οὐδετέρως τὸ κρίβανον, ὡς μαρτυρεῖ Φερεκράτης Τουτὶ τί ἐστιν; ὡς ἂν ἑκάστῳ τὸ κρίβανον.* Correxit Valckenarius Diatr. p. 285 qui *ἀνεκὰς* scripsit.

235. 236 LXXXI LXXXII (2, 357)

Schol. Aristoph. Vesp. 289: *Σοφοκλῆς ἀποκτείνειν χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ καὶ Αἰσχύλος Λαΐῳ καὶ Φερεκράτης.* Schol. Soph. Electr. 86: *ὦ γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ: καὶ ταῦτα δὲ Φερεκράτης παρῴδηκεν.*

237 LXXXIII (2, 358)

Schol. Homeri Il. σ' 26. *μεγαλωστί: Ἀνακρέων ἰρωστί. Φερεκράτης ταχεωστὶ ἀντὶ τοῦ ταχέως.* In his *ταχεωστί*, quod omittit codex, addendum esse vidit Bergk. ad Anacr. p. 255.

238 LXXXIV (2, 358)

Ἀδώνι' ἄγομεν καὶ τὸν Ἄδωνιν κλάομεν.

Suidas, *Ἀδώνια συνεσταλμένως. Ἀδώνι' ἄγομεν — κλάομεν. Φερεκράτης.* Eadem Draco Straton. p. 11. Cfr. Gramm. Bekkeri Anecd. p. 345 29. Ceterum vide ad Fragm. XXI.

239. 240 LXXXV LXXXVI (2, 358)

Suidas, *Ἀμυστὶ πιεῖν: ἐπίρρημα . . . λέγεται δὲ καὶ ἀμυστίζειν καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. καὶ ἀμυστὶ Φερεκράτης εἶπεν,*

Α Ψ Ε Υ Δ Ε Ι Σ

I (2, 365)

Τὰ δὲ τηγάνια σίζοντά σοι μολύνεται.

Pollux X 98: *ἀλλὰ μὴν καὶ τήγανον ἔχοις ἂν εὑρεῖν — ἐν λεκλείδου Ἀψευδέσιν Τὰ δὲ τήγανα ζέοντά σοι μολύνεται.* ıd. Falckenb. *τὰ δὲ τηγανίζοντα,* unde correxi.

II (2, 365)

Pollux X 68: *τὸ δὲ σύστομον ὄνομα φιλήματός ἐστιν ἐν τοῖς Τηλεκλείδου Ἀψευδέσι μετ' ἄλλων πολλῶν εἰρημένον.*

12. 13 III (2, 366) IV (5, 30)

Hesychius, *Δρεπτόν: εἶδος φιλήματος, ὡς Τηλεκλείδης.* Ad *Ἀψευδεῖς* rettuli propter Pollucis locum ad Fragm. II adscriptum. Eandem fabulam respicit Schol. Arist. Vesp. 506 *ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόριχος*] *πρὸς τὸν τοὺς Ἀψευδεῖς ποιήσαντα, ὅτι τὸν Μόριχον τῶν πολιτικῶν πεποίηκε μετέχοντα πραγμάτων, ἀγνοήσας ὅτι τρυφερὸς καὶ ἡδύβιος κωμῳδεῖται.* Ita enim haec corrigenda sunt. Hinc suspicor ad *Ἀψευδεῖς* referendum esse fragm inc. XVI.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Ι

14 I (2, 366)

Ἀλλ' ἡ τάλαινα Φιλοκλέα β δεν οὖν,
εἰ δ' ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων.

Schol. Aristoph. Thesm. 168 de Philocle agens, qui Aeschyli ex sorore nepos fuit: *μικρὸς καὶ αἰσχρός. καὶ Τηλεκλείδης Ἡσιόδοις Ἀλλ' ἡ τάλαινα κτλ.* In cod. pro *β δεν* prope [illegible] scriptum esse *λελύθημαι ὅθεν* annotat Dindorf.

Ἀ Ψ Ε Υ Δ Ε Ι Σ

10 I (2, 365)

Τὰ δὲ τηγάνια σίζοντά σοι μολύνεται.

Pollux X 98: *ἀλλὰ μὴν καὶ τήγανον ἔχοις ἂν εὑρεῖν — ἐν Τηλεκλείδου Ἀψευδέσιν Τὰ δὲ τήγανα ζέοντά σοι μολύνεται.* Cod. Falckenb. *τὰ δὲ τηγανίζοντα,* unde correxi.

11 II (2, 365)

Pollux X 68: *τὸ δὲ σύστομον ὄνομα φιλήματός ἐστιν ἐν τοῖς Τηλεκλείδου Ἀψευδέσι μετ' ἄλλων πολλῶν εἰρημένον.*

12. 13 III (2, 366) IV (5, 30)

Hesychius, *Δρεπτόν: εἶδος φιλήματος, ὡς Τηλεκλείδης.* Ad *Ἀψευδεῖς* retuli propter Pollucis locum ad Fragm. II adscriptum. Eandem fabulam respicit Schol. Arist. Vesp. 506 *ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος*] *πρὸς τὸν τοὺς Ἀψευδεῖς ποιήσαντα, ὅτι τὸν Μόρυχον τῶν πολιτικῶν πεποίηκε μετέχοντα πραγμάτων, ἀγνοήσας ὅτι τρυφερὸς καὶ ἡδύβιος κωμῳδεῖται.* Ita enim haec corrigenda sunt. Hinc suspicor ad *Ἀψευδεῖς* referendum esse fragm inc. XVI.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Ι

14 I (2, 366)

Ἀλλ' ἡ τάλαινα Φιλοκλέα β δεν οὖν,
εἰ δ' ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημι' ἔχων.

Schol. Aristoph. Thesm. 168 de Philocle agens, qui Aeschyli ex sorore nepos fuit: *μικρὸς καὶ αἰσχρός. καὶ Τηλεκλείδης Ἡσιόδοις Ἀλλ' ἡ τάλαινα κτλ.* In cod. pro *β δεν* prope evanidis literis scriptum esse *λελύθημαι ὅθεν* annotat Dindorf.

15. 16 II III (2, 366)

Athenaeus III p. 87 a: *Τηλεκλείδης δ' ἐν Ἡσιόδοις κόγχη φησὶ διελεῖν.* Idem VIII p. 344 d: *ὅτι δὲ οὗτος ἦν ὁ ποιητής, σαφῶς παρίστησι Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις.* Nothippum dicit, poetam tragicum, gulositate infamem.

17. 18 IV V (2, 367)

Athenaeus X p. 436 f: *ἧς* (i. e. Chrysillae) *καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἐρᾶν φησι Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις.* Schol. Aristoph. Av. 1126: *Τηλεκλείδης δὲ ἐν Ἡσιόδῳ ὡς παρειμένον τῷ σώματι κωμῳδεῖ αὐτόν.* Proxenidem dicit.

29. 30 VIII IX (2, 369)

Pollux VII 135: *ὀρνιθοθηρᾶν Τηλεκλείδης εἴρηκεν ἐν Πρυτάνεσιν.* Harpocratio p. 61 9: *Τηλεκλείδης δ' ἐν τοῖς Πρυτάνεσι δι' ἡμέρας εἶπεν ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.*

Σ Τ Ε Ρ Ρ Ο Ι

31 I (2, 369)

Ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὔθαρ φορῶ.

Athenaeus IX p. 399 c: *οὔθαρ. Τηλεκλείδης Στερροῖς Ὡς οὖσα θῆλυς κτλ.* Idem versus rursum apponitur ab Athenaeo XIV p. 656 e. ubi *φέρω* legitur.

32 II (2, 370)

Φιλῶ πλακοῦντα θερμόν, ἀχράδας οὐ φιλῶ,
χαίρω λαγῴοις ἐπ' ἀμύλῳ καθημένοις.

Athenaeus XIV p. 648 e: *τοῦ δὲ ἀμύλου μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Στερροῖς οὑτωσὶ λέγων Φιλῶ πλακοῦντα κτλ.*

33 III (2, 370)

Athenaeus XIV p. 639 a: *Τηλεκλείδης δ' ἐν τοῖς Στερροῖς καὶ περὶ μοιχείας ἀναστρέφεσθαί φησιν αὐτόν.* Gnesippum dicit poetam.

34 IV (2, 370)

Ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, κάπτε τῶν θυλημάτων.

Schol. Aristoph. Pac. 1040: *θυλήματα τὰ τοῖς θεοῖς ἐπιθυόμενα ἄλφιτα. ἐπιρραίνεται δὲ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. Τηλεκλείδης Στερροῖς Ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ κτλ.*

EX INCERTIS FABVLIS

35 I (2, 371)

Χαρικλέης μὲν οὖν ἔδωκε μνᾶν, ἵν' αὐτὸν μὴ λέγῃ
ὡς ἔφυ τῇ μητρὶ παίδων πρῶτος ἐκ βαλλαντίου.
τέτταρας δὲ μνᾶς ἔδωκε Νικίας Νικηράτου·
ὧν δ' ἕκατι τοῦτ' ἔδωκε καίπερ εὖ εἰδὼς ἐγώ
οὐκ ἐρῶ· φίλος γὰρ ἀνήρ, σωφρονεῖν δέ μοι δοκεῖ.

Plutarchus Nic. 4: *ἐδίδου γὰρ* (Niciam dicit) *οὐχ ἧττον τοῖς κακῶς ποιεῖν δυναμένοις ἢ τοῖς εὖ πάσχειν ἀξίοις. — Τηλεκλείδης μὲν γὰρ εἴς τινα τῶν συκοφαντῶν ταυτὶ πεποίηκε Χαρικλέης μὲν κτλ.* Vs. 2 libri *βαλαντίου.*

36. 37 II III (2, 371. 372)

Μνησίλοχός ἐστ' ἐκεῖνος, ὃς φρύγει τι δρᾶμα καινόν
Εὐριπίδῃ, καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν.

Μέμφειραν: *τὴν μέμψιν*. *Τηλεκλείδης*. Fortasse *Μέμπτειραν*: *τὴν μεμφομένην*, vel *μομφήν* pro *μέμφειραν*.

XIII—XV (2, 376) 48–50

Grammat. Bekkeri p. 371 32. *Ἀκροκώλια δίεφθα*. *Τηλεκλείδης*. Ita scribe. Idem p. 403 4. *Ἀνηρώτιζεν*: *ἀντὶ τοῦ ἀνηρώτα*. *Τηλεκλείδης*. Eadem Suidas et Zonaras s. *ἀνηρώτιζεν*. Idem p. 415 26. *Ἀπατήσει*: *ἀντὶ τοῦ παραλογιεῖται*. *Τηλεκλείδης*. Eadem Suidas s. *ἀπατήσει*.

XVI XVII (2, 376) 51. 52

Phrynichus Epit. p. 291. *Βρέχειν*: *ἀντὶ τοῦ ὕειν ἔν τινι κωμῳδίᾳ ἀρχαίᾳ προστιθεμένῃ Τηλεκλείδῃ τῷ κωμῳδῷ*. Cfr. ad *Ἀψευδεῖς* fr. IV. Schol. Aristoph. Av. 17: *τὸν μὲν Θαρρελείδου*] *Σύμμαχος Ἀσωπόδωρον*. *καὶ γὰρ οὗτος ἐπὶ σμικρότητι ὑπὸ Τηλεκλείδου κεκωμῴδηται*.

XVIII XIX (2, 377) 53. 54

Schol. Aristoph. Acharn. 860: *καὶ Τηλεκλείδης τραχήλου τύλαν εἶπεν*. Eadem Suidas s. v. *τύλα*. Photius p. 100 18. *Ἰβὺ μέγα*: *ἀντὶ τοῦ ἀναφθεγξάμενοι μέγα*. *οὕτως Τηλεκλῆς*. Corrigunt *Τηλεκλείδης*. Praeterea distingue, *Ἰβύ*: *μέγα*. Quibus quae inferuntur verba spectant ad participium quod excidit. Docet id Hesychius s. v. *Ἰβυκινήσαντες*.

XX (2, 377) 55

Photius p. 238 11. *Λυχνοκῶσα*: *λυχνοκαυτοῦσα*. *οὕτως Τηλεκλείδης*. Hesychius, *Λυχνοκῶσαν*: *λυχνοκαυστοῦσαν*. Fortasse doricum est pro *λυχνοκοοῦσα*, ut *νῶσα* pro *νοοῦσα*. Lobeckius ad Phryn. p. 523 ipsum illud *λυχνοκοοῦσα* reponendum putat.

XXI XXII (2, 377) 56. 57

Photius p. 495 1. *Σαβαρίχην*: *τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον*. *Τηλεκλείδης*. Vitiose apud Theognostum Crameri Anecd. II p. 118 *σαμαρίχη*. Idem p. 496 5. *Σάθων*: *ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων*. *οὕτως Τηλεκλείδης*.

XXIII XXIV (2, 378) 58. 59

Photius p. 579 8. *Τερπότραμις*: *ἡ τῶν ἀφροδισίων τέρψις*. *οὕτως Τηλεκλείδης*. Rectius interpreteris *ὁ τοῖς ἀφροδισίοις τερπόμενος*. Hesychius, *Βρόμιος*: *παρὰ Τηλεκλείδῃ ὁ Σάτυρος ἢ ὁ Διόνυσος*. Prius falsum.

41 VII (2, 374)

Ξυγγενέσθαι διὰ χρόνου μ' ἐλιπάρει
δρυπεπέσι μάζαις, καὶ διασκανδικίσαι.

Athenaeus II p. 56 d. de *δρυπεπέσιν ἐλάαις* disserens: *καὶ χωρὶς δὲ τοῦ φάσκειν ἐλάας αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἔλεγον μόνον δρυπεπεῖς. Τηλεκλείδης Ξυγγενέσθαι διὰ χρόνου κτλ.* Pro *μ' ἐλιπάρει* vulgo *λιπαρεῖτω μου.* Correxit Porsonus ad Toupii Emend. p. 491. Fortasse tamen legendum *ξυγγενέσθαι διὰ χρόνου με λιπαρεῖ | ζωμίοις, δρυπεπέσι, μάζαις, καὶ διασκανδικίσαι.*

42 VIII (2, 375)

Σὺ δὲ φρόνιμος αὐτὸς ὤν
ἀπαρτὶ ταύτης τῆς τέχνης.

Grammat. Bekkeri p. 418 15: *ἀπαρτὶ παρ' Ἡροδότῳ σημαίνει τὸ ἀπηρτισμένως καὶ ἀκριβῶς . . . . τάχα δὲ ὁ Τηλεκλείδης ὁμοίως τῷ Ἡροδότῳ κέχρηται Σὺ δὲ κτλ.* Possis *σὺ δέ γε,* sed videtur alia corruptela latere.

43 IX (2, 375)

Τίς ἥδε κραυγὴ καὶ δόμων περίστασις;

Phrynichus Epit. p. 376: *οἱ δ' ἀρχαῖοι περίστασιν λέγουσι τὴν διά τινα τάραχον παρουσίαν πλήθους . . . μάθοις δ' ἂν Τηλεκλείδου λέγοντος ὧδε Τίς ἥδε κτλ.* Eadem Thomas Mag. p. 291.

44 X (2, 375)

Πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι.

Etymol. M. p. 755 46: *Τηλεκλείδης Πάντες δὲ κτλ. ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται καὶ σκευωροῦνται.* Eadem Suidas et Photius s. *τευτάζειν.*

45 XI (2, 375)

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ' · οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν.

Suidas, *Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι. λεγόμενόν τι ἦν. Τηλεκλείδης· τισι τῶν δυνατῶν τι κέλευ' · οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν.* Eadem Photius p. 565 7. nisi quod *τισι,* in quo *Ἡσιόδοις* latere videtur, cum Teleclidis nomine coniunctum est. Omisso illo *τισι* cetera sine auctoris nomine iterum leguntur apud Photium p. 613 1. Porsonus Adv. p. 266 scribebat *τί σύ; τῶν δυνατῶν τι κέλευ'. οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι τάδ' ἔστιν.*

46. 47 XII a. b (2, 376)

Antiatticista p. 107. *Μόμφιν: ἀντὶ τοῦ μέμψιν. Τηλεκλείδης.* Lege *μόμφον* vel *μομφήν.* Photius p. 257 26.

Etymol. M. p. 146 25: *ἄμνιος σημαίνει τὸν ἀμνὸν καὶ διὰ τοῦ ῑ γράφεται καὶ προπαροξύνεται· ὡς παρὰ Ἑρμίππῳ ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς Τὴν μὲν διάλεκτον κτλ.*

III IV (2, 381) 3. 4

Καιροσπάθητον ἀνθέων ὕφασμα καινὸν Ὡρῶν.
Λεπτοὺς διαψαίρουσα πέπλους ἀνθέων γέμοντας.

Grammat. Bekkeri p. 404 28 et Suidas *Ἀνθέων: τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς Ἴωσιν οἱ Ἀττικοί. Ἑρμιππος Ἀθηνᾶς γοναῖς Κηροσπάθητον . . . Ὡρῶν. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς Λεπτοὺς διαψαίρουσα κτλ.* Scripsi *καιροσπάθητον* pro *κηροσπάθητον* cum Toupio Emend. II p. 482. *Πέπλους* et *λεπτους* forsan transponenda.

V (2, 382) 5

Ἀπὸ τῆς τραπέζης τουτονὶ τὸν στήμονα
ἄττεσθ' ἐπινοῶ.

Grammat. Bekkeri p. 461 26: *Ἄττεσθαι ὃ ἡμεῖς διάζεσθαι. Ἑρμιππος Ἀθηνᾶς γοναῖς Ἀπὸ τῆς τραπέζης κτλ. Ἐπινοῶ* pro *ἐπινοῶν* Valcken. ad Theocr. Adon. p. 206 c.

VI (2, 382) 6

Ὁ Ζεὺς δίδωμι Παλλάς, ἠσί, τοὔνομα.

Photius p. 61 26: *καὶ ἦν δ' ἐγὼ ἀντὶ τοῦ ἔφην δ' ἐγώ. παρ' ὃ δὴ καὶ Ἑρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς ἠσὶν ἀντὶ τοῦ φησίν· Ὁ Ζεὺς διδωνω πολλάς φησι τοὔνομα.* Ita codex. Suidas s. v. *ἦ δ' ὅς: ὁ Ζεὺς διδόναι πολύ φησι τοὔνομα.* Correxit Porsonus. Eundem Hermippi locum respicere videtur Etymol. M. p. 416 34 e Photio corrigendum.

VII (2, 383) 7

Schol. Platon. Bekk. p. 353: *μέμνηται ταύτης* (Acconem dicit) *Ἑρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς.*

ΑΡΤΟΠΩΛΙΔΕΣ

I (2, 383) 8

Φέρε νῦν ἀγήλω τοὺς θεοὺς ἰοῦσ' ἐγώ,
καὶ θυμιάσω τοῦ τέκνου σεσωσμένου.

Grammat. Bekk. p. 328 25 et Suidas *Ἀγῆλαι: τιμῆσαι θεόν, ἀγλαΐσαι . . . Ἑρμιππος Ἀρτοπώλισι Φέρε νῦν ἀγήλω κτλ.* Primum versum servavit etiam schol. Eurip. Med. 1016 (995) ubi *ἰοῦσ' ἔσω*, pro quo Suidas *οἴους ἐγώ.* Cod. Grammatici Seguer. *οἴους ἐγώ.* Recte *ἰοῦσ' ἐγώ* praefert Elmsleius ad Medeam p. 95. *ἔσω* pro *εἴσω* antiquae comoediae poetae non dixe-

TELECLIDES

ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ

1 I (2, 361)

Λέξω τοίνυν βίον ἐξ ἀρχῆς ὃν ἐγὼ θνητοῖσι παρεῖχον.
εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός.
ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους, ἀλλ' αὐτόματ' ἦν τὰ δέοντα·
οἴνῳ γὰρ ἅπασ' ἔρρει χαράδρα, μᾶζαι δ' ἄρτοις ἐμάχοντο
5 *περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων ἱκετεύουσαι καταπίνειν,*
εἴ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας. οἱ δ' ἰχθύες οἴκαδ' ἰόντες
ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις.
ζωμιοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμὸς κρέα θερμὰ κυλίνδων,
ὑποτριμματίων δ' ὀχετοὶ τούτων τοῖς βουλομένοισι παρῆσαν,
10 *ὥστ' ἀφθονία τὴν ἔνθεσιν ἦν ἄρδονθ' ἁπαλὴν καταπίνειν.*
λεκανίσκαισιν δ' ἀνάπαισια παρῆν ἡδυσματίοις κατάπαστα.
ὀπταὶ δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγ' εἰσεπέτοντο·
τῶν δὲ πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός.
μήτρας δὲ τόμοις καὶ χναυματίοις οἱ παῖδες ἂν ἠστραγάλιζον.
15 *οἱ δ' ἄνθρωποι πίονες ἦσαν τότε καὶ μέγα χρῆμα Γιγάντων.*

Athenaeus VI p. 268 b: *βέλτιον δὲ τούτων Τηλεκλείδης*

[redacted]

Athenaeus III p. 82 b: *φαυλίων δὲ μήλων μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν οὕτως Ὦ τὰ μὲν κτλ.*

III (2, 363) 3

Ὡς καλοὶ καὶ φιβαλέοι.

Athenaeus III p. 75 b: *τῶν δὲ καλουμένων φιβάλεων σύκων πολλοὶ μὲν μέμνηνται τῶν κωμῳδοποιῶν — Τηλεκλείδης δ' ἐν Ἀμφικτύοσιν Ὡς καλοὶ καὶ φιβαλέοι.* Attica forma fuerit *φιβάλεω*. Pro *ὡς* fortasse legendum *ὦ*.

IV (2, 364) 4

Ἀλλ' ὦ πάντων ἀστῶν λῷστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσασθαι, παύσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων.

Photius p. 504 25. *Σεῖσαι: τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν Ἀλλ' ὡς πάντων δὲ τῶν λῷστοισ σεῖσαι καὶ προσκαλέσαντες παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων.* Non minus corrupte Suidas s. v. *σεῖσαι*. Correxit Porsonus Miscell. p. 287.

V (2, 364) 5

Δουλοπόνηρον ῥυπαρὸν σκόλυθρον.

Pollux X 164: *Τηλεκλείδου ἐν Ἀμφικτύοσιν εἰπόντος „δουλοπόνηρον ῥυπαρὸν σκόλυθρον" κάτοπτρον ἔνιοι ἀκούουσι.* Vulgo *κόλυθρον*. Cod. Falckenb. *σκέλυθρον*. Idem pro *κάτοπτρον* habet *κάτυστρον*, in quo aliud quid latet quam quod Hemsterhusius coniecit *καθιστήριον*. Fortasse scribendum *κάναστρον* sive *κάνυστρον*, quam formam ex catalogo *τῶν δημιοπράτων* exsignavit Pollux X 86.

VI (2, 364) 6

Schol. Aristoph. Av. 988: *Σύμμαχος ὅτι Διοπείθης ὁ ῥήτωρ ὑπομανιώδης ἦν, ὡς Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι δῆλον ποιεῖ.*

VII—IX (2, 365) 7—9

Athenaeus VIII p. 335 a: *Ἰχθύων, ὄνομα κύριον, οὗ μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι.* Idem XIV p. 619 a: *καὶ τῶν μισθωτῶν δέ τις ἦν ᾠδὴ τῶν ἐς τοὺς ἀγροὺς φοιτώντων, ὡς Τηλεκλείδης φησὶν ἐν Ἀμφικτύοσι.* Grammat. Bekkeri p. 464 30. *Αὐτίτην: τὸν αὐθιγενῆ οἶνον. Ἀμφικτύοσι Τηλεκλείδης.* Eadem Suidas, qui *αὐτογενῆ* pro *αὐθιγενῆ*.

runt, at dixit Eubulus Com. III p. 225. Ad ἀγήλω pertinet glossa Hesychii, Ἀγήλω: κοσμήσω. Hyperboli matrem haec esse locutam viderunt Th. Bergkius et Fritzschius. Ipsum etiam Hyperbolum hac in fabula male habitum esse docet schol. Aristoph. Nub. 557.

9 II (2, 384)

Ὦ σαπρὰ καὶ πασιπόρνη καὶ κάπραινα.

Pollux VII 202: Ἑρμιππος δὲ ἐν τοῖς Κοθόρνοις πορνοτελῶναι. ὁ αὐτὸς ἐν Ἀρτοπώλισί φησιν, ὡς σαπρὰ πόρνη καὶ κάπραινα. Pro his cod. Falckenb. Φιλωνίδης δὲ ἐν Κοθόρνοις πορνοτελῶναι. Ἑρμιππος δὲ ἐν Ἀ. καὶ πασιπόρνη φησὶ καὶ κάπραινα. Correxi haec ut supra adscripsi.

10. 11 III IV (2, 384)

Athenaeus III p. 119 c: ἰδίως δ' ἐσχημάτισται (τὸ τάριχος) παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Ἀρτοπώλισιν καὶ τάριχος πίονα. Dixit haec mater Hyperboli, quam barbare loquentem induxerat Hermippus. Eodem pertinent haec Hesychii, Δοκικῶ: ἀντὶ τοῦ δοκῶ. ἔπαιζε δὲ Ἑρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισιν.

12 V (2, 384)

Ἐνέβαινε σιγῇ Πείσανδρος μέγας αὐτός
ὥσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων,
ἐλαίας ἔρεισιν ὄνον κανθήλιον.

Schol. Aristoph. Av. 1556: ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα εὐεκτής (Pisander), ὡς Ἑρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισιν Ἐνέβαινε κτλ. Alii aliter. Ipse Hist. crit. p. 179 hanc coniecturam periclitatus sum:

Ἐπίβαινε δή· Πείσανδρος ὁ μέγας οὑτοσί·
χὥσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων
ἐλάσας ἔρεισον εἰς ὄνον κανθήλιον.

13 VI (2, 385)

Pollux VII 198: εἴρηται γὰρ ἡ γελγόπωλις ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ Κρατίνου, ὥσπερ ἐν Ἀρτοπώλισιν Ἑρμίππου τὸ γελγοπωλεῖν.

Δ Η Μ Ο Τ Α Ι

14 I (2, 385)

Οἴμοι, τί δράσω σύμβολον κεκαρμένος;

Pollux IX 71: εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον βραχὺ νομισμάτιον, ἡμίτομόν τι νομίσματος. ὁ γοῦν Ἑρμιππος ἐν Φορμοφόροις λέγει . . . . ἐν δὲ τοῖς Δημόταις Οἴμοι, τί δράσω σύμβολον κεκαρμένος;

29. 30 VIII IX (2, 369)

Pollux VII 135: *ὀρνιθοθηρᾶν Τηλεκλείδης εἴρηκεν ἐν Πρυτάνεσιν.* Harpocratio p. 61 9: *Τηλεκλείδης δ' ἐν τοῖς Πρυτάνεσι δι' ἡμέρας εἶπεν ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.*

Σ Τ Ε Ρ Ρ Ο Ι

31 I (2, 369)

Ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὐθαρ φορῶ.

Athenaeus IX p. 399 c: *οὖθαρ. Τηλεκλείδης Στερροῖς Ὡς οὖσα θῆλυς κτλ.* Idem versus rursum apponitur ab Athenaeo XIV p. 656 e. ubi *φέρω* legitur.

32 II (2, 370)

Φιλῶ πλακοῦντα θερμόν, ἀχράδας οὐ φιλῶ,
χαίρω λαγῴοις ἐπ' ἀμύλῳ καθημένοις.

Athenaeus XIV p. 648 e: *τοῦ δὲ ἀμύλου μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Στερροῖς οὕτωσὶ λέγων Φιλῶ πλακοῦντα κτλ.*

33 III (2, 370)

Athenaeus XIV p. 639 a: *Τηλεκλείδης δ' ἐν τοῖς Στερροῖς καὶ περὶ μοιχείας ἀναστρέφεσθαί φησιν αὐτόν.* Gnesippum dicit poetam.

34 IV (2, 370)

Ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, κάπτε τῶν θυλημάτων.

Schol. Aristoph. Pac. 1040: *θυλήματα τὰ τοῖς θεοῖς ἐπιθυόμενα ἄλφιτα. ἐπιρραίνεται δὲ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. Τηλεκλείδης Στερροῖς Ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ κτλ.*

[redacted]

(κρεμβάλοις) κρούειν κρεμβαλίζειν εἴρηκεν ἐν τούτοις Λεπάδας τε κτλ. Vulgo κρεμβαλίζουσι. Correxit Dindorfius.

VI (2, 391) 30

Καὶ πρὸς κύβους ἕστηκ' ἔχων τὸ κήθιον.

Schol. Aristoph. Vesp. 674: καὶ πρὸς τὴν τῶν κύβων παιδιὰν ὁμοίως ἐχρῶντό τινι (sc. κηθίῳ) βάλλοντες ἐξ αὐτοῦ. καὶ γὰρ Ἕρμιππος ἐν Θεοῖς Καὶ πρὸς κύβους ἕστηκ' ἔχων κήθιον. Articulum addidit Porsonus.

VII (2, 391) 31

Καί σε τί χρὴ παραταιναρίζειν;

Stephanus Byz. p. 631: λέγεται καὶ ταιναρίζειν, ὡς Ἕρμιππος Θεοῖς Καί σε τί χρὴ κτλ.

VIII (2, 392) 32

Ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγώ
ὠνήσομαι λύχνον τίν' ἢ στίλβην.

Photius p. 538 21. Στίλβη: λύχνῳ τι ἐοικός. Ἕρμιππος Θεοῖς Ἐξ ἀγορᾶς κτλ.

IX (2, 392) 33

Pollux IX 126: τὸ δὲ ῥῆμα τὸ πενταλιθίζειν ἐστὶν ἐν τοῖς Ἑρμίππου Θεοῖς. Hermippus fortasse πεντελιθίζειν dixerat: v. Photius p. 411 4.

X (2, 392) 34

Hesychius, Μίλαξ: ἡλικία. ἔνιοι δὲ μέλλα (μέλλαξ). καὶ παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Θεοῖς, ἀγνοήσας Ἀρτεμίδωρος. ἐκεῖ γὰρ μίλαξ ἐστίν. δηλοῖ δὲ τὸν δημοτικόν. Cfr. Lobeckius Paralip. p. 128.

ΚΕΡΚΩΠΕΣ

I (2, 393) 35

Οἱ γὰρ πενόμενοι
ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βούδια
Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.

Athenaeus XII p. 551 b: πόσῳ οὖν κάλλιον πενόμενον εἶναι λεπτότερον ὧν καταλέγει Ἕρμιππος ἐν Κέρκωψιν, ἢ ὑπερπλουτοῦντας τῷ Ταναγραίῳ κήτει (leg. Κητεῖ) ἐοικέναι — φησὶ δ' οὕτως ὁ Ἕρμιππος πρὸς τὸν Διόνυσον τὸν λόγον ποιούμενος Οἱ γὰρ πενόμενοι κτλ. Schol. Aristoph. Av. 1406 Ἕρμιππος Κέρκωψιν Ἀνάπηρά σοι κτλ. Ex Athenaeo Eustathius ad Iliad. ν' p. 1288, ex schol. Aristoph. Suidas s. v. Λεω-

τροφίδης. Vs. 1 οἱ γὰρ C et Eustathius. PVL νῦν οἱ γάρ. Fortasse igitur νυνὶ γὰρ οἰδὶ πενόμενοι. Vs. 2 C et Eustathius θύσουσιν. Ibidem vulgatum βοΐδια mutavi in βούδια, ductus his verbis Antiattic. p. 85 29: βούδια, οὐ μόνον βοίδια. Ἕρμιππος Κέρκωπι. Recepit hoc Dindorfius.

36 II (2, 393)

Χρυσίδ' οἴνου πανσέληνον ἐκπιὼν ὑφείλετο.

Athenaeus XI p. 502 b de chryside poculo disserens: καὶ Ἕρμιππος ἐν Κέρκωψι Χρυσίδ' οἴνου κτλ.

37 III (2, 394)

Ἤδη τεθέασαι κόκκον ἐν χιόνι ῥόας;

Athenaeus XIV p. 650 e: καὶ ἐν Ἀναγύρῳ „πλὴν ἀλεί·ρου καὶ ῥόας." Ἕρμιππος δ' ἐν Κέρκωψί φησιν Ἤδη τεθέασαι κτλ.

38. 39 IV V (2, 394)

Athenaeus III p. 123 f: ὀνομάζει δὲ καὶ Ἕρμιππος ἐν Κέρκωψι φρεατιαῖον ὕδωρ οὕτως. Antiattic. p. 88 29. διαλέγειν: ἀντὶ τοῦ διαλέγεσθαι. Ἕρμιππος Κέρκωψιν.

40 VI (2, 394)

Hesychius, Κολακοφοροκλείδης: Ἱεροκλείδης, ὃν ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδοῦσιν Ἕρμιππος μὲν ἐν Κέρκωψι, Φρύνιχος δὲ ἐν Κωμασταῖς. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης Κλεώνυμον εἶναι ὑπέλαβεν, οὐδὲ τὸ τέλειον τοῦ ὀνόματος ἐπιστήσας. Idem v. Κορακοφοροκλείδης: ἔστι γὰρ Ἱεροκλείδης. Id praefert Dobraeus ad Aristoph. Nub. 352.

ΜΟΙΡΑΙ

41 I (2, 395)

Βασιλεῦ Σατύρων, τί ποτ' οὐκ ἐθέλεις
δόρυ βαστάζειν, ἀλλὰ λόγους μέν
περὶ τοῦ πολέμου δεινοὺς παρέχει,
ψυχὴν δὲ Τέλητος ὑπέστης;
κἀγχειριδίου δ' ἀκόνῃ σκληρᾷ
παραθηγομένου βρύχεις κοπίδας,
δηχθεὶς αἴθωνι Κλέωνι.

Plutarchus Pericl. 33. ἐπεφύετο δὲ καὶ Κλέων ἤδη διὰ τῆς πρὸς ἐκεῖνον ὀργῆς τῶν πολιτῶν πορευόμενος ἐπὶ τὴν δημαγωγίαν, ὡς τἀνάπαιστα ταῦτα δηλοποιεῖ τὰ Ἑρμίππου. Βασιλεῦ Σατύρων κτλ. Vs. 6 vulgo παραθηγομένη βρύχεις κο-

πίδας. Corrigunt παραθηγομένης et κοπίδος. Scripsi e Vulcob. παραθηγομένου, et βρύχεις posui pro βρύχει.

II (2, 397. 398) 42

Χλανίδες δ' οὖλαι καταβέβληνται,
θώρακα δ' ἅπας ἐμπερονᾶται,
κνημὶς δὲ περὶ σφυρὸν ἀρθροῦται,
βλαύτης δ' οὐδεὶς ἔτ' ἔρως λευκῆς,
5 ῥάβδον δ' ὄψει τὴν κοτταβικήν
ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην,
Μανῆς δ' οὐδὲν λατάγων ἀίει,
τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ' ἂν ἴδοις
παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας
10 ἐν τοῖσι κορήμασιν οὖσαν.

Athenaeus XV p. 668 a. de cottabi ludo disserens: Ἕρμιππος Μοίραις Χλανίδες δ' οὖλαι κτλ. Vs. 3 libri κνημίδες et ἀρθροῦνται. Correxit Erfurdtus et Porsonus Misc. p. 248. Bergkius Comment. p. 320 κνημῖδε ... ἀρθροῦνται. Vs. 4 libri ἑτέρως. Correxit Iacobsius Mus. Att. III 3 p. 494. Vs. 5 et reliquos habet iterum Athen. XI p. 487 e. Ex Hermippi *Militibus* versum 5 et 6 affert schol. Aristoph. Pac. 1242. V. ad fragm. Στρατ. II. Vs. 7 Dindorfius Μάνης, ut est in altero loco Athenaei. V. Engerum ad Aristoph. Lys. 1212.

III (2, 399) 43

Εἰ δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοιόνδε μάχεσθαι,
καὶ βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' ὀπτὴ μεγάλη καὶ πλευρὸν ὕειον,
τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν δὲ Νόθιππον ἕν' ὄντα·
εἷς γὰρ μόνος ὢν κατεβρόχθισεν ἂν τὴν Πελοπόννησον ἅπασαν.

Athenaeus VIII p. 344 c: Νόθιππον δὲ τὸν τραγῳδιοποιὸν Ἑρμιππος ἐν ταῖς Μοίραις φησίν Εἰ δ' ἦν κτλ. Versum primum non intellego. Vs. 3 legebatur ἑκόντα. Correxit Porsonus Praef. Eurip. Hec. p. XVII. Vs. 4 respexit fortasse Photius Lex. p. 146 3. Κατεβρόχθισεν: κατέπιεν.

IV (2, 399) 44

Ὁ Ζεὺς δὲ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος
μύων ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τὴν ἔνθεσιν.

Athenaeus X p. 418 d: ἔλεγον δὲ καὶ Θετταλικὴν ἔνθεσιν τὴν μεγάλην. Ἕρμιππος Μοίραις Ὁ Ζεὺς κτλ. Respexit Photius p. 88 11. Θετταλικὴ ἔνθεσις: ὁ μέγας ψωμός. Cfr.

Eustathius ad Iliad. p. 857 31. Vs. 2 AB *μύων*. PVL *μύρων*. H. Iacobi *μυῶν* comparans Cratini fr. 52. Hermippi 41.

45 V (2, 400)

Οἶσθα νῦν ὅ μοι ποίησον; τήνδε νῦν μή μοι δίδου,
ἐκ δὲ τοῦ κέρατος αὖ μοι δὸς πιεῖν ἅπαξ μόνον.

Athenaeus XI p. 476 c. de *κερατίνοις ποτηρίοις* agens: *Ἕρμιππος Μοίραις Οἶσθα νῦν ὅ μοι ποίησον κτλ.*

46 VI (2, 400)

Ἢν ἐγὼ πάθω τι τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιών,
τῷ Διονύσῳ πάντα τἀμαυτοῦ δίδωμι χρήματα.

Athenaeus XI p. 486 a. de *λεπαστῇ* disserens: *Ἕρμιππος Μοίραις Ἐὰν ἐγὼ πάθω κτλ.* Cfr. Eustath. ad Il. p. 1246 35. Vs. 1 *ἢν* Porsonus. Vulgo *ἐάν*, pro quo C et Eustathius habent *ἂν*. Vs. 2 *τῷ Διονύσῳ*. De dactylo cfr. Porsonum Hec. p. XXIV.

47 VII (2, 401)

Μείζων γὰρ ἢ νῦν δή ἐστί, καὶ δοκεῖ γέ μοι,
ἐὰν τοσοῦτον ἐπιδιδῷ τῆς ἡμέρας,
μείζων ἔσεσθαι Διαγόρου τοῦ Τερθρέως.

Schol. Aristoph. Ran. 320. *γέγονε δὲ καὶ ἕτερος (Διαγόρας) κωμῳδούμενος ἐπὶ μεγέθει. Ἕρμιππος ἐν Μοίραις Μείζων γὰρ ἢ νῦν κτλ.* Hinc Suidas s. v. *Ἴακχος*. Vs. 1 vulgo *γὰρ ἦν. νῦν δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖ δέ μοι.* Suidas *δ' ἐστί.* V et Θ *δέ ἐστι. δέ* ante *μοι* omittit Θ. Correxit Bergkius Comm. p. 321. Vs. 2 *τοσοῦτον* Dindorfius. Scholiasta *τι τούτων*. Suidas *τις*. Cod. Leid. *ἔτι* sine *ἐάν*. Ibidem *ἐπιδιδῷ τῆς* Suidas. Scho- [illegible] Vs. 3 Suidas *ὅτι μείζων ἔτ' ἔσται*. Verba [illegible] *Διαγόρου* omittit.

Σ Τ Ρ Α Τ Ι Ω Τ Α Ι

I (2, 402) 50

Α. Χαῖρ' ὦ διαπόντιον
στράτευμα, τί πράττομεν;
τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μαλακῶς
ἔχειν ἀπὸ σώματος,
κόμῃ τε νεανικῇ
σφρίγει τε βραχιόνων.
Β. ᾖσθου τὸν Ἄβυδον ὡς
ἀνὴρ γεγένηται;

Athenaeus XII p. 524 f: *καὶ Ἀβυδηνοὶ . . . ἀνειμένοι τὴν ἰαιτάν εἰσι καὶ κατεαγότες, ὡς παρίστησιν Ἕρμιππος ἐν στρατιώταις Χαῖρ' ὦ διαπόντιον κτλ.* Vs. 1 *Χαῖρ' ὦ* pro *ἄρω* Dobraeus Adv. II p. 339. Vs. 2 *πραττομένων* ABP. *πραττόμενος* VL. *πράττομεν* Dobraeus. Vs. 3 et 4 Bergkius mm. p. 324 ita restituere conatus est: *τὰ μέν γ' ἀπὸ σώμα-ος | πρὸς ὄψιν ἔχει καλῶς.* Hermannus autem sic: *τὰ μέν γε πρὸς ὄψιν εἰ | δοκεῖτε μάλ' οὐ κακῶς | ἔχειν ἀπὸ σώματος.* orum neutrum sufficit. Vs. 5. 6 *νεανικῇ σφρίγει* Villebrunius. ugo *νεανικῇ φρίγει.* B *νεανικῆς φρίγει.*

II (2, 403) 51

Ῥάβδον δ' ὄψει τὴν κοτταβικήν
ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην.

Schol. Aristoph. Pac. 1242: *περὶ μὲν οὖν τῆς ῥάβδου* (in do cottabi) *Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις Ῥάβδον ὄψει κτλ.* ndem versus posuit in Moeris Fragm. II. Cfr. Hist. crit. p. 95, i quod utriusque fabulae simillimum argumentum fuisse dixi, tellexit etiam Bergkius Comment. p. 323, qui Milites Moerarum *ασκευήν* fuisse haud inepte suspicatur.

III (2, 403) 52

Χία δὲ κύλιξ ὑψοῦ κρέμαται
περὶ πασσαλόφιν.

Athenaeus XI p. 480 e: *ἐπαινοῦνται δὲ καὶ αἱ Χῖαι κύλι-ες, ὧν μνημονεύει Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις Χία δὲ κύλιξ* τλ. Eadem ex Athenaeo Eustathius ad Od. p. 1428 61.

IV (2, 403) 53

Νικᾷ δ' ᾧα λιθίνην μάκτραν.

Pollux X 181: *οὕτω (ᾧαν) τὴν μηλωτὴν ἐκάλουν, ἴσως ἀπὸ τῆς οἰός, τοῖς δὲ στρατιώταις καὶ ἀντὶ μάκτρας ὑπουρ-*

γεῖ, ὅπερ ἐν Στρατιώταις Ἕρμιππος ὑποδηλοῖ λέγων Νικ
δ' ᾧα λιθίνην μάκτραν.

54 V (2, 404)

Ὥρα τοίνυν μετ' ἐμοῦ χωρεῖν τὸν κωπητῆρα λαβόντα
καὶ προσκεφάλαιον, ἵν' ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας ῥοθιάζῃς.
Β. ἀλλ' οὐ δέομαι πανικτὸν ἔχων τὸν πρωκτὸν προσκεφαλαίο

Hesychius, Πάνικτον: Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις Ὥρα το νυν κτλ. Vs. 1 τὸν addidit Salmasius. Vs. 2 ῥοθιάζῃς Blom fieldus Gloss. Aesch. Pers. 402. Vulgo ῥοθιάξῃς. Idem vs. addidit προσκεφαλαίου.

55 VI (2, 405)

Ὥρα μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τὴν ᾧαν περιδεῖσθαι
περὶ τὴν ὀσφύν.

Eustathius ad Odyss. p. 1828 58 ex Aristophane gram matico: μηλωτὴν καλοῦμεν καὶ τὴν αἰγείαν δοράν, τὴν δὲ τ προβάτων ἔνιοι οἰέην. τῶν δὲ ἀρχαίων Ἀττικῶν τινὲς συν λιφὴν ποιούμενοι ᾧαν ἐκάλουν. καὶ φέρει καὶ χρῆσιν Ἑρμί που ταύτην Ὥρα μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τὴν ᾧαν περ δεῖσθαι περὶ τὴν ὀσφύν. Idem ad Iliad. p. 877 55 ex eode Aristophane: μηλωτὴν καλοῦμεν καὶ τὴν αἰγείαν δοράν, τὴν τῶν προβάτων τινὲς οἰέην, ὅθεν ἡ ᾧα συνήλειπται οἷον Ὥ μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς κτλ. Ad Milites haec revocavi propt Fragm. V.

56 VII (2, 405)

Οἴμοι τάλας, δάκνει, δάκνει,
ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν.

Athenaeus XIV p. 649 c: χρῶνται δὲ τῷ ἀπεσθίειν ἀν τοῦ ἀπό τινος ἐσθίειν, ὡς Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις Οἴμ τάλας κτλ. Cfr. Eustathius ad Odyss. p. 1753 27.

57 VIII (2, 405)

Τίς ἔσθ' ὁ πωλῶν τἀνδράποδ'; Β. ὅδ' ἐγὼ πάρα.

Grammat. apud Cram. Anecd. Ox. I p. 363 20: παρὰ Ἀ τικοῖς δὲ μάλιστα ἐπὶ πρώτου προσώπου ἡ παρά, ἀντὶ τ πάρειμι. Κρατῖνος Μαλθακοῖς καὶ Ἕρμιππος Στρατιώτιο (sic) ὁ πωλῶν τ' ἀνδράποδ', ὅδ' ἐγὼ παρά. Cfr. quos Cr merus affert Eustathius ad Iliad. p. 586 et Etymol. M. p. 651 ubi legitur τίς ἔσθ' ὁ πωλῶν τἀνδράποδ'; ἐγὼ πάρα. Correx Bergkius Comment. p. 434.

IX (2, 406) 58

Zenobius Prov. II 23: *Ἀνερίναστος εἶ. τάττεται ἡ παροιμία παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Στρατιώταις.*

X (2, 406) 59

Τῶν φιβάλεων μάλιστ' ἂν ἢ τῶν κοράκεων.

Athenaeus III p. 77 a: *κοράκεων δὲ σύκων εἶδος Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις παραδίδωσι διὰ τούτων Τῶν φιβάλεων κτλ.* PL *διὰ τούτων, ἢ τῶν φιβάλεων,* unde suspicabar *διὰ τουτωνί Τῶν φιβάλεων κτλ.* Dobraeus Advers. II p. 300 *ἢ τῶν φιβαλέων; B. μάλιστά γ' ἢ τῶν κορ.*

XI (2, 406) 60

Athenaeus X p. 423 a: *καὶ ἠρίσταμεν δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς — καὶ Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις Ἠριστάναι καὶ παριστάναι τουτί.* Ante Dindorfium legebatur *ἀριστάναι.* Photius p. 75 9. *ἠριστάναι: Ἕρμιππος. ὡς καὶ δεδειπνάναι φασίν.* Imperite Eustathius ad Odyss. p. 1900 9. Quae sequuntur verba *καὶ παριστάναι τουτί,* ea sic scripta affert C *παρεστάναι τουτωΐ.* Dindorfio *καὶ παριστάναι* ex *ἠριστάναι* depravatum videtur.

ΦΟΡΜΟΦΟΡΟΙ

I (2, 407. 408) 61

Ἕσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐξ οὗ ναυκληρεῖ Διόνυσος ἐπ' οἶνοπα πόντον,
ὅσσ' ἀγάθ' ἀνθρώποις δεῦρ' ἤγαγε νηὶ μελαίνῃ.
ἐκ μὲν Κυρήνης καυλὸν καὶ δέρμα βόειον·
5 *ἐκ δ' Ἑλλησπόντου σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη·*
ἐκ δ' αὖ Ἰταλίας χόνδρον καὶ πλευρὰ βόεια·
καὶ παρὰ Σιτάλκου ψώραν Λακεδαιμονίοισιν,
καὶ παρὰ Περδίκκου ψεύδη ναυσὶν πάνυ πολλαῖς.
αἱ δὲ Συράκουσαι σῦς καὶ τυρὸν παρέχουσιν.
10 *καὶ Κερκυραίους ὁ Ποσειδῶν ἐξολέσειεν*
ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς, ὅτιὴ δίχα θυμὸν ἔχουσιν.
ταῦτα μὲν ἐντεῦθεν. ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστά
ἱστία καὶ βύβλους, ἀπὸ δ' αὖ Συρίας λιβανωτόν.
ἡ δὲ καλὴ Κρήτη κυπάριττον τοῖσι θεοῖσιν·
15 *ἡ Λιβύη δ' ἐλέφαντα πολὺν παρέχει κατὰ πρᾶσιν·*
ἡ Ῥόδος ἀσταφίδας τε καὶ ἰσχάδας ἡδυνείρους.
αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίας ἀπίους καὶ ἴφια μῆλα·
ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους.

αἱ Παγασαὶ δούλους καὶ στιγματίας παρέχουσιν.
20 τὰς δὲ Διὸς βαλάνους καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα
Παφλαγόνες παρέχουσι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Φοινίκη καρπὸν φοίνικος καὶ σεμίδαλιν·
Καρχηδὼν δάπιδας καὶ ποικίλα προσκεφάλαια.

Athenaeus I p. 27 d e: Ἀντιφάνης που ὁ χαρίεις τὰ ἑκάστης πόλεως ἰδιώματα οὕτω καταλέγει — Ἕρμιππος δ' τως Ἔσπετε κτλ. Ad Phormophoros haec referenda esse stat ex Hesychio et Antiatticista. V. ad vs. 20 et Quaest. sc p. 31. Vs. 6 αὖτ' Iacobsius Anthol. Palat. p. 1027. Vs. 9 σῦς Eustathius ad Il. p. 261 9 σῖτον, nec male si scribas ἄ σιν. Ad σῦς cf. Athen. XII p. 540 d. ὗς ἐκ Σικελίας. Vs. 11 ὅτι δίχα. Conieceram ἄνδιχα, quod recepit Dindorfius. Sed mericum est δίχα θυμὸν ἔχειν, non ἄνδιχα. Itaque scripsi dubitanter proposuit Dindorfius ὁτιὴ δίχα. Vs. 17 Εὐβοίης Vs. 20 Hesychius s. v. Διὸς βάλανοι. Ἕρμιππος Φορμοφό Τὰς Διὸς βαλάνους κτλ. Antiatticista p. 82 19. Ἀμύγδ Ἕρμιππος Φορμοφόροις. Vs. 22 libri Φοινίκη δ' αὖ καρ Correxit Iacobsius ad Anthol. Pal. p. 577.

62 II (2, 410)

Μενδαῖον, τοῦ μὲν καὶ ἐνουροῦσιν θεοὶ αὐτοί
στρώμασιν ἐν μαλακοῖς. Μάγνητα δὲ μειλιχόδωρον
καὶ Θάσιον, τῷ δὴ μήλων ἐπιδέδρομεν ὀδμή,
τοῦτον ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον
5 τῶν ἄλλων οἴνων, μετ' ἀμύμονα Χῖον ἄλυπον.
ἔστι δέ τις οἶνος, τὸν δὴ σαπρίαν καλέουσιν,

[redacted]

68 VIII (2, 413)

Grammat. Bekkeri p. 419 26. *Ἀπεδημηκότες*: *Ἕρμιππος Φορμοφόροις*. Transscripsit haec Suidas v. *ἀπεδημηκότες*.

Ε Κ Τ Ω Ν Ι Α Μ Β Ω Ν

69 I (1, 96)

Schol. Aristoph. Plut. 701 *Ἕρμιππος ἐν τῷ πρώτῳ Ἰάμβῳ τῶν τριμέτρων Ἀσκληπιοῦ καὶ Λαμπετίας τῆς Ἡλίου λέγει Μαχάονα καὶ Ποδαλείριον καὶ Ἰασὼ καὶ Πανάκειαν καὶ Αἴγλην νεωτάτην.*

70 II (1, 97)

Τὰς λευκερίνεως δὲ χωρὶς ἰσχάδας.

Athenaeus III p. 76 c. *λευκερινεὸς δέ τι εἶδός ἐστι συκῆς καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ τὰ λευκὰ σῦκα φέρουσα, μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἕρμιππος ἐν Ἰάμβοις οὕτως Τὰς λευκερίνεως κτλ.*

71 III (1, 97)

Schol. Aristoph. Av. 1150. *ὁ δὲ ὑπαγωγεύς, ὥς τινες, σιδηροῦν τι οἷον πτυΐδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί, οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας, τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν· εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι· τοιοῦτο γάρ τι καὶ Ἕρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει.* Hermippi verba ex integrioribus scholiis servavit Suidas v. *ὑπαγωγεύς*. *οἱ δὲ πηλόν τινα, καθὼς καὶ Ἕρμιππος· Ξύνεστι γὰρ δεσμῷ μὲν οὐδενί· τοῖσι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις.* Quae ita fere emendanda sunt:

Ξύνεστι γὰρ δεσμῷ μὲν οὗτος οὐδενί,
τούτοισι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς αὑτοῦ τρόποις.

Videtur id figurate intellegendum esse.

72 IV (1, 97)

Εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην·
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὡραίαν πόλιν.

Athenaeus XI p. 461 e. *οὐ τῶν Κυλικράνων εἷς ὑπάρχων, οὓς χλευάζων Ἕρμιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησίν Εἰς τὸ Κυλικράνων κτλ.* Schweighaeuserus *σκληρόπεδον*. Videtur aliud quid latere. Cum hoc fragmento proximum coniungendum videtur, quod et ipsum de Heraclea interpretor. Cfr. Hist. crit. p. 98.

V (1, 98) 73

Ὕστερον δ' αὐτὸν στρατηγὸν οὖσαν εἱλωτισμένην
καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην.

Schol. Aristoph. Vesp. 1169. τρυφερόν τι διασαλακώνισον] ὁμοίως δ' ἐστὶ καὶ παρ' Ἑρμίππῳ ἐν τοῖς Τετραμέτροις Ὕστερον κτλ. Vs. 1 codex οὓς ἀνειλωτημένην. Fritzschius Quaest. Aristoph. I p. 287 οὖσαν εἱλωτημένην. Scripsi εἱλωτισμένην, quam formam adstruit quod Suidas servavit κατειλωτισμένος. Praeterea scribendum videtur αὐτὴν στρατηγῶν. Vs. 2 libri σεσαλωκισμένην. Correxit Schneiderus Lex. gr. v. σαλακωνεύω.

VI (1, 99) 74

Schol. Aristoph. Av. 303 κεβλήπυρις] μήποτε οὐχ ἓν ἐστιν ἀλλὰ δύο, φησὶν ὁ Σύμμαχος. καὶ ἐν τοῖς Καλλιμάχου μὲν ἀναγέγραπται κέβλη, εἶτα μύρμηξ. Ἑρμίππου Τετραμέτροις καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρωνός τις ὢν κεβλήπυρίς τις ὀνομάζεται. Dobraeus ὥς τις ὢν κοπρώνης pro τὸν πρωνός τις ὤν. Non expedio.

VII (1, 99) 75

Athenaeus XV p. 667 d. de cottabo disserens: ὁμοίως διεξέρχονται Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ καὶ Καλλίας ἐν Κύκλωψι καὶ Εὔπολις Ἑρμιππός τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις.

VIII (1, 99) 76

Athenaeus XV p. 700 d. Ἑρμιππος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἰάμβοις τὸ στρατιωτικὸν λυχνεῖον σύνθετον οὕτως ὀνομάζει.

EX INCERTIS FABVLIS

I (2, 413) 77

Μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι μεθύειν τὸν ἄνδρα χρή
τὸν ἀγαθὸν οὐδὲ θερμολουτεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς.

Athenaeus I p. 18 c. de balneorum usu: Ἑρμιππος Μὰ Δί' οὐ κτλ. Articulum ante Δία addiderunt Porsonus et Erfurdtus.

II (2, 413) 78

Ὥστε Μαραθῶνος τὸ λοιπὸν ἐπ' ἀγαθῷ μεμνημένοι
πάντες ἐμβάλλουσιν ἀεὶ μάραθον εἰς τὰς ἁλμάδας.

Athenaeus II p. 56 c. de variis olivarum generibus agens: Ὥστε Μαραθῶνος . . . . ἁλμάδας, φησὶν Ἑρμιππος. Vs. 2 ἐμβάλλουσιν ἀεὶ BC. ἀεὶ ἐμβάλλουσιν VL. Porsonus ad

Aristoph. Eccles. 275 ἐμβαλοῦσιν, quod recepit Dindorfius. Pro ἀεὶ Porsonus αἰεί, et pro εἰς VL ἐς. Ad Moeras rettulit Bergkius Comment. p. 321.

79 III (2, 414)

Ἐγώ σου σήμερον
τύπτων τὸ πρόσωπον αἱμορυγχιᾶν ποιήσω.

Grammat. Bekkeri p. 362 15. Αἱμορυγχία: Δώριόν ἐστι τοὔνομα, πλὴν καὶ ὁ Ἀττικὸς Ἑρμιππος ἐχρήσατο τῇ φωνῇ εἰπών Ἐγώ σου σήμερον τύπτων τὸ πρόσωπον αἱμορυγχίαν ποιήσω. σημαίνει δὲ τὸ καθημάχθαι τὸ ῥύγχος. Φρύνιχος μέντοι οὐκ ἐγκρίνει τὴν φωνήν. Ita codex. Bekkerus ποιῶ. Hesychius, Αἱμορυγχιᾶν: καθημάχθαι τὸ ῥύγχος. Recte igitur etiam Hermippo infinitivum restituit Schneiderus in Lexico. Fortasse ἐγὼ δὲ τήμερόν σου et vs. 2 νὴ Δί' ante αἱμορυγχιᾶν sive potius αἱμορρυγχιᾶν. Quamquam locus etiam ad dimetros revocari potest.

80 IV (2, 414)

Σὺ δὲ τὴν κεφαλὴν ψάθαλλέ μου.

Phrynichus Appar. Soph. p. 9 7: Ἀναψαθάλλειν — Ἑρμιππος ἄνευ προθέσεως λέγει ψαθάλλειν ἀντὶ τοῦ κνᾶν. Σὺ δὲ τὴν κεφαλὴν ψάθαλλέ μου, ἀντὶ τοῦ ψηλάφα.

81 V (2, 415)

Ἃ τόθ' ἥσθην, ταῦτα νῦν ἀνήδομαι.

Phrynichus Appar. Soph. p. 25 19. ἀνήδομαι ἐφ' οἷς ἥσθην: ἀντὶ τοῦ οὐκέθ' ἥδομαι. Ἑρμιππος Ἃ τόθ' ἥσθην, ταῦτα νῦν ἀνήδομαι, ἀντὶ τοῦ καὶ τὴν ἐπ' ἐκείνοις γεγενημένην ἀπορρίπτω καὶ ἀποτίθεμαι ἡδονήν. Bekkerus χἃ τόθ' ἥσθην. Valcken. ad Euripidis Hipp. p. 259 ἃ γὰρ τόθ' ἥσθην. Pro ἀνήδομαι Lobeckius ἀφήδομαι.

82 VI (2, 415)

Τὴν κεφαλὴν ὅσην ἔχει.

ὅσην κολοκύντην.

Athenaeus II p. 59 c: Ἀττικοὶ δὲ μόνως (scil. non addito Ἰνδική similive cognomine) καλοῦσιν αὐτὴν κολοκύντην. Ἑρμιππος Τὴν κεφαλὴν ὅσην ἔχει. ὅσην κολοκύντην. Ita Dindorfius ex C. Vulgo ὅση κολοκύντην. Casaubonus ὅση κολοκύντη. Dobraeus ad Aristoph. Av. 1008 Τὴν κεφαλὴν ἔχει | ὅσην κολοκύντη. Quod verum videtur, sed ita ut κολοκύντην servandum putem.

VII (2, 415) 83

Pollux VII 194: Ἕρμιππος δὲ ἐπὶ τοῖ προπιστευθέντος ἄνευ ἀργυρίου πίνειν ἐκ καπηλείου προδόσει πίνειν εἴρηκε.

VIII—X (2, 416) 84—86

Moeris Attic. p. 209 19. Σωδάριον: Ἕρμιππος, τὸ ὑφ' ἡμῶν σουδάριον. Schol. Arist. Vesp. 361. Σκοπιωροῦνται: κατοπτεύουσι καὶ παραφυλάττουσιν. Ἕρμιππος δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς σκοπῆς θεωρεῖν. Suidas, Δειλοκομπήσας: ἐξαπατήσας. Ἕρμιππος. Rectius Hesychius, Δειλοκοπήσας: ἐξαπατήσας, ἐκφοβήσας.

XI XII (2, 416) 87. 88

Pollux II 125: Ἕρμιππος δὲ ὁ κωμικὸς καὶ περιλέγειν εἴρηκε τὸ περιέρχεσθαι τῷ λόγῳ, οἷον περισσὰ λέγειν. Idem III 125 πωλητήριον δὲ Ἕρμιππος ὁ κωμικός.

XIII—XV (2, 416. 417) 89—91

Grammat. Bekkeri p. 367 33. Ἀκολουθοῦντε: ἀντὶ τοῦ ἀκολουθούσα δυϊκῶς. οὕτως Ἕρμιππος. Καὶ γὰρ κέχρηνται ταῖς ἀρσενικαῖς μετοχαῖς ἀντὶ θηλυκῶν πολλάκις. Idem p. 401 18: Ἀνεψιαδοῖ, Ἀριστοφάνης, καὶ ἀνεψιαδοῦς Φερεκράτης, καὶ Ἕρμιππος ἀνεψιαδοῦν. Idem p. 470 10. Ἀφεῦσαν: ἀφῆκαν. Πλάτων καὶ Ἕρμιππος. Pro ἀφεῦσαν scribendum videtur ἀφεῖσαν.

XVI—XVIII (2, 417) 92—94

Photius p. 9 23: ἔφη δὲ καὶ ἀδηφαγοῦσα Σοφοκλῆς καὶ ἀδηφαγεῖν Ἕρμιππος. Idem p. 230 10. Λολλοῦν: τὰ παιδία τὸν θεόν. οὕτως Ἕρμιππος. Hesychius, Λόγχια: τὰ παιδία τῶν θεῶν. κέχρηται τῇ λέξει Ἕρμιππος. Non expedio. Idem p. 285 15. Ναικισήρεις: καὶ παρὰ Φερεκράτει καὶ Ἑρμίππῳ. τοὐναντίον δὲ σημαίνει τῷ ἀληθεύειν.

XIX—XXI (2, 417) 95—97

Photius p. 339 21. Ὀξίνην: τὸν οἶνον, οὐκ ὀξίναν. καὶ Ἑρμιππος καὶ Φιλωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι. Pro ὀξίναν forsan ὄξινον. Idem p. 508 3. Σέων: σητῶν. οὕτως Ἕρμιππος. Idem p. 656 22. Ψῦχος: τὸ ῥῖγος. Ἡρόδοτος, ἀλλὰ καὶ Ἕρμιππος.

MYRTILVS

ΤΙΤΑΝΟΠΑΝΕΣ

1 I (2, 418)

Aristoteles Eth. Nic. IV 6. de ineptis divitiarum ostentatoribus disserens: *οἷον ἐρανιστὰς γαμικῶς ἑστιῶν, καὶ κωμῳδοῖς χορηγῶν ἐν τῇ παρόδῳ πορφύραν εἰσφέρων, ὥσπερ οἱ Μεγαρεῖς.* Ad quae Aspasius haec habet: *σύνηθες ἐν κωμῳδίᾳ παραπετάσματα δέρρεις ποιεῖν, οὐ πορφυρίδας. Μυρτίλος ἐν Τιτανόπαισι.* V. ad Eupolidis Prospalt. fr. II.

2 II (2, 419)

Schol. Arist. Av. 1490: *οἱ ἥρωες δὲ δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται — διό μοι δοκοῦσι καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες σιγὴν ἔχειν, ὡς Μυρτίλος ἐν Τιτανόπασί φησιν.*

3 III (2, 419)

Pollux II 110: *τὸ δὲ ἐπιγιγνόμενον τῇ γλώττῃ ἑλκίδιον ὀλοφυκτὶς καλεῖται ἐν τοῖς Τιτανασταῖσι τοῦ Μυρτίλου.* Ita Falck. At Par. A apud Bekkerum *Τιτανογίγασι.*

EX INCERTA FABVLA

4 (2, 419)

Ὡς ὁ μὲν κλέπτης, ὁ δ' ἅρπαξ,
ὁ δ' ἀνάπηρος πορνοβοσκός
καταφαγᾶς.

Phrynichus Epit. p. 433 damnans usum vocis *καταφαγᾶς*: *ἴσως δ' ἂν εἴποις, ὅτι ἠκολούθησα Μυρτίλῳ λέγοντι· Ὡς ὁ μὲν κτλ. ἀλλ' οὐκ ἐχρῆν τὰς ἅπαξ εἰρημένας λέξεις ἁρπάζειν.* Pollux VI 40: *παμπόνηρος δὲ ὁ παρὰ τῷ Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ καταφαγᾶς.*

PHILONIDES

ΚΟΘΟΡΝΟΙ

1 I (2, 421)

Παναγεῖς γενεάν, πορνοτελῶναι, Μεγαρῆς, δεινοὶ πατραλοῖαι.

Pollux IX 29: *ἐν Φιλωνίδου Κοθόρνοις ἐστὶν εἰρημένον Παναγεῖς γενεάν κτλ.* Idem VII 202: *Φιλωνίδης* (ita MS Falckenb. pro *Ἑρμιππος*) *δὲ ἐν τοῖς Κοθόρνοις πορνοτελῶναι.* Pro *δεινοί* Bergkius Comment. p. 132 voluit *δειλοί.*

IX (2, 406) 58

Zenobius Prov. II 23: *Ἀνερίναστος εἶ. τάττεται ἡ παροιμία παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Στρατιώταις.*

X (2, 406) 59

Τῶν φιβάλεων μάλιστ' ἂν ἢ τῶν κοράκεων.

Athenaeus III p. 77 a: *κοράκεων δὲ σύκων εἶδος Ἑρμιππος ἐν Στρατιώταις παραδίδωσι διὰ τούτων Τῶν φιβάλεων κτλ.* PL *διὰ τούτων, ἢ τῶν φιβάλεων,* unde suspicabar *διὰ τουτωνί Τῶν φιβάλεων κτλ.* Dobraeus Advers. II p. 300 *ἢ τῶν φιβαλέων; B. μάλιστά γ' ἢ τῶν κορ.*

XI (2, 406) 60

Athenaeus X p. 423 a: *καὶ ἠρίσταμεν δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς — καὶ Ἑρμιππος ἐν Στρατιώταις Ἠριστάναι καὶ παριστάναι τουτί.* Ante Dindorfium legebatur *ἀριστάναι.* Photius p. 75 9. *ἠριστάναι: Ἑρμιππος. ὡς καὶ δεδειπνάναι φασίν.* Imperite Eustathius ad Odyss. p. 1900 9. Quae sequuntur verba *καὶ παριστάναι τουτί,* ea sic scripta affert C *παρεστάναι τουτωί.* Dindorfio *καὶ παριστάναι* ex *ἠριστάναι* depravatum videtur.

ΦΟΡΜΟΦΟΡΟΙ

I (2, 407. 408) 61

Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐξ οὗ ναυκληρεῖ Διόνυσος ἐπ' οἴνοπα πόντον,
ὅσσ' ἀγάθ' ἀνθρώποις δεῦρ' ἤγαγε νηὶ μελαίνῃ.
ἐκ μὲν Κυρήνης καυλὸν καὶ δέρμα βόειον·
5 *ἐκ δ' Ἑλλησπόντου σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη·*
ἐκ δ' αὖ Ἰταλίας χόνδρον καὶ πλευρὰ βόεια·
καὶ παρὰ Σιτάλκου ψώραν Λακεδαιμονίοισιν,
καὶ παρὰ Περδίκκου ψεύδη ναυσὶν πάνυ πολλαῖς.
αἱ δὲ Συράκουσαι σῦς καὶ τυρὸν παρέχουσιν.
10 *καὶ Κερκυραίους ὁ Ποσειδῶν ἐξολέσειεν*
ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς, ὅτιὴ δίχα θυμὸν ἔχουσιν.
ταῦτα μὲν ἐντεῦθεν. ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστά
ἱστία καὶ βύβλους, ἀπὸ δ' αὖ Συρίας λιβανωτόν.
ἡ δὲ καλὴ Κρήτη κυπάριττον τοῖσι θεοῖσιν·
15 *ἡ Λιβύη δ' ἐλέφαντα πολὺν παρέχει κατὰ πρᾶσιν·*
ἡ Ῥόδος ἀσταφίδας τε καὶ ἰσχάδας ἡδυνείρους.
αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίας ἀπίους καὶ ἴφια μῆλα·
ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους.

10 IV (2, 424)

Photius p. 339 21. Ὀξίνην: τὸν οἶνον, οὐκ ὀξίναν. καὶ Ἕρμιππος καὶ Φιλωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι. Pro ὀξίναν forsan ὄξινον. Cfr. Lobeck. Pathol. p. 213.

11–14 V—VIII (2, 424. 425)

Pollux II 24: Φιλωνίδης δὲ καὶ Ὦ πώγωνος πολυτρίχου ἔφη. Fortasse fuit ὦ πολυτρίχου πώγωνος. Idem II 149: χέρνιβα Ὅμηρος τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ, καὶ χερνίψασθαι Φιλωνίδης, καὶ χερνίμματα. Vere opinor Iungermannus χερνίψασθαι ex Homero, χερνίμματα autem ex Philonide afferri monuit. Proinde scribendum videtur, καὶ χερνίψασθαι. Φιλωνίδης δὲ καὶ χερνίμματα. Idem III 101: Φιλωνίδης δὲ τὸν ἐπιχαίροντα ἐπίχαρτον εἴρηκεν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο φαῦλον. ὥστε βέλτιον μὴ ὀνόμασι χρῆσθαι ἀλλὰ μετοχαῖς. Idem VI 168: Δείναρχος δὲ καὶ φιλοπόνηρον ἢ ὡς Φιλωνίδης φιλομόχθηρον.

De alio loco, qui Philonidi tribuitur apud Pollucem III 18, vide Nicophontis Fragm. inc. fab. I. Quos Stobaeus Flor. 9, 14. 33, 7. et 35, 6 Philonidi tribuit versus, ad novae comoediae poetas referendos esse vidit Hanovius Exerc. crit. p. 18.

EVPOLIS

ΑΙΓΕΣ

1 I (2, 426)

Βοσκόμεθ' ὕλης ἀπὸ παντοδαπῆς, ἐλάτης πρίνου κομάρου τε
πτόρθους ἁπαλοὺς ἀποτρώγουσαι, καὶ πρὸς τούτοισί γε θαλλόν,
κύτισόν τ' ἠδὲ σφάκον εὐώδη, καὶ σμίλακα τὴν πολύφυλλον,
κότινον, σχῖνον, μελίαν, πεύκην, ἁλίαν δρῦν, κιττόν, ἐρίκην,
πρόμαλον, ῥάμνον, φλόμον, ἀνθέρικον, φηγόν, κισθόν, θύμα,
θύμβραν.

Plutarchus Symp. IV 1 662 E. ἀλλὰ τῷ μὲν αἱ παρ' Εὐπόλιδι αἶγες ἀντικαρτεροῦσιν ὑμνοῦσαι τὴν τροφὴν ὡς παμμιγῆ καὶ ποικίλην οὖσαν, οὕτω πως λέγουσαι· Βοσκόμεθ' ὕλης ἀπὸ παντοδαπῆς κτλ. Macrobius Saturn. VII 5. notus est omnibus Eupolis inter elegantes habendus veteris comoediae poetas. Is in fabula quae inscribitur Aeges, inducit capras de cibi sui copia in haec se verba iactantes: Βοσκόμεθ' ὕλης

Vs. 7 Bergkius *τοῦ*. Ib. vulgo *ἀνοιγομενάων*. B et Eustathius *ἀνοιγομένων*. Correxit Bergkius. Vs. 9 „aut hic oportuit *ὀδμή*, aut vs. 3 *ὀσμή*." Dindorfius. Praetuli formam epicam et *θεσπεσίῃ* scripsi pro *θεσπεσία*, quod fecit etiam Dobraeus. *Ὑψερεφὲς* B et Eustathius: vulgo *ὑψιρεφές*. Vs. 11 *παρέχειν πίνειν* VL. *ἀεὶ* interserunt BCD, unde Dindorfius suspicatur *τοῦ παρέχειν αἰεὶ πίνειν*. Non placet. Ibidem *δαιτὶ θαλείῃ* Dindorfius. Vulgo *τῇσι θαλείης*. BCD *τῇ θαλείᾳ*. Pro *τούτου* Bergkius *τουτί* verba ita distinguens: *ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ τοῦτ' ἐστί· τὸ νέκταρ τουτὶ χρὴ παρέχειν κτλ.*

III (2, 411) 63

Τῇδ' ἐξιόντι δεξιᾷ, ὦ λυχνίδιον.

Athenaeus XV p. 700 d: *Ἕρμιππος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἰάμβοις τὸ στρατιωτικὸν λυχνεῖον σύνθετον οὕτως ὀνομάζει. ἐν δὲ Φορμοφόροις δράματι Τῇδ' ἐξιόντι δεξιᾷ, ὦ λυχνίδιον.* Tentabam *τῇδ' ἐξιόντ' ἐπὶ δεξί' ὦ λυχνίδιον*, scil. *ἄγου με* vel simile quid. Dobraeus Adv. II p. 352 coniiciebat *τί δ' εἶχεν ἐν τῇ δεξιᾷ; B. λυχνίδιον.* „Nisi potius (inquit) *τι δεξιὸν* delenda sunt ut var. lect. et legendum *τῇ δεξιᾷ λυχνίδιον*."

IV (2, 412) 64

Παρὰ τῶν καπήλων λήψομαι τὸ σύμβολον.

Pollux IX 71: *εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον βραχὺ νομισμάτιον, ἡμίτομόν τι νομίσματος. ὁ γοῦν Ἕρμιππος ἐν Φορμοφόροις λέγει Παρὰ τῶν καπήλων κτλ.*

V (2, 412) 65

Pollux X 122: *Ἕρμιππος ἐν Φορμοφόροις τὸν κύαθον καὶ τὴν οἰνοχόην καὶ τὸ λυχνίον* (Fragm. III) *καὶ τὰ τοιαῦτα σκεύη χαλκίδια καὶ χαλκία καλεῖ, ὡς ἐκ χαλκοῦ πεποιημένα.*

VI (2, 412) 66

Pollux VII 80: *ὕπισχλοι δὲ πολιτελὲς ἀνδρεῖον* (*ὑπόδημα*), *οὗ Ἕρμιππος ἐν Φορμοφόροις μνημονεύει.* Ita cod. Falck. pro *ὕπιχλοι*. Casaubonus ad Athen. XV p. 700 d scribebat *καὶ σύκχοι*. Aliis placet *ὕσκλοι* vel *ὕσκλοι*. Forsan *ἕπτυσχλοι*.

VII (2, 412) 67

Schol. Aristoph. Av. 750: *οὗ* (Phrynichi comici) *μέμνηται Ἕρμιππος ἐν Φορμοφόροις ὡς ἀλλότρια ὑποβαλλομένου ποιήματα.*

4 IV (2, 429)

Διόνυσε χαῖρε. μή τι πέντε καὶ δύο;

Athenaeus X p. 426 e f: *οἱ δ' ἐπιτεταμένως χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος . . . . Εὔπολις Αἰξὶν Διόνυσε χαῖρε κτλ.* Habent etiam Photius p. 599 22 et Eustath. ad Odyss. p. 1624 44.

5 V (2, 429)

Αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.

Athenaeus IX p. 409 a: *παρὰ μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς παροξυτόνως ἀνέγνωσται χερνίβα, παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ „εἰς χερνίβ' ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης γόνος." ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Αἰξὶν Αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.*

6–8 VI—VIII (2, 430)

Καὶ τῆς λοπάδος ἔνεισι δ' ἕψητοί τινες.

Photius p. 47 6. *Ἕψητοί: πληθυντικῶς. τὰ ἰχθύδια· ὡς ἀφυῖαι (ἀφύαι) καὶ μεμβράδες. Εὔπολις Αἰξὶν Καὶ τῆς λοπάδος κτλ.* Codex *λοιπάδος*. Porsonus distinxit post *λοπάδος*. Fortasse *ἔνεισιν ἕψητοί*. *Μεμβράδας* in hac fabula Eupolin commemorasse Athenaeus testatur VII p. 287 e: *ἐν δὲ ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξὶν ἔστιν εὑρεῖν καὶ διὰ τοῦ μ γραφόμενον*, scil. *μεμβράδες* pro *βεμβράδες*. Ex eadem fabulae parte afferuntur ab Athenaeo VII p. 301 a. haec: *Εὔπολις Αἰξίν*

Ὦ Χάριτες αἶσι μέλουσιν ἕψητοί.

Vbi fortasse *αἷς* scribendum; ante Casaubonum *μέλλουσιν*.

9. 10 IX a. b (2, 430)

Ἐπίσταμαι γὰρ αἰπολεῖν, σκάπτειν, νεᾶν, φυτεύειν.

Photius p. 290 20. *Νεᾶν: οὐ νεοῦν τὴν γῆν, καὶ νεατὸν Ξενοφῶν, οὐ νέωσιν. Εὔπολις Αἰξὶν Ἐπίσταμαι κτλ.* Is quem haec dicentem fecit Eupolis magnas haud dubie in hac fabula partes habuit. Idem compellari videtur in hoc loco, quem omisso auctoris et fabulae nomine servavit Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 353 26. *Αἰγιάζειν*:

Σὺ δ' αἰγιάζεις ἐνθαδὶ καθήμενος,

ἀντὶ τοῦ περὶ αἰγῶν λαλεῖς. Quae leguntur etiam apud Suidam v. *αἰγιάζειν*.

11 X (2, 431)

Μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς.

Photius p. 564 17. *Τάγυρι: τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψίχα λέγουσιν. Εὔπολις Αἰξὶν Καὶ ζῆν μαθόντι κτλ.*

Eadem plane Suidas v. *Τάγυρι*. At Etymol. M. p. 743 57: *Εὔπολις Αἰξί, Μαθόντι δὲ μὴ τάγυρι μουσικῆς*. Recte; nam illud *καὶ ζῆν* nihil est nisi corrupta lectio praecedentis *αἰξίν*.

XI (2, 431) 12

Quintil. Inst. I 10 17. *eosdem utriusque* (musicam et litteras dicit) *praeceptores fuisse quum Sophron ostendit . . . . tum Eupolis, apud quem Prodamus et musicam et litteras docet.* Quae ad Eupolidis Capellas pertinere ex Theodosio p. 11 docui iam olim Quaest. sc. I p. 41 sive Hist. crit. p. 114 sq. Cfr. Cramer Anecd. Ox. IV p. 325. *Prodamo* Bergkius Comm. p. 335 *Prodicum* substituendum esse suspicatur. Rectius fortasse Mauritius Horstig, *Pronomi* nomen reponendum coniicit.

XII (2, 431) 13

Ἐγὼ τελῶ τὸν μισθὸν ὄντιν' ἂν χρῇ.

Suidas, *Χρή*: *ὀξυτόνως, ἤγουν δεῖ. χρῇ δὲ περισπωμένως τὸ ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ τὸ δέῃ. Εὔπολις Αἰξίν Ἐγὼ τελῶ κτλ.* Fortasse *ἄν με χρῇ*, nisi tetrametri sunt reliquiae.

XIII (2, 432) 14

Ταύτην ἐγὼ ζήτουν πάλαι τὴν ἁρμογήν.

Pollux IV 57: *τὴν ἁρμονίαν ἁρμογὴν Εὔπολις εἴρηκε Ταύτην ἐγὼ πάλαι ζητῶν τὴν ἁρμογήν.* Integriora haec habet Suidas v. *ἁρμογή*. *Εὔπολις Αἰξίν Ταύτην ἐγὼ ἐζήτουν πάλαι τὴν ἁρμογήν.*

XIV (2, 432) 15

Τὴν πανδοκεύτριαν γὰρ ὁ γλάμων ἔχει.

Schol. Aristoph. Vesp. 902: *ἐκτείνουσι μέντοι καὶ τὸ ὁ ἄρθρον. Εὔπολις Αἰξί Τὴν πανδοκεύτριαν γὰρ ἀνὴρ ὁ γλήμων ἔχει.* Ven. *ὁ τλήμων ἀνήρ* pro *ἀνὴρ ὁ γλήμων*. Delevi *ἀνὴρ* praeeunte Porsono. Dindorfius *γὰρ ἀνὴρ ὁ γλάμων | ἔχει*, a quo *γλάμων* adscivi.

XV (2, 433) 16

Προσένεγκέ μοὐγγὺς τὸ στόμ' ὀσφρέσθαι τὸ σόν.

Priscianus lib. XVIII p. 230 ed. Kr. *ὀσφραίνομαι τοῦδε καὶ τόδε. Εὔπολις Αἰξίν Προσένεγκέ μοι ἐγγὺς τὸ στόμα ὀσφραίνεσθαι τὸ σόν.* Correxit Elmsleius ad Aristoph. Acharn. 179.

XVI (2, 433) 17

Σφυράδων πολλῶν ἀναμέστη.

Schol. Aristoph. Pac. 790: *σφυράδες εἰσὶ τὰ τῶν αἰγῶν*

καὶ προβάτων ἀποπατήματα. Εὔπολις Αἰξί Σφυράδων κτλ. Dindorfius *ἀνάμεστοι.*

18. 19 XVII XVIII (2, 433)

Athenaeus IX p. 380 f: *τὸ γεῦσαι ἔχομεν ἐν Εὐπόλιδος Αἰξί Τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβών.* Pertinent haec ad eam fabulae partem in qua convivium locum habuit. Eodem referenda *χορδῶν* commemoratio apud Athen. III p. 94 f: *χορδῶν μέμνηται — καὶ Εὔπολις ἐν Αἰξίν.*

20 XIX (2, 433)

Hesychius, *Ἱερεὺς Διονύσου: Εὔπολις Αἰξίν, Ἱππόνικον σκώπτων ὡς ἐρυθρὸν τῇ ὄψει.* Schol. Aristoph. Ran. 308: *Εὔπολις τὸν τοῦ Διονύσου ἱερέα νομίζεσθαι αἰγίπυρον εἶναι ἀντὶ τοῦ πυρρόν. τὸ γὰρ ἄνθος ἔχειν φησὶ Δημήτριος ἱκανῶς ἐρυθρόν.* Quae ita correxit Hemsterhusius ad Hesychii locum: *Εὔπολις τὸν τοῦ Διονύσου ἱερέα ὀνομάζει αἰγίπυρον, ἀντὶ τοῦ πυρρόν.* Latet haud dubie altior corruptela.

21. 22 XX XXI (2, 434)

Photius p. 43 15. *Ἔφιππον: Εὔπολις Αἰξίν.* Idem p. 291 2. *Νεανισκεύεται: Ἄμφις Ἐρίθοις, Ποσείδιππος Δημόταις, Εὔπολις Σφιγξίν.* Vbi *Αἰξὶν* scribendum videri indicavi Hist. crit. p. 115. Sed apud Stephanum Byz. p. 140: *εὕρηται δὲ ἀντραῖος, ὡς Εὐριπίδης Αἰξίν,* nunc non *Εὐριπίδης* in *Εὔπολις,* sed *Αἰξὶν* in *Αἰγεῖ* mutandum arbitror. Atque ita iam Barnesius.

23. 24 XXII XXIII (2, 434)

[redacted]

XXVII XXVIII (2, 435) 28. 29

Moeris p. 191 21 ed. Bekk. Ἀνακές: ὀξυτόνως Ἀττικοί, ὡς καὶ Εὔπολις Αἰξίν. ἀθεράπεντον, Ἕλληνες. Recte pro ἀνήκεστον dictum videtur Piersono. Phrynichus Bekk. p. 16 20. Ἀνεσκιρτημένας: Εὔπολις ἐπὶ τῶν αἰγῶν εἶπε τὴν λέξιν. Ad *Capras* quin haec pertineant, dubitari non potest.

Praeterea hanc fabulam commemorat scholiasta Theocriti VI 1, de quo loco dixi Hist. crit. p. 114.

ΑΣΤΡΑΤΕΥΤΟΙ Η ΑΝΔΡΟΓΥΝΑΙ

I (2, 435) 30

Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν ἐστρατεύετο,
κἀνταῦθα τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν ἀνήρ.

Schol. Aristoph. Av. 1556 de Pisandro: οὗτος δειλὸς ἦν. ἦλθεν οὖν ψυχὴν ἰδεῖν θέλων, ἐπεὶ οὐκ εἶχεν. ὡς (fort. καὶ) Εὔπολις ἐν Ἀστρατεύτοις Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν κτλ. Vs. 1 Σπαρτωλὸν (Σπάρτωλον) pro Πακτωλὸν Hanovius Exerc. crit. p. 81. Vs. 2 vulgo τῆς σῆς στρατείας. Codd. σῆς omittunt. Itaque recte Pors. ad Toup. p. 467 locum emendavit.

II (2, 436) 31

Schol. Aristoph. Pac. 808: ὅτι γὰρ ὁ Μελάνθιος ὀψοφάγος προείρηται. καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις.

III (2, 437) 32

Ἐν εὐσκίοις δρόμοισιν Ἀκαδήμου θεοῦ.

Diogenes Laert. III 7: τὸ δ' ἐστὶ γυμνάσιον προάστειον αἰσῶδες, ἀπό τινος ἥρως ὀνομασθὲν Ἑκαδήμου, καθὰ καὶ Εὔπολις ἐν Ἀστρατεύτοις φησίν Ἐν εὐσκίοις κτλ.

IV (2, 437) 33

Μήποτε θρέψω
παρὰ Περσεφόνῃ τοιόνδε ταῶν, ὃς τοὺς εὕδοντας ἐγείρει.

Athenaeus IX p. 397 b: Εὔπολις δ' ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶ περὶ αὐτοῦ (pavonem dicit) οὕτως Μήποτε θρέψω κτλ. Ad postrema compara Aristoph. Plut. 541: στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει, ubi scholiasta Σοφοκλέους τὸ ἡμιστίχιον Ἐπεγειρομένων κερκίδος ὕμνοις, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει.

V VI (2, 438) 34. 35

Ἄνδρες ἑταῖροι, δεῦρο δὴ τὴν γνώμην προσίσχετε,
εἰ δυνατὸν καὶ μήτι μεῖζον πράττουσα τυγχάνει.
Καὶ ξυνεγιγνόμην ἀεὶ τοῖς ἀγαθοῖς φάγροισιν.

Hephaestio XV p. 98 de variis formis metri Cratinei disserens: *Εὔπολις δ' ἐν τοῖς Ἀστρατεύτοις καὶ ἀτακτοτάτως συνέθηκε τὸ εἶδος· πῇ μὲν γὰρ τοιαῦτα ποιεῖ Ἄνδρες κτλ. πῇ δὲ τοιαῦτα Καὶ ξυνεγιγνόμην κτλ. ὥσθ' ὅλον αὐτὸ χοριαμβικὸν ἐπίμικτον γενέσθαι, ὅμοιον Ἀνακρεοντείῳ τῷδε, Σίμαλον εἶδον ἐν χορῷ πηκτίδ' ἔχοντα καλήν. πῇ δὲ καὶ ἄλλοις ἐχρήσατο λίαν ἀτάκτοις σχήμασιν.* Idem XVI p. 109: *καὶ τὸ Κρατίνειον δὲ τὸ ἀσυνάρτητον ἐκ χοριαμβικοῦ καὶ τροχαϊκοῦ πολυσχημάτιστόν ἐστι· ἀρκέσει ταῦτα δεῖξαι ἡ παράβασις ἡ ἐν τοῖς Ἀστρατεύτοις Εὐπόλιδος πᾶσα.* Vs. 1 vulgo *δεῦρ' ἤδη*, quod correxit Hermannus Doctr. metr. p. 582. Idem correxit vulgatum *προΐσχετε*. Vs. 3 *ξυνεγιγνόμην* Hermannus. Libri *ξυνεγινόμην*. Cod. Turn. *ξυνεγεινόμην*.

36 VII (2, 438)

Δοκῶ μοι νῦν ὁρᾶν ἀφαδίαν.

Etymol M. p. 174 50. *Ἀφαδός*: *ἐχθρός· παρὰ τὸ ἀφανδάνειν. καὶ ἀφαδία ἡ ἀπαρέσκουσα ἔχθρα. Εὔπολις ἐν Δραπέταις Δοκῶ μοι νῦν ὁρᾶν ἀφαδίαν.* In his codex Dorvillii pro *Δραπέταις* habet *αν* superscripto *δ*. Id *Ἀνδρογύνοις* legendum esse vidit Gaisfordius ad Hesiodi Theog. 709.

37 VIII (2, 439)

Grammat. Bekkeri p. 475: *Ἀχράδας τὰς ἀχέρδους λέγουσιν. Εὔπολις Ἀστρατεύτοισιν οἱ πεπείρους ἀχράδας πρὸς τῇ συκιδι προσετως καὶ ἀχράδων . . . Φερεκράτης. ἴσως δ' ὁ μὲν καρπὸς ἀχράς, τὸ δὲ δένδρον ἄχερδος. Φερεκράτης „ἦ τῆς ἀχέρδου τῆς ἀκραχολωτάτης."* Quae ita fere corrigenda sunt. *Ε. Ἀστρατεύτοις „ἵν' ἂν πέπειρον ἀχράδα πρὸς τῇ συκίδι | προσέχωσι." καὶ „ἀχράδων πρόσφερε" Κράτης.*

38. 39 IX X (2, 439)

Schol. Luciani Alex. 4. *καὶ ὁ Φρυνώνδας ἐπὶ πονηρίᾳ βοᾶται Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις.* Schol. Aristoph. Pac. 347: *αὐτοῦ (Φορμίωνος) μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἱππεῖσι καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις, Εὔπολις Ἀστρατεύτοις.*

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ Α ΚΑΙ Β

40 I (2, 440)

Ἐπὶ καινοτέρας ἰδέας ἀσεβῶν βίον, ὦ μοχθηρός, ἔτριβες.
Β. πῶς ὦ πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας;

Erotianus p. 88. *Ἐπίθερσις δ' ἐν β' τῶν λέξεων ἄμβωνά φησι χεῖλος εἶναι σκεύους καὶ τῆς ἀσπίδος τὸ πρὸς αὐτῇ τῇ*

ἴτυϊ. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς ἐν Αὐτολύκῳ φησίν, ἐπὶ καινοτέρας ἰδέας ἀσέβιον ὁ μοχθηρὸς ἔτριβες πόσῳ πολλῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας. In his Aristophanem pro Eupolide nominatum esse vidit Coddaeus. Consors erroris Apollonius ad Hippocr. vol. I p. 10. Vs. 1 pro ἀσέβιον scripsi ἀσεβῶν βίον, et ὦ μοχθηρός pro ὁ μοχθηρός cum Bergkio Comment. p. 347. Nisi malis ἀσεβῆ βίον cum Hermanno Diar. Lips. 1829 p. 1620 et pro ὦ μοχθηρὸς cum Dindorfio ad Arist. fr. p. 7, qui verba ἐπὶ καινοτέρας ἰδέας cum Eroliani verbis coniunxit, ὡς μοχθηρόν, ut totus versus ita scribatur:

ἐπὶ καινοτέρας ἰδέας ἀσεβῶν βίον ὡς μοχθηρὸν ἔτριβες.

Vs 2 praeter Galenum ad Hippocr. vol. XII p. 301 Chart. ex parte afferunt Aelius Dionysius Eustathii p. 1636 51 et Etymol. M. p. 81 10. πῶς ὦ pro πόσῳ scripsi cum Dindorfio. ἤδη quod ceteri omittunt, ex Aelio et Etym. M. receptum. Ceterum λοπάδων ἄμβωνας dicere videtur τὰ χείλη τῶν αἰδοίων.

II (2, 441) 41

Σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθύτου ῥίφου.

Athenaeus IX p. 368 d: καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν. Εὔπολις Αὐτολύκῳ Σκέλη δὲ καὶ κτλ. AP εὐθὺ τοῦ ῥόφου. Correxit Iacobsius. At C. F. Hermannus Dissert. de tempore Xenoph. Conv. I p. 7 εὐθὺ τοῦ ῥόφου coll. Arist. Lys. 229. Displicet hoc propter additum κωλῆνες. Praeterea accusativum requirerem, suspensum illum ab ἀνατείνειν similive verbo, ut in loco Aristophanis. εὔθυτος recte de haedo dicitur, ut καλλίθυτος et similia.

III (2, 441) 42

Ἐλλιμένιον ὃ δοῦναι πρὶν εἰσβῆναί σε δεῖ.

Pollux IX 30: τὸ τέλος ἐλλιμένιον, ὡς Εὔπολις Αὐτολύκῳ Ἐλλιμένιον ὃ δοῦναι κτλ. Delendum videtur ὅ.

IV (2, 441) 43

Τί δῆτ' ἄν, εἰ μὴ τὸ σκαφίον αὐτῇ παρῆν;

Pollux X 45: δίφρον δ' ἂν εἴποις τὰ λάσανα εὐφημότερον, καὶ διφρίσκον. τῇ δὲ γυναικὶ σκαφίον, ὡς ἐν Αὐτολύκῳ Εὔπολις Τί δῆτ' ἂν κτλ.

V (2, 442) 44

Οἰκοῦσι δ' ἐνθάδ' ἐν τρισὶν καλιδίοις,
οἴκημ' ἔχων ἕκαστος.

Pollux X 161: *ἤδη δὲ καὶ τὸν πρὸς οἰκήσεις ἐπιτήδειον οὕτω (καλιὸν) λέγουσιν, ὡς ἐν Ἐλπίδι Ἐπιχάρμου . . . ἐν δὲ Εὐπόλιδος Αὐτολύκῳ Οἰκοῦσι δ' ἐνθάδ' κτλ.*

45 VI (2, 442)

Pollux X 47: *δίφροι Θετταλοί (Θετταλικοί), ὡς ἐν Αὐτολύκῳ Εὐπόλιδος Δίφρος Θετταλικὸς τετράπους.*

46 VII (2, 442)

Ἤδη γὰρ Ἀρίσταρχον στρατηγοῦντ' ἄχθομαι.

Schol. Vict. Hom. Il. ν' 353 *Τρωσὶν δαμναμένους: λείπει τὸ ὁρῶν. ἔστι δὲ τὸ τῆς φράσεως ἀρχαῖον. Εὔπολις ἐν Αὐτολύκοις Ἤδη γὰρ Ἀρίσταρχον κτλ.*

47 VIII (2, 442)

Ἀτὰρ ἤγαγες καινόν τι φῖτυ τῶν βοῶν.

Photius p. 650 12: *λέγεται δὲ τὸ γέννημα φῖτυ. Εὔπολις Αὐτολύκῳ Ἀτὰρ ἤγαγες καινὸν φῖτυ τῶν βοῶν.* Eadem schol. Plat. p. 445. Corrupte Suidas v. *φιτῦσαι.* Respicit Etymol. M. 795 32: *τὸ γέννημα φῖτυ. Εὔπολις Αὐτολύκῳ „ἤγαγε καινὸν φῖτυ."* Post *καινὸν* addidi *τι* praeeunte Elmsleio apud Blomf. gloss. Aesch. Prom. 241. Porsonus *καινὸν τὸ φῖτυ,* Bergkius Comm. p. 345. *καινόν γε φῖτυ.*

48 IX (2, 4)43

Ἀνεκάς τ' ἐπαίρω καὶ βδελυρὸς σὺ τὸ σκέλος.

Suidas, *Ἀνεκάς: ψιλῶς τὸ ἄνω λέγουσι. καὶ ἀνέκαθεν τὸ ἄνωθεν. Εὔπολις Αὐτολύκῳ Ἀνεκάς τ' ἐπαίρω κτλ.* Gramm. Bekk. p. 395 25. *Εὔπολις Αὐτολύκῳ ἕκαστ' ἐπαίρω.* Probabiliter Portus *ἐπήρω.* Pro *βδελυρὸς* Porsonus *βδελυρῶς.* Nescio an legendum sit: *ἀνεκάς τ' ἐπήρω κἀβδελυρεύσω τὸ σκέλος.* H. Iacobi: *ἀνεκάς σ' ἐπαίρω καὶ βδελυρόν σου τὸ σκέλος.*

49. 50 X XI (2, 444)

Ὅτι τὰ πατρῷα πρὸς σὲ καταδιέφθορα.

Zonaras Lex. p. 548 4: *Διέφθορεν οὐ τὸ διέφθαρται δηλοῖ παρὰ Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ διέφθαρκεν. Εὔπολις . . . καὶ ἐν Αὐτολύκῳ Ὅτι τὰ πατρῷα κτλ.* Respicere videtur Schol. Aristoph. Nub. 109: *Λεωγόρας, τρυφερός τις, ὁ Ἀνδοκίδου πατήρ· Πλάτων Περιαλγεῖ — Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ β' ὡς καὶ διὰ Μυρρίναν ἑταίραν τὰ χρήματα ἀποβέβληκέ φησιν.* Composuit haec etiam Runkelius.

XII (2, 444) 51

Ἄρα σφόδρ' ἐνεούρησεν ἐξώλης γέρων.

Gramm. Crameri An. Oxon. I p. 446 17: *ἐνούρησεν Ἀττικῶς. Εὔπολις Αὐτολύκῳ, Ἄρα σφόδρ' ἀνεούρησεν κτλ.* Correxi *ἐνεούρησεν.* Cfr. C. F. Hermann. de Xenoph. Conv. temp. I p. 7 15.

XIII (2, 444) 52

Schol. Platonis Bekk. p. 332: *Εὔπολις δ' ἐν Φίλοις καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ Ῥοδίᾳ κωμῳδεῖ αὐτόν* (Lyconem), *ἐν δὲ τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ εἰς ξένον.*

XIV (2, 444) 53

Καπνοὺς ἀποφαίνει καὶ σκιάς.

Schol. Aristoph. Nub. 253: *τὰ μηδενὸς ἄξια καπνοὺς καὶ σκιὰς καὶ νεφέλας ὠνόμαζον. Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ Καπνοὺς ἀποφαίνει καὶ σκιάς.*

XV (2, 444) 54

Schol. Aristoph. Thesm. 941: *Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις, ὅτι τὸ ἑστιᾶν καὶ δοτικῇ συντάσσουσιν, ὡς καὶ παρ' Εὐπόλιδί ἐστιν ἐν Αὐτολύκῳ θατέρῳ, ὥστε οὔτε ἐκεῖ οὔτε ἐνθάδε δεῖ ξενίζεσθαι.* In his *ξενίζεσθαι* esse *mirari* monuit L. Dindorfius Th. L. G. v. *ἑστιᾶν.*

XVI (2, 445) 55

Ad parabasin fabulae spectare videntur quae tradit schol. Aristoph. Vesp. 1025. Negat eo loco Aristophanes se unquam palaestras obiisse pueros tentantem, nec si quis amator ad se accessisset, amores suos perstringi indigne ferens, ulli unquam morem gessisse. Ad haec scholiasta: *δι' Εὔπολιν. ἐν Αὐτολύκῳ δὲ τοιαῦτά φησιν.*

XVII XVIII (2, 445) 56. 57

Etymol. M. p. 399 17: *Εὐτρήσιος παρὰ τὸ τετρῆσθαι. τὸν Αὐτόλυκον ὁ Εὔπολις σκώπτει. Εὔτρησις πόλις Ἀρκαδική.* Athenaeus V p. 216 d: *ἐπὶ τούτου* (Aristionem archontem dicit) *Εὔπολις τὸν Αὐτόλυκον διδάξας διὰ Δημοστράτου χλευάζει τὴν νίκην τοῦ Αὐτολύκου.* V. Hist. crit. p. 110. 117 sq.

XIX (2, 446) 58

Schol. Plat. Bekk. p. 331: *κατεκλήρωσε δὲ* (Aristophanes) *καὶ τὴν Αἴγιναν, ὡς Θεογένης ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης. κωμῳδεῖται δὲ ὅτι καὶ τὸ τῆς Εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα· Εὔπολις Αὐτολύκῳ, Πλάτων Νίκαις.*

59–61 XX—XXII (2, 446)

Athenaeus III p. 89 f: τὰς δὲ κνίδας ὁ Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ ἀκαλήφας ὀνομάζει. Suidas, Ἀναφλασμοί: τὰ ἀφροδίσια. Εὔπολις Αὐτολύκῳ. Pollux VII 202: τὸ πορνεύεσθαι ῥῆμα ἐν τῷ πρώτῳ Εὐπόλιδος Αὐτολύκῳ.

62. 63 XXIII XXIV (2, 446)

Harpocratio p. 78 13: καὶ ἐπίπεμπτον εἰώθασι λέγειν τὸ πέμπτον, ὡς καὶ Εὔπολις Αὐτολύκῳ. Grammat. Bekkeri p. 447 1: Ἀρρωστήμων. Εὔπολις Αὐτολύκῳ.

64–66 XXV—XXVII (2, 446)

Antiatticista p. 83 14. Ἀπρασία: Εὔπολις Αὐτολύκῳ. Idem p. 84 21. Βιασμός: Εὔπολις Αὐτολύκῳ. Idem p. 109 12. Νουθέτησιν: Εὔπολις Αὐτολύκῳ.

Β Α Π Τ Α Ι

67 I (2, 447)

Ὃς καλῶς μὲν τυμπανίζει
καὶ διαψάλλει τριγώνοις.

Athenaeus IV p 183 e. f: μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς . . . Εὔπολις δ' ἐν Βάπταις φησίν Ὃς καλῶς μὲν κτλ.

68 II (2, 447)

Σὺ δ' ὕπαγ' εἰς τοὔμπροσθεν.

Ammonius v. ὑπάγειν p. 140: Ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τοὔμπροσθεν πορεύεσθαι. κέχρηται τῇ λέξει Εὔπολις ἐν Βάπταις Σὺ δ' ὕπαγε εἰς τοὔμπροσθεν. Hinc corrige Herodianum apud Boisson. Anecd. IV p. 265 et Etymol. Gud. p. 541 13. Cfr. Thom. Mag. p. 369 6 et Bachmanni Anecd. II p. 375.

69 III (2, 447)

Ἀναρίστητος ὤν
κοὐδὲν βεβρωκώς, ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων.

Grammat. Bekkeri p. 377 8. Ἀλλὰ γάρ: ἀντὶ τοῦ δέ. Εὔπολις Βάπταις Ἀναρίστητος ὤν κτλ. Athen. II p. 47 e ἀναρίστητον εἶπεν Εὔπολις. Suidas, Ἀλλὰ γάρ: ἀντὶ τοῦ δέ. Εὔπολις.

70 IV (2, 448)

Ὅτι οὐκ ἀτρύφερος οὐδ' ἄωρός ἐστ' ἀνήρ.

Grammat. Bekkeri p. 460 25. Ἀτρύφερος: ἔστιν ἡ λέξις ἐν

Βάπταις Εὐπόλιδος Ὅτι οὐκ ἀτρύφερος κτλ. Eadem Suidas v. *ἀτρύφερος.*

V (2, 448) 71

Harpocratio p. 142 26. *τοιούτους ἐκάλουν παλιναιρέτους, καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας τὴν ἀρχὴν καὶ πάλιν χειροτονηθέντας, Εὔπολίς τε ἐν Βάπταις δηλοῖ καὶ Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν.*

VI (2, 448) 72

Ἀλλ' οὐχὶ δυνατόν ἐστιν· οὐ γὰρ ἀλλὰ προ-
βούλευμα βαστάζουσι τῆς πόλεως μέγα.

Hephaestio IV p. 27 de vocabulis inter duos versus divisis: *ἔνια δὲ καὶ παίζουσιν οἱ κωμικοί, ὡς Εὔπολις ἐν Βάπταις Ἀλλ' οὐχὶ δυνατόν κτλ.* Bergkius Comm. p. 296 *ἀλλὰ πρωβούλευμα.* Hermannus Epit. doctr. metr. p. 59 *ἀλλά τι προβούλευμα.* Non intellegitur quid ridiculi hoc loco in illa vocabuli *προβούλευμα* divisione inesse possit: ac nescio an Hephaestionem codicis quo utebatur vitium deceperit, Eupolis autem scripserit *πρὸ βούλευμα.*

VII (2, 449) 73

Ἀλλ' ἐξολεῖς με ναὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλῆν.

Herodianus dict. solit. p. 6 24: *παγῆ, γαλῆ, μυγαλῆ, ἀμυγδαλῆ. Εὔπολις Βάπταις ἀλλεξομέλεις μεναιμάτην ἀμυγδαλῆ.* Correxit Blochius. Dindorfius *ἀλλ' ἐξαπολεῖς με.* Cfr. Athen. II. p. 53 a. *Εὔπολις Ἀπολεῖς με ναὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλῆν.*

VIII (2, 449) 74

Hesychius, *Βάστας ὁ Χῖος: Δημοκρίτου ἐπώνυμον, καθὰ καὶ Εὔπολις ἐν Βάπταις. ἔστι δὲ ἱστοριογράφος* (?). Codex *Βαστα ὀχειος* i. e. *Βάστας Χῖος.*

IX—XI (2, 450) 75—77

Hesychius, *Κοτυττώ: ὁ μὲν Εὔπολις κατ' ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς Κορινθίους φορτικόν τινα δαίμονα διατίθεται.* Codex *Κοτυτώ.* Ioannes Alex. de acc. p. 36 16. *τὸ σαβαῖ (περισπᾶται) παρ' Εὐπόλιδι ἐν Βάπταις· τὸ δὲ ἐναὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ὀξύνεται, ἐναὶ σαβαῖ.* Cfr. Fritzschius Quaest. Arist. I p. 211. Pollux VII 123: *κάπνην δὲ καὶ καπνοδόκην Εὔπολις τὸ μὲν εἴρηκεν ἐν Βάπταις, τὸ δὲ ἐν Δήμοις.* Vulgo *καπνόν.* Duo codd. *κάπην.* Kuhnius *κάπνην.*

78 XII (2, 450)

Ἀλλὰ τὰς κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένας.

Pollux X 91: *καί που καὶ κοίτην, ὡς ἔν τε τοῖς Βάπταις Εὐπόλιδος Ἀλλὰ τὰς κτλ.*

79 XIII (2, 451)

Ἀνόσια πάσχω ταῦτα ναὶ μὰ τὰς Νύμφας.
Β. πολλοῦ μὲν οὖν δίκαια ναὶ μὰ τὰς κράμβας.

Priscianus de metris com. p. 415 ed. Krehl. Eupolis *Βάπταις* cum in aliis iambis eiusdem fabulae recta est observatione metrorum usus, hos tamen posuit in fine habentes spondeos: *Ἀνόσια πάσχω κτλ.* Vs. 2 *πολλοῦ* cod. Lindemanni. Vulgo *πολλοί.* Postrema paullo aliter scripta habet Athenaeus IX p. 370 b. *Εὔπολις Βάπταις ναὶ μὰ τὴν κράμβην.*

80 XIV (2, 451)

Schol. Par. Aeschinis c. Tim. § 126 5: *δοκεῖ δέ μοι λελέχθαι Βάταλος παρὰ τὸ Εὐπόλιδος σκῶμμα. ἐκεῖνος γὰρ ὑπὸ τῶν βαπτῶν ὀνόματα κεῖσθαι τοῖς αἰσχρῶς, καὶ Τιγράνην Βάταλον ὑπ' αὐτῶν καλεῖσθαι.* Nomine *Βάταλος* Eupolin usum esse docet Harpocratio p. 44 9. *Εὔπολις τὸν πρωκτὸν βάταλον λέγει. μήποτε οὖν ἔνθεν τοὺς κιναίδους βατάλους καλοῦσι.* Schol. Aeschinis ed. Rsk. p. 762: *βάταλος μόριόν τι σώματος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς αἰσχρόν, πρωκτός.* Non male igitur Sauppius *Τιγράνην* ex *τὸν πρωκτόν* corruptum existimat. Prima scholii pars ita fere corrigenda videtur: *ἐκεῖνος γὰρ τὸ τῶν βατάλων ὄνομα κεῖσθαι τοῖς αἰσχροῖς,* altera autem ita: *καὶ τὸν πρωκτὸν βάταλον ὑπ' αὐτοῦ καλεῖσθαι.* Quae si vera vel vero affinis est emendatio, dubitari potest, num ad Baptas nomen *βάταλος* referendum sit.

81 XV (2, 452)

Ὦ ῥύμβοισι μαστίξας ἐμέ.

Schol. Apollonii Rh. IV 144: *τὸ κινούμενον τροχίσκιον ὑπὸ τῶν φαρμακίδων ῥυμβίον καλεῖται. οὕτω δὲ λέγουσι τὰς περιφερεῖς κινήσεις. καὶ παρ' Εὐπόλιδι Ὦ ῥύμβοις μαστίξας ἐμέ.* Haec in codice Paris. ita scribuntur: *τὸν κινούμενον τροχίσκον ὑπὸ τῶν φαρμακίδων ῥόμβον καλοῦσι. καὶ ἐν Εὐπόλιδι δὲ τὰς περιφερεῖς κινήσεις οὕτως ἐξηγοῦνται Ὦ ῥύμβοις κτλ.* Idem schol. ad I 1139. *Ῥόμβος: τροχίσκος, ὃν στρέφουσιν ἱμᾶσι τύπτοντες καὶ οὕτως κτύπον ἀποτελοῦσι. τινὲς δὲ ῥόμβον αὐτὸν καλοῦσιν, ὧν καὶ Εὔπολις ἐν Βάπταις, καὶ Δίδυμος.* Quibus similia habent Eustathius ad Od. p. 1387 47 et Etym. M.

p. 706 30, nisi quod hi fabulae nomen omittunt. Respicit eundem locum Photius p. 491 10. *Ῥόμβος* (*ῥύμβος*): *ὃ ἔχουσιν οἱ ἐπιθειάζοντες, ὡς τύμπανον. οὕτως Εὔπολις.*

XVI (2, 453) 82

Κἀκείνους τοὺς Ἱππέας
συνεποίησα τῷ φαλακρῷ τούτῳ κἀδωρησάμην.

Schol. Aristoph. Nub. 550 Herm. *Εὔπολις δὲ ἐν τοῖς Βάπταις τοὐναντίον φησὶν ὅτι συνεποίησεν Ἀριστοφάνει τοὺς Ἱππεῖς. λέγει δὲ τὴν τελευταίαν παράβασιν. φησὶ δέ Κἀκείνους τοὺς Ἱππέας κτλ.* „Legebatur *φησὶ δὲ κἀκεῖνος, τοὺς Ἱππέας συνεποίησα τῷ φαλακρῷ ἐδωρησάμην.* Aldina *ἀδωρησάμην*, ut ad vs. 536. e quo scholio postrema verba emendavimus." Hermannus. Cfr. Schol. Equit. 1291. *φασί τινες Εὐπόλιδος εἶναι τὴν παράβασιν, εἴγε φησὶν Εὔπολις „ξυνεποίησα τῷ φαλακρῷ."*

XVII (2, 453) 83

Ἐκεῖ γὰρ ἕξεις ἀγαθὰ πολλὰ δὴ πρῴ.

Schol. Aristoph. Av. 129. *πρῴ*: *οὕτω μονοσυλλάβως λέγουσιν. Εὔπολις Βάπταις Ἐκεῖ γὰρ ἕξῃς ἀγαθὰ πολλὰ δὴ πρῴ.*

XVIII XIX (2, 453. 454) 84. 85

Ἐπιχώριος δ' ἔστ' ἢ ξένης ἀπὸ χθονός.

Schol. Aristoph. Ran. 418: *οὗτος* (*Ἀρχέδημος*) *ὡς ξένος κωμῳδεῖται. καὶ Εὔπολις Βάπταις Ἐπιχώριος δέ ἐστι καὶ ξένης ἀπὸ χθονός.* Ita Aldus. Correxit codicum ductu Dindorfius. Rav. *δὲ ἐστὶ ἢ ξένης.* Ven. *δέ ἐστιν ἢ ξένης.* Cum Archedemo coniunxisse videtur Eupolis Chaereae memoriam. Schol. Aristoph. Vesp. 687: *τὸν γὰρ Χαιρέαν Εὔπολις ἐν Βάπταις ὡς ξένον κωμῳδεῖ.*

XX XXI (2, 454) 86. 87

Schol. Aristoph. Pac. 1244: *κότταβος δὲ ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἆθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, καὶ τὸ ἄγγος, εἰς ὃ ἐνέβαλον τοὺς λάταγας, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει δείκνυσιν. ὅτι δὲ καὶ χαλκοῦν ἦν, Εὔπολις ἐν Βάπταις λέγει* **Χαλκῷ** *περὶ κοττάβῳ.* Ad eandem hanc fabulae partem, in qua cottabi ludum poeta exhibuerat, respexit Athenaeus XV p. 667 d: *ὅτι δὲ ἆθλον προὔκειτο τῷ εὖ προειμένῳ τὸν κότταβον προείρηκε μὲν καὶ ὁ Ἀντιφάνης· ᾠὰ γάρ ἐστι καὶ πέμματα καὶ τραγήματα. ὁμοίως δὲ διεξέρχονται — καὶ Εὔπολις Ἑρμιππός τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις.*

[illegible]

[illegible] Hist. crit. [illegible] Ibid. I p. 646: [illegible]

[illegible] Εὐπόλις [illegible] Ibi ha- [illegible] Semenia H. Iacobi [illegible]

[illegible]

Longinus de Sublim. XVI 3: [illegible] Εὐπόλιδι

ἀνεξίκακα καὶ πρᾷα, μήτ' ὀργιζόμενα μήτε κλαίοντα πρὶν ἀδικηθῆναί τι μέγα. ταῦτα καὶ ὁ Εὔπολις ἐρωτώμενον Ἀριστείδην τὸν δίκαιον ὑπὸ τοῦ Νικία, ὡς ἐγένου δίκαιος, οὕτω εὐπρεπῶς ἀποκρινόμενον ἐποίησεν ἡ μὲν φύσις τὸ μέγιστον, ἔπειτα δὲ κἀγὼ τὴν φύσιν προθύμως συνελάμβανον. Correxi haec ut supra adscripsi. Quin recte locum ad Demos transtulerim nemo dubitabit.

V (2, 458) 93

Ὅ τι περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγες.

Plutarchus V. Periclis cap. 3: ὁ δ' Εὔπολις ἐν τοῖς Δήμοις πυθανόμενος περὶ ἑκάστου τῶν ἀναβεβηκότων ἐξ Ἅιδου δημαγωγῶν, ὡς ὁ Περικλῆς ὠνόμαστο τελευταῖος Ὅ τι περ κεφάλαιον κτλ. Ἤγαγες Hermannus Opusc. V p. 292 ad Mercurium ψυχοπομπόν refert.

VI (2, 458) 94

Κράτιστος οὗτος ἐγένετ' ἀνθρώπων λέγειν·
ὁπότε παρέλθοι δ', ὥσπερ ἀγαθοὶ δρομῆς
ἐκ δέκα ποδῶν ᾖρει λέγων τοὺς ῥήτορας.
Β. ταχὺν λέγεις μέν, πρὸς δέ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει
5 πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν.
οὕτως ἐκήλει, καὶ μόνος τῶν ῥητόρων
τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε τοῖς ἀκροωμένοις.

Schol. Aristoph. Acharn. 530 de Pericle Olympio: Εὔπολις Δήμοις Κράτιστος οὗτος κτλ. Schol. Aristidis vol. III p. 472 Dind. Εὔπολις ἐν τοῖς Δήμοις μεμνημένος τοῦ Περικλέους φησὶ τοὺς ἰάμβους Οὗτος κράτιστος — ἐπὶ τοῖς χείλεσιν. Vs. 2 δ' additum a Toupio ad Longin. 34 4. Ibidem ἀγαθοὶ pro οἱ ἀγαθοὶ Raspius. Tum δρομῆς Aristidis cod. Leid. pro δρομεῖς. Vs. 3 vulgo ἑκκαίδεκα. Atque ita etiam in textu Aristidis II p. 174 Dind. ἀνεπίφθονον αὐτῷ καὶ καθαρὰν τὴν μαρτυρίαν ἀποδέδωκε (scil. Eupolis) λέγων ὡς ἑκκαίδεκα ποδῶν ᾖρει τοὺς ῥήτορας ἐν τοῖς λόγοις. Correxit Grotius Excerptis p. 499 firmante schol. Ven. Hom. Il. ρ' 463. ᾖρει τὸ κατελάμβανεν, ὡς τὸ "ἐκ δέκα ποδῶν ᾖρει λέγων τοὺς ῥήτορας". Indicavit H. Iacobi. Cfr. Wyttenb. ad Plut. S. N. V. vol. VII p. 310. Vs. 4 schol. Aristoph. ταχὺν λέγειν μέν, schol. Aristidis ταχὺν λέγεις με, sed pro με ex B enotatum γε. Scripsi ταχὺν λέγεις μέν, et alterius interlocutoris notam apposui. Quae sequuntur inde a verbis πρὸς δέ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει usque ad finem

fragmenti habet etiam Plinius Epist. I 20. Vs. 5 et reliquos habet etiam Diodorus Sic. XII 40. Cfr. Ciceronis Orat. 15: quam deam (Suadam) in Periclis labris scripsit Eupolis sessitavisse. Cfr. Quintil. XII 10 65. Pro ἐπεκάθιζεν Plinius ἐπεκάθητο τοῖσι χ. Vs. 7 sine auctoris nomine est schol. Aristoph. Pac. 1204 ubi legitur ἐγκατέλιπε ut Plin. Scriptores, qui hunc versum imitati sunt, indicavit Wyttenbachius l. l. Adde Choricium apud Fabric. Bibl. G. VIII p. 846 et schol. Iliad. ω 86. προλαβεῖν τι ἐπιχειρεῖ τῶν ἑξῆς καὶ τὸ κέντρον ἐγκαταλιπεῖν, ὡς ὁ κωμικός φησι, τοῖς ἀκροωμένοις. Notus item est Ciceronis Brut. 9 locus: non quemadmodum de Pericle scripsit Eupolis, cum delectatione etiam aculeos relinqueret in animis eorum a quibus esset auditus.

95 VII (2, 460)

Ῥήτωρ γάρ ἐστι νῦν τις, ὅν γ' ἔστιν λέγειν;
Β. ὁ Βουζύγης ἄριστος ἁλιτήριος.

Aristides vol. II p. 174 Dind. ἀνεπίφθονον αὐτῷ (Pericli) καὶ καθαρὰν τὴν μαρτυρίαν ἀποδέδωκε (Eupolis) λέγων ὡς ἐκ δέκα ποδῶν μὲν ᾖρει τοὺς ῥήτορας ἐν τοῖς λόγοις, μόνον δὲ πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν· πάντα δ' εἶναι φλυαρίαν πρὸς ἐκεῖνον. φησὶ γοῦν Ῥήτωρ γάρ ἐστι κτλ. Vs. 1 libri fluctuant inter ὅν et ὦν. Schol. p. 473 Dind. vera falsis miscet. In Aristidis verbis πάντα δ' εἶναι κτλ. Raspius Dissert. de Eupolidis Demis p. 27 Eupolidis senarium latere putabat, φλυαρία πάντ' ἐστὶ πρὸς τὸν Περικλέα. Hermannus πάντα δ' ἦν φλυαρία | πρὸς ἐκεῖνον. Non credo tamen haec Eupolidis verba esse.

96 VIII (2, 461)

Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

Plutarchus V. Alcib. cap. 13: ἦν γὰρ (Φαίαξ) ὡς Εὔπολίς φησι Λαλεῖν ἄριστος κτλ. Habet etiam Gellius N. A. I 15. Ad Δήμους recte rettulit Runkelius, nec dubium est quin ex eodem cum Pericle sermone petita sint, ex quo Fragm. VI et VII servatum est.

97 IX (2, 461)

Π. Ὁ νόθος δέ μοι ζῇ; Μ. καὶ πάλαι γ' ἂν ἦν ἀνήρ,
εἰ μὴ τὸ τῆς πόρνης ὑπωρρώδει κακόν.

Plutarchus V Periclis cap. 24: δοκεῖ δὲ καὶ τὸν νόθον ἐκ ταύτης (Ἀσπασίας) τεκνῶσαι, περὶ οὗ πεποίηκεν Εὔπολις ἐν Δήμοις αὐτὸν μὲν οὕτως ἐρωτῶντα Ὁ νόθος δέ μοι ζῇ; τὸν δὲ Μυρωνίδην ἀποκρινόμενον Καὶ πάλαι γ' ἂν κτλ. Respicit

Harpocrat. p. 37 18: *δοκεῖ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι ὁ Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Περικλέα τὸν νόθον, ὡς ἐμφαίνει καὶ Εὔπολις ἐν τοῖς Δήμοις.* Schol. Platonis Bekk. p. 391: *ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς ὁ Περικλῆς νόθον υἱόν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐτελεύτα τῶν γνησίων προαποθανόντων, ὡς Εὔπολις Δήμοις.* Quae composui iam Quaest. scen. I p. 49.

X (2, 463) 98

Οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς ἔμ' ἐκγεννᾶν τέκνα,
ὄρνεις δ' ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί;

Athenaeus IX p. 373 e: *ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνεις λέγουσι, πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρτύριον — καὶ Εὔπολις ἐν Δήμοις Οὐ δεινὸν οὖν κτλ.* Vs. 1 *κριοὺς* pro *κρείους* Valckenarius ad Eurip. Phoen. 44. Idem *ἔμ'* pro vulgato *μ'*, pro quo B habet *με*. Vs. 2 libri *θ'* pro *δ'*, quod reposuit Grotius Excerptis p. 499. Ib. *ὁμοίους* pro *ὁμοίως* Casaub.

XI (2, 463) 99

Ἅπασα γὰρ ποθοῦμεν ἡ κλεινὴ πόλις.

Tiberius rhetor 47 p. 66: *παρὰ δὲ τοὺς ἀριθμοὺς ἀλλοίωσις, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Δήμοις Ἅπασα γὰρ ποθουμένη κλεινὴ πολις. καὶ παρὰ Δημοσθένει, ὑμεῖς ὦ βουλή.* Correxi ut supra adscripsi ad Euphor. p. 92.

XII (2, 464) 100

Ἀμβλυστονῆσαι καὶ χλοῆσαι τὴν πόλιν.

Etymol. M. p. 200 52: *Ὅμηρος Οἴνου ἀποβλύζων, ἀντὶ τοῦ ἀπεμιῶν. ὁ τρόπος ὀνοματοποιία. καὶ ἐν συνθέσει Εὔπολις Ἅμα βλυσθοινῆσαι καὶ χλοῆσαι τὴν πόλιν.* Ad Demos rettuli iam olim propter Suidam, *Ἀναβλυστωνῆσαι: τὸ ἀναβλύσαι. Εὔπολις Δήμοις.* Quod in *ἀναβλυστονῆσαι* mutandum esse Quaest. scen. I p. 50 indicavi allato Eustathio ad Iliad. *ρ'* p. 1095 8: *τοῦ ἀναβεβρυχέναι λειότερον τὸ ἀναβλύζειν ἐστίν. αὐτὸ δὲ καὶ ἀναβλυσθονεῖν λέγεται, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ.* Sed genuina verbi scriptura est haud dubie *ἀμβλυστονῆσαι*. V. Hist. crit. p. 294.

XIII (2, 464) 101

Καὶ μηκέτ', ὦναξ Μιλτιάδη καὶ Περίκλεες,
ἐάσετ' ἄρχειν μειράκια κινούμενα,
ἐν τοῖν σφυροῖν ἕλκοντα τὴν στρατηγίαν.

Schol. Aristidis vol. III p. 672 Dind. *Εὔπολις ἐποίησεν ἀναστάντα τὸν Μιλτιάδην καὶ Ἀριστείδην καὶ Σόλωνα καὶ Περι-*

κλέα. ἐν τούτοις οὖν ἔνεισι δύο, φησί, Περικλῆς καὶ Μιλτιάδης. λέγει δὲ Εὔπολις οὕτως Καὶ μηκέτ' ὦναξ κτλ. In his pro *Σόλωνα* libri habent partim *Γέλωνα* partim *Κλέωνα*. Elmsleius ad Eurip. Med. p. 146 *Κίμωνα*. Vnice rectum esse *Σόλωνα* docui Quaest. scen. I p. 48. Vs. 1 libri *μηκέτι ἄναξ* et *μηκέτ' ἄναξ*. Correxit Valcken. Diatr. p. 252. Tum libri *Μιλτιάδῃ, Μιλτιάδην, Μιλτιάδου*. Valckenarius *Μιλτίαδες*. Scripsi *Μιλτιάδη*. Pro *Περίκλεες*, quae Valckenarii correctio est, libri fluctuant inter *Περικλῆ Περικλεῖ* et *Περίκλεις*. Elmsleius *μηκέτ' ἀντὶ Μιλτιάδου καὶ Περικλέους*. Vs. 2 vulgo *ἐάσατ'*. Correxit Elmsleius. Ib. fort. *βινούμενα*. Vs. 3 libri *τοῖσι σφυροῖσι* et *τοῖς σφυροῖν*. Valck. *τοῖς σφυροῖς*. Scripsi *τοῖν σφυροῖν*.

102 XIV (2, 465)

Καὶ λέγουσί γε
τὰ μειράκια προϊστάμενα τοῖς ἀνδράσιν.

Herodianus apud Villoisonum Anecd. II p. 88: *οἷς (τοῖς οὐδετέροις) διαφόρους πληθυντικὰς συντάξεις ἐπάγουσιν οἱ Ἀττικοί, ὡς Εὔπολις Καὶ λέγουσί γε τὰ μειράκια κτλ.* Ad Demos rettuli ipsa rei probabilitate ductus. Pro *λέγουσι* cod. Par. apud Walzium Rhet. gr. VIII p. 583 habet *λέγονται*. Vs. 2 forsan *προσιστάμενα*.

103 XV (2, 466)

Καὶ μὴν ἐγὼ πολλῶν παρόντων οὐκ ἔχω τί λέξω·
οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ τὴν πολιτείαν ὁρῶν παρ' ἡμῖν.
ἡμεῖς γὰρ οὐχ οὕτω τέως ᾠκοῦμεν οἱ γέροντες,
ἀλλ' ἦσαν ἡμῖν τῇ πόλει πρῶτον μὲν οἱ στρατηγοί
5 *ἐκ τῶν μεγίστων οἰκιῶν, πλούτῳ γένει τε πρῶτοι,*
οἷς ὥσπερεὶ θεοῖσιν ηὐχόμεσθα· καὶ γὰρ ἦσαν·
ὥστ' ἀσφαλῶς ἐπράττομεν, νυνὶ δ', ὅποι τύχοιμεν,
στρατευόμεσθ' αἱρούμενοι καθάρματα στρατηγούς.

Servavit Stobaeus Flor. XLIII 9 cum lemmate *Εὐπόλιδος*. Ad Demos revocanda haec esse monui Quaest. scen. I p. 49. Fortasse Myronidis verba sunt. Vs. 3 *οἱ γέροντες* Brunck. ad Arist. Ran. 733. Vs. 7 cod. A et Voss. *ὅπη*. Vs. 8 Voss. *στρατευόμενοι*. A et B *στρατευοίμεσθ'*.

104 XVI (2, 467)

Κἂν τις τύχῃ πρῶτος δραμών, εἴληφε χειρόνιπτρον,
ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ᾖ καὶ χρήσιμος πολίτης,
νικᾷ τε πάντας χρηστὸς ὤν, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον.

Athenaeus IX p. 408 c: *χειρόνιπτρον δ' Εὔπολις ἐν Δήμοις*

Κἂν τις τύχῃ πρῶτος δραμιὼν κτλ. Probabile est haec ex eadem, ex qua superius fragmentum, oratione petita esse. Vs. 1 tribuitur Aristophani a grammatico MS Paris. apud Osannum ad Philem. p. 200: *Χειρόνιπτρα· τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ. Κἂν τις τύχῃ πρῶτος βαλὼν* (sic) *εἴληφε χειρόνιπτρα. Ἀριστοφάνης.* Vs. 3 *πάντας* additum a Schweighaeusero.

XVII (2, 467) 105

Μὴ παιδὶ τὰ κοινά.

Photius p. 267 18. *Μὴ παιδὶ μάχαιραν: ἐπὶ τῶν εἰκῇ ἐγχειριζόντων. καὶ Εὔπολις Δήμοις Μὴ παιδὶ τὰ κοινά.* Eadem Suidas v. *μὴ παιδί.*

XVIII (2, 467) 106

Καὶ τοῦ μὲν ἐν κύκλῳ γε παύσομαι λόγου,
φράσω δέ σοι τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν χωρίων.

Stobaeus Flor. XXXV 2 in titulo de breviloquentia cum lemmate: *Εὔπολις ἐν Δήμοις.* Vs. 1 *ἐν* addidit Grotius. Ibid. *πεπαύσομαι* Pierson. ad Moer. p. 293. Vs. 2 B a prima manu et Trinc. *σοι* omittunt et *προῖκα* habent pro *πρᾶγμα.* Sequentia corrupta sunt.

XIX (2, 468) 107

Ἀναθῶμεν νῦν ἡμεῖς τούτοις τασδὶ τὰς εἰρεσιώνας
καὶ προσαγήλωμεν ἀπελθόντας. Β. χαίρετε πάντες. Α. δεχόμεσθα.

Suidas, *Ἀγῆλαι: τιμῆσαι θεόν, ἀγλαΐσαι. Οὕτως Εὔπολις Δήμοις Ἀναθῶμεν νῦν κτλ.* Eadem grammaticus Bekk. p. 328 19 et 31, omissis tamen postremis *χαίρετε πάντες. δεχόμεσθα.* Etymol. M. p. 9 52. *Ἀγῆλαι: ἀναθεῖναι . . . . Εὔπολις Καὶ προσαγήλωμ' ἀπελθόντας.* Vs. 1 *τασδὶ τὰς* Porsonus apud Gaisf. ad Hephaest. p. 278. Vulgo *τὰς διττάς.* Vs. 2 Suidas et gramm. Bekkeri *ἐπελθόντες.* Praetuli cum Hermanno Opusc. V p. 292 quod Etymol. habet *ἀπελθόντας*, reversos ad inferos. Hemsterh. ad Thom. Mag. p. 5 scribebat *ἀπελθόντες.*

XX (2, 469) 108

Ὃν χρῆν ἔν τε ταῖς τριόδοις κἂν τοῖς ὀξυθυμίοις
προστρόπαιον τῆς πόλεως κάεσθαι τετριγότα.

Harpocratio p. 138 14: *ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι εἰς τὸν κατὰ Δημάδου τὰ ἐν ταῖς τριόδοις φησὶν* (Didymus) *Ἑκαταῖα, ὅπου τὰ καθάρσια ἔφερόν τινες, ἃ ὀξυθύμια καλεῖται. Εὔπολις Δήμοις Ὃν χρῆν ἔν τε κτλ.* Respicit Photius p. 340 16. Vs. 1 *τε* addidit Porsonus Adv. p. 286. Pro *τοῖς* alii libri *τοῖσιν.*

Vs. 2 libri *πρὸς τὸ τρόπαιον*. Correxit Valesius. Ibidem tres codices *καίεσθαι*. *Τετριγότα* Porsonus pro *περιτετριγότα*.

109 XXI (2, 470)

Ἔχων τὸ πρόσωπον καρίδος μασθλητίνης.

Athenaeus III p. 106 b: *συνεσταλμένως δ' εἴρηκεν (καρίδος) Εὔπολις — καὶ ἐν Δήμοις Ἔχων τὸ πρόσωπον κτλ.* V. Cratini Fragm. inc. fab. XXVI.

110 XXII (2, 470)

Τὸ χαλκίον
θέρμαινέ θ' ἡμῖν καὶ θύη πέττειν τινά
κέλευ', ἵνα σπλάγχνοισι συγγενώμεθα.

Athenaeus III p. 123 a: *ὅτι γὰρ οἴδασιν (οἱ παλαιοὶ) θερμὸν ὕδωρ Εὔπολις μὲν ἐν Δήμοις παρίστησι Τὸ χαλκίον κτλ.* Vs. 1 *χαλκεῖον* ABP. *χαλκίειον* VL. Respexit ad haec Pollux IX 69: *ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους εἰρημένον τὸ χαλκίον θερμαίνεται, οὕτω πως ἤκουον, ὡς εἰς πότον εὐτρεπιζομένων τῶν γυναικῶν· αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Δήμοις ἐστὶν εἰρημένον.* Vs. 2 *θέρμαινέ θ'* V. *θερμαίνεθ'* L. *θερμαίνεσθ'* P. Ad *θύη* respicit Hesychius, *Θύα: ἔνιοι τὰ ἀρώματα, Καλλίμαχος. Εὔπολις τὰ πέμματα.* Ibid. libri *τινὰ πέττειν*. Correxit Casaubonus.

111 XXIII (2, 471)

Ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους.

Athenaeus VII p. 316 c: *οἱ δὲ πουλύποδα προφέρονται, ἀνάλογον τῷ πούς ποδός ποδὶ πόδα. Εὔπολις Δήμοις Ἀνὴρ*

οὐ γὰρ ἀτυχήσεις ἐμοῖ. Priscianus XVIII p. 193 Krehl. *Impetro illam rem dicimus, sicut et Attici.* Εὔπολις ἐν Δήμοις Λέγε τοῦ ἐπιθυμεῖς καὶ οὐδὲν ἀτυχήσεις ἐμοῦ.

XXVI (2, 472) 114

Γυναῖκ' ἔχοντα μάλα καλήν τε κἀγαθήν·
αὕτη νεανικοῦντος ἐπεθύμησέ μου.

Photius p. 291 2 et Suidas, Νεανισκεύεται: Ἄμφις Ἐρίθοις· Ποσείδιππος Δημόταις. Εὔπολις Αἰξίν. ἰδίως δὲ ἐσχημάτικεν τὸ νεανισκεύειν ἐν Δήμοις Γυναῖκ' ἔχοντα κτλ. Vs. 1 Photii codex γυναῖκες ἔχοντα μᾶλα καλὴν καὶ ἀγαθήν. Correxit ex Suida Porsonus. Vs. 2 Photius αὐτῇ. Porsonus αὐτή. Suidas αὕτη. Tum Photius νεανικοῦντος, Suidas νεανισκεύοντος. Raspio p. 38 Eupolis νεανίσκοῦντος h. e. νεανίσκου ὄντος scripsisse videtur.

XXVII (2, 472) 115

Τοιαῦτα μέντοι νιγλαρεύων κρούματα.

Photius p. 300 1: Νιγλαρεύων: τερετίζων. καὶ ὁ νίγλαρος κρουματικῆς διαλέκτου ὄνομα. Εὔπολις Δήμοις Τοιαῦτα μέντοι κτλ.

XXVIII a (2, 473) 116

Photius p. 321 1. Οἰνιαστήρια: σπονδὴ τῷ Ἡρακλεῖ ἐπιτελουμένη ὑπὸ τῶν ἐφήβων πρὶν ἀποκείρασθαι. Εὔπολις Δήμοις. Rectius οἰνιστήρια.

XXVIII b (2, 473) 117

Pollux VII 123: κάπνην δὲ καὶ καπνοδόκην Εὔπολις τὸ μὲν εἴρηκεν ἐν Βάπταις, τὸ δὲ ἐν Δήμοις.

XXIX (2, 473) 118

Ἐνταῦθα τοίνυν ἦν ἐκείνοισιν πιθών.

Pollux VII 164: καὶ μέντοι καὶ Εὔπολις ἐν τοῖς Δήμοις ἔφη Ἐνταῦθα τοίνυν κτλ. Cfr. idem VI 15 et IX 49.

XXX (2, 473) 119

Pollux IX 43: καὶ μὴν οὐκ ἄδοξα μέρη τῆς πόλεως γυμνάσια καὶ βαλανεῖα, ἴσως δὲ καὶ πυριατήρια, Εὐπόλιδος εἰπόντος ἐν Δήμοις Ὅτι τὸ πυριατήριον. Hemsterhusius ὅπου pro ὅτι. Raspius p. 38 ὅ τι; τὸ πυριατήριον.

XXXI (2, 473) 120

Pollux IX 146: ἐν δὲ Εὐπόλιδος Δήμοις ἐστὶ καὶ τὸ καυχήσασθαι. Cod. Iung. καυχήσεται.

121 XXXII (2, 473)

Ἔχων στατῆρας χρυσίου τρισχιλίους.

Pollux IX 58: *τὸ ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις ἀμφίβολον „σωτηρίας τετραστατήρου" εἴτε ῥοπὴν εἴτε ἀριθμὸν λέγει. Εὔπολις δὲ ἐν Δήμοις τὸ νόμισμα δηλοῖ λέγων Ἔχων στατῆρας κτλ.*

122 XXXIII (2, 474)

Schol. Aristoph. Acharn. 61. *Εὔπολις δὲ ἐν Δήμοις εἰσάγει τὸν Πεισίστρατον βασιλέα.* Cfr. Ammonius p. 138 et Suidas s. v. *βασιλεὺς μέγας.*

123 XXXIV (2, 474)

Τί κέκραγας ὥσπερ Βουζύγης ἀδικούμενος;

Schol. Aristoph. Lys. 397: *Δημόστρατος Βουζύγης ἐλέγετο. ὃν Χολοζύγην εἶπεν διὰ τὸ μελαγχολᾶν. καὶ Εὔπολις δὲ ἐν Δήμοις ὡς μανιώδη αὐτὸν λέγει (εἰσάγει) Τί κέκραγας κτλ.*

124 XXXV (2, 474)

Schol. Aristoph. Av. 822 de Theogene: *λέγεται ὅτι μεγαλέμπορός τις ἐβούλετο εἶναι, περαΐτης ἀλαζών, ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ Καπνός, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. Εὔπολις ἐν Δήμοις.*

125 XXXVI (2, 475)

Schol. Aristoph. Av. 877 de Cleocrito: *ὡς γυναικίας καὶ κίναιδος κωμῳδεῖται . . . καὶ ἴσως ἕτερος ἂν εἴη τοῦ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Δήμοις καὶ Κόλαξι.*

126 XXXVII (2, 475)

[redacted]

XXXVIII (2, 477) 127

Ἱπποκράτους τε παῖδες ἐμβόλιμοί τινες,
βληχητὰ τέκνα κοὐδαμῶς τοῦ τρόπου.

Schol. Aristoph. Nub. 1001: οὗτοί εἰσι Τελέσιππος, Δημοφῶν Περικλῆς, διαβαλλόμενοι εἰς ὑωδίαν. καὶ Εὔπολίς φησιν ἐν Δήμοις Ἱπποκράτους τε παῖδες κτλ. Suidas v. τοῖς Ἱπποκράτους: καὶ Εὔπολις Δήμοις Ἱπποκράτους δὲ — τοῦ τρόπου. Idem v. ὑώδεις: καὶ Εὔπολις, υἱεῖς Ἱπποκράτους ἐμβόλιμοί τινες, βληχητὰ τέκνα. Porro ad eundem locum pertinet haec Suidae glossa, Ἐμβόλιμος: ἀτελής. Ἱπποκράτης (-ους) παῖδες ἐμβόλιμοί τινες, quae recepit Zonaras Lex. p. 697, et ad secundum versum haec eiusdem Suidae v. βληχή: βληχᾶσθαι γὰρ τὸ τὰ προβάτια ποιῇ κεχρῆσθαι φωνῇ. καὶ αὖθις Βληχητὰ τέκνα καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου. Vs. 1 forsan ἀλλ' Ἱπποκράτοις γε, vel οἱ δ' Ἱπποκράτους γε. Ib. recte L. Dindorfius ἐκβόλιμοι. Vs. 2 τέκνα Eupolin Hermannus Opusc. V p. 290 prima producta dixisse statuit, ut gravitatem tragicorum imitaretur. Suspicor Euripidis versum parodia ludi, e. c. ἔχθιστα τέκνα κοὐδαμῶς τοὐμοῦ τρόπου. Postrema verba, quae codex scholiorum Aristophanis a Dobraeo collatus ita exhibet κοὐδαμός γε τοῦ τρόπου, Kusterus et Bentleius scripserunt τοῦ νῦν τρόπου, probante Dobraeo ad Vesp. 1472. Toupius Emend. I p. 165 τοῦ 'μοῦ τρόπου, Fritzschius apud Raspium p. 26 τοῦ σοῦ τρόπου, Pericli haec dicta esse coniiciens. Lenius corrigas κοὐδαμῶς γε σοῦ τρόπου. Itaque locus ita scribendus fuerit:

Ἀλλ' Ἱπποκράτους γε παῖδες ἐκβόλιμοί τινες,
βληχητὰ τέκνα κοὐδαμῶς γε σοῦ τρόπου.

XXXIX—XLI (2, 479) 128–130

Schol. Aristoph. Nub. 1022. τῆς Ἀντιμάχου: οὗτος εἰς θηλύτητα κωμῳδεῖται καὶ εὐμορφίαν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος· τρίτος, ὁ Ψακάδος λεγόμενος· τέταρτος, ὁ τραπεζίτης, οὗ μέμνηται Εὔπολις ἐν Δήμοις. Schol. Aristoph. Pac. 347 de variis Phormionibus disserens: πέμπτος ἀρχαῖος Ἀθηναῖος, μετὰ Σόλωνα ἄρξας. Schol. Luciani Alex. 4: ὡσαύτως καὶ ὁ Φρυνώνδας ἐπὶ πονηρίᾳ βοᾶται Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις, Δήμοις.

XLII (2, 479) 131

Ἐγὼ δὲ συμψήσασα τἀργυρίδιον.

Suidas, Ἀργύρειος σταυρός. Ἀγυρίδιον δὲ ὡς ἡμεῖς Εὔ-

πολις Δήμοις Ἐγὼ δὲ συμψήσασα κτλ. Grammat. Bekkeri p. 442 συμψήσας ἀργ.

132–135 XLIII—XLVI (2, 480)

Antiatticista p. 79 22. Ἀριστητικός: ἀντὶ τοῦ ἔθος ἔχων ἀριστᾶν. Εὔπολις Δήμοις. Idem p. 95 8. Ἐγχώριος ἀνήρ, ἐγχώριον πρᾶγμα: Εὔπολις Δήμοις. Idem p. 98 27. Ἥσθημα: τὴν ἡδονήν. Εὔπολις Δήμοις. Idem p. 99 28. Θηρία ἀξιοῦσι τὰ ἄγρια λέγεσθαι, ἵππον δὲ ἢ ἡμίονον πολιτικά. Εὔπολις Δήμοις.

ΔΙΑΙΤΩΝ

136 (2, 480)

Pollux VII 168: τῶν δὲ ἔτι νεωτέρων τις Εὔπολις καὶ τὴν πύελον τὴν ἐν τῷ βαλανείῳ μάκτραν ὠνόμασεν ὡς οἱ νῦν. λέγει γοῦν ἐν Διαιτῶντι "Εἰς βαλανεῖον εἰσελθὼν μὴ ζηλοτυπήσῃς τὸν συμβαίνοντά σοι εἰς τὴν μάκτραν." Dixi de his Hist. crit. p. 130.

ΔΙΑΣ

137 (2, 480)

Pollux IX 27: τὸν ἀστὸν Εὔπολις ἐν τῇ Διάδι ἔμπολιν εἴρηκεν, οἷον ἐγχώριον. V. Hist. crit. p. 115.

ΕΙΛΩΤΕΣ

138 I (2, 481)

Καὶ γένηται τοῖσδε σάμερον κοπίς.

Athenaeus IV p. 138 f: Πολέμων τοῦ παρὰ Λάκωσι καλουμένου δείπνου κοπίδος μνημονεύοντα Κρατῖνον ἐν Πλούτοις λέγειν . . . . καὶ Εὔπολις ἐν Εἵλωσι Καὶ γένηται κτλ. Bergkius αἴκα pro καί.

139 II (2, 481)

Athenaeus IX p. 400 c: οὕτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι (λαγὸς) καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Ἡρόδοτος καὶ ὁ τοὺς Εἵλωτας ποιήσας.

140 III (2, 481)

Τὰ Στησιχόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τε
ἀρχαῖον ἀείδειν· ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν.
κεῖνος νυκτερίν' εὗρε μοιχοῖς ἀείσματ' ἐκκαλεῖσθαι
γυναῖκας ἔχοντας ἰαμβύκην τε καὶ τρίγωνον.

Athenaeus XIV p. 638 d: ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους ποιήσας Πτωχοὺς Γνησίππου τινὸς μνημονεύει παιγνιαγράφου τῆς ἱλαρᾶς μούσης . . . . καὶ ὁ τοὺς Εἵλωτας δὲ

ποιητικώς φησι Τὰ Στησιχόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος κτλ. Vs. 2 et 3 Hermannus et Dindorfius ita refinxerunt:

ἀρχαῖον ἀειδέν. ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστ' ἀκούειν,
ὃς νυκτερίν' εὗρε μυχοῖς ἀείσματ' ἐκκαλεῖσθαι.

In his ἀειδὲν Dindorfius, cetera Hermannus. Dubito de dorico ἀειδέν, nec credo omnes versus ad eosdem numeros revocandos esse, alioqui vs. 3 possis haud paullo probabilius ὃς νυκτερίν' εὕρετο μοιχοῖς, ut ἀείσματα tribus efferatur syllabis. Fortasse ex eadem hac fabula sumptum est quod tradit Athenaeus I p. 3 a: ὡς τὰ Πινδάρου ὁ κωμῳδιοποιὸς Εὔπολίς φησιν, ἤδη κατασεσιγασμένων ὑπὸ τῆς τῶν πολλῶν ἀφιλοκαλίας.

IV (2, 482) 141

Ὀβολὸν τὸν καλλιχέλωνον.

Pollux IX 74: καὶ μὴν τὸ Πελοποννησίων νόμισμα χελώνην τινὲς ἠξίουν καλεῖν ἀπὸ τοῦ τυπώματος· ὅθεν . . . ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Εἵλωσιν εἴρηται Ὀβολὸν τὸν καλλιχέλωνον. Respicit Hesychius, Καλλιχέλωνος: ὁ ὀβολός.

V (2, 482) 142

Pollux X 98: καὶ τάγηνον δέ, ἀλλὰ μὴν καὶ τήγανον ἔχοις ἂν εὑρεῖν εἰρημένον ἐν Εἵλωσιν Εὐπόλιδος.

VI (2, 482) 143

Herodianus dict. solit. p. 10 32: Σώφρων τε τὴν κλητικὴν ἔφη Ποτιδᾶ δραστοχαῖτα. ὁ δὲ τοὺς Εἰλώτας τὴν γενικὴν φησι τεμενοποτιδᾶ ποντίῳ. Publicavit haec etiam Aldus Inst. gramm. p. 19, ubi Eupolidis verba ita scripta sunt: τέμενος ποτιδᾶ ποντίου. Proinde scribendum, τέμενος Ποτιδᾶ ποντίῳ.

VII (2, 483) 144

Herodianus dict. solit. p. 26 25. Ἀθροῦν. οὐδὲν εἰς ουν λήγει ἐπίρρημα ἀλλὰ μόνον τὸ ἀθροῦν· ὅπερ καὶ ἐπεκτάσεσι ποιητικαῖς κέχρηται καὶ παραθέσει ἄρθρου ἑνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ. παραιτοῦμαι δὲ τὸ αἰσχοῦν, ὃ εἴρηται παρὰ τῷ τοὺς εἵλω τασαίμην· ἀλλὰ μισχοῦν καθήμενοι· ἐπεὶ ὀνοματικά (ὀνοματικόν) ἐστι. Blochius παρὰ τῷ τοὺς Εἵλωτας. Haque restant poetae verba, αίμην ἀλλὰ μισχοῦν καθήμενοι. In quibus quid lateat difficile dictu est. Mihi neque ἀθροῦν nec μισχοῦν sive αἰσχοῦν lectum est.

ΚΛΟΠΑΙ

(2, 484) 145

Erotianus Lex. Hippocr. p. 172. Ἡδύσμασι: τοῖς χλωροῖς καὶ ξηροῖς ἀρτύμασιν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις, ὡς καὶ Ἀριστο-

φάνης ἐν Ἱππεῦσι καὶ Εὔπολις Κλοπαῖς καὶ Μένανδρος ἐν Λαρδάνῳ. Pro *Κλοπαῖς* exemplar Stephanianum *Κλοταῖς*, pro quo fortasse *Εἰλώταις* scribendum.

K O Λ A K E Σ

(2, 484)

Locis Hist. crit. p. 135 sqq. allatis adde schol. Rav. ad Aristophanis Lysistr. 1189 (1188) *ἀποκοπή ἐστι τοῦ ἄλλου χοροῦ, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξι,* ubi v. Robertum Enger.

146 I (2, 484)

Ἀλλὰ δίαιταν ἣν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς
λέξομεν· ἀλλ' ἀκούσαθ' ὡς ἐσμὲν ἅπαντα κομψοί
ἄνδρες· ὅτοισι πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν
ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι κἀμὸς αὐτοῦ.
5 *ἱματίω δέ μοι δύ' ἐστὸν χαρίεντε τούτω,*
οἷν μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον ἐξελαύνω
εἰς ἀγοράν. ἐκεῖ δ' ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἄνδρα
ἡλίθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθὺς περὶ τοῦτον εἰμί.
κἄν τι τύχῃ λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ,
10 *καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.*
εἶτ' ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν
μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὗ δεῖ χαρίεντα πολλά
τὸν κόλακ' εὐθέως λέγειν, ἢ 'κφέρεται θύραζε.
οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα·
15 *σκῶμμα γὰρ εἶπ' ἀσελγές, εἶτ' αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε*
ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἰνεῖ.

Athenaeus VI p. 236 e: *οἱ δ' ἀρχαῖοι ποιηταὶ τοὺς παρασίτους κόλακας ἐκάλουν, ἀφ' ὧν καὶ Εὔπολις τῷ δράματι τὴν ἐπιγραφὴν ἐποιήσατο, τὸν χορὸν τῶν Κολάκων ποιήσας τάδε λέγοντα Ἀλλὰ κτλ.* Vs. 2 *ἅπαντα* Hermannus. Libri *ἅπαντες*. Vs. 3 *ὅτοισι* pro *τοῖσι* Porsonus apud Gaisfordum ad Heph. p. 296. Vs. 4 *κάμιον* libri. *κἀμὸν* Hermannus. Bergkius *κἀμός*, quod verum videtur. Vs. 5 *τούτω, οἷν* Porsonus. Libri *τούτοιν*. Vs. 9 Pollux III 109. *ὁ δ' Εὐπόλιδος πλούταξ πέπαικται.* Cfr. Eustathius ad Il. p. 1091 57. Vs. 13 *εὐθέως* pro *εὐθὺς* Grotius. Ibidem *ἐκφέρεται* Bergkius pro *φέρεται*. Vs. 15 *εἶπ' ἀσελγές* Porsonus. AB *εἴπας ἔλεγες*. P *εἶπας ἔλεγες*. VL *εἴπας ἔλεγεν*. Pro *Οἰνεῖ*, quod publici carnificis nomen fuisse videtur, Bergkius Comment. crit. I p. 28 suspicabatur *κοινῷ*.

II (2, 486) 147

Φημὶ δὲ βροτοῖσι πολὺ πλεῖστα παρέχειν ἐγώ
καὶ πολὺ μέγιστ' ἀγαθά. ταῦτα δ' ἀποδείξομεν.

Hephaestio XIII p. 73: *κέχρηται δὲ αὐτῷ* (paeonio tetrametro) *καὶ ἐν ἄλλοις δράμασιν ὁ Ἀριστοφάνης καὶ ἐν Σφηξίν — καὶ Εὔπολις ἐν Κόλαξι Φημὶ δὲ βροτοῖσι κτλ.* Eupolidem loqui arbitratur Bergkius Comment. p. 416, altero versu *ἀποδείξομαι* scribens.

III (2, 487) 148

Οὐ πῦρ, οὐδὲ σίδηρος,
οὐδὲ χαλκὸς ἀπείργει
μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον.

Plutarchus an philos. c. viris princ. p. 778 e: *ὥσπερ οὖν τοὺς Καλλίου κωμῳδουμένους κόλακας λέγουσιν οὐ πῦρ, οὐ σίδηρος, οὐδὲ χαλκὸς εἴργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον, κατὰ τὸν Εὔπολιν.* Idem Discr. adul. et am. p. 50 d: *οὐδὲ τοὺς ἀμφὶ πλουσίαν τράπεζαν ἐγκυκλουμένους, οὓς οὔτε πῦρ, οὐ σίδηρος, οὐδὲ καλκὸς εἴργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον.* Correxi ut supra scripta sunt.

IV a. b (2, 487) 149. 150

Athenaeus III p. 100 b: *ἐάνπερ μὴ εἴπῃς ὁ κοιλιοδαίμων παρὰ τίνι κεῖται . . . . Εὔπολις τοὺς κόλακας ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι οὕτω κέκληκε.* Cfr. Suidam, *Ἰούνιος ὄνομα εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν, διὰ τὸ καὶ φαγεῖν ζῶν, συνήθης ἦν τρισὶν ὑπάτοις, κοιλιοδαίμων τε καὶ ταγηνοκνισοθήρας· βούλομαι γὰρ τὰ τῆς κωμῳδίας πρὸς τούτους εἰπεῖν.* Eadem leguntur v. *φαγεῖν ζῶν.* Nec dubitari potest quin etiam *ταγηνοκνισοθήρας* Eupolideum sit vocabulum, iisdem de parasitis dictum.

V (2, 488) 151

Παρὰ τῷδε Καλλίᾳ πολλὴ θυμηδία,
ἵνα πάρα μὲν κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῷ,
καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.

Athenaeus VII p. 286 b: *Εὔπολις δ' ἐν Κόλαξί φησι Παρὰ τῷδε Καλλίᾳ κτλ.* Idem IX p. 400 a: *λαγῷ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν Ἵνα πάρα μὲν βατίδες καὶ λαγῷ καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.* Gramm. Hermanni p. 320: *καὶ τὸν λαγὸν λαγῶν φασίν. καὶ Εὔπολις Βατίδες καὶ λαγῷ καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.* Eustathius ad Od. p. 1534 15: *οἱ λαγῷ κατὰ Εὔπολιν, οἷον βατίδες καὶ λαγῷ καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.* Metrum Eupolideum his versibus alii aliter restituere conati sunt. V. Hermannum

Doctr. metr. p. 582 et Dobraeum add. ad Nub. 518. Respicit Pausan. apud Eustathium ad Od. p. 1394 40: *γυναῖκας εἰλίποδας διὰ τὴν ἔνδεσιν (εἴλησιν) τῶν μηρῶν.* Suidas s. *μυσάχνη: Εὔπολις εἰλίποδα, ἐκ τῆς εἰλήσεως τῶν ποδῶν κατὰ τὴν μῖξιν.* Cfr. Hesychius, *Γυναῖκες εἰλίποδες: διὰ τὴν δέσιν τῶν σκελῶν καὶ πλοκὴν τὴν κατὰ τὴν συνουσίαν.*

152 VI (2, 489)

Photius p. 404 16. *Πεζὰς μόσχους: ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γάρ τινες οὕτως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ, τὰς χωρὶς ὀργάνων. Κάνθαρος Συμμαχίᾳ „αὐλητρίδα πεζήν." καὶ Εὔπολις Κόλαξιν.*

153 VII (2, 489)

Τῶν περὶ τάγηνον καὶ μετ' ἄριστον φίλων.

Plutarchus Am. et Adul. p. 54 b: *παρασίτου γὰρ ὁ τοιοῦτος εἰκονισμός ἐστι τῶν περὶ τάγηνον καὶ μετ' ἄριστον φίλων, ὡς Εὔπολίς φησιν.* Schaeferus Melet. p. 134 *καὶ κατ' ἄριστον.*

154–157 VIII a. b. c. d (2, 489. 490)

Schol. Aristoph. Pac. 803: *καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν Εὔπολις ὡς κίναιδον (τὸν Μελάνθιον) διαβάλλει καὶ κόλακα.* Huic igitur locum inter ceteros Calliae adulatores concesserat Eupolis: nec minus Marpsiae Oresti et Chaerephonti. De Chaerephonte testis est schol. Platonis Bekk. p. 331: *Εὔπολις δ' ἐν Κόλαξι Καλλίου κόλακα λέγει.* De duobus reliquis Anonymus Suidae v. *βομβοῦσι, καὶ οἱ περὶ τὴν Διονυσίου βομβοῦντες τράπεζαν, καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μεμηνότες δαῖτα καὶ χεῖρα, καὶ ἄλλοι δὲ καὶ ἄλλοι ὧν εἶπον, Ὀρέστης, Μαρψίας, Καλλίου τοῦ Ἀθηναίου κόλακες σὺν ἑτέροις.* Quae ad Eupolidis fabulam rettuli Hist. crit. p. 137. De Protagora item in Calliae adulatoribus ab Eupolide numerato v. Fragm. X et XI. Nec de Cleocrito dubito, quem ex fabula nostra commemorat schol. Aristoph. Av. 877.

158 IX (2, 490)

Τουτὶ λαβὼν τὸ κόρημα τὴν αὐλὴν κόρει.

Pollux X 28: *καὶ τὸ μὲν σκεῦος (κόρημα) καὶ ῥῆμα (κορεῖν) ὑπὸ Εὐπόλιδος εἴρηται ἐν τοῖς Κόλαξιν Τουτὶ λαβὼν κτλ.*

159 X (2, 490)

Ἔνδοθι μέν ἐστι Πρωταγόρας ὁ Τήιος,
ὃς ἀλαζονεύεται μὲν ἁλιτήριος
περὶ τῶν μετεώρων, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει.

Diogenes Laert. IX 50: *Πρωταγόρας, Ἀβδηρίτης, καθά φησιν Ἡρακλείδης — ὡς δ' Εὔπολις ἐν Κόλαξι, Τήιος· φησὶ γὰρ Ἔνδοθι μέν ἐστι κτλ.* Partem loci servavit Eustathius ad Od. p. 1547 53. Respicit Athenaeus V p. 218 c. fortasse etiam Achilles Tat. Isag. p. 121 ex Aristophane afferens *ὃς τἀφανῆ μεριμνᾷ τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει.* Aristophanem pro Eupolide etiam alii per festinationem nominarunt. V. Hist. crit. p. 118.

XI (2, 491) 160

Πίνειν γὰρ αὐτὸν Πρωταγόρας ἐκέλευ', ἵνα
πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἔκλυτον φορῇ.

Plutarchus Symp. VII p. 699 a: *Εὔπολιν μὲν γάρ, εἰ βούλει, πάρες ἐν Κόλαξιν εἰπόντα Πίνειν γὰρ ὁ Πρωταγόρας ἐκέλευεν, ἵνα πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πλεύμον' ἔκλυρον φορῇ.* Athenaeus I p. 22 f: *Εὔπολίς τε τὸν Καλλίαν φησὶν ἀναγκάζεσθαι ὑπὸ Πρωταγόρου πίνειν, ἵνα πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἔκλυτον φορῇ.* Ex Plutarcho habet Macrobius Saturn. VII 15. Cfr. Plutarchus Repugn. Stoic. p. 1047 d: *τῶν ποιητῶν Εὐριπίδην, Ἀλκαῖον, Εὔπολιν, Ἐρατοσθένην, λέγοντας ὅτι τὸ ποτὸν διὰ τοῦ πνεύμονος διέξεισιν.* Pro *ἔκλυρον* vel *ἔκλυτον* conieci *ἔκκλυστον*. Recepit Dübnerus in editione Plutarchi Parisina.

XII XIII (2, 492) 161. 162

Λαφύσσεται λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνυ.

Schol. Aristoph. Nub. 52: *λαφυγμὸν γὰρ λέγει τὸ ἀπλήστως ἐσθίειν. Εὔπολις ἐν Κόλαξι Λαφύσσεται κτλ.* Exscripsit haec Suidas v. *λαφυγμός*. Eidem fabulae parti optime convenit qui tacito fabulae nomine affertur versus ab Etymol. Gud. p. 116 47: *Βρυγμός: ἡ σύντονος ἐδωδή. Εὔπολις,*

Ὅσος [δ'] ὁ βρυγμὸς καὶ κοπετὸς ἐν τῇ στέγῃ.

XIV (2, 492) 163

Δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς ἐώνημαι μόνον
ὀκτὼ λάβρακας, χρυσόφρυς δὲ δώδεκα.

Athenaeus VII p. 328 b: *μνημονεύει δ' αὐτῶν* (χρυσόφρυς pisces dicit) *καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Εὔπολις δ' ἐν Κόλαξί φησι Δραχμῶν ἑκατὸν κτλ.* Libri *ἐωνημένος* et *ἐωνημένοι*. Correxit Pors. Adv. p. 101.

XV (2, 493) 164

Δεῖπνον θὲς ἑκατὸν δραχμάς. Β. ἰδού.
Α. οἶνον θὲς ἑτέραν μνᾶν.

Pollux IX 59: *ἡ ἀττικὴ μνᾶ ἔχει δραχμὰς ἑκατόν, ὡς ἀκρι-*

βέστατά ἐστιν ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Κόλαξι Δεῖπνον θὲς ἑκατὸν δραχμὰς ἰδού. εἶτ' ἐπιφέρει Οἶνον θὲς ἑτέραν μνᾶν. δῆλον ὅτι καὶ τὰς ἑτέρας ἑκατὸν δραχμὰς μνᾶν εἴρηκε.

165 XVI (2, 493)

Ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου
πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ,
ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβολίου κρέα.

Athenaeus VII p. 328 e: *τριχίδων δὲ (μνημονεύει) Εὔπολις ἐν Κόλαξιν Ἐκεῖνος ἦν φειδωλός κτλ.* Vs. 2 *ὠψώνησ'* L, *ὀψώνησ'* PV, *ἐψώνησ'* B. Vs. 3 pro *τὰν* B *δ' ἂν*. Ibid. *ἡμιωβολίου* L, *ἡμιωβελίου* AC, *ἡμιοβολίου* PV.

166 XVII (2, 494)

Ὃς χαρίτων μὲν ὄζει,
καλλαβίδας δὲ βαίνει,
σησαμίδας δὲ χέζει,
μῆλα δὲ χρέμπτεται.

Athenaeus XIV p. 646 f: *σησαμίδες ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πεφρυγμένων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῆ πέμματα· Εὔπολις Κόλαξιν Ὃς χαρίτων μὲν ὄζει κτλ.* Vs. 1 *μὲν ὄζει* Erfurdius Observ. in Athen. p. 470 et Porsonus Misc. p. 247. *με νομίζει* AB. *νενομίζει* P. *μὲν ὁμιχεῖ* Basil. L. Vs. 2 et 3 Athenaeus XIV p. 630 a. *καλλαβίδων δ' Εὔπολις ἐν Κόλαξι Καλλαβίδας — χέζει.* Cod. L *κολλαβίδας*.

167 XVIII (2, 494)

Ἀλκιβιάδης ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξίτω. Β. τί ληρεῖς;
οὐκ οἴκαδ' ἐλθὼν τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δάμαρτα;

Athenaeus XII p. 535 a: *κεκωμῴδηται καὶ ὑπὸ Εὐπόλιδος ὡς καὶ ἀκόλαστος πρὸς γυναῖκας ἐν Κόλαξιν οὕτως Ἀλκιβιάδης ἐκ τῶν γυναικῶν κτλ.*

168 XIX (2, 495)

Φοροῦσιν ἁρπάζουσιν ἐκ τῆς οἰκίας
τὸ χρυσίον, τἀργύρια πορθεῖται.

Pollux IX 90: *τἀργύρια γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου σπανίως ἄν τις εὕροι παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ δ' εὗρον ἐν ταῖς Νήσοις Ἀριστοφάνους, εἰ μὴ ὑποπτεύεται τὸ δρᾶμα ὡς Ἀριστοφάνους οὐ γνήσιον. ἀλλ' οὔτι γε καὶ οἱ Κόλακες Εὐπόλιδος, ἐν οἷς εἶπε Φοροῦσιν ἁρπάζουσιν κτλ.*

169 XX (2, 495)

Ἄκουε δὴ σκεύη τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν.
τεσσυγέγραπται τοῖς τὰ ἔπιπλα.

Pollux X 10: *αὐτὰ δὲ τὰ σκεύη καλοῖτ' ἂν ἔπιπλα, ἤγουν ἡ κούφη κτῆσις, τὰ ἐπιπολῆς ὄντα τῶν κτημάτων. ὁ γοῦν Εὔπολις ἐν τοῖς Κόλαξι προειπών, ἄκουε δὴ σκεύη τὰ κατ' οἰκίαν, ἐπήγαγε παραπλήσιον· τεσσυγέγραπται τοῖς τὰ ἔπιπλα.* Ita Falck. Vulgo *ἄκουε δέ* pro *δή*, et vs. 2 *τέως οὖν γέγραπταί σοι τὰ ἔπιπλα.* Vs. 1 scripsi *κατὰ τὴν οἰκίαν*, firmante quodammodo Phrynicho Epit. p. 334. *Ἐνδυμενία: ἀμαθῶς· δέον διττῶς λέγειν, ὡς Εὔπολις Κόλαξι, σκεύη τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἔπιπλα.* Cetera non expedio.

XXI—XXIV (2, 496. 497) 170—173

Pollux VII 192: *Σοφοκλῆς δ' ἔφη λινορραφῆ τυλεῖα. Εὔπολις δὲ Κόλαξι κεκρύφαλοί τε καὶ τύλη.* Codex Iungerm. *τύλαι.* Idem X 39: *καὶ τυλεία* (Falck. *τύλη*) *δὲ παρ' Εὐπόλιδί ἐστιν ἰάζοντι ἐν τοῖς Κόλαξι.* In eodem domesticae supellectilis recensu fuisse videntur *μολύβδινοι κρατευταί*, quos hac ipsa ex fabula commemorat Pollux X 97: *Εὔπολις ἐν τοῖς Κόλαξιν ἔφη μολυβδίνους κρατευτάς.* Dubitantius eodem refero quae leguntur apud Erotianum p. 170: *ἐχῖνος χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ μεγάλης. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Εὔπολις*, et apud Pollucem VI 103: *ἡ ἐλαιηρὰ ἐπίχυσις χαλκεῖόν ἐστι μακρόν, ἣν χαλκίον Εὔπολις ὠνόμασε.* Scribendum videtur: *χαλκεῖόν ἐστιν, ἣν μακρὸν χαλκίον Εὔπολις ὠνόμασε.* Idem Pollux X 92: *τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν, ἣν Εὔπολις μακρὸν χαλκίον ὠνόμασεν.* Hesychius, *Χαλκίον μακρόν: τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν.*

XXV a. b (2, 497) 174. 175

Θὲς νῦν ἀγροὺς και πρόβατα καὶ βοῦς.
Ἵππον κέλητ' ἀσκοῦντα θές.

Choeroboscus Bekkeri Anecd. p. 1196: *σπανία ἐστὶν ἡ χρῆσις τῆς βοῦς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, μᾶλλον δὲ οἱ βόες εὕρηται. ἐπὶ δὲ τῆς ὁμοφωνούσης αὐτῇ αἰτιατικῆς, λέγω δὲ τῆς τὰς βοῦς, πλατεῖά ἐστιν ἡ χρῆσις, ὡς ἐν Κόλαξιν Εὐπόλιδος Θὲς νῦν — βοῦς.* Coniunxi cum his alterum fragmentum a Phrynicho servatum Praep. soph. p. 17 29: *Ἀσκεῖν καὶ ἀσκηταί, ἀσκητικῶς: τὸ ἀγωνιστικῆς ἐπιμελείας τυγχάνειν ἀσκεῖν ἐστίν. Εὔπολις Ἵππον κέλητ' ἀσκοῦντα θές.* Post *βοῦς* fort. alter ingerebat *λέγ' ἕτερον* vel simile quid.

XXVI (2, 497) 176

Pollux IX 37: *Εὔπολις δὲ ἐν Κόλαξι καὶ συμπαροίκους*

εἴρηκεν. Idem VI 159: *Εὔπολις δὲ συμβίωτοι, συμπάροικοι καὶ συνήλικες εἶπε.*

177. 178 XXVII XXVIII (2, 498)

Harpocratio p. 152 7. *Περίστατοι: ἀντὶ τοῦ περὶ ᾆς κύκλῳ ἵστανται οἱ θεώμενοι. τὸ ὄνομα καὶ ἐν Ἀρχιδάμῳ ἐστὶ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν.* Antiatticista p. 96 17. *Ἐφάπαξ: Εὔπολις Κόλαξιν.*

179 XXIX (2, 498)

Photius Lex. p. 217. *Λευκὴ ἡμέρα: ἡ ἀγαθὴ καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ. Εὔπολις Κόλαξιν.*

180 XXX (2, 498)

Schol. Aristoph. Ran. 407: *ὅτι σύνηθες ἦν τὸ ἐπιλέγειν, ὁπότε ἐπαινοῖέν τι ἢ συνομολογοῖεν. καὶ Εὔπολις Κόλαξιν. καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν κεῖται.* Recte Dindorfius haec retulit ad vs. 508 *κάλλιστ' ἐπαινῶ.*

181 XXXI (5, 37)

Pollux X 90: *ῥητέον δ' αὐτὸ καὶ χειρόνιπτρον, Εὐπόλιδος εἰπόντος ἐν Κόλαξιν, φροῦδον τὸ χειρόνιπτρον.* Cf. VI 92.

Λ Α Κ Ω Ν Ε Σ

182 (2, 498)

Τὰ συκάρι' ἐποίησε μυττωτὸν πολύν.

Erotianus p. 246. *Μυττωτόν: οἱ μὲν Ἀττικοὶ ὑπότριμμά τι μετὰ σκορόδου γινόμενον λέγουσι. Εὔπολις δὲ ἐν Λάκωσι τὸ (τὸν) ἄμυλον λέγων φησί Τὰ συκάρια ἐποίησε μυττωτὸν πολύν.* Lobeck. Pathol. p. 391 *τὰ φυτάρι' ἐξεποίησε.*

Μ Α Ρ Ι Κ Α Σ

183 I (2, 499)

Πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη Μαρικᾶς.

Aeschylus Pers. 65: *πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη βασίλειος στρατὸς εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν.* Ad hanc scholiasta: *ταῦτα δὲ κωμῳδεῖ Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ Πεπέρακεν μὲν κτλ.*

184 II (2, 499)

Quintilianus Inst. orat. I 10 18: *eosdem utriusque rei* (grammaticae et musicae) *praeceptores fuisse, cum Sophron ostendit . . . . tum Eupolis, apud quem Prodamus et musicen et litteras docet, et Maricas, qui est Hyperbolus, nihil se ex*

musicis scire nisi litteras confitetur. Derivavit haec Eupolis ex Aristophanis Equ. 188.

III (2, 499) 185

Καὶ πόλλ' ἔμαθον ἐν τοῖσι κουρείοις ἐγώ
ἀτόπως καθίζων κοὐδὲ γιγνώσκειν δοκῶν.

Schol. Platonis Bekk. p. 379: *τάττεται δὲ (τὸ ἄτοπον) καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνυπόπτου. Εὔπολις Μαρικᾷ Καὶ πόλλ' ἀγάθ' ἐν τοῖσι κτλ.* Correxit Bergkius Comment. p. 355. Alterum versum Pherecrati tribuit Gramm. Bekk. p. 460 12.

IV (2, 500) 186

Ἀλλ' οὖν ἔγωγέ σοι λέγω Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν.

Eustathius ad Iliad. *β'* p. 300 22: *ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τοῖς εἰρημένοις παραπηγνὺς καὶ τὸν παρὰ τῷ κωμικῷ* (Nub. 549) *Μαρικᾶν τὸ βάρβαρον ὄνομα, διὰ τοῦ ντ κλιθῆναι λέγει, παραφέρων χρῆσιν ταύτην Ἀλλ' οὖν ἔγωγέ σοι λέγω κτλ.* Eupolidis esse versum indicavi Quaest. sc. I p. 57.

V (2, 500. 501) 187

Α. Πόσου χρόνου γὰρ συγγεγένησαι Νικίᾳ;
Β. οὐδ' εἶδον, εἰ μὴ ἄναγχος ἐστῶτ' ἐν ἀγορᾷ.
Α. ἀνὴρ ὁμολογεῖ Νικίαν ἑωρακέναι.
καί τοι τί παθὼν ἂν εἶδεν εἰ μὴ προὐδίδου;
5 *Γ. ἠκούσατ' ὦ συνήλικες*
ἐπ' αὐτοφώρῳ Νικίαν εἰλημμένον;
Β. ὑμεῖς γὰρ ὦ φρενοβλαβεῖς
λάβοιτ' ἂν ἄνδρ' ἄριστον ἐν κακῷ τινι;

Plutarchus V. Nic. cap. IV de Niciae erga omnes liberalitate disserens: *ἐδίδου γὰρ οὐχ ἧττον τοῖς κακῶς ποιεῖν δυναμένοις ἢ τοῖς εὖ πάσχειν ἀξίοις. Καὶ ὅλως πρόσοδος ἦν αὐτοῦ τοῖς τε πονηροῖς ἡ δειλία καὶ τοῖς χρηστοῖς ἡ φιλανθρωπία. Λαβεῖν δὲ περὶ τούτων μαρτυρίαν καὶ παρὰ τῶν κωμικῶν ἔστι.* Mox allato Teleclidis loco ita pergit: *ὁ δ' ὑπ' Εὐπόλιδος κωμῳδούμενος ἐν Μαρικᾷ παράγων τινὰ τῶν ἀπραγμόνων καὶ πενήτων λέγει Πόσου χρόνου γὰρ κτλ.* Vs. 5 *συνήλικες* ex Eupolide affert Pollux VI 159.

VI (2, 501) 188

Ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται.
Β. ὁ στρεβλός; Α. οὐκ ἀλλ' ὁ μέγας, οὐνοκίνδιος.

Schol. Aristoph. Av. 1556: *δύο δέ εἰσι Πείσανδροι, καθάπερ Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ φησιν Ἄκουε νῦν Πείσανδρος κτλ.*

Vs. 2 vulgo ὁ στρεβλὸς οὔ ἀλλ' ὁ μέγας. Correxit Toupius. Respicit Photius p. 543 1. Στρεβλὸν τὸν στραβὸν λέγουσιν· οὕτως Εὔπολις. Quae leguntur etiam apud Zonaram p. 1675. Sequentia spectat scholiasta Aristoph. Lys. 490: ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Πείσανδρος, ὁ Ὀνοκίνδιος, ὡς Εὔπολις διακρίνει τὴν ὁμωνυμίαν ἐν Μαρικᾷ.

189 VII (2, 502)

Ἀλλ' εὐθὺ πόλεως εἶμι· θῦσαι γάρ με δεῖ
κριὸν Χλόῃ Δήμητρι.

Schol. Sophoclis Oed. Col. 1600: εὐχλόου Δήμητρος ἱερόν ἐστι πρὸς τῇ ἀκροπόλει. καὶ Εὔπολις Μαρικᾷ Ἀλλ' εὐθὺ πόλεως κτλ.

190 VIII (2, 503)

Schol. Aristoph. Plut. 1037: τοῦτο τί ἐστιν οὐκ οἶδα, ὅτι δὲ συμβάλλεται πρὸς τὸ ἐν Μαρικᾷ Εὐπόλιδος οἶδα. κἀκεῖ γὰρ τὴν Ὑπερβόλου μητέρα τηλίᾳ εἰκάζει τῇ πλατείᾳ σανίδι. τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατύ, εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. Et paucis interiectis: τηλία ἔχει μέντοι καθ' ἑαυτὸ ἄπορον· ἐὰν δὲ τὸ ἐν Μαρικᾷ προσέλθῃ, ἔνθα εἰς τηλίαν φησὶ τὰ τοῦ Ὑπερβόλου ὀστᾶ ἐμβεβλῆσθαι, ἀπορώτερον ἔσται· ζητητέον οὖν. De matris Hyperboli in hac fabula partibus conf. Aristoph. Nub. 554 schol.

191 IX (2, 504)

Aelianus V. H. XII 30: εἰς τοσοῦτον δὲ ἄρα Κυρηναῖοι τρυφῆς ἐξώκειλαν, ὥστε Πλάτωνα παρεκάλουν, ἵνα αὐτοῖς γένηται νομοθέτης· τὸν δὲ ἀπαξιῶσαι φασὶ διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ῥαθυμίαν αὐτῶν. ὁμολογεῖ δὲ καὶ Εὔπολις ἐν τῷ Μαρικᾷ, ὅστις αὐτῶν εὐτελέστατος σφραγῖδας εἶχε δέκα μνῶν· παρῆν δὲ θαυμάζεσθαι καὶ τοὺς διαγλύφοντας τοὺς δακτυλίους.

192–194 X—XII (2, 504)

Antiatticista p. 79 10. Ἁμαρτωλία: Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, Εὔπολις Μαρικᾷ. Idem p. 99 11. Θερισμόν: ἀντὶ τοῦ ἀμητόν Ἡρόδοτος τετάρτῳ. Εὔπολις Μαρικᾷ. Apud Herodotum IV 42 non θερισμὸς legitur sed ἄμητος. Idem p. 111 5. Ὀφλισκάνειν: Εὔπολις Μαρικᾷ.

195 XIII (2, 505)

Νὼ γάρ, ἄνδρες, οὐχ ἱππεύομεν.

Apollonius de pronom. p. 369 Bekk. νὼ μονοσυλλάβως Εὔπολις Μαρικᾷ Νὼ γὰρ ἄνδρες κτλ. Cfr. fr. inc. 137.

XIV (2, 505) 196

Athenaeus XV p. 690 e: *Ψάγδης — Εὔπολις δ' ἐν Μαρικᾷ Ψάγδαν ἐρυγγάνοντα.* Idem p. 691 d: *Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι καὶ ἐν Μαρικᾷ Εὔπολις Σάγδαν ἐρυγγάνοντα λέγων.* Erotianus p. 396: *Ψάγδας: μύρου εἶδος, οὗ μέμνηται καὶ Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ.*

XV (2, 505) 197

Κρούων γε μὴν αὐτὰς ἐωνούμην ἐγώ.

Epimer. Homer. apud Cram. Anecd. Ox. I p. 446 6: *τὸ ἐωνούμην Εὔπολις Μαρικᾷ Κρούων γε μὴν κτλ.*

XVI XVII (2, 505) 198. 199

Grammat. Bekkeri p. 467. *Αὐτοκάβδαλον: Εὔπολις Μαρικᾷ.* Pollux X 73: *Εὔπολις ἐν τῷ Μαρικᾷ καὶ σταμνάριον εἴρηκεν.*

XVIII (2, 505) 200

Harpocratio p. 174 13: *ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ.* Eadem omisso fabulae titulo Photius Suidas Etymol. M. s. v. *ταμίαι* et Philemo Lex. p. 151.

XIX (2, 506) 201

Hesychius, *Δούλων πόλις: Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ, οὐ κώμην γὰρ λέγει δούλων πόλιν. ἔστι δὲ ἐν Κρήτῃ καὶ Λιβύῃ.* Codex *εὔπομα μαρικαίου κώμην γὰρ λέγει δούλων πόλιν.*

XX (2, 506) 202

Τῶν γὰρ πονηρῶν μικρόν ἐστι τοὐβολοῦ.

Photius p. 270 12. *Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ: τίμιον. λέγει δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Εὔπολις Μαρικᾷ Τῶν γὰρ πονηρῶν κτλ.* Eadem Suidas v. *Μικρόν.* Apud utrumque legitur *μικρὸν ἐπὶ τοῦ ὀβολοῦ.* Correxit Portus.

XXI (2, 506) 203

Ὃς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν.

Photius p. 657. *Ψῶζα: νόσος τις. Εὔπολις Μαρικᾷ Ὃς θυμήνας . . . ἔπεμψεν. οἱ δέ φασι καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας.* Eadem Suidas v. *ψῶζα.*

XXII (2, 506) 204

Schol. Aristoph. Nub. 552: *ἐν τῷ Μαρικᾷ προτετελεύτηκε Κλέων.*

205 XXIII (2, 506)

Πότερ' ἦν τὸ τάριχος Φρύγιον ἢ Γαδειρικόν;

Stephanus Byz. v. *Γάδειρα: καὶ κτητικὸν Γαδειρικός. Εὔπολις Μαρικᾷ Πότερ' ἦν τὸ τάριχος κτλ.*

206 XXIV (2, 507)

Stephanus Byz. v. *Θεσσαλία: λέγεται καὶ Θετταλίζω, ὡς Δωρίζω. ἀφ' οἱ τὸ ἐντεθετταλίσμεθα παρὰ τῷ Εὐπόλιδι ἐν Μαρικᾷ, τουτέστι χλαμύδα Θετταλικὴν φοροῦμεν ἢ Θετταλικὸν πτερόν.* Pollux VII 46: *καὶ ἐντεθετταλίσμεθα ἔλεγον τὸ χλαμυδοφοροῦμεν.*

207 XXV (2, 507)

Περιήλθομεν καὶ φῦλον ἀμφορεαφόρων.

Suidas, *Ἀμφορεαφόρους: τοὺς μισθίους τοὺς τὰ κεράμια φέροντας . . . Εὔπολις Μαρικᾷ καὶ Περιήλθομεν καὶ φίλον ἀμφορέα φέρων.* Ita vulgo. Pro *φίλον* cod. A *φύλον*. Correxit Piersonus ad Moerin p. 63. Ceterum cfr. Fragm. inc. fab. V. VI.

N O Y M H N I A I

(2, 507)

Argumentum Aristophanis Acharnensium: *ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου. καὶ πρῶτος ἦν. δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζεται. τρίτος Εὔπολις Νουμηνίαις.*

Π Ο Λ Ε Ι Σ

208 I (2, 508)

Τῆνος αὕτη,
πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους.

Schol. Aristoph. Plut. 718: *ὅτι ἡ Τῆνος θηριώδης δοκεῖ εἶναι. δηλοῖ καὶ Εὔπολις Πόλεσι Τῆνος αὕτη κτλ.* Vulgo *τῆνος δ' αὕτη*. Correxit Dobraeus.

209 II (2, 509)

Αὕτη Χίος, καλὴ πόλις . . .
πέμπει γὰρ ἡμῖν ναῦς μακρὰς ἄνδρας θ' ὅταν δεήσῃ,
καὶ τἄλλα πειθαρχεῖ καλῶς, ἄπληκτος ὥσπερ ἵππος.

Schol. Aristoph. Av. 880: *λέγει δὲ περὶ τῆς Χίου καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν Αὕτη Χίος καλὴ πόλις κτλ.* Vs. 1 *πάρεστι* supplebat Hermannus Opusc. V p. 295. Vs. 2 forsan alteri interlocutori tribuendus. Pro *ἡμῖν* cod. *ὑμῖν*.

III (2, 510) 210

Ἡ δ' ὑστάτη ποῦ 'σθ'; Β. ἥδε Κύζικος πλέα στατήρων.
Α. ἐν τῇδε τοίνυν τῇ πόλει φρουρῶν ἐγώ ποτ' αὐτός
γυναῖκ' ἐκίνουν κολλύβου καὶ παῖδα καὶ γέροντα,
κἀξῆν ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν κύσθον ἐκκορίζειν.

Schol. ad Aristoph. Pac. 1176: *εἰς κιναιδίαν διαβάλλεται ὥστε μηδὲ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν εὐρύτητα κρατεῖν δύνασθαι, ὡς καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν Ἡ δ' ὑστάτη ποῦ 'σθ'; κτλ.* Vs. 1 Cobetus Observ. in Platon. com. p. 189 *ἡ δ' ὑστάτη τίς ἥδε; Β. Κύζικος κτλ.* Eodem auctore alteri versui praescripsi personam *Α.* Vs. 2 *ἐγώ* addidit Hermannus, qui etiam cetera cod. vitia correxit, *ἐκίνουν δὲ γυναῖκα κολύβου καὶ παῖδα καὶ γέροντα καξηνό τὴν ἡμέραν τὸν σκύθον ἐκκορίζειν.* Praeterea Dindorfius *ἐβίνουν.*

IV (2, 509) 211

Πεφυτευμένη δ' αὕτη 'στὶν ἢ ψιλὴ μόνον;

Photius p. 654. *Ψιλὴ γῆ: ἡ μὴ πεφυτευμένη. Πεφυτευμένη — μόνον. Πόλεσιν.* Forsan *ἢ 'ψιλωμένη;*

V (2, 509) 212

Harpocratio p. 14 22: *μνημονεύουσι δὲ οἱ κωμικοὶ πολλάκις τῶν ἀμοργίνων ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ καὶ Εὔπολις Πόλεσιν.*

VI (2, 510) 213

Ὡς ὑμῖν ἐγώ
πάντ' ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα.

Harpocratio p. 27 19: *Ἀπόκρισις ἡ ἀπολογία, Λυσίας. καὶ Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου — Εὔπολις Πόλεσιν Ὡς ὑμῖν ἐγώ πάντως κτλ.* Ita Bekkeri codd. Vulgo *πάντως ἐγώ.* Correxi *πάντ'.*

VII (2, 510) 214

Οὓς δ' οὐκ ἂν εἵλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας πρὸ τοῦ,
νυνὶ στρατηγοὺς ἔχομεν. ὦ πόλις, πόλις,
ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.

Athenaeus X p. 425 a: *ἀρχὴ γοῦν ἐστιν οἱ οἰνόπται παρὰ Ἀθηναίοις, ἧς μνημονεύει ἐν ταῖς Πόλεσιν Εὔπολις ἐν τούτοις Οὓς δ' οὐκ ἂν κτλ.* Vs. 2 *ἔχομεν* addidit Hermannus. Sequentia habet etiam schol. Aristoph. Nub. 587 et hinc Suidas v. *δυσβουλία Ἀθηναίων.*

215 VIII (2, 511)

Συρακόσιος δ' ἔοικεν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ,
τοῖς κυνιδίοισι τοῖσιν ἐπὶ τῶν τειχίων·
ἀναβὰς γὰρ ἐπὶ τὸ βῆμ' ὑλακτεῖ περιτρέχων.

Schol. Aristoph. Av. 1297, ubi Syracosius propter loquacitatem cum *κίττῃ* comparatur: *οὗτος γὰρ τῶν περὶ τὸ βῆμα. καὶ Εὔπολις ὡς λάλον ἐν Πόλεσι διασύρει Συρακόσιος δ' ἔοικεν κτλ.* Vs. 2 vulgo *κυνιδίοις τοῖς*. Correxit Grotius. Ibidem pro *τειχέων* cum Dobraeo scripsi *τειχίων*.

216 IX (2, 512)

Ὄρτυγας ἔθρεψας σύ τινας ἤδη πώποτε;
Β. ἔγωγε μικρά γ' ὀρτύγια· κἄπειτα τί;

Athenaeus IX p. 392 e: *ὑποκοριστικῶς δὲ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν αὐτοὺς (ὄρτυγας) κέκληκεν ὀρτύγια, λέγων οὕτως Ὄρτυγας ἔθρεψας κτλ.* Vs. 1 libri *θρέψας*. Correxit Porsonus, qui vs. 2 *μίκρ' ἄττ' ὀρτύγια*.

217 X (2, 512)

Κακὸς μὲν οὐκ ἦν, φιλοπότης δὲ κἀμελής,
κἀνίοτ' ἂν ἀπεκοιμᾶτ' ἂν ἐν Λακεδαίμονι,
κἂν Ἐλπινίκην τήνδε καταλιπὼν μόνην.

Plutarchus Vit. Cim. 15: *τὸν δῆμον ἐξηρέθιζον ἐκεῖνά τε τὰ πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνανεούμενοι καὶ Λακωνισμὸν ἐπικαλοῦντες· εἰς ἃ καὶ τὰ Εὐπόλιδος διατεθρύληται περὶ Κίμωνος ὅτι Κακὸς μὲν οὐκ ἦν κτλ.* Schol. Aristidis p. 515 ed. Dind. *πεντήκοντα δὲ τάλαντα ἐπράξαντο (Κίμωνα). Δίδυμος δέ φησιν οὐχ ὅτι ἐλακώνιζεν, ἀλλ' ὅτι Ἐλπινίκῃ τῇ ἀδελφῇ συνῆν. αἴτιοι δὲ τῆς διαβολῆς οἱ κωμικοί, καὶ μάλιστα Εὔπολις ἐν Πόλεσιν.* Respicit etiam Tzetzes Hist. I 590. Vs. 2 prius *ἂν* a Porsono ad Orest. 581 additum. Vs. 3 forsan *τῇδε*.

218 XI (2, 513)

Χάμυνίας ἐκεῖνος ἀμέλει κλαύσεται,
ὅτι ὢν ἄγροικος ἵσταται πρὸς τῷ μύρῳ,
ὅτι θεῶν ἕνεκ' ἔπλευσε κακὸς ὢν εἴσεται.

Schol. Aristoph. Vesp. 1271: *καὶ Εὔπολις ἐμφαίνει τὴν πρεσβείαν ἐν ταῖς Πόλεσιν Χάμυνίας ἐκεῖνος κτλ.* Vs. 2 *ὢν* addidit Dobraeus. Ibid. vulgo *μορίῳ*. Correxit Dobraeus. Vs. 3 cod. Ven. *εἵνεκεν*. Dobraeus *θεῶν ἕνεχ' ὡς ἔπλευσε*. Hermannus *ὅτι θ' ὧν ἕνεκεν ἔπλευσε*. Fortasse *ὧν θ' ἕνεκ' ἔπλευσε ταῦτα κακὸς ὢν εἴσεται*. De Amynia Eupolidis cfr. Schol.

Nub. 691: *Εὔπολις δὲ ὡς παραπρεσβευτήν, ὅπερ καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶ φαίνεται.*

XII (2, 513) 219

Οὐκ ἀργαλέα δῆτ' ἐστὶ πάσχειν ταῦτ' ἐμέ,
τὸν Λευκολοφίδου παῖδα τοῦ Πορθάονος;

Schol. Aristoph. Ran. 1513: *καὶ Εὔπολις μέμνηται ἐν Πόλεσιν οὕτως περὶ τοῦ Ἀδειμάντου Οὐκ ἀργαλέα δῆτ' ἐστὶ κτλ.* Vs. 2 scripsi *Λευκολοφίδου* pro *Λευκολόφου.*

XIII (2, 514) 220

Ἐξ Ἡρακλείας ἀργύριον ὑφείλετο.

Schol. Aristoph. Nub. 351: *μνημονεύει δὲ αὐτοῦ* (Simonis) *καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσι διαβάλλων αὐτὸν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασιν οὕτως Ἐξ Ἡρακλείας κτλ.*

XIV (2, 514) 221

Ἔστι δέ τις θήλεια Φιλόξενος ἐκ Διομείων.

Schol. Aristoph. Vesp. 82: *καὶ γὰρ ὁ Φιλόξενος ἐκωμῳδεῖτο ὡς πόρνος. Εὔπολις Πόλεσιν Ἔστι δέ τις κτλ. καὶ Φρύνιχος Satyroις.*

XV (2, 514) 222

Ὡς αὔ τίν' ἔλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων;
πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; ἢ Στιλβίδης;

Schol. Aristoph. Pac. 1031: *ὁ Στιλβίδης εὐδόκιμος καὶ περιβόητος μάντις — μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Εὔπολις Πόλεσιν Ὡς αὔ τίν' ἔλθω κτλ.* Vs. 1 pro *αὔ* Ven. *οὖν.* Fort. *ἄν.*

XVI (2, 515) 223

Ἱερόκλεες βέλτιστε χρησμῳδῶν ἄναξ.

Schol. Aristoph. Pac. 1046: *οὗτος* (Hierocles) *μάντις ἦν καὶ χρησμολόγος — καὶ Εὔπολις Πόλεσιν Ἱερόκλεες κτλ.*

XVII (2, 515) 224

Καὶ τῷ Πυριλάμπους ἄρα Δήμῳ κυψέλη
ἔνεστιν;

Schol. Aristoph. Vesp. 98: *τὸν Πυριλάμπους*] *μέμνηται τούτου καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν Καὶ τῷ Πυριλάμπους Δήμῳ ἄρα κυψέλη ἔνεστιν. ἦν δὲ καὶ εὔμορφος ὁ Δῆμος.* Verba *Δήμῳ ἄρα* transposui.

XVIII (2, 515) 225

Ὥσπερ ἐπὶ τὴν Λύκωνος ἔρρει πᾶς ἀνήρ.

Schol. Aristoph. Lys. 270: *τὴν Λύκωνος*] *τὴν Ῥοδίαν*

λέγει οὕτω καλουμένην, τὴν Αὐτολύκου μὲν μητέρα, γυναῖκα δὲ Λύκωνος, ἐπ' αἰσχροῖς κωμῳδουμένην. Εὔπολις Πόλεσιν Ὥσπερ ἐπὶ τὴν κτλ. Vulgo *συνέρρει.* MS Barocc. *ἔρρει* omisso *τήν.*

226. 227 XIX XX (2, 516)

Schol. Aristoph. Ran. 970: *ὅτι (Θηραμένης) δοκεῖ προσγεγράφθαι τῇ πολιτείᾳ Ἄγνωνος αὐτὸν ποιησαμένου, ὡς Εὔπολις Πόλεσιν.* Schol. Luciani Tim. 30: (*Ὑπερβόλου*) *ὡς παρελθόντος νέου τῷ βήματι μέμνηται — καὶ Εὔπολις Πόλεσι.*

228. 229 XXI XXII (2, 516)

Schol. Aristoph. Acharn. 504: *εἰς τὰ Διονύσια ἐτέτακτο Ἀθήναζε κομίζειν τὰς πόλεις τοὺς φόρους, ὡς Εὔπολίς φησιν ἐν Πόλεσιν.* Cfr. schol. ad vs. 378. Schol. Platonis Bekk. p. 331: *Εὔπολις ἐν Πόλεσι διὰ τὴν χροιὰν πύξινον (Χαιρεφῶντα) καλεῖ.*

230 XXIII (2, 516)

Ὦ δέσποτα, καὶ τάδε νῦν ἄκουσον, ἂν λέγω σοι.

Schol. Hephaest. p 85 Gaisf. *ἔσθ' ὅτε καὶ τὰς ἰαμβικὰς ἐπιμιγνύουσι ταῖς κατειλεγμέναις συζυγίαις, τῇ τε ἰωνικῇ καὶ τῇ χοριαμβικῇ, πάλιν προσοδιακὸν καλοῦντες, ὥσπερ Εὔπολις ἐν ταῖς Πόλεσιν Ὦ δέσποτα κτλ.* Vulgo *ἃ λέγω.* Correxit Dobracus.

231 XXIV (2, 516)

Ὃς τὴν Μαραθῶνι κατέλιφ' ἡμῖν οὐσίαν.

Photius p. 362 12. *Οὐσίαν: τὰ χρήματα, ὡς ἡμεῖς. Εὔπολις Πόλεσιν, Ὃς τὴν ἐν Μαραθῶνι κατέλιπεν ἡμῖν οὐσίαν.* Ita codex: correxit Porsonus.

232 XXV (2, 517)

Τί δ' ἔστ' Ἀθηναίοισι πρᾶγμ' ἀπώμοτον;

Suidas, *Ἀπώμοτον: ἀπηγορευμένον, φευκτόν· Τί δ' ἔστ' — ἀπώμοτον; Εὔπολις ἐν ταῖς Πόλεσιν.* Eadem Grammat. Bekkeri p. 441. Idem versus latet apud Dionem Chrysost. XXXII p. 655.

233 XXVI (2, 517)

Ἣν οὐκ ἀνέῳξα πώποτ' ἀνθρώποις ἐγώ.

Suidas, *Ἀνέῳγεν οὐχὶ ἤνοιγεν — Εὔπολις Πόλεσιν Ἣν οὐκ ἀνέῳξα κτλ.* Eadem Grammat. Bekkeri p. 399, ubi *ὃν* legitur pro eo quod Suidas habet *ἥδ'.* Correxit Porsonus.

XXVII a (2, 517) 234

Ὡς μόλις ἀνήρρησ' · οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί.

Suidas, *Ἀνήρρησεν*: *ἀνεφθάρη. Ὡς μόλις — σαπροί. Εὔπολις Πόλεσιν.* Eadem Grammat. Bekkeri p. 402 29, ubi cod. *ἀνήρρησαν.* Vulgo apud Suidam *ἀνήρρησεν, οὐδένες μέν.* Correxit Porsonus.

XXVII b (2, 518) 235

Οὐ γὰρ πολυπράγμων ἐστίν, ἀλλ' ἁπλήγιος.

Suidas, *Ἁπλήγιος*: *δασέως, ἁπλοῦς. καὶ Εὔπολις Πόλεσιν Οὐ γὰρ πολυπράγμων κτλ.* Eadem Grammaticus Bekkeri p. 425 18, ubi recte *οὐ γάρ.* Suidas vulgo *οὔτ' ἄν.*

XXVIII (2, 518) 236

Ὁ Φιλῖνος οὗτος, τί ἄρα πρὸς ταύτην βλέπεις;
οὐκ ἀπολιβάξεις εἰς ἀποικίαν τινά;

Grammat. Bekkeri p. 431 3. *Ἀπολιβάξαι*: *τὸ ἐκρυῆναι, ἀπὸ τῆς λιβάδος. ἄλλοι δὲ πόρρω ἀπελθεῖν, παρὰ τὴν Λιβύην. — Εὔπολις Πόλεσιν Ὁ Φιλῖνος οὗτος κτλ.* Vs. 1 codex *Φίλιννος.* Vs. 2 codex *ἀπολιβάζεις*: correxit Fritzschius.

XXIX (2, 518) 237

Grammat. Bekkeri p. 453. *Ἄσπουδος*: *ὁ μὴ σπουδαῖος. οὕτως Ἀρχίδης. Εὔπολις Πόλεσιν Ἄσπουδος δ' ἀνὴρ σπουδαίου κακίων.* Corr. *Ἄσπουδος*: *ὁ μὴ σπουδαρχίδης. οὕτως Εὔπολις Πόλεσιν*:

Ἄσπουδος δ' ἀνὴρ σπουδαρχίδου κακίων.

XXX (2, 518) 238

Ἄνδρες λογισταὶ τῶν ὑπευθύνων χορῶν.

Harpocratio p. 121 14: *μέμνηνται τῆς ἀρχῆς* (*λογιστὰς* dicit) *καὶ οἱ κωμικοί. Εὔπολις Πόλεσιν Ἄνδρες λογισταὶ κτλ.* Cod. A *ὑπευθυνῶν.* BG *ἐπευθυνῶν.*

XXXI (2, 519) 239

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσαν' ὅπου χέσω.

Moeris Attic. p. 202 30: *Λάσανον καὶ τοὺς χυτρόποδας καὶ τοὺς δίφρους, ὡς Εὔπολις Πόλεσιν Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσανον ὅπου χέσω.* Correxit Raspius.

XXXII (2, 519) 240

Καὶ Χαόνων καὶ Παιόνων καὶ Μαρδόνων.

Stephanus Byz. v. *Μαρδόνες. Ἠπειρωτικὸν ἔθνος. Εὔπολις Πόλεσι Καὶ Χαόνων κτλ.* Cfr. inc. fab. fr. XCI.

241 XXXIII (2, 519)

Κακὰ τοιάδε
πάσχουσιν, οὐδὲ πρᾶσιν αἰτοῦσιν.

Pollux VII 13: *ὃ δὲ οἱ νῦν φασι τοὺς οἰκέτας πρᾶσιν αἰτεῖν, ἔστιν εὑρεῖν — ἐν ταῖς Εὐπόλιδος Πόλεσιν Κακὰ τοιάδε κτλ.* Pro *αἰτοῦσιν* Ald. *αἰτῶ.*

242 XXXIV (2, 520)

Pollux II 77: *γράσος εἴρηται ἀλλαχοῦ καὶ ἐν Πόλεσιν Εὐπόλιδος.*

243 XXXV (2, 520)

Ἄνευ καλαθίσκων καὶ πόρων καὶ πηνίων.

Pollux VII 29: *τάλαρος, καὶ ἄλλος καλαθίσκος, Εὐπόλιδος εἰπόντος ἐν Πόλεσιν Ἄνευ καλαθίσκων κτλ.* Ita cod. Par. A. Vulgo *ἄνευ καλαθίσκου καὶ πήρα καὶ πηνίον.* Pro *πόρων* forsan *πόκων.*

244 XXXVI (2, 520)

Καρδόπους,
κρατῆρας ὀκτώ, δέκα χύτρας, δύο τρυβλίω,
κνέφαλλά τε καὶ θέρμαυστρον, ἓξ θρόνους, χύτραν,
κάννας ἑκατόν, κόρημα, κιβωτόν, λύχνον.

Pollux X 192: *σκευῶν ἐν Εὐπόλιδος Πόλεσι κατάλογος Καρδόπους κτλ.* Vs. 1 Ald. post *καρδόπους* habet *δέ*, in quo fortasse *δέκα* latet. Vs. 2 adscripsi ut legitur in Aldina, nisi quod vs. 2 *δέκα* dedi pro *δέ*, quod unus cod. omittit. Salmasius *δύο*. Vs. 3 scripsi *κνέφαλλα* pro *κνέφαλα*. Pro *χύτραν* Bentleius *λύραν*. Aliud quid latet. Vs. 4 cod. Voss. *κλίνας*, quod receperunt recentiores. Revocavi *κάννας*.

ΠΡΟΣΠΑΛΤΙΟΙ

245 I (2, 521)

Μήτηρ τις αὐτῷ Θρᾶττα ταινιόπωλις ἦν.

Athenaeus VII p. 326 a: *ὅταν δ' Εὔπολις ἐν Προσπαλτίοις λέγῃ Μήτηρ — ἦν, ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων λέγει καὶ τῶν ζωνῶν, αἷς αἱ γυναῖκες περιδέονται.* Verba *Θρᾶττα ταινιόπωλις* affert Eustathius ad Odyss. p. 1934 33.

246 II (2, 521)

Τὸ δεῖν' ἀκούεις; Ἡράκλεις, τοῦτ' ἔστι σοι
τὸ σκῶμμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν καὶ σφόδρα
ψυχρόν. γελῶσιν, ὡς ὁρᾷς, τὰ παιδία.

Aspasius ad Aristotelis Eth. Nicom. IV 6: *σύνηθες ἐν κωμῳδίᾳ παραπετάσματα δέρρεις ποιεῖν οὐ πορφυρίδας. Μυρτίλος ἐν Τιτανόπασι τὸ δεινῆς ἀκούεις. Ἡράκλεις, τοῦτ' ἔστι σοι τὸ σκῶμμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν καὶ σφόδρα ψυχρὸν γελᾷς, ὁρᾷς τὰ παιδία.* Non Myrtili illud fragmentum esse, sed Eupolidis ex Prospaltiis docet scholiasta Aristophanis Vesp. 58: *ὡς τῶν Μεγαρέων γελώντων καὶ ἄλλως φορτικῶς γελοιαζόντων. Εὔπολις Προσπαλτίοις Τὸ σκῶμμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν σφόδρα.* V. ad Philemonis Reliqu. p. 382. Vs. 1 vulgo *τὸ δεινῆς ἀκούεις*, quod correxi. Possis etiam *ὁ δεῖν'*, heus tu, ut apud Antiphanem Com. gr. vol. III p. 77 et Machonem Athenaei VI p. 246 b. Ceterum v. Arist. Nub. 541. *οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἆπη τῇ βακτηρίᾳ τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα.* Vbi schol. *ὡς Εὔπολις ἐν τοῖς Προσπαλτίοις.* Vs. 3 scripsi ex emendatione Dobraei ad Porsoni Miscell. p. 384.

III (2, 523) 247

Priscianus XVIII p. 193 ed. Kr. „Impetro illam rem dicimus, sicut et Attici. *Εὔπολις ἐν Δήμοις Λέγ' ὅτου 'πιθυμεῖς, κοὐδὲν ἀτυχήσεις ἐμοῦ.* Idem *Προσπαλτίοις Πάντα γὰρ τυχὼν ἄπει.*"

IV (2, 523) 248

Τί κατακροᾶσθέ μου τὰ μουσοδονήματα;

Priscianus XVIII p. 214 ed. Kr. „Attici *κατακροᾶσθαι τούτου καὶ τοῦτον. Εὔπολις Προσπαλτίοις Τί κατακροᾶταί μου τὰ μουσοδονήματα.*" Pro *κατακροᾶται* cod. Monac. *ΚΑΤΑΚΡΟΑΣΘΑΙ.* Leid. *ΚΑΤΑΚΡΟΑΛΣΘΕ.* Hinc recte editor Scapulae Oxon. *κατακροᾶσθε.*

V VI (2, 524) 249. 250

Schol. Aristoph. Av. 839: *ὄργασον ἀντὶ τοῦ μάλαξον. Εὔπολις Προσπαλτίοις Ἢ πηλὸν ὀργάζειν τινά.* Schol. Platonis Bekk. p. 391: *Κρατῖνος δὲ Ὀμφάλῃ τύραννον αὐτὴν* (Aspasiam) *καλεῖ, Χείρων Εὔπολις Φίλοις· ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ.*

ΤΑΞΙΑΡΧΟΙ

I (2, 525) 251

Φ. Οὐκοῦν περιγράψεις ὅσον ἐναριστᾶν κύκλον;
Δ. Τί δ' ἔστιν; εἰς ὤμιλλαν ἀριστήσομεν;
ἢ κόψομεν τὴν μᾶζαν ὥσπερ ὄρτυγα;

Pollux IX 102: *οἱ μὲν οὖν κύκλου περιγραφέντος ἀφιέντες ἀστράγαλον ἐστοχάζοντο τοῦ μεῖναι τὸν βληθέντα ἐν τῷ κύκλῳ· ταύτην εἰς ὤμιλλαν τὴν παιδιὰν ὠνόμαζον. καίτοι με οὐ λέληθεν, ὅτι καὶ ὄρτυγα ἐνιστάντες τῷ περιγραπτῷ κύκλῳ, ὁ μὲν ἔκοπτε τὸν ὄρτυγα τῷ δακτύλῳ, ὁ δὲ πρὸς τὴν πληγὴν ἐνδοὺς ἀνεχαίτιζεν ἔξω τοῦ κύκλου, καὶ ἡττᾶτο ὁ τοῦ ὄρτυγος δεσπότης. ἐν γοῦν Ταξιάρχοις Εὔπολις τοῦ Φορμίωνος εἰπόντος Οὐκοῦν . . . . κύκλον; ἀποκρίνεται Τί δ' ἔστιν κτλ.* Alteram personam Dionysium sive potius Dionysum esse e fr. IV efficias. Vs. 2 *τί δ' ἔστιν* cod. Voss. Ald. *τί ἐστιν*. Falckenb. *πάρεστιν* in quo fortasse *τί γάρ ἐστιν* latet.

252 II (2, 525)

Δίδου μασᾶσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας,
οἶνόν τε πίνειν Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων.

Athenaeus II p. 52 d: *ἐπακτικώτατα δὲ πρὸς ποτὸν τὰ ἀμύγδαλα προεσθιόμενα. Εὔπολις Δίδου μασᾶσθαι κτλ.* Ammonius v. *ἀμυγδαλῆ* p. 12: *ἀμυγδάλη δὲ παροξυτόνως τὸν καρπόν. καθὰ καὶ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχοις φησί Δίδου μασᾶσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας.* Cfr. Bachmanni Anecd. II p. 376.

253 III (2, 526)

Ἐπιφαγεῖν μηδὲν ἄλλ' ἢ κρόμμυον
λέποντα καὶ τρεῖς ἁλμάδας.

Athenaeus IV p. 170 d: *ἐπεσθίειν δ' εἴρηκε Τηλεκλείδης Πρυτάνεσιν . . . ἐπιφαγεῖν δ' Εὔπολις Ταξιάρχοις Ἐπιφαγεῖν μηδὲν κτλ.* Pro *λέποντα* vulgo *βλέποντα*, quod correxi [redacted]

Par. A. habet φύγοιμι ut schol. Arist. et ἐξ ὅσου pro ἐξ ὅτου. Fortasse scribendum ὡς οὐκέτ' ἂν φύγοιμι [κοίτην] στιβάδος, ἐξ ὅτου ἔφαγον, ut Dionysi verba sint, postquam cibis se ingurgitaverit, belli labores non detrectantis.

V (2, 528) 255

Οὐκ ἦν φυλάττῃ γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

Photius p. 658 20 et Suidas v. ὧδε, τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ. Εὔπολις Ταξιάρχοις Οὐκ ἦν κτλ.

VI (2, 528) 256

Grammat. Bekkeri p. 327: Ἀγκυρίσας: κάμψας τὸν πόδα. σῆμα δέ ἐστι παλαιστρικόν. Εὔπολις Ταξιάρχοις. Plenius monente Hermanno Antiattic. p. 81 4. Ἀγκυρίσαι: ἐπὶ τοῦ παλαίσματος. Ἀγκυρίσας ἔρρηξεν.

VII (2, 529) 257

Ἀντὶ ποικίλου
πιναρὸν ἔχοντ' ἀλουτίᾳ κάρα τε καί
τρίβων'. ὅτ' ἦν μέντοι νεώτερος, κρόκης
πέντε στατῆρας εἶχε, ναὶ μὰ τὸν Δία,
νῦν δὲ ῥύπου γε δύο τάλαντα ῥᾳδίως.

Pollux VII 168: Ἀλουσίαν δὲ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχοις Ἀντὶ ποικίλου — τρίβωνα. Idem IX 58: Εὔπολις ἐν μὲν Δήμοις τὸ νόμισμα δηλοῖ λέγων „ἔχων στατῆρας χρυσίου τρισχιλίους." ἐν δὲ Ταξιάρχοις τὴν ῥοπὴν λέγει Ὅτ' ἦν μέντοι κτλ. Coniunxi haec ad unum fragmentum. Vs. 1 libri ἀλουτιᾷ. Correxit Lobeckius ad Phryn. p. 507. Vs. 4 pro εἶχε fortasse ἦγε scribendum.

VIII—X (2, 529. 530) 258—260

Ὅστις πύελον ἥκεις ἔχων καὶ χαλκίον,
ὥσπερ λεχὼ στρατιῶτις ἐξ Ἰωνίας.

Pollux X 63 de nominibus vasculorum aquariorum disserens: πύελον δὲ ὁμοίως ἐν Ταξιάρχοις Ὅστις πύελον ἥκεις κτλ. καὶ γὰρ τὸ χαλκίον ἔν τι τῶν λουτρῶν ὥσπερ καὶ λέβης. Idem X 18: τὸν μέντοι σκευοφόρον ἐν Ταξιάρχοις Εὔπολις σκευοφοριώτην παίζων ἐκάλεσεν. Photius p. 337 16 et Suidas Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος: Εὔπολις Ταξιάρχαις. Omisso poetae nomine habent Proverbia Coisl. 364. Forsan ἀκροᾷ.

XI (2, 530) 261

Ἐγὼ δέ γε στίξω σε βελόναισιν τρισίν.

Pollux X 136: καὶ βελόνης δὲ τοὔνομα ἐν Εὐπόλιδος Ταξιάρχοις Ἐγὼ δέ γε κτλ.

262 XII (2, 531)

Οὐ θᾶττον αὐτὴν δεῦρό μοι τῶν τοξοτῶν
ἄγων ἀποκηρύξει τις ὅ τι ἂν ἀλφάνῃ.

Grammat. Bekkeri p. 382 8. *Ἀλφάνει: εὑρίσκει... Εὔπολις Ταξιάρχοις Οὐ θᾶττον κτλ.* Eadem Suidas v. *ἀλφάνει*, ubi secundus versus omisso *ἄγων* ita scriptus est, *ἀποκηρύξει τις ἐὰν ἀλφάνῃ.*

263 XIII (2, 531)

Pollux VII 106: *σιδηρῖτιν τέχνην ἐν Ταξιάρχαις Εὔπολις εἴρηκε τὴν Ξανθίου τοῦ σιδηρέως.* Hesychius, *Σιδηρῖτιν τέχνην: τὴν πολεμικήν, ἄλλοι δὲ τὴν Ξανθίου φασίν, ἤγουν τὴν χαλκευτικήν.*

264 XIV (2, 531)

Schol. Aristoph. Av. 1294 de Opuntio: *Δίδυμος· ὡς τοιούτου τὴν ὄψιν ὄντος μνημονεύει αὐτοῦ καὶ μέγα φύγχος ἔχοντος καὶ ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας, καὶ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχαις.*

ΥΒΡΙΣΤΟΔΙΚΑΙ

(2, 532)

Huius fabulae ab uno Ptolemaeo Heph. apud Photium Bibl. 190 p. 151 a 10 commemoratae nullum fragmentum servatum est.

ΦΙΛΟΙ

265 I (2, 532)

Apollonius de Pron. p. 369 c: *μονοσυλλάβως (νώ) Εὔπολις Μαρικᾷ „νὼ γάρ, ἄνδρες, οὐχ ἱππεύομεν" καὶ ἔτι ἐν Φίλοις Εὐφρανῶ δὲ νώ.*

266 II (2, 532)

Οὐ δεινὰ ταῦτα δὲ Ἀργείας φέρειν
σχιστὰς ἐνεργεῖν.

Ammonius Differ. verb. p. 133. *Σχισταί: τὰ ὑποδήματα Εὔπολις Φίλοις Οὐ δεινὰ ταῦτα κτλ.* Valckenarius "ex Ascal. §. 210 enotatur *σχιστὰς ἐνεγκεῖν.*" Scaliger: *Οὐ δεινὰ ταῦτά γ' Ἀργείας φέρειν σχιστάς; ἐνεργεῖν;* Non expedio. De calceis Argivis v. Alberti ad Hesych. I p. 514 18.

267 III (2, 533)

Χῖος δεσπότην ὠνήσατο.

Athenaeus VI p. 266 f. *μήποτ' οὖν διὰ ταῦτα καὶ ἡ παροιμία „Χῖος δεσπότην ὠνήσατο," ἣ κέχρηται Εὔπολις ἐν Φίλοις.* Ex Athenaeo Eustathius ad Od. p. 1462 36.

IV (2, 533) 268

Οὐκ ἐσωφρόνησας, ὦ πρεσβῦτα, τὴν κατάστασιν
τήνδε λαμβάνων ἄφνω πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικήν.

Harpocratio p. 107 10: *ἔοικεν (ἡ κατάστασις) ἀργύριον εἶναι ὅπερ οἱ κατασταθέντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει — παρεμφαίνει τοῦτο καὶ Εὔπολις Φίλοις Οὐκ ἐσωφρόνησας κτλ.* Omisso fabulae nomine Photius et Suidas v. *κατάστασις*.

V (2, 534) 269

Herodianus Philet. p. 453 Piers. *Ἀνακογχυλίσασθαι: οὐχὶ ἀναγαργαρίσασθαι. Εὔπολις ἐν Φίλοις.* Cod. Venet. Harpocrat. p. 35 Bekk. *Ἀνακογχυλίσασθαι ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ βίῳ λεγομένου ἀναγαργαρίσασθαι. Εὔπολις ἐν Φίλοις.*

VI (2, 534) 270

*Ῥέγκειν δὲ τοὺς ὅλμους * οἴμοι τῶν κακῶν.*

Photius p. 329 2. *Ὅλμοι καὶ ὑφόλμια: ἐπὶ αὐλῶν. Εὔπολις Φίλοις Ῥέγκειν δὲ τοὺς ὅλμους οἴμοι τῶν κακῶν.* Forsan excidit *ἄν*.

VII (2, 534) 271

Pollux VII 133: *Ἀριστοφάνης δ' ἐν τοῖς Ἥρωσι δοκεῖ τὸ κόμιστρον κατὰ τὸ νῦν ἔθος εἰρηκέναι τὴν φοράν, ὅταν εἴπῃ „ὀβολῶν δεουσῶν τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς." τούτῳ δ' ἂν ἐοίκοι καὶ τὸ ἐν τοῖς Φίλοις Εὐπόλιδος Τιμῆς εἴποι τίς πόση ἡ διαφορά.* Ita Aldus, Par. A apud Bekkerum. Alii *τί μισθοῖ* (Voss. *μισθοὶ*) *ποῖ πόση τὶς ἡ φορά.* Non expedio.

VIII (2, 534) 272

Pollux X 85: *τὸ ἐκκενῶσαι ἢ ἐκπιεῖν κανάξαι λέγουσι καὶ ἐκκανάξαι, ὡς καὶ Εὔπολις ἐν τοῖς Φίλοις Τήνδ' αὐτὸς ἐκκανάξει.*

IX (2, 535) 273

Νὴ τὸν Ποσειδῶ, κοὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα.

Schol. Aristoph. Acharn. 127: *Παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων „οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα." μέμνηται καὶ Εὔπολις ἐν Φίλοις Νὴ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα.* Correxit Elmsleius.

X (2, 535) 274

Schol. Platon. Bekk. p. 332: *Εὔπολις δ' ἐν Φίλοις καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ Ῥοδίᾳ κωμῳδεῖ αὐτόν.* Lyconem dicit.

275 XI (2, 535)

Schol. Platon. Bekk. p. 391 de Aspasia: *Κρατῖνος δὲ Ὀμφάλῃ τύραννον αὐτὴν καλεῖ, χείρων Εὔπολις Φίλοις· ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ.* Scribendum videtur *Κρατῖνος δὲ Ὀμφάλην τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρωσιν, Ἥραν Εὔπολις Φίλοις,* ut fere haec correxi Quaest. sc. III p. 47 sive Hist. com. p. 412. Cfr. Eupol. fr. inc. LXXXI.

ΧΡΥΣΟΥΝ ΓΕΝΟΣ

276–278 I—III (2, 535)

Ὦ καλλίστη πόλι πασῶν, ὅσας Κλέων ἐφορᾷ,
ὡς εὐδαίμων πρότερόν τ' ἦσθα νῦν τε μᾶλλον ἔσει...
Ἔδει πρῶτον μὲν ὑπάρχειν πάντων ἰσηγορίαν...
Πῶς οὖν οὐκ ἄν τις ὁμιλῶν χαίροι τοιᾷδε πόλει,
ἵν' ἔξεστιν πάνυ λεπτῷ κακῷ τε τὴν ἰδέαν.

Priscianus de metris com. p. 416 Krehl. (p. 253 Lind.) de metro epionico disserens: „Hephaestion quoque metricus ostendit „comicum epionicum spondeos paribus locis habentem iambicarum „*συζυγιῶν* id est coniugationum, ut est apud Eupolin in fabula „quae dicitur *Χρυσοῦν γένος Ὦ καλλίστη . . . . μᾶλλον ἔσει.* „Idem: *ἔδει πρῶτον μὲν ὑπάρχειν κτλ.*" Transscripsit haec Priscianus ex Hephaestione p. 109, sed integriore usus exemplari; in nostris enim nonnisi duo priores versus servati sunt. Omisso auctoris nomine primum versum affert schol. ad Pindari Olymp. XIII p. 266 ed. Bckh.

279 IV (2, 537)

Δωδέκατος ὁ τυφλός, τρίτος ὁ τὴν καλὴν ἔχων,
ὁ στιγματίας τέταρτός ἐστιν ἐπὶ δέκα,
πέμπτος δ' ὁ πυρρός, ἕκτος ὁ διεστραμμένος·
χοὗτοι μέν εἰσ' ἑκκαίδεκ' εἰς Ἀρχέστρατον,
5 *ἐς τὸν δὲ φαλακρὸν ἑπτακαίδεκ'. Β. ἴσχε δή.*
Α. ὄγδοος ὁ τὸ τριβώνιον ἔχων.

Porphyrius apud schol. Ven. ad Iliad. κ' 252: *Εὔπολίς τε Χρυσῷ γένει Δωδέκατος ὁ τυφλὸς κτλ.* Apud Bekkerum vs. 1 editur *δέκατος,* vs. 3 *ὁ πύργος,* vs. 4 *καὶ οὗτοι μὲν εἰς ἑκκαίδεκα, ἐς Ἀρχέστρατον,* vs. 5 *ἐς δὲ τὸν φαλακρόν.* Praeterea vs. 1 scribendum videtur *κωλῆν* pro *καλήν.*

280 V (2, 538)

Λοιπὸς γὰρ οὐδείς· ἡ τροφαλὶς ἐκεινηί
ἐφ' ὕδωρ βαδίζει σκῖρον ἠμφιεσμένη.

Schol. Aristoph. Vesp. 925. *σκῖρον τὸ ῥυπῶδες τὸ ἐπὶ τῶν τυρῶν, ὡς Εὔπολις Χρυσῷ γένει Λοιπὸς γὰρ οὐδείς κτλ.* Vs. 1 vulgo *τροφαλὶς* sine articulo et *ἐκείνῃ*, quod correxi. Dindorfius *πλὴν τροφαλὶς ἐκεινηί*. Respiciunt locum Photius p. 607 Τροφαλίς: *τυρός. οὕτως Εὔπολις.* et Etymol. M. p. 718 4 *σῖρος Εὔπολις ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ τυρῷ ῥύπου.*

VI (2, 539) 281

Ἔπειθ' ὁ κουρεὺς τὰς μαχαιρίδας λαβὼν
ὑπὸ τῆς ὑπήνης κατακερεῖ τὴν εἰσφοράν.

Pollux X 140: *τὰ δὲ κουρέως σκεύη, κτένες, κουρίδες μάχαιραι, μαχαιρίδες· ἐν μὲν γὰρ Κρατίνου Διονυσαλεξάνδρῳ εἴρηται . . . ἐν δὲ Χρυσῷ γένει Εὐπόλιδος Ἔπειθ' ὁ κουρεὺς κτλ.* Photius p. 250. *Μαχαιρίδες: αἱ κουρικαὶ μάχαιραι. οὕτως Εὔπολις.*

VII (2, 539) 282

Ἔπειτ' εἴσειμ' ἐνθάδε μείνας
εἰς ὥμιλλαν, κἂν μὴ μετίῃ.

Schol. Platonis Bekk. p. 320: *ἡ δὲ ὥμιλλά ἐστιν ὅταν περιγράψαντες κύκλον ἐπιρρίπτωσιν ἀστραγάλους ἢ ἄλλο τι, ὡς τῇ μὲν ἐντὸς βολῇ νικώντων τῇ δὲ ἐκτὸς ἡττωμένων. Εὔπολις Χρυσῷ γένει μεταφέρων ἐπὶ τὴν ἐκ Κυκλώπων* (leg. *τὴν ἐν κύκλῳ*) *κατάκλισιν τοὔνομα οὕτως φησίν Ἔπειτ' εἴσειμι ἐνθάδε κτλ.* Corrupte Suidas v. *ὥμιλλα. Εὔπολις Χρυσῷ γένει Ἐπεισείμεθα δὲ εἰς ὥμιλλαν.* Versu primo *κἄπειτ'* scribendum videtur, nisi praestat *ἐπὶ δ' εἴσειμ'* vel *εἶτ' εἴσειμ'*, ut sint tetrametrorum reliquiae.

VIII IX (2, 540) 283. 284

Ὠλκαῖε Σικελιῶτα Πελοποννήσιε.

Schol. Aristoph. Thesmoph. 162: *Ἀλκαίου τοῦ κιθαρῳδοῦ, οὗ καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει μέμνηται Ὠλκαῖε Σικελιῶτα Πελοποννήσιε.* De Alcaeo citharoedo vide Hist. crit. p. 249. Patria hominis fuisse videtur Sicilia; Peloponnesium autem eundem vocat fortasse propter diutinam in Peloponneso commorationem. Cfr. Bergkii Comment. crit. II p. VIII. Ad eundem Alcaeum pertinere videntur haec apud schol. Aristoph. Vesp. 1278: *τῇ λέξει (κιθαραοιδότατος) κέχρηται καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει Ὦ κατάλαβρ' ὦ κιθαραοιδότατε.*

X (2, 540) 285

Ὁρῶ. Β. θεῶ νῦν τήνδε Μαριανδυνίαν.

Stephanus Byz. p. 557. *Μαριανδυνία: χώρα. Εὔπολις*

Χρυσῷ γένει Ὁρᾶ θέω νῦν τὴν Μαριανδυνίαν. Correxit Fritzschius Quaest. Aristoph. I p. 146.

286 XI (2, 540)

Οὐκ ἀλλ' ἔθυον δέλφακα νωδὸν θήστίᾳ
καὶ μάλα καλήν.

Athenaeus XIV p. 657 a: *δέλφακα . . . θηλυκῶς Νικοχάρης ἔφη „κύουσαν δέλφακα." καὶ Εὔπολις Χρυσῷ γένει Οὐκ ἀλλεύθιον δέλφακα ωδονθ ηστια καὶ μάλα καλήν.* Ita cod. A, quod correxi. Respicit locum Athen. IX p. 375 a.

287 XII (2, 541)

Ἀτεχνῶς μὲν οὖν τὸ λεγόμενον σκύτη βλέπει.

Schol. Aristoph. Vesp. 643. *σκύτη βλέπειν*] *μέμνηται τῆς παροιμίας Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει· φησὶ γάρ Ἀτεχνῶς κτλ.* Eadem fere Zenobius VI 2.

288 XIII (2, 541)

Ἀλλ' ὦ φίλε Ζεῦ κατάχυτλον τὴν ῥῖν' ἔχεις.

Pollux X 63: *κατάχυτλον, Ἀριστοφάνους μὲν εἰπόντος . . . Εὐπόλιδος δὲ ἐν Χρυσῷ γένει Ἀλλ' ὦ φίλε Ζεῦ κτλ.*

289 XIV (2, 542)

Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν.

Zenobius II 19: *Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴενται: οὕτως Ἡσίοδος ἐχρήσατο τῇ παροιμίᾳ. — Εὔπολις δὲ ἐν Χρυσῷ γένει ἑτέρως φησὶν ἔχειν τὴν παροιμίαν Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ κτλ.* Cfr. Schol. Platonis Bekk. p. 373.

290 XV (2, 542)

Τί γάρ ἐστ' ἐκεῖνος; Β. ἀποπάτημ' ἀλώπεκος.

Etymol. M. p. 132 12: *ἀποπάτημα αὐτὸ τὸ σκύβαλον. Εὔπολις Χρυσῷ γένει Τί γάρ ἐστ' ἐκεῖνος; κτλ.* Eadem Grammat. Bekkeri p. 433 et Suidas v. *ἀποπάτημα*, qui recte *ἐκεῖνος*. Ceteri *ἐκεῖνο*. Aliam lectionem sequutus est Athenaeus XIV p. 658 d: *τὸ λείψανον τῶν τραγημάτων καὶ τρωξίμων ἀποτράγημα εἴρηκεν Εὔπολις. σκώπτων γὰρ Διδυμίαν τινὰ ἀποτράγημα αὐτὸν εἴρηκεν ἀλώπεκος, ἤ τοι ὡς μικρὸν τὸ σῶμα ἢ ὡς κακοήθη καὶ πανοῦργον, ὥς φησιν ὁ Ἀσκαλωνίτης Δωρόθεος.*

291 XVI (2, 543)

Ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους.

Schol. Aristoph. Acharn. 3: *τὸ ψαμμακόσια καθ' ἑαυτὸ*

ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει οὕτως Ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους.

XVII (2, 543) 292

Schol. Aristoph. Av. 42: [οὐκ] *εἴρηται μὲν ὁ βάδος· ὅμως γε μὴν οἱ κωμικοὶ παίζειν εἰώθασι τὰ τοιαῦτα. ὡς Εὔπολις Χρυσῷ γένει τισοφῶν ὦ ῥαψῳδέ.* Ven. *τί σοφῶνος.* Lobeck. Progr. acad. 1844 p. 4 *τίς ὁ σόβος ὦ ῥαψῳδέ;*

XVIII (2, 544) 293

Schol. Aristoph. Ran. 1036: *διαβάλλει τὸν Παντακλέα ὡς ἀμαθῆ ἐν τῷ ὁπλίζεσθαι. μέμνηται δὲ τούτου καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει Παντακλέης σκαιός.*

XIX (2, 544) 294

Εἰ μή τις αὐτὴν κατακλιεῖ.

Choeroboscus Bekk. Anecd. p. 1290 sive apud Cramerum Anecd. Ox. IV p. 420: *σημειοῦται τὸ ἐκχεῶ δευτέρου μέλλοντος, οἷον καὶ τὸ κατακλιεῖς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει, οἷον Εἰ μή τις αὐτὴν κατακλιεῖ.* Excerpta Bodl. apud Cram. l. l. p. 195 28: *κλείω, ὁ β ἀόριστος ἔκλιον διὰ τοῦ ῑ ὡς ἔπιθον ... ὡς τὸ Εἰ μή τις αὐτὴν κατακλιεῖ, παρ' Εὐπόλιδι ἀντὶ τοῦ ἀσφαλιεῖ.* Videtur haec barbarus aliquis loquutus esse.

XX XXI (2, 545) 295. 296

Photius p. 596. *Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον: ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δή τι. Εὔπολις Χρυσῷ γένει.* Eadem Suidas v. *Τοῦ Διός κτλ.* Pollux VII 86: *τὸ σάνδαλον Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει.* Idem Pollux IX 26: *κατ' Εὔπολιν λέγοντα ἐν Χρυσῷ γένει νεοκάτοικος.*

XXII (2, 545) 297

Schol. Aristoph. Vesp. 1310: *παρὰ τὴν παροιμίαν "ὄνος εἰς ἀχυρῶνα ἀπέδρα." ὁ δὲ ἀχυρὸς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει, ὅπου καὶ τὸ Πλάτωνος παράκειται ἐξ Ἀδώνιδος.* Eupolis forsan *ἀχυρμὸς* dixerat.

XXIII (2, 545) 298

Antiatticista p. 96. *Ἐξηγητής: Εὔπολις Χρυσῷ γένει Λάμπων οὐξηγητής. μάντις γὰρ ἦν καὶ χρησμοὺς ἐξηγεῖτο.*

XXIV (2, 545) 299

Harpocratio p. 166 19: *σιτηρὸν ἀγγεῖόν ἐστιν ἡ σιπύα, ἔστι δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς. Εὔπολις Χρυσῷ γένει.* Photius p. 513 6. *σιπύα: σιτηρὸν ἀγγεῖον. Λυσίας τε καὶ Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης.*

300. 301 XXV XXVI (2, 545)

Athenaeus IX p. 406 c: *πισοῦ δὲ τοῦ ὀσπρίου μνημ νεύει καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει.* Idem IX 408 e: *καὶ χειρὸς ὕδωρ . . . ὡς Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει.*

Alia fragmenta ad hanc ipsam fabulam fortasse referen exhibui in Incert. XXI. XLII.

EX INCERTIS FABVLIS

302 I (2, 546)

Ἀλλ' ἀκούετ' ὦ θεαταὶ τἀμὰ καὶ ξυνίετε
ῥήματ'· εὐθὺς γὰρ πρὸς ὑμᾶς πρῶτον ἀπολογήσομαι,
ὅ τι παθόντες τοὺς ξένους μὲν λέγετε ποιητὰς σοφούς,
ἢν δέ τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ μηδὲ ἓν χεῖρον φρονῶν
5 *ἐπιτιθῆται τῇ ποιήσει, πάνυ δοκεῖ κακῶς φρονεῖν,*
μαίνεταί τε καὶ παραρρεῖ τῶν φρενῶν τῷ σῷ λόγῳ.
ἀλλ' ἐμοὶ πείθεσθε πάντως μεταβαλόντες τοὺς τρόπους
μὴ φθονεῖθ' ὅταν τις ἡμῶν μουσικῇ χαίρῃ νέων.

Stobaeus Flor. IV 33. Vs. 1 et 2 libri *πολλὰ καὶ ξυνίε χρήματ'*. Correxit Berglerus ad Aristoph. Pac. 604. Mox *εὐθ* scripsi pro *εὐθύ*. Vs. 3 libri *μαθόντες*. Correxit Wakefield Vs. 4 *αὐτοῦ* Trinc. Voss. margo Gesn. Vulgo *αὐτῶν*. Vs. *ἐπιτιθῆται* Porsonus Adv. p. 287. Libri *ἐπιθῆται*. Vs. 6 *μα νεταί τι* Trinc. Voss. N. Vs. 8 *φθονεῖθ'* pro *φθονῆθ'* Do braeus ad Arist. Plut. 1188. Ibid. *ἡμῶν* Valcken. Libri *ὑμῶ*

303 II (2, 547)

Α. Μισῶ λακωνίζειν, ταγηνίζειν δὲ κἂν πριαίμην.
Β. πολλὰς δ' οἶμαι νῦν βεβινῆσθαι . . . .
Α. . . . . ὃς δὲ πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ πρῷ 'πιπίνειν;
Β. πολλήν γε λακκοπρωκτίαν ἡμῖν ἐπίστασ' εὑρών.
5 *Α. εἶεν. τίς εἶπεν "ἀμίδα παῖ" πρῶτος μεταξὺ πίνων;*
Β. Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοὐξεύρημα καὶ σοφόν σου.

Athenaeus I p. 17 d: *Εὔπολις δὲ τὸν πρῶτον εἰσηγησάμε νον τὸ τῆς ἀμίδος ὄνομα ἐπιπλήττει λέγων Μισῶ λακωνίζε κτλ.* Scribendum suspicor *τὸν τῆς ἀμίδος νόμον*. Eupolidi versus ad Alcibiadis irrisionem spectare videntur. Priora intellego rem si *ταγηνίζειν* de venere muliebri dici posset locusque li scriptus esset: *μισῶ ταγηνίζειν, λακωνίζειν δὲ κἂν πριαίμη Β. ὀλίγας γὰρ οἶμαι νῦν βεβινῆσθαί γέ σοι γυναῖκας.* Vs. 5 forsan *τίς δ' ἔστιν ὅστις πρῶτος*. deinde vulgo *τὸ πρῶ ἐπιπίνειν*. Correxit Elmsl. Mus. Cantabr. IV p. 173. Vs. 4 *ἡμῶ*

παρ' Elmsleius. Vulgo ἐπίσταθ' ἡμῖν. Vs. 5 libri πάμπος pro παῖ πρῶτος, quod reposuit Porsonus apud Kiddium huius Miscell. p. 390. Vs. 6 respicit Phrynichus Bekk. p. 58. ἰαμηδικὸν τοὐξεύρεμα: οἷον σοφὸν καὶ εὐμήχανον

III (2, 548. 549) 304

Ἄγε δὴ πότερα βούλεσθε τὴν νῦν διάθεσιν
ᾠδῆς ἀκούειν, ἢ τὸν ἀρχαῖον τρόπον;
Β. Ἀμφότερ' ἐρεῖς, ἐγὼ δ' ἀκούσας τοῖν τρόποιν
ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας αἱρήσομαι.

Suidas, Βαστάσας: ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. Εὔπολις Ἄγε ἢ πότερα βούλεσθε κτλ. Vs. 1 adieci νῦν praeeunte Toupio. Vs. 2 τῶν τρόπων vel τοῖν τρόποιν Gaisfordus ad Hephaest. p. 45. Libri τὸν τρόπον.

IV (2, 549) 305

Ἢ πολλά γ' ἐν μακρῷ χρόνῳ γίγνεται μεταλλαγῇ
πραγμάτων· μένει δὲ χρῆμ' οὐδὲν ἐν ταὐτῷ ῥυθμῷ.

Orion Anth. p. 54: Εὐπόλιδος· Ἢ πολλά γ' ἐν κτλ. Cod. ς πολλά et γίνεται μεταλλαγέται. Iulianus Orat. VII p. 204 A. πολλὰ γίνεται ἐν μακρῷ χρόνῳ. τοῦτο ἐκ τῆς κωμῳδίας ἀκηκόει μοι πρώην ἐπῆλθεν ἐκβοῆσαι. Vbi recte codex Voss. habet ἢ πολλὰ. Vs. 2 Schneidewinus τῶν πραγμάτων.

V VI (2, 550) 306. 307

Περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα,
καὶ τὸν λιβανωτόν, κεὐθὺ τῶν ἀρωμάτων,
καὶ περὶ τὰ γέλγη.

Pollux IX 47: ἐν δὲ τῶν κοινῶν βιβλιοθῆκαι, ἢ ὡς Εὔπολίς φησιν οὐ τὰ βιβλία ὤνια. καὶ αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ (βιβλία). οὕτω γὰρ τὸν τόπον, οὗ τὰ βιβλία, οἱ Ἀττικοὶ ὠνόμαζον· ὥσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἐκ τῶν πιπρασκομένων, ὡς εἰ φαῖεν ἀπῆλθον εἰς τοὐψον, καὶ εἰς τὸν οἶνον, καὶ εἰς τοὔλαιον, καὶ εἰς τὰς χύτρας, καὶ κατὰ τὸν Εὔπολιν Περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα κτλ. Photius p. 589 et Suidas v. τοὔψον: ὥσπερ καὶ τὸ Παρῆλθον . . . . λιβανωτόν. Schol. Aristoph. Ran. 1068 Εὔπολις Περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα. Ammonius p. 62 de εὐθὺ cum genitivo agens, affert εὐθὺ τῆς στοᾶς et εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων. Schol. Arist. Pac. 1158: λέγουσι δ' ἔνιοι καὶ τὰ ἄλφιτα ἀρώματα, ὡς παρ' Εὐπόλιδι "καὶ τὸν λιβανωτὸν καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων," ἀντὶ τοῦ τῶν ἀλφίτων. Pollux III 127: τὰ πιπρασκόμενα, φορτία, ῥῶ-

πος, ἀγοράσματα, ὤνια, γέλγη, εἰ μὴ κωμικώτερον. Verba οὗ τὰ βιβλί' ὤνια Bergkius Comment p. 355 cum reliquis ita coniunxit: καὶ περὶ τὰ γέλγη χοῦ τὰ βιβλί' ὤνια.

308 VII (2, 551)

Ἤδη χορηγὸν πώποτε ὑπαρώτερον
τοῦδ' εἶδες;

Pollux III 115: Πλάτων δὲ ἐν Παρμενίδῃ καὶ ὑπαρὸν εἴρηκεν. Εὔπολις δέ Ἤδη χορηγὸν κτλ. Quae his proxime inferuntur apud Pollucem θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος ἢ χρημάτων μεταδῴη (Par. A μεταδοὺς) τινί, frustra in metri speciem coacta ab Hermanno Fritzschio aliisque, non Eupolidis verba sunt, sed Pollucis, ad Demosthenis imitationem facta de F. L. § 254 ed. Bekk. θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος ἢ λόγου μεταδοῦναί τινι. Ceterum Eupolidis verba in Par. A ita legi εἶδες χορηγὸν πώποτε ὑπαρώτερον τοῦδε, indicavit mihi Bekkerus.

309 VIII (2, 551)

Τίς οὐξεγείρας μ' ἐστίν; οἰμώξει μακρά,
ὅτιή μ' ἀνέστησ' ὠμόυπνον.

Zonaras Lex. p. 605: Ἐγερθῆναι ἐξ ὕπνου, ἀναστῆναι τῷ σώματι. Εὔπολις Τίς οὐξεγείρας κτλ. Eadem proferuntur ex grammatico codicis Naniani apud Mingarellum p. 492. Cfr. Tittmanni Praef. Zonarae p. XXXVII. Vs. 2 forsan ἀνίστης, nisi οἰμώξει tertia futuri persona est. Οἰμώξουσα pro οἰμωξομένη dixisse videtur Aristoph. Amphiar. fr. I, ubi Brunckius οἰμώζουσα edidit. Post ὠμόυπνον addendum videtur ὄντα.

310 IX (2, 552)

Δεξάμενος δὲ Σωκράτης τὴν ἐπίδειξιν, [ᾄδων]
Στησιχόρου πρὸς τὴν λύραν, οἰνοχόην ἔκλεψεν.

Schol. Aristoph. Nub. 96: ἔπειτα Εὔπολις, εἰ καὶ δι' ὀλίγων ἐμνήσθη Σωκράτους, μᾶλλον ἢ Ἀριστοφάνης ἐν ὅλαις ταῖς Νεφέλαις αὐτοῦ καθήψατο· οὐδὲν δὲ χεῖρον ἐπιμνησθῆναι τῶν Εὐπόλιδος Δεξάμενος δὲ Σωκράτης . . . ἔκλεψεν. Idem ad vs. 179 ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο] ὅμοιον τοῦτο τῷ ὑπὸ Εὐπόλιδος ῥηθέντι περὶ Σωκράτους· Στησιχόρου πρὸς τὴν λύραν κτλ. Addidi ᾄδων.

311 X (2, 553)

Μισῶ δὲ καὶ τὸν Σωκράτην, τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην,
ὃς τἄλλα μὲν πεφρόντικεν,
ὁπόθεν δὲ καταφαγεῖν ἔχοι τούτου κατημέληκεν.

ἐπίστασ' Elmsleius. Vulgo ἐπίσταθ' ἡμῖν. Vs. 5 libri πάμπρωτος pro παῖ πρῶτος, quod reposuit Porsonus apud Kiddium ad huius Miscell. p. 390. Vs. 6 respicit Phrynichus Bekk. p. 58. Παλαμηδικὸν τοὐξεύρεμα: οἷον σοφὸν καὶ εὐμήχανον

III (2, 548. 549) 304

Ἄγε δὴ πότερα βούλεσθε τὴν νῦν διάθεσιν
ᾠδῆς ἀκούειν, ἢ τὸν ἀρχαῖον τρόπον;
Β. Ἀμφότερ' ἐρεῖς, ἐγὼ δ' ἀκούσας τοῖν τρόποιν
ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας αἱρήσομαι.

Suidas, Βαστάσας: ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. Εὔπολις Ἄγε δὴ πότερα βούλεσθε κτλ. Vs. 1 adieci νῦν praeeunte Toupio. Vs. 2 τῶν τρόπων vel τοῖν τρόποιν Gaisfordus ad Hephaest. p. 45. Libri τὸν τρόπον.

IV (2, 549) 305

Ἢ πολλά γ' ἐν μακρῷ χρόνῳ γίγνεται μεταλλαγῇ
πραγμάτων· μένει δὲ χρῆμ' οὐδὲν ἐν ταὐτῷ ῥυθμῷ.

Orion Anth. p. 54: Εὐπόλιδος· Ἢ πολλά γ' ἐν κτλ. Cod. ὡς πολλά et γίνεται μεταλλαγέται. Iulianus Orat. VII p. 204 A. πολλὰ γίνεται ἐν μακρῷ χρόνῳ. τοῦτο ἐκ τῆς κωμῳδίας ἀκηκόότι μοι πρώην ἐπῆλθεν ἐκβοῆσαι. Vbi recte codex Voss. habet ἢ πολλὰ. Vs. 2 Schneidewinus τῶν πραγμάτων.

V VI (2, 550) 306. 307

Περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα,
καὶ τὸν λιβανωτόν, κεὐθὺ τῶν ἀρωμάτων,
καὶ περὶ τὰ γέλγη.

Pollux IX 47: ἐν δὲ τῶν κοινῶν βιβλιοθῆκαι, ἢ ὡς Εὔπολίς φησιν οὗ τὰ βιβλία ὤνια. καὶ αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ (βιβλία). οὕτω γὰρ τὸν τόπον, οὗ τὰ βιβλία, οἱ Ἀττικοὶ ὠνόμαζον· ὥσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἐκ τῶν πιπρασκομένων, ὡς εἰ φαῖεν ἀπῆλθον εἰς τοὐψον, καὶ εἰς τὸν οἶνον, καὶ εἰς τοὐλαιον, καὶ εἰς τὰς χύτρας, καὶ κατὰ τὸν Εὔπολιν Περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα κτλ. Photius p. 589 et Suidas v. τοὐψον: ὥσπερ καὶ τὸ Παρῆλθον . . . . λιβανωτόν. Schol. Aristoph. Ran. 1068 Εὔπολις Περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα. Ammonius p. 62 de εὐθὺ cum genitivo agens, affert εὐθὺ τῆς στοᾶς et εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων. Schol. Arist. Pac. 1158: λέγουσι δ' ἔνιοι καὶ τὰ ἄλφιτα ἀρώματα, ὡς παρ' Εὐπόλιδι "καὶ τὸν λιβανωτὸν καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων," ἀντὶ τοῦ τῶν ἀλφίτων. Pollux III 127: τὰ πιπρασκόμενα, φορτία, ῥῶ-

πος, ἀγοράσματα, ὤνια, γέλγη, εἰ μὴ κωμικώτερον. Verba *οὗ τὰ βιβλί' ὤνια* Bergkius Comment p. 355 cum reliquis ita coniunxit: *καὶ περὶ τὰ γέλγη χοῦ τὰ βιβλί' ὤνια.*

308 VII (2, 551)

Ἤδη χορηγὸν πώποτε ὑπαρώτερον
τοῦδ' εἶδες;

Pollux III 115: *Πλάτων δὲ ἐν Παρμενίδῃ καὶ ὑπαρὸν εἴρηκεν. Εὔπολις δέ Ἤδη χορηγὸν κτλ.* Quae his proxime inferuntur apud Pollucem *θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος ἢ χρημάτων μεταδῴη* (Par. A *μεταδοὺς*) *τινί*, frustra in metri speciem coacta ab Hermanno Fritzschio aliisque, non Eupolidis verba sunt, sed Pollucis, ad Demosthenis imitationem facta de F. L. § 254 ed. Bekk. *θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος ἢ λόγου μεταδοῦναί τινι.* Ceterum Eupolidis verba in Par. A ita legi *εἶδες χορηγὸν πώποτε ὑπαρώτερον τοῦδε*, indicavit mihi Bekkerus.

309 VIII (2, 551)

Τίς οὐξεγείρας μ' ἐστίν; οἰμώξει μακρά,
ὅτιή μ' ἀνέστησ' ὠμόυπνον.

Zonaras Lex. p. 605: *Ἐγερθῆναι ἐξ ὕπνου, ἀναστῆναι τῷ σώματι. Εὔπολις Τίς οὐξεγείρας κτλ.* Eadem proferuntur ex grammatico codicis Naniani apud Mingarellum p. 492. Cfr. Tittmanni Praef. Zonarae p. XXXVII. Vs. 2 forsan *ἀνίστης*, nisi *οἰμώξει* tertia futuri persona est. *Οἰμώξουσα* pro *οἰμωξομένη* dixisse videtur Aristoph. Amphiar. fr. 1, ubi Brunckius *οἰμώζουσα* edidit. Post *ὠμόυπνον* addendum videtur *ὄντα.*

[redacted]

Olympiodorus ad Platonis Phaed. p. 65 Heind. *ὁ γὰρ Εὔπολίς φησι περὶ τοῦ Σωκράτους· Τί δῆτα ἐκεῖνον τὸν ἀδολέσχην καὶ πτωχόν, ὃς τἄλλα μὲν πεφρόντικεν, ὁπόθεν καταφαγεῖν ἔχοι, τούτου δὲ κατημέληκε.* Proculus MS apud Ruhnkenium ad Xenoph. Memor. I 2 31: *αὐτὸν μὲν τὸν Σωκράτην πτωχὸν ἀδολέσχην καλούντων τῶν κωμῳδοποιῶν καὶ τοὺς ἄλλους δὲ ἁπαξάπαντας, καὶ τοὺς ὑποδυομένους εἶναι διαλεκτικοὺς ὡσαύτως ὀνομαζόντων· Μισῶ δὲ καὶ Σωκράτην τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην.* Etymol M. p. 18 10: *Σωκράτην πτωχὸν ἀδολέσχην ἔφη Εὔπολις.* Vs. 1 Proculi lectionem sequutus addidi *τὸν*. Olympiodorus legisse videtur *μισῶ γε δῆτ' ἐκεινονὶ τὸν πτωχὸν κτλ.* Cfr. Fritzsch. Quaest. Aristoph. I p. 224.

XI (2, 553) 312

Ἀδολεσχεῖν αὐτὸν ἐκδίδαξον, ὦ σοφιστά.

Etymol. M. p. 18 8: *διὸ καὶ ἀδολέσχας τοὺς φυσικοὺς ἐκάλουν, λέγει δ' Ὠρίων· καὶ Σωκράτην πτωχὸν ἀδολέσχην ἔφη Εὔπολις· καὶ ἐν ἄλλοις Ἀδολεσχεῖν αὐτὸν κτλ.* Aut in fine addendum *σύ*, aut initio *ἀλλ'* vel simile quid.

XII (2, 554) 313

Οἷόν γέ πού 'στι γλῶττα κἀνθρώπου λόγος.

Eustathius ad Iliad. p. 231 19. *ἐπιφωνοῦσι δὲ καὶ τὸ τοῦ Εὐπόλιδος Οἷόν γέ πού 'στι γλῶσσ' ἀνθρώπου. εἴπερ ὁ μὲν λέγων φεύγωμεν ἀναπτεροῖ, ὁ δὲ αὖθις πείθει λέγων μίμνωμεν.* Scholiasta ad Iliad. *β* 333: *Οἷόν γέ πού 'στι γλῶσσα κἀνθρώπου λόγος, κατὰ τὸν Εὔπολιν· ὁ μὲν γὰρ λέγων φεύγωμεν ἀναπτεροῖ, ὁ δὲ μένωμεν πείθει. ἅμα δὲ καὶ τὸ παλίμβολον τῶν δήμων ἐσήμανεν.* Scripsi *γλῶττα*. Quae Eupolidis testimonio inferuntur verba *ὁ μὲν γὰρ λέγων κτλ.* non Eupolidis sunt sed scholiastae. Ea frustra in trimetros coegit Hermannus Opusc. V p. 290.

XIII (2, 554) 314

Πόλιν γε θεοφιλεστάτην
οἰκοῦσιν ἀφθονεστάτην τε χρήμασιν.

Eustathius ad Od. p. 1441 16: *Δημόκριτος δὲ ἐπιτηδειότατον φησί, καὶ Δεινόλοχος γενναιότατον, Ἀντίμαχος δὲ ὅτι ἀφνειότατος ἔσκεν. Εὔπολις δὲ Πόλιν θεοφιλεστάτην κτλ.* Addidi *γε*.

XIV XV (2, 554) 315. 316

Μὴ τρηχὺς ἴσθι.
Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ φθονερὸν ἴσθ' ἀνδρίον.

stathius ad Od. p. 1680 26: Εὔπολ...
καὶ ἐπὶ τοῦ ὕπαρχε τάττουσιν. Εὔπολ...
καὶ Ὦ δαιμόνι' κτλ.

XVI (2, 555)

Κατ' ἀντιβολίαν δέκα τάλαντ' ἀπετισάμην.

Eustathius ad Od. p. 1406 27: ἀντιβολία ἡ δέησις. Εὔ-
ολις Κατ' ἀντιβολίαν κτλ. Respicit Hesychius s. κατ' ἀντι-
ολίαν: κατ' ἀντίβλησιν.

18

XVII (2, 555)

Ἀλλ' ὥσπερ ἵππῳ μοὐπιβαλεῖς τρυσίππιον.

Eustathius ad Od. p. 1517 9: τρυσίππειον τετρασυλλά-
βως, ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος ἐπὶ τῆς γνάθου ὅμοιον τροχῷ.
φέρει δὲ αὐτὸς (Dionysius) καὶ χρῆσιν Εὐπόλιδος ταύτην
Ἀλλ' ὥσπερ ἵππῳ μοι ἐπιβαλεῖς τρυσίππειον. Photius p.
608 17. Τρυσίππιον: ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος ἐπὶ τῆς
γνάθου τροχῷ ὅμοιον. οὕτως Εὔπολις.

319

XVIII (2, 555)

Σὺ δὲ τὰ καλώδια
ταῦθ' ἁρκυώρει.

Eustathius ad Od. p. 1535 18: ὅτι δὲ καὶ ἐδασύνοντο
ἀττικῶς αἱ ἅρκυες οὐκ ἄδηλον. καὶ φέρεται χρῆσις Εὐπόλι-
δος εἰς τοῦτο τοιαύτη Σὺ δέ κτλ.

320

XIX (2, 556)

Τῇ χειρὶ νῆσαι μαλθακωτάτην κρόκην.

Eustathius ad Hom. Od. η' 104 p. 1571 35: αἳ (γυναῖκες)
τῇ χειρὶ τὴν κρόκην ἔνηθον. Εὔπολις Τῇ χειρὶ νῶσαι κτλ.
Correxi νῆσαι. Male schol. ad h. l. νῆθε.

XX (2, 556)

... ἐστι μετὰ τὰ πράγματα.
... με Προμηθέα λέ-
... ἆσθα πε...

καὶ τὸν κωμικὸν ἐπισκώπτοντα εἰπεῖν Πρῶτος γὰρ ἡμᾶς κτλ. Apud Bekkerum πρώτως. Eupolidi haec vindicavi Hist. crit. p. 115 allato Suida v. χαίρειν. πρῶτον δὲ Κλέωνά φησιν Εὔβουλος ὁ κωμικὸς οὕτως ἐπιστεῖλαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ Σφακτηρίας. Legendum Εὔπολις. Vidit hoc etiam Fritzschius apud Th. Bergkium Comment. p. 362.

XXII (2, 557) 323

Συνέτυχεν ἐξιόντι μοι
ἄνθρωπος ἀποφρὰς καὶ βλέπων ἀπιστίαν.

Phrynichus Bekk. p. 5 8. Ἄνθρωπος ἀποφράς: ἀποφράδες ἡμέραι, καθ' ἃς ἀπηγόρευτό τι πράττειν. σημαίνει οὖν τὸν οἷον ἀπαίσιον καὶ ἕξεδρον καὶ ἐπάρατον ἄνθρωπον. Συνέτυχεν κτλ. Quibus haec subiiciuntur: Ἀπιστίαν βλέπει: Εὔπολις. σημαίνει τὸν ἀπιστότατον. Etymol. M. p. 131 19: καὶ τοὺς πονηροὺς δὲ ἀποφράδας ἐπιθετικῶς ἐκάλεσαν. οἷον Ἄνθρωπος ἀποφρὰς καὶ βλέπων ἀπιστίαν.

XXIII (2, 557) 324

Ὡραζομένη καὶ θρυπτομένη.

Phrynichus Bekk. p. 43 14. Θρύπτεσθαι: ὡραΐζεσθαι. ἔμφω Εὔπολις Ὡραϊζομένη καὶ θρυπτομένη. Scripsi ὡραζομένη.

XXIV (2, 557) 325

Καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἀλογίου 'στ' ὀφλεῖν.

Grammat. Bekkeri p. 436 3: Ἀποστάσιον καὶ λιποστράτιον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα οὐδετέρως σχηματίζουσιν. Εὔπολις Καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἀλογίους τι ὀφλεῖν. Ita codex: Bekkerus ἀλογίου τι. Correxit Bergkius.

XXV (2, 558) 326

Ὥσπερ ἀνέμου 'ξαίφνης ἀσελγοῦς γενομένου.

Grammat. Bekkeri p. 451 10. Ἀσελγές: πᾶν τὸ σφοδρὸν καὶ βίαιον . . . καὶ ὁ κωμικός Ὥσπερ ἀνέμου ἐξαίφνης ἀσελγοῦς γενομένου. Eupolidi vindicavi propter Polluc. I 111: Εὔπολις δὲ καὶ ἄνεμον ἀσελγῆ εἶπε τὸν βίαιον. Hesychius s. Κριός. τὸ γὰρ ἀσελγὲς . . . ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. καὶ γὰρ ἄνεμον ἀσελγῆ λέγουσιν, ὡς Εὔπολις. Eadem omisso Eupolidis nomine Prov. Bodl. 555.

XXVI (2, 558) 327

Καὶ μὴ πονηρούς, ὦ πονήρα, προξένει.

Gramm. Cram. An. Ox. I p. 372: ὁ κατὰ ψυχὴν (πονηρὸς)

341 XL (2, 561)

Εἰ μὴ κόρη δεύσειε τὸ σταῖς ἤθεος.

Etymol. M. p. 422 43: *ἤθεος σπανίως ἐπὶ παρθένου, ὡς παρ' Εὐπόλιδι Εἰ μὴ κόρη κτλ.* Eadem Eustathius ad Iliad. p. 500 38 et Anecdota Crameri Ox. III p. 328 22.

342 XLI (2, 561)

Ἐκ τῶν ἀγρῶν ἥκουσιν ἐβλαστηκότες.

Etymol. M. p. 308 30. *Ἐβλαστηκότες: Ἐκ τῶν ἀγρῶν ἥκουσιν ἐβλαστηκότες. Ἀττικῶς· βεβλαστηκότες, ἀποβολῇ τοῦ β, ὥσπερ βεβριμωμένης, ἐβριμωμένης. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀποβάλλουσι σύμφωνον.* Eupolidi vindicavi ductu Grammatici apud Cramerum Anecd. Ox. IV p. 184: *χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ γν, οἷον ἔγνωκα, ἐγνώρικα, ἐγνωσιμάχηκα, ἐγνυμένον καὶ βλαστικότες παρ' Εὐπόλιδι.* Quae minus mendose scripta extant ibidem p. 514: *τὸ ἐγλυμένοι καὶ ἐβλαστηκότες παρ' Εὐπόλιδι διπαράλογά ἐστιν. γεγλυμένοι γὰρ δεῖ λέγειν καὶ βεβλαστηκότες.*

343 XLII (2, 562)

Ὡς οἴχεται μὲν τυρὸς ἐξεγλυμμένος.

Etymol. M. p. 311 55: *ἐγλυμμένος, ἐκ τοῦ γεγλυμμένος· οἷον Ὡς οἴχεται μὲν κτλ.* Eupolidi vindicavi ductu Grammatici apud Cramerum locis ad superius fragmentum adscriptis.

344 XLIII (2, 562)

Αὐτοῦ δ' ὄπισθεν κατέλαβεν τὸν κόντιλον.

Etymol. M. p. 529 8: *Κόντιλος. Εὔπολις εἰ μὴ παίζει, Αὐτοῦ δ' ὄπισθεν κατέλαβεν τὸ κούδυλον. ἔστι κοντός, κόντιλος.* Recte Etym. MS. apud Cram. Anecd. Par. IV p. 76 *τὸν κόντιλον.* Ibidem *ὄπισθε.* Sylburgius *τὸν κόνδυλον.*

345 XLIV (2, 562)

Οὐδὲν κενὸν τρύπημ' ἂν ἐν ταῖς οἰκίαις ἂν εὕροις.

Etymol. M. p. 726 53. *Στειλειά: τὸ τρῆμα τοῦ πελέκεως, δι' οὗ τὸ στελεὸν ἐνείρεται, ἣν τρήμην Ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης "τρήμας ἔχει." — καὶ τὸ τρύπημα δέ, ὡς Εὔπολις Οὐδὲν καινὸν τρύπημ' ἐν ταῖς οἰκίαις ἂν εὕρῃς.* Correxit Porsonus Advers. p. 285. Fort. ad *Κόλακας* referendum, quorum vide fr. XVIII.

346 XLV (2, 563)

Βάπτειν τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα τῇ θεῷ

Etymol. M. p. 486 46: *τὰ πορφυρᾶ γὰρ κάλλη ἐκαλοῦντο. Εὔπολις Βάπτειν τὰ κάλλη περίσεμνα τῇ θεῷ.* Pollux VII 63;

XXXIII (2, 560) 334

Ὅταν δὲ δὴ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια.

Pollux II 159: *παρὰ δὲ Εὐπόλιδι προποσεως σχῆμα Ὅταν δὲ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια.* Ita vulgo: correxit Toupius.

XXXIV (2, 560) 335

Οἴνου παρόντος ὄξος ἠράσθη πιεῖν.

Pollux VI 65: *τὰ δὲ ἡδύσματα, ἔλαιον, ὄξος, ὡς Εὔπολις Οἴνου παρόντος κτλ.*

XXXV (2, 560) 336

Κατεικάζουσιν ἡμᾶς ἰσχάδι.

Cocondrius apud Boissonadum Anecd. IV p. 296, apud Walzium Rhet. VIII p. 789: *τὸ εἰκασμά ἐστι σκῶμμα καθ' ὁμοιότητα, ὡς ἔχει τὸ παρ' Εὐπόλιδι Κατεικάζουσιν ἡμᾶς ἰσχάδι βολβῷ.* Cod. *σχάδι.* Walzius *ἰσχάδι. Βολβῷ* fortasse ex alio exemplo superest.

XXXVI (2, 560) 337

Οὐ πάνυ ταχύ
ῥίψας ἐμοὶ τοῦτ' ἀναβαλεῖς τὸ κρητικόν;

Photius p. 178 17. *Κρητικόν: βραχὺ ἱμάτιον· οὕτως Εὔπολις Οὐ πάνυ ταχύ κτλ.*

XXXVII (2, 561) 338

Ἐξεπλάγη γὰρ ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάμβδα.

Photius p. 200 8. *Λάμβδα: ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραφον, ὥσπερ οἱ Μεσσήνιοι μ̄. Εὔπολις Ἐξεπλάγη γὰρ κτλ.*

XXXVIII (2, 561) 339

Ἐγὼ δὲ χαίρω πρός γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς.

Photius p. 369 12: *ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως (παιδικὰ) καὶ τὰ πρὸς γυναῖκας Εὔπολις (μαρτυρεῖ)· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τις Ἐγὼ δὲ χαίρω κτλ.* Eadem schol. Ald. Aristoph. Vesp. 1026. Grammat. Bachm. Anecd. I p. 324 et Suidas v. *παιδικά,* qui omnes *γε* omittunt.

XXXIX (2, 561) 340

Γυνὴ μέλαιναν δέρριν ἠμφιεσμένη.

Etymol. M. p. 257 13. *Δέρρις: ἱμάτιον παχὺ ἢ δέρμα ἢ τρίχινον παραπέτασμα ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς αὐλείαις βαλλόμενον. Εὔπολις Γυνὴ μέλαιναν κτλ.*

352 LI (2, 565)

Ὃς τὸν νεανίσκον συνὼν διέφθορεν.

Zonaras Lex. p. 548: *Διέφθορεν οὐ τὸ διέφθαρται δηλοῖ παρὰ Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ διέφθαρκεν. Εὔπολις Ὃς τὸν κτλ.*

353 LII (2, 565)

Τὸ σῶμ' ἔχουσι λεῖον ὥσπερ ἐγχέλεις.

Zonaras Lex. p. 601: *εὗρον δὲ καὶ τὸ ἔγχελυς ἀττικόν. Εὔπολις Τὸ σῶμ' ἔχουσι λεῖον ὥσπερ ἔγχελυς.* Scripsi *ἐγχέλεις.* Firmat Grammaticus MS apud Mingar. cod. Nanian. p. 492: *ἔγχελυς ἑνικόν, τὸ δὲ πληθυντικὸν ἐγχέλυες. παρὰ γοῦν τοῖς Ἀττικοῖς ἐγχέλεις, καὶ αἱ πτώσεις ἐγχέλεων, ἐγχέλεσιν. Εὔπολις Τὸ σῶμ' ἔχουσι λεῖον ὥσπερ ἔγχελυς. Ἀριστοφάνης* (Equ. 860) *ὥσπερ οἱ τὰς ἐγχέλεις πέπονθας.*

354 LIII (2, 565)

Οὐ γὰρ λέλειπται τῶν ἐμιῶν οὐδ' ἔγκαφος.

Zonaras Lex. p. 603: *ἔγκαφος τὸ ἐλάχιστον. Εὔπολις Οὐ γὰρ λέλειπται κτλ.* Editur *οὔτ' ἄρ.* Sed *οὐ γὰρ* Suidas v. *ἔγκαφος* et Eustathius ad Od. p. 1481 34. 1817 49. Apud Etymol. M. p. 310 21 legitur *οὔτ' ἂρ λέλησται.* Sunt fortasse Calliae verba in Adulatoribus.

355 LIV (2, 566)

Λυγίζεται καὶ συστρέφει τὸν αὐχένα.

Schol. Theocriti I 95 verbum *λυγίζειν* illustrans: *Εὔπολις, οἷον Λυγίζεται κτλ.* Porsonus *Οἷον αὖ λυγίζεται καὶ κτλ.*

356 LV (2, 566)

Μάττει γὰρ ἤδη, καὶ τὸ πῦρ ἐκκάεται.

Schol. Dionysii Thr. p. 937: *φαμὲν ἤδη γράφω, ἤδη ἔγραψα, ἤδη γράψω. καὶ μαρτυρεῖ ἡ χρῆσις, τοῖς τρισὶ χρόνοις αὐτὸ συντάξασα, οἷον Μάττει γὰρ — ἐκκάεται, παρ' Εὐπόλιδι.*

357 LVI (2, 566)

Καὶ τοὺς περιπόλους ἀπιέν' εἰς τὰ φρούρια.

Schol. Par. Aeschinis de F. L. § 167 7: *περίπολος ὁ περιερχόμενος τὴν πόλιν καὶ φυλάττων. οὗτος ἐν τοῖς φρουρίοις κοιτάζεται. Εὔπολις Καὶ τοὺς περιπόλους ἀπιέναι εἰς τὰ φρούρια.*

358 LVII (2, 566)

Ἀποφθαρεὶς δὲ δύο κύβω καὶ τέτταρα.

Schol. Aristoph. Ran. 1400 de auctore huius versus, *βέβληκ'*

καὶ κάλλη φίλον τοῖς κωμῳδοῖς καλεῖν (τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια), ὡς Εὔπολίς που λέγει Τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα τῇ θεῷ. Pro βάπτειν Etymol. Gud. p. 294 28 βάπτε. Fritzschius Qu. Arist. I p. 201 scripsit βάπτετε. Forsan Βάπταις.

XLVI (2, 563) 347

Ὥσπερ γὰρ εἰς ζητρεῖον ἐμπεσών.

Etymol. M. p. 411 35. Ζητρεῖον: τὸ τῶν δούλων δεσμωτήριον. Εὔπολις Ὥσπερ κτλ. Nomen ζητρεῖον ex Eupolide afferunt Photius et Suidas ut δούλων κολαστήριον.

XLVII (2, 563) 348

Athenaeus I p. 3 a: πάντα δὲ ταῦτα μόνον ἐξευρεῖν ἐκ παλαιῶν ψηφισμάτων καὶ δογμάτων τηρήσεως, ἔτι δὲ νόμων συναγωγῆς, οὓς ἔτι διδάσκουσιν, ὡς τὰ Πινδάρου ὁ κωμῳδιοποιὸς Εὔπολίς φησιν, ἤδη κατασεσιγασμένων ὑπὸ τῆς τῶν πολλῶν ἀφιλοκαλίας. Cfr. supra p. 183.

XLVIII (2, 563) 349

Ῥαφανίδες ἄπλυτοι, σηπίαι,
δρυπεπεῖς τ' ἐλᾶαι.

Athenaeus II p. 56 a. Ἐλᾶαι: Εὔπολις "Σηπίαι δρυπεπεῖς τ' ἐλᾶαι." Idem p. 56 e. Ῥαφανίδες: — καὶ ἐκτεταμένως δὲ καὶ κατὰ συστολὴν λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς . . . Εὔπολις Ῥαφανίδες ἄπλυτοι σηπίαι. Draco Straton. p. 80 ῥαφανίς: διφορεῖται τὸ ῑς . . . παρ' Εὐπόλιδι δὲ συστέλλεται. Eustathius ad Iliad. φ' 1220 55: συστέλλεται δὲ παρ' Εὐπόλιδι ἐν τῷ ῥαφανίδες ἄπλυτοι.

XLIX (2, 564) 350

Ὄψῳ πονηρῷ πολυτελῶς ἠρτυμένῳ.

Athenaeus II p. 68 a: τὸ δὲ ῥῆμα (ἀρτῦσαι) κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ . . . Εὔπολις Ὄψῳ πονηρῷ κτλ.

L (2, 564) 351

Καὶ μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ καμπύλον.

Athenaeus XIV p. 623 e: ὁ μὲν κωμῳδιοποιὸς Εὔπολις, ἄνδρες φίλοι, φησί Καὶ μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ καμπύλον, ἀεί τε καινὸν ἐξευρίσκει τι τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις. Forsan ἡ μουσική. Eustathius ad Od. p. 1422 55: κατὰ τὸν Εὔπολιν εἰπόντα ὡς ἡ μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ κτλ. Cod. P. βαθύ τι καμπύλον. Hanovius Exerc. crit. p. 160 βαθύ τι κάγπύλον.

ἰαμβεῖα δύο. κατὰ δὲ τούτους τοὺς χρόνους ἤδη τὰ τῶν χορῶν ἠμαύρωτο. τὰ μὲν γὰρ ἀρχαῖα διὰ τῶν χορῶν ἐπετελεῖτο. ὅθεν ὁ Εὔπολίς φησιν, Τί χορὸς οὗτος, κλαίειν εἴπωμεν πυράμου. Ita scholium correxit Hermannus, qui Eupolidis verba, in quibus cod. Flor. pro πυράμου habet πυρανί cum Δ in ultima syllaba, ita constituit: τίς χορὸς οὗτος; κλάειν εἴπωμεν ἀθυρμάτι' ἄττα τοιαῦτα.

366 LXV (2, 569)

Schol. Aeschyli Prom. 450: προσείλους, πρὸς ἥλιον ὁρῶντας. καὶ Εὔπολις Αὐλῇ πρόσειλος. Vulgo πρόσηλος, correctum a Dawesio Misc. crit. p. 483. Phrynichus Bekk. p. 14 26. Αὐλῇ πρόσειλος: ἡ πρὸς τὸν ἥλιον τετραμμένη.

367 LXVI (2, 569)

Schol. Aristoph. Vesp. 1524 ad verba καὶ τὸ Φρυνίχειον ἐκλακτισάτω τις: δῆλον ὡς σημειῶδές τι ἦν τὸ Φρυνίχειον, τὸ εἰς ὕψος ἐν τῇ ὀρχήσει ἐκλακτίζειν. καὶ οὐκ ἄλλως αὐτὸς (αὐτὸ) Εὔπολις εἶπεν. Schol. Ven. v. 1492 καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐκλακτίζειν.

368 LXVII (2, 569)

Schol. Thucyd. I 30: τροπαῖον ἡ παλαιὰ Ἀτθίς, ἧς ἔστιν Εὔπολις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης· τρόπαιον ἡ νέα Ἀτθίς, ἧς ἔστι Μένανδρος.

369 LXVIII (2, 569)

Schol. Iliad. ξ 241 ex Alexandro Cotiaensi: τῷ δὲ χαρακτῆρι γενόμενον ὅμοιον τῷ ἰοίην καὶ ἀγαγοίην παρὰ Σαπφοῖ καὶ τῷ πεπαγοίην παρ' Εὐπόλιδι, εἰκότως ἐβαρυτονήθη τὸ ἐπισχοίης, γενόμενον ἐπισχοῖες ὡς Αἰολικόν. Πεπαγοίην Ahrens. Dial. dor. p. 330 Eupolin in Helotibus dixisse censet pro πεπηγοίην.

370 LXIX (2, 569)

Schol. Odyss. π' 175: μελαγχροιὴς ὀξυτόνως. τοῦτο κατὰ συγκοπὴν Ἀττικοὶ μελαγχρὴς φασίν, ὡς Εὔπολις. Ita Buttmannus pro μέλαγχρις.

371 LXX (2, 569)

Schol. Dionysii Thrac. p. 701 32: καὶ ἔστιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ σύνθεσις ἐκ δύο λέξεων, γίνεται δὲ καὶ ἐκ τριῶν, ὡς τὸ δυσαριστοτόκεια, παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς καὶ ἐκ πλειόνων... καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἀμφιπτολεμοπηδηαίστρατος-

LXXI (2, 570) 372

Athenaeus XI p. 502 b. Φθοῖς: πλατεῖαι φιάλαι ὀμφαλωτοί. Εὔπολις Σὺν φθοῖσι προπεπωκώς. ἔδει δὲ ὀξύνεσθαι, ὡς Καρσί, παισί, φθειρσί. Ita Casaubonus pro προσπεπτωκώς.

LXXII—LXXV (2, 570) 373—376

Etymol. M. p. 420 13: ᾔδεισθα. τὸ κοινότερον διὰ τοῦ ε̄, τὸ δὲ ἀττικώτερον διὰ τοῦ η̄, ᾔδησθα. Εὔπολις. Eustath. ad Iliad. p. 1023 14: καὶ Σοφοκλῆς δέ, φασί, τὸν κιθαρῳδὸν σοφιστὴν λέγει, καὶ τὸν ῥαψῳδὸν Εὔπολις. Eadem schol. Iliad. o' 410. Idem Eustath. p. 1165 14: καὶ ἀγελαίας ἰσχάδας τὰς εἰκαίας Εὔπολις ἔφη καὶ ἄλλοι κωμικοί, ὥς φησι Παυσανίας, καὶ λίθους δὲ ἀγελαίους τοὺς εἰκαίους καὶ ἀκαταξέστους. Idem ad Od. p. 1761 39 ex Aristophane grammatico, καὶ οἱ ἔμετοι ἐμίαι, ὡς κοχλίαι. Εὔπολις δέ, φησίν, ἐπὶ τοῦ κακοφώνου τὸν ἐμίαν τίθησιν.

LXXVI—LXXIX (2, 570. 571) 377—380

Grammat. Crameri Anecd. Ox. I p. 268: καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐλελάβηκα. Gramm. Bekk. An. p. 372 6. ἀκούοντα ἄριστα: ἀντὶ τοῦ εὐφημούμενον. Ἡρόδοτος καὶ Εὔπολις. Idem p. 401 8: ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος πάνυ καινῶς εἴρηται καὶ ἐναργῶς. ἔστι δὲ Εὐπόλιδος. τὸ μὲν γὰρ ἄνεμος δηλοῖ τὸν πανταχοῦ φερόμενον ἀνέμου δίκην . . . τὸ δὲ ὄλεθρος καὶ ὀλέθρου ἄξιον καὶ ἀπωλείας. Cfr. Phrynichi Praep. soph. p. 13 31. ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος. Εὔπολις. Harpocratio p. 4 6: Ἀγυιᾶς: ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι θηλυκῶς χρώμενοι (sc. ἀγυιάς) οἷον τὰς ὁδούς· βέλτιον δὲ περισπᾶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιέας, ὡς σαφὲς ποιοῦσιν Ἀριστοφάνης τε ἐν Σφηξὶ καὶ Εὔπολις. Cfr. Stephanus Byz. p. 29 d: λέγονται καὶ (ἀγυιεῖς) ὀβελίσκοι θεοῖς ἀνειμένοι, ὡς Εὔπολις. καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀγυιέας, ἀγυιᾶς.

LXXX (2, 571) 381

Hesychius, Ἀπ' ὄνου καταπεσών: ἀπὸ τύμβου πεσών. καὶ Εὔπολις Ὥσπερ ἀπ' ὄχθου πεσών, οἷον ἀπ' ὄνου. Zenobius II 57: ἀπ' ὄνου καταπεσών: ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μειζόνων καὶ ἀδυνάτων· ὡς Ἀριστοφάνης ἀπὸ τύμβου πεσών, καὶ Εὔπολις Ὥσπερ ἀπὸ χοὸς πεσών.

LXXXI (2, 571) 382

Hesychius, Βοῶπις: μεγαλόφθαλμος, εὐόφθαλμος, με-

ρωνος. Εὔπολις δὲ τὴν Ἥραν. Eupolis de Aspasia loquutus videtur. Cfr. Φίλων fr. XI.

LXXXII (2, 571)

Hesychius, Γαληψός: παίζει μὲν Εὔπολις παρὰ τὸ λαμνειν, ἔστι δὲ καὶ πόλις, καὶ βοτάνης εἶδος.

LXXXIII—LXXXV (2, 572)

1—386 Hesychius, Δαμαρίππεως: εἶδος ἰσχάδος. Εὔπολις. Cfr. Grammat. Bekk. p. 1197. Idem Δαμασικόνδυλον: Εὔπολις, ὡς ἂν τὸν Δαμασίστρατον, ὄντα Χῖον παλαιστήν, οὕτως λέγει. Idem Ὄνου γνάθος. Εὔπολις παίζει εἰς πολυφαγίαν. ἔστι δὲ καὶ τόπος οὕτω καλούμενος. Cfr. Pholius p. 337 23.

LXXXVI—LXXXVIII (2, 572)

387—399 Hesychius, Σαννίον: τὸ αἰδοῖον, ἀντὶ τοῦ κέρκιον. παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν. τὸ γὰρ αἰδοῖον ἔσθ' ὅτε οὐρὰν ἔλεγον, ὡς Εὔπολις. Verba παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν non suo loco posita videntur, et spectant potius ad σαίνουροι, quod alio loco Hesychius interpretatur ταῖς οὐραῖς σαίνοντες. Phryn. Bekk. p. 4 24. Ἀνωφέλητος ἄνθρωπος: Εὔπολις μὲν ἰδίως ἐπὶ τοῦ μὴ δυναμένου ἢ μὴ βουλομένου ὠφεληθῆναι, οἱ δὲ πολλοὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὠφελεῖν θέλοντος ἢ δυναμένου. Idem p. 58 10. Περίζυξ καὶ ἄζυξ: Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης.

LXXXIX XC (2, 573)

390. 391 Phrynichus Ecl. att. p. 145: Ζωρότερον ὁ ποιητής, οὐ λέγε εὔζωρον κέρασον καὶ εὐζωρότερον, ὡς Ἀριστοφ νης καὶ Κρατῖνος καὶ Εὔπολις. Grammat. Bekk. p. 335 Ἄγαμαι τούτου, ἄγαμαι κεραμεῖ. Εὔπολις καὶ Ἀριστοφά Scribe ἄγαμαι κεραμέως. Moeris, Ἄγαμαι Ὑπερβόλου, Ἀ κῶς. Fortasse igitur Eupolis dixerat: ἄγαμαι κεραμ Ὑπερβόλου.

XCI—XCIV (2, 573)

392—395 Stephanus Byz. Ἄμυρος . . . τὸ ἐθνικὸν Ἀμυρεύς Κάμειρος Καμειρεύς. Εὔπολις δὲ Ἀμύρους αὐτοὺς πλησιοχώρους τῆς Μολοττίας. Haec forsan ad Vrbes re cuius fabulae vide fr. XXXII. Idem: Ἄτραξ, πόλις Θεσσα Πελασγιώτιδος μοίρας . . . τινὲς δὲ διὰ τοῦ γ̄ ἔκλινα γος, ὡς Εὔπολις εἰς Ἄτραγα νύκτωρ. Cod. Voss εἰς. Idem: Γράστιλλος ἀρσενικῶς, πόλις Μακεδονί διὰ τοῦ π γράφεται κατὰ τὴν πρώτην συλλαβήν Π λος, ὡς Εὔπολις. Idem Τραγαία: ἔστι καὶ πόλις

LXXI (2, 570) 372

Athenaeus XI p. 502 b. Φθοῖς: πλατεῖαι φιάλαι ὀμφαλωτοί. Εὔπολις Σὺν φθοῖσι προπεπωκώς. ἔδει δὲ ὀξύνεσθαι, ὡς Καρσί, παισί, φθειρσί. Ita Casaubonus pro προσπεπτωκώς.

LXXII—LXXV (2, 570) 373—376

Etymol. M. p. 420 13: ᾔδεισθα. τὸ κοινότερον διὰ τοῦ ε̄, τὸ δὲ ἀττικώτερον διὰ τοῦ η̄, ᾔδησθα. Εὔπολις. Eustath. ad Iliad. p. 1023 14: καὶ Σοφοκλῆς δέ, φασί, τὸν κιθαρῳδὸν σοφιστὴν λέγει, καὶ τὸν ῥαψῳδὸν Εὔπολις. Eadem schol. Iliad. σ' 410. Idem Eustath. p. 1165 14: καὶ ἀγελαίας ἰσχάδας τὰς εἰκαίας Εὔπολις ἔφη καὶ ἄλλοι κωμικοί, ὥς φησι Παυσανίας, καὶ λίθους δὲ ἀγελαίους τοὺς εἰκαίους καὶ ἀκαταξέστους. Idem ad Od. p. 1761 39 ex Aristophane grammatico, καὶ οἱ ἔμετοι ἐμίαι, ὡς κοχλίαι. Εὔπολις δέ, φησίν, ἐπὶ τοῦ κακοφώνου τὸν ἐμίαν τίθησιν.

LXXVI—LXXIX (2, 570. 571) 377—380

Grammat. Crameri Anecd. Ox. I p. 268: καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐλελάβηκα. Gramm. Bekk. An. p. 372 6. ἀκούοντα ἄριστα: ἀντὶ τοῦ εὐφημούμενον. Ἡρόδοτος καὶ Εὔπολις. Idem p. 401 8: ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος πάνυ καινῶς εἴρηται καὶ ἐναργῶς. ἔστι δὲ Εὐπόλιδος. τὸ μὲν γὰρ ἄνεμος δηλοῖ τὸν πανταχοῦ φερόμενον ἀνέμου δίκην . . . τὸ δὲ ὄλεθρος καὶ ὀλέθρου ἄξιον καὶ ἀπωλείας. Cfr. Phrynichi Praep. soph. p. 13 31. ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος. Εὔπολις. Harpocratio p. 4 6: Ἀγυιᾶς: ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι θηλυκῶς χρώμενοι (sc. ἀγυιάς) οἷον τὰς ὁδούς· βέλτιον δὲ περισπᾶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιέας, ὡς σαφὲς ποιοῦσιν Ἀριστοφάνης τε ἐν Σφηξὶ καὶ Εὔπολις. Cfr. Stephanus Byz. p. 29 d: λέγονται καὶ (ἀγυιεῖς) ὀβελίσκοι θεοῖς ἀνειμένοι, ὡς Εὔπολις. καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀγυιέας, ἀγυιᾶς.

LXXX (2, 571) 381

Hesychius, Ἀπ' ὄνου καταπεσών: ἀπὸ τύμβου πεσών. καὶ Εὔπολις Ὥσπερ ἀπ' ὄχθου πεσών, οἷον ἀπ' ὄνου. Zenobius II 57: ἀπ' ὄνου καταπεσών: ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μειζόνων καὶ ἀδυνάτων· ὡς Ἀριστοφάνης ἀπὸ τύμβου πεσών, καὶ Εὔπολις Ὥσπερ ἀπὸ χοὸς πεσών.

LXXXI (2, 571) 382

Hesychius, Βοῶπις: μεγαλόφθαλμος, εὐόφθαλμος, [illegible]

λόφωνος. Εὔπολις δὲ τὴν Ἥραν. Eupolis de Aspasia loqual se videtur. Cfr. Φίλων fr. XI.

33 LXXXII (2, 571)

Hesychius, Γαληψός: παίζει μὲν Εὔπολις παρὰ τὸ λα βάνειν, ἔστι δὲ καὶ πόλις, καὶ βοτάνης εἶδος.

384–386 LXXXIII – LXXXV (2, 572)

Hesychius, Δαμαρίππεως: εἶδος ἰσχάδος. Εὔπολι Cfr. Grammat. Bekk. p. 1197. Idem Δαμασικόνδυλο Εὔπολις, ὡς ἂν τὸν Δαμασίστρατον, ὄντα Χῖον παλαιστη οὕτως λέγει. Idem Ὄνου γνάθος. Εὔπολις παίζει ε πολυφαγίαν. ἔστι δὲ καὶ τόπος οὕτω καλούμενος. Cfr. Photi p. 337 23.

387–389 LXXXVI — LXXXVIII (2, 572)

Hesychius, Σαννίον: τὸ αἰδοῖον, ἀντὶ τοῦ κέρκιον. παρ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν. τὸ γὰρ αἰδοῖον ἔσθ' ὅτε οὐρὰν ἔλεγο ὡς Εὔπολις. Verba παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν non suo lo posita videntur, et spectant potius ad σαίνουροι, quod alio lo Hesychius interpretatur ταῖς οὐραῖς σαίνοντες. Phryn. Bek p. 4 24. Ἀνωφέλητος ἄνθρωπος: Εὔπολις μὲν ἰδίως ἐ τοῦ μὴ δυναμένου ἢ μὴ βουλομένου ὠφεληθῆναι, οἱ δὲ πο λοὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὠφελεῖν θέλοντος ἢ δυναμένου. Idem 58 10. Περίζυξ καὶ ἄζυξ: Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης.

390. 391 LXXXIX XC (2, 573)

Phrynichus Ecl. att. p. 145: Ζωρότερον ὁ ποιητής, σ λέγε εὔζωρον κέρασον καὶ εὐζωρότερον, ὡς Ἀριστο νης καὶ Κρατῖνος καὶ Εὔπολις. Grammat. Bekk. p. 33 Ἄγαμαι τούτου, ἄγαμαι κεραμεῖ. Εὔπολις καὶ Ἀριστο Scribe ἄγαμαι κεραμέως. Moeris, Ἄγαμαι Ὑπερβόλου, κῶς. Fortasse igitur Eupolis dixerat: ἄγαμαι κερα Ὑπερβόλου.

392–395 XCI — XCIV (2, 573)

Stephanus Byz. Ἄμυρος . . . τὸ ἐθνικὸν Ἀμυρ Κάμειρος Καμειρεύς. Εὔπολις δὲ Ἀμύρους αὐτοὶ πλησιοχώρους τῆς Μολοττίας. Haec forsan ad Vrbes r cuius fabulae vide fr. XXXII. Idem: Ἄτραξ, πόλις Θεσσ Πελασγιώτιδος μοίρας . . . τινὲς δὲ διὰ τοῦ γ ἔκλιν γος, ὡς Εὔπολις εἰς Ἄτραγα νύκτωρ. Cod. Vos εἰς. Idem: Γράστιλλος ἀρσενικῶς, πόλις Μακεδον διὰ τοῦ π γράφεται κατὰ τὴν πρώτην συλλαβήν λος, ὡς Εὔπολις. Idem Τραγαία: ἔστι καὶ πόλι

ἐν ᾗ Τράγιος Ἀπόλλων τιμᾶται. Εὔπολις διὰ τοῦ ε̄ γράφει καὶ πληθυντικῶς Τραγέαι.

XCV—C (2, 573) 396—401

Pollux II 9: καὶ βούπαις, παρ' Εὐπόλιδι. Ibidem 28: τοὺς δὲ βοστρύχους καὶ κικίννους Ἀριστοφάνης καὶ Εὔπολις καλεῖ. Ibid. 33: καὶ ἀποκαρτέον, ὡς Εὔπολις. Ibid. 120: κενολογήσω δὲ Εὔπολις. Ibid. 124: μικρολογεῖσθαι δὲ εἴρηκεν Εὔπολις. Ibid. 233: Ἀριστοφάνης εἴρηκεν „ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάρκινον." Εὔπολις δὲ σαρκίνη γυνή.

CI—CVI (2, 574) 402—407

Pollux III 50: τὴν δὲ θηλάζουσαν Εὔπολις τιτθὴν θηλάστριαν ὠνόμασε. Ibid. 70: καὶ γυναῖκας δὲ ἐραστρίας Εὔπολις εἴρηκε. Ibid. 72: παρὰ δὲ Εὐπόλιδι καὶ ἀντερώμενος. Ibid. 77: καὶ ἀνδραποδιστικώτατα παρ' Εὐπόλιδι. Ibid. 79: τὸ δὲ δεῖσθαι μαστίγων μαστιγιᾶν Εὔπολις εἴρηκεν. Ibid. 130: ἀνύποιστον, δύσοιστον. Εὔπολις δὲ λέγει καὶ δυσάλγητον.

CVII—CIX (2, 574) 408—410

Pollux VI 18: σακκίας (οἶνος) ὁ διυλισμένος, καὶ σάκτος (σακτὸς) παρ' Εὐπόλιδι. Ibid. 56: καὶ πάσται (alii πασταί) δέ εἰσι ζωμὸς ἀλφίτων, ὡς Εὔπολίς φησι, ζωμῶν ἀλφίτων μέτρα. Eupolis forsan ista ita scripserat: Πασταί, ζωμὸς ἀλφίτων μέτα. Ibid. 90: τὰς τοῦ δοίδυκος ἐν τῇ θυείᾳ περιαγωγὰς περιαμφίδας Εὔπολις κέκληκε.

CX—CXIV (2, 574) 411—415

Pollux VII 40: τὴν δὲ σμηκτρίδα Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ εἶπεν. Pro his cod. Iungerm. τὴν δὲ σμικτρίδα γῆν Εὔπολις εἶπεν καὶ ἄλλοι. Ibid. 83: καὶ Εὔπολις σκύτινα χηλεύσει. Ibid. 169 de tinctura et tinctoribus dicens: Εὔπολις δὲ καὶ βάπτριαν. Ibid. 176: τὸν οἰσυοπλόκον οἰσυουργὸν καλεῖ Εὔπολις. Ibid. 179: καὶ Εὔπολις τὸ γλύμμα.

CXV—CXVII (2, 574. 575) 416—418

Pollux VIII 34: τὸν δὲ κλέπτην εἴποις ἂν καὶ κλεπτίστατον, ὡς Εὔπολις. Cod. Falckenb. κλεπτίσκον, quod verum videtur. Idem X 159: καὶ χοιροτροφεῖον ἐν ᾧ χοῖροι τρέφονται, ὡς Εὔπολις. Idem II 17: κόριον παρ' Εὐπόλιδι.

419—423 CXVIII — CXXII (2, 575)

Photius p. 29 11. *Εὖ ἔχειν στόμα: τὸ εὐφημεῖν, ὡς Εὔπολις.* Eadem Suidas. Idem p. 177 11. *Κρέξ: ἀντὶ τοῦ ἀλαξῶν· οὕτως Εὔπολις.* Idem p. 209 4. *Λάρυγγα: ἀρρενικῶς λέγουσιν· οὕτως Εὔπολις.* Idem p. 215 10. *Λέπτει: κατεσθίει· οὕτως Εὔπολις.* Idem p. 222 23. *Λίβηθρα: τὰ ἔφυδρα χωρία· καὶ αἱ διαρρύσεις τῶν ὑδάτων· οὕτως Εὔπολις.* Eadem in Anecd. Bachmanni I p. 291 12.

424—428 CXXIII — CXXVII (2, 575)

Photius p. 271 20. *Μισθάριον: τὸν μισθόν· Εὔπολις.* Idem p. 273 3. *Μνώμενος: μνηστευόμενος· καὶ ἐμνήσατο, ἐμνηστεύσατο· Εὔπολις.* Idem p. 460: *Προσίσχε — καὶ Εὔπολις Προσίσχε τὸν νοῦν τῇδε.* Eadem Suidas v. *προσίσχε.* Idem p. 499 22. *Σάξας: ἀντὶ τοῦ ἁμάξας· οὕτως Εὔπολις.* Fortasse *νάξας* pro *ἁμάξας* scribendum. Idem p. 499 24. *Σαπρόν: οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ παλαιόν. Εὔπολις.* Eadem Suidas v. *σαπρός.*

429—435 CXXVIII — CXXXIV (2, 575. 576)

Photius p. 511. *Σιληνοί: οἱ Σάτυροι· Εὔπολις.* Idem p. 515. *Σιοκόμος: νεωκόρος· Εὔπολις.* Codex *σιωκολλος.* Porsonus *σιωκόμιος.* Scripsi *σιοκόμος.* Forsan ad Helotas referendum. Idem p. 520: *Σκιὰς καὶ σκιάδειον ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται· οὕτως Εὔπολις.* Idem p. 524. *Σκοπός: σχῆμα ὀρχηστικόν. οὕτως Εὔπολις.* Idem p. 539 17. *Στοιβήν: ὡς ἡμεῖς τὸ ἀναπλήρωμα· καὶ διακόλλημα τὸ αὐτὸ τοῦτο Εὔπολις.* Idem p. 553 6. *Συνεχῶς: οὐ πυκνῶς, ἀλλ' ἀδιαλείπτως· οὕτως Εὔπολις.* Idem p. 598 13. *Τρασιά: οὗ τὰ σῦκα ψύχεται. οὕτως Εὔπολις.*

436 CXXXV (2, 576)

Suidas, *Ἀδραμύτειον. οὕτως Εὔπολις. καὶ Ἀδραμυτηνός. Θουκυδίδης Ἀτραμύττειον.* Schol. Thucydidis V 1 ex Oro: *Ἀδραμύττειον Εὔπολις.*

437—439 CXXXVI — CXXXVIII (2, 576)

Suidas, *Ἀναρρύει: ἀντὶ τοῦ θύει καὶ σφάττει. Εὔπολις. καὶ ἡ θυσία δὲ ἀνάρρυσις.* Idem *Ἀναγχιππεῖν: ἀντὶ τοῦ μετ' ἀνάγκης ἱππεύειν. Εὔπολις.* Eadem Zonaras. Idem *Ἀποκαθεύδουσιν: ἀντὶ τοῦ ἀποκοιτοῦσιν. Εὔπολις. τουτέστι γυναῖκα χωρίζεσθαι ἀνδρὸς καὶ ἀφίστασθαι.*

CXXXIX—CXLII (2, 576) 440—443

Suidas, Ἀνεπίπληκτος: ᾧ οὐδεὶς ἐπιπλήττει ἁμαρτάνοντι. Εὔπολις. Eadem Grammat. Bekkeri p. 398. Idem, Γέρροιν: ἐπὶ σταυροῦ φησιν Εὔπολις. Etymol. M. p. 228 52: ἐπὶ σταυροῦ δὲ (γέρρα) φησὶν Εὔπολις. Idem Κομμοῦσθαι: καλλωπίζεσθαι Εὔπολις. Zonaras Lex. p. 917. Εὐκτόν: ἐπιθυμητόν. καὶ Εὔπολις εὐκτότατον γάμον.

(2, 577) 444

Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὔ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.
Ἢ πολλάκις ἐννυχίαισιν
φροντίσι συγγεγένημαι,
5 καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος·
φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων
οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν ὁμοίως·
ἴθ' ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.
Φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον,
10 καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα·
οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει;
φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν εἰς Καλχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρβολον·
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοὐκ ἀνασχετόν,
15 καί τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἆσσον οὐκ ἐληλύθει·
ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν με χρῇ,
ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι·
οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὦ θεοί,
εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
20 ἢν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαί μοι δοκεῖ
εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσας ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει.
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας.

Leguntur haec apud Aristophanem in Equitibus inde a versu 1288 ed. Dind. Pro Eupolideis habita esse docet scholiastae annotatio versui quarto (1291) adscripta: ἐκ τοῦ "ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα" φασί τινες Εὐπόλιδος εἶναι τὴν παράβασιν, ἥγε φησὶν Εὔπολις "Ξυνεποίησα τῷ φαλακρῷ." Quibus similia scripsit scholiasta Nub. 554: Εὔπολις ἐν τοῖς Βάπταις

τοὐναντίον φησὶν ὅτι συνεποίησεν Ἀριστοφάνει τοὺς Ἱπ λέγει δὲ τὴν τελευταίαν παράβασιν. φησὶ δέ· Κἀκείνους Ἱππέας ξυνεποίησα τῷ φαλακρῷ τούτῳ κἀδωρησάμην.

PHRYNICHVS

Ε Φ Ι Α Λ Τ Η Σ

1 I (2, 580)

Ἔστιν δ' αὐτούς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον ἔ
ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις,
μισάνθρωπον ἄνθος ἥβης·
εἶθ' ἡδυλογοῦσιν ἅπασιν ἀεὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν περιόντ
5 *ἐπὶ τοῖς δὲ βάθροις ὅταν ὦσιν, ἐκεῖ τούτοις οἷς ἡδυλογο*
μεγάλας ἀμυχὰς καταμύξαντες καὶ συγκύψαντες ἅπαντι
γελῶσιν.

Athenaeus IV p. 165 b: *Φρύνιχος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐ Ἐφιάλτῃ μνημονεύει τοῦ ἡδυλόγου διὰ τούτων Ἔστιν δ' τούς γε κτλ.* Vs. 1 *γε* addidit Schweighaeuserus. Tum B *ἐνχαλεπώτατον.* Vs. 5 inserui *δέ.* Vs. 6 *συγκύψαντες* Schaef Vulgo *συγκρύψαντες.* B *συγκρίψαντες.* Ibid. Seidlerus *ἅπαν* ABP *ἅπαντες.* VL *ἅπαντα.*

2 II (2, 581)

Ὄνομα δὲ τούτῳ γ', ἤν τε σωθῶ γ' ἤν τε μή,
ἔστω Ἐφιάλτης ἀνδραγαθίας οὕνεκα,
ὁτιὴ Ἐπιήλας χρηστὰ λ' ἀπωλόμην.

Schol. Aristoph. Vesp. 1348. *φιαλεῖς: τῷ ἔργῳ ἐπιβαλ Ὅμηρος αὐτὸς γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα, ἀντὶ τοῦ ἐπεβάλ Φρύνιχος Ἐπιάλτῃ Ὄνομα δέ τῳ τοῦτ' ἤν ἔσωθεν γῆν τε ἔστω φιάλτης ἀνδραγαθίας οὕνεκα, ἔτι ἐπιαλὰς χρηστὰ ἀπωλόμην.* Ita codex. Emendavimus eodem tempore et eg memoratus a Dübnero ad Schol. Arist. p. 461 L. Dindorfius, tamen soli vs. 1 *σωθῶ* debetur. Postrema non expedio.

3 III (2, 581)

Οὐ τουτονὶ μέντοι σὺ κιθαρίζειν ποτέ
αὐλεῖν τ' ἐδίδαξας;

Athenaeus IV p. 184 e: *ἐμφανίζει δὲ . . . . τὴν περὶ πρᾶγμα τοῦτο (τὴν αὐλητικὴν) σπουδήν — Φρύνιχος Ἐφιά Οὐ τουτονὶ μέντοι κτλ.*

IV V (2, 582) 4. 5

Schol. Aristoph. Av. 1297: κόβαλός τε ἐλέγετο εἶναι καὶ τωχαλαζών, ὡς Φρύνιχος ἐν Ἐπιάλτῃ. Midiam dicit. De idem schol. Luciani Iov. trag. p. 186 Iac.: καὶ ὡς πονηρὸν δὲ κόβαλον καὶ τῶν δημοσίων νοσφιστὴν Φρύνιχος καὶ Πλάτων διαβάλλουσιν. Pollux VII 103: ἀπὸ δ' ἀργύρου ἀργυροκόπος, ὡς Φρύνιχος ἐν Ἐφιάλτῃ.

K O N N O Σ

I (2, 582) 6

Etymol. M. p. 340 3. Ἐνεργμός: τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἔνερξις, ῥῆμα κιθαριστικόν. Εὐφρόνιος δὲ τὸν ἐν μέσῃ τῇ κιθάρᾳ κοσαλίσκον, δι' οὗ ἡ χορδὴ διήρτηται. Φρύνιχος, Κοινοτίμων ἐνεργμόν. MS Dorvill. apud Gaisford. ad Hesiod. Th. 709 ἐνωτίδς τ' ἐνεργ'. ex quo Gaisfordus fecit Φρύνιχος Κόννῳ ἴδαί; τὸν ἐνεργμόν.

II III (2, 582. 583) 7. 8

Hesychius, Ἀεί: ἀντὶ τοῦ ἕως. Φρύνιχος Κόννῳ καὶ Εὐπείθης Μηδείᾳ "ἅπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον." Itaque iam Phrynichus dixisse videtur δεῦρ' ἀεί. Antiatt. p. 79 2. κάθητος: ἀντὶ τοῦ ἀμαθής. Φρύνιχος Κόννῳ.

K P O N O Σ

I (2, 583) 9

Ἀνὴρ χορεύει καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά.
βούλει Διοπείθη μεταδράμω καὶ τύμπανα;

Schol. Aristoph. Av. 988: ὁ δὲ Διοπείθης νῦν μὲν ὡς μισομόλογος, ἑτέρωθι δὲ ὡς κυλλὸς καὶ δωροδόκος. — παράκειται δὲ καὶ τὰ Φρυνίχου ἔμπροσθεν ἐν Κρόνῳ Ἀνὴρ χορεύει κτλ. Schol. Vesp. 380: ἦν δὲ ὁ Διοπείθης ῥήτωρ. μήποτε οὗτός ἐστιν ὁ καὶ παρὰ Φρυνίχῳ.

II (2, 583) 10

Erotianus p. 376. Ὑποτεῖναι: ὑποθεῖναι, καὶ ὑποτεταμένον τὸ ὑποκείμενον ξύλον, τὸ οἷον βάθρον, ὡς καὶ Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ φησί Κείνη μεμνήσθω με ξύλον ὑποτεταγός.

III IV (2, 584) 11. 12

Athenaeus IX p. 371 f: γηθύου μνημονεύει Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ. ὅπερ ἐξηγούμενος δρᾶμα Δίδυμος ὅμοιά φησιν εἶναι τὰ γήθυα τοῖς λεγομένοις ἀμπελοπράσοις, τὰ δ' αὐτὰ καὶ

γηθυλλίδας λέγεσθαι. Pollux VII 136: Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ καὶ ἀλεκτρυοπωλητήριον εἴρηκεν.

13 V (2, 584)

Ἄγαμαι, Διονῦ, σοῦ στόματος, ὡς σεσέλλισαι
κεκομμένα πολλάκις.

Hesychius, Σεελλίσαι (Σεσέλλισαι) Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ· Ἄγαμαι Διονύσου στόματος, ὡς σεελλίσαι κεκομμένα πολλάκις. Αἰσχίνης τις ὑπῆρχε Σέλλου καλούμενος, ἀλαζὼν καὶ ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν, πενόμενος δὲ καθ' ὑπερβολήν, ὡς τοὺς παραπλησίους τούτῳ καλεῖσθαι. Correxi Progr. schol. 1811. Vs. 2 Bergkius κεκομμέν' ἤδη πολλάκις.

ΚΩΜΑΣΤΑΙ

14 I (2, 586)

Εἶτα κεραμεύων ἂν οἴκοι σωφρόνως Χαιρέστρατος
ἑκατὸν ἂν τῆς ἡμέρας ἔκαεν οἴνου κανθάρους.

Athenaeus XI p. 474 b. de poculo κάνθαρος dicto disserens: Φρύνιχος Κωμασταῖς Εἶτα κεραμεύων κτλ. Vs. 1 ἂν οἴκοι Letronnius Dissert. de nominibus vas. graec. p. 36. Vulgo ἐὰν οἴκῳ. A αν οἴκῳ. Grotefendus ἐν οἴκῳ. Vs. 2 ἂν addidit Erfurdtus. Ib. ἔκαεν Letronnius: libri ἔκλαιεν.

15 II (2, 587)

Ἐγὼ δὲ νῷν δὴ τερετιῶ τι πτιστικόν.

Pollux IV 55: καί τι καὶ ἐπιλήνιον αὔλημα ἐπὶ βοτρύων θλιβομένων. καὶ ἕτερον πτιστικόν, ὡς Φρύνιχος ἐν Κωμασταῖς φησὶν ὁ κωμικός Ἐγὼ δὲ κτλ.

16 III (2, 587)

Schol. Aristoph. Av. 1569: μέμνηται αὐτοῦ Φρύνιχος ἐν Κωμασταῖς ὡς πολεμικοῦ γεγονότος. Laespodiam dicit.

17 IV (2, 587)

Hesychius, Κολακοφοροκλείδης: Ἱεροκλείδης, ὃν ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδοῦσιν Ἑρμιππος μὲν ἐν Κέρκωψι, Φρύνιχος δὲ ἐν Κωμασταῖς. Cfr. supra p. 144.

ΜΟΝΟΤΡΟΠΟΣ

18 I (2, 587)

Ὄνομα δέ μοὔστι Μονότροπος . . . .
. . . . . ζῶ δὲ Τίμωνος βίον,
ἄγαμον, ἄδουλον, ὀξύθυμον, ἀπρόσοδον,
ἀγέλαστον, ἀδιάλεκτον, ἰδιογνώμονα.

Grammat. Bekkeri p. 344: Ἄδουλος βίος ἐρεῖς, τουτέστιν ὁ μὴ δοῦλον ἔχων. ἐρεῖς δὲ καὶ ἀδιάλεκτος βίος, καὶ ἀγέλαστος βίος καὶ ἄγαμος βίος. Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ Ὄνομα κτλ. Lacunae signa posui Bekkerum sequutus. Possis tamen Ὄνομα δέ μοι | ἔστιν Μονότροπος κτλ. Vs. 3 ἄδουλον Hermannus ad Eurip. Androm. 580. Codex ἄζυγον.

II (2, 588) 19

Μεγάλους πιθήκους οἶδ' ἑτέρους τινὰς λέγειν,
Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην.
Β. ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους . . .
ὁ μέν γε δειλός, ὁ δὲ κόλαξ, ὁ δὲ νόθος . . .

Schol. Aristoph. Av. 11: ὁ Ἐξηκεστίδης ὡς ξένος κωμῳδεῖται. καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ Μεγάλους πιθήκους κτλ. Vs. 1 legebatur πιθήκους οἱ δὲ ἑτέρους et vs. 4 δεινός. Correxi Quaest. scen. I p. 30. Idem postea Dobraeus in Adversariis et Bergkius Comment. p. 373. Vs. 3 excidisse videtur νὴ Δία vel simile quid. Vs. 4 tentavi l. l. ὁ δ' αὖ νόθος, | ξένος δ' ὁ τέταρτος. Malim nunc ὁ δὲ κόλαξ ἔσθ', ὁ δὲ νόθος, | ξένος δ' ὁ τέταρτος. Dobraeus ὁ δὲ κόλαξ, ὁ δὲ ξένος, ὁ δὲ νόθος.

III (2, 589) 20

Α. Τίς δ' ἔστιν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; Β. Μέτων,
ὁ Λευκονοεύς. Α. ἐγῷδ', ὁ τὰς κρήνας ἄγων.

Schol. Aristophan. Av. 997 de Metone: ἴσως δὲ ἐν Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο· φησὶν ὁ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ Τίς δ' ἐστὶν κτλ. Eadem Suidas v. Μέτων. Vs. 1 post ταῦτα schol. addit ταύτης, a Suida omissum. Vs. 2 codices Suidae Λυκονοιεύς et Λευκονοιεύς. Schol. Ven. Λευκονοιεύς. Ald. Λευκωνιεύς. Toupius Emend. I p. 403 ὁ Λευκονοεύς, εὖ οἶδ', ὁ τὰς κρήνας ἄγων. Sequutus sum Bergkium Comment. p. 372. Dindorfius edidit τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φροντιῶν; Μέτων ὁ Λευκονοεύς, ὁ τὰς κρήνας ἄγων.

IV (2, 589) 21

Ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν
στρατηγίας πλήθει τε κἀξευρήμασιν.

Suidas, Ὑπερακοντίζεις σύγ' ἤδη Νικίαν τὸν στρατηγοῦντα μηναῖς καὶ τοῖς στρατηγήμασι] Σύμμαχος πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ Ἀλλὰ . . . κἀξευρήμασιν, ἢ ὅτι φρονιμώτατα Μηλίους λιμῷ ἀνεῖλεν. Haec Suidas ex integrioribus ad Aristophanis Av. 363 scholiis. Vs. 1 possis μὰ

Δι' ἀλλ', vel *οὐκ ἀλλ'*. Bergkius Comment. p. 372 *Οἶδ' ἀλλ'*. Vs. 2 *κἀξευρήμασιν* Toupius. Vulgo *καὶ εὑρήμασι* Idem *στρατηγιῶν* pro *στρατηγίας*.

22 V (2, 590)

Ὁ δ' ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δρᾷ;

Athenaeus VI p. 248 c: *ὀλιγοσίτου δὲ μέμνηται Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ Ὁ δ' ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δρᾷ;*

23. 24 VI VII (2, 590)

Ἔπειτ' ἐπειδὰν τὸν λύχνον κατακοιμίσῃ.

Pollux VII 178: *Φρύνιχος δ' εἴρηκεν ἐν Μονοτρόπῳ Ἔπειτ' ἐπειδὰν κτλ.* Athenaeus XV p. 700 f: *κοιμίσαι λύχνον Φρύνιχός φησι.* Athenaeus III p. 74 a: *Σικύδιον ὑποκοριστικῶς εἴρηκε Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ κἀντραγεῖν σικύδιον.*

25 VIII (2, 590)

Schol. Aristoph. Av. 1297: *δοκεῖ δὲ* (Syracosius) *καὶ ψήφισμα τεθεικέναι μὴ κωμῳδεῖσθαι ὀνομαστί τινα, ὡς Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ φησί Ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον, ἐπιφανὴ γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι. ἀφείλετο γὰρ κωμῳδεῖν οὓς ἐπεθύμουν. διὸ πικρότερον αὐτῷ προσφέρονται.* Corruptissima verba, in quibus *αὐτῷ* Ven. omittit, parum probabilibus coniecturis tentarunt Hermannus apud Fritzsch. Quaest. Aristoph. p. 307 et Cobetus Observ. crit. in Platon. com. p. 39, qui tamen recte anapaesticos tetrametros agnovit.

26. 27 IX X (2, 591)

[redacted]

ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων (leg. Σφενδονῶν). διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι Ὑακινθίδες, καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ ἑ Ἀτθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. Eadem Suidas s. v. Παρθένοι.

XIII (2, 592) 30

Τηλικουτοσὶ γέρων
ἅπαις ἀγύναικος.

Pollux III 48: Ἀριστοφάνης δὲ ἄγυνον τὸν ἀγύνην, Φρύνιχος δὲ Τηλικουτοσὶ κτλ. Ad Monotropum rettulit Bergkius Comment. p. 372, quo auctore τηλικουτοσὶ scripsi pro τηλικοῦτος. Miror Cobetum Observ. crit. in Platon. com. p. 43.

Μ Ο Υ Σ Α Ι

I (2, 592) 31

Μάκαρ Σοφοκλέης, ὃς πολὺν χρόνον βιοὺς
ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγῳδίας·
καλῶς δ' ἐτελεύτησ' οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

Argum. III Oed. Col. ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν Μούσαις, ἃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως Μάκαρ Σοφοκλέης κτλ.

II (2, 593) 32

Ἰδού, δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι
ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί.

Harpocratio p. 104 3: Καδίσκος — ἀγγεῖόν τι, εἰς ὃ ἐψηφοφόρουν οἱ δικασταί, οὕτως ἔλεγον. Φρύνιχος Μούσαις Ἰδού, δέχου κτλ. Eadem Photius et Suidas s. v. καδίσκος.

III (2, 593) 33

Ὦ καὶ κάπραινα καὶ περίπολις καὶ δρομάς.

Pollux VII 203: ἐν δὲ Φρυνίχου Μούσαις Ὦ κάπραινα κτλ. Scripsi ὦ καὶ κάπραινα.

IV (2, 593) 34

Κἂν ὀξυβάφῳ χρῆσται [μάττειν] τρεῖς χοίνικας ἢ δύ' ἀλεύρων.

Pollux X 86: οὐ γὰρ μόνον ἐπὶ τῶν κοτταβικῶν εἴρηται τὰ ὀξύβαφα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐδώδιμον χρείαν — κἂν ταῖς Φρυνίχου Μούσαις Κἂν ὀξυβάφῳ χρῆσθαι τρεῖς χοίνικας ἢ δύ' ἀλεύρων. Correxi ut supra adscripta sunt.

35 V (2, 594)

Athenaeus VII p. 319 a: *Πηλαμύς. Φρύνιχος ἐν Μούσαις μνημονεύει.* Quae praeterea ad Musas referri posse videntur, infra exhibui in Fragm. fab. inc. I. XIII.

Μ Υ Σ Τ Α Ι

36 I (2, 594)

Μάστιγα δ' ἐν χεροῖν ἔχων ἐτεύτασεν.

Photius Lex. p. 583 10. *Τευτάζειν: πραγματεύεσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι ἢ στραγγεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. — Φρύνιχος Μύσταις Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτασθαι.* Correxit Bergkius Comment. p. 375, partim Ruhnkenius.

37 II (2, 594)

Ἐβουλόμην ἂν ὑμιν ὥσπερ καὶ προτοῦ.

Eustathius ad Iliad. ρ' 415 p. 1112 36: *Ἴωνες δὲ πολλάκις δὲ καὶ Ἀθηναῖοι προπερισπῶσι (τὸ ἡμῖν) ἐν συστολῇ τοῦ ῑ... Φρύνιχος Μύστῃ Ἐβουλόμην ἂν ἡμιν κτλ.*

Π Ο Λ Σ Τ Ρ Ι Α Ι

38 I (2, 595)

Αὐτοπυρίταισί τ' ἄρτοις καὶ λιπῶσι στεμφύλοις.

Athenaeus III p. 110 e. *Φρύνιχος δ' ἐν Ποαστρίαις αὐτοπυρίτας αὐτοὺς καλῶν φησιν Αὐτοπυρίταισι κτλ.* Pollux VII 23: *ἄρτους δὲ πυρίτας ἐρεῖς, ὡς ἐν Ποαστρίαις Φρύνιχος,* ubi recte corrigunt *αὐτοπυρίτας.*

39 II (2, 595)

Athenaeus X p. 424 c: *καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστῆρες καὶ ἀρύστιχοι . . . Φρύνιχος Ποαστρίαις Κύλικ' ἀρύστιχον.*

40. 41 III IV (2, 596)

Pollux X 159: *καὶ χοιροτροφεῖον δέ, ἐν ᾧ χοῖροι τρέφονται, ὡς Εὔπολις καὶ Φρύνιχος ἐν Ποαστρίαις.* Harpocratio p. 75 23 de *ἐξοίλης* dicens: *ὅτι δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ ἐκ τῶν ἰδίων ἐκβαλλομένου τάττεται τοὔνομα, καὶ οὐχ ὡς οἴεται Καικίλιος μόνων τῶν ἐκ καταδίκης ὀφειλόντων, καὶ Φρύνιχος ἐν Ποαστρίαις δῆλον ποιεῖ.*

42 V (2, 596)

Ὥσπερ ἐμὸν αὐτῆς ἴδιον.

Priscianus vol. II p. 70 ed. Krehl. *et quod mirum est, hoc ipsum ἴδιον etiam primae et secundae adiungitur personae*

apud illos, ut . . . Φρύνιχος Ποαστρίαις Ὥσπερ ἐμὸν αὐτῆς ἴδιον. Scripsi *αὐτῆς* pro vulgato *αὐτοῦ* ex Aldina, quae pro *ὥσπερ* habet *ὅπερ*.

VI (2, 596) 43

Schol. Aristoph. Av. 1297 de Midia: *δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοφάνης Περιαλγεῖ . . . λέγει δὲ ἐν Ποαστρίαις ὁ αὐτὸς ὡς καὶ περὶ ἀλέκτορας αὐτοῦ ἐσπουδακότος.* Turbata haec, de quibus dixi Quaest. scen. II p. 22 allato Schol. Luciani Iov. Trag. vol. IV p. 186 Iac.: *Μειδίας ὀρτυγοκόπος ἦν, ὡς Πλάτων Περιαλγεῖ· καὶ ὡς πονηρὸν δὲ καὶ κόβαλον καὶ τῶν δημοσίων κοσφιστὴν Φρύνιχος καὶ Πλάτων διαβάλλουσιν.*

Σ Α Τ Υ Ρ Ο Ι

I (2, 596) 44

Phrynichus Epit. p. 266. *εὐαγγελίζομαι — εὑρίσκω κατὰ δοτικὴν ἡρμοσμένον, Ἀριστοφάνους μὲν οὕτω λέγοντος ἐν τοῖς Ἱππεῦσιν "εὐαγγελίσασθαι πρῶτος ὑμῖν βούλομαι." Φρυνίχου δὲ τοῦ κωμῳδοῦ ἐν τοῖς Σατύροις οὕτως.* Phrynichi locus excidit. Quae enim sequuntur apud grammaticum ex pluribus Aristophanis locis temere sunt conflata, ut recte vidit Dindorfius.

II (2, 597) 45

Κορκυραῖαι δ' οὐδὲν . . .
ἐπιβάλλουσιν μάστιγες.

Schol. Aristoph. Av. 1463: *λέγεταί τις Κορκυραία μάστιξ. Φρύνιχος Σατύροις Κορκυραῖαι δὲ οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες. ὅπτε καὶ εἰς παροιμίαν ἤδη ἐλθεῖν.*

III (2, 598) 46

Schol. Vesp. 82: *καὶ γὰρ ὁ Φιλόξενος ἐκωμῳδεῖτο ὡς πόρνος. Εὔπολις Πόλεσιν . . . καὶ Φρύνιχος Σατύροις.*

IV (2, 598) 47

Βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν.

Schol. ad Nub. 1154 *βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν*] *παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως Εὐριπίδου — καὶ Φρύνιχος Σατύροις Βοάσομαι κτλ.* Ita Hermannus pro *βοάσομαι γὰρ ἄρα.*

V (3, 598) 48

Athenaeus III p. 87 b. *Ἀριστώνυμος Θησεῖ "κόγχος ἦν βαπτῶν ἁλῶν." ὁμοίως καὶ παραπλησίως δ' εἴρηκε καὶ Φρύνιχος Σατύροις.*

49 VI (2, 598)

Pollux III 73: *Φρύνιχος ἐν Σατύροις τὸν δεσπότην κεκτημένον ὠνόμασεν.* Antiatticista p. 102: *κυρίαν οὔ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλὰ κεκτημένην, τὸν δὲ κεκτημένον μὴ λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ δεσπότου. Σατυρικοῖς κεκτημένον λέγει, Φιλήμων κυρίαν.* Scribendum *Φρύνιχος δὲ Σατύροις κεκτημένον λέγει.* De quo admonui Quaest. scen. II p. 10.

ΤΡΑΓΩΙΔΟΙ Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

50 I (2, 599)

Ἡδὺ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν.

Athenaeus VI p. 229 a: *τοῦ δὲ ῥήματος (ἀποτηγανίζειν) μέμνηται Φρύνιχος ἐν Τραγῳδοῖς Ἡδὺ δ' ἀποτηγανίζειν κτλ.*

51 II (2, 599)

Ὦ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι.

Athenaeus VII p. 287 b: *Βεμβράδες. Φρύνιχος Τραγῳδοῖς. Ὦ χρυσοκέφαλοι κτλ.*

52 III (2, 599)

Τὸν Κλεόμβροτόν τε τοῦ
Πέρδικος υἱόν.

Athenaeus IX p. 389 a: *Φρύνιχος Τραγῳδοῖς Τὸν Κλεόμβροτον δὲ τοῦ Π. υἱόν. τὸ δὲ ζῷον ἐπὶ λαγνείας συμβολικῶς παρείληπται.*

53 IV (2, 599)

Περιστέριον δ' αὐτῷ τι λαβὲ τριωβόλου.

Athenaeus XIV p. 654 b nominis *περιστέριον* exempla componens: *Φρύνιχος Τραγῳδοῖς Περιστέριον κτλ.*

54 V (2, 600)

Σὺ δὲ τιμιοπώλης ὡς Ἀχιλλεὺς οὐδὲ εἷς.

Pollux VII 195: *εἶεν δ' ἂν τινες καὶ νεκροφόροι καὶ ταφεῖς. τὰ δ' ἐπὶ τούτοις ἀπὸ τοῦ πιπράσκειν. ἔστιν δ' εἰπεῖν ἐπ' αὐτῶν τὸ τιμιοπῶλαι, εἰρηκότος Φρυνίχου ἐν Τραγῳδοῖς Σὺ δὲ τιμιοπώλης ὡς Ἀχιλλεὺς οὐδὲ εἷς.* Cod. Iung. *τομιοπώλης.* Pro *οὐδὲ εἷς* H. Iacobi coni. *οὐδενός* i. e. rei nullius momenti.

55 VI (2, 600)

Αἰτίαν ἔχει
πονηρὸς εἶναι τὴν τέχνην.

Priscianus XVIII p. 247 ed. Krehl. „Attici *πονηρὸς τὴν τέχνην. Φρύνιχος Τραγῳδοῖς Αἰτίαν ἔχει — τέχνην.*" C[illegible]

latio Scaligeri ἂν ἐκεῖνον ἢ πονηρὸς εἶν' ἀρνῇ τέχνην. Fortasse ἐὰν ἐκεινονί | πονηρὸν εἶν' ἀρνῇ τέχνην.

VII (2, 600) 56

Grammat. Bekkeri p. 464. *Αὔξις: εἶδος θυννίδος, ἥν τινες κορδύλην λέγουσι. Φρύνιχος Τραγῳδοῖς Καὶ τέμαχος αὔξιδος.* Rectius *αὐξὶς* et *αὐξίδος*.

VIII (2, 601) 57

Harpocratio p. 57 15: *διάθεσις . . . καὶ ἀντὶ τοῦ διοίκησις . . . Φρύνιχος Τραγῳδοῖς Τῇ διαθέσει τῶν ἐπῶν.*

EX INCERTIS FABVLIS

I (2, 601) 58

Λάρους θρηνεῖν, ἐν οἷσι Λάμπρος ἐναπέθνησκεν,
ἄνθρωπος ὢν ὑδατοπότας, μινυρὸς ὑπερσοφιστής,
Μουσῶν σκελετός, ἀηδόνων ἠπίαλος, ὕμνος Ἅιδου.

Athenaeus II p. 44 d: *ὑδροπότης δ' ἦν καὶ Λάμπρος ὁ μουσικός, περὶ οὗ Φρύνιχός φησι Λάρους θρηνεῖν κτλ.* Vs. 1 Bergkius *καὶ νιγλάρους θρηνεῖν.* Vs. 2 *ὢν* additum ab Erfurdto.

II (2, 602) 59

Ὦ φίλταθ' Ἑρμῆ, καὶ φυλάττου, μὴ πεσὼν
σαυτὸν παρακρούσῃ, καὶ παράσχῃς διαβολὴν
ἑτέρῳ Διοκλείδᾳ βουλομένῳ κακόν τι δρᾶν.
ΕΡ. φυλάξομαι. Τεύκρῳ γὰρ οὐχὶ βούλομαι
μήνυτρα δοῦναι τῷ παλαμναίῳ ξένῳ.

Plutarchus Alcib. 20: *τοὺς δὲ μηνύσαντας ὁ μὲν Θουκυδίδης ὀνομάσαι παρῆκεν, ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι Διοκλείδαν καὶ Τεῖκρον, ὧν καὶ Φρύνιχός ἐστιν ὁ κωμικὸς ταυτὶ πεποιηκώς Ὦ φίλταθ' Ἑρμῆ κτλ.* Locus aut ex Monotropo aut, quod probabilius, ex Comastis ductus est. V. Hist. crit. p. 155 et Bergkii Comment. p. 370. Vs. 1 vulgo *φυλάσσου.* Pro *καὶ* malim *νῦν,* nisi in superiore versu fuit *χαῖρέ μοι,* vel simile quid. Vs. 2 fortasse *περικρούσῃ.*

III (2, 603) 60

Ἦν γὰρ πολίτης ἀγαθός, ὡς εὖ οἶδ' ἐγώ,
κοὐχ ὑποταγεὶς ἐβάδιζεν, ὥσπερ Νικίας.

Plutarchus Vit. Nic. cap. 4: *ὑποδηλοῖ δὲ καὶ Φρύνιχος τὸ ἀθαρσὲς αὐτοῦ καὶ καταπεπληγμένον ἐν τούτοις Ἦν γὰρ πολίτης κτλ.*

IV (2, 603)

Τοὺς δὲ γομφίους
ἅπαντας ἐξέκοψεν, ὥστ'
οὐκ ἂν δυναίμην Ναξίαν
ἀμυγδάλην κατᾶξαι.

Athenaeus II p. 52 c: *ὅτι αἱ Νάξιαι ἀμυγδάλαι διὰ μν*
ης ἦσαν τοῖς παλαιοῖς . . . Φρύνιχος Τοὺς δὲ γομφίους κτ

52 V (2, 604)

Ἑπτάκλινος οἶκος ἦν καλός,
εἶτ' ἐννεάκλινος ἕτερος οἶκος.

Athenaeus II p. 47 f: *ὅτι καὶ τρίκλινοι οἶκοι καὶ τετράκλιν*
καὶ ἑπτάκλινοι καὶ ἐννεάκλινοι καὶ κατὰ τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὶ
ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς . . . Φρύνιχος Ἑπτάκλινος οἶκος κτ

63. 64 VI VII (2, 604)

Ἀμυγδαλῆ τῆς βηχὸς ἀγαθὸν φάρμακον.
Ἢ μαζίου τι μικρὸν ἢ κολοκυντίου.

Athenaeus II p. 53 a. de accentu nominis *ἀμυγδάλη* v
ἀμυγδαλῆ agens: *Φρύνιχος Ἀμυγδαλῆ κτλ.* Ibid. p. 59
Φρύνιχος ὑποκοριστικῶς Ἢ μαζίου κτλ.

65 VIII (2, 604)

Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀφήλικες.

Pollux II 17: *Φρύνιχος δὲ τὰς νέας ἀφήλικας λ*
Ἦσαν . . . ἀφήλικες, Φερεκράτης δὲ τὴν γεραιτέραν ἀφ
κεστέραν. Legebatur *γυναικῶν*, pro quo suspicari posse
ναικαρίων, nisi Par. A apud Bekkerum haberet *γυναῖκες*,
quod excidisse videtur *ἐξ*.

66 IX (2, 604)

Ἔμει καταμηλῶν· φλέγματος γὰρ εἶ πλέως.

Pollux IV 181: *μηλῶσαι τὸ τὴν μήλην καθεῖναι*
καὶ Φρύνιχος ὁ κωμικός· Ἔμει καταμηλῶν; φλέγματος
πλέως. Correxit Salmasius.

67 X (2, 605)

Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, μή μ' ἀτιμάσας γένῃ.

Priscianus XVIII p. 198 ed. Krehl. „*Participia*
ponunt Attici, quod frequenter faciunt Latini . . . Φ
φίλτατ' ἀνδρῶν, μή μ' ἀτιμάσας γένῃ, pro μή με

XI (2, 605) 68

Τριωβόλων ὅσωνπερ ἡλιάζομαι.

Schol. ad Aristoph. Vesp. 300: *ἦν μὲν γὰρ ἄστατον τὸ τοῦ μισθοῦ (τοῦ δικαστικοῦ). ποτὲ γὰρ διωβόλου ἦν, ἐγίνετο δὲ ἐπὶ Κλέωνος τριώβολον. Φρύνιχος Τριώβολον ὅσον ὑπερηλιάζομαι.* Correxi haec; Hermannus apud Dübnerum ad schol. Arist. Par. p. 452 *τριώβολόν γ', ὅσουπερ ἡλιάζομαι.*

XII (2, 605) 69

Πολὺς δὲ συβαριασμὸς αὐλητῶν τότ' ἦν.

Schol. Aristoph. Pac. 344: *Καλλίστρατος (συβαρίζειν* explicat) *τρυφᾶν, ἀπὸ τῆς συβαριτικῆς τρυφῆς. Ἀρτεμίδωρος ἁπλῶς θορυβεῖν. καὶ Φρύνιχος Πολὺς δὲ συβαριασμὸς αὐλητῶν ἦν.* Supplevi *τότε* cum Bergkio Comm. p. 367, qui ista ad *Comastas* revocabat.

XIII (2, 605) 70

Οὐ γλύξις οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος.

Diogenes Laert. IV 20: *ἦν δὲ καὶ φιλοσοφοκλῆς* (Polemo), *καὶ μάλιστα ἐν ἐκείνοις . . . ἔνθα ἦν κατὰ τὸν Φρύνιχον Οὐ γλύξις κτλ.* Pervertit haec Suidas s. v. *Ὑπόχυτος οἶνος.* Fragmentum hoc ad Musas revocavi Quaest. scen. II p. 10 (Hist. crit. p. 157), quod sequutus est Bergkius Comment. p. 377. Sed potest etiam ex Tragoedis petitum esse.

XIV (2, 606) 71

Ἃ δ' ἀνάγκα 'σθ' ἱερεῦσιν καθαρεύειν φράσομεν.

Hephaestio XII p. 67: *τῶν δὲ ἐν τῷ μέτρῳ* (ionicos a minori dicit) *μεγεθῶν τὸ μὲν ἐπισημότατόν ἐστι τὸ τετράμετρον καταληκτικόν, οἷον — παρὰ Φρυνίχῳ τῷ κωμικῷ Ἃ δ' ἀνάγκα κτλ.* Vulgo *ἀνάγκας θ'.* Correxit Tyrwhittus. Pauwius *ἀναγκαῖ'.* Bergkius *ἀνάγκη 'σθ',* qui locum ad Mystas revocat.

XV (2, 606) 72

Suidas, *Ἀθύρωτον στόμα: οὕτως ἀθύρωτον, οὐκ ἀπύλωτον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις* (838) *καὶ Φρύνιχος.* Cfr. s. v. *ἀπύλωτον.* In Aristophanis loco libri fluctuant inter *ἀθύρωτον* et *ἀπύλωτον;* ac fortasse Phrynichum grammaticum intellegere praestat.

XVI (2, 607) 73

Aristoph. Nub. 553: *Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον ἐρείλκυσεν, | ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἱππέας κακὸς κακῶς, | προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην, τοῦ κόρδακος οὕνεχ'*

ἣν Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν. Quod Pollux VI 19 ex Phrynicho affert πότις γυνή, fortasse ad ipsam illam temulentam anum referendum est.

74 XVII (2, 607)

Schol. Aristoph. Nub. 967: ἀρχὴ ᾄσματος Φρυνίχου, ὡς Ἐρατοσθένης φησί. Φρύνιχος δὲ αὐτοῦ τούτου τοῦ ᾄσματος μνημονεύει Λαμπροκλέους ὄντος, Παλλάδα περσέπτολιν κληίζω πολεμαδόκον ἁγνάν, παῖδα Διὸς μεγάλου. Haec in libris varie scribuntur. V. Dindorfium.

75 XVIII (2, 608)

Pollux II 34: αὐχμεῖν δὲ τὴν κόμην Ὅμηρος λέγει .... καὶ αὐχμᾶν. Φρύνιχος δὲ ὁ κωμικὸς αὐχμᾶς ἔφη. αὐχμηρὸν δὲ τὸν τοιοῦτον κέκληκε Ξενοφῶν. Falsa olim de his docui; αὐχμᾶς ei nominum generi annumerandum, de quo exposuit Lobeckius Phryn. p. 433 sqq. Ignorant lexica.

76 78 XIX—XXI (2, 608)

Pollux II 56: ἔστι δὲ ἐκ τοῦ βλέπειν — ἀπόβλεμμα παρὰ Φρυνίχῳ τῷ κωμικῷ. Idem II 82: καὶ εὐήκοος γενοῦ ἐν εὐχῇ, παρὰ Φρυνίχῳ τῷ κωμικῷ. Lege ἐπήκοος γενοῦ ex cod. Falckenb. Idem II 96: ὁ δὲ μὴ ἔχων ὀδόντα νωδός, ὡς Εὔβουλος λέγει καὶ Φρύνιχος ὁ κωμικός.

79—81 XXII—XXIV (2, 608)

Pollux III 45: ὁ δὲ μέλλων γαμεῖν καὶ μελλονύμφιος (fort. μελλόνυμφος) ὑπ' ἐνίων ἐκλήθη, ὡς ὑπὸ Φρυνίχου τοῦ κωμικοῦ. Idem IV 185: Φρύνιχος ὁ κωμικὸς καὶ τὴν κοι-

[redacted]

II (2, 944) 2

Ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν, ὡς ἀγοράσω
Ἁπαξάπανθ', ὅσ' ἂν κελεύῃς, ὦ γύναι.

Suidas v. Ἀγοράσαι et Gramm. Bekk. p. 331 24: Ἀγοράσαι λέγουσι, τὸ δ' ἀγορᾶν βάρβαρον, παραδειγμάτων δὲ μεστὰ πάντα, εἰλήφθω δ' ὅμως Ἀριστοφάνους ἐξ Αἰολοσίκωνος (om. Gramm. Bekk.) Ἀλλ' ἄνυσον κτλ. Legebatur ὅσα κελεύεις, quod correxit Bekkerus.

III (2, 944) 3

Ὅπερ δὲ λοιπὸν μόνον ἔτ' ἦν ἐν τῇ γνάθῳ
Διώβολον, γεγένητ' ἐμοὶ δικόλλυβον.

Pollux IX 63: Ἔστι δὲ καὶ τὸ διώβολον ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους. Ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ διώβολον γένηταί μοι. cod. Falckenb. addit ἰδικολλοικόν, scribendum γεγένητ' ἐμοὶ δικόλλυβον, et priore versu inserendum δὲ et ἔτι.

IV (2, 945) 4

Δοῖδυξ, θυεία, τυροκνῆστις, ἐσχάρα.

Pollux X 104: Τυροκνῆστις ἔστιν — ἐν Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι Δοῖδυξ κτλ.

V (2, 945) 5

Καὶ μὴν τὸ δεῖν', ἀκροκώλια δή σοι τέτταρα
ἥψησα τακερά.

Athenaeus III p. 95 e: Ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι Καὶ μὴν κτλ. Scripsi δή σοι, vulgo δέ σοι.

VI (2, 945) 6

Τῶν δὲ γηθύων
ῥίζας, ἐχούσας σκοροδομίμητον φύσιν.

Athenaeus IX p. 372 a: Μνημονεύει τῶν γηθυλλίδων καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Φιλοκτήτῃ οὕτως· Ἐν δὲ σκόροδα δύο καὶ γαθυλλίδες δύο· καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ· Τῶν δὲ κτλ. At illud δευτέρῳ sive βῳ prorsus abiciendum; ortum enim est ex repetito illo δύο sive β', quod in Epicharmi versu praecessit. Deinde legebatur σκοροδόμητον, quod correxit Toupius.

VII (2, 946) 7

Ἥκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον
λιπών, ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἐδώλια.

Athenaeus III p. 112 e: Οὗτός ἐστι Θεαρίων ὁ ἀρτοποιός, οὗ μνημονεύει — Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ καὶ Αἰολοσίκωνι

διὰ τούτων· Ἥκω Θεαρίωνος κτλ. Itaque in utroque dramate iidem hi versus usurpati videntur ab Aristophane.

8 VIII (2, 947)

Καί κ' ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ἀμφιπόλοιο.

Herodianus *περὶ μον. λεξ.* p. 7, 9: *Ἀλλὰ καὶ ἡ νέα νῆ εἰρημένον — παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν δινσίλλωνι καὶ ἐπιθυμήσειε κτλ.* Correxit Dindorfius.

9 IX (2, 947)

Κοιτῶν ἁπάσαις εἷς, πύελος δὲ μί' ἀρκέσει.

Pollux I 79: *κοιτών, εἰ γὰρ καὶ Μένανδρος αὐτὸ βαρβαρικὸν οἴεται, ἀλλ' Ἀριστοφάνης τὰ τοιαῦτα πιστότερος αὐτοῦ ἐν Αἰολοσίκωνι· Κοιτῶν κτλ.*

10 X (2, 947)

Καὶ διασιίλβονθ' ὁρῶμεν
ὥσπερ ἐν καινῷ λυχνούχῳ
πάντα τῆς ἐξωμίδος.

Pollux X 116: . . . *λυχνοῦχος — ἐν δὲ τῷ Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι Καὶ διαστιλβ. κτλ.* Legebatur *κενῷ*, quod correxit Salmasius. Athenaeus XV p. 1561 ed. Dind. in cod. A: *Ὅτι δὲ λυχνοῦχοι οἱ νῦν καλούμενοι φανοι ωνομαζοντο . . . . φανης ἐν . . . λοσι . . . . πα . . . . σιν κα . . . στιλ . β θορω ὁμοίως περ ἐν κενω λυχνουχω παντ . . . σ ἐξωμιδος.*

11 XI (2, 948)

Α. Οὐκ ἐτός, ὦ γυναῖκες,
πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς
φλῶσιν ἑκάστοτ' ἄνδρες;
Β. Δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι
λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

Hephaestio p. 51 ed. Gaisf.: *Τὰ δὲ εἰς τὸν ἀμφίβραχυν ἢ βακχεῖον, δίμετρα μέν, τὰ ἐξ Αἰολοσίκωνος Ἀριστοφάνους Οὐκ ἐτὸς κτλ.*

12 XII (2, 948)

Καὶ δι' ὀπῆς κἀπὶ τέγους.

Pollux X 25: *Ἡ δὲ ὀπὴ εἴρηται ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους Καὶ δι' κτλ.*

13–16 XIII—XVI (2, 949)

Pollux IX 89: *Ἐν — τῷ Αἰολοσίκωνι τὸ μὴ ἔχειν κέρματα ἀκερματιᾶν ὠνόμασεν.* Vulgo *ἀκερματίαν.* Correxit Fritzschius Emendatt. in Aristoph. p. 18. Idem X 24: *Παρὰ δὲ*

Ἀριστοφάνει ἐν Αἰολοσίκωνι καὶ κλειδίον. Idem X 118: Ὅταν δ' εἴπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνης Δυοῖν λυχνιδίοιν, δῆλον ὅτι λυχνία εἴρηκεν, ἀλλ' οὐ λύχνους μικρούς. Idem X 127: Ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι καὶ σμηματοφορεῖον. Addunt haec codd., nisi quod Salmantic. σμηματοφόρον exhibet.

XVII (2, 949) 17

Schol. Pacis v. 741: Ἀριστοφάνης ὡς γαστρίμαργον τὸν Ἡρακλέα κωμῳδεῖ καὶ ἐν Ὄρνισι καὶ ἐν Αἰολοσίκωνι.

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ

I (2, 953) 18

Α. Γύναι τί τὸ ψοφῆσάν ἐσθ'; Β. ἀλεκτρυὼν
τὴν κύλικα καταβέβληκεν. Α. Οἰμώζουσά γε

Schol. Nub. 663: Οὐκ ἂν ἄλλως λέγοιτο τοῦτο, εἰ μὴ ἐν ἔθει ἦν τότε καὶ τὴν θήλειαν ἀλεκτρυόνα καλεῖν· σαφὲς δὲ γίνεται ἐν Ἀμφιαράῳ· Γύναι τί τὸ ψοφῆσάν κτλ. Legebatur ἐστιν, ἡ ἀλεκτρυὼν — οἰμώξουσά γε. Correxit Brunckius, vide supra p. 212. Vs. 1 Cobetus ἦν pro ἐστιν.

II (2, 953) 19

Ἔπειτ' ἔρειξον ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πίσοις.

Pollux VII 181: Ἐρείκειν — Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Ἀμφιαράῳ φησίν Ἔπειτ' ἔρειξεν ὡς ἐπ. ὁ. πίσους. Dobraeus ἔρειξον correxit, Fritzschius πίσοις, cod. Falckenb. πισοῖς. Respicit haec Pollux VI 60: Ἀριστοφάνης δὲ καὶ πληθυντικῶς λέγει τοὺς πίσους.

III (2, 953) 20

Ὅστις φακῆν ἥδιστον ὄψων λοιδορεῖς.

Athenaeus IV p. 158 c: Ἀριστοφάνης — ἐν Ἀμφιαράῳ Ὅστις κτλ. ὄψον cod. P et Eustath. p. 1572 51.

IV (2, 954) 21

Πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;

Schol. Ran. 244: Φλέως λοχμῶδες φυτόν — μέμνηται αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ· Πόθεν ἂν κτλ. Eadem Suidas v. φλέων, nisi quod τῷ πρωκτῷ βύσμα legit. Cfr. Phrynich. Bekker. p. 70 23.

V (2, 954) 22

Λαμπτρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω.

Harpocratio p. 119 1 Bekk. Λαμπτραὶ δῆμος τῆς Ἐρε-

χθηίδο — δύο δέ εἰσι Λαμπτραί, αἱ μὲν παράλιαι, αἱ δὲ καθύπερθεν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ· Λαμπτρεὺς κτλ.

23 VI (2, 954)

Νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχηνίᾳ;

Suidas, Ἀχηνία· ἀπορία, πενία, Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ· Νόσῳ β. κτλ. Grammat. Bekkeri p. 474 7: Ἀχηνία· ἀπορία, πενία. Ἀριστοφάνης οὕτως εἴρηκεν.

24 VII (2, 954)

Ἀλλ' ὦ θύγατερ, ἔλεξ' Ἰασοῖ πρευμενής.

Schol. Pluti v. 701: Προσῆκε τῷ Ἀσκληπιῷ ἡ Ἰασὼ παρὰ τὴν ἴασιν ὠνομασμένη· ἀλλὰ καὶ θυγατέρα τοῦ Ἀμφιαράου αὐτὴν εἶπεν ἐν ἐκείνοις· Ἀλλ' ὦ θύγατερ ἔλεξά σοι πρευμενής. Emendavit Seidlerus. Hesychius: Ἰασὼ παρὰ τὸ ἰᾶσθαι. φησὶ δὲ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀμφιαράου θυγατέρα εἶναι Ἰασώ.

25 VIII (2, 955)

Ὀσφὺν δ' ἐξ ἄκρων διακίγκλισον ἠύτε κίγκλος
ἀνδρὸς πρεσβύτου· τελέειν δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδήν.

Aelianus de Nat. Anim. XII 9: Κινεῖ δὲ (ὁ κίγκλος) καὶ τὰ οὐραῖα πτερά — μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ὄρνιθος τοῦδε Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Ἀμφιαράῳ λέγων· Ὀσφὺν κτλ. Vs. 1 legebatur κίγκλου, quod minus aptum, cfr. Photius p. 163 20: Κίγκλος· ὄρνεον τὴν ὀσφὺν πολλὰ κινοῦν· ὅ τινες σεισοπυγίδα καλοῦσιν. Διακίγκλισον respexit Hesychius: Διακίγκλισον· διάσεισον. κίγκλος δὲ ὄρνεον ἡ σεισοπυγίς. Vs. 2 legebatur τελέει.

26 IX (2, 955)

Pollux II 176: Τὸ δὲ ἐπεγείρειν (τὸ αἰδοῖον) ταῖν χεροῖν καὶ ἀνακνᾶν ἀναφλᾶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ λέγει. Ita Dindorfius scripsit, vulgo legitur ἀναφλᾶν καὶ ἀνακλᾶν. Cfr. Etymol. M. p. 795 36 et Photius p. 650 17: φλᾶν τύπτειν ἢ μαλάττειν· καὶ τὸ ἀναμαλάττειν ἀναφλᾶν (hoc omisit Photius) Ἀριστοφάνης, qui quidem fortasse respexerunt Lysistr. v. 1099.

27 X (2, 956)

Antiatticista p. 81 24: Ἀκραιφνὲς ὕδωρ. Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ. Cfr. Phrynichus Bekk. p. 23 4.

28 XI (2, 956)

Καὶ τοὺς μὲν ὄφεις, οὓς ἐπιπέμπεις,
ἐν κίστῃ που κατασήμηναι
καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.

Pollux X 180: *Κίσται — καὶ αἱ τῶν φαρμακοπωλῶν ἂν καλοῖντο, ὡς ἐν Ἀμφιάρεῳ Ἀριστοφάνης· Καὶ τοὺς κτλ.* Sic codd. optimi, alii *ἐπιτέμνεις* et similia peccant.

XII (2, 956) 29

Antiatticista p. 82 15: *Ἀνθρωπίζεται: Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ.* Pollux II 5: *Ἀνθρωπίζεται, φησὶν Ἀριστοφάνης.*

XIII (2, 956) 30

Erotianus p. 244 ed. Franz. *Λεβηρίδος, ὑμενώδους ἀποσύρματος, ὅπερ ἐστὶ τὸ τῶν ὄφεων λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ καὶ Στράττις ἐν Φοινίσσαις.* Accuratius Hesychius: *Γυμνότερος λεβηρίδος. Ἀριστοφάνης φησί· τυφλότερος λεβηρίδος.*

XIV (2, 957) 31

Καὶ νὴ Δί' ἐκ τοῦ δωματίου γε νῷν φέρε
κνέφαλλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.

Herodianus *περὶ μον. λεξ.* p. 39 13: *Τύλη ὅπερ σύνηθες Ἀττικοῖς κνέφαλλον καλεῖν, ὁμωνύμως τῷ περιεχομένῳ τὴν περιέχουσαν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ· Καινὴ διὲκ τοῦ δ. γένων φέρε κν. ἅμα κ. πρ. ἐκ τῶν λινῶν.* correxit Dindorfius. Pollux X 40: *ἐν δὲ Ἀμφιάρεῳ Ἀριστοφάνους· Κνέφαλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν· δηλονότι ὡς καὶ σκυτίνων καὶ ἐρίων γιγνομένων.*

XV (2, 957) 32

Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός ιου φέρω.

Photius p. 596 14 et Suidas: *Τοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ τάττεται, ὥσπερ τὸ τινός. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ Ταυτὶ κτλ.*

XVI (2, 958) 33

Pollux X 92: *Καὶ σπυρίδα δὲ ὀψωναδόκον πλεκτὴν σχοῖνον ἐν Ἀμφιάρεῳ Ἀριστοφάνης ἔφη.*

XVII (2, 958) 34

Ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρὲ σύ.

Suidas: *Φρυνώνδας· τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων, ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνῃσιν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ Ὦ μιαρὲ κτλ.* Cfr. Scholiasta Aeschin. Ctesiphont. p. 260 ed. Bekk. et Schol. Vindob. Lucian. Alex. c. 4.

XVIII (2, 958) 35

Οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν κοὐχὶ λέληθ' ἐμαυτόν.

Hephaestio p. 53 ed. Gaisf.: *παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιάρεῳ· Οἶδα κτλ.*

36 XIX (2, 958)

Ἀφ' οὗ κωμῳδικὸν μορμολυκεῖον ἔγνων.

Schol. Pacis 474: *τὰ προσωπεῖα τὰ αἰσχρὰ μορμολυκεῖα, [ἀφ' οὗ] καὶ τὰ τραγικὰ καὶ τὰ κωμικά· καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ· ἀφ' οὗ κτλ.*

37 XX (2, 959)

Etymol. M. p. 112 52: *Τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιαράῳ διὰ τοῦ ε ἠντεβόλησε δύο κλίσεις ὑπέστη.* Legebatur *ἀντεβόλησε,* correxit Sylburgius, et sic cod. Aug. ap. Tittmann. ad Zonar. I p. CXXIV.

38 XXI (2, 959)

Harpocratio: *Ῥόπτρον — τὸν τῆς θύρας κρίκον — ὡς καὶ ἄλλοι, Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ.*

39 XXII (2, 959)

Schol. Platonis p. 383 ed. Bekk.: *Παροιμία ἱερὸν συμβουλὴ ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. — μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ.*

Α Ν Α Γ Υ Ρ Ο Σ

40. 41 I II (2, 961)

Μὴ κλᾶ'. ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι.
Ψῆχ' ἠρέμα τὸν βουκέφαλον καί
τὸν κοππατίαν.

Etymol. M. p. 207 55 et Gudian. p. 113 47: *Ὅτι δὲ τῶν Θετταλικῶν ἵππων τινὲς ἐκαλοῦντο βουκέφαλοι δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ Μὴ κλαῖ'· ἐγώ κτλ. καὶ πάλιν ψήχει ἠρέμα κτλ. Κλᾶ'* Dindorfius scripsit, Dobr. *ψῆχ',* ego *τὸν κοππατίαν* correxi. Abest vulgo *τόν.*

42 III (2, 961)

Α. Ὡς δ' ὀρθοπλήξ. Β. πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.

Photius p. 346 16 et Suidas v. *ὀρθοπλήξ· Ὀρθοπλὴξ ἵππος· ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσων. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ Ὡς δ' κτλ.*

43 IV (2, 961)

Pollux X 55: *Τὴν δὲ ψήκτραν — Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ εἴρηκεν.*

44 V (2, 961)

Pollux X 54: *Καὶ γὰρ τὸν πνιγέα ἐπὶ ἵππου Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.*

VI (2, 961) 45

Pollux X 56: *Στόμια δὲ πριονωτὰ ἔφη ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.*

VII (2, 961) 46

Πρὸς θεῶν, ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν
καὶ κερκώπην θηρευσαμένη
καλάμῳ λεπτῷ.

Athenaeus IV p. 133 b: *Ἥσθιον δὲ καὶ τέττιγας καὶ κερκώπας ἀναστομώσεως χάριν. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ Πρὸς θεῶν ἐρᾷ κτλ.* ἔραμαι Porsonus scripsit.

VIII (2, 962) 47

Οὐχ ἑψητῶν λοπάς ἐστιν.

Athenaeus VII p. 301 a: *Ἑψητός. ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων· Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ Οὐχ ἑψ. λ. ἐστιν.*

IX (2, 962) 48

Εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὀψαρίοις ἑκάστοτε.

Athenaeus IX p. 385 f: *Τὸ ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνους Εἰ μὴ κτλ. ἀντὶ τοῦ προσοψήμασιν ἀκούομεν.* Legebatur *παραμύθημ'*, quod correxit Brunckius.

X (2, 962) 49

Πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥόας.

Athenaeus XIV p. 650 c: *Τῶν γὰρ ἀπυρήνων (ῥοῶν) Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει καὶ ἐν Ἀναγύρῳ Πλὴν κτλ.*

XI (2, 962) 50

Καὶ μὴν χθὲς γ' ἦν Πέρδιξ χωλός.

Schol. Avv. v. 1292: *Ὁ Πέρδιξ ὄνομα καπήλου· χωλὸς δὲ ἦν οὗτος· μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ Καὶ μὴν χθὲς γὰρ ἦν Π. χ.* correxit Porsonus.

XII (2, 963) 51

Pollux X 114: *Τὸ ὑπόθημα τοῦ ὅλμου ὑφόλμιον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.*

XIII (2, 963) 52

Καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' εὖ.

Photius p. 311 15 et Suidas: *Ξυννένοφε ἐπινεφῆ καὶ ξυνεφῆ καὶ συννέφελά ἐστιν. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ καὶ ξυνν. κτλ.* Cfr. grammat. in append. ad Orionem p. 181 10: *Νείφω· νέφος γὰρ καὶ νένοφεν ὁ μέσος παρακείμενος παρὰ Ἀριστοφάνει.* Pro *μάλ' εὖ* Fritzschius *μάλ' αὖ*.

μηνῦσαι Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις εἰπών· Δεῖ διακοσίων κτλ. Brunckius *γένοιντ'*, vulgo *γένοιτ'*. Adde Athenaeum XI p. 478 c: *Καὶ Πλάτων ἐν Διὶ κακουμένῳ Τὸν κότυλον φέρει φησὶ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.*

81. 82 XX XXI (2, 979)

Πόσους ἔχει στρωτῆρας ἀνδρῶν οὗτοσί;
Ὡς εὖ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφεν.

Pollux X 173: *Ἀλλὰ μὴν τῷ στεγαστῆρι ὀρόφῳ προσήκοιεν ἂν καὶ οἱ στρωτῆρες καὶ τὰ καλυμμάτια, ἄμφω δὲ ἐν Ἀριστοφάνους Βαβυλωνίοις· Πόσους κτλ. καὶ αὖ πάλιν· Ὡς οὐ καλ. κτλ.* Priorem versum respexit Harpocratio et Suidas: *Στρωτὴρ — τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων τιθέμενα στρωτῆρας ἔλεγον, ὥς φησι Δίδυμος. ἔστι τοὔνομα καὶ ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνους.* alterum Photius p. 128 15: *Καλύμματα* (Fritzschius *Καλυμμάτια*) *ἅ τινες φατνώματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.* Vs. 1 legebatur *ἀνδρῶν*, quod correxit Dindorfius. Vs. 2 vulgo *οὐ*, quod correxi.

83 XXII (2, 980)

Μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν.

Schol. Lysistr. 288 et Suidas v. *σιμός· τὸ σιμὸν ἀντὶ τοῦ πρόσαντες· — καὶ ἐν Βαβυλωνίοις· Μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν.* Respiciunt Photius 512 8 et Grammat. Bachmanni I p. 364 22: *Σιμόν: ἄναντες. οὕτως Ἀριστοφάνης.*

84 XXIII (2, 980)

Priscianus XVIII p. 202 ed. Krehl. "Aristophanes in Babyloniis:

Ἐννεύει με φεύγειν οἴκαδε.

Nos quoque similiter, *annuit me fugere domum.*"

85 XXIV (2, 980)

Pollux X 38: *Εἴποις δ' ἂν οἶμαι καὶ χνοῦν — ἐπὶ τῶν μαλακῶν, Ἀριστοφάνους εἰπόντος μὲν ἐν Βαβυλωνίοις·*

Εἰς ἄχυρα καὶ χνοῦν.

Cf. Bachmanni Anecd. I p. 418 24.

86 XXV (2, 981)

Schol. Platonis p. 381 ed. Bekker.: *Τὴν αὑτοῦ σκιὰν δέδοικεν. ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων· μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.* Cfr. Apostol. XVIII 53.

87 XXVI (2, 981)

Zenobius Proverb. II 22: *Ἀνθ' Ἑρμιόνος· εἴρηται ἡ*

XII (2, 976) 73

Hesychius: *Ἐς τὸν λιμένα· εἰς τὸν λιμένα. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις· παρὰ τὴν παροιμίαν· Ἀττικὸς εἰς λιμένα. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι συντόνως ἤλαυνον καταπλέοντες, διὰ τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς.* Adde Photium p. 22 7. **Diogenian.** I 66, Zenobium II 10.

XIII (2, 976) 74

Antiatticista p. 80 14: *Ἀλυκόν· ἀντὶ τοῦ ἁλμυρόν. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.*

XIV (2, 976) 75

Photius p. 288 24: *Ναυλοχεῖν: ναῦς λοχᾶν καὶ ἐνεδρεύειν· — καὶ ναυλόχιον ὁ τοιοῦτος τόπος, ᾧ λιμένες ἔνεισιν. Ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ, Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.* **Pollux** IX 28: *Καὶ ὅρμος δὲ καὶ κρηπίς, νεώρια, νεώσοικοι, καὶ ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις, ναυλόχιον.*

XV (2, 976) 76

Ἀνέχασκον εἷς ἕκαστος ἐμφερέστατα
ὀπτιωμέναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

Athenaeus III p. 86 f: *Τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὑρεῖν λεγομένας καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις· Ἀνεχ. κτλ.*

XVI (2, 977) 77

Ἀνήρ τις ἡμῖν ἐστιν ἐγκινούμενος.

Etymol. M. p. 311 1: *ἐγκινούμενος· Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνης. ῥητορική, ταράττων καὶ ἐμποδίζων.*

XVII (2, 977) 78

Schol. Pacis v. 347: *Φορμίων. — αὐτοῦ μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἱππεῦσι καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις, Εὔπολις Ἀστρατεύτοις.*

XVIII (2, 978) 79

Athenaeus XI p. 494 d: *Κἂν τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκουσόμεθα ποτήριον τὸ ὀξύβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν ὡς αὐτὸν ᾔτουν ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα ὀξυβάφω δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἡγητέον εἶναι ἢ ὅτι ἐκπώματα ᾔτουν.*

XIX (2, 979) 80

Α. Δεῖ διακοσίων δραχμῶν.
Β. Πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν; Α. Τὸν κότυλον τοῦτον φέρε.

Pollux X 85: *Οἱ κότυλοι ὅτι καὶ ἀργυροῖ ἐγίγνοντο ἱκανὸς*

καὶ λακωνιστής, λέγεται καὶ λακεδαιμονιάζω, ὡς Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. Photius p. 347 27: *Ὀρκωμοτεῖν. τὸ ὀμνύναι Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.* Antiatticista p. 116 32: *Ὠτοκάταξιν· τὸν συντετριμμένον τὸ οὖς. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.* Argumentum Pacis: *Κράτης μέντοι δύο οἷδε δράματα γράφων οὕτως· Ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ἢ Βαβυλωνίοις ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ.*

Γ Ε Ω Ρ Γ Ο Ι

99 I (2, 985)

Α. Ἐθέλω γεωργεῖν. εἶτα τίς με κωλύει;
Β. ἡμεῖς. Α. ἐπεὶ δίδωμι χιλίας δραχμάς,
ἐάν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε. Β. δεχόμεθα·
δισχίλιαι γάρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου.

Plutarchus vit. Niciae c. 8: *Καὶ τοῦτο τῷ Νικίᾳ μεγάλην ἤνεγκεν ἀδοξίαν· οὐ γὰρ ἀσπίδος ῥῖψις ἀλλ' αἴσχιόν τι καὶ χεῖρον ἐδόκει τὸ δειλίᾳ τὴν στρατηγίαν ἀποβαλεῖν ἑκουσίως καὶ προέσθαι τῷ ἐχθρῷ τηλικούτου κατορθώματος ἀφορμάς, αὐτὸν ἀποχειροτονήσαντα τῆς ἀρχῆς. σκώπτει δ' αὐτὸν εἰς ταῦτα πάλιν Ἀριστοφάνης ἐν μὲν Ὄρνισιν οὕτω πως λέγων — ἐν δὲ Γεωργοῖς ταῦτα γράφων· Α. Ἐθέλω γεωργεῖν. Β. εἶτα τίς σε κωλύει; Α. Ὑμεῖς· ἐπεὶ δίδωμι κτλ.* ubi *με* et *ἡμεῖς* scripsi aliterque verba distribui.

100 II (2, 986)

Συκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς·
τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν·
οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρόν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.

Athenaeus III p. 75 a: *Λακωνικοῦ δὲ σύκου μνημονεύει ἐν Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ταδὶ λέγων· Συκᾶς κτλ.*

101 III (2, 986)

Athenaeus XIV p. 650 e: *Τῶν γὰρ ἀπυρήνων (δροῶν) Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει.*

102 IV (2, 986)

Harpocratio *Κωδία· τὴν τῆς μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλοῦσιν· Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς. Ἀγαθήν γε κωδίαν.*

103. 104 V VI (2, 987)

Etymol. M. p. 326 20: *Ἐλαΐζειν. τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης.* Ibid. p. 634 38: *Ὄρχατος — καὶ Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς.* Cfr. Schol. Theocrit. I 48.

VII (2, 987) 105

Τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν, ὦ παῖ, γλίχει;

Etymol. M. p. 234 35: *Γλιχόμενος· καρτερῶν ἢ ἐπιθυμῶν. Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς· Τί κτλ.*

VIII (2, 987) 106

Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον βοεικόν,
εἰ γὰρ ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο
σκάψαι κἀποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ διελκύσαι
τῆς τριγὸς ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φέροντι.

Stobaeus LV 2 vol. II p. 401 ed. Gaisf.: *Ἀριστοφάνους Γεωργῶν· Εἰρήνη κτλ.* Arsenius *Ἀριστοφάνους νήσων.* Vs. 1 *βοεικόν* Dindorfius, vulgo *βοϊκόν.* Vs. 3 *σκάψαντ'* cod. A *σκάψαιτ'* cod. Vossianus et Arsenius. *κἀποκλάσαι* Dindorfius, vulgo *ἀποκλάσαι.* *τὲ* adiecit Brunckius.

IX (2, 988) 107

Α. Ὅτου δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει;
Β. Ἐμοὶ μὲν αἴνειν μολγόν· οὐκ ἀκήκοας;

Schol. Equitt. v. 963: *Μολγὸν γενέσθαι*] *Σύμμαχος· ἔοικε χρησμός τις εἶναι. ἐν γὰρ τοῖς Γεωργοῖς οὕτως ἔχει. Ὅτῳ δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι οὐκ ἀκήκοας.* quae correxi.

X (2, 989) 108

Εἶτ' ἄρτον ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν.

Athenaeus III p. 111 b: *Ὁ δὲ ὀβελίας ἄρτος κέκληται ἤτοι ὅτι ὀβολοῦ πιπράσκεται, ὡς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἢ ὅτι ἐν ὀβελίσκοις ὠπτᾶτο. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς· Εἶτ' κτλ.*

XI (2, 989) 109

Ὥσπερ κυλικείου τοὐθόνιον προπέπταται.

Athenaeus XI p. 460 d: *τὸ κυλικεῖον τοδί· εἴρηται γὰρ οὕτως ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Γεωργοῖς· Ὥσπερ κτλ.*

XII (2, 990) 110

Εἴ γ' ἐγκιλικίσαιμ', ἐξολοίμην, φαθὶ λέγων.

Priscianus XVIII p. 269 ed. Krehl.: "*Φαίη λέγων. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς· Εἴ γε κιλικίας αἷμα ἐξολοίμην φαίη λέγων.* Inveniuntur et nostri abundantia utentes, ut *loquere dicens*, et *stude properans*, et similia." Cod. Mon. *ΦΑΟΙ ΛΕΓωΝ. ΑΡΕΤΟΦΑΝΝΣ ΓΕωρΙseirekia ΜΑΕΞΟΛΟΙΜΕΝ ΦΑΕΙΛΤΟΝ.* quae correxi. H. Iacobi: *Φαθὶ λέγων. Ἀρ. Γεωργοῖς εἴρηκεν "ἀλλ' ἐξολοίμην, φαθὶ λέγων."*

111. 112 XIII XIV (2, 990)

Ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττική,
χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός.
Ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν.

Hephaestio p. 73: *Ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Γεωργῶν Ὦ π — χθονός . . . ἐν δὲ τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ἐποίησε τέταρτον παίωνα ἀντὶ τοῦ πρώτου· Ἐν ἀγορᾷ δ' κτλ.* V respicit Marcus Antoninus IV 23: *Ἐκεῖνος μέν φησι, Πόλι φ Κέκροπος, σὺ δὲ οὐκ ἐρεῖς, ὦ πόλι φίλη Διός;*

113 XV (2, 990)

Ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν· ὡς πάλαι δή
ἡμᾶς ἔδει τῷ χαλκίῳ λελουμένους σχολάζειν.

Pollux IX 69: *Χαλκίον — ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Γε γοῖς σαφῶς ἐπὶ λουτροῦ εἰρημένον· Ἐξ ἄστεως — πάλαι ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκῷ ἐλλουσάμενον κολάζειν.* In his *πα δή ἡμᾶς ἔδει* correxit Meinekius, cetera Porsonus, qui pro scribebat *δεῖ*.

114 XVI (2, 991)

Λάχητας, Μεγακλέας καὶ Λαμάχους.

Suidas, *Ἀτρέα καὶ καθόλου τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς συμφ παραληγομένων αἰτιατικὰς μηκύνουσι, τὰς δὲ καθαρὰς ευς συναιροῦσι Χοᾶ καὶ Μηλιᾶ καὶ Σουνιᾶ. Ἴωνες δὲ στέλλουσι τὰς προτέρας Ἀτρέα καὶ Πηλέα βραχέως λέγο Διὸ καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὐκ ἀναγκαῖον ἐκτείνειν, εἰ μέτρον ἀναγκάζει. Καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης ὁμοίως. τὸ συστέλλειν Ἰακόν· Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς. καχέτας καὶ γακλέας καὶ μαλακούς.* quae correxi.

115 XVII (2, 992)

Suidas: *Τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν· οὗτοι δ' ὡς δεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο· καὶ τάχ' ἂν ἡ προκέφαλοί τινες, ὡς ἐν Γεωργοῖς φησὶ καὶ ἐν Τριφάλητι*

116 XVIII (2, 992)

Schol. Avium v. 1701: *Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι: ὁ λιππος καὶ ὁ Γοργίας οὗτοι ῥήτορες λάλοι εἰσίν· — τοῦ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει Ἀριστοφάνης.*

117 XIX (2, 993)

Schol. Platonis p. 330 ed. Bekker: *Μέλητος τραγῳδ φαῦλος ποιητὴς — ἐν δὲ Γεωργοῖς ὡς Καλλίαν περαίνο*

αὐτοῦ μέμνηται (Ἀριστοφάνης). ubi scribendum: ὡς Καλλίου περαίνοντος αὐτόν.

XX XXI (2, 993) 118. 119

Pollux VII 201: Πορνεύτριαν ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ἔφη. Idem X 69: Τραπεζοφόρον — εὗρον — ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Γεωργοῖς — ἐπὶ τοῦ τὴν τράπεζαν φέροντος, ᾗ ἐπῆσαν τοῖς ἄρχουσιν αἱ μυρρίναι.

XXII (2, 993) 120

Harpocratio: Σηράγγιον — χωρίον τι τοῦ Πειραιῶς οὕτως ἐκαλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς.

XXIII (2, 993) 121

Photius p. 543 8: Στρεψαίους· Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς. Praecessit: Στρέψα· πόλις τῆς Θρᾴκης· καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι. Cfr. Crameri Anecd. Ox. II p. 53 14: Στρεψαῖος ὁ Ἑρμῆς, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει παρὰ τὸ διεστράφθαι τὰς ὄψεις.

XXIV (2, 994) 122

Schol. Platonis p. 369 ed. Bekk.: Καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις· ἐπὶ τοῦ ἀγγέλλεις· ἐπὶ τῶν αἴσια ἀγγελλόντων· πολλάκις δὲ λέγεται καὶ κατ' εἰρωνείαν. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς.

XXV (2, 994) 123

Zenobius II 27: Αὐτῷ μελητέον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον. μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. ἦν δὲ οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθουμένων. Scribendum αὐτῷ Μελιτέων, cum ipsis Melitensium aedibus, deinde corrige ἐκλείπει τῷ οἴκῳ — ἦν δὲ οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν τραγῳδῶν μισθούμενος.

Γ Η Ρ Α Σ

I (2, 995) 124

Ὀφθαλμιάσας πέρυσιν εἶτ' ἔσχον κακῶς,
ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' ἰατρῷ.

Pollux IV 180: Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ φησὶν Ὀφθαλμιάσας πέρυσιν εἶτ' ἔσχον (cod. Falckenb. ἐπέσχων) κτλ.

II (2, 996) 125

Α. Τοῦτο τί ἦν τὸ πρᾶγμα; Β. Θερμούς, ὦ τέκνον.
Α. Ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς; Β. Κριβανίτας, ὦ τέκνον.

Athenaeus III p. 109 f: Κριβανίτην· τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ· ποιεῖ δὲ λέγουσαν ἀρτόπωλιν διηρ-

πασμένων αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβαλόντων· Τουτὶ τί ἦν κτλ. Ita cod. A; ceteri v. 2: *κριβανίτας πάνυ δὲ* (vel *δὲ πάνυ*) *λευκοὺς ὦ τέκνον*, et ita epitome: *Κριβανίτας δὲ λευκοὺς ἄρτους Ἀριστοφάνης πού φησι.*

126 III (2, 996)

Ὁ δὲ μεθύων ἥμει παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.

Grammat. Bekkeri p. 449 14: *Ἀρχηγέται: ἡγεμόνες οἱ ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν· Ἀριστοφάνης Γήρᾳ· ὁ δὲ μεθύων ἡμεῖς κτλ.* Emendavit Bekkerus.

127 IV (2, 996)

Ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στᾶσα τῆς συνοικίας.

Pollux IX 39: *Καὶ τὸ μὲν πλῆθος τῶν οἰκοδομημάτων οἰκίαι καὶ συνοικίαι καὶ οἰκίας περίδρομος, ὡς ἐν τῷ Γήρᾳ Ἀριστοφάνης· Ἐπὶ τοῦ κτλ.* Eadem affert VII 125 nisi quod *ἐκ τοῦ περιδρ.* legitur.

128 V (2, 997)

Ὦ πρεσβῦτα πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς ἑταίρας
ἢ σὺ τὰς ὑποπαρθένους, ἁλμάδας ὡς ἐλάας,
στιφράς;

Athenaeus IV p. 133 a: *Ἐρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τοῖς εἰς ἀναστόμωσιν βρώμασιν, ὥσπερ ταῖς ἁλμάσιν ἐλάαις, ὃς κολυμβάδας καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Γήρᾳ φησίν· Ὦ πρεσβῦτα κτλ.* Vs. 2 addidi *σύ*.

[redacted]

VIII (2, 997) 131

Ἔδει δέ γέ σ' ἐκβληθεῖσαν εἰς Ἁλμυρίδας
γυναικὶ τῇδὶ μὴ παρέχειν σε πράγματα.

Grammat. Bekkeri p. 383 16: *Ἁλμυρίδες· τόπος τις περὶ τὰς ἐσχατιὰς τῆς Ἀττικῆς. Ἀριστοφάνης Τηρεῖ· Ἔδει δέ γέ σε βληθεῖσαν εἰς Ἁλμυρίδας τῇδὶ κτλ.* Correxit Seidlerus *Ἀριστοφάνης Γήρᾳ.* Vs. 1 scripsi *ἐκβληθεῖσαν*, et vs. 2 addidi *γυναικί.*

IX (2, 998) 132

Α. Σὺ δ' οὐκ ἐγήμω; Β. Νὴ Δί', ὀλίγας ἡμέρας.

Priscianus XVIII vol. II p. 226 ed. Krehl.: "Attici *ὀλίγας ἡμέρας* pro *ἐν ὀλίγαις ἡμέραις.* Similiter nos. Aristophanes *Γήρᾳ· Σὺ δ' οὐχ ἡγῇ μ' οὖν δὴ ὀλίγας ἡμέρας.*" Cod. Monac. *ΓΗΡΑΥCΥ ΔΟΥΧ ΗΓΗΙ ΜΟΥ ΗΔΗ ΟΛΙΓΑΣ ΕΜΕΡΑC.* Cod. Tegerns. *ΓΕΡΑΥCΥΔΟΥC ΗΜΕΡΑC.* Meinekius *νὴ Δί' ὀλίγας ἡμέρας* scripsit; reliqua correxit C. F. Hermannus.

X—XII (2, 999) 133—135

Πτωχικοῦ βακτηρίου.
Βακτηρία δὲ Περσὶς ἀντὶ καμπύλης.

Pollux X 173: *Καὶ ὡς ἐν Γήρᾳ· Πτωχικοῦ βακτηρίου* (cod. Iungerm. *βακτηρίου πτ.*) *καὶ Βακτηρία δὲ Περσὶς ἀντὶ καμπύλης καὶ καλαμίνους αὐλούς.* Haec omnia ex una eademque fabula petita sunt, et ultimum illud *καλαμίνους αὐλοὺς* rursus idem Pollux X 153 ex Aristophane affert: *Καλαμίνους αὐλοὺς Ἀριστοφάνης ἔφη.*

XIII (2, 999) 136

Κοπίδι τῶν μαγειρικῶν.

Pollux X 104: *Ἀριστοφάνους γοῦν ἐν Ἱππεῦσιν ὁ μάγειρος λέγει — ὥσπερ καὶ ἐν τῷ Γήρᾳ ὁ αὐτὸς ποιητὴς εἴρηκεν· κοπίδι κτλ.*

XIV (2, 999) 137

Ἐγὼ δ' ἀπολοπίζειν τε κἀπ' ἐπ' ἀνθράκων.

Grammat. Bekkeri p. 430 15: *Ἀπολογίσασθαι· καὶ ἀπολογίζειν τὸ ἐπεξελθεῖν ἕκαστα. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ· Ἐγὼ δ' ἀπολογίζειν κτλ. ἀπολογίζειν* Fritzschius de Dactal. p. 106 correxit in *ἀπολοπίζειν.* H. Iacobi ante *Ἀριστ.* inserit *Ἀπολοπίζειν*: et pro *ἐν τῷ ϑ* corrigit *ἐν τῷ ō.*

XV (2, 1000) 138

Ὑδρίαν δανείζειν πεντέχουν ἢ μείζονα.

Pollux X 74: *Ἐν δὲ τῷ Γήρᾳ ἔφη· Ὑδρίαν κτλ. ὥστε οὐ*

μόνον ὕδατος, ἀλλὰ καὶ οἴνου ἂν εἴη ἀγγεῖον ἡ ὑδρία. Legebatur *ἐφ' ὑδρίαν*, Bentleius *ἔφη* scripsit.

139 XVI (2, 1000)

Ταῖς πολιόχρωσι βεμβράσιν τεθραμμένη.

Athenaeus VII p. 287 d: *Βεμβράδες — Ἀριστοφάνης Γήρᾳ· Ταῖς πολιοχρ. κτλ.*

140 XVII (2, 1000)

Ὀξωτά, σιλφιωτά, βολβός, τεύτλιον,
ὑπότριμμα, θρῖον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον,
καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.

Pollux VI 69: *Ὁ δ' Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ λέγει· ὀξωτά, σ. β. τ. περίκομμα, θ. ἐγκ. ὀρίγανον.* Tertium versum licet addere ex Diogene Laer. IV 18: *Ἦν οὖν ἀστεῖός τις (Πολέμων) καὶ γενναῖος, παρῃτημένος ἃ φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου, ὀξωτὰ καὶ σιλφιωτά, ἅπερ, ὡς αὐτός* (scribendum videtur *ὁ αὐτός*) *φησι· Καταπυγοσύνῃ κτλ.* Adde Suidam v. *ὀζωτά. Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου φησίν· ὀζωτά, σιλφωτά, ἅπερ ὡς αὐτός φησιν, καταπυγοσύνη κτλ.* Vs. 3 Dindorf. scripsit *ὑπότριμμα*, cod. Falckenb. *ὑποτρίκομμα.*

141 XVIII (2, 1001)

Α. Τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι τὸ Διονύσιον;
Β. ὅπου τὰ μορμολυκεῖα προσκρεμάννυται.

Phrynichus p. 367 ed. Lobeck.: *Διονύσιον· ἀπαίδευτον οὕτω λέγειν, δέον βραχύνειν τὴν ῑ συλλαβήν· οἱ γὰρ ἐκτεί-*

[redacted]

XXI (2, 1002) 144

Pollux X 61: *Κληρωτήριον· εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου ἔοικεν εἰρῆσθαι τοὔνομα ἐν τῷ Γήρᾳ Ἀριστοφάνους, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἂν ἐναρμόσειεν.* Cfr. Phrynich. Bekk. 47 13.

XXII XXIII (2, 1002) 145. 146

Harpocratio: *Σκαφίον· — ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουρᾶς καὶ Ἀριστοφάνης Γήρᾳ.* Cfr. Eustathius Iliad. 1292 61. Idem: *Τῆτες· ἀντὶ τοῦ τούτῳ τῷ ἔτει — Ἀριστοφάνης Γήρᾳ.*

XXIV (2, 1002) 147

Photius p. 256 7: *Μελιτέα κάπρον· Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ λέγει ἀντὶ τοῦ Εὐκράτης. ἐπεὶ δασύς ἐστι· καὶ γὰρ ἄρκτον αὐτὸν ἔλεγον ἢ ὅτι μυλῶνας εἶχεν, ἐν οἷς ἐτρέφοντο οὗς.* Eundem locum respexit Hesychius v. *Μελιτεὺς κάπρος.*

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ

I II (2, 1005) 148. 149

Α. Καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
ἔπλη κατελθεῖν; Β. ἓν' ἀφ' ἑκάστης τῆς τέχνης
εἱλόμεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας,
οὓς ᾔσμεν ὄντας ᾀδοφοίτας καὶ θαμά
5 *ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας. Α. εἰσὶ γάρ τινες*
ἄνδρες παρ' ὑμῖν ᾀδοφοῖται; Β. νὴ Δία
μάλιστά γ'. Α. ὥσπερ Θρᾳκοφοῖται; Β. πάντ' ἔχεις.
Α. καὶ τίνες ἂν εἶεν; Β. πρῶτα μὲν Σαννυρίων
ἀπὸ τῶν τρυγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν
10 *Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κινησίας . . . .*
Α. Ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα.
τούτους γὰρ ἢν πολλῷ ξυνέλθῃ ξυλλαβών
ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς οἰχήσεται.

Athenaeus XII p. 551 a: *Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Γηρυτάδῃ λεπτοὺς τούσδε καταλέγει, οὓς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησιν εἰς Ἅιδου πέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητάς, λέγων οὑτωσί· Καὶ τίς νεκρῶν κτλ. εἶθ' ἑξῆς φησιν· Ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν κτλ.* Vs. 2 *ἓν' ἀφ'* Dind. *ἑκάστης τῆς τέχνης* Toupius, libri *ἕνα δ' ἀφ' ἑκάστης τέχνης.* Vs. 4 *οὓς ᾔσμεν ὄντας* Tyrwhittus ad Toup. Emend. IV p. 424, libri *οὐσημένοντας.* Vs. 9 *τρυγῳδῶν* Bentleius Opusc. p. 319 ed. Lips. codd. *τραγῳδῶν.* Vs. 10 *κυκλίων* Bentleius ibidem, libri *κυλίκων*, cod. Pal. *κυκλικῶν.* Vs. 11 *ὠχεσθ'* libri, correxit Porsonus ad Orest. Euripid. v. 68. Vs. 12 *πολλῷ*, puto scribendum: *ἢν πολὺς*

[illegible], ut est apud Horatium Satir. I 7 28: *salso multoq* [illegible], et Aeschylum Septem v. 80: *Ῥεῖ πολὺς ὧδε λεω* [illegible] Dawesius Miscell. p. 568, libri *ἐξοιχήσετ* [illegible] Aristophanis locum respexit Aelian. Var. Histor. X 6.

III (2, 1007)

[illegible] *ἐκ τῶν γραμματείων ἤσθιον.*

Pollux X [illegible] *Ἀριστοφάνης* — [illegible] *Ἀριστοφάνης* [illegible] *κτλ.* Cf. Hesych. *Μάλθ* [illegible]

IV (2, 1007)

[illegible] *ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία:*

[illegible] *γάρ εἰσι νήστιδες, γιγνώσκεται.*

Athenaeus VII p. 307 e: *Ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστ* [illegible] *Γηρυτάδῃ· Ἀρ' κτλ.* Vs. 2 *εἰσι* Casaubon [illegible] P *ἐστι* et *ἐστὲ* supra scriptum. *γιγνώσκεται* cod. [illegible] *γιγνώσκετε.*

V (2, 1008)

Πόλος τόδ' ἐστίν; εἶτα πόστην ἥλιος τέτραπται;

Pollux IX 46: *Τὸ δὲ καλούμενον ὡρολόγιον ἤπου πό* [illegible] *ἄν τις εἴποι φήσαντος Ἀριστοφάνους ἐν Γηρυτάδῃ· Πό* [illegible] *τοῦτ' ἔστιν ἑκασταποστην κτλ.* Emendavit Porsonus Praef. Hecub. XLI.

153 VI (2, 1008)

Ἀκροκώλι', ἄρτοι, κάραβοι, βολβοί, φακῆ.

Athenaeus III p. 95 f: *ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀρισ* [illegible] *φάνης — ἐν Γηρυτάδῃ· Ἀκροκώλι' ἄρτοι κάραβοι.* Vers

[redacted]

Schol. Vesp. v. 1312: *Σθένελος δὲ τραγικός, ὃς διὰ πενίαν τὴν τραγικὴν σκευὴν ἀπέδοτο κακῶς πράττων ἐν τῇ τέχνῃ. περὶ τούτου γέγραπται ἐν Γηρυτάδῃ· Καὶ πῶς κτλ. οὗτος δ' ἐλαύνων ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἐνδεικνύμενος διεχλεύαζε.* Eadem Athenaeus IX p. 367 b: *Ἁλῶν δὲ καὶ ὄξους μέμνηται ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς περὶ Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ λέγων· Καὶ πῶς — ἂν ῥῆμα; εἰς ὄξος — ἢ λευκοὺς ἅλας.* Secundum versum etiam Pollux exhibet VI 65 ubi *λεπτούς* est pro *ξηρούς*.

X (2, 1009) 157

Ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.

Athenaeus VIII p. 365 b: *Σύνδειπνον εἴρηκεν ἐπὶ συμποσίου — καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ· Ἐν τοῖσι κτλ.*

XI (2, 1009) 158

Ἥκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον
λιπών, ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἐδώλια.

Athenaeus III p. 112 c: *Θεαρίων ὁ ἀρτοποιός, οὗ μνημονεύει Πλάτων ἐν Γοργίᾳ — καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ καὶ Αἰολοσίκωνι διὰ τούτων· Ἥκω κτλ.*

XII (2, 1009) 159

Athenaeus XI p. 485 a: *Λεπαστή· οἱ μὲν ὀξύνουσι τὴν τελευταίαν, ὡς καλή, οἱ δὲ παροξύνουσιν ὡς μεγάλη. τοῦτο δὲ τὸ ποτήριον ὠνομάσθη ἀπὸ τῶν εἰς τὰς μέθας καὶ τὰς ἀσωτίας πολλὰ ἀναλισκόντων, οὓς λαφύκτας καλοῦμεν. κύλικες δ' ἦσαν μεγάλαι· Ἀριστοφάνης — ἐν — Γηρυτάδῃ· Ἦν δὲ τὸ πρᾶγμ' ἑορτή· περιέφερε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει τε σφόδρα κυανοβενθῆ. τὸ βάθος παρίστησιν ὁ κωμικὸς τοῦ ποτηρίου.* Adde Pollucem X 75: *Ὅτι δὲ ἡ λεπαστὴ οὐκ ἔκπωμα μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ οἰνοχόη, σαφὲς Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ ποιεῖ· Περίφερε δὴ κύκλῳ λεπαστήν,* auctiora haec exhibent codd. Kühn. et Falckenb. et Iungerm. *Περιφέρει δὴ* (Falck. *περίφερε δή*) *κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ* (Falck. *ταχὺ ἡμῖν*) *προσφέρων παῖς ἐνέχει* (Falck. *παισὶν ἔχειν*).

XIII (2, 1010) 160

Pollux X 91: *Κανίσκια — Ἀριστοφάνης — ἐν Γηρυτάδῃ· Ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῷ κανισκίῳ ἄριον περίλοιπα θρίμματα* et VII 176: *ἐν γὰρ τῷ Γηρυτάδῃ φησὶν Ἀριστοφάνης Πλεκτῷ κανισκίῳ.*

161 XIV (2, 1010)

Χαριεντίζει ταὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει.

Harpocratio: *Βωμολοχεύεσθαι — Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ Χαριεντίζῃ κτλ.* Eadem Etym. M. p. 807 16. Suidas et Zonaras v. *χαριεντιζόμενοι*, schol. Platonis p. 403 et grammat. Naniana p. 497, ubi constanter *χαριεντίζεις* scriptum.

162 XV (2, 1011)

Ψίθυρός τε καλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.

Athenaeus VI p. 261 f: *Ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει Ἀριστοφάνης* (ita Casaub. libri *Ἀντιφάνης*) *ἐν Γηρυτάδῃ οὕτως· Ψίθυρος κτλ.* *ψωμοκόλαξ* epitome, codd. *κόλαξ*.

163 XVI (2, 1011)

Τότε μὲν . . . σου κατεκοττάβιζον.
νυνὶ δέ σου κατεμοῦσι, τάχα δ' εὖ οἶδ' ὅτι
καὶ καταχέσονται.

Pollux VI 111: *Οὐ μὴν εἴποι ἄν τις τὸ κοτταβίζειν ἐφ' οὗ νῦν, ἀλλὰ ἐμεῖν ἢ ἀποβλύζειν. πλὴν εἴ τις παίζων βούλοιτο οὕτως ὑποπτεύειν τὸ ἐν τῷ Γηρυτάδῃ ὑπ' Ἀριστοφάνους εἰρημένον· Τότε μέν σου κατεκοττάβιζον, νυνὶ δὲ κατεμοῦσι κτλ.* Vs. 2 addidi *σου*.

164 XVII (2, 1011)

Φήμαις οὖν ἐγὼ ῥοτῶν ἅπαντας ἐκλαπῆναι.

Erotianus p. 148 ed. Franz. *Ἐκλαπήσεται· ἀντὶ τοῦ ἐκλυφήσεται καὶ ἐκγεννηθήσεται. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ φησί· φήμαις κτλ.*

[redacted]

Γοργίου τοῦ ῥήτορος, ὡς Πλάτων ὁ φιλόσοφος Συμποσίῳ. Cfr. Schol. Luciani ed. Iacob. T. IV p. 222 et Schol. Platonis p. 373 ed. Bekk.

XXI (2, 1012) 168

Athenaeus XIII p. 592 c: *Μνημονεύει αὐτῆς (τῆς Ναΐδος) καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ.*

XXII (2, 1012) 169

Etymol. M. p. 420 1: *Ἥιειν, ᾔεις, ᾔει· ζήτει εἰς τὸ ἀπῄειν· ἐκ τοῦ εἶα μέσου παρακειμένου Ἀττικῇ ἐκτάσει ᾖα ᾔειν, ᾔεις, ᾔει. καὶ πληθυντικῶς ᾖμεν. Ἀριστοφάνης — ἐν Γηρυτάδῃ· Ἥισαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο.*

XXIII (2, 1012) 170

Hesychius: *Αὐτοὶ θύομεν, ἀντὶ τοῦ αὐτοὶ πίνομεν, ἐπιλλαγμένως, παρόσον οἱ καλούμενοι εἰς ἑστίασιν λέγουσι καὶ αὐτοὶ θύομεν· ἐπὶ γὰρ τῶν καλουμένων ὑπό τινων λέγεται. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.*

XXIV XXV (2, 1013) 171. 172

Pollux X 160: *Ἀσκοθύλακος, ὡς ἐν τῷ Ἀριστοφάνους Γηρυτάδῃ.* Erotianus p. 114: *Γαργαλισμοῦ· γάργαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμός, ἀπὸ τῶν πασχητιουσῶν (πασχητιωσῶν* Mein.) *γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ καὶ Λίφιλος ἐν Δαναΐσι.*

XXVI (2, 1013) 173

Harpocratio: *Ἕρμα· ἴφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἔνδειξεν ἀπολογίᾳ· ἔστι τοὔνομα καὶ παρ' Ἀνακρέοντι καὶ ἐν Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνους.* et brevius Photius p. 15 1: *Ἕρμα· ἴφαλος πέτρα, Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης.* Suidas denique *Ἑρμαῖος· ἴφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης.* *Ἕρμα* Valesius restituit.

XXVII XXVIII (2, 1013) 174. 175

Pollux VII 149: *Τὰ δὲ καρπεῖα Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ εἶπε.* Idem IV 181: *Εἴποις δ' ἂν καὶ δεσμὰ καὶ κατάπλασμα ἐν Γηρυτάδῃ.*

XXIX (2, 1013) 176

Antiattic. p. 107 32: *Μέτοχος· Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.*

XXX XXXI (2, 1013) 177. 178

Pollux VII 117: *Οἰκοδόμος· Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ εἴρηκε τοὺς οἰκοδόμους.* Idem X 170: *Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ περίθετον,* cod. Falckenb. *περίθεσιν.*

179. 180 XXXII XXIV (2, 1014)

Athenaeus VII p. 321 a: *Σκόμβρος. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.* Pollux VII 7: *Καὶ ὁμότεχνοι δὲ καὶ σύντεχνοι. Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ τούτῳ κέχρηται.* Idem X 169: *Ἐν δὲ τῷ Γηρυτάδῃ ὁ Ἀριστοφάνης λέγει Φορμῷ σχοινίνῳ.* adde VII 175: *Καὶ φορμὸν δὲ σχοίνινον ὁ αὐτὸς λέγει.*

181 XXV (5, 62)

Schol. Ran. 436. *ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος*] *τὸ ὁμοῖον καὶ ἐν Γηρυτάδῃ.* Haec cod. Ven. 474.

Δ Α Ι Δ Α Λ Ο Σ

182 I (2, 1015)

Εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία.

Suidas v. *Εὐρύβατος. Εἰ δή κτλ. Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα καὶ πλουτοῦντα καὶ πανουργοῦντα.* Pro *εἶδεν* Dobr. *οἶδεν.*

183 II (2, 1016)

Hesychius: *Δαιδάλεια· Ἀριστοφάνης τὸν ἀπὸ Δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα. ὡς διὰ τὸ ἀποδιδράσκειν δεδεμένον.*

184 III (2, 1016)

Πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

Athenaeus IX p. 367 d: *Παροψὶς — ἐπὶ μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευασμένου ποικίλου καὶ εἴδους τινὸς τοιούτου — Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· Πάσαις γ. κτλ.* Repetit infra p. 368 c. *τρόπου* codd. omittunt, legitur in ed. VL. Fritzschius de Parops. p. 7 *πάσαις γυναιξίν ἐστιν ἐξ ἑνός γέ του.* Idem priore loco Platonis nomen Aristophani substituit.

185. 186 IV V (2, 1016)

Ὠιὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυών.
Ἓν ἴστε· πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

Athenaeus IX p. 374 c: *καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· Ὠιὸν κτλ. — καὶ πάλιν· Πολλαὶ κτλ.* Eustathius p. 1479 28 omisso poetae nomine *πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων ὑπηνέμια τίκτουσιν.* Secundum fragmentum auctius servavit Photius p. 624 27: *Ὑπηνέμια λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· ἐνιότε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ Ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.*

Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ ἀνεμιαῖα καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ· Ἀνεμιαῖον ἐγένετο. Similia Suidas, nisi quod *πολλοὶ* legitur. *Ἐνίοτε* autem cum *πολλάκις πολλαὶ* coniunctum vix ferri potest, recteque Porsonus *ἔν ἴστε* correxit. Iisdem his versibus usus est etiam Plato in cognomine fabula, vid. schol. Nubb. 663: *Οὐκ ἂν ἄλλως λέγοιτο τοῦτο, εἰ μὴ ἐν ἔθει ἦν τότε καὶ τὴν θήλειαν ἀλεκτρυόνα λέγειν. σαφὲς δὲ γίνεται ἐν Ἀμφιαράῳ — καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Δαιδάλῳ· Ἐνίοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων (βίᾳ)· Ὑπηνέμια τίκτουσιν ἃ πολλάκις. Καί· Ὁ δὲ παῖς ὅδ' ἔνδον τὰς ἀλεκτρυόνας σοβεῖ. βίᾳ* in scholiis deest, legiturque vulgo *ὑπήνεμα*. Cfr. Cobet. obs. in Plat. reliq. p. 80.

VI—VIII (2, 1018) 187—189

Καὶ ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας.
Τὸν πουλύπουν μοῦθηκε.
Πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.

Athenaeus VII p. 316 b: *τὸ δὲ πώλυπον λέγειν Αἰολικόν· Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· ταῦθ' ἑκόντα πουλ. κτλ. καὶ πάλιν τὸν πουλύπουν μοι ἔθηκε καὶ πάλιν πληγαὶ κτλ.* Versum 1 emendatiorem exhibet Athenaeus VII p. 323 c: *Σηπία· Ἀριστοφάνης Δαναΐσι Καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους*, ubi Danaidum nomen corruptum esse videtur. Vs. 2 *μοῦθηκε* scripsi, nisi forte praestat *τ. π. παρέθηκε*.

IX (2, 1019) 190

Ὁ μηχανοποιός, ὁπότε βούλει τὸν τροχόν
ἐλᾶν ἀνεκάς, λέγε, χαῖρε φέγγος ἡλίου.

Erotianus p. 50: *Ἀνεκάς· ἀντὶ τοῦ ἀνωτάτω· σύγκειται γὰρ ἐκ τοῦ ἄνω καὶ τοῦ ἑκάς, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ φησίν· Ὁ μηχανοποιός κτλ.* Vs. 2 legebatur *ἐᾶν κἀνεκάς*, prius ego correxi, vid. Comment. p. 397, alterum Brunckius.

X (2, 1019) 191

Περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος
νῦν ἐστι; περὶ ὄνου σκιᾶς.

Photius p. 338 15 et Suidas v. *Ὄνου σκιά — Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· Περὶ τοῦ κτλ.* Suidas *νῦν ὑμῖν ἐστιν.*

XI—XIV (2, 1019. 1020) 192—195

Pollux VII 117: *τὸ δὲ ἀρχιτεκτονεῖν Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δαιδάλῳ.* Hesychius: *Δορυφόνον· τὸν δολοφο-*

νοῦντα. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. Phrynichus p. 427. Κάκκαβον· διὰ τοῦ ῆ κακκάβην λέγε. τὸ γὰρ διὰ τοῦ ο ἁμαθές· καὶ γὰρ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ χρῆται διὰ τοῦ ῆ. Pollux VII 100: Κογχυλίας λίθος ἐν Ἀριστοφάνους Δαιδάλῳ.

ΔΑΙΤΑΛΕΙΣ

196 I (2, 1026)

Καὶ δελφακίων ἁπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτερόεντα.

Athenaeus IX p. 368 e: Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Καὶ δελφ. κτλ.

197 II (2, 1027)

Ἐγὼ δ' ἰὼν
πέψω πλακοῦντ' ἐς ἑσπέραν χαρίσιον.

Athenaeus XIV p. 646 b: χαρίσιος· τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν· Ἐγὼ δὲ νῶν πέμψω πλακοῦνθ' ἑσπέραν (cod. Ven. πλακουντεσπεραν) χαρίσιον. Vltima emendavit Bentleius ad Callimach. Fr. p. 513, ἐγὼ δ' ἰὼν Dindorfius, πέψω Fritzschius restituit. Vs. 2 Suidas v. Ἀνάστατοι: πέμψω πλακοῦντας ἑσπέρας χαρισίους, et v. χαρίσιον· Πέμψω παλλακαῖς ἑσπέρας χαρισίους.

198 III (2, 1027)

Φέρ' ἴδω, τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;

Athenaeus XV p. 690 e: Ψάγδης (μέμνηται) Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν· Φέρ' ἴδω κτλ. et infra p. 691 c: Τῆς δὲ λεγομένης σάγδας (μέμνηται) — Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν.

199. 200 IV V (2, 1027)

Τῆς μυρηρᾶς ληκύθου
πρὶν κατελάσαι τὴν σπαθίδα, γεύσασθαι μύρου.

Pollux X 119: Εἴρηται δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐν Δαιταλεῦσι καὶ ἄγγη μυρηρά, λέγοιτο δ' ἂν καὶ λήκυθος μυρηρά· σὺ δ' ἂν εἴποις καὶ μυροφόρον. — καὶ τὸ μὲν εἰς τὰς ληκύθους καθιέμενον ἐπὶ γεύματι τοῦ μύρου σπαθίδα καὶ σπάθην κλητέον, Ἀριστοφάνους μὲν εἰπόντος ἐν Δαιταλεῦσι· Τῆς μυρηρᾶς ληκύθου κτλ. Apparet igitur Aristophanem etiam dixisse in eadem fabula ἄγγη μυρηρά, vel ut Falckenburg. alii codd. μυροφορικά, et fortasse etiam μυροφορεῖον, sic certe scribendum est pro μυροφόρον vel μυροφορεῖν, ut libri exhibent. Respicit eundem hunc locum VII 177: μυροπωλεῖν δὲ Ἀριστοφάνης ἔφη, μυροπώλιον, μύρου ἀλάβαστρον, μυρίδα, μυρηρὰ λήκυθος, ἀλαβαστροθῆκαι, et deinde: σπαθίδα δὲ τὴν καθιεμένην

εἰς τὸ μύρον Ἀριστοφάνης ἔφη ἐν Δαιταλεῦσι, et Photius p. 529 6: *Σπαθίδα τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην. οὕτως Ἀριστοφάνης.* Brunckius *κατελάσαι* scripsit, libri *κατελάσας* vel *καθελεύσας.*

VI (2, 1028) 201

Ταχύ νυν ποτὸν καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

Photius p. 606 20: *Τροπίας οἶνος ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ταχὺ νῦν πέτου καὶ κτλ.* At vero Suidas v. *Τροπίας οἶνος ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς, καὶ ἐκτροπίας. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· τάχυνον πότον καὶ μὴ κτλ.* Itaque scripsi *ποτόν.*

VII (2, 1028) 202

Οὐκ ἀλλὰ τοῦτό γ' ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου.

Pollux X 109: *Καὶ μὴν καὶ ἐπίχυσις χαλκίου ἓν τῶν τοῦ μαγείρου σκευῶν. Ἀριστοφάνης δὲ αὐτὸ εἴρηκεν ἐν Δαιταλεῦσιν· Οὐκ ἀλλὰ ταῦτά γ' ἐπίχ. κτλ.* Scripsi *τοῦτό γ'.* Respicit huc Pollux supra X 92: *τὸ δὲ ὄνομα ἡ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν Ἀριστφάνους Δαιταλεῦσιν.*

VIII (2, 1029) 203

Κἄγειν ἐκεῖθεν κακκάβην.

Athenaeus IV p. 169 c: *Τὴν χύτραν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνᾶς καταλαμβανούσαις κακκάβην εἴρηκεν — κἀν Δαιταλεῦσι· Κἄγειν κτλ.*

IX (2, 1047) 204

Schol. Vesp. v. 823: *Εἶχον δὲ καὶ οἱ ἥρωες πανοπλίαν καὶ δῆλον ἐκ τῶν Δαιταλέων.*

X (2, 1029) 205

Ἢ χόνδρον ἕψων εἶτα μυῖαν ἐμβαλὼν
ἐδίδου ῥοφεῖν ἄν.

Athenaeus III p. 127 c: *Χόνδρον δὲ εἴρηκε τὸ ῥόφημα Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν οὕτως: Ἢ χόνδρον ἑψῶν* (Dind. *ἕψων*) *κτλ.*

XI (2, 1030) 206

Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονί
πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.

Athenaeus III p. 119 c: *ὁ τάριχος — Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Οὐκ αἰσχ. κτλ.* Cfr. Grammaticus Hermanni p. 325 et Cram. Anecd. Paris. IV p. 248 11, ubi *πλύνων εἰπεῖν ἅπασιν* legitur, itaque Athenaei epitome. Eustath. p. 73 44: *Ἀριστοφάνης — ὁ αὐτός· τάριχον τοῦτον πλύνω.*

207 XII (2, 1030)

Τί δαί; κυνίδιον λεπτὸν ἐπρίω τῇ θεᾷ
εἰς τὰς τριόδους;

Schol. Theocriti II 12: *Σκύλακες: διὰ τὸ σκύλακας ἐκφέρεσθαι δεῖπνα τῇ Ἑκάτῃ. Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν· τί δὲ κυνίδιον λεπρὸν λευκὸν κτλ.* quod correxi. *τί δαί;* Toup.

208 XIII (2, 1030)

Ἄισον δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνακρέοντος.

Athenaeus XV p. 694 a: *Ἐμέμνηντο δὲ οἱ πολλοὶ καὶ τῶν Ἀττικῶν ἐκείνων σκολίων· ἅπερ καὶ αὐτὰ ἄξιόν ἐστί σοι ἀπομνημονεῦσαι διά τε τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἀφέλειαν τῶν ποιησάντων καὶ τῶν ἐπαινουμένων ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ τῆς ποιητικῆς, Ἀλκαίου τε καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς Ἀριστοφάνης παρίστησιν ἐν Δαιταλεῦσι, λέγων οὕτως· Ἄισον κτλ.*

209 XIV (2, 1031)

Ὦ πορνεία καὶ ἀναιδεία.

Eustathius p. 1579 30: *καὶ ἡ ἀναιδεία δέ φησι* (Aelius Dionysius) *καὶ ἡ προνοία, ὧν πάντων ἐκτείνεται μὲν ἡ τελευταία, ἡ δὲ πρὸ αὐτῆς ὀξύνεται. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ὦ προνοία καὶ ἀναιδεία.* Scribendum *πορνεία.*

210 XV (2, 1031)

Α. Πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὁμήρου ἐμοὶ γλώττας, τί καλοῦσι κόρυμβα;
Α. Τί καλοῦσ' ἀμενηνὰ κάρηνα;
Β. Ὁ μὲν οὖν σός, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω, τί καλοῦσιν ἰδυίους;
Β. Τί καλοῦσιν ἀποινᾶν;

Galenus Praef. Lex. Hippocr. V. p. 706 ed. Bas.: *Νομίζω δέ σοι τὰ ὑπὸ Ἀριστοφάνους ἀρκέσειν τὰ ἐκ τῶν Δαιταλέων ὧδέ πως ἔχοντα, πρὸς ταῦτα σὺ — κόρυμβα; προβάλλει γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ δράματι ὁ ἐκ τοῦ δήμου τῶν Δαιταλέων πρεσβύτης τῷ ἀκολάστῳ υἱεῖ πρῶτον μὲν τὰ κόρυμβα τί ποτ' ἐστὶν ἐξηγήσασθαι, μετὰ δὲ τοῦτο, τί καλοῦσιν ἀμενηνὰ κάρηνα. Κἀκεῖνος μέντοι ἀντιπροβάλλει τῶν ἐν τοῖς Σόλωνος ἄξοσιν γλωττῶν εἰς δίκας διαφερούσας ὧδί πως· Ὁ μὲν οὖν σὸς ἐμὸς — ἰδυίους. εἶτ' ἐφεξῆς προβάλλει τί ποτέ ἐστὶ τὸ εὖ ποιεῖν. ἐξ ὧν δῆλον, ὡς ἡ γλῶττα παλαιόν ἐστιν ὄνομα τῆς συνηθείας ἐκπεπτωκός.* Vs. 1 Pollux affert II 109: *Ἀλλὰ καὶ τὰς ποιητικὰς φωνὰς γλώττας ἐκάλουν, ὡς Ἀριστοφάνης·*

Πρὸς ταῦτα λέξον Ὁμήρου γλῶττα, τί καλεῖται κόρυμβος. Apud Galen. Aldina σοι λέξον, Iunt. σὺ λέξων. Codex Mosqu.: ὅμηρε γλώττά τι καὶ καλοῦσι κόρυβα, Aldina: ὅμηρε γλῶττα σπιὰ καλοῦσι κόρυκα, Basileensis: ὅμηρε γλώττῃ τινι καλοῦσι κόρυκα. Seidlerus Ὁμηρείους γλώττας τί καλοῦσι κόρυμβα, recte, nisi quod Ὁμήρου ἐμοὶ potius videtur poeta scripsisse. Vs. 2 καλοῦσ' Seidlerus, Gal. καλοῦσιν. Vs. 3 ἐμὸς cod. D ἐμοί, deinde legebatur: ἰδοῦσί τε. ἐφεξῆς. Seidlerus: τί καλοῦσιν ἰδυίους. εἶτ' ἐφεξῆς, vid. Hesychius: Ἰδύους. μάρτυρας· συνίστορας, et Ἰδυῖοι· μάρτυρες. ἢ οἱ τὰς φονικὰς δίκας κρίνοντες· οἱ δὲ συνίστορας, et Photius p. 102 2: Ἰδύους· τοὺς μάρτυρας· οὕτως Σόλων. Cfr. Eustath. p. 1158 20. Vs. 4 legitur τί ποτ' ἐστὶ τὸ εὖ ποιεῖν. Dobraeus τοὐπυίειν latere suspicatur, Dindorf. τί καλοῦσιν ὀπυίειν. ego ἀποινᾶν correxi, quod in Solonis legibus videtur usurpatum fuisse.

XVI (2, 1033) 211

Α. Ἀλλ' εἰ σορέλλη καὶ μύρον καὶ ταινίαι.
Β. Ἰδού, σορέλλη, τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.
Α. Ἡμῶν ἴσως σὺ καταπλιγήσει τῷ χορῷ.
Β. Τὸ καταπλιγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.
Α. Ἀποβύσεταί σοι ταῦτά πη τὰ ῥήματα.
Β. Παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο τἀποβύσεται.
Α. Τί ὑποτεκμαίρει καὶ κακῶς ἄνδρας λέγεις
καλοκἀγαθεῖν ἀσκοῦντας; *Β.* Οἴμ', ὦ Θρασύμαχε,
τίς τοῦτο τῶν ξενηγόρων τερθρεύεται;

Galenus eodem loco: Ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ἕκαστος τῶν περὶ λόγους ἐχόντων ἠξίου ποιεῖν ὀνόματα καινὰ δηλοῖ μὲν καὶ ὁ Ἀντιφῶν ἱκανῶς, ὅς γε ὅπως αὐτὰ ποιητέον ἐκδιδάσκει. δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης ἐν ταὐτῷ δράματι διὰ τῶνδε· Ἀλλ' εἰ κτλ. εἶτα ὁ πρεσβύτης ἐπισκώπτων· Ἰδοὺ κτλ. πάλιν δὲ αὐτοῦ τοῦ ἀκολάστου υἱέος εἰπόντος· Ἡμῶν κτλ. καὶ τοῦθ' υἱοῦ ὁ πρεσβύτης ἐπισκώπτων ἐρεῖ· τὸ καταπλ. κτλ. εἶτ' αὖθις ἐκείνου φάντος· Ἀποβήσεται κτλ. πάλιν ὁ πρεσβύτης καὶ τοῦτο σκώπτει, παρ' — Καὶ μήν γε ὁ υἱὸς οὐδέπω παυόμενος οὐδὲ αἰδούμενος τὸν γέροντά φησι· Τί ὑποτεκμαίρει κτλ. εἶτα ὁ πρεσβύτης· Οἴμ', ὦ Θρασύμαχε κτλ. Vs 1 vulgo ἅλις ὁρέλη. Seidler. ἅλις, σορέλλη. Elmsleius Ἀλλ' εἰ σορέλλη. Cfr. Photius p. 528 15: Σορέλλη· σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν. οὕτως Ἀριστοφάνης. et Eustathius p. 1289 16: ἀφ' ἧς (σοροῦ) καὶ σορέλλην παρὰ Ἀριστοφάνει

σκῶμμα εἰς γέροντα, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. V
ἰδού, σορέλλη distinxi, vulgo ἰδοὺ σορέλλη· τοῦτο κτλ. V
legebatur ἡμῶν ἴσως οὐ καταπληγήσει τῷ χρόνῳ. Porsonus
Dindorfius καταπλιγήσῃ, ego χορῷ scripsi. Vs. 4 καταπ
γήσῃ hic quoque vett. edd. correxit Dindorfius. Vs. 5
ἀποβήσεταί (cod. Mosq. ἀποθήσεται) σοι ταῦτα ποῖ τὰ
ματα: ἀποβύσεται — ταῦτά πη, codemque modo in al
versu τἀποβύσεται restitui. Vs. 6 edd. ἀποβήσεται, articu
addidit Brunckius. Vs. 7 Seidlerus τί δ' ὑποτεκμαίρει scri
κακῶς Elmsleius, edd. κακούς. Vs. 8 καλοκἀγαθεῖν scripsi,
Basil. καλοκαγαθεῖον, Ald. καλοκαγαθῶν, H. Steph. καλοκ
θίαν. οἶμαι edd., Cornarius οἴ μοι. Vs. 9 edd. τοὺ
Brunckius τοῦτο. Idem γηρύεται scripsit, edd. τηρεύεται
τερύεται. Scripsi τερθρεύεται.

212 XVII (2, 1037)

Ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραισι κατατέτριμμαι χρώμενος,
εἶτά με σκάπτειν κελεύεις;

Athenaeus IV p. 184 e: Ἐμφανίζει δὲ καὶ ὁ Ἀριστοφ
ἐν τοῖς Δαιταλεῦσι τὴν περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο (τὴν αὐλ
κὴν) σπουδήν, ὅταν λέγῃ· Ὅστις δ' αὐτὴν αὐλοῖς καὶ λύ
κτλ. αὐτὴν abiecit Casaubonus, δ' Brunckius, λύραισι Pors
restituit.

213 XVIII (2, 1038)

Athenaeus XV p. 667 f: Ἕτερον δ' ἐστὶν εἶδος παι
τῆς ἐν λεκάνῃ· αὕτη δ' ὕδατος πληροῦται, ἐπινεῖ δ' ἐπ'
τῆς ὀξύβαφα κενά, ἐφ' ἃ βάλλοντες τὰς λάταγας ἐκ κα
σίων ἐπειρῶντο καταδύειν. ἀνῃρεῖτο δὲ τὰ κοτταβεῖα ὁ πλ
καταδύσας — Κρατῖνος ἐν Νεμέσει — τὸ δ' ἆθλον Ἀρισ
φάνης ἐν Δαιταλεῦσιν· ἔγνωκ' ἐγὼ δὲ χαλκίον τοῦτ' ἐ
κοτταβεῖον ἱστάναι καὶ μυρρίνας.

214 XIX (2, 1038)

Ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ μᾶλλο
πίνειν, ἔπειτ' ᾄδειν κακῶς, Συρακοσίαν τράπεζαν,
Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ Χῖον ἐκ Λακαινᾶν.

Athenaeus XII p. 527 c: Διαβόητοι δ' εἰσὶ περὶ τρυ
Σικελιῶταί τε καὶ Συρακόσιοι, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν
Δαιταλεῦσιν· Ἀλλ' οὐ γὰρ κτλ. Vs. 1 libri ἐμάθετε ται
emendavit Elmsleius. Vs. 2 libri συρακοσίων, epitome συρα
σίους, Porsonus συρακοσίαν. Vs. 3 repetit Athen. XI p. 48
Λάκαιναι· — Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· Συβαρίτιδάς τ' ε

γίας καὶ Χῖον ἐκ Λακαινᾶν κυλίκων μέθυ ἡδέως καὶ φίλως. Dindorfius ultima illa verba tanquam subditilia reiecit. Cfr. Hesych. Χῖον τὸν ἐκ Λακαίνης· ἐκ κύλικος Λακαίνης οἶνον.

XX (2, 1039) 215

Καὶ λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς, χρυσοῦς ἔχων κικίννους.

Athenaeus VII p. 299 a: *Οἱ δ' Ἀττικοί, καθὼς Τρύφων φησί, τὰς ἑνικὰς χρήσεις ἐπιστάμενοι διὰ τοῦ ῡ, τὰς πληθυντικὰς οὐκ ἔτι ἀκολούθως ἐπιφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης ἐν μὲν Ἀχαρνεῦσιν — τὴν δ' εὐθεῖαν ἐν Δαιταλεῦσιν· Καὶ λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς.* Cfr. Cram. Anecd. Paris. IV p. 246 23, Gramm. Herm. p. 321. Versum redintegravi ope schol. Theocr. II 10: *οὐδὲ κικίννοις· τοῖς μαλλίοις, τῇ κόμῃ, ὡς καὶ ὁ κωμικὸς κέχρηται· Ὥσπερ ἐγχέλεις* (cod. C *ἐγχέλυς*) *χρυσοῦς ἔχων κικίννους.*

XXI (2, 1039) 216

Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος ψηφισμάτων τε θωμός.

Pollux X 158: *Προσθετέον δὲ τούτοις — ἔτι δὲ καὶ γύργαθον καὶ θωμόν, Ἀριστοφάνους ἐν Δαιταλεῦσιν εἰπόντος· Εἰ μὴ δικῶν κτλ.* Adde VII 176: *Καὶ γυργάθους δὲ πλέκειν ἔλεγον· ὁ δὲ γύργαθος ὠνόμασται ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.* Athenaeus I p. 4 d: *γυργάθους ψηφισμάτων φέροντες Ἀριστοφάνης φησίν.*

XXII (2, 1040) 217

Εἰς τὰς τριήρεις δεῖν ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη,
εἰς οἷ' ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρήματα.

Suidas v. *Ἀναλίσκειν καὶ ἀναλοῦν τῇ αἰτιατικῇ ἑκάτερα — Δαιταλεῦσιν Εἰς — τείχη. ἐν δὲ τῷ παρεληλυθότι καὶ διὰ τοῦ ῑ ἀδιαφόρως· οἷον ἀνήλισκον, καὶ ἀνάλισκον. καὶ αὖθις· Εἰς οἷ' ἀνάλουν κτλ.* Alterum quoque versum Aristophani vindicandum censuit Porsonus. Vs. 1 legitur *δεῖ μ'*, scripsi *δεῖν*. Hesychius *Δεῖν· δέον.*

XXIII (2, 1040) 218

Ἔσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν, ἐσυκοφάντουν.

Photius p. 505 1 et Suidas: *Σεῖσαι· τὸ συκοφαντῆσαι. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ἔσειον — ἐσυκοφάντουν πάλιν.* Brunckius et Porsonus *ἠπείλουν πάλιν Ἐσυκοφάντουν* scribunt. ego *πάλιν* delevi, ortum arbitror ex ultimis syllabis verbi *ἠπείλουν*.

219 XXIV (2, 1041)

Harpocratio v. *Ναυτοδίκαι* — *Ἀριστοφάνης Δαιταλ*
Ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας ξένην ἐξαίφνη
βάψας cod. Vatic. et Vratislav. *βλάψας*, male, *βάψας*
Hesychius: *Βάψας· δεύσας, πλείσας, ἢ τὴν κώπην β*
et Suidas: *βάψας· τὴν κώπην, ἢ πλεύσας, ἐλθὼν πρὸ*
ναυτοδίκας, οἳ τὰ τῆς ξενίας ἐδίκαζον. ἢ ἀπὸ τῶν φ
κοποιούντων· λέγουσι γὰρ τό· Βάψας ποιήσω μέλαν.

220 XXV (2, 1041)

Εἰ μὴ μεταλάβῃ τοὐπίπεμπτον, κλαέτω.

Harpocratio: *Ἐπίπεμπτον, Λυσίας* — *Ἀριστοφάνης*
ταλεῦσιν· Εἰ μὴ κτλ. Brunckius *ἢν μή*, quod probavi
dorfius, Porsonus *οὐ μὴ* et sic edidit Bekkerus, fortasse
dicibus. Respicit Photius p. 597 1 et Etym. M. p. 763 21

221 XXVI (2, 1042)

Ὁ δ' ἡλιαστὴς εἶρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα.

Harpocratio: *Κιγκλὶς* — *αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι*
δες ἐκαλοῦντο. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ὁ δ' ἡλιαστὴ

222 XXVII (2, 1042)

Τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει.

Suidas, *Αἰγέα* — *Αἰγέα καὶ Ἐρεχθέα καὶ πάντω*
τοιούτων ἐκτείνεται τὸ τελευταῖον ἄλφα. Ἀριστοφάνης
ταλεῦσιν· Τὸν Ἐρεχθ. κτλ. Cfr. Cram. An. Par. IV p.
et Zonaras p. 65.

223 XXVIII (2, 1042)

Ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγῶν ὀφθήσομαι.

Athenaeus IX p. 400 a: *τὸν λαγῶν ἐπ' αἰτιατικῆς* —
στοφάνης ὀξυτόνως καὶ μετὰ τοῦ ν λέγει — *καὶ ἐν Δ*
λεῦσιν· Ἀπόλ. κτλ.

224 XXIX (2, 1042)

Οὐδ' ἐστὶν αὐτῷ στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος.

Photius p. 537 15 et Suidas v. *Στλεγγίς· ἡ ξύστρα· Ἀ*
Δαιταλεῦσιν· Οὐδ' ἔστιν αὕτη στλ. κτλ. Similia schol.
580, ubi *οὐδὲ γὰρ αὐτὴ στλ.* legitur, schol. Platonis p. 33
Bekk. *οὐδ' ἐστὶν αὐτοῖς*, denique scholiasta ad Diog. Epist
Notices et Extraits X p. 226: *οὐδ' ἔστιν αὐτῇ*, scripsi *αὐ*

225 XXX (2, 1043)

Οὐδ' ἀργύρι' ἐστὶ κατακεκερματισμένα.

Pollux IX 88: *Καὶ κατακεκερματίσθαι μὲν ἐπὶ λόγου*

ον, ἐπὶ δὲ ἀργυρίου Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν· Οὐδ' ἀργύριόν ἐστι κεκερματισμένον. Ita codd. ut videtur omnes, et supra VII 170: Καὶ τὸ καταλλάττειν νόμισμα καὶ κερματίζειν, Ἀριστοφάνης· Οὐδὲ ἀργύριόν ἐστι κατακεκερματισμένον. Cod. A Ἀριστοφάνης μὲν οὐδ' ἀργύριόν ἐστι κατακεκερματίσματα. Apparet altero loco pro καὶ κερματίζειν κατακερματίζειν scriendum, in Aristophanis autem versu numerum pluralem restituendum esse.

XXXI (2, 1044) 226

Schol. Equitt. 1013: Ἐγένετο χρησμὸς Ἀθηναίοις ἐπὶ τοῦ ἥρου αὐτῶν λεγόμενος· Εὔδαιμον πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγεάης Πολλὰ ἰδὸν καὶ πολλὰ παθὸν καὶ πολλὰ μογῆσαν Ἀιεὶς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι ἤματα πάντα. — τούτου δὲ τοῦ χρησμοῦ οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν Ὄρνισι καὶ ἐν Δαιταλεῦσι μέμνηται.

XXXII (2, 1044) 227

Phrynichus p. 91 ed. Lobeck. Ἀκεστὴς λέγουσιν οἱ παλαιοί, ἀκ ἠπητής. Ἔστι μὲν ἠπήσασθαι ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ν Δαιταλεῦσι, παίζοντι τὰς Ἡσιόδου ὑποθήκας·

Καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι.

fr. Thom. Mag. p. 3 2 Bachm. Anecd. II p. 385.

XXXIII (2, 1044) 228

Ὅτε τὰς ὀὰς ἴσας ἐποιήσατο.

Photius p. 313 14 et Eustath. p. 1828 54: Ὀαὶ τῶν ἱματίων. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ὅτε τὰς κτλ.

XXXIV (2, 1045) 229

Harpocratio, Ἀλίπεδόν τινες τὸν Πειραιᾶ φασίν· ἔστι δὲ κοινῶς τόπος, ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα, αὖθις δὲ πεδίον ἐγένετο. διὸ καὶ δασύνεται ἡ πρώτη· ἔστι γὰρ οἷον ἁλὸς πεδίον. Ἤτοι ὁμαλὸν πεδίον καὶ τετριμμένον καὶ οἷον ἀληλεσμένον. ὡς Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν διὰ ψιλοῦ· ἐν ἀλιπέδῳ. Fritzschius ἐπ' ἀλιπέδῳ.

XXXV (2, 1045) 230

Schol. Lucian. Alexand. p. 140 Iacob. Ὁ Ἀριστόδημος δὲ μαρὸς καὶ καταπύγων ἐς ὑπερβολήν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ πρωκτὸς Ἀριστόδημος καλεῖται· Κρατῖνος Πανόπταις — ὡσαύτως καὶ Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

XXXVI (2, 1046) 231

Grammat. Bekkeri p. 427 3: Ἀποβροχθίσαι. τὸ καταπιεῖν, ὡς ἡμεῖς, Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν ἐχρήσατο.

232–234 XXXVII—XXXIX (2, 1046)

Pollux X 172: *Θυλακίσκον, ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀρι φάνης.* Idem X 32: *Ἡ κλινάριον, ὡς ἐν Δαιταλεῦ* adde Antiatticist. Anecd. p. 104 28: *Κλινάρια, οὐ μι κλινίδια· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.* Idem VII 153: *Ἀ στοφάνης δ' ἐν Δαιταλεῦσι καὶ λυρωνίαν που λέγει.*

235. 236 XL XLI (2, 1046)

Photius p. 291 16: *Νεβλάρεται· περαίνει· ἄσημος φ ἐπὶ τοῦ περαίνειν.* codex *νεβλάρετοι,* unde Dobraeus *νεβ ραι: τὸ περαίνειν.* Idem p. 350 10: *Ὄρτυγας· συσι λοντες οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ ῡ· καὶ τὸν ὀρτυγοκόμον β χέως· δηλοῖ Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.*

237 XLII (2, 1046)

Photius et Suidas, *Ῥαγδαίους:* — *ἔστι τὸ ὄνομα* — *ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.*

238 XLIII (2, 1046)

Athenaeus IV p. 183 e: *Μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώ* — *Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν.*

239 XLIV (2, 1046)

Pollux VII 168: *Τῷ δὲ λοῦσθαι καὶ τὸ ψυχρολουτρεῖν προσήκοι, εἰρημένου τοῦ ἐψυχρολουτρήσαμεν ἐν Δαι λεῦσιν Ἀριστοφάνους.* Wyttenbachius *ἐψυχρολουτήσαμεν.*

240 XLV (2, 1047)

Schol. Acharn. 272: *ὡρικὴν ὑληφόρον*] *ἀντὶ τοῦ ὡρα καὶ ἀκμαίαν* — *ὡρικὸν δὲ μειράκιον καὶ κόρη, ὡς Δαιταλεῦσιν αὐτός.* Dobraeus coniecit *ὡρικὸν δὲ μειρ κιον καὶ ὡρικῶς ἐν Δ.*

241 XLVI (2, 1047)

Harpocratio: *Θῆτες·* — *ὅτι δὲ οὐκ ἐστρατεύοντο εἴρη καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν.*

Δ Α Ν Α Ι Δ Ε Σ

242 I (2, 1047)

Καὶ τὸν κυλλάστιν φθέγγου καὶ τὸν Πετόσιριν.

Athenaeus III p. 114 c: *Αἰγύπτιοι δὲ τὸν ὑποξίζοντα ἄ τον κυλλάστιν καλοῦσι· μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν· Καὶ τὸν κτλ.* Fortasse *κατὰ τὸν Πετόσιριν* legendu

243 II (2, 1048)

Apollonius de pron. p. 341: *Ἕνεκα γελοίου ἡ κωμῳδ*

σχήματά τινα ἔπλασεν, ὥστε οὐ κριτήριον τῆς λέξεως τὸ αὐτότερος, ἐπεὶ καὶ Δαναώτατος ὑπερτίθεται παρὰ Ἀριστοφάνει, τῶν κυρίων οὐ συγκρινομένων.

III (2, 1048) 244

Schol. Pluti v. 210: Ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως· ὡς δ' αὐτὸς ἐν Δαναΐσι φησίν, υἱὸς Αἰγύπτου. ἐροῦμεν δ' ἐκεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, ἐπεὶ δοκεῖ παρ' ἱστορίαν λέγειν. Adde Suidam: Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις· οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἴδα, ὡς δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν, υἱὸς Αἰγύπτου.

IV (2, 1048) 245

Μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἕρκείου χύτρας,
μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ.

Schol. Pac. v. 923: Ὁπότε μέλλοιεν βωμοὺς καθιδρύειν ἢ ἀγάλματα θεοῦ, ἕψοντες ὅσπρια ἀπήρχοντο τούτων, τοῖς ἀφιδρυμένοις χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης, ὡς οὗτος (fort. αὐτὸς) εἶπεν ἐν Δαναΐσι· Μαρτύρομαι — ἱδρύθη ποτέ. Eadem schol. Plut. v. 1198, ubi v. 1 ἕρκίου ut Ven. Pac. et v. 2 παρ' αἷς, Ven. G. Pluti ἱδρύνθη scribit. Cfr. Suidas v. χύτραις.

V (2, 1049) 246

Ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι
τουτί· προσόζειν γὰρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ.

Photius p. 596 14 et Suidas: Τοῦ — ἐπὶ οὐδετέρου (Ἀριστοφάνης) Δαναΐσιν· Ἀλλ' εἴσιθ' κτλ. Vs. 1 legebatur λέξαι, correxit Dobraeus.

VI (2, 1049) 247

Κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος.

Pollux X 130: Τάχα δὲ καὶ σώρακος, εἰ καὶ παρὰ τοῖς κωμῳδοποιοῖς οὕτως ὠνομάσθη τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ σκεύη τῶν ὑποκριτῶν. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δαναΐσιν ἔφη· Κακῶν κτλ.

VII (2, 1049) 248

(Καὶ) δακτύλιον χαλκοῦν φέρων ἀπείρονα.

Schol. Hom. Iliad. Ξ 200: Ἀριστοφάνης Δαναΐσι Δακτύλιον χ. φ. ἀπείρονα ἔφη. ἔστι δὲ ὁ ἀπείρων δακτύλιος καὶ ὁ κρίκος καὶ ὁ ἀσυγκόλλητος καὶ πέρας μὴ δεικνὺς ἀρχήν τε καὶ τέλος. οἱ γὰρ σφενδόνας ἔχοντες, εἰς ἃς οἱ λίθοι ἐντίθενται ἢ σφραγῖδες, οὐκ εἰσὶν ἀπείρονες. οὐ γάρ ἐστιν ὁμοιομερής. Cfr. schol. Odyss. A 98 et Grammat. Bekk. p. 420 18.

249 VIII (2, 1050)

Πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας σχίνου κεφαλὴν κατορύττειν.

Suidas: *Αὐλείας· ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. — Ἀριστοφάνης Δαναΐσι Πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας ἐχίνου κεφαλῆς κατορύττειν.* Kusterus *κεφαλήν*, Meinekius *σχίνου*.

250 IX (2, 1050)

Τραπόμενον εἰς τοὔψον λαβεῖν
ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.

Pollux II 76: *Καὶ ὀσμύλια ἰχθύιον τι γένος, ἢ ὑπὸ πολλῶν ὄζαινα καλουμένη. πολύποδος δέ ἐστιν εἶδος ἔχον μεταξὺ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν πλεκτανῶν αὐλὸν δυσῶδες πνεῦμα ἀφιέντα· Τραπόμενον — σηπίδια. ὥς φησιν Ἀριστοφάνης.* Legebatur *ὀσμυλίδια*, recte Photius p. 352 25: *Ὀσμύλια· ἰχθύδια εἰτελῆ. Ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια· φησὶν Ἀριστοφάνης.* Ex Danaidibus autem haec petita esse docet Athen. VII p. 324 b: *Ἀριστοφάνης — καὶ ἐν Δαναΐσιν· Ὀσμύλια κτλ.*

251 X (2, 1051)

Ἤδη παροινεῖς ἢ 'μὲ πρὶν δεδειπνάναι.

Athenaeus X p. 422 e: *Δεδειπνάναι — Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν· Ἤδη παροινεῖς ἐμὲ πρὶν δεδ.* Scripsi *ἢ 'μέ*.

252 XI (2, 1051)

Λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν ἡμῶν.

Athenaeus IX p. 400 a: *Τρύφων δέ φησι, τὸν λαγὼν ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως καὶ μετὰ τοῦ ν λέγει· Λύσας κτλ.* *ξυναρπάσειεν* et *ἡμῶν* codd.; edd. VL *συναρπάσειεν* et *ὑμῶν*.

253 XII (2, 1052)

*Ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ στρωματόδεσμα, διαμασχαλίσας αὐτὸν * * *
* * σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ ῥαφανῖσιν.*

Athenaeus II p. 57 a: *Καλλίας δ' ἐπὶ τῆς ῥαφανῖδος εἴρηκε τὴν ῥάφανον· περὶ γοῦν τῆς ἀρχαιότητος τῆς κωμῳδίας διεξιὼν φησιν· Ἔτνος, πῦρ, γογγυλίδες, ῥάφανοι, δρυπεπεῖς, ἐλατῆρες. ὅτι δ' οὕτω τὰς ῥαφανῖδας εἴρηκε, δῆλον Ἀριστοφάνης ποιεῖ περὶ τῆς τοιαύτης ἀρχαιότητος ἐν Δαναΐσι γράφων καὶ αὐτὸς καὶ λέγων· Ὁ χορὸς κτλ.* Vs. 2 post *αὐτὸν* plura excidisse apparet.

XIII (2, 1053) 254

Οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο.

Grammat. Bekkeri p. 457 29 et Suidas (v. *ἀταλαίπωρον*) *ἀταλαιπώρως, ῥᾳθύμως, ὀλιγώρως. Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν· Οὕτως κτλ.* Eadem Etymol. M. p. 162 40 et Gudian. p. 88 31, nisi quod ibi *διάκειται* legitur.

XIV XV (2, 1053. 1054) 255. 256

Μή τἄρ' εἶναί μ' ἐγκριδοπώλην.

Athenaeus XIV p. 645 e: *Μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος· Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατάλοις — Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναΐσι καὶ πωλητήν φησιν αὐτῶν εἶναι ἐν τούτοις· Μή τἄρ' κτλ. καὶ ἐν τοῖς Χειρογάστορσι Νικοφῶν.* Ita illum locum composui Comment. p. 426. Legebatur *μήθ' ἅρμα εἶναι ἐγκ. μήτ'* Ven. *μήτ' ἄρα μ'* Iacobs. Respicit huc Pollux VII 199: *ἐν δ' Ἀριστοφάνους Δαναΐσι συρμαιοπῶλαι καὶ ἐγκριδοπῶλαι.*

XVI (2, 1054) 257

Pollux X 38: *Εἴποις δ' ἂν οἶμαι καὶ χνοῦν καὶ μνοῦν ἐπὶ τῶν μαλακῶν, Ἀριστοφάνους εἰπόντος μὲν ἐν Βαβυλωνίοις — ἐν δὲ Δαναΐσι· τῶν χειρῶν ἔργα μνοῦς ἐστιν.*

XVII (2, 1054) 258

Grammat. Bekkeri p. 442 10 et Suidas v. *ἀργύρειος· Ἀργύριον καὶ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν, ὡς Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν.*

XVIII (2, 1054) 259

Harpocratio: *Ἐχῖνος· ἔστι μὲν ἄγγος τι, εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. μνημονεύει τοῦ ἄγγους τούτου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ καὶ Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν.* Cf. Photius p. 46 6.

XIX (2, 1054) 260

Pollux X 127: *Προσωπίς, καὶ ὡς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης προσωπίδιον.*

XX (2, 1054) 261

Pollux X 26: *Καὶ μὴν καὶ βαλανῶσαι τὴν θύραν ἐκεῖνοι* (comici poetae) *λέγουσι καί· Οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν ἐν ταῖς Δαναΐσιν ἔφη Ἀριστοφάνης.*

XXI (2, 1055) 262

Schol. Lys. 1237. *Ἡ γὰρ Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν Λακωνική, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης.*

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ

263 I (2, 1056)

Ἐγὼ γάρ, εἴ τί σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω δίκην
δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἑνί.

Photius p. 451 13. *Πρόδικον δίκην: τὴν ἐπὶ φίλων διαιτητῶν. Ἀριστοφάνης Κενταύρῳ· Ἐγὼ γάρ, εἴ τις ἢ (θέλω — ἓν τῶν* (vel *τῶ*) *φίλων — ἔνι.* Ita codex. Sui *Πρόδικον· δικαστὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητήν. Ἀριστοφ Κενταύρῳ, ἐγὼ γὰρ εἴ τις ἠδίκηκε θέλω δίκην δοῦναι πρ κον ἑνὶ τῶν φίλων τῶν σῶν.* Correxit Porsonus.

264 II (2, 1056)

Ἀνοιγέτω τις δώματ'· αὐτὸς ἔρχεται.

Pollux III 74: *Ἀριστοφάνης μέντοι κατὰ τὴν πολλῶν (ἡθειαν τὸν δεσπότην αὐτὸν κέκληκεν εἰπὼν ἐν Δράμασι Κενταύρῳ Ἀνοιγέτω κτλ.* Respicit Antiatticista p. 78 *Αὐτός, ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης, αὐτὸς λέγει, αὐτὸς ἄρχει Ἀριστοφάνης.* corrige *ἔρχεται* cum Fritzschio.

265 III (2, 1057)

Ἀλλ' ἐς κάδον λαβών τιν' οὖρει πίττινον.

Pollux X 185: *Τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ βούλοιτό τις πρ ριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον, ἔξεστιν, Ἀριστοφάνους ἐν Δ μασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος· Ἀλλ' εἰς κάδον κτλ.*

266 IV (2, 1057)

Πτίσσω, βράττω, μάττω, δεύω, πέττω, καταλῶ.

Pollux VII 24: *Τῶν δὲ περὶ ἀρτοπωλίαν ἀθρόα ἐν Ἀ στοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ* (vulg. *Κενταύροις*) *Πτ* (cod. Iungerm. *πιττῶ*) *βράττω κτλ. πτίσσω* Brunckius.

267 V (2, 1057)

Χωρεῖ ἄκλητος ἀεὶ δειπνήσων· οὐ γὰρ ἄκανθαι.

Hesychius: *Οὐ γὰρ ἄκανθαι· παροιμία. Ἀριστοφ Σκηνὰς καταλαμβανούσαις. Οὐδ' ἴσως ἀντέλεγες τούτῳ δειπνίῳ· οὐ γὰρ ἄκανθαι. καὶ ἐν Δράμασιν ἢ Κεντα Χωρεῖ δ ἄκλητος ἀεὶ δειπνήσων.* Recte editores *οὐ γὰρ ἄκ θαι* addiderunt, deinde abieci particulam *δέ*.

268 VI (2, 1057)

Pollux X 79: *Τὸν δὲ πυθμένα καὶ πύνδακα — Ἀρι φάνης γοῦν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ Ἐκκεκρουσμέν τοὺς πύνδακας εἴρηκε.* Legebatur *ἐκκρουσαμένους*.

VII VIII (2, 1057. 1058) 269. 270

Pollux IX 53: *Ἡ μὲν γὰρ Ἀντιφῶντος ταλάντωσις τὸ βάρος δηλοῖ· καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ· Αἴθος δεκατάλαντος.* Idem IX 36: *Κωμήτας τοὺς γείτονας καὶ κωμήτιδας ὠνόμαζον. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ ἔφη Ἐν κωμήτισι καπήλοις ἐπίζαρτον.*

IX (2, 1058) 271

Τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου πήρα.

Hesychius: *Κύλλου πήρα· ζητοῦσι διὰ τί τὸ πορνεῖον Κύλλου πήραν Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ· Τὸ δὲ πορ. Κ. πήρα. ἔστι γὰρ χωρίον Ἀθήνησιν ἐπιτρεφὲς καὶ κρήνη. ἀντὶ δὲ τοῦ πέραν πήραν ἔφη.* Adde Herodian. *περὶ μονήρ. λέξ.* p. 11 16: *Κάλλος· τὰ εἰς ος λήγοντα δισύλλαβα βαρύτονα ἔχοντα δισσὸν τὸ λ οὐ θέλει εἶναι εὐθέτερα· ὕλλος τὸ κύριον, οὗ μέμνηται Ἀριστοφάνης καὶ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς.* ubi *Κύλλος* scribendum est. Locum illum in Hymetto fuisse ostendit Photius p. 185 21: *Κυλλοῦ πήραν· ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμηττῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης. καὶ κρήνη, ἐξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτοκοῦσι καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται. Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς καλιὰν αὐτὴν φησιν, οἱ δὲ κολλοπήραν. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως.* Adde Proverb. Bodl. 571.

X (2, 1058) 272

Athenaeus XIV p. 629 c: *Τὴν δ' ἀπόκινον καλουμένην ὄρχησιν, ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ἀμαζόσιν Ἀριστοφάνης τ' ἐν Κενταύρῳ καὶ ἄλλοι πλείονες, ὕστερον μακτρισμὸν ὠνόμασαν.*

XI (2, 1058) 273

Pollux X 171: *Σκεῦος δὲ καὶ ἡ κλῖμαξ, καὶ οἱ ἀναβασμοὶ τῆς κλίμακος κλιμακτῆρες, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ.*

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΝΙΟΒΟΣ

I (2, 1059) 274

Schol. Eurip. Phoen. v. 159: *Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησί· Καὶ δὶς ἑπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν. ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ ὁμοίως, ζ αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας.*

275 II (2, 1059)

Οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἑψητῶν.

Athenaeus VII p. 301 b: *Πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἑψητοὶς κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβῳ· Οὐδὲν κτλ.*

276–278 III—V (2, 1059)

Οἴμοι κακοδαίμων ὁ λύχνος ἡμῖν οἴχεται.
Καὶ πῶς ἀπορραίσας λυχνοῦχον κἄλαθες;
Ἀλλ' ὥσπερ λύχνος
ὁμοιότατα καθηῦδ' ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.

Athenaeus XV p. 1561 ed. Dind. ex cod. Ven.: *Ὅτι δὲ λυχνοῦχοι οἱ νῦν καλούμενοι φανοὶ ὠνομάζοντο Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι παρίστησι. — ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νιοῦω προειπὼν λυχνοῦχον οἴμοι κακοδαίμων φησὶν λυχνουχος ἡμῖν οἴχεται. εἶτ' ἐπιφέρει καὶ πως επιρρασας τὸν λυχνοῦχον οἴχεται εἶτ' ἐπιφέρει καὶ ἔλαθες. ἐν δὲ τοῖς . ρ . ης* (hoc recte emendavit Dindorfius: *ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς*) *καὶ λυχνίδιον αὐτὸν καλεῖ διὰ τούτων ἀλλ' ὥσπερ ὁ λύχνος ὁμοιότατα καθεύδει' ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.* Apparet, verba *οἴχεται εἶτ' ἐπιφέρει*, quae bis leguntur, altero loco temere repetita esse, priore autem loco satis incommodum est *λυχνοῦχος*, neque puto Aristophanem in utroque loco eadem voce usum esse: nisi fallor Athenaeus scripserat: *ἐν δὲ τῷ Νιόβῳ προειπὼν λύχνον Οἴμοι κακοδαίμων φησίν, ὁ λύχνος ἡμῖν οἴχεται.* Tertium autem fragmentum licet corrigere ex Polluce X 119: *Ὅταν δ' εἴπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνης Δυοῖν λυχνιδίοιν, δῆλον ὅτι λυχνία*

[redacted]

Δ Ρ Α Μ Α Τ Α

I (2, 1061) 281

Ἀλλ' εὔχομαι ἄγω' ἑλκύσαι σε τὸν ζυγόν,
ἵνα μή με προσπράττωσι γραῦν οἱ φράτορες.

Schol. Ran. 798: *Μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν: μεῖον ἄγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ Ἀπατούρια ὅις ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσφερομένους, διὰ τὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερείου, μεῖον μεῖον. ὅτι δὲ ἵστατο, Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι δεδήλωκε. τοῦτο δὲ κέκληται κουρεῖον ἀπὸ τῶν κούρων ὑπὲρ ὧν ἐθύετο, μεῖον δὲ διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. καὶ ἐπιζήμιόν τι τοῖς ἥττον εἰσάγουσιν ἀπεδίδοτο* (cod. Θ. celeri *ἀπεδέδοκτο*), *καθάπερ αὐτός φησιν Ἀριστοφάνης Ἀλλ' εὔχομαι κτλ.* Vs. 1 legebatur *τὸν σφυγμόν*, scripsi *τὸν ζυγόν*, Brunckius *τὸν σταθμόν*.

II (2, 1062) 282

Αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας.

Photius p. 534 11: *Σταθμοί· Ἀριστοφάνης Δράμασιν Αὐτοῖς σταθμοῖς κτλ. οἷον τοῖς φλειοῖς.* Codex *σταθμοῖς*: *ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας οἷον τοῖς φλειοῖς*: — *σταθμούς*: *ἀριστοφάνης δράμασιν αὐτοῖς*, correxit Porsonus, praeterea Dindorfius *τοῖς φλιαῖς*.

III (2, 1062) 283

Athenaeus XI p. 496 a: *Πέταχνον. ποτήριον ἐκπέταλον.* — *μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι λέγων·*

Πάντες δ' ἔνδον πεταχνοῦνται.

Vulgo *πεταχνεῦται*. Casaubonus *πεταχνοῦνται*, vid. Photius p. 426 10: *Πεταχνοῦνται· ἐξυπτιοῦνται, τρυφῶσιν.*

IV—VI (2, 1062) 284—286

Hesychius: *Βύρσαν· τὴν πόλιν Ἀθηνῶν Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ἔφη.* Antiatticista p. 105 21: *Κιχόρεια* vulgo *κιχορία*)· *τὸ ἄγριον λάχανον. Ἀριστοφάνης Δράμασιν.* fr. Photius p. 167 22. Schol. Platonis p. 331 Bekker. *Χαιεφῶντα — Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι κλέπτην* (*λέγει*).

ΕΙΡΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

I (2, 1065) 287

Πόθεν τὸ φῖτυ, τί τὸ γένος, τίς ἡ σπορά;

Eustathius p. 1291 26: *Ἔοικεν ὁ φιτρὸς φίτυρός τις εἶναι, ὡς ἀπὸ τοῦ φῖτυ, ὃ δηλοῖ φυτὸν ἢ φύτευμα, ὡς Ἀριστοφάνης εἰρήνῃ* (Dobr. Adv. II 253 f. *εἴρηκε·*) *Πόθεν τὸ φῖτυ κτλ.*

283 II (2, 1065)

Α. Τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν Εἰρήνης φίλης
πιστὴ τροφός, ταμία, συνεργός, ἐπίτροπος,
θυγάτηρ, ἀδελφή, πάντα ταῦτ' ἐχρῆτό μοι.
Β. Σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἐστιν; Α. Ὅ τι; Γεωργία.
Β. Ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.

Stobaeus LVI 1. *Ἀριστοφάνους Εἰρήνης.*

289 III (2, 1066)

Τὴν δ' ἀσπίδα
ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως.

Pollux X 188: *φαίης δ' ἂν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ πῶμα ἐπίθημα, οἷον πίθου ἢ λέβητος ἢ φαρέτρας. Ἐν γοῦν Ἀριστοφάνους Εἰρήνῃ γέγραπται· Τὴν δὲ ἀσπίδα κτλ.*

290 IV (2, 1066)

Μή μοι Ἀθηναίους αἰνεῖτ', ἢ μολγοὶ ἔσονται.

Pollux X 187: *Οὐδὲν κωλύει καὶ μολγὸν εἰπεῖν, ὅς* [illegible] *κατὰ τὴν τῶν Ταραντίνων γλῶτταν βόειος ἀσκός· — καὶ Ἀ*[illegible] *στοφάνης δὲ χρησμόν τινα παίζει· Μή μοι Ἀθηναίους αἰν*[illegible] *οἱ μολγοὶ ἔσονται.* quod correxi. Ex Pace haec esse d[illegible] Eustathius p. 801 56: *Ἐν γοῦν τῷ Αἰλίου Διονυσίου λεξ*[illegible] *γράφεται οὕτως· Αἰνεῖν τὸ ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν κρι*[illegible] *ὕδατι φύροντα· Φερεκράτης· Νῦν ἐπιχεῖσθαι τὰς κριθὰς*

[redacted]

Η Ρ Ω Ε Σ

I (2, 1070) 292

Οἱ γὰρ ἥρως ἐγγύς εἰσιν.

Choeroboscus Bekkeri p. 1197: *φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ, ὡς ἡ οἱ ἥρωες εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν εὕρηται κατὰ πᾶσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν, οἷον· Οἱ γὰρ ἥρως ἐγγύς εἰσιν, ἀντὶ τοῦ οἱ ἥρωες.* At non legitur in Avibus, itaque videtur scribendum *ἐν Ἥρωσιν.* Cfr. Phrynichus p. 158: *ἅπαξ βιασθεὶς Ἀριστοφάνης ὑπὸ τοῦ μέτρου οἱ ἥρως εἶπε. τῷ δ' ἠναγκασμένῳ οὐ χρηστέον.* Cfr. Thom. Mag. p. 169.

II (2, 1070) 293

Μὴ γεύεσθε δ' ἅττ' ἂν καταπέσῃ
τῆς τραπέζης ἐντός.

Diogenes Laert. VIII 34: *Τὰ δὲ πεσόντα μὴ ἀναιρεῖσθαι, ὑπὲρ τοῦ ἐθίζεσθαι μὴ ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελευτῇ τινός. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα, λέγων ἐν τοῖς Ἥρωσι Μὴ γεύεσθ' ἅττ' ἂν καταπέσῃ τῆς τραπέζης ἐντός. ἀλεκτρυόνος μὴ ἅπτεσθαι λευκοῦ.* Addidi δ'. Cfr. Suidas in *Πυθαγόρα τὰ σύμβολα. Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων εἶναί φησι τὰ πίπτοντα, μήτε δὲ τὰ ἐντὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι μήτε λευκὸν ἀλεκτρυόνα ἐσθίειν.*

III (2, 1071) 294

Μήτε ποδάνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖτε μήτε λούτριον.

Pollux VII 167: *Καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ λούτριον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι· Μήτ' ἀπόνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖται μήτε λουτρεῖον,* cod. Iungerm. *λούτριον.* Correxit Seidlerus cll. Polluce X 78: *Καλεῖται μέντοι καὶ ποδανιπτὴρ — τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὕδωρ νίπτρον ἢ λούτριον ἢ ποδάνιπτρον, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης λέγει.* Pro altero *μήτε* vulgo *μηδὲ*, correxit Dindorfius.

IV (2, 1071) 295

Κἀπὸ τῆς Διιτρέφους τραπέζης.

Schol. Avv. 798: *Διιτρέφης — ὅτι δὲ ἦν νεόπλουτος οὗτος ἐνεφαίνετο καὶ ἐν τοῖς Ἥρωσι· Καὶ ἀπὸ τῆς Διιτρεφοῦς τραπέζης, εἰ μὴ ἐν εἰρωνείᾳ.* Correxit Elmsl. ad Medeam p. 139.

V (2, 1071) 296

Α. Οὐκ ἠγόρευον; οὗτός ἐστ' οὐκ Ἀργόλας.
Β. Μὰ Δί' οὐδέ γ' Ἕλλην· ὅσον ἔμοιγε φαίνεται.

Stephanus Byz. v. Ἄργος — λέγεται καὶ Ἀργόλας στοφάνης Ἥρωσιν· Οὐκ ἠγόρευον κτλ. Vs. 1 ἐστ' οὐκ Vulgo ἐστί γ' οὐκ. Vs. 2 οὐδέ γ' Seidlerus. Vulgo οὐ

297 VI (2, 1072)

Τρέχ' εἰς τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβὼν
τῶν ἔνδοθεν καὶ βύσμα καὶ γευστήριον,
κἄπειτα μίσθου σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.

Suidas: Ἀμφορεαφόρους· τοὺς μισθίους, τοὺς τὰ φέροντας. καὶ ἀμφορεαφόρος ὁ κεράμια μισθοῦ φέ Ἀριστοφάνης Ἥρωσι· Τρέχ' εἰς κτλ. Vs. 2 legebatur δοθεν καὶ γεῦμα. Rectius Pollux X 75: καὶ τὸ παρ' φάνει γευστήριον Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κοινὸ Τῶν ἔνδοθεν καὶ βύσμα καὶ γευστήριον. Idem X 1 βύσμα δ' ἂν εἴη τῶν χρησίμων, Ἀριστοφάνους ε Βύσμα καὶ γευστήριον. Adde VI 99: καὶ γευστηρίου μ στοφάνης μέμνηται.

298 VII (2, 1072)

Ὀβολῶν δεουσῶν τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς.

Pollux VII 133: Ἀριστοφάνης δ' ἐν τοῖς Ἥρωσι κόμιστρον κατὰ τὸ νῦν ἔθος εἰρηκέναι φοράν, ὅταν εἴπ λῶν δ' ἴσως τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς, at vulgo, quod M correxit, δὲ οὐσῶν.

299 VIII (2, 1072)

Ἢ καρδοπείῳ περιπαγῇ τὸν αὐχένα.

Pollux X 112: Καὶ παυσικάπη, ἣν καὶ καρδοπεῖ μαζον, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης· Ἢ καρδοπ. κτλ.

300 IX (2, 1072)

Παύσειν ἔοικ' ἡ παυσικάπη κάπτοντά σε.

Schol. Pac. v. 14: Εἰώθασι γὰρ ἅμα τῷ μάττειν ἀφ' οὗ καὶ τὴν παυσικάπην ἐπενόησαν, τροχοειδές τι, τὸν τράχηλον εἶρον πρὸς τὸ μὴ δύνασθαι τὴν χεῖρα πρ μέμνηται δὲ ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης· Παίσειν κτλ. recte Dindorf., idem παυσικάπη. codd. παυσικάη vel π

301 X (2, 1073)

Ἴθι δὴ λαβὼν τὸν ῥόμβον ἀνακωδώνισον.

Pollux X 173: Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσιν· Ἴθι Meinekius τὸν ῥύμβον.

302 XI (2, 1073)

Schol. Thesmoph. 21: Οἷόν τέ πού ἐστιν αἱ

ξυνουσίαι] διὰ τούτου φαίνεται ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶναι τὸ Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ. ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἥρωσιν ἄντικρυς ἀποφαίνεται. καὶ Ἀντισθένης καὶ Πλάτων (Theage p. 125 d. de Republ. VIII p. 568 a) Εὐριπίδου αὐτὸ εἶναι ἡγοῦνται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅ τι παθόντες. ἔοικε δὲ ἤτοι πεπλανημένος ἢ συνεξαπατῆσαι τοὺς ἄλλους, ὥσπερ ὑποτοοῦσί τινες συμπτώσεις τῷ τε Σοφοκλεῖ καὶ τῷ Εὐριπίδῃ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν· τὸ μέντοι δρᾶμα ἐν ᾧ Εὐριπίδης ταῦτα εἶπεν οὐ σώζεται.

XII (2, 1073) 303

Etymol. M. p. 673 1 et Draco p. 73 14: Τὸ δὲ πίω ἐκτείνει — Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι Πῶς πίομαι;

XIII—XVI (2, 1073. 1074) 304—307

Pollux VII 15: Ἐμπόλω Διοσκόρω ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης. Idem VII 16: Εἶπε δὲ καὶ ἀνδραποδώνης ἐν τοῖς Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης. Idem VII 21: Ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Ἥρωσιν ἀρτοποιία. Idem X 61: Τὸν γὰρ ἧλον καὶ ἡλίσκον ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης κέκληκε. Photius p. 67 4: Ἡλίσκον· τὸν μικρὸν ἧλον. Ἀριστοφάνης. Adde Polluc. X 128: ἧλους οἱ πολλοί, καὶ ἡλίσκους οἱ κωμῳδοὶ λέγουσιν.

XVII—XIX (2, 1074) 308—310

Harpocratio: Πυελίδα· τὸ ὑφ' ἡμιῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐφήμου καὶ Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν. Eadem Photius p. 472 18, sed fabulae nomine omisso. Athenaeus IX p. 409 c: Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἥρωσι χερνίβιον εἶπεν. Schol. Soph. Oedip. Col. 793: Λοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ φησί, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱερείαις — καὶ Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ

I (2, 1076) 311

Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον,
οὐ Χῖον, οὐδὲ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.

Athenaeus I p. 29 a: Ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ κωμικὸς μέμνηται Πεπαρηθίου οἴνου· οἶνον δὲ πίνειν κτλ. Vs. 2 οὐδὲ pro οὐ Fritzschius. Vs. 3 ἐγερεῖ Brunckius. Vulgo ἐπεγείρει. Hesychius, Ἔμβολον:

Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις τὸ αἰδοῖον. Sunt ex prologo. Vid. Schol. Thesmoph. v. 299: *Καλλιγενείᾳ: δα περὶ τὴν Δήμητραν ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἑτέραις Θε φοριαζούσαις ἐποίησεν.* Cfr. Photius p. 127 9.

312 II (2, 1076)

Erotianus p. 284 ed. Franz. *Οἶνος ἀνθοσμίας, ὁ δης καὶ ἡδύς, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις καὶ ἐν Θε φοριαζούσαις.*

313 III (2, 1076. 1077)

Α. Ἰχθὺς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον
ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων ἢ πουλύπους,
ἢ νῆστις ὀπτᾶτ', ἢ γαλεός, ἢ τευθίδες;
Β. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. Α. οὐδὲ βατίς; Β. οὐδ' ἔμ'
5 *Α. οὐδὲ χόρι', οὐδὲ πυός, οὐδ' ἤπαρ κάπρου,*
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἠτριαῖον δέλφακος;
οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κάραβον μέγαν
γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε;

Athenaeus III p. 104 e: *Περισπούδαστος δὲ ἦν πολλ τοῦ καράβου βρῶσις, ὡς ἔστι δεῖξαι διὰ πολλῶν τῆς κα δίας μερῶν. ἀρκέσει δὲ τὰ νῦν Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Θε φοριαζούσαις οὕτως λέγων· Ἰχθὺς ἐώνηται κτλ.* Vs. 1 τις ἐώνηται. Rectius VII p. 324 b: *Ἀριστοφάνης Θεσμοφο ζούσαις· Ἰχθῦς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον.* Recte Fritzs ἰχθύς. Vs. 2 codd. *πολύπους*, emendatum in ed. Ven. *βατίς* pro *βάτις* correxit Dindorfius. Deinde libri *οὐδὲ ἐγώ. οὐδὲ χόριον.* Scripsi *οὐδ' ἔμ' ἐγώ. Οὐδὲ χόρι'*, hoc Fritzschio. Vs. 5 *πυός* ed. Casaubon. Dindorfius. defend Iacobi. *πνύνος* Aldina. *πνυὸς* cod. P. Vs. 6 *οὐδὲ σχαδ* Brunck. Vulgo *οὐ δὴ σχαδόνες. ἠτριαῖον* respicit Etymol p. 439 42: *Ἀριστοφάνης ἠτριαῖον λέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσ* Vs. 8 libri *κοπιώσαις.*

314 IV (2, 1078)

Ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἔπνευσεν ὁ μιαρὸς
φάσκωλος εὐθὺς λυόμενός μοι τοῦ μύρου
καὶ βακκάριδος.

Athenaeus XV p. 690 d: *Παρὰ πολλοῖς τῶν κωμῳδιοπ ὀνομάζεταί τι μύρον βάκκαρις. — Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμ ριαζούσαις· Ὦ Ζεῦ κτλ.* Vs. 1 libri *ἔπνευσ'*, correxit Brunc Vs. 2 *φάσκωλος*, vid. Pollux X 137: *Ἵνα δὲ ἀποτίθεντα ἐσθῆτες — καὶ φάσκωλοι, ὡς ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.* Ha

ratio: p. 181 4: *φάσκωλον* (*φάσκωλος δὲ* Fritzsch.) *πήρα τις ὥστε ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς. — Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.* Vs. 3 *βακκάριδος*, cfr. Erotianus p. 106: *Βάκκαρις· εἶδος βοτάνης καὶ μύρου, οὗ καὶ Ἀριστοφάνης μέμνηται.*

V (2, 1078) 315

Ὅσα περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων
ὅσοις τε περιπέττουσιν αὐτὰς προσθέτοις.

Schol. Pluti v. 159: *Περιπέττουσι: διὰ τὸ τῷ προσθέτῳ κατεῖσθαι κόσμῳ· ὁ αὐτὸς Θεσμοφοριαζούσαις. ὃς ἦν περίεργος αὐταῖσι τῶν φορημάτων ὅσαι ἔτι περιπ. ἑαυτὰς προσθέτους.* ὅσα ego, ὅσ' ἦν περίεργ' Hemst. et fort. Ven. ὅσαις τε π. Par. (Ven.?) αὐτὰς Toup.

VI (2, 1078. 1079) 316

Α. Ξυρόν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτήν, λίτρον,
προκόμιον, ὀχθοίβους, μίτρας, ἀναδήματα,
ἔγχουσαν, ὄλεθρον τὸν βαθύν, ψιμύθιον,
μύρον, κίσηριν, στρόφι', ὀπισθοσφενδόνην,
5 *κάλυμμα, φῦκος, περιδέραι', ὑπογράμματα,*
τρυφοκαλάσιριν, ἐλλέβορον, κεκρύφαλον,
ζῶμ', ἀμπέχονον, τρύφημα παρυφές, ξυστίδα,
χιτῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, κομμιώτριον.
Β. τὰ μέγιστα δ' αὐτῶν οὐ λέγεις ταυτί; Α. Τί δαί;
10 *Β. διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλάκιον, βότρυν,*
χλίδωνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας,
σφραγῖδας, ἁλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα,
πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια,
ὑποδερίδας, ἑλικτῆρας, ἄλλα πολλά θ' ὧν
15 *οὐδ' ἂν λέγων λήξαι τις.*

Pollux VII 95: *Οὐδ' ἂν εἴη φαῦλον τούτοις ὑποθεῖναι λέξιν ἐκ Θεσμοφοριαζουσῶν Ἀριστοφάνους, ἐπεὶ πολλὰ εἴδη ἐν αὐτῇ περιέχει γυναικείων φορημάτων, ἃ καὶ τοῖς περὶ κόσμον ἂν ἀριθμήσειε ταῦτα· Ξυρόν, κάτοπτρον κτλ.* et Clemens Alex. Paedag. II p. 245: *Πάνυ γοῦν ἐπιψόγως πάντα τὸν γυναικεῖον καταλεγόμενος κόσμον Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὑποδείκνυσιν. παραθήσομαι δὲ αὐτὰς τοῦ κωμικοῦ τὰς λέξεις, διελεγχούσας ἀκριβῶς τὸ φορτικὸν ὑμῶν τῆς ἀπειροκαλίας· Μίτρας, ἀναδήματα, νίτρον καὶ σιδήριον, κισήριον κτλ.* Vs. 1 vulgo *νίτρον*, at *λίτραν* vel *λίτρον* codd. Photius p. 227 23: *Λίτρον· οὐ νίτρον Ἀττικοί. οὕτως Ἀριστοφάνης.* v. 2 sqq. Respicit hunc locum Pollux V 101: *Καὶ ἄλλους δέ τινας κόσμους ὀνομάζουσιν οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι, λῆρον,*

Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις τὸ αἰδοῖον. Sunt ex prologo. Vid. Schol. Thesmoph. v. 299: *Καλλιγενείᾳ: δαι περὶ τὴν Δήμητραν ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἑτέραις Θε φοριαζούσαις ἐποίησεν.* Cfr. Photius p. 127 9.

312 II (2, 1076)

Erotianus p. 284 ed. Franz. *Οἶνος ἀνθοσμίας, ὁ ι δης καὶ ἡδύς, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις καὶ ἐν Θε φοριαζούσαις.*

313 III (2, 1076. 1077)

Α. Ἰχθὺς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον
ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων ἢ πουλύπους,
ἢ νῆστις ὀπτᾶτ', ἢ γαλεός, ἢ τευθίδες;
Β. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. Α. οὐδὲ βατίς; Β. οὐδ' ἔμ'
5 *Α. οὐδὲ χόρι', οὐδὲ πυός, οὐδ' ἧπαρ κάπρου,*
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἠτριαῖον δέλφακος;
οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κάραβον μέγαν
γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε;

Athenaeus III p. 104 c: *Περισπούδαστος δὲ ἦν πολλο τοῦ καράβου βρῶσις, ὡς ἔστι δεῖξαι διὰ πολλῶν τῆς κω δίας μερῶν. ἀρκέσει δὲ τὰ νῦν Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Θε φοριαζούσαις οὕτως λέγων· Ἰχθῦς ἐώνηται κτλ.* Vs. 1 v *τις ἐώνηται.* Rectius VII p. 324 b: *Ἀριστοφάνης Θεσμοφο ζούσαις· Ἰχθῦς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον.* Recte Fritzsc *ἰχθύς.* Vs. 2 codd. *πολύπους,* emendatum in ed. Ven. V *βατίς* pro *βάτις* correxit Dindorfius. Deinde libri *οὐδὲ* [illegible]

ας βοεῖς exhibet; vulgo ὀλίσκους. Vs. 14 ὑποδερίδας Salmasius Brunckius, apud Pollucem vulgo ὑποδέρεις, codd. Iungerm. et Kühnii ὑποδερεῖς. Clemens ὑποθερίδας. Post ἑλικτῆρας vulgo apud Pollucem legitur: ἄλλ' ἀφ' ὧν οὐδ' ἂν λέγων λέξαις, ne cum a codd. Iungermanni et Kühnii absint, nec apud Clementem legantur, delenda censet Dindorfius, refragatur Fritzschius, qui scripsit ἄλλα πολλά θ', ὧν οὐδ' ἂν λέγων λήξαι ις, quod recepi. Vide tamen Meinekium vol. III p. 441. Coteum hunc locum respexit Aelian. Var. Hist. I 18, ubi de mulierum elegantia et cultu delicato dixit: Τῶν δὲ Ἀττικῶν γυναικῶν ὁ τρυφὴν Ἀριστοφάνης λεγέτω.

VII (2, 1082) 317

Καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξευρημένον.

Grammat. Bekkeri p. 410 14: Ἀντίθετον· τὸ σχῆμα τῆς ῥήσεως, ὡς ἡμεῖς. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· Καὶ κατ' Ἀγάθων κτλ. correxit Bekkerus. Praeterea O. Iahn ἐξυρημένον coll. Persio Sat. 1 85 *rasis antithetis.*

VIII (2, 1082) 318

Ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι.

Zonaras I p. 195: Ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπῄει. — τὸ δ' ἀναβὰς τὸν ἵππον οὐ πάνυ δόκιμον. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· Ἀναβῆναι κτλ. Cfr. Cram. An. Par. IV p. 113 18. respicit haec Moeris p. 187: Ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι Ἀττικοί· ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν γυναῖκα Ἕλληνες.

IX (2, 1083) 319

Ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοὔνομα.

Pollux IX 36: Ταῦτα δὲ καὶ ἄμφοδά ἐστιν εὑρεῖν κεκλημένα, οὐ παρ' Ἀριστοφάνει μόνον, εἰπόντι ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Ἄμφοδον — ἀλλὰ καὶ παρ' Ὑπερίδῃ κτλ. Cf. Etym. M. p. 92 26: λέγει δὲ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἐτυμολόγος (ἐτυμολογῶν Valckenar.) τὸ Ἀμφίων, ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὴν ἄμφοδον ἤγουν παρὰ τὸ (ita Valckenarii cod.) παρὰ τὴν ὁδὸν γεννηθῆναι. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης κωμικευόμενος λέγει, ὅτι οἰκοῦν Ἄμφοδος ὤφειλεν κληθῆναι.

X (2, 1083) 320

Σακίον, ἐν οἷσπερ τἀργύριον ταμιεύεται.

Pollux X 152: Καὶ σακίον, ὅταν φῇ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· Σακίον κτλ.

λει

ρας

Πυλα

Ἀγαθ

καὶ

ἐν το

πα

ἐν δε

τοῦ

εἰ

Meine

ὑπ

δ' ἄ

Ἀριστοφ

Brunc

κή.

ἐνον.

Ἀρχέσι

κωμῳδι

— ὅτι δὲ δι

μαρτυρεῖ

τούτων· Ἡ μέ

ἐστὶν ἡ τρ. κτλ. Vs. 1 legebatur Ἦ μέγα τι βρῶμ' ἡ τρυγῳδοποιομουσική, correxit Elmsleius ad Acharn. l. Porsonus Miscell. p. 236 scripsit: Ἦ μέγα τι βρῶμ' τρυγῳδοποιομουσικῇ. Fortasse tamen praestat: Ἦ μέγ' ἦν ἦν ἔθ' ἡ τρυγῳδοποιομουσική, sive Ἦν μέγ' ἄρα τι ἔθ' ἡ τρ. Vs. 2 ἡνίκα Porsonus et Elmsleius, cod. A ...ori ἦν. Vs. 3 ἐνομίζετ' scripsi, vulgo ἐνόμιζεν.

XVI (2, 1086) 326

Μήτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρύχους
μήτε Χάριτας βοᾶν εἰς χορὸν Ὀλυμπίας·
ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος.

...aestio p. 73 Gaisf.: — ἐν δὲ ταῖς δευτέραις (libri προ-Θεσμοφοριαζούσαις καὶ κρητικοὺς πολλάκις ἐν μέσοις ...αμέτροις παρέλαβε· Μήτε κτλ.

XVII (2, 1086) 327

Ἅμα δ' ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος.

...l. Vesp. v. 1038: Ἠπίαλος τὸ πρὸ τοῦ πυρετοῦ κρύος. ...άνης Νεφέλαις καὶ Θεσμοφοριαζούσαις· Ἅμα δ' ἠπί-

XVIII (2, 1086) 328

...x IX 69: Ἐγὼ δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις Ἀρι-...ς εἰρημένον Τὸ χαλκίον θερμαίνεται οὕτω πως ...ὡς εἰς πότον εὐτρεπιζομένων τῶν γυναικῶν. ταυτὸν καὶ ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Δήμοις ἐστὶν εἰρημένον.

XIX (2, 1087) 329

...l. Platonis p. 370 ed. Bekk.: Ἀγὼν πρόφασιν οὐ ..., ἐπὶ τῶν φύσει ῥᾳθύμων καὶ ἀμελῶν, ἤτοι ἐπὶ τῶν ...εμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων. μέμνηται — καὶ Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

XX — XXII (2, 1087) 330—332

...us p. 235 6 et Suidas: Λύκος ἔχανεν· παροιμία. — ...άνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. Antiatticista p. 78 24: ...νως. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Hesychius: ... μύστρον. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

XXIII (2, 1087) 333

...sius ad Aristot. Eth. p. 58 a: Μετενηνέχθαι δ' ἔοικεν ... (βαυκὸς) ἀπὸ τῶν βαυκίδων, ὅ ἐστιν εἶδος ὑπο-Ἰωνικῶν, οἷς αἱ Ἰάδες χρῶνται, οὗ καὶ Ἀριστοφάνης ...φοριαζούσαις μέμνηται.

XI

321 Ἀ

ἥκειν φέροντάς

* * * * *

Schol. Nubb. 623: Ἰ
Πυλαγόρας. Ἀριστοφά
Respicit Harpocratio s.
(Πυλαγορῶν) πολλοί.
τέραις Θεσμοφοριαζ

322 Ὡς διά γε
σκεύη τοσ

Schol. Ran. 3
Ἴδιον αὐτοῦ τὸ
Θεσμοφοριαζού
φέρειν σκεύη S

323 Ο

Suidas
Ἀριστοφά
p. 531 co

324

P

γυναι
μαζό
Τὴν

325

βρῶμ' ἐστὶν ἡ τρ. κτλ. Vs. 1 legebatur Ἦ μέγα τι βρῶμ' ἐστὶν ἡ τρυγῳδοποιομουσική, correxit Elmsleius ad Acharn. v. 500. Porsonus Miscell. p. 236 scripsit: Ἦ μέγα τι βρῶμ' ἐστὶ τρυγῳδοποιομουσικῇ. Fortasse tamen praestat: Ἦ μέγ' ἦν τι χρῆμ' ἔθ' ἡ τρυγῳδοποιομουσική, sive Ἦν μέγ' ἄρα τι χρῆμ' ἔθ' ἡ τρ. Vs. 2 ἡνίκα Porsonus et Elmsleius, cod. A ἡνί. ceteri ἥν. Vs. 3 ἐνομίζετ' scripsi, vulgo ἐνόμιζεν.

XVI (2, 1086) 326

Μήτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρύχους
μήτε Χάριτας βοᾶν εἰς χορὸν Ὀλυμπίας·
ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος.

Hephaestio p. 73 Gaisf.: — ἐν δὲ ταῖς δευτέραις (libri προτέραις) Θεσμοφοριαζούσαις καὶ κρητικοὺς πολλάκις ἐν μέσοις τοῖς τετραμέτροις παρέλαβε· Μήτε κτλ.

XVII (2, 1086) 327

Ἅμα δ' ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος.

Schol. Vesp. v. 1038: Ἠπίαλος τὸ πρὸ τοῦ πυρετοῦ κρύος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ Θεσμοφοριαζούσαις· Ἅμα δ' ἠπίαλος κτλ.

XVIII (2, 1086) 328

Pollux IX 69: Ἐγὼ δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους εἰρημένον Τὸ χαλκίον θερμαίνεται οὕτω πως ἤκουον, ὡς εἰς πότον εὐτρεπιζομένων τῶν γυναικῶν. ταυτὸν δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Δήμοις ἐστὶν εἰρημένον.

XIX (2, 1087) 329

Schol. Platonis p. 370 ed. Bekk.: Ἀγὼν πρόφασιν οὐ δέχεται, ἐπὶ τῶν φύσει ῥᾳθύμων καὶ ἀμελῶν, ἤτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς — καὶ Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

XX—XXII (2, 1087) 330—332

Photius p. 235 6 et Suidas: Λύκος ἔχανεν· παροιμία. — Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. Antiatticista p. 78 24: Ἀμεινόνως. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Hesychius: Βαρβός· μύστρον. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

XXIII (2, 1087) 333

Aspasius ad Aristot. Eth. p. 58 a: Μετενηνέχθαι δ' ἔοικεν τὸ ὄνομα (βαυκὸς) ἀπὸ τῶν βαυκίδων, ὅ ἐστιν εἶδος ὑποδημάτων Ἰωνικῶν, οἷς αἱ Ἰάδες χρῶνται, οὗ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις μέμνηται.

334 XXIV (2, 1087)

Antiatticista p. 88 28: *Διαλέξασθαι· Θεσμοφοριαζούσαις.* Eodem respicit Pollux II 12: *διειλεγμένος ἐπὶ ἀφροδισίων, Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη.* et fortasse Phrynichus Bekkeri p. 37 4: *Διαμόνον διαλεχθῆναι.*

335 XXV (2, 1088)

Antiatticista p. 96 25: *Ἐπανορθώσασθαι νης Θεσμοφοριαζούσαις.*

336 XXVI (2, 1088)

Photius p. 204 10 et Suidas: *Λακωνίζ χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις* p. 192 14: *Κυσολάκων ὁ Κλεινίου· ὁ τῷ κυσ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι λακωνίζειν ἔλεγον·* Rubnk. auct. Hesych. II 390) *γὰρ Θησεὺς οὗ Ἀριστοτέλης.* Recte Meinekius II p. 200 cor

337 XXVII (2, 1088)

Athenaeus XIV p. 619 a: *Καὶ τῶν π (ᾠδή), ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζ ἐν Ἡρακλεῖ χορηγῷ.*

K Ω K Λ Λ O

338 I (2, 1092)

Πάρες, ὦ, κατέτριβεν ἱμάτια
φῷδας τοσαύτας εἶχε τὸν χ

Erotianus p. 388 ed. Franz. *Φ Δωρική, καλοῦσι δὲ φῷδας τὰ ἐκ λιστα δὲ ὅταν ἐκ ψύχους ἐν τῷ · ἐπιφλογίσματα. — καὶ Ἀριστοφά κολάκῳ) φησί· Παρέσο κατέτριβε δας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμώναυ* rexit Seidlerus, *πάρες ὦ* Fritzsch

339 II (2,

Ἀλλ' ἐστίν, ὦ πάτι
ἡνίκα γε τοὺς νεωτ

Athenaeus IV p. 156 b: *Κωκάλῳ ἔφη· Ἀλλ' ἐστίν* rexit Dindorfius.

340 III

Λ. Ἡ λοιδορία τι
οὐδ' εἶπον οὐδέν.

Harpocratio: *Πώμαλα· ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. — πολὺ δ' ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Ἀριστοφάνης Λοιδορία κτλ.* Suidas: *Πώμαλα· κεῖται — παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. οἱ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἓν πώμαλα.* Vs. 1 addidi *ἦ*. Vs. 2 vulgo *οὐδὲν εἶπον οὐδενί.* Sed B. C. G. *οὐδὲ εἶπον*, B *οὐδεν*. C *οὐδέν*. Probabiliter autem Fritzschius v. 2 supplevit: *οὐδ' εἶπον οὐδὲν πρὸς σὲ κῦρον, ὦ γύναι.* Apud Hesychium enim legitur s. v. *κῦρον. Κῦρον· Οὔτ' εἶπον οὐδὲν πρὸς σὲ κῦρον, ὦ γύναι. σοὶ ἀνῆκον, εἰς σὲ τεῖνον.*

IV (2, 1093) 341

Ἐκδότω δέ τις
καὶ ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο.

Photius p. 658 14: *ὧδε· οὐ μόνον τὸ οὕτως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε, ὡς ἡμεῖς — Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ· Ἐκδότω δέ τις καὶ ψηφολογίον κτλ.* Eadem Suidas v. *ὧδε*, ubi *ψηφολόγον*.

V (2, 1093) 342

Κοφίνους δὲ λίθων ἐκέλευες
ἡμᾶς ἱμᾶν ἐπὶ τὸν κέραμον.

Pollux VII 162: *Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τέγος οὐ μόνον οἱ νῦν κέραμον ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἂν ἐοίκοι καλεῖν εἰπὼν ἐν Κωκάλῳ Κοφίνους δὲ λίθων ἐκέλευον ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον.* Cod. Kühn. et Iungerm. *ἐοίκοι καλεῖν εἰπὼν ἐν κοκάλῳ* (cod. Iungerm. *Κωκάλῳ*) *κοφίνους δὲ κάλων ἐκέλευες ἡμᾶς ἐπὶ τῶν λίθων κε κέραμον.* quae correxi.

VI (2, 1094) 343

Ἤμουν γὰρ ἄγριον βάρος·
ἤγειρε γάρ τοί μ' οἶνος οὐ μιγεὶς ποτῷ
Ἀχελωίῳ.

Macrobius Saturnal. V 18: "antiquo poeta teste monstrabo, hunc morem loquendi pervagatum fuisse ut Acheloum pro quavis aqua dicerent. Aristophanes vetus comicus in comoedia Cocalo sic ait, *ἤμουν ἄγριον βάρος. ἤτειρεν γάρ τοί μ' οἶνος οὐ μιγεὶς πόμ' Ἀχελώῳ.* gravabar, inquit, vino, cui aqua non fuisset admixta, id est mero." quae corrigere conatus sum. cod. reg. 1371 *ΗΓΕΙΡΕΝΤΑΡΟΙΝΟCΟΥΜΕΙΖΑCΠΟΜΑ.*

VII (2, 1094) 344

Athenaeus XI p. 478 d: *Κοτύλη· Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ· Ἄλλαι ὑποπρεσβύτεραι γρᾶες Θασίου μέλανος μετὸν κεραμευομέναις κοτύλαις μεγάλαις ἔγχεον ἐς*

σφέτερον δέμας οὐδὲν ἄκοσμον, ἔρωτι βιαζόμε
μέλανος οἴνου ἀκράτου.

345–347 VIII – X (2, 1095)

Zenobius VI 47: *Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος· μέμνη ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ.* Hesychius: *Ἰπνός· Ἀ στοφάνης δὲ ἐν Κωκάλῳ καὶ τὸν κοπρῶνα οὕτως εἶπεν.* Pollux V 91: *τὸν δὲ κοπρῶνα καὶ ἰπνὸν Ἀριστοφάνης κα* Stephanus Byz. in v. *Κόρινθος, — καὶ κορινθιάζομαι ἑταιρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρῶν. ἢ τὸ μαστροπεύ Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ.*

348 XI (2, 1095)

Gellius XIX 13: "*Νάνους* enim Graeci vocaverunt b atque humili corpore homines, paulum supra terram exstan idque ita dixerunt adhibita quadam ratione etymologiae cum s tentia vocabuli competente, et, si memoria, inquit (Apollina mihi non labat, scriptum hoc est in comoedia Aristophanis, nomen est *ἀκαλές*." Recte Brunckius *Κώκαλος*, codd. *ἀκα ἀκλαής, ἀκλαιής, ἀκλανές.*

349 XII (2, 1095)

Pollux IV 187: *Καὶ στραγγουρία, ὡς Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ.* ex cod. Falckenb.

Λ Η Μ Ν Ι Α Ι

350 I (2, 1098)

Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς.

Athenaeus VIII p. 366 e: *Πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζω ἔφη, Ἀριστοφάνης, ὦ οὗτος, ἐν Λημνίαις τὸ τακερὸν ἔτα ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ, λέγων οὕτως· Λῆμνος κτλ.*

351 II (2, 1098)

Ἐνταῦθα δ' ἐτυράννευεν Ὑψιπύλης πατὴρ
Θόας, βραδύτατος ὢν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν.

Ammonius p. 138 ed. Valck.: *Τύραννον οἱ ἀρχαῖοι βασιλέως ἔτασσον — Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις· Ἐνταῦ ἐτυράννευεν κτλ.* Vs. 1 addidi *δ'*. Vs. 2 *ὢν* scripsi, vulgo et *βραδύτατος* restitui pro *βραδύτερος*.

352 III (2, 1098)

Τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους.

Grammat. Bekkeri p. 423 32: *Ἀπεχρήσαντο, διεχρήσα ἀπέκτειναν. Λημνίαις Ἀριστοφάνης· Τοὺς ἄνδρας κτλ.* Ea

das ἀπεχρ. et omisso comoediae nomine Etym. M. p. 124 26. Polluc. IX 153.

IV (2, 1099) 353

Ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα γάργαρ' ἑστία.

Schol. Aristoph. Acharn. v. 3 et Suidas s. v. Ψαμμοκοσιοργαρα. — καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο ὡς ἐν Ἱμναις (Suidas Λήμναις, correxit Küster.). Ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα γάργαιρ' ἑστία. Toupius Emend. in Suid. III p. 200: πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἑστία. At vero scholiasta ille potius substantivi γαρα usum exemplo aliquo firmaturus est, itaque hoc restitui, est autem verbum.

V VI (2, 1099) 354. 355

Οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι,
οὐκ ἔγχελυν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου
ὑπογάστριον.

Athenaeus VII p. 311 c: Καὶ Ἀριστοφάνης — ἐν δὲ Λημνίαις (codd. AB Λήμναις)· Οὐ κρανίον λάβρακος οὐχὶ κάραβον πρίασθαι, ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου, καθάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. Itaque alterum fragmentum statim subiunxi, quod legitur ap. Athen. VII p. 302 c: Ἐπαινεῖται δὲ τοῦ ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογάστρια, ὡς καὶ Εὔβουλός φησιν ἐν Ἴωνι — Ἀριστοφάνης Λημνίαις· Οὐκ ἔγχ. κτλ. Adde ibid. p. 299 b: ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης — καὶ ἐν Λημνίαις· Ἔγχελυν Βοιωτίαν.

VII (2, 1100) 356

(Καὶ) τὴν κρατίστην δαίμον' ἧς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός.

Suidas Ὦι (sic recte Iunius pro vulg. ὦ) νῦν θερμοὶ βωμοί. ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου σπουδῆς τυγχανόντων· Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις· Τὴν κρατ. κτλ. δηλοῖ δὲ ὅτι ἀεί τινες παρὰ Ἀθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο. Respicit huc Phrynichus Bekk. p. 29 33.

VIII (2, 1100) 357

Photius p. 251 7: Μεγάλην θεόν· Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις· ἴσως τελβαιναιν· Θρᾴκιος γάρ. rectius Hesychius: Μεγάλη θεός· Ἀριστοφάνης ἔφη τὴν Βένδιν. Θρᾳκία γὰρ ἡ θεός.

IX (2, 1100) 358

Ἀλλ' ἀρτίως κατέλιπον αὐτὴν σιωμένην
ἐν τῇ πυέλῳ.

Pollux VII 166: *Εἰκότως δ' ἂν βαλανείῳ προσάγοιτο καὶ τὸ ἐν ταῖς Λημνίαις ὑπ' αὐτοῦ εἰρημένον· Ἀλλ' ἀρτίως κτλ.*

359 X (2, 1100)

Ἕως νεαλής ἐστιν αὐτὴν τὴν ἀκμήν.

Photius p. 290 16: *Νεαλής· ἐκτείνεται τὸ ᾱ. Ἀριστοφάνης Λημνίαις· Ἕως — Μένανδρος.* Cfr. Phrynichus Bekkeri p. 52 20.

360 XI (2, 1101)

Ἢ καρδιώττεις; ἀλλὰ πῶς χρῆσται ποιεῖν;

Suidas v. *χρή. Λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ δεῖ. Φερεκράτης Λήροις — Ἀριστοφάνης Λημνίαις· Ἢ καρδία τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν.* Priora emendavit Dobraeus, *χρῆσται* autem dictum per syncopen pro *χρήσεται.*

361 XII (2, 1101)

Πεντελίθοισί θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύσμασι.

Pollux IX 126: *Τὸ δὲ ῥῆμα τὸ πεντελιθίζειν ἐστὶν ἐν τοῖς Ἑρμίππου Θεοῖς· τὸ δὲ ὄνομα πεντέλιθα ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Λημνίαις· Πεντελίθοισι κτλ. γυναικῶν δὲ μᾶλλόν ἐστιν ἡ παιδιά.*

362 XIII (2, 1101)

Etymol. M. p. 283 45: *Δορίαλλος· λέγεται καὶ δόριλλος. Ἀριστοφάνης· Αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλλον φράγνυνται. ἔστι δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ἐφ' ὕβρει τραγῳδοποιοῦ Δορίλλου. ἢ παρὰ τὸ δείρειν τὸ τυπτόμενον, ἢ τὸ τιλλόμενον τὰς τρίχας καὶ οἱονεὶ ἐκδερόμενον. οὕτω γὰρ πάλαι ἐψίλουν, ὡς δηλοῖ Ἀριστοφάνης* (Ran. v. 516) *Ἠβυλλιῶσαι κἄρτι παρατετιλμέναι.* Cfr. Gudianum p. 150 49 *Δορύαλος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης, αἱ γυναῖκες τὸν δορύαλον φράγονται, παρὰ τὸ δέρειν.* Ex Lemniis hoc esse docet Hesychius: *Δορυαλλός· τὸ τῶν γυναικῶν μόριον. ἀπὸ τοῦ δέρειν, ἢ ἐφ' ὕβρει τοῦ τραγῳδοποιοῦ Δορύλλου, οὗ μέμνηται ἐν Λημνίαις.* Denique adde schol. Ran. v. 516: *Δορίαλος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ Αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλον φράγνυνται.*

363. 364 XIV XV (2, 1102)

Harpocratio: *Ἀρκτεῦσαι· — ὅτι δὲ αἱ ἀρκτευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται, Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ, Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Λυσιστράτῃ.* Harpocratio 127 25: *μέταυλός ἐστιν ἡ ὑπαρὰ λεγομένη αὐλή, οὗ ὄρνιθες ἦσαν. Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Μένανδρος Θαΐδι.*

XVI—XIX (2, 1103) 365—368

Pollux VII 139: *Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις εἴρηκε καὶ ναυφύλαξ.* Idem X 25: *Ἀπὸ τῶν μοχλῶν τὸ Μόχλωσον τὴν θύραν ἐν Λημνίαις Ἀριστοφάνης.* Idem VII 152: *Καὶ ὁ μὲν πρὸ ὥρας πεπαινόμενος καρπὸς πρώιμος ἐν Λημνίαις Ἀριστοφάνους.* Idem ibidem infra: *τὰ δὲ φυτευτήρια τῶν σύκων συκίδας Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Λημνίαις.*

XX (2, 1103) 369

Schol. Lysistr. v. 308: *Τὸν φανόν· φανὸν μὲν πᾶν τὸ φαῦον* (codd.) *ἐκάλουν. ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον εἰς ἕξαψιν, ὡς καὶ ἐν Λημνίαις φησί.* Adde Photium p. 377 25: *Πανὸς δέσμη κλημιατίδων. οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν. Ἀριστοφάνης.*

ΝΑΥΛΓΟΣ

(2, 1103) 370

Τί ὦ πονηρέ μ' ἐξορίζεις ὥσπερεί
κλιντήριον;

Pollux X 33: *Καλεῖται δὲ τὸ κλινίδιον καὶ κλιντήριον, ὡς ἐν Διοναυάγῳ Ἀριστοφάνης ἔφη· Τί με ὦ πονηρὲ ἐξορίζεις ὥσπερ κλιντήριον.* quod correxi, nisi forte praeterea legendum *ἐκκορίζεις.*

ΝΕΦΕΛΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ

I (2, 1104) 371

Ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν.

Photius p. 398 11: *Πάρνης· τὸ ὄρος θηλυκῶς· Ἐς τὴν Πάρνηθ' — Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ ἑξῆς.* *ἐς τὴν* pro *ἐστὶν* emendavit Pors. Ran. 1088. *παρὰ τὴν* Nackius ad Choerilum p. 54.

II (2, 1104) 372

Κείσεσθον ὥσπερ πηνίω κινουμένω.

Photius p. 428 27 et Suidas s. v. *πηνίον· ζῷον ὅμοιον κώνωπι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Κείσεσθον ὥσπερ π. κ.* (Suidas *βινουμένω*) *ἀντὶ τοῦ ξηροί· σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν· ὅτι δὲ κώνωπος εἶδός ἐστι Σπεύσιππος ἐν τῷ β' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· Πηνίον· ἐμπίς, κώνωψ.*

373 III (2, 1105)

Μηδὲ στέψω κοτυλίσκον.

Athenaeus XI p. 479 c: *Κοτυλίσκος δὲ καλεῖται ὁ ἐ τοῦ Διονύσου κρατηρίσκος, καὶ οἷς χέονται οἱ μύσται, ὡς κανδρός φησιν ὁ Θυατειρηνός, παρατιθέμενος τὸ ἐκ Νεφ 'Αριστοφάνους· Μηδὲ κτλ.*

374 IV (2, 1105)

Schol. Pac. 347: *Φορμίων — αὐτοῦ μέμνηται ὁ κω κὸς ἐν Ἱππεῦσι καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις.*

375. 376 V VI (2, 1106)

Antiatticista p. 98 1: *Ζυμήσασθαι· Ἀριστοφάνης φέλαις.* Fritzschius *ζημιώσασθαι* scripsit. Idem p. 105 *Κόλασμα· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.*

377 VII (2, 1106)

Schol. Pac. 92: *Ἔφη δὲ καὶ ἐν ταῖς Νεφέλαις μετ ρολέσχας τοὺς φιλοσόφους, ὅτι τὰ οὐράνια περινοοῦσιν*

378 VIII (2, 1106)

Diogenes Laert. II 18: *Ἐδόκει δὲ (Σωκράτης) συμπο Εὐριπίδῃ, ὅθεν — καὶ Καλλίας Πεδήταις — Ἀριστοφάνης φέλαις· [Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν Τὰς περι λούσας οὗτός ἐστι τὰς σοφάς.]* Illi versus non sunt Ari phanis ex Nubibus, sed Teleclidae ex Hesiodis (cfr. Meinek. s p. 135): veri tamen simile est etiam Aristophanem in hac moedia eo nomine Socratem vexavisse.

[redacted]

τρυγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ἀθουμένης,
ὄψῳ δὲ χρῆσθαι σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις,
καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια
τριταῖα, πολυτίμητα, βεβασανισμένα
10 ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομωτάτῃ.

Stobaeus LV 7. Ἀριστοφάνους Νήσων. Vs. 2 legebatur οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον, quod correxi. Meinekio nil mutandum videtur nisi τοῦτον in πρῶτον. Vs. 5 προβατίων Grotius, vulgo προβάτων. Vs. 7 ὄψῳ Salmasius, vulgo ὄψων, idem σπινιδίοις, pro vulg. πηνιδίοις. δὲ Gaisf. vulgo τε.

II (2, 1109) 382

Α. Τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δὲ ποῦ;
Β. Αἰδὶ κατ' αὐτὴν ἣν βλέπεις τὴν εἴσοδον.

Schol. Av. 296: Εἴσοδος δὲ λέγεται ᾗ ὁ χορὸς εἴσεισιν εἰς τὴν σκηνήν. καὶ ἐν ταῖς Νήσοις· Τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δέ που κτλ.

III (2, 1110) 383

Ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει.

Photius p. 311 15 et Suidas: Ξυννένοφε· ἐπινεφῆ καὶ συνεφῆ καὶ συννέφελά ἐστιν. Ἀριστοφάνης Νήσοις· Ὡς ἐς τὴν κτλ. Cfr. Eustath. p. 127 et 144.

IV (2, 1110) 384

Λέξεις ἄρα
ὥσπερ τὰ παιδί', ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.

Suidas Ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε· κωλάριόν τι παροιμιῶδες ὑπὸ τῶν παιδίων λεγόμενον, ὅταν ἐπινεφῆ ψύχους ὄντος. Ἀριστοφάνης Νήσοις· Λέξεις κτλ. Cfr. Eustath. p. 881 42.

V (2, 1110) 385

Ἀλλ' οὐ τυγχάνει
ἐπίδημος ὤν.

Etymol. M. p. 338 53: Ἔνδημος· ὁ μὴ ἀποδημῶν· ἐπίδημος δὲ ὁ ἐπιδημῶν ξένος· καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νήσοις· Ἀλλ' οὐ — λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι οὐκ ἐπιδημεῖ Ἰσθμοῖ. κυρίως εἰρημένον. οὐχ οὕτω γὰρ Ἴσθμιος ὁ θεός, ὡς διὰ παντὸς ἐκεῖ διατρίβειν.

VI (2, 1111) 386

Καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον.

Schol. Av. v. 440: Ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμῳδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις· καταλ. Παν. πιθ. ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς

αὐτὸν λέγει. πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον. Suidas *Διαθήκην διαθώμεθα* similia exhibet.

387–389 VII—IX (2, 1111)

Θλαστὰς ποιεῖν ἐλάας.
Οὐ ταὐτόν ἐστιν ἁλμάδες καὶ στέμφυλα.
Θλαστὰς γὰρ εἶναι κρεῖττόν ἐστ' ἤ γ' ἁλμάδας.

Athenaeus II p. 56 b: *Μνημονεύει τῶν θλαστῶν ἐλαιῶν Ἀριστοφάνης· Θλαστὰς ποιεῖν ἐλαίας. πάλιν· Οὐ ταὐτόν — καὶ μετ' ὀλίγα· Θλαστὰς κτλ.* Haec ad Insulas pertinere arguit Pollux VI 45: *Καὶ θλαστὰς δὲ ἐλαίας ἐν Νήσοις ἂν εὕροις Ἀριστοφάνους.* Vs. 1 *ἐλάας* Dindorfius, libri *ἐλαίας*. Vs. 3 *κρεῖττον* idem, vulgo *κρεῖσσον*. deinde scripsi *ἐστ' ἤ γ' ἁλμάδας*, legebatur *κρεῖσσόν ἐστιν ἁλμάδος*.

390 X (2, 1112)

Pollux IX 89: *Ὡς δ' ἐπὶ τῶν κερμάτων οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ ἥκιστα τῷ ἑνικῷ ἐχρῶντο, οὕτως δ' ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ τῷ πληθυντικῷ· τἀργύρια γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου σπανίως ἂν τις εὕροι παρ' αὐτοῖς· ἐγὼ δ' εὗρον ἐν ταῖς Νήσοις Ἀριστοφάνους, εἰ μὴ ὑποπτεύεται τὸ δρᾶμα, ὡς Ἀριστοφάνους οὐ γνήσιον.* Idem VII 104: *Εἴρηται δὲ καὶ ἀργύρια ἐν Ἀριστοφάνους Νήσοις.*

391 XI (2, 1112)

Etymol. M. p. 333 33: *Ἔλυμος· σπέρμα τι ὃ ἑψῶντες οἱ Λάκωνες ἤσθιον, Ἀριστοφάνης Νήσοις.*

392 XII (2, 1112)

Pollux X 47: *Θρᾶνοι, θρανία, θρανίδια ἐν Νήσοις Ἀριστοφάνους.*

393 XIII (2, 1112)

Hesychius: *Θύρσου κυνῆ. Ἀριστοφάνης ἐν Νήσοις, οὐ τοῦ αὐλητοῦ μνημονεύων, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους.* Recte fabulae nomen restituit Musurus (codex *νήσ..*) at *Θύρσου κυνῆ* (cod. *θυρσουκύνη*) ferri nequit. Videtur in illo loco *διττογραφία* fuisse, *Θύρσου γυνή*, quam ad Thyrsi tibicinis uxorem referebant, de qua vid. Hesychius *Θύρσος· αὐλητὴς ἦν, γυναῖκα ἔχων ἑταίραν.* et *θύρσου γονή* h. e. *germina, folia tenera.*

Ο Λ Κ Α Δ Ε Σ

394 I (2, 1118)

Πρώην ἐρανιστὰς ἑστιῶν ἥψησ' ἔτνος.

Photius p. 11 22: *Ἐρανίσας· Δημοσθένης, ἀντὶ τοῦ ἔρανον*

ἐπήσας. ἐρανιστὴς μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων· καὶ τὴν φοράν, ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν, ἐσφέρων. Ἐρανιστάς· ὡς ἡμεῖς καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν· Πρώην κτλ. Cfr. Zonaras I p. 862 et Cram. Anecd. Paris. IV. p. 135 21.

II—V (2, 1118) 395—398

Ἀλλ' ἱμάντα μοι
δὸς καὶ ζμινύην· ἐγὼ γὰρ εἶμι' ἐπὶ ξύλα.

Eustathius p. 217: Αἴλιος Διονύσιός φησιν ὅτι — καὶ τὴν ζμινύην (λέγουσιν) — φέρων καὶ χρῆσιν Ἀριστοφάνους ταύτην Ἀλλ' ἱμάντα κτλ. Ad Holcadas haec pertinere docet Pollux X 173: Φαίης δ' ἂν κατ' Ἀριστοφάνην λέγοντα ἐν Ὀλκάσι καὶ παττάλους ἐκκρούειν καὶ σκύταλον ὑποσίδηρον καὶ σμινύδας καὶ ἀγκαλίδας. ubi scribendum καὶ παττάλους ἐγκρούειν καὶ σκυτάλιον ὑποσίδηρον καὶ σμινύας καὶ ἀγκαλίδας. Cfr. Schol. Avium v. 1283: Τοῦ δὲ σκυτάλιον τὸ ᾱ ἐκτείνεται, ὡς ἐν Ὀλκάσιν. et praeterea huc refero Poll. VII 148: Τὴν δὲ σμινύην σμινύδιον Ἀριστοφάνης καλεῖ. Deinde poeta ἀγκαλίδας ξύλων dixisse videtur, cfr. Phryn. Bekk. p. 13 10.

VI (2, 1119) 399

Ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἷπερ ᾖ' ἐπὶ ξύλα.

Photius p. 57 8: Ἤια· δισυλλάβως, τὸ ἐπορευόμην, σὺν ῑ γράφεται. — Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν· Ἐπεὶ δ' κτλ. Cfr. Suidas in ἤα et gramm. Coisl. apud Montefalc. p. 234.

VII (2, 1119) 400

Λόγχαι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυστὴ κάμαξ.

Pollux X 144: Ἀριστοφάνης ἔφη ἐν Ὀλκάσι· Λόγχαι κτλ.

VIII IX (2, 1119) 401. 402

Ποῖ δὴ τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεις;

Eustathius p. 1423 4: Ἐκ δὲ τοῦ οἴκου καὶ οἰκίσκος παρὰ Ἀριστοφάνει, περδικοτροφεῖον, οἷον· Τί δὲ κτλ. Ad Holcades haec pertinere Pollux docet X 159, ubi simul alium locum respexit: Καὶ οἰκίσκον δὲ ὀρνίθειον· καὶ οἰκίσκον περδικικὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν ἔφη. Scripsi ποῖ δή, vulgo τί δέ.

X (2, 1119) 403

Δάπτοντα, μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου
τὸν κάτω σπατάγγην.

Athenaeus III p. 91 c: μνημονεύει δὲ καὶ τῶν σπατάγγων

fortasse ad Holcades pertinet. coniecit ibi C. Fr. Herm
δυσανθρακίδων. Cfr. etiam infra Fr. XXI.

413 XX (2, 1124)

Ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσει τήμερα;

Schol. Nub. Ald. v. 699: *Τήμερα· καὶ ἐν Ὁλκάσιν· Ἰὼ κεδαίμων κτλ.* Suidas et R. V. simillimum versum afferu Pace: *Τήμερος· ὁ σημερινός, καὶ ἔστι τεταγμένον ἐπὶ ο τος. τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται καὶ ἐν Εἰρήν Λακεδαίμων,τί ἄρα ποιήσει τήμερα. ἀντὶ τοῦ σημερινή.* supra p. 284. At Holcades dicit schol. Homeri Iliad. *γ* 182 *μέντοι παρὰ τὸ φρὴν συντιθέμενα ἐφύλαξε τὸν τόνον, φρον, δαΐφρον. ὅθεν σημειῶδες ἐκεῖνο κατὰ κλητικὴν ἰὼ δαῖμον Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν.* Adde Io. Alexandr. p. 1 et Choeroboscum Bekkeri p. 1245, ubi *ὦ Λακεδαῖμον* o auctoris nomine legitur. Denique Photius haec respicit p 18, quamquam codex miro errore: *Λακεδαιμῶν· τὴν κλη περισπῶσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης.* Scribendum *Λακεδαῖμ*

414 XXI (2, 1124)

Antiatticista p. 82 23: *Ἁλμαία, Ἀριστοφάνης Ὁλκ ἁλμαίαν πιών.* Adde Phrynichum Bekk. p. 22 28: *Ἁλμ τὴν ἅλμην ὡς Ἀθηνᾶ Ἀθηναία, πύλη πυλαία, ὥρα ὡραι*

415 XXII (2, 1125)

Hesychius: *Ἀπεσφακέλισεν· ἐσάπη. Ἀριστοφάνης κάσιν. οἱ δὲ ἰατροὶ τὴν ἐκ σήψεως μελανίαν. ἢ ἀντὶ προσεσπάσθη. ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν.* Cfr. Grammat. I p. 422 25. Suidas v. *Ἀπεσφακέλισεν.* Zonaras I p. 270. Et M. p. 120 13 et Cram. Anecd. Par. IV p. 179 27.

416–418 XXIII—XXV (2, 1125)

Pollux IX 60: *Καὶ τὸ δραχμῆς ἄξιον δραχμιαῖον ἐν Ἀριστοφάνους Ὁλκάσιν.* Harpocratio p. 78 9: *Ἐπίγυοι τὰ πρυμνήσια ἐπίγεια ἔλεγον. κέχρηνται τῷ ὀνόματι κ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσι.* V *ἐπίγυον* quod revocavi, vid. Boeckh. Inscript. Nav. p. 162. *ἐπίγ* Bekkerus. Schol. Lysistr. v. 722: *Τροχιλία δέ ἐστιν ὁ χὸς τοῦ ξύλου τοῦ φρέατος, δι' οὗ ἱμῶσι. δεδήλωται δὲ τούτου καὶ ἐν Ὁλκάσι.*

419–421 XXVI—XXVIII (2, 1125. 1126)

Pollux X 73: *Ἐν δὲ τοῖς ἀγγείοις τάττοιτο ἂν καὶ ἃ ρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσιν ὕρχας οἴνου* (*ὕρχας* Lobe

14. Stephanus Byz. Φᾶσις: πόλις τῆς Αἴας. — τὸ Φασιάτης καὶ Φασιατικὸς καὶ Φασιανός, ὡς Ἀρι- ; ἐν Ὁλκάσι. Pollux I 83: Λέγοιτο δ' ἂν ταχεῖα ; ταχυναυτοῦσα καὶ δρομάδες ὁλκάδες, ὡς Ἀρι- ς.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ

I (2, 1126) 422

l. Platonis p. 330 ed. Bekk. Μέλητος δὲ τραγῳδίας ποιητής, Θρᾷξ γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχοις, ῖς, Λαΐου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔτει οἱ Πε- διδάσκοντο καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν καθῆκεν, ὡς ἄλης Διδασκαλίαις· ἐν δὲ Γεωργοῖς ὡς Καλλίαν πε- ς αὐτοῦ μέμνηται. Μέμνηται αὐτοῦ καὶ Λυσίας ἐν ος ἀπολογίᾳ.

II (2, 1127) 423

Ἀτταγᾶς ἥδιστον ἕψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

naeus IX p. 387 f: Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς Ἀττα-

III (2, 1127) 424

Ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην,
ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἁρμοδίου μέλος.

ol. Vesp. v. 1239: Καὶ ἐν Πελαργοῖς· Ὁ μὲν κτλ.

IV (2, 1128) 425

Ἀπεσημηνάμην
τὰς τῶν κακούργων οἰκίας.

rodianus Piers. p. 462: Σημεῖον λέγοντες σημειοῦσθαι μεν, ἀλλ' ἀποσημαίνεσθαι, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πε- Ἀπεσ. κτλ.

V (2, 1128) 426

γὰρ ἓν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκῃς, ἀντιμαρτυροῦσι
κα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι.

enaeus VI p. 247 a: Ἐπισίτιοι καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ῦντες — Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς· Ἦν γὰρ κτλ. Vs. 1 ῃς scripsit Porsonus, vulgo συνδιώκῃς. Vs. 2 Dindorf. ἐπίσιτοι.

VI (2, 1128) 427

Κεφαλάς τ' ἀρνῶν κωλᾶς τ' ἐρίφων.

enaeus IX p. 368 e: Κωλῇ. Ἀριστοφάνης — ἐν Πε- · Κεφαλάς κτλ. Legebatur κωλᾶς ἐρίφων, adieci par- τέ.

fortasse ad Holcades pertinet. coniecit ibi C. Fr. Hermann δυσανθρακίδων. Cfr. etiam infra Fr. XXI.

413 XX (2, 1124)

Ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσει τήμερα;

Schol. Nub. Ald. v. 699: Τήμερα· καὶ ἐν Ὀλκάσιν· Ἰὼ Λακεδαίμων κτλ. Suidas et R. V. simillimum versum afferunt e Pace: Τήμερος· ὁ σημερινός, καὶ ἔστι τεταγμένον ἐπὶ σώματος. τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται καὶ ἐν Εἰρήνῃ ἰὼ Λακεδαίμων,τί ἄρα ποιήσει τήμερα. ἀντὶ τοῦ σημερινή. vide supra p. 284. At Holcades dicit schol. Homeri Iliad. γ 182: Τ μέντοι παρὰ τὸ φρὴν συντιθέμενα ἐφύλαξε τὸν τόνον, Λυπόφρον, δαΐφρον. ὅθεν σημειῶδες ἐκεῖνο κατὰ κλητικὴν ἰὼ Λακεδαῖμον Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν. Adde Io. Alexandr. p. 14 1 et Choeroboscum Bekkeri p. 1245, ubi ὦ Λακεδαῖμον omissa auctoris nomine legitur. Denique Photius haec respicit p. 20 18, quamquam codex miro errore: Λακεδαιμῶν· τὴν κλητικὴ περισπῶσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Scribendum Λακεδαῖμον.

414 XXI (2, 1124)

Antiatticista p. 82 23: Ἁλμαία, Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν ἁλμαίαν πιών. Adde Phrynichum Bekk. p. 22 28: Ἁλμαία τὴν ἅλμην ὡς Ἀθηνᾶ Ἀθηναία, πύλη πυλαία, ὥρα ὡραία.

415 XXII (2, 1125)

Hesychius: Ἀπεσφακέλισεν· ἐσάπη. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν. οἱ δὲ ἰατροὶ τὴν ἐκ σήψεως μελανίαν. ἢ ἀντὶ τοῦ προσεσπάσθη. ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν. Cfr. Grammat. Bekk. p. 422 25. Suidas v. Ἀπεσφακέλισεν. Zonaras I p. 270. Etymol. M. p. 120 13 et Cram. Anecd. Par. IV p. 179 27.

416–418 XXIII—XXV (2, 1125)

Pollux IX 60: Καὶ τὸ δραχμῆς ἄξιον δραχμιαῖον, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Ὀλκάσιν. Harpocratio p. 78 9: Ἐπίγυον· τὰ πρυμνήσια ἐπίγεια ἔλεγον. κέχρηνται τῷ ὀνόματι καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσι. Vulgo ἐπίγυον quod revocavi, vid. Boeckh. Inscript. Nav. p. 162. ἐπίγειον Bekkerus. Schol. Lysistr. v. 722: Τροχιλία δέ ἐστιν ὁ τροχὸς τοῦ ξύλου τοῦ φρέατος, δι' οὗ ἱμῶσι. δεδήλωται δὲ περὶ τούτου καὶ ἐν Ὀλκάσι.

419–421 XXVI—XXVIII (2, 1125. 1126)

Pollux X 73: Ἐν δὲ τοῖς ἀγγείοις τάττοιτο ἂν καὶ ὃς εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν ὕρχας οἴνου (ὕρχας Lobeck)

: VI 14. Stephanus Byz. *Φᾶσις: πόλις τῆς Αἴας. — τὸ ...κὸν Φασιάτης καὶ Φασιατικὸς καὶ Φασιανός, ὡς Ἀρι...φάνης ἐν Ὁλκάσι.* Pollux I 83: *Λέγοιτο δ' ἂν ταχεῖα ...ς καὶ ταχυναυτοῦσα καὶ δρομάδες ὁλκάδες, ὡς Ἀρι...φάνης.*

Π Ε Λ Α Ρ Γ Ο Ι

I (2, 1126) 422

Schol. Platonis p. 330 ed. Bekk. *Μέλητος δὲ τραγῳδίας ...ς ποιητής, Θρᾷξ γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχοις, ...ργοῖς, Λαΐου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔτει οἱ Πε...γοὶ ἐδιδάσκοντο καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν καθῆκεν, ὡς ...τέλης Διδασκαλίαις· ἐν δὲ Γεωργοῖς ὡς Καλλίαν πε...ντος αὐτοῦ μέμνηται. Μέμνηται αὐτοῦ καὶ Λυσίας ἐν ...άτους ἀπολογίᾳ.*

II (2, 1127) 423

Ἀτταγᾶς ἥδιστον ἕψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

Athenaeus IX p. 387 f: *Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς Ἀττα... κτλ.*

III (2, 1127) 424

Ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην,
ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἁρμοδίου μέλος.

Schol. Vesp. v. 1239: *Καὶ ἐν Πελαργοῖς· Ὁ μὲν κτλ.*

IV (2, 1128) 425

Ἀπεσημηνάμην
τὰς τῶν κακούργων οἰκίας.

Herodianus Piers. p. 462: *Σημεῖον λέγοντες σημειοῦσθαι ...ὐ λέγομεν, ἀλλ' ἀποσημαίνεσθαι, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πε...ργοῖς Ἀπεσ. κτλ.*

V (2, 1128) 426

Ἦν γὰρ ἕν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκῃς, ἀντιμαρτυροῦσι
δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι.

Athenaeus VI p. 247 a: *Ἐπισίτιοι καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ...ργοῦντες — Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς· Ἦν γὰρ κτλ.* Vs. 1 ... *διώκῃς* scripsit Porsonus, vulgo *συνδιώκῃς*. Vs. 2 Dindorf. ...iecit *ἐπίσιτοι*.

VI (2, 1128) 427

Κεφαλάς τ' ἀρνῶν κωλᾶς τ' ἐρίφων.

Athenaeus IX p. 368 c: *Κωλῆ. Ἀριστοφάνης — ἐν Πε...ργοῖς· Κεφαλάς κτλ.* Legebatur *κωλᾶς ἐρίφων*, adieci par...iam *τέ*.

428 VII (2, 1128)

Χαλκώματα, προσκεφάλαια.

Pollux X 174: *Καὶ χαλκώματα ἐν μέρει τῶν σκευ[illegible] εἰπόντος Ἀριστοφάνους ἐν Πελαργοῖς· Χαλκώματα, πρ[illegible] φάλαια.* Cfr. VII 105.

429 VIII (2, 1129)

Βαλανεὺς ὠθεῖ ταῖς ἀρυταίναις.

Pollux X 63: *Ἀρύταινα — Ἀριστοφάνους εἰπόντος Β[illegible] νεὺς κτλ.* Quem versum huc pertinere ostendit Moeris p. 19[illegible] *Βαλανεὺς παρὰ Πλάτωνι καὶ Ἀριστοφάνει Πελαργοῖς.*

430. 431 IX X (2, 1129)

Antiatticista p. 111 7: *Ὀβολίας ἄρτους· τοὺς ὀβ[illegible] πωλουμένους. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς.* Harpocratio: *κίσκῳ· — ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμ[illegible] ὀρνιθοτροφεῖον οἰκίσκον. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς, Μ[illegible] γένης Αὔραις.* Cfr. Photius p. 319 4.

432 XI (2, 1129)

Schol. Pluti v. 84: *Πατροκλέους· εἷς ἦν τῶν τὸν [illegible] κωνικὸν βίον ζηλούντων Ἀθηναίων, πλούσιος μὲν σφ[illegible] ἄλλως δὲ κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιφὸς κα[illegible] δεῖται, ὡς ἐν τοῖς Πελαργοῖς εἴρηται περὶ τούτου, ὅστις [illegible] κεν τῆς φειδωλίας οὐδένα εἴα προσίεσθαι φυλα[illegible] ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου.* Similia e[illegible] bet Suidas s. v. *Πατροκλῆς.* cf. codicum varietates sch[illegible]

433 XII (2, 1129)

Schol. Pluti v. 665: *Νεοκλείδης — εἴρηται δὲ κα[illegible] Πελαργοῖς περὶ αὐτοῦ ὅτι ῥήτωρ καὶ συκοφάντης ἐστίν.*

ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΡΟΤΕΡΟΣ

434 I (2, 1130)

Τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστων αἰτίαν πλατειῶν [illegible] τοῖς ὑστάτοις.

Schol. Ran. v. 1093: *Οἱ Κεραμῆς· οἱ τὸν Κεραμεικ[illegible] κοῦντες. δῆμος δὲ Ἀθηναίων. ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀγὼν ἐγίνετο. [illegible] ἐν Πλούτῳ πρώτῳ· Τῶν λαμπ. κτλ.* Legebatur *τοῖς ὑστ[illegible] πλατειῶν,* quod correxit Dindorfius. Nisi forte locus ex syst[illegible] iambico petitus est, quae Meinekii est sententia. *πλεῖστον cod.*

435 II (2, 1130)

Antiatticista p. 78 11: *Ἀναπειρίαν Ἀριστοφάνης Πλο[illegible]* Rectius Suidas: *Ἀναπηρίαν· οὕτως Ἀριστοφάνης Πλο[illegible]*

l. Phrynichum Bekkeri p. 9 22: *Ἀναπηρία. διὰ τοῦ η̄ τὴν ...ίτην, οὐ διὰ τῆς εῑ διφθόγγου, ὡς οἱ ἀμαθεῖς. τὸ μὲν οὖν ...άπηρος καθωμίληται, τὸ δὲ ἀναπηρία σπάνιον.*

III (2, 1131) 436

Antiatticista p. 84 4: *Βλάξ, βλακεύειν, βλακεύεσθαι, καὶ ...λάκες καὶ βλακικῶς· Πλάτων Γοργίᾳ, ὁ αὐτὸς Εὐθυδήμῳ, ...ριστοφάνης Πλούτῳ.* Etymol. M. p. 198 57: *Βλάξ, ὁ εὐήθης ...ὶ ἀργὸς καὶ ἀνόητος. Ἀριστοφάνης βλάκες φυγεργοί.* ...aras I p. 390 *βλάκες φιλεργοί.*

IV V (2, 1131) 437. 438

Antiatticista p. 88 7: *Γραΐζειν, ὅταν τὸ συναγόμενον ἐν ...ς χύτραις καὶ ἐπαφρίζον ἐκχέωσιν, Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.* ...m p. 95 29: *Ἐμπαίζειν· ἐπὶ τοῦ καταγελᾶν Ἀριστοφάνης ...ούτῳ.*

VI VII (2, 1131) 439. 440

Suidas: *Ἦν δ' ἐγώ. παρὰ Ἀριστοφάνει Πλούτῳ.* ita codd., ...go *παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ Ἀριστοφάνει.* Choeroboscus Bek... p. 1380: *ἔχομεν τὴν χρῆσιν τοῦ ἦν ἐγὼ παρὰ Ἀριστοφάνει ...Πλούτῳ.* Cfr. Etymol. M. p. 431 15. Alii ad Pluti vs. 29 ...derunt. Antiatticista p. 113 11: *Ῥυφῆσαι διὰ τοῦ ῡ ...ριστοφάνης Πλούτῳ.*

Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

(2, 1132) 441

Γυναῖκα δὲ ζητοῦντες ἐνθάδ' ἥκομεν,
ἥν φασιν εἶναι παρὰ σέ.

Priscianus XVIII p. 241 ed. Krehl.: Attici *παρὰ σὲ* pro *παρὰ ...*, quomodo et nos *apud te.* Aristophanes *Ποιήχει* (*Ποιήσει* ...ckius) *Γυναῖκα δὲ ζητοῦντες ἕνα δ' οἶκον νυνὶ ἐᾷς ἵνα ...παρά σε.* Cod. Monac. *ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕ Ζ ΗΤΟΙΝΤΕC ...ΑΔΕΘΙΚΟΜΝΝΗΝΕΑCΙΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ CΕ.* Cor... Dindorfius.

Π Ο Λ Υ Ι Δ Ο Σ

I (2, 1133) 442

Τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λῆρος πολύς·
πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.

Stobaeus CXVIII 16: *Ἀριστοφάνους Πολυΐδου.*

443 II (2, 1134)

Ἰδοὺ δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι
Φαίδραν· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἥξειν ἄγων.

Stobaeus LXVIII 17: *Ἀριστοφάνης ἐν Πολυΐδῳ.*

444 III (2, 1135)

Διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχων, ἀναρίστητος ὤν.

Suidas: *Ἀνάριστος· μᾶλλον δὲ ἀναρίστητος, Ἀριστι Πολυείδῳ· Διὰ τῆς ἀγ. τρέχω, ἀν. ὤν.* Scripsi *τρέχων.*

445 IV (2, 1135)

Ἐλλιμενίζεις ἢ δεκατεύεις.

Pollux IX 31: *Καὶ ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πολυείδῳ. μενίζεις κτλ.*

446 V (2, 1135)

Photius p. 13 19. Suidas, Etymolog. M. p. 373 19 e Apostol. IX 9 p. 105: *Ἔρημον ἐμβλέπειν. ἀκίνητον ἀ θρόν· οἷον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲ πωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ* (Suidas et Etymol. M λυείδῳ).

447. 448 VI VII (2, 1136)

Etymol. M. p. 451 52: *Θησειότριψ· ὁ ἐν τῷ (διατρίψας. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ. καὶ θησομύζειν τῷ αὐτῷ λέγεται.* vulgo *δὲ τὸ ἐν αὐτῷ λέγειν.* Correxi fordius ad Hesiod. Th. 709 ex codice.

449. 450 VIII IX (2, 1136)

Moeris p. 205 19. *Οὐκ ἀπήρκει· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀ Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ.* Pollux IX 130: *Ἀριστοφάνης Πολυείδῳ καὶ προσεμφερὴς εἶπε.*

Π Ρ Ο Λ Γ Ω Ν

451 I (2, 1137)

Σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης.

Photius p. 534 1 et Suidas *Σταθερόν:* — *τινὲς τ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς Σταθερόν· τος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι* (*Προάγωνι* Photius) *θερὰ δὲ κτλ. σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον.*

452 II (2, 1138)

Ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων·
πῶς ἐσίδω ῥύγχος περικεκαυμένον;

Athenaeus III p. 95 d: *Ἀριστοφάνης Προαγῶνι· Ἐ*

μην κτλ. Vs. 2 ex cod. A ἐσίδω. Risit haud dubie Euripidem, vid. Schol. Vesp. v. 61. H. Iacobi: πῶς ἐσθίω τὸ ῥύγχος ἔτι κεκαυμένον;

III (2, 1138) 453

Οἴμοι τάλας, τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;
βάλλ' ἐς κόρακας. πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;

Pollux X 44: Ὅτι δὲ οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἀποπάτου τὰ λάσανα ὀνομαστέον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ τιθεμένου καὶ ἐπαιρουμένου, μαρτυροῦσιν Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Προαγῶνι οὕτω· Οἴμοι τάλας κτλ.

IV (2, 1138) 454

Κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδών ποτε
ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Athenaeus III p. 80 a: Ἄλλοι δέ φασιν ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι μεσημβρίας· νοσώδη γὰρ εἶναι τότε. ὡς καὶ Θεοπράτης ἐν Κραπατάλοις εἴρηκεν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Προαγῶνι Κάμνοντα δ' αὐτὸν κτλ.

V (2, 1139) 455

Τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;

Athenaeus IX p. 380 d: Παραφέρειν — Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι· Τί οὐκ ἐκέλευσας κτλ.

VI (2, 1139) 456

Ὥρα βαδίζειν μοὐστὶν ἐπὶ τὸν δεσπότην·
ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἴομαι δεδειπνάναι.

Athenaeus X p. 422 e: Δεδειπνάναι — Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι· Ὥρα βαδίζειν κτλ. Vs. 1 μοὐστὶν ἐπὶ scripsi, cod. P μοι 'στὶν ἐπί, Casaubonus et Dindorfius μοὐστὶ πρός.

VII (2, 1139) 457

Ὁ δ' ἀλφίτων γε πριάμενος τρεῖς χοίνικας
κοτύλης δεούσας εἴκοσ' ἀπολογίζεται.

Athenaeus XI p. 478 f: Ἀθηναῖοι δὲ μέτρον τι καλοῦσι κοτύλην. — Ἀριστοφάνης Προαγῶνι· Ὁ δ' ἀλφίτων κτλ. In epitome ἀλφίτων χοίνικας τρεῖς κοτύλης δεούσας legitur, eademque Eustathius p. 1282 53 affert. Vs. 1 γὲ addidit Schweighaeuserus. Vs. 2 εἴκοσ' Casaubonus ex codd. Italis, cod. A οἴκαδ'. Dobraeus ἑκτέα λογίζεται.

VIII (2, 1139) 458

Schol. Platonis p. 322 ed. Bekk. Παροιμία, ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν, ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων,

474 XIV (2, 1145)

Schol. Equ. v. 424: *Κοχώνη τόπος ὑπὸ τὸ αἰδοῖον, τὸ μετ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης καὶ τῶν ἰσχίων. μέμνηται δὲ κοχώνης καὶ ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις Ἀλλὰ συσπᾶσ δεῖ τὰς κοχώνας.* Scribendum *Ἀλλὰ συσπᾶσθαί σε Τὰς κοχώνας,* vel *τὰ κοχώνα.* Cod. *Θ συσπάσαι.*

475 XV (2, 1145)

Pollux X 28: *Τὸ κόρημα· καλεῖται δὲ οὕτω καὶ τὸ σ καὶ τὸ κάθαρμα τὸ κορούμενον. τὸ δὲ ῥῆμα κορεῖν ἂν λ καὶ τὸ μὲν σκεῦος καὶ ῥῆμα ὑπὸ Εὐπόλιδος εἴρηται Κόλαξι Τουτὶ λαβὼν τὸ κόρημα τὴν αὐλὴν κόρει. τὸ ρούμενον ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις Ἀριστοφάνους. ἐν Καλλιππίδῃ (Καλλιππίδου* Elmsl.) *Ἐπὶ τοῦ ματος καθέζομαι χαμαί.* Cf. Meinekius I p. 227.

476—479 XVI—XIX (2, 1146)

Photius p. 404 20: *Πεζίδα· τὴν ὥαν τοῦ ἱματ στοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις.* Pollux X 1 *πήραν πηρίδιον εἴποις ἄν, ὡς ἐν Σκηνὰς καταλ Ἀριστοφάνης.* Hesychius: *Τριτοστάτης· Ἀρι Σκηναῖς.* Recte Dindorfius *Τριτοστάτις.* vid. *καὶ τὴν γυναῖκα δὲ τριτοστάτιν Ἀριστοφάνης* cratio: *Δήμαρχος· — ὅτι δὲ ἠνεχυρίαζον λοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσα*

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑ

480 I (2, 1147. 1148)

Καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὁ

Stobaeus CXXI 18 *περὶ συγκρίσεως ζωῆς καὶ θανάτου.* Vol. III p. 477 ed. Gaisf. *Ἀριστοφάνους Ταγηνισταῖς· Καὶ μὴν κτλ.* Lemma omissum in ed. Trincav., cod. V *Ἀριστοφάνης ταγηνιτ.* totus locus omissus in cod. A. Vs. 6. 7 legebatur *οὐ γὰρ ἄν ποτε οὕτως ἐστεφανωμένοι.* In his *στεφάνοισι* addidit Meinekius, *νεκροὶ* ipse adieci. Vs. 8 Dindorfius adiecit *μύροις.* Vs. 12 *ὅτι* scripsi, vulgo *ὅτ'.* Vs. 14 *χεόμενοι* Seidlerus, codd. *χέομεν.*

II (2, 1149) 481

Ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις
ἀποχρῶσαν ἤδη.

Grammat. Bekkeri p. 439 22 et Suidas: *Ἀποχρώντως. αὐτάρκως, ἱκανῶς. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· Ἀλλὰ στ. κτλ.*

III (2, 1149) 482

Τοῦτον τὸν ἄνδρ' ἢ βιβλίον διέφθορεν
ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις.

Schol. Nubb. 361 et Suidas v. *Πρόδικος: Προδίκῳ — μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς οὕτως· Τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ κτλ.* Vs. 1 inverso ordine Hermannus scripsit *τοῦτον τὸν ἄνδρ' ἤ.* Deinde *διέφθορεν* Kusterus, vulgo *διέφθειρεν.* Vs. 2 Suidas *ἀδολέσχων.* Tum scholiasta *εἴσφρησις.* Cfr. Procl. in Plat. Parm. IV p. 50 ed. Cousin.

IV (2, 1150) 483

Α. Τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
Β. Τὰ Θετταλικὰ μὲν πολὺ καπανικώτερα.

Athenaeus X p. 418 d: *ταῦτα δὲ καπανικὰ εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς· Τί πρὸς τὰ κτλ. οἷον τὰ ἁμαξιαῖα. Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας ἔλεγον.* Vs. 2 legebatur *καὶ τὰ Θετταλικῶν, καὶ* omisit Stephanus in Thesauro p. CCCXV ed. Londin. *Θετταλικὰ* epitome pro *Θετταλικῶν.* Cf. Eustathius p. 857 30: *Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Λυδῶν δεῖπνα καὶ Θετταλῶν, ὧν τὰ Θετταλικὰ πολὺ καπανικώτερα.* Adde Hesychium s. v. *Καπανικώτερα.*

V (2, 1150) 484

Τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν·
εἶτ' ἰσθμιακὰ λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροὶ
ᾄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον.

Athenaeus XV p. 677 b: *Ἰσθμιακόν. οὕτως τοῦτον καλούμενον στέφανον Ἀριστοφάνης μνήμης ἠξίωσεν ἐν Ταγηνισταῖς λέγων οὕτως· Τί οὖν ποιῶμεν κτλ.*

485 VI (2, 1151)

Ἐρείδετον, κἀγὼ κατόπιν σφῷν ἕψομαι.

Photius p. 13 2: Ἐρείδειν· τὸ ἐσθίειν σφοδρῶς· ἢ ἄλλο τι ἐνεργεῖν συντόνως. Ταγηνισταῖς Ἐρείδετον κτλ.

486 VII (2, 1151)

Οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς οὐ
ἀπελάγχανεν.

Harpocratio: Ἀπολαχεῖν· ἀντὶ ἁπλοῦ τοῦ λαχεῖν. — Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς Οὐ μὴν κτλ. οὐ om. Darmst. Respicit haec Grammat. Bekk. p. 430 9: Ἀπολαχεῖν· ἀντὶ τοῦ λαχεῖν. οὕτω Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀντιφῶν. Cf. Zon. p. 265. Totum versum Meinekius ita scribit: Οὐ μὴν ὁ σός γ' ἀδελφὸς ἀπελάγχανον.

487 VIII (2, 1151)

Λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος.

Athenaeus III p. 110 f: Κολλάβους δ' ἄρτους ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς Λαμβάνετε κτλ.

488 IX (2, 1151)

Ἅλις ἀφύης μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων.
ἀλλὰ φέρεθ' ἡπάτιον, ἢ καπριδίου νέου
κόλλοπά τιν'· εἰ δὲ μή, πλευρόν, ἢ γλῶτταν, ἢ
σπλῆνά γ' ἢ νῆστιν, ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς
ἠτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
χλιαρῶν.

Athenaeus III p. 96 c: Γλώσσης δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς διὰ τούτων· Ἅλις κτλ. Adde III p. 110 f: Κολλάβους δ' ἄρτους ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς Λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος. καὶ πάλιν· Ἡ δέλφακος ὀπωρινῆς — χλιερῶν. Haec respiciunt schol Equit. 645 (Ald.) Acharn. 649. Suidas in ἅλις, ἀφύα, θωπεύει et παρατέταμαι, Etymol. M. p. 439 44. Photius p. 299 5. Eustathius p. 1752 16. Vs. 1 κάπτων] ἐσθίων scholiasta Acharn. v. 640 et Suidas ἅλ. παρ. θωπεύει. Vs. 2 respicit Athenaeus III p. 107 f. Vulgo ἀλλ' φέρετ' ἀπόβασιν ἡπάτιον, correxit Dindorfius. Vs. 4 σπλῆνά γ' Hermannus. vulgo σπληνός. Respicit Photius p. 299 5: Νῆστιν· τὸ ἔντερον ἢ σπλῆνα ἢ γλῶτταν. Ἀριστοφάνης. ὀπωρινῆς vulgo ἢ ῥίνης. ὀπωρινῆς Athenaeus III p. 110 f, et rursus IV p. 374 f. Vs. 5 vulgo ἢ τριέα. Sed ἠτριαίαν Athenaeus III p. 110 f: ἠτριαῖον autem infra IX p. 374. Cfr. Etymol. M. p. 439 42: Ἀριστοφάνης ἠτριαῖον λέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

ἱ ἠτριαία θηλυκὸν ἐν Ταγηνισταῖς. Cfr. Thesm. Fr. III 6. . 6 χλιερῶν Athen. III p. 110 f exhibet.

X (2, 1152) 489

Μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια.

Athenaeus VII p. 285 e: Ἀφύδια δ' Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς Μηδὲ τὰ μικρὰ τὰ Φαληρικὰ τάδ' ἀφ. Correxit ersonus.

XI (2, 1153) 490

ὁ δ' ἔτνος τοὺν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο παφλάζον.

Pollux X 88: Καὶ κυλίχνας δὲ ἀγγεῖον ὀψοφόρον ἐν Ταγηνισταῖς δόξειεν ἂν Ἀριστοφάνης λέγειν εἰπών· Τὸ δ' ἔτνος ν ταῖς κτλ. Dindorfius τοὺν scripsit.

XII (2, 1153) 491

Ὡς οὐψώνης διατρίβειν
ἡμῶν ἄριστον ἔοικεν.

Athenaeus IV p. 171 b: Ὀψώνην δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ν Ταγηνισταῖς διὰ τούτων Ὡς οὐψώνης κτλ. Legebatur ἡμῶν τὸ ἄριστον.

XIII (2, 1153) 492

Ὁ δὲ λύων κύστιν ὑείαν
κἀξαιρῶν τοὺς Δαρεικούς.

Pollux X 151: Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ (τοῦ βαλαντίου) κύστιν ὑείαν, ἐν Ταγηνισταῖς Ὁ δὲ λύων κτλ. Legebatur κἀξαίρων. quod correxi, Bentleius κἀτ' ἐξαιρῶν.

XIV XV (2, 1153) 493. 494

Χθονίας Ἑκάτης
Σπείρας ὄφεων ἐλελιζομένης.
Β. τί καλεῖς [Ἑκάτην] τὴν Ἔμπουσαν;

Schol. Ran. 293: Ἔνιοι δὲ (τὴν Ἔμπουσαν) τὴν αὐτὴν τῇ Ἑκάτῃ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς. Χθονίας Ἑκάτης κίρα σοφῶν ἐξελιζομένη. εἶτα ἐπιφέρει τί καλεῖς τὴν ἔμπουσαν. Vs. 1 et 2 correxi praeeunte Seidlero, qui χθονία σ' Ἑκάτη σπείρας ὄφεων ἐλελιζομένη scripsit, Porson. Ran. 295 θονία θ' Ἑκάτη σπείρας ὄφεων εἱλιξαμένη. Vs. 3 addidi Ἑκάτην.

XVI (2, 1154) 495

Φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ,
παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

Athenaeus IX p. 410 b: Χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ᾧ τὰς

35 VI (2, 1151)

Ἐρείδετον, κἀγὼ κατόπιν σφῷν ἕψομαι.

Photius p. 13 2: *Ἐρείδειν· τὸ ἐσθίειν σφοδρῶς· ἢ ἄλλο τι ἐνεργεῖν συντόνως. Ταγηνισταῖς Ἐρείδετον κτλ.*

486 VII (2, 1151)

Οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς οὗ
ἀπελάγχανεν.

Harpocratio: *Ἀπολαχεῖν· ἀντὶ ἁπλοῦ τοῦ λαχεῖν. — Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς Οὐ μὴν κτλ. οὗ* om. Darmst. Respicit haec Grammat. Bekk. p. 430 9: *Ἀπολαχεῖν· ἀντὶ τοῦ λαχεῖν. οὕτω Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀντιφῶν.* Cf. Zon. p. 265. Totum versum Meinekius ita scribit: *Οὐ μὴν ὁ σός γ' ἀδελφὸς ἀπελάγχανον.*

487 VIII (2, 1151)

Λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος.

Athenaeus III p. 110 f: *Κολλάβους δ' ἄρτους ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς Λαμβάνετε κτλ.*

488 IX (2, 1151)

Ἅλις ἀφύης μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων.
ἀλλὰ φέρεθ' ἡπάτιον, ἢ καπριδίου νέου
κόλλοπά τιν'· εἰ δὲ μή, πλευρόν, ἢ γλῶτταν, ἢ
σπλῆνά γ' ἢ νῆστιν, ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς
ἠτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
χλιαρῶν.

Athenaeus III p. 96 c: *Γλώσσης δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς διὰ τούτων· Ἅλις κτλ.* Adde III p. 110 f: *Κολλάβους δ' ἄρτους ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς Λαμβά-* [redacted] *ἕκαστος. καὶ πάλιν· Ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς —* [redacted] 645 (Ald.) Acharn. 640. [redacted]

καὶ ἠτριαία θηλυκὸν ἐν Ταγηνισταῖς. Cfr. Thesm. Fr. III 6. Vs. 6 χλιερῶν Athen. III p. 110 f exhibet.

X (2, 1152) 489

Μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια.

Athenaeus VII p. 285 c: Ἀφύδια δ' Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς Μηδὲ τὰ μικρὰ τὰ Φαληρικὰ τάδ' ἀφ. Correxit Porsonus.

XI (2, 1153) 490

Τὸ δ' ἔτνος τοὺν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο παφλάζον.

Pollux X 88: Καὶ κυλίχνας δὲ ἀγγεῖον ὀψοφόρον ἐν Ταγηνισταῖς δόξειεν ἂν Ἀριστοφάνης λέγειν εἰπών· Τὸ δ' ἔτνος ὐν ταῖς κτλ. Dindorfius τοὺν scripsit.

XII (2, 1153) 491

Ὡς οὐψώνης διατρίβειν
ἡμῶν ἄριστον ἔοικεν.

Athenaeus IV p. 171 b: Ὀψώνην δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς διὰ τούτων Ὡς οὐψώνης κτλ. Legebatur ἡμῶν τὸ ἄριστον.

XIII (2, 1153) 492

Ὁ δὲ λύων κύστιν ὑείαν
κἀξαιρῶν τοὺς Δαρεικούς.

Pollux X 151: Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ (τοῦ βαλαντίου) κύστιν ὑείαν, ἐν Ταγηνισταῖς Ὁ δὲ λύων κτλ. Legebatur κἀξαίρων. quod correxi, Bentleius κᾆτ' ἐξαιρῶν.

XIV XV (2, 1153) 493. 494

Χθονίας Ἑκάτης
Σπείρας ὄφεων ἐλελιζομένης.
Β. τί καλεῖς [Ἑκάτην] τὴν Ἔμπουσαν;

Schol. Ran. 293: Ἔνιοι δὲ (τὴν Ἔμπουσαν) τὴν αὐτὴν τῇ Ἑκάτῃ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς. Χθονίας Ἑκάτης πεῖρα σοφῶν ἐξελιζομένη. εἶτα ἐπιφέρει τί καλεῖς τὴν ἔμπουσαν. Vs. 1 et 2 correxi praeeunte Seidlero, qui χθονία σ' Ἑκάτη σπείρας ὄφεων ἐλελιζομένη scripsit, Porson. Ran. 295 χθονία θ' Ἑκάτη σπείρας ὄφεων εἱλιξαμένη. Vs. 3 addidi Ἑκάτην.

XVI (2, 1154) 495

Φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ,
παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

Athenaeus IX p. 410 b: Χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ᾧ τὰς

χεῖρας ἀπεμάττοντο ὠμολίνῳ. — Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς Φέρε παῖ κτλ.

496 XVII (2, 1154)

Ὑποπεπώκαμεν γάρ, ὦνδρες, καὶ καλῶς ἠρίσταμεν.

Athenaeus X p. 422 f: Καὶ ἠρίσταμεν δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς· Ὑποπεπώκαμεν κτλ. γὰρ addidit Porsonus.

497 XVIII (2, 1154)

Ἀπασκαρίζειν ὥσπερεὶ πέρκην χαμαί.

Suidas: Ἀπασκαρίζειν· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς Ἀπασκαρίζειν κτλ.

498—500 XIX—XXI (2, 1154)

Pollux X 173: Καὶ ὡς ἐν Ταγηνισταῖς Νεβρίδα καὶ λίθους πωρίνους καὶ κηρύκιον.

501 XXII (2, 1155)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 8 33: Τισαμενός· Δεξαμενός, Ἀκεσαμενός, Κλαυσαμενός· καλεῖται δὲ ἐν Μαλακοῖς· Ἀγχομενὸς γενναῖα βοιώτιος ἐν Ἀγχομενοῦ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.

502. 503 XXIII XXIV (2, 1155)

Herodianus Piersoni p. 465: Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐχὶ ἀπέδρων. καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς Δεῦρο δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν. Adde Bekkeri Anecd. p. 1066. Respicit Phrynichus ibidem p. 11, 1. item Phrynichus Lob. p. 266: ἐγὼ δὲ ἀπέδραν ἐκεῖνον δευρὶ ἄνθρωπον δή (vel δευριανὸν δεῖ), quae ita sunt constituenda:

Ἐγὼ δ' ἀπέδραν ἐκεῖνον.
Δευρὶ δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν.

504 XXV (2, 1155)

Galenus ad Hipp. aphor. V p. 322 ed. Basil.: Ἀμφιδέξιον Εὐριπίδης εἴρηκε σίδηρον τὸν ἑκατέρωθεν μὲν τέμνοντα. — κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμφαρίστερον Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐν Ταγηνισταῖς ἄνθρωπον ἀριστερόν.

505—507 XXVI—XXVIII (2, 1156)

Pollux X 47: Βάθρα, βαθράδια, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς. Schol. Platonis Bekk. p. 368: Διὸς Κόρινθος. μέμνηται δὲ ταύτης Ἀριστοφάνης — καὶ ἐν Ταγηνισταῖς.

i versum tertium affert X 80. Idem VI 83: *Καὶ τρίποδες — Τελμισεῦσιν Ἀριστοφάνους.*

VI (2, 1160) 526

Οἴνου τε Χίου στάμνον ἥκειν καὶ μύρον.

Pollux X 72: *Ἀριστοφάνης ἐν Τελμησεῦσι* (alii libri *τελμισσεῦσι*) *λέγει· Οἴνου τε κτλ.*

VII (2, 1160) 527

Πινακίσκον ἄπυρον ἰχθυηρόν.

Pollux X 82: *Ἀριστοφάνης δ' ἔοικε διαιρεῖν τινας ἀπύους καὶ ἐμπύρους πινακίσκους, ὡς ὅταν φῇ ἐν Τελμησεῦσι* codices aliquot *τελμισσεῦσι*) *Πινακίσκον κτλ.*

VIII (2, 1161) 528

Μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον, εὕρημα Μετάλλου.

Hesychius: *Μετάλλειον μύρον· Ἀριστοφάνης Μεταπέμπου κτλ.* Alios in hoc versu legisse *Μεγάλλου* apparet ex Athenaei IV p. 690 f. nbi fabulae nomen. Adde Etymol. M. p. 587 7.

IX (2, 1161) 529

Athenaeus VII p. 308 f: *Ἀριστοφάνης δ' ἐν Τελμισσεῦσιν Μελανοπτερύγων ἔφη κορακίνων.*

X (2, 1161) 530

Grammat. Bekkeri p. 386 6: *Ἀλφιτόχρωτος κεφαλῆς· ἡ πολιᾶς. Τελμισσεῦσιν Ἀριστοφάνης.* Respiciunt Hesychius: *Ἀλφιτόχρως· λευκή, πολιά,* et Eustathius p. 868 37 et p. 976 53.

XI (2, 1161) 531

Hesychius: *Πύλαι· Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λέγει. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκτροπὰς τοῦ ὄμματος καὶ τὰς φλέβας.* Dobraeus Aristophanem *πυλαωροὺς* esse recte statuit.

XII (2, 1162) 532

Harpocratio: *Σιπύα· — σιτηρὸν ἀγγεῖόν ἐστιν ἡ σιπύα. ἡ δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς· Εὔπολις φησὶ γένει, Ἀριστοφάνης Τελμισεῦσιν.*

XIII (2, 1162) 533

Etymol. M. p. 142 143: *Ἀρίστυλλος· ὄνομα παρ' Ἀριστοφάνει — παρὰ τὸ Ἀριστοκλῆς Ἀρίστυλλος. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ἀπολλωνίου εἰσαγωγῇ ἢ περὶ παθῶν. Διογένης Ἀπολλωνιανὸς* cod. Aug.) *ἀντὶ τοῦ ἄριστος. καὶ Ἀριστοφάνης*

χεῖρας ἀπεμάττοντο ὠμολίνῳ. — Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς Φέρε παῖ κτλ.

496 XVII (2, 1154)

Ὑποπεπώκαμεν γάρ, ὦνδρες, καὶ καλῶς ἠρίσταμεν.

Athenaeus X p. 422 f: *Καὶ ἠρίσταμεν δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς· Ὑποπεπώκαμεν κτλ. γὰρ* addidit Porsonus.

497 XVIII (2, 1154)

Ἀπασκαρίζειν ὥσπερεὶ πέρκην χαμαί.

Suidas: *Ἀπασκαρίζειν· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς Ἀπασκαρίζειν κτλ.*

498—500 XIX—XXI (2, 1154)

Pollux X 173: *Καὶ ὡς ἐν Ταγηνισταῖς Νεβρίδα καὶ λίθους πωρίνους καὶ κηρύκιον.*

501 XXII (2, 1155)

Herodianus *περὶ μονήρους λέξεως* p. 8 33: *Τισαμενός. Δεξαμενός, Ἀκεσαμενός, Κλαυσαμενός· καλεῖται δὲ ἐν Μαλακοῖς· Ἀγχομενὸς γενναῖα βοιώτιος ἐν Ἀγχομενοῦ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.*

502. 503 XXIII XXIV (2, 1155)

Herodianus Piersoni p. 465: *Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐχὶ ἀπέδρων. καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς Δεῦρο δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν.* Adde Bekkeri Anecd. p. 1066. Respicit Phrynichus ibidem p. 11, 1. item Phrynichus Lob. p. 266: *ἐγὼ*

884: *Τὴν ἀκαλήφην μεταφορικῶς τὸ τραχὺ καὶ δηκτικόν, καὶ* (*κραναὴν* inserit H. Iacobi) *ἀκαλήφην λέγεσθαί φησι ...ης Φοινίσσαις.* Vs. 3 affertur etiam in Cram. An. Paris. p. 104.

V VI (2, 1169) 554. 555

Pollux VII 199: *Ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις θεα-...πώλης ὁ θέαν ἀπομισθῶν.* Idem X 155: *Μυάγρα· ...ιστοφάνης δὲ ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι.*

Ω Ρ Α Ι

I (2, 1171) 556

Α. Ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικυούς, βότρυς, ὀπώραν,
*στεφάνους ἴων * * * κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.*
αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας,
πῦον, χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια.
ὑριχοὺς δ' ἴδοις ἂν νιφόμενα σύκων ὁμοῦ τε μύρτα.
ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν.
ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ.
*Β. * * μέγιστον ἀγαθόν, εἴπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ*
...ου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. Γ. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον.
...μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο.
Β. ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον φύσας ἀφειλόμην ἄν.
Α. κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀθηνῶν·
τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
Γ. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς. Α. τιὴ τί;
Γ. Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν.

Athenaeus IX p. 372 b: *Χειμῶνος δὲ ὥρᾳ ποτὲ κολοκυν-...ῶν ἡμῖν περιενεχθεισῶν πάντες ἐθαύμαζον νεαρὰς εἶναι νο-...ζοντες, καὶ ὑπεμιμνησκόμεθα ὧν ἐν Ὥραις ὁ χαρίεις Ἀρι-...φάνης εἶπεν ἐπαινῶν τὰς καλὰς Ἀθήνας ἐν τούτοις Ὄψει ...* Vs. 4 *πῦον* Dindorf. vulgo *πύον*. *χελιδόνια* Porsonus in ...vers. p. 109. codd. *χελιδόνα*. Vs. 5 vulgo *ὑρισσούς*. Co-... A *ὑρισοὺς* altero σ eraso. Epitome *ἴδοις δ' ἂν νιφόμενα ... ὁμοῦ τε μύρτα.* Porsonus *ὑριχούς* restituit, praeterea ...si *ὑριχοὺς δ' ἴδοις ἂν νιφόμενα σύκων ὁμοῦ τε μύρτα.* ...11 *τοῦτ'* Brunckius, vulgo *τοῦτον*. *φύσας*] ita correxit Fritz-..., vulgo *φήσας*. Vs. 12 *δρῶ* Casaubonus. Libri *δρῶν*. *Ἀθη-...* Brunckius, vulgo *Ἀθηναίων*. Vs. 13 addidi *δ'* ex cod. Laur. ...exit Athenaeus XIV p. 653 f: *Ὅτι δὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις διη-...ῖς ἦσαν αἱ ὀπῶραι πᾶσαι μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις,* ... epitome *ἐν Εἰρήνῃ.*

557 II (2, 1172)

Ἐμοί
κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
ἐκεῖ δ' ἕως ἂν πρᾶσιν εὕρωμεν μένειν.

Pollux VII 13: Ὁ δὲ οἱ νῦν φασι τοὺς οἰκέτας ἀ
αἰτεῖν ἔστιν εὑρεῖν ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Ὥραις Εἴ μο
τιστον κτλ. Ἐμοί Toupius Emend. IV p. 370. Idem c
quod legebatur εὕρωμεν πρᾶσιν.

558 III (2, 1173)

Τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον.

Schol. Avium v. 874: Φρυγίλῳ Σαβαζίῳ: ἐπεὶ Φρ
θεός. καὶ ἐν Ὥραις Τὸν Φρύγα κτλ. Respexit huc Cic
Legibus II 15: "Novos vero deos et in his colendis no
pervigilationes sic Aristophanes, facetissimus poeta vete
moediae, vexat ut apud eum Sabazius et quidam alii dii
grini iudicati e civitate eiiciantur."

559 IV (2, 1173)

Διέφθορας τὸν ὅρκον ἡμῶν.

Ammonius p. 41: Διέφθορε· — Ἀριστοφάνης Ὥραι
φθορας κτλ. Ὥραις Coddaeus. Legebatur Κόραις. Cf. E
p. 191 28.

560 V (2, 1173)

Schol. Vesp. v. 1187: Ἀνδροκλέα δὲ Κρατῖνος Σε
φησὶ δοῦλον καὶ πτωχόν, ἐν δὲ Ὥραις ἡταιρηκότα ἄ
αὐτόν. Scribendum Ἀριστοφάνης pro ἄρα.

561. 562 VI VII (2, 1173. 1174)

Grammat. Bekkeri p. 425 3: Ἀπίχθυς· τοὺς μὴ ἐ
μένους ἰχθῦς. Ἀριστοφάνης Ὥραις. Ἄπιχθυς Pollux
affert ex Aristophane VI 41: Ὡς ἄπιχθυς παρὰ Ἀριστο
ὁ ἰχθύων ἄγευστος. probabile est poetam utrumque usurp
vid. Eustathius p. 1720 24: ἰστέον δὲ ὅτι ὁ παντελῶς
ἰχθὺς ἄπιχθυς ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἐδήλο
μὴ ἐσθιόμενον. καὶ φέρουσιν ἐκεῖνοι χρῆσιν εἰς τοῦ
τοῦ κωμικοῦ (h. e. ex Horis Aristophanis). ἐν μέν
περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνο
ρεται ὅτι ἀπίχθυες κατά τινας οἱ μὴ ἐσθίοντες ἰχ
καὶ φέρει ἐκεῖνος καὶ Ἀριστοφάνους χρῆσιν ἐξ Ἐρεχθέως

Τοὐνθένδεν ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ.

Sed hic quoque versus ad Horas referendus videtur.

VIII—XI (2, 1174) 563—566

Hesychius: Ἀρᾶς ἱερόν· ἱερὸν Ἀρᾶς Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ὥραις. ἔνιοι δὲ τὴν βλάβην λέγειν αὐτὸν ἐνόμισαν. Pollux X 160: Ἀσκοπήρα, ὡς ἐν ταῖς Ὥραις Ἀριστοφάνους. Hesychius: Δικαστικόν· Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις τριώβολόν φησιν εἶναι. οὐ μέντοι ἕστηκεν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο. Idem: Ζεῦγος τριπάρθενον· Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ. καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ Χαρίτων τριζύγων. Ἀριστοφάνης Ὥραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε Ζεῦγος τρίβολον. παραδέδοται δὲ ὅτι καὶ τριζύγοις ἅρμασί τινες ἐχρήσαντο καὶ ὅτι τάσσουσι τὸ ζεῦγος ἐπὶ γ' καὶ δ'. Legebatur τριδούλων, quod correxit Salmasius.

XII (2, 1174) 567

Schol. Vesp. v. 1183: Θεογένης | ὁ Θεογένης οὗτός ἐστιν Ἀχαρνεύς, ὃν καὶ ἐπὶ τῷ μεγάλα ἀποπατεῖν κωμῳδοῦσιν. ἦλον δὲ ἐν ταῖς Ὥραις.

XIII—XV (2, 1175) 568—570

Schol. Luciani p. 186 Iacob. Ὁ μὲν Καλλίας οὗτος, ὡς φησιν Ἀρχιλόχοις, Ἱππονίκου υἱὸς ἦν, τὸν δῆμον Μελιτεύς, φησὶ Ἀριστοφάνης Ὥραις. Pollux VII 187: Χοιροπῶλαι, φησὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις. Schol. Platonis p. 331: (Χαιρεκράτα Ἀριστοφάνης) ἐν Ὥραις νυκτὸς παῖδα καλεῖ.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

I (2, 1175) 571

Τὴν γυναῖκα δέ
αἰσχύνομαι τό τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω.

Scriptor vitae Aristophanis p. XXVIII — (Ἀριστοφάνης) μετήλλαξε τὸν βίον παῖδας καταλιπὼν τρεῖς, Φίλιππον ὁμώνυμον τῷ πάππῳ καὶ Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα. — τινὲς δὲ δύο φασί, Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη Τὴν γυναῖκα δὲ κτλ. ἴσως αὐτοὶς λέγων.

II (2, 1176) 572

Ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρισμένου
ὥσπερ καδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα.

Dio Chrysost. II p. 273 ed. Reiske: Τά τε μέλη (Sophoclis) οὐκ ἔχει πολὺ τὸ γνωμικὸν οὐδὲ τὴν πρὸς ἀρετὴν παράκλησιν, ὅπερ τὰ τοῦ Εὐριπίδου, ἡδονὴν δὲ θαυμαστὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν· ὥστε μὴ εἰκῇ τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ τὸν Ἀριστοφάνην

εἰρηκέναι· Ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους κτλ. Add. Vita Sophoclis p West. ubi diversa confunduntur.

573 III (2, 1176)

Ἐγὼ διὰ ταῦτα, μὴ γέλων ὄφλων λάθω,
περὶ τὴν κεφαλὴν ἐξήμμεθα πηνίκην τινά.

Grammat. Darmstad. apud Hermann. Opusc. III p. 40: *δῆλον ὅτι οἱ παλαιότεροι κωμικοὶ πηνίκην καὶ πηνι ἔλεγον. Κρατῖνος· πονηροὺς ἀνθρώπους πηνικίζων ἐξα λέγεται δὲ πηνίκη ἡ ἐπίθετος κόμη· ὅθεν τὸ ῥῆμα, τούτοις· Ἐγὼ δὲ διὰ ταῦτα — ἐξῆμμαι πηνίκην τινά.* A phanis esse coniicias ex Plutarcho Sympos. III 2: *Καὶ τῶ μικῶν ἔνιοι τὴν πικρίαν ἀφαιρεῖν δοκοῦσι τῷ σκώπτειν τούς, ὡς Ἀριστοφάνης εἰς τὴν φαλακρότητα.*

574 IV (2, 1177)

Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε,
σὺ δὲ ξυνέζης εἰς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ,
καὶ συνεποίεις, ὥς φασι, τὴν μελῳδίαν.

Auctor vit. Eurip. editus a Rossignolio in *Journal de vans* (p. 136 West.): *Ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε, κατέλιπεν αὐτ γυναῖκα βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ Κηφισοφῶντος, οὖν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης· Κισιφῶν — συνέζης εἰς τὰ Εὐριπίδου — φησὶ καὶ τὴν τραγῳδίαν.* Ita codex, co editor. Vs. 2 *σὺ δὴ συνέζης* Herm. Op. V 202.

575. 576 V VI (2, 1177)

Τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν.
Τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν,
ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνε πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχημάτίσαντας.

Athenaeus I p. 21 f: *Ἀριστοφάνης γοῦν (παρὰ δὲ τοῖς μικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πίστις) ποιεῖ Αἰσχύλον λέγοντα· Τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματα ἐπι καὶ πάλιν· τοὺς Φρύγας κτλ.* Casaubonus *συλλυσόμενοι συλλισόμενοι* vel *συλλησόμενοι.*

577 VII (2, 1178)

Ὅστις ἐν ἡδυόσμοις
στρώμασι παννυχίζων
τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.

Athenaeus II p. 48 c: *Ἀριστοφάνης· Ὅστις ἐν ἡδυό κτλ.* Cf. Eustathius p. 1570 5.

VIII (2, 1178) 578

. . . . Ἐν δὲ τοῖς ὄρεσιν αὐτόματα μιμαίκυλα
φύεται πολλά.

henaeus II p. 50 e: Ταῦτα ὁ Ἀσκληπιάδης, φησί, μοι λέγειν περὶ τῶν μιμαικύλων. — Ἀριστοφάνης· Ἐν τοῖς αὐτομάτοισιν τὰ μιμ. φύεται πολλά. Correxit Dobraeus anapaestos faceret, ἐν τοῖς ὄρεσιν δ' — ἐφύετο. Ipse δέ et αὐτόματα scripsi.

IX (2, 1178) 579

Ἄγε νυν τὰς ἀμυγδαλᾶς λαβὼν
τασδὶ κάταξον τῇ κεφαλῇ σαυτοῦ λίθῳ.

enaeus II p. 53 a: (Ἀμυγδαλαί) Ἀρίσταρχος καὶ τὸν καρκὶ τὸ δένδρον ὁμοίως προφέρεται κατ' ὀξεῖαν τάσιν. νος δ' ἀμφότερον περισπᾷ. — Ἀριστοφάνης Ἄγε νυν Vs. 2 τῇ κεφαλῇ Dobraeus. vulgo τὴν κεφαλήν.

X (2, 1179) 580

Ἐν δὲ Κλεωναῖς ὀξίδες εἰσίν.

henaeus II p. 67 d: Μνημονεύει δέ που (Ἀριστοφάνης) ῦ ἐκ Κλεωνῶν ὄξους ὡς διαφόρου· Ἐν δὲ Κλ. ὀξύτιδες Correxit Casaubonus.

XI (2, 1179) 581

Ἀλλ' ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν
Φοῖβε μαχαίρας,
καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους.

henaeus IV p. 173 d: εἰς ταῦτα δὲ ἀποβλέπων καὶ Ἀρι-ης ἔφη· Ἀλλ' ὦ κτλ. Cf. Eustath. p. 1560 16.

XII (2, 1179) 582

Λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

henaeus VII p. 310 f: Λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἰχθύων διαφέρει (ὁ λάβραξ), ἐπινοητικὸς ὢν τοῦ διαἑαυτόν. διὸ καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Ἀριστοφάνης φησί ξ κτλ.

XIII (2, 1179) 583

Ἡδύς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.

henaeus X p. 444 d: Καλῶς ἄρα καὶ Ἀριστοφάνης Ἀφρο-γάλα τὸν οἶνον ἔφη εἰπών· Ἡδύς τε πίνειν κτλ. Por-ἡδύς γε.

584 XIV (2, 1179)

Πικρότατον οἶνον τήμερον πίει τάχα.

Athenaeus X p. 446 d: *Πίομαι δὲ ἄνευ τοῦ ν λεκτέον, ἐκτείνοντας δὲ τὸ ι. — Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι* (v. 1289) *Κοὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου. καὶ ἐν ἄλλοις· Πικρότατον οἶνον τήμερον πίει τάχα.* [*ὡς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι.*] Correxit haec Dindorfius. Legebatur *πιεῖ. Τάχα ὡς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι,* et epit. *εὕρηται δὲ καὶ τὸ πιοῦμαι, ὡς Ἀριστοφάνης, πικρότατον οἶνον τήμερον πιῇ.* Cf. Eustath. p. 1253 50, grammaticus Hermanni p. 321 et Cram. Anecd. Paris. IV p. 246 7.

585 XV (2, 1180)

Τὸ δ' αἷμα λέλαφας τοὐμὸν ὦναξ δέσποτα.

Athenaeus XI p. 485 a: *Ἀφ' ἧς* (*λεπαστῆς*) *ἐστι λάψαι, τουτέστιν ἀθρόως πιεῖν. — φησὶ γάρ που ὁ αὐτὸς* (*Ἀριστοφάνης*) *Τὸ δ' αἷμα κτλ. οἷον ἄθρουν μ' ἐξέπιες.* Cf. Eustathius p. 1246 36, ubi *τὸ δέπας λέλαφας.*

586 XVI (2, 1180)

Οὐδὲν γὰρ ὄντως γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων.

Athenaeus XIV p. 652 f: *Ὄντως γὰρ κατὰ τὸν Ἀριστοφάνην Οὐδὲν κτλ.*

587 XVII (2, 1180)

Ἐκφέρετε πείκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.

Athenaeus XV p. 701 b: *Ἵνα κἀγὼ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα ἀναφωνήσω τάδε τὰ τοῦ ἡδίστου Ἀριστοφάνους· Ἐκφέρετε κτλ.*

588 XVIII (2, 1180)

Ἐχθρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

Clemens Alexandr. Stromat. VI p. 745: *Εὕροις δ' ἂν καὶ Θεόγνιδος* (v. 457) *εἰπόντος Οὗτοι χρήσιμόν ἐστι νέα γυνὴ ἀνδρὶ γέροντι· οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος, Ἀριστοφάνη τὸν κωμικὸν γράφοντα Αἰσχρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.* Scripsi *ἐχθρόν*, cf. Eur. Stob. 71 7. Alii *πικρόν.*

589 XIX (2, 1181)

Βέβαιον ἕξεις τὸν βίον δίκαιος ὤν,
χωρίς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς.

Clemens Alexandr. Strom. VI p. 751: *Ἀριστοφάνους γράφοντος Βέβαιον κτλ. ὁ Ἐπίκουρος λέγει Δικαιοσύνης καρπὸς μέγιστος ἀταραξία.* Aristophanes si revera hos versus scripsit,

de quo dubitat Meinekius Hist. com. p. 321, nescio an dixerit *ἄξεις τὸν βίον.*

XX XXI (2, 1181) 590. 591

Πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.
Ὀπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι.

Schol. Platonis p. 371: *Ἄττα. Ἐρατοσθένης δὲ χρονικῶς αὐτό φησι παραλαμβάνεσθαι· Πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται. καὶ πάλιν. Ὀπηνίκα ἄτθ' ὑμεῖς ὀρχούμενοι πιᾶτε.* Vs. 1 ap. Siebenkees. p. 23 et ap. Ruhnk. p. 35 *πύθου χελιδὼν κἀποθ' ἄττα.* Aristophani tribuit Eustathius p. 148 *Ἀριστοφάνης (τὸ πότε)· Πύθου χελιδὼν κτλ.* Et apud Harpocrationem v. *Ἄττα* legebatur: *Ἀριστοφάνης δὲ ἐπὶ χρόνου Πύθου χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.* At Bekkerus ex codd. *ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα· Χιονίππου· Πυθοῦ χελ. κτλ.* et similiter Philemo p. 30: *ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα, ὡς χιονίππου πύθου χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται,* ut fortasse sit *Χιωνίδου* legendum. vide supra p. 5. Corrupte Etymol. M. p. 167 46. Cf. praeterea Grammat. Bekkeri p. 460 32 et Suidam v. *ἄττα.*

XXII (2, 1182) 592

Ἄλλαι δὲ κναμίζουσιν αὐτῶν· εἰσὶ δέ
ἤδη πρὸς ἄνδρας ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

Pollux II 18: *Ἀριστοφάνης γὰρ κναμίζειν τὰς ἀκμαζούσας (παρθένους) ἔφη· Ἄλλαι δὲ κτλ.* Ita cod. A apud Bekkerum, nisi quod vs. 2 *εἰς* habet pro *πρός.* Vulgo *αὐτῶν. ἤγουν πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπ. σχ.*

XXIII (2, 1182) 593

Λούσησθε καὶ κτενίσησθε πρὸς τὸν ἥλιον.

Pollux II 34: *Ἀριστοφάνης Λούσησθε κτλ.*

XXIV (2, 1182) 594

Ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ.

Pollux II 39: *Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει (ἡ κεφαλὴ) σκάφιον· Ἵνα μὴ κτλ.* τὸ addidit Toupius.

XXV (2, 1183) 595

Ἵνα ξυνῶσιν ᾧπερ ἥδεσθον βίῳ,
σκώληκας ἐσθίοντε καὶ μυλακρίδας.

Pollux II 189: *Ἡ μέντοι κωμῳδία ἢ τὴν ἀλετρίδα μυλακρίδα καλεῖ ἢ ζῷόν τι ἐν τῷ μύλωνι γινόμενον, ὡς Ἀριστοφάνης λέγει· Ἵνα ξυν. κτλ.*

596 XXVI (2, 1183)

Ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάρκινον.

Pollux II 233: Ἀριστοφάνης δὲ εἴρηκεν· Ὡς οὐχ κτλ. ὡς οὐχ ἕτερον om. cod. Iungerm.

597. 598 XXVII XXVIII (2, 1183)

Φθέγξαι σὺ τὴν φωνὴν ἀναστήσας ἄνω.
Φθέγμα κεκράτηκε.

Pollux IV 114: Καὶ Ἀριστοφάνης πού φησι· Φθέγξαι σὺ τὴν φ. ἀναστοιχήσας ἄνω· ὁ δ' αὐτὸς καὶ φθέγμα κεκράτηκε. Falckenb. ἀνατειχήσας, scripsi ἀναστήσας. Meinekius ἀνατειχίσας.

599 XXIX (2, 1183)

Τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἢ κοκκύμηλ' ἠκρατίσω;

Pollux VI 24: Ἔστι δὲ τὸ ἀκρατίσασθαι καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει· Τί τὸ κακὸν κτλ.

600 XXX (2, 1183)

Τὸν Πειραιᾶ δὲ μὴ κεναγγίαν ἄγειν.

Pollux VI 31: Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ κεναγγιᾶν εἴρηκε, Ξενοφῶν δὲ βούλιμον (βουλιμιᾶν scribendum videtur) καὶ Ἀριστοτέλης δὲ τὸν Πειραιέα μὴ κεναγγίαν ἄγειν. sed cod. Iungerm. Kühn. al.: Ἀριστοφάνης δὲ τὸν πειραιᾶ (vel πειρεᾶ) κτλ. Recte Meinekius II p. 667 τὸν Πειραιᾶ δέ.

601 XXXI (2, 1184)

Τὸν σαπέρδην ἀποτῖλαι χρή,
καὶ καταπλῦναι κᾆτ' ἐκπλῦναι
καὶ διαπλῦναι.

Pollux VI 49: Ἀριστοφάνης· τὸν σαπέρδην ἀποτῖλαι χρὴ καὶ καταπλῦναι καὶ κατεκπλῦναι κτλ. Correxit Porsonus Adv. p. 282.

602 XXXII (2, 1184)

Χορδαί, φύσκαι, πάσται, ζωμοί,
χόλικες.

Pollux VI 56: Καὶ πάσται δέ εἰσι ζωμὸς ἀλφίτων — Ἀριστοφάνης δέ φησι· Χορδαὶ κτλ.

603. 604 XXXIII a. b (2, 1184)

Πολφοὺς δ' οὐχ ἥψον ὁμοῦ βολβοῖς.
Ἵν' ἐπαγλαΐσῃ τὸ παλημάτιον καὶ μὴ βήττων καταπίνῃ.

Pollux VI 62: Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ τῶν πολφῶν μνημονεύει Πολφοὺς κτλ. Εἴη δ' ἂν ἔτνους ἰδέα καὶ τὰ χίδρα.

γνεται δὲ ἐκ πυροῦ χλωροῦ, ὃν χιδρίαν Ἀριστοφάνης καλεῖ· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ παλημιάτιον ῥόφημά τι ὠνόμασεν· Ἵν' ταγλαΐσῃ κτλ. ἴσως δ' ἂν εἴη ἐκ παιπάλης, ὅ ἐστι τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. Etiam χιδρίας in perdita aliqua fabula gebatur.

XXXIV (2, 1184) 605

Ἤ τις κύουσ' ἐφάνη κύος τοσουτονί.

Pollux II 6: Τὸ δὲ κύημα καὶ κύος Ἀριστοφάνης κέκληκεν· Ἤ τις κτλ.

XXXV (2, 1184) 606

Ὀξυγλύκειάν τἄρα κοκκιεῖς ῥόαν.

Pollux VI 80: Εἴποις δ' ἂν καὶ κοκκίσαι ῥοιὰν κατὰ Ἀριστοφάνην Ὀξυγλύκειαν κτλ. τουτὶ δὲ τὸ ἰαμβεῖον Ἀριστοφάνης οὐκ ἴδιον ὃν εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου.

XXXVI (2, 1185) 607

Τὴν χύτραν,
ἐν ᾗ τὰ κρεάδι' ἥψες ἐζωμευμένα.

Pollux VII 26: — καὶ ζωμεῦσαι· καὶ Ἀριστοφάνης· Τὴν χύτραν κτλ. Legebatur ἕψεις, correxit Dobraeus ad Plut. v. 227.

XXXVII (2, 1185) 608

Ἀνήσεις κροκύδα μαστιγουμένην.

Pollux VII 64: Καὶ κροκὺς δὲ μέρος ἐσθῆτος. — Ἀριστοφάνης δὲ Ἀνήσεις κτλ. Vulgo ἂν ἔσω. ἀνήσεις cod. Falckenb. Schneiderus μαστιγουμένη.

XXXVIII (2, 1185) 609

Ἀλλὰ τὸ στρόφιον λυθέν
τὰ κάρυά μοὐξέπιπτεν.

Pollux VII 67: Τὸ γυναικεῖον ζώνιον — στρόφιον ὠνόμαζον, ὡς Ἀριστοφάνης Ἀλλὰ τὸ στρόφιον κτλ.

XXXIX (2, 1185) 610

Πλὴν εἴ τις πρίαιτο δεόμενος
βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκέως.

Pollux VII 108: Πρὸ δὲ τῶν καμίνων τοῖς χαλκεῦσιν ἔθος ἦν γελοῖά τινα καταρτᾶν ἢ ἐπιπλάττειν ἐπὶ φθόνου ἀποτροπῇ. καλεῖτο δὲ βασκάνια, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἔφη· Πλὴν εἴ τις κτλ. Vs. 2 βασκάνιον cod. Falckenb., vulgo βασκανίου. Cfr. Phrynichus Bekk. p. 30 5.

611 XL (2, 1186)

Ὥστ' ἀνακῦπτον καὶ κατακῦπτον τοῦ σχήματος οὕνεκα τοῦδε κηλώνειον τοῖς κηπουροῖς.

Pollux VII 143: *Τῶν δὲ τοῖς κηπουροῖς ὑπηρετούντων ἐστὶ καὶ τὸ κηλώνειον — Ἀριστοφάνης· Ὥστ' ἀνακύπτων καὶ κατακύπτων τ. σχ. εἵνεκα τοῦ δὲ κηλωνείον τοῖς κηπωροῖς.* quae correxi. *κηλώνειον* cod. A Kühn., *κηλώνιον* cod. Iungerm. idem *τοῖς κηπουροῖς.* Cf. Basil. Epistol. anthol. p. 11: *Οὐκ ἐῶν ἀνανεύειν καὶ κατανεύειν ὥσπερ τὰ κηλώνεια τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀναγιγνωσκόντων.*

612 XLI (2, 1186)

Pollux VII 162: *Λεπρᾶν κεράμιον ὀξηρὸν ἀντὶ τοῦ μυδᾶν Ἀριστοφάνης λέγει.* Cf. VII 161.

613 XLII (2, 1186)

Κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν.

Pollux VII 195: *Ἴδιον δ' ἂν εἴη (τὸ κοτυλίζειν) τῶν τὸν οἶνον πιπρασκόντων· καὶ Φερεκράτης μὲν εἴρηκε — Ἀριστοφάνης δέ· Κιρνάντες κτλ.*

614 XLIII (2, 1186)

Οὐκ εἶ λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα
καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί;

Pollux VIII 17: *Ἔνιοι δὲ οἴονται καὶ ἀνάγκην σκεῦος εἶναι δικαστικὸν εἰπόντος Ἀριστοφάνους· Οὐκ εἶ κτλ.* Vs. 1 vulgo *οὐκ ἴῃ,* correxit Porsonus Advers. p. 282. Vs. 2 vulgo *ἐντεῦθεν, ἐντευθενί* Iungermannus.

[redacted]

Suidas: *Αὐαίνεται· ξηραίνεται. — ἡ πρώτη δασύνεται. ριστοφάνης· Ἐνταῦθα δὴ κτλ. καὶ ἑτέρωθι Ὥστ' ἔγωγ' κτλ.*

XLVIII (2, 1187) 619

Τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἕξει μόνας.

Photius p. 266 19 et Suidas: *Μηλῶσαι· τὸ καθεῖναί τι εἰς ἄθος. καὶ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι τὸ διαχρῖσαι τῷ δακτύλῳ. ριστοφάνης· Τὴν* (Suidas *τὸν*) *φάρυγγα* (*φάρυγα* Suid. cod. A) *ηλῶσαι δύο δρ. κτλ.* Correxit Porsonus.

XLIX (2, 1187) 620

Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

Photius p. 460 3 et Suidas: *Προσίσχε τὸ πρόσεχε. — οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι τὸ ὑπισχνοῦμαι, οἵ τε τραγικοὶ καὶ Ἀριστοφάνης· Τὸ πρᾶγμα κτλ.*

L (2, 1187) 621

Ἔφευγε, κἀγὼ τῆσδ' ὑπαντάξ εἰχόμην.

Eustathius p. 1442 3: *Ὑπαντάξ, οὗ μέμνηται Αἴλιος Διονύσιος λέγων ὡς δηλοῖ τὸ ἐξ ἐναντίας, φέρων εἰς χρῆσιν ἐξ Ἀριστοφάνους τὸ Ἔφευγε κτλ. τῆσδ'* scripsi, vulgo *τῆς*.

LI (2, 1188) 622

Οὔκουν μ' ἐάσεις ἀναμετρήσασθαι τάδε;

Phrynichus Bekkeri p. 57 14: *Οὐκοῦν· — καὶ παρ' Ἀριστοφάνει Οὔκουν μ' ἐάσεις κτλ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐάσεις οὖν με.*

LII (2, 1188) 623

Ἐγὼ δ' ὑπερῶ τὸν ὅρκον.

Ammonius v. *ὑπάγειν* p. 140. *Οἱ δὲ βοηθοῦντες τῇ λέξει φασὶν ὅτι ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν — ὥς φησι καὶ Ἀριστοφάνης· Ἐγὼ δ' ὑπαίρω τ. ὅρκον ἀντὶ τοῦ προαίρω.* Ita et Tho. M. 368 16. correxit Valckenarius.

LIII LIV (2, 1188) 624. 625

Εἴ τις κολακεύει περιιὼν καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν.

Grammat. Bekkeri p. 468 19 et Suidas: *Ἀφαιρεῖν κροκύδας. τὶ τῶν πάντα ποιούντων ἕνεκα κολακείας, ἄλλοι τε χρῶνται καὶ Ἀριστοφάνης· Εἴ τις κολακεύει παρὼν κτλ.* Correxi *περιιών*. Adde Phryn. Bekk. p. 4 30. *ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀφαιρεῖ τρίχας φησὶν ἐπί τινος κολακεύειν ἐπιχειροῦντος,* qui iud ignotum fragmentum respexisse videtur.

626 LV (2, 1188)

Δεξιὸν εἰς ὑποδήματ', ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρα.

Suidas v. *Δεξιόν· Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀρ. εἰς ποδανίπτραν. Ἀριστοφάνης· ἐπὶ τῶν ἁρμοδίως τοῖς πράγμασι κεχρημένων.* Melius Helladius in Photii Bibl. p. 533 b ed. Bekk.: *Ὅτι παροιμίαν εἶναί φησι τὸν δεξιὸν πόδα ὑποδεῖσθαι, τὸν δ' ἀριστερὸν νίζειν· φησὶ γὰρ ὁ Πολέμων, ὡς μαρτυρεῖ Δίδυμος, δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρα.*

627 LVI (2, 1189)

Ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς Γέλαν ἀφίξομαι.

Plutarchus compar. Aristoph. et Menandri c. 1, ubi *ὑπὸ γέλωτος εἰς τὸ γελᾶν ἀφ.* legitur: prius correxit Elmsleius, alterum Xylander.

628 LVII (2, 1189)

Τί δῆτα δράσω σ', ὦ κακόδαιμον, ἀμφορεὺς
ἐξοστρακισθείς;

Plutarchus compar. Aristoph. et Menandri c. 1: *Τί δέ σοι δράσω κακόδαιμον κτλ.* quae correxi. Meinckius *δράσων.*

629 LVIII (2, 1189)

Σὺ δ' ὁμέστιος θεοῖς; πόθεν;

Moschopulus ap. Ritschl. Thom. p. 274 16: *Πόθεν — σημαίνει τὸ οὐδαμῶς, ὡς τὸ Ἀριστοφάνους· Σὺ δ' ὁμέστιος κτλ.*

630 LIX (2, 1189)

Ἐξηκεστίδης ἔχων λύραν,
ἔργον Εὐδόξου, τιταίνει ψιθυρὸν εὐήθη νόμον.

Schol. Avv. v. 11: *ἔστι δὲ καὶ ἕτερος (Ἐξηκεστίδης) "ἔχων λύραν ἔργον Εὐδόξου τιταίνει ψιθυρὸν εὐήθη νόμον." μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Πολέμων ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἐρατοσθένους ἐπιδημίας λέγων· Ὁ δὲ Ἐξηκεστίδης κιθαρῳδὸς Πυθιονίκης, νικᾷ δὲ καὶ τὸν τῶν Καρνείων ἀγῶνα τὸν ἐν Λακεδαίμονι καὶ Παναθήναια δίς.* Scribendum *ἔτι δὲ καὶ ἐν ἑτέροις (Ἐξηκεστίδης) ἔχων λύραν.*

631 LX (2, 1190)

Χωρεῖ 'πὶ γραμμὴν λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολήν.

Galenus ad Hippocrat. *περὶ ἀγμῶν* XII p. 161 ed. Charter: *Καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς δὲ τὰ προτεινόμενα τοῦ σώματος, ὡς εἰς ἐμβολὴν παρεσκευάσθαι λέγων, καθότι καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐδήλωσεν εἰπών· Χωρεῖ 'πὶ κτλ.* Legebatur *ὡς ἐμβολῇ* quod correxit Dindorfius.

LXI (2, 1190) 632

Ὃς τὰ μὲν ἀφανῆ μεριμνᾷ, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει.

Achilles Tatius Isagoge in Arat. p. 121 ed. Petav. Legebatur ὃς τἀφανῆ, quod correxi.

LXII (2, 1190) 633

Οὐχ ὅ τι ἐκεῖνος ἔλαχεν. οἰμώζων κάθου.

Zonaras II p. 1168: Κάθου καὶ κάθησο· ἀμφότερα Ἑλληνικά· Ἀριστοφάνης· οὐχ ὅ τι ἐκεῖνος ἔλαχεν. οἰμώζων κάθου. Meinekius II p. 231 οὐχ ὅπερ corrigit.

LXIII (2, 1191) 634

Ὁ δ' ἔχων θέρμα καί
πῦρ ἧκε.

Pollux IV 186: Θέρμα καὶ πῦρ Ἀριστοφάνης ἔφη· Ὁ δ' ἔχων θέρμα καὶ πῦρ. At ἧκε addit Falckenburg. ἔχων necessario requiritur.

LXIV (2, 1191) 635

Σὺ δ' οὐκ ἀνεῖχες αὐτὸν ὥσπερ εἰκὸς ἦν.

Grammat. Bekkeri p. 400 9 et Varin. in Aldi Hortis Adon. p. 16 a (108 Dind.): Ἀνέχειν· — λέγεται ἀνέχειν καὶ τὸ κωλύειν. — καὶ Ἀριστοφάνης· Σὺ δ' οὐκ κτλ.

LXV (2, 1191) 636

Οὕτως τι τἀπόρρητα δρᾶν ἐτημέλει.

Grammat. Bekkeri p. 434 5 et Suidas v. ἀπόρρητα. Ἀπόρρητα πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγορευμένα ἐν τοῖς νόμοις λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Οὕτως τι τ. δρᾶν ἐστι μέλει vel ἔτι μέλλει, quod correxi.

LXVI (2, 1191) 637

Γίγνωσκε τὸν ἄλεισόν τε καὶ τὰ γράμματα.

Etymol. M. p. 61 17: Ἄλεισον· λέγεται ἀρσενικῶς, οἷον Γίνωσκε τὸν ἄλ. καὶ τὰ γρ. Ἀριστοφάνης. ἔστι δὲ εἶδος ποτηρίου. Correxit Porson. in Advers. p. 282.

LXVII (2, 1192) 638

Ὁρῶ γὰρ ὡς στόμφακα διασαυλούμενον.

Etymol. M. p. 270 45: Διασαυλούμενος· ἀβρυνόμενος καὶ διαθρυπτόμενος, παρὰ τὸν σαῦλον τὸν τρυφερὸν καὶ γαῦρον. — Ὁρῶ κτλ. Ἀριστοφάνης. Cf. Zonaras I p. 539. Στόμφακα Gaisfordus, vulgo ὄμφακα.

639. 640 LXVIII LXIX (2, 1192)

Καταντιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότες.
Ἐκβαίνετον τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι.

Etymol. M. p. 280 28: *Διώκετον· ὅτι οἱ Ἀττικοὶ* τοῖς *τρισὶ προσώποις τῶν δυϊκῶν τοῖς δυϊκοῖς χρῶντα Ἀριστοφάνης Καταντιβολεῖτον κτλ.* L. Dindorfius *ἐκμα* coniecit in Thes. Steph. T. III p. 370.

641 LXX (2, 1192)

Καὶ τῶν πρὸς εἴλην ἰχθύων ὠπτημένων.

Etymol. M. p. 298 54: *Εἴλη· σημαίνει τὴν θερμασί τοῦ ἕλη πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει Καὶ τῶ*

642 LXXI (2, 1192)

Ἴκτινα παντόφθαλμον ἅρπαγα τρέφων.

Etymol. M. p. 470 34: *Ἰκτῖνα· — Πλάτων δὲ προ ξυτόνως λέγει, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει Ἴκτινα κτλ.* I Choeroboscus apud Bekk. in annot. ad Etymol. M. p. 901 *ἅρπαγας τρέφων* legitur, Dindorfius *ἅρπαγα στρέφων* con

643 LXXII (2, 1193)

Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι
ἐοικέναι.

Etymol. M. p. 526 20: *Κόλλοπες· — ἐλέγετο δὲ κ νωτιαῖον δέρμα, διὰ τὸ τὴν κόλλαν ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι. Ἀριστοφάνης τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐνδεικνύμενος Οἶμαι γὰρ κτλ.* Cf. Cram. Anecd. Par. IV p. 75 4.

644 LXXIII (2, 1193)

Α. Ποῖ κῆχος; Β. εὐθὺ Σικελίας.

Etymol. M. p. 682 52: *Ποῖ κῆχος· — καὶ Ἀριστοφ Π. κ.* Vulgo *εὐθύς.* Correxit Valckenarius.

645 LXXIV (2, 1193)

Μέλαινα δεινὴ γλῶσσα Βρεττία παρῆν.

Stephanus Byz. *Βρέττος· πόλις Τυρρηνῶν, ἀπὸ Βρ τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βαλητίας τῆς Βαλήτου· οἱ οἰκο Βρέττιοι, καὶ ἡ χώρα Βρεττία, καὶ ἡ γλῶσσα. Ἀριστοφ Μέλαινα κτλ.* Pertinet huc Hesychii glossa: *Βρεττία· μέ ἢ βάρβαρος, ἀπὸ τοῦ Βρεττίων ἔθνους.* Cf. Etym. M p. 2

646 LXXV (2, 1193)

Ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι.

Eustathius p. 73 extr. *Κατὰ δὲ Ἡρωδιανὸν καὶ τὰ*

ς λέγεται. τὸ τάριχος γὰρ καὶ ὁ τάριχος. — Ἀριστο-
Ἐπὶ τῷ ταρίχει κτλ. ὁ αὐτὸς Τάριχον τοῦτον πλύνω.

LXXVI LXXVII (2, 1194) 647. 648

Οὕτω γὰρ ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη.
Ἡ μᾶζα γὰρ σᾶ καὶ τὰ κρέα χὠ κάραβος.

stathius p. 959 42: Τὸ δὲ σῶς εὕρηται, φασί, καὶ θη-
Ἀριστοφάνης Οὕτω παρ' ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς
λέγουσι δὲ καὶ σᾶ τὰ σῶα οἱ παλαιοί, παρ' οἷς καὶ
ώα. — Ἀριστοφάνης Ἡ μᾶζα γὰρ σᾶ καὶ τὰ κρέα χὠ
ς. Philemo in v. σῶος similia exhibet. Vs. 1 Osannus
neus Adv. II p. 257 γὰρ pro παρ'.

LXXVIII (2, 1194) 649

Ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοδὶ χιτώνιον.

stathius p. 1166 52: Χιτώνιον — λεπτὸν ἔνδυμα γυναι-
πολυτελὲς — Ἀριστοφάνης Ἐνδὺς κτλ.

LXXIX (2, 1194) 650

Ἑστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους.

stathius p. 1387 4: Ἐν δὲ ῥητορικοῖς λεξικοῖς φέρεται
ῦτα· ἐκ τοῦ ἀθρόος γίνεται ἄθρους. — καὶ Ἀριστοφά-
πῶτας κτλ.

LXXX (2, 1194) 651

Πόθεν δ' ἐγώ σοι συγγενὴς ὦ φαρμακέ;

stathius p. 1415 62: Ὁ δὲ φαρμακὸς ἤτοι τὸ κάθαρμα.
ιστοφάνης Πόθεν δ' ἐγώ σοι κτλ.

LXXXI (2, 1194) 652

Ἄκων κτενῶ σ', ὦ τέκνον, ὁ δ' οὖν ὑπεκρίνετο,
ἐπὶ Παλλαδίῳ τἄρ', ὦ πάτερ, δώσεις δίκην.

stathius p. 1419 52: Καὶ δικαστήριον ἱστοροῦσιν Ἀθή-
ἐπώνυμον τῆς Παλλάδος. Ἀριστοφάνης Ἄκων κτλ. ἐδί-
δὲ κατὰ Παυσανίαν ἐκεῖ ἀκουσίους φόνους οἱ ἐφέται.
egebatur κτενῶ σε τέκνον, ὁ δ' ὑπεκρίνατο, quae correxi.
io recte habere videtur ἄκων κτενῶ σε, τέκνον, ut ex
e aliove tragico susceptum. Vs. 2 vulgo παρ' ᾧ, emen-
Elmsleius ad Acharn. 323.

LXXXII (2, 1195) 653

Καὶ κύων ἀκράχολος
Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι.

stathius p. 1467 35: Ἑκάτης ἀγάλματα αἱ κύνες. ταύτῃ

γάρ φασι θύονται· ἣν καὶ κυνοπρόσωπον διαπλάττ
Ἀριστοφάνης Καὶ κύων κτλ. Cf. Gramm. Bekk. p. 327 1

654 LXXXIII

Photius p. 342 8: Ὀ πίττομαι, οὐ πείθομαι. καὶ
Βοιώτιον Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις. cod. ὁπλίττ

655 LXXXIV

Gregor. Corinth. p. 69: Οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύτει
σίν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι·

Μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν.

656 LXXXV (2, 1196)

Λίθος τις ὤζησεν τεθυμιαμένος.

Theognostus Bekk. p. 1403, Crameri An. Ox. II p. 14
Ὀζέσω· τὸ ὄζω ἐνίοτε καὶ περισπωμένως λέγεται, ἐξ ο
ὁ μέλλων ὀζέσω, ἀλλὰ καὶ ὀζήσω διὰ τοῦ η, ὡς καὶ Ἀρ
φάνης· Λίθος τις ὄζησεν κτλ. Emendavit Dindorfius, pra
πέλεθος scribendum videtur.

657 LXXXVI (2, 1196)

Ὠιμην δ' ἐγὼ τὸν Κυκλοβόρον καθιέναι.

Schol. Equit. v. 137: Ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς χειμάρρ
Κυκλοβόρος ὑπὸ Ἀθηναίων χωσθείς. τὴν κακοφωνίαν
τοῦ Κλέωνος εἴκασε τῷ ἤχῳ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀλλαχοῦ· Ἀ
κτλ. Legebatur κατιέναι, quod correxi.

658 LXXXVII (2, 1197)

Καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα
Εὔκρατες στύππαξ.

Schol. Equit. v. 254: Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν
βίων: ἔνθα αἱ κάχρυς φρύγονται. κάχρυς δέ εἰσιν αἱ
πισμέναι κριθαὶ ἀφ' ὧν ἡ πτισάνη. σκώπτει δὲ καὶ
Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα. ἐν ἄλλοις γοῦν
ρώτερόν φησι Καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα Εὔκρατες στύπαξ. S
στύππαξ. cf. ibid. ad v. 129.

659 LXXXVIII (2, 1197)

Ἐβάδιζέ μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτρόχων.

Schol. Euripidis Medeae v. 46: Ἐκ τρόχων· βαρυτόνω
νόμων. Ἀριστοφάνης Βαδίζει μοι κτλ. ὡς ἀπὸ γυμνα
οὖν ἐλθόντας τοὺς παῖδας. Correxit Elmsleius ad Med. p.

LXXXIX (2, 1197) 660

Καὶ στρεψίμαλλος τὴν τέχνην Εὐριπίδης.

Schol. Ran. v. 775: *Τῶν ἀντιλογιῶν· παρίστησιν αὐτοῦ περὶ τοὺς λόγους σαπρόν. καὶ ἐν ἄλλοις Στρεψίμελος τὴν ... Εὐριπίδης.* sic Ald. Recte Dindorfius *στρεψίμαλλος*, ut *στρεψίμαλος* M. *στρεψίκαλλος* V. vid. Eustath. p. 1638 17. ...di praeterea *καί*.

XC (2, 1197) 661

Οὔτε νύκτωρ παύεται
οὔθ' ἡμέραν.

Priscianus XVIII p. 222 Krehl. "Attici *μεθ' ἡμέραν* ponunt ... et *νύκτωρ καὶ ἡμέραν. Ἀριστοφάνης· Οὔτε νύκτωρ κτλ.*

XCI (2, 1198) 662

Καὶ πρός γε τούτοις ἥκετον πρέσβη δύο.

Joannes Alex. p. 14 24: *Τὰ δύο εε εἰς η συναιροῦσιν ...οι. — Καὶ πρός γε τούτοις κτλ.* Choeroboscus Bekk. ...: *πρέσβεε, πρέσβη, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει περισπω...· Ἥκετον πρεσβῆ δύο. ὡς ἀπ' εὐθείας ὀξυτόνου, ... ὡς ἀπὸ τοῦ πρεσβεύς, τοῦ πρεσβέος, τὼ πρεσβέε, τὼ ...ῆ.*

XCII (2, 1198) 663

Σφοδελὸν ἐν χύτραισι μεγάλαις ἑψόμενον.

Grammat. Cram. An. Ox. I p. 264 20: *ἀφαιρέσει τοῦ ᾱ, ... καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει Σφοδελὸν κτλ.*

XCIII (2, 1198) 664

Ἑκτεὺς δέ γ' ἐστὶν ἑξαχοίνικον μέτρον.

Erotianus p. 178 ed. Franz. *ἡμιεκτέα*] *τὸ ἥμισυ τοῦ ἑκτέως. ...ὺς δὲ λέγεται ἀττικὸν μέτρον, ἔχον χοίνικας ὀκτώ. — Ἀρι...φάνης Ἑκτεὺς δέ ἐστιν ἓξ χοινίκων μέτρον.* Scripsi *δέ γ'* ... cum Fritzschio, et quod codex praebet *ἑξαχοίνικον*.

XCIV (2, 1198) 665

Plutarchus de Musica p. 1142: *Καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμι...μνημονεύει τοῦ Φιλοξένου καί φησιν, ὅτι εἰς τοὺς κυ...ίους χοροὺς μέλη εἰσηνέγκατο, καὶ ἄλλοι δὲ κωμῳ...οιοὶ ἔδειξαν τὴν ἀτοπίαν τῶν μετὰ ταῦτα τὴν μουσικὴν ...κεκερματικότων.* vid. supra p. 118.

XCV (2, 1199) 666

Schol. Pac. v. 1081: *Διακαυνιάσαι· — καῦνον τὸν κλῆρόν ... καὶ ἐν ἄλλοις Πόσος ἔσθ' ὁ καῦνος;*

667 XCVI (2, 1199)

Ἀλοᾶν χρὴ τὰς γνάθους.

Grammat. Bekkeri p. 384 3: *Ἀλοῶν· ἀντὶ τοῦ π*
ὡς οἱ ἀλοῶντες βόες. οὕτως Ἀριστοφάνης Ἀλοᾶν κτ

668 XCVII (2, 1199)

Φράζε τοίνυν, ὡς ἐγώ σοι πᾶς ἀνέρριμμαι κύβι

Grammat. Bekkeri p. 398 26: *Ἀνέρριπται κύβο*
ἀποκεκινδύνευται. Ἀριστοφάνης Φράζε τοίνυν κτλ.
Suidas, sed poetae nomine omisso in v. *ἀνέρριπτον.*

669 XCVIII (2, 1199)

Διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως
οὔτ' ἀστείαν ὑποθηλυτέραν
οὔτ' ἀνελεύθερον ὑπαγροικοτέραν.

Sextus Empir. adv. grammat. I 10 p. 264: *Πολλαὶ γ*
σίν (οἱ γραμματικοί), εἰσὶ συνήθειαι, καὶ ἄλλη μὲν Ἀθ
ἄλλη δὲ Λακεδαιμονίων. καὶ πάλιν Ἀθηναίων διαι
μὲν ἡ παλαιά, ἐξηλλαγμένη δὲ ἡ νῦν. καὶ οὐχ ἡ α
τῶν κατὰ τὴν ἀγροικίαν ἡ αὐτὴ δὲ τῶν ἐν ἄστει διατρι
παρὸ καὶ ὁ κωμικὸς λέγει Ἀριστοφάνης Διάλεκτον κτ

670 XCIX (2, 1199)

Δύναται γὰρ ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.

Clemens Alex. Strom. VI p. 749: *Ἡροδότου ἐν τ*
Γλαύκου τοῦ Σπαρτιάτου λόγῳ (VI 86) *φήσαντος τὴν*
εἰπεῖν τό τε χρησθῆναι τοῦ θεοῦ καὶ τὸ ποιῆσαι ἴσον γ
Ἀριστοφάνης ἔφη Δύναται κτλ.

671 C (2, 1200)

Ἀλλ' εἰς ἥρων τι παρήμαρτον.

Schol. Iliad. *N.* 428: *Ἥρων τινὲς Ἀττικῶς· Ἀλλ' ε*
τι παρ. Ἀριστοφάνης.

672 CI (2, 1200)

Σικύους ἐνθάδε πη φυομένους οὐδενὶ κόσμῳ περιέ
κᾆτ' ἤσθιον.

Schol. Ald. Acharn. v. 520 ex Suida. *Σίκυον· ἀπὸ*
τῆς ὁ σίκυος. καὶ ἀλλαχοῦ Σικύους κτλ. Legebatur *ἐ*
πη-περιιόντες κατήσθιον, Dindorfius correxit.

673 CII (2, 1200)

Αὐτὸς δείξας ἓν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζ

Suidas: *Χιάζειν· Πραξιδάμας Δημόκριτον τὸν Χ*

ην τὸν Σίφνιον πρώτους ἐπὶ χρώματος τάξαι τὴν
ίησιν, ὡς Σωκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εἰδόθεον, ὡς παρ'
άνει τεταγμένον. ὑποτείνει δέ τις αὐτὸν βωμολοχεῦ-
τὸς δείξας κτλ. ubi duo diversi loci temere sunt con-
s ex Nubibus v. 970: εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ'
ειεν κτλ. alter ex incerta aliqua fabula. Cfr. Pollux IV 65:
τοι σιφνιάζειν καὶ χιάζειν τὸ περιέργοις μέλεσι χρῆ-
τὸ Δημοκρίτου τοῦ Χίου καὶ Φιλοξενίδου τοῦ Σιφνίου.
θ' particulam addidit Toupius Emend. II p. 378.

CIII (2, 1201) 674

Οὐκ ἔσται, κενέβρειον ὅταν θύσῃς τι, καλεῖν με.

otianus p. 204: Κενέβρεια· τὰ κεκριμαῖα κρέα οὕτω κα-
ι, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Οὐκ ἔσθ' ὃ κενέβρειον ὅταν
ι, καλεῖ με. Schol. Avium v. 538: Κενεβρείων· τὰ θνη-
κρέα οὕτως ἐκάλουν. Οὐκ ἔσται κενέβριον ὅταν θύσῃ.
Hodie οὐκ ἔσθ' ᾧ editur. Correxit Dindorfius, nisi quod
θύσῃ.

CIV (2, 1201) 675

Τί γὰρ ἐπὶ κακότροπον ἐμόλετον βίον
ἀδικομηχάνῳ τέχνῃ;

mmat. Bekkeri p. 343 21: Ἀδικομήχανος· Ἀριστοφάνης
κτλ.

CV (2, 1201) 676

Τίς ὄρεα βαθύκομα τάδ' ἐπέσυτο βροτῶν;

phaestio p. 48 ed. Gaisf.: Τὸ προκελευσματικὸν ὑπ' ἐνίων
νον, οἷον τὸ τετράμετρον τοῦτο τὸ Ἀριστοφάνειον Τίς
λ.

CVI (2, 1201) 677

Ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνι' ἐπιδεικνύναι
πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων κἀπὸ κιναβευμάτων.

las et Grammat. Bekkeri p. 415 29: Ἀπ' ἀκροφυσίων
ἐνδεικνύναι· οἱονεὶ καινοὺς καὶ νεοποιήτους. Ἀριστο-
Ῥήματά κτλ. Legebatur καὶ τῶν ἀποκινναβευμάτων.
rrexit Brunckius.

CVII (2, 1201) 678

Θύτην μέλλει καὶ κελεύει βῆ λέγειν.

iatticista p. 86 3: Βῆ· προβάτων βληχή. Ἀριστοφάνης
μέλλει κτλ. Meinekius II p. 40 et Dindorfius coniecerunt:
με μέλλει καὶ κελεύει βῆ λέγειν.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

συκοφαντεῖν κομῶν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Ἀβυδηνοί. Adde ibid. p. 322 31 et Hesychium I 26 17.

CXIV (4, 655) 685

Hesychius, Ἀνθρήνη: εἶδος μελίσσης. Ἀρίσταρχος. παρ' καὶ ἀνθρήνια, τὰ μελίσσια. corrigit Meinekius Ἀριστοφάνης, Vesp. 1080 τἀνθρήνια dixit.

CXV—CXVII (2, 1203) 686—688

Pollux II 108: Ἀριστοφάνης δὲ ἄγλωττον τὸν εἰπεῖν ἄλαλον ἔφη. Idem III 48: Ἀριστοφάνης δὲ ἄγυνον τὸν ἄγαμον. Photius p. 7 20: Ἀγῶνα· τὴν συναγωγήν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

CXVIII (2, 1203) 689

Eustathius p. 1854 12: Ἦν δὲ καὶ ἄδδιξ μέτρον τι, φασί, τροχαϊκόν. Ἀριστοφάνης Ἀλφίτων μελάνων ἄδδιχα. p. 8 6 et Grammat. Bekkeri p. 342 26: Ἄδδιξ· μέτρον τροχαϊκόν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

CXIX (2, 1204) 690

Photius p. 9 21: Ἀδηφάγοι· ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Φερεκράτης.

CXX (2, 1204) 691

Grammat. Bekkeri p. 346 1: Ἀδώνιος Φερεκράτης εἶπεν ἀπὸ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδώνιον. οὕτω δὲ καὶ Πλάτων καὶ Κρατῖνος, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἕτεροι. λέγουσι δὲ καὶ Ἄδωνιν αὐτὸν πολλάκις.

CXXI (2, 1204) 692

Grammat. Bekkeri p. 348 2: Ἀείταν· (ἀίταν) τὸν ἑταῖρον. Ἀριστοφάνης δὲ τὸν ἐρώμενον.

CXXII (2, 1204) 693

Pollux III 140: Ἀθλοθεσία, ἢ ὡς Ἀριστοφάνης ἀθλοθετία.

CXXIII (2, 1204) 694

Phrynichus Bekkeri p. 6 2: Ἀκύμων θάλασσα· Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ μὴ γεννᾶν τέθεικεν, ὡσανεὶ ἀγόνου. ὡσαύτως καὶ Ἀριστοφάνης.

CXXIV (2, 1204) 695

Grammat. Bekkeri p. 382 17: Ἀλειφόβιον (codex ἀλειβίβιον)· τὸν περὶ παλαίστραν ἀναστρεφόμενον καὶ ὑπηρετοῦντα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Hesychius: Ἀλειφοβίους· πέτας. Fritzschius Ἀλειφοσίβιον.

LXXXIX (2, 1197) 660

Καὶ στρεψίμαλλος τὴν τέχνην Εὐριπίδης.

Schol. Ran. v. 775: *Τῶν ἀντιλογιῶν· παρίστησιν αὐτοῦ περὶ τοὺς λόγους σαπρόν. καὶ ἐν ἄλλοις Στρεψίμελος τὴν τέχνην Εὐριπίδης.* sic Ald. Recte Dindorfius *στρεψίμαλλος*, ut *στρεψίμαλος* M. *στρεψίκαλλος* V. vid. Eustath. p. 1638 17. addidi praeterea *καί*.

XC (2, 1197) 661

Οὔτε νύκτωρ παύεται
οὔθ' ἡμέραν.

Priscianus XVIII p. 222 Krehl. "Attici *μεθ' ἡμέραν* ponunt pro se et *νύκτωρ καὶ ἡμέραν*. *Ἀριστοφάνης· Οὔτε νύκτωρ κτλ.*

XCI (2, 1198) 662

Καὶ πρός γε τούτοις ἥκετον πρέσβη δύο.

Ioannes Alex. p. 14 24: *Τὰ δύο εε εἰς η συναιροῦσιν Θρᾶτοι. — Καὶ πρός γε τούτοις κτλ.* Choeroboscus Bekk. 1247: *πρέσβεε, πρέσβη, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει περισπωμένως· Ἥκετον πρεσβῆ δύο. ὡς ἀπ' εὐθείας ὀξυτόνου, ἵνα ὡς ἀπὸ τοῦ πρεσβεύς, τοῦ πρεσβέος, τὼ πρεσβέε, τὼ πρεσβῆ.*

XCII (2, 1198) 663

Σφοδελὸν ἐν χύτραισι μεγάλαις ἑψόμενον.

Grammat. Cram. An. Ox. I p. 264 20: *ἀφαιρέσει τοῦ ᾱ, ὡς καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει Σφοδελὸν κτλ.*

XCIII (2, 1198) 664

Ἑκτεὺς δέ γ' ἐστὶν ἑξαχοίνικον μέτρον.

Erotianus p. 178 ed. Franz. *ἡμιεκτέα*] *τὸ ἥμισυ τοῦ ἑκτέως. ἑκτεὺς δὲ λέγεται ἀττικὸν μέτρον, ἔχον χοίνικας ὀκτώ. — Ἀριστοφάνης Ἑκτεὺς δέ ἐστιν ἓξ χοινίκων μέτρον.* Scripsi *δέ γ'* cum Fritzschio, et quod codex praebet *ἑξαχοίνικον*.

XCIV (2, 1198) 665

Plutarchus de Musica p. 1142: *Καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς μνημονεύει τοῦ Φιλοξένου καί φησιν, ὅτι εἰς τοὺς κυκλίους χοροὺς μέλη εἰσηνέγκατο, καὶ ἄλλοι δὲ κωμῳδοποιοὶ ἔδειξαν τὴν ἀτοπίαν τῶν μετὰ ταῦτα τὴν μουσικὴν παρακεκερματικότων.* vid. supra p. 118.

XCV (2, 1199) 666

Schol. Pac. v. 1081: *Διακαυνιάσαι· — καῦνον τὸν κλῆρόν φησι. καὶ ἐν ἄλλοις Πόσος ἔσθ' ὁ καῦνος;*

M. p. 194 31: *Βέλεκοι· ὄσπρια. Καὶ τῶν βελέκκων (λέκων) Ἀριστοφάνης.*

714. 715 CXLIII CXLIV (2, 1207)

Pollux VII 210: *Παρὰ Ἀριστοφάνει βιβλιδάριον.* 1 VII 187: *Ἀριστοφάνης καὶ βοηλατεῖν καὶ ὀνηλατεῖν ε*

716–719 CXLV—CXLVIII (2, 1208)

Etymol. M. p. 214 44: *Βρόταχος· τὸν βάτραχον Ἴα καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ παρὰ Ξενοφάνει. βάτραχος, καὶ κ ὑπερβιβασμὸν βράταχος καὶ βρόταχος.* Meinekius *Ἀρχίλο* Thomas Mag. p. 55 11: *λέγε δὲ ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας τῶν π θυντικῶν βόες, εἰ καὶ Ἀριστοφάνης κἂν ἀναγκασθεὶς ἅπαξ β εἶπεν.* Pollux VII 141: *Καὶ βωλοκοπεῖν δὲ Ἀριστοφ εἴρηκε.* Phrynich. Bekk. p. 31 27: *Γαλῆν καταπέπω Ἀριστοφάνης. ἐπί τινος νέου μὴ δυναμένου φθέγξασ χρήσαιο δ' ἂν καὶ αὐτὸς ἐπὶ παντὸς τοῦ μὴ φθεγγομένου*

720 CXLIX (2, 1208)

Etymol. M. p. 229 40: *Γεισίποδες· παρὰ τὸ εἶναι βά τῶν θεμελίων. καὶ γεισῶσαι καὶ γείσωσις τὸ τῆς γῆς ἔκθε Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὤας τοῦ ἱματίου γεῖσα εἶπε.* Gra Bekkeri p. 231 2: *Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὤας τοῦ ἱμα γείσας εἶπε.*

721 CL (2, 1208)

Pollux II 13: *Γερόντειαι παλαῖστραι παρὰ Ἀρι φάνει.* cod. Falck. *παρὰ Ἀντιφάνει.* Kühnii cod. *γεροντεῖ*

722 CLI (2, 1208)

Schol. Luciani IV p. 220 ed. Iacob. et Lexicon apud Ox Auctar. Lex. p. 47: *Γέρρα· — καὶ Ἀριστοφάνης ὡς ἐπὶ λακῆς τινος καὶ μοχλοῦ τροπικῶς παρέλαβε τὴν λέξιν. οὗτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τοῖς Ἀγρίοις Φερεκράτους Γέρ ἀποσταυροῦνται.*

723 CLII (2, 1208)

Zonaras I p. 451: *Γρίσσων* (vel *Γρίσων*) *ὁ χοῖρος ὄνομα δρομέως παρ' Ἀριστοφάνει.* Hesychius *Γρισῶν, Ἀριστοφάνης δὲ ὄνομα δρομέως νενικηκότος ἐν Ὀλυμπίᾳ σ διον.* Corrigunt *Κρίσων.*

724 CLIII (2, 1209)

Etymol. M. p. 249 43: *Δατητὴς παρὰ Ἀττικοῖς ὁ δια μητής. Ἀριστοτέλης· Τίν' οἱ δατηταί; Ἀπολλόδωρος τοῦ σ φησί.* Sylburgius *Ἀριστοφάνης.*

CLIV—CLVI (2, 1209) 725–727

Hesychius: *Δαφνοπώλην τὸν Ἀπόλλωνα λέγουσιν, ὡς Ἀριστοφάνης.* Pollux II 200: *Διαβάται Δημοσθένης, καὶ διαβάτην Ἀριστοφάνης.* Etymol. M. p. 250 8: *Δαυλίαν κορώνην· ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα, Ἀριστοφάνης διὰ τὸν μῦθον. ἔνιοι τὴν δασεῖαν.*

CLVII (2, 1209) 728

Phrynichus Bekkeri p. 35 30: *Διετησίως· ἀντὶ τοῦ δι' ἔτους, οἷον καθ' ἕκαστον ἔτος. Θουκυδίδης καὶ Ἀριστοφάνης.*

CLVIII—CLXII (2, 1209. 1210) 729–733

Hesychius: *Δράκαιναν· τὴν μάστιγα, τὴν ὑστριχίδα ὁ Ἀριστοφάνης.* Grammat. Hermanni p. 436 et Crameri Anecd. Ox. III p. 286 15: *ἐν δὲ μονοσυλλάβοις τὸ δρᾶψ ἐκτείνεται κείμενον παρ' Ἀριστοφάνει.* Schol. Dion. Thracis Bekkeri p. 942 22: *Τὸ δυάκις καὶ τριάκις παρὰ Ἀριστοφάνει.* Pollux X 27: *Ἀριστοφάνης* (Lysistr. v. 265) *Προπύλαια πακτοῦν. καὶ πάλιν, κἀπιπακτοῦν τὰς θύρας.* Vulgo *ἢ πάλιν καί*, quod correxi. Hesychius: *Ἐμπεδορκεῖν· ὑποκρεῖν. παίζει δὲ Ἀριστοφάνης παρὰ τὰς πέδας.*

CLXIII—CLXV (2, 1210) 734–736

Pollux II 199: *Τὰ δὲ ὑπὲρ τοὺς δακτύλους κρούματα παίσματα· Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐπιπταίσματα αὐτὰ καλεῖ.* Idem VI 79: *Τὰ δὲ ἐπιδορπίσματα Ἀριστοφάνης ἐπιφορήματα καλεῖ.* Idem II 42: *Ἑτερεγκεφαλᾶν, ὡς Ἀριστοφάνης, τὸ παραφρονεῖν.*

CLXVI (2, 1210) 737

Hesychius: *Ἐτνήρυσις· ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ φάναι τὴν σανίδα τὴν ἐτνήρυσιν εἰπών, παρὰ τὸ ἔτνος.* Cfr. Phrynich. Bekk. p. 39 15 et p. 55 7. Naekius Opusc. I p. 360 *τὴν ἀμίδα* correxit.

CLXVII—CLXX (2, 1210) 738–741

Photius p. 30 6: *Εὔειλος* (cod. *εὔηλος*)· *εὐήλιος. Ἀριστοφάνης.* Suidas: *Εὐθετῆσαι· κοσμῆσαι, συνθεῖναι. οὕτως Ἀριστοφάνης.* Eadem omisso poetae nomine Photius p. 31 15. Pollux IX 162: *Τὸ παρ' Ἀριστοφάνει εὐκόπως.* Idem VI 161: *Ἡμιφωσώνιον Ἀριστοφάνης.*

CLXXI (2, 1211) 742

Photius p. 72 21: *Ἢ πόθεν· ἀμόθεν. οὕτως Ἀριστοφάνης.* Dahnk. corrigit: *Ἀμόθεν· πόθεν.* Meinekius *ἢ ποθέν· ἀμόθεν.*

743–747 CLXXII—CLXXVI (2, 1211)

Pollux I 12: *Τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι χειροτέχνα ἀγαλματοποιοὺς μόνον οὐδὲ ἀγαλματουργούς, ἀλλὰ καὶ ποιοὺς καὶ θεοπλάστας, ὡς Ἀριστοφάνης.* Idem VII *Ἀριστοφάνης δὲ γυναῖκα θερίστριαν καὶ φρυγανίστ*, Idem VII 100: *Τοὺς δὲ μεταλλέας θυλακοφορεῖν, Ἀρ φάνης ἔφη.* Duo codd. *θυλακοφόρους.* Cfr. Pollux X *θυλακοφορεῖν μὲν τοὺς μεταλλέας οἱ κωμῳδοὶ λέ* Idem VI 125: *Καὶ κωμικώτερον ὁ Ἀριστοφάνους θυμάγ κος.* Sic codd., vulgo *δημάγροικος.*

748 CLXXVII (2, 1211)

Phrynichus Bekkeri p. 44 2: *λέγει δ' Ἀριστοφάνης (Ἰξοὶ ὑποκόνδυλοι. ὅπερ σημαίνει καὶ αὐτὸ τοὺς σχρους καὶ διὰ τὴν φειδωλίαν μήτε λουομένους μήτε νι νους.* Cfr. Moer. p. 201 Piers.

749. 750 CLXXIX CLXXX (2, 1211)

Schol. Acharn. v. 106: *Ὅτι πάντας τοὺς Ἕλληνας Ἰά ἐκάλουν οἱ βάρβαροι, προείρηται.* Hesychius: *Ἱππο δης· οὕτω κακοσχόλως τὸ τῆς γυναικὸς μόριον Ἀριστο εἶπεν.* Photius p. 111 25: *Ἱπποκλείδην· τὸ γυναικεῖον αὐ παρὰ τὸ ἱππεύειν.*

751. 752 CLXXXI CLXXXII (2, 1212)

Pollux IV 67: *Καλαμίνην σύριγγα εἴρηκεν Ἀρ φάνης.* Idem VII 166: *ὁ δ' αὐτὸς (Ἀριστοφάνης) καὶ μινον βαλανείου φησί.*

753 CLXXXIII (2, 1212)

Photius p. 129 15: *Κάνδυτος· σκευασία ὑψοποιικὴ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μέλιτος. ἔνιοι δὲ διὰ κρέω ἄρτου καὶ τυροῦ. οὕτως Ἀριστοφάνης.* Dindorfius *κάνδ* quem vide ad schol. Pac. 123. Vid. Hesych. *Κάνδυλος· ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἐδώδ*

754 CLXXXIV (2, 1212)

Pollux II 41: *Καρηβαρικὸν τὸ πάθος Τηλεκλείδης, ὑπὸ μέθης καρηβαρεῖν καρηβαριᾶν Ἀριστοφάνης.*

755–758 CLXXXV—CLXXXVIII (2, 1212)

Suidas *ἐγχυτρίστριαι* et Schol. Ald. Vesp. v. 289: *Ἔλ δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχυτρίσαι, ὡς ἑτέρωθι Ἀριστοφ* Cf. Etymol. M. p. 313 42: *ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχ σαι, ὡς Ἀριστοφάνης.* idem schol. Platonis p. 336. Pollux II

CXXXIII (2, 1206) 704

Pollux VII 22: *Καὶ ἀρτοστροφεῖν δὲ Ἀριστοφάνης λέγει, διαπλάσαι, πέψαι, ὀπτῆσαι κτλ.* cod. Iungerm. *Καὶ ἀρτοστροφεῖν δέ, διαπλάσαι δὲ ὡς Ἀριστοφάνης.*

CXXXIV (2, 1206) 705

Phrynichus Bekkeri p. 10 9: *Ἀσπάλαθος· ἀκανθῶδες φυτόν. Κλέανδρος θηλυκῶς, Ἀριστοφάνης ἀρσενικῶς.*

CXXXV (2, 1206) 706

Phrynichus Bekkeri p. 13 19: *Αὔεσθαι πῦρ καὶ ἐναύεσθαι. Ἀριστοφάνης αὐόμενος, Κρατῖνος ἐναύεσθαι.*

CXXXVI (2, 1206) 707

Hesychius: *Ἀφορμή· ἡ νῦν ἐνθήκη λεγομένη. Ἀριστοφάνης Μέλλει δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμήν, ἢ πρόφασις, ἢ αἰτία.*

CXXXVII (2, 1206) 708

Macrobius Saturnal. III 8: "Apud Calvum Acterianus affirmat legendum *Pollentemque deum Venerem*, non *deam:* signum etiam eius est Cypri barbatum corpore et veste muliebri cum sceptro ac statura virili, et putant eandem marem ac feminam esse: Aristophanes eam *Ἀφρόδιτον* appellat." Cfr. Servius ad Virgil. Aen. II 632 et Grammat. Bekk. p. 472 24: *Ἀφρόδιτος· ὁ Ἑρμαφρόδιτος. παραπλήσιοι δὲ τούτῳ ἄλλοι δαίμονες, Ὀρθάνης, Πρίαπος.* Hesychius: *Ἀφρόδιτος· Θεόφραστος μὲν τὸν Ἑρμαφρόδιτόν φησιν, ὁ δὲ τὰ περὶ Ἀμαθοῦντα γεγραφὼς Παίων εἰς ἄνδρα τὴν θεὸν ἐσχηματίσθαι ἐν Κύπρῳ λέγει.*

CXXXVIII CXXXIX (2, 1207) 709. 710

Phrynichus Bekkeri p. 13 28: *Ἀψευδοῦντες· Ἀριστοφάνης.* Grammat. Bekkeri p. 476 10: *Ἀωρί, ἀωρίᾳ· τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν καὶ τὴν ὥραν. — Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ ἀωρὶ θανάτῳ ἀπέθανεν.* Dindorfius coniecit Aristophanem *ἀωροθάνατος ἀπέθανεν* dixisse, vid. Phryn. ibidem p. 24 22: *Ἀωροθάνατος· ὁ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας ἀποθανὼν ἀνὴρ καὶ γυνή.*

CXL — CXLII (2, 1207) 711—713

Schol. Theocr. I 132: *Ἡ βάτος θηλυκῶς λέγεται· ὁμοίως ἐνταῦθα καὶ ἡ νάρκισσος. παρὰ δὲ τῷ Ἀριστοφάνει ἀρσενικῶς λέγεται.* Pollux IV 63: *Καὶ τὰ ῥήματα λυρίζειν κιθαρίζειν ψάλλειν καί, ὡς Ἀριστοφάνης, βαρβιτίζειν.* Etymol.

774. 775 CCIV CCV (2, 1214)

Suidas: *Λογάρια· οἱ λόγοι. Ἀριστοφάνης.* Phryni
Bekkeri p. 50 51: *Λογγάζειν· τὸ διαδιδράσκειν τὸ ἐ*
προφασιζόμενόν τινα πρόφασιν. καὶ τοῦτο Ἀριστοφάνη
θησιν ἐπὶ ἵππων προσποιουμένων χωλεύειν.

776—782 CCVI—CCXII (2, 1215)

Photius p. 231 11: *Λουτρίδες· δύο κόραι περὶ τὸ*
τῆς Ἀθηνᾶς. ἐκαλοῦντο δὲ αὗται καὶ πλυντρίδες. ο
Ἀριστοφάνης. Pollux VII 157: *Καὶ λοφοπωλεῖν (Ἀρι*
φάνης) εἴρηκε. Photius p. 240 5: *Μαγίδες· μᾶζαι. κα*
τῇ Ἑκάτῃ συντελούμενα δεῖπνα. οὕτως Ἀριστοφάνης.
p. 241 8: *Μάθος· λέγουσι τὴν μάθησιν. οὕτως Ἀριστοφ*
Idem p. 244 13: *Μαλθακόν, ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν. οὕτως Ἀ*
στοφάνης. Idem p. 246 4: *Μάνην· τὴν μανίαν. λέ*
δὲ καὶ μάναν. Ἀριστοφάνης. Idem p. 255 5: *Μελαναι*
τοῦ πλοίου τὸ πεπιττωμένον, τὸ ἔναλον. Ἀριστοφάνης.
bendum *μελανεών.*

783 CCXIII (2, 1215)

Hesychius: *Μεσαύχενες· Ἀριστοφάνης φησὶ μεσαύχ*
νέκυας ἀσώτους· διὰ τοῦ μ γραπτέον μεσαύχενας·
μέσον αὐχένα αὐτοῦ πεζεῖ παρεβάλλοντο τὸ σχοινίον·
γφδεῖ δὲ τὰ ἐν τῷ Φιλοξένου Σύρῳ· ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ δ
φουσι δεσαύχενες, καὶ οὐ καλῶς. Dobraeus, *μεσαύχ*
νέκυας τοὺς ἀσκούς. Cfr. Hesychius: *Μεσαύχενες· οἱ*
μέσου τοῦ αὐχένος δεσμευόμενοι. Photius p. 259 13: *Με*
χενες· οἱ ἀσκοὶ ἢ δεσαύχενες. Tertiam denique variet

em II 20: Ἀριστοφάνης δὲ νεανιεύεσθαι τὸ τολμᾶν ἔφη, ἀνδρίζεσθαι δὲ εἶπεν ἀνδροῦσθαι, καὶ ἀνδριζόμενοι περείδης. Idem VII 138: Νεῖν δ' ἐξ ὑπτίας μάθημα λυμβητῶν Ἀριστοφάνης εἶπε καὶ Πλάτων.

CCXXIV—CCXXVI (2, 1216) 794—796

Stephan. Byzant. Νώνακρις: πόλις Ἀρκαδίας. — τὸ ἐθνικὸν — καὶ Νωνακριεὺς λέγεται παρὰ Ἀριστοφάνει. Dinarchus Νωνακρεύς, vid. Hesychius v. Νωνακρεύς et Photius 306 16. Pollux II 180: Καὶ νωτοπλῆγα τὸν μαστιγίαν Ἀριστοφάνης ἐκάλεσε. cf. supra p. 105. Idem VII 30: Ἐξαινε δὲ τῶν ἐρίων Ἀριστοφάνης ἔφη.

CCXXVII CCXXVIII (2, 1217) 797. 798

Photius p. 308 23: Ξειρης· φυτὸν ἀρωματικόν. Ἀριστοφάνης. Scribendum ξειρίς. Vid. Hesychius: Ξειρίς· ἀρωματικόν τι φυτόν. Schol. Vesp. 579: Ὅτι τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ Πάγρος εἴρηται πρότερον. quod ad vs. 566 schol. refert Dindorf.

CCXXIX—CCXXXII (2, 1217) 799—802

Photius p. 330 12: — τὸ ἱερὸν Ὀλυμπίειον (cod. ὀλύμπιον) πεντασυλλάβως, ὡς Ἀσκληπίειον. Ἀριστοφάνης. Idem p. 330 15 et Suidas: Ὀνυχίζεται· ἀκριβολογεῖται. οὕτως Ἀριστοφάνης. Idem p. 349 3: Ὀρογυίας λέγουσιν, οὐχὶ ὀρνίας. Ἀριστοφάνης. Idem p. 356 8: Οὐδαμᾷ· οὐδέποτε. Ἀριστοφάνης.

CCXXXIII (2, 1217) 803

Phrynichus Bekkeri p. 18 23: Αἱ τῶν γυναικῶν παγίδες· τοὺς κόσμους καὶ τὰς ἐσθῆτας, αἷς χρῶνται αἱ γυναῖκες καλλωπιζόμεναι, παγίδας εἶπεν Ἀριστοφάνης.

CCXXXIV (2, 1217) 804

Pollux VI 163: Καὶ Ἀριστοφάνης, Πάγκυφος ἐλαία (Πλάα). Ceterum conferas Hesychium: Ἀστὴ ἐλαία· ἡ ἐν ἀκροπόλει ἡ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαμαλότητα. Pollux IX 17: Ἡ δὲ κωμῳδία καὶ ἀστῆς ἐλαίας εἴρηκε τῆς ἐν πόλει. (4, 684).

CCXXXV (2, 1217) 805

Stephan. Byzant. Παμβωτάδαι· δῆμος Ἀττικῆς, Ἐρεχθηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Παμβωτάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Παμβωταδῶν, εἰς Παμβωταδῶν, ἐν Παμβωταδῶν. Ἀριστοφάνης.

CCXXXVI CCXXXVII (2, 1218) 806. 807

Pollux X 156: Πέτευρον δέ, οὗ τὰς ἐνοικιδίας ὄρνιθας καθεύδειν συμβέβηκεν, Ἀριστοφάνης λέγει. Photius p. 426

12: *Πέτευρον· πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέω ξύλον. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε.* Pollux IV 163: *Ἀριστοφά δὲ ἔφη καὶ πλειστα χόθεν.*

808 CCXXXVIII (5, 72)

Schol. Aeschin. *πρεσβ.* § 112. *εὕρηται δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ὁ σπογγιάς* (Mein. *σπογγίας*, aliter Lobe Pathol. p. 495) *καὶ ἡ σπογγιά* (Ran. 482. 487).

809–813 CCXXXIX—CCXLIII (2, 1218)

Photius p. 463 21: *Προσχίσματα· εἶδος ὑποδήματ Ἀριστοφάνης.* Pollux IV 106: *Πρόσχορον δὲ Ἀριστοφά τὴν χορεύουσαν κέκληκε, τὴν δὲ αὐτὴν καὶ συγχορεύτρι* Idem IV 18: *Καὶ πυξίον καὶ πυξίδιον παρὰ Ἀριστοφά* et X 59. 60: *Τῷ δὲ παιδὶ δέοι ἂν προσεῖναι — πυξίον· εἴ ται μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ ζωγράφου τοὔνομα ἐν Ἀναξανδρίδου Ζ γράφοις· Πυξίον λαβὼν κάθου. οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ εἰς τ τὴν αὐτὸ τὴν χρῆσιν τὴν ἐπὶ τῷ γράφειν ὑφ' ἡμῶν ἄγεσ ἐπεὶ καὶ Ἀριστοφάνης οὕτω κέχρηται.*

814. 815 CCXLIV CCXLV (2, 1218)

Photius p. 478 2: *Πυτίνη· πλεκτὴ λάγυνος. Ἀριστοφά* Idem p. 486 24: *Ῥήτορα· καὶ τὴν γυναῖκα. Ἀριστοφάνης.*

816–818 CCXLVI—CCXLVIII (2, 1219)

Grammat. Bachm. An. I p. 360 26: *Σαικωνίσαι· κ θῆναι. Ἀριστοφάνης.* Eadem Photius p. 496 7, ubi *σαικω σαι* scriptum. Photius p. 503 19 et Grammat. Bachm. An p. 362 31: *Σεῖν· τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τ φῶν, ὅταν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι. οὕτως Ἀριστοφά* Hesychius: *Σέριφος· Ἀριστοφάνης τὴν Λακεδαίμονα Σέριφ* Photius p. 506 24: *Σέριφον· τὴν Λακεδαίμονα, διὰ τὸ σ ρῶς ζῆν. καὶ χρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσεν.*

819–821 CCXLIX—CCLI (2, 1219)

Photius p. 518 2: *Σκελετεύεσθαι· ξηραίνεσθαι. Ἀ στοφάνης.* Idem p. 520 12 et Grammat. Bachm. I p. 36 *Σκιμβάζειν· χωλεύειν καὶ ἀσκωλίζειν. τὸ αὐτὸ τοῦτο. τως Ἀριστοφάνης.* Idem p. 524 5: *Σκοπὴν καὶ σκοπιᾶν γουσι. καὶ σκοπᾶν Ἀριστοφάνης.*

822–825 CCLII—CCLV (2, 1219)

Pollux VII 148: *Τὴν δὲ σμινύην σμινύδιον Ἀριστοφ καλεῖ.* vide supra p. 303. Photius p. 532 16: *Σπυρθίζε τὸ ἀνασκιρτᾶν, ἀπὸ τῶν ὄνων. οὕτως Ἀριστοφάνης.* Po III 146: *Ἀριστοφάνης δὲ καὶ σταδιοδρόμης εἴρηκε.*

dd. vulgo σταδιοδρόμος. Photius p. 535 5: Στάσις· οὐχ φιλονεικία, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες. καλοῦσι δὲ καὶ πεφυκότα σπέρματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

CCLVI — CCLIX (2, 1220) 826—829

Pollux VII 32: Στήμονα δὲ ἐξεσμένον τὸν ἰσχνὸν καὶ ὄν Ἀριστοφάνης λέγει. Grammat. Crameri Anecd. Ox. II 53 14: Στρεψαῖος ὁ Ἑρμῆς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει παρὰ διεστράφθαι τὰς ὄψεις. Pollux VII 190: Στρογγυλοῦντας Ἀριστοφάνης λέγει. Photius p. 567 17: Τάλιδος· ἐξ μαλλογάμου. οὕτως Ἀριστοφάνης. Meinekius Σοφοκλῆς.

CCLX — CCLXIII (2, 1220) 830—833

Etymol. M. p. 747 3. Photius p. 570 3 et Grammat. Bachmanni I p. 382 8: Τάρρωμα· τὴν κωπηλασίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius p. 572 4 et Grammat. Bachmanni I p. 382 9: Τάχας· τοὺς καταστοχασμούς, παρὰ τὸ τάχα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Pollux VII 11: Ἐφ' ὃ δὲ ἀναβαίνοντες οἱ ὄλοι πιπράσκονται, τοῦτο τράπεζαν Ἀριστοφάνης καλεῖ. Schol. Lysistr. 1237: Τελαμῶνος] Ἀρχή τινος σκολίου Παῖ Τελαμῶνος αἰχμητά. περὶ οὗ δεδήλωται ἤδη.

CCLXIV — CCLXVIII (2, 1221) 834—838

Etymol. M. p. 754 34 et Photius p. 580, 21: Τετραχίζειν· οἷον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius p. 588 13: Τίζειν· τὶ λέγειν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius p. 589 1: Τικτικόν· τὸ ταῖς τικτούσαις διδόμενον φάρμακον. Ἀρ. Idem p. 598 4: Τραγῳδεῖν· χορεύειν. Ἀρ. Cf. Meinek. Hist. crit. p. 149. Etymol. M. p. 726 53: Στειλειά· τὸ τρῆμα τοῦ πελέκεως, δι' οὗ τὸ στελεὸν ἐνείρεται, ἣν τρήμην Ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Τρήμας ἔχει.

CCLXIX — CCLXXIII (2, 1221) 839—843

Pollux VI 165: Τρίκλυστος δὲ Ἀριστοφάνης λέγει. Photius p. 607 23: Τροχίμαλλον· σωρὸς λίθου. οὕτως Ἀριστοφάνης. Etymol. M. p. 775 5 et Photius p. 616 14: Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ὕην. Meinekius Ἀπολλοφάνης. Photius p. 626 13: Ὑπογεγραμμένη· ἐστιβισμένη. Ἀριστοφάνης. Adde Etymol. M. p. 782 10: Ὑπόγραμμα· τὸ Ἀρματίου ὑπόμνημα· ᾧ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσι, καὶ ὑπογεγραμμένη ἐστιβισμένη. Ἀριστοφάνης. Etymol. M. p. 782 22. Photius p. 627 16 et Suidas: Ὑποζυγώδης ἄνθρωπος· ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ

προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως, ὥσπ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγ Ἀριστοφάνης.

844–849 CCLXXIV — CCLXXIX (2, 1222)

Photius p. 617 20: *Ὕλην· τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ ὕδατος· οὕτως Ἀριστοφάνης.* Lobeckius *ἰλύν.* Etymol. p. 783 17: *Ὑπόξυλος· ὁ κίβδηλος, ὡς ὑπόχαλκος· οὕτ Ἀριστοφάνης.* Pollux VII 7: *Τοὺς μέντοι μὴ ἀκριβεῖς τε τας φαυλουργοὺς κατὰ Ἀριστοφάνην λέγε.* Etymol. p. 789 52 et Photius p. 643 22: *Φαύστιγγες· οἱ ἐκ τοῦ ρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπῖλοι. οὕτως Ἀριστοφάνης.* Piers *φαύσιγγες.* Pollux VI 167: *Ἀριστοφάνης δέ, φιλοκ λόγον.* Photius p. 651 4 et Etymol. M. p. 796 4: *Φ σιον· τὸ Φλιάσιον πεδίον. Ἀριστοφάνης.* Nomen non hab

850 CCLXXX (2, 1223)

Etymol. M. p. 796 46: *Φνεί· δεῖ γινώσκειν ὅτι οὐδέπ λέξις Ἑλληνικὴ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ καὶ ν· τὸ γὰρ Φνα ὄνομα παρ' Αἰγυπτίοις βάρβαρον. τὸ δὲ φνεί ἐπιτετηδευ νον ἐστὶ παρὰ Ἀριστοφάνει, μίμημα ὀρνέων φωνῆς. λέγο δέ τινες ὅτι τὸ φνεὶ οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φν· οὐκ ἔστι φνεί ἡ λέξις, ἀλλὰ τοφνεί, τοῦ το μὴ ὄντος ἄρθρου, ἀλ μέρους τῆς λέξεως· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μὴ εὑρίσκεσθαι αὐ χωρὶς τοῦ το παρά τισι. Χοιροβοσκός.* Cf. Photius p. 651 *Φλιει· μιμητικὸς ἦχος τῶν γαμψωνύχων. Ἀριστοφάνης.* Suidas: *Φλίει· μιμητικῶς φωνεῖ,* et Grammat. Cram. An. C II 55 23.

851–853 CCLXXXI — CCLXXXIII (2, 1223)

Phrynichus Bekk. p. 71 13: *Φορτηγεῖν, φόρτον ἄγειν. φορτηγοὺς Ἀριστοφάνης.* Pollux X 123: *Τὸ παρ' Ἀ στοφάνει χείμαστρον.* Adde ibid. VII 61: *Τὸ μέντοι χει ρινὸν ἱμάτιον χείμαστρον ἂν λέγοις.* Pollux VII 60: *Τ δὲ χορταῖον (χιτῶνα) τοὺς προπώλας φορεῖν ὡς δ ραῖον Ἀριστοφάνης ἔφη.* Ad eundem locum refero quod Po dicit VII 12: *Ὁ δὲ τοῖς πιπράσκουσι προξενῶν προπράτωρ, Δείναρχος καὶ Ἰσαῖος, προπώλην δὲ Ἀριστοφάνης αὐτὸν ε*

854. 855 CCLXXXIV CCLXXXV (2, 1223)

Moeris p. 214: *Ψίλαξ Ἀριστοφάνης. ψιλὸς καὶ λ Ἕλληνες.* Hesychius: *Ψίλακα· ψιλόν, λεῖον.* Photius p. 6 12: *Ψό· ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος· ἔστι δὲ ἀ*

ρματικὸν λεξείδιον. ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης. Πλέω γράσου καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου· Αἰσχύλος Θεωροῖς.

P L A T O

Α Δ Ω Ν Ι Σ

I (2, 615) 1

Ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων ἀνδρῶν δασυπρώκτων,
παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφυ θαυμαστότατός τε
πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ὀλεῖτον,
ἡ μὲν ἐλαυνομένη λαθρίοις ἐρετμοῖς ὁ δ' ἐλαύνων.

Athenaeus X p. 456 a: Πλάτων δ' ἐν τῷ Ἀδώνιδι χρησμὸν φέρων λέγων Κινύρᾳ ὑπὲρ Ἀδώνιδος τοῦ υἱοῦ φησίν Ὦ Κινύρα.... ἐλαύνων. λέγει δὲ Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον· ἀμφότερα γὰρ ἥρων τοῦ Ἀδώνιδος. Vs. 1 κινύρα PVL. κύπρια AC. κυπρία B. Vs. 2 σοι BPV. τοὶ A. τοι superscripto τε C. τε L. 3 ὀλεῖτον Iacobsius. ABP ἔχειτον. VL ἔχητον.

II (2, 616) 2

Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γενήσεται;

Photius p. 623 5. Ὑπέρου περιτροπή: ἐπὶ τῶν ταὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. — Πλάτων Ἀδώνιδι Εἶτ' οὐχ Eadem Suidas v. ὑπέρου περιτροπή, ubi γένηται pro γεται.

III — V (2, 616) 3—5

Photius p. 225 26. Λιπομαρτύριον: Λυσίας. καὶ λειποτάξιον Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ Πλάτων ἐν Ἀδώνιδι. Rectius λιποτάξιον. Grammat. Bekkeri p. 472: ἀφοδεῦσαι. Πλάτων Ἀδώνιδι. σημαίνει δὲ [ἀποπατῆσαι]. ἀφοδεῦσαι: Πλάτων Ἀδώνισι. καὶ ἄφοδος ὁ ἀπόπατος. Pollux X 104: καὶ τυροκνῆστις, ἣν καὶ κύβηλιν καλοῦσιν, ὧν ἡ μὲν τυροκνῆστις ἐστιν ἐν Πλάτωνος Ἀδώνιδι.

VI (2, 616) VII (2, 694) 6. 7

Scholiast. Aristoph. Vesp. 1310: ὁ δὲ ἀχυρὸς παρ' Εὐπόλιδι τῷ γένει, ὅπου καὶ τὸ Πλάτωνος παράκειται ἐξ Ἀδώνιδος. Scribendum videtur ἀχυρμός. V. Anonym. com. fr. C. — Grammat. Bekkeri p. 346 in. Ἀδώνιος Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδώνιον (Ἀδωνίδα). οὕτω δὲ καὶ Πλάτων καὶ Κρατῖνος. ἀλλὰ καὶ Ἀρι-

στοφάνης καὶ ἕτεροι. λέγουσι δὲ καὶ Ἄδωνιν (Ἄδω αὐτὸν πολλάκις.

ΑΙ ΑΦ ΙΕΡΩΝ

8 I (2, 616)

Οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.

Athenaeus X p. 446 e: *ἐνίοτε δὲ καὶ συστέλλουσι τὸ πίομαι), ὡς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν Οὐδ' ὅστις* Cobeto Observ. crit. in Platon. com. p. 62 Platonis verl trochaicos numeros revocanti aliquid humani accidit.

9 II (2, 617)

Δότω τὴν κιθάραν τις ἔνδοθεν
καὶ τοὐπιπόρπαμα.

Pollux X 190: *ἐπιπόρπαμα κιθαρῳδοῦ σκευή, ὡς Πλ ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν Δότω τὴν κιθάραν κτλ.* Bentleius ad Hemsterh. p. 73 *δότω δέ,* Porsonus Adv. p. 297 *δότω*

10 III (2, 617)

Πόθεν ὁρμιὰ καὶ κάλαμος;

Hesychius, *Ἀσπαλιεύς: ἁλιεύς. ἄσπαλος γὰρ ὁ ἰ ἔνιοι δὲ ἀπὸ τοῦ σπᾶν τὸ λίνον· λίνον δὲ ἡ ὁρμιά, ὡς των ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν Πόθεν ὁρμιὰ καὶ κάλαμος;* Re bam *πόθεν λίνον καὶ κάλαμος;* Et sic Casaubonus ad X p. 446 e.

11 IV (2, 617)

Pollux VII 57: *Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν καὶ μαλ τὰς χλαμύδας εἴρηκεν.*

[redacted]

ori potest Suidas v. *Πάμφιλος*. *ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου καὶ ραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης.* ru secundo ante Hemsterhusium *συκοφάντην*.

Γ Ρ Υ Π Ε Σ

I (2, 618) 14

Ἀνηρπάκασ' ἁπαξάπαντ' αὐτῷ κανῷ.

Zenobius II 31: *φησὶ γὰρ ὁ Δίδυμος ὅτι τὰ δεῖπνα ἐπὶ νῶν ἐκομίζετο, καθάπερ ἐν Κρυψίοις λέγεται Πλάτων Ἀνήρπακας ἁπαξάπαντ' αὐτῷ κανῷ.* Scribendum *ἐν Γρυψὶ λέγεται λάτωνι* (vel *λέγει Πλάτων*) *ἀνηρπάκασ'*. Omisso fabulae titulo roverb. Bodlei. 155, ubi hoc ipsum *ἀνηρπάκασ'*.

II (2, 618) 15

Ἁ ἅ, γελῶν ἐπηκροασάμην πάλαι.

Grammat. Bekkeri p. 360. *Αἶ αἶ: ἠθικὸν τοῦτο. Πλάτων ρυψίν Αἶ αἶ, γελῶ δ' ἐπηκροώμην πάλαι. ἔστι δὲ πολὺ παρὰ τοῖς τῆς μέσης κωμῳδίας καὶ νέας ποιηταῖς.* Ita codex; ntexi.

III IV (2, 619) 16. 17

Athenaeus IX p. 368 d: *ἀπὸ δὲ τοῦ κωλέα συνῃρημένον ωλέα, ὡς συκέα συκῆ, λεοντέα λεοντῆ, κωλέα κωλῆ — Πλάτων Γρυψίν Ἰχθῦς κωλᾶς φύσκας.* Ad *κωλᾶς* Bergkius desiderabat *ἐρίφων* vel simile quid. Harpocratio p. 154 1. *πλειστηριάσαντες: ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων .... κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Γρυψίν.* Eadem Photius v. *πλειστηριάσαντες*.

Δ Α Ι Δ Α Λ Ο Σ

I II (2, 619) 18. 19

Ἐνίοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.
Ὁ δὲ παῖς ἔνδον τὰς ἀλεκτρυόνας σοβεῖ.

Schol. Aristoph. Nub. 663: *σαφὲς δὲ γίνεται* (*ἀλεκτρυόνα* de gallina dici) *ἐν Ἀμφιαράῳ καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Δαιδάλῳ Ἐνίοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων καὶ ὑπήνεμα τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις. ὁ δὲ παῖς ἔνδον τὰς ἀλεκτρυόνας σοβεῖ.* Ita hoc scholion Aldus edidit; Ven. et Rav. omittit. Correcta ista sunt ex Athenaeo, qui duo priores versus ex Aristophanis Daedalo fert IX p. 374 c . . . . *καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ "ᾠὸν μέγιστον τέτοκεν ὡς ἀλεκτρυών." καὶ πάλιν "πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων ὑπηνέμια βίᾳ τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις."* Ita libri. Idde Photium et Suidam v. *ὑπηνέμια: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.*

Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ Ἐνίοτε (cod. *ἐνιότε*) *πολλαὶ τῶν κτρυόνων βίᾳ ὑπηνέμια τ. ᾠὰ πολλάκις.* ubi Porsonu *ἐνίοτε*, quod ferri non potest, scripsit *ἓν ἴστε.* Ipse suspi *εὖ ἴστε.* Alii, in quibus Ernesti, Brunckius et novissime Co Obs. p. 81 et Fritzschius Diss. de parops. p. 8, *ἐνίοτε* schol esse crediderunt, ut Plato identidem *ἀλεκτρυὼν* de gallina passe dicatur. Non memini tamen ita dici *ἐνίοτε.* De *βίᾳ contra naturam* recte statuit Fritzschius. Vs. 3 Heinsius *παῖς ὅδ' ἔνδον.* Fritzschius *ὁ παῖς δέ γ' ἔνδον.* Ce confer ad Aristoph. Daed. fr. IV.

ΕΛΛΑΣ Η ΝΗΣΟΙ

20 I (2, 620)

Εἴξασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τούτοισι τοῖσι λεπτοῖς
ἀραχνίοις, ἂν τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνει.

Photius v. *Φάλαγξ*: *θηλυκῶς ὁ ἀράχνης. Πλάτων λάδι Ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τουτοισὶ τοῖσι λεπτοῖσιν χνίοις ἃ τοῖσι τοίχοισιν ἡ φάλαξ ὑφαίνει.* Ita Codex. E Suidas v. *φάλαγξ*, ubi *τούτοις τοῖς λεπτοῖς* legitur. Eust ad Iliad. p. 924 8: *Αἴλιος δὲ Διονύσιος παράγει τοι (χρῆσιν) ἐκ τοῦ κωμικοῦ Πλάτωνος· ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις, ἃ τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφ* Add. Philemon Grammat. p. 179. Correxi haec Curis crit. nisi quod vs. 2 nunc *ἂν*, sive potius *ἄν*, scripsi pro *ἃ* ex Grotii Excerpt. 482. Pro *ἀραχνίοις* forsan *ἀραχνιδίοις.*

21 II (2, 621)

[redacted]

Pollux X 142: *πλεκτὴν γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὴν σειρὰν ὠνόμαζον, ὡς Πλάτων ἐν Ἑλλάδι Βούλει τήνδε κτλ.* Legebatur *τήνδε σφι.* Correxit Iungermannus.

IV (2, 622) 23

Λαβὼν οὖν
τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου κἄπειτα δῆσον αὐτόν.

Pollux X 167: *δεσμὸς μέντοι σιδηροῦς καὶ σκύλαξ, οὗ μέμνηται Πλάτων ἐν Ἑλλάδι Λαβὼν οὖν κτλ.* Fortasse *τοῦ Προξένου.*

V (2, 623) 24

Pollux X 11: *τὰ πρὸς θεωρίαν ἢ θυσίας σκεύη ὠνόμαζον χρηστήρια, ὡς καὶ Πλάτων ἐν τῇ Ἑλλάδι εἴρηκεν ὁ κωμικός.*

VI VII (2, 623) 25. 26

Antiatticista p. 114 9. *Σκώληκα: τὸ παυόμενον θαλάσσιον ἄμμα καὶ ἀρχόμενον. Πλάτων Ἑλλάδι.* Cfr. Photius v. *σκώληξ.* **Photius** p. 568 23: *Τάξαι: τὸ τιμῆσαι. ἐν Νήσοις Πλάτων.* **Cfr.** Cobetus Observ. p. 194. Praeterea ad eandem hanc fabulam **fuerunt** qui revocarent Fr. inc. I et XLII.

E O P T A I

I (2, 624) 27

Τῶν γὰρ τετραπόδων οὐδὲν ἀποκτείνειν ἔδει
ἡμᾶς τὸ λοιπόν, πλὴν ὑῶν. τὰ γὰρ κρέα
ἥδιστ' ἔχουσι, κοὐδὲν ἀφ' ὑὸς γίγνεται
πλὴν ὕστριχες καὶ πηλὸς ἡμῖν καὶ βοή.

Clemens Alex. Strom. VII p. 849: *οὐ κακῶς ὁ κωμικὸς Πλάτων ἐν ταῖς Ἑορταῖς τῷ δράματί φησι Τῶν γὰρ τετραπόδων κτλ.* Vs. 1 aliquid vitii latet; nec sufficit scribere *οὐδὲ ἀποκτείνειν.* Vs. 2 Cobetus Obs. p. 191 *ὑμᾶς* et vs. 4 *ὑμῖν,* coll. **Iugm.** VIII. Vs. 4 sequutus sum Grotium Excerptis p. 485. Vulgo *πλὴν ὕστριχες ἡμῖν καὶ πηλός τε καὶ βοή.* Ipse suspicabar *πλὴν ὕστριχες ἡμῖν καὶ πέλεθός τε καὶ βοή.*

II (2, 624) 28

Ὡς μέγα μέντοι πάνυ τὴν Αἴτνην ὄρος εἶναί φασι τεκμαίρου, ἔνθα τρέφεσθαι τὰς κανθαρίδας τῶν ἀνθρώπων λόγος ἐστὶν οὐδὲν ἐλάττους.

Schol. Aristoph. Pac. 73: *μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτνην κάνθαροι. — Πλάτων Ἑορταῖς Ὡς μέγα μέντοι κτλ.* Vs. 1 scripsi *πάνυ* pro eo quod codex habet *πάλαι.* V. Praef.

Hist. crit. p. XVI. Vs. 2 cod. ὅθεν, quod ἔνθα scribendu vidit Cobetus Obs. p. 192.

29 III (2, 625)

Ἐξιόντι γάρ
ἁλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας.
Β. ἰχθῦς ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἦγέ σοι.

Athenaeus VII p. 308 a: νῆστις μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κε καλεῖται . . . ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐσθίει ἔμψυχον . . . Π τε ἐν Ἑορταῖς φησιν Ἐξιόντι γὰρ κτλ. Vs. 1 vulgo ἰ μοι. BP ἐξιόντι μὲν γάρ. Hinc scripsi ἐξιόντι γάρ. Vs. ἰχθῦς ἀσίτους καὶ τοὺς πονηροὺς ἦγέ μοι. Correxi et personae indicium praeposui.

30 IV (2, 625)

Ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

Athenaeus IX p. 367 b: ἐπὶ μὲν γὰρ ὄψου παρεσκε νου ποικίλου καὶ εἴδους τινὸς τοιούτου Πλάτωνα οἶδα κότα (τὸ παροψίς) ἐν Ἑορταῖς οὕτως Ὁπόθεν κτλ. Ic 368 c: Πλάτων Ἑορταῖς Ὁπόθεν κτλ. περὶ βολβῶν δ' σεως καὶ σκευασίας τὸν λόγον ποιεῖται.

31 V (2, 626)

Καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας.

Schol. Aristoph. Acharn. 352: θηλυκῶς δὲ καὶ τὰς ἰ κας λέγει (leg. λέγουσιν). ἔχεις παρὰ Πλάτωνι τῷ κ ἐν δράματι Ἑορταῖς Καὶ τὰς ὀφρῦς κτλ. Eadem Suidas ὄμφαξ et δεινόν, ubi σχάσασθαι legitur. Respexit Phry Bekk. p. 56 10. Ὄμφακας: τὰς ὄμφακας θηλυκῶς εἶπε Πλ

32 VI (2, 626)

Τὸν μαινόμενον, τὸν Κρῆτα, τὸν μόγις Ἀττικόν.

Schol. Aristoph. Av. 798: Διιτρέφης — πανταχοῦ ἰ καὶ πονηρὸς καὶ πολυπράγμων. Πλάτων δὲ ἐν Ἑορταῖ ξένον, τὸν μαινόμενον, τὸν Κρῆτα, τὸν μόγις Ἀττικόν. S Διιτρέφης: οὗτος δὲ ἦν νεόπλουτος καὶ ἅρπαξ καὶ πο Πλάτων Ἑορταῖς Τὸν μαινόμενον κτλ.

33 VII (2, 626)

Εὖ γέ σοι γένοιθ', ὅτι
ἔσωσας ἐκ τῶν σῖγμα τῶν Εὐριπίδου.

Schol. Eurip. Med. 476: πλεονάζει ὁ στίχος τῷ σ̄. καὶ ὁ Πλάτων ἐν ταῖς Ἑορταῖς φησιν Ἔσωσας ἐκ τῶν σ

— *δηλοῖ καὶ ὁ πρός τινα ἐν διπλασιασμοῖς τοῦ τ ἀτ-*
τα εἰπὼν ὡς εὖ γέ σοι ὅτι ἀπήλλαξας ἡμᾶς τῶν
ων Εὐριπίδου. Porsonus *ἡμᾶς καλῶς Ἔσωσας ἐκ τῶν*
τῶν Εὐριπίδου. Iam diu est quod dixi scribendum vi-
γέ σοι γένοιθ' ἡμᾶς ὅτι κτλ. Nunc *ἡμᾶς* omisi. Cfr.
s Obs. p 183. Alterum versum propter *σίγμα* indeclinabile
Choeroboscus apud Bekkerum p. 1169. Ceterum cfr. ad
Dionys. fr. II et III.

VIII (2, 627) 34

Κατηδέσθημεν ἂν
καὶ κατεκόπημεν εὐθύς.

ustathius ad Odyss. α' 150 p. 1403 34: *Παυσανίας δὲ*
ει καὶ χρήσεις τοιαύτας. Πλάτων Σοφιστῇ "ἐν τρισὶ
ῖς ἀπηδέσθη τὸ ῥάμφος." καὶ ἐν Ἑορταῖς Κατηδέσθη-
:λ. Cfr. Cobetus Observ. p. 191.

IX (2, 627) 35

Ὁ δὲ τὸν ἐγκέφαλόν τις ἐξαύσας καταπίνει.

ustathius ad Od. p. 1547 58: *τὸ ὀπτῆσαι ἐξαῦσαι. Πλά-*
ὀρταῖς Ὁ δὲ τὸν ἐγκέφαλόν τις ἐξαύσας καταπίνει. For-
τὸ ὀπτῆσαι ἐξαῦσαι Πλάτων Ἑορταῖς οἶδε Τὸν ἐγκέ-
παῖς ἐξαύσας καταπίνει.

X (2, 628) 36

Hist. crit. p. XVI. Vs. 2 cod. ὅθεν. quod ἔνθα scribendum esse vidit Cobetus Obs. p. 192.

29 III (2, 625)

Ἐξιόντι γάρ
ἁλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας.
Β. ἰχθῦς ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἦγέ σοι.

Athenaeus VII p. 308 a: νῆστις μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κεστρεὺς καλεῖται . . . ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐσθίει ἔμψυχον . . . Πλάτων τε ἐν Ἑορταῖς φησιν Ἐξιόντι γὰρ κτλ. Vs. 1 vulgo ἐξιόντα μοι. BP ἐξιόντι μὲν γάρ. Hinc scripsi ἐξιόντι γάρ. Vs. 3 libri ἰχθῦς ἀσίτους καὶ τοὺς πονηροὺς ἦγέ μοι. Correxi et alterius personae indicium praeposui.

30 IV (2, 625)

Ὀπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

Athenaeus IX p. 367 b: ἐπὶ μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευασμένου ποικίλου καὶ εἴδους τινὸς τοιούτου Πλάτωνα οἶδα εἰρηκότα (τὸ παροψίς) ἐν Ἑορταῖς οὕτως Ὀπόθεν κτλ. Idem p. 368 c: Πλάτων Ἑορταῖς Ὀπόθεν κτλ. περὶ βολβῶν δ' ἀρτύσεως καὶ σκευασίας τὸν λόγον ποιεῖται.

31 V (2, 626)

Καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας.

Schol. Aristoph. Acharn. 352: θηλυκῶς δὲ καὶ τὰς ὄμφακας λέγει (leg. λέγουσιν). ἔχεις παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἐν δράματι Ἑορταῖς Καὶ τὰς ὀφρῦς κτλ. Eadem Suidas s. v. ὄμφαξ et δεινόν, ubi σχάσασθαι legitur. Respexit Phrynichus

[redacted]

ων Εὐριπίδου. Eustathius ad Iliad. p. 813 46: Αἴλιος δὲ Διονύσιος ἱστορεῖ τοὺς κωμικοὺς μάλιστα ἐκκλίνειν πᾶν τὸ ἦχον σιγμὸν καὶ ἐξήχησιν καὶ ψόφον — διὸ καὶ διασύροντες τοὺς τραγικοὺς ὡς μὴ τοιούτους προσπαίζουσιν ἐν τῷ, Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου. Idem ad Iliad. p. 896 56: καὶ ἡ κωμῳδία μετὰ τὴν εὕρεσιν τῆς χρήσεως τοῦ τ ἀντὶ τοῦ σ ἐπισημαίνεται χαίρειν, ὡς ἀπαλλαγεῖσα τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου. Denique ad Odyss. p. 1379 58: ὅτι δὲ ὁ τοῦ σίγμα ἦχος καὶ ἄλλως λυπεῖν οἶδεν ἀκρόασιν διὰ τὸ συχνὸν τοῦ σιγμοῦ — δηλοῖ καὶ ὁ πρός τινα ἐν διπλασιασμοῖς τοῦ τ ἀττικίζοντα εἰπὼν ὡς εὖ γέ σοι ὅτι ἀπήλλαξας ἡμᾶς τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου. Porsonus ἡμᾶς καλῶς Ἔσωσας ἐκ τῶν σίγμα τῶν Εὐριπίδου. Iam diu est quod dixi scribendum videri εὖ γέ σοι γένοιθ' ἡμᾶς ὅτι κτλ. Nunc ἡμᾶς omisi. Cfr. Cobetus Obs. p 183. Alterum versum propter σίγμα indeclinabile dixit Choeroboscus apud Bekkerum p. 1169. Ceterum cfr. ad Eubuli Dionys. fr. II et III.

VIII (2, 627) 34

Κατηδέσθημεν ἄν
καὶ κατεκόπημεν εὐθύς.

Eustathius ad Odyss. α' 150 p. 1403 34: Παυσανίας δὲ παράγει καὶ χρήσεις τοιαύτας. Πλάτων Σοφιστῇ "ἐν τρισὶ πληγαῖς ἀπηδέσθη τὸ ῥάμφος." καὶ ἐν Ἑορταῖς Κατηδέσθημεν κτλ. Cfr. Cobetus Observ. p. 191.

IX (2, 627) 35

Ὁ δὲ τὸν ἐγκέφαλόν τις ἐξαύσας καταπίνει.

Eustathius ad Od. p. 1547 58: τὸ ὀπτῆσαι ἐξαῦσαι. Πλάτων Ἑορταῖς Ὁ δὲ τὸν ἐγκέφαλόν τις ἐξαύσας καταπίνει. Fortasse τὸ ὀπτῆσαι ἐξαῦσαι Πλάτων Ἑορταῖς οἶδε Τὸν ἐγκέφαλον παῖς ἐξαύσας καταπίνει.

X (2, 628) 36

Ἔπειτα κλίνην ἀμφίκολλον πυξίνην.

Pollux X 34: καὶ ἀμφίκολλος (κλίνη)· οὕτω γὰρ τὴν κατακεκολλημένην ὠνόμασεν ἐν ταῖς Ἑορταῖς Πλάτων Ἔπειτα κλίνην κτλ.

XI—XV (2, 628. 629) 37—41

Pollux X 135: δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐσθῆσι καὶ ῥαμμάτων. εἴρηται δὲ τοὔνομα ἐν Πλάτωνος Ἑορταῖς Ἐμφέρεσθαι δὲ τὰ ῥάμματα. Lege ἐμφέρεσθε. Idem VII 121: στυλο-

βάτην δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ Πλάτων εἴρηκεν ὁ κωμικὸς ἐν Ἑορ
Idem VII 186: *τὸ τοῦ ἀστραβηλάτου ῥῆμα ἀστραβε*
Πλάτων εἴρηκεν ἐν Ἑορταῖς. Idem X 54: *καὶ γὰρ τὰς*
κεντρίδας ἐπὶ τῇ τῶν ὑποζυγίων χρήσει Πλάτων ὁ κωμ
ἐν Ἑορταῖς εἴρηκεν. Antiatticista p. 102 1: *Κόφινο*
ῥητέον φασίν, ἀλλὰ ἄρριχος. Πλάτων Ἑορταῖς.

Ε Υ Ρ Ω Π Η

42 I (2, 629)

Γυνὴ καθεύδουσ' ἐστὶν ἀργόν. Β. μανθάνω.
Α. ἐγρηγορυίας δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες,
αὐταὶ μόναι κρεῖττον πολὺ χρῆμ' εἰς ἡδονήν
ἢ καταλαβεῖν. οὐ γάρ τινες παροψίδες
εἴσ' ἀντιβολῶ σε;

Athenaeus IX p. 367 c: *ἐπὶ μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευα*
νου ποικίλου καὶ εἴδους τινὸς τοιούτου Πλάτωνα οἶδα
κότα (τὸ παροψὶς) ἐν Ἑορταῖς . . . ἐν δὲ Εὐρώπῃ πάλιν
παροψήματος διὰ πλειόνων εἴρηκεν, ἐν οἷς ἐστι καὶ
Γυνὴ καθεύδουσ' . . . ἀντιβολῶ σε; κἀν τοῖς δ' ἑξῆς δι
ὥσπερ ἐπὶ παροψήματος λέγων τῶν παροψίδων. Videtur
quis dormientem mulierem, forsan Iupiter Europam, oppress
esse. Id vetat alter. Nam, inquit, dormiens mulier ad Ven
ignava est; at vigilans delicatissimis libidinum quasi additame
παροψίσι, te beabit, quae vel sola per se incredibilem e
cogitatione comprehendendam voluptatem afferunt. Nonne
vere paropsis est *τὸ μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἕτοιμα, δεῖ*
[redacted]

ς. Vs. 1 Suidas τέως γὰρ εὐδαίμων ἔφυς. Schol. Ald. γὰρ εὐδαίμων ἔφυς. πῶς γὰρ H. Iacobi. Alii aliter: ndum erat ut supra scripsi.

II (2, 653) 103

Ὅς πρῶτα μὲν Κλέωνι πόλεμον ἠράμην.

iscianus XVIII p. 211 Kr. "Attici ἠράμην πόλεμον πρὸς καὶ τούτῳ. Πλάτων περὶ Λάγιος Πρῶτα μὲν κτλ." schius. Krehlius Περιαλγεῖ πρῶτα μὲν κτλ. Emendavit ns ad Med. 139. Cod. Monac. apud Spengel. Append. Varr. habet ΠΕΡΙΛΠωC πρῶτα μέν. Cfr. Cobetum Observ.

III (2, 653) 104

ἀ ἡγούμεσθ' εὖ κἀνδρείως πολλῷ πάντων προέχοντες.

iscianus l. l. p. 248. "Attici προέχοντες τούτων καὶ τοῦ- καὶ πολλῇ πάντων. Πλάτων περὶ πάσης ἄλλης οὖν ἀνδρείας πολλῷ πάντων προέχοντες." Monac. Πλάτων αΛΤει αΛΛeTOYNeCdOYKαNdPIΩC ΠΟλλN πάν- ροέχοντες. Lcid. Πλάτων Περιαλγεῖ ἀλλ' ηγουνεσθα- μως πολλων παντων προεχοντες. Emendavit editor Sca- Oxoniensis.

IV (2, 653) 105

Χρηστὸν μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρτυγοκόπον.

chol. Aristoph. Av. 1297: δηλοῖ δὲ τοῦτο (ὀρτυγοκόπον Midiam) Ἀριστοφάνης ἐν Περιαλγεῖ Χρηστὸν μὴ κατὰ ἀν ὀρτυγοκόπον. In his Aristophani Platonis nomen sub- dum esse indicavi Quaest. scen. II p. 22 allato Schol. Lu- vol. IV p. 186 Iac. ὁ δὲ Μειδίας ὀρτυγοκόπος ἦν, ὡς ὧν Περιαλγεῖ, καὶ ὡς πονηρὸν δὲ καὶ κόβαλον καὶ τῶν ίων νοσφιστὴν Φρύνιχος καὶ Πλάτων διαβάλλουσιν. Berg- Comment. p. 425 χρηστόν γε μὴ κατά κτλ.

Π Ο Ι Η Τ Η Σ

I (2, 654) 106

Μόνος δ' ἄγευστος,
ἄσπλαγχνος ἐνιαυτίζομἀπλάκουντος, ἀλιβάνωτος.

thenaeus XIV p 644 a: μνημονεύων (placentam) ὁ κωμι- Πλάτων εἴρηκεν ἐν τῷ Ποιητῇ οὕτως Μόνος δ' ἄγευστος Cfr. Eustathius ad Iliad. p. 1345 30. Vs. 2 ἐνιαυτίζομ' rdus ad Hephaest. p. 222. ἐνιαυτίζομαι Casaubonus. ἐνιαυ- κι PVL. ἐνιαυτίζομαι 'πλάκουντος Ahrens de Crasi p. 27.

Athenaeus XV p. 667 b: *Ἀγκυλοῦντα γὰρ δεῖ σφόδρα τὴν χεῖρα εὐρύθμως πέμπειν τὸν κότταβον, ὡς Δικαίαρχός φησιν, καὶ Πλάτων δὲ ἐν τῷ Διὶ τῷ κακουμένῳ· παρακελεύεται δέ τις τῷ Ἡρακλεῖ, μὴ σκληρὰν ἔχειν τὴν χεῖρα μέλλοντα κοτταβίζειν.* Non haec postrema poetae verba esse, sed priora *ἀγκυλοῦντα κτλ.* viderunt Dobraeus Adv. II p. 351 et Cobetus Obs. p. 99.

48 IV (2, 632)

Καί τοι φορεῖτε γλῶτταν ἐν ὑποδήμασιν,
στεφανοῦσθ' ὑπογλωττίσιν, ὅταν πίνητέ που,
κἂν καλλιερῆτε, γλῶτταν ἀγαθὴν πέμπετε.

Athenaeus XV p. 677 a: *διὰ δὲ τὴν σὴν γλῶσσαν τῆς ὑπογλωττίδος μνησθήσομαι, ἧς Πλάτων ἐμνήσθη ἐν Διὶ κακουμένῳ Καί τοι φορεῖτε κτλ.* Vs. 1 libri *γλῶσσαν.* Vs. 2 *στεφάνους δ'* libri. Correxit Porsonus Misc. p. 44. Ibidem ante Schweighaeuserum *ὅτε* pro *ὅταν.*

49. 50 V VI (2, 632)

Γλώττης ἀγαθῆς οὐκ ἔστ' ἄμεινον οὐδὲ ἕν.
Ἡ γλῶττα δύναμιν τοὺς λόγους ἐκτήσατο,
ἐκ τῶν λόγων δ' ἅτ' αὐτὸς ἐπιθυμεῖς ἔχεις.

Orion a Schneidewino editus p. 42 17: *ἐκ Διὸς κακουμένου Πλάτωνος κωμικοῦ Γλώττης κτλ. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ δράματος· Ἡ γλῶττα δύναμιν κτλ.*

51 VII (2, 633)

Ὅσθ' ἅτ' ἔγω ταῦτ' ἐς ταρίχους ἀπολέσω.

[redacted]

λτεροκόκκυξ: ἀβέλτερος καὶ κενός· κόκκυγα λέγουσι τὸν ν καὶ κοῦφον. Vs. 5 et 6 servavit schol. Aristoph. Plut. 179: ῳδεῖται (Philonides) ὡς εὔπορος καὶ ὡς μέγας τῷ σώματι ἠλίθιος, καὶ Πλάτων ἐν Λαΐῳ φησίν Οὐχ ὁρᾷς ὅτι Φιλίδην κτλ. Quae cum superioribus ita coniungenda esse, ut tis verbis οὐχ ὁρᾷς ὅτι, versu quinto pro ποῦ, quod Aldus t, scribatur δ' οὐ, intellexit H. Iacobi. Pro ὄνον τὸν ante lleium legebatur ἀνόητον.

II III (2, 637) 64. 65

Antiatticista p. 96 24. Ἐπινέφελον: Πλάτων Λαΐῳ. m p. 100 26. Ἴσσα: τὸ ἐπιχαρτικὸν ἐπιφώνημα. μέμφε-ι. Πλάτων Λαΐῳ. Vide Menandri Reliqu. p. 563. Praeterea betus Obs. p. 126 ad Laium refert Symmach. fr. III.

ΛΑΚΩΝΕΣ Η ΠΟΙΗΤΑΙ

I (2, 637. 638) 66

Ἄνδρες δεδειπνήκασιν ἤδη σχεδὸν ἅπαντες. Β. εὖγε.
Α. τί οὐ τρέχων σὺ τὰς τραπέζας ἐκφέρεις; ἐγὼ δέ
νίπτρον παραχέων ἔρχομαι. Β. κἀγὼ δὲ παρακορήσων.
σπονδὰς δ' ἔπειτα παραχέας τὸν κότταβον παροίσω.
Α. τῇ παιδὶ τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη προχειρίσασθαι,
καὶ προαναφυσᾶν. τὸ μύρον ἤδη παράχεον βαδίζων
Αἰγύπτιον, κᾆτ' ἴρινον· στέφανον δ' ἔπειθ' ἑκάστῳ
δώσω φέρων τῶν ξυμποτῶν. νεοκρᾶτά τις ποιείτω.
Β. καὶ δὴ κέκρατ'. Α. ἔπειτα τὸν λιβανωτὸν ἐπιτίθει σύ..
Σπονδὴ μὲν ἤδη γέγονε, καὶ πίνοντές εἰσι πόρρω.
καὶ σκόλιον ᾖσται, κότταβος δ' ἐξοίχεται θύραζε.
αὐλοὺς δ' ἔχουσά τις κορίσκη Καρικὸν μέλος τι
μελίζεται τοῖς συμπόταις, κἄλλην τρίγωνον εἶδον
ἔχουσαν, εἶτ' ᾖδεν πρὸς αὐτὸ μέλος Ἰωνικόν τι.

Athenaeus XV p. 665 b: καὶ γὰρ καὶ περὶ τάξεως τῶν πε-φορῶν πολλάκις ἐλέχθη, καὶ περὶ τῶν μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπι-λουμένων, ἅπερ καὶ μόλις ἀναπεμπάζομαι, εἰπόντος τινὸς ν ἑταίρων τὰ ἐκ τῶν Λακώνων Πλάτωνος ἰαμβεῖα Ἄνδρες δειπνήκασιν ἤδη κτλ. Egregiam lucem his versibus attulit beti in Plat. p. 90 observatio, post vs. 9 Athenaeum plura isisse. Eundem in personarum vicibus distinguendis secutus a. Vs. 3 νίπτρον Casaubonus pro λίτρον. Ib. libri εἰσέρχο-ι emendatum ab Hermanno de Metr. p. 176. Pro παραχέων betus παρέξων. Vs. 5 libri προχείρους εἶναι. Scripsi προ-

χειρίσασθαι. Audacissime Cobetus τὴν παῖδα τοὺς α
ἐχρῆν ἔχειν πάλαι προχείρους. Cui quam ob causam ἤδι
topere displiceat non intellego equidem. Vs. 6 προανα
Cobetus. Codd. προσαναφυσᾶν. Si recte προχειρίσασθαι
davi, malim προαναφύσα, quod ad libicinam conversus
De καὶ sic posito confer Sophocl. Antig. 487 καί νιν κα
Vs. 8 libri νεόκρατα. Vs. 9 in libris ita scriptus est καὶ
κραται. τὸν λιβανωτὸν ἐπιτίθεις. Correxi haec, nisi malis
ται. κᾆτα τόν. Quod codices post ἐπιτίθεις habent εἶπε,
εἶτ' ἐ[πάγει] corruptum suspicor. Cfr. Athen. I p. 11 c.
vulgo ποῦ δή με ἤδη. Cod. A σπονδή με ἤδη. Co
Schweighaeuserus. Ibidem εἰσι πόρρω Porsonus Misc. p.
Libri ἤδη πόρρω. Vs. 12 τι addidit Hermannus. Vs. 13
καλήν. Casaubonus ἄλλην. Nostrum Schweighaeuserus.
vs. 14 εἶτ' ᾖδεν. Vulgo ἥτ' ᾖδε. Cod. A ειτηδε.

67 II (2, 639)

Ὅταν δέωμαι γωνιαίου ῥήματος,
τούτῳ παριστῶ καὶ μοχλεύω τὰς πέτρας.

Schol. Dioscoridis in Matthaei Med. graecis p. 361: α
γωνιοειδῆ κεκλιμένον] ἀντὶ τοῦ μέγαν καὶ στερεόν, ὥσα
λέγοι γωνιαῖον λίθον. Πλάτων Λάκωσιν Ὅταν δέωμαι
Scribendum videtur Ὅταν δὲ δέωμαι γωνιαίου ῥήματος; Β. τ
παρίστω καὶ μόχλευε τὰς πέτρας. Quibus Sthenelum p
ludificari suspicor, quem alienis carminibus usum esse pro
in hac ipsa fabula tradiderat Plato teste Harpocratione p. 16
καὶ ἐν ταῖς διδασκαλίαις εὑρίσκεται ὁ Σθένελος τραγ
ποιητής. ἐκωμῴδει δὲ αὐτὸν ὁ τοὺς Πλάτωνος Λάκ
γράψας ὡς τἀλλότρια ἔπη σφετεριζόμενον.

68 III (2, 640)

Καὶ μὴν ὄμοσόν μοι μὴ τεθνάναι. Β. τὸ σῶμ' ἐγώ,
ψυχὴν δ' ἀνήκειν ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ.

Schol. ad Aristoph. Av. 471 de Aesopo: ὁ δὲ κω
Πλάτων καὶ ἀναβιῶναι αὐτόν φησιν ἐν τοῖς Λάκωσιν ο
Καὶ μὴν ὄμοσόν μοι μὴ τεθνάναι, ψυχὴν δ' αὖ ἥκειν ὥ
Αἰσώπου ποτέ. Pro αὖ ἥκειν vir doctus ἀνήκειν. Suid
Ἀναβιῶναι. καὶ Πλάτων φησὶν ὁ κωμικός Καὶ νῦν ὄμ
μοι μὴ τεθνάναι τὸ σῶμ' ἐγώ. ψυχὴ δ' ἀπὸ νίκης ὥ
Αἰσώπου ποτέ. Eadem iterum apponuntur v. Αἴσωπος.
ἀπὸ νίκης Kusterus ἐπανήκειν. Cobetus Obs. p. 95 τὸ σ

γε, ψυχὴ δ' ἐπανῆκεν. Id ἐπανῆλθεν dicendum erat. Recte autem τὸ σῶμα ad sequentia traxit.

IV (2, 641) 69

Antiatticista p. 105 10. *Κιόκρανα: τὰς τῶν κιόνων κεφαλάς. Πλάτων Λάκωσιν.* Iisdem verbis Pollux VII 121, ubi male corrigunt κιονόκρανα. Breviorem formam habes item apud Straben. IV 4 6 et in titulo apud Boeckh. C. I. vol. I p. 262 29. Cfr. Lobeckius ad Phryn. p. 669.

V (2, 641) 70

Photius p. 279 19. *Μυλακρίδες: σίλφαι αἱ μαλακαί· ἔλλαποι· ἢ τρωξαλλίδες καὶ ἀλετρίδες. Πλάτων Λάκωσιν.* Vitiose editur μυλαβρίδες et ἀετρίδες.

VI (2, 641) 71

Athenaeus IX p. 380 e: *Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις κατὰ κοινότερον κέχρηται (τῷ παραφέρειν) λέγων "παράφερε, Κοινόα, τὸν σκύφον μεστόν." καὶ Πλάτων δ' ἐν Λάκωσιν ἔφη Πάσας παραφερέτω.* Ita Schweighaeuserus correxit editum παριφερέτω. Ad πάσας supplendum κύλικας, nisi potius πλήσας scribendum.

De alio fragmento ad hanc fabulam fortasse referendo vide Int. crit. p. 182.

M E N E Λ E Ω Σ

I (2, 641) 72

Εἰπέ μοι,
ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων.
Β. ὁ γὰρ θεοῖσιν ἐχθρὸς αὐτὰ κατέφαγεν.

Athenaeus XIV p. 641 b: *Πλάτων δ' ἐν Μενέλεῳ ἐπιτραπεζώματα αὐτὰ (τὰ ἐπιφορήματα) καλεῖ, οἷον τὰ ἐπιτιθέμενα ταῖς τραπέζαις βρώματα, λέγων οὕτως Εἰπέ μοι κτλ.* Idem IV p. 170 f: *ἔλεγον δὲ καὶ ἐπιτραπεζώματα τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα. Πλάτων Μενελάῳ Ὡς ὀλίγα λοιπὰ κτλ.* Cfr. Eustathius ad Iliad. p. 1141 5.

II (2, 642) 73

Zenobius VI 17: *Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ; τούτης Πλάτων ἐν Μενέλεῳ μέμνηται. φασὶ δὲ ὅτι ἐν Θήβαις οἱ ἑαυτοὺς ἀναιροῦντες οὐδεμιᾶς τιμῆς μετεῖχον. καὶ Ἀριστοτέλης δέ φησι περὶ Θηβαίων τὸ αὐτὸ τοῦτο ὅτι τοὺς αὐτόχειρας ἑαυτῶν γενομένους οὐκ ἐτίμων. τὸ οὖν ἵνα ἥρως γένῃ κατ' εὐφημισμὸν εἴρηται.* Photius p. 590 et Suidas v. *Τί οὐκ*

ἀπήγξω. In illo proverbio apertum est Θήβησιν cum ἀπή coniungendum esse. Plato ista forsan ita extulerat:

Τί δῆτα
Θήβησιν οὐκ ἀπήγξω,
ἥρως ὅπως ἐγίγνου;

74 III (2, 642)

Athenaeus III p. 110 d: Πλάτων δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς . ἐν τῷ Μενελάῳ ἐπιγραφομένῳ ἀγελαίους τινὰς ἄρτι καλεῖ. Hinc sua petiit Eustathius ad Iliad. p. 265 32. Grammat. Bekkeri p. 326 4.

ΜΕΤΟΙΚΟΙ

75 I (2, 643)

Σημεῖα παρασημεῖα, κλεῖν παρακλείδιον.

Pollux X 24: ἐν μέντοι τοῖς Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ Μ τοίκοις Σημεῖα κτλ. Ita ex codicibus repositum; editt. κλεῖ

76 II (2, 643)

Apollonius de Pron. p. 348 c: εὐθείας ἀμοιρεῖ ἡ προκ μένη γενική (ἐμαυτοῦ). οὐ γὰρ εἰ ἅπαξ εἴρηται, καὶ ταύ ὑπὸ κωμικῆς ἀδείας, ὡς ἐν Μετοίκοις Πλάτωνος, τοῦτο καν ἐστι τῆς κατὰ φύσιν εὐθείας σιγηθείσης. Idem p. 404 b. Μετοίκοις Φερεκράτους ἅπαξ ἐστὶν εἰρημένη καὶ ἴσως ἔνε τοῦ γελοίου. Cfr. Hist. crit. p. 70 et 175.

ΝΙΚΑΙ

77 I (2, 643)

[redacted]

ΝΥΞ ΜΑΚΡΑ

I (2, 644) 81

Κᾷθ' ἧκεν ἄρτους πριάμενος
μὴ τῶν καθαρύλλων, ἀλλὰ μεγάλους Κιλικίους.

Athenaeus III p. 110 d: *Πλάτων δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Νυκτὶ μακρᾷ τοὺς μεγάλους ἄρτους καὶ ὑπαροὺς Κιλικίους ὀνομάζει διὰ τούτων Κᾷτ' ἄρτους ἧκε πριάμενος κτλ.* Eustathius p. 1817 60 *κᾷτα* omittit. Correxi Curis crit. p. 17.

II (2, 645) 82

Ἐνταῦθ' ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἕξει λύχνον
δίμυξον.

Athenaeus XV p. 700 f de *λύχνῳ* disserens: *καὶ Πλάτων ἐν Νυκτὶ μακρᾷ Ἐνταῦθ' ἐπ' ἄκρων κτλ.* Vs. 1 forsan *ἐνταῦθεν.*

III (2, 645) 83

Ἕξουσιν οἱ πομπῆς λυχνούχους δηλαδή.

Athenaeus XV p. 562 Schw. p. 1561 Dind. *Πλάτων ἐν Νυκτὶ μακρᾷ Ἕξουσιν κτλ.* Editur *πομπεῖς.*

IV V (2, 645) 84. 85

Ἀλλ' αὖ γέλοιον ἄνδρα μου μὴ φροντίσαι
μηδέν.

Grammat. Bekkeri p. 384 10. *ἀλλ' αὖ: ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ πάλιν. Πλάτων Νυκτὶ μακρᾷ Ἀλλ' αὖ γέλοιον κτλ.* Cod. *ἀλλ' ὦ γέλοιον ἄνδρα μοι φροντίσαι.* Pollux VI 142: *τὸ δ' ἐν τῇ Νυκτὶ μακρᾷ Πλάτωνος αὐτοσχεδίασμα φαῦλον.*

ΞΑΝΤΡΙΑΙ Η ΚΕΡΚΩΠΕΣ

I (2, 646) 86

Χαῖρε παλαιογόνων ἀνδρῶν θεατῶν ξύλλογε παντοσόφων.

Hephaestio XV p. 91: *γίνεται δὲ καὶ τριπενθημιμερὲς ἐκ τούτων, τὸ καλούμενον Πλατωνικόν, ἐν ᾧ τὰ μὲν ἑκατέρωθεν δύο δακτυλικά εἰσι πενθημιμερῆ, τὸ δὲ μέσον ἰαμβικόν. κέχρηται δὲ αὐτῷ Πλάτων ἐν Ξαντρίαις Χαῖρε παλαιογόνων κτλ.*

II (2, 646) 87

Ἦν δὴ θόρυβος τευταζόντων.

Photius p. 583 et Suidas v. *τευτάζειν. Πλάτων Ξάνταις (Ξαντρίαις) Ἦν δὴ θόρυβος τευταζόντων. ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων.* Etymol. M. p. 755 43: *Πλάτων, ἦν δὲ θόρυβος τευταζόντων,* ubi cod. Dorvill. apud Gaisfordum

ad Hephaest. p. 91 habet *Πλάτων ξτ* (superscripto σ,,) *ἡ θόρμος τευταζόντων.*

88 III (2, 646)

Τῶνδε βουλευτὶς πόνων.

Etymol. M. p 595 40. *βουλευτής, βουλευτίς. τῶνδε λευτὶς πόνων, ἐν ταῖς Ξαντρίαις.* Platonis potius quam Aes esse suspicatus sum Curis crit. p. 40.

ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ

89 I (2, 647)

Εἰ μὲν μὴ λίαν . . . ὦνδρες, ἠναγκαζόμην
στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπι

Schol. Aristoph. Pac. 733 de parabasi disserens: *δῆλα ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταί, τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες κ παραβαίνειν. Πλάτων ἐν τῷ Παιδαρίῳ Εἰ μὲν μὴ λίαν* Similia Suidas s. v. *παράβασις*, ubi *ἄνδρες* legitur. Lac probabiliter expleas inserendis verbis *ὑπὸ τοῦδ'*.

90 II (2, 647)

Φέρε τοῦτ' ἐμοί
δεῖξον τὸ κανοῦν δεῦρο μὴ μάχαιρ' ἔνι.

Schol. Aristoph. Pac. 948: *ἐκέκρυπτο ἐν τῷ κανῷ ἡ χαιρα ταῖς ὁλαῖς καὶ τοῖς στέμμασι . . . καὶ ἐντεῦθεν κ ἀπὸ τοῦ καίνειν. Πλάτων ἐν Παιδαρίῳ Φέρε τοῦτ' ἐμοί* Vulgo post *κανοῦν* infertur *μοι*, quod Ven omittit; *μὴ* pr reposuit Dobraeus, qui locum ita scripsit: *φέρε τοῦτο δή* | *ξον τὸ κανοῦν μοι δεῦρο μὴ μάχαιρ' ἔνι.*

[redacted]

Athenaeus IX p. 385 d: *ὀψάριον δὲ τῶν μὲν ζώντων ἡμεῖς γομεν. ἀτὰρ καὶ Πλάτων ἐπὶ τοῦ ἰχθύος ἐν Πεισάνδρῳ Ἤδη νγών τι κτλ.* Versu tertio ante Dindorfium legebatur *ἐγὼ δέ.*

II (2, 648) 93

Γυνὴ γάρ, ἣν μὲν αὐτήν
ἀεὶ κολάζῃς, ἐστὶ πάντων κτημάτων κράτιστον,
ἐὰν δ' ἀνῇς, ὕβριστόν ἐστι χρῆμα κἀκόλαστον.

Grammat. Bekkeri p. 368 12: *Ἀκόλαστον καὶ ὕβριστον χρῆμα: διττὴν δ' ἔχει τὴν θεωρίαν, μίαν μὲν ὅτι ἐχρήσατο τῷ ὕβριστον ἀντὶ τοῦ ὑβριστικόν, ὅμοιον ὂν τῷ τύπῳ τοῖς τοιοῖσδε τῶν ὑπερθετικῶν, βέλτιστον, κάλλιστον, κράτιστον καὶ τοῖς ὁμοίοις· ἑτέραν δὲ διότι συμπέπλεκται τὸ ὕβριστον τῷ ἀκολάστῳ. Πλάτων δ' ἐχρήσατο ἐν Πεισάνδρῳ λέγων Γυνὴ γὰρ ἣν μὲν αὐτήν κτλ.* Dixit de his Lobeck. Paral. p. 10 squ. Vs. 2 codex *κολάζῃς ἀεί.* Vs. 3 *ἐστι* addidit Dobraeus Adv. I p. 620. Respexit locum idem Grammaticus p. 365 21 et Hesych. v. *ἀκόλαστον.*

III (2, 649) 94

Χαλεπῶς ἂν οἰκήσαιμεν ἐν Βυζαντίοις,
ὅπου σιδαρέοισι τοῖς νομίσμασιν
χρῶνται.

Schol. Aristoph. Nub. 249: *λεπτοῖς δὲ νομίσμασι φαίνονται κεχρῆσθαι Βυζάντιοι. διὸ καὶ δωρικῶς εἶπεν . . . Πλάτων Πεισάνδρῳ Χαλεπῶς ἂν οἰκήσαιμεν ἐν Βυζαντίοις, ὅπου σιδαρέοισι νομίσμασι χρῶνται.* Dindorfius *νομίσμασι* delevit. Recte *τοῖς* interposuit Bentleius; *σιδάρεοι* substantivi vim habet.

IV (2, 650) 95

Ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πτίλων σεσαγμένος.

Herodianus Dict. sol. p. 39: *τύλη, ὅπερ σύνηθες Ἀττικοῖς κνέφαλλον καλεῖν, ὁμωνύμως τῷ περιεχομένῳ τὴν περιέχουσαν . . . ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ κνάφος, ὅστις σημαίνει ἀκανθώδη ὕλην. ᾗ περιπεταννύντες τὰς ἐσθῆτας ἐξέθλιβον τὸ ἀλεσνάζον τοῦ περὶ τὰς ἐσθῆτας χνοῦ· ᾧ καὶ πρὸς τὰς τύλας χρῶντο ὥσπερ καὶ νῦν. μέμνηται δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμβαλομένου Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Πεισάνδρῳ Ὥσπερ κνεφάλλων.* ι enim scribenda sunt Herodiani verba. In Platonis versu cod. *κνεφάλλων* et *πτιλῶν.*

V—VII (2, 650. 651) 96—98

Phrynichus Bekk. p. 57 33: *Πλάτων δὲ ἐν Πεισάνδρῳ τὸ ολιτοκοπεῖν ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖν καὶ κωμῳδεῖν εἶπεν.*

Suidas s. v. Ἀρεοπαγίτης. καὶ Ἄρεος νεοττός, καὶ Ἄρε παιδίον, ἐπὶ τῶν θρασυτάτων. κέχρηται τῷ μὲν πρώτῳ Πλ των Πεισάνδρῳ. V. Cobetus Obs. p. 130. Idem, Ἀρκάδ μιμούμενοι: παροιμία ἐπὶ τῶν ἑτέροις πονούντων . . . ταύ τῇ παροιμίᾳ κέχρηται Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ. διὰ γὰρ τὰς κωμῳδίας αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις παρέχειν διὰ πενίαν Ἀ κάδας μιμεῖσθαι ἔφη. Eustath. ad Il. p. 302 32 e Pausani καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς διὰ τὸ τὰς κωμῳδίας, φησίν, αὐτ ποιῶν ἄλλοις ἐκδιδόναι διὰ πενίαν Ἀρκάδας μιμεῖσθαι ἔφ Cfr. Arsenii Viol. p. 76. Haec ego olim Platonem de Aristoph postea de se ipso dixisse statui. V. Hist. crit. p. 162. Il amplexus est et acute defendit Cobetus Observ. crit. p. 102— Iudicent alii; hoc unum addo, φησὶν Eustathii orationi interpo tum spectare ad Pausaniam, cuius verba Eustathius reddidit.

99—101 VIII—X (2, 651)

Schol. Aristoph. Av. 1556: καὶ Πλάτων ἐν Πεισάν περὶ ἀμφοτέρων λέγει. Vtrumque Pisandrum dicit, de qu exposui Hist. crit. p. 177 sqq. Idem ad Vesp. 592: Εὔαθλ ῥήτωρ συκοφάντης . . . μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων Πεισάνδρῳ καὶ Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις. Plutarchus An p. 833 c: κεκωμῴδηται δὲ (Antipho Rhamnusius) εἰς φιλαρ ρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ. V. Hist. crit. p. 180. A fragmentum probabiliter ad Pisandrum referendum vide Inc. fab.

ΠΕΡΙΑΛΓΗΣ

102 I (2, 652)

Ὦ θεῖε Μόρυχε, πῶς γὰρ οὐ δαίμων ἔφυς;
καὶ Γλαυκέτης ἡ ψῆττα, καὶ Λεωγόρας,
οἳ ζῆτε τερπνῶς οὐδὲν ἐνθυμούμενοι.

Schol. Ald. Aristoph. Nub. 109: Λεωγόρας δὲ τρυφ τις, ὁ Ἀνδοκίδου πατήρ. Πλάτων Περιαλγεῖ Ὦ θεῖε Μό κτλ. Eadem apud Suidam v. Φασιανοί. ὁ δὲ Λεωγόρας τ φερός τις. Πλάτων λέγει Ὦ θεῖε Μόρυχε κτλ. Athenaeus p. 387 b. κωμῳδεῖται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὡς γαστρίμαργος Πλάτωνος ἐν Περιαλγεῖ. Retinui et hic et in ceteris locis ditum in libris accentum. At veteres grammaticos Περιάλ praetulisse docet glossa Photii ab H. Iacobi ita emendata: ριάλγης, ὡς Περιήρης τῷ τόνῳ κατὰ τοῦ δράματος τοῦ Π τωνικοῦ. Aliter Cobetus Obs. crit. p. 167, qui comparare terat Theopompi et Diphili fabularum titulos Ἡδυχάρης et Ἀ

εἴχης. Vs. 1 Suidas τέως γὰρ εὐδαίμων ἔφυς. Schol. Ald. νῦν γὰρ εὐδαίμων ἔφυς. πῶς γὰρ H. Iacobi. Alii aliter: rigendum erat ut supra scripsi.

II (2, 653) 103

Ὃς πρῶτα μὲν Κλέωνι πόλεμον ἠράμην.

Priscianus XVIII p. 211 Kr. "Attici ἠράμην πόλεμον πρὸς ὄτον καὶ τούτῳ. Πλάτων περὶ Λάγιος Πρῶτα μὲν κτλ." i Putschius. Krehlius Περιαλγεῖ πρῶτα μὲν κτλ. Emendavit nonus ad Med. 139. Cod. Monac. apud Spengel. Append. Varr. .621 habet ΠΕΡΙΛΠωC πρῶτα μέν. Cfr. Cobetum Observ. . 169.

III (2, 653) 104

Ἀλλ' ἡγούμεσθ' εὖ κἀνδρείως πολλῷ πάντων προέχοντες.

Priscianus l. l. p. 248. "Attici προέχοντες τούτων καὶ τούς, καὶ πολλῇ πάντων. Πλάτων περὶ πάσης ἄλλης οὖν ας' ἀνδρείας πολλῷ πάντων προέχοντες." Monac. Πλάτων περὶ αΛΤει αΛΛeΤOYNeCdOYKaNdPIΩC ΠOλλN πάντων προέχοντες. Leid. Πλάτων Περιαλγεῖ ἀλλ' ηγουνεσθαανδριως πολλων παντων προεχοντες. Emendavit editor Scaliae Oxoniensis.

IV (2, 653) 105

Χρηστὸν μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρτυγοκόπον.

Schol. Aristoph. Av. 1297: δηλοῖ δὲ τοῦτο (ὀρτυγοκόπον esse Midiam) Ἀριστοφάνης ἐν Περιαλγεῖ Χρηστὸν μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρτυγοκόπον. In his Aristophani Platonis nomen substituendum esse indicavi Quaest. scen. II p. 22 allato Schol. Luciani vol. IV p. 186 Iac. ὁ δὲ Μειδίας ὀρτυγοκόπος ἦν, ὡς Πλάτων Περιαλγεῖ, καὶ ὡς πονηρὸν δὲ καὶ κόβαλον καὶ τῶν δημοσίων νοσφιστὴν Φρύνιχος καὶ Πλάτων διαβάλλουσιν. Bergius Comment. p. 425 χρηστόν γε μὴ κατά κτλ.

Π Ο Ι Η Τ Η Σ

I (2, 654) 106

Μόνος δ' ἄγευστος,
ἄσπλαγχνος ἐνιαυτίζομἀπλάκουντος, ἀλιβάνωτος.

Athenaeus XIV p 644 a: μνημονεύων (placentam) ὁ κωμικὸς Πλάτων εἴρηκεν ἐν τῷ Ποιητῇ οὕτως Μόνος δ' ἄγευστος κτλ. Cfr. Eustathius ad Iliad. p. 1345 30. Vs. 2 ἐνιαυτίζομ' Meisfordus ad Hephaest. p. 222. ἐνιαυτίζομαι Casaubonus. ἐνιαυτίζομαι PVL. ἐνιαυτίζομαι 'πλάκουντος Ahrens de Crasi p. 27.

βάτην δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ Πλάτων εἴρηκεν ὁ κωμικὸς ἐν Ἑορ
Idem VII 186: *τὸ τοῦ ἀστραβηλάτου ῥῆμα ἀστραβε*
Πλάτων εἴρηκεν ἐν Ἑορταῖς. Idem X 54: *καὶ γὰρ τὰς*
κεντρίδας ἐπὶ τῇ τῶν ὑποζυγίων χρήσει Πλάτων ὁ κωμ
ἐν Ἑορταῖς εἴρηκεν. Antiatticista p. 102 1: *Κόφινος*
ῥητέον φασίν, ἀλλὰ ἄρριχος. Πλάτων Ἑορταῖς.

ΕΥΡΩΠΗ

42 I (2, 629)

Γυνὴ καθεύδουσ' ἐστὶν ἀργόν. Β. μανθάνω.
Α. ἐγρηγορυίας δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες,
αὐταὶ μόναι κρεῖττον πολὺ χρῆμ' εἰς ἡδονήν
ἢ καταλαβεῖν. οὐ γάρ τινες παροψίδες
5 *εἴσ' ἀντιβολῶ σε;*

Athenaeus IX p. 367 c: *ἐπὶ μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευα*
νου ποικίλου καὶ εἴδους τινὸς τοιούτου Πλάτωνα οἶδα ε
κότα (τὸ παροψὶς) ἐν Ἑορταῖς . . . ἐν δὲ Εὐρώπῃ πάλιν
παροψήματος διὰ πλειόνων εἴρηκεν, ἐν οἷς ἐστι καὶ τ
Γυνὴ καθεύδουσ' . . . ἀντιβολῶ σε; κἂν τοῖς δ' ἑξῆς δι
ὥσπερ ἐπὶ παροψήματος λέγων τῶν παροψίδων. Videtur
quis dormientem mulierem, forsan Iupiter Europam, oppress
esse. Id vetat alter. Nam, inquit, dormiens mulier ad Vene
ignava est; at vigilans delicatissimis libidinum quasi additame
παροψίσι, te beabit, quae vel sola per se incredibilem et
cogitatione comprehendendam voluptatem afferunt. Nonne e
vere paropsis est *τὸ μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἕτοιμα, δεῖν*

[redacted]

scripsi εἶλον. Pro ἀνδράχμη, quod habent PVL, ἀνδραχθῆ habet C et epit. Hoeschelii. Hermannus, assumto quod conieceram εἶλον, tentat ἁδρὸν ἄχνῃ, de oratore haec dici existimans, quem pisci poeta comparaverit. Vs. 2 ἀφῆχ' i. e. ἀφῆκα scripsi pro ἀφῆκεν.

III (2, 630) 44

Phrynichus Bekk. p. 42 5. Ἡμηχάνουν: Πλάτων ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

ΖΕΥΣ ΚΑΚΟΥΜΕΝΟΣ

I II (2, 630. 631) 45. 46

Πρὸς κότταβον παίζειν, ἕως ἂν σφῷν ἐγώ
τὸ δεῖπνον ἔνδον σκευάσω. Β. πάνυ βούλομαι.
ἀλλ' ἃ νόμος ἔστ'; Α. ἀλλ' εἰς θυείαν παιστέον.
φέρε τὴν θυείαν, αἶρ' ὕδωρ, ποτήρια
παράθετε. Β. παίζωμεν δὲ περὶ φιλημάτων.
Α. . . . . ἀγεννῶς οὐκ ἐῶ
παίζειν. τίθημι κοττάβεια σφῷν ἐγώ
τασδί τε τὰς κρηπῖδας ἃς αὕτη φορεῖ,
καὶ τὸν κότυλον τὸν σόν. Β. βαβαιάξ, οὗτοσί
μείζων ἀγὼν τῆς Ἰσθμιάδος ἐπέρχεται.

Athenaeus XV p. 666 d: Πλάτων δ' ἐν Διὶ κακουμένῳ παιδιᾶς εἶδος παροίνιον τὸν κότταβον εἶναι ἀποδίδωσιν, ἐν ᾗ ἐξίσταντο καὶ τῶν σκευαρίων οἱ δυσκυβοῦντες· λέγει δ' οὕτως Πρὸς κότταβον κτλ. Cfr. schol. Aristoph. Pac. 1244. Adsunt in scena Hercules mulier et, quod bene vidit Cobetus Obs. p. 98, leno. Vs. 2 libri τὸ δεῖπνον ὃν ἐσκευάσω, vel τὸ δεῖπνον ἐσκευάσω. Iacobsius ἔνδον τὸ δεῖπνον σκευάσω. Emendationem perfecit Dindorfius. Dobraeus ἰὼν τὸ δεῖπνον σκευάσω. Vs. 3 legebatur ἀλλ' ἄνεμος ἐστάλεις (cod. A ἐστάλλεις) θυΐαν παῖς τεόν. Correxit Hermannus. Vs. 6 Dobraeus supplet ποίων φιλημάτων; Cobetus ἰδοὺ φιλημάτων, Vs. 7 τίθημι pro τίθεμαι Cobetus. Vs. 8 libri τασδί γε. Correxit Elmsleius Auct. ad Aristoph. Acharn. 108. Ibid. αὕτη idem pro αὐτή. Vs. 9 τὸν κότυλον. Eundem hunc κότυλον etiam alia fabulae parte memoraverat. Athen. XI p. 478 e. καὶ Πλάτων ἐν Διὶ κακουμένῳ τὸν κότυλον φέρει φησί. Tum οὗτοσὶ μείζων ἀγὼν τῆς Casaubonus. Cod. A οὗτοι ἰμιζωνι ἀγωνιστής.

III (2, 631. 5, 44) 47

Ἀγκυλοῦντα δεῖ σφόδρα
τὴν χεῖρα πέμπειν εὐρύθμως τὸν κότταβον.

Athenaeus XV p. 667 b: *Ἀγκυλοῦντα γὰρ δεῖ σφόδρα τὴν χεῖρα εὐρύθμως πέμπειν τὸν κότταβον, ὡς Δικαίαρχός φησιν, καὶ Πλάτων δὲ ἐν τῷ Διὶ τῷ κακουμένῳ· παρακελεύεται δέ τις τῷ Ἡρακλεῖ, μὴ σκληρὰν ἔχειν τὴν χεῖρα μέλλοντα κοτταβίζειν.* Non haec postrema poetae verba esse, sed priora *ἀγκυλοῦντα κτλ.* viderunt Dobraeus Adv. II p. 351 et Cobetus Obs. p. 99.

48 IV (2, 632)

Καί τοι φορεῖτε γλῶτταν ἐν ὑποδήμασιν,
στεφανοῦσθ' ὑπογλωττίσιν, ὅταν πίνητέ που,
κἂν καλλιερῆτε, γλῶτταν ἀγαθὴν πέμπετε.

Athenaeus XV p. 677 a: *διὰ δὲ τὴν σὴν γλῶσσαν τῆς ὑπογλωττίδος μνησθήσομαι, ἧς Πλάτων ἐμνήσθη ἐν Διὶ κακουμένῳ Καί τοι φορεῖτε κτλ.* Vs. 1 libri *γλῶσσαν.* Vs. 2 *στεφάνους δ'* libri. Correxit Porsonus Misc. p. 44. Ibidem ante Schweighaeuserum *ὅτε* pro *ὅταν.*

49. 50 V VI (2, 632)

Γλώττης ἀγαθῆς οὐκ ἔστ' ἄμεινον οὐδὲ ἕν.
Ἡ γλῶττα δύναμιν τοὺς λόγους ἐκτήσατο,
ἐκ τῶν λόγων δ' ἅττ' αὐτὸς ἐπιθυμεῖς ἔχεις.

Orion a Schneidewino editus p. 42 17: *ἐκ Διὸς κακουμένου Πλάτωνος κωμικοῦ Γλώττης κτλ. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ δράματος Ἡ γλῶττα δύναμιν κτλ.*

51 VII (2, 633)

Ὅσθ' ἅττ' ἐγὼ ταῦτ' ἐς ταρίχους ἀπολέσω.

[redacted]

IX (2, 633) 53

Ἐπὶ Μανδροβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα.

Schol. Luciani vol. IV p. 111 Iac.: *ἐπὶ Μανδροβούλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα, παροιμία κατὰ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπτόντων ἀεί. Ὁ γὰρ Μανδρόβουλος οὗτος εὑρών ποτε θησαυρὸν ἐν Σάμῳ χρυσοῦν πρόβατον ἀνέθηκε τῇ Ἥρᾳ, τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει ἀργυροῦν, τῷ δὲ τρίτῳ χαλκοῦν. μέμνηται Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Διὶ κακουμένῳ.* Scripsi *Μανδροβόλου,* quae genuina huius nominis forma est.

Ι Ω

(2, 634) 54

Πρόσφερε δεῦρο δὴ τὴν κεφαλὴν τῆς δέλφακος.

Athenaeus XIV p. 657 a: *θηλυκῶς δὲ (τὸ δέλφαξ) Νικοχάρης ἔφη κύουσαν δέλφακα . . . καὶ Πλάτων Ἰοῖ Πρόσφερε δεῦρο κτλ.*

Κ Λ Ε Ο Φ Ω Ν

I (2, 634) 55

Σὲ γὰρ γραῦ συγκατῴκισεν σαπράν
ὀρφῶσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν.

Athenaeus VII p. 315 c. de pisce *ὀρφὼς* disserens: *Πλάτων Κλεοφῶντι Σὲ γὰρ κτλ.* Porsonus Advers. p. 99 *Σὲ γὰρ τίς, ὦ γραῦ, συγκατῴκισεν κτλ.* Cfr. Cobetus Observ. p. 149. Pro edito *ὀρφοῖσι* scripsi *ὀρφῶσι,* quamquam repugnante Eustathio p. 1720 49.

II (2, 634) 56

Ἵν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἁρπαγιστάτου.

Eustathius ad Odyss. p. 1441 26: *οὕτω καὶ λαγνίστατον, καὶ κλεπτίστατον, καὶ λαλίστερον εὕρηκά σε, ὡς καὶ λαλίστατον, καὶ πολὺ πτωχίστερος, καὶ ψευδίστατος . . . . καὶ Πλάτων Κλεοφῶντι Ἵν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἁρπαγιστάτου.* Cfr. Etymol. M. p. 31 13 a Porsono Misc. p. 288 emendatum.

III (2, 635) 57

Ἀλλ' αὐτὸς ἀπαρτὶ τἀλλότρι' οἰχήσει φέρων.

Gramm. Bekkeri p. 418 15. *ἀπαρτί:* — *παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου . . . Πλάτων Κλεοφῶντι Ἀλλ' αὐτὸς ἀπαρτὶ κτλ.* Pro *αὐτὸς* codex *αὐτό.* Correxit Th. Bergkius Comment. p. 384. Bekkerus et Ruhnk. Hist. crit. Orat. p. XLIV *ἀντ' ἀπαρτί.*

ἀνθρώποις ὁ νοῦς. Praeterea nescio an Plato scripserit *ὁ Προμηθεύς ἐστι νοῦς ἀνθρώπινος.* Quae vide an Protag dicentem fecerit poeta, quem Promethei fabulam explicanten duxit etiam Plato Prot. p. 320 sq.

133 IV (2, 662)

Κἂν ᾖ γαλεός, κἂν λειόβατος, κἂν ἔγχελυς.

Athenaeus VII p. 312 b. *Λειόβατος: οὗτος καλεῖται ῥίνη. ἔστι δὲ λευκόσαρκος, ὡς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυ Πλάτων Σοφισταῖς Κἂν ᾖ γαλεός κτλ.*

134 V (2, 662)

Ἐν τρισίν
πληγαῖς ἀπηδέσθη τὸ ῥάμφος.

Eustathius ad Odyss. p. 1403 32: *Παυσανίας δὲ παρ καὶ χρήσεις (τοῦ ἠδέσθην) τοιαύτας. Πλάτων Σοφιστῇ (φισταῖς) Ἐν τρισὶ κτλ.* Respicit Grammat. Bekkeri p. 424 *Ἀπηδέσθη: ἀπεβρώθη.*

135. 136 VI VII (2, 663)

Zonaras p. 1555. *Πλαίσιον: εἶδος μέτρου, ἢ ἡ ἐν τα γώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις, ὡς Πλάτων ἐν Σοφιστῇ (φισταῖς).* Athenaeus X p. 422 f de forma *δεδειπνά* disserens: *καὶ Πλάτων Σοφισταῖς καὶ Ἐπικράτης κτλ.* A atticista p. 89. *Δεδειπνάναι: Πλάτων Σοφισταῖς.*

137. 138 VIII IX (2, 663)

[redacted]

ad Nub. 331: *Πλάτων γὰρ οὖν ὁ κωμικὸς ἐν δράματι φισταῖς καὶ τὸν Ὀπούντιον αὐλητὴν Βακχυλίδην εἰς τοῦμα κατέταξε τῶν σοφιστῶν.* Pro *αὐλητὴν* Suidas v. *σοφιὴς* habet *ποιητήν.* Harpocratio p. 28 3: *Ἀπόληξις εἷς ν ι' συγγραφέων, ὧν Πλάτων κωμῳδεῖ ἐν Σοφισταῖς.* Libri φιστῇ. Cfr. Cobetus Observ. p. 187.

Σ Υ Μ Μ Α Χ Ι Α

I (2, 664) 144

Ἐγὼ γὰρ ὑμῖν νῦν φράσω.

Priscianus XVIII p. 182 ed. Krehl. "abundat enim *γάρ. Πλάτων ἢ Κάνθαρος Συμμαχίᾳ οὕτως ἤρξαντο· Ἐγὼ γὰρ ὑμῖν νῦν φράσω.*" Ita Porsonus Advers. p. 298 pro *Συμμαχεῖαν.* Confirmant codices Krehlii.

II (2, 664. 665) 145

Εἴξασιν γὰρ τοῖς παιδαρίοις τούτοις, οἳ ἑκάστοτε γραμμὴν ν ταῖσιν ὁδοῖς διαγράψαντες διανειμάμενοι δίχ' ἑαυτούς πᾶσ', αὐτῶν οἱ μὲν ἐκεῖθεν τῆς γραμμῆς οἱ δ' αὖ ἐκεῖθεν· ἷς δ' ἀμφοτέρων ὄστρακον αὐτοῖς εἰς μέσον ἑστὼς ἀνίησιν, ὃν μὲν πίπτῃσι τὰ λεύκ' ἐπάνω, φεύγειν ταχὺ τοὺς ἑτέρους δεῖ, τοὺς δὲ διώκειν.

Hermias ad Platonis Phaedr. p. 90 ed. Ast. sive apud Bekkerum ad schol. Plat. p. 314: *τοῦτο δέ ἐστιν ἐκεῖνο, ὃ κατὰ τὴν ὀστρακίνδα καλουμένην παιδιὰν γινόμενόν ἐστιν, ἣν Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῇ Συμμαχίᾳ σαφῶς συνίστησι διὰ τούτων Εἴξασιν γὰρ τοῖς παιδαρίοις κτλ.* Eustathius ad Iliad. p. 1161 B: *χρῆσις τῆς λέξεως ἐν τῇ κωμῳδίᾳ πρὸς αἴνιγμα τοῦ ῥηθέντος ἐξοστρακισμοῦ. Πλάτων δέ, φασίν, ὁ κωμικὸς φράζει οὕτως Εἴξασι τοῖς παιδαρίοις κτλ.* Vs. 1 Hermias Bekkeri *γάρ*, Astii *δέ*, Eustathius omittit. Vs. 4 Eustathius *αὐτοῖς ἀνίησιν εἰς μέσον ἑστώς.* Hermias *αὐτοῖς* omittit. Possis *ἐποῖσιν ἀνίησ' εἰς μέσον ἑστώς*, ut conieci Quaest. scen. III 45. Nunc praetuli verborum ordinem mutare. Vs. 5 *πίπτῃσι* Eustathius, *πίπτῃ* Hermias. Fallitur Cobetus Observ. p. 176.

III (2, 666) 146

Ὠτογλυφίδα λαβοῦσ' ἀνασκαλεύεται.

Pollux II 83: *ὠτογλυφὶς δὲ εἴρηται παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμῳδῷ ἐν Συμμαχίᾳ Σὺν ἐλαίῳ ὠτογλυφίδα λαβοῦσ' ἀνασκάλεται.* Scripsi *ἀνασκαλεύεται.* Verba *σὺν ἐλαίῳ* fortasse nihil sit nisi corrupta lectio praecedentis *συμμαχίᾳ.* Ingeniose ta-

men Cobetus Observ. p. 126 ἐν Συμμαχίᾳ καὶ ἐν Λαΐῳ. ἐν Συμμαχίᾳ absunt a Par. A apud Bekkerum.

147 IV (2, 666)

Τὸ γὰρ ἕψημά σου
γευόμενος ἔλαθον ἐκροφήσας.

Pollux VI 17: τὸ νῦν ἕψημα ὀνομαζόμενον, ὅπερ οἶνος ἡψημένος εἰς γλυκύτητα. καὶ τοῦτ' ἂν εἴη τὸ εἰρημέ τῇ τοῦ Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ Συμμαχίᾳ Τὸ γὰρ ἕψημα

148 V (2, 666)

Ἦξ Ἀρκαδίας τοι δριμυτάτην ὀρίγανον.

Athenaeus II p. 68 c et Eustath. p. 1148 26: θηλυκῶς ὀρίγανον λέγει) Πλάτων ἢ Κάνθαρος Ἦ ἐξ Ἀρκαδίας δριμυτάτην ὀρίγανον. Correxit et ad hanc fabulam rettulit sonus. Forsan tamen οὕτως post Κάνθαρος transponenda numeri sint choriambici.

149 VI (2, 666)

Βατίς τε καὶ σμύραινα προσέτι.

Athenaeus VII p. 312 d: Πλάτων δὲ ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμ σὺν τῷ σ Βατίς τε καὶ σμύραινα πρόσεστι. Scripsi προσ

150 VII (2, 667)

Νάρκη γὰρ ἐφθὴ βρῶμα χάριεν γίγνεται.

Athenaeus VII p. 314 a: Νάρκη. Πλάτων ἢ Κάνθαρ Συμμαχίᾳ Νάρκη κτλ. Libri ἔφη, correctum a Bentlei Menandr. p. 69.

151—155 VIII—XII (2, 667)

[redacted]

II (2, 668) 157

Νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει.

Schol. Aristoph. Av. 168: *Πλάτων Σύρφακι ἐπὶ τοῦ Τε-ου Νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει.* Apud Sui-n v. *Τελέας* pro *λέγει* legitur *φθέγγεται*, unde Grotius Exc. 487 edidit *ἕτερα δὲ γλώττῃ φθέγγεται*, quod etsi propter rreptam ante *γλώττῃ* syllabam reieci olim (Hist. crit. p. 294) nc tamen re iterum pensitata non damnaverim: similiter Plato gm. 134 *τὸ* ante *ῥάμφος* corripuit.

III (2, 668) 158

Α. Ὁδὶ μὲν Ἀναγυράσιος ὀρφώς ἐστί σοι.
Β. οἶδ', ᾧ φίλος Μυνίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς.
Α. καλῶς λέγεις.

Athenaeus VIII p. 344 d: *Μυνίσκος ὁ τραγικὸς ὑποκριτὴς ωμῳδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρφακι ὡς ὀψοφάγος οὕτως ὁδὶ μὲν κτλ.* Vs. 2 olim *τούτῳ*, nunc *οἶδ'*, *ᾧ* scripsi. AB *θ' ἔσθ' ὡς*. P *τοῦθ' ὡς*. Pro *Μυνίσκος* AB habent *Μύννικος*, nde *Μυννίσκος* Keilius Anal. epigr. p. 210. Ibid. *ἔσθ'* Blom-ldus Aeschyli Pers. p. VIII. Vulgo *ἔσοιθ'*. AB *ἔσοθ'*.

IV (2, 668) 159

Καὶ πίεσθ' ὕδωρ πολύ.

Athenaeus X p. 446 e: *ἐνίοτε δὲ καὶ συστέλλουσι το ῑ* (in *ίομαι*), *ὡς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν . . . καὶ ἐν Σύρφακι Καὶ πίεσθ' ὕδωρ πολύ.*

V (2, 668) 160

Harpocratio p. 107 10. *Κατάστασις*: — *ἔοικεν ἀργύριον εἶναι, ὅπερ οἱ κατασταθέντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δη-μοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει . . . ἔτι δὲ σαφέστερον λέγεται ἐν τῷ Σύρφακι Πλάτωνος.*

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ

I (2, 669) 161

Ὁ δ' οὐ γὰρ ἠττίκιζεν, ὦ Μοῖραι φίλαι,
ἀλλ' ὁπότε μὲν χρείη διῃτώμην λέγειν,
ἔφασκε δῃτώμην, ὁπότε δ' εἰπεῖν δέοι
ὀλίγον, ὀλίον ἔλεγεν.

Herodianus dict. sol. p. 20 1: *Πλάτων μέντοι ὁ κωμικὸς ν Ὑπερβόλῳ διέπαιξε τὴν ἄνευ τοῦ γ̄ χρῆσιν* (*ὀλίος* pro *ὀλί-ος*) *ὡς βάρβαρον λέγων οὕτως Ὁ δ' οὐ γὰρ κτλ.* Narrari id in senatu egerit dixeritque Hyperbolus intellexit Cobetus Obs.

p. 141. Ex Herodiano profecit Etymol. M. p. 621 51: *Ταρα τῖνοι γὰρ τὸ ὀλίγος ὀλίος λέγουσιν ἄνευ τοῦ γ̄ . . . Πλάτων μέντοι ὁ κωμικὸς διαπαίζει τὴν λέξιν ὡς βάρβαρον. καὶ ὀγίννος γίννος (τὸ γίννος ἵννος) φησί. τοῦτο δὲ εἴρηκε τὰ ἵππου μὲν μητρός, πατρὸς δὲ ὄνου.* E quibus coniicias etiam *ἵννος* Hyperbolum Platonicum dixisse, nisi *εἴρηται* scribendum pro *εἴρηκε*. Vs. 1 suspicabar *Μοῦσαι*, quoniam ubi de elegantia in dicendo agitur, Musarum mihi quam Parcarum aptior videbatur esse antestatio. Vs. 3 cod. *δὴ τῷ μήν*. Cfr. Hermannus Eur. d. m. p. 212. Vs. 4 *ὀλίον* addidit Blochius.

162. 163 II III (2, 670)

Εὐτυχεῖς ὦ δέσποτα.

Β. τί δ' ἔστι; Α. βουλεύειν ὀλίγου ἔλαχες πάνυ.
ἀτὰρ οὐ λαχὼν ὅμως ἔλαχες, ἢν νοῦν ἔχῃς.
Β. πῶς ἢν ἔχω νοῦν; Α. ὅτι πονηρῷ καὶ ξένῳ
ἐπέλαχες ἀνδρί, οὐδέπω γὰρ ἐλευθέρῳ . . .
Ἄπερρ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα δὴ φράσω·
Ὑπερβόλῳ βουλῆς γάρ, ἄνδρες, ἐπέλαχον.

Schol. Aristoph. Thesmoph. 808: *καὶ ἡ Εὐβούλη πέπλασται. τὸ δὲ ὅλον τί βούλεται, οὐκ ἔστι σαφές. ἀλλ' οὐδὲ παρὰ Πλάτωνι ἐν Ὑπερβόλῳ· λέγει γάρ τι περὶ τοῦ ἐπιλαγχάνειν τοῖς βουλευταῖς. Εὐτυχεῖς . . . . ἐλευθέρῳ. καὶ ἐν ταὐτῷ Ἄπερρ' κτλ.* Platonis locum respicit Harpocratio p. 81 9 Cfr. Cobetus Observ. p. 137. Vs. 3 codex *ἄγαρον* pro *ἀτὰρ οὐ* quod reposuit Hanovius Exerc. crit. p. 93. Vs. 4 codex *πῶς οὐ ἢν*. Correxit Bekkerus. Vs. 5 pro *οὐδέπω* Fritzschius *μηδέπω*

praestat ἀθλιώτατος. Hunc fructum ex vita omnibus bonis affluente Hyperbolum percepisse dicit, ut iam sit miserrimus. Id enim fere significare videtur εὐερία sive εὐέρεια, quod compares cum nostro *er sitzt in der Wolle.* Ἀθλιώτατος igitur si verum est, post ὥστε forsan inserendum γέ.

V (2, 671) 165

Athenaeus II p. 56 f: ὑποκοριστικῶς δ' εἴρηκε Πλάτων ἐν Ὑπερβόλῳ Φύλλιον ἢ ῥαφανίδιον. Dobraeus Adv. II p. 298 suspicatur φυλλεῖον ἢ ῥαφανιδίου.

VI VII (2, 672) 166. 167

Grammat. Bekkeri p. 447 27. Ἀρτοσιτεῖν: τὸ ἐναντίον τῷ ὀψοφαγεῖν. Πλάτων ἐν Ὑπερβόλῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι. Schol. Luciani IV p. 47. Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς ἐν Ὑπερβόλῳ ἀνδὸν αὐτόν φησιν εἶναι. Hyperbolum dicit.

Φ Α Ω Ν

I (2, 672. 673) 168

Ἐγὼ δέ γ' ἐνθάδ' ἐν τῇ ἐρημίᾳ
τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον
πρὸς ἐμαυτόν. Β. ἔστι δ', ἀντιβολῶ σε, τοῦτο τί;
Α. Φιλοξένου καινή τις ὀψαρτυσία.
5 Β. ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἔστ'. Α. ἄκουε δή.
Ἄρξομαι ἐκ βολβοῖο, τελευτήσω δ' ἐπὶ θύννον.
Β. ἐπὶ θύννον; οὐκοῦν τῆς τελευτῆς πολύ
κράτιστον ἐνταυθὶ τετάχθαι τάξεως.
Α. Βολβοὺς μὲν σποδιᾷ δαμάσας καταχίσματι δεύσας
10 ὡς πλείστους διάτρωγε· τὸ γὰρ δέμας ἀνδρὸς ἀνορθοῖ.
καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα· θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἄνειμι...
Οὐδὲ λοπὰς κακόν ἐστιν· ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον
οἶμαι . . .
Ὀρφών, αἰολίαν συνόδοντά τε καρχαρίαν τε
15 μὴ τέμνειν, μή σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ·
ἀλλ' ὅλον ὀπτήσας παράθες· πολλὸν γὰρ ἄμεινον.
πουλύποδος πλεκτὴ δ', εἰ πιλήσεις κατὰ καιρόν,
ἑφθὴ τῆς ὀπτῆς, ἢν ᾖ μείζων, πολὺ κρείττων,
ἢν ὀπταὶ δὲ δύ' ὦσ', ἑφθῇ κλαίειν ἀγορεύω.
20 τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·
παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ καὶ στύματα μισεῖ.
σκορπίος αὖ — Β. παίσειε γέ σου τὸν πρωκτὸν ὑπελθών.

men Cobetus Observ. p. 126 ἐν Συμμαχίᾳ καὶ ἐν Λαΐῳ. Ver ἐν Συμμαχίᾳ absunt a Par. A apud Bekkerum.

147 IV (2, 666)

Τὸ γὰρ ἕψημά σου
γευόμενος ἔλαθον ἐκροφήσας.

Pollux VI 17: τὸ νῦν ἕψημα ὀνομαζόμενον, ὅπερ ἐσ οἶνος ἡψημένος εἰς γλυκύτητα. καὶ τοῦτ' ἂν εἴη τὸ εἰρημένον τῇ τοῦ Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ Συμμαχίᾳ Τὸ γὰρ ἕψημα κ

148 V (2, 666)

Ἧξ Ἀρκαδίας τοι δριμυτάτην ὀρίγανον.

Athenaeus II p. 68 c et Eustath. p. 1148 26: θηλυκῶς (τ ὀρίγανον λέγει) Πλάτων ἢ Κάνθαρος Ἧ ἐξ Ἀρκαδίας οὕτ δριμυτάτην ὀρίγανον. Correxit et ad hanc fabulam rettulit Po sonus. Forsan tamen οὕτως post Κάνθαρος transponendum, numeri sint choriambici.

149 VI (2, 666)

Βατίς τε καὶ σμύραινα προσέτι.

Athenaeus VII p. 312 d: Πλάτων δὲ ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμ σὺν τῷ σ Βατίς τε καὶ σμύραινα πρόσεστι. Scripsi προσέ

150 VII (2, 667)

Νάρκη γὰρ ἔφθη βρῶμα χάριεν γίγνεται.

Athenaeus VII p. 314 a: Νάρκη. Πλάτων ἢ Κάνθαρος Συμμαχίᾳ Νάρκη κτλ. Libri ἔφη, correctum a Bentleio Menandr. p. 69.

151—155 VIII—XII (2, 667)

Harpocratio p. 139 17: ὀρνιθευτής, ὁ ὀρνιθοθήρας Πλάτων ἢ Κάνθαρος Συμμαχίᾳ. Pollux VII 202: πο βοσκῆσαι ἐν τῇ Πλάτωνος Συμμαχίᾳ. Antiatticista p. Κεναγγίαν: τὴν πεῖναν. Πλάτων Συμμαχίᾳ. Pollux VI Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ κεναγγίαν εἴρηκε. Photius p. 383 Παραθήκην: Πλάτων Συμμαχίᾳ. Idem p. 404 18. Πε μόσχους: ἀντὶ τοῦ ἑταίρας — τὰς χωρὶς ὀργάνων. Κάνθα Συμμαχίᾳ Αὐλητρίδα πεζήν.

Σ Υ Ρ Φ Α Ξ

156 I (2, 667)

Σὲ μέν, ὦ μοχθηρέ, παλινδορίαν παίσας αὐτοῦ καταθήσω.

Hesychius, Παλινδορία: τὸ σκῦτος. Πλάτων συρφακί μνωμοχθῆραι παλινδορία παίσας αὐτοῦ καταθήσω. Ita cod Emendavit Porsonus Praef. Hecubae p. LVII.

πλακοῦς ἐνόρχης, ἄμυλος ἐγκύμων, κίχλαι
ἑκκαίδεχ' ὁλόκληροι μέλιτι μεμιγμέναι,
10 λαγῷα δώδεκ' ἐπισέληνα. τἄλλα δέ
ἤδη τάδ' εὐτελέστατ' ἔστ'. ἄκουε δή.
βολβῶν μὲν Ὀρθάνῃ τρί' ἡμιεκτέα,
Κονισάλῳ δὲ καὶ παραστάταιν δυοῖν
μύρτων πινακίσκος χειρὶ παρατετιλμένων·
15 λύχνων γὰρ ὀσμὰς οὐ φιλοῦσι δαίμονες.
πύργης τετάρτης κυνί τε καὶ κυνηγέταις,
Λόρδωνι δραχμή, Κυβδάσῳ τριώβολον,
ἥρῳ Κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα.
ταῦτ' ἐστὶ τἀναλώματ'. εἰ μὲν οὖν τάδε
20 προσοίσετ', εἰσέλθοιτ' ἄν· εἰ δὲ μή, μάτην
ἔξεστιν ὑμῖν διὰ κενῆς βινητιᾶν.

Athenaeus X p. 441 e: Πλάτων Φάωνι διηγούμενος ὅσα ἐ τὸν οἶνον συμβαίνει ταῖς γυναιξίν, φησίν Εἶεν γυναῖκες l. Vs. 2 aliquid vitii subesse videtur. Vs. 4 Hermannus: *der ...schenk hat Verstand, wenn er den Wein mit Wasser ver...t.* Vs. 9 libri διαμεμιγμέναι. Correxit Heringa. Casau...us ἕνδεχ' et διαμεμιγμέναι. Vs. 10 sustuli distinctionem post ...κα. At ἐπισέληνα λαγῷα, *leporinae carnes in lunularum ...iem formatae*, nullam h. l. vim habent. Haberent vero ἐπι...ινα, *in speciem muliebrium pudendorum formatae.* Cfr. ...en. XIV p. 647 a. Vs. 11 libri ἤδη ταῦτ' εὐτελέστατ'. ἄκουε . Correxit Hermannus. Vs. 12 τρί' ἡμιεκτέα Casaubonus ...ipsit pro τριημίεκτα. Vs. 16 Hermannus περκνὴ γιγαρτίς. ... κυνί Iacobsius pro κυσί. Vs. 21 βινητιᾶν Heringa. Libri ...ητιᾶν.

III (2, 676) 170

Τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσιν·
βραχὺ γάρ σε τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ.

Athenaeus IX p. 367 b. c: ἐπὶ μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευ...μένου ποικίλου καὶ εἴδους τινὸς τοιούτου Πλάτωνα οἶδα ...ηκότα (τὸ παροψὶς) ἐν Ἑορταῖς — ἐν δὲ Φάωνι Τὰ δ' ...λότρι' ἔσθ' ὅμοια κτλ. Vs. 1 τἀλλότρια Fritzschius Dissert. parops. p. 6 recte intellegit de adulteriis. Vs. 2 addidi σέ. ...sonus τι supplevit.

IV (2, 677) 171

Ὦ χρυσοῦν ἀνάδημα,
ὦ τοῖσιν ἐμοῖς τρυφεροῖσι τρόποις, ὦ γλυκὺς ἀγκών.

p. 141. Ex Herodiano profecit Etymol. M. p. 621 51: *Τα τῖνοι γὰρ τὸ ὀλίγος ὀλίος λέγουσιν ἄνευ τοῦ γ̄ . . . Πλ μέντοι ὁ κωμικὸς διαπαίζει τὴν λέξιν ὡς βάρβαρον. κα ὀγίννος γίννος (τὸ γίννος ἵννος) φησί. τοῦτο δὲ εἴρηκε τ ἵππου μὲν μητρός, πατρὸς δὲ ὄνου.* E quibus coniicias e *ἵννος* Hyperbolum Platonicum dixisse, nisi *εἴρηται* scribe pro *εἴρηκε*. Vs. 1 suspicabar *Μοῦσαι*, quoniam ubi de ele in dicendo agitur, Musarum mihi quam Parcarum aptior vide esse antestatio. Vs. 3 cod. *δὴ τῷ μήν*. Cfr. Hermannus d. m. p. 212. Vs. 4 *ὀλίον* addidit Blochius.

162. 163 II III (2, 670)

Εὐτυχεῖς ὦ δέσποτα.
Β. τί δ' ἔστι; Α. βουλεύειν ὀλίγου ἔλαχες πάνυ.
ἀτὰρ οὐ λαχὼν ὅμως ἔλαχες, ἢν νοῦν ἔχῃς.
Β. πῶς ἢν ἔχω νοῦν; Α. ὅτι πονηρῷ καὶ ξένῳ
ἐπέλαχες ἀνδρί, οὐδέπω γὰρ ἐλευθέρῳ . . .
Ἄπερρ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα δὴ φράσω·
Ὑπερβόλῳ βουλῆς γάρ, ἄνδρες, ἐπέλαχον.

Schol. Aristoph. Thesmoph. 808: *καὶ ἡ Εὐβούλη πέ σται. τὸ δὲ ὅλον τί βούλεται, οὐκ ἔστι σαφές. ἀλλ' παρὰ Πλάτωνι ἐν Ὑπερβόλῳ· λέγει γάρ τι περὶ τοῦ ἐπι χάνειν τοῖς βουλευταῖς. Εὐτυχεῖς . . . . ἐλευθέρῳ. κα ταὐτῷ Ἄπερρ' κτλ.* Platonis locum respicit Harpocratio p. 8 Cfr. Cobetus Observ. p. 137. Vs. 3 codex *ἀγαρου* pro *ἀτὰρ* quod reposuit Hanovius Exerc. crit. p. 93. Vs. 4 codex *πῶς ἢν*. Correxit Bekkerus. Vs. 5 pro *οὐδέπω* Fritzschius *μη* Hanovius *κοὐδέπω γ' ἐλευθέρῳ*. Bergkius Comment. p. *κοὐδαμῶς γ' ἐλευθέρῳ*. Gravius latet vitium.

164 IV (2, 671)

Καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλαυχ' Ὑπέρβολος,
ὥστε ἀθλιώτατός ἐστι.

Schol. Aristoph. Av. 121 *εὔερον: οἷον μαλακήν, ὥ σισύραν εὐέριον. Πλάτων Ὑπερβόλῳ Καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀ λέλαυκεν ὁ Ὑπέρβολος ὥστε αὐχμώτατός ἐστι.* Ita Aldus. At Ven. omittit *ὁ* et pro *αὐχμώτατος* habet *ἀθλιώτατος*. Concinit das v. *εὔερον. Πλάτων Ὑπερβόλῳ Καὶ τοσοῦτον τῆς εὐ ἀπολέλαυκεν, ὥστε ἀθλιωτάτη ἐστί.* Dobraeus add. ad Aris Nub. 518 *ὥστ' αὐχμότατός ἐστι*, quod praeter alios prol Hermannus epit. d. metr. p. 212. Ad sententiam metrum

praestat ἀθλιώτατος. Hunc fructum ex vita omnibus bonis affluente Hyperbolum percepisse dicit, ut iam sit miserrimus. Id enim fere significare videtur εὐερία sive εὐέρεια, quod compares cum nostro *er sitzt in der Wolle*. Ἀθλιώτατος igitur si verum est, post ὥστε forsan inserendum γέ.

V (2, 671) 165

Athenaeus II p. 56 f: ὑποκοριστικῶς δ' εἴρηκε Πλάτων ἐν Ὑπερβόλῳ Φύλλιον ἢ ῥαφανίδιον. Dobraeus Adv. II p. 298 suspicatur φυλλεῖον ἢ ῥαφανιδίου.

VI VII (2, 672) 166. 167

Grammat. Bekkeri p. 447 27. Ἀρτοσιτεῖν: τὸ ἐναντίον τῷ ὀψοφαγεῖν. Πλάτων ἐν Ὑπερβόλῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι. Schol. Luciani IV p. 47. Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς ἐν Ὑπερβόλῳ ἐνδὸν αὐτόν φησιν εἶναι. Hyperbolum dicit.

Φ Α Ω Ν

I (2, 672. 673) 168

Ἐγὼ δέ γ' ἐνθάδ' ἐν τῇ 'ρημίᾳ
τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον
πρὸς ἐμαυτόν. Β. ἔστι δ', ἀντιβολῶ σε, τοῦτο τί;
Α. Φιλοξένου καινή τις ὀψαρτυσία.
Β. ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἔστ'. Α. ἄκουε δή.
Ἄρξομαι ἐκ βολβοῖο, τελευτήσω δ' ἐπὶ θύννον.
Β. ἐπὶ θύννον; οὐκοῦν τῆς τελευτῆς πολύ
κράτιστον ἐνταυθὶ τετάχθαι τάξεως.
Α. Βολβοὺς μὲν σποδιᾷ δαμάσας καταχύσματι δεύσας
ὡς πλείστους διάτρωγε· τὸ γὰρ δέμας ἀνδρὸς ἀνορθοῖ.
καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα· θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἄνειμι...
Οὐδὲ λοπὰς κακόν ἐστιν· ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον
οἶμαι . . .
Ὀρφών, αἰολίαν συνόδοντά τε καρχαρίαν τε
μὴ τέμνειν, μή σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ·
ἀλλ' ὅλον ὀπτήσας παράθες· πολλὸν γὰρ ἄμεινον.
πουλύποδος πλεκτὴ δ', εἰ πιλήσεις κατὰ καιρόν,
ἑφθὴ τῆς ὀπτῆς, ἢν ᾖ μείζων, πολὺ κρείττων,
ἢν ὀπταὶ δὲ δύ' ὦσ', ἑφθῇ κλαίειν ἀγορεύω.
τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·
παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ καὶ στύματα μισεῖ.
σκορπίος αὖ — Β. παίσειε γέ σου τὸν πρωκτὸν ὑπελθών.

Athenaeus I p. 5 b: *τοῦ Φιλοξένου δὲ τοῦ Λε Δείπνου Πλάτων ὁ κωμῳδιοποιὸς μέμνηται Ἐγὼ δ' κτλ.* Phaonis fragmentum esse Athenaeus docet VII p ubi vs. 20 et 21 disertim ex hac fabula afferuntur, et IV ubi commemorato Philoxeni Cytherii *Convivio* ita pergit: *τούτου καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐμ καὶ μὴ τοῦ Λευκαδίου Φιλοξένου.* Vs. 1 libri *ἐγὼ δ'* sonus *ἐγὼ δ' ὤν,* Bergkius Comment. p. 211 *ἐγὼ γάρ.* libri *ἐστίν.* Vs. 7 *τῆς τελευτῆς,* cui non recte Dindorfi Casaubono *τῆς τελευταίας* substituit, videtur interpretat verborum *ἐνταυθὶ τάξεως* et genuinam scripturam obli Sententiam requiro fere hanc: *οὐκοῦν [δεινὸν ἦν τὸ πολὺ κράτιστον ἐνταυθὶ τετάχθαι τάξεως;* Articulus *πολὺ κράτιστον* necessarius. Vs. 8 *ἐνταυθί* pro *ἐνταῦθ* dorfius. Casaubonus *ἐνταυθοῖ.* Vs. 10 *ἀνδρὸς ἀνορθοῖ* bonus; libri *ἀνορθοῖ,* ut Eustathius p. 1283 35. Dindorfi *ρος ὀρθοῖ.* In C post 10 additum *ἡ ψωλὴ δέμας ἐστί.* Athenaeus addit *εἶτα μετὰ μικρόν.* Similiter post 13 *κ ὀλίγα.* Ad 12 respicit Eustathius p. 1862 20: *ταγήνρυ σις ἐν τῷ ἀτάρ τοι τὸ τάγηνον ἄριστον.* Ita pro *ἄμ* suo Athenaei exemplo reperit etiam scriptor inc. apud Cr An. Ox. III p. 168. *τὰ μὲν γὰρ λοπάδες ἐστί, τὰ δὲ καὶ οὐδ' ἡ λοπὰς κακόν ἐστιν, ἵνα τι καὶ ἀπὸ τῶν σοφιστῶν παραρτύσαιμι, καὶ τὸ τάγανον ἄριστον.* Qu quitur *οἶμαι* Dindorfio delendum videtur. Vs. 17 codd. *δ' ἂν ἐπιλήψῃ,* quod male in *ἐπεὶ λήψῃ* mutatum. Scri *πλεκτὴ δ', εἰ πιλήσεις κατὰ καιρόν.* *Ἂν* additum, pe *εἰ πιλήσεις* in *ἐπιλήψῃ* corruptum est. Cfr. Ephippus C II 10 *πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρόφως.* A fr. 189 *πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.* Vs. 19 Vs. 22 interrumpi orationem altera persona interloquent Elmsleius Auct. ad Acharn. 93.

169 II (2, 674. 675)

Εἶεν γυναῖκες . . . ὡς ὑμῖν πάλαι
οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὔχομαι·
ὑμῖν γὰρ οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία,
ἐν τῷ καπήλῳ νοῦς ἐνεῖναί μοι δοκεῖ.
5 *εἰ γὰρ Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ*
ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί.
πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται

γεσθαι. — καὶ Πλάτων Οὗτος, τίς εἶ; κτλ. Vs. 1 proceleusmatico usus esse videtur consulto. Vs. 3 αὐτόματος pro αὐτομάτως Cobetus Observ. p. 180.

VI (2, 669) 184

Καίτοι πέπραγε τῶν τρόπων μὲν ἄξια,
αὑτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια·
οὐ γὰρ τοιούτων οὕνεκ' ὄστραχ' εὑρέθη.

Plutarchus Nic. cap. 11: Ὑπερβόλῳ δὲ τιμὴν καὶ προσποίησιν ἀλαζονείας (τὸν ἐξοστρακισμὸν εἶναι ἐνόμιζον), εἰ διὰ μαθηρίαν ταὐτὰ ἔπαθε τοῖς ἀρίστοις, ὥς που καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς εἴρηκε περὶ αὐτοῦ Καί τοι πέπραγε κτλ. Idem Alcib. cap. 13: φαῦλος γὰρ οὐδεὶς ἐνέπιπτεν εἰς τοῦτον τὸν κολασμόν, οὐδ' ἄδοξος, ὥσπερ καὶ Πλάτων τοῦ Ὑπερβόλου μνησθείς Καί τοι πέπραγε κτλ. Versu tertio editur εἵνεκ'. Ceterum cfr. Cobetus Observ. p. 140.

VII (2, 683) 185

Πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ἀντιβολῶ· σὺ γάρ,
ὥς φασι, Χείρων' ἐξέθρεψας Περικλέα;

Plutarchus V. Pericl. cap. 4: οὐ μὴν ἔλαθεν ὁ Δάμων, ἀλλ' ὡς μεγαλοπράγμων καὶ φιλοτύραννος ἐξωστρακίσθη, καὶ παρέσχε τοῖς κωμικοῖς διατριβήν. ὁ γοῦν Πλάτων καὶ πυνθανόμενον αὐτοῦ τινα πεποίηκεν οὕτω Πρῶτον μὲν οὖν κτλ. Ad Sophistas haec incerta coniectura revocat Cobetus Observ. p. 188. Versu secundo legebatur ὥς φασιν, ὦ Χείρων, quod correxi. Cobetus ὥς φασι, Χείρων ἐξέθρεψας.

VIII (2, 683) 186

Κἆτ' ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις,
κἂν φοινικίσι Σαρδιανικαῖσιν κοσμησάμενοι κατάκεινται.

Athenaeus II p. 48 a: τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν περιβολῇ χωρίζουσι καὶ ὑποβολῇ, φησὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος. ὁ δ' ὁμώνυμος αὐτῷ ποιητής φησι Κἆτ' ἐν κλίναις κτλ. Versu secundo Schweighaeuserus Σαρδιαναῖσιν, quod excusari potest, si quattuor syllabis efferas. Pro κοσμησάμενοι (D κοσμισάμενοι) Casaubonus scribebat κοιμησόμενοι. Videtur aliud quid latere. Ad Legatos locum rettulit Bergkius Comment. p. 395.

IX (2, 684) 187

Λύσασα δ' ἄρτι στάμνον εὐώδους ποτοῦ
ἵησιν εὐθὺς κύλικος εἰς κοῖλον κύτος,
ἔπειτ' ἄκρατον κοὐ τεταργανωμένον
ἔπινε κἀξημύστισεν.

Athenaeus XI p. 783 d: *καὶ τὸ ῥῆμα δὲ ἐξημύστισε, φ τὶ ἐφ' ἓν πνεῦμα πιεῖν. ὡς ὁ κωμικὸς Πλάτων, Λύσας ἀργήν κτλ.* Hinc Eustathius ad Iliad. p. 1282 31. Haec fo ad Phaonem referenda propter eius fabulae fr. II, ubi vide adscripsi Athenaei verba. Vs. 1 libri *λύσας δὲ ἀργήν*, quod rexi. Vs. 2 Eustathius *κοῖλον πλάτος*.

188 X (2, 684)

Τὰ γραμματεῖα τούς τε χάρτας ἐκφέρων.

Pollux VII 210: *καὶ χάρτας δὲ τοὺς γεγραμμένους Πλά εἴρηκεν ὁ κωμικός Τὰ γραμματεῖα κτλ.* Ad *Πρέσβεις* re cabat Bergkius Comment. p. 393.

189 XI (2, 685)

Ἔπειτα δ' οὐδείς ἐστ' ἀνὴρ γαστρίστερος.

Pollux II 175: *Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς ἐπὶ τοῦ γαστρι γου τοῦτο εἴληφεν Ἔπειτα δ' οὐδείς κτλ.* Probabiliter ad sandrum referas.

190 XII (2, 685)

Pollux IV 56: *Ἐπίχαρμος δὲ καὶ ποιητικὸν μέλος αὐ σθαί φησι, Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ συβωτικόν Ὅτι δ' ἡ συβώτρια, μηδ' ἀγαθὴ γένοιτό μοι. ἔχει δὲ μό δακτύλους αὐλητικούς.* Par. A *ὅτι ἄν*. Post *συβώ* plura exciderunt. Sequentia fortasse sic scribenda, *μηδὲν ἀ θὸν γένοιτό μοι*, et *ἔχει δὲ μόνον οὐ δακτύλους αὐλητικ* coll. Antiphane Veneris nat. I 15: *αὐλητικῶς δεῖ καρκινοῦν τ δακτύλους.*

191 XIII (2, 685)

[redacted]

Pollux VI 103: *καὶ στίλβη ἦν τι ἀγγεῖον γήινον, ᾧ ἀντὶ λύχνου ἐχρῶντο, ὡς Πλάτων Φείδεσθε τοὐλαίου κτλ.*

XVI (2, 686) 194

Plato Alcib. I cap. 36: *ἡμῶν δὲ γενομένων, τὸ τοῦ κωμῳδοποιοῦ, οὐδ' οἱ γείτονες σφόδρα τι αἰσθάνονται,* ubi Olympiodorus p. 157 Cr. *Πλάτων γὰρ ὁ κωμικὸς τοῦτο παρατίθεται.* Cfr. Plutarchus V. Phoc. 30. *ἐμοῦ μέν, ὦ παῖ, τὴν σὴν μητέρα γαμοῦντος οὐδ' ὁ γείτων ᾔσθετο.* Quae cum Platonis loco composuit Muretus VL IX 12. Cfr. Cobetus Observ. p. 197.

XVII (2, 686) 195

Σαπρῷ γάρῳ βάπτοντες ἀποπνίξουσί με.

Athenaeus II p. 67 c. *Γάρος: Κρατῖνος Ὁ τάλαρος ὑμῖν διάπλεως ἔσται γάρου . . . Πλάτων Ἐν σαπρῷ κτλ.* Delevit ὑ Schweighaeuserus. Fortasse scribendum *Πλάτων ἐν * * * * Σαπρῷ* etc. ut fabulae nomen exciderit.

XVIII (2, 686) 196

Οὐδεὶς ὁμαίμου συμπαθέστερος φίλος,
κἂν ᾖ . . . . . τοῦ γένους μακράν.

Anonymus apud Cramerum An. Ox. III p. 195: *Πλάτων δέ, ᾗ ὁ φιλόσοφος ἀλλ' ὁ κωμικώτατος, ᾧ καὶ Κρατῖνον οἶδα κωφόντα, ἀορίστως ἐπὶ συγγενείας λαμβάνει τὴν ὅμαιμος λέξιν . . . . λέγει γάρ που κἀκεῖνος Οὐδεὶς ὁμαίμου συμπαθέστερος φίλος, κἂν ᾖ, φησί, τοῦ γένους μακράν.*

XIX (2, 687) 197

Σὲ δὲ κοκκύζων ὄρθρι' ἀλέκτωρ προκαλεῖται.

Eustathius ad Odyss. p. 1479 47. de gallo *ὄρθρου* praenuncio disserens: *καὶ Πλάτων . . . . ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Σὲ δὲ κοκκύζων ἀλέκτωρ προκαλεῖται. Ὄρθρια* addendum esse vidit Lobeckius ad Phryn. p. 229.

XX (2, 687) 198

Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα.

Photius et Suidas s. v. *περὶ πόδα: οἷον ἁρμόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσίν. Πλάτων Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα.*

XXI (2, 687) 199

Σχοίνους λαβὼν ἀνεῖρε τὰ κρέα.

Etymol. M. p. 106 33. *Ἀνείρειν: ἀναπείρειν. Πλάτων Σχοίνους λαβὼν ἀνεῖρε τὰ κρέα.* Zonaras p. 222 et apud Cram.

A. P. IV 113. *ἀναείρειν: τὸ ἀναπείρειν. πλάτος σχοιν λαβὼν ἀνάειρε τὰ κρέα.* Hinc possis *σχοινίον λαβὼν ἄνε τὰ κρέα.*

200 XXII (2, 687)

Καὶ τὰς θύρας ἀνακῶς ἔχειν.

Moeris Attic. p. 189 22. *ἀνακῶς: Ἀττικοί, ὡς Πλάτω κωμικός Καὶ τὰς θύρας ἀνακῶς ἔχειν, ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶ φυλακτικῶς κοινόν.* Gramm. Marc. apud Bekkerum ad Harp p. 23: *ἀνακῶς ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμ Καὶ τὰς θύρας ἀνακῶς ἔχειν.* Pro *ἔχειν*, quod in cod. e videtur, vulgo editur *ἔχων*. Praeterea Piersonus *τῆς θύρ* Possis lenius *τᾶς*, ut Dorici hominis verba sint. Cfr. Erotia p. 66. *ἀνακῶς, ἐπιμελῶς . . . ἔστι δὲ ἡ λέξις δωρική.* At re *ἀνακῶς ἔχειν* dicuntur fores firmiter occlusae.

201 XXIII (2, 688)

Hesychius, *Ἀσελγής: ἀκόλαστος, ἀκάθαρτος. ἔστι δὲ ἀσ γῆς ὁ μέγας ἢ σφοδρός, ὡς Πλάτων ἀσελγόκερων τὸν μ γαλόκερων.* Idem, *Κριὸς ἀσελγόκερως: ἦν ἐν τῇ ἀκ πόλει κριὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς. ἀσελγόκερων δὲ αὐτ εἶπε Πλάτων ὁ κωμικὸς καὶ συναριθμεῖ αὐτῷ τόν τε Δο ριον ἵππον. τὸ γὰρ ἀσελγὲς . . . ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τ μεγάλου . . . ἄμεινον δὲ τὸν ἀσελγόκερων δέχεσθαι εἶναι τ κυρίττοντα καὶ οἱονεὶ ἐξυβρίζοντα τοῖς κέρασιν.* Respich Photius p. 179 1. Grammat. Bekkeri p. 451 16. Prov. Bod 555. Suidas v. *κριὸς* et Diogenianus V 61. In Hesychii glos post *τόν τε Δούριον ἵππον* (ita enim codex, non *τόν γε*) e

[redacted]

XXVIII (2, 689) 206

Zenobius II 27: *Αὐτῷ Μελιτέων*: *ἐλλείπει τὸ οἴκῳ. μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. ἦν δὲ οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθούμενος.* Ita fere Bergkius ad Aristoph. fr. 123 pro edito *Αὐτῷ μελητέον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον* et *μισθουμένων*. Pro *αὐτῷ* malim tamen *ἐν τῷ*.

XXIX (2, 689) 207

Zenobius VI 7. *Τετράδι γέγονας*: *παροιμία. τὸν Ἡρακλέα γάρ φασι τετράδι γεννηθῆναι, καὶ ἔνδοξον ὄντα καὶ ἐπιφανέστατον ἄλλῳ ταλαιπωρεῖν. ἔστιν οὖν παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. μέμνηται ταύτης Πλάτων ὁ κωμικός.*

XXX (2, 690) 208

Schol. Aristoph. Acharn. 22: *σχοινίον ἐκτείνοντες διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός.* Eadem Suidas v. *σχοινίον* et *μεμιλτωμένον σχοινίον*.

XXXI—XXXIV (2, 690) 209—212

Schol. Aristoph. Av. 475: *θηλυκῶς δὲ εἴρηκε τὴν κορυδόν. Πλάτων δὲ ἀρσενικῶς.* Idem ad Ran. 303 et Suidas v. *Ἡγέλοχος*: *τοῦτον δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν Πλάτων ἐπίπτει.* Idem ad Pac. 313: *καὶ Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς Κέρβερον αὐτὸν ὠνόμασεν.* Cleonem dicit. Idem ad Plut. 177: *οὗτος πένης ὢν λέγων ἱστορίας ἐτρέφετο. τερατώδης δὲ καὶ λάλος διαβάλλεται, ὡς ὁ Πλάτων ὁ κωμικός.* Philepsium dicit.

XXXV XXXVI (2, 690) 213. 214

Etymol. M. p. 257 13. *Δέρρις*: *Εὔπολις . . . ἐπὶ τοῦ ἱματίου. ἐπὶ δὲ τοῦ παραπετάσματος Πλάτων.* Idem p. 346 16: *παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἔξπουν.* Eadem Philemo p. 51.

XXXVII (2, 691) XXXVIII (5, 50) 215. 216

Etymol. M. p. 733 47: *συκοφαντεῖν παρὰ Πλάτωνι καὶ Μενάνδρῳ οἷον κνίζειν ἐρωτικῶς.* Diogen. Prov. VI 32. *Λύω λέχας*: *Πλάτων φησίν. λέγεται ὁπόταν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐξήρουτο.*

XXXIX (2, 691) 217

Χρῆσόν γέ μοι τὴν χλαμύδα σου.

Lexicon ab Hermanno editum p. 349: *Χρήζω τὸ χρείαν ἔχω συντάσσεται γενικῇ, χρήζω δὲ τὸ δανείζω δοτικῇ, ὡς παρὰ Πλάτωνι, χρῆσόν μοι τὴν χλαμύδα σου.* Addidi *γέ*.

218 XL (2, 691)

Eustathius ad Odyss. p. 1761 38 ex Aristophane By
καὶ Πλάτων δέ, φησίν, ὁ κωμικός, ὁ πρόσωπος ε
ἀντὶ τοῦ πρόσωπον, καὶ ἀντὶ τοῦ γάλακτος ἢ γάλατο
γάλα ἔκλινε δισυλλάβως. Idem p. 1627 43. *ὅτι δὲ κα*
συλλάβως ἐκλίθη τὸ γάλα, τοῦ γάλα, ἐν τοῖς τοῦ γραμμ
Ἀριστοφάνους κεῖται, ὅπου φησὶν ἐκεῖνος... ὅτι εὕρητ
ὁ πρόσωπος ἀντὶ τοῦ πρόσωπον. καὶ οὐδέν τι τ
φησί, πεπαιγμένον ἐστίν, ἀλλὰ πάντα ἐσπούδασται. Noı
e barbari persona loquutus est Plato, falliturque Cobetus C
p. 60.

219 XLI (2, 691)

Plutarchus Vit. Anton. 70: *Ὁ δὲ Τίμων ἦν Ἀθηναῖ*
καὶ γέγονεν ἡλικίᾳ μάλιστα κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν
μον, ὡς ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους καὶ Πλάτωνος δραμάτων
ἔστι· κωμῳδεῖται γὰρ ἐν ἐκείνοις ὡς δυσμενὴς καὶ
θρωπος.

220 XLII (2, 692)

Aristoteles Rhet. I 16: *οἷον Εὔβουλος ἐν τοῖς δικασι*
ἐχρήσατο κατὰ Χάρητος, ᾧ Πλάτων εἶπε πρὸς Ἀρχίβι
ἐπιδέδωκεν ἐν τῇ πόλει τὸ ὁμολογεῖν πονηροὺς εἶναι
Ἀρχίβιον scribendum *Ἀρχῖνον.* De ceteris dixerunt Spe
Synag. art. p. 20. Gros Philod. p. XIII. Cobet. Observ.
Cfr. Hist. com. p. 161.

221 XLIII (2, 692)

[redacted]

ις. Possis ὁ δ' οὐχὶ μονοσιτῶν ἑκάστοτ' ἀλλὰ κἂν | δειπνῶν . . δὶς τῆς ἡμέρας.

XLVI (2, 693) 224

Παῖδες γέροντες μειράκια παλλάκια.

ollux II 9: Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ παλλάκια εἴρηκε, γέροντες μειράκια παλλάκια. Ita Bekkeri codd. Pa- Eustathius ad Odyss. p. 1419 50: καὶ παλλάκια δὲ ίλιον Διονύσιον, οὐ παλλήκια, οἱ παῖδες, ἔστιν εὑρεῖν τοῖς παλαιοῖς.

XLVII—XLIX (2, 693) 225—227

ollux II 196: ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων καὶ ποδάρια εἴρηκε. δεῖα δὲ τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πίλους Κριτίας. Idem καὶ παιδοφιλεῖσθαι Πλάτων εἴρηκεν ὁ κωμικός. 54: ἄσκησις. Πλάτων δὲ καὶ ἄσκην εἴρηκε, φαῦλον Ibid. 126: καὶ Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς λέγει παῦ- ὑσωνῶν. ὁ γὰρ δυσώνης οὐκ οἶδα μὲν εἰ παρά τινι, ροιμίᾳ δέ.

L—LIII (2, 693) 228—231

ollux IV 64: τὸ δὲ ᾆσμα καὶ ᾀσμάτιον Πλάτων εἴρηκεν κός, καὶ ᾆσμον. Recte H. Stephanus ᾀσμόν. Idem VI τὸ δὲ ναστῶν ὁ ναστοφάγος καὶ τὸ ναστοφαγεῖν, καὶ ὁ κόπος παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ. Idem VII 30: δὲ τῶν ἐρίων Ἀριστοφάνης ἔφη, καὶ καταξῆναι Πλά- κωμικός. Ibid. 31: ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων ἔφη ἀκλώ- στήμονας.

LIV—LVI (2, 693) 232—234

ollux VII 134: Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς κοπραγωγοὺς ρας, ᾧ καὶ ἐπ' ἐκείνου χρηστέον. Ibid. 94: ᾠδία πίλον καὶ πολυέλικτον ὑπόδημα· μνημονεύει δ' αὐτοῦ ν τε καὶ Φερεκράτης. Idem X 175: εἶεν δ' ἂν καὶ τίδες ἐκ τῶν σκευῶν. Πλάτωνός τε εἰπόντος καὶ ἐν όνι Αἰσχύλου.

LVII LVIII (2, 694) 235. 236

rynichus Bekk. p. 63 27. Στρόβιλος: Πλάτων καὶ με- κῶς κέχρηται ἐπὶ ᾠδῆς κιθαρῳδικῆς πολὺν ἐχούσης τὸν ν. Ibid. p. 73 25. Ψυχορροφεῖν: ἐπὶ τοῦ τὴν ψυχὴν ῖν διὰ κακῶν παρουσίαν ἡ τραγῳδία. ὁ δὲ Πλάτων ἐπὶ ὄνου διὰ ψυχροῦ πινομένου τίθησιν. Bekkerus ἐπὶ δωρ ψυχρὸν πίνοντος.

237–244 LIX—LXVI (2, 694. 695)

Grammat. Bekkeri p. 360 26. *Αἰκῶς*: *χαλεπῶς δισυλλ*[illegible] *βως*, *ἀπὸ τῆς αἰκίας. οὕτω Πλάτων.* Ibid. p. 368 [illegible] *Ἄκοος*: *ἀντὶ τοῦ ἀκουστικῶς. Πλάτων.* Rectius *ἀκοὸς* [illegible] *ἀκουστικός.* Etymol. M. p. 51 23. *Ἀκουός*: *Καλλίμαχος* "[illegible] *ἐπακουοὺς οὐκ ἔσχεν*" *ἐπακούοντας. καὶ ἀκοὸν ἐπήκοον ἀκουστικόν.* Gramm. Bk. p. 373 21. *Ἀκύκλιος*: *ὁ ἀπαίδε*[illegible] *παρὰ Πλάτωνι.* Ibid. p. 378 32: *Πλάτων δὲ ἀλλοκο*[illegible] *τατον καὶ ἀλλοκοτώτερον εἶπε, καὶ Φερεκράτης ἀλλ*[illegible] *τως.* Ibid. p. 400 28: *Ἀνεγκλητὶ Πλάτων εἶπε καὶ Φ*[illegible] *κράτης.* Nisi philosophus intellegendus est. Ibid. p. 427 [illegible] et Zonaras p. 263. *Ἀποθρέξεις*: *συναποτροχάσεις. οὕτ*[illegible] *Πλάτων.* Idem p. 470 10. *Ἀφεῦσαν*: *ἀφῆκαν. Πλά*[illegible] *καὶ Ἕρμιππος.* Lege *ἀφεῖσαν.*

245. 246 LXVII LXVIII (2, 695)

Photius p. 482 3. *Ῥακετρίζειν*: *τὸ εἰς τὴν ῥάχιν παίε*[illegible] *οὕτως Πλάτων.* Scribendum *ῥαχετρίζειν.* Idem p. 563 [illegible] *Σωμάτια*: *τὰ ἀναπλάσματα, οἷς οἱ ὑποκριταὶ διασάττου*[illegible] *αὐτούς. οὕτως Πλάτων.*

247. 248 LXIX LXX (2, 695)

Etymol. M. p. 470 35: *Ἰκτῖνα, σημαίνει τὴν λεγομ*[illegible] *λούπην. Πλάτων δὲ προπαροξυτόνως λέγει, ὡς παρὰ Ἀ*[illegible] *στοφάνει Ἴκτινα παντόφθαλμον ἅρπαγα στρέφει.* Zona[illegible] p. 609. *Ἐγλιξάμην*: *ἐπεθύμησα. οὕτω Πλάτων.*

249 LXXI

Phrynichus Bekk. p. 31 17. *Γλωττήν*: *τὸν γνώμαις πολλ*[illegible] *καὶ συνεχέσι τοὺς ἀκροωμένους διαμαλάττοντα.* Pro *γλω*[illegible] Piersonus ad Moer. p. 113 et Ruhnk. ad Tim. p. 73 parum [illegible] scribendum coniecerunt *γοητεύοντα.* Aptius esset *γνωμοτύ*[illegible] At ne Platonis quidem nomen certum est; sequitur enim con[illegible] apud Phrynichum haec glossa *Γόνιμα ἀγαθά. Πολιτείας δ*[illegible] *τέρῳ* (p. 367 d). Pro *διαμαλάττοντα* forsan *διαμάττοντα.*

250 LXXII (2, 696)

Zonaras p. 1334. *Μανόν*: *ἀραιόν . . . Πλάτων Καὶ ταῦ*[illegible] *μανάκις τῆς ἡμέρας. ἀντὶ τοῦ μυριάκις.* Pro *μυριά*[illegible] legendum videtur *παυράκις.* Hesychius, *Μανάκις*: *ὀλιγά*[illegible] *σπανίως.* Post *ταῦτα* forsan *μέντοι* excidit.

Quae Schol. Hermogenis apud Walzium Rhet. vol. V p. [illegible] Platoni tribuit: *τῶν γὰρ πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν οἱ θεοὶ τἀγα*[illegible]

tonis sunt, sed Epicharmi apud Xenoph. Mem. II 1 20. li errore apud Etym. M. p. 389 38 et in Crameri Anecd. 167 Platoni comico assignantur quae Philemonis et Chae- ase aliunde constat. De versibus quibusdam, quos de Trin. II 17 Platoni tribuit, dixi Hist. crit. p. 196. en carminis Antholog. Pal. IX 359 et Tzetzen Hist. I bo attigisse sufficit. Denique qui in scholio Aristoph. 17 legitur Platonis versus ἄρ' ὡς ἔοικε δὶς γένοιτ' ἂν ων, eum Musurus, qui totum istud scholion e Clemente t. VI p. 748 concinnavit, e Platonis philosophi verbis a allatis temere confinxit.

ARISTONYMVS

ΘΗΣΕΥΣ

(2, 698) 1

aeus III p. 87 a: ἀρσενικῶς δ' (κόγχος) Αἰσχύλος ῳ Γλαύκῳ "κόγχοι μύες κῶστρεια." Ἀριστώνυμος ὄγχος ἦν βαπτῶν ἁλῶν. Vulgo ἄλλων. Correxit Pro βαπτῶν forsan λεπτῶν.

ΗΛΙΟΣ ΡΙΓΩΝ

I (2, 698. 699) 2

Σικελὸς ταῖς βεμβραφύαις προσέοικεν ὁ καρκινοβήτης. ἀφύη νῦν ἐστι σαφῶς οὔτ' αὖ βεμβρὰς κακοδαίμων.

aeus VII p. 287 c: γίνεται δέ, φησίν, ἐκ μόνης τῆς ; σκευασία τις ἡ προσαγορευομένη βεμβραφύαι, ὧν ι Ἀριστώνυμος ἐν Ἡλίῳ ῥιγῶντι Ὁ γέ τοι Σικελὸς ραφύαις προσέοικεν ὁ καρκινοβάττης. Ita libri. Etymol. 33: Ἀριστώνυμος Ταῖς μεμβραφύαις προσέοικεν ὁ ίτης. Correxi ad Menandr. p. 183. Alterum versum, superiore coniunxit Bergkius Comm. p. 316, servavit l. l. d: Ἀττικοὶ δ' ὅμως βεμβράδας λέγουσιν . . . . μος Ἡλίῳ ῥιγῶντι Οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστιν ἔτι σαφῶς βεμβρὰς κακοδαίμων. Idem p. 284 e: καὶ ἑνικῶς δὲ γουσιν. Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ ῥιγῶντι Ὥστ' οὔτ' ἀφύη ἁπλῶς. Etymol. M. p. 195 33: καὶ αὖθις Οὔτ' ἀφύη σαφῶς οὔτ' αὖ βεμβρὰς κακόδαιμον.

3–6 II—V (2, 699)

Antiatticista p. 81 26. *ἀπόδειξιν δοῦναι: ἀντὶ τοῦ ἀπ δείξασθαι. Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ ῥιγοῦντι.* Idem p. 83 : *ἀρνακίς: Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ ῥιγοῦντι.* Idem p. 113 : *σιωπηλός: Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ ῥιγοῦντι* Schol. Plato Bekk. p. 331: *Ἀριστώνυμος ἐν Ἡλίῳ ῥιγοῦντι καὶ Σαννυρ ἐν Γέλωτι τετράδι φασὶν αὐτὸν* (Aristophanem) *γενέσθαι, τὸν βίον κατέτριψεν ἑτέροις πονῶν.* Vita Aristoph. p. XXVI *εὐλαβὴς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχήν, ἄλλως τε καὶ φυής, τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καὶ δράματα. διὸ καὶ ἔσκωπτον αὐτὸν Ἀριστώνυμός τε καὶ Ἀμ ψίας, τετράδι λέγοντες γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄλλ πονοῦντα.*

EX INCERTIS FABVLIS

7. 8 I II (2, 700)

Hesychius, *Βορροῦ: τοῦ Βορέου ἡ γενικὴ παρ' Ἀριστ νύμῳ.* Ita codicis scripturam *ἦγε π ἀριστονυ* correxit Bastius Gregor. Cor. p. 38. Idem, *Ψώματα: παρὰ Ἀριστων πέπαικται ἡ λέξις τῇ Βοιωτῶν διαλέκτῳ.*

AMIPSIAS

ΑΠΟΚΟΤΤΑΒΙΖΟΝΤΕΣ

1 I (2, 701)

Ἐγὼ δ' ἰὼν πειράσομαι
εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν. Β. ἧττόν γ' ἂν οὖν
νῆστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί.

Athenaeus VII p. 307 e: *ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστ Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν Ἐγὼ δ' ἰὼν κτλ.* Vs. 1 Abreschius; libri *ἰδών.* Vs. 2 forsan *ἧττον γὰρ οὖν* scribe ut ego volui Hist. crit. p. 201 et Dobraeus Adv. II p. 316. vs. 3 malis *ἀκολουθήσαις.*

2 II (2, 701)

Ἡ Μανία, φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους
καὶ τὸν ποδανιπτῆρ' ἐγχέασα θῦδατος.

Athenaeus XV p. 667 f: *αὕτη δ'* (*ἡ λεκάνη*) *ὕδατος ροῦται, ἐπινεῖ τε ἐπ' αὐτῆς ὀξύβαφα κενά, ἐφ' ἃ βάλλ τὰς λάταγας ἐκ καρχησίων ἐπειρῶντο καταδύειν — Ἀμ*

ταβίζουσιν Ἡ Μανία κτλ. Primum versum iterum habet p. 473 d.

III (2, 702) 3

γὼ δὲ Διόνυσος πᾶσιν ὑμῖν εἰμι πέντε καὶ δύο.

enaeus X p. 426 f: οἱ δ' ἐπιτεταμένως χρώμενοι τῷ ύο οἴνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος — Ἀμειψίας ἐν ταβίζουσιν Ἐγὼ δὲ Διόνυσος πᾶσιν ὑμῖν εἰμὶ πέντε . Dindorfius praeeunte Schweighaeusero: Ἐγὼ δὲ πᾶσίν ντε καὶ δύο. Forsan praestat ἐγὼ δὲ Διόνυσος . . . | ὑμῖν εἰμι πέντε καὶ δύο.

IV V (2, 702) 4. 5

Δυοῖν ὀβολοῖν ἔγχουσα καὶ ψιμύθιον.

mol. M. p. 313 30: καὶ διὰ τοῦ ᾱ λέγεται ἄγχουσα, ὁ δὲ διὰ τοῦ ᾰ. Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσι Δυοῖν κτλ. ar ἔγχουσαν καὶ ψιμμύθιον. Antiatticista p. 103 3. ινίτης ἄρτος: Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν.

ΚΑΤΕΣΘΙΩΝ

(2, 703) 6

henaeus VII p. 316 b: Ἀττικοὶ πουλύπουν λέγουσιν — ας Κατεσθίοντι Δεῖ μὲν ὡς ἔοικε πολλῶν πουλύπων. um fabulae nomen est. Fortasse scribendum:

Κατεσθίοντι δεῖ μέν, ὡς
ἔοικε, πολλῶν πουλύπων.

am ne sic quidem κατεσθίοντι placet; magis placeret πιῶντι.

ΚΟΝΝΟΣ

I (2, 703) 7

ατες ἀνδρῶν βέλτιστ' ὀλίγων, πολλῶν δὲ ματαιόταθ', ἥκεις
τὺ πρὸς ἡμᾶς καρτερικός τ' εἶ; πόθεν ἄν σοι χλαῖνα γένοιτο;
ουτὶ τὸ κακὸν τῶν σκυτοτόμων κατ' ἐπήρειαν γεγένηται.
ς μέντοι πεινῶν οὕτως οὐπώποτ' ἔτλη κολακεῦσαι.

ogenes Laert. II 27: τοῦτο δ' ἐνέσται καὶ παρὰ τῶν οποιῶν λαβεῖν, οἳ λανθάνουσιν ἑαυτοὺς δι' ὧν σκών ἐπαινοῦντες αὐτόν, Ἀριστοφάνης μὲν οὕτως — Ἀμειθ' ἐν τρίβωνι παράγων αὐτόν φησιν οὕτως Σώκρατες

ἀνδρῶν κτλ. Vs. 1 *ὀλίγῳ* et *πολλῷ* Dobraeus add. ı
Acharn. 270. Post vs. 2 aliqua omissa esse vidit He
Praef. Nub. p. XXXVI. Vs. 4 Monac. *πινῶν.*

8 II (2, 704)

Ὥστε ποιοῦντες
χρησμοὺς αὐτοὶ διδόασ' ᾄδειν
Διοπείθει τῷ παραμαινομένῳ.

Schol. Aristoph. Av. 988: *Σύμμαχος ὅτι Διοπείθη*
τωρ ὑπομανιώδης ἦν, ὡς Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοι
ποιεῖ — καὶ Ἀμειψίας ἐν Κόννῳ Ὥστε ποιοῦντες κτ.
vulgo *αὐτοῖς δίδοσθαι δεῖν.* Correxit Dobraeus.

9 III (2, 705)

Ἐντευθενὶ δίδοται μάλισθ' ἱερώσυνα,
κωλῆ, τὸ πλευρόν, ἡμίκραιρ' ἀριστερά.

Athenaeus IX p. 368 d: *κωλῆνα λέγουσι καὶ κωλ*
Ἀμειψίας Κόννῳ Δίδοται κτλ. Herodianus de di
p. 6 26: *κωλῆ. Ἀμειψίας Κόννῳ ἐντεῦθεν ὅσαι*
ἱερωσανακωλεῖτο πλευρὸν ἢ μικρᾶς ἀριστερᾶς. ἐ
Fritzschius Quaest. Aristoph. I p. 253.

10 IV (2, 705)

Ὀρφῶσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βορά.

Athenaeus VII p. 327 d: *μνημονεύει δὲ αὐτῶν (φάγ*
Ἀμειψίας ἐν Κόννῳ Ὀρφῶσι κτλ. Libri *ὀρφοῖς*, pro
scriptum habet *ασι βορα*, B *ἀσιβορα*, P *ἀσῖβορα*, VL *ἔσ*
Illud *ασι* ex praecedenti *οισ* natum videtur. Cfr. Platon.

[redacted]

Καββαλὼν ὁ καταβαλών. Ἀμειψίας Μοιχοῖς Καὶ σὺ μὲν ἦλθες καββαλὼν τριώβολον. Vs. 1 forsan *κἆτα σὺ μὲν ἀθῷος ἦλθες.* Cetera correxit Hermannus.

II III (2, 706. 707) 14. 15

Grammat. Bekkeri p. 400 1. *Ἀνέῳγον: καὶ Ἀμειψίας Μοιχοῖς καὶ οἱ νεώτεροι πολλαχοῦ.* Suidas, *Ἀνεῴγεισαν: ἠνοίχθησαν. καὶ ἀνέῳγεν οὐχὶ ἤνοιγεν. καὶ ἀνεῴγετο. λέγει καὶ Ἀμειψίας καὶ οἱ νεώτεροι πολλαχοῦ.* Pollux VII 100: *Ἀμειψίου ἐν Μοιχοῖς μιλτωρυχίαν εἰπόντος.* Cfr. Photius p. 270 18 et Eustathius ad Iliad. p. 310 34.

Σ Α Π Φ Ω

(2, 707) 16

Pollux IX 138: *καὶ νωθὴς καὶ νωθρός . . . . ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σαπφοῖ καὶ νωθρότερον εὑρήκαμεν.*

Σ Φ Ε Ν Δ Ο Ν Η

I (2, 707) 17

Κοὐδείς σοὐστὶν τῶν πλουτούντων, μὰ τὸν Ἥφαιστον, προσομοίως
καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν καταπίνειν.

Athenaeus VI p. 270 f: *κατὰ Ἀμειψίαν, ὃς ἐν Σφενδόνῃ ἔφη περὶ σοῦ μαντευσάμενος, ὦ Λαρήνσιε, Κοὐδείς σοὐστὶν κτλ.* Vs. 1 *προσομοίως* pro *προσόμοιος* Bergkius Comment. p. 421. Vs. 2 *ψωμὸν* ABC *ζωμὸν* PVL.

II (2, 708) 18

Λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.

Athenaeus X p. 446 d. de imperativo *πῖθι* disserens: *Ἀμειψίας Σφενδόνῃ Λαγὸν ταράξας κτλ.* et IX p. 400 c. *τὸ μὲν Ἰακὸν λαγός Λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον. τὸ δὲ λαγὼς ἀττικόν.* Idque ipsum exhibet scholiasta Aristoph. Vesp. 1499: *τὸ μὲν πῖθι ἐπὶ φαρμάκου λέγουσι. καὶ Λαγὼν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον. τὸ δὲ πίε ἐπὶ τοῦ ποτοῦ.* Retinui tamen *λαγὸν* propter expressum Athenaei testimonium; nec *θαλάττιον* scripsi. Videtur enim Amipsias haec verba Ionicum hominem dicentem fecisse.

III (2, 708) 19

Τὸ μὲν δόρυ
μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς Πλαταιαῖς ἀπέβαλεν.

Pollux X 144 de armis militaribus agens: *Ἀμειψίας δ Σφενδόνῃ Τὸ μὲν δόρυ κτλ.* In his *μετὰ* ex codd. restit est; vulgo *πρό*, alius liber *πρός*. *Πλαταιαῖς* cod. Seberi. *Πλαταίευς*, idem a m. s. *Πλαταιεῖς*, alius liber *Πλαταίης*. Hist. crit. p. 204.

20. 21 IV V (2, 709)

Athenaeus IX p. 408 e: *ἡ πλείων δὲ χρῆσις κατὰ χει ὕδωρ εἴωθε λέγειν, ὡς Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει καὶ Ἀ ψίας Σφενδόνῃ.* Pollux IX 96: *ἐν δὲ τῇ τοῦ Ἀμει Σφενδόνῃ ὅ τε τρόπος δεδήλωται τῆς κυβείας καὶ προσ ται ὅτι εἴη τὸ τρῆμα μναᾶιον, ὡς μνᾶν αὐτῶν ἐπιδι θειμένων ἑκάστῳ κύβῳ.* Libri *τὸ τριμαμναᾶιον*. Cor Kühnius, Iungermannus.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

22 I (2, 710)

Αὔλει μοι μέλος,
σὺ δ' ᾇδε πρὸς τήνδ'· ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως.
Β. αὔλει σύ, καὶ σὺ τὴν ἄμυστιν λάμβανε.
"Οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον,
ἀλλ' ἐρᾶν καὶ κατεσθίειν· σὺ δὲ κάρτα φείδῃ."

Athenaeus XI p. 783 e: *ἔπινον δὲ τὴν ἄμυστιν μετὰ λους, μεμετρημένου πρὸς ὠκύτητα χρόνου, ὡς Ἀμειψίας Α μοι μέλος κτλ.* Ad Apocottabizontes rettulit Bergkius Co p. 368. Vs. 2 Iacobsius *σὺ δ' ᾇδε πρός· τήνδ' ἐκπ.* Co Observ. p. 62 *σὺ δ' ᾇδε, τήνδ' ἐγὼ τέως ἐκπίομαι.* Vs. post *καὶ* additum a Iacobsio. Praestat forsan *κᾆτα* scri Quae sequitur cantiuncula forsan ad creticos numeros revoca *οὐ χρὴ* (*οὐ χρεὼν*?) *πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον ὄντ', ἐρᾶν κἀσθίειν.*

23 II (2, 711)

Ἔρρ' ἐς κόρακας, μονοφάγε καὶ τοιχωρύχε.

Athenaeus I p. 8 e: *ὅτι τὸ μονοφαγεῖν ἐστιν ἐν χρ τοῖς παλαιοῖς. Ἀντιφάνης Μονοφαγεῖς ἤδη τι καὶ βλέ ἐμέ. Ἀμειψίας Ἔρρ' ἐς κόρακας κτλ.*

24. 25 III IV (2, 711)

Οὐ σχῖνος οὐδ' ἀσφάραγος οὐ δάφνης κλάδοι.

Athenaeus II p. 62 e: *Κρατῖνος δὲ διὰ τοῦ φ ἀσφάρ ὀνομάζει, καὶ Θεόπομπος . . . . Ἀμειψίας Οὐ σχῖνος* Ibid. p. 68 b: *οὐδετέρως δ' (ὀρίγανον) Ἐπίχαρμος Ἀμειψίας.*

V (2, 711) 26

Ἐπ' αὐτὸν ἥκεις τὸν βατῆρα τῆς θύρας.

Pollux II 200: *καὶ βατὴρ ὁ οὐδός, ἐφ' οἷ καὶ βαίνομεν, ὡς Ἀμειψίας Ἐπ' αὐτὸν ἥκεις κτλ.*

VI (2, 712) 27

Εἰ μὲν θανοῦσίν ἐστί τις τιμὴ κάτω,
καταβῶμεν.

Schol. Aristoph. Vesp. 1169: *εἰ δὲ μὴ ἀπεσχεδίασται τὸ ἀλεκτρώνισον, τάχα ἂν λέγοιτο ἀπὸ Λύκου (?) πεντάθλου· κίνεται γάρ τις καὶ μαλακώτερος γενέσθαι. Ἀμειψίας Εἰ ἢ θανοῦσίν ἐστί τις τιμὴ καταβῶμεν.* Correxi haec.

VII VIII (2, 712) 28. 29

Schol. Aristoph. Plut. 883: *ὁ δ' Εὔδημος φαρμακοπώλης, καὶ Ἀμειψίας, ἢ χρυσοπώλης κτλ.* Pollux II 50: *ὁ δὲ κωμικὸς Ἀμειψίας τὸ νεύειν ὀφρυάζειν εἴρηκε.* Cfr. Herson. Adv. p. 285.

IX—XIII (2, 713) 30—34

Pollux III 48: *τὸν δὲ νεόγαμον νεογύνην Ἀμειψίας ὠνόμασε.* Suidas et Zonaras p. 195. *Ἀναβιβῶμαι: ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάσομαι. Ἀμειψίας.* Photius p. 525 4. *Σκότος καὶ σκότον: ἑκατέρως. οὕτως Ἀμειψίας.* Vita Aristoph. p. XXVII[a] *διὸ καὶ ἔσκωπτον αὐτὸν Ἀριστώνυμός τε καὶ Ἀμειψίας τεκόδι λέγοντες γεγονέναι.* Antiatticista p. 113 26: *Στρωματόδεσμον, καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως. Ἀμειψίας.*

XIV—XVII (2, 713. 714) 35—38

Grammat. Bekkeri p. 365 30 et Suidas: *Ἄκοπος ἀνήρ: ἀντὶ τοῦ οὐδέπω ἠνοχλημένος ὑπό τινος. οὕτως Ἀμειψίας.* Idem p. 403 5 et Suidas: *Ἀμειψίας δὲ ἀνήκω ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα καὶ προελήλυθα ἔφη.* Idem p. 405 15 et Suidas: *Ἀνίστω: ἀντὶ τοῦ ἀνίστασο. οὕτως Ἀμειψίας.* Idem 435 9. *Ἀποσεσύκασται: τετρύγηται. Ἀμειψίας.*

ARCHIPPVS

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ

1 I (2, 715)

Καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὕτωσὶ μακρόν.

Athenaeus III p. 95 e: *Ἄρχιππος Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ κατὰ παιδιὰν εἶπε (τὸ ῥύγχος) καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου οὕτως Καὶ ταῦτ' ἔχων κτλ.*

2. 3 II III (2, 715)

Τίς ἐκέρασε σφῶν, ὦ κακόδαιμον, ἴσον ἴσῳ;

Athenaeus X p. 426 b: *εἰπόντος τινὸς Ἄρχιππον εἰρηκέναι ἐν δευτέρῳ Ἀμφιτρύωνι Τίς ἐκέρασε κτλ.* Schweighaeuserus *κακοδαίμον'*. Idem XI p. 499 b: *Ἄρχιππος ἐν Ἀμφιτρύωνι (δευτέρῳ) οὐδετέρως (τὸ σκύφος) εἴρηκε.*

4–7 IV—VII (2, 716)

Hesychius, *Ἐπενώτισεν: ἐφώρμησεν.* [*Ἄρχιππος*] *Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ.* Antiatticista p. 83 20. *Ἀναλέγειν: ἀντὶ τοῦ ἐκλέγειν. Ἄρχιππος Ἀμφιτρύωνι.* Idem p. 105 16. *Κύων: ὦ κύων διὰ τοῦ ω̄. Ἄρχιππος Ἀμφιτρύωνι.* Grammat. Bekkeri p. 452 28. *Ἀσκοθύλακος: Διοκλῆς Βάκχαις καὶ Ἄρχιππος Ἀμφιτρύωνι.*

ΗΡΑΚΛΗΣ ΓΑΜΩΝ

I (2, 716)

Ἀνδρῶν ἄριστος καὶ μάλιστ' ἐμοὶ ξένος,

[redacted]

III (2, 717) 10

Τὸ πῦρ πολὺ λίαν· ὕπαγε τὰς ἀκροβελίδας.

Grammat. Bekkeri p. 371 28. *Ἀκροβελίδας: τὰ ἄκρα τῶν ελίσκων. Ἄρχιππος Ἡρακλεῖ γαμοῦντι Τὸ πῦρ πολύ κτλ.* ιρας, quod in cod. post *ἀκροβελίδας* additum est, delevit rgkius Comment. p. 377.

IV (2, 717) 11

Athenaeus XIV p. 640 f: *Ἄρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντι πφορήματα καλεῖ διὰ τούτων Ἰτρίοις ἐπιφορήμασί τ' ἄλλοις ίμουσα.* Haec fortasse sic scribenda sunt:

ἰτρίοισι κἀπιφορήμασιν
ἄλλοις γέμουσα.

V VI (2, 718) 12. 13

Athenaeus VII p. 307 d: *ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις Ἄρχιππος Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησι Νήστεις, κεστρέας, κεφάλους.* Pollux X 169: *Ἄρχιππος μέν γε ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησιν ἁλία πυξίνη.*

I X Θ Y Σ

I (2, 718) 14

Αἰγύπτιος μιαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
Ἕρμαιος, ὃς βίᾳ δέρων ῥίνας γαλεούς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων, ὡς λέγουσιν ἡμῖν.

Athenaeus VI p. 227 a: *ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπώλου μνημονεύει Ἑρμαίου Αἰγυπτίου Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν οὕτως Αἰγύπτιος κτλ.* Propter *λάβρακας* iterum affert VII p. 311 e.

II (2, 718. 719) 15

Athenaeus VII p. 329 b: *φέρε εἴπωμεν τίνες εἰσὶν αἱ παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν Ἰχθύσι τῷ δράματι θρᾶτται. Κατὰ τὰς συγγραφὰς γὰρ τῶν ἰχθύων καὶ Ἀθηναίων ταυτὶ πεποίηκεν. Ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων, ἡμᾶς μὲν τὰς θρᾶττας καὶ τὴν Ἀθερίνην αὐλητρίδα καὶ Σηπίαν τὴν Θύρσου καὶ τοὺς Τριγλίας* [1]) *καὶ Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα καὶ Ἀναγυρουντόθεν τοὺς Κορακίωνας* [2]) *καὶ Κωβιοῦ τοῦ Σαλαμινίου τόκον καὶ Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὠρεοῦ.* [1]) Schweighaeuserus *τὰς* ριγλίδας vel *τὰς Τρίγλας*. Non improbabile est viri nomen ine *Τριγλίας*. [2]) *Κορακίωνας* scripsi praeeunte Bergkio pro quod ex C enotatum est *κορακιῶνας*, Ceteri libri *κορακῶντας*.

16 III (2, 720)

Αἱρουμένους τε πραγμάτων ἐπιστάτας
ἀποδοκιμάζειν, [εἶτα δοκιμάζειν] πάλιν.
ἢν οὖν ποιῶμεν ταῦτα, κίνδυνος λαθεῖν
ἁπαξάπαντας γενομένους παλιναιρέτους.

Harpocratio p. 142 25: *ὅτι γὰρ τοὺς τοιούτους ἐκ παλιναιρέτους, καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας καὶ πάλιν ροτονηθέντας, Εὔπολίς τε ἐν Βάπταις δηλοῖ καὶ Ἄρχι ἐν τοῖς Ἰχθύσι λέγων Αἱρουμένους τε πραγμάτων κτλ.* uncis inclusa addidit Porsonus Miscell. p. 281.

17 IV (2, 720)

Α. Τί λέγεις σύ; μάντεις εἰσὶ γὰρ θαλάττιοι;
Β. Γαλεοί γε πάντων μάντεων σοφώτατοι.

Stephanus Byz. *Γαλεῶται μάντεων εἶδος Σικελῶν. γ δὲ καὶ ὁ ἀσκαλαβώτης . . . Ἄρχιππος Ἰχθύσι Τί λέγει μάντις; εἰσὶ γὰρ θαλάσσιοι γαλεοί γε κτλ.* Haec ita ema ut supra adscripta sunt. Confirmant codd. Palatt. in quibus *τεις* scriptum est.

18. 19 V VI (2, 721)

Λεπάσιν ἐχίνοις ἐσχάραις βελόναις τε τοῖς κτεσίν τε.
Κῆρυξ Θαλάσσης τρόφιμος, υἱὸς Πορφύρας.

Athenaeus III p. 86 c: *Ἄρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσι Λεπ κτλ.* et paucis interiectis: *περὶ δὲ τῶν κηρύκων ὁ Ἄρχι τάδε λέγει Κῆρυξ κτλ.* Horum versuum primus repetit p. 90 f: *μνημονεύει δ' αὐτῶν (κτενῶν) καὶ Ἄρχιππος ἐν Ἰ σιν Λεπάσιν κτλ.* Vtroque loco vulgabatur *κτένεσιν*, Elmsleius Diar. Edinb. vol. 37 p. 38 scripsit *κτεσίν*, ut i loco habet cod. Laur. nisi quod *κτέσιν* exhibet.

20 VII (2, 721)

Athenaeus VII p. 277 f: *μνημονεύει δ' αὐτῶν (τῶν ἀμ Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι λέγων οὕτως Ὅτε δ' ἤσθες ἀμ παχείας.* Scribendum videtur *ὅτε δ' ἤσθιες | ἀμίας παχ* aut *ὅτε δ' ἤσθες ἀμίας τὰς παχείας.*

21 VIII (2, 721)

Καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἐντυχών
ἑψητός.

Athenaeus VII p. 301 a: *Ἑψητὸς ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχ δίων . . . . Ἄρχιππος Ἰχθύσι Καὶ τὴν μὲν κτλ.* Legi *ἑψητὸς ἐντυχών.*

IX (2, 722) 22

Ἱερεὺς γὰρ ἦλθ' αὐτοῖσιν ὀρφὼς τοῦ θεοῦ.

Athenaeus VII p. 315 b de orpho disserens: *Ἄρχιππος δ' Ἰχθύσιν Ἱερεὺς κτλ.* VL *τοῦ θεοῦ. τοῦ θεῶν* superscripto P *τοῦ θεῶν* AB Schweighaeuserus *του θεῶν.* Paullo ante Athenaeus: *τὴν μέντοι ἑνικὴν εὐθεῖαν ὀξυτόνως προφέρεται Ἀττικοί. Ἄρχιππος Ἰχθύσιν, ὡς πρόκειται.*

X (2, 722) 23

Τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας.

Athenaeus VII p. 312 a: *ὧν (μαιωτῶν) μνημονεύει Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων Τοὺς μαιώτας κτλ.*

XI (2, 722) 24

Κῆρυξ μὲν ἐβόησεν βόαξ,
σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἔπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.

Athenaeus VII p. 322 a: *Ἄρχιππος δὲ ἐν Ἰχθύσιν ἀρσενικῶς εἶπεν ὁ σάλπης Ἐκήρυξεν βόαξ κτλ.* A *κῆρυξ μὲν ἐβόαξ.* C *κῆρυξ μὲν ἐβόασεν.* P *ἢ κῆρυξ μὲν ἢ βόαξ.* Correxit Meineckius Comment. p. 378.

XII (2, 722) 25

Ἱεροὺς Ἀφροδίτης χρυσόφρυς Κυθηρίας.

Athenaeus VII p. 328 a: *Χρύσοφρυς. Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν Ἱεροὺς κτλ.*

XIII (2, 723) 26

Κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου.

Athenaeus X p. 424 a: *κύαθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντλητῆρος... Ἄρχιππος Ἰχθύσι Κύαθον κτλ.*

XIV (2, 723) 27

Athenaeus VII p. 331 c: *ἀλλὰ μήν, ἄνδρες ἰχθύες, κατὰ Ἄρχιππον παρελίπετε .... τοὺς ὀρυκτοὺς ἰχθύας κτλ.* Male illud apud Timaeum Athenaei II p. 37 d *ἄνδρες Τρίτωνες,* Luciani in Iove Trag. vol. II p. 658 deos compellantis verbis *ἄνδρες θεοί,* et item Athenaei IV p. 160 b *ὦ ἄνδρες κύνες,* *Herrn Hunde.*

XV (2, 723) 28

Athenaeus VIII p. 343 c: *ἐν τοῖς Ἰχθύσιν Ἄρχιππος τῷ ὀμματι ὡς ὀψοφάγον δήσας παραδίδωσι τοῖς ἰχθύσιν ἀντιωθησόμενον.* Melanthium dicit.

29–31 XVI—XVIII (2, 723)

Pollux VII 16: *τὴν ἀρτοπωλίαν καὶ τὴν παντ λίαν εἶπεν Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν.* Ibid. 28: *Ἄρχιπ Ἰχθύσιν εἴρηκε νακοτιλτοῦντας.* Idem X 29: *καὶ κορον ἄν τις αὐτὸ (τὸ κόρημα) καλέσειε· καί τοι σαφ τοῦτο τῷ μύλωνι προσήκει. ἀλλ' ὅμως Ἄρχιππος εἴρη Ἰχθύσι Τὴν ἀγορὰν μυληκόρῳ.*

32 XIX (2, 724)

Schol. ad Platon. Apolog. p. 330: *Θεόπομπος δὲ Στρ τισιν Ἐμβάδαν αὐτὸν* (Anytum) *εἶπεν παρὰ τὰς ἐμβάδας καὶ Ἄρχιππος Ἰχθύσιν εἰς σκυτέα αὐτὸν σκώπτει.*

ΟΝΟΥ ΣΚΙΑ

33. 34 I II (2, 724)

Τροχιλίαισι ταῦτα καὶ τοπείοις
ἱστᾶσιν οὐκ ἄνευ πόνου.

Harpocratio p. 176 12: *τοπεῖα λέγουσι τὰ σχοινία... χιππος Ὄνῳ Τροχιλίαισι ταῦτα κτλ.* Photius p. 33 *Ὁμώμοκα: Ἄρχιππος Ὄνῳ.*

ΠΛΟΥΤΟΣ

35 I (2, 724)

Ἔστιν δέ μοι πρόφασις καλῶς εὑρημένη·
τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον.

Schol. Aristoph. Av. 1648: *τῷ διαβάλλεται (διαβάλλ χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν, ὡς καὶ Ἄρχιππος ἐν Π Ἔστιν δέ μοι κτλ.* Vs. 1 *εἰρημένη* ante Porsonum Advers. Vs. 2 afferunt Suidas s. v. *διαβάλλεται* et Zonaras Lex. Pro *διαβαλοῦμαι* Suidas habet *διαβαλοῦμεν.*

36 II (2, 725)

Α. Οἴμοι. Β. τί ἔστι; . . . μῶν ἔδακέ τί σε;
Α. ἔδακε; κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε κἀπέβρυξέ τις.
Β. τίς ἡ πανουργία τε καὶ θεοσεχθρία;

Schol. Aristoph. Vesp. 418 *θεοσεχθρία] καὶ Ἄρχιπ Πλούτῳ Οἴμοι. τί ἔστι; μῶν ἔδωκε* (Florens Christ. *τί σ' ἔδακεν; κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε, κἀπέβρυξε τίς ἢ πανο τε καὶ θεοσεχθρία* (*θεοσεχθρα* V). Correxi Curis crit. Aliter Hermannus ad Eurip. Iph. Taur. 192. Vs. 1 fortasse stat *μῶν ἔδακέ σέ τις;* Vs. 2 Dindorfius *κἀπέβρυξέ με.*

III (2, 725) 37

Νῦν ὡς ἐγενόμην χρημάτων ἐπήβολος.

ymol. M. p. 357 26 de adiectivo ἐπήβολος disserens: *ίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου Μήτε πολίτην μήτε πολιτείας λον γενέσθαι. Ἄρχιππος, Πλουτῶν νῦν ἐγενόμην χρη- ἐπήβολος.* Porphyrius Quaest. Hom. p. 5 *Ἄρχιππος τῷ Νῦν ὡς κτλ.* Schol. Homeri Odyss. β 319 *Ἄρχιππος β' ὡς ἐγενόμην κτλ.* Eustathius p. 1448 8 *Ἄρχιππος μην χρημάτων ἐπήβολος.*

IV V (2, 725. 726) 38. 39

Ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν τὸ ῥῆγμα σύρραψον τόδε.

ollux X 136: *προσδεῖ καὶ ῥαφίδος, ἣν Ἄρχιππος ἐν τῷ ὠνόμασε Ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν τόδε ῥῆγμα σύρ-.* Quae correxi. Idem VII 63: *Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ ὑπόρφυρα εἴρηκεν ἱμάτια.*

P I N Ω N

I (2, 726) 40

Ἀθῶος ἀποδοὺς θοἱμάτιον ἀπέρχεται
στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων οἴκαδε.

thenaeus XV p. 678 e: *εὑρίσκω δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμι- κυλιστόν τινα καλούμενον στέφανον, καὶ μνημονεύοντα Ἄρχιππον ἐν Ῥίνωνι διὰ τούτων Ἀθῶος ἀποδοὺς κτλ.* VII 199: *στεφάνων δὲ εἴδη ἐκκύλιστος, ὥσπερ Ἀρχίππῳ ι ἐν Ῥίνωνι Ἀπέρχεται στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων. ἀποδὺς* Dindorfius cum Toupio. At dici ista videntur de , qui quum furto surreptam vestem reddidisset impune con- excedit.

II III (2, 726) 41. 42

llux II 183: *οἱ (γλουτοὶ) καὶ κοχῶναι καὶ πυγαῖαι προ- ύονται, καὶ προχῶναι παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν τῷ Ῥίνωνι.* Arist. Equ. 424: *κοχώνη τόπος ὑπὸ τὸ αἰδοῖον, τὸ με- ῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης καὶ τῶν ἰσχίων . . . αἱ αὐταὶ πυγαῖαι καὶ προχῶναι παρ' Ἀρχίππῳ καλοῦνται.* 177: *τὸ δὲ ξυρὸν πολλῶν εἰρηκότων, παρατηρητέον χιππος ἐν τῷ Ῥίνωνι ἀρρενικῶς αὐτὸ εἴρηκεν.*

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

I (2, 727) 43

Ὡς ἡδὺ τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς γῆς ὁρᾶν
ὦ μῆτέρ ἐστι μὴ πλέοντα μηδαμοῦ.

29–31 XVI—XVIII (2, 723)

Pollux VII 16: *τὴν ἀρτοπωλίαν καὶ τὴν παντ λίαν εἶπεν Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν.* Ibid. 28: *Ἄρχιπ Ἰχθύσιν εἴρηκε νακοτιλτοῦντας.* Idem X 29: *καὶ κορον ἄν τις αὐτὸ (τὸ κόρημα) καλέσειε· καί τοι σαφ τοῦτο τῷ μύλωνι προσήκει. ἀλλ' ὅμως Ἄρχιππος εἴρη Ἰχθύσι Τὴν ἀγορὰν μυληκόρῳ.*

32 XIX (2, 724)

Schol. ad Platon. Apolog. p. 330: *Θεόπομπος δὲ Στρ τισιν Ἐμβάδαν αὐτὸν* (Anytum) *εἶπεν παρὰ τὰς ἐμβάδας καὶ Ἄρχιππος Ἰχθύσιν εἰς σκυτέα αὐτὸν σκώπτει.*

ΟΝΟΥ ΣΚΙΑ

33. 34 I II (2, 724)

Τροχιλίαισι ταῦτα καὶ τοπείοις
ἱστᾶσιν οὐκ ἄνευ πόνου.

Harpocratio p. 176 12: *τοπεῖα λέγουσι τὰ σχοινία... χιππος Ὄνῳ Τροχιλίαισι ταῦτα κτλ.* Photius p. 33 *Ὁμώμοκα: Ἄρχιππος Ὄνῳ.*

ΠΛΟΥΤΟΣ

35 I (2, 724)

Ἔστιν δέ μοι πρόφασις καλῶς εὑρημένη·
τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον.

Schol. Aristoph. Av. 1648: *τῷ διαβάλλεται (διαβάλλ χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν, ὡς καὶ Ἄρχιππος ἐν Π Ἔστιν δέ μοι κτλ.* Vs. 1 *εἰρημένη* ante Porsonum Advers. Vs. 2 afferunt Suidas s. v. *διαβάλλεται* et Zonaras Lex. Pro *διαβαλοῦμαι* Suidas habet *διαβαλοῦμεν.*

36 II (2, 725)

Α. Οἴμοι. Β. τί ἔστι; . . . μῶν ἔδακέ τί σε;
Α. ἔδακε; κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε κἀπέβρυξέ τις.
Β. τίς ἡ πανουργία τε καὶ θεοσεχθρία;

Schol. Aristoph. Vesp. 418 *θεοσεχθρία*] *καὶ Ἄρχιπ Πλούτῳ Οἴμοι. τί ἔστι; μῶν ἔδωκε* (Florens Christ. *τί σ' ἔδακεν; κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε, κἀπέβρυξε τίς ἢ πανο τε καὶ θεοσεχθρία* (*θεοσεχθρα* V). Correxi Curis crit. Aliter Hermannus ad Eurip. Iph. Taur. 192. Vs. 1 fortasse stat *μῶν ἔδακέ σέ τις;* Vs. 2 Dindorfius *κἀπέβρυξέ με.*

III (2, 725) 37

Νῦν ὡς ἐγενόμην χρημάτων ἐπήβολος.

Etymol. M. p. 357 26 de adiectivo ἐπήβολος disserens: [illegible]ρίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου Μήτε πολίτην μήτε πολιτείας [illegible]βολον γενέσθαι. Ἄρχιππος, Πλουτῶν νῦν ἐγενόμην χρη[illegible]των ἐπήβολος. Porphyrius Quaest. Hom. p. 5 Ἄρχιππος [illegible]λούτῳ Νῦν ὡς κτλ. Schol. Homeri Odyss. β 319 Ἄρχιππος [illegible] δ' ὡς ἐγενόμην κτλ. Eustathius p. 1448 8 Ἄρχιππος [illegible]νόμην χρημάτων ἐπήβολος.

IV V (2, 725. 726) 38. 39

Ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν τὸ ῥῆγμα σύρραψον τόδε.

Pollux X 136: προσδεῖ καὶ ῥαφίδος, ἣν Ἄρχιππος ἐν [illegible]λούτῳ ὠνόμασε Ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν τόδε ῥῆγμα σύρ[illegible]ψον. Quae correxi. Idem VII 63: Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ [illegible]λατυπόρφυρα εἴρηκεν ἱμάτια.

P I N Ω N

I (2, 726) 40

Ἀθῷος ἀποδοὺς θοἱμάτιον ἀπέρχεται
στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων οἴκαδε.

Athenaeus XV p. 678 e: εὑρίσκω δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμι[illegible] κυλιστόν τινα καλούμενον στέφανον, καὶ μνημονεύοντα [illegible]οῦ Ἄρχιππον ἐν Ῥίνωνι διὰ τούτων Ἀθῷος ἀποδοὺς κτλ. [illegible]ux VII 199: στεφάνων δὲ εἴδη ἐκκύλιστος, ὥσπερ Ἀρχίππῳ [illegible]ται ἐν Ῥίνωνι Ἀπέρχεται στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων. [illegible]1 ἀποδὺς Dindorfius cum Toupio. At dici ista videntur de [illegible]ne, qui quum furto surreptam vestem reddidisset impune con[illegible] excedit.

II III (2, 726) 41. 42

Pollux II 183: οἳ (γλουτοὶ) καὶ κοχῶναι καὶ πυγαῖαι προ[illegible]ρεύονται, καὶ προχῶναι παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν τῷ Ῥίνωνι. [illegible]l. Arist. Equ. 424: κοχώνη τόπος ὑπὸ τὸ αἰδοῖον, τὸ με[illegible] τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης καὶ τῶν ἰσχίων . . . αἱ αὐταὶ καὶ πυγαῖαι καὶ προχῶναι παρ' Ἀρχίππῳ καλοῦνται. [illegible] X 177: τὸ δὲ ξυρὸν πολλῶν εἰρηκότων, παρατηρητέον Ἄρχιππος ἐν τῷ Ῥίνωνι ἀρρενικῶς αὐτὸ εἴρηκεν.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

I (2, 727) 43

Ὡς ἡδὺ τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς γῆς ὁρᾶν
ὦ μῆτέρ ἐστι μὴ πλέοντα μηδαμοῦ.

Stobaeus Floril. 59 7 cum lemmate *Ἀρχίππου*. V. ad nandri Reliqu. p. 86. Vs. 1 *τὴν θάλατταν* Trinc. et codd *θάλατταν* Gesn. et Grot. Ibidem *ἀπὸ γῆς* vulgo. *ὀ* (superscripto ς) cod. A. *ἀπὸ τῆς γῆς* ed. Frankof. G in annotatione et Scaliger Prov. Strom. p. 153 doricas exl formas *ὡς ἀδὺ τὰν θάλατταν ἀπὸ τᾶς γᾶς ὁρᾶν*.

44 II (2, 727)

Σκαφεῦσι κηπωροῖσι τοῖς τ' ὀνηλάταις,
καὶ ταῖς γυναιξὶ προσέτι ταῖς ποαστρίαις.

Pollux VII 148: *σκαφέας δ' αὐτοὺς (σκαπτῆρας) Ἀρ πος καλεῖ Σκαφεῦσι κτλ.*

45 III (2, 727)

Plutarchus Alcib. 1: *τῇ δὲ φωνῇ καὶ τὴν τραυλό ἐμπρέψαι λέγουσι, καὶ τῷ λάλῳ πιθανότητα παρασχεῖν ἐπιτελοῦσαν. μέμνηται δὲ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτοῦ τῆς λότητος . . καὶ Ἄρχιππος τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου σκώ βαδίζει, φησί, διακεχλιδώς, θοίμάτιον ἕλκων, ὃ ἐμφερὴς τῷ πατρὶ μάλιστα δόξειεν εἶναι, κλα χενεύεταί τε καὶ τραυλίζεται* Ad versus haec rev tentavi Curis crit. p. 55. Libri fere inverso ordine *ὅπως ἐ ρὴς μάλιστα τῷ πατρὶ δόξειεν εἶναι. Κλασαυχενεύεται* B est emendatio pro *κλαυσαυχενεύεται*.

46 IV (2, 728)

Ἀμαθὴς σοφός, δίκαιος ἄδικος.

Grammat. Bekkeri p. 343. *Ἄδικος: ὁ μὴ ἔχων δίκη τὸ μὴ δικάζεσθαί τινι. Ἄρχιππος Ἀμαθὴς σοφός, δί ἄδικος. καὶ τὸ ἀμαθὴς δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ μηδὲν ε εἰδώς.*

47–50 V—VIII (2, 728. 729)

Antiatticista p. 113 20. *Συμπατριώτης: Ἄρχιππος μέντοι πατριώτης Ἄλεξις.* Herodiani fragm. p. 460 Lo *ξύστρα ὄνομα παρὰ Ἀρχίππῳ τῷ κωμικῷ.* Pollux III *παιδοτριβικὴν δὲ τέχνην Ἰσοκράτης εἴρηκεν, τῆς δὲ παι τριβίας Ἄρχιππος ὁ κωμικός.* Idem VI 174: *Ἄρχιππο ὁ κωμικὸς καὶ τὸ ἰσόχρυσον εἴρηκε.*

51–54 IX—XII (2, 729)

Zonaras p. 1169 6: *Ἄρχιππος φέρε καθίζωμεν ἐν* Cod. *καθίζωμεν θαδί.* Scribendum igitur *φέρε καθίζ ἐνθαδί.* Photius p. 47 17. *Ἐωθώς: χωρὶς τοῦ ῑ Ἄρχιπ*

uidas s. v. ἐωθώς. Idem p. 512 1. Σιλλοῦν: τοὺς
ὺς ἠρέμα παραφέρειν. οὕτως Ἄρχιππος. Idem
Σκιάποδες: Λιβυκὸν ἔθνος. οὕτως Ἄρχιππος.

ARISTOMENES

ΒΟΗΘΟΙ

I (2, 730) 1

Ἔνδον γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἀνδρῶν γάργαρα.

obius Sat. V 20: *Gargara, ut videtis, manifeste posuit* comicus) *pro multitudine. Nec aliter Aristomenes* ois (Βοηθοῖς) Ἔνδον γὰρ κτλ. Schol. Aristophanis 3. καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο — καὶ ριστομένει ἐν Βοηθοῖς Ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα. uidas s. v. Ψαμμακοσιογάργαρα.

II (2, 730) 2

cianus XVII p. 91 Kr. de abundantia praepositionis in συνακολουθεῖν μετά τινος et similibus agens: *Ari-* s (sic) Βοηθοῖς Εὖ γὰρ εὖ πράττειν σε βούλο- ῶς λέγεις; ὅπως μετ' ἐμοῦ ξυνέσῃ. Ita Pulschius. ' γὰρ εἰσπράττειν σε βούλομαι πόσα ἔτη ὅπως μετ' ῇς. Cod. Monac. apud Spengelium App. ad Varron. de t. p. 626: ευ ταρευ πραττειν σε βουλομαι ποσαετευς πεμου ξενεσε. Neque aliter cod. Tegerns. in quo de- is in vocula ὅπως. Hermannus apud Krehlium οὐ γὰρ ττειν σε βούλομαί τι; Β. πῶς λέγεις; Α. ὅπως | μετ' νέσει. Dobraeus ad Plutum 504 εὖ γὰρ σε πράττειν ι 'γώ. Β. πῶς λέγεις; | Α. ὅπως; μετ' ἐμοῦ ξυνέσει. iam Brunckius Fragm. Aristoph. p. 122 Lips. nisi quod λομαι. τόδε πῶς λέγεις;

III (2, 731) 3

Μισῶ σ' ὁτιὴ λέγεις με τἀσχρά.

scianus XVIII p. 232: *Aristophanes* (sic) Βοηθοῖς ' ὁτιὴ λέγεις με τἀσχρά. *Huic simile est illud Te- m in Andria "quid me fiet."* Legebatur μισῶ σε ὁτιὴ ε τὰ αἰσχρά. Correxit Brunckius.

4 IV (2, 731)

Ἐπειδὴ τοὺς πρυτάνεις προσήλθομεν.

Priscianus XVIII p. 250: *Aristomenes Βοηθοῖς Ἐπειδὴ τοὺς πρυτάνεις προσήλθομεν.* Ita cod. Leid. annotante Scapulae editore Oxoniensi. Putschius *οἱ γ' ἤδη τοὺς πρυτάνεις προσήλθομεν.*

Γ Ο Η Τ Ε Σ

5 I (2, 732)

Παντευχίαν δὲ τοῦ θεοῦ ταύτην λαβεῖν
καὶ περίθετον πρόσωπον, ὃ λαβὼν ἔσταθι.

Schol. Aristoph. Thesm. 258: *λέγουσι δὲ περίθετον πρόσωπον, ὡς Ἀριστομένης ἐν Γόησιν Παντευχίαν κτλ.* Vs. 1 malim *δεῖ* pro *δέ*. Vs. 2 legebatur *ἔσταθι.*

6–8 II—IV (2, 732)

Ὀστακόν
ἁλίπαστον ἀεὶ τὸν θεράποντ' ἐπεσθίειν.

Athenaeus XIV p. 658 a: *ἁλιπάστων κρεῶν μνημονεύει ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς Ἀριστομένης . . . ἐν Γόησιν Ὀστακόν κτλ.* Idem VII p. 287 d: *Ἀττικοὶ δὲ ὅμως βεμβράδας λέγουσιν. Ἀριστομένης ἐν Γόησι Βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ.* Idem IX p. 384 d: *ἀναβραστῶν δὲ κρεῶν μνημονεύει Ἀριστομένης Γόησιν οὕτως.*

9. 10 V VI (2, 732)

Pollux VII 211: *καὶ βιβλιοπώλην μὲν παρὰ Ἀριστομένει εὑρήσεις ἐν Γόησι.* Harpocratio p. 182 13: *ὅτι καὶ ἐπ' ἀν-*

III (2, 734) 13

Pollux III 150: *ἀφ' ὧν καὶ τὸ σφαιρομαχεῖν, καὶ σφαιρομαχία παρὰ Ἀριστομένει ἐν Διονύσῳ ἀσκητῇ.*

EX INCERTIS FABVLIS

I (2, 734) 14

Ἀκρατιοῦμαι μικρόν, εἶθ' ἥξω πάλιν
ἄρτου δὶς ἢ τρὶς ἀποδακών.

Athenaeus I p. 11 d. de verbo *ἀκρατίζεσθαι* disserens: *Ἀριστομένης Ἀκρατιοῦμαι κτλ.* Primum versum ex Athenaeo petiit Eustathius ad Odyss. p. 1791 37. Respicit locum Phrynichus Bekk. p. 23 15. *ἀκρατίσασθαι: τὸ μικρὸν ἐμφαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρίστου. Ἀριστοφάνης* (sic) *ἀκρατιοῦμαι μικρόν.*

II III (2, 734) 15. 16

Pollux VI 167: *Ἀριστομένης δὲ ὁ κωμικὸς φιλακόλουθος ἄρχεται.* Fuit qui *ἔρχεται* corrigeret. Harpocratio p. 127 9: *ὅτι δὲ καὶ οἱ δοῦλοι ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐκέλουν τὸ μετοίκιον, ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν δεδηλώκασι καὶ Ἀριστομένης.*

CALLIAS

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

(2, 735) 1

Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον· ἕλκε μοιχὸν ἐς μυχόν.

Zenobius IV 67: *Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον· ἕλκε μοιχὸν ἢ μυχόν: ταύτης μέμνηται Καλλίας ἐν Ἀταλάντῃ.* Correxi Quaest. scen. II p. 49. V. Gaisfordum. Non minus corrupte Suidas v. *μοιχός, καὶ παροιμία "ἕλκει μοιχὸς ἐς μοιχόν" ῥηθεῖσα τῷ Καλλίᾳ.* Clarisse Annot. ad Thucyd. B. P. epoch. p. 137 coniicit *ἐκ μυχοῦ.* Priorem proverbii partem, *κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον,* habet etiam Diogen. V 42.

ΚΥΚΛΩΠΕΣ

I (2, 735) 2

Κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί,
ἐγχέλεια, κάραβοι, λινεύς, ἀχαρνὼς οὑτοσί.

Athenaeus VII p. 286 b: *ἀχαρνός. Καλλίας Κύκλωψι Κίθαρος κτλ.* Idem p. 306 a de citharo pisce disserens: *Καλλίας*

δὲ ἢ Διοκλῆς Κύκλωψι Κίθαρος . . . τοδί. Vs. 1 pro *κίθαρος* priore loco Athenaei legebatur *κίθαρις*. Vs. 2 libri *ἐγχελία* vel *ἐγχέλια, αἰνεεύς* et *οὕτως*. In his *ἐγχέλεια* et *οὑτοσὶ* emendavit Schweighaeuserus, *λινεὺς* Erfurdtus Observ. p. 461. Confirmat Gramm. Bekk. p. 474 1 ex quo *ἀχαρνὼς* pro edito *ἄχαρνος* scripsi Quaest. Men. p. 51.

3 II (2, 736)

Τί γὰρ ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία εἴφ' ὅ τι πράσσει.

Athenaeus XII p. 524 f: *τοὺς δὲ σύμπαντας Ἴωνας ἐπισκώπτων Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψί φησι Τί γὰρ κτλ.* Calliae versus iambicos videri iam olim ad Menandr. p. 273 indicavi:

τί γὰρ ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία
εἶπον ὅ τι πράσσει.

Atque ita nunc etiam Dobraeus Advers. II p. 339. Ad *καλλιτράπεζος* pertinet glossa Phrynichi Bekk. p. 49 15.

4 III (2, 736)

Καὶ δέξαι τηνδὶ μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας.

Athenaeus XI p. 487 a de poculo *μετανιπτρὶς* dicto disserens: *ἔνιοι δὲ τὴν μετὰ τὸ νίψασθαι πόσιν, ὡς Σέλευκος ἐν Γλώσσαις. Καλλίας δ' ἐν Κύκλωψι Καὶ δέξαι κτλ.*

5 IV (2, 737)

Φυλλὰς ἡ δείπνων κατάλυσις ἥδε καθάπερ σχημάτων.

Athenaeus IV p. 140 e: *ὅτι δὲ ἔθος ἦν τοῖς πάλαι καὶ φύλλα δάφνης τραγηματίζεσθαι Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν τοῖς*

[redacted]

[Bernh. coni. ἀραχνικὸς) ἀπὸ τῆς ἀράχνης ὀρθῆς. Καλλίας Κύκλωψιν Ὥσπερ ἀραχνικὸς τὴν ὁδὸν προφορούμενα, sive, ut Bernhardi ex uno codice scripsit, προφορουμένω. Eadem, sed omisso Calliae versu, habet Grammaticus Bekkeri p. 442 in. ubi pro παρὰ Καλλίᾳ editum est παρὰ καλλίοις. Mihi Suidas ex diversis grammaticis excerpta temere coniunxisse, et non ἀραχνικά, sed ἀράχναι scripsisse videtur hoc sensu: dicunt etiam ἀράχναι a nominativo ὁ ἀράχνης. Haec si vera sunt, Calliae versus fortasse ita scribendus est, ἀλλ' ὥσπερ ἀράχναι τὴν ὁδὸν προφορούμεθα, vel ὥσπερ γὰρ ἀράχναι τὴν ὁδὸν προφορουμένω.

VIII IX (2, 738) 9. 10

Pollux VII 105: χαλκώματα δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς καὶ Σφηξὶν εἴρηκε. Καλλίας δ' ἐν Κύκλωψι κεχαλκεῦσθαι τοίνυν ἑσπέρας. Forsan κ. τανῦν ἐφ' ἑσπέρας. Ibid. 116: τὰ δὲ ἴχνη τῶν τροχῶν, ἃ Ὅμηρος ἁματροχίας εἴρηκε, Καλλίας ἐν Κύκλωψιν ἁμαξοτροχίας λέγει.

Π Ε Δ Η Τ Α Ι

I (2, 738) 1

Α. Πῶς ἄρα τοὺς Μελανθίους τῷ γνώσομαι;
Β. οὓς ἂν μάλιστα λευκοπρώκτους εἰσίδῃς.

Schol. Aristoph. Av. 151: Μελάνθιος ὁ τραγικὸς κωμῳδεῖται . . . εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. Πλάτων δὲ αὐτὸν ἐν Σκύθαις ὡς λάλον σκώπτει. Καλλίας Πεδήταις Τίς ἄρα τοὺς Μελανθίους κτλ. εἶχε Μελάνθιος λέπραν. Dind. τοὺς Μελανθίου.

II (2, 739) 12

Α. Τί δὴ σὺ σεμνοῖ καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα;
Β. ἔξεστι γάρ μοι. Σωκράτης γὰρ αἴτιος.

Diogenes Laert. II 18: ἐδόκει δὲ συμποιεῖν Εὐριπίδῃ . . . καὶ Καλλίας Πεδήταις Ἤδη σὺ σεμνὴ κτλ. Correxit Dindorfius Fragm. Aristoph. p. 21.

III (2, 739) 13

Schol. Aristoph. Av. 31: εἰς δὲ τὴν ποίησιν αὐτὸν κεχλευάσαι Καλλίας μὲν ἐν Πεδήταις Καὶ Σάκαν ὃν οἱ χοροὶ βισοῦσι. Acestorem poetam tragicum dicit, quem Sacam vocabant. ὃν addidit Burges.

IV V (2, 739) 14. 15

Athenaeus VIII p. 344 e: Λάμπωνα τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ἁμοίοις (ἐπὶ τῇ ὀψοφαγίᾳ) κωμῳδοῦσι Καλλίας Πεδήταις

2 II (2, 744)

Βλαύτῃ, κοθόρνῳ, Θετταλίδι.

Pollux VII 89: *καὶ Θετταλὶς δὲ ὑπόδημα μηνῦον τοὺς εὑρετάς. μέμνηται δ' αὐτοῦ Λύσιππος ἐν Βάκχαις Βλαύτῃ, κοθόρνῳ, Θετταλίδι.* Stephanus Byz. p. 394: *ἔστι καὶ Θετταλὶς ὑπόδημά τι ποιόν, ὡς Λύσιππος* (codd. *Λύσις*) *ἐν Βάκχαις.*

3 III (2, 745)

Ἀλλὰ τρίμιτός ἐστι πλεκτός.

Pollux X 50: *ἔξεστι δὲ εἰπεῖν καὶ πλεκτοὺς πίλους, καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομαζομένων οἰδώνων πίλους τριμίτους, Λυσίππου εἰπόντος ἐν Βάκχαις Ἀλλὰ τρίμιτός ἐστι πλεκτός.* Nonne *πῖλος* pro *πλεκτός*? an *πῖλος* post *πλεκτὸς* addendum?

4 IV (2, 745)

Αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὁρμαὶ καὶ γλωττοκομείῳ.

Pollux X 154: *τὸ μέντοι γλωττοκομεῖον εἴρηκε Λύσιππος ἐν Βάκχαις Αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὁρμαὶ καὶ γλωττοκομείῳ.* Vnus MS *αὐτοῖς* et *ἑρμαί*. Salmasius et Bentleius *αὐτοῖς αὐλοῖς ὁρμᾷ καὶ γλωττοκομείῳ.*

5 V (2, 745)

Οὐδ' ἀνακνάψας καὶ θειώσας τὰς ἀλλοτρίας ἐπινοίας.

Pollux VII 41: *καὶ θεῖον δὲ τὸ ὑπουργοῦν τῷ κναφεῖ, ἀφ' οὗ Λύσιππος Ὁ δ' ἐπιγνάψας κτλ.* Ita edd. veteres. MS lungerm. *σὺ δὲ ἀνακνάψας.* Cod. Falck. *ἀναγνάψας.* Eundem locum respiciens Pollux VII 37: *κναφεύειν ἔφη Ἀριστοφάνης, καὶ ἀναγνάψαι Λύσιππος ὁ κωμικός.* Scripsi cum Dobraeo ad Aristoph. Plut. 166 *οὐδ' ἀνακνάψας.* Ad Bacchas autem

[redacted]

Dicaearchus Descr. Graec. p. 22 Buttm. *τὸ καθόλου δ' ὅσον ἱ λοιπαὶ πόλεις πρός τε ἡδονὴν καὶ βίου διόρθωσιν τῶν ρῶν διαφέρουσι, τοσοῦτον τῶν λοιπῶν πόλεων ἡ τῶν Ἀθη-ίων παραλλάττει. Φυλακτέον δ' ὡς ἔνι μάλιστα τὰς ἑταί-ας, μὴ λάθῃ τις ἡδέως ἀπολόμενος. Οἱ στίχοι Λυσίππου. ἱ μὴ κτλ.*

II (2, 748) 8

Ἀλλὰ δᾷδας ἡμμένας ἐμοὶ δότω τις ἔνδοθεν,
καὶ κόρους πλεκτοὺς ἀκραιφνεῖς μυρρίνης.

Etymol. M. p. 531 53. *Κορυθάλη: ἡ πρὸ τῶν θυρῶν τιθε-ένη δάφνη, ὅτι οἱ κλάδοι, οὓς κόρους καλοῦσι, θάλλουσιν, ς καὶ Χρύσιππος* (leg. *Λύσιππος*) *Ἀλλὰ δᾷδας ἡμμένας κτλ.* Legebatur *μοι* et *ἀκραπνεῖς*. Correxit Hemsterhusius ad Aristophanis Plut. 1195. In Gudiano Etym. p. 338 15 *μὴ δότω*, ceterea *ἔνθεν* pro *ἔνδοθεν* et *μυρρίνας* pro *μυρρίνης* scriptum.

III IV (2, 748) 9. 10

Κύων δέ τις
*ἐβόα δεδεμένος * * ὥσπερ Βούδιος.*

Hesychius, *Βούδιος: παρὰ Λυσίππῳ τὸ ὄνομα Κύων δέ ς ἐβόα δεδεμένος ὥσπερ Βούδιος. Σέλευκος ἀποδίδωσιν ῥῶν, ἀνόητος.* Photius p. 498 3. *Σάμακα: Ἐρατοσθένης πέδωκε τὸν φορμόν. ἄμεινον δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον. οὕτως Λύσιππος.*

LEVCO

ΦΡΑΤΕΡΕΣ

I (2, 749) 1

Ἀτὰρ ὦ Μεγάκλεες οἶσθά που Παάπιδος
Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκεν.

Hesychius, *Παάπης, οὗτος ποτήριά τινα τοῖς Ἀθηναίοις πεμψε δῶρα. Λεύκων Φράτερσιν Ἀτὰρ ὁ Μεγάκλεες ὑσθά-ου Παάπιδος κτλ.* Correxit Fritzschius in Actis Soc. graecae l. I p. 137.

II III (2, 750) 2. 3

Athenaeus VIII p. 343 c: *κωμῳδοῦσι δ' αὐτὸν* (Melanthium) *ι' ὀψοφαγίᾳ Λεύκων ἐν Φράτερσιν, Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ, ερεκράτης ἐν Πετάλῃ.* Photius p. 587 17. *Τίβιοι: ἔθνος. εύκων ἐν Φράτερσιν. τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς Τιβαρηνοῖς.*

METAGENES

ΑΥΡΑΙ

1 I (2, 751)

Ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας
ὡραίας πρότερον, νῦν δ' οὐχ ὑμῖν ἀγορεύω
ἄρτι χνοαζούσας αὐλητρίδας, αἵ τε τάχιστα
ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα μισθοῦ ἔλυσαν.

Athenaeus XIII p. 571 b: ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες σύσσιτοι, οὐ κατὰ τὰς Μεταγένους Αὔρας ἢ τὸν Ἀρισταγόρου Μαμμάκυθον Ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας — ὑπὸ γούνατα μισθοῦ ἔλυσαν, ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντως ἑταιρῶν τὸν λόγον πεποίημαι, τουτέστι τῶν φιλίαν ἄδολον συντηρεῖν δυναμένων. Vs. 2 Bergkius Comment. p. 422 νῦν δ' αὖθ' ὑμῖν. Vs. 4 fortasse scribendum μίσθ' ἔλυσαν.

2 II (2, 752)

Ὥσπερ ἐπειδὰν δειπνῶμέν που, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν ἅπαντες.

Athenaeus VIII p. 355 a: καὶ μελλόντων ἤδη δειπνεῖν ἐπισχεῖν ἐκέλευσεν ὁ Δάφνος, ἐπειπὼν τὸ ἐκ Μαμμακύθου ἢ Αὐρῶν Μεταγένους ἰαμβεῖον Ὥσπερ ἐπειδὰν κτλ.

3 III (2, 752)

Ἀλλ' ὠγαθὲ δειπνῶμεν πρῶτον, κἄπειτά με πάντ' ἐπερώτα, ὅ τι ἂν βούλῃ· νῦν γὰρ πεινῶν δεινῶς πώς εἰμ' ἐπιλήσμων.

Athenaeus IX p. 385 b: οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακρὰν χαίρειν εἰπόντες αὐτῷ ἐδείπνουν, τοῦ Κυνούλκου τὰ ἐξ Αὐρῶν Με-

[redacted]

ΘΟΥΡΙΟΠΕΡΣΑΙ

I (2, 753) 6

Ὁ μὲν ποταμὸς ὁ Κρᾶθις ἡμῖν καταφέρει
μάζας μεγίστας αὐτομάτας μεμαγμένας,
ὁ δ' ἕτερος ὠθεῖ κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν
ἑφθῶν τε βατίδων εἰλυομένων αὐτόσε.
τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἐνμεντευθενί
ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις,
ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικόμμασιν,
τῇδὶ δ' ἀφύαισι, τῇδε δ' αὖ ταγηνίαις.
τεμάχη δ' ἄνωθεν αὐτόματα πεπνιγμένα
εἰς τὸ στόμ' ᾄττει, τὰ δὲ παρ' αὐτὼ τὼ πόδε,
ἄμυλοι δὲ περινάουσιν ἡμῖν ἐν κύκλῳ.

Athenaeus VI p. 269 e: τῶν δὲ Μεταγένους ἐκ Θουριοπερσῶν μνημονεύσας καταπαύσω τὸν λόγον, μακρὰ χαίρειν εἰπὼν αἷς Νικοφῶντος Σειρῆσιν, ἐν αἷς τάδε γέγραπται . . . ἀλλ' γε Μεταγένης τάδε φησίν Ὁ μὲν ποταμός κτλ. Vs. 2 μεγίστους αὐτομάτους P. Vs. 3 vulgo ita scribitur: ὁ δ' ἕτερός γ', ὁ Σύβαρις καλούμενος ποταμός, ὠθεῖ κῦμα κτλ. Correxit Elmsleius Edinb. Rev. III p. 193 deletis, quae ex interpretatione accesserunt, verbis ὁ Σύβαρις καλούμενος ποταμός. Vs. 4 B ειλιωμεν. P εἰλίωμεν. Schweighaeuserus εἰλυόμενον. Ibidem vulgo αὐτόθεν. Correxit Schweighaeuserus ex ABD qui habent αὐτόσσε. Vs. 5 libri ἐν μὲν ἐντεῦθεν. Correxit Elmsleius ad Acharn. 108. Idem vs. 6 ῥεῖ pro ῥέει.

II (2, 754) 7

Τίς τρόπος ἵππων; ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

Photius p. 591 9 et Suidas, Τίς τρόπος ἵππων; παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων. Μεταγένης Θουριοπέρσαις Τίς τρόπος κτλ.

III IV (2, 754) 8. 9

Athenaeus VI p. 228 e: πίνακα μὲν ἔχεις τὸ σκεῦος ὠνομασμένον καὶ παρὰ Μεταγένει τῷ κωμικῷ ἐν Θουριοπέρσαις. Antiatticista p. 114 1. Συγκόψαι: ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. Μεταγένης Θουριοπέρσαις. Eadem Photius p. 555 15.

ΟΜΗΡΟΣ Η ΑΣΚΗΤΑΙ

I (2, 755)

Καὶ Λύκων ἐνταῦθά που
* * προδοὺς Ναύπακτον ἀργύριον λαβὼν
ἀγορᾶς ἄγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται.

Schol. Plat. Bekk. p. 332: *Εὔπολις δ' ἐν Φίλοις καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ Ῥοδίᾳ κωμῳδεῖ αὐτόν* (Lyconem)· *ἐν δὲ τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ εἰς ξένον, Μεταγένης δ' ἐν Ὁμήρῳ εἰς προδότην Καὶ Λύκων ἐνταῦθά που κτλ.* Excidit forsan ὅστις vel *πέρυσι* vel simile quid. Bergkius Comment. p. 422 *καὶ Λύκων ἐνταῦθα. ποῦ; ὁδὶ προδοὺς κτλ.*

11 II (2, 755)

Schol. Aristoph. Av. 1297: *διαβάλλεται* (Midias) *εἴς τε πονηρίαν, ὡς Πλάτων ἐν Νίκαις, καὶ κλοπῆς δημοσίων, ὡς Μεταγένης ἐν Ὁμήρῳ, καὶ συκοφαντίᾳ.*

Aliud fragmentum probabili coniectura ad hanc fabulam referendum vide Fab. inc. II.

Φ Ι Λ Ο Θ Υ Τ Η Σ

12 I (2, 756)

Κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον, ὡς ἂν καιναῖσι παροψίσι καὶ πολλαῖς εὐωχήσω τὸ θέατρον.

Athenaeus X p. 459 c: *κατὰ γὰρ τὸν Μεταγένους Φιλοθύτην Κατ' ἐπεισόδιον κτλ.* Pollux X 87: *τὰς δὲ παροψίδας ἡ μὲν πλείστη χρῆσις ἐλέγχει τοὔνομα ἐπὶ μάζης ἢ ζωμοῦ τινος ἢ ἐδέσματος εὐτελοῦς· οὐ μὴν ἀλλὰ κἀπὶ τὸ ἀγγεῖον ἑλκτέον τὴν κλῆσιν . . . τὸ μὲν ἐν τῷ Μεταγένους Φιλοθύτῃ Ὡς ἂν — εὐωχήσω τὸ θέατρον, οἶδ' ὅτι ἐστὶν ἀμφίβολον.* Vs. 1 *κατ' ἐπεισόδιος* B. Fritzschius Dissert. de Parops. p. 9 *καὶ ἐπεισοδίοις. μεταβάλλω* BC *μεταβαλῶ* PVL Vs. 2 apud Pollucem *πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς.*

λοθύτῃ. Antiatticista p. 91 3. δίμυξον λύχνον: Μεταγένης λοθύτῃ. Respicit iterum Pollux X 115, ubi est ὡς ἐγὼ δοκῶ.

IV (2, 758) 15

Pollux VI 40: Μεταγένης δὲ καὶ λαθροφαγεῖν που λέ-. Antiatticista p. 106 12: λαθροφαγεῖν. Μεταγένης Φιθύτῃ.

EX INCERTIS FABVLIS

I (2, 759) 16

Ῥαφανῖδος
ἀμύλου λεκίθων καρύων ζωμοῦ πολφῶν οἴνου κολοκύνθης.

Erotianus p. 314. Πολφοί: βολβοί. ὡς Μεταγένης φησὶ ῥαφανίδος ἀμύλου λεκύθων καρύων ζωμοῦ πολφῶν οἴνου κολοκύνθης. Haec correxi; nec οἴνου sanum videtur.

II (2, 759) 17

Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ δείπνου.

Athenaeus VI p. 271 a: δεῖ οὖν κἀμέ, κατὰ τὸν κωμικὸν Μεταγένην ἐπειπόντα Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ δείπνου, τετλάναι.

III (2, 760) 18

Pollux III 75: καὶ δουλοπρέπεια Θεόπομπος ὁ κωμικός. καὶ δουλάρια Μεταγένης.

ARISTAGORAS

ΜΑΜΜΑΚΥΘΟΣ

I (2, 761) 1

Ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας
ὡραίας πρότερον· νῦν δ' οὐχ ὑμῖν ἀγορεύω
ἄρτι χροαζούσας αὐλητρίδας, αἵτε τάχιστα
ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα μισθοῦ ἔλυσαν.

Athenaeus XIII p. 571 b: ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες σύσσιτοι, οὐ κατὰ τὰς Μεταγένους Αὔρας ἢ τὸν Ἀρισταγόρου Μαμμάκυθον Ὑμῖν κτλ. ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντως ἑταιρῶν τὸν λόγον πεποίημαι, τουτέστι τῶν φιλίαν ἄδολον συντηρεῖν δυναμένων.

II (2, 761) 2

ὥσπερ ἐπειδὰν δειπνῶμέν που, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν ἅπαντες.

Athenaeus VIII p. 355 a: καὶ μελλόντων ἤδη δειπνεῖν ἐπιπῶν ἐκέλευσεν ὁ Δάφνος, ἐπειπὼν τὸ ἐκ Μαμμακύθου ἢ ὑρῶν Μεταγένους ἰαμβεῖον Ὥσπερ ἐπειδὰν κτλ.

8. 9 VI VII (2, 766. 767)

Hesychius s. v. *Διονυσοκουροπυρώνην. τὸν γὰρ Διονυ κουρέα ὄντα κωμῳδεῖ. κουρεὺς δὲ ἦν πρὸς πάππου, ὡς ὁ ὁ τὰς Ἀταλάντας συνθείς.* Schol. Aristoph. Av. 1294: *μονεύει αὐτοῦ (Ὀπουντίου) μέγα ῥύγχος ἔχοντος καὶ ὁ Ἀταλάντας γράψας καὶ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχοις.*

ΖΩΠΥΡΟΣ ΠΕΡΙΚΑΙΟΜΕΝΟΣ

10 (2, 767)

Hesychius: *Οὐ μάλα κικκάς* (cod. *οὐμαλακικκάς*): *πα μία τὸ μηδὲν σημαίνουσα. ὠνήτης δὲ κικκὰς* (cod. *κοκ οὐ μάλα φαίνεται. καὶ Στράττις ἐν Ζωπύρῳ περικαιο Τῶν οὐ μάλα τέθηκα κεκυκκᾶν ἐπικρατῆ.* Pr *Ἐπικράτη* in his nihil certum.

ΙΦΙΓΕΡΩΝ

Vide fragmenta Apollophanis.

ΚΑΛΛΙΠΠΙΔΗΣ

11 I (2, 767)

Αὐτίκα δ' ἥρπασε
τεμάχη θερμάς τε κάπρου φλογίδας
κατέβρυξέ τε πάνθ' ἅμα.

Athenaeus XIV p. 656 b: *τὰ δὲ ὀπτὰ κρέα καλεῖται γίδες. Στράττις γοῦν ἐν Καλλιππίδῃ ἐπὶ τοῦ Ἡρα φησίν Αὐτίκα κτλ.* Revocavi ad anapaestos et *κατ* [illegible] *ἔβρυχε.*

II (2, 768)

[illegible]

τῷ Κινησίᾳ Τὰ δ' ἄλφιθ' ὑμῖν — κοφίνῳ ἢ τοῦτ' θ' ὅτι οἶνου κόφινος δυνάμενος τρεῖς χόας πυρ- ν (πυρῶν) ταῖς κοφίναις ταὐτὰ ταῦτα δυνάμενος. haec habentur in cod. Par. A apud Bekkerum, indicata post φίνῳ ἢ novem decemve literarum lacuna. Haec postrema non podio.

II (2, 768) 14

Ἁλμυρόν θ' ὕδωρ,
ἕτερόν τε λεπτὸν ἐν ἁλίᾳ κεκομμένον.

Pollux X 169: καὶ ἁλία δὲ σκεῦός τι ἦν πύξινον, ᾧ τοὺς ς ἐντρίβουσιν . . . Στράττις δὲ ἐν Κινησίᾳ Ἁλμυρόν θ' ρ κτλ. Vs. 2 forsan κέγχρον τε scribendum.

III IV (2, 769) 15. 16

Pollux X 189: Στράττις ἐν τῷ Κινησίᾳ τὸν Σαννυρίωνα τὴν ἰσχνότητα κάνναβον καλεῖ. Harpocratio p. 111 25: ράττις ὅλον δρᾶμα ποιήσας εἰς αὐτόν, ὅπερ ἐπεγράφη Κι- σίας, ἐν ᾧ καὶ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ κωμῳδεῖ.

V (2, 769) 17

Athenaeus XII p. 551 d: Ἦν δὲ ὄντως μακρότατος καὶ τότατος ὁ Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὅλον δρᾶμα γέγραφε Στράτ- ς, Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν, διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ιήσει συνεχῶς τὸ Φθιῶτα λέγειν. παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ ἔφη Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ.

VI (2, 769) 18

Schol. Aristoph. Av. 1569 de Laespodia εἶχε δὲ καὶ περὶ ς κνήμας αἰτίας τινάς, ὥς φησι Στράττις ἐν Κινησίᾳ.

VII VIII (2, 770) 19. 20

Schol. Aristoph. Plut. 550 ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ νύσιον εἶναι ὅμοιον] μήποτε ὁ ἀξιωματικὸς καὶ αὐθάδης, Στράττις ἐν τῷ Κινησίᾳ. Διονύσιος δὲ ὁ μέν τις φαίνε- μαινόμενος, ὁ δέ, ὡς ἔοικεν, ἰχθυοπώλης. Erotianus 216 de καμμόρῳ, medicamento refrigeratorio, disserens: ἐφ' ῶσι δὲ παραλαμβάνει Στράττιν ἐν κυνηγοῖς (leg. Κινησίᾳ) ντα.

IX (5, 53) 21

Schol. Arist. Ran. 404. καὶ Στράττις ἐν τῷ εἰς αὐτὸν δρά- ι ἐφῆ σκηνῇ μὲν τοῦ χοροκτόνου Κινησίου. Forsan ἔφη· ηνὴ μέν ἐστιν ἥδε τοῦ χοροκτόνου | Κινησίου.

ΛΗΜΝΟΜΕΔΑ

22 I (2, 771)

Ἑρμῆς, ὃν ἕλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου,
οἱ δ' ἐκ καδίσκου γ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.

Athenaeus XI p. 473 c: *μνημονεύει τοῦ καδίσκου καὶ Στ*
τις ὁ κωμικὸς ἐν Λημνομέδᾳ λέγων οὕτως Ἑρμῆς κτλ.
I p. 32 b: *Ἑρμῆς δ' εἶδος πόσεως παρὰ Στράττιδι*, quae
petiit Eustathius ad Od. p. 1470 64. Vs. 2 *γ'* addidit Fritzs
Quaest. Arist. I p. 269. Porsonus *σ'*.

23 II (2, 771)

Πολλοὺς ἤδη μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας.

Athenaeus VII p. 327 e: *μνημονεύει τοῦ φάγρου καὶ Στ*
τις ἐν Λημνομέδᾳ Πολλοὺς κτλ. Scripsi *ἤδη* pro *δή*.

24 III (2, 771)

Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐᾷ λέγειν.

Schol. Platonis Bekk. p. 320: *τῶν δὲ βόλων ὁ μὲν τ*
δυνάμενος Κῷος καὶ ἑξίτης ἐλέγετο, Χῖος δὲ ὁ τὸ ἕν,
κύων. λέγεται δέ τις καὶ παροιμία ἀπὸ τούτου οἷον
παραστὰς Κῷον οὐκ ἐάσω· ἀφ' οὗ καὶ Στράττις Λιμν
δαις Χῖος παραστὰς κτλ. Habet etiam Eustathius ad Od
p. 1397 41.

25 IV (2, 772)

Ὑποδήματα
σαυτῷ πρίασθαι τῶν ἁπλῶν.

Harpocratio p. 26 5: *ἁπλᾶς Δημοσθένης κατὰ Κόν*

[redacted]

δεσμεύοντες, pro quo Harpocrationis codices praeter unum nt ἕλκουσι δονεύοντες, quod quum olim in δεσμοῦντες m, recepit eam coniecturam Bekkerus. Nunc reposui ἕλδονεύοντες. Cfr. Boeckh. Nav. inscr. p. 144. Vs. 3 Dobraeus Advers. I p. 589 pro εἰς τόν. Sed praeterea quod vulgo legitur, mutandum erat in ἱστίον.

II (2, 773) 27

Ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς;
Β. κέστραν μὲν ὕμμες ὠττικοὶ κικλήσκετε.

henaeus VII p. 323 b: Στράττις γοῦν ἐν Μακεδόσιν ἐροτινὸς Ἀττικοῦ ὡς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα (σφύραινα), καὶ ος Ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς; φησὶν ὁ ἕτερος Κέστραν κτλ.

III (2, 773) 28

Ὑπογάστριά θ' ἡδέα θύννων.

henaeus VII p. 302 e: ἐν δὲ Μακεδόσιν (Στράττις ἔφη) ίστριά θ' ἡδέα θύννων.

IV (2, 773) 29

ntiatticista p. 108 29. Μακεδόνισσαν: τὴν γυναῖκα. ις Μακεδόσιν.

V (2, 774) 30

Α. Εἰσὶν δὲ πόθεν αἱ παῖδες αὗται καὶ τίνες;
Β. νυνὶ μὲν ἥκουσιν Μεγαρόθεν, εἰσὶ δέ
Κορίνθιαι· Λαΐς μὲν ἡδὶ Μεγακλέους.

henaeus XIII p. 589 a: Στράττις δ' ἐν Μακεδόσιν ἢ νίᾳ Κορινθίαν αὐτὴν (Laida) εἶναί φησι διὰ τούτων δὲ πόθεν αἱ παῖδες κτλ. Vs. 1 πόθεν Schweighaeuserus onus ad Aristoph. Av. 521 pro ὅθεν. Vs. 2 libri νῦν. ἥδε Μεγακλέους Porsonus. A ἡ μέγα κλέος ἰδέ. B ἡ λέος ἰδί. P ἡ μέγα κλέος ἰδι . . . VL ἡ μέγα κλέος.

VI (2, 774) 31

Πνικτόν τι τοίνυν * * ἔστω σοι συχνόν
τοιοῦτον.

henaeus IX p. 396 a: Στράττις εἶπεν . . ἐν Μακεδόσιν σίᾳ Πνικτόν τι τοίνυν ἔστω σοι συχνὸν τοιοῦτον. Forψον excidit. Pro Κινησίᾳ fortasse legendum Παυσανίᾳ. st. crit. p. 231.

VII (2, 774) 32

Πολλῶν φλυάρων καὶ ταῶν ἀντάξια,
οὓς βόσκεθ' ὑμεῖς ἕνεκα τῶν ὠκυπτέρων.

Athenaeus XIV p. 654 f: *Ὅτι δὲ καὶ τιθασοὺς εἶχ τοὺς* (pavones) *ἐν ταῖς οἰκίαις Στράττις παρίστησιν ἐν σανίᾳ διὰ τούτων Πολλῶν φλυάρων κτλ.*

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ

33 (2, 775)

Ἐν τοῖς βαλανείοις προκέλευθος ἡμέρα
ἀπαξάπασα γῆς στρατιαὶ σιδαρέων.

Pollux IX 78: *Βυζαντίων γε μὴν σιδήρῳ νομιζόν οὕτω καλούμενος σιδάρεος νόμισμά τι λεπτόν, ὥστε ἀ "πρίω μοι τριῶν χαλκῶν" λέγειν "πρίω μοι τριῶν σιδα ὅθεν καὶ ἐν τοῖς Στράττιδος Μυρμιδόσιν εἴρηται Ἐν τοῖς νείοις κτλ.* Vs. 1 possis *τοῖσι*. Vs. 2 Hemsterhusius *σι*

ΜΗΔΕΙΑ

34 I (2, 775)

Καὶ λέγ' ὅτι μύρον αὐτῇ φέρεις
τοιοῦτον, οἷον οὐ Μέγαλλος πώποτε
ἤψησεν, οὐδὲ Δεινίας Αἰγύπτιος
οὔτ' εἶδεν οὔτ' ἐκτήσατο.

Athenaeus XV p. 690 f: *μνημονεύει δ' αὐτοῦ* (Meg *Στράττις ἐν Μηδείᾳ Καὶ λέγ' ὅτι κτλ.* Vs. 1 libri *μύρ ρεις αὐτῇ*. Correxit Iacobsius. Vs. 3 libri *Δινίας*.

35 II (2, 776)

Οἶσθ' ᾧ προσέοικεν, ὦ Κρέων, τὸ βρέγμα σου;
ἐγῷδα· δείνῳ περὶ κάτω τετραμμένῳ.

Athenaeus XI p. 467 e: *Σέλευκος δ' εἰπὼν ἐκπώμα ναι γένος τὸν δεῖνον, παρατίθεται Στράττιδος ἐκ Μ Οἶσθ' ᾧ προσέοικεν κτλ.*

36 III (2, 776)

Harpocratio p. 130 7 *Μυσῶν λείαν. — κέχρηνται παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράττις ἐν Μηδείᾳ καὶ Σιμωνί Ἰάμβοις.*

ΠΟΤΑΜΙΟΙ

37 I (2, 776)

Ὑμεῖς τε πάντες ἕξιτ' ἐπὶ τὸ Πύθιον
ὅσοι πάρεστε, μὴ λαβόντες λαμπάδας
μηδ' ἄλλο μηδὲν ἐχόμενον Φιλυλλίου.

Schol. Aristoph. Plut. 1194 de facibus in scenam pod *ὅτι Λυκόφρων, ὡς ὁ Ἐρατοσθένης φησίν, ᾠήθη πρῶτον*

phanem) δᾷδας ᾐτηκέναι· πεποίηκε δὲ καὶ ἐν Ἐκκλη-
σαις αὐτό. ἀλλὰ γὰρ Στράττις πρὸ ἀμφοτέρων τούτων
Ποταμίους διδάσκων εἰς Φιλύλλιον ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα
τε πάντες κτλ.

II (2, 777) 38

hotius p. 224 23. Λίνον λίνῳ συνάπτεις: ἐπὶ τῶν τὰ
διὰ τῶν αὐτῶν δρώντων· Στράττις Ποταμίοις. Cfr. Sui-
. v. λίνον λίνῳ συνάπτεις et s. v. οὐ λίνον λίνῳ συν-
; et Schol. Platonis Bekk. p. 369.

III (2, 777) 39

thenaeus VII p. 299 b: Στράττις δ' ἐν Ποταμίοις ἔφη
λεων ἀνεψιός.

Π Υ Τ Ι Σ Ο Σ

(2, 778) 40

Ἐγῷδα τοὐπίνικος ὀργισθεὶς ἔφη,
τῷ στόματι δράσω τοῦθ' ὅπερ χοὶ Λέσβιοι.

Schol. Aristoph. Vesp. 1346: τὸ λεσβιεῖν ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦ
ται, ἐπειδὴ οἱ Λέσβιοι αἰσχρουργοῦσι τῷ στόματι μολυ-
ται . . . Στράττις ἐν Τρωίλῳ. καὶ ἐν Πυτίσῳ Ἐγῶδα τοὐ-
ος ὀργισθεὶς ἔφη τῷ στόματι δράσω τοῦθ' ὅπερ [τοῦ
ῦ τάττεται]. Ita Venetus; vulgo ἐγὼ δ' ἄτ' ἐπίνικος et
ταῦθ' ἅπερ. Suspicabar ἐγὼ δέ τοὐπίνικος h. e. ἐγὼ
ι, Ἐπίνικος etc. quo adiutus Ahrens de Crasi p. 21 forsan
s scripsit ἐγὼ δέ γ', οὐπίνικος. Postrema τοῦ αἰσχροῦ
ται Dindorfius recte delevit. Verba χοὶ Λέσβιοι addenda
praeeunte Flor. Christiano vidit Dobraeus. Fabulae nomen
rfio e Pausania vel Cinesia corruptum videtur.

Τ Ρ Ω Ι Λ Ο Σ

I (2, 778) 41

Ἦι μήποτ', ὦ παῖ Ζηνός, ἐς ταὐτὸν μόλῃς,
ἀλλὰ παραδοὺς τοῖς Λεσβίοις χαίρειν ἔα.

chol. Aristoph. Vesp. 1346: τὸ λεσβιεῖν ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦ
αι . . . Στράττις ἐν Τρωίλῳ Ἦι μήποτ' ὦ παῖ κτλ.

II (2, 779) 42

Ἐρινὸν οὖν τιν' αὐτῆς πλησίον
νενόηκας ὄντα.

thenaeus III p. 76 e: τὸ δένδρον, ἡ ἀγρία συκῆ, ἐξ ἧς τὰ
ἐρινὸς κατὰ τὸ ἄρρεν λέγεται. Στράττις Τρωίλῳ Ἐρι-
κτλ. Libri ἔρινον.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

43 I (2, 779)

Κᾆτ' εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἁδρούς
ὀψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους
καὶ Κωπᾴδων ἁπαλῶν τεμάχη
στρογγυλοπλεύρων.

Athenaeus VII p. 327 e: *μνημονεύει δὲ τοῦ φάγρ Στράττις . . . ἐν Φιλοκτήτῃ Κᾆτ' εἰς ἀγοράν κτλ.* Vs *Κωπαΐδων* et 4 *στρογγυλιπλεύρων.*

44 II (2, 779)

Οὐδ' ἐν κοπρίᾳ θησαυρὸν ἐκβεβλημένον.

Pollux VII 134: *ἀπὸ δὲ τῶν κοπρίων παρὰ τοῖς πλ οἱ βολεῶνες. Στράττις δ' ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ φησὶν 0 κοπρίᾳ κτλ.*

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

45 I (2, 780)

Παραινέσαι δὲ σφῷν τι βούλομαι σοφόν·
ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ 'πιχεῖν μύρον.

Athenaeus IV p. 160 b: *κατὰ τὴν Στράττιδος τοῦ διοποιοῦ Ἰοκάστην, ἥτις ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Φοι φησί Παραινέσαι κτλ.* Aristoteles de Sensu p. 443 *γὰρ ὅπερ Εὐριπίδην σκώπτων εἶπε Στράττις ὅταν ἕψητε, μὴ ἐπιχεῖν μύρον. οἱ δὲ νῦν μιγνύντες εἰς τὰ τοιαύτας δυνάμεις βιάζονται τῇ συνηθείᾳ τὴν ἡδονήν ἂν ἐκ δύ' αἰσθήσεων γένηται τὸ ἡδὺ ὡς ἓν καὶ ἀπ* Ludit Euripidem Phoen. 470.

46 II (2, 781)

Εἶθ' ἥλιος μὲν πείθεται τοῖς παιδίοις
ὅταν λέγωσιν "ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε."

Pollux IX 123: *ἡ δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε παιδιὰ κρότι τῶν παίδων σὺν τῷ ἐπιβοήματι τούτῳ, ὁπότ' ἂν νέφο δράμῃ τὸν θεόν. ὅθεν καὶ Στράττις ἐν ταῖς Φοινίσσαις ἥλιος κτλ.* Cfr. Zonaras s. v. *ἐξέχειν.* Ludit Eurip. Phoe

47 III (2, 781)

Ξυνίετ' οὐδὲν πᾶσα Θηβαίων πόλις.
οὐδέν ποτ' ἄλλ'· οἱ πρῶτα μὲν τὴν σηπίαν
ὀπισθοτίλαν, ὡς λέγουσ', ὀνομάζετε,
τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὀρτάλιχον, τὸν ἰατρὸν δέ

5 σάκταν, βέφυραν τὴν γέφυραν, τῦκα δέ
τὰ σῦκα, κωτιλάδας δὲ τὰς χελιδόνας,
τὴν ἔνθεσιν δ' ἄκολον, τὸ γελᾶν δὲ κριδδέμεν,
νεασπάτωτον δ' ἤν τι νεοκάττυτον ᾖ.

Athenaeus XIV p. 621 f: ὅτι δὲ καινουργοῦσι κατὰ τὰς [illegible] οἱ Θηβαῖοι, Στράττις ἐπιδείκνυσιν ἐν Φοινίσσαις διὰ [illegible] Ξυνίετ' οὐδὲν κτλ. Partem loci ex Athenaeo apposuit [illegible] ad Odyss. p. 1818 2. Vs. 3 vulgo ὀπιτθοτίλαν. [illegible] ὀπισθοτίλαν. Idem C inter lineas. Neque aliter [illegible] p. 341 18. Ὀπισθοτείλαν: τὴν σηπίαν οἱ Βοιώτιοι· [illegible] ἀποτιλῶσαν. Item Hesychius, Ὀπισθοτίλα: σηπία. [illegible] libri λέγουσιν. Vs. 4 Lobeckius ὀρταλιδέα, τὸν ἰατρὸν [illegible]κταν. Malim ὀρτάλιχον, ἰατρὸν δὲ δὴ σάκταν, vel ὀρτά-[illegible], τὸν ἰατρὸν δὲ δή. Ibidem βέφυραν scripsi pro eo quod [illegible] habent βλέφυραν δέ. Vs. 7 δὲ κριδδέμεν Valcken. Epist. [illegible]oev. p. LXXVI. Vulgo δ' ἐκκριδέμεν. Codices fere δὲ [illegible]αίωμεν. Vs. 8 νεοκάττυτον ᾖ Schweighaeuserus. νεοκάτ-[illegible] VL νεοκαττυτόνη A.

IV (2, 782) 48

Erotianus p. 244. Λεβηρίδος: ὑμενώδους ἀποσύρματος, [illegible] ἐστὶ τὸ τῶν ὄφεων λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Ἀριστοφά-[illegible] ἐν Ἀμφιαράῳ καὶ Στράττις ἐν Φοινίσσαις. Probabile est [illegible] usum esse proverbio τυφλότερος (κενώτερος, γυμνότε-[illegible] λεβηρίδος.

V VI (2, 783) 49. 50

Pollux X 183: δεσμῷ δ' ἂν ἐοίκοιεν αἱ στραγγαλίδες, [illegible]ττιδος ἐν Φοινίσσαις εἰπόντος Οὐδὲ σχοινία, οὐδὲ [illegible]γγαλίδες εἰσί. Forsan οὐ σχοινί'. Athenaeus XV [illegible] 9 e: μνημονεύει τῶν γραβίων κο * * * ἐν Φοινίσ-[illegible] Schweighaeuserus καὶ Στράττις ἐν Φοινίσσαις. At Phoe-[illegible]s docuit etiam Aristophanes.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ

I (2, 783) 51

Εἰ μηδὲ χέσαι γ' αὐτῷ σχολὴ γενήσεται,
μηδ' εἰς ἀσωτεῖον τραπέσθαι, μηδ' ἐάν
αὐτῷ ξυναντᾷ τις, λαλῆσαι μηδενί.

Athenaeus IV p. 169 a: τὸ μὲν ἀσώτιον ἔχεις παρὰ Στράτ-[illegible]ἐν Χρυσίππῳ λέγοντι οὕτως Εἰ μηδὲ κτλ. Vs. 2 scripsi εἶον. Libri ἀσώτιον. μηδ' ἐὰν Dindorfius, VL μηδέ γ' BP μὴ δ' ἄν.

52 II (2, 783)

Πρόσαγε τὸν πῶλον ἀτρέμα προσλαβών,
τὸν ἀγωγέα βραχύτερον· οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἔτ' ἄβολός ἐστι;

Pollux X 55: *ἀγωγεύς. ὁ γοῦν Στράττις ἐν Χρ λέγει Πρόσαγε τὸν πῶλον κτλ.* Respicit Phrynichus p. 22 21 *Στράττις δὲ τὸν ἵππου ἱμάντα, ᾧ ἐφέλκε ἐπάγεται, ἀγωγέα λέγει.* Vs. 3 addidi *ἔτ'*. Possis etia *λος ἔτ' ἐστί,* vel cum Toupio Emend. IV p. 387 *ἔστ' ἄβ*

Ψ Υ Χ Α Σ Τ Α Ι

53 I (2, 784)

Οἶνον γὰρ πιεῖν
οὐδ' ἂν εἷς δέξαιτο θερμόν, ἀλλὰ πολὺ τοὐναντ
ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι καὶ χιόνι μεμιγμένον.

Athenaeus III p. 124 d: *ὅτι δὲ καὶ τὸν οἶνον ἔψυχ τοῦ ψυχρότερον αὐτὸν πίνειν Στράττις φησὶν ἐν Ψυ Οἶνον γὰρ πιεῖν κτλ.* Vs. 3 *καὶ* ante *χιόνι* addidit Por

54 II (2, 784)

Αἱ δ' ἀλεκτρυόνες ἅπασαι
καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε
καὶ τὰ μικρ' ὀρνίθια.

Athenaeus IX p. 373 f: *τὸν δ' ἀλεκτρυόνα οἱ ἀρχα θηλυκῶς εἰρήκασι — Στράττις Ψυχασταῖς Αἱ δ' ἀλε κτλ.* Ex Athenaeo Eustathius Od. p. 1479.

55 III (2, 785)

Ὁ δέ τις ψυκτῆρ', ὁ δέ τις κύαθον
χαλκοῦν κλέψας ἀπορῶν κεῖται,
κοτύλη δ' ἀνὰ χοίνικα μάττει.

Athenaeus XI p. 502 e de poculo *ψυκτὴρ* dicto agens: *τις Ψυχασταῖς Ὁ δέ τις ψυκτῆρα κτλ.* Versu tertio vu *τυλίδ'*. B *κοτύλη δ'*. Dobraeus Adv. II p. 335 *κοτύλ*

56 IV (2, 785)

Σαννυρίωνος σκυτίνην ἐπικουρίαν.

Athenaeus XII p. 551 c. *περὶ δὲ τοῦ Σαννυρίωνος καὶ τις ἐν Ψυχασταῖς φησι Σαννυρίωνος σκυτίνην ἐπικουρ*

57 V (2, 786)

Πῶς ἂν κομίσειέ μοί τις
θυμαλώπων ὧδε μεστὴν ἐσχάραν;

Pollux X 101: *καὶ μὴν ἐσχάραν εἴποις ἂν τὸ ἀνθράκιον τοῦτο, καὶ ἐσχάριον . . καί που καὶ ἐσχαρίδα. ὁ δὲ Στράττις ἐν Ψυχασταῖς φησι Πῶς ἂν κομίσειέ μοί τις θυμαλώπων ὧδε μεστὴν ἐσχάραν.* In codicibus nec *πῶς ἂν* nec *τις* legi videtur. Forsan igitur *κομίσειέ μοι | τάχα θυμαλώπων.* Sin codicum fide nituntur verba *πῶς ἂν* et *τις*, malim *πῶς τις ἂν κομίσειέ μοι | τάχα.* Elmsleius ad Aristoph. Ach. 321 *λιβανωτὸν ἔνδοθεν τίς ἂν κομίσειέ μοι, | καὶ θυμαλώπων κτλ.*

VI (2, 786) 58

Pollux X 127: *θολία πλέγμα τι θολοειδὲς ἐπὶ σκιᾷ, καὶ ῥιπίς, καὶ σκιάδιον, ὃ καὶ σκιάδα ἂν εἴποις· οὕτω γὰρ καὶ τὸ Διονύσου σκιάδιον καλεῖται. καὶ πτερὸν δὲ τὸ σκιάδιον οἱ κωμῳδοποιοὶ καλοῦσι. ὁ δὲ Στράττις προειπὼν ῥιπίδα ἐπήγαγε εἴτε σκιάδιον.* Id rectius fortasse scribitur *σκιάδειον.*

EX INCERTIS FABVLIS

I (2, 787) 59

Πρασοκουρίδες, αἳ καταφύλλους
ἀνὰ κήπους πεντήκοντα ποδῶν
ἴχνεσι βαίνετ' ἐφαπτόμεναι
ποδοῖν σατυριδίων μακροκέρκων
5 *χοροὺς ἑλίσσουσαι παρ' ὠκίμων*
πέταλα καὶ θριδακινίδων
εὐόσμων τε σελίνων.

Athenaeus II p. 69 a: *θριδακινίδας δ' εἴρηκε Στράττις Πρασοκουρίδες κτλ.* Vs. 1 *καταφύλλους* pro *κατ' εὐφύλλους* Valckenarius Diatr. Eurip. p. 231.

II (2, 787) 60

Γαλῆν' ὁρῶ. Β. ποῖ, πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλῆν;
Α. γαλῆν'. Β. ἐγὼ δ' ᾤμην σε γαλῆν λέγειν ὁρῶ.

Schol. Ald. Arist. Ran. 303: *τοῦτον* (Hegelochum histrionem) *δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν Πλάτων σκώπτει. καὶ Στράττις Ποῖ ποῖ, πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλῆν; γαληνά, ἐγὼ δὲ ᾤμην σε γαλῆν λέγειν ὁρῶ.* ex Schol. Eurip. Orest. 269: *Στράττις ἐν Ἀνθρωπορραίστῃ — καὶ ἐν ἄλλοις παίζων φησί Ποῖ ποῖ γαλῆν ὁρῶ, ποῖ ποῖ, πρὸς θεῶν, γαλῆν γαληνά.* Correxi haec.

III (2, 788) 61

Οἶνος κοχύζει τοῖς ὁδοιπόροις πιεῖν
μέλας Σκιάθιος ἴσον ἴσῳ κεκραμένος.

Athenaeus I p. 30 f: *Στράττις δὲ τὸν Σκιάθιον ἐπαινεῖ Οἶνος κοκκύζει κτλ.* BCD *κοκκίζει.* Inepte Eustathius p. 1770 12 hunc locum respiciens: *τὸ δὲ κοκκύζειν κωμικῶς ἀντὶ τοῦ ᾄδειν ἀπὸ τοῦ κόκκυγος.* Scripsi *κοχύζει.*

62 IV (2, 788)

Τί ὅτι ὥσπερ οἱ σταδιοδρόμοι προανίστασαι;

Pollux III 146: *τὸ δὲ προεκπηδᾶν προανίστασθαι Στράττις εἶπε Τί ὅτι ὥσπερ οἱ σταδιοδρόμοι προανίστασαι.* Fortasse scribendum *τί ποθ' ὥσπερ.*

63 V (2, 788)

Τὰ θυγάτρια
περὶ τὴν λεκάνην ἅπαντα περιπεπλιγμένα.

Pollux II 172: *τὸ διαβαίνειν οἱ ποιηταὶ ἀμφιπλίσσειν λέγουσι, καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλίξ — διὸ καὶ Στράττις Τὰ θυγάτρια . . . περιπεπλιγμένα, τουτέστι διασχόντα τὰ σκέλη.*

64 VI (2, 789)

Etymol. M. p. 803 47: *φῴζειν σὺν τῷ ῑ σημαίνει τὸ καίειν. Στράττις Ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως φῴζειν ὥσπερ μύστακα σεαυτόν.* Zonaras p. 1838. *φῴζω τὸ καίω σὺν τῷ ῑ Στράττις Ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως φῴζειν.* Porsonus append. ad Toupii Emend. p. 506 *ἀλλ' εἰ μέλλεις, εὖ κἀνδρείως φῴζειν ὡς μύστακα σαυτόν.* Melius Reisigius Coniect. p. 313 *ἀλλ' εἰ μέλλεις, εὖ κἀνδρείως | φῴζειν ὥσπερ μύστακα σαυτόν.* Sufficit *ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως | φῴζειν ὥσπερ μύστακα σαυτόν,* aut media in *μύστακα* producta, *φῴζειν μύστακα σεαυτόν.*

ἄλχας, nisi singularem formam usurpavit Strattis, scribendum ἄλχις aut Καλχηδών. V. Arrhianus Eustathii ad Dionys. 803 Stephanus Byz. v. Χαλκηδών.

X—XII (2, 790) 68—70

Phrynichus Epit. p. 226. Γελάσιμον: Στράττιν μέν φασι ἐν κωμῳδοποιὸν εἰρηκέναι τοὔνομα. V. Lobeckium. Zenobius II 93. Γαλῇ χιτώνιον: ὁμοία ἡ παροιμία αὕτη τῇ οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτόν." ἐπειδὴ γαλῆ κατὰ πρόνοιαν Ἀφροδίτης γυνὴ γενομένη ἐν χιτῶνι κροκωτῷ οὖσα ἐπέδραμε μυί. μέμνηται ταύτης Στράττις. Idem V 35. Ὁ σκνὶψ ἐν χώρᾳ: ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπηδώντων ἡ παροιμία εἴρηται. σκνὶψ γάρ ἐστι θηρίδιον ξυλοφάγον, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταπηδῶν. μέμνηται ταύτης Στράττις. Expectes ἐκ χώρας, ut est apud Photium p. 522. Sed etiam illud recte habet, σκνὶψ ἐν χώρᾳ;

XIII XIV (2, 791) 71. 72

Suidas, Δυσόμοια, ἀνόμοια. Στράττις. Idem Ἀπεπυθήσω: ἀντὶ τοῦ ἀπελογήσω. Στράττις. Eadem habet Grammat. Bekkeri p. 421 14.

XV—XVII (2, 791) 73—75

Pollux II 184: καὶ λισπόπυγοι, ἐφ' ᾧ μάλιστα Ἀθηναῖοι κωμῳδοῦνται. τὴν δὲ ὧδε ἔχουσαν διάτραμιν Στράττις ὀνόμασε. Idem III 27: ὀνομάζεται δὲ καὶ παρὰ Στράττιδι πρόγονος Idem VI 156: Στράττις τοὺς ὁμήλικας εἴρηκεν ὁμοπτέρους.

XVIII—XX (2, 791) 76—78

Photius p. 609 11. Τρῶγες: θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις. οὕτως Στράττις. Idem p. 214 3. Λελεπασμένον: πεπεμμένον. οὕτως Στράττις. Hesychius, Λελεπασμένον: εἰς πέψιν ἐκόν. Antiatticista p. 85 8. ἐκβῆσαι δέ φασι δεῖν λέγειν καὶ καταβῆσαι, οὐκ ἐκβιβάσαι. Στράττις. Post οὐκ ἐκβιβάσαι supplendum videtur καὶ καταβιβάσαι.

THEOPOMPVS

ΑΔΜΗΤΟΣ

(2, 792) 1

Athenaeus XV p. 690 a: μνημονεύει τοῦ μυροπώλου ἀτου, τοῦ Πέρωνος, καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀδμήτῳ καὶ Ἡδυρεῖ.

Λ Λ Θ Λ Ι Λ

2 I (2, 792)

Τὴν οἰκίαν γὰρ εὗρον εἰσελθὼν ὅλην
κίστην γεγονυῖαν φαρμακοπώλου Μεγαρικοῦ.

Pollux X 180: *κίσται . . . καὶ αἱ τῶν φαρμακοπωλῶν καλοῖντο . . . . ὥσπερ που καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀλθαίᾳ οἰκίαν γὰρ εὗρον κτλ.*

3 II (2, 793)

Λαβοῦσα πλήρη χρυσέαν μεσόμφαλον
φιάλην· Τελέστης δ' ἄκατον ὠνόμαζέ νιν.

Athenaeus XI p. 501 f de poculo *μεσόμφαλος* dicto: *Θεόπομπος δ' ἐν Ἀλθαίᾳ ἔφη Λαβοῦσα — ὠνόμαζέ νιν, ὡς Τελέστου ἄκατον* (libri *ἄκρατον*) *τὴν φιάλην εἰρηκότος.* *χρυσέαν* Piersonus ad Moer. p. 413. Libri *χρυσέων*, qui habent *ἄκρατον ὠνόμαζεν ἵν'*. Correxit Porsonus ad Med. Lps. Respicit Grammat. Bekkeri p. 371 5. *Ἄκατος: φιάλη τὸ ἐοικέναι στρογγύλῳ πλοίῳ. οὕτω Θεόπομπος.* Vid Dorici hominis verba esse et praeterea *φιάλαν* scribendum.

Λ Φ Ρ Ο Δ Ι Σ Ι Λ

4. 5 I II (2, 793)

Ὄνος μὲν ὀγκᾶθ' ὁ Μελιτεὺς Φιλωνίδης.
Ὄνῳ μιγείσης μητρὸς ἔβλαστεν πόλει.

Schol. Aristoph. Plut. 179: *κωμῳδεῖται δὲ* (Philonides) *εὔπορος καὶ ὡς μέγας τῷ σώματι καὶ ἠλίθιος . . . καὶ Θεόπομπος Ἀφροδισίοις Ὄνος μὲν ὀγκᾶθ' κτλ.* Distinxi in fragmenta. Vs. 2 *ἔβλαστεν πόλει* scripsi pro *ἔβλαστε τῇ πόλει*.

6 III (2, 794)

Ἀλλ' ἔντραγε
τὴν σηπίαν τηνδὶ λαβοῦσα καὶ τοδί
τὸ πουλυπόδειον.

Athenaeus VII p. 324 b de sepia pisce: *Θεόπομπος Ἀλθαίᾳ δίτῃ Ἀλλ' ἔντραγε κτλ.*

Ε Ι Ρ Η Ν Η

7 I (2, 794)

Ἡμᾶς δ' ἀπαλλαχθέντας ἐπ' ἀγαθαῖς τύχαις
ὀβελισκολυχνίου καὶ ξιφομαχαίρας πικρᾶς.

Pollux X 118: *τὸ δὲ ὀβελισκολύχνιον στρατιωτικὸν μὲν χρῆμα, εἴρηται δὲ ὑπὸ Θεοπόμπου τοῦ κωμικοῦ ἐν Εἰ*

Ἡμᾶς δ' ἀπαλλαχθέντας κτλ. Respicit Athenaeus XV p. 700 e: καὶ τάχα τούτῳ (ξυλολυχνούχῳ) ὅμοιόν ἐστι τὸ παρὰ Θεοπόμπῳ ὀβελισκολύχνιον. Ex Athenaeo Eustathius p. 1571 22.

II (2, 795) 8

Ὁ μὲν ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσόν
ἔμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίγνεται.

Athenaeus IX p. 368 c: οἱ δὲ Ἀττικοὶ καὶ ἔμβαμμα λέγουσιν, ὡς Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ Ὁ μὲν ἄρτος κτλ. Legebatur ὁ μὲν γὰρ ἄρτος. Emendavit Porsonus.

III (2, 795) 9

Ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκώς
ἀλεκτρυόνα τίκτουσαν ᾠὰ πάγκαλα.

Athenaeus IX p. 374 b: καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρυόνα λέγων οὕτως Ἄχθομαι κτλ. Schol. Aristoph. Nub. 663: οἱ Ἀττικοὶ οὕτω καὶ τὰς θηλείας ἐκάλουν, ὡς καὶ Θεόπομπος.

IV (2, 795) 10

Μᾶζαι, πλακοῦντες, ἰσχάδες Τιθράσιαι.

Athenaeus XV p. 652 f: Θεόπομπος δ' Εἰρήνῃ τὰς Τιθραύσας ἐπαινῶν ἰσχάδας φησὶν οὕτως Μᾶζαι κτλ.

V (2, 796) 11

Χλαῖναν δέ σοι
λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλῶ Λακωνικήν.

Pollux X 124: τὴν χλαῖναν δὲ οὕτως ἐκάλουν οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταί, μόνα τὰ παχέα ἱμάτια ταύτης τῆς προσηγορίας ἀξιοῦντες, ὥσπερ καὶ Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ Χλαῖναν δέ σοι κτλ. Particulam δὲ addidit Bentleius.

VI (2, 796) 12

Pollux III 27: τοῦτον (πατρωὸν) Ὑπερίδης . . . μητρυιὸν κέκληκε, καὶ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν Εἰρήνῃ. Photius p. 268 22. μητρυῖον (sic): Θεόπομπος τὸν πατρωόν. Eustathius ad Iliad p. 560 14: καὶ μητρυιὸν οἱ παλαιοί φασι τὸν πατρωόν, ἀρρενωνυμοῦντες τὴν μητρυιάν, καὶ λέγει οὕτω Θεόπομπος, καὶ οἱ κωμικοὶ δὲ μάλιστα κατὰ τοὺς παλαιούς.

Η Δ Υ Χ Α Ρ Η Σ

I (2, 796) 13

Καὶ στῆτ' ἐφεξῆς κεστρέων νῆστις χορός
λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι.

Athenaeus VII p. 308 a: *Ὑπολαβὼν δὲ Μυρτίλος, καὶ στῆτ' ἐφεξῆς, ἔφη, κατὰ τὸν Θεοπόμπου Ἡδυχάρην, κεστρέων κτλ.*

14 II (2, 796)

Ἓν γάρ ἐστιν οὐδὲ ἕν,
τὰ δὲ δύο μόλις ἕν ἐστιν, ὥς φησιν Πλάτων.

Diogenes Laert. III 26: *Θεόπομπος ἐν Ἡδυχάρει Ἓν γάρ κτλ.* Eadem Hesychius Milesius p. 46. Platonis locus est Phaed. p. 104.

15 III (2, 797)

Φέρε σὺ τὰ καταχύσματα
ταχέως κατάχει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης.
Β. εὖ πάνυ λέγεις.

Schol. Aristoph. Plut. 768: *ἁπλῶς τῶν ἐφ' ὧν οἰωνίσασθαί τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο καὶ τοῦ νυμφίου, παρὰ τὴν ἑστίαν τραγήματα κατέχεον εἰς σημεῖον εὐετηρίας· ὡς καὶ Θεόπομπός φησιν ἐν Ἡδυχάρει Φέρε σὺ κτλ.* Eadem Suidas s. v. *καταχύσματα,* qui et ipse *εὐετηρίας* habet pro *εὐπορίας* Aldi, et Theopompi fragmentum verbis *εὖ πάνυ λέγεις* auctum affert, quae utrum Theopompi sint an ex Aristophanis versu 800 irrepserint haud pro certo affirmaverim. Theopompi locum respexerunt Photius p. 145 10: *κατεχεῖτο δὲ (τὰ καταχύσματα) καὶ τῶν νυμφίων, φασίν, ὡς Θεόπομπος,* et Harpocratio p. 108 7.

16 IV (2, 797)

Athenaeus XV p. 690 a: *μνημονεύει τοῦ μυροπώλου τούτου, τοῦ Πέρωνος, καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀδμήτῳ καὶ Ἡδυχάρει.*

[redacted]

μνημονεύει δὲ αὐτοῦ (Isaei) Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Θησεῖ. Antiatticista p. 83 6. αὐτόκακος: οἷον ἑαυτὸν κολάζων. Θεόπομπος Θησεῖ.

ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΣ

I (2, 799) 21

Ἰχθύων δὲ δή
ὑπογάστρι' ὦ Δάματερ.

Athenaeus VII p. 302 e: ὅταν δὲ καὶ Θεόπομπος ἐν Καλλαίσχρῳ λέγῃ Ἰχθύων δὲ δὴ ὑπογάστρι' ὦ Δάματερ, παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάστριον λέγουσι, σπανίως δ' ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων. Libri ὑπογάστριον, quod correctum ex IX p. 399 d: ὑπογάστριον δὲ μόνον ὡς ἐπὶ τῶν ἰχθύων λέγεται. Στράττις Ἀταλάντῃ. Θεόπομπος Καλλαίσχρῳ Ἰχθύων δὲ δὴ ὑπογάστρι' ὦ Δάματερ.

II (2, 799) 22

Ἠρίσταμεν· δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον.

Athenaeus X p. 423 a: καὶ ἠρίσταμεν δ' εἴρηκεν — Θεόπομπος Καλλαίσχρῳ Ἠρίσταμεν κτλ.

III (2, 799) 23

Pollux IX 59: τὰ δὲ στατῆρος ἄξια στατηριαῖα φαίης ἄν, ὡς Θεόπομπος ἐν Καλλαίσχρῳ οὔ φησιν εἶναι τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας στατηριαίας. Scribendum videtur ἐν Καλλαίσχρῳ πού φησιν εἶναι, ut X 180 ὥσπερ που καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀλθαίᾳ. Nisi forte hic Theopompi versus fuit Οὔ φασιν εἶναι τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας | στατηριαίας. Quae de urbe dicta videntur, in qua meretrices magno pretio noctes vendebant, ut vel mediocres statera exigerent.

ΚΑΠΗΛΙΔΕΣ

I (2, 800) 24

Λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος ὡς Λεόντιος
εὔχρως πεφάνθαι καὶ χαρίεις ὥσπερ νεκρός.

Schol. Aristoph. Av. 1406 de Leotrophide poeta dithyrambico: κοῦφος καὶ χλωρὸς ἦν, ὡς ἐοικέναι ὄρνιθι. Θεόπομπος δὲ ἐν ταῖς Καπηλίσι Λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος κτλ. Vs. 1 libri Λεόντινος, correxit Bergkius Comment. p. 407. Vs. 2 πεφάνθαι scripsi pro τε φᾶναι.

25 II (2, 800)

Ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας ἢ δόρη.

Pollux VII 158: *ξιφομάχαιρα ἡ μεγάλη μάχαιρα ἐν Θεοπόμπου Καπηλίσιν Ἐλεφαντοκώπους κτλ.* Idem X 145: *Θεόπομπος δὲ ἐν Πόλεσιν* (sic) *ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας.* Ad *δόρη* Pollux notavit: *ἔνιοι γὰρ οὕτως εἰρῆσθαι τὰ δόρατά φασιν.*

26 III (2, 801)

Ἢ μετάδος ἢ μέτρησον ἢ τιμὴν λάβε.

Schol. Aristoph. Acharn. 1021: *τὸ μέτρησον ἀντὶ τοῦ δάνεισον . . . καὶ Θεόπομπος Καπηλίσιν Ἢ μετάδος κτλ.* Eadem Suidas s. v. *μέτρησον.*

27 IV (2, 801)

Zenobius Cent. IV 44. *Ἰστίᾳ θύει: ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μηδενὶ ῥᾳδίως μεταδιδόντων. δι' ἔθους γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὁπότε ἔθυον Ἰστίᾳ, μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας. μέμνηται ταύτης Θεόπομπος ἐν Καπηλίσιν.*

28 V (2, 801)

Κολάσομαί γέ σε
καὶ τὸν σὸν Ἄττιν.

Suidas, *Ἄττις παρὰ Φρυξὶ μάλιστα τιμᾶται ὡς πρόσπολος τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. Ἄττιν, οὐχὶ Ἄττια . . . Θεόπομπος ἐν Καπηλίσι Κολάσομαί γέ σε καὶ τὸν σὸν Ἄττιν.* Quinque codd. *κολάσομαί γ' ἔσω.* Grammat. Bekkeri p. 461 19: *Ἄττην, οὐχὶ ἄττεια. Θεόπομπος Καπηλίσι Κολάσομεγ' ἔσω καὶ τὸν σὸν ἄττην.* Porsonus ad Toupii Emend. p. 459 *κολάσομαί σ' ἐγώ-*

[redacted]

νή, ἡ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀχθομένη. Ceterum cfr. C. Rehdantz tae Iphicr. etc. p. 117.

II (2, 803) 30

Παρ' ἐμοὶ τὰ λίαν μειράκια χαρίζεται
τοῖς ἡλικιώταις.

Schol. Pindari Pyth. 2 75: *χαρίζεσθαι γὰρ κυρίως τὸ συνουσιάζειν λέγεται, ὥσπερ Θεόπομπος ἐν Μήδῳ εἰσάγει τὸν Δυναβηττὸν λέγοντα Παρ' ἐμοὶ τὰ λίαν κτλ.*

III (2, 803) 31

Athenaeus XI p. 481 d de *κυμβίῳ* agens: *Νίκανδρος ὁ Θεατειρηνὸς τὸ χωρὶς ὠτίων ποτήριον ὠνομακέναι Θεόπομπον ἐν Μήδῳ.*

N E M E A

(2, 803. 804) 32

Χώρει σὺ δεῦρο, Θηρικλέους πιστὸν τέκνον·
γενναῖον εἶδος, ὄνομά σοι τί θώμεθα;
ἆρ' εἶ κάτοπτρον φύσεος ἢν πλῆρες δοθῇς.
οὐδέν ποτ' ἄλλο. δεῦρο δὴ γεμίσω σ' ἐγώ.
γραῦ Θεολύτη, γραῦ. Β. τί με καλεῖς σὺ φίλτατε;
Α. ἵν' ἀσπάσωμαι· δεῦρο παρ' ἐμὲ Θεολύτη,
παρὰ τὸν νέον ξύνδουλον· οὑτωσὶ καλῶς.
Β. Σπινθὴρ τάλας, πειρᾷς με. Β. ναί, τοιοῦτό τι·
φιλοτησίαν δὲ τήνδε σοι προπίομαι·
δέξαι, πιοῦσα δ' ὁπόσον ἄν σοι θυμὸς ᾖ,
παράδος τὸ πρῶτον.

Athenaeus XI p. 470 f: *μνημονεύει δὲ τῆς κύλικος* (Theoclei) *Θεόπομπος μὲν ἐν Νεμέᾳ οὕτως Χώρει κτλ.* Vs. 1 reprexit Photius p. 91 10. *Θηρικλέους τέκνον: κύλιξ, ἣν λέγεται πρῶτος κεραμεῦσαι Θηρικλῆς.* Vs. 3 *ἆρ' εἶ* Coraes. Vulgo *ἄρει.* Ibid. libri *φύσεως.* Vs. 4 libri *δή γε μισῶ.* Correxit Abreschius Diluc. Thucyd. p. 97. Vs. 5 vulgo *φιλτάτη.* Correxit Porsonus. Vs. 6 *ἵν'* Iacobsius et Porsonus. Libri *τίν'.* Vs. 8 cod. A *ταλα σπειραις μεναι.* PVL *τ' ἄλλα σπειραίμεναι.* B *σπειραισμέναι.* Schweighaeuserus *τάλας πειρᾷς με. ναί.* Iacobsius *τάλαν.* Ut nomine *Σπινθὴρ* non debebant haerere critici. Vs. 9 inserui *τήνδε.* Vs. 11 AB *παράδος.* PVL *πάροδος.* Tum Iacobsius *τὸ περιττόν.* Melius legeretur *τὸ λοιπόν.*

O Δ Y Σ Σ E Y Σ

33 I (2, 805)

Ἵνα μὴ τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλούμενον
δι᾽ ἡμετέρων στομάτων
εἴπω σόφισμ᾽, ὅ φασι παῖδας Λεσβίων
εὑρεῖν.

Schol. Aristoph. Vesp. 1346: *τὸ λεσβιεῖν ἐπὶ τοῦ α τάττεται, ἐπειδὴ οἱ Λέσβιοι αἰσχρουργοῦσι τῷ στόματι μι μενοι. παρὰ τὸ ἱστορούμενον, ὅτι παρὰ τοῖς Λεσβίοις πρῶτον γυνὴ ἔπαθε. καὶ παρὰ Θεοπόμπῳ ἐν Ὀδυσσι μὴ τὸ παλαιὸν κτλ.* Vs. 4 *εὑρεῖν* initium est versus numeris quibus secundus inclusi.

34 II (2, 806)

Χιτῶνά μοι
φέρων δέδωκας δαιδάλεον, ὃν ᾔκασεν
ἄρισθ᾽ Ὅμηρος κρομμύου λεπυχάνῳ.

Eustathius ad Odyss. p. 1863 49: *ἰστέον δὲ ὅτι τὸ λέπυρον καὶ λεπύχανόν φασιν εἰρῆσθαι παρὰ Θεοπόμπ κωμικῷ, εἰπόντι ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Ὀδυσσέως τό Χ μοι φέρων δέδωκας κτλ.* Legitur *δαίδαλον* et *κρομύου*, correxi.

35 III (2, 806)

Εὐριπίδου τἄρ᾽ ἐστὶν οὐ κακῶς ἔχον,
τἀλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

Athenaeus IV p. 165 b: *καὶ Θεόπομπος δ᾽ ἐν Ὀδυσσε Εὐριπίδου τἄρ᾽ ἐστὶν κτλ.* Vs. 1 libri *Εὐριπίδου τἄρ* quod correxi.

II (2, 807) 38

Τηνδὶ περιζωσάμενος ᾤαν λουτρίδα
κατάδεσμον ἥβης περιπέτασον.

Pollux VII 66: *τὸ δὲ περὶ τοῖς αἰδοίοις οὐ μόνον γυναι-*
ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν, ὁπότε σὺν ταῖς γυναιξὶ λούοιντο, ᾤαν
ρίδα ἔοικε Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν Παισὶ καλεῖν εἰπών
ὶ περιζωσάμενος κτλ. Idem X 181: *τὸ μέντοι δέρμα, ᾧ*
ώννυνται αἱ γυναῖκες λουόμεναι ἢ οἱ λοῦντες αὐτάς, ᾤαν
ρίδα ἔξεστι καλεῖν, Θεοπόμπου εἰπόντος ἐν Παισί Τηνδὶ
ζωσάμενος κτλ. Hemsterhusius *ἥβῃ.*

III (2, 808) 39

Schol. Aristoph. Av. 1569 de Laespodia: *ἔχει (εἶχε) δὲ καὶ*
τὰς κνήμας αἰτίας τινάς, ὥς φησι Στράττις ἐν Κινησίᾳ.
καὶ κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον, ὡς Θεόπομπος ἐν
σί.

Π Α Μ Φ Ι Λ Η

I (2, 808) 40

Σπόγγος, λεκάνη, πτερόν, λεπαστὴ πάνυ πυκνή,
ἣν ἐκπιοῦσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος
τέττιξ κελαδεῖ.

Athenaeus XI p. 485 b de *λεπαστῇ* poculo agens: *Θεόπομ-*
ς Παμφίλῃ Σπόγγος λεκάνη κτλ. Vs. 1 et 2 libri *λεπάστη*
ν πυκνὴν ἐκπιοῦσ'. Correxit Schweighaeuserus.

II (2, 808) 41

Λεπαστὴ μάλα συχνή,
ἣν ἐκπιοῦσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος
περίστατον βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ.

Athenaeus l. l. p. 485 c: *Θεόπομπος Παμφίλῃ Λεπαστὴ*
άλα συχνή κτλ. Vs. 1 et 2 vulgo *λεπαστῇ μάλα συχνῇ ἦν,*
ιοῦσ' etc. Correxit Schweighaeuserus, qui hos versus ex
aurata et nonnihil mutata eiusdem fabulae editione decerptos
e recte statuit. Vs. 3 A *ποεῖ.*

III (2, 809) 42

Αὐτὴ δ' ἐκείνη πρότερον ἐξηπίστατο
παρὰ τῆς ἐπιτηθῆς.

Etymol. M. p. 366 11. *Ἐπιτηθή: ἡ τῆς τηθῆς μήτηρ. Θεό-*
μπος Παμφίλῃ Αὐτὴ δ' ἐκείνη κτλ.

43. 44 IV V (2, 809)

Τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν.

Photius p. 484 4: *ῥαχίζειν, τὸ ἀλαζονεύεσθαι, καὶ ῥαχιστὴς ὁ ἀλαζών· Θεόπομπος Παμφίλῃ Τούτων ἁπάντων κτλ.* Eadem Suidas s. v. *ῥαχίζειν.* Pollux X 49: *Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν Παμφίλῃ καὶ σανδάλια εἴρηκεν. ἀλλ' ἐπὶ γυναικός.*

ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

45 I (2, 809)

Pollux IX 16: *καὶ Θεόπομπος δὲ ἐν Πανταλέοντι καὶ σπηλάδιον εἴρηκεν.* Eustathius ad Odyss. p. 1552 31: *ὅτι ὥσπερ σπηλαίου καὶ προσκεφαλαίου καὶ τιχαίου ὑποκοριστικὰ σπηλάδιον προσκεφαλάδιον τιχάδιον, οὕτω καὶ ἐλαίου ἐλάδιον, δηλοῦσιν οἱ τεχνικοί.* Cfr. Etymol. M. p. 240 in.

46 II (2, 809)

Pollux X 41: *εἰ δὲ καὶ τὸ κνέφαλλον μὴ ἐπὶ τοῦ τυλίου τις ἀκούειν βούλοιτο, ὥσπερ ἡ πολλὴ χρῆσις ἔχει, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐμβαλλομένου πληρώματος. ὃ γνάφαλλον καλοῦσι, πρὸς χρήσεται τῷ ῥηθέντι ἐν Πανταλέοντι Θεοπόμπου, εἰ τὸ ἀμφισβητεῖται τὸ δρᾶμα. προειπὼν γὰρ ὁ ποιητὴς ὠνητὶ δέρμα τοῦ θηρός, ἐπήγαγε ῥάψας ὅλον σάξαι κνεφάλῳ.* Ita Hemsterhusius pro vulgato *ὠνητιῶν δέρμα τοῦ θηρός* ex codicibus, qui cetera ita exhibent: *ῥάψας ὅλον κνέφαλον σάξαι γναφάλῳ.* Aldus *προειπὼν γὰρ ὁ ποιητὴς ὠνητὶ τὸ δέρμα τοῦτο, ἐπήγαγε ῥάψας ὅλον κνέφαλον.* Bentley *ὠνητιῶν τὸ δέρμα τοῦ θηρός*, et *ῥάψας ὅλον σάξαι κνεφάλῳ.* Bergkius Epist. ad Schillerum p. 137: *ὠνεῖτο δέρμα θηρός | ῥάψας ὅλον κνεφάλλων | ἔσαξε.*

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

47 I (2, 810)

Καί σε τῇ νουμηνίᾳ
ἀγαλματίοις ἀγαλοῦμεν ἀεὶ καὶ δάφνῃ.

Grammat. Bekkeri p. 328 28 de verbo *ἀγάλλειν* agit: *Θεόπομπος Πηνελόπῃ Καί σε τῇ νουμηνίᾳ κτλ.*

48 II (2, 810)

Καὶ τὴν ἱερὰν σφάττουσιν ἡμῶν δέλφακα.

Athenaeus XIV p. 657 a: *θηλυκῶς (τὴν δέλφακα) — Θεόπομπος Πηνελόπῃ Καὶ τὴν κτλ.* AB *ἡμῶν σφάττουσιν.* F *ἡμῖν σφάττουσιν.* Transposuit Iacobsius Addit. p. 344.

III (2, 810) 49

Athenaeus IV p. 183 f: *μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου τούτου — καὶ Θεόπομπος ἐν Πηνελόπῃ.*

ΣΕΙΡΗΝΕΣ

I (2, 811) 50

Θύννων τε λευκῶν Σικελικῶν ὑπήτρια.

Athenaeus IX p. 399 d: *ἐν δὲ Σειρῆσιν ὑπήτρια καλεῖ* (Theopompus) *τὰ ὑπογάστρια λέγων οὕτως Θύννων τε λευκῶν κτλ.*

II (2, 811) 51

Αὐλεῖ γὰρ σαπρά
αὕτη γε κρούμαθ' οἷα τἀπὶ Χαριξένης.

Etymol. M. p. 367 22. *Ἐπὶ Χαριξένης: αὐλητρὶς ἡ Χαριξένη ἀρχαία καὶ ποιήτρια κρουμάτων. Θεόπομπος Αὐλεῖ γὰρ σαπρὰ αὕτη γε κρουμάτια τὰ ἐπὶ Χαριξένης.* Quae correxi.

III (2, 811) 52

Ὑποδοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας.

Schol. Aristoph. Lysistr. 45: *ὑποδήματος εἶδος αἱ περιβαρίδες, ὡς Θεόπομπος ἐν Σειρῆσιν Ὑποδοῦ κτλ.* Eadem Suid. *περιβαρίδες*, ubi legitur *ὑπὸ σοῦ*.

IV (2, 811) 53

Pollux VII 181: *φρυγεύς, ἀγγεῖον ὅπου ἐπέφρυγον. Θεόπομπος ἐν Σειρῆσι Φρυγεύς, φησί, θυεία λήκυθος.* eum ferme X 109.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΔΕΣ

I (2, 812) 54

Ἐγὼ γὰρ ἂν κώθωνος ἐκ στρεψαίχενος
πίοιμι τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένη.

Athenaeus XI p. 483 e: *μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ κώθωνος) Θεόπομπος Στρατιώτισιν Ἐγὼ γὰρ ἂν κτλ.* Legebatur *ἐγὼ κώθωνος*. Correxit Liebelius ad Archiloch. p. 143. Vs. 2 *ιμι τὸν* Schweighaeuserus. *ποιμαντὸν* ABP *πιόμαν τὸν* C *μαν τὸν* VL.

II (2, 812) 55

Καί τοι τίς οὐκ ἂν οἶκος εὖ πράττοι τετρωβολίζων,
εἰ νῦν γε διώβολον φέρων ἀνὴρ τρέφει γυναῖκα;

Pollux IX 64: *παρὰ μέντοι Θεοπόμπῳ ἐν Στρατιώτισι τὸ κώβολον λαμβάνειν τετρωβολίζειν ὠνόμασται Καί τοι τίς ἂν κτλ.* Vs. 1 libri *εἰκός*, correxit Fritzschius de mercede

iud. p. 19. Vs. 2 libri *φέρει ἀνὴρ τρέφειν*. Correxit Kühnius. Praeterea Dindorfius *εἰ νῦν τριώβολον*. Porsonus Praef. ad Euripidis Hecubam p. XLV: *εἰ νῦν γ' ἀνὴρ διώβολον φέρει τρέφειν γυναῖκα.*

56 III (2, 813)

Ἡ Θρασυμάχου δ' ὑμῶν γυνὴ καλῶς ἐπιστατήσει.

Priscianus Inst. Gramm. XVIII p. 206 ed. Krehl. *ἐπιστατήσει ὑμῶν καὶ ὑμῖν. Θεόπομπος Στρατιώτῃ γυνὴ Θρασυμάχου ὑμῶν γυνὴ καλῶς ἐπιστατήσει.* Pro *Στρατιώτῃ γυνὴ* cod. Mon. *CYPAτωYHCINN*. Correxit Porsonus Praef. ad Euripidis Hecubam p. XLV Lips.

57 IV (2, 813)

Pollux II 10: *σκληφρὸς δὲ . . . ὃν καὶ νεοειδῆ ἂν εἴποις. Θεόπομπος δὲ ὁ κωμικὸς ἐπὶ γυναικὸς εἴρηκεν αὐτὸ ἐνστρατιώτησις.*

58 V (2, 813)

Schol. Platonis Bekk. p. 330: *Θεόπομπος δὲ Στρατιώτισιν Ἐμβάδαν αὐτὸν εἶπε παρὰ τὰς ἐμβάδας, ἐπεὶ καὶ Ἄρχιππος Ἰχθύσιν εἰς σκυτέα αὐτὸν σκώπτει.* Anytum dicit.

Φ Ι Ν Ε Υ Σ

59 (2, 813)

Παῦσαι κυβεύων, μειράκιον, καὶ τοῖς βλίτοις
διαχρῶ τὸ λοιπόν. κοιλίαν σκληρὰν ἔχεις,
τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυδίων ἀπέσθιε.
ἡ τρὺξ ἄριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν.
ταῦτ' ἢν ποιῇς δάων ἔσει τὴν οὐσίαν.

[redacted]

ς Τισαμενῷ οὐ κοινῶς ξένον ἀλλὰ Μυσόν· Τὸν δὲ Μύσιον ιστορα κτλ. Schol. Av. 31 ἐκαλεῖτο δὲ Σάκας . . . Θεόμπος δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Σάκαν προσηγόρευσεν Τιμενῷ. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Μυσὸν ἐκάλεσεν.

II (2, 815) 61

Ἀλλ' ἡ μὲν Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει
ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὖσα καταπλὴξ τὴν τέχνην.

Harpocratio p. 107 29: Καταπλήξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμέ-. . . Θεόπομπος Τισαμενῷ Ἀλλ' ἡ μὲν κτλ. Eadem, sed o fabulae titulo, leguntur apud Photium p. 144 4 et Suidam v. καταπλήξ. Cfr. Toupius Emend. I p. 318.

III (2, 816) 62

Photius Lex. p. 329 21: Ὀλόλους τοὺς δεισιδαίμονας ον οἰωνιζόμενοι. Μένανδρος Δεισιδαίμονι, Θεόπομπος μενῷ καὶ ἄλλοι.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

I (2, 816) 63

Ὡς μοι δοκεῖν
εἶναι τὸ πρόθυρον τοῦτο βασανιστήριον,
τὴν δ' οἰκίαν ζήτρειον ἢ κακὸν μέγα.

Etymol. M. p. 411 33. Ζήτρειον: σημαίνει τὸ τῶν δούλων ωστήριον, ἤγουν τὸν μύλωνα, παρὰ Χίοις καὶ Ἀχαιοῖς· ῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δοῦλοι. Εὔπολις . . καὶ Θεόπομπος ς μοι δοκεῖν κτλ.

II (2, 816) 64

Ἐπίνομεν μετὰ ταῦτα . . . .
κατακείμενοι μαλακώτατ' ἐπὶ τρικλινίῳ
Τελαμῶνος οἰμώζοντες ἀλλήλοις μέλη.

Athenaeus I p. 23 e de ἀνακεῖσθαι et κατακεῖσθαι accumbendi sensu exempla afferens: Θεόπομπος Ἐπίνομεν μετὰ ῶτα κτλ.

III (2, 817) 65

Τρώγουσι μύρτα καὶ πέπονα μιμαίκυλα.

Athenaeus II p. 50 e de μιμαικύλῳ agens: Θεόπομπος ώγουσι κτλ.

IV (2, 817) 66

Κἄπειτ' ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνῳ τινί.

Athenaeus II p. 62 e: Κρατῖνος δὲ διὰ τοῦ φ ἀσφάραγον μάζει. καὶ Θεόπομπος Κἄπειτ' ἰδών κτλ. Cfr. Eustathius 899 22.

67 V (2, 817)

Μαλθακωτέρα
πέπονος σικυοῦ μοι γέγονε.

Athenaeus II p. 68 d de *σικυῷ* agens: *Θεόπομπος Μαλθακωτέρα κτλ.*

68 VI (2, 817)

Δεσπότου πενέστου ῥυσὰ βουλευτήρια.

Athenaeus VI p. 264 a: *Θετταλῶν δὲ λεγόντων (πενέστας) τοὺς μὴ γόνῳ δούλους διὰ πολέμου δ' ἡλωκότας, Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἀποχρησάμενος τῇ φωνῇ φησι Δεσπότου κτλ.*

69 VII (2, 818)

Διὸς παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῷ τῷ λόγῳ.

Clemens Alex. Str. VI p. 265 Sylb. de proverbio *διὸς παῖδες οἱ γέροντες* exempla afferens, *Θεοπόμπου ποιήσαντος Διὸς παῖδες κτλ.* Hinc sumpsit Schol. Ald. (Musurus) Aristoph. Nub. 1417.

70 VIII (2, 818)

Εἴσω δραμὼν αἴτησον. Β. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.

Schol. Aristoph. Plut. 1138 *ἀλλ' οὐκ ἐκφορά: ὡς ἐν ἐνίαις θυσίαις λεγομένου τούτου. καὶ χρῶνται αὐτῷ οὐ κατ' οὐδέτερον πληθυντικόν, ἀλλ' ἑνικῶς κατὰ θηλυκόν· ὡς Θεόπομπος Εἴσω δραμὼν κτλ.* Cfr. *Καπηλίδων* fragm. IV.

71 IX (2, 818)

Ἄπνους ἄνευρος ἀσθενὴς ἀνέντατος.

[redacted]

XII (2, 819) 74

Ἄφωνος ἐγένετο,
ἔπειτα μέντοι πάλιν ἀνηνέχθη.

Eustathius ad Odyss. ϑ' 393 p. 1604 5: *ὅτι δὲ καὶ ἀντὶ ὗ ἀνέπνευσε κεῖται (τὸ ἀνηνέχθη) κατὰ Παυσανίαν, δηλοῖ Θεόπομπος εἰπών Ἄφωνος ἐγένετο κτλ.*

XIII (2, 819) 75

Plutarchus V. Lysandri XIII. *ἀλλὰ καὶ ὁ κωμικὸς Θεόπομπος ἔοικε ληρεῖν ἀπεικάζων τοὺς Λακεδαιμονίους ταῖς καπηλίσιν ὅτι τοὺς Ἕλληνας ἥδιστον ποτὸν τῆς ἐλευθερίας γεύκαντες ὄξος ἐνέχεαν.* Cfr. Porsonus Advers. p. 266 Lips. Plutarchea suo more exornavit Theodorus Met. Misc. p. 792 comparationem istam Theopompo Chio tribuens.

XIV—XVII (2, 820) 76—79

Photius p. 155 1. *Κένταυρον: τὸ μόριον, ἢ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. οὕτω Θεόπομπος.* Eustathius ad Odyss. φ' 296 p. 1910 10: *ὅτι δὲ καὶ γυναικεῖον μόριον σημαίνει ὁ κένταυρος δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, φέροντες καὶ χρῆσιν Θεοπόμπου εἰς αὐτο.* Photius p. 230 18. *Λοπάδα: τὴν θεόν. Θεόπομπος.* Corrige *τὴν σορόν.* Suidas, *Λοπὰς παρὰ Συρακοσίοις ἡ τήγανον. παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ ἡ σορός, καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς.* Photius p. 200 8. *Λάμβδα: ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραφον . . . Εὔπολις "ἐξεπλάγη γὰρ ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάμβδα." οὕτω καὶ Θεόπομπος.* Photius p. 595 2. *Τὸ νῦν εἶναι: παρέλκει τὸ εἶναι. Θεόπομπος.*

XVIII (2, 820) 80

Phrynichus Eclog. p. 180: *Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἅπαξ κυνάριον εἶπε.* Thomas Mag. p. 201: *κυνίδιον οὐ κυνάριον, εἰ καὶ Θεόπομπος ὁ κωμῳδὸς ἅπαξ τοῦτό φησι.*

XIX—XXI (2, 821) 81—83

Schol. Aristoph. Vesp. 525: *ἔθος δὲ ἦν, ὁπότε μέλλοι ἡ τράπεζα αἵρεσθαι, ἀγαθοῦ δαίμονος ἐπιρροφεῖν, ὡς Θεόπομπός φησιν.* Nisi haec spectant ad Pamphilae Fragm. I II. Antiatticista p. 104 15. *κατᾶραι: ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν. Θεόπομπος.* Theopompus *κατᾶραι* dixisse videtur pro *κατελθεῖν.* Priscianus VII p. 294 ed. Krehl. "et Theopompus *Χάρη* pro *Χάρης.*" Scil. casu vocativo.

XXII—XXIV (2, 821) 84—86

Zonaras p. 184. *ἀνθήλιος: . . . ἐνίοτε καὶ τὸ μίμημα ἢ*

ἀντάλλαγμα, ὡς Θεόπομπος. Eadem Gramm. Bekkeri p
Zonaras p. 210 *ἄνεχε: ἀντὶ τοῦ πάρεχε. οὕτως Θεόπ*
Eadem Gramm. Bekkeri p. 399. Zonaras p. 388. *Βιβλ*
λην, οὐ βιβλιόπωλον λέγομεν. Θεόπομπος Τοὺς βι
πώλας λεύσομαι. Fortasse *πεύσομαι.*

87 XXV (2, 821)

Moeris Attic. p. 201. *κατωνάκη: τοῖς εἰς χρόνον φ*
σιν ὅτε κατίοιεν νάκους τι τοῖς ἱματίοις προσερράπτετο,
Θεόπομπος. Nisi et hic et aliis locis (fr. 15. 16. 17.
83. 88) historicus intellegendus est.

88 XXVI (2, 821)

Grammat. Bekkeri p. 385 14. *Ἄλυπος: ὁ μὴ λυποῦ*
λέγεται δὲ καὶ ἀλύπητος. Θεόπομπος.

89 XXVII (2, 822)

Grammat. Bekkeri p. 444 23. *ἀρύβαλλος: οὐ μόνον*
Στησιχόρῳ καὶ ἄλλοις Δωριεῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἱππεῦσι
στοφάνους (1094). *Θεόπομπος.*

90 XXVIII (2, 822)

Grammat. Bekkeri p. 468. *αὐτόχειρα: οὐ τὸν ἑαυτὸ*
λόντα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ πράξαντος ὁτιοῦν τῇ
χειρί. οὕτω Θεόπομπος καὶ Ἀριστοφάνης.

91 XXIX (2, 822)

Pollux II 18: *πρὸς γῆρας ῥέπουσα, γραῦς, καὶ ὡς*
γεραιτέρα, καὶ γραῖα, καὶ ὡς Θεόπομπος ὁ κωμικὸς

XXXIV—XXXVII (2, 823) 96—99

Pollux V 98: καὶ ταυθαρυστοὶ ὅρμοι παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ, ὧν κατεκρέμαντο λίθοι τινές, ὡς ἀπὸ τῆς κινήσεως ὠνομάσθαι. VI 25: ἡ γυνὴ δὲ μεθύση, καὶ μεθύστρια παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ. VI 85: τὰς δὲ καλουμένας πατέλλας λεκανίδας ὀνομαστέον, εἰ καὶ ἐξ ἀργύρου εἶεν. Θεόπομπος μὲν γὰρ ὁ κωμικὸς εἴρηκεν ὀρνίθων λεκάνην. VII 190: Θεόπομπος δὲ γυναῖκας ναυτίδας. Hoc quidem nescio an non comico tribuendum sit, quem ubique affert Pollux, disertim id indicare solet.

ALCAEVS

ΑΔΕΛΦΑΙ ΜΟΙΧΕΥΟΜΕΝΑΙ

(2, 824) 1

Ἠλίθιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν.

Athenaeus VII p. 316 b: τὸ δὲ πώλυπον λέγειν Αἰολικόν. Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν λέγουσιν. — Ἀλκαῖος Ἀδελφαῖς μοιχευομέναις Ἠλίθιον εἶναι κτλ. Eustathius ad Odyss. p. 1541 39: ὅθεν εἴρηται τὸ εἶναί τινα ἠλίθιον νοῦν τε πολύποδος ἔχοντα. Pro ἠλίθιον ex B enotatum ἢ λίθον. Seidlerus V. D. p. 397 πολύποδός (πουλύποδός) τε νοῦν ἔχειν.

ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ

I (2, 825) 2

Κατάχωλε θᾶττον ἢ κεραυνοπλὴξ ἔσει.

Antiatticista p. 102 29. Κατάχωλε: Ἀλκαῖος Γανυμήδει. σκώπτων γὰρ Ἥφαιστον ὁ Ζεύς φησι Κατάχωλε θᾶσσον ἢ κεραυνοπλὴξ ἔσῃ.

II (2, 825) 3

Ἔοικεν αἰγίθαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα.

Grammat. Bekkeri p. 360. Αἰγίθαλλος: ὄρνεον κωλυτικὸν πράξεως. Ἀλκαῖος Γανυμήδει Ἔοικεν αἰγίθαλλος κτλ. Versum reliquias plus una ratione digerere licet.

III (2, 826) 4

Athenaeus III p. 110 a: Δίπυρον. Εὔβουλος Γανυμήδει. Διπύρους τε θερμούς. οἱ δίπυροι δέ εἰσί τινες ἄρτοι τρυφῶντες. Ἀλκαῖος Γανυμήδει. Pollux VII 23: Ἀλκαῖος δὲ ἐν Γανυμήδει διπύρους ἄρτους εἶπεν· οἱ δὲ δίπυροι ἄρτοι

τινές εἰσι τρυφῶντες. Vbi pro *διπύρους* cod. Par. A *διπύρους τε θερμούς,* prorsus ut Athenaeus.

5 IV (2, 826)

Choeroboscus Bekkeri Annot. ad Etymol. M. p. 1004: *δὲ Ἡρωδιανὸς ὅτι ἔστιν ὅμοιον αὐτῷ τὸ κακέμφατον, δὲ τὸ ἔχεσον, καὶ παρατίθεται τὴν χρῆσιν πάρ' Ἀλκαί Γανυμήδει ἔχουσαν οὕτως κατέχεσον (τῆς) Νηρηί* Eadem fere Grammat. Crameri An. Ox. I p. 176 21. Cfr. H dianus dict. solit. p. 24 12.

6–9 V — VIII (2, 827)

Antiatticista p. 84 26: *Βασίλισσα. Ἀλκαῖος Γανυμ* Cfr. Phrynichus Ecl. p. 225. Idem p. 103 4. *Κρεμάσω μόνον κρεμῶ. Ἀλκαῖος Γανυμήδει.* Idem p. 103 18. *κοτεχνίζων: ἀντὶ τοῦ κακοτεχνῶν. Ἀλκαῖος Γανυμ* Athenaeus X p. 445 e: *ὠνόμασε δὲ ποτικὸν Ἀλκαῖος Γ μήδει οὕτως.*

E N Δ Y M I Ω N

10 I (2, 827)

Ὁτιὴ σχεδόν τι μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους
φρουρῶ τὸν Ἐνδυμίωνα.

Priscianus Gramm. XVIII 23 p. 188 Kr. de *ἐγγὺς prope dum, ferme,* disputans: *Ἀλκαῖος Ἐνδυμίωνι Ὁ δ' εἴχ' ἐ μῆνας κτλ.* Ita Krehlius edidit ex coniectura, ut vide nam Putschius ita *ὁτηνέγελονιμῆνας.* Cod. Mon. apud Spenge

ΙΕΡΟΣ ΓΑΜΟΣ

I (2, 828) 14

Ἀνδράποδα πέντε, πωλικὸν ζεῦγος βοῶν.

Photius p. 479 4: Πῶλοι καὶ ἐπὶ βοῶν. Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ Ἀνδράποδα πέμπεται πωλικὸν ζεῦγος βοῶν. Ita codex; correxit Porsonus.

II III (2, 829) 15. 16

Κεραννύουσιν ἀφανίζουσί τε.

Athenaeus X p. 424 d: τῷ δὲ κεραννύειν κέχρηται ... καὶ Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ Κεραννύουσιν κτλ. Idem IX p. 408 e: ἡ πλείων δὲ χρῆσις κατὰ χειρὸς ὕδωρ εἴωθε λέγειν, ὡς Ἵππολις . . . Ἀλκαῖός τε ἐν Ἱερῷ γάμῳ.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ

I (2, 829) 17

Κορίαννον εἰς τί λεπτόν; Β. ἵνα τοὺς δασύποδας
οὓς ἂν λάβωμεν ἁλσὶ διαπάττειν ἔχῃς.

Athenaeus IX p. 399 f: Ἀλκαῖος δ' ἐν Καλλιστοῖ καὶ ὡς πολλῶν ὄντων (leporum in Attica) ἐμφανίζει διὰ τούτων Κορίαννον κτλ. Vs. 1 κορίαννον εἶναί τι λεπτόν. Correxi ut supra edidi; Bergkius κορίαννον ἵνα τί λεπτόν;

II (2, 830) 18

Antiatticista p. 85 6. Βιβάζειν: τὸ ὀχεύειν. Ἀλκαῖος δ' ὁ Καλλιστοῖ ἐπ' ἀνθρώπου ἔφη.

ΚΩΜΩΙΔΟΤΡΑΓΩΙΔΙΑ

I (2, 830) 19

Ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πλείστους φέρων
εἰς τὴν ἑορτὴν ὅσον οἷον εἴκοσι,
ὁρῶ δ' ἄνωθεν γάργαρ' ἀνθρώπων κύκλῳ.

Macrobius Saturn. V 20: Gargara tanta frugum copia erant, ut qui magnum cuiusque rei numerum vellet exprimere, pro multitudine immensa Gargara nominaret. Testis Alcaeus qui in Comoedotragoedia sic ait Ἐτύγχανον μὲν κτλ. Vs. 1 imitatur Euripid. Orest. 856 ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω βαίνων. Hinc ἀγρόθεν prima longa dixit. Pro πλείστους Hermannus κοστούς. Vs. 2 pro ὅσον οἷον cod. Par. apud Schneidew. in Bergkii Ephem. philol. I p. 471 οσσονοιον. Hermannus καθοσιώσων. Toupius Emend. III p. 19 ὡς ἂν οἷον. Schneidewinus ὡς ἂν οἷομ'.

20 II (2, 830)

Harpocratio p. 5 17: *Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ Κωμῳδοτραγῳδίᾳ τοὺς πότας λύχνους ἀδηφάγους εἶπεν.* Eadem Photius p. 9 17 et Suidas v. *ἀδηφάγος.* Adde Apostolium Prov. I 51 et Eustath. ad Odyss. p. 1394 38.

ΠΑΛΑΙΣΤΡΑ

21 I (2, 831)

Ὀδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν· εἴ τι γρύξομαι
ὧν σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνοῦ μυός . .

Athenaeus IX p. 396 c de *γαλαθηνὸς* disserens: *Ἀλκαῖος Παλαίστρᾳ Ὀδὶ γὰρ κτλ.* Vs. 1 vulgo *ὁ δεῖ,* P *ὁδεί.* Correxit Schweighaeuserus.

22 II (2, 831)

Μυρίσασα συγκατέκλεισεν ἀνθ' αὐτῆς λάθρα.

Athenaeus XV p. 691 b: *τὸ δὲ χρίσασθαι (χρῖσαι?) τῷ τοιούτῳ ἀλείμματι μυρίσασθαι (μυρίσαι?) εἴρηκεν Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστρᾳ διὰ τούτων Μυρίσασα κτλ. Μυρίσασα* Dalecampius: libri *μυρίσας.* Ex Athenaeo Eustathius ad Iliad. *ψ'* p. 1295 20 *μυρίσασθαι μὲν Ἀλκαῖος λέγει.* Forsan *συγκατέκλινεν* scribendum.

23. 24 III IV (2, 831. 832)

Athenaeus IX p. 370 f de *ῥαφάνῳ* agens: *Ἀλκαῖος Παλαίστρᾳ Ἤδη δ' ἦψε χύτραν ῥαφάνων.* Idem III p. 107 f: *ἡπάτιον δ' εἴρηκεν . . . Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστρᾳ.*

ΠΑΣΙΦΑΗ

[redacted]

EX INCERTIS FABVLIS

I (2, 832) 28

Ἔδω δ' ἐμαυτὸν ὥσπερ πουλύπους.

Athenaeus VII p. 316 c: Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν λέγουσιν... Ἀλκαῖος Ἔδω δ' ἐμαυτὸν κτλ. Ita Schweighaeuserus. Libri et Eustathius p. 1541 34 ὡς πολύπους.

II (2, 833) 29

Etymol. M. p. 521 35. Κνάμψω: ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται κνάπτω, ὡς κῶ κάπτω, καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κνάφος. σημαίνει δὲ τὸ ἀκανθῶδες φυτόν, ᾧ τὰ ἄθικτα (?) τῶν ἱματίων ἐπισύροντες κατεργάζονται. Ἀλκαῖος Μὴ μέγαν περὶ κνάφον περιστείχει ἕνα κύκλον. Alcaei verba, quae ad Alcaeum comicum recte rettulisse videtur Matthiae Fragm. Alc. p. 62, in Gudiano Etym. p. 330 18 ita leguntur, μὴ μέγαν περικνάφον παραστίχειν ἕνα κύκλον. Matthiae tentabat μὴ μέγαν περὶ | κνάφον περίστειχ' ἀνὰ κύκλον.

III IV (2, 833) 30. 31

Antiatticista p. 86 1. Βιάσαι: ἀντὶ τοῦ βιάσασθαι. Ἀλκαῖος Ἐβίασέ μου τὴν γυναῖκα. Possis τὴν γυναῖκά μου, vel ἐβίασεν numeris trochaicis. Idem p. 104 30. Κυνάριον: οὐ μόνον κυνίδιον. Ἀλκαῖος κωμικός.

V VI (2, 833) 32. 33

Schol. Aristoph. Av. 1648. τῷ διαβάλλεται χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν ... παρόμοιον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικόν "παραβλήδην ἀγορεύων." καὶ παρ' Ἀλκαίῳ Παραβάλλεταί σε. Grammat. Bekkeri p. 374. Ἀλαζών: ὁ ἁλώμενος. οὕτως Ἀλκαῖος. Eadem Suidas v. ἀλαζών.

VII VIII (2, 834) 34. 35

Crameri An. Ox. I p. 102 16. ἔστι δὲ καὶ ὦ γυνὴ παρὰ Ἀλκαίῳ. Photius p. 264 13. Μετρῆσαι: ἐπὶ τοῦ ἀριθμῆσαι. Ἀλκαῖος.

CANTHARVS

ΜΗΔΕΙΑ

1 I (2, 835)

Κιθαρῳδὸν ἐξηγείρατ' Ἀράβιον χορόν.

Suidas v. *Ἀράβιος ἄγγελος. καὶ Ἀράβιος αὐλητὴς ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστων. Κάνθαρος Μηδείᾳ Κιθαρῳδὸν ἐξηγείρατ' Ἀράβιον τὸν χορὸν τοῦτον.* Correxit Bernhardi.

2–4 II—IV (2, 835)

Antiatticista p. 85 10. *Βαυβᾶν: ἀντὶ τοῦ καθεύδειν . . . Κάνθαρος Μηδείᾳ βαυβήσομεν.* Idem p. 85 30. *Βαρύσταθμον: Κάνθαρος Μηδείᾳ.* Idem p. 97 10. *Ἐλᾶν: ἀντὶ τοῦ ἐλαύνειν. Κάνθαρος Μηδείᾳ.*

ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Fragmenta fabulae vide supra in Platonis *Συμμαχίᾳ* p. 383 sq.

ΤΗΡΕΥΣ

5 I (2, 836)

Γυναῖκ' Ἀθηναίαν καλήν τε κἀγαθήν.

Suidas v. *Ἀθηναίας: ὁ Μεγακλείδης οὐ φησι καλεῖσθαι τὰς γυναῖκας Ἀθηναίας, ἀλλ' Ἀττικάς. — ἀλλὰ ἰδοὺ Φερεκράτης ἐν Γραυσί φησιν Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις. καὶ Κάνθαρος Τηρεῖ Γυναῖκ' Ἀθηναίαν κτλ.*

6 II (2, 836)

[redacted]

Οὐκοῦν κτλ. Vulgo *ἐν Ἰσθμῷ*, Iacobsius *Ἰσθμῷ*, Cobetus Obs. p. 179 *Ἰσθμοῖ.*

II III (2, 837) 9. 10

Phrynichus Bekk. p. 50 4. *Λέκιθος: ἐπὶ τοῦ κρόκου τοῦ ᾠοῦ ἰατροὶ λέγουσι. Κάνθαρος δὲ οὕτως ἀληλεσμένον τι ἐξ ὀσπρίων.* Pollux IV 61: *τὸ δὲ (ψιθύρα) ἦν πλινθεῖον πηχυαῖον, ἔχον διειλκυσμένα πηνία, ἃ περιστρεφόμενα ἦχον ἐποίει κροτάλῳ παραπλήσιον. μάγαδιν μὲν ὀνομάζει Ἀνακρέων, τὴν δὲ εὕρεσιν αὐτῆς Κάνθαρος Θρᾳξὶ προστίθησιν.* Fortasse ad Tereum haec referenda sunt. Pro *Κάνθαρος Θρᾳξὶ* codd. Par. *Θρᾳξὶ καθαρῶς.*

D I O C L E S

B Λ K X Λ I

I (2, 838) 1

Ὑδρία τις ἢ χαλκοῦς ποδανιπτὴρ ἢ λέβης.

Pollux X 78: *καλεῖται μέντοι καὶ ποδανιπτὴρ οὐ παρ' Ἡροδότῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν Διοκλέους Βάκχαις Ὑδρία τις κτλ.* *ἢ* ante *λέβης* addidit Bentleius.

II (2, 838) 2

Πλυνεῖ τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς.

Photius p. 124 17. *Κακὰ κακῶν: Διοκλῆς Βάκχῃ* (sic) *Πλυνεῖ τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς.* Suidas v. *κακὰ κακῶν* omittit *τῶν.*

III IV (2, 838. 839) 3. 4

Antiatticista p. 87 2: *Γυναικισμός. Διοκλῆς Βάκχαις γυναικίζειν φησὶ καὶ γυναικηρόν* (*γυναικισμόν*?). Gramm. Bekkeri p. 452 28. *Ἀσκοθύλακος: Διοκλῆς Βάκχαις καὶ Ἄρχιππος Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ.*

Θ Λ Λ Λ T T Λ

(2, 839) 5

Ἅλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς κεστρεύς.

Athenaeus VII p. 307 d: *Διοκλῆς Θαλάττῃ Ἅλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς κεστρεύς.* Duorum versuum esse videntur reliquiae, quorum alter a *κεστρεὺς* ordiebatur. Sensus esse videtur *ut mugil.*

K Y K Λ Ω П E Σ

Vide Calliae *Κύκλωπας* p. 417 sq.

M E Λ I T T Λ I

I (2, 839)

Καὶ διὰ τετρημένων ἀθέλδεται τύπων.

Grammat. Bekkeri p. 350 14. *Ἀθέλδεται: διηθεῖται. ῆς Μελίσσαις Καὶ διὰ κτλ.* Ita emendavit Bekkerus l ·m codicis *διατετριμμένον.* Pro *ἀθέλδεται* idem Gra . 353 2 *ἀθέλβεται.*

II (2, 839)

Πῶς δὲ καὶ κεκραμένον
πίνειν τὸν οἶνον δεῖ με; Β. τέτταρα καὶ δύο.

Athenaeus X p. 426 d de variis vini miscendi modis *Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις Πῶς δὲ . . . . πίνειν τὸν οἶνι Β. μετὰ τέτταρα καὶ δύο.* Ita libri. Corrigenda haec it ut supra adscripsi docet Eustathius ad Odyss. p. 1624 49: *Διοκλῆν πίνειν οἶνον κεκραμένον τέτταρα καὶ δύο.* D iam olim admonui. Nunc eadem correctio prolata est e: braei Adv. II p. 326.

8 III (2, 840)

Ἀπὸ λασάνων θερμὴν ἀφαιρήσω χύτραν.

Pollux X 99: *τὸν καλούμενον χυτρόποδα ἔστι μὲν κ σανα κεκλημένον εὑρεῖν, ὡς Διοκλῆς ἐν Μελίτταις Ἀτ σάνων κτλ.*

9. 10 IV V (2, 840)

Ἡ μίλτος οἶμαι καὶ τὸ τιγγάβαρι.
Τιγγάβαρι καὶ μίλτος ἀναμεμιγμένη.

Lexicon rhetoricum Eustathii ad Iliad. p. 310 30: *τ Ἀττικοί. Διοκλῆς Ἡ μίλτος οἶμαι κ καὶ μίλτος ἀναμεμι Ἀθη*

EX INCERTIS FABVLIS

I (2, 841) 14

Μηδείς ποθ' ὑμῶν, ἄνδρες, ἐπιθυμησάτω
γέρων γενέσθαι, περινοησάτω δ' ὅπως
ἔτι νέος ὢν ἀγαθόν τι τῇ ψυχῇ παθών
ὥρᾳ καταλύσει, μηδ' ἀγόμφιόν ποτε
αἰῶνα τρίψει.

Grammat. Bekkeri p. 339 15. *Ἀγόμφιος αἰών: οὕτως ἔλεγον τὸν χρόνον, ἐν ᾧ τις ὡρᾶτο γεγηρακώς, παρὰ τὸ μὴ ἐνεῖναι τοῖς γέρουσι τοὺς γομφίους. Διοκλῆς Μηδείς ποθ' ὑμῶν κτλ.* **Vs. 2** cod. *προνοησάτω*, quod correxi. Nisi praestat *τοῦτο δὲ προνοησάτω* et vs. 3, ubi *ἔτι* addidi praeeunte Dobraeo, *ὅπως ἔτος ὤν*. Vs. 4 cod. *εἰς ὥραν*. Correxit Bekkerus.

II III (2, 841) 15. 16

Photius p. 589 17. *Τιμαῖος: ὁ πολλῆς τιμῆς. οὕτως Διοκλῆς.* Pollux III 42: *καὶ διεπαρθένευσε, καὶ διαπεπαρθενευκότα. τὸ μὲν πρότερον Διοκλῆς τὸ δὲ δεύτερον λέξις οἱ κωμικοί.*

NICOCHARES

ΑΜΥΜΩΝΗ

(2, 842) 1

Οἰνόμαος οὗτος χαῖρε, πέντε καὶ δύο,
κἀγώ τε καὶ σὺ συμπόται γενοίμεθα.

Athenaeus X p. 426 e: *οἱ ἐπιτεταμένως χρώμενοι τῷ ποτῷ τὸ οἶνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος. Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμυμώνῃ πρὸς τοὔνομα παίζων ἔφη Οἰνόμαος οὗτος κτλ.* **v. 2** *σὺ* additum a Porsono ad Med. 6.

ΓΑΛΑΤΕΙΑ

I (2, 842) 2

Σοφαῖσι παλάμαις τεκτόνων εἰργασμένον
καὶ πόλλ' ἐν αὐτῷ λέπτ' ἔχον καδίσκια
κυμινοδόκον.

Pollux X 93: *εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν ἡδυσματοθήκην κυμινοδόκον, Νικοχάρους εἰπόντος ἐν Γαλατείᾳ Σοφαῖσι παλάμαις κτλ.* **Fortasse** Cyclopis verba sunt.

3 II (2, 843)

Τί δῆτ' ἀπαιδευτότερος εἶ Φιλωνίδου
τοῦ Μελιτέως.

Schol. Aristoph. Plut. 179: *κωμῳδεῖται δὲ* (Philo litensis) *ὡς εὔπορος, καὶ ὡς μέγας τῷ σώματι κα Νικοχάρης Γαλατείᾳ Τί δῆτα κτλ.* Idem ad 303: *νίδην τὸν Μελιτέα, ὡς οὐ μόνον μέγαν ἀλλὰ καὶ ὁ ὑώδη. καὶ Νικοχάρης Γαλατείᾳ Τί δῆτα κτλ.* P vulgo *ἠδέ τ'*, quod ex altero loco correctum. Bentlei Videntur Galateae ad Cyclopem verba esse.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΓΑΜΩΝ

4 (2, 843)

Pollux VII 40: *τὴν δὲ σμηκτρίδα Κηφισόδωρος φωνίῳ εἴρηκεν* (MS *τὴν δὲ σμικτρίδα γῆν Εὔπολις ε ἡ δὲ πλυντρὶς παρὰ Νικοχάρει ἐν Ἡρακλεῖ γαμουμ μοῦντι*). Idem X 135: *καὶ γῆ σμηκτρὶς* (Falckenl *κατὰ Νικόχαριν*, ubi Hemsterhusio Pollux errante me *σμηκτρίδα* Nicochari adscripsisse videtur, quae Cephis Eupolidi) debebatur.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

5 I (2, 843)

Φέρε νῦν ταχέως χιτῶνα τόνδ' ἐπενδύτην.

Pollux VII 45: *ἄντικρυς δὲ δοκεῖ τὸ ἐν τῷ N Ἡρακλεῖ χορηγῷ Φέρε κτλ. τῇ νῦν χρείᾳ βοηθεῖν.*

χιλόχειον. Codd. ὅπερ ἀγχίλειον vel ἀγχίλιον. Bentleius Epist. ad Hemsterh. p. 66 ὄπεας χίλιον, contorta sententia. Neque ὄπεας hic scriptum fuisse, sed ὀπήτιον, planum est ex eodem Polluce VII 83: τὰ ὀπήτεια ἐν Κρησὶ Νικοχάρης ἐκάλει. Suspiceris τοῖς τρυπάνοισιν ἀντίπαλον ὀπήτιον.

ΛΑΚΩΝΕΣ

(2, 845) 10

Athenaeus XV p. 667 e: μνημονεύει δὲ τοῦ μάνου Νικοχάρης ἐν Λάκωσιν.

ΛΗΜΝΙΑΙ

I (2, 845) 11

Τριχίας δὲ καὶ τὰς πρημνάδας τὰς θυννίδας
ἐπὶ δεῖπνον ἡκούσας ὑπερπληθεῖς.

Athenaeus VII p. 328 e: Δωρίων — τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει. Νικοχάρης Λημνίαις Τριχίας κτλ. Libri τριχιάδας et πρημάδας. Correxit Schweighaeuserus. Vs. 2 ἐπιδεῖπνον cod. Illud Dindorfius.

II—IV (2, 845) 12–14

Athenaeus X p. 426 f: οἱ δ' ἐπιτεταμένως χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος. Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμυμώνῃ πρὸς τοὔνομα παίζων ἔφη . . . τὰ παραπλήσια εἴρηκε καὶ ἐν Λημνίαις. Etymol. M. p. 550 13: παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν κῶς. Νικοχάρης Λημνίαις, Πλέομεν ὦ κόρη 'πὶ κῶς. Pollux X 107: καὶ Νικοχάρης δὲ ἐν Λημνίαις εἴρηκεν κακκάβους.

EX INCERTIS FABVLIS

I (2, 846) 15

Εἰς αὔριον δ' ἀντὶ ῥαφάνων ἑψήσομεν
βαλάνιον, ἵνα νῷν ἐξάγῃ τὴν κραιπάλην.

Athenaeus I p. 34 d: ὅτι δὲ τὴν κράμβην ῥάφανον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ δηλοῖ . . . Νικοχάρης Εἰς αὔριον κτλ. Vs. 1 δ' addidit Schweighaeuserus. Vs. 2 ante Casaubonum βαλανεῖον. Ibid. ἐξάγῃ Dindorfius. Libri ἐξάρῃ.

II (2, 846) 16

Grammat. Bekkeri p. 348 18. τὸ διὰ τοῦ στόματος ἀθρόως πιεῖν ἄζειν λέγουσιν Ἀττικοί, μιμούμενοι τὸν ἦχον τοῦ πνεύματος. οὕτω Νικόχαρις.

14 III (2, 851)

Ἄλλος μαχέσθω περὶ ἕδρας παροψίδι.

Athenaeus IX p. 368 b: *ἐπὶ ἡδύσματος ἡ παροψὶς κεῖται... Νικοφῶν Σειρῆσιν Ἄλλος μαχέσθω κτλ.* Pro *ἄλλος* legendum aut *ἄμης* vel *ἄμυλος*, aut quod Bergkius Comment. p. 425 voluit *ἀλλᾶς*. Idem hunc versum cum secundo fragmento coniungendum censet; certe non longo ab illis versibus intervallo dissitus fuit.

ΧΕΙΡΟΓΑΣΤΟΡΕΣ

15 I (2, 852)

Μεμβραδοπώλαις, ἀχραδοπώλαις,
ἰσχαδοπώλαις, διφθεροπώλαις,
ἀλφιτοπώλαις, μυστριοπώλαις,
βιβλιοπώλαις, κοσκινοπώλαις,
ἐγκριδοπώλαις, σπερματοπώλαις.

Athenaeus III p. 126 e: *τί ἐστιν ὃ λέγει Νικοφῶν, ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής, ἐν τοῖς Χειρογάστορσιν; ἐγὼ γὰρ καὶ τοῦτον εὑρίσκω μνημονεύοντα τῶν μύστρων, ὅταν λέγῃ Μεμβραδοπώλαις κτλ.* Vs. 1 *ἀχραδοπώλαις* scripsi. Libri *ἀκρατοπώλαις*. Vs. 4 respicit Athen. XIV p. 645 e. *μνημονεύει αὐτῶν (ἐγκρίδων) ἐν τοῖς Χειρογάστορσι Νικοφῶν.*

16 II (2, 852)

Ἐγὼ μὲν ἄρτους, μᾶζαν, ἀθάρην, ἄλφιτα,
κόλλικας, ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπιχύτους,
πτισάνην, πλακοῦντας, δενδαλίδας, ταγηνίας.

[redacted]

supra. Dobraeus Adv. II p. 257: ὦ γεννάδα, σὺ δ' αὐτὸς ὀλίγον ἀνάγαγε.

IV (2, 853) 18

Τοὺς ἑψητοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνους.

Athenaeus IX p. 389 a: πολὺ δέ ἐστι τὸ ἐκτεινόμενον (scil. τὸ ῑ in πέρδικες) παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. — τὸ δὲ ζῷον ἐπὶ λαγνείας συμβολικῶς παρείληπται. Νικοφῶν ἐν Χειρογάστορσι Τοὺς ἑψητοὺς κτλ.

V (2, 853) 19

Ἀλλ' ἴθι προσαύλησον σὺ νῷν πτισμόν τινα.

Pollux IV 55 de πτισμῷ pinsentium cantilena: καὶ Νικοφῶν ἐν τοῖς Χειρογάστορσιν Ἀλλ' ἴθι κτλ.

VI VII (2, 853. 854) 20. 21

Antiatticista p. 89 28. Δευτέριον οἶνον: Νικοφῶν Χειρογάστορσι. Malim δευτερίαν. Grammat. Bekkeri p. 455 28. ἀσταφίδα καὶ ὀσταφίδα οἱ Ἀττικοί. Νικοφῶν ἐν Χειρογάστορσιν ὀσταφίδα εἴρηκεν.

EX INCERTIS FABVLIS

I (2, 854) 22

Νυνὶ δὲ Κρόνου καὶ Τιθωνοῦ παππεπίπαππος νενόμισται.

Pollux III 18: ἀλλ' ἔστι τοὔνομα (παππεπίπαππος) δεινῶς ἰδιωτικόν, καίτοι Φιλωνίδης (Falckenb. Νικοφρῶν) ὁ κωμικὸς αὐτῷ κέχρηται.

II III (2, 854) 23. 24

Pollux II 128: καὶ διάρρησις, καὶ πρόρρησις, καὶ ἀρρησία παρὰ Ἀντιφῶντι. Corrige Νικοφῶντι ex cod. Iungermanni. Idem VI 86: ταῦτα δὲ ὅσα κατὰ φιάλας ἀνεπέπτατο καὶ κάναστρα καλούμενα εὑρεῖν ἔστι παρὰ Νικοφῶντι τῷ κωμικῷ.

IV—VI (2, 855) 25—27

Antiatticista p. 113 23: σιγηλός. Νικοφῶν. Harpocratio p. 114 23: ἔστι τοὔνομα (κορδακισμὸς) καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ, ὡς παρὰ Νικοφῶντι. Philemo p. 220: πολλάκις καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦ τᾶν, ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. Eadem schol. Platonis Bekk. 332. Suidas s. v. ὦ τᾶν recte ὡς παρὰ Νικοφῶντι. V. Ruhnk. ad Tim. p. 282.

VII VIII (2, 855) 28. 29

Photius p. 196 5. Κωδωνοφορῶν: περιπολῶν καὶ ἐξετάζων εἰ γρηγοροῦσιν οἱ φύλακες. οἱ γὰρ τὰς φυλακὰς ἐπι-

σκοποῦντες κώδωνας εἶχον καὶ ἐψόφουν, ἵν' οἱ φυλάσσοντες ἀντιφθέγγωνται. οὕτως Νικοφῶν. Idem p. 535 19. *σταφυλήν: τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα. οὕτως Νικοφῶν.*

E V N I C V S

A N T E I A

(2, 856)

Λαβοῦσα τῶν ὤτων φίλησον τὴν χύτραν.

Pollux X 100: *χύτρα καὶ φιλήματος εἶδος ἦν, ὁπότε τὰ παιδία φιλοίη τῶν ὤτων ἐπιλαμβανόμενα, ὑποδηλοῖ δὲ Εὔνικος ἐν Ἀντείᾳ Λαβοῦσα τῶν ὤτων κτλ.* Fabula haec ab aliis Philyllio tribuebatur.

P H I L Y L L I V S

A I Γ E Y Σ

1 I (2, 857)

Ὁ πάππος ἦν μοι γαλεὸς ἀστερίας.

Stephanus Byz. v. *Γαλεῶται. γαλεὸς δὲ καὶ ὁ ἀσκαλαβώτης. Φιλύλλιος Αἰγεῖ Ὁ πάππος ἦν μοι γαλεὸς ἀστερίας. ἴσως διὰ τὸ πεποικίλθαι παίζων.*

2 II (2, 857)

[redacted]

II (2, 858) 4

Αὐτὸς φέρων πάρειμι πυρῶν ἐκγόνους τριμήνων
γαλακτοχρῶτας κολλάβους θερμούς.

Athenaeus III p. 110 f: *γίνονται δ' οἱ ἄρτοι οὗτοι (κόλλαβοι) ἐκ νέου πυροῦ ὡς Φιλύλλιος ἐν Αὔγῃ παρίστησιν Αὐτὸς φέρων κτλ.* Pro *φέρων* ex C *ἔχων* enotatum. Tum B *ἐγγόνους*. Pro *τριμήνων* P *τριμήνους*.

III (2, 858) 5

Πάντα γὰρ ἦν
μέστ' ἀνδρῶν καὶ μειρακίων
πινόντων, ὁμοῦ δὲ λάλων
γραδίων, μεγάλαισιν οἴ-
νου χαίροντα λεπασταῖς.

Athenaeus XI p. 485 b de lepasta poculo disserens: *Φιλύλλιος Αὔγῃ Πάντα γὰρ ἦν κτλ.* Vs. 2 libri *μετ' ἀνδρῶν μειρακίων*. Correxit Iacobsius. Cfr. Dobraeus Adv. II p. 334. Vs. 3 *δὲ λάλων* Iacobsius. Libri *δ' ἄλλων*.

Δ Ω Δ Ε Κ Α Τ Η

(2, 859) 6

Σοὶ μὲν οὖν τήνδ', ἀμφορεῦ,
δίδωμι τιμήν, πρῶτα μὲν τοῦτ' αὐτ' ἔχειν
ὄνομα μετρητὴν μετριότητος οὕνεκα.

Pollux X 70: *ἀλλὰ μὴν καὶ μετρητὴν τὸν ἀμφορέα κεκλῆσθαί φησιν ἐν τῇ Δωδεκάτῃ Φιλύλλιος Σοὶ μὲν οὖν τήνδ' ἀμφορεῦ κτλ.*

Η Ρ Α Κ Λ Η Σ

(2, 859) 7

Βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ φράσω τίς εἰμ' ἐγώ;
ἡ τῶν προτενθῶν Δορπία καλουμένη.

Athenaeus IV p. 171 d: *μνημονεύει αὐτῶν (τῶν προτενθῶν) καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις . . καὶ Φιλύλλιος ἐν Ἡρακλεῖ Βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ κτλ.*

ΠΛΥΝΤΡΙΑΙ Η ΝΑΥΣΙΚΑΑ

(2, 860) 8

Schol. Aristoph. Av. 1569: *μέμνηται δὲ αὐτοῦ (Λαισποδίου) Φρύνιχος ἐν Κωμασταῖς ὡς πολεμικοῦ γεγονότος, Φιλύλλιος δὲ ἐν ταῖς Πλυντρίαις ὡς φιλοδίκου.*

Π Ο Λ Ε Ι Σ

9 I (2, 861)

Πουλυπόδειον, σηπιδάριον, κάραβον, ἀστακόν, ὄστρειον, χήμας, λεπάδας, σωλῆνας, μῦς, πίννας, κτένας ἐκ Μυτιλήνης· αἴρετ' ἀνθρακίδας, τρίγλη, σαργός, κεστρεύς, πέρκη, κορακῖνος.

Athenaeus III p. 86 e: *Φιλύλλιος δ' ἢ Εὔνικος ἢ Ἀριστοφάνης ἐν Πόλεσι Πουλυπόδειον κτλ.* Vs. 1 scripsi *ὄστρειον* pro *ὄστρεον*. Praeterea malim: *Σηπιδάριον, κάραβον, ἀστακόν, ὄστρειον, πουλυπόδειον.* Ad *ἀστακὸν* cfr. Athen. III p. 104 f: *πλατείας δὲ καρῖδας ἂν εἴη λέγων τοὺς ἀστακοὺς καλουμένους, ὧν μνημονεύει Φιλύλλιος ἐν Πόλεσι.* Vs. 2 libri *Μιτυλήνης*. Aliam huius versus scripturam servavit Athenaeus III p. 92 e: *Φιλύλλιος δὲ ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησί Χήμας, λεπάδας, σωλῆνας, μῦς, πίννας, κτένας ἐκ Μηθύμνης.* Pectines Methymnaeos laudat Clemens Alex. Paed. II 1. Vs. 3 B *αἴρετ'*. Dindorfius *πάρα τ' ἀνθρακίδες.*

10 II (2, 862)

Ὅ τι ἂν τύχῃ
μάγειρος ἀδικήσας, τὸν αὐλητὴν λαβεῖν
πληγάς.

Athenaeus IX p. 381 a: *Φιλύλλιός τε ἢ ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησὶν Ὅ τι ἂν τύχῃ κτλ.* Vs. 2 malim *ὁ μάγειρος.*

11 III (2, 862)

Ἐκ τᾶς πινακίδος δ' ἀμπερέως, ὅ τι κα λέγῃ

[redacted]

V (2, 863) 13

Κοσκινοποιός, κηπεύς, κουρεύς, ἀνθρακοπώλης.

Pollux VII 110: *ὁ δὲ τοὺς ἄνθρακας πιπράσκων ἀνθρακοπώλης. λέγει οὖν Φιλύλλιος ἐν Πόλεσι Κοσκινοποιός, κηπεύς, κουρεύς.* Addidi *ἀνθρακοπώλης.* Idem nunc e codd. Bekkerus.

VI—VIII (2, 863) 14—16

Pollux VII 108: *Φιλύλλιος δὲ ἐν Πόλεσι δακτυλιουργὸν ὠνόμασε,* scilicet quem alii dixere *δακτυλιογλύφον.* Athenaeus IV p. 140 a: *τῆς δὲ κοπίδος μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἢ Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσιν.* Hesychius, *Λιχνοφυλάργυρος: ὁ λίχνος μέν, φειδωλὸς δέ. Φιλύλλιος Πόλεσιν.* Pro *λιχνοφυλάργυρος* Musurus *λιχνοφιλάργυρος,* forsan *λιχνοφειδάργυρος.*

ΦΡΕΩΡΥΧΟΣ

I (2, 863) 17

Προὔδωκεν αὐτὸν ὁ τόρος· ἦν γὰρ ἀσθενής.

Eustathius ad Hom. Odyss. p. 1533: *εὕρηται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ τόρος καὶ ἐργαλεῖον φρεωρυχικὸν ἢ λιθοκοπικόν φασι σκεῦος. καὶ προάγουσι καὶ χρῆσιν Φιλυλλίου τινὸς ταύτην· Προέδωκεν αὐτὸν ὁ τόρος, ἦν γὰρ ἀσθενής.* Scripsi *προὔδωκεν.* Pollux VII 192: *Φιλυλλίῳ γὰρ δρᾶμά τι ὁ Φρεωρύχος. τὸ δὲ φρεωρύχων ἐργαλεῖον παρ' αὐτοῦ καλεῖται τορεύς.* Nisi utraque forma diversis fabulae locis usus est, scribendum *τόρος.*

II III (2, 864) 18. 19

Ἀμυγδάλαι, καρύδι', ἐπιφορήματα.

Athenaeus XIV p. 640 d: *Φιλύλλιος δ' ἐν Φρεωρύχῳ φησὶ περὶ τῶν δευτέρων τραπεζῶν λέγων Ἀμύγδαλα, κάρυα, ἐπιφορήματα.* Ibid. 641 a: *Φ. δ' ἐν Φ. λέγων ὧδε Ἀμύγδαλα καρύδια ἐπιφορήματα.* Adde II p. 52 b: *Φιλύλλιος ᾧά, κάρυα, ἀμυγδάλαι.* Ex his inter se comparatis emendavi locum; *ᾧά* in praecedenti versu poeta memoraverat. Nisi ita distinguere malis *ᾧ', ἀμυγδάλαι, | καρύδι', ἐπιφορήματα.*

EX INCERTIS FABVLIS

I (2, 864) 20

Ἕλκειν τὸ βέδυ σωτήριον προσεύχομαι,
ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ὑγιείας μέρος,
τὸ τὸν ἀέρ' ἕλκειν καθαρὸν οὐ τεθολωμένον.

Clemens Alex. Strom. V p. 673 P.: *ἔμπαλιν δὲ ὁ κωμικὸς Φιλύλλιος βέδυ τὸν ἀέρα βιόδωρον ὄντα διὰ τούτων γινώσκει Ἕλκειν κτλ.*

21. 22 II III (2, 865)

Οὐκ εἰμὶ τέττιξ οὐδὲ κοχλίας ὦ γύναι.
Μαινίδες . . . σκόμβροι, κοχλίαι, κορακῖνοι.

Athenaeus II p. 63 a: *Κοχλίας. Φιλύλλιος Οὐκ εἰμὶ — γύναι. καὶ πάλιν Μαινίδες κτλ.* Excidit forsan *ὀρφῶ.*

23 IV (2, 865)

Τὸ κάταγμα κροκυδίζουσαν αὐτὴν κατέλαβον.

Pollux VII 29: *κροκυδίζειν δὲ Φιλύλλιος εἶπε Τὸ κάταγμα κτλ. ὅπερ ἔστιν ἐκλέγουσαν τὸ τραχύ.* Bergkius Comm. p. 428 coniicit *Λύγην* pro *αὐτήν.*

24 V (2, 865)

Ἥτις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην.

Schol. Aristoph. Plut. 179: *κωμῳδεῖται δὲ* (Philonides) *ὡς εὔπορος καὶ ὡς μέγας τῷ σώματι . . . περὶ δὲ τοῦ μεγέθους Φιλύλλιός φησιν Ἥτις κάμηλος κτλ.* Malim *κάμηλον.*

25 VI (5, 57)

Καὶ λύχνον δίμυξον οἴσω καὶ θρυαλλίδ', ἣν δέῃ.

Pollux VI 103. *λύχνου διμύξου τῶν κωμῳδῶν Φιλύλλιος μνημονεύει.* Athenaeus XV p. 700 f ubi de *λύχνῳ* agitur loco lacunoso affert verba *σω καὶ θρυαλλίδ' ἣν δέῃ.* "Eas Philyllii versus reliquias esse recte coniecit Schweigh. ex epitomae verbis ad p. 699 d appositis et Polluce." Dindorfius. Epitomae verba

[redacted]

λύλλιος ἡμίπλεκτον. Idem VII 31: ἀπὸ πηνίου τὸ πηνίσασθαι. Φιλύλλιος δὲ αὐτὸ εἴρηκεν. Photius p. 261 3: μετάκερας, τὸ εὔκρατον ἢ τὸ ψυχρόν. Φιλύλλιος. Suidas, Ἅλω: ἀντὶ τοῦ ἅλες. Φιλύλλιος. Grammat. Bekkeri p. 381 6: ἅλα pro ἅλω. Forsan Ἅλας ἀντὶ τοῦ ἅλες. Piersonus ad Moerin p. 17 Ἁλῶ: ἀντὶ τοῦ ἁλέσω. Quod recepit Bernhardi.

POLYZELVS

ΔΗΜΟΤΥΝΔΑΡΕΩΣ

I (2, 867) 1

Τριῶν κακῶν γοῦν ἦν ἑλέσθ' αὐτῷ τι πᾶσ' ἀνάγκη,
ἢ ξύλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ προδόντα
τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι.
ταῦτ' ἔστι τρία Θηραμένους, ἃ σοι φυλακτέ' ἐστί.

Photius p. 613 4. τῶν τριῶν κακῶν ἕν: λεγόμενόν τι ἐστί. — ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν ἃ Θηραμένης ὥρισε προστιμήματα. Πολύζηλος Δημοτυνδάρεῳ Τριῶν κακῶν κτλ. Eadem fere habet Suidas s. τῶν τριῶν κακῶν, ubi priora ita leguntur τριῶν γοῦν κακῶν. Valde displicet illud τι post αὐτῷ sine ἕν. Fortasse τριῶν κακῶν ἓν ἦν. Vs. 3 malim ταυτὶ τὰ τρία.

II (2, 867) 2

Erotianus p. 130 Fr. οἶνον αὐτίτην τὸν ἀπαράχυτον, ὡς καὶ Πολύζηλος ἐν Δημοτυνδάρεῳ φησιν. Ἀμαθὰ γὰρ αὐτίταν πᾶσί τε θεοξενίης ἐγένετο. Haec Eustachius a Suida ita recitari contendit: ἀμαθῶς γὰρ αὐτίτις πᾶσι τὲ θεοξένοις ἐγένετο. Locum frustra quaesivi. Cfr. Athenaeus I p. 31 e: Πολύζηλος δὲ αὐτίτην καλεῖ οἶνον.

III (2, 868) 3

Ἥξεις ἐπ' ἐννεάκρουνον εὔυδρον ποτόν.

Etymol. M. p. 343 42: Ἐννεάκρουνος, κρήνη Ἀθήνησιν παρὰ τὸν Ἰλισσόν, ἣ πρότερον Καλλιρρόη ἔσκεν *). ἀφ' ἧς λουτρὰ ταῖς γαμουμέναις μετίασι. Πολύζηλος Δημοτυνδάρεῳ δὲ ἔξει ἐννεάκρουνον ἔνυδρον τόπον. ῥητορική. Correxi ut supra adscripsi.

---

*) Verba πρότερον Καλλιρρόη ἔσκεν hemistichium sunt epici poetae, fortasse Choerili in Persicis.

4 IV (2, 868)

Pollux X 76: *καὶ τοῦτο* (pelvim vomitoriam) *λεκάνην ὠνόμαζον, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὥραις ἔφη . . . Πολύζηλος δὲ ἐν Δημοτυνδάρεῳ Λεκανίῳ γὰρ πρῶτον μὲν ἐναπονίψεις, ἐνεξεμεῖς, ἐνεκπλυνεῖς, ἐναποβάσεις, Κυανία.* Ita Hemsterhusius. Libri *λεκανίῳ γὰρ πρῶτον μὲν ἀπονίψεις, ἐν ἐξέμεις ἐν ἐκπλύνεις, ἐν ἀποβάσεις Κυάνια.* Elmsleius ad Acharn. 1110 *λεκανίῳ γὰρ ἐναπονίψει πρῶτον, εἶτ' ἐνεξεμεῖ· | εἶτ' ἐνεκπλυνεῖ δέ, κᾆτ' ἐναποπατήσει, Μάνια.* Pro *Κυανία* Bentleius *Φανία*, Dobraeus Adv. I p. 578 *Κλεινία.*

5 V (2, 869)

Schol. Luciani p. 46: *Πολύζηλος δὲ ἐν τῷ Δημοτυνδάρεῳ Φρύγα αὐτὸν εἶναι εἰς τὸ βάρβαρον σκώπτων φησί.* Hyperbolum dicit.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΓΟΝΑΙ

6 (2, 869)

Οὗπερ αἱ χύτραι κρέμανται καὶ τὸ φρύγετρον.

Pollux X 109: *ἤ που δὲ καὶ φρυγεὺς καὶ φρύγετρον, τὸ μὲν φρύγετρον Πολυζήλου εἰρηκότος ἐν Διονύσου γοναῖς Οὗπερ κτλ.*

ΜΟΥΣΩΝ ΓΟΝΑΙ

7 I (2, 869)

Ἱερεὺς γὰρ ὢν τετύχηκας Ἐπακρίου Διός.

Etymol. M. p. 352 50: *Ἐπάκριος Ζεύς. ἐπ' ἄκρας γὰρ τῶν ὀρῶν ἱδρύοντο βωμοὺς τῷ Διί, οἷον τοῦ Ὑμηττοῦ, τοῦ*

[redacted]

παίδων γενέσθαι μητέρα. In Polyzeli versu, qui, nisi corruptus est, Eupolidei metri satis manifesta habet vestigia, articulum ante *γυνὴ* addidi ex Proverbiis Bodlei. 956.

IV (2, 871) 10

Pollux VI 168: *ὁ δὲ γυναικοφιλὴς ἐν ταῖς Πολυζήλου Μουσῶν γοναῖς οὐ πάνυ ἀνεκτόν.*

EX INCERTIS FABVLIS

I (2, 871) 11

Ὁ μαινόμενος ἐκεινοσὶ Διονύσιος
χρυσοῦν ἔχων χλίδωνα καὶ τρυφήματα
ἐν τῷ μύρῳ παρ' Ἀθηναίων μακαρίζεται.

Schol. Ven. Aristoph. Plut. 550: *ὁ μὲν* (Thrasybulus) *ἀξιωματικὸς καὶ αὐθάδης, ὁ δὲ* (Dionysius) *μαινόμενος καὶ ὡς ἔοικεν ἰχθυοπώλης. Πολύζηλος Ὁ μαινόμενος ἐκεινοσί κτλ.*

II (2, 872) 12

Ἀλλ' οὐ τρυγερὰ τὰ φθέγματ' οὐδὲ γλύξιδας.

Pollux II 118: *καὶ τρυγεροὺς τὰ φθέγματα, ὡς ἔφη Πολύζηλος ὁ κωμικός Ἀλλ' οὐ τρυγερὰ τὰ φθέγματα οὐδὲ γλύξιδας.* Ita cod. Par. A apud Bekkerum. Pro *τρυγεροὺς* et *τρυγερὰ* vulgo legitur *πρᾳοτέρους* et *πρᾳότερα.* Verba postrema *οὐδὲ γλύξιδας* ex eodem accesserunt. Pro iis Falckenb. *οὐδὲ γλυκίονα.*

SANNYRIO

ΓΕΛΩΣ

I (2, 873) 1

Πέλανον καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ θεοί,
ἃ καλεῖτε σεμνῶς ἄλφιθ' ὑμεῖς οἱ βροτοί.

Harpocratio s. v. *πέλανος* p. 149 25: *λέγεται δὲ πέμματά τινα τοῖς θεοῖς γινόμενα ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἅλω. Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτί φησι Πέλανον κτλ.* Sannyrionis nomen addidit Maussacus. Versu altero pro *σεμνῶς* Lobeckius Aglaoph. p. 868 coniicit *γυμνῶς.* Lenius fuerit *καλεῖτ' ἀσέμνως.*

II (2, 873) 2

Ὦ βατίδες, ὦ γλαύκων κάρα.

Athenaeus VII p. 286 c de *βατὶς* pisce disserens: *Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτι Ὦ βατίδες, ὦ γλαύκων κάρα.*

3 III (2, 877)

Aelianus H. A. XII 10: *Δημήτριος ἐν τῇ Σικελίᾳ τῷ δράματι μέμνηται ὅτι καὶ τῇ πυγῇ λαλοῦσιν αἱ τριγόνες.*

EX INCERTIS FABVLIS

4 I (2, 877)

Ἢ σῦκον ἢ φάσηλον ἢ τοιοῦτό τι.

Athenaeus II p. 56 a: *Φάσηλοι . . . Δημήτριος Ἢ σῦκον κτλ.*

5 II (2, 878)

Σφόδρ' εὐάλωτόν ἐστιν ἡ πονηρία·
εἰς γὰρ τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσ' ἀεί
ἀφρόνως ἁπαντᾷ καὶ προπετῶς συμπείθεται.

Stobaeus Floril. II 1 in titulo *περὶ κακίας. Δημητρίου Σφόδρ' εὐάλωτον κτλ.* Vs. 2 legebatur *ἀποβλέπουσα* sine *ἀεί.* A *ἀποβλέπουσιν.* Correxit Grotius. Vs. 3 Valckenar. *ἅπαντα.*

APOLLOPHANES

Δ Α Λ Ι Σ

1 I (2, 879)

Athenaeus XI p. 467 f postquam de *δεῖνος* (*δῖνος*) poculi nomine egit: *ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεως, ὡς Ἀπολλοφάνης ἐν Δαλίδι παρίστησιν οὕτωσί Δεῖνος τι δεινος καὶ καλαθίσκος οὗτοσί.* Ita cod. A omisso accentu. Vulgo *δεῖνος τὶς δεινός.* Hermannus de metris p. 166 *δῖνός τε δεινός.* Schweighaeuserus

Ἀπολλοφάνης ἐν Ἰφιγένοντι Κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις. Eadem omisso fabulae titulo Suidas s. v. *ὑπωπιάζειν.*

II (2, 880) 4

Harpocratio p. 5 9. *Ἀδελφίζειν: ἀδελφὸν καλεῖν παρ' Ἰσοκράτει . . . καὶ Στράττιδι ἢ Ἀπολλοφάνει ἐν Ἰφιγένοντι.* Respexit Photius p. 8 15.

K R H T E Σ

I (2, 880) 5

Πρώτιστα δέ
τῶν μυρρινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν βούλομαι,
ἃς διαμασῶμ' ὅταν τι βουλεύειν δέῃ,
τὰς φιβάλεως τὰς πάνυ καλὰς στεφανωτρίδας.

Athenaeus III p. 75 c: *καὶ τὰς μυρρίνας δὲ φιβαλέας λέγουσιν, ὡς Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησί Πρώτιστα δὲ κτλ.* Legebatur *Ἀντιφάνης.* V. Hist. crit. p. 267. Vs. 4 legebatur *τασδὶ* (*τὰς δὲ* AB) *φιβάλεως πάνυ.* Respicit Photius p. 646 22 et Etymolog. M. p. 793 27.

II (2, 881) 6

Καὶ λεπαστά μ' ἀδύοινος εὐφρανεῖ δι' ἁμέρας.

Athenaeus XI p. 485 e de *λεπαστῇ* disserens: *Ἀπολλοφάνης δὲ Κρησί Καὶ λεπαστά μ' κτλ.* Libri *καὶ λεπαστὰν δ' ἀδύοινον εὐφραίνει.* Correxit Porsonus, nisi quod *ἡμέρας* reliquit.

III (2, 881) 7

Hesychius, *Θεοὶ ξενικοί: παρὰ Ἀθηναίοις τιμῶνται οὓς καταλέγει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησίν.* Apud Photium p. 616 15 *Ἀριστοφάνης δὲ ξυγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ὕην,* forsan *Ἀπολλοφάνης* legendum.

IV (2, 881) 8

Photius p. 281 19. *Μυσικάρφης: ὄνομα Μυσικάρφους· οὗ μνημονεύει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησίν.* Hesychius v. *Μυσίκαρφι: ὄνομα γάρ ἐστι Μυσίκαρφος, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀπολλοφάνης ὁ κωμικός. ὥς τινες δὲ τὸν Ἀρχίμαχον.*

EX INCERTIS FABVLIS

I (2, 882) 9

Aelianus Hist. anim. VI 51 fabulam de asino serpente et de senectute cum ab aliis tum ab Apollophane poeta comico narratam dicit.

10 II (2, 882)

Photius p. 624 21. Ὑπετέθυπτο: ὑπεκαίετο καὶ κέκνιστο· Ἀπολλοφάνης. Cfr. Etymol. M. p. 780 24.

Ner 251 D
εξανδρίζειν

CEPHISODORVS

ΑΜΑΖΟΝΕΣ

1. 2 I II (2, 883)

Σκώπτεις μ', ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι.

Photius p. 337 19. Ὄνος ὕεται: ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων. Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι Σκώπτεις μ', ἐγὼ κτλ. Eadem Suidas v. ὄνος ὕομαι. Athenaeus XIV p. 629 c: τὴν δ' ἀπόκινον καλουμένην ὄρχησιν, ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ἀμαζόσιν.

ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ

3 I (2, 883)

Ἔπειτ' ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι πρίω
μύρον ἴρινον καὶ ῥόδινον, ἄγαμαι Ξανθία·
καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρίω μοι βάκχαριν.
Β. ὦ λακκόπρωκτε, βάκχαριν τοῖς σοῖς ποσίν
ἐγὼ πρίωμαι; λαικάσομ' ἄρα. βάκχαριν;

Athenaeus XII p. 553 a: ἔθος δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ τοὺς πόδας τῶν τρυφώντων ἐναλείφειν μύροις, ὡς Κηφισόδωρος μὲν ἐν Τροφωνίῳ φησὶν Ἔπειτ' ἀλείφεσθαι ... πρίω μοι βάκχα-

[redacted]

Pollux VII 87 de sandaliis disserens: *καὶ Κηφισόδωρος Τροφωνίῳ Σανδάλια κτλ.* Respicit Clemens Alex. Paed. II p. 240 P. *αἰσχρὰ γοῦν ἀληθῶς τὰ σανδάλια ἐκεῖνα, ἐφ' οἷς ἐστι τὰ χρυσᾶ ἄνθεμα.* Vs. 3 fortasse *ὡσπερεὶ θεράπαιν'*.

III IV (2, 884. 885) 5. 6

Athenaeus XV p. 667 d: *ὅτι δὲ ἆθλον προὔκειτο τῷ εὖ προεμένῳ τὸν κότταβον προείρηκε μὲν καὶ ὁ Ἀντιφάνης· ᾠὰ γάρ ἐστι καὶ πεμμάτια καὶ τραγήματα. ὁμοίως δὲ διεξέρχονται Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ καὶ Καλλίας.* Pollux VII 40: *τὴν δὲ σμηκτρίδα Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ εἴρηκεν.* Pro his MS Iungermanni habet: *τὴν δὲ σμικτρίδα γῆν Εὔπολις εἶπεν.. καὶ ἄλλοι.* Cfr. ad Nicocharis Fragm. p. 466.

Υ Σ

I (2, 885) 7

Ὦ καὶ λέων καὶ μυγαλῆ καὶ σκορπίος.

Herodianus dict. solit. p. 39 10: *κέχρηται δὲ τῷ ὀνόματι (μυγαλῆ) Κηφισόδωρος ἐν Ὑῒ εἰπών Ὦ καὶ λέων κτλ.* Ita enim haec correxi.

II (2, 885) 8

Κρεάδιόν τι φαῦλον ἢ ταρίχιον.

Athenaeus III p. 119 d de voce *ταρίχιον* agens: *καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ὑῒ Κρεάδιόν τι κτλ.*

III (2, 885) 9

Οὐδ' ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης.

Athenaeus VIII p. 345 f de voce *ὀψοφάγος* disserens: *Κηφισόδωρος Ὑῒ Οὐδ' ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης.*

IV (2, 885) 10

Athenaeus XV p. 701 a: *λυχνοκαυτίαν δὲ ἣν οἱ πολλοὶ λέγουσι, λυχναψίαν Κηφισόδωρος ἐν Ὑῒ.* Non recte haec interpretatur Eustathius ad Odyss. 1571 22 *λέγει δὲ ὁ Ναυκρατίτης ῥήτωρ καὶ ὅτι λυχνοκαυτίαν ἔφη Κηφισόδωρος, ἣν οἱ πολλοὶ λυχναψίαν.*

V (2, 886) 11

Pollux X 109. 110 ubi instrumenta culinaria enumerantur: *τὸν δὲ φρυγέα καὶ αὐτὸν ὡς σκεῦος μαγειρικόν, εἴτε τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἔφρυγον, εἴτε τὸ φρύγετρον, ὡς ὁ κωμικὸς Θεόπομπος ἐν Σειρῆσιν ὑποδηλοῖ λέγων "Φρυγεὺς θυεία λήκυθος." καὶ μὴν καὶ Κηφισοδώρου ἐν Ὑῒ εἰπόντος Σπονδὴ δὲ παρὰ*

τῶν ὁλκάδων καὶ καταφαντισγός. In his verba inde a *καὶ μὴν* usque ad *καταφαντισγὸς* accesserunt ex cod. Falck. Non expedio.

EX INCERTIS FABVLIS

12. 13 I II (2. 886)

Ἄγε δὴ τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενήσεται:

Athenaeus XI p. 459 d: *ἄγε δὴ . . . γενήσεται: κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν Κηφισόδωρον.* Pollux IV 175: *τὰ δὲ ὀνομαζόμενα στάθμια σταθμὰ στάσιμα καὶ ἐπίσταθμα ὠνόμασε Κηφισόδωρος ὁ κωμικός.* Haec fortasse ita sunt corrigenda, ut quae ab aliis *στάθμια*, *σταθμὰ* et *ἐπίσταθμα* appellentur, ea Cephisodorus *στάσιμα* nominasse dicatur. Eo certe ducit alius Pollucis locus X 126: *στάσιμα δὲ τὰ σταθμὰ Κηφισόδωρος κέκληκε.* Itaque *στάσιμα* ante *ὠνόμασε* transponendum videtur.

EPILYCVS

Κ Ω Ρ Α Λ Ι Σ Κ Ο Σ

I (2. 887)

Athenaeus IV p. 133 b: *ἔστι δὲ ὁ νεῤῥίπτος ζῷον ὅμοιον τέττιγι καὶ τιγονίῳ (τεττιγονίῳ) ὡς Σπεύσιππος παρίστησιν ἐν τέταρτῳ Ὁμοίων. μνημονεύει αὐτῶν Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ.* Photius p. 592 11: *Τεττιγονίον ὅμοιον τέττιγι. Ἐπίλυκος Κωραλίσκῳ.*

II (2. 887)

Ποττὰν [illegible]

[redacted]

σοι P *παραγγέλωσι* B. Bergkius *πάρα Γέλλωσιν* h. e. *πάρεισιν Εἴλωσιν*. Quae sequuntur in libris ita scripta sunt: *πολλὰ οἱ κάρτα*. Casaubonus *πολλοὶ καὶ ἄρτοι* (*κἄρτοι*). Postrema libri ita exhibent: *δωδέμοστοι μάλα ἁδύς*. Vnus B *δωδέμοστος*. Pro *ἁδύς* VL *ἀδεῖς*. Corruptam vocem *δωδέμοσιοι* vel *δωδέμοστος* Casaubonus in *ζωμός*. Schweighaeuserus et Dindorfius in *σδωμὸς* mutabant. Bergkius *δωμός τις*, allato Etymol. M. p. 316 56.

III—V (2, 888. 889) 3–5

Athenaeus XIV p. 650 e: *Ἐπίλυκος Κωραλίσκῳ Μῆλα καὶ ῥόας λέγεις*. Photius p. 490 25. *ῥοιάς*: *Ἴωνες· ἄνευ δὲ τοῦ ῑ ῥοάς. οὕτως Ἐπίλυκος*. Scribe *ῥόας*. Athenaeus XV p. 691 c: *τῆς δὲ λεγομένης σάγδας — Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ Βάκκαρίς τε καὶ σάγδας ὁμοῦ*. Grammaticus Bekkeri p. 411 17. *Ἀριστοφάνης δὲ Προαγῶνι καὶ Ἐπίλυκος Κωραλίσκῳ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἀντλίον κεκλήκασιν*.

EX INCERTIS FABVLIS

I—III (2, 889) 6–8

Athenaeus I p. 28 c: *Χίου δὲ οἴνου καὶ Θασίου μέμνηται Ἐπίλυκος Χῖος καὶ Θάσιος ἠθημένος*. Photius p. 63 23. *Ἠθημένος*: *διυλισμένος. οὕτως Ἐπίλυκος*. Photius p. 353 15. *Ὀστολόγος*: *παρὰ Ἐπιλύκῳ. καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι*. Idem p. 657 16. *Ψωμός*: *ὡς ἡμεῖς. Ἐπίλυκος*.

EVTHYCLES

ΑΣΩΤΟΙ Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

(2, 890) 1

Πρῶτος μὲν εἶδεν εἰ χιὼν ἐστ' ὠνία,
πρῶτον δ' ἐκεῖνον σχαδόνα δεῖ πάντως φαγεῖν.

Athenaeus III p. 124 b de nivis in vino usu disserens: *Εὐθυκλῆς δ' ἐν Ἀσώτοις ἢ Ἐπιστολῇ Πρῶτος μὲν κτλ.* Vs. 1 *πρῶτον* BP. *οἶδεν* pro *εἶδεν* P.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

(2, 890) 2

Suidas, *Βοῖς ἕβδομος*: *πέμματα κέρατα ἔχοντα. κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαοῖς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸν βοῖν παρατιθέντες καὶ τὸ ἕβδομον. ὅτι ἐπὶ ταῖς ἕξ σελήναις ἐπεθύετο οὗτος ἕβδομος, ὡς Εὐθυκλῆς ἐν Ἀταλάντῃ*.

AVTOCRATES

T Y M Π A N I Σ T A I

1 (2, 891)

Οἷα παίζουσιν φίλαι
παρθένοι Λυδῶν κόραι,
κοῦφα πηδῶσαι κόμαν,
κἀνακρούουσαι χεροῖν,
5 *Ἐφεσίαν παρ' Ἄρτεμιν*
κάλλιστ' ἄν, καὶ τοῖν ἰσχίοιν
τὸ μὲν κάτω τὸ δ' αὖ
εἰς ἄνω ἐξαίρουσα,
οἷα κίγκλος ἅλλεται.

Aelianus H. A. XII 9 de motacilla ave disserens: *μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ὄρνιθος τοῦδε Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Ἀμφιαράῳ — καὶ Αὐτοκράτης ἐν Τυμπανισταῖς Οἷα παίζουσιν φίλαι κτλ.* Vs. 3 unus liber *πηδῶσι.* Ibid. *κόμαν* omnes praeter unum, qui habet *κόμας.* Fiorillo Observ. in Athen. p. 109 *πόδας.* Lobeck Aglaoph. p. 1086 *κομῶσαι.* Vs. 4 Lobeckius *κἀνακρούουσαι χορείαν.* Vs. 6 *καλλίσταν* duo codd. Lobeckius *κάλλιστα.* Vs. 7 Fiorillo *τοῦτο μὲν* coniecit; unus liber *τὼ μέν.* Ibidem pro *αὖ* Vind. *αὖθις.* Vs. 8 Iacobsius tentabat *εἰς ἄνω ἐξαίρουσ' ἀεί.* Fortasse scribendum *ἐξεπαίρουσ' εἰς ἄνω.* Vs. 6—8 nemo desideraret si abessent.

EX INCERTA FABVLA

2 (2, 892)

Ἀμνοὶ δὲ βληχάζουσιν ὑπ' ἀγαλαξίας.

Grammat. Bekkeri p. 336: *Ἀγαλακτία. Αὐτοκράτης Ἀμνοὶ δὲ βληχάζουσιν ὑπ' ἀγαλαξίας.* Pollux III 50 *τὸ μὴ ἔχον γάλα ἀγαλακτίαν τινὲς ὠνόμασαν,* ubi Bekkerus *ἀγαλακτιῶν* edidit ex A.

FRAGMENTA POETARVM

COMOEDIAE MEDIAE

ANTIPHANES

ΑΓΡΟΙΚΟΣ

I (3, 3) 1

Καὶ πρῶτα μέν
αἶρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος
Δηὼ βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται φίλον·
ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη,
χλόην καταμπέχοντα, σάρκα νεογενῆ.
Β. τί λέγεις; Α. τραγῳδίαν περαίνω Σοφοκλέους.

Athenaeus IX p. 396 b de πνικτοῖς κρεαδίοις disserens: τιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ Καὶ πρῶτα μὲν κτλ. Vs. 3 Δηὼ Casaubonus, libri Δημήτηρ. Vs. 6 pro περαίνω, quae Casauboni emendatio, libri παραινῶ.

II (3, 4) 2

Ἔστιν δ' ἑταίρα τῷ τρέφοντι συμφορά·
εὐφραίνεται γὰρ κακὸν ἔχων οἴκοι μέγα.

Athenaeus XIII p. 567 d: Ἔστιν δ' ἑταίρα, ὡς Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀγροίκῳ, τῷ τρέφοντι κτλ.

III (3, 4) 3

Ὡς δὴ σύ τι
ποιεῖν δυνάμενος ὀρτυγίου ψυχὴν ἔχων.

Athenaeus IX p. 392 e: ὑποκοριστικῶς δὲ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν αὐτοὺς (τοὺς ὄρτυγας) κέκληκεν ὀρτύγια — Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ ὀρτύγιον εἴρηκεν οὕτως Ὡς δὴ σύ τι κτλ.

IV (3, 4) 4

Ὅλην μύσας ἔκπινε. Β. μέγα τὸ φορτίον.
Α. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστιν ἐμπείρως ἔχων.

Athenaeus X p. 445 f: μετὰ ταῦτα ὁ Οὐλπιανὸς προπιών τινι τῶν ἑταίρων ἔφη Ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὦ φιλότης, ὃς ἐν Ἀγροίκοις φησίν, Ὅλην μύσας κτλ. Vs. 1 ὅλη ην μύσας A ὅλη κωμύσας B. Emendavit Schweighaeuserus.

V (3, 5)

Ἀρμόδιος ἐπεκαλεῖτο. παιὰν ᾔδετο.
μεγάλην Διὸς σωτῆρος ἄκατον ἦρέ τις.
aeus XV p. 692 f: Ἀντιφάνης μὲν γὰρ Ἀγροίκοις ἔφη
ἐπεκαλεῖτο κτλ. Vs. 1 ἐπεκαλεῖτο Koppiersius Observ.
bri ἐκαλεῖτο.

VI (3, 5)

Κραμβίδιον ἑφθὸν χάριεν ἀστεῖον πάνυ.
llux VI 54: Ἀντιφάνης τὴν ῥάφανον κραμβίδιον λέγει
ροίκῳ Κραμβίδιον κτλ.

VII (3, 5)

Ῥαγδαῖος, ἄμαχος. πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς.
Photius p. 480 20 et Suidas: Ῥαγδαίους: κατὰ μεταφορὰν
ὸ τῶν ὄμβρων τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους.
ντιφάνης Ἀγροίκοις Ῥαγδαῖος κτλ.

VIII—XI (3, 5, 6)

-11 Antiatticista p. 93 27. Ἐπίδημος: ἀντὶ τοῦ ἔνδημος. Ἀν-
τιφάνης Ἀγροίκῳ. Antiphanem fortasse respexit Pollux IX 9:
τὸ ἔνδημον πλῆθος. τάχα δὲ καὶ τὸ ἐπίδημον. Ita enim cor-
rexit Koppiersius Observ. phil. p. 13. Idem p. 97 5. Ἐκ δια-
δοχῆς: τὸ ἐν μέρει. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. Idem p. 105 5:
Καθαρὸς δοῦλος: οἱονεὶ ἀπηκριβωμένος. Ἀντιφάνης
Ἀγροίκῳ. Idem p. 108 7: Μεῖζον μεῖζον. μικρὸν μι-
κρόν. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ.

De aliis huius fabulae fragmentis v. ad Butalionem et ad
Κουρίδος Fragm. II.

Α Δ Ε Λ Φ Α Ι

(3, 6)

...ψει: ἀντὶ τοῦ ὑποστρέψαι
... l. l. p. 7 citat

Κατάλυσιν: *καὶ ταύτην ἐπαιτιῶνται. Ἀντιφάνης Ἀδώνιδι.* Pro *ταύτην* Ruhnkenius dissert. de Antiphonte p. 254 citat *τοῦτο.*

ΑΘΑΜΑΣ

(3, 7) 16

Χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων,
ἀξυνακόλουθος, ξηρός, αὐτολήκυθος.

Pollux X 62: *καὶ αὐτοληκύθους δέ τινας Δημοσθένης... ὀνομάζει, οὓς σαφέστερον ἄν τις ἐν τῷ Ἀντιφάνους Ἀθάμαντι καλῆσθαι λέγοι Χλαμύδα κτλ.* Vs. 2 *ἀξυνακόλουθος* Salmasius pro *ξυνακόλουθος.*

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ

(3, 7) 17

Antiatticista p. 81 15. *Ἀναβῆναι*: *ἀντὶ τοῦ ἀναχωρῆσαι. Ἀντιφάνης Αἰγυπτίοις.* Legendum videtur *ἀναδῦναι.*

ΑΙΟΛΟΣ

I (3, 7. 8) 18

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
πληγείς, τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς
κατεῖχέ θ' αὑτόν· εἶτα παραλαβών ποτε
οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει
τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας,
νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο.

Athenaeus X p. 444 c: *ἐν δὲ Αἰόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινὰ πράττουσιν οἱ πλέον πίνοντες φησί Μακαρεὺς ἔρωτι κτλ.* Ex ipso dramatis prologo haec ducta esse suspicor. Duo priores versus ex Euripide adscivisse Antiphanem haud improbabilis coniectura est Valckenarii ad Hippol. 1303. Vs. 4 *θνητοῖς* PVL *θνητὸς* B *θνητῶν* AC.

II (3, 8) 19

Τοῦτον οὖν
δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος
ἀσκὸν καλοῦσι πάντες οὐπιχώριοι.

Athenaeus XII p. 552 f: *πολλῷ οὖν κάλλιόν ἐστι τοιοῦτόν τινα εἶναι τὴν ἰδέαν ἢ ὥς φησιν Ἀντιφάνης ἐν Αἰόλῳ Τοῦτον οὖν κτλ.* Cfr. Eustathius ad Odyss. p. 1646 14.

ΑΚΕΣΤΡΙΑ

20 I (3, 9)

Κρέας δὲ τίνος ἥδιστ' ἂν ἐσθίοις; τίνος;
Β. εἰς εὐτέλειαν. τῶν προβάτων μὲν οἷς ἔνι
μήτ' ἔρια μήτε τυρός, ἀρνός, φίλτατε.
τῶν δ' αἰγιδίων κατὰ ταὔθ' ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ,
ἐρίφου· διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἁδρῶν
ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι.

Athenaeus IX p. 402 d: *τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμῳδιοποιοῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδίστην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὠσὶ μᾶλλον ἢ τῇ φάρυγγι, ὥσπερ τὰ παρ' Ἀντιφάνει μὲν ἐν Ἀκεστρίᾳ Κρέα δὲ τίνος κτλ.* Vs. 1 scripsi *κρέας* pro *κρέα*, quod non dicitur ultima producta. Vs. 4 *αἰγιδίων* Dobraeus Adv. II p. 323. Libri *αἰγείων*. Vs. 6 *φαῦλ'* B *φαῦλα* AP *φαυλότατ'* CVL.

21 II (3, 10)

Ἦν γάρ τι ἐργαστήριον τῆς οἰκίας;
Β. [οὐκ ἦν μὰ τὸν Δί', ἀλλὰ δὴ] τὸ κλισίον,
ὃ πρίν ποτ' ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βουσὶ σταθμός
καὶ τοῖς ὄνοις, πεποίηκεν ἐργαστήριον.

Pollux IV 125: *τὸ δὲ κλίσιον ἐν κωμῳδίᾳ παράκειται παρὰ τὴν οἰκίαν παραπετάσματι δηλούμενον, καὶ ἔστι μὲν σταθμὸς ὑποζυγίων. καὶ αἱ θύραι αὐτοῦ μείζους δοκοῦσι καλούμεναι κλισιάδες, πρὸς τὸ καὶ τὰς ἁμάξας εἰσελαύνειν καὶ τὰ σκευοφόρα. ἐν δὲ Ἀντιφάνους Ἀκεστρίᾳ καὶ ἐργαστήριον γέγονε τὸ καλούμενον κλίσιον. φησὶ γοῦν εἰ γὰρ δι' ἐργα-*

[redacted]

διψῶσα, μόνος οἶδ' ὥς γ' ἐμοὶ κεράννυται,
οὔθ' ὑδαρὲς οὔτ' ἄκρατον. οἶδα δ' ἐγώ ποτε
πιοῦσα.

Athenaeus X p. 441 b: *οἷαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι ...ύουσαι αἱ γυναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ ...ντιζομένῃ οὕτω Γείτων κτλ.* Vs. 2 *ἔλθω* Casaubonus pro *...ών*. Vs. 3 ante Casaubonum *οἶδεν*. B *εἶδεν*. Vs. 4 fort. *...' ἐγώ ποτε.*

ΑΛΕΙΠΤΡΙΑ

(3, 11) 25

Ἐὰν δὲ τοὐργαστήριον ποιῆτε περιβόητον,
κατασκεδῶ, νὴ τὴν φίλην Δήμητρα, τὴν μεγίστην
ἀρύταιναν ὑμῶν ἐκ μέσου βάψασα τοῦ λέβητος
ζέοντος ὕδατος· εἰ δὲ μή, μηδέποθ' ὕδωρ πίοιμι
ἐλευθέριον.

Athenaeus III p. 123 b: *ὅτι γὰρ οἴδασιν θερμὸν ὕδωρ ... ...τιφάνης Ἀλειπτρίᾳ, φέρεται τὸ δρᾶμα καὶ ὡς Ἀλέξιδος, ...ν δὲ τοὐργαστήριον κτλ.* Vs. 2 *καταπερδῶ* B. Vs. 4 *μὴ* lidit Casaubonus. Ibid. *πίοιμ'* BP.

ΑΛΙΕΥΟΜΕΝΗ

I (3, 12. 13) 26

Τὰς σηπίας δὸς πρῶτον. Ἡράκλεις ἄναξ,
ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μὴ φῶσί σε,
Δωριάς, ἁλοὺτους σηπίας εἰληφέναι.
5 *τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας*
ἀπόδος· παχύς γε, νὴ Δί'. Ὦ Ζεῦ τίς ποτε,
ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδετ' ἄρτι τῶν φίλων;
οὐδεὶς ὃς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολάς.
ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιά
10 *τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·*
κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν.
καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας
ἔχοντ' ἀκάνθας τουτονὶ τίς λήψεται
πρῶτος προσελθών; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ
15 *τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὑτοσί,*
ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται.
καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιθαρῳδοῖς ὡς σφόδρα
ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκὼς λανθάνει.
ἀνδρῶν δ' ἄριστον κωβιὸν πηδῶντ' ἔτι

20 πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·
ἁδρὸς γάρ ἐστιν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται·
ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ὡρμηκυῖα γάρ.
ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγόνα
χωρὶς Θεανοῖ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους.

Athenaeus VIII p. 338 e: Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἁλιευομένῃ φιληδοῦντάς τινας καταλέγων ἰχθύσι φησί Τὰς σηπίας κτλ. Vs. 1 τὰς σηπίας δός Casaubonus. Libri τῆς σηπιάδος. Vs. 4 ἀλούτους Iacobsius Addit. p. 185. ἀλλ' οὔε A ἀλλ' οὐκ B ἀλλ' οὐδὲ PVL. Vs. 7 ἄρτι cum futuro coniunctum labentis graecitatis est. Malim igitur ἄρα. Vs. 12 respicit Athenaeus XIII p. 586 a: μνημονεύει δ' αὐτῆς (Sinopae) Ἀντιφάνης ἐν Ἁλιευομένῃ. Vs. 13 τουτονὶ τίς Schweighaeuserus. libri τοῦτον εἴτις. Vs. 14 Μισγόλας AC Σμιγόλας PVL. Vs. 16 Athenaeus l. l. p. 339 b: πιθανώτατ' ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν Μισγόλαν κεκωμῴδηκεν ὡς ἐσπουδακότα περὶ κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς ὡραίους. Vs. 19 ἀνδρῶν δ' ἄριστον Casaubonus. ἄνδρωτ' ἄριστον A. ἀνδρωτάριστον PVL. Vs. 24 θεάνοι BP θεάν οι A. Quae sequuntur verba ABP ita exhibent δ' εὑρέθη κ' ἀντιρρόπους. Correxit primus Iacobsius. Idem postea ex Porsoni Adversariis editum est.

27. 28 II III (3, 15)

Pollux IX 29: ἀλλὰ μὴν καὶ δεκατώνια. κέχρηται δὲ τῷ ὀνόματι Ἀντιφάνης ἐν Ἁλιευομένῃ. Photius p. 348 8. Ὁρμιάν: Ἀντιφάνης Ἁλιευομένῃ. Pro ὁρμιὰ Atticistae requirebant opinor λίνον

latere in titulo Corp. Inscr. I p. 354 acute vidit editor.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ

(3, 16) 32

Antiatticista p. 106 24. Λείψας: ἀντὶ τοῦ λιπών. Ἀριφάνης Ἀνδρομέδᾳ. Fortasse Ἀντιφάνης legendum esse mi Hist. crit. p. 325. Cfr. infra ad Metrophontem.

ΑΝΤΑΙΟΣ

(3, 17) 33

Ὦ τᾶν, κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί
ὁ γέρων; Β. ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλληνικός·
λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός,
πιλίδιον ἁπαλόν, εὔρυθμος βακτηρία,
βαιὰ τράπεζα· τί μακρὰ δεῖ λέγειν; ὅλως
αὐτὴν ὁρᾶν γὰρ τὴν Ἀκαδήμειαν δοκῶ.

Athenaeus XII p. 544 f: Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀνταίῳ περὶ τῶν φιλοσόφων τρυφερότητος διαλεγόμενός φησιν Ὦ τᾶν . Vs. 2 λέγων pro γέρων B. Ibidem P ἀποτηρῶν pro ἀπὸ ;. Vs. 3 Dobraeus Adv. II p. 340 pro φαιὸς frustra coniicit νός. Vs. 5 βαιὰ L βεβαία ABPV. Ib. pro μακρὰ C μικρόν. . 6 Dindorfius Ἀκαδήμειαν. libri Ἀκαδημίαν.

ΑΝΤΕΙΑ

I (3, 18) 34

Ἐν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' ἔνεστι, φίλτατε;
Β. ἐν ταῖς τρισὶν μὲν χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός.

II (3, 18)

Πρὸς τῷ μυροπώλῃ γενόμενον κατελίμπανον
αὐτὸν περὶ μύρον * * * * * * * *
* * * * *μέλλει τε συνθείς σοι φέρειν*
τὰ κινναμώμινα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα.

Athenaeus XV p. 690 a: *μνημονεύει τοῦ μυροπώλου τούτου τοῦ Πέρωνος καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀδμήτῳ καὶ Ἡδυχάρει. Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀντείᾳ Πρὸς τῷ μυροπώλῃ κτλ.* Vs. 1 Schweighaeuserus *πρὸς τῷ Πέρωνι γενόμενον.* Vs. 2 pro *περὶ μύρον* Canterus *Πέρωνι.* Ego Clintonum sequutus sum Museo Philol. I p. 565, qui partem lacunae ita suppleri posse putabat *αὐτὸν περὶ μύρον τῷ Πέρωνι.* Aliter Bergkius Comment. p. 407. Vs. 4 *κινναμώμινα* pro *κιννάμωνα* scripsit Schweighaeuserus.

36 III (3, 19)

Ταῖς δ' ἐνδύτοις στολαῖσι τετραγῳδημέναις,
σκελέαις, τιάραις.

Pollux VII 59: *τὰς δὲ ἀναξυρίδας καὶ σκελέας καλοῦσι. τὸ μὲν ὄνομα καὶ παρὰ Κριτίᾳ ἐστὶν ἐν ταῖς Πολιτείαις. Ἀντιφάνης δ' αὐτὸ ἐν Ἀντείᾳ παρεξηγεῖται Ταῖς δ' ἐνδύτοις κτλ.* Vulgo *ταῖς δ' ἐν αὐταῖς,* A *δ' ἐν αὐτοῖς.* Correxit Porsonus Adv. p. 283. Altero versu vulgo *σκελέαις καὶ τιάραις.* Codd. A et V Kühn. *σκελέαι σπάραις,* h. e. *σκελέαις, τιάραις.*

ΑΝΤΕΡΩΣΑ

37 (3, 19)

Antiatticista p. 106 5. *Λαγγάζει: ἀντὶ τοῦ ἐνδίδωσι Ἀντιφάνης Ἀντερώσῃ.* Id vocabulum alii *λογγάζειν* scribebat

[redacted]

5 εἰς ἄφοδον ἐλθὼν ὅμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται,
ἂν σκοπῇ τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια
τὰς φλέβας θ' ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω
τεταμένας, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος.

Athenaeus X p. 444 b: τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν γίνεται. διὸ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδίᾳ φησίν Οὔτε γὰρ κτλ. Vs. 2 οὐδαμῶς C. Vs. 3 φρονεῖν P. Vs. 4 δηλαδὴ supplebat Grotius Exc. p. 603. ὦ πάτερ Iacobsius. Totum versum delet L. Dindorfius Thes. L. G. s. v. μικρόν. Vs. 5 αὐτὸν AC αὐτὸν PVL. Vs. 7 θ' addidit Dindorfius.

II (3, 20) 40

Athenaeus XIII p. 586 a: περὶ μὲν τῆς Σινώπης Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν ἕκτῳ Κωμῳδουμένων φησὶν ὅτι Ἄβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι. μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι καὶ ἐν Κηπουρῷ.

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ

(3, 21) 41

Καὶ τότε
περιπατήσεις κἀπονίψει κατὰ τρόπον
τὰς χεῖρας, εὐώδη λαβὼν τὴν γῆν.

Athenaeus IX p. 409 d: περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς χεῖρας Ἐπιγένης ἢ Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ οὕτως Καὶ τότε κτλ. Vs. 2 Iacobsius πτέριν πατήσεις. Dindorfius τότε | καὶ περιπατήσεις.

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗ

(3, 21) 42

Τίς δ' ἐγχέλειον ἂν φάγοι
ἢ κρανίον σινόδοντος;

Athenaeus VII p. 322 c: σινόδοντα δὲ αὐτὸν (συνόδοντα) λέγει διὰ τοῦ ἰῶτα Δωρίων — Ἀντιφάνης δὲ ἐν Ἀρχιστράτῃ (Ἀρχεστράτῃ) Τίς δ' ἐγχέλειον κτλ.

ΑΡΠΑΖΟΜΕΝΗ

(3, 21) 43

Λαβὼν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν
τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Athenaeus IX p. 401 f: ἵν' οὖν μὴ καὶ σὺ ζητῶν τὸν σίαγρον ἀφανανθῇς, μάθε ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἁρπαζομένῃ οὕτως ὠνόμασε Λαβὼν ἐπανάξω κτλ.

ΑΡΧΩΝ

44 (3, 22)

Ἐν Λακεδαίμονι

γέγονας; ἐκείνων τῶν νόμων μεθεκτέον
ἐστίν. βάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ φιλίτια,
ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, ῥόφει, τοὺς βύστακας
μὴ καταφρόνει, μηδ' ἕτερ' ἐπιζήτει καλά,
ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἴσθ' ἀρχαϊκός.

Athenaeus IV p. 142 f: διακωμῳδῶν δ' Ἀντιφάνης τὰ Λακωνικὰ δεῖπνα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἄρχων φησὶν οὕτως Ἐν Λακεδαίμονι κτλ. Vs 3 εἰς P ἐς VL Ibidem φιλίτια pro φειδίτια Toupius. Vs. 4 ῥόφει pro φόρει Ruhnkenius apud Wyttenbachium ad Plutarchum de S. N. V. p. 25. Quod sequitur praeceptum τοὺς βύστακας μὴ καταφρόνει, nihil habet in quo offendas, si καταφρόνει idem quod κατανόει esse memineris.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ

45 (3, 23)

Τὴν δὲ γραῦν τὴν ἀσθενοῦσαν πάνυ πάλαι, τὴν βρυτικήν,
ῥίζιον τρίψας τι μικρὸν δελεάσας τε γεννικῇ
τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπαστῇ τοῦτ' ἐποίησ' ἐκπιεῖν.

Athenaeus XI p. 485 b: Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀσκληπιῷ Τὴν δὲ γραῦν κτλ. Vs. 1 δὲ Iacobsius pro δή. Ibid. βρυτικήν i. e. *bryti potu impense gaudentem.* Vs. 2 ῥίζιον Dindorfius, vulgo ῥιζίον. Ibidem γεννικῇ pro γεννητικῇ Casaubonus.

[redacted]

Athenaeus XIV p. 618 b: *ἀστείως δὲ αὐτὴν (συναυλίαν) Ἀντιφάνης φανερὰν ποιεῖ ἐν τῷ Αὐλητῇ λέγων Ποίαν, φράσον γάρ κτλ.* Priora non expedio. Vs. 4 libri *αὐτὴ τελετῇ ψεθείθαμεν συντυγχάνεις.* Horum postrema *εἶθ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις* scribenda esse vidit Dindorfius, cetera ego correxi. Vs. 5 P *δέλεται.* Vs. 6 *ἡδύ τι κοινὸν* AB *ἡδυτικὸν* PVL *ἡδὺ* Dindorfio ex *ἤδη* corruptum videtur. Fortasse fuit *ἡδύ τι τὸ κοινόν ἐστιν.* Vs. 7 *προβλήμαθ' οἷς* Casaubonus. *προβλημάθοις* PVL.

ΑΥΛΗΤΡΙΣ Η ΔΙΔΥΜΑΙ

(3, 25) 48

Ὁ μὲν Μενέλεως ἐπολέμησ' ἔτη δέκα
τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναῖκα τὴν ὄψιν καλήν,
Φοινικίδης δὲ Ταυρέᾳ δι' ἔγχελυν.

Athenaeus VIII p. 343 d: *Ἀντιφάνης ἐν Αὐλητρίδι ἢ Διδύμαις Φοινικίδην τινὰ ἐπ' ὀψοφαγίᾳ κωμῳδῶν φησιν Ὁ μὲν Μενέλεως κτλ.* Vs. 1 *μὲν* additum a Koppiersio. *Μενέλεως* P *Μενελάως* VL *Μενέλαος* BC.

ΑΥΤΟΥ ΕΡΩΝ

I (3, 25) 49

Τροφαλίδας τε λινοσάρκους, μανθάνεις; τυρὸν λέγω.

Athenaeus X p. 455 f de griphis disserens: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὐτοῦ ἐρῶντί φησι Τροφαλίδας κτλ.* Eustathius ad Iliad. p. 1339 17: *καὶ τροφαλὶς δὲ κατὰ Ἡρωδιανὸν ἐπὶ τυροῦ, ἧς χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ Ἀντιφάνει ἐν τῷ Τροφαλίδας κτλ. ἵνα εἴη αἰνιγματωδῶς λέγων λινοσάρκους ἤγουν λεπτὰς καὶ ἁπαλὰς τροφαλίδας τὸν τοιοῦτον τυρόν.* Forsan *λιχνοσάρκους* scribendum, cfr. ad Eubuli Ion. II 2. sive malis *λιτοσάρκους* cum Lobeck. Pathol. p. 111.

II III (3, 26) 50. 51

Athenaeus XV p. 678 e: *μνημονεύει δ' αὐτοῦ (κυλιστοῦ στεφάνου) καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἑαυτοῦ ἐρῶντι.* Pollux VII 199: *καὶ κυλιστὸν δὲ εἴρηκεν Ἀντιφάνης.* Pollux X 152: *ἀρυβάλλους δὲ ἐπὶ τοῦ συσπάστου βαλλαντίου ἐν Ἀντιφάνους Αὐτοῦ ἐρῶντι.*

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ

I (3, 26. 27) 52

Α. Πότερ', ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, χύτραν λέγω, ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος

πλαστὸν ἐκ γαίας, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγῃ,
νεογενοῦς ποίμνης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατοθρέμμονα
5 τακεροχρῶτ' εἴδη κύουσαν; Β. Ἡράκλεις, ἀποκτενεῖς
ἄρά μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν χύτρα
Α. εὖ λέγεις. ξουθῆς μελίσσης νάμασιν δὲ συμμιγῆ
μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον, ἐγκαθήμενον
εἰς πλατὺ στέγαστρον ἁγνῆς παρθένου Δηοῦς κόρης,
10 λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν;
ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι; Β. πλακοῦντα βούλομ
Α. Βρομιάδος δ' ἱδρῶτα πηγῆς; Β. οἶνον εἰπὲ συντεμ
Α. λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη; Β. παραλιπὼν ὕδωρ φά
Α. κασιόπνουν δ' αὔραν δι' αἴθρας; Β. σμύρναν εἰπέ,
μακράν,
15 μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν, μηδὲ τοὔμπαλιν λέγων,
ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον, ὥς φασίν τινες,
αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά.

Athenaeus X p. 449 b de griphis disserens: Ἀντιφάνης ἐν δὲ Ἀφροδισίῳ Πότερ' ὅταν κτλ. Vs. 1 πότερ' pro πότερ Koppiers. Observ. p. 33. χύτραν ante λέγω addidit Casaubon Vs. 2 τροχυρυμασίτευκτον BP τρόχου ῥύμασι τευκτὸν AC e Hoesch. et MSS Casauboni. τροχορυμασίτευκτον VL. Vs. γαίας scripsi pro γαίης. Vs. 4 Grotius Excerpt. p. 605 νεογε Pro ποίμνης cod. B ποίμνας. Ibidem pro αὐτῇ scripsi αἱ γαλατοθρέμμονα Dindorfius. libri γαλακτοθρέμμονα. V cod. A τακεροχρῶτι δηκτύουσαν. Similiter ceteri, restituit sonus. Vs. 7 συμμιγῆ Casaubonus; libri συμμιγής. V [illegible] PVL λεπτοσυνθέτου B. Correxit Casaub [illegible] τρυφῶντας. Vs. 13 vulgo λιβά [illegible] δροσώδη.

Stobaeus Flori. CXXIV 27 cum lemmate *Ἀντιφάνους ἐξ Ἀφροδισίου.* Vs. 4 *προσεληλύθασιν* A Voss. et Trinc. Vs. 5 ante Gaisfordum *καταγώγιον.*

III (3, 29) 54

Antiatticista p. 95 32. *Εὐειματεῖν: Ἀντιφάνης Ἀφροδισίῳ.*

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΓΟΝΑΙ

I (3, 29. 30) 55

Τονδὶ λέγω, σὺ δ' οὐ συνίης· κότταβος
τὸ λυχνίον ἐστί. πρόσεχε τὸν νοῦν . . .
. . . . . πέντε νικητήριον.
Β. περὶ τοῦ; γελοῖον. κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον;
5 *Α. ἐγὼ διδάξω καθ' ὅσον ἂν τὸν κότταβον*
ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν —
Β. πλάστιγγα ποίαν; τοῦτο τοὐπικείμενον
ἄνω τὸ μικρόν, τὸ πινακίσκιον, λέγεις;
Α. τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγξ. οὗτος ὁ κρατῶν γίγνεται.
10 *Β. πῶς δ' εἴσεταί τις τοῦτ'; Α. ἐὰν θίγῃ μόνον*
αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ ψόφος
ἔσται πάνυ πολύς. Β. πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ
πρόσεστι καὶ μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης; . . . .
Β. Ὦι δεῖ λαβὼν τὸ ποτήριον δεῖξον νόμῳ.
15 *Α. αὐλητικῶς δεῖ καρκινοῦν τοὺς δακτύλους,*
οἶνόν τε μικρὸν ἐγχέαι, καὶ μὴ πολύν·
ἔπειτ' ἀφήσεις. Β. τίνα τρόπον; Α. δεῦρο βλέπε.
τοιοῦτον. Β. ὦ Πόσειδον, ὡς ὑψοῦ σφόδρα.
Α. οὕτω ποιήσεις; Β. ἀλλ' ἐγὼ μὲν σφενδόνῃ
20 *οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτόσ'. Α. ἀλλὰ μάνθανε.*

Athenaeus XV p. 666 f de cottabi ludo disserens: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς Τονδὶ λέγω κτλ.* Vs. 1 *τονδὶ* Schweighaeuserus. *τονδεὶ* A *τὸν δεῖ* B *τὸν δὴ* PVL. Ibidem *συνίης* VL *συνίεις* P *συνιεὶς* AB. Vs. 2 Athenaeus l. l. p. 666 e: *ἐκάλουν δὲ καὶ κατακτούς τινας κοττάβους. ἔστι δὲ λυχνία ἀναγόμενα πάλιν τε συμπίπτοντα.* Ammonius Differ. verb. p. 90: *λυχνίον μὲν γάρ ἐστιν ἡ λυχνία, ὡς Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς.* Vs. 5 Athenaeus XI p. 487 d: *καλεῖται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κοττάβου ἐφεστηκός, ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον. Ἀντιφάνης Ἀφροδίτης γοναῖς Ἐγὼ διδείξω καθ' ὅν* usque ad vs. 13. Ex Athenaeo locum petiit scholiasta Luciani Lexiph. IV p. 149, ubi ita scriptus legitur:

ιστοφάνης Ἀφροδίτης γοναῖς Ἐγὼ ἐπιδείξω καθ' α
τταβον ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσεις πεσεῖν
τιγγα ποιεῖν τοῦτο τὸ πλάστιγγας δὲ τὸ ὑποκείμενον
ὸ μικρὸν τὸ πινακίσκιον λέγει. ἐὰν δὲ μόνον τύχῃ α
πὶ τὸν μάνην πεσεῖται. Vs. 5 priore loco ἐπιδείξω, ut s
liasta Luciani. Ib. Dindorfius καθ' ὅν· ὃς ἂν τὸν κότταβο
coniectura Schweighaeuseri. Dobraeus Adv. II p. 334 κᾷ
ἂν τὸν κότταβον. Fortasse διδάξω πάνθ'· ὃς ἂν κτλ. V
C ἀφῆς. Ib. verba πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν ex schol. Lu
supplevit Toupius Emend. II p. 472. Vs. 8 respicit Pollux X
ἐν δὲ Ἀντιφάνους Ἀφροδίτης γοναῖς πινακίσκιόν ἐστιν
μένον. Ibid. λέγει schol. Luciani. Vs. 10 θίγῃ Iacobsius
τύχῃ. Post vs. 13 aliquid omisisse Athenaeum ipse indi
Vs. 16 ἐγχέας B nec male, si deleta in fine versus interpunc
ἐγχέας cum ἐφήσεις coniungas. Vs. 18 ὑψοῦ pro ὕψους
raes et Porsonus.

B A K X A I

56 (3, 32)

Ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα
ὅστις γαμεῖ γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·
ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐχὶ φύετ' ἄμπελος.

Athenaeus X p. 441 d: Ἀντιφάνης Βάκχαις Ἐπεὶ δ
Vs. 3 οὐχὶ scripsi pro οὐ.

B A T A L O Σ

57 (3, 32)

Plutarchus V. Demosth. cap. 4: ἦν δ' ὁ Βάταλος,
κατεαγότων· καὶ δραμάτιον

Athenaeus III p. 84 a: *Ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς ἄνω χώρας ἐκείνης κατέβη εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ φυτὸν τοῦτο, ἔστιν εὑρεῖν λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμῳδίας ποιηταῖς, οἳ καὶ περὶ μεγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν κιτρίων μνημονεύειν φαίνονται. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίᾳ Καὶ περὶ μὲν ὄψου κτλ.* Vs. 2 *ταῦτα* B. Vs. 7 *φησὶν* ABP, *φασὶν* VL. Ib. *ταυτὶ εἶναι* AB *ταῦτ' εἶναι* PVL. Ceterum hos Antiphanis versus Eriphum transtulisse in Meliboeam Athenaei constat testimonio.

II (3, 34) 59

Ἐνεγκεῖν ἐξ ἀγροῦ μοι τῶν ῥοῶν
τῶν σκληροκόκκων.

Athenaeus XIV p. 650 e: *Ἀντιφάνης ἐν Βοιωτίᾳ Ἐνεγκεῖν κτλ.* Ante Schweighaeuserum *ῥοιῶν*.

III (3, 34) 60

Καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι
βολβούς.

Athenaeus IX p. 367 f: *ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἴρηκεν (τὸ παροψὶς) Ἀντιφάνης Βοιωτίᾳ Καλέσας κτλ.* Habet etiam **Pollux** X 88, ubi *τε* additum, quod Athenaeus omittit.

IV (3, 34) 61

Athenaeus XI p. 474 e: *ὅτι δὲ καὶ γυναικεῖον κοσμάριόν ἐστι κάνθαρος, Ἀντιφάνης εἴρηκεν ἐν Βοιωτίᾳ.*

ΒΟΜΒΥΛΙΟΣ

I (3, 34) 62

Ἀγγεῖον ἀλφιτήριον κόιξ.

Pollux X 179: *εἴη δ' ἂν καὶ κόιξ ἕν τι τῶν πλεγμάτων, ὃν οἱ μὲν Δωριεῖς κόιν καλοῦσιν — οἱ δὲ Ἀττικοὶ κόικα, ὡς Φερεκράτης Κοριαννοῖ· σαφῶς δὲ αὐτὸ Ἀντιφάνης ἐν Βομβυλίῳ δηλοῖ εἰπών Ἀγγεῖον ἀλφιτήριον ὁ κόιξ ἐστίν.* Correxi ut supra adscriptum est: *ἐστὶν* in uno MS omissum.

II (3, 35) 63

Athenaeus III p. 125 f: *τοῦ κνισολοίχου δὲ καὶ Ἀντιφάνης μνημονεύει ἐν Βομβυλίῳ.* Rectius scribi videtur *κνισολοιχοῦ*.

III (3, 35) 64

Δραχμῆς τὰς προσφόρους
ὑμῖν τροφάς, σκορόδια, τυρόν, κρόμμυα,
κάππαριν . . . πάντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς.

Athenaeus IV p. 161 e: *ἐξὸν κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον τὴν* (praecedit locus ex Antiphanis *Δραπεταγωγῷ*) *ἐν Θ κίῳ λέγοντα δραχμῆς ὠνήσασθαι τὰς προσφόρους ἡμῖν* BC) *τροφάς, σκόροδα, τυρόν, κρόμμυα, κάππαριν· πάντα ἐστὶν δραχμῆς.* Vs. 3 *ἐλάας* supplet Dobraeus.

B O Y Σ I P I Σ

65 I (3, 35)

Βότρυς, ῥόας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα.

Athenaeus II p. 47 d: *Ἀντιφάνης Βότρυς κτλ.* Co Photius p. 306 24. *Ἀντιφάνης Βουσίριδι Βότρυς, ῥόας, νικας, ἕτερα νωταλαῖν.* Idem versus alias Ephippo adscr cuius vide Fab. inc. III.

66 II (3, 35)

Pollux X 65 de sacrificii apparatu dicens: *καὶ κανο ἀναγκαῖον ὑπεῖναι καὶ χέρνιβας καὶ χερνίβιον, εἰπόντος φάνους ἐν Βουσίριδι, καὶ τὸ χερνίβιον πρῶτον ἡ πι σαφής.* Ald. *καὶ τὸ χερνίβιον τοῦτο πρῶτον ἢ πομπῆς.* Falck. *πομπῆς ἀφείς*, sed ita ut litteris *ει* superscriptum Nihil hic video nisi *τὸ χερνιβεῖον* scribendum esse, omiss quod abest a cod. Voss.

67 III (3, 36)

Antiatticista p. 89 32. *Δρᾶμ' ἀκοῦσαι: ἀντὶ τοῦ ματος ἀκοῦσαι. Ἀντιφάνης Βουσίριδι.*

B O Y T A Λ I Ω N

68 (3, 36)

Α. Καὶ μὴν ἑστιάσω τήμερον
ὑμᾶς ἐγώ· σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβών,
Πίστ', ἀργύριον. Π. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι
χρηστῶς ἀγοράζειν. Α. φράζε δή, Φιλούμενε,
5 *ὄψῳ τίνι χαίρεις; Φ. πᾶσι. Α. καθ' ἕκαστον λέ*
ἰχθὺν τίν' ἡδέως φάγοις ἄν; Φ. εἰς ἀγρόν
ἦλθεν φέρων πότ' ἰχθυοπώλης μαινίδας
καὶ τριγλίδας, καὶ νὴ Δί' ἤρεσεν σφόδρα
ἡμῖν ἅπασιν. Α. εἶτα καὶ νῦν, εἰπέ μοι,
10 *τούτων φάγοις ἄν; Φ. κἄν τις ἄλλος μικρὸς ᾖ·*
τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. Α. τί φῄς, ὦ φίλτατε,
ἀνθρωποφάγους; πῶς; Π. ὧν γ' ἂν ἄνθρωπος φ
δῆλον ὅτι. ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑλένης βρώματα,
15 *ἅ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.*

Athenaeus VIII p. 358 d: *ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυς ὡς ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ* (Antiphanem dicit) *ἐν Βουταλίωνι, ὅπερ δρᾶμα τῶν Ἀγροίκων ἐστὶν ἑνὸς διασκευή. φησὶ γάρ Καὶ μὴν κτλ.* Probabile est eosdem hos versus in *Ἀγροίκῳ* fuisse positos. Vs. 3 libri *πιστέ*. Correxit Porsonus. Vs. 4 libri *φιλούμενον*. Suspicabar aliquando *Φιλουμένη*, probata Porsoni coniectura vs. 12 *ὦ φιλτάτη* scribentis. Nunc propter vs. 15 scripsi *Φιλούμενε*. Vs. 10 B *κἂν εἴτις*. P *καὶ εἴ τις*. Vs. 11—15 apposuit Athenaeus VII p. 313 b: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίωνι Ἑκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας διὰ τὴν βραχύτητα λέγων οὕτως Τοὺς γὰρ μεγάλους κτλ.* Vs. 12 respicit Eustathius ad Od. p. 1630 12. Ceterum verba *ἰχθῦς — ἀνθρωποφάγους*, quae absunt hoc loco a codicibus omnibus, ex libro VII supplevit Casaubonus. Vs. 13 *πῶς; ὧν γ' ἄν* Dobraeus correxit, praeeunte Iacobsio, qui *πῶς; οὓς γ' ἄν*. Cod. A *πῶς ὡς*. Ibidem *ἄνθρωπος φάγοι* receptum ex libro VII, altero loco ABPV *ἀνθρωποφάγοι*. L *ἀνθρώπους φάγοι*. Vs. 14 *δῆλον ὅτι*. Libro VII ante Dindorfium *δηλονότι*, ut VIII habet B. Porsonus *δηλονότι ταῦτά γ' ἐστίν*. Sequuntur verba *Ἑλένης βρώματα*, pro quibus in prima fabulae editione *Ἑκάτης βρώματα* scriptum fuisse Athenaeus testatur, qui VIII p. 358 f allatis, quos cummaxime tractavimus, versibus scribit: *ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἑκάτης βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας εἶναι καὶ τὰς τριγλίδας.* Eamque lectionem etiam libro VII exhibuit.

ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

(3, 39) 69

Pollux VII 170: *Ἀντιφάνης δὲ ἐν Βυζαντίῳ κατὰ τὴν νῦν χρῆσιν εἴρηκε Πορφύρας ὀκτὼ κύκλοι.* Par. A *πορφυροῖς ὀκτὼ* sine *κύκλοις*.

ΓΑΜΟΣ

I (3, 39) 70

Κογχίον τε μικρὸν ἀλλᾶντός τε προστετιμημένον.

Athenaeus IV p. 160 d: *ἐπιστάμενος ὅτι κόγχος παρὰ προτέρῳ μνήμης τετύχηκεν Ἐπιχάρμῳ ἐν τῇ Ἑορτᾷ καὶ Νάσοις Ἀντιφάνει τε τῷ κωμικῷ, ὃς ὑποκοριστικώτερον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐν Γάμῳ οὕτως Κογχίον κτλ.* Disputat de cibo ex labis non fresis confecto.

71 II (3, 39)

Πατάνια, σεῦτλον, σίλφιον, χύτρας, λύχνους,
κορίαννα, κρόμμυ', ἅλας, ἔλαιον, τρύβλιον.

Athenaeus IV p. 169 d: *πατάνιον δὲ διὰ τοῦ π Ἀντιφάνης ἐν Γάμῳ Πατάνια κτλ.* At Antiatticista p. 84 13. *Βατάνια: τὰς λοπάδας, ὡς Ἀλεξανδρεῖς.* • *Ἀντιφάνης Γάμοις.*

72 III (3, 40)

Ἐκτεμὼν χορδῆς μεσαῖον.

Athenaeus III p. 95 a de *χορδῇ* disserens: *Ἀντιφάνης ἐν Γάμοις Ἐκτεμὼν χορδῆς μεσαῖον.* Ante Dindorfium *μέσαιον.*

ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ

73 I (3, 40)

Ὁρᾷς, ἐν τῇδε μέν
ὁ τῶν Φρυγῶν τύραννος οἰκῶν τυγχάνει,
γέρων ἀπ' ὀργῆς, Λαομέδων καλούμενος.

Schol. Eurip. Troad. 822: *Τὸν Γανυμήδην καθ' Ὅμηρον Τρωὸς ὄντα παῖδα Λαομέδοντος νῦν εἶπεν, ἀκολουθήσας τῷ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότι. — καὶ Ἀριστοφάνης Λαομέδοντος παῖδα τὸν Γανυμήδην φησὶ διὰ τὴν τῶν οἰκείων ὁρᾷς ἐν τῇδε μενόντων κτλ.* Ad Antiphanis Ganymedem revocavit Hermannus Opusc. V p. 186. Post *οἰκείων* in codice dimidii versus lacuna est. Priora ibidem sic scripta sunt: *ὁρᾷς ἐν τῇδε μενόντων φρυγῶν τύραννος ὤκων τυγχάνει.* Ea olim Quaest. sc. III p. 34 sic correxi ut supra adscripsi. Eodem modo postea Hermannus l. l. qui cetera ita refingere conatus est: *καὶ Ἀντι-*

[redacted]

dum suspicabar, quo vetus et vietus senex haud inepte mihi significari posse videbatur. Nisi forte *περιοργὴς* scribendum.

II (3, 41) 74

Οἴμοι περιπλοκάς
λίαν ἐρωτᾷς. Β. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοισθά τι,
ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι. Α. πότερά μοι
5 *γρῖφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν, δέσποτα,*
τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοιδά τι,
ἢ τί δύναται τὸ ῥηθέν; Β. ἔξω τις δότω
ἱμάντα ταχέως. Α. ποῖον; Β. οὐκ ἔγνως ἴσως.
Α. ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; μηδαμῶς·
10 *ἅλμης δ' ἐχρῆν τι περιφέρειν ποτήριον.*
Β. οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; Α. ἐγώ
κομιδῇ γε. Β. πῶς; Α. ἐνέχυρον ἀποφέροντά σου.
Β. οὐκ ἀλλ' ὀπίσω τὼ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ
ἕλκειν ἀπνευστί.

Athenaeus X p. 459 a: *ἐπεὶ δὲ ἱκανὴν παράβασιν πεποιήμεθα περὶ τῶν γρίφων, λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες τὸν προτεθέντα γρῖφον. ἔπινον οὗτοι ἅλμην παραμισγομένην τῷ αὐτῶν ποτῷ, καὶ ἔδει προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστί, ὡς Ἀντιφάνης δηλοῖ ἐν Γαυμήδει διὰ τούτων Οἴμοι περιπλοκάς κτλ.* Vs. 4 *κρέμασθαι* VL *κρεμᾶσθαι* AP. Vs. 5 *προβάλλεις* VL *προβαλεῖς* ABP. Vs. 6 *ξύνοιδα* BPVL *ἔξοιδα* A. Vs. 7 *ἢ* a Dindorfio additum latet in lectione A *ἔξοιδά τιν τί δύναται.* Vulgo *εἰ ξύνοιδά τι δύναται.* Vs. 8 *ποῖον* scripsi pro *οἷον.* *ἔγνως* Dalecampius; libri *ἔγνων.* Vs. 10 Schweighaeuserus et Dindorfius *παραφέρειν*, praeeunte Villebrunio. Iis qui griphum non solvissent muriae poculum ebibendum fuisse tradidit etiam Pollux VI 107: *ὁ μὲν λύσας γέρας εἶχε κρεῶν τινα περιφοράν, ὁ δὲ ἀδυνατήσας ἅλμης ποτήριον ἐκπιεῖν.* Vs. 11 post *ὅπως* VL addunt *γε.* Ibidem *τοῦτό σ'* pro *σε τοῦτ'* Casaubonus. Vs. 12 vulgo *σοι*, correxit Hermannus.

Γ Λ Α Υ Κ Ο Σ

(3, 43) 75

Pollux III 43 de verbo *διαπαρθενεύειν* agens: *Ἀριστοφάνης Γλαύκῳ Καλύψας καλύμματος τριβωνίῳ διεπαρθένευσα.* Hic etiam Aristophanis nomen pro Antiphane scriptum videtur. Apud Antiattic. p. 88 17: *Διαπαρθενεῦσαι:* . . . .

ἵνα: Ἀντιφάνης Μηναγυρ[illegible] In poetae [illegible]
xcidit Ἀντιφάνης Γλαύκῳ. In poetae [illegible]
αλύμματος scribendum videtur καλυψάμενος.

Γ Ο Ρ Γ Υ Θ Ο Σ

(3, 43)

Ἧττόν τ' ἀποσταίην ἂν ὧν προειλόμην
ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἂν κρανίον.

Athenaeus VIII p. 340 c de Callimedonte Ἀντιφάνης δ' ἐν γύθῳ Ἧττόν τ' ἀποσταίην κτλ.

Δ Ε Υ Κ Α Λ Ι Ω Ν

I (3, 43)

Τάριχος ἀντακαῖον εἴ τις βούλετ' ἢ
Γαδειρικόν, Βυζαντίας δὲ θυννίδος
ὀσμαῖσι χαίρει.

Athenaeus III p. 118 d: ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκαλίωνι ταρίχων τῶνδε μέμνηται Τάριχος ἀντακαῖον κτλ. Vs. 2 Iacobsius τε pro δέ. Versu tertio ABP εὐφροσύναισι χαίρει. CVL ὀσμαῖσι χαίρει. Suspicor εὐφραίνετ' ὀσμαῖς.

78

II (3, 44)

Σησαμίδας ἢ μελίπηκτα ἢ τοιοῦτό τι.

Athenaeus XIV p. 646 f: σησαμίδες ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πεφρυγμένων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῆ πέμματα. Εὔπολις Κόλαξιν . . Ἀντιφάνης Δευκαλίωνι Σησαμίδας κτλ. Dindorfius μελίπηκτον pro μελίπηκτα.

Δ Η Α Ι Α

(3, 44)

79 Athenaeus IX p. 373 a: οὕτως δὲ (κνιστὰ) εἴρηκεν Ἀ[illegible]
[illegible] τὰ σύγκοπτα λάχανα κνίστ' ἢ στέ[illegible]
[illegible] Ἀντιφάνης. Pro κνιστὰ [illegible]

cod. A τρεῖς εἰς ἴσως. Post ἴσως B addit καί. Vs. 4 pro ἐλεφάντων C habet ἐλεφάντινα.

II (3, 45) 81

Ὁ γὰρ παράσιτός ἐστιν, ἂν ὀρθῶς σκοπῇς,
κοινωνὸς ἀμφοῖν, τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου.
οὐδεὶς παράσιτος εὔχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους,
τοὐναντίον δὲ πάντας εὐτυχεῖν ἀεί.
ἔστιν πολυτελὴς τῷ βίῳ τις, οὐ φθονεῖ,
μετέχειν δὲ τούτων εὔχετ' αὐτῷ συμπαρών.
κἀστὶν φίλος γενναῖος ἀσφαλής θ' ἅμα,
οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος,
ὀργὴν ἐνεγκεῖν ἀγαθός· ἂν σκώπτῃς, γελᾷ·
ἐρωτικός, γελοῖος, ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ,
πάλιν στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν,
ἂν ᾖ τὸ σιτάρχημα δεῖπνον εὐτρεπές.

Athenaeus VI p. 237 f de parasitis comicorum poetarum testimonia apponens: Καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Διδύμοις φησίν Ὁ γάρ κτλ. Vs. 1 ὁ γὰρ pro ὅρα γὰρ receptum ex emendatione Wakefieldi. Clintonus Museo philol. I p. 571 ὁρᾷς; Grotius Excerptis p. 607 ὅρα. Vs. 9 ἐνεγκεῖν ABC ἀνενεγκεῖν PVL.

III (3, 45) 82

Τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβών.
ἐπεχεάμην ἄκρατον οὐχὶ παιδίον
κυάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίους·
ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς,
καὶ τοῖ γλυκυτάτου βασιλέως διμοιρίαν.

Athenaeus X p. 423 c: ἀλλ' ἀκρατέστερόν μοι, ὦ παῖ, τῷ κυάθῳ πληρῶν ἔγχει εἰς τὴν κύλικα, μὴ κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀντιφάνην, ὃς ἐν Διδύμοις φησί Τὸ ποτήριον κτλ. Vs. 1 forsan προσφόρει. Vs. 2 παιδίου Koppiersius Observ. p. 37, παιδίων Iacobsius Addit. p. 230, παιδικὸν Dobraeus Adv. II p. 326. Aliud quid latet. Vs. 4 ἔπειτ' pro εἶτ' Koppiersius.

IV V (3, 46) 83. 84

Οἰνογευστεῖ, περιπατεῖ
ἐν τοῖς στεφάνοις.

Athenaeus IX p. 380 f: Ἀντιφάνης δ' ἐν Διδύμοις Οἰνογευστεῖ, περιπατεῖ ἐν τοῖς στεφάνοις. Antiatticista p. 114 4. Συμπάσχειν: τὸ ἐλεεῖν. Ἀντιφάνης Διδύμοις.

Δ Ι Π Λ Α Σ Ι Ο Ι

I (3, 46)

Α. Τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν; Β. οὐδὲ ἕν,
ἂν μὴ κεράσῃ τις. Α. ἴσχε, τὸν ᾠδὸν λάμβανε.
ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων
τούτων περάνῃς, τὸν Τελαμῶνα, μηδὲ τόν
Παιῶνα, μηδ' Ἀμόδιον.

Athenaeus XI p. 503 e: οὕτως (ᾠδὸς) ἐκαλεῖτο τὸ ποτή-
ριον, φησὶ Τρύφων ἐν τοῖς Ὀνοματικοῖς, τὸ ἐπὶ τῷ σκολίῳ
διδόμενον, ὡς Ἀντιφάνης παρίστησιν ἐν Διπλασίοις Τί οὖν
ἐνέσται κτλ.

II (3, 47)

86 Οὐδεὶς πώποτε,
ὦ δέσποτ', ἀπέθαν' ἀποθανεῖν πρόθυμος ὤν,
τοὺς γλιχομένους δὲ ζῆν κατασπᾷ τοῦ σκέλους
ἄκοντας ὁ Χάρων ἐπὶ τὸ πορθμεῖόν τ' ἄγει
σιτιζομένους καὶ πάντ' ἔχοντας ἀφθόνως.
ὁ δὲ λιμός ἐστιν ἀθανασίας φάρμακον.

Stobaeus Floril. CXXI 4 cum lemmate Ἀντιφάνους ἐκ
πλασίων. Vs. 1 libri οὐθείς. Vs. 4 libri ἐπὶ τόπον θεῖό
ἄγει, correxit Valckenarius Diatr. p. 280. Vs. 6 λιμὸς A
Arsenius. Vulgo λοιμός. Novam sententiam esse putat G

Δ Ρ Α Π Ε Τ Α Γ Ω Γ Ο Σ

(3, 48)

Κοσμίως ποιῶν τὴν ἔνθεσιν
87 μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ πρόσθε, μεστὴν δ' ἔνδοθε
τὴν χεῖρα, καθάπερ αἱ γυναῖκες, κατέφαγεν
[illegible] καὶ ταχύτατα.
[illegible] λαλεῖτε περὶ ὧν οὐκ ο
[illegible] κατὰ τ

Athenaeus VII p. 300 c: *ὅτι δὲ καὶ αἱ Στρυμόνιαι ἐγχέλεις ὀνόματος ἦσαν φησὶν ἐν Θαμύρᾳ Ἀντιφάνης Καὶ σοῦ γ' ὠνυμός τις κτλ.* Vs. 2 *Θρίκην* scripsi pro *Θρίκης*.

ΘΕΟΓΟΝΙΑ

Hoc nomine fabula Antiphani assignatur ab Irenaeo c. Haer. 14. Sed vide Hist. crit. p. 316.

ΘΟΡΙΚΙΟΙ Η ΔΙΟΡΥΤΤΩΝ

(3, 56) 106

Λοῦται δ' ἀληθῶς; ἀλλὰ τί;
ἐκ χρυσοκολλήτου γε κάλπιδος μύρῳ
Αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη,
φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία,
σισυμβρίνῳ δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα,
ἀμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην,
ἐρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα.

Athenaeus XII p. 553 d: *Ἀντιφάνης δὲ ἐν μὲν Ἀλκήσιδι [illegible]ίῳ τινὰ ποιεῖ χριόμενον τοὺς πόδας — καὶ ἐν Θορικίοις [illegible]ῦται δ' ἀληθῶς κτλ.* Idem XV p. 689 c: *ὅτι δὲ διὰ σπου[illegible]ὴν τοῖς παλαιοτέροις ἡ τῶν μύρων χρῆσις δῆλον ἐκ τοῦ [illegible] ἐπίστασθαι ποῖόν τι ἑκάστῳ τῶν μελῶν ἡμῶν ἐστιν ἐπι[illegible]ήδειον. Ἀντιφάνης γοῦν ἐν Θορικίοις ἢ Διορύττοντί φησι [illegible]οῦται δ' ἀληθῶς κτλ.* Vs. 1 *λοῦται δ' ἀληθῶς* primo loco [illegible]nes: altero B *λοῦτ αἰ δου ο ἀληθῶς* Cant. et L *λοῦτ' αἰ[illegible]ον.* Vs. 2 primo loco pro *χρυσοκολλήτου δὲ* ABP habent *χρυ[illegible]οκόλλη* (*χρυσοκόλλη* B) *τε* ABP *χρυσοκολλήτου γε* VL. Id [illegible]equutus sum. Vs. 3 *τὰ σκέλη* altero loco, primo *τὰς χεῖρας.* [illegible]s. 4 *φοινικίνῳ* altero loco et primo ABP *φοινικίῳ* VL. Vs. 5 *σισυμβρίνῳ* altero loco et primo AP *οἰσιμβρίνῳ* B *σισυμ[illegible]ίῳ* VL. Vs. 7 primo loco AB *ἐρπυλίνῳ.* Pro *γόνυ* A *γύνι.*

ΙΑΤΡΟΣ

I II (3, 57) 107. 108

Ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστιν ἀνθρώπῳ νόσος
ὀνόματ' ἔχουσα πολλά.

Stobaeus Floril. XCIX 31 cum lemmate *Ἀντιφάνους ἐξ [illegible]τροῦ.* **Athenaeus** IV p. 175 a: *μνημονεύει τῶν γίγγρων [illegible]ὑλῶν Ἀντιφάνης ἐν Ἰατρῷ.*

ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ

I (3, 50)

Ἐπαίζομεν μὲν ἀρτίως τοῖς ἀστρίχοις.

mat. Bekkeri p. 454 32. Ἀστράγαλος: λέγουσι δὲ καὶ
ις. Ἀντιφάνης Ἐπιδαυρίῳ Ἐπαίζομεν κτλ. Pollux
ἔτι καὶ τοὺς ἀστραγάλους καὶ ἄστριας εἰσὶν οἱ ὠνό-
Ἀντιφάνης δὲ καὶ ἀστρίχους.

II (3, 50)

ntiatticista p. 98 28. Ἠκροᾶσο: ἀντὶ τοῦ τοῦ ἠκροῶ.
φάνης Ἐπιδαυρίῳ. Cfr. Koppiersii Observ. p. 16.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

(3, 51)

Ὦ γῆρας, ὡς ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἶ
ποθεινόν, ὡς εὐδαιμον, εἶθ' ὅταν παρῇς,
ἀχθηρόν, ὡς μοχθηρόν, εὖ λέγει τέ σε
οὐδείς, κακῶς δὲ πᾶς τις ὃς σοφῶς λέγει.

Stobaeus Floril. CXVI 23 cum lemmate Ἀντιφάνο
Ἐπικλήρου. Versu quarto δὲ omittunt A et Trinc. Pro
Trinc. σοφός.

ΕΥΘΥΔΙΚΟΣ

I (3, 51)

Ἔπειτα πουλύπους τετμημένος
ἐν βατανίοισιν ἑφθός.

Athenaeus IV p. 169 d: βατάνιον δ' εἴρηκεν
Ἔπειτα πουλύπους κτλ. At Pollux
τι ἐκπέταλον λοπάδιον,
τετμημένος

σφυραίνης ὀνόματι ἐχρήσαντο. — Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ Πάνυ συχνὴ κτλ.

Ε Υ Π Λ Ο Ι Α

I (3, 52) 98

Λύπη γὰρ ἀνθρώποισι καὶ τὸ ζῆν κακῶς
ὥσπερ πονηρὸ ζωγράφω τὰ χρώματα
πρώτιστον ἀφαιζουσιν ἐκ τοῦ σώματος.

Stobaeus Floril. XCIX 32 cum lemmate *τοῦ αὐτοῦ* (praecedit locus ex Antiphanis Medico) *ἐξ Εὐπλοίας*. Vs. 1 libri *λυπηρὸν ἀνθρώποισι* et vs. 2 *πονηρῷ ζωγράφῳ*. Correxit Toupius Emend. I p. 173

II (3, 52) 99

Harpocratio p. 134 8. *Ξυστίς· γυναικεῖόν τι ἔνδυμά ἐστιν ἡ ξυστὶς πεποικιλμένον, ὡς δῆλον ποιοῦσιν ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐπλοίᾳ Ὥσπερ ξυστίδα ὥσπερ τὸ ποικίλως ὑφασμένον.* Eadem Photius p. 312 10, sed omissis verbis Antiphanis, quae adscripsi ut leguntur in codicibus Bekkeri, nisi quod A habet *ποικίλον ἠμφιεσμένον*. Vulgo legitur *ὥσπερ ξυστίδα ἔνδυμα τῷ ποικίλον ἠμφιεσμένον*. Nisi aliquid magis reconditum latet, suspicari possis *ὥσπερ ξυστίδα| τῶν ποικίλως ὑφασμένων*.

Ε Φ Ε Σ Ι Α

I (3, 52) 100

Λύστηνος ὅστις ζῇ θαλάττιον βίον·
τῶν γὰρ πλεόντων ζητεῖν. στάδια ἑκατόν
ἐλθεῖν που δὴ κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον.
πλεῖς τὴν θάλατταν σχοινίων πωλουμένων;

Stobaeus Floril. LIX 6 cum lemmate *Ἀντιφάνους Ἐφεσίας*. Versu tertio pro *που δὴ* codd. A et B habent *σπουδῇ*. Vs. 2 et 3 Dobraeus Advers. II p. 358 ita refingit

τῶν γὰρ πλεόντων ζῆν τίν' οἴει; στάδια γάρ
ἑκατὸν περιελθεῖν κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον.

Elmsleio quattuor fragmenta hic in unum coaluisse videbantur. I *δύστηνος* etc. II *τῶν γὰρ πλεόντων οὔτινα ζῆν οἴομαι.* III *ἑκατὸν στάδι' ἐλθεῖν κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον.* IV *πλεῖς τὴν θάλατταν* etc. Hanc rationem si inire placet, secundum et tertium versum etiam ita constituere possis:

Τῶν γὰρ πλεόντων ζῆν τιν' οὐ λέξω ποτέ.
Ἑκατὸν ἐλθεῖν στάδια πολὺ δὴ κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον.

Sive malis iambicis numeris *Στάδι' ἑκατόν* | *ἐλθεῖν πολὺ δῆτα κτλ.* Quartum versum emendavit Salmasius: libri *πλείστην.*

101 II (3, 53)

Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.

Apostolius VIII 37 cum lemmate *Ἀντιφάνους τοῦ Ἐφεσίου,* quod ex fabulae titulo corruptum. Versus plurimis commemoratus, Suidae v. Diogeniano Prov. IV 83. Proverb. Coisl. 184. Bodlei. 454. monost. 664. Etymol. M. p. 415 29. In Crameri Anecd. I p. 189 4, ut apud Etymologum, ita scriptus est: *κρεῖσσον ἐν γῇ πένεσθαι ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.* Stobaeus 59 15: *ἐν γῇ πεν. κρεῖττον κτλ.*

ΖΑΚΥΝΘΙΟΣ

102 (3, 54)

Εἶτ' οὐ δικαίως εἰμὶ φιλογύνης ἐγώ
καὶ τὰς ἑταίρας ἡδέως πάσας ἔχω;
τουτὶ γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν,
μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας,
πῶς οὐχὶ σεμνόν ἐστι;

Athenaeus XII p. 553 c: *Ἀντιφάνης δὲ ἐν μὲν Ἀλκήστιδι ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ χριόμενον τοὺς πόδας — καὶ ἐν Ζακυνθίῳ Εἶτ' οὐ δικαίως κτλ.*

ΖΩΓΡΑΦΟΣ

103 (3, 54)

Antiatticista p. 82 9: *Ἄγαλμα καὶ γραφὴν καὶ ἀνδριάντα ἀδιαφόρως. Ἀντιφάνης Ζωγράφῳ.*

[redacted]

λεπτῶν ἀσίτων συκίνων, λέγονθ' ὅτι
5 τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν εἴπερ γίνεται·
οὐδ' ἔστι γάρ πω γινόμενον ὃ γίνεται,
οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὅ γε νῦν γίνεται·
ἔστιν γὰρ οὐκ ὂν οὐδέν· ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω,
οὐκ ἔσθ' ὥσπερ γέγονεν, ὅ γε μὴ γέγονέ πω·
10 ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν· εἰ δ' οὐκ ἦν ὅθεν,
πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; οὐχ οἷόν τε γάρ.
εἰ δ' αὖ ποθέν, πῶς γέγονεν, οὐκ ὄν; ἔσται . .
κεἴποι δέ πω τις· εἴ ποθεν γενήσεται
τοὐκ ὄν, εἰς οὐκ ὂν γὰρ οὐ δυνήσεται.
15 ταυτὶ δ' ὅ τι ἐστὶν οὐδ' ἂν ἀπόλλων μάθοι.

Athenaeus III p. 98 f: τί δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δηλοῖ νομίζω μηδὲ τὸν Πύθιον διαναγνῶναι· κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους φάνη Τὸ δὲ τυραννεῖν κτλ. Vs. 1 libri τόδε. Vs. 2 L post dit δή. Articulum ante σπουδαῖον omittit P. Hermannus ἢ τυραννεῖν ἐστὶν ἤ τί δήποτε τὸ σπουδαστόν; In fine libri ἔρις. Correxit Scaliger. Cfr. Athenaeus XIII p. 565 f: οὐ ὧν οὕτως ἐσταλμένους περὶ ἀργύριον ἐπτοῆσθαι καὶ ἐρωτας περιάγεσθαι ξυρουμένους τὴν ὑπήνην καὶ τὸν ὄρρον, ἀκολουθοῦντας ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν νὴ Δία ὧν ἀσίτων σκυτίνων (leg. συκίνων), κατὰ τὸν Ἀντιφάνην. οὐδ' Grotius, libri οὔτ'. Vs. 9 ἔσθ' ὥσπερ Dobraeus, ἐστὶν ὥσπερ. Ibid. ὅ γε pro ὃ δὲ Schweigh. Vs. 12 εἰ ποθέν, πῶς Hermannus, εἰ δ' αὐτόθεν ποι libri. idem ὄν. Vs. 13 κηποι δέ πο εἴη πόθεν γενήσεται cod. A ι δέ πως εἴς ποθεν γενήσεται cod. B. Vs. 14 εἰς οὐκ cod. A bis scripta sunt. H. Iacobi οὐκ ὄντ', ἐς οὐκ ὄντ' οὐ δυνήσεται.

ΚΝΑΦΕΥΣ

(3, 66) 122

Ὅστις τέχνην πρῶτος κατέδειξεν τῶν θεῶν,
οὗτος μέγιστον εὗρεν ἀνθρώποις κακόν·
ὅταν γὰρ ἀπορῆταί τις, ἂν μὲν ἀργὸς ᾖ,
ἐλθὼν ἀπεκινδύνευσεν ἡμέραν μίαν,
5 ὥστ' ἢ γεγονέναι λαμπρὸν ἢ τεθνηκέναι.
ἡμεῖς δ' ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην
τοῦ ζῆν, ἀεὶ πεινῶμεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν,
ἐξόν τε μικρὸν διαπορηθῆναι χρόνον,
τὸν βίον ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἱρούμεθα.

Stobaeus Floril. LXI 2 *Ἀντιφάνους ἐκ Κναφέως.* Vs. 1 *πρῶτος κατέδειξεν* cod. A. Vulgo *κατέδειξε πρῶτος.* Vs. 3 scripsi *ᾗ* pro *ἦν.*

ΚΝΟΙΘΙΔΕΥΣ Η ΓΑΣΤΡΩΝ

123 I (3, 66. 67)

Ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν
γρίφους παρὰ πότον ᾠόμην ληρεῖν σαφῶς
λέγοντας οὐδέν· ὁπότε προσιάττοιτό τις
εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
5 *ἐγέλων νομίζων ληρον· οὐκ ἂν γενόμενον*
οὐδέποτέ γ' ᾤμην πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
ἐνέδρας δ' ἕνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι
ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
ἔρανόν τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φοράν
10 *οὐδείς. σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,*
τοῦτ' ἔστιν, ἦν θ' ὁ γρῖφος ἐνταῦθα ῥέπων.
καὶ τοῦτο μὲν δὴ κἄστι συγγνώμην ἔχον·
ἀλλ' οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι
οἱ τἀργύριον μὴ κατατιθέντες, ὡς σφόδρα
15 *Φίλιππος. ἆρ' ἦν εὐτυχής τις νὴ Δία.*

Athenaeus X p. 448 e: *περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνοιθιδεῖ ᾗ Γάστρωνί φησιν Ἐγὼ πρότερον μὲν κτλ.* Vs. 3 *προσιάττεταί τις* AP *προσιάτεξαί τις* B *τις προσιάττεται* VL. Correxit Dindorfius. Vs. 4 *εἰπεῖν* VL *εἰπὼν* ABP. Vs. 5 distinxi praeeunte Dobraeo. Vulgo *λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον· οὐδέποτέ γ' οἶμαι κτλ.* Vs. 6 *ᾤμην* Grotius: libri *οἶμαι.* Vs. 8 libri *ἔρανόν τινα ἄνθρωποι δέκα.* Correxit Scaliger ex Casaubonum. Vs. 14 *σφόδρα φίλιππος* VL *σφοδροφίλιππος* P *σφόδρ' ὁ φίλιππος* P *ἆρ' ἦν* VL *ἄρ' ἦν* BP *τις* L *τισὶ* BPV. Dindorfius inter vs. 14 et 15 lacunae signa posuit.

124 II (3, 68)

Ἄτοπά γε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν
κηρύγμαθ', οὐ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα
μέλιτος γλυκυτέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν.
εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν, οὐδὲν κωλύει
5 *τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι*
πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

Athenaeus VII p 287 e: *ἐν δὲ ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξὶν ἔστι εὑρεῖν (τὸ βεμβρὰς) καὶ διὰ τοῦ μ γραφόμενον. Ἀντιφάνης*

λεπτῶν ἀσίτων συκίνων, λέγονθ' ὅτι
5 τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν εἴπερ γίνεται·
οὐδ' ἔστι γάρ πω γινόμενον ὃ γίνεται,
οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὅ γε νῦν γίνεται·
ἔστιν γὰρ οὐκ ὂν οὐδέν· ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω,
οὐκ ἔσθ' ὥσπερ γέγονεν, ὅ γε μὴ γέγονέ πω·
10 ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν· εἰ δ' οὐκ ἦν ὅθεν,
πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; οὐχ οἷόν τε γάρ.
εἰ δ' αὖ ποθέν, πῶς γέγονεν, οὐκ ὄν; ἔσται . .
κεἴποι δέ πω τις· εἴ ποθεν γενήσεται
τοὐκ ὄν, εἰς οὐκ ὂν γὰρ οὐ δυνήσεται.
15 ταυτὶ δ' ὅ τι ἐστὶν οὐδ' ἂν ἀπόλλων μάθοι.

Athenaeus III p. 98 f: τί δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δηλοῖ νομίζω 'γὼ μηδὲ τὸν Πύθιον διαγνῶναι· κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Κλεοφάνη Τὸ δὲ τυραννεῖν κτλ. Vs. 1 libri τόδε. Vs. 2 L post τί addit δή. Articulum ante σπουδαῖον omittit P. Hermannus Τόδ' ἢ τυραννεῖν ἐστὶν ἢ τί δήποτε τὸ σπουδαστόν; In fine versus libri ἔρις. Correxit Scaliger. Cfr. Athenaeus XIII p. 565 f: οὐ δεῖ οὖν οὕτως ἐσταλμένους περὶ ἀργύριον ἐπτοῆσθαι καὶ ἐρωμένους περιάγεσθαι ξυρουμένους τὴν ὑπήνην καὶ τὸν ὄρρον, τοὺς ἀκολουθοῦντας ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν νὴ Δία λεπτῶν ἀσίτων σκυτίνων (leg. συκίνων), κατὰ τὸν Ἀντιφάνην. Vs. 7 οὐδ' Grotius, libri οὔτ'. Vs. 9 ἔσθ' ὥσπερ Dobraeus, libri ἐστὶν ὥσπερ. Ibid. ὅ γε pro ὃ δὲ Schweigh. Vs. 12 εἰ δ' αὖ ποθέν, πῶς Hermannus, εἰ δ' αὐτόθεν ποι libri. idem addidit ὄν. Vs. 13 κηποι δέ πο εἴη πόθεν γενήσεται cod. A κεἴποι δέ πως εἴς ποθεν γενήσεται cod. B. Vs. 14 εἰς οὐκ ὄν in cod. A bis scripta sunt. H. Iacobi οὐκ ὄντ', ἐς οὐκ ὄντ' ἀπιέν' οὐ δυνήσεται.

ΚΝΑΦΕΥΣ

(3, 66) 122

Ὅστις τέχνην πρῶτος κατέδειξεν τῶν θεῶν,
οὗτος μέγιστον εὗρεν ἀνθρώποις κακόν·
ὅταν γὰρ ἀπορῆταί τις, ἂν μὲν ἀργὸς ᾖ,
ἐλθὼν ἀπεκινδύνευσεν ἡμέραν μίαν,
5 ὥστ' ἢ γεγονέναι λαμπρὸν ἢ τεθνηκέναι.
ἡμεῖς δ' ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην
τοῦ ζῆν, ἀεὶ πεινῶμεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν,
ἐξόν τε μικρὸν διαπορηθῆναι χρόνον,
τὸν βίον ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἱρούμεθα.

II (3, 70. 71)

Ὁ μὲν ἀγρῷ τρεφόμενος
θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει,
πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' ἢ
θύννης τὰ πρὸς τῇ Β. ποῖα; Α. τὰ κάτωθεν λέγ
5 Β. τούτους φάγοις ἄν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμ
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. Α. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις;
τουτὶ κακόνωτα πλοῖα. Γ. Κωπᾶδας λέγεις.
Β. ἀγρίως γε. Γ. παρὰ λίμνην γεωργῶν τυγχάνω
τὰ δ' ἐγχέλεια γράψομαι λιποταξίου·
10 κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

Athenaeus VII p. 303 f: τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον καὶ Ἀντιφάνης ἐν Κουρίδι οὕτως Ὁ μὲν ἀγρῷ τρεφόμ οὐδαμοῦ. τούτων τῶν ἰαμβείων ἔνια ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐ στρίᾳ καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίωνι. Personarum vices Dobraeus Adv. II p. 316. Vs. 2 μὲν additum ex BV. vulgo τὰ πρὸς τῇ ποίᾳ. Cod. A τὰ πρὸς τῆς ποια. et distinxit, viam monstrante Villebrunio, Schweighaeuser τῇ intellege οὐρᾷ. Vs. 5 τοὺς γὰρ ἄλλους — ἰχθῦς fer Antiphanes etiam Butal. v. 11. Vs. 6 δεῖνα δ' Schweigha δ' ἵνα δ' AB δ' ἵνα PVL. Pro ἐσθίεις AB ἐσθίῃς. κακόνωτα AB κακὸν ὦτα PVL Dobraeus Β. τί τὸ Α. ᾧ τὰ πλοῖα; Vs. 8 γάρ, quod libri post λίμνην hab levit Iacobsius. Dindorfio potius παρὰ delendum videtr ἐγχέλεια pro ἐγχέλια Schweighaeuserus. Cfr. Eustathiu p. 1240 22. Vs. 9 γράψομαι λιποταξίου Porsonus, ut conieceram Curis crit. p. 27. Vulgo γράφομαι λε Cfr. Choeroboscum apud Cramerum Anecd. Oxon. II λιποταξίου ex Aristophane (fr. 772) affertur, pro (Antiphanis nomen reponendum.

ΚΥΒΕΥΤΑΙ

129 (3, 72)

Pollux X 137: παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις ῥίσκ φάνης ἐν Κυβευταῖς Ῥίσκος ἦν ὃν εἶπεν.

ΚΥΚΛΩΨ

130 I (3, 72)

Ἔστω δ' ἡμῖν κεστρεὺς τμητός,
νάρκη πνικτή, πέρκη σχιστή,

δ' ἐν Κνοιθιδεῖ Ἄτοπά γε κτλ. Vs. 1 libri ἄτοπόν τε et vs. 2 κήρυγμα οὐ καί. Quod correxi. Vs. 3 μεμβράδας C. Vulgo βεμβράδας. Vs. 6 ante Dindorfium βεμβράδων.

ΚΟΡΙΝΘΙΑ

(3, 68) 125

Ἔπειτα κἀκροκώλιον
ὕειον Ἀφροδίτῃ. Β. γελοῖον. Α. ἀγνοεῖς.
ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληδεῖ ταῖς ὑσίν,
ὦ δέσποθ', ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπεῖρξε τό
ζῷον * * * τοὶς δὲ βοῖς ἠνάγκασεν.

Athenaeus III p. 95 f: ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι — Ἀντιφάνης Κορινθίᾳ Ἔπειτα κἀκροκώλιον κτλ. Vs. 4 ὦ addidit vir doctus apud Schweighaeuserum. Idem ἀπείρξατο τὸ ζῷον.

ΚΟΡΟΠΛΑΘΟΣ

(3, 69) 126

Γύναι, πρὸς αὐλὸν ἦλθες. ὀρχήσει πάλιν
ἴγδιν. Β. τίν' ἴγδιν; Α. τὴν θυείαν ἀγνοεῖς;
τοῦτ' ἔστιν ἴγδις.

Pollux X 103: καὶ ἴγδιν δὲ αὐτὴν (τὴν θυείαν) κεκλήκασι Σόλων τε ἐν τοῖς ἰάμβοις — καὶ ἔτι σαφέστερον Ἀντιφάνης Κοροπλάθῳ Γύναι — τὴν ἴγδιν. ἔστι μὲν οὖν ἴγδις καὶ ὀρχήσεως σχῆμα· ὁ δὲ παίζων πρὸς τοὔνομα κωμικὸς ἐπήγαγε Τὴν θυείαν ἀγνοεῖς; τουτέστιν ἡ ἴγδις. Correxi haec.

ΚΟΥΡΙΣ

I (3, 70) 127

Ἐλθὼν τε πρὸς τὸν τεμαχοπώλην περίμενε,
παρ' οὗ φέρειν εἴωθα· κἂν οὕτω τύχῃ,
Εὔθυνος . . ἀπολοπίζων αὐτόθι
χρηστόν τι περιμένων κέλευσόν μοι τεμεῖν.

Athenaeus III p. 120 a: Εὐθύνου δὲ τοῦ ταριχοπώλου μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Κουρίδι οὕτως Ἐλθὼν κτλ. Vs. 3 libri ἀπολογίζων. Correxit Fritzschius. Ibid. αὐτὸς supplet H. Iacobi. Vs. 4 vulgo περίμεινον κέλευσον μὴ τεμεῖν. Correxit Schweighaeuserus.

ἐν Ἀμπελουργῷ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Κύκλωπι. Post τυγχάνω excidisse videtur λαβών.

ΚΩΡΥΚΟΣ

133 I (3, 74)

Ἐν ὄσῳ δ' ἀκροῶμαί σου, κέλευσόν μοί τινα
φέρειν ἀπονίψασθαι. Β. δότω τις δεῦρ' ὕδωρ
καὶ σμῆμα.

Athenaeus IX p. 409 c: ἐχρῶντο δὲ εἰς τὰς χεῖρας, ἀποπλύνοντες αὐτάς, καὶ σμήματι ἀπορρίψεως χάριν, ὡς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Κωρύκῳ Ἐν ὄσῳ δ' ἀκροῶμαι κτλ. Vs. 1 μοι addidit Koppiersius Observ. p. 41. Vs. 2 δότω τις... σμῆμα affert Eustathius ad Od. p. 1401 6, ex quo emendandus Philemo Lex. ed. Osann. p. 200.

134 II (3, 75)

Τῶν θαλαττίων δ' ἀεί
ὄψων ἓν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἅλας.
. . . . ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν
οἰνάριον εἶδος, νὴ Δί', οἰκίας τρόπον
Πόσειδος οἷον τοῖς παροῦσι συμφέρει
ἀπαξάπασιν ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ.

Athenaeus IX p. 366 c: ἀνηδίντων δὲ ἁλῶν πλήρεις οἱ Κυνικοί, παρ' οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύκῳ τις ἄλλος κύων Τῶν θαλαττίων κτλ. Vs. 1 θαλατίων B. Vs. 2 ὄψον L. Ibidem ἓν ἔχομεν pro ἕνεχ' ὁ μὲν vel ἓν ἕνεχ' ὁ μὲν Schweighaeuserus. Idem τοῦθ' ἅλας pro τοῦτο ἅλα. Vs. 4 pro εἶδος Schweighaeuserus ἡδὺς corrigit. οἰκείας D τρόπον om. PVL add. AB. Vs. 5 πόσειδος ABP πόσειδον VL οἷον AB οἷος PVL. Vs. 6 ἀπαξάπασιν PVL ἀπαξανάπασιν ABD.

135 III (3, 75)

Πρῶτον μὲν ὥσπερ πυθαγορίζων ἐσθίει
ἔμψυχον οὐδέν, τῆς δὲ πλείστης τοὐβολοῦ
μάζης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει.

Athenaeus IV p. 161 a: περὶ ὧν (Pythagoreos dicit) φησιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν Πνίμασι τάδε — κἀν τῷ κυρίως Κωρύκῳ δ' ἐπιγραφομένῳ φησί Πρῶτον κτλ. Vs. 2 τοὐβολοῦ pro τοῦβολοῦ Casaubonus. Vs. 3 Eustathius ad Odyss. p. 1863 56: τοῦ

τευθὶς σακτή, συνόδων ὀπτός,
γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλή,
5 βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,
βατίδος νῶτον, κέστρας ὀσφύς,
ψήττας κίσχος, μαινίς, καρίς,
τρίγλη, φυκίς·
τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.

Athenaeus VII p. 295 f: Ἀντιφάνης δ' ἐν Κύκλωπι ὑπερακοντίζων τὸν τένθην Ἀρχέστρατόν φησιν Ἔστω δ' ἡμῖν κτλ. Vs. 1 ὑμῖν C. Ib. pro τμητός, quae Porsoni emendatio est, libri ὑμήττιος. Schweighaeuserus νῆστις. Vs. 7 Porsonus ψήττας ἰξύς. Debebat ψήττης. Forsan ψῆττα, ξίφιος vel ξιφίας. Hesychius, Ξιφίας: ἰχθὺς ποιός. ξίφιος ὁμοίως.

II (3, 73) 131

Τῶν χερσαίων δ' ὑμῖν ἥξει
παρ' ἐμοῦ ταυτί·
βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ἠλιβάτας,
αἶξ οὐρανία, κριὸς τομίας,
5 κάπρος ἐκτομίας, ὗς οὐ τομίας,
δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι,
τυρὸς χλωρός, τυρὸς ξηρός,
τυρὸς κοπτός, τυρὸς ξυστός,
τυρὸς τμητός, τυρὸς πηκτός.

Athenaeus IX p. 402 e: τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμῳδιοποιοῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδίστην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὡσὶ μᾶλλον ἢ τῇ φάρυγι· ὥσπερ τὰ παρ' Ἀντιφάνει μὲν ἐν Ἀκεστρίᾳ — ἐν δὲ Κύκλωπί φησι Τῶν χερσαίων κτλ. Vs. 3 ὑλιβάτης L ὑλιβάτας PV ὑληβάτας C. Reposui ἠλιβάτας ex Eustathio ad Od. p. 1753 22: παρὰ δὲ Ἀντιφάνει ἐπαινῶν αἶγα ὁ Κύκλωψ λέγει οὐρανίαν αἶγα ἐν τῷ βοῦς ἀγελαῖος, ταῦρος (ita etiam C Athenaei) ἠλιβάτας αἶξ οὐρανία κτλ. Cfr. Anaxilae Circe I 1. Vs. 4. 5. 7—9 affert Eustathius p. 1524 13. Vs. 6 lacunam indicavit Dindorfius. Vs. 8 et 9 verba κοπτὸς τυρὸς et τμητὸς τυρὸς respicit Eustath. Il. p. 872 11 et vs. 7 1001 51.

III (3, 74) 132

Pollux IX 88: παρ' Ἀντιφάνει ἐν τῷ Κύκλωπι Κέρμα γάρ τι τυγχάνω. Idem VII 170: κέρμα ἑνικῶς Ἄμφις εἴρηκεν

in cod. Epit. ita scriptum est, ut in compendio scripturae δεῖαν agnoscere sibi videatur Schweighaeuserus. δέδοται Eustathius. Vs. 4 προσφέροι AB προσφέρει PVL τρώγοιμι καὶ ABP τρώγοιμ' ἂν καὶ VL τρώγοιμ' ἂν sine καὶ Epit. et Eustathius. Vs 5 vulgo ἄλλου δή τινος. Correxit Dobraeus.

ΛΕΥΚΑΔΙΟΣ

140 I (3, 78)

Ἀστάφιδος, ἁλῶν, σιραίου, σιλφίου, τυροῦ, θύμου,
σησάμου, νίτρου, κυμίνου, ῥοῖ, μέλιτος, ὀριγάνου,
βοτανίων, ὄξους, ἐλαῶν, εἰς ἀβυρτάκην χλόης,
καππάριδος, ᾠῶν, ταρίχους, καρδάμων, θρίων, ὀποῦ.

Athenaeus II p. 68 a: ἀρτύματα ταῦτα καταλέγει που Ἀντιφάνης Ἀστάφιδος κτλ. Pollux VI 66: εἴη δ' ἂν ἐκ τῶν ἡδυσμάτων καὶ λίτρον. Ἀντιφάνης ἐν Λευκάδι (Λευκαδίῳ) Σησάμου λίτρου κυμίνου κτλ. Vs. 2 Pollux λίτρου. Verba ῥοῦ μέλιτος desunt apud Athenaeum. Vs. 3 βατανίου, ὄξους, ἐλαίων Pollux. Vs. 4 omittit Pollux. ταρίχους BCD ταρίχων VL.

141 II (3, 78)

Ἐνταῦθ' ἀναρίστητος εὐθὺς κιθαριεῖ.

Suidas, Ἀνάριστος: μᾶλλον δ' ἀναρίστητος . . . Ἀντιφάνης Λευκαδίῳ Ἐνταῦθ' κτλ.

ΛΕΩΝΙΔΗΣ

142 (3, 79)

Ἀλλὰ πρὶν δεδειπνάναι
ἡμᾶς παρέσται.

Athenaeus X p. 422 c: εἴρηκε δὲ οὕτως Ἄλεξις ἐν Κουρίδι "ἐπεὶ πάλαι δεδείπναμεν" καὶ Ἀντιφάνης ἐν Λεωνίδῃ Ἀλλὰ πρὶν κτλ. Pro πρὶν B habet πρό.

ΛΗΜΝΙΑΙ

143 I (3, 79)

Παρετέθη τρίπους
πλακοῦντα χρηστόν, ὦ πολυτίμητοι θεοί,
ἔχων ἐν ἀργυρῷ τε τρυβλίῳ μέλι.

Athenaeus VI p. 230 d de argenteorum vasorum usu agens: καὶ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Λημνίαις φησί Παρετέθη τρίποις κτλ.

II (3, 79) 144

Εἶτ' ἔστιν ἢ γένοιτ' ἂν ἡδίων τέχνη,
ἢ πρόσοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς;
ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται,
ὁ γεωργὸς ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις πάλιν.
5 *πρόσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος.*
ἡμῖν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς·
οὐ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά,
ἁδρὸν γελάσαι, σκῶψαί τιν', ἐκπιεῖν πολύν,
οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον.

Athenaeus VI p. 258 d: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Λημνίαις τέχνην νὰ εἶναι ὑποτίθεται τὴν κολακείαν ἐν οἷς λέγει Εἶτ' ἔστιν* λ. Vs. 3 Grotius *πονεῖ τε.* Vs. 7 *οὐ* pro *οὖ* P. Vs.[1] 9 *ἡδὺ* L. *ἡδύ γ'* V.

Λ Υ Δ Ο Σ

(3, 80) 145

Κολχὶς ἄνθρωπος πάροινος.

Athenaeus X p. 445 c: *ὁ δὲ πάροινος παρὰ τίνι κεῖται;* - *Ἀντιφάνης ἐν Λυδῷ εἴρηκε Κολχὶς ἄνθρωπος πάροινος.*

Λ Υ Κ Ω Ν

(3, 80) 146

Καὶ τἄλλα δεινούς φασι τοὺς Αἰγυπτίους
εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔγχελυν·
πολὺ τῶν θεῶν γάρ ἐστι τιμιωτέρα·
τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,
5 *τούτων δὲ δραχμὰς τοὐλάχιστον δώδεκα*
ἢ πλέον ἀναλώσασιν ὀσφρέσθαι μόνον.
οὕτως ἔσθ' ἅγιον παντελῶς τὸ θηρίον.

Athenaeus VII p. 299 e: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Λύκωνι κωμῳδῶν τοὺς Αἰγυπτίους φησί Καὶ τἄλλα κτλ.* Cfr. Eustathius ad Iliad. p. 1240 27. Vs. 6 *ὀσφρέσθαι* pro *ὀσφρᾶσθαι* Elmsleius ad Aristophanis Acharn. 179. Vs. 7 Dindorfius *οὕτως ἅγιόν τι.* Koppiersius Observ. p. 43 *οὕτως ἅγιόν γε.*

Μ Α Λ Θ Α Κ Η

(3, 81) 147

Ἔρχεται,
μετέρχετ' αὖ, προσέρχετ' αὖ, μετέρχεται,
ἥκει, πάρεστι, ῥύπτεται, προσέρχεται,

σμῆται, κτενίζετ', ἐκβέβηκε, τρίβεται,
λοῦται, σκοπεῖται, στέλλεται, μυρίζεται,
κοσμεῖτ', ἀλείφετ'· ἂν δ' ἔχῃ τι ἀπάγχεται.

Clemens Alex. Paed. III 2 p. 254 Pott.: *Τοῦτο αὐτὸ γάρ τοι καὶ Ἀντιφάνης ὁ κωμικὸς ἐν τῇ Μαλθακῇ τὸ ἑταιρικὸν τῶν γυναικῶν ἐπισκώπτει, τὰ κοινὰ πάσαις ῥήματα εἰς τὴν κατατριβὴν ἐξηυρημένα λέγων Ἔρχεται κτλ.* Vs. 2 libri *μετέρχεθ' αὕτη προσέρχετ' οὐ μετέρχεται.* Correxit Piersonus ad Moer. p. 337. Vs. 4 vulgo *σμήχεται.* Vs. 5 vulgo *λούεται.* Vs. 6 *ἔχῃ* Sylburgius: vulgo *ἔχοι.* Praeterea suspicabar *ἂν τύχῃ δ', ἀπάγχεται.* Hermannus *ἂν δὲ μή γ', ἀπάγχεται.*

ΜΕΙΛΑΝΙΩΝ

148 (3, 82)

Τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας
πίνειν ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ.

Athenaeus X p. 423 d: *πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερον. Ἀντιφάνης Μειλανίωνι Τοῦτον κτλ.* Titulus fabulae fortasse rectius scribitur *Μελανίων.*

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

149 (3, 82)

Ἀσκοπυτίνην τινά
δίψους ἀρωγόν.

Pollux X 73: *ἀλλὰ καὶ ἀσκοπυτίνη· καὶ γὰρ τοῦτ' ἄν τις εὕροι ἐν Ἀντιφάνους Μελεάγρῳ Ἀσκοπυτίνην τινὰ δίψους*

[redacted]

ἑτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει, τἄλλ' ὅσα
τούτῳ προσήκει.

Athenaeus IV p. 170 d: τῶν δὲ μαγείρων διάφοροί τινες ἦσαν οἱ καλούμενοι τραπεζοποιοί. εἰς ὃ δὲ οὗτοι παρελαμβάνοντο σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μετοίκῳ Προσέλαβον κτλ. Vs. 2 vulgo λύχνοις θ'. A λύχνους τ'.

ΜΗΔΕΙΑ

(3, 84) 152

Ἦν χιτὼν ἀμόργινος,
ἕτερος δὲ περιηγητός ἐστιν οὑτοσί.

Pollux VII 57: ἔστι δὲ καὶ χιτὼν ἀμοργικός. Ἀντιφάνης δέ φησιν ἐν Μηδείᾳ Ἦν χιτὼν ἀμόργινος, ἕτερος δὲ περιηγητός ἐστιν. οὑτοσὶ δ' ἄρα ὁ περιηγητὸς εἶδος χιτῶνος. Verba ἀμόργινος χιτὼν fortasse ex hoc loco commemorat Stephanus Byz. v. Ἄμοργος. Pro ἦν scribendum videtur ἦν, *en tibi tunicam amorginam*. Vs. 2 οὑτοσὶ cum Antiphanis loco coniunxi. Ante δ' ἄρα in Pollucis verbis addendum videtur οὗτος.

ΜΗΤΡΑΓΥΡΤΗΣ

I (3, 84) 153

Τήν τε παῖδ' ἀλείμματα
παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν εἶτα τοὺς πόδας
ἐκέλευ' ἀλείφειν πρῶτον, εἶτα τὰ γόνατα.
ὡς θᾶττον ἡ παῖς δ' ἥψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν
ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν.

Athenaeus XII p. 553 c: Ἀντιφάνης δὲ ἐν μὲν Ἀλκήστιδι ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ χριόμενον τοὺς πόδας. ἐν δὲ Μητραγύρτῃ φησί Τήν τε παῖδ' κτλ. Vs. 3 ἐκέλευ' AB ἐκέλευε P ἐκέλευσεν VL. Vs. 4 correxit Koppiersius Observ. p. 38. Libri fere ἡ παῖς διήψατο αὐτοῦ.

II (3, 84) 154

Antiatticista p. 88 18. Δεδιψκημένα: Ἀντιφάνης Μηραγύρτῃ.

ΜΗΤΡΟΦΩΝ

(3, 85) 155

Antiatticista p. 88 24. Διδοῦσιν: οὐ διδόασιν· Ἀριστοφάνης Μητροφῶντι. Suspicatus sum Ἀντιφάνης Hist. crit. p. 328.

Μ Ι Δ Ω Ν

(3, 85)

ollux X 152: ἀργυροθήκην δὲ Ἀντιφάνης ἐν Μίδωνι

ον.

Μ Ι Ν Ω Σ

(3, 85)

Athenaeus II p. 58 d: μαλάχαι. — ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις
ον τοῦ Ἀντιφάνους Μίνωος διὰ τοῦ ο γεγραμμένον· Τρώ-
ντες μολόχης ῥίζαν. Fortasse initium dactylici hexametri
ι: nisi τρώγοντε scribendum. Eustathius p. 1406 57 citat
ρώγοντας.

Μ Ι Σ Ο Π Ο Ν Η Ρ Ο Σ

(3, 85. 86)

158 Εἶτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα,
οἳ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
διδόασιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα;
οὐ μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι βασκάνους,
5 καὶ παιδαγωγοὺς αὖθις, ὧν μεῖζον [κακόν
οὐκ ἔστιν οὐδέν, μετά] γε μαίας νὴ Δία·
αὗται δ' ὑπερβάλλουσι, μετά γε νὴ Δία
τοὺς μητραγυρτοῦντάς γε· πολὺ γὰρ αὖ γένος
μιαρώτατον τοῦτ' ἐστίν, εἰ μὴ νὴ Δία
10 τοὺς ἰχθυοπώλας βούλεταί γέ τις λέγειν,
μετά γε τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος
τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον.

Athenaeus VI p. 226 d: ἐμφανίζει δ' αὐτῶν (τῶν ἰχθυο-
πωλῶν) καὶ τὸ σκαιόν, ἔτι δὲ μισάνθρωπον Ἀντιφάνης ἐν
[illegible] διὰ τούτων Εἶτ' οὐ κτλ. Vs. 3 διδόασιν
[illegible] 4 οὐ Hermannus Doctr. metr.
[illegible] Vs. 5 et 6 verba

μετὰ τούς γε νὴ Δία, non male si scribas *νὴ τὸν Δία*. Dobraeus initio versus supplebat *μάλιστα* vel *ὀρθῶς γε*, vel denique *τοὺς ἰχθυοπώλας τοὺς θεοῖς ἐχθροὺς λέγειν | βούλοιτο, μετά γε τοὺς τραπεζίτας*.

M N H M A T A

(3, 87) 159

Τῶν Πυθαγοριστῶν δ' ἔτυχον ἄθλιοί τινες
ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντες ἅλιμα καὶ κακά
τοιαῦτα συλλέγοντες ἐν τῷ κωρύκῳ.

Athenaeus IV p. 161 a: *εἰ αὐτάρκειαν ἀσπάζῃ, φιλόσοφε, τί οὐ τοὺς Πυθαγορικοὺς ἐκείνους ζηλοῖς, περὶ ὧν φησιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν Μνήμασι τάδε Τῶν Πυθαγορικῶν κτλ.* Vs. 1 libri *δὲ τυχόν*. Schweighaeuserus *δ' ἐνέτυχον*. Porsonus *δ' ἔτυχον*. *Πυθαγοριστῶν* pro *Πυθαγορικῶν* Elmsleius. Vs. 2 C habet *ἐν τῇ χαρᾷ διατρώγοντες*. Pro *τρώγοντες*, quod habent AB, *τρώγοντ'* legitur in PVL. *ἅλιμα* pro *ἄλιμμα* vel *ἅλιμα* scripsit Bochartus. Vs. 3 verba *ἐν τῷ κωρύκῳ* addidit Koppiersius Observ. p. 41. Sequitur enim apud Athenaeum: *κἀν τῷ κυρίως Κωρύκῳ δ' ἐπιγραφομένῳ φησί κτλ.*

M O I X O I

(3, 87. 88) 160

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων
ἀτυχέστερον· τῷ μὴ γὰρ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
αὐτοῖς ἁλοῦσιν, εἶτα κατεδηδεσμένοις
εὐθὺς ταφῆναι, παραδοθέντες ἄθλιοι
5 *τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις*
σήπονθ', ἕωλοι κείμενοι δύ' ἡμέρας
ἢ τρεῖς· μόλις δ' ἐάν ποτ' ὠνητὴν τυφλόν
λάβωσιν, ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν
*τούτῳ· κομίσας δ' ἐξέβαλεν * * οἴκαδε,*
10 *τὴν πεῖραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς ὀσμῆς λαβών.*

Athenaeus VI p. 225 d: *ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθῦς καὶ σεσηπότας, ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς διὰ τούτων Οὐκ ἔστιν κτλ.* Vs. 2 *μὴ γὰρ* pro *γὰρ μὴ* Erfurdtus. Vs. 7 *δ' ἐάν* Porsonus Advers. p. 50. *δ' ἄν* ABP *δέ γ' ἄν* VL. Vs. 8 Dindorfius *λάβωσ'*. Vs. 9 *κομίσας δ'* A *κομίσας ὁ δὲ* VL. Casaubonus post *ἐξέβαλεν* addidit *εὐθύς*. Possis etiam *αὖθις*. Vs. 10 scripsi *ὀσμῆς* pro edito *ὀδμῆς*.

M Y Λ Ω N

161 (3, 88)

Pollux VII 211: *Ἀντιφάνης δὲ ἐν τῷ Μύλωνι εἴρη βλιδίου κόλλημα.*

M Y Σ T I Σ

162 I (3, 88. 89)

Σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. Β. τοῦτο μέν σοι πείσομαι·
καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἑορτῆς. οὐ μὲν ἦμεν ἄρτι γάρ
5 *ἐξ ὀξυβαφίων κεραμέων ἐπίνομεν·*
τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοί
τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὃς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὕνεκα.

Athenaeus X p. 446 b de imperativo *πῖθι* disserens: *φάνης ἐν Μύστιδι Σὺ δ' ἀλλὰ κτλ.* Idem XI p. 494 c: *ἐστὶ τὸ ὀξύβαφον εἶδος κύλικος μικρᾶς κεραμέας, σαφ ρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι διὰ τούτων· γραῦς ἐ λοινος, ἐπαινοῦσα κύλικα μεγάλην καὶ ἐξευτελίζουσα τ βαφον ὡς βραχύ. εἰπόντος οὖν τινος πρὸς αὐτήν "Σὺ δ πῖθι" λέγει Τοῦτο μέν σοι κτλ.* Vs. 1 libro X *πείσομ πίσομαι* AB. Vs. 4 libro X cod. A *ου μεν η μεν.* B *νημεν.* PVL *οὐ μέμνηται.* Libro XI cod. A *οὐ μὲν* B *οὔμεν οὔμεν.* PVL *οὐ μέν.* Sequutus sum Dindorfium beckius Aglaoph. p. 628 coniecit *οὐ 'τελοῦμεν,* Dobraeus *νοῦμεν.* Pro *ἄρτι γὰρ* XI omnes codd. *ἀρτίως γάρ.*

[redacted]

Ἀντιφάνει ἐν Μύστιδι λέγεται Ταῖς εὐτελείαις κτλ. Vs. 3 quo *ἐπὶ τούτοις ἅπασι* spectet vix intellegas; post *θύωσιν* videntur aliqua excidisse. Sequentia ita scribenda videntur: *ὕστατον πόπανον ἁπάντων καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη*, vel quod aeque expeditum est: *ὕστατον πάντων πόπανόν τε καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη.* Vs. 5 scripsi *ὡς τἄλλα* pro edito *ὥστ' ἄλλα.*

III (3, 90) 164

Βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν;
Β. καλῶς ἔχει μοι. Α. τοιγαροῦν φέρε . . .
μέχρι γὰρ τριῶν δεῖν φασι τιμᾶν τοὺς θεούς.

Athenaeus X p. 441 c: *οἷαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μεθύουσαι αἱ γυναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκοντιζομένῃ οὕτω — καὶ ἐν Μύστιδι (γυναῖκες δ' εἰσὶν αἱ διαλεγόμεναι) Βούλει καὶ σὺ κτλ.* Vs. 2 *ἔχει μοι* Hermannus, libri *ἔχοιμι.* Idem in fine supplet *φέρ' ἐγὼ πίω.* Vs. 3 *καὶ* ante *τριῶν* inserunt PVL. Ibidem *δεῖν* additum ab Dindorfio.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ

I (3, 91) 165

Ἐγὼ τέως μὲν ᾠόμην τὰς Γοργόνας
εἶναί τι λογοποίημα, πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν
ἔλθω πεπίστευκ'· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι
τοῖς ἰχθυοπώλαις, λίθινος εὐθὺς γίνομαι,
ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι
λαλεῖν πρὸς αὐτούς· ἂν ἴδω γὰρ ἡλίκον
ἰχθὺν ὅσου τιμῶσι, πήγνυμαι σαφῶς.

Athenaeus VI p. 224 c de piscariis agens: *Ἀντιφάνης μὲν ἐν Νεανίσκοις φησίν Ἐγὼ τέως μὲν κτλ.* Vs. 3 vulgo *πεπίστευκ' εὐθύς· ἐμβλέπων γὰρ αὐτοῖς ἰχθυοπώλαις.* Correxit Porsonus ad Toupii Emend. p. 501.

II (3, 91) 166

Ὁ πλοῦτός ἐστι παρακάλυμμα τῶν κακῶν,
ὦ μῆτερ, ἡ πενία δὲ περιφανές τε καὶ
ταπεινόν.

Stobaeus Floril. XCVII 8 *Ἀντιφάνους ἐκ Νεανίσκων.* Vs. 2 *δὲ* addidit Grotius.

ΝΕΟΤΤΙΣ

I (3, 91. 92) 167

Παῖς ὢν μετ' ἀδελφῆς εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε
ἀφικόμην ἀχθεὶς ὑπό τινος ἐμπόρου,

Σύρος τὸ γένος ὤν· περιτυχὼν δ' ἡμῖν ὁδί
κηρυττομένοις ὀβολοστάτης ὢν ἐπρίατο,
5 *ἄνθρωπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν,*
τοιοῦτος οἷος μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν
μηδ' ὧν ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ἤσθιεν,
ὁ τρισμακαρίτης, εἰσφέρειν ἔξω θύμου.

Athenaeus III p. 108 c: *τὰ ἐκ Νεοττίδος Ἀντιφάνους* ι *Παῖς ὢν κτλ.* Vs. 4 *ὀβολοστήτης* B. Vocem *ὀβολοστάτη* comicis affert Photius p. 314 16 ex Harpocr. p. 134 14. V *τρισμακάριστος* vel *τρισμακάριτος* MSS Casauboni.

168 II (3, 92)

Ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρός
ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν. B. ἠγάπησεν ἄν
τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

Athenaeus VI p. 223 c: (*Δημοσθένης*) *Φιλίππου Ἀθηνα Ἁλόννησον διδόντος συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν εἰ δίδωσιν ἃ μὴ ἀποδίδωσιν, ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεοττίδι παιδιὰν θ νος ἐρεσχηλεῖ τόνδε τὸν τρόπον Ὁ δεσπότης κτλ.* Plutarchu Demosth. cap. 9: *τῶν δὲ κωμικῶν ὁ μέν τις αὐτὸν* (Demos nem) *ἀποκαλεῖ ῥωποπερπερήθραν, ὁ δὲ παρασκώπτων χρώμενον τῷ ἀντιθέτῳ, φησὶν οὕτως Ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλ κτλ.* Vs. 2 pro *ὥσπερ* Dobraeus *ὅσαπερ*. Ibid. *ἠγάπησε* Plutarchus, unde Dobraeus coll. Aristoph. Nub. 1382 tent *ἠγάπησέ γ' ἄν.*

169 III (3, 92)

Athenaeus XIII p. 586 a: *μνημονεύει δ' αὐτῆς* (Sinope cit) *Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι καὶ ἐν Κηπουρῷ, ἐν Ἀκεστρίᾳ Νεοττίδι.*

Ο Β Ρ Ι Μ Ο Σ

170 (3, 93)

Ἂν κελεύῃ με σταθμοῦχος — B. ὁ σταθμοῦχος δ' ἔστι
ἀποπνίξεις δέ με καινὴν πρός με διάλεκτον λαλῶν.
A. εἰ 'πιτάττοι μοι στέγαρχος —

Pollux X 21: *εἴρηται τοίνυν ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ "σ ὁ σταθμοῦχος ἐγκατιλλώψας ἄθρει." Ἀντιφάνης δὲ ἐν Ὀβ φησίν Ἂν κελεύῃ με σταθμοῦχος κτλ.* Vs. 1 vulgo *ἢ σταθ χος*, correxit Bentleius. Vs. 2 *νὴ Δί' ἀποπνίξεις* Herman Vs. 3 vulgo *εἰ τέτακτό μοι στεγάρχων.* Cod. Iungerm. *τακτοιμιστεγάρχον.* Correxit Bentleius.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ Η ΠΕΛΟΨ

(3, 94) 171

Τί δ' ἂν Ἕλληνες μικροτράπεζοι
φυλλοτρῶγες δράσειαν; ὅπου
τέτταρα λήψει κρέα μικρ' ὀβολοῦ.
παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν ὅλους
5 βοῖς ὤπτων, σῖς, ἐλάφους, ἄρνας·
τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάγειρος ὅλον
τέρας ὀπτήσας μεγάλῳ βασιλεῖ
θερμὴν παρέθηκε κάμηλον.

Athenaeus IV p. 130 e: Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι διαπαίζων ἔφη Τί δ' ἂν Ἕλληνες κτλ. Vs. 1 μακροτράπεζοι Eustathius ad Iliad. p. 245 24. Vs. 2 φυλλοτρῶγες ACL φιλοτρῶγες Eustathius et BPV. Vs. 3 libri λήψῃ et μικρά. Vs. 5 ὤπτων σῖς pro ὀπτῶσιν Iacobsius Addit. p. 88. Dindorf. ὗς.

ΟΜΟΙΟΙ

I (3, 94. 95) 172

Εἶτ' ἐπεισῆγεν χορείαν ἢ τράπεζαν δευτέραν,
καὶ παρέθηκε γέμουσαν πέμμασι παντοδαποῖς.
ὡς δ' ἐδείπνησαν, συνάψαι βούλομαι γὰρ τὰν μέσῳ,
καὶ Διὸς σωτῆρος ἦλθε θηρίκλειον ὄργανον,
τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου σεμνοπότου σταγόνος
πλῆρες, ἀφρίζον, ἕκαστος δεξιτερᾷ δ' ἔλαβεν.

Athenaeus XIV p. 642 a de secundis mensis disserens: Ἀντιφάνης ἐν Λεπτινίσκῳ ... ἐν δὲ Ὁμοίοις Εἶτ' ἐπεισῆγεν ... παντοδαποῖς. Idem XI p. 471 c: μνημονεύει τοῦ ἐκπώματος καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὁμοίοις οὕτως Ὡς δ' ἐδείπνησαν ... ἔλαβεν. Coniunxi haec ad unum fragmentum. Vs. 3 τὰν pro τὰ Koppiersius Observ. p. 50. Vs. 5 libri σεμνοπόνου. Correxit Casaubonus.

II (3, 95) 173

Εὖ δ' ἐγίνεθ' ὅτι φακῆν
ἕψειν μ' ἐδίδασκε τῶν ἐπιχωρίων τις εἷς.

Athenaeus IV p. 158 c de φακῇ disserens: Ἀντιφάνης δ' Ὁμοίαις Εὖ δ' ἐγίνεθ' ὅτι κτλ. A εὖ δὲ γίνεθ' η φακῆν. BD εὖ δὲ γύναι τὴν φακῆν. P εὖ δὲ γίνεθ' ἢ φ. VL εὖ δὲ γίνεθ' ἢ φακῆν. Sequutus sum cum Dindorfio Porsonum. Fortasse tamen praestat εὖ δὲ γίνετ' εἰ φακῆν, et versu altero

ιε διδάσκει. Versum alterum Porsonus emenda
ἑψεῖν scripsit. Vulgo *ἕψεῖν με διδασκε.* A *ἑ*
ιε. P *ἕψειη με διδασκε.*

ΟΜΟΠΑΤΡΙΟΙ

(3, 96)

Ἐν Ἡλίου μέν φασι γίνεσθαι πόλει
φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ γλαῦκας, ἡ Κύπρος
ἔχει πελείας διαφόρους, ἡ δ' ἐν Σάμῳ
Ἥρα τὸ χρυσοῦν, φασίν, ὀρνίθων γένος,
τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους ταῶς.

Athenaeus XIV p. 655 b: *καὶ Ἀντιφάνης ἐν τοῖς*
τρίοις φησίν Ἐν Ἡλίου κτλ. Hinc sumpsit Eustathius
p. 1035 44. Vs. 5 *ταῶς* scripsi pro *ταώς.*

ΟΜΦΑΛΗ

175 I (3, 96)

Πῶς γὰρ ἄν τις εὐγενὴς γεγώς
δύναιτ' ἂν ἐξελθεῖν ποτ' ἐκ τῆσδε στέγης;
ὁρῶν μὲν ἄρτους λευκοσωμάτους ἱπνόν
καταμπέχοντας ἐν πυκναῖς διεξόδοις,
ὁρῶν δὲ μορφὴν κριβάνοις ἠλλαγμένους,
μίμημα χειρὸς ἀττικῆς, οὓς δημόταις
Θεαρίων ἔδειξεν.

Athenaeus III p. 112 c: *τῶν δ' ἀττικῶν ἄρτων*
ρων μνημονεύει καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως
κτλ. Vs. 1 *γεγὼς* VL *γεγονὼς* ABP. Vs.
ABP *ποτε δ' ἐκ τῆς στέγη*
δ' ἐκ στέγης.

III (3, 97) 177

Οὐ φιλοτάριχος οὐδαμῶς εἰμ', ὦ κόρη.

Athenaeus III p. 125 a: *κεῖται μὲν ὁ φιλοτάριχος παρ' Ἀντιφάνει ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως Οὐ φιλοτάριχος κτλ.* Ad eandem hanc fabulam referendum videtur Fragm. inc. XX.

Ο Μ Ω Ν Υ Μ Ο Ι

(3, 98) 178

Οἷα δ' ἡ χώρα φέρει
διαφέροντα πάσης, Ἱππόνικε, τῆς οἰκουμένης,
τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. Β. σῦκα μὲν νὴ τὸν Δία
πάνυ φέρει. Α. βοσκήματ', ἔρια, μύρτα, θύμα, πυρούς, ὕδωρ,
ὥστε καὶ γνοίην ἂν εὐθὺς Ἀττικὸν πίνων ὕδωρ.

Athenaeus II p. 43 b: *οὐ γὰρ Ἀντιφάνει τῷ κωμικῷ πεπίστευκα λέγοντι κατὰ πολλὰ τὴν Ἀττικὴν διαφέρουσαν τῶν ἄλλων καὶ ὕδωρ κάλλιστον ἔχειν· φησὶ γάρ Οἷα δ' ἡ χώρα φέρει κτλ.* Idem III p. 74 d: *Ἀττικὸν μὲν* (sc. *σῦκον*) *οὐ μνημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Ὁμωνύμοις· ἐπαινῶν γὰρ τὴν χώραν τὴν Ἀττικὴν τάδε λέγει Οἷα — οἰκουμένης.* Vs. 2 *πάσης*, fortasse in *πᾶσι* mutandum, utroque Athenaei libro legitur. Porsonus *διαφέροντα τῆς ἁπάσης, Ἱππόνικ', οἰκουμένης.* Pro *διαφέροντα* Athenaeus videri possit legisse *διαφέρουσα*. Vs. 4 *θύμα* pro *θύματα* correxit Dobraeus. Eodem auctore delevi quod libri post *ὕδωρ* habent *διαφέρον*. ib. *πυρούς* BCD *τυροὺς* VL. Vs. 5 vulgo *ὕδωρ πίνων*. Correxit Porsonus.

Ο Ρ Φ Ε Υ Σ

(3, 98) 179

Βύστραν τιν' ἐκ φύλλων τινῶν.

Pollux X 172: *τοῦτο* (*βύσμα*) *βύστραν ἕτεροι κεκλήκασιν, ὡς Ἀναξανδρίδης Κιθαριστρίᾳ καὶ Ἀντιφάνης Ὀρφεῖ Βύστραν τιν' ἐκ φύλλων τινῶν.* Postremum hoc *τινῶν* Falckenb. non habet.

Π Α Ι Δ Ε Ρ Α Σ Τ Η Σ

(3, 99) 180

Τῆς δὲ βελτίστης μεσαῖον θυννάδος Βυζαντίας
τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασιν.

Athenaeus VII p. 303 f: *Ἀντιφάνης ἐν Παιδεραστῇ Τῆς δὲ βελτίστης κτλ.*

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ

181 I (3, 99)

Ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας
ἥξει τις ἰσοτράπεζος εὐγενής. Β. τίνα
λέγεις; Α. Καρύστου θρέμμα, γηγενής, ζέων.
Β. εἶτ' οὐκ ἂν εἴποις; ὕπαγε. Α. κάκκαβον λέγω.
σὺ δ' ἴσως ἂν εἴποις λοπάδ'. Β. ἐμοὶ δὲ τοὔνομα
οἴει διαφέρειν, εἴτε κάκκαβόν τινες
χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἴτε σίττυβον;
πλὴν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα.

Athenaeus IV p. 169 e: ἐν δὲ Παρασίτῳ ὁ Ἀντιφάνης κα τάδε εἴρηκεν Ἄλλος ἐπὶ τούτῳ κτλ. Quae versu quarto inde verbis κάκκαβον λέγω sequuntur attulit etiam Pollux X 106: κα κάκκαβον δὲ τὴν κακκάβην κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν Ἀντιφάνης κέκληκεν εἰπὼν Παρασίτῳ Κάκκαβον λέγω κτλ. Cf. Eustathius ad Iliad. p. 872 14. Vs. 5 Pollucis ed. Ald. καὶ ἴσως δ' ἂν εἴποις. Cod. A Kühn. σὺ δ' ἂν εἴποις sine ἴσως. Vs. 7 χαίρουσιν ὀνομάζοντες apud Athenaeum B χαίροντες ὀνομάζουσιν PVL. Apud Pollucem ed. Ald. χαίρουσιν ὀνομάζειν. Cod. A χαίρουσιν ὀνομάζοντες. Tum pro σίττυβον Pollucis cod. V σύπτηβον. A πτύβην.

182 II (3, 100)

Χοιρίων
σκέλη καπύρ'. Β. ἀστεῖόν γε νὴ τὴν Ἑστίαν
ἄριστον. Α. ἑφθὸς τυρὸς ἐπεδόνει πολύς.

Athenaeus III p. 96 b de ἑφθοῖς ποσὶν disserens: Ἀντιφάνης Παρασίτῳ Χοιρίων κτλ. Ita Schweighaeuserus pro χοιρέων.

183 III (3, 100)

Τάριχος ἀντακαῖον ἐν μέσῳ
πῖον, ὁλόλευκον, θερμόν.

Athenaeus III p. 118 d: Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς ἐν Λευκαλίωνι ταρίχων τῶνδε μέμνηται — καὶ ἐν Παρασίτῳ Τάριχος κτλ.

184 IV (3, 101)

Ἐγὼ περὶ τὴν ὀψωνίαν μὲν οὐ πάνυ
ἐσπούδακ', οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάνυ,
ὡς ἄν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὅπου
τοῦ διαλάβοι κραιπάλην ἑλληνικῶς.

Athenaeus VIII p. 358 d: ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν ἔχετε, ὦ

δρες φίλοι, ὀψωνησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινῶς. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Παράσιτον Ἐγὼ περὶ τὴν — κραιπάλην ἑλληνικῶς. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυς ὡς ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίωνι. Vs. 1 τι post πάνυ libri, delevit Casaubonus. Vs. 3 et 4 Hermannus ὡς ἄν τις ἄλλοις ἐξενεχθεὶς ἐκ πότου | μὴ διαβάλῃ τὴν κραιπάλην ἑλληνικῶς. In his πότου pro ὅπου etiam Casaubonus.

V (3, 101) 185

Οἷα δ' ἐστὶν οἶσθα σύ
γύναι; σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες, πράγματα
ἐλευθέρι', οὐ τάριχος, οὐδ' ἡδύσμασιν
ἄρνεια καταπεπλησμέν', οὐδὲ θρυμματίς
5 τεταραγμένη καὶ λοπάδες, ἀνθρώπων φθοραί.
καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἕψουσι λιπαράς, ὦ θεοί,
ἔτνος θ' ἅμ' αὐτοῖς πίσινον.

Athenaeus IX p. 370 e: Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὡς ἀτελοῦς βρώματος τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις Οἷα δ' ἐστὶν κτλ. Vs. 1 σὺ ex L additum in fine a Dindorfio. ABP post γύναι adiiciunt τοῖς. Fortasse igitur scribendum οἷα δ' ἔστ' οἶσθ' ὦ γύναι· | τούτοις σκόροδα κτλ. Pro σκόροδα τυρὸς P κοροδάτυρος. Tum πράγματα L πράγματ' PQV πέμματα vel πέμματ' BD et MSS Casauboni. Vs. 3 libri ἐλευθερίου. Correxit Tyrwhittus ad Toupii Emend. p. 422. Vs. 4 ante Schweighaeuserum ἀρνεῖα, cf. Lob. Par. p. 323. Ibidem καταπεπλησμέν', οὐδὲ Tyrwhittus pro καταπεπλησμένου δέ. Iacobsius καταπεπασμέν' οὐδέ. Tum θρυμματὶς L θριμματὶς V θρίμματις BP. Vs. 6 ἕψουσι PVL ἑψοῦσι A. Vs. 7 θ' ἅμ' Casaubonus. Libri θαῖμ'. Pro αὐτοῖς malim αὐταῖς.

ΠΑΡΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

(3, 102) 186

Ὄμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, αὐτὸν τὸν θεόν,
ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ὑμῖν γίνεται,
ἢ μὴν ἑλέσθαι τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βίον
ἢ τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχήν.
ῥοφεῖν φακῆν ἐσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα,
μαλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότα.

Athenaeus IV p. 156 c: κατὰ τὸν ἡδὺν Ἀντιφάνη, ὃς ἐν τῇ Παρεκδιδομένῃ ἔφη Ὄμνυμι δ' ὑμῖν κτλ. Vs. 2 forsan ἡμῖν. Vs. 3 ἢ μὴν pro ἡμῖν Casaubonus.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

187 I (3, 103)

Ἐγὼ γὰρ ἂν εἰ τῶν ὑμετέρων φάγοιμί τι,
μύκητας ὠμοὺς ἂν φαγεῖν ἐμοὶ δοκῶ
καὶ στρυφνὰ μῆλα κεἴ τι πνίγει βρῶμά τι.

Athenaeus II p. 60 e: *Κηφισόδωρος ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς ἐν τοῖς κατὰ Ἀριστοτέλους — ἐπιτιμᾷ τῷ φιλοσόφῳ ὡς οὐ ποιήσαντι λόγου ἄξιον τὸ παροιμίας ἀθροῖσαι, Ἀντιφάνους ὅλον ποιήσαντος δρᾶμα τὸ ἐπιγραφόμενον Παροιμίαι, ἐξ οὗ καὶ παρατίθεται τάδε Ἔγωγ' ἂν κτλ.* Vs. 1 libri *ἐγὼ γὰρ ἄν τι*. Porsonus *ἔγωγ' ἂν εἰ*. In fine versus *τι* additum a Casaubono. Vs. 2 *ἐμοὶ* add. Casaubonus. Vs. 3 *καὶ εἴ τι* BC. Ibidem *πνίγει* pro *πνίγοι* Dind. ex C. Pro *βρῶμά τι* fortasse scribendum *βρωμάτων*.

188 II (3, 103)

Στῖμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους.

Photius p. 538 25. *Στίμην καὶ στίμιν: ὅ τινες στίβιν (στῖβι). Ἀντιφάνης Παροιμιαζομένῳ Στίμιν κτλ.*

ΠΛΟΥΣΙΟΙ

189 (3, 103. 104)

Εὔθυνος δ' ἔχων
σανδάλια καὶ σφραγῖδα καὶ μεμυρισμένος
τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐλογίζετο·
Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,
5 ἄνδρες πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες,
οἷοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
ὁρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι,
ἔφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ.
κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον ἂν τάδε,
10 ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν
τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαί τινας
ἡμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα,
ὄψου δὲ μηδὲν μήποτ' εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ.
τί οὖν ὄφελος τῶν νησιαρχῶν ἐστι; δεῖ
15 νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
τῶν ἰχθύων. νυνὶ δὲ Μάτων συνήρπακεν
τοὺς ἁλιέας, καὶ Λιογείτων νὴ Δία
ἅπαντας ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν,
κοὐ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ τοιαῦτα φλῶν.

20 γάμοι δ' ἐκείνοις καὶ πότοι νεανικοί
ἦσαν.

Athenaeus VIII p. 342 e: Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κα-
ογον ποιεῖται ὀψοφάγων ἐν τούτοις Εὔθυνος δ' ἔχων κτλ.
2 σανδάλιον libri. Correxit Koppiersius. Vs. 3 ἐλογίζετο,
d libri in initio versus habent, transposuit Dindorfius. Vs. 5
ui lectionem librorum ABP πάλαι ὀψοφάγοι τοῖοί τινες VL.
bsius Addit. p. 190 παλαιὸν ὀψοφαγίστατοί τινες, quod
m videtur, sed pro παλαιὸν malim πάλαι πότ'. Totum
um delet Dobraeus. Vs. 8 Eustath. p. 867 58 δεινῶς πάνυ
ἀν. φέροντας. Vs. 9 ἂν addidit Dobraeus. Vs. 11 et 12
raeus pro τινας ὑμῶν coniicit πάλαι ἡμᾶς vel τινας μάτην,
denique τινας νήσων τ'. Vs. 13 pro μηδὲν AP μηδέ.
μήποτ', quo libri carent, addidi ad Menandr. p. 181. Vs. 14
estat fortasse νησιάρχων. Ibid. ἐστι δεῖ VL ἔστι δὴ AB
ιν δὴ P ἐστιν, εἰ νόμῳ κατακλεῖσται Porsonus. Vs. 16
ὶ δὲ pro νῦν δὲ Schweighaeuserus; νυνδὶ Dindorfius. Idem
ίτων pro Μάτρων (Μακρῶ ABP). Vs. 17 forsan καὶ δὴ
γείτων. Vs. 18 ἅπαντας pro πάντας Muretus. Vs. 19 καὶ
BP. τοσαῦτα pro τοιαῦτα Iacobsius Addit. p. 190. Vs. 20
i ἐκεῖνοι. Koppiersius ἐκείνοις. Ibidem ποτοὶ PVL νεα-
ιοι BP.

Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

(3, 105. 106) 190

Μακάριόν ἐστιν ἡ τραγῳδία
ποίημα κατὰ πάντ', εἴ γε πρῶτον οἱ λόγοι
ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι.
πρὶν καί τιν' εἰπεῖν· ὡς ὑπομνῆσαι μόνον
5 δεῖ τὸν ποιητήν· Οἰδίπουν γὰρ ἂν μόνον
φῶ, τἄλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατὴρ Λάιος,
μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν. ἂν πάλιν
εἴπῃ τις Ἀλκμαίωνα, καὶ τὰ παιδία
10 πάντ' εὐθὺς εἴρηχ', ὅτι μανεὶς ἀπέκτονεν
τὴν μητέρ', ἀγανακτῶν δ' Ἄδραστος εὐθέως
ἥξει πάλιν τ' ἄπεισι . . . .
ἔπειθ' ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν,
15 αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

187 I (3, 103)

Ἐγὼ γὰρ ἂν εἰ τῶν ὑμετέρων φάγοιμί τι,
μύκητας ὠμοὺς ἂν φαγεῖν ἐμοὶ δοκῶ
καὶ στρυφνὰ μῆλα κεἴ τι πνίγει βρῶμά τι.

Athenaeus II p. 60 e: *Κηφισόδωρος ὁ Ἰσοκράτους μαθ ἐν τοῖς κατὰ Ἀριστοτέλους — ἐπιτιμᾷ τῷ φιλοσόφῳ ὡ ποιήσαντι λόγου ἄξιον τὸ παροιμίας ἀθροῖσαι, Ἀντιφ ὅλον ποιήσαντος δρᾶμα τὸ ἐπιγραφόμενον Παροιμίαι, ἐ καὶ παρατίθεται τάδε Ἔγωγ' ἂν κτλ.* Vs. 1 libri ἐγὼ ἄν τι. Porsonus ἔγωγ' ἂν εἰ. In fine versus τι addit Casaubono. Vs. 2 ἐμοὶ add. Casaubonus. Vs. 3 καὶ εἴ τι Ibidem πνίγει pro πνίγοι Dind. ex C. Pro βρῶμά τι for scribendum βρωμάτων.

188 II (3, 103)

Στῖμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους.

Photius p. 538 25. *Στίμην καὶ στίμιν: ὅ τινες σι (στῖβι). Ἀντιφάνης Παροιμιαζομένῳ Στίμιν κτλ.*

ΠΛΟΥΣΙΟΙ

189 (3, 103. 104)

Εὔθυνος δ' ἔχων
σανδάλια καὶ σφραγῖδα καὶ μεμυρισμένος
τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐλογίζετο·
Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,
5 ἄνδρες πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες,
οἷοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
ὁρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι,
ἔφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ.
κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον ἂν τάδε,
10 ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν
τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαί τινας
ἡμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα,
ὄψου δὲ μηδὲν μήποτ' εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ.
τί οὖν ὄφελος τῶν νησιαρχῶν ἐστι; δεῖ
15 νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
τῶν ἰχθύων. νυνὶ δὲ Μάτων συνήρπακεν
τοὺς ἁλιέας, καὶ Διογείτων νὴ Δία
ἅπαντας ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν,
κοὐ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ τοιαῦτα φλῶν.

20 γάμοι δ' ἐκείνοις καὶ πότοι νεανικοί
ἦσαν.

.thenaeus VIII p. 342 e: Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κα-
ον ποιεῖται ὀψοφάγων ἐν τούτοις Εὔθυνος δ' ἔχων κτλ.
σανδάλιον libri. Correxit Koppiersius. Vs. 3 ἐλογίζετο,
libri in initio versus habent, transposuit Dindorfius. Vs. 5
lectionem librorum ABP πάλαι ὀψοφάγοι τοῖοί τινες VL.
ius Addit. p. 190 παλαιὸν ὀψοφαγίστατοί τινες, quod
videtur, sed pro παλαιὸν malim πάλαι πότ'. Totum
n delet Dobraeus. Vs. 8 Eustath. p. 867 58 δεινῶς πάνυ
ν. φέροντας. Vs. 9 ἂν addidit Dobraeus. Vs. 11 et 12
eus pro τινας ὑμῶν coniicit πάλαι ἡμᾶς vel τινας μάτην,
enique τινας νήσων τ'. Vs. 13 pro μηδὲν AP μηδέ.
ιήποτ', quo libri carent, addidi ad Menandr. p. 181. Vs. 14
at fortasse νησιάρχων. Ibid. ἔστι δεῖ VL ἔστι δὴ AB
δὴ P ἔστιν, εἰ νόμῳ κατακλεῖσται Porsonus. Vs. 16
δὲ pro νῦν δὲ Schweighaeuserus; νυνδὶ Dindorfius. Idem
ν pro Μάτρων (Μακρῶ ABP). Vs. 17 forsan καὶ δὴ
ίτων. Vs. 18 ἅπαντας pro πάντας Muretus. Vs. 19 καὶ
. τοσαῦτα pro τοιαῦτα Iacobsius Addit. p. 190. Vs. 20
ἐκεῖνοι. Koppiersius ἐκείνοις. Ibidem ποτοὶ PVL νεα-
ι BP.

ΠΟΙΗΣΙΣ

(3, 105. 106) 190

Μακάριόν ἐστιν ἡ τραγῳδία
ποίημα κατὰ πάντ', εἴ γε πρῶτον οἱ λόγοι
ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι.
πρὶν καί τιν' εἰπεῖν· ὡς ὑπομνῆσαι μόνον
5 δεῖ τὸν ποιητήν· Οἰδίπουν γὰρ ἂν μόνον
φῶ, τἄλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατὴρ Λάιος,
μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν. ἂν πάλιν
εἴπῃ τις Ἀλκμαίωνα, καὶ τὰ παιδία
10 πάντ' εὐθὺς εἴρηχ', ὅτι μανεὶς ἀπέκτονεν
τὴν μητέρ', ἀγανακτῶν δ' Ἄδραστος εὐθέως
ἥξει πάλιν τ' ἄπεισι . . . .
ἔπειθ' ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν,
15 αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.

ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ
εὑρεῖν, ὀνόματα καινά, τὰ διῳκημένα
πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφήν,
20 τὴν εἰσβολήν. ἂν ἕν τι τούτων παραλίπῃ
Χρέμης τις ἢ Φείδων τις ἐκσυρίττεται·
Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν.

Athenaeus VI p. 222 a: ὑπομνήσομεν τὰ παρ' Ἀντ[illegible] λεγόμενα ἐν Ποιήσει τόνδε τὸν τρόπον Μακάριόν ἐ[illegible] τραγῳδία κτλ. Vs. 5. 6 γὰρ ἂν μόνον φῶ, τἄλλα Dind[illegible] ABC γὰρ φῶ τὰ δ' ἄλλα. VL γὰρ ἄν γε φῶ τὰ δ' [illegible] P γὰρ ἂν φῶ τὰ δ' ἄλλα. Fortasse igitur lenius corrig[illegible] δίπουν γὰρ ἄν γε φῶ, καὶ τἄλλα πάντ' ἴσασιν. Vs. [illegible] dorfius Ἀλκμέωνα. Vs. 12 et 13 ita editi sunt, ut in co[illegible] scriptos repperisse testatur Casaubonus. Cod. A ἥξει [illegible] ταπεισιθ' ὅταν κτλ. Similiter ceteri. Vs. 13 μηδὲν MSS C [illegible] μηθὲν PVL. Vs. 14 ἀπειρήκωσιν Dindorfius. Vulgo ἀ[illegible] κασιν. ABP ἀπειρηκόσιν. Vs. 18 κἄπειτα, quod post [illegible] in libris legitur, delevit Casaubonus. Vs. 21 Φίδων AB.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ

191 (3, 108)

Ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως
τούτους μεγαλείως ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις
ὑπογάστρι' ἐλθών, ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι.
τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται
πλευρὰν μετ' αὐτῶν.

Athenaeus VII p. 302 f: ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάστρι[illegible] γουσι, σπανίως δὲ ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων. ὁ δὲ ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάστριον Ἀντιφάνης ἐν τῷ [illegible] τικῷ ὅταν λέγῃ Ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως κτλ. Vs. 1 ὠψώνη[illegible] ὠψώνηκε P. Vs. 2 μεγαλείους B. Vs. 3 ἐλθὼν suspecti[illegible] saubonus. Ibid. ἀπολέσαι AB ἀπολέσει PVL. Vs. 4 γ[illegible] PVL. Casaubonus γεννικήν.

ΠΡΟΒΑΤΕΥΣ

192 (3, 108)

Βοιώτιαι μὲν ἐγχέλεις, μῦς Ποντικοί,
γλαῦκοι Μεγαρικοί, μαινίδες Καρύστιαι,
φάγροι δ' Ἐρετρικοί, Σκύριοι δὲ κάραβοι.

Athenaeus VII p. 295 c de glauco disserens: Ἀντιφά[illegible] ἐν Προβατεῖ φησίν Βοιώτιαι μὲν κτλ. Vs. 1 Βοιώτι[illegible]

ωτία Schweighaeuserus. Ibidem PVL ἔγχελυς. Ποντικός L. 2 γλαῦκοι Schweighaeuserus. PVL θύννοι. Idem C superpto γλαῦκοι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

(3, 109) 193

Α. Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνὴρ πολλοῖς ἐπιβάλλων,
οἰηθείς, μεγάλῃ δαπάνῃ μίαν εἵλκυσε πέρκην·
καὶ ταύτην ψευσθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτήν
ἦγεν. βουλομένη δ' ἕπεται πέρκη μελανούρῳ.
Β. κεστρεύς, ἀνήρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις·
οὐδὲν λέγεις γάρ. *Α.* ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκώς
οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἐδεῖτο.
Β. διδούς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;
οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. *Α.* οὐκοῦν ταῦτα καί
ὁ γρῖφος ἔλεγεν· ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν,
οὐδ' ὅσα δέδωκας, οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.
τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. *Β.* τοιγαροῦν κἀγώ τινα
εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρῖφον. *Α.* λέγε.
Β. πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθῦ δύ' ἔχουσαι
πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὅν τ' ᾤοντο λέγειν τι
οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς ὃν μέν
ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας
αὐτὰς ἀμφοτέρας ἡ Δημήτηρ ἐπιτρέψει.

Athenaeus X p. 450 c griphorum exempla ponens: Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματι φησιν Ἰχθύσιν κτλ. Vs. 3 Dalecampius et Casaubonus καὶ ταύτης ψευσθέντ' ἄλλην κεστρεὺς ἐν αὐτῇ (vel αὐτῷ) ἦγεν, quod non sufficit. Vs. 4 βουλομένη L et MSS Casaub. βουλομένῳ PVL. Vs. 15 ἰχθῦ δύ' Schweighaeuserus. PVL ἰχθύδι'. B ἰχθυδίων. Vs. 16 πρὸς ὅν τ' L ὁσσόν τ' A πρόσσοντ' B πρόσσοι V προσσοι τ' P. Vs. 17 ὁ οὐδὲν Dalecampius οὐδείς. Dobraeus ὥστε πρὸς ὃν μὲν ἦν, κ ἦν ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσαις etc. Vs. 19 saubonus ἐπιτρίψει.

ΠΡΟΓΟΝΟΙ

(3, 110. 111) 194

Τὸν τρόπον μὲν οἶσθά μου
ὅτι τῦφος οὐκ ἔνεστιν, ἀλλὰ τοῖς φίλοις
τοιουτοσί τίς εἰμι, τύπτεσθαι μύδρος,

τύπτειν κεραυνός, ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή,
5 φέρειν τιν' ἄρας ἄνεμος, ἀποπνῖξαι βρόχος,
θύρας μοχλεύειν σεισμός, εἰσπηδᾶν ἀκρίς,
δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα, μὴ 'ξελθεῖν φρέαρ,
ἄγχειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον
τύχῃ τις εἰπών, ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν
10 ἅπαντα. καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι
διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν· ἀλλ' οὐδὲν μέλει
τῶν σκωμμάτων μοι· τῶν φίλων γὰρ ὢν φίλος
ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον.

Athenaeus VI p. 238 d: Ἀντιφάνης δ' ἐν Προγόνοις τρόπον κτλ. Vs. 3 libri τοιοῦτός εἰμι δή τις. Correxi braeus. Vs. 5 ἄρας pro ἄραντ' Lobeckius. Vs. 8 libri ἄ Correxit Casaubonus. Vs. 11 ante Dindorfium οὐθέν.

ΠΥΡΑΥΝΟΣ

195 (3, 111)

Ἐς κόρακας. ἥξω φέρων γε δεῦρο τὸν Πάρνηθ' ὅλον

Stephanus Byzantius Πάρνης, Πάρνηθος, τὸ ὄρος τῆς τικῆς. τοῦτο καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. Ἐμφανὴς (Rehd. Ἐ νής) ἐν Πυραυνῷ Ἐς κόρακας κτλ. Haud improbabili coni Antiphani adscripsisse mihi videor. φέρων γε scripsi; lib ρων τε.

ΣΑΠΦΩ

196 I (3, 112)

Σ. Ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλ
αὐτῆς, ὄντα δ' ἄφωνα βοὴν ἵστησι γεγωνόν
καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης
οἷς ἐθέλει θνητῶν, τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν ἀκε
5 ἔξεστιν, κωφὴν δ' ἀκοῆς αἴσθησιν ἔχουσιν . .
Β. Ἡ μὲν φύσις γὰρ ἣν λέγεις ἐστὶν πόλις,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας.
οὗτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια
τἀκ τῆς Ἀσίας καὶ τἀπὸ Θρᾴκης λήμματα
10 ἕλκουσι δεῦρο, νεμομένων δὲ πλησίον
αὐτῶν κάθηται λοιδορουμένων τ' ἀεί
ὁ δῆμος οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὁρῶν.
Σ. πῶς γὰρ γένοιτ' ἂν ὦ πάτερ ῥήτωρ .
ἄφωνος, ἢν μὴ ἁλῷ τρὶς παρανόμων;
15 Β. καὶ μὴν ἀκριβῶς ᾠόμην ἐγνωκέναι
τὸ ῥηθέν . . . . ἀλλὰ δὴ λέγε.

Σ. Θήλεια μέν νύν ἐστι φύσις ἐπιστολή,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα·
ἄφωνα δ' ὄντα ταῦτα τοῖς πόρρω λαλεῖ
20 οἷς βούλεθ', ἕτερος δ' ἂν τύχῃ τις πλησίον
ἑστὼς ἀναγινώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.

Athenaeus X p. 450 c: Ἐν δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν ' ποιήτριαν προβάλλουσαν ποιεῖ γρίφους τόνδε τὸν τρόπον, ολυομένου τινὸς οὕτως. ἡ μὲν γάρ φησιν Ἔστι φύσις . . . θησιν ἔχουσιν. ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν Ἡ μὲν φύ- . . . ἀλλὰ δὴ λέγε. Ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφὼ διαλυο- ην τὸν γρῖφον οὕτως Θήλεια κτλ. Vs. 2 ὄντα Porsonus. go ταῦτα. A η τα. P ἢ τά. B κατά. Vs. 3 διὰ πόντιον L πόντιον PV. Mirum est poetam non scripsisse aut κατὰ ντιον οἶδμα aut ἤπειρον διὰ πᾶσαν. Vs. 4 legitur vulgo ς δ' οὐ παρεοῦσιν. BP τοῖς δὲ οὐδὲν παρεοῦσι. Hinc ipsi τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν. Ac legit ita manifesto Basilius d Boissonadum An. Gr. vol. 3 p. 450. Vs. 13 excidisse vi- ur ποτὲ vel ἄρα. Vs. 14 ἢν μὴ VL ἢ μὴ BP. Pro ἁλῷ V ἀλλῶ. Possis ἢν τις μή γ' ἁλῷ τρὶς παρανόμιων. Sed tatur haec e pluribus contracta. Vs. 15 libri ᾧμην. Correxit bonus. Vs. 17 μέν νυν Erfurdtus. Libri μὲν οὖν. L μὲν ν. Vs. 19 ταῦτα addidit Grotius.

II (3, 114) 197

Pollux VII 211: βιβλιογράφος παρὰ Ἀντιφάνει ἐν Σαπφοῖ.

ΣΚΛΗΡΙΑΙ

(3, 114) 198

Ἔστιν παρ' αὐτὴν τὴν δίφορον συκῆν κάτω.

Athenaeus III p. 77 d: διφόρου δὲ συκῆς μνημονεύει καὶ ιστοφάνης — καὶ Ἀντιφάνης ἐν Σκληρίαις (Σκληρίᾳ?) Ἔστι ' παρ' αὐτὴν τὴν δίφορον συκῆν κάτω. Correxit Porsonus.

ΣΚΥΘΑΙ Η ΤΑΥΡΟΙ

I (3, 114) 199

Ἐπὶ κῶμον, εἰ δοκεῖ,
ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν. Β. οὐκοῦν δᾷδα καί
στεφάνους λαβόντες. Χαιρεφῶν οὕτως * *
μεμάθηκε κωμάζειν ἄδειπνος.

Athenaeus VI p. 243 c de Chaerephonte comicorum ῥήσεις nens: Ἀντιφάνης δ' ἐν Σκύθῃ Ἐπὶ κῶμον κτλ. Vs. 2 καὶ,

quod libri ante δᾷδα habent, delevi Quaest. Menandr. p. 34. Sequutus est Dindorfius. Idem fecit nunc etiam Dobraeus Adv. II p. 311, qui priorem fragmenti partem duplici coniectura tentavit: *Οἰκοῖν εἰ δοκεῖ | ἐπὶ κῶμον ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν, δᾷδα καί | στεφάνους λαβόντες. Χαιρεφῶν γὰρ οὗτοσί | μεμάθηκε κωμάζειν*: vel *Οἰκοῖν δᾷδα καί | στεφάνους λαβ., ὥσπερ ἔχομεν, εἰ δοκεῖ, | ἐπὶ κῶμον ἴωμεν. Χαιρεφῶν* etc. Vs. 3 fortasse scribendum *οὕτως ἄρα*, vel *οὕτως γε μήν*. Vs. 4 *μεμάθηκ' ἐγκωμιάζειν* PVL *μημάθηκ' ἐγκωμάζειν* Ven. Correxit Casaubonus praeeunte Dalecampio.

200 II (3, 115)

Ταχὺ γὰρ γίνεται
κἀκκλησιαστὴς οἰκόσιτος.

Athenaeus VI p. 247 f: *καλεῖται δ' οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ ἀλλὰ προῖκα τῇ πόλει ὑπηρετῶν. Ἀντιφάνης Σκύθῃ Ταχὺ γὰρ κτλ.* Porsonus supplebat *ὢν προτοῦ*.

201 III (3, 115)

Σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντες ἐνδεδυκότες.

Pollux VII 59: *ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις Ἀντιφάνης ἔφη Σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντας ἐνδεδυκότας*, ubi codd. *πάντες ἐνδεδυκότες*. Idem X 168: *Ἀντιφάνης ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις Σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντας* (codd. *πάντα*) *ἐνδεδυκότας*. Initio versus forsan *καὶ* addendum, nisi *σαράβαρα* primam et tertiam producit.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Η ΤΥΧΩΝ

202 I (3, 115. 116)

Ὅστις ἄνθρωπος δὲ φύς
ἀσφαλές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ λογίζεται,
πλεῖστον ἡμάρτηκεν· ἢ γὰρ εἰσφορά τις ἥρπακεν
τἄνδοθεν πάντ', ἢ δίκῃ τις περιπεσὼν ἀπώλετο,
5 *ἢ στρατηγήσας προσῶφλεν, ἢ χορηγὸς αἱρεθείς*
ἱμάτια χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ ῥάκος φορεῖ,
ἢ τριηραρχῶν ἀπήξατ', ἢ πλέων ἥλωκέ ποι,
ἢ βαδίζων ἢ καθεύδων κατακέκοφθ' ὑπ' οἰκετῶν.
οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι, πλὴν ὅσ' ἂν καθ' ἡμέραν
10 *εἰς ἑαυτὸν ἡδέως τις εἰσαναλίσκων τύχῃ.*
οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι· καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν ἁρπάσαι
κειμένην ἄν τις προσελθών· ἀλλ' ὅταν τὴν ἔνθεσιν
ἐντὸς ἤδη τῶν ὀδόντων τυγχάνῃς κατεσπακώς,
τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον.

Athenaeus III p. 103 e: *καὶ παρ' Ἀντιφάνει δὲ ἐν Στρατῃ ἢ Τύχωνι παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ιν, ὅς φησιν Ὅστις ἄνθρωπος δὲ φὺς κτλ.* Vs. 1 *δὲ* om. C. 5 *ἢ* ante *χορηγὸς* addidit Casaubonus. Vs. 6 *χρυσᾶ* Grotius, *χρυσία* ABP *καὶ χρυσᾶ* L. Vs. 7 pro *ποι* D habet *που*. 9 *οὐθὲν* AC *οὐδὲν* PVL. Vs. 10 *εἰσαναλίσκων* pro *εἰσαλίσκειν* Casaubonus. *τύχῃ* pro *τύχοι* Porsonus. Vs. 13 *τυγῃς* Dindorfius ex C. Vulgo *τυγχάνῃ*. Ceterum eosdem hosce sus, teste Athenaeo, Antiphanes in Hydria posuerat.

II (3, 116. 117) 203

Ἐν τῇ Κύπρῳ φής, εἰπέ μοι, διήγετε
πολὺν χρόνον; Β. τὸν πάνθ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος.
Α. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. Β. ἐν Πάφῳ.
οὗ πρᾶγμα τρυφερὸν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν
5 *ἄλλως τ' ἄπιστον. Α. ποῖον; Β. ἐρριπίζετο*
ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενός,
δειπνῶν ὁ βασιλεύς. Α. πῶς; ἐάσας τἄλλα γάρ
ἐρήσομαί σε τοῦτο· πῶς; Β. ἠλείφετο
ἐκ τῆς Συρίας ἥκοντι τοιούτῳ μύρῳ
10 *καρποῦ σίχν' οἷόν φασι τὰς περιστεράς*
τρώγειν. διὰ τὴν ὀσμὴν δὲ τούτου πετόμεναι
παρῆσαν, οἷαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν
ἐπὶ τὴν κεφαλήν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι
ἐσόβουν. ἐπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολύ,
15 *τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς,*
οὕτως ἀνερρίπιζον, ὥστε σύμμετρον
αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον, ποιεῖν.

Athenaeus VI p. 257 d: *Ἀντιφάνης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν ρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων υφῆς. ποιεῖ δέ τινα ἀναπυνθανόμενον στρατιώτου τάδε ν Κύπρῳ κτλ.* Vs. 1 *ἐν δὴ Κύπρῳ* VL *δὴ* om. ABCP *ἐν ᾗ Κύπρῳ* Dindorfius. Vs. 5 ante Dindorfium *ἄλλως γ'*. Vs. 7 *ἄλλα* pro *τἀμὰ* B, ut voluit Kiddius ad Porsoni Misc. p. 389. 10 *σίχν' οἷον* Porsonus. Libri *σιχνοῦ ὅν*. VL *συχνοῦ γ' ὅν*.

III (3, 117. 118) 204

Τῶν ταὼν μὲν ὡς ἅπαξ τις ξεῦγος ἤγαγεν μόνον,
σπάνιον ὂν τὸ χρῆμα, πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων·
χρηστὸν ἄνθρωπον δ' ἐάν τις ἕνα μόνον ζητῶν ἴδῃ,
ὄψετ' ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας.

Athenaeus IX p. 397 a: *ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις (ταὼς)*

δηλοῖ Ἀντιφάνης ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι λέγων οὕτως : *ταῶν — ὀρτύγων.* Duobus postremis versibus auctius le XIV p. 654 e: *τοσοῦτον γάρ ἐστι τὸ πλῆθος τούτων τῶν ὀ θων ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὡς δοκεῖν προμεμαντευμένον τὸν κωμω ποιὸν Ἀντιφάνην ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι εἰρηκέναι τάδε* : *ταῶν κτλ.* Hinc sumpsit Eustath. ad Iliad. p. 1035 44. V *τῶν ταῶν* libro IX. Altero loco PV *τὸν ταών.* L *τὸν τὸ* Vs. 2 Dobraeus *ὅν τι χρῆμα.* Ibid. *πλείους εἰσὶ* BCPV *πλε δ' εἰσι* L et libro IX.

205 IV (3, 118)

Ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων ἐμβαλὼν
εἰς τοὔψον.

Pollux IX 48: *καὶ μαγειρεῖα τῶν πόλεως μερῶν, οὐχ ἧ τὰ λοιπὰ τῶν ὑπὸ ταῖς τέχναις ἐργαστηρίων, ἀλλ' ὁ τόπ ὅθεν μισθοῦνται τοὺς μαγείρους, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Στρατι ὑποδηλοῦν ἔοικεν Ἐκ τῶν μαγειρείων κτλ.* Vulgo *ἐμβάλλ* Correxit Seberus.

T I M Ω N

206 (3, 118. 119)

Ἥκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἥρωσι τὰ ψαίστ' ἀπονέμων.
ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιούς.
5 *ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρύχον,*
τὸν ἰχθυοπώλην, Προστίθημι, φησί, σοί
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί.
ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', Ὀτρυνικούς.

Athenaeus VII p. 309 d: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπα τοὺς κωβιοὺς καὶ ὁπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τού Ἥκω κτλ.* Vs. 2 *θεοῖσι* A. Vs. 3 Schweighaeuserus *ἀπονέ* Vs. 6 *φησί, σοὶ* Casaubonus. *φημί σοι* PVL *φησί μοι* Vs. 8 *Ὀτρυνικούς* L *τρυνίσκους* V *ὀτρυνίσκους* P, qui in m gine *ὀτρυνικούς.*

T P A Y M A T I A Σ

207 1 (3, 119. 120)

Μὴ μεστὰς ἀεὶ
ἕλκωμεν, ἀλλὰ καὶ λογισμὸς εἰς μέσον
παταξάτω τις, καί τι καὶ μελίσκιον,

στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι
5 *ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἑνός . . .*
Παραδίδου δ' ἑξῆς ἐμοί
τὸν ἀρκεσίγυιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης.
Α. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; Β. ἀλλὰ τίς;
Α. Φιλόξενος δήπουθεν. Β. οὐδὲν διαφέρει,
ὦ τᾶν· ἐλέγχεις μ' ἕνεκα συλλαβῆς μιᾶς.

Athenaeus X p. 446 a: *πῖθι οὖν, ὦ ἑταῖρε, καί Μὴ μεστὰς ἕλκωμεν, ὁ αὐτός φησιν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ, ἐ καὶ . . . πλὴν ἑνός. Παραδίδου δ' ἑξῆς ἐμοὶ οἶνον σίγυιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης κτλ.* Vs. 4 *λόγων*, quod in *ν* corruptum libri vs. 5 post *μεταβολὴ* habent, huc retraxit onus. Ibidem libri *ἡ αὐτή*, quod in *ἡδύ τι* Grotius, in *ἡδύ* mutavit Porsonus. Vs. 7 *τὸν* praeeunte Casaubono scripsi *οἶνον*. Vs. 9 libri *οὐθέν*.

II (3, 120) 208

Κατεσκευασμένος
λαμπρότατον ἰατρεῖον εὐηβάλκοις πάνυ
λουτηρίοισιν, ἐξαλείπτροις, κυλιχνίσιν,
σικύαισιν, ὑποθέτοισιν.

Pollux IV 183: *ἐν δὲ Ἀντιφάνους Τραυματίᾳ καὶ ταῦτα ἰατρικῶν σκευῶν Κατεσκευασμένος λαμπρότατον ἰατρεῖον υπροις* (cod. A Kühn. *ἐν λαμπροῖς*) *πάνυ λουτηρίοις* (Falckenb. *ῆρσι*) *ἐξαλείπτροις*. Quibus Falckenb. addit haec: *κυλι-, συκύαισι, ὑποθέτῃσι*. Rursus Pollux X 46: *καὶ τοῦτο ωμα* (*λουτήριον*) *ἐπὶ μὲν τῶν λουτρῶν Αἰσχύλος εἴρηκεν πὶ δὲ τῶν παρὰ τοῖς ἰατροῖς ἐκλούτρων ὀνομαζομένων φάνης ἐν Τραυματίᾳ Κατεσκευασμένος λαμπρότατον ἰα- ν ἐν χαλκοῖς παντολουτηριδίοις ἐξαλίπτροις κυλικίσιν σιν* (Falck. *σικύεσσιν*) *ὑποθέτοισιν*. Ita haec leguntur oco in codicibus. Correxi quae corrigenda erant.

ΤΡΙΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

(3, 121) 209

Πολύ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος
ὁ Φιλόξενος. πρώτιστα μὲν γὰρ ὀνόμασιν
ἰδίοισι καὶ καινοῖσι χρῆται πανταχοῦ·
ἔπειτα τὰ μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν
5 *ὡς εὖ κέκραται. θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν*
ἐκεῖνος, εἰδὼς τὴν ἀληθῶς μουσικήν·

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ

181 I (3, 99)

Ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας
ἥξει τις ἰσοτράπεζος εὐγενής. Β. τίνα
λέγεις; Α. Καρύστου θρέμμα, γηγενής, ζέων.
Β. εἶτ' οὐκ ἂν εἴποις; ὕπαγε. Α. κάκκαβον λέγω.
σὺ δ' ἴσως ἂν εἴποις λοπάδ'. Β. ἐμοὶ δὲ τοὔνομα
οἴει διαφέρειν, εἴτε κάκκαβόν τινες
χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἴτε σίττυβον;
πλὴν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα.

Athenaeus IV p. 169 e: ἐν δὲ Παρασίτῳ ὁ Ἀντιφάνης καὶ τάδε εἴρηκεν Ἄλλος ἐπὶ τούτῳ κτλ. Quae versu quarto inde a verbis κάκκαβον λέγω sequuntur attulit etiam Pollux X 106: καὶ κάκκαβον δὲ τὴν κακκάβην κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν Ἀντιφάνης κέκληκεν εἰπὼν Παρασίτῳ Κάκκαβον λέγω κτλ. Cfr. Eustathius ad Iliad. p. 872 14. Vs. 5 Pollucis ed. Ald. καὶ ἴσως δ' ἂν εἴποις. Cod. A Kühn. σὺ δ' ἂν εἴποις sine ἴσως. Vs. 7 χαίρουσιν ὀνομάζοντες apud Athenaeum B χαίροντες ὀνομάζουσιν PVL. Apud Pollucem ed. Ald. χαίρουσιν ὀνομάζειν. Cod. A χαίρουσιν ὀνομάζοντες. Tum pro σίττυβον Pollucis cod. V σύπτηβον. A πτύβην.

182 II (3, 100)

Χοιρίων
σκέλη καπύρ'. Β. ἀστεῖόν γε νὴ τὴν Ἑστίαν
ἄριστον. Α. ἑφθὸς τυρὸς ἐπεδόνει πολύς.

Athenaeus III p. 96 b de ἑφθοῖς ποσὶν disserens: Ἀντι-

[redacted]

δρες φίλοι, ὀψωνησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινῶς. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Παράσιτον Ἐγὼ περὶ τὴν — κραιπάλην ἑλληνικῶς. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυς ὡς ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίωνι. Vs. 1 *τι* post *πάνυ* libri, delevit Casaubonus. Vs. 3 et 4 Hermannus *ὡς ἄν τις ἄλλοις ἐξενεχθεὶς ἐκ πότου | μὴ διαβάλῃ τὴν κραιπάλην ἑλληνικῶς.* In his *πότου* pro *ὅπου* etiam Casaubonus.

V (3, 101) 185

Οἷα δ' ἐστὶν οἶσθα σύ
γύναι; σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες, πράγματα
ἐλευθέρι', οὐ τάριχος, οὐδ' ἡδύσμασιν
ἄρνεια καταπεπλησμέν', οὐδὲ θρυμματίς
5 *τεταραγμένη καὶ λοπάδες, ἀνθρώπων φθοραί.*
καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἕψουσι λιπαράς, ὦ θεοί,
ἔτνος θ' ἅμ' αὐτοῖς πίσινον.

Athenaeus IX p. 370 e: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὡς εὐτελοῦς βρώματος τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις Οἷα δ' ἐστὶν κτλ.* Vs. 1 *σὺ* ex L additum in fine a Dindorfio. ABP post *γύναι* adiiciunt *τοῖς*. Fortasse igitur scribendum *οἷα δ' ἔστ' οἶσθ' ὦ γύναι· | τούτοις σκόροδα κτλ.* Pro *σκόροδα τυρὸς* BP *κοροδάτυρος*. Tum *πράγματα* L *πράγματ'* PQV *πέμματα* vel *πέμματ'* BD et MSS Casauboni. Vs. 3 libri *ἐλευθερίου*. Correxit Tyrwhittus ad Toupii Emend. p. 422. Vs. 4 ante Schweighaeuserum *ἀρνεῖα*, cf. Lob. Par. p. 323. Ibidem *καταπεπλησμέν'*, *οὐδὲ* Tyrwhittus pro *καταπεπλησμένου δέ*. Iacobsius *καταπεπασμέν' οὐδέ*. Tum *θρυμματὶς* L *θριμματὶς* V *θρίμματις* BP. Vs. 6 *ἕψουσι* PVL *ἑψοῦσι* A. Vs. 7 *θ' ἅμ'* Casaubonus. Libri *θαῦμ'*. Pro *αὐτοῖς* malim *αὐταῖς*.

ΠΑΡΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

(3, 102) 186

Ὄμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, αὐτὸν τὸν θεόν,
ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ὑμῖν γίνεται,
ἢ μὴν ἑλέσθαι τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βίον
ἢ τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχήν.
ῥοφεῖν φακῆν ἐσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα,
μαλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότα.

Athenaeus IV p. 156 c: *κατὰ τὸν ἡδὺν Ἀντιφάνη, ὃς ἐν τῇ Παρεκδιδομένῃ ἔφη Ὄμνυμι δ' ὑμῖν κτλ.* Vs. 2 forsan *ἡμῖν*. Vs. 3 *ἢ μὴν* pro *ἡμῖν* Casaubonus.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

187 I (3, 103)

Ἐγὼ γὰρ ἂν εἰ τῶν ὑμετέρων φάγοιμί τι,
μύκητας ὠμοὺς ἂν φαγεῖν ἐμοὶ δοκῶ
καὶ στρυφνὰ μῆλα κεἴ τι πνίγει βρῶμά τι.

Athenaeus II p. 60 e: *Κηφισόδωρος ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς ἐν τοῖς κατὰ Ἀριστοτέλους — ἐπιτιμᾷ τῷ φιλοσόφῳ ὡς οὐ ποιήσαντι λόγου ἄξιον τὸ παροιμίας ἀθροῖσαι, Ἀντιφάνους ὅλον ποιήσαντος δρᾶμα τὸ ἐπιγραφόμενον Παροιμίαι, ἐξ οὗ καὶ παρατίθεται τάδε Ἔγωγ' ἂν κτλ.* Vs. 1 libri *ἐγὼ γὰρ ἄν τι.* Porsonus *ἔγωγ' ἂν εἰ.* In fine versus *τι* additum a Casaubono. Vs. 2 *ἐμοὶ* add. Casaubonus. Vs. 3 *καὶ εἴ τι* BC. Ibidem *πνίγει* pro *πνίγοι* Dind. ex C. Pro *βρῶμά τι* fortasse scribendum *βρωμάτων.*

188 II (3, 103)

Στῖμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους.

Photius p. 538 -25. *Στίμιν καὶ στίμιν: ὅ τινες στίβην* (*στῖβι*). *Ἀντιφάνης Παροιμιαζομένῳ Στίμιν κτλ.*

ΠΛΟΥΣΙΟΙ

189 (3, 103. 104)

Εὔθυνος δ' ἔχων
σανδάλια καὶ σφραγῖδα καὶ μεμυρισμένος
τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐλογίζετο·
Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,
5 ἄνδρες πάλαι βλωφάνοι τοιοῦτοί τινες

20 γάμοι δ' ἐκείνοις καὶ πότοι νεανικοί
ἦσαν.

Athenaeus VIII p. 342 e: Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κατάλογον ποιεῖται ὀψοφάγων ἐν τούτοις Εὔθυνος δ' ἔχων κτλ. Vs. 2 σανδάλιον libri. Correxit Koppiersius. Vs. 3 ἐλογίζετο, quod libri in initio versus habent, transposuit Dindorfius. Vs. 5 retinui lectionem librorum ABP πάλαι ὀψοφάγοι τοῖοί τινες VL. Iacobsius Addit. p. 190 παλαιὸν ὀψοφαγίστατοί τινες, quod verum videtur, sed pro παλαιὸν malim πάλαι πότ'. Totum versum delet Dobraeus. Vs. 8 Eustath. p. 867 58 δεινῶς πάνυ τὴν ἀν. φέροντας. Vs. 9 ἂν addidit Dobraeus. Vs. 11 et 12 Dobraeus pro τινας ὑμῶν coniicit πάλαι ἡμᾶς vel τινας μάτην, vel denique τινας νήσων τ'. Vs. 13 pro μηδὲν AP μηδέ. Tum μήποτ', quo libri carent, addidi ad Menandr. p. 181. Vs. 14 praestat fortasse νησιάρχων. Ibid. ἐστι δεῖ VL ἔστι δὴ AB ἔστιν δὴ P ἐστιν, εἰ νόμῳ κατακλεῖσται Porsonus. Vs. 16 νυνὶ δὲ pro νῦν δὲ Schweighaeuserus; νυνδὶ Dindorfius. Idem Μάτων pro Μάτρων (Μακρῶ ABP). Vs. 17 forsan καὶ δὴ Διογείτων. Vs. 18 ἅπαντας pro πάντας Muretus. Vs. 19 καὶ οὐ BP. τοσαῦτα pro τοιαῦτα Iacobsius Addit. p. 190. Vs. 20 libri ἐκεῖνοι. Koppiersius ἐκείνοις. Ibidem ποτοὶ PVL νεανίσκοι BP.

ΠΟΙΗΣΙΣ

(3, 105. 106) 190

Μακάριόν ἐστιν ἡ τραγῳδία
ποίημα κατὰ πάντ', εἴ γε πρῶτον οἱ λόγοι
ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι,
πρὶν καί τιν' εἰπεῖν· ὡς ὑπομνῆσαι μόνον
5 δεῖ τὸν ποιητήν· Οἰδίπουν γὰρ ἂν μόνον
φῶ, τἄλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατὴρ Λάιος,
μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν. ἂν πάλιν
εἴπῃ τις Ἀλκμαίωνα, καὶ τὰ παιδία
10 πάντ' εὐθὺς εἴρηκ', ὅτι μανεὶς ἀπέκτονεν
τὴν μητέρ', ἀγανακτῶν δ' Ἄδραστος εὐθέως
ἥξει πάλιν τ' ἄπεισι . . . .
ἔπειθ' ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν,
15 αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.

τύπτειν κεραυνός, ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή,
5 φέρειν τιν' ἄρας ἄνεμος, ἀποπνῖξαι βρόχος
θύρας μοχλεύειν σεισμός, εἰσπηδᾶν ἀκρίς,
δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα, μὴ 'ξελθεῖν φρέαρ,
ἄγχειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον
τύχῃ τις εἰπών, ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν
10 ἅπαντα. καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι
διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν· ἀλλ' οὐδὲν μέλ
τῶν σκωμμάτων μοι· τῶν φίλων γὰρ ὧν φ
ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον.

Athenaeus VI p. 238 d: Ἀντιφάνης δ' ἐν Προ
τρόπον κτλ. Vs. 3 libri τοιοῦτός εἰμι δή τις. Co
braeus. Vs. 5 ἄρας pro ἄραντ' Lobeckius. Vs. 8 li
Correxit Casaubonus. Vs. 11 ante Dindorfium οὐθέν.

ΠΥΡΑΥΝΟΣ

195 (3, 111)

Ἐς κόρακας, ἥξω φέρων γε δεῦρο τὸν Πάρνηθ'

Stephanus Byzantius Πάρνης, Πάρνηθος, τὸ ὄρο
τικῆς. τοῦτο καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. Ἐμφανὴς (Re
νής) ἐν Πυραυνῷ Ἐς κόρακας κτλ. Haud improbabili
Antiphani adscripsisse mihi videor. φέρων γε scripsi
ρων τε.

ΣΑΠΦΩ

196 I (3, 112)

Σ. Ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κ
αὐτῆς, ὄντα δ' ἄφωνα βοὴν ἵστησι γεγωνόν

ησιν ἔχουσιν. ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν Ἡ μὲν φύ-
. . ἀλλὰ δὴ λέγε. Ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφὼ διαλυο-
ν τὸν γρῖφον οὕτως Θήλεια κτλ. Vs. 2 ὄντα Porsonus.
ι ταῦτα. A η τα. P ἢ τά. B κατά. Vs. 3 διὰ πόντιον L
όντιον PV. Mirum est poetam non scripsisse aut κατὰ
ιον οἶδμα aut ἤπειρον διὰ πᾶσαν. Vs. 4 legitur vulgo
δ' οὐ παρεοῦσιν. BP τοῖς δὲ οὐδὲν παρεοῦσι. Hinc
si τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν. Ac legit ita manifesto Basilius
Boissonadum An. Gr. vol. 3 p. 450. Vs. 13 excidisse vi-
r ποτὲ vel ἄρα. Vs. 14 ἢν μὴ VL ἢ μὴ BP. Pro ἁλῷ
ἀλλῶ. Possis ἢν τις μή γ' ἁλῷ τρὶς παρανόμιων. Sed
ntur haec e pluribus contracta. Vs. 15 libri ᾤμην. Correxit
ubonus. Vs. 17 μέν νυν Erfurdtus. Libri μὲν οὖν. L μὲν
. Vs. 19 ταῦτα addidit Grotius.

II (3, 114) 197

Pollux VII 211: βιβλιογράφος παρὰ Ἀντιφάνει ἐν Σαπφοῖ.

ΣΚΛΗΡΙΑΙ

(3, 114) 198

Ἔστιν παρ' αὐτὴν τὴν δίφορον συκῆν κάτω.

Athenaeus III p. 77 d: διφόρου δὲ συκῆς μνημονεύει καὶ
ιστοφάνης — καὶ Ἀντιφάνης ἐν Σκληρίαις (Σκληρίᾳ?) Ἔστι
ρ παρ' αὐτὴν τὴν δίφορον συκῆν κάτω. Correxit Porsonus.

ΣΚΥΘΑΙ Η ΤΑΥΡΟΙ

I (3, 114) 199

quod libri ante δᾷδα habent, delevi Quaest. Menandr. p. 34 Sequutus est Dindorfius. Idem fecit nunc etiam Dobraeus Adv. I p. 311, qui priorem fragmenti partem duplici coniectura tentavit *Οὐκοῦν εἰ δοκεῖ | ἐπὶ κῶμον ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν, δᾷδα καί στεφάνους λαβόντες. Χαιρεφῶν γὰρ οὑτοσί | μεμάθηκε κωμάζειν*: vel *Οὐκοῦν δᾷδα καί | στεφάνους λαβ., ὥσπερ ἔχομεν, εἰ δοκεῖ, | ἐπὶ κῶμον ἴωμεν. Χαιρεφῶν* etc. Vs. 3 fortasse scribendum *οὕτως ἄρα*, vel *οὕτως γε μήν*. Vs. 4 *μεμάθηκ' ἐγκωμιάζειν* PVL *μημιάθηκ' ἐγκωμάζειν* Ven. Correxi Casaubonus praeeunte Dalecampio.

200 II (3, 115)

Ταχὺ γὰρ γίνεται
κἀκκλησιαστὴς οἰκόσιτος.

Athenaeus VI p. 247 f: *καλεῖται δ' οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῖ ἀλλὰ προῖκα τῇ πόλει ὑπηρετῶν. Ἀντιφάνης Σκύθῃ Ταχὺ γὰρ κτλ.* Porsonus supplebat *ὢν προτοῦ*.

201 III (3, 115)

Σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντες ἐνδεδυκότες.

Pollux VII 59: *ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις Ἀντιφάνης ἔφη Σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντας ἐνδεδυκότας*, ubi codd. *πάντες ἐνδεδυκότες*. Idem X 168: *Ἀντιφάνης ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις Σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντας* (codd. *πάντα*) *ἐνδεδυκότας*. Init. versus forsan *καὶ* addendum, nisi *σαράβαρα* primam et tertia producit.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Η ΤΥΧΩΝ

I (3, 115. 116)

[illegible] ἄνθρωπος δὲ φύς

Athenaeus III p. 103 e: *καὶ παρ' Ἀντιφάνει δὲ ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ἐστιν, ὅς φησιν Ὅστις ἄνθρωπος δὲ φὺς κτλ.* Vs. 1 *δὲ* om. C. Vs. 5 *ἢ* ante *χορηγὸς* addidit Casaubonus. Vs. 6 *χρυσᾶ* Grotius, *καὶ χρυσία* ABP *καὶ χρυσᾶ* L. Vs. 7 pro *ποι* D habet *που*. Vs. 9 *οὐθὲν* AC *οὐδὲν* PVL. Vs. 10 *εἰσαναλίσκων* pro *εἰσαναλίσκειν* Casaubonus. *τύχῃ* pro *τύχοι* Porsonus. Vs. 13 *τυγχάνῃς* Dindorfius ex C. Vulgo *τυγχάνῃ*. Ceterum eosdem hosce versus, teste Athenaeo, Antiphanes in Hydria posuerat.

II (3, 116. 117) 203

Ἐν τῇ Κύπρῳ φής, εἰπέ μοι, διήγετε
πολὺν χρόνον; Β. τὸν πάνθ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος.
Α. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. Β. ἐν Πάφῳ.
οὗ πρᾶγμα τρυφερὸν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν
5 *ἄλλως τ' ἄπιστον. Α. ποῖον; Β. ἐρριπίζετο*
ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενός,
δειπνῶν ὁ βασιλεύς. Α. πῶς; ἐάσας τἄλλα γάρ
ἐρήσομαί σε τοῦτο· πῶς; Β. ἠλείφετο
ἐκ τῆς Συρίας ἥκοντι τοιούτῳ μύρῳ
10 *καρποῦ σύχν' οἷόν φασι τὰς περιστεράς*
τρώγειν. διὰ τὴν ὀσμὴν δὲ τούτου πετόμεναι
παρῆσαν, οἷαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν
ἐπὶ τὴν κεφαλήν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι
ἐσόβουν. ἐπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολύ,
15 *τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς,*
οὕτως ἀνερρίπιζον, ὥστε σύμμετρον
αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον, ποιεῖν.

Athenaeus VI p. 257 d: *Ἀντιφάνης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων τρυφῆς. ποιεῖ δέ τινα ἀναπυνθανόμενον στρατιώτου τάδε Ἐν Κύπρῳ κτλ.* Vs. 1 *ἐν δὴ Κύπρῳ* VL *δὴ* om. ABCP *ἐν τῇ Κύπρῳ* Dindorfius. Vs. 5 ante Dindorfium *ἄλλως γ'*. Vs. 7 *τἄλλα* pro *τἀμὰ* B, ut voluit Kiddius ad Porsoni Misc. p. 389. Vs. 10 *σύχν' οἷον* Porsonus. Libri *σιχνοῦ ὅν*. VL *συχνοῦ γ' ὅν*.

III (3, 117. 118) 204

Τῶν ταὼν μὲν ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον,
σπάνιον ὂν τὸ χρῆμα, πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων·
χρηστὸν ἄνθρωπον δ' ἐάν τις ἕνα μόνον ζητῶν ἴδῃ,
ὄψετ' ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας.

Athenaeus IX p. 397 a: *ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις (ταὼς)*

οἱ νῦν δὲ κισσόπλεκτα καὶ κρηναῖα καί
ἀνθεσιπότατα μέλεα μελέοις ὀνόμασιν
ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη.

Athenaeus XIV p. 643 d: *ταῦτα καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος, ὃν ἐπαινῶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τριταγωνιστῇ φησιν Πολύ γ' ἐστὶ πάντων κτλ.* Vs. 2 libri *πρῶτα*. Correxit Dobraeus. Casaubonus *τὰ πρῶτα*. Vs. 3 *ἰδίοις καὶ κοινοῖσι* ante Grotium. Vs. 4 *τὰ* addidit Schweighaeuserus. Vs. 6 *τὴν ἀληθῶς* pro *τἀληθῶς* Grotius. Vs. 7 libri *κισσόπληκτα*, nisi quod A habet *κισοπληκτα*. Correxi multis abhinc annis Programm. schol. a. 1811 edito. Nunc idem ex Dobraei Advers. II p. 349 prolatum est. Vs. 8 *ἀνθεσιπότατα μέλεα* Elmsleius. Cod. A *ἀνθεσιπότατα τε μέλεα.*

ΤΥΡΡΗΝΟΣ

210 I (3, 122)

Ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν.
Β. λέγεις ἔσεσθαι τὸν Τιθύμαλλον πλούσιον·
εἰσπράξεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου
παρ' οἷς ἐδείπνει προῖκα σύλλεξιν συχνήν.

Athenaeus VI p. 240 f de Tithymallo parasito comicorum *χρήσεις* afferens: *Ἀντιφάνης Τυρρηνῷ Ἀρετὴ τὸ προῖκα κτλ.* Vs. 1 codices fere *γὰρ ἐτητὸ* pro *ἀρετὴ τό*, quod reponendum esse vidit Erfurdtus. Vs. 2 *τὸν* addidit Schweighaeuserus. Vs. 3 *εἰσπράξεται* pro *εὖ πράξεται* Casaubonus. Vs. 4 libri *συλλέξειν*. Casaubonus *σύλλεξιν*. Dindorfius *παρ' οἷς τε δειπνεῖ προῖκα συλλέξει συχνήν.*

211 II (3, 123)

[redacted]

ἰδὼν ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο,
ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν,
5 ἠθός τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης,
ὄντως ἑταίρας· αἱ μὲν ἄλλαι τοὔνομα
βλάπτουσι τοῖς τρόποις γὰρ ὄντως ὂν καλόν.

Athenaeus XIII p. 571 f: *Εὔβουλος δ' ἐν Καμπυλίωνι κωμίαν ἑταίραν παράγων φησὶν — Ἀντιφάνης Ὑδρίᾳ Οὗτος δ' ὃν λέγω κτλ.* Vs. 2 *ἐν* pro *ἐκ* Sauppius Epist. ad Herm. p. 107. Vs. 7 *τρόποις γὰρ* libri scripti. *τρόποισιν* sine *γὰρ* VL.

II (3, 124) 213

Athenaeus III p. 104 a: *καὶ παρ' Ἀντιφάνει δὲ ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ἐστιν, ὅς φησιν Ὅστις ἄνθρωπος δὲ φὺς — τῶν ὑπαρχόντων μόνον. τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ ἐν Ὑδρίᾳ.* Vide fr. 202.

Υ Π Ν Ο Σ

Fragmenta fabulae vide in Alexidis dramate cognomine. Aliud fragmentum forsan habemus Incert. fab. XIX.

Φ Α Ω Ν

(3, 124) 214

Pollux VII 192: *Ἀντιφάνης ἐν Φάωνι Στρώματα, κλίνας, καινὰς τύλας.* In his *καινὰς* recte omittit idem X 40: *ἐν τῷ Ἀντιφάνους Φάωνι καὶ κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἔστιν εὑρεῖν τὰς τύλας, στρώματα, κλίνας.* Quae ita scribenda videntur, *ἔστιν εὑρεῖν τὰς τύλας Στρώματα, κλίνας, τύλας.*

Φ Ι Λ Ε Τ Α Ι Ρ Ο Σ

(3, 125) 215

Κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος οὑτοσί
γαλαθηνός.

Athenaeus IX p. 396 d de usu verbi *γαλαθηνὸς* agens: *Ἀντιφάνης Φιλεταίρῳ Κομψός κτλ.* Ante Schweighaeuserum *οὗτος.*

Φ Ι Λ Ι Σ Κ Ο Σ

(3, 125) 216

Pollux X 176: *καὶ σκεῦός τι ὁλοσίδηρον, ὡς ἐν Ἀντιφάνους Φιλίσκῳ.*

Φ Ι Λ Ο Π Α -

(3, 130)

-εγάμηκε δήπου. Β. τί σὺ λέγεις; ἀληθινῶς
γεγάμηκεν, ὃν ἐγὼ ζῶντα περιπατοῦντά τε
κατέλιπον;

nenaeus XIII p. 559 d: Ἀντιφάνης ἐν Φιλοπάτορι Γεγά-
τλ. Similiter iocatur nescio quis apud Eustathium p. 1552
ὧν τις παλαιῶν φίλον χθὲς μὲν ἄζυγα σήμερον δὲ γυ-
ἐκδοθέντα οἰκτισάμενος, οἴμοι, ἔφη, χθὲς ἔζη, ὡς δῆθεν
ρον τεθνεώς. Vs. 1 libri σὺ τί. Transposuit Dobraeus.
2 τε addidit Koppiersius.

Φ Ι Λ Ω Τ Ι Σ

(3, 130)

Οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον ὥσπερ ἄλλοτε
ἕψειν ἐν ἅλμῃ; Β. φημί. Α. τὸ δὲ λαβράκιον;
Β. ὀπτᾶν ὅλον. Α. τὸν γαλεόν; Β. ἐν ὑποτρίμματι
ζέσαι. Α. τὸ δ' ἐγχέλειον; Β. ἅλες. ὀρίγανον,
5 ὕδωρ. Α. ὁ γόγγρος; Β. ταὐτόν. Α. ἡ βατίς; Β. χλόη.
Α. πρόσεστι θύννου τέμαχος. Β. ὀπτήσεις. Α. κρέας
ἐρίφειον; Β. ὀπτόν. Α. θάτερον; Β. τἀναντία.
Α. ὁ σπλήν; Β. σεσάχθω. Α. νῆστις; Β. ἀπολεῖ μ' οὗτοσί.

Athenaeus XIV p. 662 b: Ἀντιφάνης ἐν Φιλώτιδι τὴν σο-
φίαν τῶν μαγείρων ἐμφανίζων φησίν Οὐκοῦν κτλ. Eundem
locum exceptis ultimis verbis ἀπολεῖ μ' οὗτοσί attulit etiam VII
p. 295 d: ὁ δ' αὐτὸς (praecedit locus ex Antiphanis Προβατεῖ
ἐν Φιλώτιδι καὶ ταῦτα λέγει Οὐκοῦν τὸ μέν κτλ. Vs. 3 co
A ἐνυποτριμματίζεσθαι AC ἐν ὑποτρίμματι ζέσθαι AP
-τρίμματι ζέσθαι L. Correxit Casaubonus. Vs. 4 libri ἐγ
-hreighaeuserus. Ibid. pro ἅλες libro XIV ἅλ

ζεύγη, καμήλους, στρώματ'. ἀργυρώματα,
φιάλας, τριήρεις, τραγελάφους, καρχήσια,
5 *γαυλοὺς ὁλοχρύσους. Β. πλοῖα; Α. τοὺς κάδους μὲν οὖν*
καλοῦσι γαυλοὺς πάντες οἱ προγάστορες.

Athenaeus XI p. 500 e de *τραγελάφῳ* poculi nomine disserens: *Ἀντιφάνης Χρυσίδι Σατραποπλούτῳ κτλ.* Vs. 1 libri *σαπροπλούτῳ* omisso articulo. Correxit Dobraeus. Vs. 4 cfr. Athenaeus l. l. *ὅτι καὶ τριήρης εἶδος ἐκπώματος Ἐπίνικος ἐν Ὑποβαλλομέναις δεδήλωκε.* Vs. 6 forsan *πάντας οἳ προγάστορες*, cados omnes, qui ventricosi sunt, appellant *γαυλούς*.

II (3, 132) 225

Τέτταρες δ' αὐλητρίδες
ἔχουσι μισθὸν καὶ μάγειροι δώδεκα,
καὶ δημιουργοὶ μέλιτος αἰτοῦσαι σκάφας.

Athenaeus IV p. 172 c: *ὅτι δὲ ἐκεχώριστο τὰ τῆς ὑπουργίας, πεμμάτων μὲν προνοουσῶν τῶν δημιουργῶν, ὀψαρτυτικῆς δὲ τῶν μαγείρων, Ἀντιφάνης διεσάφησεν ἐν Χρυσίδι οὕτως Τέτταρες δ' αὐλητρίδες κτλ.* Tertium versum affert Eustathius ad Odyss. p. 1858 53.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

I—III (3, 133) 226—229

Τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα κεχαρακωμένη
ἀχύροις, πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη,
καὶ βολβὸς εἷς τις καὶ παρουσίδες τινές,
σόγχος τις ἢ μύκης τις ἢ τοιαῦθ' ἃ δή
5 *δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλίοις.*
τοιοῦτος ὁ βίος, ἀπίρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων . . .
Οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον,
οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν . . . .
Τίς γὰρ οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον ὅ τι παθεῖν
10 *πέπρωθ' ἑκάστῳ τῶν φίλων; ταχὺ δὴ λαβὼν*
ὄπτα μύκητας πρινίνους τουσδὶ δύο.

Athenaeus II p. 60 c de *μύκαις* poetarum testimonia apponens: *Ἀντιφάνης Τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα — πυθαγορίζειν. καὶ προελθών Τίς γὰρ οἶδ' κτλ.* Vs. 3 *τις* addidit Grotius. Vs. 9 possis *τίς γάρ ποτ' οἶδ'*, aut inverso verborum ordine *τίς γὰρ τὸ μέλλον οἶδεν ἡμῶν.* Vs. 11 Herodianus apud Cramerum Anecd. Ox. III p. 231 in. *καὶ σημαίνει (ὁ μύκης) τοὺς*

ρανται, κινδυνεύει δὲ καὶ ἡ καρδία. καί τοι Ἀντιφάνης λέγει Τὸ δὲ ζῆν κτλ. Priora Hermannus ita corrigit *τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι | τί ἐστιν; Β. ὅ τι ἐστίν; τὸ πίνειν.* Vs. 7 *σχόντ'* pro *ἔχοντ'* Grotius. Ceterum Dindorfius, si Antiphanis hi versus sint, inde ab *ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι — ἀπόλλυται* certe ex alio loco quam praecedentia sumptos sibi videri dicit.

236 XI (3, 138. 139)

Ἐξ Ἤλιδος μάγειρος, ἐξ Ἄργους λέβης,
Φλιάσιος οἶνος, ἐκ Κορίνθου στρώματα,
ἰχθῦς Σικυῶνος, Αἰγίου δ' αὐλητρίδες,
τυρὸς Σικελικός,
μύρον ἐξ Ἀθηνῶν, ἐγχέλεις Βοιώτιαι.

Athenaeus I p. 27 d: *Ἀντιφάνης που ὁ χαρίεις τὰ ἐξ ἑκάστης πόλεως ἰδιώματα οὕτω καταλέγει Ἐξ Ἤλιδος μάγειρος κτλ.* Partem loci affert Eustathius p. 974 54.

237 XII (3, 139)

Κρύψαι, Φειδία,
ἅπαντα τἄλλα τις δύναιτ' ἂν πλὴν δυοῖν,
οἶνόν τε πίνων εἰς ἐρωτά τ' ἐμπεσών.
ἀμφότερα μηνύει γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων
καὶ τῶν λόγων ταῦθ'· ὥστε τοὺς ἀρνουμένους
μάλιστα τούτους καταφανεῖς ποιεῖ.

Athenaeus II p. 38 b: *Ἀντιφάνης Κρύψαι, Φειδία κτλ.* Priora usque ad *ἐμπεσών* habet etiam Eustathius p. 1770 8. Vs. 2 *ἅπαντα* VL *πάντα* BCD. Vs. 5 *ταῦθ'* BCD *τ' αὖ* VL. Vs. 6 *τούτους* BCD *ταῦτα* VL, qui post *καταφανεῖς* addunt

XIV (3, 140) 239

Μεταλλάξαι διάφορα βρώματα
ἔσθ' ἡδύ, καὶ τῶν πολλάκις θρυλουμένων
διάμεστον ὄντα τὸ παραγεύσασθαί τινος
καινοῦ, παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν.

Athenaeus II p. 45 a: *μεταλλάξαι βρώματα διάφορα ἔσθ' ἡδὺ (φησὶν Ἀντιφάνης) καὶ τῶν κτλ.* Vs. 1 libri *βρώματα διάφορα.* Transposuit Casaubonus, qui initio versus addit *τὸ γάρ.* Vs. 2 ante Dindorfium *θρυλλουμένων.* Vs. 4 libri *καινοῦ· διπλασίαν παρέσχε τὴν ἡδονήν.* Correxit Schweighaeuserus.

XV (3, 140) 240

Ἄλλοι δὲ καὶ δὴ βακχίου παλαιγενοῦς
ἀφρῷ σκιασθὲν χρυσοκόλλητον δέπας
μεστόν, κύκλῳ χορεῦον, ἕλκουσι γνάθοις
ὁλκοῖς ἀπαύστοις, παντελῶς ἐστραμμένον
τἄνω κάτω δεικνύντες.

Athenaeus XI p. 781 d: *Μένανδρος δέ πού φησι καὶ ποτήριον τορνευτὸν καὶ τορευτά. Ἀντιφάνης Ἄλλοι δέ κτλ.* Vs. 2 *σκιασθὲν* pro *σκιὰ καὶ* Valckenarius ad Callimachi Eleg. p. 258. Vs. 4 *ἐστραμμένον* pro *ἐστραμμένοις* Villebrunius.

XVI (3, 141) 241

Athenaeus I p. 28 d: *ἐπαινεῖται ὄντως ὁ Ἀττικὸς κέραμος. Εὔβουλος δέ φησι "Κνίδια κεράμια, Σικελικὰ βατάνια, Μεγαρικὰ πιθάκνια." Ἀντιφάνης δέ "Νᾶπυ Κύπριον, καὶ σκαμωνίας ὀπόν, κάρδαμον Μιλήσιον, κρόμμυον Σαμοθράκιον, καυλὸν ἐκ Καρχηδόνος καὶ σίλφιον, θύμον Ὑμήττιον, ὀρίγανον Τενέδιον."* Hunc locum aliquanto emendatius scriptum Pollux VI 67 ex Eubuli Glauco attulit, cuius inter fragmenta eum posuimus.

XVII XVIII (3, 141) 242. 243

Ἐὰν μὲν ἄρα πέπερι φέρῃ τις πριάμενος,
στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον ὡς κατάσκοπον . .
Νῦν δεῖ περιόντα πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου
ζητεῖν.

Athenaeus II p. 66 d: *ὅτι εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο, πέπερι, φυλλίς, σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτιον. Ἀντιφάνης Ἐὰν μὲν ἄρα — κατάσκοπον. πάλιν Νῦν δεῖ κτλ.* Vs. 1 libri *ἂν μὲν ἄρα πέπερί τις φέρῃ.* Correxit Dindorfius.

256 XXX (3, 145)

Μέλι, πέρδικες,
φάτται, νῆτται, χῆνες, ψᾶρες,
κίττα, κολοιός, κόψιχος, ὄρτυξ,
ὄρνις θήλεια.

Athenaeus II p. 65 e: *Ἀντιφάνης δὲ καὶ ψᾶρας ἐν τοῖς βρώμασι καταλέγει Μέλι, πέρδικες κτλ.*

257. 258 XXXI XXXII (3, 146)

Τί φής; . . . ἐνθάδ' οἴσεις τι καταφαγεῖν
ἐπὶ τὴν θύραν, εἶθ' ὥσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαί
ἐνθάδ' ἔδομαι . . . καί τις ὄψεται;
Εὐτρέπιζε
ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον, ποτήριον,
χύτραν, θυείαν, κάκκαβον, ζωμήρυσιν.

Athenaeus II p. 163 ed. Dind. *Ἀντιφάνης Τί φής; — καί τις ὄψεται. ὁ αὐτὸς Εὐτρέπιζε ψυκτῆρα κτλ.* Vs. 1 *τι* fortasse delendum. Vs. 4 Koppiersius *εὐτρέπιζε δή.* Vs. 5 *ποτήριον* Ruhnkenius: codex *πότερον.* Th. Bergkius *πτερόν.*

259 XXXIII (3, 146)

Συνεχῶς γὰρ ἐμπιπλάμενος ἀμελὴς γίνεται
ἄνθρωπος, ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός.

Athenaeus II p. 40 c: *συνεχῶς μὲν γὰρ ἐμπιπλάμενος ἄνθρωπος ἀμελὴς γίγνεται, ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός. Ἀντιφάνης φησίν.* Correxi haec.

[redacted]

XXXVI (3, 147) 262

Ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη, κατὰ χειρῶν τ' εἴχομεν.

Athenaeus II p. 49 b de tripodum in conviviis usu dicens: Ἀντιφάνης Ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους κτλ. Forsan χειρῶν ἐχέομεν. Ita Eustathius p. 740 16: παράγει (Athenaeus) καὶ Ἀντιφάνην εἰπόντα Ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη, τουτέστιν ἡ τράπεζα, κατὰ χειρῶν ἐχέομεν, ἤγουν ἐνιπτόμεθα. Dindorfius edidit ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη κατὰ χειρῶν τ' ἐχέομεν.

XXXVII (3, 148) 263

Ἀσπάραγος ἐπηγλαΐζετ', ὠχρος ἐξήνθηκέ τις.

Athenaeus II p. 63 a: Ἀντιφάνης δὲ διὰ τοῦ π φησὶν ἀσπάραγον Ἀσπάραγος κτλ. Libri ἠγλάϊζεν. Correxit Porsonus.

XXXVIII (3, 148) 264

Athenaeus XIV p. 644 f: Ἄμης: πλακοῦντος γένος. Ἀντιφάνης Ἄμητες, ἄμυλοι.

XXXIX (3, 148) 265

Ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου.

Stobaeus Floril. IX 16 cum lemmate Ἀντιφάνους, ut recte A et Voss. At Trinc. Ἀντιφῶντος. Antiphani tribuit etiam Arsenius Ion. p. 128. Pro οὐδενὸς A habet οὐθενός.

XL (3, 148) 266

Τὰ πονηρὰ κέρδη τὰς μὲν ἡδονὰς ἔχει
μικράς, ἔπειτα δ' ὕστερον λύπας μακράς.

Stobaeus Floril. X 22. Hic etiam Antiphontis nomen adscriptum habet Trinc. Vs. 2 Voss. A et Trinc. εἶτα δ' ὕστερον τὰς λύπας μακράς. Habet etiam Maximus XLI p. 64.

XLI (3, 148) 267

Ὡς δυστυχεῖς, ὅσοισι τοῦ κέρδους χάριν
ἐπίπροσθε ταἰσχρὰ φαίνετ' εἶναι τῶν καλῶν.
ἐπισκοτεῖ γὰρ τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν.

Stobaeus Floril. XVI 12, ubi Trinc. Ἀντιφῶντος. Vs. 1 ὡς Gaisf. ex A pro vulgato ὦ.

XLII a (3, 148) 268

Εἰ θνητὸς εἶ βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνει.

Stobaeus Floril. XXI 4, ubi Trinc. Ἀντιφῶντος. Habet etiam Maximus LXXX p. 158.

269 XLII b (3, 149)

Τὸ μὴ συνειδέναι γὰρ αὑτοῦ τῷ βίῳ
ἀδίκημα μηδὲν ἡδονὴν πολλὴν ἔχει.

Stobaeus Floril. XXIV 7, ubi Trinc. *Ἀντιφῶν.* Vs. 1 legebatur *αὐτοῦ.*

270 XLIII (3, 149)

Δέσποιν', ὅταν τις ὀμνύοντος καταφρονῇ,
ᾧ μὴ σύνοιδε πρότερον ἐπιωρκηκότι,
οὗτος καταφρονεῖν τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκεῖ
καὶ πρότερον ὀμόσας αὐτὸς ἐπιωρκηκέναι.

Stobaeus Floril. XXVII 5. Vs. 2 ante Gaisfordum *ἐπιορκηκότι* et vs. 4 *ἐπιορκηκέναι.*

271 XLIV (3, 149)

Ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον τῷ πονηρῷ μαίνεται·
τοὐναντίον γὰρ νῦν ποιοῦσιν οἱ θεοί.
ἐὰν ἐπιορκήσῃ τις, αὐτὸς εὐθέως
ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον ἐγένετ' ἐμβρόντητος, ὡς
οἶμαι δικαίως, ὅτι πεπίστευκέν τινι.

Stobaeus Floril. XXVII 8, ubi Trinc. *Ἀντιφῶντος.* Vs. 3 *αὐτοὺς* A. Vs. 4 *διδοὺς* pro vulgato *δοὺς* A. In fine versus *ὡς* addidit Gaisfordus. Salmasius scribebat *ἐμβροντήσιμος.*

272 XLV (3, 149)

Τῆς ἐπιμελείας δοῦλα πάντα γίνεται.

Stobaeus Floril. XXIX 51. cf. mon. 494.

273 XLVI (3, 149)

[redacted]

XLIX (3, 150) 276

Τίς δ' οὐχὶ θανάτου μισθοφόρος, ἃ φιλτάτη,
ὃς ἕνεκα τοῦ ζῆν ἔρχετ' ἀποθανούμενος;

Stobaeus Floril. LIII 9. Versu primo *μισθοφόρων* A. Voss. Trinc. *μισθοφόρος* Grotius. Iacobsius *τί δ'; οὐχὶ θανάτῳ μισθοφορῶν ὀφείλεται, ὃς κτλ.*

L (3, 150) 277

Δούλῳ γὰρ οἶμαι πατρίδος ἐστερημένῳ
χρηστὸς γενόμενός ἐστι δεσπότης πατρίς.

Stobaeus Floril. LXII 9. Vs. 1 AB *δούλῳ* et vs. 2 *δ' ἔπος πατρίδος* pro *δεσπότης πατρίς.*

LI (3, 150) 278

Εἴ φησι τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν,
ἦ πού τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος.
εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,
καταλείπετ' οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι.

Stobaeus Floril. LXIII 12. Vs. 1 *εἴ τίς φησι* vulgo. Gesneri margo *εἰ τοὺς ἐρῶντάς φησί τις νοῦν οὐκ ἔχειν.* Athenaeus XIII p. 563 a, ubi iidem hi versus ex Theophili Philaulo afferuntur, *τίς φησι τοὺς ἐρῶντας κτλ.* Correxit H. Iacobi. Vs. 4 Voss. *καταλείποιτ'.* Ibid. Athenaeus *οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναι.*

LII (3, 151) 279

Ὡς ἔστι τὸ γαμεῖν ἔσχατον τοῦ δυστυχεῖν.

Stobaeus Floril. LXVIII 27 et Arsenius Ion. p. 130. Cod. A *τοῦ γαμεῖν* et *τὸ δυστυχεῖν.*

LIII (3, 151) 280

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων
ὄντως γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης.

Stobaeus Floril. LXXII 9. Vs. 2 pro *ὄντως* forsan *πάντων.* Apud Arsenium, annotante Gaisfordo, hic versus ita scriptus exiat: *γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας καλὰς ἔχῃ.*

LIV (3, 151) 281

Ἐγὼ γυναικὶ δ' ἕν τι πιστεύω μόνον,
ἐπὰν ἀποθάνῃ μὴ βιώσεσθαι πάλιν,
τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' ἕως ἂν ἀποθάνῃ.

Stobaeus Floril. LXXIII 48. Trinc. *Ἀντιφώνου.*

293 LXII c (3, 154)

Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς·
τὸ μὲν γὰρ ἔλεον τὸ δ' ἐπιτίμησιν φέρει.

Stobaeus Floril. XCVII 1. Omittit Trincavellus. Anti tribuit etiam Arsenius Ion. p. 138. Vs. 1 est in monost. 3(

294 LXIII (3, 154)

Ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χρήματα
ταῦτ' ἔστιν ὄψις, παραπέτασμα τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. XCIII 1. V. notas ad Menandri Fragn CLXXV et Alexidis inc. XLI.

295 LXIV (3, 154)

Λύπη μανίας ὁμότοιχος εἶναί μοι δοκεῖ.

Stobaeus Floril. XCIX 27. AB *ὁμόστοιχος*.

296 LXV (3, 154)

Οἴμοι τάλας, ὡς ἄδικον ὅταν ἡ μὲν τύχη
λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν, ὁ δὲ τρόπος μένῃ.

Stobaeus Floril. CVII 5. Omittit Trincavellus. Vs. 2 *μένει*. Cod. A *μένη*.

297. 298 LXVI LXVII (3, 155)

Τὰ τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ.
Τὸ μὲν ἀτυχῆσαι παντὸς εἶναί μοι δοκεῖ,
ἀνδρὸς δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν ὀρθῷ τρόπῳ.

Stobaeus Floril. CVIII 29. Distinxi haec in duo fragn Vs. 1 cod. B *τὰ τῆς τύχης*. Forsan *τἀπὸ τῆς τύχης*. Il *γνησίως* pro vulgato *ἠπίως* Iacobsius ex Menandri loco ed. maior. Pro *εὐγενῆ* Trinc. *εὐμενῆ*. Vs. 3 ante Gn *ὀρθοῦ τρόπου*, quod retinens Halmius Lect. Stob. p. 56 *πρᾴως* pro *ἀνδρός*.

299 LXVIII (3, 155)

Σφόδρ' ἐστὶν ἡμῶν ὁ βίος οἴνῳ προσφερής·
ὅταν ᾖ τὸ λοιπὸν μικρόν, ὄξος γίνεται.
πρὸς γὰρ τὸ γῆρας ὥσπερ ἐργαστήριον
ἅπαντα τἀνθρώπεια προσφοιτᾷ κακά.

Stobaeus Floril. CXVI 13. 14. Coniunxi haec ad unum gmentum. Vs. 1 vulgo *Σφόδρα | τί ἐστιν*, quod correxi. *ἡμῶν ὁ βίος* pro *ὁ βίος ἡμῶν* praebuit cod. A. Vs. 3 habet etiam Arsenius Ion. p. 129.

LXVIII a (2, 247) 300

Ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα,
οὗ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία,
οὗ πάντες ἐπιθυμοῦμεν, ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει.

Stobaeus Floril. CXV 9 cum lemmate *Κράτητος ἐξ Ἀντιάνου*. Vs. 2 libri *ᾧ*. Gesnerus *οὗ*

LXIX (3, 155) 301

Τὸ γῆρας ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν·
πάντ' ἔστ' ἰδεῖν εἰς τοῦτο καταπεφευγότα.

Stobaeus Floril. CXVI 15 et Arsenius Ion. p. 130, qui post *εἶν* inserit *γάρ*.

LXX (3, 155) 302

Ὦ γῆρας, ὡς ἅπασι τοῖς ζητοῦσί σε
ψέγειν ἀφορμὰς παραδίδως τοῦ πράγματος.

Stobaeus Floril. CXVI 16. Vs. 2 B *λέγειν* pro *ψέγειν*.

LXXI (3, 156) 303

Οὐδεὶς τὰ πατρῷά πω γέρων κατεδήδοκεν,
ἀλλ' οὐδὲ κατεμώρανεν, οὐδ' ἐλύσατο
πορνίδιον, οὐδὲ θυροκοπῶν ᾤφλεν δίκην.
οὕτω τὸ γῆρας σωφρονοῦν οὐκ εὐτυχεῖ.

Stobaeus Floril CXVI 26. Antiphanis nomen ex codd. addidit Gaisfordus.

LXXII (3, 156) 304

Μάλιστα δ' ἐκπλήττει με τῶν συνειδότων
ὁ χρόνος, ὃν ἀεὶ λανθάνειν ἀμηχανῶ.

Stobaeus Eclog. phys. I p. 224 Heer. Vs. 1 *με* a Cantero missum Heerenius addidit ex codd.

LXXIII (3, 156) 305

Τὸ γὰρ πεπαιδεῦσθαι, μόνον ἄν τις τοῦτ' ἔχῃ,
ἀληθές ἐστι καὶ τὸ τῶν ἀδικημάτων
μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας,
ἐλεῖν δὲ πάντως.

Appendix Flor. Stobaei Gaisford. IV p. 401 Lips. Vs. 1 gebatur *ἔχοι*. Vs. 2 *τῶν* addidisse videtur Gaisfordus. Cetera Iacobi ita corrigit *ἀληθές ἐστι, κἀπὸ τῶν ἀδικημάτων*.

LXXIV (3, 156) 306

Ἐχθὲς μετὰ πέντ' ἔπινον, ἡμέραν τρίτην
μεθ' ἑπτά

Zonaras p. 1745: *τρίτην ἡμέραν χρὴ λέγειν, οὐχὶ τρεῖς ἡμέρας — Ἀντιφῶν Ἐχθὲς κτλ.* Antiphanis nomen reponendum fuisse monui Curis crit. p. 75.

307 LXXV (3, 156)

Μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα.

Plutarchus V. dec. Orat. p. 845 b: *ὡς κωμῳδηθῆναι αὐτὸν* (Demosthenem) *ὑπὸ Ἀντιφάνους καὶ Τιμοκλέους Μὰ γῆν κτλ.* V. ad Timoclis fragm. inc. IV.

308 LXXVI (3, 157)

Περίνησα καὶ περίλευκα καὶ πεντέκτενα.

Pollux VII 52: *Ἀντιφάνης δέ πού φησι Περίνησα καὶ περίλευκα καὶ πεντέκτενα.*

309–312 LXXVII—LXXX (3, 157)

Pollux II 13: *γεροντεῖαι παλαῖστραι παρὰ Ἀριστοφάνει* (fr. 721). MS Falck. *Ἀντιφάνει.* Idem V 98: *καὶ τριοπὶς δὲ ὅρμου εἶδος . . . καὶ ὡς Ἀντιφάνης, κάθημα. ἐκάλουν δὲ αὐτὸ καὶ καθετῆρα.* H. Stephanus *κάθεμα.* Hesychius, *Αὐχένιοι: χιτῶνος εἶδος ὑπὸ Ἀντιφάνους.* Phrynichus Ecl. p. 333: *ἐπίτοκος ἡ γυνὴ ἀδοκίμως εἶπεν Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδός, δέον ἐπίτεξ εἰπεῖν.*

313–316 LXXXI—LXXXIV (3, 158)

Antiatticista p. 96 12. *Ἐπιστάτης: ἀντὶ τοῦ διδάσκαλος ὁμολογουμένως Ἀντιφάνης.* Idem p. 98 15. *Ἤθη: πληθυντικῶς φασὶ μὴ δεῖν λέγειν, ἀλλ' ἑνικῶς. ἀλλ' Ἀντιφάνης εἶπε*

[redacted]

LXXXVIII—XCI (3, 159) 320–323

Photius, *Κύδαροι*: *πλοιάρια ἄττα. παρ' Ἀντιφάνει τὸ ὄνομα.* Idem *Συνέλκειν τὰς ὀφρῦς*: *ἀντὶ τοῦ συνάγειν. οὕτως Ἀντιφάνης.* Hoc ipsum, *συνάγειν ὀφρῦς*, dixit Antiphanes Philotheb. II. Idem *Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει*: *ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν. οὕτως Ἀντιφάνης.* Cod. *ἀντιφα.* Porsonus *Ἀντιφῶν.* Suidas s. v. *τρίτῳ*, ubi eadem leguntur, *Ἀντιφάνης.* Idem *Ὑπέρχολος γενόμενος*: *ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας. οὕτως Ἀντιφάνης.* Eadem Suidas s. v. *ὑπέρχολος.* Omisso Antiphanis nomine habet etiam Antiattic. p. 115 2.

XCII XCIII (3, 159) 324. 325

Suidas, *Ἀλουργιαῖον*: *ἀντὶ τοῦ ἀλουργές. οὕτως Ἀντιφάνης.* Eadem Grammat. Bekkeri p. 380 14, ubi editur *Ἀριστοφάνης.* Idem *Ἀμαρτυρήτους*: *ἀντὶ τοῦ ἀμαρτύρους. οὕτως Ἀντιφάνης.* Eadem Zonaras p. 141.

XCIV (3, 160) 326

Eustathius ad Iliad. p. 741 29: *διὸ καὶ κασωρὶς ἡ πόρνη διὰ τὸ κάσαι ὅ ἐστι κοσμῆσαι τὴν ὥραν οὐ δεόντως. Ἀντιφάνης δέ, φασί, κασωρῖτιν ἔφη τὴν ἐπὶ τέγους προεστῶσαν.*

XCV (3, 160) 327

Zenobius Cent. VI 34: *Ἀλεκτρυών τις ἐγένετο Φιλίππου στρατηγός, ὃν ἀπέκτεινεν, ὥς φασι, Χάρης ὁ Ἀθηναῖος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Ἡρακλείδης ὁ κωμικὸς καὶ Ἀντιφάνης.*

XCVI (3, 160) 328

Plutarchus Moral. p. 79 a: *ὁ γὰρ Ἀντιφάνης εἶπε παίζων ἔν τινι πόλει τὰς φωνὰς εὐθὺς λεγομένας πήγνυσθαι διὰ ψῦχος, εἶθ' ὕστερον ἀνιεμένων ἀκούειν θέρους ἃ τοῦ χειμῶνος διελέχθησαν.*

XCVII (3, 160) 329

Maximus Conf. XLI p. 64: *κύων μελετήσας σαρκῶν ἀπογεύεσθαι φυλάττειν οὐκέτι δύναται τὴν ἀγέλην.* Si Antiphanis sunt, versus ita restituere licet:

μελετήσας κύων
σαρκῶν ἀπογεύεσθαι φυλάττειν οὐκέτι
δύναιτ' ἂν ἀγέλην.

XCVIII (3, 160) 330

Boissonadii Anecd. I p. 125: *Ἀντιφάνης Αἱ νέαι φιλίαι ἀναγκαῖαι μέν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι.*

Eadem iisdem verbis in Apophthegm. Sylloge Vindob. a Ritschelio edita p. V 30. Antiphanis nomen fortasse ex Antisthene corruptum est.

ANAXANDRIDES

ΑΓΡΟΙΚΟΙ

1 I (3, 161)

Τίνα δὴ παρεσκευασμένοι
πίνειν τρόπον νῦν ἐστε; λέγετε. τίνα τρόπον;
Β. ἡμεῖς τοιοῦτον οἷον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ.
Α. βούλεσθε δήπου τὸν ἐπιδέξι'; Β. ὦ πάτερ,
λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια
λέγειν, Ἄπολλον, ὡσπερεὶ τεθνηκότι;

Athenaeus XI p. 463 f: *τοῦ δ' ἐπιδέξια πίνειν μνημονεύει καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίκοις οὕτως Τίνα δὴ κτλ.* Vs. 2 *νῦν ἐστε* scripsi pro *ἐστε νυνί, πίνειν* quod libri post *τίνα τρόπον* habent delevit Dobraeus. Vs. 4 pro *δήπου* Dindorfius *δῆτ' οὖν.* Ibid. *ἐπιδέξι' ὦ* B *ἐπιδεξιω* A *ἐπιδέξια* PVL. Vs. 5 pro *λέγειν* Dobraeus corrigit *τί φῄς;* et vs. 6 *λέγεις;*

2 II (3, 162)

Μεγάλ' ἴσως ποτήρια
προπινόμενα καὶ μέστ' ἀκράτου κυμβία
ἐκάρωσεν ὑμᾶς. Β. ἀνακεχαίτικεν μὲν οὖν.

Athenaeus XI p. 481 f de *κυμβίοις* disserens: *καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίκοις Μεγάλ' ἴσως κτλ.* Ex Athenaeo Macrobius Saturn. V 21: Anaxandrides etiam comicus in fabula *Ἀγροίκοις*: *Μεγάλ' ἴσως κυμβία προπινόμενα καὶ μετ' ἀκράτου ἐκώκωσεν ὑμᾶς.*

3 III (3, 162)

Ὡς δ' ἐστεφανώθην, ἡ τράπεζ' ἐπήγετο,
τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμαθ', ὅσα μὰ τοὺς θεούς
καὶ τὰς θεὰς οὐδ' ἔνδον ὄντ' ᾔδειν ἐγώ,
οὕτως παρέζων χρηστῶς οὐκ ἔζων τότε.

Athenaeus XIV p. 642 b: *Ἀναξανδρίδης Ἀγροίκοις Ὡς δ' ἐστεφανώθην κτλ.* Vs. 4 diu est ex quo conieci *οὕτω παρέζων Χρῆστε, κοὐκ ἔζων τότε.* Atque ita nunc Dobraeus.

Α Γ Χ Ι Σ Η Σ

I (3, 162. 163) 4

Οὐκ ἔστι δούλων, ὦ 'γάθ', οὐδαμοῦ πόλις,
τύχη δὲ πάντα μεταφέρει τὰ σώματα.
πολλοὶ δὲ νῦν μέν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι,
εἰς ταὔριον δὲ Σουνιεῖς, εἶτ' εἰς τρίτην
ἀγορᾷ κέχρηνται· τὸν γὰρ οἶακα στρέφει
δαίμων ἑκάστῳ.

Athenaeus VI p. 263 b: *καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγχίσῃ φησίν* [illegible]*τι κτλ.* Vs. 4 B *εἰς δ' αὔριον.* Dindorfius *εἰς αὔριον.*

II (3, 163) 5

Pollux VI 161: *ἡμιχρύσους δὲ Ἀναξανδρίδης.* Idem IX [illegible] *μὲν χρυσοῦς εἴποις, προσυπακούεται ὁ στατήρ· εἰ δὲ* [illegible] *εἴποις, οὐ πάντως ὁ χρυσοῦς· Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν* [illegible]*η καὶ ἡμιχρύσους λέγει.*

Α Ι Σ Χ Ρ Α

(3, 163) 6

τίως διηρτάμηκε καὶ τὰ μὲν διανεκῆ
ματος μέρη δαμάζετ' ἐν πυρικτίτοισι γᾶς·
ιόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων.

Athenaeus X p. 455 f: *Ἀναξανδρίδης δὲ Αἰσχρᾷ Ἀρτίως* Vs. 1 *διανεκῆ* (superscripto *η*) A *διηνεκῆ* PVL. Vs. 2 [illegible]*ετε* AB *δαμάζεται* P, Basil. L. Ibid. PVL *ἐν πυρικτύγῆς.* A *ἐν πυρικτύτοισι γᾶς* (superscripto *η*). B *ἐν* [illegible]*τιτισιγᾶς.* Scripsi igitur *ἐν πυρικτίτοισι γᾶς.* Dobraeus [illegible]*ίτοισι γαῖς.* Vs. 3 *οἶμαι* pro *εἶναι* Boeckhius.

Α Ν Τ Ε Ρ Ω Ν

(3, 164) 7

Περιστέρια γὰρ εἰσάγων καὶ στρουθία.

Athenaeus XIV p. 654 b exempla vocabuli *περιστέριον* ap- [illegible]: *Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀντερῶντι Περιστέρια κτλ.*

Α Χ Ι Λ Λ Ε Υ Σ

(3, 164) 8

Antiatticista p. 104 17. *Κακομαθής*: *Ἀναξανδρίδης* [illegible]*ῖ.*

ΓΕΡΟΝΤΟΜΑΝΙΑ

9 I (3, 164. 165)

Τὴν ἐκ Κορίνθου Λαΐδ' οἶσθα; Β. πῶς γὰρ οὔ;
τὴν ἡμετέρειον. Α. ἦν ἐκείνῃ τις φίλη
Ἄντεια. Β. καὶ τοῦθ' ἡμέτερον ἦν παίγνιον.
Α. νὴ τὸν Δί' ἤνθει τότε Λαγίσκιον, τότ' ἦν
καὶ Θεολύτῃ μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή,
ὑπέφαιν' ἐσομένη δ' Ὤκιμον λαμπρὸν πάνυ.

Athenaeus XIII p. 570 d: *μνημονεύει δὲ τῆς Λαΐδος καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Γεροντομανίᾳ καὶ ἄλλας ἑταίρας αὐτῇ συγκαταλέγει διὰ τούτων Τὴν ἐκ Κορίνθου κτλ.* Vs. 2 *ἡμετέρειον* Abreschius *ἡμέρειον* VL *ημεριον* A *ἡμέριον* B *ἡμερίον* P. Ibid. *φίλη* VL *φιάλη* B *φιάλη* P. Vs. 3 *Ἄντεια* PVL *ἄντειαν* B *ἄνθεια* A. *τοῦθ'* V *ταῦθ'* P *τοῦτ'* Basil. L et Schweigh. editio. Vs. 4 *Λαγίσκιον, τότ' ἦν* scripsi praeeunte Iacobsio, qui coniecit *Λαγίσκιον, τότε.* Libri *Λαγίσκη. ἦν δὲ τότε.* Dobraeus *ἤνθει καὶ Λαγίσκη· καὶ τότε ἦν Θεολύτη,* vel *τότ' ἦν ἡ Θεολύτη.* Pro *Θεολύτη* ex C enotatum *Νεολύτη.* Vs. 6 *ἐσομένη δ' ὤκιμον* AB *ἐσομένη ἦν δ' ὤκιμον* VL. Pro *λαμπρὸν* malim cum Dobraeo *λαμπρά.*

10 II (3, 165)

Καί τοι πολύ γε πονοῦμεν.
τὸν ἀσύμβολον εὗρε γελοῖα λέγειν Ῥαδάμανθυς καὶ Παλαμήδης.

Athenaeus XIV p. 614 c: *Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Γεροντομανίᾳ καὶ εὑρετὰς τῶν γελοίων φησὶ γενέσθαι Ῥαδάμανθυν καὶ Παλαμήδην, λέγων οὕτως Καί τοι κτλ.* In his B verba *λέγων*

[redacted]

Ε Λ Ε Ν Η

(3, 167) 12

Α. Ἄγκυρα, λέμβος, σκεῦος ὅ τι βούλει λέγε.
Β. ὦ Ἡράκλεις, ἀβελτερείου τεμενικοῦ.
Α. ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύναιτό τις.

Suidas s. v. *Ἀβέλτερος. λέγουσι δὲ καὶ ἀβελτήριον τὴν ἀβελτηρίαν. Ἀναξανδρίδης Ἑλένῃ Ἄγκυρα, λέμβος κτλ.* Vs. 2 libri *ἀβελτηρίου*, correxit G. Dindorfius. *τεμενικοῦ* nondum inventus est qui emendarit. Fabulae huius memoria latet forsan apud Etym. M. p. 630 49 *ἀρσενικῶς (ὁ ὀρίγανος) παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακομάντει, οὐδετέρως δὲ ἐν Ἐλεγείοις.* Cfr. Crameri A. P. IV p. 12.

Ε Υ Σ Ε Β Ε Ι Σ

Laudatur ab Aristotele Rhetor. III 12 cuius verba supra ad Gerontom. II adscripsi.

ΖΩΓΡΑΦΟΙ Η ΓΕΩΓΡΑΦΟΙ

I (3, 167) 13

Πυξίον λαβὼν κάθου.

Pollux X 59: *εἴρηται μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ ζωγράφου τοὔνομα (πυξίον) ἐν Ἀναξανδρίδου Ζωγράφοις ἢ Γεωγράφοις, ἑκατέρως γὰρ ἐπιγράφεται τὸ δρᾶμα· Πυξίον λαβὼν κάθου.* Cfr. Antiattic. p. 113 in. *Πυξίον: ὅπου οἱ ζωγράφοι γράφουσιν. Ἀγίας Ζωγράφῳ.*

II (3, 168) 14

Antiatticista p. 104 32: *Κιννάβαρις: ἀρσενικῶς. Ἀναξανδρίδης Γεωγράφῳ.* Grammat. Bekkeri p. 1208: *εὕρηται γὰρ παρὰ Ἀλεξανδρίδῃ ἡ αἰτιατικὴ τὸν κιννάβαριν.*

Η Ρ Α Κ Λ Η Σ

(3, 168) 15

Ὁ μὲν γὰρ εὐφυής τις εἶναι φαίνεται,
ὡς δ' εὐρύθμως λαβὼν τὸ μελετητήριον
*εἶτ' ἐσχεδίασε δριμέως ἐν * * παπαῖ,*
μεστὸς γενόμενος πρὸς τὸν Ἀργᾶν βούλομαι
κωδωνίσας πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον,
ἵνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστάς, ὦ φίλε.

Athenaeus XIV p. 638 d: *τοῦ Ἀργᾶ μνημονεύει Ἄλεξις — καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἡρακλεῖ Ὁ μὲν γὰρ κτλ.* Vs. 2 *εὐρύθμως* Schweighaeuserus. Libri *εὔρυθμος*. Vs. 3 Casaubonus *δριμέως*

παπαῖ παπαῖ. Bothius *ἔνια* pro *ἐν.* Possis etiam *δριμέως εὖ μάλα, παπαῖ.* Vs. 5 B *ἀγωνιούμενος.*

ΘΕΤΤΑΛΟΙ

16 (3, 169)

Antiatticista p. 106 10: *Λιθάζειν, οὐχὶ λεύειν καὶ καταλεύειν Ἀναξανδρίδης Θετταλοῖς.*

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

17 I (3, 169)

Ὁ τὸ σκόλιον εὑρὼν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν,
τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν,
ὠνόμασεν ὀρθῶς, δεύτερον δ' εἶναι καλόν,
τρίτον δὲ πλουτεῖν· τοῦθ', ὁρᾷς, ἐμαίνετο·
μετὰ τὴν ὑγίειαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει·
καλὸς δὲ πεινῶν ἐστιν αἰσχρὸν θηρίον.

Athenaeus XV p. 694 e: *ᾀσθέντος τούτου καὶ πάντων ἡσθέντων ἐπ' αὐτῷ καὶ μνημονευσάντων, ὅτι καὶ ὁ καλὸς Πλάτων αὐτοῦ μέμνηται ὡς ἄριστα εἰρημένου, ὁ Μυρτίλος ἔφη Ἀναξανδρίδην αὐτὸ διακεχλευακέναι τὸν κωμῳδιοποιὸν ἐν Θησαυρῷ λέγοντα οὕτως Ὁ τὸ σκόλιον κτλ.* Vs. 2 Bergk. *ἄριστον ὄν.* Vs. 5 *ὑγίειαν* B *ὑγιείαν* Cant. L *ὑγείαν* C.

18 II (3, 170)

Ἀναλαβὼν μόναυλον ηὔλουν τὸν ὑμέναιον.

Athenaeus IV p. 176 a de *μοναύλῳ* disserens: *Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Θησαυρῷ Ἀναλαβὼν κτλ.* Pro *μόναυλον* B *μέ-*

[redacted]

ΚΑΝΗΦΟΡΟΣ

(3, 171) 21

Ἅπαντές ἐσμεν πρὸς τὰ θεῖ' ἀβέλτεροι,
κοὐκ ἴσμεν οὐδέν.

Stobaeus Ecl. phys. II 1 p. 6 cum lemmate e codd. VA Ἀλεξανδρίδης Κανηφόρῳ.

ΚΕΡΚΙΟΣ

(3, 171) 22

Ἐρυθρότερον καρῖδος ὀπτῆς σ' ἀποφανῶ.

Athenaeus III p. 106 a de mensura nominis καρὶς disserens: Ἀναξανδρίδης.. ἐν Κερκίῳ Ἐρυθρότερον κτλ. Hinc Eustathius p. 1220 53. AV ἐρυθρώτερον. Pro ὀπτῆς, quod e C et Eustathio receptum, ABPVL habent ὀπτῶν. De fabulae titulo cfr. Hist. crit. p. 371.

ΚΙΘΑΡΙΣΤΡΙΑ

(3, 171) 23

Pollux X 172: τοῦτο δὲ (βύσμα) βύστραν ἕτεροι κεκλήκασιν, ὡς Ἀναξανδρίδης Κιθαριστρίᾳ καὶ Ἀντιφάνης Ὀρφεῖ.

ΚΥΝΗΓΕΤΑΙ

(3, 171) 24

Υἱὸς γὰρ οἰκόσιτος ἡδὺ γίνεται.

Athenaeus VI p. 247 e: μνημονεύει δὲ (τοῦ οἰκοσίτου) Ἀναξανδρίδης ἐν Κυνηγέταις. Υἱὸς γὰρ κτλ.

ΚΩΜΩΙΔΟΤΡΑΓΩΙΔΙΑ

(3, 171) 25

Antiatticista p. 87 23. Γελασίνην: τὴν πολλὰ γελῶσαν. Ἀναξανδρίδης ἐν Κωμῳδοτραγῳδίᾳ.

ΛΟΚΡΙΔΕΣ

(3, 172) 26

Antiatticista p. 106 25: Λῆμμα καὶ ἀνάλωμα. Ἀναξανδρίδης Λοκρίσιν.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ

(3, 172) 27

Καὶ συμπαίζει καριδαρίοις
μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων,
καὶ ψητταρίοις μετὰ κωθαρίων,
καὶ σκινδαρίοις μετὰ κωβιδίων.

Athenaeus III p. 105 f de mensura nominis *καρὶς* disserens: *Ἀναξανδρίδης Λυκούργῳ Καὶ συμπαίζει κτλ.* Vs. 2 libri *περδικίων καὶ θριττιδίων.* Vtrumque correctum ex Athen. VII p. 329 e: *ὅτι δὲ θρᾶτταν ἔλεγον τὸ θαλάττιον ἰχθύδιον καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησιν ἐν Λυκούργῳ λέγων οὕτως Καὶ συμπαίζειν κορακινιδίοις μετὰ περκιδίων καὶ θρᾳττιδίων,* ubi quum *κορακινιδίοις* scriptum sit pro *καριδαρίοις,* locus forsan ita constituendus est, *καὶ συμπαίζει | καριδαρίοις μετὰ περκιδίων, | κορακινιδίοις μετὰ θρᾳττιδίων.* Vs 3 *ψιτταδίοις* AVL *ψητταδίοις* P, correxit Lobeckius ad Phryn. p. 74. *κωθαρίων* Schweighaeuserus, libri *κωβιδαρίων.* Vs. 4 *κωβιδίων,* quod antepenultima brevi dici non potest, forsan ex praecedente versu, ubi libri *κωβιδαρίων* habent, ortum eiusque in locum *καρκινίων* vel simile quid sufficiendum est.

ΜΕΛΙΛΩΤΟΣ

28 I (3, 173)

Οὐ μανικόν ἐστ' ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταῶς,
ἐξὸν τοσουτονὶ δύ' ἀγάλματ' ἀγοράσαι;

Athenaeus XIV p. 655 a: *ὅτι δὲ καὶ τιθασοὺς εἶχον αὐτοὺς* (pavones) *ἐν ταῖς οἰκίαις — παρίστησιν — Ἀναξανδρίδης ἐν Μελιλώτῳ Οὐ μανικόν κτλ.* Vs. 1 *οὐ* Hermannus: libri *οὐχί.* Nisi malis *οὐχὶ μανία 'στ'.* Ibid. *οἰκίδᾳ* AP. Vs. 2 *τοιούτους ἴδυο* A. Correxit Dobraeus.

29 II (3, 174)

Athenaeus XI p. 460 e: *ἔστι* (*τὸ κυλικεῖον*) *καὶ παρὰ*

[redacted]

ΝΗΡΗΙΔΕΣ

(3, 174) 32

Διὸς δὴ τὸν χόα
αὐτῷ σύ, Κῶμε, καὶ τὸ κυμβίον φέρων.
Εὐριπίδης τις τήμερον γενήσεται.

Athenaeus XI p. 482 d: μνημονεύει δ' αὐτοῦ (Euripidis) καὶ Ἀναξανδρίδης Νηρηίσι Διὸς δὴ τὸν χόα κτλ. Vs. 2 libri σύγκωμε. Correxit etiam Dobraeus. Vs. 3 τήμερον pro σήμερον Dindorfius.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

I (3, 175. 176) 33

Τῶν ζωγράφων μὲν ἡ καλὴ χειρουργία
ἐν τοῖς πίναξι κρεμαμένη θαυμάζεται,
αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἁρπάζεται,
ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.
5 ἐπὶ τίνα δ' ὧδ' ἄλλην τέχνην, ὦ χρηστὲ σύ,
τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ', ἢ
ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσί
ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν;
ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ
10 εὔοψος ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν,
φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους ὠνίους
ἢ μαινίδ'; ὡραῖον δὲ μειρακύλλιον
ποίαις ἐπῳδαῖς, ἢ λόγοις ἁλίσκεται
τίσιν, φράσον γάρ, ἄν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην
15 τὴν τῶν ἁλιέων; ἥδε γὰρ δαμάζεται,
ἐφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη,
ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ τὰ σώματ' ἀρίστου πύλας,
ἀσύμβολον κλίνειν τ' ἀναγκάζει φύσιν.

Athenaeus VI p. 227 b: καὶ οἱ ἁλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν. παράγει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ περὶ τῆς ἁλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα Τῶν ζωγράφων κτλ. Vs. 3 αὕτη Schweighaeuserus. Vulgo αὐτή. Ib. σεμνῆς Bothius. Vs. 5 ὧδ' addidit Erfurdtus, Porsonus τῶν τεχνῶν pro τέχνην. Possis etiam ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην φέρε τέχνην. Vs. 6 vulgo κατακάεται et ἢ in versu sequente. Correxit Dobraeus. Vs. 7 τοιουτοσὶ Dobraeus. τοιοῦτος CL τοιούτων APV. Vs. 8 ante Dindorfium ἐάν. Ibidem μὴ ταχὺ ABCP ταχὺ μὴ VL. Vs. 9 ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ — ἀγορά; Casaubonus. A ἄλλου μόνονη γάρ. V ἁλοὺς μόνον ἡ

Athenaeus VII p. 299 f: Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πόλεσι τοὺς Αἰγυπτίους ἀποτεινόμενος τὸν λόγον φησίν Οὐκ ἂν ναίμην κτλ. Vs. 5 ἡγεῖ A ἡγῇ PVL. Vs. 6 C περιπ Vs. 10 et 11 affert Eustathius p. 1183 13. Vs. 11 libri ἔο Vs. 13 libri κλαίεις. Vs. 14 μυγαλὴ L μυγάλη P μυγαλῇ

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ

40 I (3, 182—185)

Κἂν ταῦτα ποιῇς ὥσπερ φράζω,
λαμπροῖς δείπνοις δεξόμεθ' ὑμᾶς,
οὐδὲν ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους
τοῖς ἐν Θρᾴκῃ· καίτοι φασίν
5 βουβαύκαλα ταῦτα γενέσθαι.
κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑπεστρῶσθαι
στρώμαθ' ἁλουργῆ μέχρι τῆς ἄρκτου·
δειπνεῖν δ' ἄνδρας βουτυροφάγας,
αὐχμηροκόμας μυριοπληθεῖς·
10 τοὺς δὲ λέβητας χαλκοῦς εἶναι
μείζους λάκκων δωδεκακλίνων·
αὐτὸν δὲ Κότυν περιεζῶσθαι
ζωμόν τε φέρειν ἐν χοῖ χρυσῇ,
καὶ γευόμενον τῶν κρατήρων
15 πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων.
αὐλεῖν δ' αὐτοῖς Ἀντιγενίδαν,
Ἀργᾶν δ' ᾄδειν καὶ κιθαρίζειν
Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν,
μέλπειν δ' ᾠδαῖς
20 τοτὲ μὲν Σπάρτην τὴν εὐρύχορον,
τοτὲ δ' αὖ Θήβας τὰς ἑπταπύλους
τὰς ἁρμονίας μεταβάλλειν.
φέρνας τε λαβεῖν δύο μὲν ξανθῶν
ἵππων ἀγέλας, αἰγῶν τ' ἀγέλην,
25 χρυσοῦν τε σάκος
* * * φιάλην τε λεπαστήν,
χιόνος τε πρόχουν, κέρχνων τε χύτραν,
βολβῶν τε σιρὸν δωδεκάπηχυν,
καὶ πουλυπόδων ἑκατόμβην.
30 ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι
Κότυν ἐν Θρᾴκῃ, γάμον Ἰφικράτει.
τούτων δ' ἔσται πολὺ σεμνότερον
καὶ λαμπρότερον παρὰ δεσποσύνοις

φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδρίδης ἐν Ὁπλομάχῳ φησίν Μάγαδιν — μέγαν." Aut λαλήσω corruptum aut scribendum μαγάδι et μέγα.

II (3, 180) 36

Antiatticista p. 106 18. Ἀεπτοτέρως: Ἀναξανδρίδης Ὁπλομάχῳ.

ΠΑΝΔΑΡΟΣ

I (3, 180) 37

Οὐκ ἐπικεκυφὼς ὀρθός, ὦ βέλτιστ', ἔσει·
αὕτη δὲ καριδοῖ τὸ σῶμα καμπύλη
ἄγκυρά τ' ἐστὶν ἄντικρυς τοῦ σώματος.

Athenaeus III p. 106 a: ὁ δ' αὐτὸς (Anaxandrides) κἀν Πανδάρῳ φησίν Οὐκ ἐπικεκυφὼς κτλ. Vs. 1 ἐπικεκυφώς Casaubonus praeeunte Dalecampio, qui verterat, si te curves. PV ἐπικεκρυφῶς. L ἐπικεκρυφώς. Vs. 2 καμπύλη ἄγκυρά τ' VL καμπύλη τ' ἄγκυρα C et Eustathius p. 1220 49. καμπύλη τ' ἄγκυρά τ' ABP. Possis καμπύλη τ' ἄγκυρ' ἄτ' ἐστίν. Magis tamen καμπύλον placeret. σώματος non dubito quin corruptum sit.

II (3, 181) 38

Suidas s. v. Ἀρεοπαγίτης. καὶ Ἄρεος νεοττός, καὶ Ἄρεος παιδίον, ἐπὶ τῶν θρασυτάτων. κέχρηται τῷ μὲν πρώτῳ Πλάτων Πεισάνδρῳ· τῷ δὲ δευτέρῳ Ἀναξανδρίδης Πανδάρῳ. Ita enim haec scribenda sunt.

ΠΟΛΕΙΣ

(3, 181) 39

Οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ·
οὔθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμονοοῦσ' οὔθ' οἱ νόμοι
ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολύ.
βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς·
5 τὴν ἔγχελυν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα,
ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολύ.
οὐκ ἐσθίεις ὕειν, ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι
μάλιστα τούτοις· κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ,
τοὔψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω.
10 τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὁλοκλήρους νόμος
εἶναι, παρ' ὑμῖν δ', ὡς ἔοικεν, ἀπηργμένους.
τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐὰν ἴδῃς,
κλάεις, ἐγὼ δ' ἥδιστ' ἀποκτείνας δέρω.
δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ.

Athenaeus VII p. 299 f: *Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους ἀποτεινόμενος τὸν λόγον φησίν Οὐκ ἂν δυναίμην κτλ.* Vs. 5 ἡγεῖ A ἡγῇ PVL. Vs. 6 C *περιπολύ.* Vs. 10 et 11 affert Eustathius p. 1183 13. Vs. 11 libri *ἔοικεν.* Vs. 13 libri *κλαίεις.* Vs. 14 *μυγαλὴ* L *μυγάλη* P *μυγαλῇ* V.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ

40 I (3, 182—185)

Κἂν ταῦτα ποιῇς ὥσπερ φράζω,
λαμπροῖς δείπνοις δεξόμεθ' ὑμᾶς,
οὐδὲν ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους
τοῖς ἐν Θρᾴκῃ· καίτοι φασίν
5 *βουβαύκαλα ταῦτα γενέσθαι.*
κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑπεστρῶσθαι
στρώμαθ' ἁλουργῆ μέχρι τῆς ἄρκτου·
δειπνεῖν δ' ἄνδρας βουτυροφάγας,
αὐχμηροκόμας μυριοπληθεῖς·
10 *τοὺς δὲ λέβητας χαλκοῦς εἶναι*
μείζους λάκκων δωδεκακλίνων·
αὐτὸν δὲ Κότυν περιεζῶσθαι
ζωμόν τε φέρειν ἐν χοῖ χρυσῇ,
καὶ γευόμενον τῶν κρατήρων
15 *πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων.*
αὐλεῖν δ' αὐτοῖς Ἀντιγενίδαν,
Ἀργᾶν δ' ᾄδειν καὶ κιθαρίζειν
Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν,
μέλπειν δ' ᾠδαῖς

[redacted]

τοῖς ἡμετέροις. τί γὰρ ἐκλείπει
35 δόμος ἡμέτερος ποίων ἀγαθῶν;
οὐ σμύρνης καὶ Συρίας ὀδμαί
λιβάνου τε πνοαί; τερενοχρῶτες
μαζῶν ὄψεις, ἄρτων, ἀμύλων,
πουλυποδείων, χολίκων, δημοῦ,
40 φυσκῶν, ζωμοῦ, τεύτλων, θρίων,
λεκίθου, σκορόδων, ἀφύης, σκόμβρων,
ἐνθρυμματίδων, πτισάνης, ἀθάρης,
κυάμων, λαθύρων, ὤχρων, δολίχων,
μέλιτος, τυροῦ, χορίων, πυρῶν,
45 καρύων, χόνδρου.
κάραβοι ὀπτοί, τευθίδες ὀπταί,
κεστρεὺς ἑφθός, σηπίαι ἑφθαί,
μύραιν' ἑφθή, κωβιοὶ ἑφθοί,
θυννίδες ὀπταί, φυκίδες ἑφθαί,
50 βάτραχοι, πέρκαι,
συνόδοντες, ὄνοι, βατίδες, ψῆτται,
γαλεός, κόκκυξ, θρίσσαι, νάρκαι,
ῥίνης τεμάχη, σχαδόνες, βότρυες,
σῦκα, πλακοῦντες, μῆλα, κράνειαι,
55 ῥόαι, ἔρπυλλος, μήκων, ἀχράδες,
κνῆκος, ἐλᾶαι, στέμφυλ', ἄμητες,
πράσα, γήτειον, κρόμμυα, φύστη,
βολβοί, καυλοί, σίλφιον, ὄξος,
μάραθ', ᾠά, φακή, τέττιγες, ὀποί,
60 κάρδαμα, σήσαμα, κήρυκες, ἅλες,
πίνναι, λεπάδες, μύες, ὄστρεια,
κτένες, ὄρκυνες· καὶ πρὸς τούτοις
ὀρνιθαρίων ἀφάτων πλῆθος,
νηττῶν, φαττῶν· χῆνες, στρουθοί,
65 κίχλαι, κόρυδοι, κίτται, κύκνοι,
πελεκάν, κίγκλοι, γέρανος — τουδί
τοῦ χάσκοντος διατειναμένη
διὰ τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν
διακόψειεν τὸ μέτωπον.
70 οἶνοι δέ σοι λευκὸς * * *
γλυκὺς αὐθιγενὴς ἡδὺς καπνίας.

Athenaeus IV p. 131 a sqq.: Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πρωτεσιλάῳ διασύρων τὸ τῶν Ἰφικράτους γάμων συμπόσιον, ὅτε ἤγετο τὴν Κότυος τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως θυγατέρα, φησίν·

Athenaeus IV p. 166 d: *Πολύευκτον δ' Ἀναξανδρίδης ἐν Τηρεῖ κωμῳδῶν Ὄρνις κεκλήσει (φησί). Β. διὰ τί κτλ.*

46 II (3, 192)

Ὀχευομένους δὲ τοὺς κάπρους
καὶ τὰς ἀλεκτρυόνας θεωροῦσ' ἄσμενοι.

Athenaeus IX p. 373 f: *τὸν ἀλεκτρυόνα — οἱ ἀρχαῖοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι — Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ Ὀχευομένους κτλ.*

47 III (3, 192)

Ἀλλ' οἷα νύμφη βασιλὶς ὠνομασμένη
μύροις Μεγαλλίοισι σῶμ' ἀλείφεται.

Athenaeus XV p. 691 a: *τοῦ Μεγαλλίου δὲ μύρου μνημονεύει καὶ . . . Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ Ἀλλ' οἷα κτλ.* Vs. 1 *ὠνομασμένη, desponsata*, frustra tentatur.

Υ Β Ρ Ι Σ

48 (3, 193)

Οὔκουν λαβὼν τὸν φανὸν ἅψεις μοι λύχνον;

Athenaeus XV p. 700 a: *Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Ὕβρει Οὔκουν κτλ.* *Ὕβρει οὔκουν* Porsonus. *ὑβρίου κοβυ* (*κόβυ* B) EPVL. *Ὕβρει* etiam Casaubonus.

ΦΑΡΜΑΚΟΜΑΝΤΙΣ

49 I (3, 193)

Ὅτι εἰμ' ἀλαζών, τοῦτ' ἐπιτιμᾷς; ἀλλὰ τί;
νικᾷ γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας πολύ
μετὰ τὴν κολακείαν. ἥδε μὲν γὰρ διαφέρει.

Athenaeus VI p. 361 f: *τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακείαν χώραν δίδωσιν Ἀναξανδρίδης ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φαρμακομάντει λέγων οὕτως Ὅτι εἰμ' κτλ.* Vs. 1 *ἀλλὰ τί; νικᾷ* Casauboni est emendatio. Vulgo *ἀλλὰ τίνι καί.*

50 II (3, 193)

Ἀσφάραγον σχῖνόν τε τεμὼν καὶ ὀρίγανον, ὃς δή
σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμοῦ μιχθεὶς κοριάννῳ.

Athenaeus II p. 68 b: *ὅτι εἴρηται ἀρσενικῶς ὁ θύμος καὶ ὁ ὀρίγανος. Ἀναξανδρίδης Ἀσφάραγον κτλ.* Ad Pharmacomantin haec rettuli propter Etymol. M. p. 630 49: *θηλυκῶς μὲν εὕρηται (ὀρίγανος) παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἐκκλησιαζούσαις, ἀρσενικῶς δὲ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακομάντει.* Ex Athenaeo eosdem versus repetit Eustathius ad Hom. p. 1148 26.

Vs. 1 τεμὼν Casaubonus. Libri τέμνων. Vs. 2 τάριχον Athenaeus. Eustathius τάριχος. Tum μιχθεὶς repositum ex Eustathio. VL μιχθέν. μι cum lacuna B.

ΦΙΑΛΗΦΟΡΟΣ

(3, 194) 51

Τὸν ἐμὸν μόναυλον ποῖ τέτροφας; οὗτος Σύρε.
Β. ποῖον μόναυλον; Α. τὸν κάλαμον.

Athenaeus IV p. 176 a de μοναύλῳ disserens: *Ἀναξανδρίδης . . . ἐν Φιαληφόρῳ Τὸν μόναυλον κτλ.* Vs. 1 libri *τὸν μόναυλον*, quod correxi. Vs. 2 Dindorfius *καλάμινον*. Cfr. Eustathius ad Hom. p. 1157 36: *παλαιὸν ὁ αὐλὸς καὶ πολυειδὲς καὶ ὡς ἐπιπολὺ καλάμινος· παρὰ γοῦν Ἀλεξανδρεῦσιν ἦν μόναυλος κάλαμος.*

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

I (3, 195) 52

Ὅστις γαμεῖν βουλεύετ', οὐ βουλεύεται
ὀρθῶς, διότι βουλεύεται χοὕτω γαμεῖ.
πολλῶν κακῶν γάρ ἐστιν ἀρχὴ τῷ βίῳ.
ἢ γὰρ πένης ὢν τὴν γυναῖκα χρήματα
5 *λαβὼν ἔχει δέσποιναν, οὐ γυναῖκ' ἔτι,*
ἧς ἐστι δοῦλος καὶ πένης. ἢν δ' αὖ λάβῃ
μηδὲν φερομένην, δοῦλος αὐτὸς γίνεται·
δεῖ γὰρ τὸ λοιπὸν ἀνθ' ἑνὸς τρέφειν δύο.
ἀλλ' ἔλαβεν αἰσχράν· οὐ βιωτόν ἐστ' ἔτι,
10 *οὐδ' εἴσοδος τὸ παράπαν εἰς τὴν οἰκίαν.*
ἀλλ' ἔλαβεν ὡραίαν τις· οὐδὲν γίνεται
μᾶλλόν τι τοῦ γήμαντος ἢ τῶν γειτόνων·
ὥστ' οὐδαμῶς κακοῦ γ' ἁμαρτεῖν γίνεται.

Stobaeus Floril. LXVIII 1 cum lemmate *Ἀναξανδρίδου*. Vs. 1 Voss. et Arsen. *βούλεται*. Vs. 4 legebatur *ἤν*. Correxi *ἢ* ex A et Voss. Vulgatum qui servare volet, post *ὢν* incidere debebit, ut hic sensus sit: *ἢν γὰρ πένης ὢν γαμῇ, τὴν γυναῖκα ἔχει δέσποιναν.* Vs. 6 Grotius *ἧς ἐστι δοῦλος· καὶ πένης ἢν αὖ λάβῃ.* Vs. 7 pro *αὐτὸς* Scaliger *αὕτως*. Verum videtur *αὖθις* quod habet Gesn. marg. Vs. 13 *οὐδαμοῦ* B.

II (3, 195. 196) 53

Οὗτοι τὸ γῆράς ἐστιν, ὡς οἴει, πάτερ,
τῶν φορτίων μέγιστον, ἀλλ' ὃς ἂν φέρῃ

ἀγνωμόνως αὔθ', οὗτός ἐστιν αἴτιος·
ἂν δ' εὐκόλως, ἐνίοτε κοιμίζειν ποιεῖ,
5 μεταλαμβάνων ἐπιδέξι' αὐτοῦ τὸν τρόπον,
λύπην τ' ἀφαιρῶν ἡδονήν τε προστιθείς·
λύπην δὲ ποιῶν, εἴτι δυσκόλως ἔχει.

Stobaeus Floril. CXVII 2 cum lemmate Ἀναξανδρίδου. Ita A et Trinc. Gesnerus incerto tribuit, Anaxandridae nomen superiori fragmento adscribens: ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς γῆρας εὐπροσήγορον, quod tragico poetae tribuit Valcken. ad Eurip. Hipp. 96. Vs. 2 A φροντίδων pro φορτίων. Vs. 4 ἂν δ' εὐκόλως ex Arsenio recepi. Vulgo οὐδ' εὐκόλως. B οὐ δυσκόλως pro v. l. Tum κοιμίζειν ποιεῖ Trinc. κομίζειν ποεῖ A. Grotius σὺ δ' εὐκόλως κόμιζε καί σε νέον ποίει. Iacobsius σὺ δ' εὐκόλως ἔνεγκε καὶ μεῖον ποίει. Dobraeus ὃς δ' εὐκόλως. Vs. 6 λύπην τ' scripsi ex Voss. Vulgo λύπην. Vs. 7 libri εἴτις. Gaisfordus εἴ τι δυσκόλως ἔχεις, ita ut exciderit quid in fine. Brunckius λύπην δ' ἐποίησ' ὅστις εἶχε δυσκόλως. Recte, ut videtur, Dobraeus κοῦφον δὲ ποιῶν εἴτι δυσκόλως ἔχει.

54 III (3, 196)

Ἡδονὴν ἔχει,
ὅταν τις εὕρῃ καινὸν ἐνθύμημά τι,
δηλοῦν ἅπασιν· οἱ δ' ἑαυτοῖσιν σοφοί
πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτήν,
εἶτα φθονοῦνται· χρὴ γὰρ εἰς ὄχλον φέρειν
ἅπαν θ' ὅσ' ἄν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ.

Athenaeus V p. 222 b: κατὰ γὰρ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀναξανδρίδην Ἡδονὴν ἔχει κτλ. Vs. 3 δ' ἑαυτοῖσιν Porsonus, ABC δ' αὐτοῖσι. Vs. 6 ὅσ' ἂν PL ὅτ' ὅσ' ἂν V.

55 IV (3, 197)

Ὅστις λόγους παρακαταθήκην γὰρ λαβὼν
ἐξεῖπεν, ἄδικός ἐστιν ἢ ἀκρατὴς ἄγαν·
ὁ μὲν διὰ κέρδος, ἄδικος· ὁ δὲ τούτου δίχα,
ἀκρατής· ἴσον δέ γ' εἰσὶν ἀμφότεροι κακοί.

Stobaeus Floril. XLI 2 cum lemmate Ἀναξανδρίδου. Eundem locum servavit Maximus Sent. 93 p. 154, ubi margo "Alexandri al. Anaxandridae." Vs. 1 γὰρ a Maximo omissum vulgo ante παρακαταθήκην legitur. Transposuit Porsonus Miscell. p. 249 et Reisigius Coni. I p. 36. Vs. 2 Trinc. ἐξεῖπεν omittit. Vs. 4 Trinc. ἴσου et κακοῦ. Ita etiam cod. B. ἴσον et κακοῦ A. Grotius ἴσως et κακοί. Reisigius ἴσον — κακόν.

V (3, 197) 56

Χαλεπή, λέγω σοι, καὶ προσάντης, ὦ τέκνον,
ὁδός ἐστιν, ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
παρ' ἀνδρός, ἥτις ἐστὶ κοσμία γυνή.
ὁ γὰρ δίαυλός ἐστιν αἰσχύνην ἔχων.

Stobaeus Floril. LXXIV 1 cum lemmate *Ἀναξανδρίδου.* Vs. 3 *ἥτις* A et Trinc. Vulgo *εἴτις.*

VI (3, 197) 57

Ἐὰν λούσησθε νῦν
ῥάφανόν τε πολλὴν ἐντρώγητε, παύσετε
τὸ βάρος, διασκεδᾶτε τὸ προσὸν νῦν νέφος
ἐπὶ τοῦ προσώπου.

Athenaeus I p. 34 d de *ῥαφάνῳ* ebrietatis remedio disserens: *Ἀναξανδρίδης Ἐὰν λούσησθε κτλ.* Vs. 2 vulgo *ἐντρώγητε.* Correxit Hermannus de metris p. 165. Vs. 3 *διασκεδᾷ τε* Bernhardi Synt. p. 468.

VII (3, 198) 58

Τὸ νέκταρ ἐσθίω πάνυ
μάττων διαπίνω τ' ἀμβροσίαν, καὶ τῷ Διί
διακονῶ, καὶ σεμνός εἰμ' ἑκάστοτε
Ἥρᾳ λαλῶν καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος.

Athenaeus II p. 39 a: *οἶδα δ' ὅτι Ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ οὐ ποτόν, ἀλλὰ τροφὴν εἶναι λέγει θεῶν Τὸ νέκταρ κτλ.* Partem loci servavit etiam Eustathius ad Hom. p. 1632 62. Eodem spectant haec Photii p. 293: *νέκταρ θεῶν πόμα· καὶ οἶνος, οὕτως, ὡς Ἀναξανδρίδης. καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός.* Quae eadem habet Suidas s. v. *νεκτάρεον.* Vs. 1 ante Casaubonum *πάνυ μάττων ἐσθίω.*

VIII (3, 198) 59

Ὦ πονηρὰ καρδία,
ἐπιχαιρέκακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος·
ὀρχεῖ γὰρ εὐθύς, ἂν ἴδῃς δεδοικότα.

Athenaeus XV p. 688 b: *Ἀναξανδρίδης δὲ τὸν ἀγωνιῶντα παράγει λέγοντα Ὦ πονηρὰ κτλ.* Vs. 3 libri *ἀρχῇ.* Canterus *ὀρχῇ.* Dindorfius *ὀρχεῖ.* Ibid. *ἢν* pro *ἂν* Muretus.

IX (3, 199) 60

Μηδέποτε δοῦλον ἡδονῆς σαυτὸν ποιεῖ·
λάγνης γυναικός ἐστιν οὐκ ἀνδρὸς τόδε.

Stobaeus Floril. VI 23 cum lemmate *Ἀναξανδρίδου.*

61 X (3, 199)

Ἔρως σοφιστοῦ γίνεται διδάσκαλος
σκαιοῦ πολὺ κρείττων πρὸς τὸν ἀνθρώπων βίον.

Stobaeus Floril. LXIII 10 cum lemmate *Ἀναξανδρίδου.* Vs. 2 A *κρεῖττον.*

62 XI (3, 199)

Ὑπὲρ σεαυτοῦ πρᾶτθ' ὁτιοῦν ἄν σοι δοκῇ,
ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ.

Antiatticista p. 92 16: *ἐμὲ ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν, σὲ ἀντὶ τοῦ σαυτὸν — Ἀναξανδρίδης Ὑπὲρ σεαυτοῦ πρᾶτθ' ὅτι ἄν σοι δοκῇ, ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ.* Correxi ut supra adscripta sunt.

63 XII (3, 199)

Τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος.

Stobaeus Floril. XXIX 12 cum lemmate e cod. A *Ἀναξανδρίδης.* Alii Euripidi tribuunt; *ἔργου* pro *ἔργον* Barnesius.

64 XIII (3, 200)

Κόρης ἀπαλλαττόμεθα ταμιείου πικροῦ.

Stobaeus Floril. LXVIII 7 cum lemmate *Ἀναξανδρίδου.* Diphilo tribuitur Flor. LXXVII 8.

65 XIV (3, 200)

Ἀρκτῇ λεοντῇ παρδαλῇ μοσχῇ κυνῇ.

Pollux V 16: *καὶ μοσχῇ ἡ τοῦ μόσχου (δορά), ὡς Ἀναξανδρίδης εἴρηκεν Ἀρκτῇ κτλ.*

66 XV (3, 200)

[redacted]

XVII (3, 200) 68

Ὑπερήμεροί μοι τῶν γάμων αἱ παρθένοι.

Aristoteles Rhet. III 10 metaphorarum exempla afferens: *καὶ τὸ Ἀναξανδρίδου ἰαμβεῖον ὑπὲρ τῶν θυγατέρων πρὸς τὸν γάμον ἐγχρονιζουσῶν Ὑπερήμεροι κτλ.*

XVIII (3, 200) 69

Καλόν γ' ἀποθανεῖν πρὶν θανάτου δρᾶν ἄξιον.

Aristoteles Rhet. III 11: *καὶ τὸ Ἀναξανδρίδου τὸ ἐπαινούμενον Καλόν γ' ἀποθανεῖν πρὶν θανάτου δρᾶν ἄξιον. ταὐτὸν γάρ ἐστι τῷ εἰπεῖν ἄξιον γὰρ ἀποθανεῖν μὴ ὄντα ἄξιον ἀποθανεῖν, ἢ ἄξιόν γ' ἀποθανεῖν μὴ θανάτου ἄξιον ὄντα ἢ μὴ ποιοῦντα θανάτου ἄξια.* Et paullo infra: *δεῖ δ' ἀεὶ προσεῖναι ἢ τὸ πρὸς ὃν λέγεται ἢ τὸ ὀρθῶς λέγεσθαι, εἰ τὸ λεγόμενον ἀληθὲς καὶ μὴ ἐπιπόλαιον· ἔστι γὰρ ταῦτα χωρὶς ἔχειν, οἷον Ἀποθνήσκειν δεῖ μηδὲν ἁμαρτάνοντα, ἀλλ' οὐκ ἀστεῖον· Τὴν ἀξίαν δεῖ γαμεῖν τὸν ἄξιον, ἀλλ' οὐκ ἀστεῖον.* In his qui latet senarius, ita ille scribendus:

τὴν ἀξίαν ἔδει γαμεῖν τὸν ἄξιον,

fortasse et ipse Anaxandridis est. Huius enim fabulis ut plurimum delectatus esse videtur Aristoteles. Cfr. Spengelii Synag. techn. p. 20.

XIX (3, 201) 70

Τρίκλινον δ' εὐθέως συνήγετο
καὶ συναυλίαι γέροντι.

Athenaeus II p. 48 a: *Ἀναξανδρίδης Τρίκλινον κτλ.*

XX (3, 201) 71

Athenaeus I p. 28 f: *μέμνηται δὲ οὗτος* (Eubulus) *καὶ ψιθίου οἴνου — καὶ Ἀναξανδρίδης Χοῦς κεκραμένος ψιθίου.*

XXI XXII (3, 201) 72. 73

Athenaeus II p. 57 e: *διὰ τεσσάρων δ' αὐτὰ (τὰ ᾠὰ) προενήνεκται Ἀναξανδρίδης ᾠάρια εἰπών.* Idem XI p. 502 b: *Ἀναξανδρίδης δὲ φιάλας Ἄρεος καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα,* scil. *τὰς καρυωτὰς φιάλας.*

XXIII XXIV (3, 201) 74. 75

Antiatticista p. 111 27. *Πληγὴν ἔχων: ἀντὶ τοῦ τετρωμένος. Ἀναξανδρίδης.* Grammat. Bekkeri p. 367 20: *ἀκόλαστος ὄχλος Εὐριπίδης ἔφη, ἀκόλαστον δὲ σῶμα Σοφοκλῆς, ἀκολαστάσματα δὲ λέγουσι κατακόρως οἱ Ἐπικούρειοι. πλὴν καὶ Ἀναξανδρίδης κέχρηται τῇ λέξει καὶ Ἀριστοφάνης.*

76 XXV (3, 202)

Hesychius, Ἀμφίδυσις: ἐπίθετον φιάλης παρὰ Ἀναξανδρίδῃ. Corrigunt ἀμφίθετος, de quo Hesychius infra haec habet, Ἀμφίθετος: φιάλη ἑκατέρωθεν τίθεσθαι δυναμένη.

77 XXVI (3, 202)

Ὡς δὴ παχεῖαν τὴν περιζώστραν ἔχει.

Pollux II 166: καὶ περιζώστραν Ἀναξανδρίδης εἴρηκεν Ὡς δὴ παχεῖαν κτλ. Legebatur ὡς δέ.

78. 79 XXVII XXVIII (3, 202)

Pollux VI 43: Ἀναξανδρίδης δὲ καὶ χορτασμὸν εἴρηκε, καὶ τὸ χορτάζειν Ἀριστοφάνης. Photius p. 572 2. Τάχα: ἀντὶ τοῦ ἔπειτα. οὕτως Ἀναξανδρίδης.

EVBVLVS

ΑΓΚΥΛΙΩΝ

1—3 I—III (3, 203)

Καὶ γὰρ πάλαι πέττει τὰ νικητήρια . . .
Ἐξεπήδησ' ἀρτίως πέττουσα τὸν χαρίσιον . . .
Εἶεν, γυναῖκες· νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην
ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε.
θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας

[redacted]

IV (3, 204) 4

Ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω.

Athenaeus IX p. 369 e: ταύτης (γογγυλίδος) μνημονεύει Εὔβουλος ἐν Ἀγκυλίωνι οὕτως Ὀπτήσιμον κτλ.

Α Γ Χ Ι Σ Η Σ

I II (3, 204) 5. 6

Pollux VI 10: ὅτι καὶ πτίλοις τὰ κνέφαλα ἐφήπλουν Εὔβουλος ἐν Ἀγχίσῃ διδάσκει. καὶ πτερωτὰ καὶ πτιλωτὰ προσκεφάλαια ὀνομάζουσι. Idem IX 76: ὅθεν τὸ νόμισμα τοῦτο Εὔβουλος ἐν Ἀγχίσῃ καλεῖ Παλλάδας.

Α Μ Α Λ Θ Ε Ι Α

I (3, 205) 7

Θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ μέσως ἔχον,
τοῦτ' ἔσθ' ἑκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἑλεῖν.
κἀγὼ γὰρ οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίῳ
οὐδ' ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσι
5 βολβοῖς τ' ἐμαυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα.
ἃ δ' εἴς τ' ἐδωδὴν πρῶτα καὶ ῥώμης ἀκμὴν
καὶ πρὸς ὑγίειαν, πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην,
κρέας βόειον ἑφθὸν ἀσόλοικον μέγα,
ἀκροκώλιόν τε γεννικόν, ὀπτὰ δελφάκια
10 ἁλίπαστα τρία.

Athenaeus II p. 63 d: τούτων (βολβῶν) Ἡρακλῆς ἐσθίειν παραιτεῖται ἐν Ἀμαλθείᾳ Εὐβούλου λέγων Θερμότερον ἢ κραυρότερον κτλ. Aversatur cibos condimentorum artificio corruptos nec quidquam ad augendum corporis robur conferentes. Vs. 1 cfr. Photius p. 177: κραυρότερον, εὐθραυστότερον, σκληρότερον. Ruhnkenius ad Tim. p. 168 κρυερώτερον, pro quo ψυχρότερον dicendum fuisset. Vs. 4 Dobraeus μιαραῖς. Vs. 9 γεννικὸν L γενικὸν V δελφάκια VL δελφάκι' BCD. Dindorfius ἀκροκώλιόν τε δελφάκειον γεννικόν, | ὀπτὰ δ' ἁλίπαστα τρία. Fortasse lenioro manu refingendum: ἀκροκώλιόν τε γεννικὸν ὀπτοῦ δέλφακος, | ἁλίπαστα τρία. Pro τρία requiro aut κρέα aut adiectivum quod magnitudinem τῶν ἁλιπάστων indicet, ut paullo ante κρέας βόειον μέγα et ἀκροκώλιον γεννικὸν commemoraverat. Suspicabar ἁλίπαστά τε τριπάλαιστα, vel ἁλίπαστα τρία μέγιστα.

II (3, 216)

Καὶ πρός γε τούτοις ἀσκὸν εἰς μέσον . .
καταθέντες εἰσάλλεσθε καὶ καχάζετε
ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν ἀπὸ κελεύσματος.

Schol. Aristoph. Plut. 1129: *κυρίως δὲ ἀσκωλιάζειν ἔλε τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἅλλεσθαι ἕνεκα τοῦ γελωτοποιεῖν. ἐν μέ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺς πεφυσημένους καὶ ἀληλ μένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι ὠλίσθανον. καθάπερ Εὔβου ἐν Δαμαλείᾳ (Ἀμαλθείᾳ* Hemsterhusius) *φησὶν οὕτως πρός γε τούτοις κτλ.* Eadem habet Suidas v. *ἀσκωλιάζ* (ubi fabulae nomen *Δαμαλία* scribitur) et qui fabulae non omittit Cod. Marc. Harpocrat. p. 37 Bekk. Dixit de his versi Fritzschius Diss. de Lenaeis p. 4. Vs. 1 *τούτοις* schol. et S das. *τοῦτο* Harpocratio. Ibidem *ἀσκοὺς* Suidas. In fine ver Bentleius addebat *χαμαί*, Dindorfius *τινά*. Possis etiam *τ* vel *μέγαν*. Vs. 2 *εἰσάλλεσθε* schol. et Harpocratio. Sui *ἐνάλλεσθε*. Ibid. *καχάζετε* Dindorfius. Schol. et Suidas *καγχ ζετε*. Vs. 3 *ἀπὸ κελεύσματος* Harpocratio omittit.

ΑΝΑΣΩΖΟΜΕΝΟΙ

9 (3, 207)

Ἕτεροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι
μετὰ Καράβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν
δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων
ἅθρους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἕν.

Athenaeus VIII p. 340 d de Callimedonte, cui Carabi n
Εὔβουλος δ' ἐν Ἀνασωζομένοις Ἕτε
τοῖς θεοῖς Casau

p. 954 33: *Εὔβουλος, παρ' ᾧ φησί τις Βοιωτός, ὅτι πονεῖν ἄμμες καὶ φαγεῖν ἀνδρικοί.* Vs. 1 *πώνειν* Ahrens Dial. Dor. p. 524. libri *πονεῖν*. Ib. *ἁμὲς* Ahrens ex B, *ἄμες* AP. Vulgo *ἄμμες*. Ib. *μέγ'* scripsi Cur. crit. p. 37. Libri *μέν*. Vs. 2 *καρτερὴ μὲν* A, *καρτερῆσαι μὲν* B, *καρτερεῖμεν* Ahrens, qui praeterea coniicit *καρτερεῖμεν τοίδε Θηβαῖοι· λέγειν καὶ μ. φ. τοῖς Ἀθηναίοις μέτα*, cui favent ABP, qui vs. 2 *τοῖς δ' Ἀθηναίοις* habent; credo tamen aliud quid latere.

II (3, 208) 11

Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον
οἰκεῖν κελεύει· καὶ γὰρ ἀξιωτέρους
πωλοῦσιν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἄρτους ἐκεῖ·
σὺ δ' ὀξύπεινος· τὸν δὲ μουσικώτατον
κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπεραῶν Ἀμφίονα,
οὗ ῥᾷστ' ἀεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι
κάπτοντες αὔρας ἐλπίδας σιτούμενοι.

Athenaeus II p. 47 b exempla vocis *ὀξύπεινος* afferens: *καὶ Εὔβουλος Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν κτλ.* Ad Antiopen haec satis probabili coniectura rettulisse mihi videor. Vs. 1 *ἐνθένδ'* pro *ἐλθεῖν* scribendum videtur. Vs. 2 Iacobsius *κελεύω*. Vs. 4 Grotius *ὁ δ' ὀξύπεινος*. Vs. 6 *ῥᾷστ' ἀεὶ* A *ῥᾷστα δὴ* VL.

III (3, 209) 12

Καλλίστρατός τίς ἐστιν . . . . οὗτος οὖν
πυγὴν μεγάλην εἶχ' ὦ Χαριάδη καὶ καλήν.
Β. τοῦτον καταλεκτέ' ἐστὶν ἐς τοὺς κόλλοπας
τοὺς ἐκδρομάδας.

Eustathius ad Odyss. p. 1915 17: *ἄλλοι δὲ γράφουσιν οὕτως· κόλλοψ ταύρου ἐπαυχένιον δέρμα, ἐξ οὗ καὶ οἱ τῶν ὀργάνων πάλαι ποτὲ κόλλαβοι· ἐξ αὐτοῦ δέ, φασί, κόλλοψ ὁ σκληρὸς ὑπὲρ τὴν ἀκμὴν πάσχων, καὶ κολλοποδιῶκται οἱ ἄγριοι περὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν δὲ τοῖς τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους φέρεται ταῦτα· Κόλλοπα τὸ παχὺ δέρμα φασὶ λέγεσθαι καὶ τὸν τῶν ὀργάνων κόλλαβον, παρατιθέμενοι Ὅμηρον καὶ ἄλλους τινάς. ἕτεροι δὲ οὕτω καλοῦσι τὸν περιτρέχοντα καὶ ἑταιροῦντα, ὡς καὶ Εὔπολις ἐν τῷ Καλλίστρατός τίς ἐστι κτλ.* Eupolidi Eubuli nomen substituendum esse monui Quaest. scen. III p. 23. Ex Antiopa locum desumptum esse docent quae ad vs. 3 attuli verba Antiatticistae. Versus adscripsi et correxi eos l. l. Nam apud Eustathium ita vulgantur: *Καλλίστρατός ἐστί τις· οὗτος οὖν μεγάλην πυγὴν εἶχεν ὦ Χαριάδη*

καὶ καλήν. τοῦτον καταλεκτέον ἐς τοῦ κόλλοπας τοὺς ἐκδρομάδας. Priora Bergkius ita constituit: *Α. Καλλίστρατος δ' ἔστιν τίς; Β. ὅστις; Α. οὗτος ὃς κτλ.* Vs. 3 respicit Antiatticista p. 102 33: κόλλοπάς φασι δεῖν κυρίως λέγειν τοὺς τῶν ὀργάνων, οὓς καλοῦσι κολλάβους, οὐ τοὺς ἀνδρογύνους. Εὔβουλος Ἀντιόπῃ ἐπὶ τοῦ ἀνδρογύνου.

13 IV (3, 210)

Antiatticista p. 111 22. Περὶ πρώτους ὕπνους: Εὔβουλος Ἀντιόπῃ.

ΑΣΤΥΤΟΙ

14 (3, 210)

Μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας, ὦ γύναι,
ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἢ σεαυτὴν αἰτιῶ.
ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γάρ, ὡς ὁ λόγος, ποτέ
τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προὔθηκεν Κύπρις·
ὥστ' ἐστὶ νεκύων βρῶμα.

Athenaeus II p. 69 c: Καλλίμαχος δέ φησιν ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἄδωνιν ἐν θριδακίνῃ κρύψειεν, ἀλληγορούντων τῶν ποιητῶν ὅτι ἀσθενεῖς εἰσι πρὸς ἀφροδίσια οἱ συνεχῶς χρώμενοι θρίδαξι. καὶ Εὔβουλος δ' ἐν Ἀστύτοις φησί Μὴ παρατίθει κτλ. Dobraeus Athenaeum dixisse coniicit, Eubulum ἐν ἀστύτοις, h. e. inter cibos Venerem extinguentes, numerasse lactucam; idque pro nomine comoediae accepisse epitomatorem. Vs. 1 παρατίθει L περιτίθει V. Porsonus μὴ παρατίθει μοι τὰς θριδακίνας vel μή νυν παρατίθει μοι θριδακίνας. Possis etiam μὴ μὴ παρατίθει. Vs. 3 ὡς λόγος B.

[redacted]

Athenaeus XIV p. 622 e: *Σόφων — ἐφθέγγετο τὰ ἐξ Αὔγης ἔπη Εὐβούλου Τί ὦ πόνηρ' κτλ.* Vs. 1 *πύλαις* ABC et epitome Hoeschelii. *πάλαις* VL *πύλαις πάλαις* P deleto *πάλαις*. Vs. 5 *κατηλόηται* VL *κατηλόκται* C *κατηλοισται* AB *κατηλισται* (superscripto *ο*) P. Vs. 6 B *κατασίμωται*. Vs. 7 *ἐνωγάλισται* agnoscit Eustathius ad Homer. p. 1163 27: *ἀναλογία δὲ τοῦ ἐνωγάλισται κατὰ τὸ κέκτηται ἔκτηται - καὶ τὸ ἐκπέπηξε ἐφέπηξε* (?) *παρὰ τῷ κωμικῷ, καὶ τέθλασται ἔθλασται*. Nihilominus scribendum suspicor *νενωγάλισται*. Vs. 9 *παρεγκέκαπται* Valck. Anim. ad Ammon. p. 21. Libri *παρεκκέκαπται*. Ibid. praeeunte Dalecampio cum Dindorfio scripsi *τ' ἀρνί'*. Cod. A *στέρανί'*. B *στεράνι'*. PVL *στάρνι'*. Nec tamen sine offensione est, novem vel decem agnos a convivis devoratos dici. Forsan *κρανί'* scribendum. Vs. 10 *εἴ τι* Valckenarius pro *ἐπεί*. Vs. 12 B *τῶν δι' ἁμαρτῶν*. Tum *συχνὸν* PVL *συχνω* A *συχνῶ* B. Pro *δράμῃς*, quod habent VL, *δραχμῇς* praebent ABP.

Praeterea Auge fabula omisso auctoris nomine laudatur a scholiasta Euripidis Rhes. 406: *ἄμυστιν οἱ μὲν ποτηρίου εἶδος ἐπιτηδειότητα ἔχον πρὸς τὰς ἀμυστὶ πόσεις, ὡς ἐν Αὔγῃ Σὺν τῷ βαθείας καὶ πυκνάς | ἕλκουσι τὰς ἀμύστιδας*. Ita enim verissime Hermannus correxit quod codex habet *ὡς ἐν αὐτῇ*. Sed Eubuli, an Philyllii, an ipsius denique Euripidis Augen scholiasta laudaverit, incertum est.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ

(3, 213) 16

Τίς ἂν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτωθέ μοι;
ἄνω γὰρ ὥσπερ κοττάβειον αἴρομαι.

Athenaeus XV p. 666 e: *ἐκάλουν δὲ καὶ κατακτούς τινας κοττάβους· ἔστι δὲ λυχνία ἀναγόμενα πάλιν τε συμπίπτοντα. Εὔβουλος Βελλεροφόντῃ Τίς ἂν κτλ.* Vs. 1 *κάτω θέμενος* B *κάτω θέμενοι* P.

ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ

I (3, 213) 17

Ὕπνος αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει.

Athenaeus VI p. 248 c: *κακοσίτου δὲ μέμνηται Εὔβουλος ἐν Γανυμήδει Ὕπνος κτλ.* Porsonus *Ὕπνος γὰρ αὐτόν.*

II (3, 214) 18

Athenaeus III p. 110 a: *δίπυρον. Εὔβουλος ἐν Γανυμήδει Διπύρους τε θερμούς. οἱ δίπυροι δ' εἰσί τινες ἄρτοι τρυφῶντες. Ἀλκαῖος Γανυμήδει.* Cfr. ad Alcaei fragm. 4 p. 457.

isse a reliquis separandi. ἐγγελῶσι Porsonus pro ἀγγελοῖ
4 ὡς αὐτὸς scil. Εὐριπίδης Fritzschius ad Thesmoph. p. 5

IV (3, 219)

Χαὶ Προκλέους ἵπποι χλωρὰν ψαλάκανθαν ἔδουσιν.

Ptolemaeus Heph. apud Photium Bibl. 190 p. 150: ὅτι
Χαὶ Προκλέους — ἔδουσιν, ἀγνοηθὲν Καλλιμάχῳ, Εὐβούλ
ἐστὶ τοῦ κωμικοῦ εἰς Διονύσιον κωμῳδία. καὶ περὶ τῆς π
ρῳδήσεως τοῦ στίχου. ἡ δὲ ψαλάκανθα βοτάνη ἐστὶν Αἰ
πτία, ἥτις ἵπποις περιαπτομένη νίκην παρέχει καὶ εὐδαιμ
νίαν. Ita Bekkerus e Ven. vulgo καὶ pro χαὶ et ἔχουσιν
ἔδουσιν.

29 V (3, 220)

Photius p. 200. Κωφότερος κίχλης: παρ' Εὐβούλῳ
Διονυσίῳ. λέγεται καὶ ἀφωνότερος κίχλης. Eadem Suidas
incertus Crameri An. Par. I 396. Cfr. Zenobius IV 66. Κωφ
τερος κίχλης: ταύτης Εὔβουλος ἐν Διονυσίῳ μέμνηται.

Δ Ο Λ Ω Ν

30 I (3, 220)

Ἐγὼ κεχόρτασμαι μέν, ἄνδρες, οὐ κακῶς,
ἀλλ' εἰμὶ πλήρης, ὥστε καὶ μόλις πάνυ
ὑπεδησάμην ἅπαντα δρῶν τὰς ἐμβάδας.

Athenaeus III p. 100 a de verbo χορτάζειν exempla affer
Εὔβουλος δ' ἐν Δόλωνι Ἐγὼ μὲν κτλ.

31 II (3, 220)

Διένιψα δ' οὐδὲν σκεῦος οὐδεπώποτε·
[illegible] γὰρ τὸν κέραμον εἰργαζόμην
[illegible] ἡνίκ' ἦν νέος.

III (3, 221) 32

Photius p. 463 13. πρὸς φθεῖρα κείρασθαι: Εὔβουλος Δούλῳ (Δόλωνι). Pollux II 29: ἔλεγον δὲ καὶ πρὸς φθεῖρα κείρεσθαι τὴν πένθιμον κουράν, ὡς Εὔβουλος ὁ κωμικός. Sic enim correxi; atque edidit ita nunc Bekkerus.

E I P H N H

(3, 221) 33

Antiatticista p. 86 30: γέμειν τὴν ναῦν μόνον φασὶ δεῖν λέγειν, τὰ δ' ἄλλα μεστὰ λέγειν. ἐλέγχει δ' αὐτοὺς Εὔβουλος Εἰρήνῃ.

E Y P Ω Π H

(3, 222) 34

Κτίζε Βοιωτῶν πόλιν
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας.

Athenaeus X p. 417 c de voracitate Boeotorum agens: καὶ ἐν Εὐρώπῃ Κτίζε Βοιωτῶν κτλ. Eadem Eustathius p. 954 34. Pro κτίζε C et Eust. κτίζω. Versum secundum posuit eodem modo scriptum in Mysis.

H X Ω

(3, 222) 35

Νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτά
λευκόχρως παρέσται,
ἔγχελυς, ὦ μέγα μοι μέγα σοι φῶς * * ἐναργές.

Athenaeus VII p. 300 b: ὅτι δ' ἥσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες πολὺ μέν ἐστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς, καὶ Εὔβουλος δέ φησιν ἐν Ἠχοῖ Νύμφα κτλ. Vs. 1 pro ἀπειρόγαμος ex C enotatum ἀπειρόγαμε. Vs. 2 παρέσται ABPV πάρεστι L. Vs. 3 ὦ pro ᾧ Schweighaeuserus. Pro φῶς B σοφῶς. Totus versus fortasse ita refingendus: ἔγχελυς, ἃ μέγ' ἐμοὶ μέγα σοὶ φῶς ἔσσετ' ἐναργές, vel φάος ἔσται ἐναργές.

I Ξ I Ω N

(3, 222) 36

Ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις
ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἑκάστοτε
ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας
καὶ κάρδαμ' ἐσκευασμένα.

Athenaeus VIII p. 347 d: καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις, φησὶν ἐν Ἰξίονι Εὔβουλος, ἀμύλων — ἐσκευασμένα,

οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ λεβητοχάρων Οὐλπιανὸς μηδὲν ἐσθ' τῶν ἀνδρὶ προσηκόντων.

I Ω N

37 I (3, 223)

Τρύβλια δὲ καὶ βατάνια καὶ κακκάβια καί
λοπάδια καὶ πατάνια πυκινὰ ταρφέα
κοὐδ' ἂν λέγων λέξαιμι.

Athenaeus IV p. 169 f: *Εὔβουλος δ' ἐν Ἴωνι καὶ βατ καὶ πατάνια λέγει ἐν τούτοις Τρύβλια κτλ.* Partem loci posuit Pollux X 106: *καὶ κακκάβην τὴν λοπάδα ἐρεῖς, εἰπό Ἀριστοφάνους. τὴν κακκάβην γὰρ κᾶε τοῦ διδασκάλου. ἐ Εὐβούλου Ἴωνι εἴρηται Τρύβλια δὲ καὶ πατάνια καὶ κα βια καὶ λοπάδια. ὡς ἕτερον ὂν παρὰ τὴν λοπάδα τούτ σχήματι.*

38 II (3, 223)

Μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει
ὑπογάστρι' ὀπτῶν, αἵτε λιμνοσώματοι
Βοιώτιαι παρῆσαν ἐγχέλεις θεαί
τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι.

Athenaeus VII p. 300 c: *ὅτι δ' ἥσθιον τὰς ἐγχέλεις μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες πολὺ μέν ἐστι καὶ παρὰ τοῖς χαίοις κωμικοῖς, καὶ Εὔβουλος δέ φησιν ἐν Ἠχοῖ — κα Ἴωνι Μετὰ ταῦτα κτλ.* Idem VII p. 302 d: *ἐπαινεῖται δὲ ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογάστρια, ὡς καὶ Εὔβουλός φησι Ἴωνι Μετὰ ταῦτα — ὀπτῶν.* Vs. 2 forsan *λιχνοσώμ* Vs. 3 malim *παρῇσαν.*

39 III (3, 224)

Οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιώτιος,
ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὡς λέγουσ', ἐμπίμπλαται.

Athenaeus X p. 417 c de Boeotorum voracitate comica exempla afferens: *καὶ ἐν Ἴωνι Οὕτω σφόδρ' ἐστὶ κτλ.* V B *Βοιώτιοι.* Vs. 2 *ὥστ'* BC *ὡς* PVL. *δειπνῶν* Casaub. *δείπνων.* Tum *ἐμπίμπλαται* pro *ἐμπίπλαται* Dindorfius.

K A Λ A Θ H Φ O P O I

40 (3, 224)

Ammonius Differ. verb. p. 50: *ἔσω — ἀντὶ τοῦ ἔν Εὔβουλος ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Καλαθηφό Ὅπως δὲ σπεύσεθ' ὅτε τις γέρων ἔσω, δέον εἰπεῖν δον.* Etymol. Gud. p. 186 52 habet *ὅπως δὲ ὀπεύσεσθα τις γέρων ἔσω.* Forsan *ὅπως δὲ πεύσεσθ' εἴτε τις γέρων*

ΚΑΜΠΥΛΙΩΝ

I (3, 225) 41

Τήν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα τοῦ θαλαττίου
γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστερον
*λάβρακά θ' ἑφθὸν * * ἅλμῃ μίαν.*

Athenaeus VII p. 295 e de glauco pisce disserens: *Εὔβουλος ...υλίωνι Τήν τ' εὐπρόσωπον κτλ.* Vs. 1 legebatur *τοῦδε ...αλαττίου.* Vs. 2 forsan *μέρος* addendum. Vs. 3 suspicabar ...ν *λιπαρὸν ἅλμῃ νὴ Δία*, vel *ἑφθὸν μαλακὸν ἅλμῃ νὴ* Dobraeus priorem fragmenti partem ita constituit:

τήν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα τοῦ θαλαττίου
αὐτοῦ φέρουσαν γλαῦκον εὐγενέστερον.

II (3, 226) 42

Ὦ γαῖα κεραμί, τίς σε Θηρικλῆς ποτε
ἔτευξε κοίλης λαγόνος εὐρύνας βάθος;
ἦ που κατειδὼς τὴν γυναικείαν φύσιν
ὡς οὐχὶ μικροῖς ἥδεται ποτηρίοις.

Athenaeus XI p. 471 e de poculis Thericleis disserens: *Ἀρα-...ὶ ἢ Εὔβουλος ἐν Καμπυλίωνι Ὦ γαῖα κεραμὶ κτλ.* Vs. 1 ...*ί, τίς σε* Porsonus Miscell, p. 242. *κεραμιτιος ε* A.

III (3, 226) 43

Τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων ἄρα
ἢ κηροπλαστήσας Ἔρωθ' ὑπόπτερον;
ὡς οὐδὲν ᾔδει πλὴν χελιδόνας γράφειν,
ἀλλ' ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ.
ἔστιν γὰρ οὔτε κοῦφος, οὔτε ῥᾴδιος
ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον,
βαρὺς δὲ κομιδῇ· πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερά
τοιοῦτο πρᾶγμα; λῆρος, εἰ κἄφησέ τις.

Athenaeus XIII p. 562 c de Amore disserens: *Ἀραρὼς δ' ἢ ...υλος ἐν Καμπυλίωνι Τίς ἦν ὁ γράψας κτλ.* Vs. 8 *εἰ* ...) *κἂν φήσειέ τις* AB *ἦν κἂν φήσειέ τις* PVL. Restituit ...rfius.

IV (3, 227) 44

Ὡς δ' ἐδείπνει κοσμίως.
οὐχ ὥσπερ ἄλλαι, τῶν πράσων ποιούμεναι
τολύπας, ἔσαττον τὰς γνάθους καὶ τῶν κρεῶν
ἀπέβρυκον αἰσχρῶς, ἀλλ' ἑκάστου μικρὸν ἄν
ἀπεγεύεθ' ὥσπερ παρθένος Μιλησία.

Athenaeus XIII p. 571 f: *Εὔβουλος δ' ἐν Καμπυλίωνι σμίαν ἑταίραν παράγων φησίν Ὡς δ' ἐδείπνει κτλ.* Vs. *ἀπεγεύεθ'* Piersonus ad Moer. p. 101 *ἀναπέτευε* ABP *πέτευ'* VL.

45 V (3, 228)

Τραγημάτων δ' ἔσθ' ἡ τράπεζά σοι πλέα.
Β. οὐ φιλοτραγήμων εἰμί πως ἑκάστοτε.

Athenaeus XIV p. 642 c de bellariorum in conviviis disserens: *Εὔβουλος Καμπυλίωνι Τραγημάτων κτλ.* V *οὐχὶ* PVL *οὐ* C.

46 VI (3, 228)

Suidas, *Ἀνιακκάς: ᾠδῆς ὄνομα ὁ περιμανὼς καὶ . νέρως. Εὔβουλος Καμπυλίωνι.* Cod. B et edit. pr. *ἀνιακ* Grammat. Bekk. p. 405 7 nihil ex hac glossa habet nisi *Ἀν κάς.* Probabiliter Bernhardy *Ἀνιακκάς, Περιμανὼς καὶ Μ ρως ὀνόματα ᾠδῆς.* Fortasse nil mutandum nisi ὁ in ὡς. V *Περιμανὼς* et *Μανέρως* ex Campylione iterum affert Suid his ipsis vocibus.

Reliqua huius fabulae fragmenta vide in Ararotis Campyl

ΚΑΤΑΚΟΛΛΩΜΕΝΟΣ

47 I (3, 228)

Ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνάς
καὶ βότρυς τρώγειν ἀνάγκαζ' αὐτὸν ἐξ οἴνου συχνούς.

Athenaeus XIV p. 653 e: *οἴδασι δὲ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ ἐν οἴνῳ συντιθεμένους βότρυς. Εὔβουλος γοῦν ἐν Κατα λωμένῳ φησίν Ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κτλ.*

48 II (3, 228)

Καὶ πνικτὰ Σικελὰ πατανίων σωρεύματα.

Athenaeus IX p. 396 a de *πνικτοῖς κρεαδίοις* dissen *καὶ Εὔβουλος Κατακολλωμένῳ Καὶ πνικτὰ κτλ.* Libri Σ *λικά.* Correxit Bentleius. *πατανίων* Pollux X 107. *τὸ δὲ τάνιον Εὐβούλου ἐν Κατακολλῶντι Καὶ πνικτὰ Σικελικὰ τανίων σωρεύματα.* Athenaei libri *παντανίων.*

49 III (3, 229)

Ἀλλ' εἰσὶ φιάλαι πέντε, τραγέλαφοι δύο.

Athenaeus XI p. 500 c: *οὕτω (τραγέλαφοι) τινὰ καλε ποτήρια, ὧν μνημονεύει Ἄλεξις μὲν ἐν Κονιάτῃ — Εὔβο δ' ἐν Κατακολλωμένῳ Ἀλλ' εἰσὶ κτλ.*

IV—VI (3, 229) 50–52

Athenaeus X p. 442 e: *Μιλησίους δ' Εὔβουλος ἐν Κατα-λλωμένῳ ὑβριστὰς εἶναί φησι μεθυσθέντας.* Antiatticista 89 20. *Διατοιχεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀνατοιχεῖν. Εὔβουλος Κα-ταλλωμένῳ.* Idem p. 114 25: *Τροποῦσθαι κώπην. Εὔβουλος Κατακολλωμένῳ.*

ΚΕΡΚΩΠΕΣ

I (3, 229) 53

Κόρινθον ἦλθον· ἡδέως ἐνταῦθά πως
λάχανόν τι τρώγων ὤκιμον διεφθάρην.
κἀνταῦθα κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα.

Athenaeus XIII p. 567 c: *οὐδ' ἐγκαλύπτεται, ἀλλ' ἀναφαν-δὸν τὰ Εὐβούλου ἀεὶ ἐκ Κερκώπων λέγει Κόρινθον ἦλθον κτλ.*

II (3, 230) 54

Μετὰ ταῦτα Θήβας ἦλθον, οὗ τὴν νύχθ' ὅλην
τὴν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι καὶ κοπρῶν' ἔχει
ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος, οὗ πλήρει βροτῷ
οὐκ ἐστὶ μεῖζον ἀγαθόν· ὡς χεζητιῶν
μακρὰν βαδίζων, πολλὰ δ' ἐσθίων ἀνήρ,
δάκνων τὰ χείλη, παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν.

Athenaeus X p. 417 d: *καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν κωμῳδεῖτο, ὡς τὸ Βοιωτόν. Εὔβουλος γοῦν ἐν Ἀντιόπῃ φη-σὶν — ἐν δὲ Κέρκωψι Μετὰ ταῦτα κτλ.* Priora usque ad *δειπνοῦσι* habet Eustath. p. 954 33. Vs. 1 C et Eustathius *Θήβας*. Vs. 2 *κοπρῶν'* H. Stephanus. *κόπρων* AB *κόπρον* P *κόπρον γ'* VL. Cfr. Fragm. Mysorum. Vs. 3 *βροτῷ* Casaubonus *βροτῶν*. Toupius *βοτῶν*. Vs. 5 Dobraeus *πολλὰ δὲ στέ-νων*. Ipse suspicabar *πολλὰ δ' ἀσθμαίνων* h. e. *πνευστιῶν*. v. 6 *δάκνων* AB *δάκνει* PVL.

ΚΟΡΥΔΑΛΟΣ

(3, 230) 55

Ἴθι δεῦρ' ἀφελοῦ τ' ὦ λάγνα ταχὺ τὰ ποικίλα.

Grammat. Bekkeri p. 1189: *σημειούμεθα τὸ λάγνης ὦ λάγνα παρ' Εὐβούλῳ ἐν Κορυδαλῷ. ἔχει δὲ οὕτως· Ἴθι δεῦρο ἀφελοῦ λάγνου ταχυπάκιλα.* Emendavi locum Hist. crit. p. 264.

ΚΥΒΕΥΤΑΙ

56 I (3, 231)

Ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικὴν
τῶν θηρικλείων ὑπεραφρίζουσαν παρά,
κωθωνόχειλον, ψηφοπεριβομβήτριαν,
μέλαιναν, εὐκύκλωτον, ὀξυπύνδακα,
στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν, ἐκνενιμμένην,
κισσῷ κάρα βρύουσαν, ἐπικαλούμενος
εἶλκον Διὸς σωτῆρος.

Athenaeus XI p. 471 d de Thericleis poculis dissere *Εὔβουλος — ἐν Κυβευταῖς Ἄρτι μὲν μάλ' κτλ.* Vs. *ἀνδρικὴν* C et epit. Hoesch. *μαλανανδρικὴν* A *μέλαν κὴν* B. Vs. 2 *παρὰ* ABCP et epit. Hoesch. cum seque ita coniungunt *παρακωθωνόχειρον*. Similiter V *παρακ χειρος*. L *παρὰ κωθωνόχειρος*. Pro *παρὰ* forsan *κάρα* dum. Dobraeus *πάνυ*, Ahlwardtus in Seebodii Bibl. crit. no. 5 *πέριξ*. Vs. 3 ante Ahlwardtum *κωθωνόχειρον*. Vs *βρύουσαν* Porsonus. Libri *καταβρύουσαν*. Tum *ἐπικ νος* C et epit. Hoesch. *ἐπικαλούμενοι* L *ἐπικαλούμε* Vs. 7 *εἶλκον* L *εἶκον* V *εἶκος* P.

57 II (3, 232)

Κεντρωτός, ἱερός, ἅρμ' ὑπερβάλλον πόδας,
κήρυνος, εὐδαίμων, κυνωτός, ἄρτια,
Λάκωνες, ἀντίτευχος, Ἀργεῖος, δάκνων,
Τιμόκριτος, ἐλλείπων, πυαλίτης, ἐπίθετος,
σφάλλων, ἀγύρτης, οἶστρος, ἀνακάμπτων, δορε
Λάμπων, Κύκλωπες, ἐπιφέρων, Σόλων, Σίμω

Pollux VII 205: *καὶ ἄλλοι δὲ πολλοί εἰσιν (βόλο ὀνομάζει Εὔβουλος ἐν τοῖς Κυβευταῖς Κεντρωτός κτλ.* cod. Iungerm. *κήρυννος*, alius *κήδρυνος*. Forsan *Κήρυκο* viri nomen est apud Stephan. Byz. v. *Γέρασα* et Theo Crameri p. 60. Vulgo *κυνῶτας*, Flor. *κυνῶτες*, cod. I *κυνωτός*. *ἄρτια* deest in cod. Iungerm., post quam voce vulgo legitur *ἁρματίαι*, sive ut cod. habet *ἁρμάτια*, delevi leius. Vs. 3 *Λάκωνες* cod. Seberi et Iungerm. Vulgo Post *ἀντίτευχος* legitur vulgo *ἀντίτυπος*. A cod. Iungerm. dicitur *ἀντίτευχος*. Vs. 6 respicit Photius p. 207. *Λάμπων*: *κὸς (κυβευτικὸς) βόλος. οὕτως Εὔβουλος*. Tum *ἐπιφέρω* cod. Iungerm. pro *ἐπιφενών*. Ab eodem abest quod vul

:νὼν insertum legitur ἐπιφόρων. Nec Σίμων in codd. re-
n est.

III (3, 233) 58

Iesychius, Μάνης: κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα, καθάπερ
ιλος ἐν Κυβευταῖς παρίστησι, καὶ ἄλλων καταλέγων ὀνό-
βόλων.

IV (3, 233) 59

roverbia Bodlei. 642. Μίδας ἐν κύβοις εὐβολώτα-
βόλου ὄνομα ὁ Μίδας, οὗ καὶ Εὔβουλος ἐν Κυβευταῖς
ται. Priora si Eubuli sunt, senarium facile restituas, Μί-
ἐν ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος. Ad eandem hanc fabulam
e pertinet glossa Hesychii, Ξανθιμίας: βόλου ὄνομα. Vbi
ξανθίας.

ΛΑΚΩΝΕΣ Η ΛΗΔΑ

I (3, 234) 60

Πρὸς τούτοισιν δὲ παρέσται σοι
θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων,
χορδαί τ' ἐρίφων, ἡπάρ τε κάπρου,
κριοῦ τ' ὄρχεις, χόλικές τε βοός,
κρανία τ' ἀρνῶν, νῆστίς τ' ἐρίφου,
γαστήρ τε λαγώ, φύσκη, χορδή,
πνεύμων, ἀλλᾶς τε.

thenaeus VII p. 330 c: παραθήσομέν σοι καὶ ἃ Εὔβουλος
ν ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ Πρὸς τούτοισιν κτλ. Vs. 1 τού-
pro τούτοις Kusterus. Idem vs. 7 ἀλλᾶς. B ἁλάς.
ἁς. VL ἄλλας.

II (3, 234) 61

Οὐκ ᾤου σύ με
χολὴν ἔχειν, ὡς δ' ἡπάτῳ μοι διελέγου,
ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι.

thenaeus III p. 108 a: ἔστι δὲ καὶ ἰχθύς τις ἥπατος κα-
νος, ὅν φησιν ὁ αὐτὸς Εὔβουλος ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ
χειν χολὴν Οὐκ ᾤου σύ κτλ. Vs. 1 σὺ post ᾤου adden-
sse vidit Porsonus.

III (3, 235) 62

Ἀλλ' ἠκούσαμεν
καὶ τοῦτο, νὴ τὴν Ἑστίαν, οἴκοι ποθ' ὡς
ὅσ' ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτῃ, τύπτεται,
ὥς φασιν, αὐλητὴς παρ' ὑμῖν.

Athenaeus IX p. 380 f: *ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη, τοίνυν κἀγὼ οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν, ἀλλ' εὕρεσιν ἐμήν, ὁ αὐλητὴς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὔβουλος ἐν Λάκω Λήδᾳ ἔφη Ἀλλ' ἠκούσαμεν κτλ.* Vs. 3 ὅσ' a Dindorfio tum. Ib. *τύπτεσθαι* vulgo, BC *τύπτεται*. Vs. 4 libri *φη ἡμῖν*, correxit Grotius. *αὐλητὴς* scripsi pro *ὁ αὐλητής*.

63 IV (3, 235)

Ὥσπερεὶ σπονδὴν διδούς
ἐν τῷ κυλικείῳ συντέτριφεν τὰ ποτήρια.

Athenaeus XI p. 460 c: *εἴρηται γὰρ οὕτως (κυλικεῖ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη — Εὔβουλος δ' ἐν Λήδᾳ Ὥσ κτλ.* Ita Porsonus pro *ὥσπερ*. Tum B *συντέτριφε*.

ΜΗΔΕΙΑ

64 (3, 236)

Τεῦτλ' ἀμπεχομένης παρθένου Βοιωτίας
Κωπᾶδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.

Athenaeus VII p. 300 c: *ὅτι δ' ἥσθιον τὰς ἐγχέλε μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες πολὺ μέν ἐστι καὶ παρὰ τοῖ χαίοις κωμικοῖς, καὶ Εὔβουλος δέ φησιν ἐν Ἠχοῖ — Μηδείᾳ Τεῦτλ' ἀμπεχομένης κτλ.* Verba *τεῦτλ' ἀμπεχο* addenda esse vidit Casaubonus.

ΜΥΛΩΘΡΙΣ

65 (3, 236)

Καὶ πιεῖν χωρὶς μέτρῳ
ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινόν. εἶθ' ὑπώμνυτο
ὁ μὲν οἶνος ὄξος αὐτὸν εἶναι γνήσιον,
τὸ δ' ὄξος οἶνον αὐτὸ μᾶλλον θατέρου.

Athenaeus XI p. 494 e: *μνημονεύει δὲ τοῦ ὀξυβάφ ποτηρίου καὶ Εὔβουλος ἐν Μυλωθρίδι Καὶ πιεῖν κτλ.* *αὐτὸν* pro *αὐτὸν* et vs. 4 *αὐτὸ* pro *αὐτὸν* Dindorfius.

ΜΥΣΟΙ

66 (3, 237)

Σὺ μὲν τὸ Θήβης, ὡς λέγεις, πέδον λιπών,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας
ὅλης τραχήλους καὶ κοπρῶνος πλησίον.

Athenaeus X p. 417 d: *ἐν δὲ τοῖς Μυσοῖς πρὸς τὸν Ἡ ρακλέα ποιεῖ τινα τάδε λέγοντα Σὺ μὲν κτλ.* Vs. 2 posu

ıpa. Vs. 3 legebatur ὅλους, quod correxi ex ABP. Tum νος Schweighaeuserus. A κοπρῶνας. PVL τοὺς κοπρῶνας.

N A N N I O N

(3, 237. 238) 67

Ὅστις λέχη γὰρ σκότια νυμφεύει λάθρᾳ,
πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος;
ἐξὸν θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον
γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας,
5 ἐν λεπτοπήνοις ὕφεσιν ἑστιώσας, οἵας
Ἠριδανὸς ἁγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας,
μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν,
καὶ μὴ λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων
πασῶν, διώκειν, ὕβρεος οὐ πόθου χάριν.
10 Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω,
ἣ Κυδίαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο.

henaeus XIII p. 568 f: καὶ ἐν Ναννίῳ, εἰ Εὐβούλου τὸ καὶ μὴ Φιλίππου, φησίν Ὅστις λέχη κτλ. Cfr. Hist. 342. Vs. 4—7 etiam in Pannychide posuit. Vs. 5 libri Correxit Porsonus. Vs. 8 νόσων Casaubonus; libri Praestat fortasse νόσον. Duo postremi versus, quorum ex Euripidis Iphig. Aul. 370 derivatus est, quo consilio adiuncti sint, non intellegitur. Vs. 10 post ταλαιπώρου dunt πέρι.

N A Y Σ I K A A

(3, 238) 68

Ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται
νῆστιν πονήρου κεστρέως τρίβων βίον.

henaeus VII p. 307 f exempla apponens in quibus κεστρεὺς νῆστις: Εὔβουλος Ναυσικάᾳ Ὃς νῦν κτλ. Hinc sumpsit ius ad Hom. p. 1178 4, qui primo versu habet ὡς νῦν et νῆστις. Ib. ante Conr. Gesnerum πονηροῦ.

N E O T T I Σ

(3, 239) 69

Μισῶ κάκιστον γραμματικὸν ἔκπωμ' ἀεί,
ἀτὰρ ὡς ὅμοιον οὑμὸς υἱὸς ᾤχετο
ἔχων φιάλιον· τῷ δὲ πολλὰ γίνεται
ὅμοια.

henaeus XI p. 467 c: μνημονεύει δὲ τοῦ γραμματικοῦ

ἐκπώματος ὡς οὕτως καλουμένου Εὔβουλος ἐν Νεοττίδ Μισῶ κτλ. Vs. 1 Dobraeus κάκιστα. Tum legebatur (A ἔκπωμα) εἰα τ' ἀρ' ὡς. Correxit Porsonus. ἀτὰρ ᾧ ἀτὰρ ὡς Dobraeus.

Ξ Ο Υ Θ Ο Σ

70 (3, 239)

Τί ποτ' ἐστὶν * ἅπαντα διαπεπρισμένα
ἡμίσε' ἀκριβῶς ὥσπερεὶ τὰ σύμβολα;

Schol. Euripidis Med. 600: σύμβολα] οἱ ἐπιξενούμ σιν ἀστράγαλον κατατέμνοντες θάτερον μὲν αὐτοὶ μέρος θάτερον δὲ κατελίμπανον τοῖς ὑποδεξαμένοις, δέοι πάλιν αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐκείνων ἐπιξενοῦσθαι πρὸ λους. ἐπαγόμενοι τὸ ἥμισυ ἀστραγάλιον ἀνανεοῖντο τὴν Εὔβουλος Ξούθῳ Τί ποτ' ἐστὶν ἅπαντα διαπεπρισμέ σεως, ἀκριβῶς περ εἰς τὰ σύμβολα. οὕτως Ἑλλάδιος rexi iam olim Programm. schol. Ged. 1811.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ Η ΠΑΝΟΠΤΑΙ

71 (3, 240)

Ὁ δ' ἱερεὺς εὐηγορῶν
ἐν μέσοις αὐτοῖσιν ἑστὼς τὴν καλὴν σκευὴν ἔχω
οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ.

Athenaeus XI p. 478 c de usu vocis κότυλος dissere βουλος δὲ ἐν Ὀδυσσεῖ ἢ Πανόπταις Ὁ δ' ἱερεὺς κτλ εὐηγορῶν scripsi pro εὐήγορος. Vs. 2 forsan ἀστοῖσιν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

72 (3, 240)

Ὁ πρῶτος εὑρὼν τἀλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ
δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους.
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον
καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,
φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών.

Athenaeus VI p. 239 a: Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ τῶν γίνεσθαι γάμων παράσιτον ποιεῖ λέγοντα τάδε βουλος δ' ἐν Οἰδίποδι Ὁ πρῶτος εὑρὼν κτλ.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ Η ΠΕΛΟΨ

73 (3, 241)

Περιφοραῖς κυκλούμενος,
ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος.

Athenaeus XV p. 678 f: *μνημονεύει δ' αὐτοῦ (κυλιστοῦ ἔνου) καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἑαυτοῦ ἐρῶντι. Εὔβουλος δ' νομάῳ ἢ Πέλοπι Περιφοραῖς κτλ.* Cfr. Eustathius p. 42, ubi scriptum *ὥσπερ τις.*

Ο Λ Β Ι Α

(3, 241) 74

Ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται
ἐν ταῖς Ἀθήναις· σῦκα, κλητῆρες, βότρυς,
γογγυλίδες, ἄπιοι, μῆλα, μάρτυρες, ῥόδα,
μέσπιλα, χόρια, σχαδόνες, ἐρέβινθοι, δίκαι,
πυός, πυριάτη, μύρτα, κληρωτήρια,
ὑάκινθος, ἄρνες, κλεψύδραι, νόμοι, γραφαί.

Athenaeus XIV p. 640 b: *καὶ ὡς ὁ Εὔβουλος δ' ἐν Ὀλβίᾳ Ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ κτλ.* Vs. 2 *σῦκα κλητῆρες* Piersonus ad p. 368, libri *οὐκ ἀκλητῆρες.* Vs. 5 *πῦος* Porsonus.

Ο Ρ Θ Α Ν Η Σ

I (3, 242) 75

Πᾶσα δ' εὔμορφος γυνή
ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνων τε σύντροφα
τριβαλλοποπανόθρεπτα μειρακύλλια·
ὁμοῦ δὲ τευθὶς καὶ Φαληρικὴ κόρη
5 *σπλάγχνοισιν ἀρνείοισι συμμεμιγμένη*
πηδᾷ χορεύει, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ.
ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας,
θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ.
ὀσμὴ δὲ πρὸς μυκτῆρας ἠρεθισμένη
10 *ἄσσει. μεμαγμένη δὲ Δήμητρος κόρη*
κοίλην φάραγγα δακτύλου πιάσματι
σύρει, τριήρους ἐμβολὰς μιμουμένη,
δεῖπνου πρόδρομον ἄριστον.

Athenaeus III p. 108 a: *ταγηνιστῶν δ' ἰχθύων μνημονεύει Εὔβουλος Ὀρθάνῃ Πᾶσα δ' εὔμορφος κτλ.* Vs. 2 libri ; *ἀπήδει* (A *απηδει*, B *ἀπήδη*) *τηγάνων τε σύντροφα,* correctum ex Athen. VI p. 228 f, nisi quod ibi *τηγάνῳ τε* υφᾷ scriptum est. Vs. 3 libri *τριβαλλοπανόθρεπτα.* Cor- Casaubonus. Vs. 4 *Φαληρικὴ κόρη* Dalecampius. Libri ῥὶς *ἡ κόρη.* Vs. 6 *ἀπὸ* pro *ὑπὸ* Iacobsius. Vs. 7 et 8 ntur ab Athenaeo VI p. 228 f, ubi pro *φύλακας* BC habent ας. Cfr. ad Alexidis Miles. I 16. Pro *τηγάνου* ex A Bek-

KYBEYTAI

56 I (3, 231)

Ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικὴν
τῶν θηρικλείων ὑπεραφρίζουσαν παρά,
κωθωνόχειλον, ψηφοπεριβομβήτριαν,
μέλαιναν, εὐκύκλωτον, ὀξυπύνδακα,
στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν, ἐκνενιμμένην,
κισσῷ κάρα βρύουσαν, ἐπικαλούμενος
εἶλκον Διὸς σωτῆρος.

Athenaeus XI p. 471 d de Thericleis poculis disserens: *καὶ Εὔβουλος — ἐν Κυβευταῖς Ἄρτι μὲν μάλ' κτλ.* Vs. 1 *μάλ' ἀνδρικὴν* C et epit. Hoesch. *μαλανανδρικὴν* A *μέλαν ἀνδρικὴν* B. Vs. 2 *παρὰ* ABCP et epit. Hoesch. cum sequenti voce ita coniungunt *παρακωθωνόχειρον*. Similiter V *παρακωθωνόχειρος*. L *παρὰ κωθωνόχειρος*. Pro *παρὰ* forsan *κάρα* legendum. Dobraeus *πάνυ*, Ahlwardtus in Seebodii Bibl. crit. a. 1821 no. 5 *πέριξ*. Vs. 3 ante Ahlwardtum *κωθωνόχειρον*. Vs. 6 *κάρα βρύουσαν* Porsonus. Libri *καταβρύουσαν*. Tum *ἐπικαλούμενος* C et epit. Hoesch. *ἐπικαλούμενοι* L *ἐπικαλούμενον* PV. Vs. 7 *εἶλκον* L *εἶκον* V *εἶκος* P.

57 II (3, 232)

Κεντρωτός, ἱερός, ἅρμ' ὑπερβάλλον πόδας,
κήρυνος, εὐδαίμων, κυνωτός, ἄρτια,
Λάκωνες, ἀντίτευχος, Ἀργεῖος, δάκνων,
Τιμόκριτος, ἐλλείπων, πυαλίτης, ἐπίθετος,

[redacted]

ἐπιφενὼν insertum legitur ἐπιφόρων. Nec Σίμων in codd. repertum est.

III (3, 233) 58

Hesychius, Μάνης: κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα, καθάπερ Εὔβουλος ἐν Κυβευταῖς παρίστησι, καὶ ἄλλων καταλέγων ὀνόματα βόλων.

IV (3, 233) 59

Proverbia Bodlei. 642. Μίδας ἐν κύβοις εὐβολώτατος: βόλου ὄνομα ὁ Μίδας, οὗ καὶ Εὔβουλος ἐν Κυβευταῖς μέμνηται. Priora si Eubuli sunt, senarium facile restituas, Μίδας μὲν ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος. Ad eandem hanc fabulam fortasse pertinet glossa Hesychii, Ξανθιμίας: βόλου ὄνομα. Vbi lege Ξανθίας.

ΛΑΚΩΝΕΣ Η ΛΗΔΑ

I (3, 234) 60

Πρὸς τούτοισιν δὲ παρέσται σοι
θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων,
χορδαί τ' ἐρίφων, ἧπάρ τε κάπρου,
κριοῦ τ' ὄρχεις, χόλικές τε βοός,
κρανία τ' ἀρνῶν, νῆστίς τ' ἐρίφου,
γαστήρ τε λαγώ, φύσκη, χορδή,
πνεύμων, ἀλλᾶς τε.

Athenaeus VII p. 330 c: παραθήσομέν σοι καὶ ἃ Εὔβουλος εἴρηκεν ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ Πρὸς τούτοισιν κτλ. Vs. 1 τούτοισιν pro τούτοις Kusterus. Idem vs. 7 ἀλλᾶς. B ἁλάς. P ἁλλάς. VL ἄλλας.

II (3, 234) 61

Οὐκ ᾤου σύ με
χολὴν ἔχειν, ὡς δ' ἡπάτῳ μοι διελέγου,
ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι.

Athenaeus III p. 108 a: ἔστι δὲ καὶ ἰχθύς τις ἥπατος καλούμενος, ὅν φησιν ὁ αὐτὸς Εὔβουλος ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ οὐκ ἔχειν χολήν Οὐκ ᾤου σύ κτλ. Vs. 1 σὺ post ᾤου addendum esse vidit Porsonus.

III (3, 235) 62

Ἀλλ' ἠκούσαμεν
καὶ τοῦτο, νὴ τὴν Ἑστίαν, οἴκοι ποθ' ὡς
ὅσ' ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτῃ, τύπτεται,
ὥς φασιν, αὐλητὴς παρ' ὑμῖν.

Athenaeus IX p. 380 f: *ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη, λέξω τοίνυν κἀγὼ οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν, ἀλλ' εὕρεσιν ἐμήν, ἵνα μὴ ὁ αὐλητὴς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὔβουλος ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ ἔφη Ἀλλ' ἠκούσαμεν κτλ.* Vs. 3 *ὅσ'* a Dindorfio additum. Ib. *τύπτεσθαι* vulgo, BC *τύπτεται*. Vs. 4 libri *φησὶν* et *ἡμῖν*, correxit Grotius. *αὐλητὴς* scripsi pro *ὁ αὐλητής*.

63 IV (3, 235)

Ὥσπερεὶ σπονδὴν διδούς
ἐν τῷ κυλικείῳ συντέτριφεν τὰ ποτήρια.

Athenaeus XI p. 460 c: *εἴρηται γὰρ οὕτως (κυλικεῖον) ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη — Εὔβουλος δ' ἐν Λήδᾳ Ὥσπερεὶ κτλ.* Ita Porsonus pro *ὥσπερ*. Tum B *συντέτριφε*.

ΜΗΔΕΙΑ

64 (3, 236)

Τεῦτλ' ἀμπεχομένης παρθένου Βοιωτίας
Κωπῷδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.

Athenaeus VII p. 300 c: *ὅτι δ' ἤσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες πολὺ μέν ἐστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς, καὶ Εὔβουλος δέ φησιν ἐν Ἠχοῖ — καὶ ἐν Μηδείᾳ Τεῦτλ' ἀμπεχομένης κτλ.* Verba *τεῦτλ' ἀμπεχομένης* addenda esse vidit Casaubonus.

ΜΥΛΩΘΡΙΣ

65 (3, 236)

Καὶ πιεῖν χωρὶς μέτρῳ

[redacted]

in Europa. Vs. 3 legebatur ὅλους, quod correxi ex ABP. Tum κοπρῶνος Schweighaeuserus. A κοπρῶνας. PVL τοὺς κοπρῶνας.

N A N N I O N

(3, 237. 238) 67

Ὅστις λέχη γὰρ σκότια νυμφεύει λάθρᾳ,
πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος;
ἐξὸν θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον
γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας,
5 ἐν λεπτοπήνοις ὕφεσιν ἑστιώσας, οἵας
Ἠριδανὸς ἁγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας,
μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν,
καὶ μὴ λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων
πασῶν, διώκειν, ὕβρεος οὐ πόθου χάριν.
10 Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω,
ἣ Κυδίαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο.

Athenaeus XIII p. 568 f: καὶ ἐν Ναγνίῳ, εἰ Εὐβούλου τὸ δρᾶμα καὶ μὴ Φιλίππου, φησὶν Ὅστις λέχη κτλ. Cfr. Hist. crit. p. 342. Vs. 4—7 etiam in Pannychide posuit. Vs. 5 libri ὑμέσιν. Correxit Porsonus. Vs. 8 νόσων Casaubonus; libri ὅσων. Praestat fortasse νόσον. Duo postremi versus, quorum primus ex Euripidis Iphig. Aul. 370 derivatus est, quo consilio ceteris adiuncti sint, non intellegitur. Vs. 10 post ταλαιπώρου libri addunt πέρι.

N A Y Σ I K A A

(3, 238) 68

Ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται
νῆστιν πονήρου κεστρέως τρίβων βίον.

Athenaeus VII p. 307 f exempla apponens in quibus κεστρεὺς dicitur νῆστις: Εὔβουλος Ναυσικάᾳ Ὃς νῦν κτλ. Hinc sumpsit Eustathius ad Hom. p. 1178 4, qui primo versu habet ὡς νῦν et altero νῆστις. Ib. ante Conr. Gesnerum πονηροῦ.

N E O T T I Σ

(3, 239) 69

Μισῶ κάκιστον γραμματικὸν ἔκπωμ' ἀεί,
ἀτὰρ ὡς ὅμοιον οὐμὸς υἱὸς ᾤχετο
ἔχων φιάλιον· τῷ δὲ πολλὰ γίνεται
ὅμοια.

Athenaeus XI p. 467 c: μνημονεύει δὲ τοῦ γραμματικοῦ

καὶ παραγαγὼν τὸν Διόνυσον ἐν Σεμέλῃ διαστελλόμενον ποίηκεν Πρῶτον κτλ. Vs. 2 *θύουσιν* ante *αἷμα* addit Sylbur Cetera ex pluribus versibus contracta sunt; *ἐπιπόλαιον* quod *ἐπίπλουν*. Cfr. Hesychius s. v. *ἐπιπόλαιον*. Vs. 3 *κεῖαν* i. e. *fel* scripsi pro *γλυκεῖα*. Arsenius Viol. p. 229 *λίαν*. Ibid. vulgo *μυρίαν*.

ΣΤΕΦΑΝΟΠΩΛΙΔΕΣ

97 I (3, 250)

Μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμέναι ψιμυθίοις,
οὐδ' ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνῳ τὰς γνάθους
κεχριμέναι. κἂν ἐξίητε τοῦ θέρους,
ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι δύο
5 *ῥέουσι μέλανος, ἐκ δὲ τῶν γνάθων ἱδρώς*
ἐπὶ τὸν τράχηλον ἅλοκα μιλτώδη ποιεῖ,
ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι
εἴξασι πολιαῖς, ἀνάπλεῳ ψιμυθίου.

Athenaeus XIII p. 557 f: *αἱ δὲ γαμεταὶ ἡμῶν γυναῖκες εἰσὶ τοιαῦται, οἵας Εὔβουλός φησιν ἐν Στεφανοπώλισιν Δί' κτλ.* Hinc sumpsit Eustathius ad Homer. p. 976 56. V *ψιμυθίοις* ABP, duplici *μ* VL et cum Epit. Eustathius, qui *μυθίῳ*. Vs. 3 *κεχρισμέναι* C et Eust. Vs. 4 *τῶν μὲν* AB *τῶν* margo P Epit. et Eustathius. *τῶν* sine *μὲν* PVL. Tu *ὑδρορόαι*. Vs. 8 *ψιμυθίου* ABPV, ceteri *ψιμμυθίου*.

98 II (3, 251)

Ὦ μάκαρ ἥτις ἔχουσ' ἐν δωματίῳ
** * στρούθιον ἀεροφόρητον*
λεπτότατον περὶ σῶμα συνίλλεσται τε
ἡδυπότατον περὶ νυμφίον εὔτριχα,
5 *κισσὸς ὅπως καλάμῳ περιφύεται*
αὐξόμενος ἔαρος ὀλολυγόνος
ἔρωτι κατατετηκώς.

Athenaeus XV p. 679 b: *στέφανον — τὸν στρούθιον καλο νον, οὗ μέμνηται μὲν ὁ Ἀσκληπιάδης, παρατιθέμενος τὰ ἐκ Εὐβούλου Στεφανοπωλίδων ταῦτα Ὦ μάκαρ ἥ τις — κατ τηκώς. Πλέκεται δ' οὗτος ἐκ τοῦ στρουθίου καλουμένου θους.* Vs. 1 forsan *δώματι*. Vs. 2 posui lacunae indic Pro *ἀεροφόρητον* fortasse *ἀθροφόρητον*. Vs. 3 Schweigh serus tentabat *συνίλλεται*, deleto *τε*. Vs. 4 pro *ἡδυπότ* scribendum videtur *ἡδύτατον*. Ibid. libri *περινύμφιον*. V fortasse *εἴαρος αὐξομένου*. Bergkius *αὐξομένας ὥρας*.

III IV (3, 252) 99. 100

Αἰγίδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις
στέφανον πολυποίκιλον ἀνθέων,
γρυπότατον, χαριέστατον, ὦ Ζεῦ.
τί γάρ; αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει . . . .
Στεφάνους ἴσως βούλεσθε· πότερ' ἐρπυλλίνους
ἢ μυρτίνους ἢ τῶν διεξηνθισμένων;
Β. τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τουτωνί· σὺ δέ
τά γ' ἄλλα πώλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων.

Athenaeus XV p. 679 d: *καταλέγει δ' Εὔβουλος καὶ ἄλλους στεφάνους Αἰγίδιον — φιλήσει. κἂν τοῖς ἑξῆς τάδε φησί Στεφάνους κτλ.* Vs. 1 *Ἀργίδιον* B. Vs. 4 libri *τίς γὰρ τὸν* etc. Correxit Bergkius. Ibid. fort. *φιλήσεις*. Vs. 5 *πότερ'* Canterus: libri *πότερον*. Vs. 6 libri *διηνθημένων*. Correxit Porsonus. Vs. 7 libri *τούτων σύ τ' ἄλλα*. Hermannus *ὑπων, ἀλλὰ σύ | τά γ' ἄλλα πώλει*. Dobraeus *τουτωνί· σὺ | ἅπαντα πώλει τἄλλα κτλ.* Ex utroque assumsi quod mihi commodum videbatur. Bergkius *τούτων τῶν καλῶν· | σὺ δὲ τἄλλα* —

V (3, 253) 101

Εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἧπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις.

Athenaeus IX p. 384 c: *χηνείων δ' ἡπάτων — μνημονεύει Εὔβουλος ἐν Στεφανοπώλισι λέγων οὕτως Εἰ μὴ κτλ.*

VI (3, 253) 102

Αἰγυπτίῳ ψάρδανι τρὶς λελουμένη.

Athenaeus XV p. 690 c: *Εὔβουλος δ' ἐν Στεφανοπώλισιν Αἰγυπτίῳ κτλ.*

VII (3, 253) 103

Λῦε τἀλαβάστια
θᾶττον σὺ καὶ τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου
καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον.

Pollux X 120: *Εὔβουλος ἐν ταῖς Στεφανοπώλισι τοῦτον σπαθίδα τοὺς δ' ἀλαβάστους ἀλαβάστια εἴρηκε Λῦε τἀλαβάστια κτλ.* Vs. 2 libri *σὺ θᾶττον*. Correxit Iungermannus.

VIII (3, 254) 104

Εὔχρων τι κιλλόν, μανθάνεις, θερίστριον.

Schol. Iliad. π' 234: *τὰ εἰς λος ἑτέρῳ λ παραληγόμενα, τὸ α μὴ προηγεῖται, ὀξύνεται· κιλλός, εἶδος χρώματος ἐν Στεφανοπώλισιν Εὐβούλου Εὔχρων κτλ.*

ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ

88 I (3, 247)

Τρέφει με Θετταλός τις, ἄνθρωπος βαρύς,
πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ κἀλιτήριος,
ὀψοφάγος, ὀψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου.

Athenaeus III p. 108 d: *ὅτι γὰρ οὐδὲν τούτων π ποτε ἔφαγεν* (Myrtilus, unus convivatorum) *εὖ οἶδα τ οἰκετῶν αὐτοῦ εἰπόντος μοί ποτε τὰ ἐκ Πορνοβοσκοῖ λου ἰαμβεῖα τάδε Τρέφει με κτλ.*

89 II (3, 247)

Οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά·
παρὰ Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον
ἕψουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας.

Athenaeus IX p. 371 e: *τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα (γηθ μνήμης εὑρίσκω τετυχηκὸς παρὰ μὲν Εὐβούλῳ ἐν Πο οὕτως Οὐκ ἂν δυναίμην κτλ.* Vs. 3 *ἕψουσαν* Dal Libri *ἔψευσαν.*

ΠΡΟΚΡΙΣ

90 I (3, 247)

Οὐκοῦν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί;
κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων
ἐρίων, ἄνωθεν δ' ἐπιβαλεῖτε ξυστίδα.
Β. Ἄπολλον. Α. εἶτα χόνδρον αὐτῷ δεύσετε
γάλακτι χηνός. Β. Ἡράκλεις. Α. καὶ τοὺς π
ἀλείψατ' αὐτοῦ τῷ Μεγαλλίῳ μύρῳ.

Athenaeus XII p. 553 b: *ἐν δὲ Πρόκριδι λέγει τις*

[redacted]

Vs. 15 libri δὲ ἀμφίστομος. Correxit Grotius. Vs. 16 δάκνει CVL δάκνων ABP. Vs. 18 pro κούφως C κοῦφον, Grotius κοῦφος. Vs. 24 διαπρὸ Lobeckius ad Phryn. p. 614. διάτρωτον ABCP, membranae Casauboni et epit. Hoeschelii. Vs. 25 τίκτον epit. Hoeschelii. τίκτειν PVL τίκτει Schweighaeuserus. Ibid. πηγὴν P. Ibid. ἓν' C et epit. Hoesch. ἓν PVL. Vs. 26 μοίρας AC. Ceteri fere μοῖραν. Vs. 27 καλέω δὲ ABP καλέουσι VL. Emperius οἱ δὲ πλανῶνται αὐτὸς ἕκαστος ἔχων αὐτόν, κόλπῳ δὲ φυλάττει.

II (3, 257) 106

Ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον. ἐν δὲ κύκλῳ νιν
παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλανίσιν μαλακαῖς κατάθρυπτοι
τὸν πόδ' ἁμαρακίνοισι μύροις τρίψουσι τὸν ἐμόν.

Athenaeus XII p. 553 a: ἔθος δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ τοὺς τόδας τῶν τρυφώντων ἐναλείφειν μύροις — Εὔβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι Ἐν θαλάμῳ κτλ. Vs. 1 post κατακείμενον Dindorfius punctum sustulit. Tum ἐν δὲ κύκλῳ νιν dederunt AP ν δὲ κύκλωνιν VL. Vs. 2 vulgo παρθενικὰ τρυφερὰ χλανίδια αλακά. Correxit Iacobsius. Pro χλανίδια AB habent χλανίανα. Quod sequitur κατάθρυπτοι ex AB receptum est pro ατάθρυπτε. Vs. 3 μύροις pro μύροισι Iacobsius. Ibidem pro ιὸν Bergkius tentabat αἰνόν, totum griphum de Callistrato interpretatus. Iacobsius ἀμόν, quod recepit Dindorfius.

III (3, 258) 107

Νὴ τὸν Δί' ἠσθένουν γάρ, ὦ βέλτιστε σύ,
φαγοῦσα πρώην σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Athenaeus III p. 80 b: ἄλλοι δέ φασιν ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι τῆς μεσημβρίας — καὶ Εὔβουλος ἐν Σφιγγοκαρίωνι Νὴ τὸν Δί' ἠσθένουν γάρ κτλ.

Τ Ι Τ Θ Α Ι

I (3, 258) 108

Μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως ὅ τι ἂν ᾖ,
ὁσίας ἕνεκα, σηπίδι' ἢ τευθίδια,
πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος, νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος κρανίον
εὐμέγεθες.

Athenaeus VII p. 311 d: ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαράκων ἐγκεφάλου, καθάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὔβουλος δ' ἐν Τιτθαῖς φησι Μὴ πολυτελῶς κτλ. Compara

Ephippi locum ex Obeliaphoris. Vs. 1 ante Schweigh. *καθαρίως*. Vs. 3 libri *τὰ* ante *μικρά*. Delevit Schweighaeuserus. Ibid. libri *πολύποδος*. Vs. 4 *χόρια, πυὸν* Casaubonus. Libri *χωριάπυον*. *πῦον* Dindorfius.

109 II (3, 258)

Ὡς γὰρ εἰσῆλθε τὰ γερόντια τότ' εἰς δόμους,
εὐθὺς ἀνεκλίνετο· παρῆν στέφανος ἐν τάχει·
ἤρετο τράπεζα. παρέκειθ' ἅμα τετριμμένη
μᾶζα χαριτοβλέφαρος.

Athenaeus XV p. 685 e: *Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας. — Εὔβουλος Τιτθαῖς Ὡς γὰρ εἰσῆλθε κτλ.* Vs. 2 libri *ὁ στέφανος*. Correxit Erfurdtus.

110. 111 III IV (3, 259)

Antiatticista p. 108 28. *Μύσταξ*: *βραχέως*. *Εὔβουλος Τιτθῇ*. Athenaeus III p. 106 a: *Εὔβουλος Τιτθαῖς Καρῖδάς τε τῶν κυφῶν*. Alter versus ordiebatur a *κυφῶν*.

T I T A N E Σ

112 (3, 259)

Προσγελῶσά τε
λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι,
πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.

Athenaeus VI p. 229 a de usu vocis *τήγανον* exempla afferens: *καὶ ἐν Τιτᾶσι Προσγελῶσά τε κτλ.* Praecedit locus ex Eubuli Orthane. Alterum versum ita scriptum, *λοπὰς παφλάζει βαρβάροις λαλήμασιν*, affert et Pherecrati tribuit Eustathius ad Iliad. p. 1290 45. Tertium versum Eubuli nomine non adscripto affert idem ad Odyss. p. 1862 17.

Φ O I N I Ξ

113 (3, 259)

Καὶ γὰρ ὁ ταὼς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται.

Athenaeus IX p. 397 a: *ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις* (pavo) *δηλοῖ Ἀντιφάνης — καὶ Εὔβουλος ἐν Φοίνικι Καὶ γὰρ ὁ ταὼς κτλ.*

X A P I T E Σ

114 (3, 260)

Καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον, ἱκετεύω, τρέφειν
ἄνθρωπόν ἐστ' ἄνθρωπον, ἂν ἔχῃ βίον,

ἢ χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηνότα,
ἢ στρουθόν, ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν.

Athenaeus XII p. 519 a postquam de Masinissae regis erga antes amore dixit, ita pergit: τὰ δὲ αὐτὰ ἔφη καὶ Εὔβουλος κωμικὸς ἐν Χάρισιν οὕτως Καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον κτλ. 3 πλατυγίζοντα ABC πλαταγίζοντα PVL.

ΧΡΥΣΙΛΛΑ

I II (3, 260. 261) 115. 116

Κακός

κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δεύτερος
ἔγημε· τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς·
ὁ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος, οἶμαι, τοῦ κακοῦ,
5 ὁ δ' οἷον ἦν γυνὴ κακὸν πεπυσμένος . . .
Ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', εἶτ' ἐγὼ κακῶς ποτε
ἐρῶ γυναῖκας; νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα,
πάντων ἄριστον κτημάτων. εἰ δ' ἐγένετο
κακὴ γυνὴ Μήδεια, Πηνελόπεια δέ
10 μέγα πρᾶγμ'. ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακή·
Ἄλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν. ἀλλ' ἴσως
Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις· ἀλλὰ νὴ Δία
χρηστὴ τίς ἦν μέντοι, τίς; οἴμοι δείλαιος,
ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον,
15 τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω.

Athenaeus XIII p. 559 b: Εὔβουλος δ' ἐν Χρυσίλλᾳ Κακὸς πεπυσμένος. καὶ προελθὼν φησιν Ὦ Ζεῦ κτλ. Vs. 2 δεύρος scripsi pro δεύτερον. Vs. 5 πεπυσμένος Porsonus: libri πεισμένος. Vs. 6 libri ποτε κακῶς. Correxit Iacobsius. 13 scribebatur χρηστή τις.

ΨΑΛΤΡΙΑ

(3, 261) 117

Τὰ κυλικεῖα δέ

ἐξεῦρεν ἡμῖν.

Athenaeus XI p. 460 e: εἴρηται οὕτως (κυλικεῖον) ἡ τῶν πηρίων σκευοθήκη. Εὔβουλος ἐν Λήδᾳ — κἀν Ψαλτρίᾳ ἔφη Τὰ κυλικεῖα δὲ ἐξεῦρεν ἡμῖν.

ΣΦΙΓΓΟΚΑΡΙΩΝ

105 I (3, 254. 255)

Ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λεῖος,
ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἕλκων.
ἓν δ' ἐστὶν καὶ πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος.
5 Β. τί ἐστι τοῦτο; Α. τί ἀπορεῖς; Β. Καλλίστρατος.
Α. πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος. Β. σὺ δὴ ληρεῖς ἔχων.
Α. οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος, λάλος,
ἓν ὄνομα πολλοῖς, τρωτός, ἄτρωτος, δασύς,
λεῖος· τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ . . .
10 Ἀττελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέφαλλος,
αἰχμητής, παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων.
ἰχνεύμων Αἰγύπτιος.
τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος ᾠὰ λαμβάνων,
πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον καταγνύει,
15 ἔπειτ' ἀφανίζει· διότι δ' ἔστ' ἀμφίστομος,
κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνει . . .
Οἶδ' ἐγὼ ὃς νέος ὢν ἐστὶν βαρύς, ἂν δὲ γέρων ᾖ,
ἄπτερος ὢν κούφως πέτεται καὶ γῆν ἀφανίζει.
πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γάρ
20 νέος μὲν ὢν ἕστηκεν ἐν τῷ σπέρματι·
ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κοῦφος ὤν,
δήπουθεν ὑπὸ τῶν παιδίων φυσώμενος . . .
Ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός,
εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετρημένον, ὀξὺ διαπρό,

[redacted]

Vs. 15 libri *δὲ ἀμφίστομος*. Correxit Grotius. Vs. 16 *δάκνει* CVL *δάκνων* ABP. Vs. 18 pro *κούφως* C *κοῦφον*, Grotius *κοῦφος*. Vs. 24 *διαπρὸ* Lobeckius ad Phryn. p. 614. *διάτρωτον* ABCP, membranae Casauboni et epit. Hoeschelii. Vs. 25 *τίκτον* epit. Hoeschelii. *τίκτειν* PVL *τίκτει* Schweighaeuserus. Ibid. *πηγὴν* P. Ibid. *ἔν'* C et epit. Hoesch. *ἐν* PVL. Vs. 26 *μοίρας* AC. Ceteri fere *μοῖραν*. Vs. 27 *καλέω δὲ* ABP *καλέουσι* VL. Emperius *οἱ δὲ πλανῶνται αὐτὸς ἕκαστος ἔχων αὐτόν, κόλπῳ δὲ φυλάττει.*

II (3, 257) 106

Ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον. ἐν δὲ κύκλῳ νιν
παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλανίσιν μαλακαῖς κατάθρυπτοι
τὸν πόδ' ἀμαρακίνοισι μύροις τρίψουσι τὸν ἐμόν.

Athenaeus XII p. 553 a: *ἔθος δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ τοὺς πόδας τῶν τρυφώντων ἐναλείφειν μύροις — Εὔβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι Ἐν θαλάμῳ κτλ.* Vs. 1 post *κατακείμενον* Dindorfius punctum sustulit. Tum *ἐν δὲ κύκλῳ νιν* dederunt AP *ἐν δὲ κύκλωνιν* VL. Vs. 2 vulgo *παρθενικὰ τρυφερὰ χλανίδια μαλακά.* Correxit Iacobsius. Pro *χλανίδια* AB habent *χλανίδανα.* Quod sequitur *κατάθρυπτοι* ex AB receptum est pro *κατάθρυπτε.* Vs. 3 *μύροις* pro *μύροισι* Iacobsius. Ibidem pro *ἐμὸν* Bergkius tentabat *αἰνόν*, totum griphum de Callistrato interpretatus. Iacobsius *ἀμόν*, quod recepit Dindorfius.

III (3, 258) 107

Νὴ τὸν Δί' ἡσθένουν γάρ, ὦ βέλτιστε σύ,
φαγοῦσα πρώην σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Athenaeus III p. 80 b: *ἄλλοι δέ φασιν ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι τῆς μεσημβρίας — καὶ Εὔβουλος ἐν Σφιγγοκαρίωνι Νὴ τὸν Δί' ἡσθένουν γάρ κτλ.*

T I T Θ A I

1 (3, 258) 108

Μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως ὅ τι ἂν ᾖ,
ὁσίας ἕνεκα, σηπίδι' ἢ τευθίδια,
πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος, νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος κρανίον
εὐμέγεθες.

Athenaeus VII p. 311 d: *ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου, καθάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὔβουλος δ' ἐν Τιτθαῖς φησι Μὴ πολυτελῶς κτλ.* Compara

Ephippi locum ex Obeliaphoris. Vs. 1 ante Schweigh. *καθαρίως*. Vs. 3 libri *τὰ* ante *μικρά*. Delevit Schweighaeuserus. Ibid. libri *πολύποδος*. Vs. 4 *χόρια, πυὸν* Casaubonus. Libri *χωριάπυον*. *πῦον* Dindorfius.

109 II (3, 258)

Ὡς γὰρ εἰσῆλθε τὰ γερόντια τότ' εἰς δόμους,
εὐθὺς ἀνεκλίνετο· παρῆν στέφανος ἐν τάχει·
ἤρετο τράπεζα. παρέκειθ' ἅμα τετριμμένη
μᾶζα χαριτοβλέφαρος.

Athenaeus XV p. 685 e: *Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας. — Εὔβουλος Τιτθαῖς Ὡς γὰρ εἰσῆλθε κτλ.* Vs. 2 libri *ὁ στέφανος*. Correxit Erfurdtus.

110. 111 III IV (3, 259)

Antiatticista p. 108 28. *Μύσταξ*: *βραχέως*. *Εὔβουλος Τιτθῇ*. Athenaeus III p. 106 a: *Εὔβουλος Τιτθαῖς Καρῖδάς τε τῶν κυφῶν*. Alter versus ordiebatur a *κυφῶν*.

T I T A N E Σ

112 (3, 259)

Προσγελῶσά τε
λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι,
πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.

Athenaeus VI p. 229 a de usu vocis *τήγανον* exempla afferens: *καὶ ἐν Τιτᾶσι Προσγελῶσά τε κτλ.* Praecedit locus ex Eubuli Orthane. Alterum versum ita scriptum, *λοπὰς παφλάζει*

[redacted]

ἢ χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηνότα,
ἢ στρουθόν, ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν.

Athenaeus XII p. 519 a postquam de Masinissae regis erga infantes amore dixit, ita pergit: τὰ δὲ αὐτὰ ἔφη καὶ Εὔβουλος ὁ κωμικὸς ἐν Χάρισιν οὕτως Καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον κτλ. Vs. 3 πλατυγίζοντα ABC πλαταγίζοντα PVL.

ΧΡΥΣΙΛΛΑ

I II (3, 260. 261) 115. 116

Κακός

κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δεύτερος
ἔγημε· τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς·
ὁ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος, οἶμαι, τοῦ κακοῦ,
5 ὁ δ' οἷον ἦν γυνὴ κακὸν πεπυσμένος . . .
Ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', εἶτ' ἐγὼ κακῶς ποτε
ἐρῶ γυναῖκας; νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα,
πάντων ἄριστον κτημάτων. εἰ δ' ἐγένετο
κακὴ γυνὴ Μήδεια, Πηνελόπεια δέ
10 μέγα πρᾶγμ'. ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακή·
Ἄλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν. ἀλλ' ἴσως
Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις· ἀλλὰ νὴ Δία
χρηστὴ τίς ἦν μέντοι, τίς; οἴμοι δείλαιος,
ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον,
15 τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω.

Athenaeus XIII p. 559 b: Εὔβουλος δ' ἐν Χρυσίλλᾳ Κακὸς — πεπυσμένος. καὶ προελθών φησιν Ὦ Ζεῦ κτλ. Vs. 2 δεύτερος scripsi pro δεύτερον. Vs. 5 πεπυσμένος Porsonus: libri πεπεισμένος. Vs. 6 libri ποτε κακῶς. Correxit Iacobsius. Vs. 13 scribebatur χρηστή τις.

ΨΑΛΤΡΙΑ

(3, 261) 117

Τὰ κυλικεῖα δέ
ἐξεῦρεν ἡμῖν.

Athenaeus XI p. 460 e: εἴρηται οὕτως (κυλικεῖον) ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη. Εὔβουλος ἐν Λήδᾳ — κἀν Ψαλτρίᾳ δὲ ἔφη Τὰ κυλικεῖα δὲ ἐξεῦρεν ἡμῖν.

EX INCERTIS FABVLIS

I (3, 261. 262)

Εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο
ἐπὶ δεῖπνον ἄμαχοι, Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης.
ἕνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι,
μεγάλους, μᾶλλον δὲ τρεῖς . . .
ὃν φασί ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρὸς φίλου τινός
εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου, ὁπηνίκ' ἂν
εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ᾖ,
ἥκειν, ἕωθεν αὐτὸν εὐθὺς ἡλίου
μετρεῖν ἀνέχοντος, μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι
πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς,
ἔπειτα φάναι, μικρὸν ὀψιαίτερον
δι' ἀσχολίαν ἥκειν, παρόνθ' ἅμ' ἡμέρᾳ.

Athenaeus I p. 8 b: *Εὔβουλος ὁ κωμικός φησί που Εἰσὶν ἡμῖν κτλ.* Vs. 1 Iacobsius *πάρεισιν.* Vs. 2 *Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης* L cum Turnebo et Mureto. *φιλοκράτης καὶ φιλοκτήτης* BCDV. Vs. 4 *μεγάλους* delet Bothius. Vs. 5 *ποτε κληθέντ'* Schweighaeuserus. *ποι κληθέντ'* BC *παρὰ κληθέντ'* VL. Ibid. pro *πρὸς* BC *ὡς.* Mox *φίλου τινὸς* BVL *φίλου αὐτοῦ τινος* C *φίλου . . . τινος* D. Bothius *ὃν φασί ποτε κληθέντα πρὸς φίλου τινός.* Vs. 10 *πλεῖον* C. Vs. 11 libri *φᾶναι.* Porsonus *φάναι δ' ἔπειτα.* Dindorfius *ἔπειτα δὲ φάναι.* Fortasse *φῆσαι.* Vs. 12 libri *παρόνθ' ἥκειν.* Transposuit Hermannus.

119 II (3, 262. 263)

Ἰχθὺν δ' Ὅμηρος ἐσθίοντ' εἴρηκε ποῦ
[illegible] Ἀχαιῶν; κρέα δὲ μόνον ὤπτων, ἐπεί
[illegible] αὐτῶν οὐδένα.

III IV (3, 263) 120. 121

Ἄτοπόν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεὶ
παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δέ
μὴ τὸν παλαιὸν ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

Athenaeus I p. 25 f: *Εὔβουλος δέ φησιν Ἄτοπόν γε κτλ.* sumpsit Eustathius p. 1422 48. Iisdem propemodum versi- usum esse Alexin docet Athenaeus. Versu primo *ἄτοπόν* ripsi ex Eustathio. BCD *ἄτοπον δέ.* VL *ἄτοπόν τε.* Ce- a his versibus fortasse praeponenda sunt haec ab eodem aeo I p. 28 f servata:

Θάσιον ἢ Χῖον λαβὼν
ἢ Λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῆ.

si a meretricula amatori dicta sunt, iam aptissime ab altero ntur superiora.

V (3, 263) 122

Σίκων ἐγώ
[illegible]
Β. [illegible] Α. [illegible]
Μενδαῖον.

Athenaeus I p. 23 [illegible] *Εὔβουλος Σίκων ἐγώ κτλ.* [illegible] [illegible] *Μενδαῖον.* [illegible]

VI (3, 264) [illegible]

[illegible]

Athenaeus I p. 2[illegible] [illegible]

VII (3, 265) [illegible]

Athenaeus I p. 2[illegible] [illegible] reliquias [illegible]

[illegible]

[illegible] Σικελικός [illegible]

VIII (3, 265) [illegible]

[illegible]

Athenaeus I p. 29 a de variis vini generibus disserens: *Εὔβουλος Ὁ Λευκάδιος κτλ.* Suspicor *οὐ Λευκάδιος πάρεστι* vel *γάρ ἐστι.* Pro *Μιλήσιος,* quod ex L receptum est, BCD habent *μιλίττιος,* V *μιλήσσιον.* Milesium vinum nusquam commemoratur. Nec dubito quin aliud nomen lateat. Vs. 2 *οὔπω* L, *οὕτω* BCV.

126 IX (3, 266)

Γύναι,
ῥάφανόν με νομίσασ' εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην
μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖς.

Athenaeus I p. 34 d: *Εὔβουλος δέ πού φησι Γύναι, ῥάφανόν με κτλ.* Vs. 2 *με νομίσασ'* BCD *γε κομίσασ'* VL. Ibid. Dobraeus *σου* pro *σύ.*

127 X (3, 266)

Ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν,
ὕδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν,
καὶ ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ὑδάτων ἄρδεται.

Athenaeus II p. 43 c: *τὸ ὕδωρ ποταμοῦ σῶμά φησί που Εὔβουλος ὁ κωμῳδιοποιὸς εἰρηκέναι Χαιρήμονα τὸν τραγικόν Ἐπεὶ δὲ σηκῶν κτλ.* Duo priores versus Chaeremonis esse vix dubitare licet. Eubuli autem locum, in quo ipsum illud *ποταμοῦ σῶμα* riserat, excidisse suspicor. Tertius versus fortasse neque Chaeremonis neque Eubuli est. In eo quod ante *ὑδάτων* vulgo legitur *ἐξ* delevit Schweighaeuserus. Ceterum confer Eustath. p. 1545 50.

XI (3, 267)

σοι καὶ πέντε. Β. πεντηκοστολόγος γενήσομαι. Quae vide an ita coniungi possint:

Α. Θὲς ἑπτάκλινον. Β. ἑπτάκλινος οὗτοσί.
Α. καὶ πέντε κλίνας Σικελικάς. Β. λέγ' ἄλλο τι.
Α. Σικελικὰ προσκεφάλαια πέντε. Β. λέγ' ἕτερον.
Α. καὶ πέντε τρίποδας. Β. τρίποδες οὗτοι πέντε σοι.
Α. καὶ πέντε — Β. πεντηκοστολόγος γενήσομαι.

XIII (3, 268) 130

Φηγούς, κάρυα Καρύστια.

Athenaeus II p. 52 b de καρύοις disserens: Εὔβουλος Φηγούς, κάρυα Καρύστια.

XIV (3, 268) 131

Athenaeus II p. 65 e: Ὅτι τὸ στρουθάριον παρ' ἄλλοις τε καὶ παρ' Εὐβούλῳ· Περδίκια λαβὲ τέτταρ' ἢ καὶ πέντε, δασύποδας τρεῖς, στρουθάριά θ' οἷον ἐντραγεῖν, ἀκανθυλλίδας, βιττάκους, σπίνια, κερχνῆδας, τά τ' ἄλλ' ἅττ' ἂν ἐπιτύχῃς. In his pro λαβέ etc. ex C enotatum λάβετε τέταρ' ἢ πέντε. In fine ἅττ' BDC ἅτ VL. Possunt illa facili opera ad trimetros revocari, sed aut exigua aut nulla veri specie.

XV a (3, 268) 132

Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται
ὀπτᾶν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμον,
ἕψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαϊσμένην,
πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια,
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις,
ὁμοῦ τε χαύειν μαινίσιν σηπίδια,
πιλοῦν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς,
πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

Athenaeus II p. 65 c: Σπίνοι. Εὔβουλος Ἀμφιδρομίων ὄντων κτλ. Eosdem versus Athenaeus ex Ephippi Geryone affert IX p. 370 c non sine aliqua lectionis diversitate, quam suo loco indicavi. Vs. 1 νομίζηται B ὀνομάζεται V. Vs. 2 χερρονησίτου BC χερσονησίτου L χερννησίτου V. Vs. 8 ante Schweighaeuserum εὐζωρεστέρους. Forsan εὐζωρεστέρου.

XV b (3, 269) 133

Κόκκον λαβοῦσα κνίδιον ἢ τοῦ πεπέριδος
τρίψασ' ὁμοῦ σμύρνῃ διάπαττε τὴν ὁδόν.

Athenaeus II p. 66 d: εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο, πέπερι, φυλλίς, σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτιον —

Εὔβουλος Κόκκον κτλ. Vs. 1 *κνίδιον* VL *κνίδειον* BCD. Tum *πεπέριδος*, pro quo alii habent *πεπέριος*, ex CV scripsi propter grammaticum Crameri Anecd. Ox. IV p. 338 10: *τὸ δὲ πεπέριδος Εὔβουλος εἶπε.* Praeterea malim *ἤτοι πεπέριδος.* Vs. 2 *διάπαττε* L *διαπάτε* V. In *ὁδὸν* vitium latere suspicor.

134 XVI (3, 269)

Οὗτοι ἀνιπτόποδες χαμαιευνάδες ἀερίοικοι,
ἀνόσιοι λάρυγγες,
ἀλλοτρίων κτεάνων παραδειπνίδες, ὦ λοπαδάγχαι
λευκῶν ὑπογαστριδίων.

Athenaeus III p. 113 e: *πρὸς ὃν ὁ Μάγνος φιλοτράπεζος ὢν καὶ τὸν γραμματικὸν τοῦτον ὑπερεπαινῶν διὰ τὴν ἐκτένειαν ἔφη οὗτοι ἀνιπτόποδες χαμαιευνάδες ἀερίοικοι, κατὰ τὸν κωμικὸν Εὔβουλον, ἀνόσιοι λάρυγγες, ἀλλοτρίων κτεάνων παραδειπνίδες, οὐ χώ προπάτωρ ὑμῶν Διογένης — ἔλεγεν ἄρτον ἐσθίειν καλῶς πεποιημένον; ὑμεῖς δ' ὦ λοπαδάγχναι, κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Εὔβουλον, λευκῶν ὑπογαστριδίων, ἑτέροις οὐ παραχωροῦντες φθέγγεσθαι τὰς ἡσυχίας οὐκ ἄγετε.* Priora usque ad *παραδειπνίδες*, omisso tamen pronomine *οὗτοι*, apposuit etiam Eustathius p. 1058 12. Vs. 3 *λοπαδάγχαι* pro *λοπαδάγχναι* Dalecampius. Vs. 4 forsan *ὑπογαστρίων*.

135 XVII (3, 270)

Πολλοί, φυγόντες δεσπότας, ἐλεύθεροι
ὄντες πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάτνην.

Stobaeus Floril. LXII 32 cum lemmate *Εὐβούλου.*

[redacted]

καὶ παρὰ τὸ πολλὸς πολλοστὸς καὶ πολλοσταῖος, παρὰ Εὐβούλῳ Καὶ μὴν οἴκαδε τι πολλοσταῖος ἀποτρέχω γύναι. Correxit Augustus Nauck.

XXI XXII (3, 271) 139. 140

Antiatticista p. 90 1: *δεδιὼς ὄντος τοῦ ἀρσενικοῦ, δεδιυῖα τὸ θηλυκόν. Εὔβουλος.* Grammat. Bekkeri p. 433 32. *Ἀπορησία: ἀντὶ τοῦ ἀπορία. οὕτως Εὔβουλος.* Eadem Suidas.

XXIII—XXV (3, 271) 141—143

Photius p. 34 1: *Εὐκερματεῖν. Εὔβουλός που κέχρηται τῷ ὀνόματι.* Idem p. 511 17. *Σικύαν: τὴν τῶν ἰατρῶν. οὕτως Εὔβουλος.* Idem p. 538 9. *Στήνια: ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος. ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις. οὕτως Εὔβουλος.*

XXVI (3, 271) 144

Photius p. 593 15. *Τοκάδα: Εὔβουλος τὸ κηρύκειον, ἢ τὴν μάχαιραν. λεγόμενόν τι.* Eadem Etymol. M. p. 761 37. Manifestum est hic duas glossas in unam esse confusas:

Τοκάδα: [τὴν γεννῶσαν] Εὔβουλος.

Τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν: λεγόμενόν τι.

Monuit etiam Dobraeus Adv. I p. 610. In harum glossarum prima supplevi *τὴν γεννῶσαν* ex Suida, *Τοκάς: ἡ γεννῶσα.*

XXVII (3, 272) 145

Etymol. M. p. 235 46: *Γλωττοκομεῖον. εἴρηται δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ὑπὸ Εὐβούλου φοινικιστὴν σκώπτοντος.* In his *φοινικιστὴς* denotare videtur hominem foede impudicum. Hesychius, *Σκύλαξ: σχῆμα ἀφροδισιακόν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων.* Cfr. Schol. Aristoph. Pac. 883 *ὡς φοινικιστὴς (Ἀριφράδης ὁ λείκτης) λοιδορεῖται.* Adde Toupium Emend. II p. 168.

XXVIII—XXX (3, 272) 146—148

Pollux II 96: *ὁ δὲ μὴ ἔχων ὀδόντας νωδός, ὡς Εὔβουλος λέγει καὶ Φρύνιχος ὁ κωμικός.* Idem III 21: *Εὔβουλος ὁ κωμικὸς τὸ λαθρίδιον γέννημα καταγελάστως παρθένου ἀνάσυρμα εἶπε.* Idem VII 36: *ἱστόπους, ὡς Εὔβουλος λέγει.*

7 IV (3, 281)

Οὔποτ' αὖθις
σηπίαν ἀπὸ τηγάνου
τολμήσαιμι φαγεῖν μόνος.

Athenaeus III p. 108 c: *ἥσθιον δὲ καὶ ταγηνιστὰς Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ φησίν Οὔποτ κτλ.* Ita distinxit haec Seidlerus V. D. p. 410, qui ver *οὔ ποτ' αὖ*, et Porsonus, qui tentabat *οὔποτ' ἂν αὖ* Possis etiam *οὐδέποτ' αὖθις ἄν.* Bernhardy Eratosth locum ad trimetros revocabat: *ὀπτὴν οὔποτ' αὖθις ἀπὸ τηγάνου 'τόλμησ' ἂν ἐμφαγεῖν μόνος.*

ΑΠΕΛΑΥΝΟΜΕΝΟΣ

8 (3, 281)

Εὖ γ' ἄνδρες, εὖ σφόδρ'· ἀλλὰ μὴν τῇ ματτύῃ
οὕτω διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ', ὥστ' οἴομαι
οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι.

Athenaeus XIV p. 664 b: *Ὅτι δὲ ὕστατον καὶ ἐπ εἰσεφέρετο (ματτύη), Νικόστρατός φησιν ἐν Ἀπελα μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ διηγούμενος ὡς λαμπρὰν καὶ παρεσκεύασεν εὐωχίαν, προδιηγησάμενός τε οἷον ἦν τὸ καὶ τὸ δεῖπνον καὶ τρίτης μνησθεὶς παραθέσεως ἐπι γ' ἄνδρες κτλ.* Vs. 1 libri *εὖ γέ τ' ἄνδρες.* Correxit

ΒΑΣΙΛΕΙΣ

9 (3, 282)

Λοιπή τις ὀξίς ἐστι καὶ ψυκτήριον
τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον.

Athenaeus VI p. 230 d: *τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρ στράτῳ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Βασιλεῖς. ἀλ ἐστὶ στρατιώτης περὶ οὗ λέγει· Λοιπὴ — λεπτότερο λαυνον γάρ τινες τὸν ἄργυρον καὶ τότε εἰς ὑμένος ἰδ λοιπὴ* Piersonus ad Moer. p. 281 tentat *λεπτή.* an *λιπ*

ΔΙΑΒΟΛΟΣ

10 (3, 282)

Α. Ἡ ναῦς δὲ πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος,
ἢ κάνθαρος; τουτὶ γὰρ ἂν πύθωμ' ὅ τι,
αὐτὸς περανῶ τὰ πάντ'. Β. ἀμέλει κυκνοκάνθ
[ἐξ ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμευμένος]

Athenaeus XI p. 474 b de cantharo disserens: *Νικό*

Athenaeus II p. 47 d: *νωγαλεύματα ἐκάλουν τὰ ἡδέα βρώματα. Ἀραρὼς Τὰ κομψὰ — νωγαλεύματα.* Idem III p. 86 d: *Ἀραρὼς δὲ Καμπυλίωνί φησιν Τὰ κομψὰ — δίκην.* Idem III p. 105 e: *ἐκτεταμένως δ' εἴρηκε καρῖδα Ἀραρὼς ἐν Καμπυλίωνι Αἵ τε καμπύλαι — ἄγγος.* Photius p. 306 22. *Νωταλεύματα* (sic): *Ἀραρὼς Καμπυλίωνι Τὰ κομψὰ δῆτα* (cod. *δὴ τὰ*) *ταῦτα — καρῖδες.*

II (3, 275) 9

Βαυκά, μαλακά, τερπνά, τρυφερά.

Aspasius ad Aristot. Eth. Nicom. IV p. 58 Ald.: *βαυκὸν ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸν τρυφερόν, ὡς ὁ ποιητὴς Ἀραρὼς ἐν Καμπυλίωνι Βαυκά, μαλακά, τερπνά, τρυφερά.*

III—V (3, 275) 10—12

Antiatticista p. 83 16. *Ἀναλοῦν: ἀναλίσκειν. Ἀραρὼς Καμπυλίωνι.* Idem p. 99 32. *Θεώσειν καὶ θεῶσαι: κατ' ἔνδειαν τοῦ ι, τὸ περιενεγκεῖν θεῖον καὶ καθῆραι· Ἀραρὼς Καμπυλίωνι.* Grammat. Bekkeri p. 444 14. *Ἀριστῆσαι: Ἀραρὼς Καμπυλίωνι.*

Reliqua fabulae fragmenta vide in Eubuli Campylione.

ΠΑΝΟΣ ΓΟΝΑΙ

I (3, 275) 13

Ἁρπάσας μόναυλον εὐθύς, πῶς δοκεῖς;
κούφως ἀνήλλετο.

Athenaeus IV p. 175 f: *Ἀραρὼς δ' ἐν Πανὸς γοναῖς Ἁρπάσας μόναυλον κτλ.* Valcken. ad Eurip. Hipp. 446 *ὁ δ' ἁρπάσας.* Possis etiam *ἀναρπάσας.* Nisi haec ad dimetros trochaicos revocanda sunt.

II III (3, 276) 14. 15

Antiatticista p. 82 8. *Ἄθικτος: ἡ παρθένος. Ἀραρὼς Πανὸς γοναῖς.* Idem p. 106 6. *Λαμπρόψυχος: ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος. Ἀραρὼς Πανὸς γοναῖς.*

ΥΜΕΝΑΙΟΣ

I (3, 276) 16

Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παράσιτος, φίλτατε,
ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὁ διατρέφων σε τυγχάνει.

Athenaeus VI p. 237 a: *τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει Ἀραρὼς ἐν Ὑμεναίῳ διὰ τούτων Οὐκ ἔσθ' ὅπως κτλ.* Vs. 2 Bothius *Ἰσχόμαχος ὁδὶ τρέφων.*

17 II (3, 276)

Ὅπως δὲ τὴν νύμφην, ἐὰν ὁ καιρὸς ᾖ,
μετέωρον ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναθήσεις φέρων.

Suidas, *Ἀναθεῖναι καὶ ἐπαναθεῖναι τὸ αὐτό. Ἀραρὼς Ὑμεναίῳ Ὅπως κτλ.* Vs. 1 addidi ὁ. Vs. 2 libri *ἀναθήσει συμφέρειν,* correxit Toupius.

EX INCERTIS FABVLIS

18 I (3, 277)

Athenaeus II p. 50 b: *Ἀραρὼς δὲ κοκκυμηλέαν καλεῖ τὸ δένδρον, κοκκύμηλον δὲ τὸ ἀκρόδρυον.* BCD *κοκκυμηλίαν.* Cfr. Pollux I 232: *κοκκύμηλον μὲν οὐδετέρως ὁ καρπός, ἀρσενικῶς δὲ τὸ δένδρον καλεῖ ἡ μέση κωμῳδία, ὁ κοκκύμηλος.* Athenaei verba Casaubonus ita corrigit: *Ἀραρὼς τὸν κοκκύμηλον καλεῖ τὸ δένδρον, τὸ κοκκύμηλον δὲ τὸ ἀκρόδρυον.*

19. 20 II III (3, 277)

Photius p. 47 17. *Ἐωθώς: χωρὶς τοῦ ι Ἄρχιππος. καὶ Ἀραρὼς ἔωθας. καὶ Θουκυδίδης ἡ ἐώθεσαν.* Eadem Suidas v. *ἐωθώς.* Pollux VI 43: *Ἀναξανδρίδης δὲ καὶ χορτασμὸν εἴρηκε, καὶ τὸ χορτάζειν Ἀριστοφάνης, καὶ τὸ χορτάζεσθαι Ἀραρώς.*

NICOSTRATVS

A B P A

1 I (3, 278)

ΑΝΤΕΡΩΣΑ

(3, 279) 3

Μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγιείας ἔγχεον.

Athenaeus XI p. 487 b de *μετανιπτρίδι* disserens: *Νικόστρατος Ἀντερώσῃ Μετανιπτρίδ' αὐτῷ κτλ.* Eodem versu usus t Nicostratus in Pandroso, fr. 20.

ΑΝΤΥΛΛΟΣ

I II (3, 279. 280) 4. 5

Βυζάντιόν τε τέμαχος ἐπιβακχευσάτω,
Γαδειρικόν θ' ὑπογάστριον παρεισίτω . . .
Ἀλλ' ἐπριάμην παρ' ἀνδρός, ὦ γῆ καὶ θεοί,
ταριχοπώλου πάνυ καλοῦ τε κἀγαθοῦ
5 *τιλτὸν μέγιστον, ἄξιον δραχμῆς, δυοῖν*
ὀβολοῖν, ὃν οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν
τριῶν ἤδη κατεσθίοντες δώδεκα·
ὑπερμέγεθες γάρ ἐστι.

Athenaeus III p. 118 e de *ταρίχῳ* disserens: *Νικόστρατος Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ Βυζάντιον — παρεισίτω. καὶ προελθὼν Ἀλλ' κτλ.* Vs. 1 *τε* addidit Schweighaeuserus. Vs. 5 *τιλτὸν* Schweighaeuserus, *τίλτον* L et Dindorfius. *τίλιτον* BPV *τιλιτον* sine accentu A *τίλτον* tueri videtur Hesychius, *Τίλτον*: *εἶδος ταριχίου.* Vs. 6 recte Casaubonus *ὅ γ' οὐκ ἄν,* nisi vs. 8 *ὑπερμεγέθης* scribendum. Vs. 7 in A ex collat. Bekkeri ita scriptus est *τριῶν ἤδη κατεσθίοντες δεδωκάγε.* PVL *τριῶν ἤδη κατεσθίοντες οὐ δώδεκά γ'.* Porsonus *τριῶν κατεσθίοντες οὐδὲ δώδεκα.* Dobraeus *τριῶν ἂν ἐσθίοντες οὐδὲ δώδεκα.* Videtur aliud quid latere, v. c. *νὴ Δία τριῶν.*

III (3, 280) 6

Τί οὖν ἀγοράζω; φράζε γάρ.
Β. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως, δασύποδα,
ἐὰν περιτύχῃς, ἀγόρασον καὶ νηττία,
ὁπόσα σὺ βούλει, καὶ κίχλας καὶ κοψίχους,
ὀρνιθάριά τε τῶν ἀγρίων τούτων συχνά·
χάριεν γάρ.

Athenaeus II p. 65 d: *Κόψιχοι. Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος Τί οὖν ἀγοράζω κτλ.* Vs. 6 *χάριεν γάρ* Casaubonus. Vulgo *χάριεν* absque *γάρ,* quod in Stephani codice repperit Casaub.

Σ Υ Ρ Ο Σ

24 (3, 287)

Κηφισόδωρον οὐ κακῶς μὰ τὸν Δία
τὸν πλάνον φασὶ στενωπὸν εἰς στενὸν στῆσαί τινα
ἀγκαλίδας ἔχοντας, ὥστε μὴ παρελθεῖν μηδένα.

Athenaeus XIV p. 615 f: *μνημονεύει δ' αὐτοῦ* (Cephi rum scurram dicit) *καὶ Νικόστρατος ἐν Σύρῳ Κηφισόδωρο*

Τ Ο Κ Ι Σ Τ Η Σ

25 (3, 287)

Καταλαμβάνομεν τὸν πορνοβοσκὸν καὶ δύο
ἑτέρους κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότας
καὶ στέφανον. Β. εἶεν. καλὸς ὁ καιρός, Χαιρεφῶν

Athenaeus XV p. 685 c: *τοῦτο δ' ἦν ἔθος* (sc. *τὸ φανον ἀρχὴν ποιεῖσθαι τῆς εὐωχίας*) *καὶ παρ' Αἰγυ ὡς Νικόστρατός φησιν ἐν Τοκιστῇ. Αἰγύπτιον γὰρ ὑπ σάμενος τὸν τοκιστὴν φησι Καταλαμβάνομεν κτλ.*

Ψ Ε Υ Δ Ο Σ Τ Ι Γ Μ Α Τ Ι Α Σ

26 (3, 287)

Καὶ σὺ μέν
τὴν δευτέραν τράπεζαν εὐτρεπῆ ποίει.
κόσμησον αὐτὴν παντοδαποῖς τραγήμασιν,
μύρον, στεφάνους, λιβανωτόν, αὐλητρίδα λαβέ.

Athenaeus XV p. 685 c: *ἡ δὲ τῶν στεφάνων καὶ πρότερον εἴσοδος εἰς τὰ συμπόσια ἡγεῖτο τῆς δευτέρα πέζης, ὡς παρίστησι Νικόστρατος ἐν Ψευδοστιγματί τούτων Καὶ σὺ μὲν κτλ.* Vs. 2 ante Hemsterhusium *εὐπ*

EX INCERTIS FABVLIS

27 I (3, 288)

Εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν
ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες
ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολύ.

Stobaeus Floril. XXXVI 8 cum lemmate *Νικοστράτου* gitur etiam in sententiis a Boissonadio Anecd. I p. 114 ed apud Antonium Mel. XCV p. 157, ubi post *εἰ* inseritur lidem vs. 3 *ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν φρονιμώτεροι* sine *πολύ*.

II (3, 285) 20

Κἀγά, φιλτάτη,
μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγιείας ἔγχεον.
Β. λαβὲ τῆς ὑγιείας δὴ σύ. φέρε, τύχἀγαθῇ.
τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ', ἡ πρόνοια δέ
τυφλόν τι κἀσύντακτόν ἐστιν, ὦ πάτερ.

Athenaeus XV p. 693 a de *ὑγιείας ποτηρίῳ* in epulis posci solito disserens: *Νικόστρατος Πανδρόσῳ Κἀγὼ κτλ.* Vs. 1 legendum videtur *ἄγ' ὦ φιλτάτη.* Iacobsius *κἆτ' ὦ φιλτάτη.* Vs. 2 vulgo *μετανιπτρίδα δ' αὐτῷ.* A *μετανίπρια δ' αὐτῷ.* Recte scriptus legitur hic versus in *Ἀντερώσῃ*, unde h. l. correctus est. Vs. 3 libri *τύχᾳ ἀγαθῇ.* Schweighaeuserus *τύχῃ ἀγαθῇ.* Vs. 4 *τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ'* e Chaeremonis apud Stobaeum versu, Eclog. phys. I 7 p. 196: *τύχη τὰ θνητῶν πράγματ' οὐκ εὐβουλία,* assumpsit. Vulgo *πράγματα· πρόνοια,* quod correxit Iacobsius.

III (3, 286) 21

Ἀλλ' ἐγχέασα θᾶττον ἀγαθοῦ δαίμονος
ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν·
ἱκανῶς κεχόρτασμαι γάρ. ἀγαθοῦ δαίμονος
δέχομαι. λαβοῦσ' ἀπένεγκε ταύτην ἐκ ποδῶν.

Athenaeus l. l. *ἐν δὲ τῷ αὐτῷ δράματι καὶ τῆς τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος κράσεως μνημονεύει, ἧς καὶ σχεδὸν πάντες οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. ἀλλ' ὅ γε Νικόστρατος οὕτως φησίν Ἀλλ' ἐγχέασα κτλ.*

ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ

(3, 286) 22

Ὁ κάπηλος γὰρ οὐκ τῶν γειτόνων
ἄν τ' οἶνον ἄν τε φανὸν ἀποδῶταί τινι
ἄν τ' ὄξος, ἀπέπεμψ' ὁ κατάρατος δοὺς ὕδωρ.

Athenaeus XV p. 700 b de nomine *φανὸς* disserens: *Νικόστρατος ἐν Πατριώταις Ὁ κάπηλος κτλ.* Vs. 2 *ἄν τε φανόν* B et Schweigh. AP *ἂν στέφανον.* VL *ἄν τ' ἔλαιον.* Vs. 3 *ἀπέπεμψ'* VL *ἀπέπεμψεν* ABP.

ΠΛΟΥΤΟΣ

(3, 287) 23

Athenaeus VI p. 247 e de parasiti in comicorum fabulis partibus agens: *καὶ Ἄλεξις ἐν Ὀρέστῃ Νικόστρατός τε ἐν Πλούτῳ.*

Ita Porsonus, codex *ῥήτορι ἐξωρμενηκότες*. Pro edito *τ αἱρετοὶ* scripsi *παλιναίρετοι*.

35 IX (3, 290)

Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ὦ ξένη,
βλοσυρόν γε τὴν ψυχὴν ἔχεις.

Eustathius ad Iliad. p. 677 4: *οἱ δὲ παλαιοὶ βλοσυρόν καὶ τὸ σεμνόν, παρ' οἷς καὶ χρῆσις Νικοστράτου φέρεται Νὴ τὴν Ἀφροδίτην κτλ.*

36–38 X—XII (3, 290)

Photius p. 54 9. *Ζιγγοῦν: τὸ ὑποπίνειν Κίλικες. ο Νικόστρατος.* Antiatticista p. 98 6: *Ζιγοῦν ἀντὶ τοῦ π Κίλικες λέγουσιν.* Photius p. 538 12. *Στήριγμα: τὸ ὑ θέμενον τῇ ἁμάξῃ δίκρουν. οὕτως Νικόστρατος.* p. 569 10. *Ταραντῖνον: λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιο πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον. οὕτως Νικόστρ* Eadem Suidas, nisi quod rectius *Ταραντινίδιον* habet.

39 XIII (3, 291)

Schol. Euripidis Phoen. 1010: *Σωσιφάνης ὁ τραγικὸς τοῦ Λαΐου φησὶ τεθνηκέναι τὸν Μενοικέα, Νικόστρατ ὑπὸ τῆς Σφιγγός.* Si tamen is comicus Nicostratus est.

40 XIV (3, 291)

Grammat. Bekkeri p. 342 17 de Adrastea: *ἔνιοι μέντ διαφέρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν τῇ Νεμέσει, ὡς Μ δρος καὶ Νικόστρατος.* Eadem Suidas s. v. *Ἀδράστεια ὡς μὴ διαφέρουσαν* legitur, et codices Harpocrat. p. 6 Be

41. 42 XV XVI (5, 84)

Crameri Anecd. Par. IV p. 114. *Νικόστρατος εἰπέ τίνι ἐδιακόνεις.* Photius p. 543 13. *Στρῆνον: οἱ μ ὀξὺ καὶ τὸ ἀνατεταμένον. Νικόστρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ σαντες τῇ ἀκῇ φθέγμα.*

PHILETAERVS

ΑΝΤΥΛΛΟΣ

(3, 292)

Vide Nicostrati fragmenta fabulae cognominis supra p. 6

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ

I (3, 292) 1

Ἐνέσεισε μεστὴν ἴσον ἴσῳ μετανιπτρίδα
μεγάλην ἐπειπὼν τῆς Ὑγιείας τοὔνομα.

henaeus XI p. 487 a de *μετανιπτρίδι* disserens: *Φιλέταιρος σκληπιῷ Ἐνέσεισε μεστὴν κτλ.* Vs. 2 libri *ὑπειπών.* t Schweighaeuserus.

II (3, 292) 2

henaeus VIII p. 342 a: *Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ τὸν ἰδὴν πρὸς τῷ ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι.*

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

(3, 292) 3

Κἂν δῇ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου,
τὸν Ταυρέαν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ,
τὸν Κτησίαν δὲ τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ.

henaeus X p. 416 f de Ctesia *πολυφάγῳ* disserens: *Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀταλάντῃ Κἂν δῇ κτλ.* Sunt parasiti verba. ibri *δέῃ.* V. Dindorfius ad Arist. Ran. 265. Vs. 2 libri *γν.* Correxit Valckenarius ad Eurip. Phoen. 581. Vs. 3 dorfius ex B, vulgo *τε.*

ΑΧΙΛΛΕΥΣ

(3, 293) 4

Πηλεύς; ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως,
ξηροῦ λυχνοποιοῦ, Κανθάρου, πενιχροῦ πάνυ,
ἀλλ' οὐ τυράννου μὰ Δία.

henaeus XI p. 474 d: *ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ Κανθάρου κεραμονομάσθη τὸ ἔκπωμα, φησὶ Φιλέταιρος ἐν Ἀχιλλεῖ Πηλ.* Vereor ne Athenaeus male intellexerit poetam; *κάν-* pauperculi hominis fuisse videtur convivium. Consors Hesychius. Vs. 3 vulgo *νὴ Δία.*

ΚΟΡΙΝΘΙΑΣΤΗΣ

(3, 293) 5

Ὡς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει.
οὐκ ἐτὸς ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ,
ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

henaeus XIII p. 559 a: *Φιλέταιρος Κορινθιαστῇ Ὡς τακτλ.* Versu 2 et 3 iterum usus est Philetaerus in *Κυνη-* agm. III. Ad verba *ἑταίρας ἱερὸν* spectat Hesychius, ς *ἱερόν*: *τῆς Ἀφροδίτης.*

ΚΥΝΑΓΙΣ

6 I (3, 294)

Οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη γέγον' ἔτη τρισχίλια,
ἡ δὲ Διοπείθους ἀειδὴς Τέλεσις ἕτερα μυρία;
Θεολύτην δ' οὐδ' οἶδεν οὐδείς, ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο.
οὐχὶ Λαΐς μὲν τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη,
Ἰσθμιὰς δὲ καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ Φίλα;
Κοσσύφας δὲ καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας οὐ λέγω·
περὶ δὲ Ναΐδος σιωπῶ· γομφίους γὰρ οὐκ ἔχει.

Athenaeus XIII p. 587 c de meretricibus disserens: *Φιλέταιρος ἐν Κυναγίδι Οὐχὶ Κερκώπη κτλ.* Vs. 3 *οὐδ'* addidit Iacobsius, nisi quod *οὐκ* scripsit. Possis etiam *δέ γ'*. Vs. 5 et 6 *Φίλα; Κοσσύφας* Schweighaeuserus. Cod. A *φίλακος, σύφας*. B *φύλακος, σύφας*. Farn. *φύλακος, συφεύς*. Vs. 6 *Γαλήνας* PV *γαλείνας* AB *γαλύνας* Basil. L.

7 II (3, 295)

Παῦσαι γέρων ὢν τοὺς τρόπους. οὐκ οἶσθ' ὅτι
ἥδιστόν ἐστιν ἀποθανεῖν βινοῦνθ' ἅμα,
ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν Φορμίσιον;
τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν,
5 πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν,
ἐὰν ἔχῃ τις ὁπόθεν; ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν
τοῦτ' αὐτό, τἀνθρώπειά ὁρῶντα πράγματα,
εἰς αὔριον δὲ μηδὲ φροντίζειν ὅ τι
ἔσται· περίεργόν ἐστιν ἀποκεῖσθαι πάνυ
10 ξωλον ἔνδον ἀρνίριον.

usus est in *Κορινθιαστῇ*. Ac probabile est etiam primum fragmenti versum, *ὡς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει*, in Cynegide fuisse repetitum.

ΛΑΜΠΑΔΗΦΟΡΟΙ

(3, 296) 9

Καὶ χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας
θετταλότμητον κρέας.

Athenaeus X p. 418 c allato Cratetis versu *ἔπη τριπήχη θετταλικῶς τετμημένα*, haec addit: *τοῦτο δ' εἶπεν ὡς τῶν θετταλῶν μεγάλα κρέα τεμνόντων. Φιλέταιρος δ' ἐν Λαμπαδηφόροις καὶ χειροβαρὲς — κρέας.* Eustathius ad Hom. p. 857 30: *ὅθεν ἔφη τις καὶ χειροβαρὲς κτλ.*

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

(3, 296) 10

Οὐ πρὸς γυναικὸς ὁ χορός. οἴκαδ' ὦ κόρη
ἄπιθ' ἀμπαλίνορρος.

Suidas, *Ἀμπαλίνορος: ἀναστρέφων τὴν αὐτὴν ὁδόν. Φιλέταιρος Μελεάγρῳ Οὐ πρὸς κτλ.* Libri *ἀμπαλίνωρος* superscripta littera *ο*. Hesychius, *Ἀμπαλίνωρον: τὸ ἀνακάμψαι πάλιν τὴν αὐτὴν ὁδόν.* Genuina vocis forma fuit *ἀμπαλίνορρος*. Praeterea *χορὸς* scripsi cum Porsono Adv. p. 295 pro *κόρος*.

ΜΗΝΕΣ

(3, 297) 11

Τίς ἐστι Μαιμακτηριών; Β. μὴν δικάσιμος.

Schol. Ven. ad Arist. Av. 1047: *ὡς ἐν τούτῳ* (Munychione) *τῶν ἐναγομένων ξένων ἀπὸ τῶν πόλεων καλουμένων. οὐκ ἦν μή, ἀλλ' ὁ Μαιμακτηριών, ὡς Φιλέταιρος ἐν Μησὶ δηλοῖ Τίς ἐστι Μαιμακτηριών; μὴν δικάσιμος.* Aristophanis haec verba sunt: *καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν Μουνυχιῶνα μῆνα.*

ΟΙΝΟΠΙΩΝ

I (3, 297) 12

Θνητῶν δ' ὅσοι
ζῶσιν κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον,
ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω·
οὐ γὰρ θανὼν δήπουθ' ἂν ἔγχελυν φάγοις,
οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος.

Athenaeus VII p. 280 d de iis disserens qui ante Epicurum

λυπον PL *πόλυπον*. Non dubitari potest quin plura excide Locum ita fere constituerim:

ἔκρουσε πουλύπουν τίν'· ὁ δ' ἐπρήσθη . .
. . . . . οὐ λαλῶν ὅλα —

Verba *ὁ δ' ἐπρήσθη* de eodem cetario intellegenda sunt. Vs pro *ἀφελὼν* B *ἀφαρῶν*. Ibid. *τάρων* VL *τεττάρων* AP *δ* Vs. 12 Schweighaeuserus *βολῶν*. Sed cfr. Ahrens de Crasi p. Ibid. scripsi *κέστρα κτὼ* pro librorum lectione *κέστρ' ὁ* vel *κέστρα ὀκτώ*. *βολῶν* A, *ὀβολῶν* P. Cfr. Ahrens l. l.

31 II (3, 315)

Παραδεδειπνημένοι παῖδες πάλαι.

Athenaeus X p. 423 a: *παραδεδειπνημένος δ' εἴρηκεν· φις ἐν Πλάνῳ Παραδεδειπνημένοι παῖδες πάλαι.*

Σ Α Π Φ Ω

32 (3, 315)

Antiatticista p. 89 22. *Διενεχθῆναι: ἀντὶ τοῦ μάχεσ Ἄμφις Σαπφοῖ.*

Φ Ι Λ Α Δ Ε Λ Φ Ο Ι

33 I (3, 316)

Κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον
τὸν τῶν φιλοποτῶν ἤπερ ὑμῶν τῶν μόνον
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.
ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
5 *φρόνησις οὖσα, διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς*
πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
ὁρμᾶν προχείρως, ἡ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πράγματος συμβήσεται
διαλελογίσθαι δρᾷ τι καὶ νεανικόν
10 *καὶ θερμόν.*

Athenaeus X p. 448 a: *Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαι τὸν τῶν φιλοποτῶν βίον φησὶ Κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ κτλ.* P res tres versus habet etiam Eustathius p. 1015 46. Vs. 2 *φι ποτῶν* AB et Eustathius. *πολυποτῶν* PVL. Vs. 9 P *δια λόγισται.*

II (3, 316) 34

Ἄπολλον, ὡς δυσάρεστόν ἐστ' ἀνιώμενος
ἄνθρωπος ἐφ' ἅπασίν τε δυσχερῶς ἔχει.

Stobaeus Floril. XCIX 24 cum lemmate *Ἄμφιδος Φιλαδέλφων.*

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

(3, 316) 35

Ἔχειν καθαρίως ἐγχελύδιόν τι καί
γλαυκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου
τεμάχια.

Athenaeus VII p. 295 f de glauco pisce disserens: *Ἄμφις — ἐν Φιλεταίρῳ Ἔχειν κτλ.* Vs. 1 BP *ἐγχελίδιον.* Vs. 2 *γλαυκινιδίου* ABP. *γλαυκιδίου* VL.

EX INCERTIS FABVLIS

I (3, 317) 36

Ποδαπὸς εἶ; φράσον.
. . . . Β. Ἀκάνθιος. Α. εἶτα πρὸς θεῶν
οἴνου πολίτης ὢν κρατίστου στρυφνὸς εἶ,
καὶ τοὔνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις
ἔχεις, τὰ δ' ἤθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις;

Athenaeus I p. 30 e: *ἐπαινεῖ Ἄμφις καὶ τὸν ἐξ Ἀκάνθου πόλεως οἶνον λέγων Ποδαπὸς κτλ.* Vs. 2 indicavi lacunam; versum excidit *Β. ὁποδαπός εἰμ';* Elmsleius ad Eurip. Bacch. 54 coniecit *Ποδαπὸς σύ; φράσον.* Vs. 5 *τῶν πολιτῶν*] vinum Acanthium dicit.

II (3, 317) 37

Οὐκ ἔστιν, ὡς ἔοικε, φάρμακον μέθης
οὐδὲν τοσοῦτον ὡς τὸ προσπεσεῖν ἄφνω
λύπην τίν'. οὕτως ἐξελαύνει γὰρ ταχύ
σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους ὄντως δοκεῖν.

Athenaeus I p. 34 e de *κράμβῃ* temulentiae remedio disserens: *ὅτι δὲ τὴν κράμβην ῥάφανον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ — δηλοῖ . . . Ἄμφις Οὐκ ἔστιν κτλ.* Vs. 3 *ταχὺ* addidit Dobraeus. Vs. 4 *λῆρον* BCD *λῆρους* V *λήρους* L. *ὄντως* Dobraeus. libri *οὕτως.*

38 III (3, 318)

Ἀσυμβόλου δείπνου γὰρ ὅστις ὑστερεῖ,
τοῦτον ταχέως νόμιζε καὶ τάξιν λιπεῖν.

Athenaeus I p. 8 c de coena *ἀσυμβόλῳ* disserens: *Ἀ βόλου — λιπεῖν, Ἄμφις φησὶν ὁ κωμικός.* Vs. 2 forsan :

39 IV (3, 318)

Ἐν Θουρίοις τοὔλαιον, ἐν Γέλᾳ φακοί,
Ἰκάριος οἶνος, ἰσχάδες Κιμώλιαι.

Athenaeus I p. 30 b: *θαυμάζεται δὲ καὶ ὁ Ἰκάριος ὡς Ἄμφις Ἐν Θουρίοις κτλ.* Idem II p. 67 b: *τοῦ δὲ ἐν ρίοις γινομένου ἐλαίου ὡς διαφόρου μνημονεύει Ἄμφι Θουρίοις κτλ.*, ubi *φακῆ* legitur.

40 V (3, 318)

Ἐνῆν ἄρ', ὡς ἔοικε, κἂν οἴνῳ λόγος,
ἔνιοι δ' ὕδωρ πίνοντές εἰσ' ἀβέλτεροι.

Athenaeus II p. 44 a: *Ἄμφις ὁ κωμικός πού φησιν ἄρ', ὡς ἔοικε κτλ.*

41 VI (3, 318)

Ὁ συκάμινος συκάμιν', ὁρᾷς, φορεῖ,
ὁ πρῖνος ἀκύλους, ὁ κόμαρος μιμαίκυλα,
κράνεια μέσπιλα.

Athenaeus II p. 50 f: *Ἄμφις Ὁ συκάμινος κτλ.* Po 233: *συκάμινος. ἔστι δὲ ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ ὁ μὲν κα συκάμινον οὐδετέρως, τὸ δένδρον δὲ ἀρσενικῶς ὁ συκάμ συκάμινα ὁρᾷ καὶ φορεῖ κρανία μέσπιλα.* Hinc scripsi *φορεῖ* pro eo quod Athenaeus habet *φέρει*, et post vs. 2 *κράνεια μέσπιλα.* Ita enim recte pro *κρανία* Iungerma Ex Athenaeo locum petiit Eustathius p. 1657 14, ex Eus grammaticus Crameri Anecd. Paris. I p. 396 4.

42 VII (3, 319)

Πίνουσ' ἑκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας.

Athenaeus IV p. 168 b: *οἱ δὲ μὴ οὕτως ἄσωτοι κατ Ἄμφιν Πίνουσ' — ἡμέρας, διασειόμενοι τοὺς κροτά*

Athenaeus XIV p. 642 a: *ἐδίδοτο δὲ καὶ ᾠὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀπέζῃ* — *Ἄμφις δ' ἐν Γυναικομανίᾳ Ἤδη κτλ.* Vs. 2 libri , in quo *ναί* latere suspicatus est Schweighaeuserus. Personarum vices distinxit Dobraeus. De perfecti forma *ἀληλεμένος* Thucyd. IV 26.

II (3, 304) 10

Εὐρύβατε κνισολοιχέ, οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐκ ὀλβιογάστωρ εἶ σύ.

Athenaeus IX p. 386 e: *τοῦ μὲν ὀλβιογάστορος Ἄμφις μέμνηται ἐν Γυναικομανίᾳ οὕτωσὶ λέγων· Εὐρύβατε κτλ.* Eustathius p. 402 12 *κνισσολοιχὲ*, ut C *κνισολοῖχε* A *κνισσόλοιχε* L *κνισολεῖχε* PV. Ante *οὐκ ἔσθ' ὅπως* excidisse videtur *μὰ Δί'* vel simile quid.

III (3, 305) 11

Hesychius, *Εὐκυβεῖν*: *ὅπερ νῦν εὐβολεῖν. Ἄμφις ἐν Γυναικομανίᾳ.* Vulgo *εὐκολεῖν*. Correxit I. F. Gronovius. Tum idem *Ἀμφεῖς δὲ γυναικομανίαν.* Emendavit Toupius Emend. p. 406.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ

(3, 305) 12

Antiatticista p. 104 25. *Κατ' ἀγρόν*: *ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγρῷ. Ἄμφις Δακτυλίῳ.*

ΔΕΞΙΔΗΜΙΔΗΣ

(3, 305) 13

Ὦ Πλάτων,
ὡς οὐδὲν οἶσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον,
ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς.

Diogenes Laert. III 26 et 28: *τοιοῦτος δ' ὢν (Πλάτων) ὡς ἐσκώφθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν κωμικῶν.* — *Ἄμφις Ἀμφιτίτει* — *ἐν δὲ Δεξιδημίδῃ Ὦ Πλάτων κτλ.* Cod. Monac. *ἐν Ἐξιδημήδῃ*. Vindob. duo *ἐν δὲ ξιμηδῃ*. Ambros. endeximide, his coniicias titulum fabulae fuisse potius *Δεξιμήδης*.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΣ

I (3, 306) 14

Α. Ἐγὼ δὲ τὸν γίγγραντα τὸν σοφώτατον.
Β. τίς δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας; Α. καινὸν ἐξεύρημά τι
ἡμέτερον, ὃ θεάτρῳ μὲν οὐδεπώποτε
ἔδειξ', Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον

38 III (3, 318)

Ἀσυμβόλου δείπνου γὰρ ὅστις ὑστερεῖ,
τοῦτον ταχέως νόμιζε καὶ τάξιν λιπεῖν.

Athenaeus I p. 8 c de coena *ἀσυμβόλῳ* disserens: *Ἀ βόλου — λιπεῖν, Ἄμφις φησὶν ὁ κωμικός.* Vs. 2 forsan a

39 IV (3, 318)

Ἐν Θουρίοις τοὔλαιον, ἐν Γέλᾳ φακοί,
Ἰκάριος οἶνος, ἰσχάδες Κιμώλιαι.

Athenaeus I p. 30 b: *θαυμάζεται δὲ καὶ ὁ Ἰκάριος (ὡς Ἄμφις Ἐν Θουρίοις κτλ.* Idem II p. 67 b: *τοῦ δὲ ἐν ρίοις γινομένου ἐλαίου ὡς διαφόρου μνημονεύει Ἄμφι Θουρίοις κτλ.*, ubi *φακῆ* legitur.

40 V (3, 318)

Ἐνῆν ἄρ', ὡς ἔοικε, κἀν οἴνῳ λόγος,
ἔνιοι δ' ὕδωρ πίνοντές εἰσ' ἀβέλτεροι.

Athenaeus II p. 44 a: *Ἄμφις ὁ κωμικός πού φησιν ἄρ', ὡς ἔοικε κτλ.*

41 VI (3, 318)

Ὁ συκάμινος συκάμιν', ὁρᾷς, φορεῖ,
ὁ πρῖνος ἀκύλους, ὁ κόμαρος μιμαίκυλα,
κράνεια μέσπιλα.

Athenaeus II p. 50 f: *Ἄμφις Ὁ συκάμινος κτλ.* Pol 233: *συκάμινος. ἔστι δὲ ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ ὁ μὲν κα συκάμινον οὐδετέρως, τὸ δένδρον δὲ ἀρσενικῶς ὁ συκάμ συκάμινα ὁρᾷ καὶ φορεῖ κρανία μέσπιλα.* Hinc scripsi *φορεῖ* pro eo quod Athenaeus habet *φέρει*, et post vs. 2 a *κράνεια μέσπιλα.* Ita enim recte pro *κρανία* Iungerma Ex Athenaeo locum petiit Eustathius p. 1657 14, ex Eust grammaticus Crameri Anecd. Paris. I p. 396 4.

42 VII (3, 319)

Πίνουσ' ἑκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας.

Athenaeus IV p. 168 b: *οἱ δὲ μὴ οὕτως ἄσωτοι κατ Ἄμφιν Πίνουσ' — ἡμέρας, διασειόμενοι τοὺς κροτά*

libri post *θέατρον* habent, delevit Grotius. Ib. *σαφοῦς* ex A scripsi pro *σαφῶς*.

II (3, 308) 18

Ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνοῖς.

Athenaeus X p. 426 a: *ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς Ἄμφιδος Ἐρίθους παρακελεύομαι Ὁ παῖς κτλ.* ABCPV *συχνούς*. In C superscriptum *συχνά*. Casaubonus *συχνοῖς*.

III (3, 308) 19

Photius p. 291 2. *Νεανισκεύεται: Ἄμφις Ἐρίθοις, Ποσείδιππος Δημόταις.* Eadem Suidas.

Ι Α Λ Ε Μ Ο Σ

I (3, 308) 20

Ἐν ταῖς θριδακίναις ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις,
ἃς εἰ φάγοι τις ἐντὸς ἑξήκοντ' ἐτῶν,
ὁπότε γυναικὸς λαμβάνοι κοινωνίαν,
στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα, μηδὲ ἓν πλέον
ὧν βούλεται δρῶν, ἀντὶ τῆς ὑπουργίας
τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην.

Athenaeus II p. 69 b: *Νίκανδρος — βρένθιν λέγεσθαί φησι παρὰ Κυπρίοις θρίδακα, οὗ ὁ Ἄδωνις καταφυγὼν ὑπὸ τοῦ κάπρου διεφθάρη. Ἄμφις τε ἐν Ἰαλέμῳ φησίν Ἐν ταῖς θριδακίναις κτλ.* Vs. 4 *μηδὲ ἓν* pro *μηδέν* Iacobsius. Vs. 6 forsan *ἀναγκαίαν φύσιν*.

II (3, 309) 21

Ὅστις δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἐᾷ,
μάταιός ἐστιν ἔν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς
κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχής.

Athenaeus VIII p. 336 c: *καὶ Ἄμφις δὲ ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἰαλέμῳ φησίν Ὅστις δὲ κτλ.* Vs. 3 *ἔν γ' ἐμοί.* Ita Porsonus: libri *ἔργ' ἐμοὶ* vel *ἔργα μοι*, quod ab aliis in *ὥς γ' ἐμοὶ* mutatum est.

III (3, 310) 22

Ὅστις κορακῖνον ἐσθίει θαλάττιον
γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.

Athenaeus VII p. 309 a de coracino pisce agens: *Ἄμφις δ' ἐν Ἰαλέμῳ Ὅστις κτλ.*

K O Y P I Σ

23. 24 1 II (3, 310)

Τυφλὸς ὁ Πλοῦτος εἶναί μοι δοκεῖ,
ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται,
παρὰ δὲ Σινώπῃ καὶ Λύκᾳ καὶ Ναννίῳ
ἑτέραις τε τοιαύταισι παγίσι τοῦ βίου
ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος οὐδ' ἐξέρχεται.

Athenaeus XIII p. 567 f: *τούτων τῶν ἑταιρῶν καὶ Ἄμφ μνημονεύει ἐν Κουρίδι λέγων Τυφλὸς κτλ.* In eadem fabul parte Phrynae divitias commemorasse videtur. Athenaeus XI p. 591 d: *εἴρηκε δὲ περὶ τοῦ πλούτου αὐτῆς (Φρύνης) — κ Ἄμφις ἐν Κουρίδι.*

K Y B E Y T A I

25 (3, 310)

Pollux VII 203: *σκιράφια καὶ τὸν σκιραφευτὴν Ἄμ φις εἴρηκεν ἐν τοῖς Κυβευταῖς.*

Λ E Y K A Σ

26 (3, 311)

Ὅστις ἀγοράζων ὄψον . . .
ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν,
ῥαφανῖδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται.

Athenaeus VII p. 277 c: *Ὅστις — μαίνεται, φησὶν Ἄμφ ἐν Λευκάδι.* Scribendum videtur *Λευκαδίᾳ.* Eundem locu omisso fabulae titulo affert Athenaeus II p. 57 b, ubi libri p

FRAGMENTA

COMICORVM GRAECORVM

COLLEGIT ET DISPOSVIT

AVGVSTVS MEINEKE

EDITIO MINOR

PARS II

BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS G. REIMERI
MDCCCXLVII

rum scriptor refert. quum hominibus stellae relinquerent locum, missus est legatus Canis ad Doloram (leg. *Oporam*), *quam ut vidit eo tempore tempestivam esse adamavit: qui cum flagraret amore nec posset frui, magis asperius urebatur. at homines calamitate accepta deos adiutores ei invocare coeperunt. tunc Aquilo misit filios suos adolescentes qui Operam* (leg. *Oporam*) *Cani traderent. ipse flatu suo Canis ardorem sedavit, qui flatus etesiae dicitur.* Ita haec scripsi maxime cod. Diezianum sequutus, ex quo scholiasta latinus Arati plurimis locis et suppleri et emendari poterit. Erant autem cum alia in illis corrupta tum maxime verba *Doloram* et *Operam*, quorum in locum *Oporam* substituendum existimavi. Oporam vero aptissime a Sirio amatam fingi praeter sententiam toti fabulae subiectam docet etesiarum memoria, quorum flatus exorto Sirio rapidos aestatis ardores frangebat atque ut auctumni fructus (ὀπώρα) maturescerent efficiebat. Ac fortasse etiam fabulae, ex qua illa derivata sunt, *Oporam* titulum fecerat poeta. Eodem indice Alexidis drama ferebatur, quod quum Athenaeus in iis comoediis memoraverit quae a meretricibus nomen acceperunt, suspicari licet fecisse id Athenaeum, quod Alexis Nympham Oporam meretricis habitu indutam produxerat, Aristophanis fortasse exemplum sequutus, qui Oporam et Theoriam, Irenes comites, scortorum habitu in scenam protulit. V. schol. Pacis 705. 842. 849. Ceterum de Opora confer Welckerum in libro cui titulum fecit Zeitscrift für Geschichte und Auslegung der alten Kunst vol. I p. 500 sqq.

[redacted]

FRAGMENTA

COMICORVM GRAECORVM

COLLEGIT ET DISPOSVIT

AVGVSTVS MEINEKE

EDITIO MINOR

PARS II

BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS G. REIMERI
MDCCCXLVII

EPHIPPVS

ΑΡΤΕΜΙΣ

(3, 322) 1

Παρ' Ἀλεξάνδρου δ' ἐκ Θετταλίας
κόλλικα φαγὼν κρίβανος ἄρτων.

Athenaeus III p. 112 f: *τῶν δὲ κολλικίων ἄρτων (οἱ αὐτοὶ εἰσὶ τοῖς κολλάβοις) Ἔφιππος ἐν Ἀρτέμιδι μνημονεύει οὕτως· Παρ' Ἀλεξάνδρου κτλ.*

ΒΟΥΣΙΡΙΣ

(3, 322) 2

ΗΡ. Οὐκ οἶσθά μ' ὄντα πρὸς θεῶν Τιρύνθιον
Ἀργεῖον, οἳ μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας
πάσας μάχονται; Β. τοιγαροῦν φεύγουσ' ἀεί.

Athenaeus X p. 442 d: *κωμῳδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἀργεῖοι μὲν καὶ Τιρύνθιοι ὑπ' Ἐφίππου ἐν Βουσίριδι· ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα λέγοντα· Οὐκ οἶσθα κτλ.* Hinc petiit praeter Eustathium ad Iliad. p. 1178 34 Macrobius Saturn. V 21.

ΓΗΡΥΟΝΗΣ

I (3, 323) 3

Τούτῳ δ' ὁπόταν ναέται χώρας
ἰχθύν τιν' ἕλωσ' οὐχ ἡμέριον,
τῆς περικλύστου δ' ἁλίας Κρήτης
μείζω μεγέθει, λοπάς ἐστ' αὐτῷ
5 *δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.*
καὶ περιοίκους εἶναι ταύτῃ
Σίνδους Λυκίους Μυγδονιώτας
Κραναοὺς Παφίους. τούτους δ' ὕλην
κόπτειν, ὁπόταν βασιλεὺς ἕψῃ
10 *τὸν μέγαν ἰχθύν, καὶ προσάγοντας,*
καθόσον πόλεως ἕστηκεν ὅρος
τῆσδ', ὑποκάειν, λίμνην δ' ἐπάγειν
ὕδατος μεστὴν εἰς τὴν ἅλμην,
τοὺς δ' ἅλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν
15 *μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἑκατόν·*
περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω
πέντε κέλητας πεντασκάλμους,

περιαγγέλλειν τ' οὐχ ὑποκάειν
Λυκίων πρυτάνεις. Β. ψυχρὸν τουτί
20 παύου φυσῶν, Μακεδὼν ἄρχων·
σβέννυ Κελτούς, μὴ προσκαύσῃς.

Athenaeus VIII p. 346 f: τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς ἑκόντες παρελίπετε ὡς ἱερόν τινα ἰχθὺν τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ κωμῳδοποιῷ, ὃν φησι τῷ Γηρυόνῃ σκευάζεσθαι ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι διὰ τούτων λέγων Τούτῳ δ' ὁπόταν κτλ. Eosdem versus cum aliis quibusdam posuisse Ephippum in Peltasta eiusdem Athenaei indicio constat (fr.17). Vs.2 pro ἡμέριον malim ἡμερινόν, *vilem piscem et vulgarem* cll. Aristoph. Pac. 163, vel οὐ δὴ μέτριον. Vs. 5 in τούτους forsan mensurae nomen latet. Ante versum sextum aliquid excidisse videtur. Vs. 6 et 7 libri ταύτῃ ἐς Ἰνδούς. Correxit Schweighaeuserus. Vs. 12 τῆσδ' scripsi pro τοὺς δ' mutata interpunctione. Vs. 18 τε κοὐχ PVL τε καὶ οὐχ B τ' οὐχ Schweighaeuserus, qui praeterea tentat περιαγγέλλειν, κοὐ παρακούειν Λυκίων πρυτάνεις. Vs. 19 libri Λυκείων. Praeterea fort. ψυχρὸν τουτί· παύου φυσῶν. Vs. 21 libri μὴ προσκλύσῃς. Bothius προσκλαύσῃς. Schweighaeuserus et Porsonus μὴ προσκαύσῃς.

4 II (3, 325)

Ἔπειτα πῶς
οὐ στέφανος οὐδείς ἐστι πρόσθε τῶν θυρῶν;
οὐ κνῖσα κρούει ῥινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας,
Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται
5 ὀπτᾶν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμους,

κοινῇ Eubulus ὁμοῦ et ibidem μαινίσιν pro τευθίσιν. Fortasse transponendum χναύειν τε κοινῇ, ut verbum hic etiam ut in ceteris in versus initio ponatur. Vs. 10 pro πιλεῖν et ἐπιστρόφως Eubulus πιλοῦν et ἐπιστρεφῶς.

III (3, 326) 5

Καὶ συναγώγιμον
συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.

Athenaeus VIII p. 365 c: καλοῦσι δέ τινα καὶ συναγώγιμα δεῖπνα, ὡς Ἄλεξις — καὶ Ἔφιππος ἐν Γηρυόνῃ Καὶ συναγώγιμον κτλ. Libri ἐπικληροῦσιν. Correxit Casaubonus.

Ε Μ Π Ο Λ Η

I (3, 326) 6

Ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
τύχῃ τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἡδέως,
ἐφίλησεν οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα
ὥσπερ πολέμιον, ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις
5 χανοῦσ' ὁμοίως, ἧσε, παρεμυθήσατο,
ἐποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθέως τ' ἀφεῖλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν κἀπέδειξεν ἵλεων.

Athenaeus VIII p. 363 c: ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν ἵλεων καὶ ἱλαρὸν ἔλεγον δηλοῖ Ἔφιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἐμπολή· περὶ ἑταίρας δέ τινος λέγει. Ἔπειτα κτλ. Idem XIII p. 571 e: περὶ δὲ τῶν ἑταιρῶν Ἔφιππος ἐν Ἐμπολῇ τάδε φησίν Ἔπειτα κτλ. Vs. 1 malim ἔπειτα δ' sive ἔπειτ' ἄν. Loquitur enim de eo quod solet fieri. Vs. 2 et 3 ἡδέως ἐφίλησεν p. 363, altero loco ἢ κατεφίλησεν. Praeterea malim ἐκολάκευσεν ἡδέως ἐφίλησέ τ'. Vs. 4 πολέμιος p. 363. Ita etiam Eustathius p. 1411 8. Fuit, ni fallit memoria, qui coniiceret ὥσπερ πελειάς. Vs. 5 libri χαυνοῦσα, quod correxi. Similiter Bothius χαίνουσα, qui εἶσε coniicit pro ἧσε. Vs. 7 pro λυποῦν altero loco λοιπόν.

II (3, 327) 7

Κοινωνεῖ γάρ, ὦ μειράκιον, ἡ
ἐν τοῖσιν αὐλοῖς μουσικὴ κἂν τῇ λύρᾳ
τοῖς ἡμετέροισι παιγνίοις· ὅταν γὰρ εὖ
συναρμόσῃ τις τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον,
τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται.

Athenaeus XIV p. 617 f: περὶ δὲ τῆς αὐλῶν πρὸς λύραν κοινωνίας — Ἔφιππος ἐν Ἐμπολῇ φησι Κοινωνεῖ κτλ.

Vs. 1 et 2 ἡ ἐν Dindorfius pro ἤ, praeeunte Casaubono, mum versum terminabat voce μειράκιον, et altero scrib τοῖσιν αὐλοῖς. Dobraeus dubitanter μειρακίδιον | ἡ' αὐλοῖς.

Ε Φ Η Β Ο Ι

8 I (3, 327. 328)

Χόνδρος μετὰ ταῦτ' εἰσῆλθε, μύρον Αἰγύπτιο
φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο,
ἴτρια τραγήμαθ' ἧκε, πυραμοῦς, ἄμης,
ᾠῶν ἑκατόμβη. πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν.
5 ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ' εἴχομεν·
καὶ γὰρ παραμασύντας τινὰς παραβόσκομεν.

Athenaeus XIV p. 642 e de τράγημα disserens: Ἐφήβοις Χόνδρος κτλ. Vs. 1 emendavit Iacobsius: τ' εἰσῆλθε. Vs. 2 φοινικίνου apud Athen. I p. 29 d: (sic) δὲ οἴνου μέμνηται καὶ Ἔφιππος — φοινικίνου ὑπανεῴγνυτο, et Eustathium ad Odyss. II 290 p. 144 γοῦν "οἴνου φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο" οὐ πά ἀγγεῖον τὸν βῖκον εἶναι δηλοῖ. Libri φοινίκου. C utroque loco voluit φοινικικοῦ, quod ferri non pote eodem versu legitur ὑπανεῴγνυτο praeter Athen. p. 64 buit C et Eustathius. Libri ὑπανεώγνυται. Vs. 3 libri ἴτρια habent: abest εἶτ' apud Athen. II p. 58 a, ubi quartus fragmenti versus omisso fabulae titulo iterum Tum τραγήμαθ' ἧκε debetur Porsono. Vulgo τραγήμ legitur: τραγήματα sine θῆκε altero loco Athenae

Athenaeus X p. 423 d: *πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερον.* — *Ἔφιππος Ἐφήβοις Φιάλην ἑκατέρᾳ κτλ.* Cod. B *ἑκάτερα.*

K I P K H

(3, 329) 11

Οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολύ
ὑδαρῆ. Β. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.
Α. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πίει; τί φῆς;

Athenaeus X p. 430 f de variis vinum miscendi generibus disserens: *Ἔφιππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας Οἶνον κτλ.* Vs. 1 super *οἶνον* C *οἴνου.* Pro *πολὺ* VL *πολύν.* Vs. 2 *ὑδαρῆ* CVL *ὑδαρην* (sic) A *ὑδαρῆν* CP *ὕδαρυν* B. Vs. 3 *πίει* Dindorfius pro *πίῃ.*

K Y Δ Ω N

I (3, 329. 330) 12

Θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,
ῥίνης, γόγγρου, κεφάλου, πέρκης,
σαῦρος, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
κόκκυξ, φάγρος, μύλλος, λεβίας,
5 *σπάρος, αἰολίας, θρίττα, χελιδών,*
καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφῶς,
κωβιός, ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς.

Athenaeus VII p. 322 d: *Ἔφιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ τούτων Θύννου κτλ.* Cfr. Mnesimachum in Hippocrepho. Vs. 2 libri *κεφαλῆς πέρκης,* quod correxi. Casaubonus *κέφαλος πέρκη.* Vs. 3 *σαῦρος* Dindorfius pro *σαυρός.* Quod mox *φυκὶς* in libris legitur *φυκία* vel *φυαία* delevit Villebrunius. Pro *βρίγκος* Mnesimachus *βρίγχος.* Vs. 4—7 a *μύλλος* usque ad *ὀρφῶς* habet etiam Mnesimachus. Vs. 5 Mnesimachus *θρᾶττα.* Vs. 7 libri *πουλυπόδιον.*

II (3, 330) 13

*Καὶ μετὰ δεῖπνον κόκκος * *
*ἐρέβινθος * * * κύαμος,*
χόνδρος, τυρός,
μέλι, σησαμίδες, βράχος, βρυγμός,
5 *μνοῦς, πυραμίδες, μῆλον, κάρυον,*
γάλα, κανναβίδες, κόγχαι, χυλός,
Διὸς ἐγκέφαλος.

Athenaeus XIV p. 642 e de mensis secundis disserens: Ἔφιππος Ἐφήβοις — καὶ ἐν Κύδωνι Καὶ μετὰ δεῖπνον κτλ. Vs. 1 libri τὸ δεῖπνον. Post κόκκος forsan excidit κνίδιος. Cfr. Eubul. fr. 133. Vs. 2 fortasse supplendum ἀχράς, βολβός, quae passim coniunguntur. Vs. 3 pro τυρὸς Eustathius πυρὸς p. 948 38. Vs. 4 cfr. Athen. p. 646 f: μνημονεύει αὐτῶν (σησαμίδων) καὶ Ἔφιππος ἐν Κύδωνι.

ΝΑΥΑΓΟΣ

14 (3, 332)

Ἔπειτ' ἀναστὰς εὔστοχος νεανίας
τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις ὑπὸ Πλάτωνα καὶ
Βρυσωνοθρασυμαχειοληψικερμάτων
πληγεὶς ἀνάγκῃ, ληψιλογομίσθῳ τέχνῃ
5 συνών τις, οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν,
εὖ μὲν μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα,
εὖ δ' ὑποκαθιεὶς ἄτομα πώγωνος βάθη,
εὖ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα τιθεὶς ὑπὸ ξυρόν,
κνήμης ἱμάντων ἰσομέτροις ἑλίγμασιν,
10 ὄγκῳ τε χλανίδος εὖ τεθωρακισμένος,
σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικαθεὶς βακτηρίᾳ
ἀλλότριον, οὐκ οἰκεῖον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ἔλεξεν "Ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός."

Athenaeus XI p. 509 c: Ἔφιππος ἐν Ναυαγῷ Πλάτωνά τε αὐτὸν καὶ τῶν γνωρίμων τινὰς κεκωμῴδηκεν ὡς καὶ ἐπ' ἀργυρίῳ συκοφαντοῦντας, ἐμφαίνων ὅτι καὶ πολυτελῶς ἠσκοῦντο

satiam indicavit verbis εὖ δὲ περιδούμενος ἄρθρα. Quae vera esse non dubito. Vs. 9 ἱμάντων B ἱμάτωνι P ἱματίων VL.

ΟΜΟΙΟΙ Η ΟΒΕΛΙΑΦΟΡΟΙ

I (3, 334) 15

Ἀλλ' ἀγόρασον εὐτελῶς·
ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι. Β. φράζε δή ποτε.
Α. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως. ὅ τι ἂν ᾖ,
ὁσίας ἕνεκ' ἀρκεῖ. τευθίδια, σηπίδια,
5 κἂν κάραβός τις ᾖ λαβεῖν, εἷς ἀρκέσει
ἢ δύ' ἐπὶ τὴν τράπεζαν. ἐγχελύδια
Θήβηθεν ἐνίοτ' ἔρχεθ', ἓν τούτων λαβέ,
ἀλεκτρυόνιον, φάττιον, περδίκιον,
τοιαῦτα. δασύπους ἄν τις εἰσέλθῃ, φέρε.
10 Β. ὡς μικρολόγος εἶ. Α. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής.
πάντως κρέ' ἡμῖν ἐστι. Β. πότερ' ἔπεμψέ τις;
Α. οὐκ ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνή. Β. τὸ μοσχίον
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

Athenaeus VIII p. 359 a: ἥδιστος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ (praecessit Ephippi ecloga ex Philyra) ἐν τοῖς Ὀβελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρύνων ἅπαντα τὰ περὶ τὴν ἀφωνίαν καὶ λέγων ὧδε Ἀλλ' ἀγόρασον κτλ. Cfr. simillimos versus ex Nicostrati Antyllo Fragm. 6 et Eubuli Fr. 108. Vs. 2 ἅπαν Dindorfius: libri ἅπαντα. Porsonus ἅπαντα γὰρ ἱκάν' ἐστί. Tum φράζε δή ποτε VL φράζει δέ ποτε ABP Dindorfius φράζε δ' ὅ τι ποτέ. Vs. 3 καθαρείως C καθαρίως PVL. Tum ὅ τι ἂν ᾖ, ὁσίας Casaubonus. V ὅ τι ἂν ὁσίας. L ὅττι ἂν ὁσίας. AB ὅ τι ἀνοησίας. P ὅ τι ἀνοσίας. Vs. 4 apud Eubulum ita scriptus est, ὁσίας ἕνεκα, σηπίδι' ἢ τευθίδια. Vs. 6 ἢ δύ' Iacobsius. VL ἡδύγ'. ABP ἡδύ. Tum ἐγχελύδια B. Vulgo ἐγχελίδια. Vs. 7 pro Θήβηθεν ante Palmerium legebatur Θήβη μέν. Tum libri ἔρχεται ἐκ τούτων, quod emendavi. Vs. 9 Bergkius τοσαῦτα. Ibid. ἂν ἐπέλθῃ τις Dindorfius. Vulgo ἄν τις ἐπέλθῃ. Sequutus sum Porsonum, nisi quod is ἦν scripsit. Vs. 10 δέ γε pro λέγε Scaliger. Ibid. B πολυτελές. Vs. 11 κρέα L κρὲς APV. Vs 12 ἔθυσεν ἡ Scaliger. Vulgo αὐτὸς ἔνη. Vs. 13 attigit iterum Athenaeus p. 359 d: εἴπατέ μοι τίνι ἐννοίᾳ ὁ Ἔφιππος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη Τὸ μοσχίον τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν. ἐγὼ γὰρ οἴομαι ἱστορίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν. καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη Ῥοδιακὴν εἶναι λεγομένην ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος

κυμβία τε παρεχοιμ' ἑστιῶν Εὐριπίδῃ.

Athenaeus XI p. 482 d: *μνημονεύει δ' αὐτοῦ* (I potatoris) . . . *καὶ Ἔφιππος ἐν Ὁμοίοις ἢ ἐν Ὀβελι Διονυσίου κτλ.* Vs. 1 libri *Διονυσίου δὲ δράματ'*, qu rexi. Vs. 2 *ἄτ'* pro *ἄτ'* scripsit primus Petitus. Tum Casaubonus pro librorum lectione *κοτύλην* restituit. Vs. *δωρος* scripsi pro *Θεωρός*. V. Quaest. scen. III p. 14 crit. p. 523 sq. Articulum, qui vulgo ante *δεῖπνον* legitur, Porsonus. Vs. 4 *Λάχητί τ' οἰκήσαιμι* Porsonus. AB *κησαιμι*. P *λητὶ τοικήσαιμι*. VL *λητοῖ τοι κύσαιμι*. vulgo *Εὐριπίδης*. Correxit Dobraeus.

ΠΕΛΤΑΣΤΗΣ

17 I (3, 336)

Τοιαῦθ' ὑθλῶν δειπνεῖ καὶ ζῇ
θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων,
οὐ γινώσκων ψήφων ἀριθμούς,
σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἕλκων.

Athenaeus VIII p. 347 b: *οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτ* (versus dicit ex Geryone supra appositos) *εἴρηκεν ὁ Ἔφιπ Πελταστῇ τῷ δράματι, ἐν ᾧ καὶ ταῦτα ἐκείνοις ὑποτ Τοιαῦθ' — ἕλκων. εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος Ἔ εἴρηκεν ὥρα σοι ζητεῖν, ὦ καλὲ Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκε* Dicuntur haec de eodem illo Macedonum duce, de quo perioribus egit poeta. V. Geryonis fragm. I.

18 II (3, 337)

Οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός;
Νικόστρατος δ' Ἀργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς;

Athenaeus VII p. 289 b: *μνημονεύει δ' αὐτῶν* (Me

ὁ θεός. Possis forsan lenius εἶν' ὁ θεῶν θεός, ut conieci Add. ad edit. mai. 5 p. 86. Atque ita nunc etiam Bothius.

III (3, 337) 19

Ἔνθ' ὄνων ἵππων στάσεις
καὶ γεύματ' οἴνων.

Athenaeus IX p. 380 f de usu vocabuli γεῦμα disserens: Ἔφιππος ἐν Πελταστῇ Ἔνθ' ὄνων ἵππων τε στάσεις καὶ γεύματα οἴνων. Correxi haec, nisi malis χἵππων.

Σ Α Π Φ Ω

(3, 338) 20

Ὅταν γὰρ ὢν νέος
ἀλλότριον ἐλθὼν ὄψον ἐσθίειν μάθῃ,
ἀσύμβολόν τε χεῖρα προσβάλῃ βορᾷ,
διδόναι νόμιζ' αὐτὸν σὺ τῆς νυκτὸς λόγον.

Athenaeus XIII p. 572 c: καλῶς δὲ περὶ τῶν τοιούτων (scil. πόρνων) Ἔφιππος ἐν Σαπφοῖ φησιν Ὅταν γὰρ ὢν νέος κτλ. Vs. 1 ὢν νέος AB νέος ὢν PVL ὢν omittit C Dobraeus ὅταν (γὰρ) τις ὢν νέος, ut γὰρ Athenaei sit. Vs. 2 ἐλθὼν Grotius pro εἰσελθών.

Φ Ι Λ Υ Ρ Α

I (3, 338) 21

Πότερον ἐγώ
τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμὼν ἕψω; τί φῄς;
ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω; Β. Σικελικῶς.

Athenaeus VII p. 286 e de βατὶς pisce: Ἔφιππος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φιλύρᾳ δράματι (ἑταίρας δ' ὄνομα ἡ Φιλύρα)· Πότερον ἐγὼ κτλ. Vs. 3 probabiliter Elmsleius ad Acharn. 300 ποιῶ σοι pro ποιήσω.

II (3, 339) 22

Παππία, βούλει δραμιὼν
εἰς τὴν ἀγορὰν καταγοράσαι μοι; Β. φράζε τί.
Α. ἰχθῦς φρονοῦντας, ὦ πάτερ. μή μοι βρέφη.
Β. οὐκ οἶσθ' ὅτιὴ τἀργύριόν ἐστ' ἰσάργυρον;

Athenaeus VIII p. 358 f: ἐκφαυλίζων δὲ καὶ Ἔφιππος τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρᾳ φησί Παππία κτλ. Vs. 1 Παπία ante Schweighaeuserum. Vs. 2 forsan κἄτ' ἀγοράσαι. Verba φράζε ἰχθῦς φρονοῦντας μή μοι βρέφη sic coniunctim scripta affert Eustathius p. 1720 54. Vs. 4 cod. A ἐσθ' εἰσάργυρον. PVL ἐστ' εἰς ἄργυρον. Correxit Heringa Observ. p. 276.

23 III (3, 339)

Ὡς σκαιὸς εἶ κἄγροικος αἰσχροεπῶν· ἔα,
ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς

Athenaeus XIII p. 571 a: *ὡς σκαιὸς — φορεῖς, κ*
Ἐφίππου Φιλύραν. In his *ἔα, ἐπαρίστερ'* scripsit Di
ἔ' ἀπαριστερᾶ B *ἔἀπ' ἀριστερὸς* P *ἐπαρίστερα* A *ἐπ*
ρος VL Iacobsius *αἰσχροεπῶν ἀεί· ἐπαρίστερ' ἐν τῷ* :

EX INCERTIS FABVLIS

24. 25 I II (3, 339)

Φιλῶ γε πράμνιον οἶνον Λέσβιον.
Πολλὴ δὲ Λεσβία σταγὼν ἐκπίνεται.

Athenaeus I p. 28 f de Lesbio vino: *Ἔφιππος* (
κτλ. Vs. 1 forsan *φιλῶ γέ τοι πράμνειον.* Vs. 3 *ἄγ*
libri post *ἐκπίνεται* inferunt, fortasse e sequente Antiph
mine ortum est.

26 III (3, 340)

Κάρυα, ῥόας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα,
σταμνάριά τ' οἴνου μικρὰ τοῦ φοινικίνου,
ᾠάρια, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παίγνια.

Athenaeus I p. 29 d: *Φοινικίου δὲ οἴνου μέμνη*
Ἔφιππος Κάρυα — φοινικίνου. Idem II p. 57 e de o
serens: *Ἔφιππος Σταμνάριά τ' οἴνου κτλ.* Vs. 1 a
dorfium *ῥοιάς.* Ib. libri *φοινίκια ἕτερα νωγαλίσματα*
correcta sunt ad nornam Antiphanis fragm. 65. Vs. 3
a priore loco Athenaei abest. Ibidem *φοινικίνου* scr

ANAXILAS

ΑΓΡΟΙΚΟΣ

(3, 341) 1

Antiatticista p. 93 18: Ἐπιτριτῶσαι, ὡς ἐπιδευτερῶσαι. Ἀναξίλας Ἀγροίκῳ.

ΑΝΤΙΔΟ···

(3, 341) 2

Antiatticista p. 103 9: Κροταλίζειν ἀντὶ τοῦ κροτεῖν. Ἀναξίλας Ἀντιδο··· De titulo fabulae cfr. Hist. crit. p. 407.

ΑΥΛΗΤΗΣ

I II (3, 341) 3. 4

Ὕδατός τε λακκαίου. Β. παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι
νόμιζ' ὑπάρχειν.
Ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλέ σοι.

Athenaeus III p. 124 f: λακκαίου ὕδατος μνημονεύει Ἀναξίλας ἐν Αὐλητῇ οὕτως Ὕδατος . . . ὑπάρχειν. καὶ πάλιν Ἴσως κτλ. Vs. 1 τουτί γέ σοι] το τε γε σοι B τό τι γε σοι P. Indicavi personarum vices; ὕδατος pendet a superioribus, in quibus δεῖ adfuisse suspicor. Vs. 2 νόμιζ' ὑπάρχειν AB γένοιτ' ὑπάρχειν VL γένοιτο ὑπάρχειν P. Vs. 3 addidi σοι, cuius elementa supersunt in sequentibus verbis Athenaei ὁ Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῶος, in quibus articulus ante Ἀπολλόδωρος praeter Athenaei morem illatus est.

ΒΟΤΡΥΛΙΩΝ

I (3, 342) 5

Οὐκ ἄν γ' ἐμοὶ τουτὶ γένοιτο κεράμινον.

Pollux X 190: Ἡρόδοτος δὲ καὶ κεραμίνην κύλικα ἔφη. καὶ ὁ Ἀναξίλας ἐν Βοτρυλίωνι Οὐκ ἄν γέ μοι τουτὶ γένοιτο κεράμινον. Ita cod. Seb. Vulgo καὶ οὐκ ἂν ἐμοὶ ταυτὶ γένοιτο κεράμινα. Cod. Voss. οὐκ ἄν γε μή που τὶ γένηται. Forsan igitur οὐκ ἂν ἐμοὶ τουτὶ γένηται.

II III (3, 342) 6. 7

Antiatticista p. 113 22: Συνήλικα. Ἀναξίλας Βοτρυλίωνι. Diogenes Laert. III 28: χλευάζει δ' αὐτὸν (Platonem) καὶ Ἀναξίλας ἐν Βοτρυλίωνι καὶ Κίρκῃ καὶ Πλουσίαις.

Vs. 1 et 2 ἡ ἐν Dindorfius pro ἤ, praeeunte Casaubono, qui mum versum terminabat voce *μειράκιον*, et altero scribeba *τοῖσιν αὐλοῖς*. Dobraeus dubitanter *μειρακίδιον* | ἡ'ν τ *αὐλοῖς*.

E Φ H B O I

8 I (3, 327. 328)

Χόνδρος μετὰ ταῦτ' εἰσῆλθε, μύρον Αἰγύπτιον,
φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο,
ἴτρια τραγήμαθ' ἧκε, πυραμοῦς, ἄμης,
ᾠῶν ἑκατόμβη. πάντα ταῦτ' ἐγναύομεν.
5 *ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ' εἴχομεν·*
καὶ γὰρ παραμασύντας τινὰς παραβόσκομεν.

Athenaeus XIV p. 642 e de *τράγημα* disserens: *Ἔφ Ἐφήβοις Χόνδρος κτλ.* Vs. 1 emendavit Iacobsius: libri *τ' εἰσῆλθε.* Vs. 2 *φοινικίνου* apud Athen. I p. 29 d: *φοι* (sic) *δὲ οἴνου μέμνηται καὶ Ἔφιππος — φοινικίνου βῖκ ὑπανεῴγνυτο*, et Eustathium ad Odyss. II 290 p. 1445 4 *γοῦν "οἴνου φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο" οὐ πάνυ ἀγγεῖον τὸν βῖκον εἶναι δηλοῖ.* Libri *φοινίκου.* Casa utroque loco voluit *φοινικικοῦ*, quod ferri non potest. eodem versu legitur *ὑπανεῴγνυτο* praeter Athen. p. 642 e buit C et Eustathius. Libri *ὑπανεώγνυται.* Vs. 3 libri fer *ἴτρια* habent: abest *εἶτ'* apud Athen. II p. 58 a, ubi terti quartus fragmenti versus omisso fabulae titulo iterum leg Tum *τραγήμαθ' ἧκε* debetur Porsono. Vulgo *τραγήματα* legitur: *τραγήματα* sine *θῆκε* altero loco Athenaeus Vs. 5 ante Schweighaeuserum *ἐκμασώμεθ'.* Ibid. pro *οὕτω*

[redacted]

Athenaeus X p. 423 d: *πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερον.* — *Ἔφιππος Ἐφήβοις Φιάλην ἑκατέρᾳ κτλ.* Cod. B *ἑκάτερα.*

K I P K H

(3, 329) 11

Οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολύ
ὑδαρῆ. Β. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.
Α. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πίει; τί φῄς;

Athenaeus X p. 430 f de variis vinum miscendi generibus disserens: *Ἔφιππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας Οἶνον κτλ.* Vs. 1 super *οἶνον* C *οἴνου.* Pro *πολὺ* VL *πολύν.* Vs. 2 *ὑδαρῆ* CVL *ὑδαρην* (sic) A *ὑδαρῆν* CP *ὕδαρυν* B. Vs. 3 *πίει* Dindorfius pro *πίῃ.*

K Y Δ Ω N

I (3, 329. 330) 12

Θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,
ῥίνης, γόγγρου, κεφάλου, πέρκης,
σαῦρος, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
κόκκυξ, φάγρος, μύλλος, λεβίας,
5 *σπάρος, αἰολίας, θρίττα, χελιδών,*
καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφῶς,
κωβιός, ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς.

Athenaeus VII p. 322 d: *Ἔφιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ τούτων Θύννου κτλ.* Cfr. Mnesimachum in Hippotropho. Vs. 2 libri *κεφαλῆς πέρκης,* quod correxi. Casaubonus *κέφαλος πέρκη.* Vs. 3 *σαῦρος* Dindorfius pro *σαυρός.* Quod ante *φυκὶς* in libris legitur *φυκία* vel *φυαία* delevit Villebrunius. Pro *βρίγκος* Mnesimachus *βρίγχος.* Vs. 4—7 a *μύλλος* usque ad *ὀρφῶς* habet etiam Mnesimachus. Vs. 5 Mnesimachus *θρῆττα.* Vs. 7 libri *πουλυπόδιον.*

II (3, 330) 13

*Καὶ μετὰ δεῖπνον κόκκος * *
*ἐρέβινθος * * * κύαμος,*
χόνδρος, τυρός,
μέλι, σησαμίδες, βράχος, βρυγμός,
5 *μνοῦς, πυραμίδες, μῆλον, κάρυον,*
γάλα, κανναβίδες, κόγχαι, χυλός,
Διὸς ἐγκέφαλος.

ᾠῶν ἑκατόμβη. πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν.
5 ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ' εἴχομεν·
καὶ γὰρ παραμασύντας τινὰς παραβόσκομεν.

Athenaeus XIV p. 642 e de τράγημα disserens: Ἄ
Ἐφήβοις Χόνδρος κτλ. Vs. 1 emendavit Iacobsius: li
τ' εἰσῆλθε. Vs. 2 φοινικίνου apud Athen. I p. 29 d: φ
(sic) δὲ οἴνου μέμνηται καὶ Ἔφιππος — φοινικίνου
ὑπανεῴγνυτο, et Eustathium ad Odyss. II 290 p. 1445
γοῦν "οἴνου φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο" οὐ πά
ἀγγεῖον τὸν βῖκον εἶναι δηλοῖ. Libri φοινίκου. Ca
utroque loco voluit φοινικικοῦ, quod ferri non potes
eodem versu legitur ὑπανεῴγνυτο praeter Athen. p. 64
buit C et Eustathius. Libri ὑπανεώγνυται. Vs. 3 libri
ἴτρια habent: abest εἶτ' apud Athen. II p. 58 a, ubi
quartus fragmenti versus omisso fabulae titulo iterum
Tum τραγήμαθ' ἧκε debetur Porsono. Vulgo τραγήμα
legitur: τραγήματα sine θῆκε altero loco Athenaeu
Vs. 5 ante Schweighaeuserum ἐκμασώμεθ'. Ibid. pro οἱ
δρικῶς Dobraeus tentat εὖ τε κἀνδρικῶς. Vs. 6 libri
σύλτας. Correxit Casaubonus.

9 II (3, 328)

Οὐ κύλικας ἐπὶ τὰ δεῖπνα Χαιρήμων φέρει;
οὐ κυμβίοισι πεπολέμηκ' Εὐριπίδης;

Athenaeus XI p. 482 c: ὅταν δ' Ἔφιππος ἐν Ἀ
λέγῃ Οὐ κύλικας — Εὐριπίδης; οὐ τὸν τραγικὸν λέγε
τήν, ἀλλά τινα ὁμώνυμον αὐτῷ ἤτοι φίλοινόν τινα ἢ

Athenaeus X p. 423 d: *πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερον.* — *Ἔφιππος Ἐφήβοις Φιάλην ἑκατέρᾳ κτλ.* Cod. B *ἑκάτερα.*

K I P K H

(3, 329) 11

Οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολύ
ὑδαρῆ. Β. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.
Δ. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πίει; τί φής;

Athenaeus X p. 430 f de variis vinum miscendi generibus disserens: *Ἔφιππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας Οἶνον κτλ.* Vs. 1 super *οἶνον* C *οἴνου.* Pro *πολὺ* VL *πολύν.* Vs. 2 *ὑδαρῆ* CVL *ὑδαρην* (sic) A *ὑδαρῆν* CP *ὕδαρυν* B. Vs. 3 *πίει* Dindorfius pro *πίῃ.*

K Y Δ Ω N

I (3, 329. 330) 12

Θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,
ῥίνης, γόγγρου, κεφάλου, πέρκης,
σαῦρος, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
κόκκυξ, φάγρος, μύλλος, λεβίας,
5 *σπάρος, αἰολίας, θρίττα, χελιδών,*
καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφῶς,
κωβιός, ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς.

Athenaeus VII p. 322 d: *Ἔφιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ τούτων Θύννου κτλ.* Cfr. Mnesimachum in Hippobrycho. Vs. 2 libri *κεφαλῆς πέρκης,* quod correxi. Casaubonus *κέφαλος πέρκη.* Vs. 3 *σαῦρος* Dindorfius pro *σαυρός.* Quod mox *φυκὶς* in libris legitur *φυκία* vel *φυαία* delevit Villebrunius. Pro *βρίγκος* Mnesimachus *βρίγχος.* Vs. 4—7 a *μύλλος* usque ad *ὀρφώς* habet etiam Mnesimachus. Vs. 5 Mnesimachus *θρᾶττα.* Vs. 7 libri *πουλυπόδιον.*

II (3, 330) 13

*Καὶ μετὰ δεῖπνον κόκκος * *
*ἐρέβινθος * * * κύαμος,*
χόνδρος, τυρός,
μέλι, σησαμίδες, βράχος, βρυγμός,
5 *μνοῦς, πυραμίδες, μῆλον, κάρυον,*
γάλα, κανναβίδες, κόγχαι, χυλός,
Διὸς ἐγκέφαλος.

Athenaeus XIV p. 642 e de mensis secundis disserens: *Ἔφιππος Ἐφήβοις — καὶ ἐν Κύδωνι Καὶ μετὰ δεῖπνον κτλ.* Vs. 1 libri *τὸ δεῖπνον*. Post *κόκκος* forsan excidit *κνίδιος*. Cfr. Eubul. fr. 133. Vs. 2 fortasse supplendum *ἀχράς, βολβός*, quae passim coniunguntur. Vs. 3 pro *τυρὸς* Eustathius *πυρὸς* p. 948 38. Vs. 4 cfr. Athen. p. 646 f: *μνημονεύει αὐτῶν (σησαμίδων) καὶ Ἔφιππος ἐν Κύδωνι.*

N A Y A Γ O Σ

14 (3, 332)

Ἔπειτ' ἀναστὰς εὔστοχος νεανίας
τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις ὑπὸ Πλάτωνα καί
Βρυσωνοθρασυμαχειοληψικερμάτων
πληγεὶς ἀνάγκῃ, ληψιλογομίσθῳ τέχνῃ
5 *συνών τις, οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν,*
εὖ μὲν μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα,
εὖ δ' ὑποκαθιεὶς ἄτομα πώγωνος βάθη,
εὖ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα τιθεὶς ὑπὸ ξυρόν,
κνήμης ἱμάντων ἰσομέτροις ἑλίγμασιν,
10 *ὄγκῳ τε χλανίδος εὖ τεθωρακισμένος,*
σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικαθεὶς βακτηρίᾳ
ἀλλότριον, οὐκ οἰκεῖον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ἔλεξεν "Ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός."

Athenaeus XI p. 509 c: *Ἔφιππος ἐν Ναυαγῷ Πλάτωνά τε αὐτὸν καὶ τῶν γνωρίμων τινὰς κεκωμῴδηκεν ὡς καὶ ἐπ' ἀργυρίῳ συκοφαντοῦντας, ἐμφαίνων ὅτι καὶ πολυτελῶς ἠσκοῦντο*

itiam indicavit verbis εὖ δὲ περιδούμενος ἄρθρα. Quae vera se non dubito. Vs. 9 ἱμάντων B ἱμάτωνι P ἱματίων VL.

ΟΜΟΙΟΙ Η ΟΒΕΛΙΑΦΟΡΟΙ

I (3, 334) 15

Ἀλλ' ἀγόρασον εὐτελῶς·
ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι. *B.* φράζε δή ποτε.
A. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως. ὅ τι ἂν ᾖ,
ὁσίας ἕνεκ' ἀρκεῖ. τευθίδια, σηπίδια,
5 κἂν κάραβός τις ᾖ λαβεῖν, εἷς ἀρκέσει
ἢ δύ' ἐπὶ τὴν τράπεζαν. ἐγχελύδια
θήβηθεν ἐνίοτ' ἔρχεθ', ἓν τούτων λαβέ,
ἀλεκτρυόνιον, φάττιον, περδίκιον,
τοιαῦτα. δασύπους ἄν τις εἰσέλθῃ, φέρε.
10 *B.* ὡς μικρολόγος εἶ. *A.* σὺ δέ γε λίαν πολυτελής.
πάντως κρέ' ἡμῖν ἐστι. *B.* πότερ' ἔπεμψέ τις;
A. οὐκ ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνή. *B.* τὸ μοσχίον
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

Athenaeus VIII p. 359 a: ἥδιστος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῷ τῷ ποιητῇ (praecessit Ephippi ecloga ex Philyra) ἐν τοῖς ελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρύνων ἅπαντα τὰ περὶ τὴν ωνίαν καὶ λέγων ὧδε Ἀλλ' ἀγόρασον κτλ. Cfr. simillimos sus ex Nicostrati Antyllo Fragm. 6 et Eubuli Fr. 108. 2 ἅπαν Dindorfius: libri ἅπαντα. Porsonus ἅπαντα γὰρ ἱκάν' ἐ. Tum φράζε δή ποτε VL .φράζει δέ ποτε ABP Dindorfius φράζε δ' ὅ τι ποτέ. Vs. 3 καθαρείως C καθαρίως L. Tum ὅ τι ἂν ᾖ, ὁσίας Casaubonus. V ὅ τι ἂν ὁσίας. ἔστι ἂν ὁσίας. AB ὅ τι ἀνοησίας. P ὅ τι ἀνοσίας. Vs. 4 ed Eubulum ita scriptus est, ὁσίας ἕνεκα, σηπίδι' ἢ τευθίδια. 6 ἢ δύ' Iacobsius. VL ἡδύγ'. ABP ἡδύ. Tum ἐγχελύδια B. ego ἐγχελίδια. Vs. 7 pro Θήβηθεν ante Palmerium legebatur ἔφη μέν. Tum libri ἔρχεται ἐκ τούτων, quod emendavi. 9 Bergkius τοσαῦτα. Ibid. ἂν ἐπέλθῃ τις Dindorfius. Vulgo ἐν τις ἐπέλθῃ. Sequutus sum Porsonum, nisi quod is ἢν scripsit. Vs. 10 δέ γε pro λέγε Scaliger. Ibid. B πολυτελές. 11 κρέα L κρὲς APV. Vs 12 ἔθυσεν ἡ Scaliger. Vulgo ἐθύς ἔνη. Vs. 13 attigit iterum Athenaeus p. 359 d: εἴπατέ τινι ἐννοίᾳ ὁ Ἔφιππος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη Τὸ ωρίαν τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν. ἐγὼ γὰρ οἴομαι ωρίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν. καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη διακὴν εἶναι λεγομένην ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος

23 III (3, 339)

Ὡς σκαιὸς εἶ κἄγροικος αἰσχροεπῶν· ἔα,
ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς.

Athenaeus XIII p. 571 a: *ὡς σκαιὸς — φορεῖς, κατὰ τὴν Ἐφίππου Φιλύραν.* In his *ἔα, ἐπαρίστερ'* scripsit Dindorfius. *ἔ' ἀπαριστερᾶ* B *ἔἀπ' ἀριστερὸς* P *ἐπαρίστερα* A *ἐπαρίστερος* VL Iacobsius *αἰσχροεπῶν ἀεί· ἐπαρίστερ' ἐν τῷ κτλ.*

EX INCERTIS FABVLIS

24. 25 I II (3, 339)

Φιλῶ γε πράμνιον οἶνον Λέσβιον.
Πολλὴ δὲ Λεσβία σταγὼν ἐκπίνεται.

Athenaeus I p. 28 f de Lesbio vino: *Ἔφιππος Φιλῶ γε κτλ.* Vs. 1 forsan *φιλῶ γέ τοι πράμνειον.* Vs. 3 *ἄγαν,* quod libri post *ἐκπίνεται* inferunt, fortasse e sequente Antiphanis nomine ortum est.

26 III (3, 340)

Κάρυα, ῥόας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα,
σταμνάριά τ' οἴνου μικρὰ τοῦ φοινικίνου,
ᾠάρια, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παίγνια.

Athenaeus I p. 29 d: *Φοινικίου δὲ οἴνου μέμνηται καὶ Ἔφιππος Κάρυα — φοινικίνου.* Idem II p. 57 e de ovis disserens: *Ἔφιππος Σταμνάριά τ' οἴνου κτλ.* Vs. 1 ante Dindorfium *ῥοιάς.* Ib. libri *φοινίκια ἕτερα νωγαλίσματα.* Quae correcta sunt ad nornam Antiphanis fragm. 65. Vs. 2 *μικρὰ* a priore loco Athenaei abest. Ibidem *φοινικίνου* scripsi pro

ANAXILAS

ΑΓΡΟΙΚΟΣ

(3, 341) 1

Antiatticista p. 93 18: Ἐπιτριτῶσαι, ὡς ἐπιδευτερῶσαι. Ἀναξίλας Ἀγροίκῳ.

ΑΝΤΙΔΟ···

(3, 341) 2

Antiatticista p. 103 9: Κροταλίζειν ἀντὶ τοῦ κροτεῖν. Ἀναξίλας Ἀντιδο··· De titulo fabulae cfr. Hist. crit. p. 407.

ΑΥΛΗΤΗΣ

I II (3, 341) 3. 4

Ὕδατός τε λακκαίου. Β. παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι
νόμιζ' ὑπάρχειν.
Ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλέ σοι.

Athenaeus III p. 124 f: λακκαίου ὕδατος μνημονεύει Ἀναξίλας ἐν Αὐλητῇ οὕτως Ὕδατος . . . ὑπάρχειν. καὶ πάλιν Ἴσως κτλ. Vs. 1 τουτί γέ σοι] το τε γε σοι B τό τι γε σοι P. Indicavi personarum vices; ὕδατος pendet a superioribus, in quibus δεῖ adfuisse suspicor. Vs. 2 νόμιζ' ὑπάρχειν AB γένοιθ' ὑπάρχειν VL γένοιτο ὑπάρχειν P. Vs. 3 addidi σοι, cuius elementa supersunt in sequentibus verbis Athenaei ὁ Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῶος, in quibus articulus ante Ἀπολλόδωρος praeter Athenaei morem illatus est.

ΒΟΤΡΥΛΙΩΝ

I (3, 342) 5

Οὐκ ἄν γ' ἐμοὶ τουτὶ γένοιτο κεράμινον.

Pollux X 190: Ἡρόδοτος δὲ καὶ κεραμίνην κύλικα ἔφη. καὶ ὁ Ἀναξίλας ἐν Βοτρυλίωνι Οὐκ ἄν γέ μοι τουτὶ γένοιτο κεράμινον. Ita cod. Seb. Vulgo καὶ οὐκ ἂν ἐμοὶ ταυτὶ γένοιτο κεράμινα. Cod. Voss. οὐκ ἄν γε μή που τὶ γένηται. Forsan igitur οὐκ ἂν ἐμοὶ τουτὶ γένηται.

II III (3, 342) 6. 7

Antiatticista p. 113 22: Συνήλικα. Ἀναξίλας Βοτρυλίωνι. Diogenes Laert. III 28: χλευάζει δ' αὐτὸν (Platonem) καὶ Ἀναξίλας ἐν Βοτρυλίωνι καὶ Κίρκῃ καὶ Πλουσίαις.

Γ Λ Α Υ Κ Ο Σ

8 (3, 342)

Pollux IX 29: *οἱ τούτοις (δεκατωνίοις) ἐφεστηκότες, λῶναι, ἐκλογεῖς, δεκατηλύγοι, ὡς Δημοσθένης, ὡς δὲ Ἀνα λας ἐν Γλαύκῳ δεκατῶναι.*

Ε Υ Α Ν Δ Ρ Ι Α

9 (3, 342)

Καὶ τὰς παλαίστρας σοι μὰ τὴν γῆν μὴ σύγε
δῷς, ἀλλ' ἀπόδος. Β. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι.

Athenaeus VI p. 224 a de usu verborum *δοῦναι* et *ἀ: δοῦναι* disserens: *Ἀναξίλας δ' ἐν Εὐανδρίᾳ Καὶ τὰς* Casaubonus pro *παλαίστρας σοι* scribebat *παλάθας ἐμοί.* si recte *παλάθας* coniecit, locum ita refinxerim: *Καὶ τὰς λάθας δώσω. Β. μὰ τὴν γῆν μὴ σύγε —*

Κ Α Λ Υ Ψ Ω

10 I (3, 343)

Ῥύγχος φορῶν ὕειον ᾐσθόμην τότε.

Athenaeus III p. 95 b de voce *ῥύγχος* agens: *Ἀναξίλας ἐν Καλυψοῖ Ῥύγχος φορῶν κτλ.*

11 II (3, 343)

Παραγεύσεταί σοι πρῶτον ἡ γραῦς τοῦ ποτοῦ.

Athenaeus IV p. 171 f: *Ἀναξίλας δ' ἐν Καλυψοῖ φη Παραγεύσεται κτλ.*

Κ Ι Ρ Κ Η

12 I (3, 343)

[redacted]

Athenaeus III p. 95 b vocis *ῥύγχος* exempla afferens: *Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ Δεινὸν μὲν γὰρ κτλ.* Forsan *Κνησία* scribendum.

III (3, 344) 14

Diogenes Laert. III 28: *χλευάζει δ' αὐτὸν* (Platonem) *καὶ Ἀναξίλας ἐν Βοτρυλίωνι καὶ Κίρκῃ καὶ Πλουσίαις.*

ΛΥΡΟΠΟΙΟΣ

I (3, 345) 15

Ξανθοῖς τε μύροις χρῶτα λιπαίνων,
χλανίδας θ' ἕλκων, βλαύτας σύρων,
βολβοὺς τρώγων, τυροὺς κάπτων,
ᾠὰ κολάπτων, κήρυκας ἔχων,
Χῖον πίνων, καὶ πρὸς τούτοις
ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν
Ἐφεσήια γράμματα καλά.

Athenaeus XII p. 548 c: *διὸ πρεπόντως ἄν τις εἴποι τῷ σοφῷ τούτῳ φιλοσόφῳ* (Anaxarchum dicit) *τὰ ἐκ τοῦ Ἀναξίλα Λυροποιοῦ Ξανθοῖς κτλ.*

II (3, 345) 16

Ἐγὼ δὲ βαρβίτους τριχόρδους, πηκτίδας,
κιθάρας, λύρας, σκινδαψὸν ἐξηρτυόμαν.

Athenaeus IV p. 183 b: *μνημονεύει δ' αὐτοῦ (τοῦ σκινδαψοῦ) — καὶ Ἀναξίλας ἐν Λυροποιῷ Ἐγὼ δὲ κτλ.* Vs. 1 fortasse post *βαρβίτους* distinguendum, ut *τρίχορδοι* substantivum sit: quamquam legitimam formam *τὸ τρίχορδον* esse scio. Itaque malim *τρίχορδον*. Vs. 2 *σκινδαψούς* ante Bernhardium Eratosth. p. 139. Pro *ἐξηρτυόμαν* nescio an praestet *ἐξήρτυον ἄν*. Bernhardius *ἐξηρτυόμην*.

III (3, 346) 17

Πῶς ἔχεις; ὡς ἰσχνὸς εἶ;
Β. ἀπόλλυμαι. τρέφω γὰρ ἐν ἀγρῷ χωρίον.

Stobaeus Floril. LVII 4 cum lemmate *Ἀναξιλάου ἐκ Λυροποιοῦ.* Vs. 1 *παῖς* pro *πῶς* A *ὡς* Trinc. Ibid. *ἰσχνὸς* Valckenarius pro *ἴσχανος*.

IV (3, 346) 18

Ἐν τοῖς βαλανείοις οὐ τίθεται λουτήρια.

Pollux VII 167: *Ἀναξίλας δὲ οὕτως (λουτήρια) ὀνομάζει τοὺς νῦν λουτῆρας ἐν Λουτροποιῷ λέγων Ἐν τοῖς κτλ.* Deest

ο ἐν, quod suppletum ex X 46: ἐπὶ δὲ τῶν νῦν
κξίλας ἐν Λουτροποιῷ Ἐν τοῖς βαλανείοις οὐ
ιτήρια. Cfr. Hist. crit. p. 408.

ΜΑΓΕΙΡΟΙ

(3, 346)

Τῶν Αἰσχύλου πολὺ μᾶλλον εἶναί μοι δοκεῖ
ἰχθύδι ὀπτᾶν. Β. τί σὺ λέγεις; ἰχθύδια;
συσσίτιον μέλλεις νοσηλεύειν; ὅσον
ἀκροκώλι ἕψειν ἐστί, ῥύγχη, πόδας.

Athenaeus III p. 95 a: *ποδῶν δὲ καὶ ὠτίων, ἔτι δ*
Ἄλεξις (μνημονεύει) — Ἀναξίλας Μαγείροις Τῶν
κτλ. Vs. 1 Dobraeus *πολὺ μεῖζον*, quod verum videtu
libri *ἕψειν*. Ib. *ἐστὶ* omittunt BP. Suspiceris *ἀκροκώ*
ἐστὶ κρεῖττον, ῥυγχία, | πόδας. Cfr. Theophilus Pan
ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας τέτταρας ὑείους.

ΜΟΝΟΤΡΟΠΟΣ

20 (3, 347)

Τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

Athenaeus VII p. 307 c: *Ἀναξίλας ἐν Μονοτρόπῳ*
τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ διαβάλλων φησί Τω
κτλ. Idem locus VIII p. 342 d.

ΝΕΟΤΤΙΣ

21 I (3, 347. 348)

Ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησε πώποτε,
οὗ γένος τίς ἂν δύναιτο παρανομώτερον φράσ
τίς γὰρ ἢ δράκαιν' ἄμικτος, ἢ Χίμαιρα πύρπ
ἢ Χάρυβδις, ἢ τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύν
5 *Σφίγξ, ὕδρα, λέαιν', ἔχιδνα, πτηνά θ' Ἅρπυ*
εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται τοῦ καταπτύστου γέ
οὐκ ἔνεσθ', αὗται δ' ἁπάντων ὑπερέχουσι
ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς πρῶτα μὲν τὴν
ἥτις ὥσπερ ἡ Χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαι
10 *εἷς μόνος δ' ἱππεύς τις αὐτῆς τὸν βίον π*
πάντα τὰ σκεύη γὰρ ἕλκων ᾤχετ' ἐκ τῆς
οἱ Σινώπη δ' αὖ συνόντες οὐχ ὕδρᾳ σύνε
γραῦς μὲν αὕτη, παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθ
ὥστ' ἀπαλλαγεῖσι ταύτης ἐστὶ διπλάσιο

5 ἡ δὲ Νάννιον τί νυνὶ διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ;
οὐ δύ' ἀποπνίξασ' ἑταίρους τὸν τρίτον θηρεύεται
ἔτι λαβεῖν; ἀλλ' ἐξέπαισε πορθμὶς ἐλατίνῳ πλάτῃ.
ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ,
τόν τε ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ' αὐτῷ σκάφει;
10 ἡ Θεανὼ δ' οὐχὶ Σειρήν ἐστιν ἀποτετιλμένη;
βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός, τὰ σκέλη δὲ κοψίχου.
Σφίγγα Θηβαίαν δὲ πάσας ἔστι τὰς πόρνας καλεῖν,
αἳ λαλοῦσ' ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' ἐν αἰνιγμοῖς τισιν,
ὡς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἡδέως.
15 εἶτα τετράπους μοι γένοιτο, φησί, τήνπρος ἢ θρόνος·
εἶτα δὴ τρίπους τις, εἶτα, φησί, παιδίσκη δίπους.
εἶθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθὺς ὥσπερ Οἰδίπους,
οὐδ' ἰδεῖν δόξας ἐκείνην, σώζεται δ' ἄκων μόνος.
οἱ δ' ἐρᾶσθαι προσδοκῶντες εὐθὺς εἰσιν ἠρμένοι,
20 καὶ φέρονθ' ὑψοῦ πρὸς αἴθραν. συντεμόντι δ' οὐδὲ ἓν
ἔσθ' ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θηρί' ἐξωλέστερον.

Athenaeus XIII p. 558 a: Ἀναξίλας δ' ἐν Νεοττίδι φησίν ὅστις κτλ. Ex Athenaeo partem loci inde a vs. 1—8 repetiit Eustathius ad Hom. p. 1714 38 sqq. In fine eius versus, qui primum versum praecedebat, fuisse videtur ὡς τρισάθλιος vel simile quid. Vs. 2 οὔ Wyttenbachius, οὐ PVL et Eustathius. τίς om. C et epit. Hoesch. et Eustath. παρανομώτερον Grotius, libri παρανομώτατον. Vs. 3 τίς Grotius; vulgo τί. Ibid. vulgo πυρπνόος, Eustathius πύρπνος. Vs. 8 Πλάγονα C. Vs. 10 μόνος δ' ABC μόνος δὲ C δὲ μόνος PVL. Vs. 14 ὥστ' ἀπαλλαγεῖσι ταύτης Dobraeus, libri ὡς τὰ πολλά γ' εἰσὶ ταύτης. Vs. 15 Νάννιον τί AB et epit. Hoesch. Ναννὼ τί VL Ναννὼ... τί P. Tum νυνὶ Iacobsius. νῦν PVL, om. B νῦν δὴ Grotius. δὴ νῦν Porsonus. Vs. 17 ἐξέπεσε ante Casaubonum. Vs. 23 λαλοῦσ' L λαβοῦσ' ABPV λαβοῦσαι C ἀλλ' ἐν AC ἐν om. BPVL αἰνιγμοῖς BC αἰνίγμασιν PVL. Post vs. 24 nescio an aliquid exciderit. Vs. 25 et 26 adscripsi ut leguntur in ABC "qui non nisi uno verbo inter se differunt. nam τὴν πρὸς scriptum a B, τήνπρος in A, σκίμπους in C, quae perinde corrupta." Dindorfius. Pro τήνπρος Hermannus κλισμός. Dobraeus, εἶτά σοι σκίμπους γένοιτο, φησί, τετράπους ἢ θρόνος. Vs. 27 εἶτα B. Tum libri ὥσπερ γ' omisso Οἰδίπους. Emendavit Grotius. Vs. 28 Iacobsius μόλις, quod nec ipsum necessarium. Vs. 29 προσδοκῶντες ABC προσδοκοῦντες PVL.

22 II (3, 350)

Ἐὰν δέ τις μέτρια λέγουσα . . . .
τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῇ πρὸς χάριν,
ἐκ τῆς ἑταιρίας ἑταίρα τοὔνομα
προσηγορεύθη· καὶ σὺ νῦν οὐχ ὡς λέγεις
πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις
ἐληλυθώς· ἆρ' ὡς ἀληθῶς ἐστι γοῦν
ἁπλῆ τις; Β. ἀστεία μὲν οὖν, νὴ τὸν Δία.

Athenaeus XIII p. 572 b: *Ἀναξίλας Νεοττίδι Ἐὰν* :
Vs. 1 C *λέγουσι.* Vs. 2 epit. Hoesch. *δυναμένοις.* Pro *τι*
B *τινός.* Vs. 3 *ἑταίρας* PV. Malim *ἑταιρείας.* Vs. 6 *ἆρ'*
Schweighaeuseri editio. *ἄρ' ὡς* VL *ἄρα οὐκ* P, qui *ὡς* de
οὐκ in margine habet. Dindorfius. Non credo locum persa
tum esse.

N H P E Y Σ

23 (3, 351)

Καί τοι πολύ γ' ἔσθ' ἥδιον· οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἔπινον ἂν τρὶς ὕδατος, οἴνου δ' ἓν μόνον.

Athenaeus X p. 426 c de variis vini miscendi generibus
serens: *διὸ καὶ Ἀναξίλας ἐν Νηρεῖ ἔφη Καί τοι κτλ.* V
ἂν addidit Porsonus. Tum *τρὶς* AB *τρεῖς* VL.

O P N I Θ O K O M O I

24 (3, 351)

Καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις τιθασὸς οἰμώζων ταῶς.

Athenaeus XIV p. 655 a: *Ἀναξίλαος Ὀρνιθοκόμοις*
πρὸς κτλ. Pro *τιθασὸς* AP *τίθασος*

II (3, 352) 26

Diogenes Laert. III 28: *χλευάζει δ' αὐτὸν* (Platonem) *καὶ Ἀναξίλας ἐν Βοτρυλίωνι καὶ Κίρκῃ καὶ Πλουσίαις* (sic).

ΥΑΚΙΝΘΟΣ ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ

I (3, 352) 27

Ἡ μουσικὴ δ' ὥσπερ Λιβύη πρὸς τῶν θεῶν
ἀεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον
τίκτει.

Athenaeus XIV p. 623 e: *διόπερ καὶ Ἀναξίλας ἐν Ὑακίνθῳ φησίν Ἡ μουσικὴ κτλ.* Ex Athenaeo repetiit Eustathius ad Hom. p. 1422 57. Vs. 2 libri *τίκτει θηρίον.* Correxit Morellus ad Dion. Chrys. vol. II p. 572 Rsk.

II III (3, 352) 28. 29

Ἐγὼ δ' ἰὼν ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω.
Σκεύαζε, παῖ, τοὐψάριον ἡμῖν.

Athenaeus IX p. 385 e: *Ἀναξίλας Ὑακίνθῳ πορνοβοσκῷ Ἐγὼ — ἀγοράσω. καὶ μετ' ὀλίγα Σκεύαζε κτλ.* Vs. 1 *δ' ἰὼν* Porsonus. *δίων* A *διὼν* P *δι' ὢν* VL.

ΧΑΡΙΤΕΣ

(3, 353) 30

Οὐκ ἐτὸς ἐρωτῶσίν με προσιόντες τινές,
ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει
ἔλαττον, ἢ δειπνοῦσιν ἀμφότεροι συχνά;

Athenaeus X p. 416 e: *κἀν Χάρισι δὲ Κραναόν τινα συγκαταλέγει οὕτως αὐτῷ* (Ctesiae helluoni) *Οὐκ ἐτὸς κτλ.* Vs. 1 ante Dindorfium legebatur *ἐρωτῶσι προσιόντες.*

ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ

(3, 353) 31

Ἤδη σχεδόν τι πάντα σοι· πλὴν Κτησίου . . .
δείπνου γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχήν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος.

Athenaeus X p. 416 d: *Ἀναξίλας δὲ ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου τινὸς διαλεγόμενος ἐν Χρυσοχόῳ δράματί φησιν Ἤδη κτλ.* Vs. 1 *τι* Dindorfius ex B. Vulgo *τοι.* Distinxi post *σοι* et indicavi lacunam.

Ω Ρ Α Ι

32 (3, 353)

Photius p. 244 23. *Μᾶλλον μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ ἀεὶ καὶ μᾶλλον — Ἀναξίλας Ὥραις, Ἄλεξις Πεζονίκῃ.* Eadem Suidas.

EX INCERTIS FABVLIS

33 I (3, 353)

Οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας
σκώληκες. εἰς οὖν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον
εἰσδύς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος,
ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν.
ἔπειθ' ὁ μὲν λέμμ' ἐστίν, ὁ δ' ἕτερον δάκνει.

Athenaeus VI p. 254 c: *οἱ (κόλακες) ζῶντας ἔτι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν κατεσθίουσι. φησὶ γοῦν καὶ Ἀναξίλας Οἱ κόλακες κτλ.* Hinc petiit Eustathius p. 952 51. Vs. 1 *οἱ* C et Eustathius. PVL *ἔνιοι.* In litteris *ενι* Dindorfius fabulae nomen latere suspicatur, veluti *ἐν Νηρεῖ.* Ipse suspicabar *ἐν Ἰοῖ.* Vs. 2 pro *οὖν* B *οὕς.* Vs. 3 P *δύς.* Vs. 5 *ἕτερον δάκνει* Casaubonus. Libri *ἑτεροδακνεῖ.*

34 II (3, 354)

Ἀπιστότερος εἶ τῶν κοχλιῶν πολλῷ πάνυ,
οἳ περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας.

Athenaeus II p. 63 a: *Ἡσίοδος δὲ τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ. καὶ Ἀναξίλας δὲ Ἀπιστότερος κτλ.*

35 III (3, 354)

Τὰ δὲ σφύρ' ᾤδει μᾶλλον ἢ σικυὸς πέπων.

Athenaeus II p. 68 d: *Ἀναξίλας Τὰ δὲ σφύρ' ᾤδει κτλ.*

[redacted]

ἐπὶ τοῦ ἱματίου μέλανος, ὡς τὸ Φέρ' αὖ τανύσας, ἀλλ' ἐστὶ πενθηρὸν πάνυ. οὕτω γὰρ ἔφη Ἀναξίλας. Correxi iam olim Quaest. scen. III p. 34, firmante nunc Herodiano apud Cramerum Anecd. Ox. III p. 294.

VI (3, 355) 38

Τὴν Ἑκτόρειον τὴν ἐφίμερον κόμην.

Pollux II 29: *ἐκαλεῖτο δέ τις κουρὰ καὶ Ἑκτόρειος κόμη, περὶ ἧς φησιν Ἀναξίλαος Τὴν Ἑκτόρειον τὴν ἐφήμερον κόμην, ἣν Τίμαιος προεστάλθαι μὲν περὶ τὸ μέτωπον λέγει, περικεχύσθαι δὲ τῷ τραχήλῳ.*

VII (3, 355) 39

Ἡμεῖς δέ γε κτενίζομεν Τελέσιππον οἰκόσιτον.

Pollux II 34: *καὶ διεκτενισμένοι μὲν εἴρηκεν Ἀρχίλοχος, καὶ Ἀναξίλαος* (Falckenb. *Ἀναξίλας*) *Ἡμεῖς δέ γε κτλ.*

VIII (3, 355) 40

Athenaeus XI p. 784 a: *Ἀργυρίς. εἶδος ποτηρίου οὐ μόνον ἐξ ἀργύρου. Ἀναξίλας καὶ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν.* Hinc petiit Eustathius ad Iliad. p. 1205 54.

IX—XII (3, 355) 41—44

Etymol. M. p. 794 19: *φιλοδεσποτεύομαι. οὕτως Ἀναξίλας.* Eadem Photius p. 648 3. Pollux II 27: *καὶ παρὰ Ἀναξίλᾳ ἐβοστρύχιζον.* Suidas et Grammat. Bekk. p. 408 9: *Ἀντίκρισις: ἀντὶ τοῦ ἀπόκρισις. οὕτως Ἀναξίλας.* Idem *Ψηλαφίζει: ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾷ. οὕτως Ἀναξίλας.*

ARISTOPHON

ΒΑΒΙΑΣ

(3, 356) 1

Σαφὴς ὁ χειμὼν ἐστι· τῆς πενίας λύχνος
ἅπαντα φαίνει τὰ κακὰ καὶ τὰ δυσχερῆ.

Stobaeus Floril. XCVI 19 in titulo de paupertate, cum lemmate *Ἀριστοφῶντος Βαβίου.* Vs. 1 ante Grotium *ὁ λύχνος.* Gaisfordus, *ὁ τῆς πενίας λύχνος.* Forsan *χειμὼν ἐστιν· ἡ πενία λύχνος κτλ.* ut paupertas lucernae instar omnia mala manifestare dicatur.

ΔΙΔΥΜΟΙ Η ΠΥΡΑΥΝΟΣ

2 (3, 356)

Ἔπειθ' ἡπάτια καὶ νῆστίν τινα
προσέθηκεν, οἶμαι, πεντέχαλκον προσλαβών.

Pollux IX 70: καὶ πεντέχαλκον δὲ τοὺς πέντε χαλκοῦς ὠνομασμένους εὕρομεν ἐν τοῖς Ἀριστοφῶντος Διδύμοις ἢ Πυραύνῳ Ἔπειθ' ἡπάτια κτλ. Vulgo συλλαβών. Duo codices προσλαβών.

ΙΑΤΡΟΣ

3 I (3, 357)

Βούλομαι δ' αὐτῷ προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους.
ἄν τις ἑστιᾷ, πάρειμι πρῶτος, ὥστ' ἤδη πάλαι
. . . ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον
τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον Ἀργεῖόν μ' ὁρᾶν.
5 προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός· ἀναβῆναί τι πρός
κλιμάκιον . . Καπανεύς, ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων,
κονδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών, τοὺς καλοὺς πειρᾶν καπνός.

Athenaeus VI p. 238 b de parasitis disserens: Ἀριστοφῶν δ' ἐν Ἰατρῷ φησι Βούλομαι κτλ. Vs. 1 Schweighaeuserus αὐτός. Vs. 3 Grotius addidit παρὰ νέων. Vs. 4 Ἀργεῖον Grotius: libri αὐταργεῖον, ἀνταργεῖον et αὐτάργειον. Vs. 5 προσβαλεῖν Grotius. Vulgo προσβαίνειν. AP προσβάδην. Vs. 5 et 6 Eustathius p. 1951 40 ἀναβῆναι πρὸς κλιμάκιόν εἰμι Καππανεύς (sic). Vs. 7 Schweighaeuserus κονδύλοις πλήττειν.

4 II (3, 358)

[redacted]

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

(3, 359) 6

Αἰσχρὸν γενέσθαι πτωχὸν ἀσθενῆ θ' ἅμα.

Stobaeus Floril. XCVI 21 cum lemmate Ἀριστοφῶντος. Ita e Trincavellus. At cod. A τοῦ αὐτοῦ Παρακαταθήκης. Ita andri fuerit, cuius proxime locus praecedit.

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ

(3, 359) 7

Καὶ μὴν διέφθαρταί γε τοὔψον παντελῶς·
κλεῖδες μὲν ὀπταὶ δύο παρεσκευασμέναι.
Β. αἷς τὰς θύρας κλείουσιν; Α. οὔ· θύννου μὲν οὖν.
Β. σεμνὸν τὸ βρῶμα. Α. καὶ τρίτη Λακωνική.

Athenaeus VII p. 303 a: ἐπῄνουν δὲ τῶν θύννων καὶ τὰς θας καλουμένας, ὡς Ἀριστοφῶν ἐν Πειρίθῳ Καὶ μὴν κτλ. Athenaeo profecit Eustath. p. 1108 21. Vs. 3 scripsi κλεί-ν; οὔ· θύννου. Libri κλείουσι; θύννου. Iacobsius et Dindus κλείουσι; τοῦ θύννου.

ΠΛΑΤΩΝ

(3, 360) 8

Ἐν ἡμέραις τρισίν
ἰσχνότερον αὐτὸν ἀποφανῶ Φιλιππίδου.
Β. οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖς;

Athenaeus XII p. 552 e de Philippidis macilentia disserens: στοφῶν Πλάτωνι Ἐν ἡμέραις κτλ. Cfr. Eustath. p. 1646 16. 1 et 2 libri ἐν ἡμέραις αὐτὸν τρισὶν ἰσχνότερον ἀποφανῶ. exit Porsonus. Vs. 3 ὀλίγαις ἡμέραις?

ΠΥΘΑΓΟΡΙΣΤΗΣ

I (3, 360. 361) 9

Πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἓν
νόμιζ' ὁρᾶν Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην.
ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος, ἀπολαῦσαι θύμων
λαχάνων τε κάμπη, πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος,
5 ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος,
πνῖγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν
τέττιξ, ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι μήθ' ὁρᾶν
κονιορτός, ἀνυπόδητος ὀρθρου περιπατεῖν
γέρανος, καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς.

Athenaeus VI p. 238 c de parasitis agens: *κἀν Πυθαγοριστῇ δέ φησι Πρὸς μὲν τὸ πεινῆν κτλ.* Inde a tertio versu locum ex Athenaeo repetivit Eustathius p. 1951 41. Vs. 6 B *λαλεῖν τε.* Vs. 7 libri *μήτε ὁρᾶν.*

10 II (3, 361)

Εἶτ' οὐ δικαίως ἔστ' ἀπεψηφισμένος
ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' εἰκότως τ' Ἔρως;
ἐτάραττε κἀκείνους γὰρ ἐμβάλλων στάσεις,
ὅτ' ἦν μετ' αὐτῶν· ὡς δὲ λίαν ἦν θρασύς
5 *καὶ σοβαρός, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερά,*
ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν,
δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν ὡς ἡμᾶς κάτω,
τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε τῇ Νίκῃ φορεῖν
ἔδοσαν, περιφανὲς σκῦλον ἀπὸ τῶν πολεμίων.

Athenaeus XIII p. 563 b de Amore disserens: *Ἀριστοφῶν δ' ἐν Πυθαγοριστῇ Εἶτ' οὐ δικαίως κτλ.* Versu secundo *τε* post *εἰκότως* addidit Porsonus. Respicit locum Eustathius ad Hom. p. 880 5 et p. 987 22. Vs. 9 *τοῦ πολεμίου* Eustathius.

11 III (3, 362)

Πρὸς τῶν θεῶν οἰόμεθα, τοὺς πάλαι ποτέ
τοὺς Πυθαγοριστὰς γενομένους οὕτως ῥυπᾶν
ἑκόντας, ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως;
οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ·
5 *ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἕν,*
τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὑρόντες καλήν

[redacted]

τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν· μόνοισι γάρ
τούτοισι τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη,
5 δι' εὐσέβειαν. Β. εὐχερῆ θεὸν λέγεις,
εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἥδεται ξυνών . . .
Ἐσθίουσι δέ
λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ·
φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνα τήν τ' ἀλουσίαν
10 οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων.

Diogenes Laert. VIII 38: Ἀριστοφῶν Πυθαγοριστῇ Ἔφη τε — ἥδεται ξυνών. Ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ Ἐσθίουσι κτλ. Eadem leguntur apud Suidam s. v. Πυθαγόρας, qui Diogenem exscripsit. Vs. 1 ἔφη τε abest apud Suidam. Idem pro τῶν κάτω habet αὐτῶν κάτω. Vs. 7 et 8 apud Suidam ita scripti, λάχανά τε γὰρ κατέδονται καὶ πίνουσιν etc., cum superioribus connectuntur. Scripsi autem ἐσθίουσι δὲ pro ἐσθίουσί τε cum Casaubono. Vs. 9 Suidas τρίβωνας, τὴν ἀλουσίαν.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ

(3, 363) 14

Τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα,
ὑπεραφρίζουσαν, τρυφῶσαν, ἴσον ἴσῳ κεκραμένην,
προσφέρων ἔδωκεν, οἶμαι, χρηστότητος οὕνεκα.
εἶτ' ἐλευθέραν ἀφῆκε βαπτίσας ἐρρωμένως.

Athenaeus XI p. 472 c de Thericleis poculis disserens: Ἀριστοφῶν δ' ἐν Φιλωνίδῃ Τοιγαροῦν κτλ.

EX INCERTIS FABVLIS

I (3, 364) 15

Τὸ τέλος ἅπασίν ἐστι τοῖς πτωχοῖσι νύξ·
ἐπισκοτεῖ γὰρ τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ.

Stobaeus Floril. XCVI 23 cum lemmate Ἀριστοφῶντος. Locus forsitan ad Babiam referendus est.

II (3, 364) 16

Athenaeus II p. 63 a: Ἀντιφάνης δὲ διὰ τοῦ π φησὶν ἀσπάραγον — Ἀριστοφῶν Κάπταριν, βληχώ, θύμον, ἀσπάραγον, πίτταν, ῥάμνον, σφάκελον, τύμπανον. Pro πίτταν Schweighaeuserus γήτιον (γήτειον), Bodaeus ad Theophr. p. 638 πίτυν. Idem Bodaeus pro ῥάμνον coniecit ῥάφανον, σφακόν (σφάκον) pro σφάκελον, πήγανον pro τύμπανον.

EPICRATES

ΑΜΑΖΟΝΕΣ

1 (3, 365)

Δεδειπνάναι γὰρ ἄνδρες εὐκαίρως πάνυ
δοκοῦσί μοι.

Athenaeus X p. 422 f de verbo *δεδειπνάναι* agens: Ἐ
κράτης ὁ Ἀμβρακιώτης — ἐν Ἀμαζόσιν Δεδειπνάναι
Libri *ἄνδρες*.

ΑΝΤΙΛΑΙΣ

2. 3 I II (3, 365. 366)

Τὰς μὲν γὰρ ἄλλας ἔστιν αὐλούσας ἰδεῖν
αὐλητρίδας πάσας Ἀπόλλωνος νόμον,
. . . . . *Διὸς νόμον·*
αὗται δὲ μόνον αὐλοῦσιν Ἡέρακος νόμον . . .
5 *Αὕτη δὲ Λαΐς ἀργός ἐστι καὶ πότις,*
τὸ καθ' ἡμέραν ὁρῶσα πίνειν κἀσθίειν
μόνον· πεπονθέναι δὲ ταὐτά μοι δοκεῖ
τοῖς ἀετοῖς· οὗτοι γὰρ ὅταν ὦσιν νέοι,
ἐκ τῶν ὀρῶν πρόβατ' ἐσθίουσι καὶ λαγώς
10 *μετέωρ' ἀναρπάζοντες ὑπὸ τῆς ἰσχύος·*
ὅταν δὲ γηράσκωσιν ἤδη τότε [θεῶν]
ἐπὶ τοὺς νεὼς ἕζουσι πεινῶντες κακῶς·
κἄπειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας.
καὶ Λαΐς ὀρθῶς γοῦν νομίζοιτ' ἂν τέρας·
15 *αὕτη γὰρ ὁπότ' ἦν μὲν νεοττὸς καὶ νέα,*
ὑπὸ τῶν στατήρων ἦν ἀπηγριωμένη,
εἶδες δ' ἂν αὐτῆς Φαρνάβαζον θᾶττον ἄν.
ἐπεὶ δὲ δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει,
τὰς ἁρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος,
20 *ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾷόν ἐστι καὶ πτύσαι·*
ἐξέρχεταί τε πανταχόσ' ἤδη πιομένη,
δέχεται δὲ καὶ στατῆρα καὶ τριώβολον,
προσίεται δὲ καὶ γέροντα καὶ νέον·
οὕτω δὲ τιθασὸς γέγονεν, ὥστ', ὦ φίλτατε,
25 *τἀργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει.*

Athenaeus XIII p. 570 b: *τῶν οὖν μεγαλομίσθων ἔτα*
ἀποτρέπω σε — διότι Τὰς μὲν ἄλλας — Ἡέρακος κ
Ἐπικράτης φησὶν ἐν Ἀντιλαΐδι. ἐν ᾧ δράματι καὶ περ

πολυθρυλήτου Λαΐδος τάδε λέγει Αὕτη δὲ Λαΐς κτλ. Vs. 1 *γὰρ* addidit Schweighaeuserus. Vs. 3 *Διὸς νόμον* add. AB. Ad vs. 5 cfr. Eustathius ad Odyss. p. 1403 57. Vs. 7 ante Schweighaeuserum *ταῦτα*. Vs. 10 *ὑπὸ* Porsonus pro *ἀπό*. Vs. 11 addidi *θεῶν*. Vs. 15 *ὁππότ' ἦν νεοττὸς* PVL *ὁπότ' οὖν ἦν νεοττὸς* C, qui *γοῦν* in versu praecedenti omittit. Correxit Porsonus. *νεοττὸς καὶ νέα* recte coniungi docent exempla Lobeckii Paral. p. 61. Vs. 18 vulgo *δολιχόν*. Vs. 24 *τιθασὸς γέγονεν* ABC *τιθασσὸς γέγον* PVL *τιθασσὸς* etiam Eustathius ad Odyss. p. 1403 57. Ib. A *φίλταται*, PVL *φίλτατε*.

III (3, 367) 4

Τἀρωτίκ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα παντελῶς
Σαπφοῦς, Μελήτου, Κλεομένους, Λαμυνθίου.

Athenaeus XIII p. 605 e: *κἀγὼ δὲ κατὰ τὴν Ἐπικράτους Ἀντιλαΐδα Τἀρωτίκ' κτλ.* Vs. 1 ante Dobraeum *ἐρωτικὰ μεμάθηκα*. Vs. 2 *Μελήτου* Dobraeus. AB *μέλη τοῦ*. PVL *μέλη ἢ τοῦ*.

ΔΥΣΠΡΑΤΟΣ

(3, 368) 5

Τί γάρ
ἔχθιον ἢ "παῖ παῖ" καλεῖσθαι παρὰ πότον,
καὶ ταῦτ' ἀγενείῳ μειρακυλλίῳ τινί,
ἢ τὴν ἀμίδα φέρειν, ὁρᾶν τε κείμενα
5 *ἄμητας ἡμιβρῶτας ὀρνίθειά τε,*
ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὥς φασιν αἱ γυναῖκες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,
γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον ὃς ἂν φάγῃ
ἡμῶν τι τούτων.

Athenaeus VI p. 262 d: *Ἐπικράτης δ' ἐν Δυσπράτῳ ἀγανακτοῦντα ποιεῖ τινα τῶν οἰκετῶν καὶ λέγοντα Τί γὰρ κτλ.* Partem loci habet Eustath. p. 1885 38. Vs. 4 *ὁρᾶν* usque ad vs. 7 *αἱ γυναῖκες* Epicratem ex Antiphanis *Δυσπράτῳ* sumpsisse adnotavit Athenaeus. Cfr. supra p. 513. Vs. 7 *ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ* Porsonus. B *ὃ δὲ χὀᾶσιν, ποιεῖ*. MS Musei Brit. *ὁ δὲ χοαειν ποιεῖ*. L *ὃς δὲ χοᾶ πίῃ*. V *ὁ δὲ χοαπίη*. Vs. 8. 9 Porsonus transponebat *λάμυρον ἡμῶν ὃς ἂν | φάγῃ τι τούτων*.

ΕΜΠΟΡΟΣ

(3, 369) 6

Ἐπὶ τοῖσδ' ἐγώ
μάγειρος. οὔτε Σικελία καυχήσεται

τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ' ἰχθύων,
οὔτ' Ἦλις, ἔνθα δελφάκων ἐγὼ κρέα
κάλλιστ' ὄπωπα πυρὸς ἀκμαῖς ἠνθισμένα.

Athenaeus XIV p. 655 f: ὀπτῶν δελφάκων δὲ μνημονεύει Ἐπικράτης ἐν Ἐμπόρῳ Ἐπὶ κτλ. Vs. 4 PL οὐ κήλισ'. AV οὐκήλισ'. Correxit Casaubonus.

Χ Ο Ρ Ο Σ

7 (3, 369)

Τελέως μ' ὑπῆλθεν ἡ κατάρατος μαστροπός,
ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἄρτεμιν,
τὰν Φερσέφατταν, ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος,
ὡς πῶλος ἀδμής· ἡ δ' ἄρ' ἦν μυωνία.

Aelianus H. A. XII 10 de murium libidine disserens: καὶ πάλιν παρὰ Ἐπικράτει ἐν τῷ Χορῷ (δρᾶμα δέ ἐστι τῷ Ἐπικράτει τοῦτο)· Τελέως κτλ. Vs. 1 vulgo τελέως δ' ὕμιν ὑπῆλθεν. Pro δ' ὕμιν libri fere δεῖμε, δευμε, δ' εἶμε, δεῖ με δ' δέ με, unus δῦμ. Gesnerus τέλος δ' ὑπῆλθεν. Toupius τέλος δ' ὑπῆλθέ μ'. Pro τελέως libri fere τελείως. Vs. 3 libri Φερέφατταν vel Φαρέφατταν. Fortasse igitur Φερρέφατταν.

EX INCERTIS FABVLIS

8 I (3, 370. 371)

Α. Τί Πλάτων
καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος,
πρὸς τίσι νυνὶ διατρίβουσιν;
ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος
5 διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν;
τάδε μοι πιστῶς, εἴ τι κατειδώς
ἥκεις, λέξον πρὸς τᾶς γᾶς.
Β. ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς·
Παναθηναίοις γὰρ ἰδὼν ἀγέλην
10 μειρακίων
ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημίας
ἤκουσα λόγων ἀφάτων ἀτόπων·
περὶ γὰρ φύσεως ἀφοριζόμενοι
διεχώριζον ζῴων τε βίον
15 δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη.
κἄι' ἐν τούτοις τὴν κολοκύντην
ἐξήταζον τίνος ἐστὶ γένους.
Α. καὶ τί ποτ' ἄρ' ὡρίσαντο καὶ τίνος γένους

εἶναι τὸ φυτόν; δήλωσον, εἰ κάτοισθά τι.
20 Β. πρώτιστα μὲν οὖν πάντες ἀναυδεῖς
τότ' ἐπέστησαν, καὶ κύψαντες
χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον.
κᾆτ' ἐξαίφνης ἔτι κυπτόντων
καὶ ζητούντων τῶν μειρακίων
25 λάχανόν τις ἔφη στρογγύλον εἶναι,
ποίαν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος.
ταῦτα δ' ἀκούων ἰατρός τις
Σικελᾶς ἀπὸ γᾶς καπέπαρδ' αὐτῶν
ὡς ληρούντων.
30 Α. ἦ που δεινῶς ὠργίσθησαν
χλευάζεσθαί τ' ἐβόησαν·
τὸ γὰρ ἐν λέσχαις ταῖσδε τοιαντί
ποιεῖν ἀπρεπές.
Β. οὐδ' ἐμέλησεν τοῖς μειρακίοις·
35 ὁ Πλάτων δὲ παρὼν καὶ μάλα πράως,
οὐδὲν ὀρινθείς, ἐπέταξ' αὐτοῖς
πάλιν . . .
ἀφορίζεσθαι τίνος ἐστὶ γένους·
οἱ δὲ διῄρουν.

Athenaeus II p. 59 c de colocynta disserens: Ἐπικράτης ὁ μῳδιοποιός Τί Πλάτων κτλ. Vs. 3 νυνὶ Porsonus, libri νῦν. Vs. 5 Dindorfius παρὰ τούτοισιν. Vs. 7 Grotius ποτὶ τᾶς γᾶς. Porsonus λέξον φέρε πρὸς γᾶς. Erfurdtus λέξον δὴ πρὸς τᾶς γᾶς. Cobetus Obs. crit. p. 121 πρὸς Ἀθηνᾶς. Malui ἥκεις, λέξον, πρὸς τᾶς γᾶς. Vs. 10 Porsonus τῶν μειρακίων. Magis placeret μειρακίων τῶν ἐν γυμνασίοις. Vs. 11 Dindorfius Ἀκαμείας. Vs. 20 οὖν addidit I. Scaliger. Possis item πρώτιστον. Tulit hunc versum Eustathius p. 864 31. Vs. 23 κᾆτ' ἐξαίφνης Porsonus pro κἀξαίφνης. Vs. 28 κατέπαρδ' Porsonus. Vulgo καπέρδετ'. Vs. 32 τοιαντί scripsi pro τοιαῦτα. Cobetus τοιοῦτόν τι ποιεῖν. ποιεῖν enim in thesi positum οι corripere, in quo licitur. Vs. 33 ἀπρεπὲς Casaubonus. Libri εὐπρεπές. De brevi Ilaba in fine versus anapaestici v. Seidlerum V. D. p. 80. Vs. 37 post πάλιν Porsonus addit ἐξ ἀρχῆς. Emperius Mus. Ren. nov. I p. 460 scribebat ἐπέταξε πάλιν πορδὴν αὐτοῖς ἀφορίζεσθαι.

II (3, 372) 9

Κατάβαλλε τἀκάτια, καὶ κυλίκια
αἶρου τὰ μείζω, κεὐθὺ τοῦ καρχησίου

ἄνελκε τὴν γραῦν, τὴν νέαν τ' ἐπουρίσας
πλήρωσον, εὐτρεπῆ τε τὸν κοντὸν ποιοῦ,
καὶ τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα.

Athenaeus XI p 782 f: ἄκατος ποτήριον ἐοικὸς πλοίῳ. Ἐπικράτης Κατάβαλλε κτλ. Vs. 1 καὶ addidit Iacobsius. Pro κυλίκια requiro κυμβία. Vs. 3 ἐπουρίσας cod. E et Iacobsius. Tum Casaubonus νέαν δ'. Vs. 4 εὐτρεπῆ pro vulgato ἐντρεπῆ praebuit A. Cfr. Valcken. Diatr. p. 235, quo auctore scripsi ποιοῦ pro ποοῦ et vs. 5 κάλως pro κάλους.

10 III (3, 373)

Pollux IV 121: πρωτόβαθρον Ἐπικράτης φησὶν ὁ κωμῳδοδιδάσκαλος. Cod. Falck. Φερεκράτης. V. Pherecratis fragm. 227.

CRATINVS IVNIOR

ΓΙΓΑΝΤΕΣ

1 I (3, 374)

Ἐνθυμεῖσθε τῆς γῆς ὡς γλυκύ
ὄζει, καπνός τ' ἐξέρχετ' εὐωδέστερος.
οἰκεῖ τις ὡς ἔοικεν ἐν τῷ χάσματι
λιβανωτοπώλης ἢ μάγειρος Σικελικός.
[παραπλησίαν ὀσμὴν λέγεις ἀμφοῖν γλυκύς.]

Athenaeus XV p. 661 e: ἐκσεμνύνει δὲ τὴν τέχνην (τὴν μαγειρικὴν) καὶ ὁ νεώτερος Κρατῖνος ἐν τοῖς Γίγασι λέγων Ἐνθυμεῖσθε τῆς γῆς κτλ. Vs. 1 libri ἐνθύμει δέ, quod corr. Vs. 2 Bergkius Comm. p. 277 εὐωδέστατος. Vs. 5 γλυκὺς a C omissum Dindorfius inclusit. Dobraeus fragmentum quarto vers terminat, cetera Athenaeo tribuens: παραπλησίαν ὀσμὴν λέγ (ὁ Κρατῖνος scil.) ἀμφοῖν. καὶ ὁ γλυκὺς Ἀντιφάνης —. Hi enim proxime sequitur locus e Dysprato. Vera haec puto; ita que totum versum inclusi.

2 II (3, 375)

Ὡς σφοδρῶς Αἰγυπτιώδης, Σωχάρης, Πααμύλης.

Hesychius, Πααμύλης: Αἰγύπτιος θεὸς πριαπώδης. Κρατῖνος ὁ νεώτερος Γίγασιν, ὡς σφοδρῶς. ἢ Αἰγυπτιώδης Σόχαρ (cod. σόχαρ . .) Πααμύλης. Correxi ut supra adscripta sunt.

ΘΗΡΑΜΕΝΗΣ

(3, 375) 3

Athenaeus IV p. 177 a: *χρῆσθαι δ' αὐτοῖς (ἐλύμοις αὐλοῖς) καὶ Κυπρίους φησὶ Κρατῖνος ὁ νεώτερος ἐν Θηραμένει.* Ita Schweighaeuserus pro *Θηραμένηι.*

ΟΜΦΑΛΗ

I (3, 375) 4

Πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα
κρεῖττον· μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνοι μέλοι.

Athenaeus XV p. 669 b: *κατὰ γὰρ τὸν νεώτερον Κρατῖνον, ὃς ἐν Ὀμφάλῃ φησί Πίνειν μένοντα κτλ.* Vs. 1 *μάχαι* et *πόνοι* ABPV, *μάχαι* et *πόνου* L, *μάχης* et *πόνου* Porsonus et Schweighaeuserus, *μάχαι* et *πόνος* Bergkius.

II (3, 376) 5

Ὑμεῖς δ' ἐὰν ἱππίσκον ἢ τρίμιτον ἔχητε.

Pollux VII 58: *ἐν δὲ τῇ τοῦ νεωτέρου Κρατίνου Ὀμφάλῃ εἴρηται Ὑμεῖς — ἔχητε, ὡς καὶ ταῦτα εἴδη χιτωνίσκων.*

ΠΥΘΑΓΟΡΙΖΟΥΣΑ

(3, 376) 6

Diogenes Laert. VIII 37: *ἔσκωψε δὲ αὐτὸν* (Pythagoram) *Κρατῖνος μὲν ἐν Πυθαγοριζούσῃ. ἀλλὰ καὶ ἐν Ταραντίνοις.* Hinc Suidas s. v. *Ξενοφάνης.* Diogenis libri fere *Πυθαγορικοῖς.* Arund. *Πυθαγορικαῖς.* Aldobr. *Pythagorizusa.* Fortasse scribendum *Πυθαγορίζουσι,* ut titulus fabulae fuerit *Πυθαγορίζοντες.* Atque ita ex cod. V edidit Bernhardius.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΙ

(3, 376) 7

Ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς, ἄν τιν' ἰδιώτην ποθέν
λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπειρώμενον
τῆς τῶν λόγων ῥώμης ταράττειν καὶ κυκᾶν
τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς παρισώμασιν,
τοῖς ἀποπλάνοις, τοῖς μεγέθεσιν νουβυστικῶς.

Diogenes Laert. l. l. *ἀλλὰ καὶ ἐν Ταραντίνοις φησὶν οὕτως Ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς κτλ.* Hinc petiit locum Suidas v. *Ξενοφάνης.* Vs. 1 Suidas *ἐὰν ἰδιώτην.* Vs. 2 *διαπειρωμένοις* I. Scaliger.

T I T A N E Σ

8 (3, 377)

Κόρυδον τὸν χαλκοτύπον πεφύλαξο,
εἰ μή σοι νομιεῖς αὐτὸν μηδὲν καταλείψειν,
μηδ' ὄψον κοινῇ μετὰ τούτου πώποτε δαίσῃ
τοῦ Κορύδου· προλέγω σοι· ἔχει γὰρ χεῖρα κραταιάν,
χαλκῆν, ἀκάματον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ.

Athenaeus VI p. 241 c de Corydo parasito comicorum testimonia componens: *Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾶσι Κόρυδον τὸν χαλκοτύπον κτλ.* Vs. 1 *χαλκοτύπον* C *χαλκότυπον* PVL. Vs. 2 libri *ἦν*. Correxit Porsonus. Lobeckius ad Phryn. p. 458 *οὐ μή σοι.* Vs. 3 *μετὰ τοῦδ' οὐπώποτε* Lobeckius.

X E I P Ω N

9 (3, 377)

Πολλοστῷ δ' ἔτει
ἐκ τῶν πολεμίων οἴκαδ' ἥκων, ξυγγενεῖς
καὶ φράτερας καὶ δημότας εὑρὼν μόλις,
εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφην· Ζεὺς ἔστι μοι
ἑρκεῖος, ἔστι φράτριος, τὰ τέλη τελῶ.

Athenaeus XI p. 460 f de *κυλικείῳ* disserens: *Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Χείρωνι Πολλοστῷ δ' ἔτει κτλ.* Vs. 1 *ἔτι* AB *ἔτει* VL. Vs. 2 *ἥκων* Iacobsius. Libri *ἥκω*. Vs. 3 *φράτερας* A *φράτορας* PVL. Vs. 4 *ἐνεγράφη* Eustathius ad Iliad. p. 1271 31. Libri *ἐγράφην*. Vs. 5 *ἑρκεῖος* AC *ἕρκειος* BPV. Ibid. *φράτριος* Bergkius pro *φρατόριος*.

[redacted]

EX INCERTIS FABVLIS

I (3, 378) 12

Εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσὼν ἀνῃρέθην.
Β. οὔπω τότ' ἐν Δελφοῖσιν ἦν τὰ γράμματα
τὴν ἐγγύην ἄτην λέγοντ'; Α. ἦν· ἀλλ' ἐγώ
φιλέταιρον εἶχον ἦθος.

Schol. Plat. p. 324 Bekk: *παροιμία ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. — οἱ δὲ εἶπον αὐτὴν οὐχ οὕτω ἔχειν, ἀλλὰ μόνον ἐγγύη ἄτη. καὶ παρέχουσι μάρτυρα τούτου Κρατῖνον τὸν νεώτερον λέγοντα Εἰς ἐγγύας κτλ.* "Libri vs. 1 *πεσών*, 2 *οὕτω ποτ'*, 4 *ἔθος*, personis non distinctis, omissis 3 *ἦν* et, quod Buttmanno debeo, *λέγοντ'*." Bekkerus.

II (3, 379) 13

Καρῖδας ἡ ζὰψ ἐκφέρει κἰχθύδια.

Clemens Alex. Strom. V p. 673 P: *καλεῖται δ' οὕτως (ζὰψ) ἡ θάλασσα, ὡς Εὐφορίων — Διονύσιός τε ὁ Ἴαμβος ὁμοίως Πόντου μαινομένοιο περιστείνει ἁλυκὴ ζάψ. ὁμοίως δὲ Κρατῖνος ὁ νεώτερος κωμικός Καρῖδας ἡ ζὰψ ἐκφέρει καὶ ἰχθύδια.*

III (3, 379) 14

Παρ' Ἀρχεφῶντος ἡδυπότια δώδεκα.

Athenaeus XI p. 469 c: *μνημονεύει δ' αὐτῶν (τῶν ἡδυποτίδων) καὶ Ἐπιγένης ἐν Ἡρωίνῃ — Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερός φησι Παρ' Ἀρχεφῶντος ἡδυπότια δώδεκα.* Ita ABP. Fortasse tamen rectius VL *ἡδυποτίδας*.

ΟΦΗΕΛΙΟ

ΙΑΛΕΜΟΣ

(3, 380) 1

Ὠρχοῦντο ὥσπερ καρῖδες ἀνθράκων ἔπι
πηδῶσι κυρταί.

Athenaeus III p. 106 a de *καρὶς* disserens: *καὶ Ὠφελίων — ἐν Ἰαλέμῳ Ὠρχοῦντο κτλ.* Cfr. Eustath. p. 1220 54. Palat. *ὠρχοῦντ' ὥσπερ.* VL *ὠρχοῦντο ὡς*, unde Dindorfius *ὠρχοῦντο δ' ὡς*. Fortasse *ὠρχοῦνθ' ἅπερ*.

ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΣ

(3, 380) 2

Κυρταὶ δ' ὁμοῦ καρῖδες ἐν ξηρῷ πέδῳ.

Athenaeus l. l. *Ὠφελίων Καλλαίσχρῳ Κυρταὶ δ' ὁμοῦ κτλ.*

EX INCERTIS FABVLIS

3 I (3, 380)

Athenaeus II p. 43 f: *Εὔβουλος εὑρετικούς φησι τὸ ὕδωρ ποιεῖν τοὺς πίνοντας αὐτὸ μόνον,*

τὸν δ' οἶνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν.

τὰ αὐτὰ δ' ἰαμβεῖα καὶ Ὠφελίων φησί. Cfr. Eubul. fr. 128.

4 II (3, 381)

Λιβυκόν τε πέπερι, θυμίαμα, βιβλίον
Πλάτωνος ἐμβρόντητον.

Athenaeus II p. 66 d: *ὅτι εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο, πέπερι, φυλλίς, σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτιον — Ὠφελίων Λιβυκόν κτλ.* Ante Elmsleium *Λιβυκὸν πέπερι θυμίαμα καὶ βιβλίον.*

5 III (3, 381)

Athenaeus II p. 66 f: *Καρικοῦ (ἐλαίου μνημονεύει) Ὠφελίων Ἐλαίῳ Καρικῷ ἀλείφεται.* Ita BC. *ἀλείφετο* VL.

6 IV (3, 381)

Hesychius, *Ἴσις: ἔνιοι ὀμνύοντες τὴν Ἴσιν ἐξ ἑτοίμου ἐνόσουν. ὅθεν ὁ Φιλήμων διὰ τὸ συνεχὲς τῶν νόσων ἐχρήσατο τῇ λέξει.* Codex *ὠφελίμων.* Ophelionis nomen restituendum esse monui Praef. ad Men. p. XI.

A L E X I S

ΑΓΚΥΛΙΩΝ

[redacted]

II (3, 383) 3

Ἀπήντων τῷ ξένῳ
εἰς τὴν κατάλυσιν, ἡσόνην αἴθων ἀνήρ,
τοῖς παισί τ' εἶπα, δύο γὰρ ἦγον οἴκοθεν,
τἀκπώματ' εἰς τὸ φανερὸν ἐκνενιτρωμένα
5 θεῖναι. κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς, τἀκπώματα
ἦγεν δύο δραχμάς, κυμβίον δὲ τέτταρας,
ψυκτηρίδιον δὲ δέκ' ὀβολούς, Φιλιππίδου
λεπτότερον.

Athenaeus XI p. 502 f: Ἄλεξις δ' ἐν Ἱππίσκῳ ψυκτηρίδιον ἐ διὰ τούτων Ἀπήντων τῷ ξένῳ κτλ. Idem locus inde a ab eodem Athenaeo servatus est VI p. 230 b: Ἄλεξις δ' Ἱππίσκῳ νεανίσκον παράγων ἐρῶντα καὶ ἐπιδεικνύμενον πλοῦτον τῇ ἐρωμένῃ ταῦτα ποιεῖ λέγοντα Τοῖς παισί τ' κτλ. Vs. 2 tentabam εἰς τὴν κατάλυσιν ἦγον· ἦν αἴθων . Vs. 6 post τέτταρας libro VI adduntur verba ἴσως ἑτέ- Pro δέ, quod Schweighaeuserus restituit, libro VI lege- τε. Libro XI abest particula a codicibus. Vs. 7 libro VI libro XI δύ'.

III (3, 384) 4

Ὁ τρίτος οὗτος δ' ἔχει
σύκων κυλιστὸν στέφανον· ἀλλ' ἔχαιρε καί
ζῶν τοῖς τοιούτοις.

Athenaeus XV p. 678 e: εὑρίσκω δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμικυλιστόν τινα καλούμενον στέφανον — Ἄλεξις δ' ἐν μὲν νίδι ἢ Ἱππίσκῳ Ὁ τρίτος κτλ. Vs. 1 libri ὁ τρίτος δ' ; ἔχει, quod correxi Curis crit. p. 74. Nisi φέρει scribere tat pro ἔχει.

IV V (3, 385) 5. 6

Μεστὴν ἀκράτου θηρίκλειον ἔσπασεν
κοίλην ὑπερθύουσαν.

Athenaeus XI p. 471 e de thericleis poculis disserens: Ἄλεξις αὐ ἐν Ἱππίσκῳ Μεστὴν ἀκράτου κτλ. Idem III p. 120 b: ἵππου δέ, καὶ γὰρ οὗτος ταριχοπώλης, Ἄλεξις ἐν Ἱππίσκῳ Σωράκοις.

Α Δ Ε Λ Φ Ο Ι

(3, 385) 7

Ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταύταις; εἰπέ μοι.
Β. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας ἐνέχυρον δήπου λαβών.

Athenaeus VI p. 223 f de δοῦναι et ἀποδοῦναι agens:

Ἄλεξις δ' ἐν Στρατιώτῃ — καὶ ἐν Ἀδελφοῖς Ἐγὼ δέδωκα κτλ. Vs. 2 ante Casaubonum ἀποδέδωκας.

ΑΙΠΟΛΟΙ

8 (3, 385)

Suidas, Τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον: τοῖς εἰς θάνατον κατακριθεῖσι τρία παρετίθουν, ξίφος, βρόχον, κώνειον. — μέμνηται Ἄλεξις ἐν Αἰπόλοις. Pro Ἄλεξις Zenobius VI 11 Ἀλέξανδρος.

ΑΙΣΩΠΟΣ

9 (3, 386)

Κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν, ὦ Σόλων,
ἐν ταῖς Ἀθήναις, δεξιῶς θ' εὑρημένον.
Σ. τὸ ποῖον; Α. ἐν τοῖς συμποσίοις οὐ πίνετε
ἄκρατον. Σ. οὐ γὰρ ῥᾴδιον· πωλοῦσι γάρ
5 ἐν ταῖς ἁμάξαις εὐθέως κεκραμένον,
οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι, τῶν δ' ὠνουμένων
προνοούμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν
ἐκ κραιπάλης. τοῦτ' ἔσθ', ὁρᾷς, Ἑλληνικός
πότος, μετρίοισι χρωμένους ποτηρίοις
10 λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς αὑτοὺς ἡδέως·
τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος,
ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις· θάνατος μὲν οὖν.

Athenaeus X p. 431 d: Λύσανδρος ὁ Σπαρτιάτης τὸν οἶνον ὑδαρῆ πωλούντων τῶν καπήλων ἐν τῷ στρατοπέδῳ, κεκραμένον ἐκέλευσεν αὐτὸν πωλεῖν, ἵν' αὐτὸν ἀκρατέστερον ὠνοῖντο.

[redacted]

ΑΜΦΩΤΙΣ

I (3, 387) 11

Ὀνοκόπος

τῶν τοὺς ἀλετῶνας τῶνδε κοπτόντων ὄνους.

Pollux VII 20: τὸν δὲ νῦν μυλοκόπον ὀνοκόπον εἴρηκεν λεξις ἐν Ἀμφωτίδι Ὀνοκόπος τῶν τοὺς ἀλετῶνας τῶνδε πτόντων ὄνους. Ita cod. Falckenburg. Pro τῶνδε fortasse ὑσδε legendum.

II (3, 387) 12

Antiatticista p. 108 10. Μετάβα: ὥσπερ καὶ ἀνάβα καὶ πάβα. Ἄλεξις Ἀμφωτίδι.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ

I II (3, 388) 13. 14

Antiatticista p. 82 4. Ἀναδενδράς: Ἄλεξις Ἀμπελουργῷ. om p. 82 5. Ἀπολογηθῆναι: ἀντὶ τοῦ ἀπολογήσασθαι. λεξις Ἀμπελουργῷ.

ΑΝΤΕΙΑ

Vide Hist. crit. p. 32. 322 et Antiphanis Fragm. p. 497.

ΑΠΟΒΑΤΗΣ

(3, 388) 15

Χορόνικος ὁ ποιητὴς ὁδί.

Β. τίνων ποιητὴς ᾀσμάτων; Α. σεμνῶν πάνυ.
Β. τί πρὸς τὸν Ἀργᾶν οὗτος; Α. ἡμέρας δρόμῳ κρείττων.

Athenaeus XIV p. 638 c: τοῦ Ἀργᾶ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Ἀποβάτῃ οὕτως Χορόνικος κτλ. Cfr. Eustathius p. 1226 15. 1. 1 ὁ additum ex BPVL om. A. Tum ὁδὶ A ὁ δὴ PVL.

ΑΠΕΓΛΑΥΚΩΜΕΝΟΣ

I (3, 379) 16

Α. Παρ' ἐμοῦ δ', ἐὰν μὴ καθ' ἓν ἕκαστον πάντα δῷς, χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις.
Β. δίκαιος ὁ λόγος. Α. ἀβάκιον, ψῆφον· λέγε.
Β. ἔστ' ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν. Α. λέγ' ἕτερον.
5 Β. μῦς ἑπτὰ χαλκῶν. Α. οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω. λέγε. Β. τῶν ἐχίνων ὀβολός. Α. ἀγνεύεις ἔτι.
Β. ἆρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ ῥάφανος ἣν ἐβοᾶτε; Α. ναί· πρηστὴ γὰρ ἦν. Β. ἔδωκα ταύτης δύ' ὀβολούς.

Α. τί γὰρ ἐβοῶμεν; Β. τὸ κύβιον τριωβόλου.
10 *Α. ὀνεῖν κεχειρῶν γε οὐκ ἐπράξατ' οὐδὲ ἕν.*
Β. οὐκ οἶσθας ὦ μακάριε τὴν ἀγοράν, ὅτι
κατεδηδόκασι τὰ λάχαν' αἱ τρωξαλλίδες.
Α. διὰ τοῦτο τὸ τάριχος τέθεικας διπλασίου;
Β. ὁ ταριχοπώλης ἐστίν· ἐλθὼν πυνθάνου.
15 *γόγγρος δέκ' ὀβολῶν. Α. οὐχὶ πολλοῦ. λέγ' ἕτερον.*
Β. τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς. Α. παπαῖ.
ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἶτ' ἐν ἐπιτέλει.
Β. πρόσθες τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον
ὑμῶν, χόας τρεῖς, δέκ' ὀβολῶν ὁ χοῦς.

Athenaeus III p. 117 c: *ἐν δὲ Ἀπεγλαυκωμένῳ συμβολάς τις ἀπαιτούμενός φησι Παρ' ἐμοῦ κτλ.* Vs. 1 forsan *πάντα θῆς.* Alia tentat Dobraeus. Vs. 3 malim *ψήφους.* Ibid. *λέγε ἔστ'* ABP *λέγεσθαι.* Vs. 4 cfr. Athen. III p. 117 c *ὠμοτάριχον δέ τινα κέκληκεν Ἄλεξις ἐν Ἀπεγλαυκωμένῳ.* Vs. 6 *ἔτι* VL *ὅτι* ABP. Vs. 7 *ἦν ἐβοᾶτε; Α. ναί. χρηστὴ* Kiddius ad Porsoni Miscell. p. 236. *ἦν ἐβοᾶτ' εἶναι, χρηστὴ* AB. Vs. 10 *ὀνεῖν* PV *ὠνεῖν* L *σονεῖν* A. Vs. 11 *οἶσθας* cod. A. Vulgo *οἶσθά γ'.* P *οἶσθα.* Vs. 12 *λάχαν' αἱ* pro *λάχανα* Iacobsius. Vs. 13 *τὸ* addidit Schweighaeuserus. Vs. 17 Dobraeus *ὥσπερ πυρετός μ' ἀνῆκεν, εἶτ' ἐπέτεινεν αὖ,* cui praeivit Iacobsius *ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἶτ' ἐπέτεινε δή.* Fortasse praestat *ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκ', ἐπέτεινε* (vel *ἐπιτείνει*) *δ' ἐπὶ τέλει.*

17 II (3, 391)

Τοὺς μὲν στρατηγοὺς τὰς ὀφρῦς ἐπὰν ἴδω

[redacted]

μείζω τι L. Vs. 8 *ἐὰν δ'* pro *ἐάν τ'* Dindorfius ex B *ἐρωτήσῃς* C *ἐρωτήσας* BPV *ἐρωτήσαις* L *ἐρωτήσω* tentabat Dindorfius. Vs. 10 *ὠνεῖ* AC *ὠνῇ* PVL. Vs. 11 *τοσουδὶ* Dobraeus. PVL *τοὺς οὐ δεῖ*. C *τοῦ σοι δεῖ*. Coraes *τόσου δεῖ*.

III IV (3, 392) 18. 19

Καὶ γὰρ ἑψητοί τινες
παρῆσαν ἡμῖν δαιδάλεοί πως . . . .
Τῶν οὖν κορακίνων πεῖραν οὐχὶ λαμβάνεις;
οὐδὲ τριχίδων, οὐδ' οἷον ἑψητῶν τινῶν;

Athenaeus VII p. 301 a de *ἑψητοῖς* agens: *Ἄλεξις ἐν Ἀπεγλαυκωμένῳ Καὶ γὰρ — δαιδάλεοί πως. τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. καὶ πάλιν Τῶν οὖν — τινῶν;* Athenaei verba, *τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα,* falso pro Alexideis habuisse editores, monui Curis crit. p. 32 allato Eustathii loco p. 1169 12: *Δαιδάλου γὰρ ἐκάλουν ἔργον πᾶν τὸ καλόν. διὸ καὶ Ἄλεξίς φησιν ὡς ἑψητοί τινες παρῆσαν δαιδάλεοί πως, ἤγουν καλοί.* Pro *δαιδάλεοι*, ut C et Eustathius habent, in AP scribitur *δαιδαλαῖοι*. B *δαιδάλαιοι* VL *δαιδαλέοι*.

ΑΠΟΚΟΠΤΟΜΕΝΟΣ

I (3, 392. 393) 20

Λέγεται γὰρ λόγος
ὑπὸ τῶν σοφιστῶν, μὴ πέτεσθαι τὸν θεόν
τὸν Ἔρωτα, τοὺς δ' ἐρῶντας· αἰτίαν δ' ἔχειν
ἐκεῖνον ἄλλως, ἠγνοηκότας δὲ τούς
γραφεῖς ἔχοντα πτέρυγας αὐτὸν ζωγραφεῖν.

Athenaeus XIII p. 562 d de Amoris vi et natura agens: *Ἄλεξις δ' ἐν Ἀποκοπτομένῳ Λέγεται γὰρ λόγος κτλ.* Respicit locum Eustathius p. 987 25.

II (3, 393) 21

Οὐ συμποσίαρχος ἦν γὰρ ἀλλὰ δήμιος
ὁ Χαιρέας, κυάθους προπίνων εἴκοσιν.

Athenaeus X p. 431 c: *Ἄλεξις δ' ἐν Ἀποκοπτομένῳ Οὐ συμποσίαρχος κτλ.*

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ

I (3, 393) 22

Ὦ τὴν εὐτειχῆ ναίων Πάρον, ὄλβιε πρέσβυ,
ἣ κάλλιστα φέρει χώρα δύο τῶν συναπασῶν,
κόσμον μὲν μακάρεσσι λίθον, θνητοῖς δὲ πλακοῦντας.

henaeus XIV p. 644 b: *ὅτι δὲ καλοὺς πλακοῦντας ἐν τοῦ Ἑλλησπόντου φαγεῖν ἔστιν οἱ ἐπιδημήσαντες μαρτυσιν. Ἄλεξις γὰρ πεπλάνηται λέγων τοὺς ἐκ Πάρου· δὲ οὕτως ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρχιλόχῳ Ὦ τὴν εὐτειχῆ* Vs. 1 libri *εὐτυχῆ*. Dindorfius *εὐτείχη*.

II (3, 394)

Antiatticista p. 106 16. *Λαβόμενος: ἀντὶ τοῦ λαβών.* εξις *Ἀρχιλόχοις.*

ΑΣΚΛΗΠΙΟΚΛΕΙΔΗΣ

(3, 394)

Οὕτως δ' ὀψοποιεῖν εὐφυῶς
περὶ τὴν Σικελίαν αὐτὸς ἔμαθον, ὥστε τούς
δειπνοῦντας εἰς τὰ βατάνι' ἐμβαλεῖν ποιῶ
ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

Athenaeus IV p. 169 d: *βατάνιον δ' εἴρηκεν Ἀντιφάνης — Ἄλεξις ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ Οὕτως κτλ.* Respexit locum alio codice usus Pollux X 107: *Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ πατάνια εἴρηκεν.* Quae inde a verbis *ὥστε τοὺς δειπνοῦντας* leguntur, paucis mutatis posuit poeta etiam in Crateua, cuius vide Fragm. I 21 sqq. Vs. 3 *βατάνι'* Schweigh. *βατάνεια* ABP. Tum *ἐμβαλεῖν* Iungermannus. Libri *ἐκβαλεῖν*.

ΑΣΩΤΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

25 (3, 394. 395)

Τί ταῦτα ληρεῖς, φληναφῶν ἄνω κάτω
Λύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ὠιδείου πύλας,
[illegible] σοφιστῶν; οὐδὲ ἓν τούτων καλόν.
[illegible] Σίκων, Σίκων,
[illegible]

τρεπόμενον ἐπὶ ἡδυπάθειαν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα Τί ταῦτα ληρεῖς κτλ. Non Alexidis haec esse certissimum est. Vs. 2 ante Dindorfium *Ἀκαδημίαν.* Ibidem *Ὠιδείου πύλας* ABC et MSS Casauboni. *ὠδεῖον πύλας* PVL. De Odeo a philosophis frequentato v. Plut. de exil. c. 14 et Diog. Laert. VII 184. Vs. 4 *πίωμεν* C. Ib. *ἐμπίνωμεν, ὦ* Schweighaeuserus. *ἐνπινομένω* A *ἐνπινωμένω* P *ἐμπίνωμεν* sine *ὦ* B *ἐμπίωμεν* C. Alias corruptelas vide apud Dindorfium. *Σίκων Σίκων* Casaubonus. Libri *Σικῶν,* idque semel scriptum. Vs. 6 libri *μανήν,* pro quo *Μάνη* Muretus. Vs. 8 pro *ἀρεταὶ* Iacobsius *ἀρχαί.* Ib. *δὲ* CVL *τε* ABP. Vs. 10 Muretus ex veteribus libris affert *σ' ὁ δαίμων.* Vs. 11 *φάγοις* et *πίοις* P. Vs. 12 *σποδὸς* scripsi, ut voluit Dobraeus. Libri *σποδοί.* Eodem errore PVL *Κόδροι* habent pro *Κόδρος.*

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

(3, 396) 26

Antiatticista p. 108 3. *Μικρόφωνος: Ἄλεξις Ἀταλάντῃ.*

ΑΤΘΙΣ

I (3, 396. 397) 27

Ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστὴς οὐδὲ εἷς
ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίει, σοφός τις ἦν.
ἐγὼ γὰρ ἥκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ἕν
ἔμψυχον. ἰχθῦς ἐπριάμην τεθνηκότας
5 *μεγάλους· κρεάδι' ἀρνός ἐστι πίονος*
οὐ ζῶντος· οὐχ οἷόν τε γάρ. τί ἄλλο; καί
ἡπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον. τούτων ἐάν
δείξῃ τις ἢ φωνήν τι ἢ ψυχὴν ἔχον,
ἀδικεῖν ὁμολογῶ καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον.

Athenaeus IX p. 386 c: *καὶ σὺ γάρ, ὡς ἔοικε, μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸν Ἄλεξιν οὐδενὸς ἐμψύχου μεταλαμβάνεις, ὅς φησιν ἐν Ἀτθίδι τάδε Ὁ πρῶτος κτλ.* Vs. 5 *ἐστι* Schweighaeuserus. Libri *ἐσθίειν.* Vs. 6 *καὶ* B *ναὶ* PVL. Vs. 8 *τι* pro *τιν'* vel *τινὰ* Grotius. Vs. 9 *προσομολογῶ* libri. Correxit Grotius.

II (3, 397) 28

Πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἡσυχῇ,
ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον.

Photius Lex. p. 244 23. *Μᾶλλον μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ ἀεὶ καὶ μᾶλλον. Ἄλεξις Ἀτθίδι Πῶς ἐπινεφεῖ κτλ.* Eadem Suidas s. v. *μᾶλλον μᾶλλον.* Scribendum videtur *ὡς ἐπινεφεῖ.*

Α Χ Α Ι Σ

9 I (3, 397)

Ἅπαντα τὰ ζητούμεν' ἐξευρίσκεται,
ἂν μὴ προαποστῇς μηδὲ τὸν πόνον φύγῃς·
ὅπου γὰρ εὑρήκασιν ἄνθρωποί τινες
μέρος τι τῶν θείων τοσοῦτο τῷ τόπῳ
5 *ἀπέχοντες, ἄστρων ἐπιτολάς, δύσεις, τροπάς,*
ἔκλειψεν ἡλίου, τί τῶν κοινῶν κάτω
καὶ συγγενικῶν δύναιτ' ἂν ἄνθρωπον φυγεῖν;

Stobaeus Floril. XXIX 33. *Ἀλέξιδος Ἀχαιίδι.* Vs. 1 ἃ *τα* scripsi pro *ὅτι πάντα.* Vs. 4 *τοσοῦτο* Bothius, libri *τοσ* Vs. 6 *κάτω* addidit Gaisfordus ex A, qui id inter lineas sci habet. B in marg. *γρ. ὅλως κάτω.* Grotius *τῶν κοινῶν τ τῶν συγγενικῶν.*

30 II (3, 398)

Grammat. Bekkeri p. 338 8: *ἔστι δὲ ἀγκύλη καὶ εἶδ ἄμματος. Ἄλεξις Ἀχαΐδι Ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος οὐ ἐσφιγξας λυθεῖσαν. ἐχρήσαντο δὲ καὶ ἄλλοι τῇ λέξει.* suum reliquias ita distinguere licebit:

Τὴν ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος
οὐ καλῶς ἔσφιγξας αὖ λυθεῖσαν.

Β Ο Σ Τ Ρ Υ Χ Ο Σ

31 (3, 398)

Antiatticista p. 115 12. *Ὑποκροῦσαι: ἐμποδίσαι. Ἄ Βοστρύχω.*

[redacted]

[illegible] μόνος) δέ, ἀλλὰ καὶ παρ' Ἀλέξιδι. Eadem fere apud [illegible]maticum Bekkeri p. 425 in. et Suidam s. v. ἄπια. Vs. 3 [illegible] ἐν ὕδατι. B. πολλὰ πολλάκις δήπου.

II (3, 399) 33

Τοιοῦτο τὸ ζῆν ἐστιν ὥσπερ οἱ κύβοι·
οὐ ταὐτ' ἀεὶ πίπτουσιν, οὐδὲ τῷ βίῳ
ταὐτὸν διαμένει σχῆμα, μεταβολὰς δ' ἔχει.

Stobaeus Floril. CV 4 cum lemmate Ἀλέξιδος ἐκ Βρεττίας. [illegible]so fabulae indice Arsenius Viol. p. 101.

Β Ω Μ Ο Σ

(3, 399) 34

Γυνὴ λινουργὸς περιτυχοῦσ' ἀφείλετο.

Pollux VII 72: τὴν δὲ ἐργαζομένην τὸ λίνον λινουργὸν ἄν [illegible]ις, Ἀλέξιδος εἰπόντος ἐν Βωμῷ Γυνὴ λινουργὸς περὶ [illegible]νς ἀφείλετο. Correxit Porsonus.

Γ Α Λ Α Τ Ε Ι Α

I (3, 400) 35

Ὁ δεσπότης οὑμὸς περὶ λόγους γάρ ποτε
διέτριψε μειρακίσκος ὢν καὶ φιλοσοφεῖν
ἐπέθετο· Κυρηναῖος ἦν ἐνταῦθά τις,
ὥς φασ', Ἀρίστιππος, σοφιστὴς εὐφυής,
5 μᾶλλον δὲ πρωτεύων ἁπάντων τῶν τότε,
ἀκολαστίᾳ τε τῶν γεγονότων διαφέρων.
τούτῳ τάλαντον δοὺς μαθητὴς γίνεται
ὁ δεσπότης. καὶ τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνυ
ἐξέμαθε, τὴν δ' ἀρτηρίαν συνήρπασεν.

Athenaeus XII p. 544 e: κωμῳδῶν δὲ αὐτὸν (Aristippum) [illegible]ξις ἐν Γαλατείᾳ ποιεῖ τινα θεράποντα διηγούμενον περί [illegible] τῶν μαθητῶν τάδε Ὁ δεσπότης κτλ. Vs. 3 τις, quod [illegible]vs. 4 post Ἀρίστιππος habent, huc transposuit Schweig[illegible]serus. Vs. 4 vulgo φησ'. Scripsi φασ' ex B. Vs. 5 τῶν [illegible]lit Casaubonus. Vs. 6 ἀκολαστίᾳ scripsi pro ἀκολασίᾳ, cfr. [illegible]mat. Bekkeri p. 367 24: ἀκολασία Θουκυδίδης ἔφη, ἀκο[illegible]ία δὲ Ἄλεξις. Vs. 9 forsan ἀρτυσίαν.

II (3, 401) 36

Νάρκην μὲν οὖν, ὥς φασιν, ὠνθυλευμένην
ὀπτᾶν ὅλην.

Athenaeus VII p. 314 d de νάρκῃ pisce comicorum χρήσεις

afferens: *Ἄλεξις ἐν Γαλατείᾳ Νάρκην μὲν οὖν κτλ.* Vs. 2 post *ὅλην* fortasse excidit *δεῖ*.

37. 38 III IV (3, 401)

Antiatticista p. 93 in. *Εὐοψίαν*: *ἀντὶ τοῦ εὐπροσωπίαν. Ἄλεξις Γαλατείᾳ.* Pollux VI 38: *Ἄλεξις εὐοψίαν εἶπεν.* Photius p. 302 2. *Νομικόν*: *τὸν ἐπιστήμονα τῶν νόμων. Ἄλεξις Γαλατείᾳ.* Eadem omisso poetae et fabulae nomine Antiatt. p. 109 11.

Γ Ρ Α Φ Η

39 (3, 401)

Γεγένηται δ', ὡς λέγουσι, κἀν Σάμῳ
τοιοῦθ' ἕτερον. λιθίνης ἐπεθύμησεν κόρης
ἄνθρωπος ἐγκατέκλεισέ θ' αὐτὸν τῷ νεῷ.

Athenaeus XIII p. 606 a de statuarum amatoribus dicens: *τῆς πράξεως ταύτης μνημονεύει καὶ Ἄλεξις ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Γραφή, λέγων ὧδε Γεγένηται κτλ.*

Γ Υ Ν Α Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Ι Α

40 I (3, 402)

Ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην δεῖ κερκίδα
ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν ὡς ξένας.

Pollux IX 44: *Προσαριθμητέον δὲ τοῖς δημοσίοις θέατρον, καὶ θεάτρου μέρος τοῖς προειρημένοις κερκίδα, ὡς ἔστιν εὑρεῖν ἐν Ἀλέξιδος Γυναικοκρατίᾳ Ἐνταῦθα κτλ.*

41 II (3, 402)

[redacted]

Ἄλεξις Δακτυλίῳ. Suidas, Ἐκκόψαι: νικῆσαι. οὕτως Ἄλεξις. Eadem Zonaras p. 671.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Η ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

I (3, 403) 44

Πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος
ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθῦς οὐκ ἂν ἦν
οὐδενὶ φαγεῖν· νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασιν
τούτοις Φάυλλος προσγέγονε χειμὼν τρίτος·
5 ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχῃ
ἐς τὴν ἀγοράν, τοὔψον πριάμενος οἴχεται
φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν, ὥστε γίνεται
ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡ μάχη.

Athenaeus VIII p. 338 d: Ἄλεξις δ' ἐν Δημητρίῳ Φάυλλόν τινα κωμῳδεῖ ὡς φίλιχθυν ἐν τούτοις Πρότερον κτλ. Vertit Turpilius in Demetrio apud Nonium p. 488 18: *Antehac si flabat aquilo aut auster, inopia tum erat piscati.* Vs. 2 ἂν ἦν pro ἐνῆν Porsonus. Vs. 3 νυνὶ Schweighaeuserus pro νῦν. Vs. 6 Dindorfius εἰς.

II (3, 404) 45

Ἀλλ' αἰσχύνομαι
τὸν Κόρυδον, εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν
οὕτω προχείρως· οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως·
οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος, ἂν καλῇ τις.

Athenaeus VI p. 241 b de Corydo, parasito famoso, dicens: Ἄλεξις Δημητρίῳ ἢ Φιλεταίρῳ Ἀλλ' αἰσχύνομαι κτλ. Vs. 4 ante Dindorfium ἐάν. Non puto tamen locum persanatum esse. Ac nescio an tale quid poeta scripserit: κἂν τις αὐτὸν μὴ καλῇ.

III (3, 404) 46

Ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος
ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
ἁπαλούς, ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἓν τούτους παθεῖν.

Athenaeus VII p. 314 d de νάρκῃ disserens: Ἄλεξις ἐν Γαλατείᾳ — ἐν δὲ Δημητρίῳ Ἔπειτα κτλ. Vs. 2 δεῖ Dindorfius ex C. Vulgo δή. Eosdem versus posuit in Crateua Fragm. I 9 sqq.

IV (3, 404) 47

Athenaeus III p. 108 a: ταγηνιστῶν δ' ἰχθύων μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Δημητρίῳ καθάπερ κἀν τῷ προκειμένῳ δράματι. Crateuam dicit, cuius vide Fragm. I 12.

48 V (3, 404)

Τοὔψον λαβοῦσαι τοῦτο τἀπεσταλμένον
σκευάζετ', εὐωχεῖσθε, προπόσεις πίνετε,
λέπεσθε, ματτυάζετε.

Athenaeus XIV p. 663 c: *συνεμφῆναι γὰρ βουλόμενος ὁ Ἄλεξις τὴν ἀκολασίαν τῆς παρασκευῆς προσέθηκε τὸ λέπεσθαι. ἔχει δ' ἡ σύμπασα ἐκλογὴ οὕτως, οὖσα ἐκ τοῦ διεσκευασμένου δράματος, ὃ ἐπιγράφεται Δημήτριος Τοὔψον κτλ.* Ex Athenaeo petiit Eustathius ad Od. p. 1752 2.

49 VI (3, 405)

Ὁμοιότατος ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν
τρόπον τίν' ἐστί. καὶ γὰρ οἶνον τὸν νέον
πολλή 'στ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι
πρώτιστον ἀφυβρίσαι τ', ἀπανθήσαντα δέ
5 *σκληρὸν γενέσθαι, παρακμάσαντα δ' ὧν λέγω*
τούτων ἁπάντων, ἀπαρυθέντα τὴν ἄνω
ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν, τότε
πότιμον γενέσθαι καὶ καταστῆναι πάλιν,
ἡδύν θ' ἅπασι τοὐπίλοιπον διατελεῖν.

Stobaeus Floril. CXV 7 cum lemmate *Ἀλέξιδος ἐκ Δημητρίου.* Sine fabulae nomine idem locus est apud Athen. II p. 36 e: *Ἄλεξις δέ πού φησιν ὡς Ὁμοιότατος κτλ.* Vs. 1 Stob. *ὁμοιότατον.* Vs. 2 *καὶ γὰρ* pro *τὸν γὰρ* Stobaei cod. Paris. Vs. 3 *πολλή γ' ἀνάγκη* Stobaeus et Athenaei VL, *πολλή τ' ἀνάγκη* BCD. Hinc Dindorfius *πολλή 'στ' ἀνάγκη.* Vs. 4 Stobaeus *ἀφυβρίσαντ'*

[redacted]

Δ Ι Δ Υ Μ Ο Ι

I (3, 406) 51

Τούτῳ πρόπιθ', ἵνα καὐτὸς ἄλλῳ.

Athenaeus X p. 446 f: *καὶ σὺ οὖν, ὦ ἑταῖρε, κατὰ τὸν Ἄλεξιν, ὃς ἐν Διδύμοις φησί Τούτῳ πρόπιθι, ἵνα καὶ αὐτὸς ἄλλῳ.*

II (3, 406) 52

Στεφάνων δὲ τουτωνὶ χύδην πεπλεγμένων.

Athenaeus XV p. 686 a: *κελεύω αὐτὸν κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Διδύμους χυδαίοις στεφανωθέντα στεφάνοις ἐξάγεσθαι τοῦ συμποσίου· τῶν δὲ χυδαίων στεφάνων μνημονεύων ὁ κωμῳδιοποιός φησι Στεφάνων κτλ.*

III (3, 406. 407) 53

Pollux IX 153: *Ἄλεξις ἐν Ποιητρίᾳ εἴρηκεν "ὡς ἐπιταραλλὰ τοῦτο ποιῶ"· τὸ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ὁ αὐτὸς ἐν Διδύμοις.* Integrum locum, quem respexit Pollux, fortasse servavit Stobaeus Floril. LXII 40:

Ἀλλ' ἐπὶ τὸ πλῆθος ἐμφερεῖς τοὺς οἰκέτας
ἔχοντας ὄψει τοὺς τρόπους τοῖς δεσπόταις·
τοῖς ἤθεσιν γάρ, οἷς ὑπηρετοῦσ' ἀεί,
προσέχουσα τούτοις ἡ φύσις κεράννυται.

Ita recte conieci, vs. 1 legendum est *ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος*. Vs. 3 acutus sum coniecturam Valckenarii: in libris haec ita scripta sunt: *τοῖς ἤθεσιν γὰρ τοῖσδ' ὑπηρετοῦσι καὶ προσέχουσα κτλ.*

ΔΙΣ ΠΕΝΘΩΝ

(3, 407) 54

Athenaeus X p. 441 d: *ἐν δὲ Δὶς πενθοῦντι Ζωπύρας νὸς* (bibacis vetulae) *μνημονεύων* (Alexis) *φησὶ Καὶ Ζωπύρα | οἰνηρὸν ἀγγεῖον.*

ΔΟΡΚΙΣ Η ΠΟΠΠΥΖΟΥΣΑ

I (3, 407) 55

Τοῖς ἰχθυοπώλαις ἐστὶν ἐψηφισμένον,
ὥς φασι, χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα
στῆσαι Παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
ἔχουσαν ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ,
5 *ὡς αὐτὸν ὄντ' αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόνον*
σωτῆρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν.

Athenaeus III p. 104 d: Ἄλεξις μὲν οὖν αὐτὸν (Callim
m) ἐν Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ φίλιχθυν εἶναι κοιν
ιδίδωσι, καθάπερ καὶ ἄλλοι τῶν κωμῳδιοποιῶν, λέ
ος Τοῖς ἰχθυοπώλαις κτλ. Versu tertio στήσειν C.

II (3, 408)

Περιστεράς

ἔνδον τρέφων τῶν Σικελικῶν τούτων πάνυ
κομψάς.

Athenaeus IX p. 395 b: ἐν δὲ Ῥοδίῳ ἢ Ποππυζού
υκῶς (περιστερὰ) εἴρηκε (Alexis) καὶ ὅτι αἱ Σικελικ
ρορροί εἰσι Περιστεράς κτλ. Vs. 2 Dindorfius ex B
ibidem P τούτων πάνυ τούτων.

III (3, 408)

57 Τῆς φιλοτησίας ἐγώ
μεστὰς προπίνω γ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένας.

Athenaeus XI p. 431 a: καὶ Ἄλεξις ἐν Δορκίδι
ζούσῃ Τῆς φιλοτησίας κτλ. Vs. 1 Iacobsius τρεῖς φ
At cfr. Phrynichum Bekk. p. 70. Vs. 2 addidi γ'. Di
vel προπίνων.

Δ Ρ Ω Π Ι Δ Η Σ

I (3, 408)

58 Εἰσῆλθεν ἡταίρα φέρουσα τὸν γλυκύν
ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ πετάχνῳ τινί,
ἀστειοτάτῳ τὴν ὄψιν, οὔτε τρυβλίῳ
οὔτε φιάλῃ, μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥι

Athenaeus III p. 125 f: ὅτι δ' ἔπινον καὶ γλ
ταξὺ ἐσθίοντες Ἄλεξίς φησιν ἐν Δρωπίδῃ
Vs. 2 πετάχμῳ APDQ πενταχμῷ B πενταδρ
τάχνῳ Casaubonus ex XI p. 496 a, πέταχνον:
ταλον, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Δρωπίδῃ.
μαρτύριον. Vs. 4 μετεῖχε δ' A μετεῖχε B

II III (3, 409)

59. 60 Pollux X 121: τὸ μὲν εἰς τὰς ληκύθου
γεύματι τοῦ μύρου σπαθίδα καὶ σπάθην κ
δος μέντοι ἐν τῷ Δρωπίδῃ σπάθην τὴν
Τὴν σπάθην | ἐν τῷ μύρῳ καθῆκε
p. 171 b: παροψωνεῖν δ' ἔφη Κρατῖνος —
δ' Ἄλεξις ἐν Δρωπίδῃ.

ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΕΑΡ

I (3, 409) 61

Νυνί τέ μοι
ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον
τῶν ἔνδοθεν κομιοῦντ' ἐκεῖθεν. Β. μανθάνω·
ἐπιδόσιμον παρὰ τἄλλα τοῦτ' ἔσται. Α. φιλῶ
αἰσθητικὴν γραῦν.

Athenaeus VIII p. 364 f: *ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα δεῖπνα. — Ἄλεξις γοῦν ἐν τῇ Εἰς τὸ φρέαρ φησί Νυνί τέ μοι κτλ.* Vs. 1 et 2 Schweighaeuserus *νυνί τέ με ἡ δεσπότις*. Fortasse scribendum *νυνί γέ τοι*. Vs. 2 *προὐπέκυψεν* B. Vs. 3 *κομιοῦντ' ἐκεῖθεν* L *κομιοῦντες κεῖθεν* ABP. *κομιοῦντι κεῖθεν* V.

II (3, 409) 62

Τοῖς ἄρτοις ὅσας
ἱστᾶσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί.

Athenaeus III p. 109 b: *ἐπεὶ δὲ ἤδη ἄρτοι εἰσεκομίζοντο καὶ πλῆθος ἐπ' αὐτοῖς παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀποβλέψας εἰς αὐτὰ ἔφη Τοῖς ἄρτοις — βροτοί, φησὶν Ἄλεξις ἐν τῇ Εἰς τὸ φρέαρ.*

III (3, 410) 63

Athenaeus VIII p. 340 c: *τὰ αὐτὰ ἰαμβεῖα* (quae Alexis in Phaedone posuit) *φέρεται κἀν τῇ ἐπιγραφομένῃ Εἰς τὸ φρέαρ.*

ΕΙΣΟΙΚΙΖΟΜΕΝΟΣ

I (3, 410) 64

Οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου, πρᾶγμά τι
γινόμενον ἀεί, κρονικόν, ἀλλὰ τέτταρας
περιστερὰς ἀφῆκεν ἀποβεβαμμένας
εἰς οὐχὶ ταὐτὸν μὰ Δία τὴν αὐτὴν μύρον,
5 *ἰδίῳ δ' ἑκάστην. πετόμεναι δ' αὗται κύκλῳ*
ἔρραινον ἡμῶν θαίματα καὶ στρώματα.
μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
ἠλειφόμην ὑόμενος ἰρίνῳ μύρῳ.

Athenaeus XV p. 691 e: *ὡς λῆρον εἶναι τὰ ἐν τῷ Εἰσοικιζομένῳ Ἀλέξιδος ταυτί Οὐ γὰρ κτλ.* Priora verba usque ad *ἀλαβάστου* habet etiam Eustathius ad Hom. p. 1161 30. Vs. 1 *ἀλαβάστου* A et Eustathius, alii *ἀλαβάστρου*. Ibid. *πρᾶγμά τι* pro *πράγματι* Canterus. Vs. 2 libri *τέσσαρες*. Vs. 6 *καὶ* pro *τὰ* Dindorfius. Vs. 7 ex Euripidis Telepho sumptum esse docuit

Valckenarius ad Theocr. Adon. p. 414. Vs. 8 libri *θυόμενος*, quod correxi.

65 II (3, 411)

Athenaeus XI p. 502 d: *Ἄλεξις ἐν Εἰσοικιζομένῳ φησί τρικότυλον ψυγέα.* Hinc sumpsit Eustathius p. 1632 12.

66 III (3, 411)

Athenaeus XIV p. 613 c: *ὁ ἔξοινος — παρ' Ἀλέξιδι ἐν Εἰσοικιζομένῳ ἔξοινος ἐποίει ταῦτα.* Idem XV p. 685 f: *οὕτως (ἔξοινος) δ' εἴρηκε τὸν μεθύσην Ἄλεξις ἐν Εἰσοικιζομένῳ.* Falluntur Porsonus Adv. p. 146 et Piersonus ad Moer. p. 160. De quarto quodam fragmento vide Inc. fab. XXIX.

ΕΚΠΩΜΑΤΟΠΟΙΟΣ

67. 68 I II (3, 411)

Ἀεὶ φιλόμυρον πᾶν τὸ Σάρδεων γένος.

Athenaeus XV p. 691 d: *οὐ μόνον δὲ τὸ τῶν Σαρδιανῶν γένος φιλόμυρον ἦν, ὡς Ἄλεξίς φησιν ἐν Ἐκπωματοποιῷ Ἀεὶ φιλόμυρον κτλ. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι. Σάρδεων* pro *Σαρδέων* Schweighaeuserus. Antiatticista p. 82 7. *Ἄσημον: ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου Ἄλεξις Ἐκπωματοποιῷ*

ΕΛΕΝΗ

69 (3, 411)

Ὡς ὅστις αὐτῆς τῆς ἀκμῆς τῶν σωμάτων
ἐρᾷ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γινώσκει λόγον,
τῆς ἡδονῆς ἔστ', οὐχὶ τῶν φίλων φίλος,

[redacted]

orte aliquid excidit, *τὴν δὲ πολιὰν τοῦ πατρός | οὐκ* *ιεται.*

II (3, 412) 71

ntiatticista p. 106 22: *Λάκαιναν τὴν παρθένον φασὶ* *ιλεῖν, τὴν δὲ χώραν Λακωνικήν. Ἄλεξις Ἑλένης ἁρπαγῇ.*

ΕΛΕΝΗΣ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ

I II (3, 412) 72. 73

ntiatticista p. 96 10. *Εἷς ἕκαστος: Ἄλεξις Ἑλένης μνη-* *ν.* Idem p. 99 20. *Θερμολουτεῖν: Ἄλεξις Ἑλένης* *ῥσιν.*

III (3, 412) 74

Ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

henaeus XIV p. 650 e: *Ἐπίλυκος Κωραλίσκῳ "μῆλα* *ας λέγεις." Ἄλεξις Μνηστῆρσι Ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χει-* *ῶν.* Non dubito quin ante *Μνηστῆρσι* Helenae nomen *it.*

ΕΛΛΗΝΙΣ

(3, 413) 75

Ἀεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα
τὰν τῇ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία.
ἂν ἀνατραπῇ γὰρ πλοῖον, εἶθ', ὡς γίνεται,
ληφθῇ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθέως·
αὐτοί τ' ἐπὰν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁλιέων,
τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ὠνουμένους.
τῆς οὐσίας γάρ εἰσιν ἡμῶν ὤνιοι,
ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει.

henaeus VI p. 226 f: *οὐκ ἀπιθάνως δὲ καὶ Δίφιλος ἐν* *ῳ περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθῦς λέ-* *Ἄλεξις δ' ἐν Ἑλληνίδι Ἀεὶ δὲ καὶ κτλ.* Vs. 1 ante *ium αἰεί.* Vs. 2 libri *ἐν τῇ*, quod correxi. Vs. 3 *ἂν* *πῇ* ABC *ἀνατραπῇ* sine *ἂν* P *ἐὰν τραπῇ* VL. Vs. 4 CL *ναίων* AP *καταπεπώκασ'* ABC *καταπεπτώκασ'* PVL.

ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ

(3, 413) 76

Τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους, ὅτι
εἰσήγαγεν τάριχος, οὓς καὶ Τιμοκλῆς
ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων δύο σκόμβρους ἔφη
ἐν τοῖς σατύροις εἶναι.

Athenaeus III p. 119 f: *τοσαύτην δ' Ἀθηναῖοι σπουδὴν ἐποιοῦντο περὶ τὸ τάριχος ὡς καὶ πολίτας ἀναγράψαι τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς, ὥς φησιν Ἄλεξις ἐν Ἐπιδαυρίῳ οὕτως Τοὺς Χαιρεφίλου κτλ.* Vs. 1 pro δ' *υἱεῖς* forsan *ποιεῖν*.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

77 I (3, 414. 415)

Ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὢν ὄψον πολύ,
ἀπορούμενός τε τἄλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ,
τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ
γυμνοὺς ἅπαντας. εἶτ' ἐπάν τις ἐκδυθῇ,
5 *τηρεῖν ἕωθεν εὐθὺς ἐν τοῖς ἰχθύσιν·*
ὃν ἂν δ' ἴδῃ πρῶτον πένητα καὶ νέον
παρὰ Μικίωνος ἐγχέλεις ὠνούμενον,
ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Athenaeus VI p. 227 d: *πρὸς δὲ τοὺς περιέργως ὀψωνοῦντας τάδε φησὶν Ἄλεξις ἐν Ἐπικλήρῳ Ὅστις ἀγοράζει κτλ.* Vs. 4 fortasse legendum *δεῖ τ'* pro *εἶτ'*. Vs. 5 *τηρεῖ* C. Vs. 6 ante Dindorfium *ὃν δ' ἄν*. Vs. 7 *ἐγχέλεις* AB reliqui *ἐγχέλυς*. Micionem piscarium ex hoc loco commemorat Athen. VI p. 227 b: *Ἄλεξις δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπώλου τινὸς μνημονεύει.* Vs. 8 *ἀπάγει* C.

78 II (3, 415)

Ἀλλ' ἔγωγ', ὦ παῖ, δίδωμι, καὶ ποιήσω πάνθ' ὅσα
οὗτος αἰτεῖται παρ' ἡμῶν.

[redacted]

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

(3, 416) 81

Πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.

Athenaeus X p. 443 f: *καλῶς πρὸς τοὺς οὕτω λάπτοντας τὸν οἶνον Ἄλεξις ἐν Ὀπώρᾳ φησὶν — κἀν Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη Πολὺς κτλ.* Cod. B *ὁ οἶνος*, h. e. *ὦνος*, quod fortasse praestat. Pro *ποιεῖ* AP *ποεῖ*.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ

(3, 416) 82

Γόγγρου δ' ὁμοῦ σωρευτὰ πιμελῆς μέλη
ὑπεργέμοντα.

Athenaeus VII p. 294 a de gongro pisce agens: *Ἄλεξις ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις Γόγγρου κτλ.* Vulgatum verborum ordinem: *γόγγρου δ' ὁμοῦ μέλη σωρευτὰ πιμελῆς ὑπεργέμοντα*, mutavit Porsonus.

ΕΡΕΤΡΙΚΟΣ

(3, 416) 83

Τευθίδες, σπίναι, βατίς, δῆμος, ἀφύαι,
κρεάδι', ἐντερίδι'· ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας,
τὰ πτερύγι' αὐτῶν συντεμών, στεατίου
μικρὸν παραμίξας, περιπάσας ἡδύσμασιν
λεπτοῖσι χλωροῖς, ὠνθύλευσα.

Athenaeus VII p. 326 d: *Ἄλεξις δ' ἐν Ἐρετρικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον Τευθίδες κτλ.* Vs. 1 *σπίναι* Dindorfius, *σπῖναι* ABPV *πίναι* B *πίνναι* L ex coniectura Gesneri. Pro *δῆμος* forsan *χῆμος* scribendum, id ut idem sit quod *χήμη*. Ita *χάννος* dicebatur et *χάννη*. Vs. 2 *ἀλλὰ* delevit Dindorfius. Locus fortasse ita distinguendus: *τευθίδες,* | *σπίναι, βατίς, δῆμος, ἀφύαι, κρεάδια,* | *ἐντερίδι', ἄλλα.* * * *τὰς μὲν τευθίδας* etc. Vs. 5 *λεπτοῖσι* pro *λεπτοῖς* Schweighaeuserus.

ΕΡΙΘΟΙ. Η ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΕΑΡ

Vide in *Παννυχὶς ἢ Ἔριθοι* et *Εἰς τὸ φρέαρ*.

Η ΣΙΟΝΗ

I (3, 417) 84

Γενόμενος δ' ἔννους μόλις
ᾔτησε κύλικα, καὶ λαβὼν ἑξῆς πυκνάς
ἔλκει καταντλεῖ, κατά τε τὴν παροιμίαν

ἀεί ποτ' εὖ μὲν ἀσκὸς εὖ δὲ θύλακος
ἄνθρωπός ἐστι.

Athenaeus XI p. 470 e: *καὶ μήποτε Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνῃ θηρικλείῳ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα πίνοντα ὅταν οὕτωσὶ λέγῃ Γενόμενος κτλ.* Vs. 1 vulgo *εὔνους*. B *εὔννους*. C *ἔννους*. Vs. 2 *κύλικα* Bentleius, firmante C *κύλην* VL *κοίλην κύλην* deleto *κοίλην* P. Vs. 4 libri *αἰεί*. Vs. 5 malim *ἄνθρωπος*, sc. Hercules.

85 II (3, 418)

Ὡς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο
φέροντας εἴσω ποικίλων παροψίδων
κόσμου βρύουσαν, οὐκέτ' εἰς ἐμὲ βλέπων —

Athenaeus IX p. 367 f: *ἐπὶ σκεύους οὖν εἴρηκεν (τὸ παροψὶς) — καὶ Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνῃ Ὡς εἶδε κτλ.* Vs. 1 *εἶδε* pro *ἴδε* Schweighaeuserus. Vs. 3 *βλέπων* PVL *βλέπον* AC. Dindorfius *ἔμ' ἔβλεπεν*.

ΘΕΟΦΟΡΗΤΟΣ

86 I (3, 418)

Οἶμαί γ' ἐπιτιμᾶν τῶν ἀπαντώντων τινάς
ἡμῖν, ὅτι τηνικαῦτα μεθύων περιπατῶ·
ποῖος γάρ ἐστι φανός, ὦ πρὸς τῶν θεῶν,
τοιοῦτος οἷος ὁ γλυκύτατος ἥλιος.

Athenaeus XV p. 700 a de *λύχνῳ*, *λυχνούχῳ* et *φανῷ* disserens, allato Alexidis ex Midone loco: *ἐν δὲ Θεοφορήτῳ ὁ αὐτὸς Ἄλεξις Οἶμαι κτλ.* Vs. 1 libri *οἶμαι γὰρ ἐπιτιμᾶν*. Correxit Iacobsius. Ibidem *ἁπαντώντων* pro *ἀπαντώντων* BVL

[redacted]

ΘΗΒΑΙΟΙ

(3, 419) 89

Ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; Β. πλούσιος.
τούτους δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτους
εἶναι· πένητας δ' εὐπατρίδας οὐδεὶς ὁρᾷ.

Athenaeus IV p. 159 d: *Χρύσιππος . . . νεανίσκον φησί τινα ἐκ τῆς Ἰωνίας σφόδρα πλούσιον ἐπιδημῆσαι ταῖς Ἀθήναις . . . πυνθανομένου δέ τινος αὐτοῦ ποδαπός ἐστιν, ἀποκρίνασθαι ὅτι πλούσιος. μήποτε τοῦ αὐτοῦ μνημονεύει καὶ Ἀλέξις ἐν Θηβαίοις λέγων ὧδε Ἔστιν δὲ ποδαπός κτλ.* Consili lusu Plautus Capt. II 2 27 *quo de genere natu'st illic liberates? Polyplusio: Quod genus illic est unum pollens plus honoratissimum.* Vs. 3 *εἶναι* addidit Dindorfius. Idem *δεὶς* scripsit pro *οὐδὲ εἷς*, et praeterea *εὐπάτριδας* pro *εὐπατρίδας*.

ΘΗΤΕΥΟΝΤΕΣ

(3, 420) 90

Ὅρκος βέβαιός ἐστιν ἂν νεύσω μόνον.

Stobaeus Floril. XXVII 3 cum lemmate *Ἀλέξιδος ἐκ Θηρόντων.*

ΘΡΑΣΩΝ

(3, 420) 91

Σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν
οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην, γύναι,
οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', οὔτε τρυγόν', οὐ
τέττιγα.

Athenaeus IV p. 133 b: *Ἄλεξις ἐν Θράσωνί φησι Σοῦ δ' κτλ.* Eustathius ad Hom. p. 1282 40: *ὁμοίως δὲ καὶ ἡ κώπη ζῷον αὐτὴ ὅμοιον τέττιγι καὶ τριγονίῳ* (leg. *τιγονίῳ*), *περὶ ὧν δηλοῖ ὁ κωμικὸς Ἄλεξις εἰπών Σοῦ δ' κτλ.* Respicit Manius vol. IV p. 143: *τρυγόνος λαλιστέρα, κίττης, ἀηδόνος, κώπης.* Cfr. Photius p. 608 10. Vs. 3 libri *οὐ* pro *οὔτε*, quod reposuit Porsonus.

ΙΑΣΙΣ

(3, 421) 92

Antiatticista p. 83 15. *Ἀμφιτάπητα: Ἄλεξις Ἰάσιδι.* Scribe *Ἰασίδι* scribendum aut *Ἰάσονι.*

ΙΠΠΕΥΣ

93 I (3, 421)

Τοῦτ' ἔστιν Ἀκαδήμεια, τοῦτο Ξενοκράτης;
πόλλ' ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ
καὶ τοῖς νομοθέταις, διότι τοὺς τὰς τῶν λόγων,
ὥς φασι, δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις
ἐς κόρακας ἔρρειν φασὶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

Athenaeus XIII p. 610 c: *οὓς (φιλοσόφους) οὐ μόνον Λυσίμαχος ὁ βασιλεὺς ἐξεκήρυξε τῆς ἰδίας βασιλείας ἀπελαύνων, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι. Ἄλεξις γοῦν ἐν Ἵππῳ* (leg. *Ἱππεῖ*) *φησί Τοῦτ' ἔστιν Ἀκαδήμεια κτλ.* Vs. 1 libri *Ἀκαδημία*. Vs. 5 Dobraeus *ἐς κόρακας ἐρρίφασιν*.

94 II (3, 421)

Καὶ θηρίκλειός τις κύλιξ, στέφανον κύκλῳ
ἔχουσα χρυσοῦν· οὐ γὰρ ἐπίτηκτόν τινα.

Athenaeus XI p. 471 e de thericleis poculis poetarum testimonia afferens: *Ἄλεξις δ' ἐν Ἱππεῖ Καὶ θηρίκλειος κτλ.* Vs. 2 *ἐπίτηκτον* Coraes. Libri *ἐπίκτητον*.

95 III (3, 422)

Τά τε κυμβία
ἆρ' ἦν πρόσωπ' ἔχοντα χρυσᾶ παρθένων;
Β. νὴ τὸν Δί' ἦν γάρ. Α. ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.

Athenaeus XI p. 481 f de *κυμβίῳ* poculo agens: *Ἄλεξις Ἱππεῖ Τά τε κυμβία κτλ.* Vs. 2 libri *ἦν* sine *ἆρ'*, et vs. 3 *ἔγωγε* pro *ἐγώ*. Correxit additis personarum notis Dobraeus.

[redacted]

ῦτο τοῦ μήκους ἀφεῖλεν. οὐκ ἔχει τις ἰσχία,
πενέδυσ' ἐρραμμέν' αὐτήν, ὥστε τὴν εὐπυγίαν
ναβοᾶν τοὺς εἰσιδόντας. κοιλίαν ἁδρὰν ἔχει,
τηθί' ἔστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί·
ρθὰ προσθεῖσαι τοιαῦτα τοὔνδυτον τῆς κοιλίας
σπερεὶ κοντοῖσι τούτοις εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον.
ὶς ὀφρῦς πυρρὰς ἔχει τις, ζωγραφοῦσιν ἀσβόλῳ.
μβέβηκ' εἶναι μέλαιναν, κατέπλασε ψιμυθίῳ.
πόχρως λίαν τίς ἐστι, παιδέρωτ' ἐντρίβεται.
λὸν ἔχει τοῦ σώματός τι, τοῦτο γυμνὸν δείκνυται.
φυεῖς ὀδόντας ἔσχεν, ἐξ ἀνάγκης δεῖ γελᾶν,
α θεωρῶσ' οἱ παρόντες τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ.
ν δὲ μὴ χαίρῃ γελῶσα, διατελεῖ τὴν ἡμέραν
δον, ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἃ παράκειθ' ἑκάστοτε,
νίκ' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία, ξυλήφιον
ρρίνης ἔχουσα λεπτὸν ὀρθὸν ἐν τοῖς χείλεσιν,
στε τῷ χρόνῳ σέσηρεν, ἄν τε βούλητ' ἄν τε μή.
ψεις διὰ τούτων σκευοποιοῦσι τῶν τεχνῶν.]

Athenaeus XIII p. 568 a: *Ἄλεξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ τι Ἰσοστάσιον τὴν ἑταιρικὴν παρασκευὴν καὶ τὰς δι' ἐπισεως κομμώσεις τῶν ἑταιρῶν οὕτως ἐκτίθεται Πρῶτα ἄρ κτλ.* Omisso fabulae nomine habet etiam Clemens Alex. III 2. Vs. 1 *πρῶτα* Clemens. *πρῶτον* Athenaeus. Ib. ns *ἐς τὸ κέρδος*. Vs. 6 *ὁμοίας* B. Ceteri *ὁμοίως*. Vs. 7 lhius p. 1522 10: *βαυκίδες ὡς τό "φελλὸς ἐν τοῖς βαυκίσιν ἥπτυται."* Vs. 8 Eustathius l. l. *διάβαθρον γυναικεῖον φό- ὡς τό "διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ."*. Vs. 12 *εἰσιδόντας* rgius ad Clementem et Grotius. Athenaeus *ἰδόντας*, Cle- s ed. Flor. *εἰσιόντας*. Ibid. *ἁδρὰν* codices Athenaei omit- Vs. 13 *στήθιες ταυταισὶ* APV *στήθιες ταυτασὶ* B *ίαις ταυταισὶ* L *τιτθίαις ταύταισιν* Clemens. Hinc *τιτθί' αὐταῖσι* Iacobsius. Dindorfius Athenaei codices sequutus ' *ἔστ' αὐταῖσι*. Vs. 14 *ὀρθὰ προσθεῖσαι τοιαῦτα γοῦν ν τῆς κοιλίας* Athenaeus. *ὀρθὰ προσθεῖσα οὐτοντύνδυτον οιλίας* Clemens. Idem sequenti versu *ἀπήγαγεν*. Sylbur- *ὀρθὰ προστιθεῖσα τούτων τοὔνδυτον τῆς κοιλίας — ἀπή-*. Emperius *ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί | ὀρθά. προστιθεῖσα τοὔνδυτον τῇ κοιλίᾳ, | ὥσπερεὶ κοντοῖσι τοὔπισθ' εἰς ὀσθ' ἀπήγαγεν*. Vs. 19 *τοῦτο* Clemens. Apud Athenaeum *αὐτὸ* BC *ταὐτὸ* PVL *δεικνύει* Clemens. Vs. 21 *θεω-*

ρῶσ' Clemens. θεωροῖεν Athenaeus. Vs. 22 διατελεῖ Clemens. Athenaeus διὰ τέλους. Vs. 23 et 24 ἔνδον — κρανία omittit Clemens. Vs. 24 Lobeckius ad Phryn. p. 78 ξυλέφιον. Vs. 25 ἔχουσα Clemens. Athenaeus ἔχουσι. Vs. 26 σέσηρεν Clemens. Athenaeus σεσηρέναι. Ib. Athenaeus βούλοντ'. Clemens βούλει'. Correxit Schweighaeuserus. Postremus versus, a Clemente omissus, cum Athenaei oratione coniungendus, qui ita pergit: διὸ συμβουλεύω σοι, θετταλὲ ποικιλόδιφρε, τὰς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀσπάζεσθαι etc. Itaque uncinis circumclusi. Frustra, quamquam aliis felicius, Dobraeus tentabat τὰς μὲν ὄψεις διὰ τοιούτων σκευοποιοῦσιν τεχνῶν.

97 II (3, 425)

Ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον. ὀρχεῖσθαι μόνον
βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν, ὄψων ὀνόματα
καὶ σιτίων ἔχοντες. Ὄψων, Κάραβος,
καὶ Κωβιός, Σεμίδαλις.

Athenaeus IV p. 131 c: Ἄλεξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰσοσιάσιόν φησιν Ἀπὸ συμβολῶν κτλ. Vs. 3 ὄψων ADP ὄψον VL. Vs. 4 καὶ ante Σεμίδαλις delevit Dindorfius. Respicit ad hunc locum Athen. III p. 127 c: σεμιδάλεως μέμνηται — καὶ Ἄλεξις ἐν Ἰσοσιασίῳ, non memor Σεμίδαλις, ut Ὄψων Κάραβος et Κωβιός, in Alexidis loco hominis esse nomen.

ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ

98 (3, 426)

Ποῖ δή μ' ἄγεις διὰ τῶν κύκλων;

Pollux X 18: ἵνα δ' ἐπιπράσκετο τὰ σκεύη, τῆς ἀγορᾶς τὸ μέρος τοῦτο κύκλοι ὠνομάζοντο, ὡς Ἄλεξις ὑποδηλοῖ ἔοικεν ἐν Καλασίριδι Ποῖ δέ με ἄγεις ἐν τῷ κύκλῳ. Ita Aldus. Codices ποῖ δή μι ἄγεις διὰ τῶν κύκλων. Bentleius πῇ δή μ' ἄγεις; B. διὰ τῶν κύκλων.

ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

Vide Τοκιστής ἢ Καταψευδόμενος.

ΚΑΥΝΙΟΙ

99 (3, 426)

Ἐν τῷ βαλανείῳ μήτε πῦρ ταῖς ἐσχάραις
ἐνὸν κεκλεισμένον τε τἀλειπτήριον.

Pollux VII 166: μέρος δὲ βαλανείου καὶ ἐσχάρα καὶ ἀλειπτήριον. φησὶ γοῦν Ἄλεξις ἐν Καυνίοις Ἐν τῷ βαλανείῳ κτλ.

ΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝΟΣ

(3, 426) 100

Ὥστ' ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον
μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ' ἑαυτόν, ὑπὸ μάλης
τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών.

Athenaeus XV p. 1561 Dind. de λυχνούχῳ agens: Ἄλεξις ἐν Κηρυττομένῳ Ὥστ' ἐξελὼν κτλ. Vs. 1 codex A ἐξελὼν οὗ λύχνου τὸν χαντον λύχνον, et vs. 2 ἐλαθεν θ' αυτον. Correxit Elmsleius.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

(3, 427) 101

Antiatticista p. 96 9. Ἐξέβη ἡμῖν τὸ ἐνύπνιον: Ἄλεξις Κιθαρῳδῷ. Apud Alexin fuisse videtur ἐξέβη | τοὐνύπνιον ἡμῖν.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΙΝΗ

(3, 427) 102

Athenaeus XIII p. 586 a: μνημονεύει δ' αὐτῆς — καὶ Ἄλεξις ἐν Κλεοβουλίνῃ. Sinopen dicit meretricem. Cfr. Photium, νωπῆσαι: τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη. Hae leguntur etiam apud Suidam.

ΚΝΙΔΙΑ

(3, 427) 103

Διόδωρος οὐπίτριπτος ἐν ἔτεσιν δύο
σφαῖραν ἀπέδειξε τὴν πατρῴαν οὐσίαν·
οὕτως ἰταμῶς ἅπαντα κατεμασήσατο.

Athenaeus IV p. 165 d: ἀσώτους μὲν γὰρ οἶδα διαβοήτους· ἃ μέν, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κνιδίᾳ Διόδωρος οὐπίτριπτος κτλ.

ΚΟΝΙΑΤΗΣ

(3, 427) 104

Κυμβία,
φιάλαι, τραγέλαφοι, κύλικες.

Athenaeus XI p. 500 c: Τραγέλαφοι: οὕτω τινὰ καλεῖται πήρια, ὧν μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κονιάτῃ Κυμβία, φιάλαι, αγέλαφοι, κύλικες.

K O Y P I Σ

105 I (3, 428)

Καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον . . ἀνθρώπων ὁρῶ
πλῆθος προσιόν, ὡς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν
ἐνθάδε συνόντων· μὴ γένοιτό μοι μόνῳ
νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόσιν
ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμόν· οἰ γὰρ ἄν ποτε
θοίμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά.

Athenaeus VIII p. 362 c de verbo *βαλλίζειν* disserens, quo Epicharmum et Sophronem usos esse docet: *ἀλλὰ μὴν καὶ Ἄλεξις ἐν Κουρίδι φησί Καὶ γὰρ κτλ.* Vs. 1 *ἐπὶ κῶμον* L *ἐπικώμιω* PV. Fortasse *ἐνθάδ'* addendum. Vs. 2 *προσιὸν ὡς τῶν* APV *προσιὼν ὡς τῶν* B *προσιόντων τῶν* L *προσιὸν ἀστῶν* Iacobsius. Forsan *προσιόντων, ὡς καλῶν τε κἀγαθῶν* etc. Vs. 4 malim *κακῶς*.

106 II (3, 428)

Ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἷον ὑμεῖς ἀρτίως
εἴδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἢ
Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ καὶ Τιμοκλῆς.
μεθύει γὰρ οὐδὲν ἧττον· ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν
τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενής
ἄνθρωπος.

Athenaeus X p. 443 d: *Ἄλεξις δ' ἐν Κουρίδι περί τινος πλέον πιόντος διαλεγόμενός φησιν Ὁ μὲν οὖν κτλ.* Partem loci apposuit Eustath. ad Od. p. 1623 51 sq. Vs. 3 addidi *καί*, ut voluit Dindorfius. Dobraeus dubitanter supplet *τις*. Vs. 4 *οὐδὲν ἕτερον* ante Porsonum. Ibidem *ὁ δ' ἕτερος κτλ.* affert Eustathius ad Iliad. p. 962 34. Vs. 6 vulgo *ἄνθρωπος*.

107 III (3, 429)

Athenaeus X p. 422 e: *εἴρηκε δὲ οὕτως (δεδείπναμεν pro δεδειπνήκαμεν) Ἄλεξις ἐν Κουρίδι Ἐπεὶ πάλαι δεδείπναμεν.*

ΚΡΑΤΕΥΑΣ Η ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ

108 I (3, 429. 430)

Πρῶτον μὲν οὖν ὄστρεια παρὰ Νηρεῖ τινα
ἰδὼν γέροντα φῦκος ἠμφιεσμένα
ἔλαβον ἐχίνους τ'· ἔστι γὰρ προοίμιον
δείπνου χαριέντως ταῦτα πεπρυτανευμένου.
5 *τούτων δ' ἀπολυθείς, κειμένων ἰχθυδίων*

μικρῶν, τρεμόντων τῷ δέει τί πείσεται,
θαρρεῖν κελεύσας ἕνεκ' ἐμοῦ ταῦτ', οὐδὲ ἓν
φήσας ἀδικήσειν, ἐπριάμην γλαῦκον μέγαν.
ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος
ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
ἁπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἓν τούτων παθεῖν.
ἐπὶ τὸ τάγηνον φυκίδας, ψήττας τινάς,
καρῖδα, φύκην, κωβιόν, πέρκην, σπάρον,
ἐποίησά τ' αὐτὸ ποικιλώτερον ταῶ.
κρεάδι' ἄττα, ποδάρια, ῥύγχη τινά,
ὠτάρι' ὕει', ἡπάτιον ἐγκεκαλυμμένον·
αἰσχύνεται γὰρ πελιτνὸν ὂν τῷ χρώματι.
τούτοις μάγειρος οὐ πρόσεισ', οὐκ ὄψεται.
οἰμώξεται γὰρ νὴ Δί'· ἀλλ' ἐγὼ σοφῶς
ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως
οὕτω, ποιῶ γὰρ τοὔψον αὐτός, ὥστε τούς
δειπνοῦντας εἰς τὰ λοπάδι' ἐμβάλλειν ποιῶ
ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
τὰς σκευασίας πάντων δὲ καὶ τὰς σκευάσεις
τούτων ἕτοιμός εἰμι δεικνύειν, λέγειν,
προῖκα προδιδάσκειν, ἂν θέλῃ τις μανθάνειν.

Athenaeus III p. 107 a: *Ἄλεξις ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακο-* — *φησὶ δ' οὕτως ὁ κωμικός Πρῶτον μὲν οὖν κτλ.* *οὖν* addidit Elmsleius. Tum libri *ὄστρεα* et *τινί*, quod im est de Nereo coquo et caupone celeberrimo. Scripsi quod Hist. crit. p. 372 proposui *τινά*. Vs. 2 vulgo *φυσκί-*. ABP *φυκίοις*. Correxit Elmsleius, quamquam possis cum Dindorfio *φυκί'*. Ib. *ἡμφιεσμένα* pro *ἡμφιεσμένῳ* s. Denique pro *γέροντι* scripsi *γέροντα*, id ut ad *ὄστρεια* itur. Vs. 9—11 etiam in Demetrio posuit, cuius vide n. III. Vs. 10 *δεῖ* C. Vulgo *δή*. Vs. 11 pro *τούτων* in trio *τούτους*, quod nescio an praestet. Vs. 12—14. Hos ie versus poeta Demetrio videtur inseruisse. V. Fragm. 47. 2 post *τὸ* C addit *τε*. Pro *τινάς* forsan *κτένας*. Vs. 14 C *αὐτὸν* APVL. Vs. 15 *κρεάδι' ἄττα* pro *κρεάδια* Do-s. Elmsleius *κρεάδια καὶ ποδάρια καί*. Respexit Athe- III p. 95 a: *ποδῶν δὲ καὶ ὠτίων ἔτι δὲ ῥύγχους Ἄλεξις ρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ*. Vs. 16 ante Elmsleium et Din-m *ὠτάρια ὕειον ἡπάτιον*. Propius vero AP *ὠτάρια ὑϊ ιον*. Vs. 17 libri *πελιδνόν*, pro quo *πελιτνὸν* restituit

Porsonus. Ibid. ὂν ex coniectura addidit Berglerus. Confirmat C. Vs. 19 *Δί' ἀλλ' ἐγὼ* L et epit. Hoesch. *δία λέγω* ABPV. Ib. *σοφῶς* C *σαφῶς* (superscripto *ο*) B *σαφῶς* PVL. Vs. 21 et 22 ante Dindorfium *ποῶ*. Vs. 21 *ὥστε τοὺς* usque ad vs. 23 paucis mutatis etiam in Asclepioclide posuit. Vide supra p. 694. Vs. 24 aut *ἐργασίας* pro *σκευασίας*, aut *διαθέσεις* pro *σκευάσεις* legendum suspicor. Vs. 26 *ἂν* pro *ἂν* Porsonus.

109 II (3, 431)

Τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
ἤδη τετάρτην ἡμέραν. Β. ἦσαν κόραι
θυγατέρες αὐτῷ; Α. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων,
ἃς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προιτίδας
ἔπαυσε μαινομένας, καταστήσειεν ἄν.

Athenaeus VIII p. 340 a: *περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι — ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμοὺς — Ἄλεξις ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ Τῷ Καλλιμέδοντι κτλ.*

110 III (3, 432)

Παῖ τὴν μεγάλην δός, ἐπιχέας
φιλίας κυάθους μὲν τῶν παρόντων τέτταρας,
τοὺς τρεῖς δ' ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον·
ἓν' Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως νίκης καλῶς,
5 *καὶ τοῦ νεανίσκου κύαθον Δημητρίου.*
φέρε τὸν τρίτον * * * *
Φίλας Ἀφροδίτης· χαίρετ' ἄνδρες συμπόται,
ὅσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστὴν πίομαι.

Athenaeus VI p. 254 a: *Ἄλεξις γοῦν ἐν Φαρμακοπώλῃ ἢ*

[redacted]

V (3, 433) 112

Καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ Κάραβος.

Athenaeus VIII p. 340 c de Callimedonte piscium lurcone Alexidis χρήσεις afferens: *ἐν δὲ Κρατεύᾳ Καὶ Καλλιμέδων κτλ.* *Ὀρφέως* Dindorfius. Vulgo *Ὄρφεως*.

VI (3, 433) 113

Στεφάνους τε πολλοὺς κρεμαμένους μελιλωτίνους.

Athenaeus XV p. 678 c: *Μελιλωτίνων δὲ στεφάνων μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ οὕτως Στεφάνους κτλ.*

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

I (3, 433. 434) 114

Δύ' ἐστί, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη·
ἓν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμῳδημένον,
οἱ μέλανες ἡμεῖς. Ν. θάτερον ζητῶ γένος,
σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον.
5 *Α. σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς,*
ὑποκρινόμενον εὖ τοῖς βίοις, ὀφρῦς ἔχον
χιλιοταλάντους ἀνακυλῖόν τ' οὐσίας.
νοεῖς σὺ τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; Ν. καὶ μάλα.
Α. τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος
10 *τῆς ἐργασίας εἷς ἐστι, κολακείας ἀγών.*
ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δέ, τοὺς μὲν ἡ τύχη
ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε τοὺς δ' ἐλάττοσιν,
εἶθ' οἱ μὲν εὐποροῦμεν οἱ δ' ἀλύομεν.
ἆρά γε διδάσκω, Ναυσίνικ', οὐκ ἀστόχως;
15 *Ν. ἀλλ' ἄν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι.*

Athenaeus VI p. 237 b: *παρασίτων δ' εἶναί φησι γένη δύο Ἄλεξις ἐν Κυβερνήτῃ διὰ τούτων Δύ' ἐστί κτλ.* Vs. 4 et 5 in libris inverso ordine leguntur; transposuit Dobraeus, qui vs. 5 pro *παρασίτους* coniicit *μεγίστους* vel *ζαπλούτους*. Vs. 6 *ἔχον* Grotius, *ἔχοντα* codd. Vs. 7 *ἀνακυλιοντουσίας* ante Porsonum. Vs. 8 *σὺ* addidit Reisig. Coniect. p. 179. Porsonus *τό τε γένος*. Vs. 9 *δ'* add. VL. om. BP. Vs. 12 *μεγάλοις* VL *μεγάλαις* BP. Vs. 15 libri *μ' ἔτι*. Correxit Dutheil.

II (3, 435) 115

Εἰσέβαινον ἰσχάδες,
τὸ παράσημον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ θύμου δέσμαι τινές.

Athenaeus XIV p. 652 c de ficubus atticis agens: *Ἄλεξις δ' ἐν Κυβερνήτῃ φησίν Εἰσέβαινον κτλ.* Priora verba usque ad

Ἀθηνῶν, pro quo Ἀττικῶν habet, apposuit etiam Eustathius ad Iliad. p. 955 8. Postrema θύμου δέσμαι τινές idem affert p. 1411 35.

ΚΥΒΕΥΤΑΙ

116 (3, 435)

Ἠριστηκότων
σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἐξ ἀκροκωλίου τινός.

Athenaeus III p. 96 a de ἀκροκωλίῳ agens: Ἄλεξις Κυβευταῖς Ἠριστηκότων κτλ. Fortasse σχεδόν τι, Δήμιων, ἐξ.

ΚΥΚΝΟΣ

117 (3, 435)

Φαιδρὸς δὲ κρατὴρ θηρίκλειος ἐν μέσῳ
ἕστηκε, λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῖς
πλήρης, ἀφρίζων· ὃν λαβὼν ἐγὼ κενόν
τρίψας, ποιήσας λαμπρόν, ἀσφαλῆ βάσιν
5 στήσας, συνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις
ἔστεψα.

Athenaeus XI p. 472 a: καλεῖται δέ τις καὶ θηρίκλειος κρατὴρ οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κύκνῳ Φαιδρὸς κτλ. Vs. 4 ποήσας A.

ΚΥΠΡΙΟΣ

118 I (3, 436)

Ἔπειτα πῶς ἦλθες; Β. μόλις
ὀπτωμένους κατέλαβον. Α. ἐξόλοι'. ἀτάρ
πόσους φέρεις; Β. ἑκκαίδεκ'. Α. οἶσε δεῦρό μοι.
λευκοὺς μὲν ὀκτώ, τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἴσους.

Athenaeus III p. 114 d: τοὺς δὲ ῥυπαροὺς ἄρτους φαιοὺς ὠνόμασεν Ἄλεξις ἐν Κυπρίῳ οὕτως Ἔπειτα κτλ. Vs. 1 ἦλθες PL ἦλθε B ἦλθεν V. Ib. post μόλις VL addunt γ'. Vs. 3 libri οἴσω (A οἴσο) δεῦρο sine μοι. Correxit Dobraeus, qui vs. 4 scribebat λευκῶν.

119. 120 II III (3, 436)

Τὸν δ' αὐτόπυρον ἄρτον ἀρτίως φαγών.

Athenaeus III p. 110 e: αὐτοπύρου δ' ἄρτου μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κυπρίῳ Τὸν δ' αὐτόπυρον κτλ. Antiatticista p. 89 6. Διπλάσαι: τὸ διπλασιάσαι. Ἄλεξις Κυπρίοι. Lege Κυπρίῳ.

Λ Α Μ Π Α Σ

(3, 436) 121

Καταφαγεῖν
αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον. οὐδ' εἰ γάλα λαγοῦ
εἶχον μὰ τὴν γῆν καὶ ταῶς, κατήσθιον.

Athenaeus XIV p. 654 f de pavonibus agens: *Ἄλεξις δ' ἐν ιμπάδι Καταφαγεῖν κτλ.* Vs. 2 *εἰ* AB *ἦν* PVL. Tum libri *ον λαγοῦ*. Transposuit Schweighaeuserus, qui praeterea *λαγὼ* ipsit. Dobraeus corruptum locum ita corrigebat: *καταφαγεῖν τὸς τοσοῦτον ἀργύριον οὐκ εἶχον ἄν, | οὐδ' ἂν εἰ λαγὼς μὰ ν γῆν καὶ ταῶς κατήσθιον.*

Λ Ε Β Η Σ

I (3, 437) 122

Καὶ τί δεῖ
λέγειν ἔθ' ἡμᾶς τοὺς τὰ σῦχ' ἑκάστοτε
ἐν τοῖς συρίχοις πωλοῦντας; οἳ κάτωθε μέν
τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων ἀεί
5 *τιθέασιν, ἐπιπολῆς δὲ πέπονα καὶ καλά.*
εἶθ' ὁ μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος
τιμήν, ὁ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον
ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων.

Athenaeus III p. 76 d de *ἐρινῷ* disserens: *καὶ Ἄλεξις ἐν βητι Καὶ τί δεῖ κτλ.* Vs. 3 Dindorfius *ὑρίχοις*. Ib. BP *κάθεν*. Vs. 4 *καὶ τὰ μοχθηρὰ* ABP. Vs. 7 pro *γνάθον* B *πήθον*.

II (3, 437) 123

Καὶ μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μηδ' "οὐκ ἔχω."
Β. ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ. λήψομαι γὰρ πάντ' ἐγώ.
Α. ὀρθῶς. τὸ πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσαμα.
Β. ἀλλ' ἔστιν ἔνδον. Α. ἀσταφίδα κεκομμένην,
5 *μάραθρον, ἄνηθον, νᾶπυ, καυλόν, σίλφιον,*
κορίαννον αὖον, ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν,
ὀρίγανον, γήτειον, ἄνισον, θύμον,
σφάκον, σίραιον, σέσελι, πήγανον, πράσον.

Athenaeus IV p. 170 a: *ἡδυσμάτων δὲ κατάλογον Ἄλεξις ποιήσατο ἐν Λέβητι οὕτως Καὶ μὴ κτλ.* Vs. 1 *καί*, quod Id. omittunt, additum ex VL. Alii *μηδέ*. Possis etiam *μὴ* . Vs. 2 *ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ* Dobraeus. *ἀλλὰ λέγοντα οὐ* A *ἀλλὰ λέγοντα οὐδ' εἰ* P *ἀλλὰ λέγοντα οὐδ' εἰ* B *ἄγε λέγ' οὗ δεῖ* Casaubonus et Dindorfius. Vs. 3—8 attulit

Pollux VI 66. Vs. 5 *μάραθρον* B *μάραθρα* Pollux. *μάραθον* PVL. *νᾶπυ* pro *νάπυ* Dindorfius. Vs. 7 pro *ἄνισον*, quod recepi ex Polluce, Athenaeus habet *σκόροδον*, unde Dobraeus *ὀρίγανον σκορόδια γήτειον θύμον*, rectius haud dubie Dindorfio, qui tentabat *ὀρίγανον γήτειον* (ita Pollux) *ἅλας σκόροδον θύμον*. Nam *γήτιον* pro *γήτειον* vix recte dicitur. Ceterum pro *ἄνισον* forsan praestat *ἄνησον*. Vs. 8 "*σίραιον* ABCPV' *σισίραιον* L *τότ' αὖ σίραιον* Pollux. *σέσελι* ABCP *σέσελλι* VL *πέπερι* Pollux, qui propter hoc ipsum *πέπερι* Alexidis versus attulit." Dindorfius.

124. 125 III IV (3, 438. 439)

Οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
Ἀριστονίκου. τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον,
τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν τινί
ἰχθὺν ὑποτιμήσας ἀποδῶι' ἐλάττονος
5 *ἧς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμωτήριον*
εὐθὺς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδοικότες
τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν, ἢ τῆς ἑσπέρας
σαπροὺς ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἴκαδε.
κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον
10 *πεμφθεὶς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον . . .*
Οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἷς
Ἀριστονίκου νομοθέτης· τά τ' ἄλλα γάρ
νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δή,
νυνί τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινά
15 *χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι*
τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ' ἑστηκότας·
εἶτ' εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους·
καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι τοὺς ὠνουμένους,
ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί.

Athenaeus VI p. 226 a de piscariorum artibus agens: *κατὰ τῷ Λέβητι δέ φησιν ὁ αὐτὸς ποιητής Οὐ γέγονε — κατὰ τρόπον. καὶ προελθὼν δέ φησιν Οὐ γέγονε κτλ.* Priora antiquitus in hunc fere modum scripta fuisse suspicor: *Οὐδὲ εἷς Ἀριστονίκου γέγονε κρείττων νομοθέτης | τοῦ πλουσίου· τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον* — Nisi forte post *Ἀριστονίκου* aliqua exciderunt, quae Dindorfii est sententia. Vs. 3 *τινὶ* Porsonus. Libri *τόν*. VL *γε τόν*. Vs. 4 Coraes *ἐπιτιμήσας*. Vs. 8 *ἅπαντας* pro *ἅπαντες* Grotius. Vs. 10 *πεμφθεὶς* codices. V *πεμφεὶς*. Basil. L *πεμφεῖς*. Ibidem C *ἀγοράσωσι*. Vs. 13 *δὴ* Grotius

Λ Α Μ Π Α Σ

(3, 436) 121

Καταφαγεῖν
αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον. οὐδ' εἰ γάλα λαγοῦ
εἶχον μὰ τὴν γῆν καὶ ταῶς, κατήσθιον.

Athenaeus XIV p. 654 f de pavonibus agens: *Ἄλεξις δ' ἐν Λαμπάδι Καταφαγεῖν κτλ.* Vs. 2 *εἰ* AB *ἦν* PVL. Tum libri *εἶχον λαγοῦ*. Transposuit Schweighaeuserus, qui praeterea *λαγῶ* scripsit. Dobraeus corruptum locum ita corrigebat: *καταφαγεῖν αὐτὸς τοσοῦτον ἀργύριον οὐκ εἶχον ἄν, | οὐδ' ἂν εἰ λαγὼς μὰ τὴν γῆν καὶ ταῶς κατήσθιον.*

Λ Ε Β Η Σ

I (3, 437) 122

Καὶ τί δεῖ
λέγειν ἔθ' ἡμᾶς τοὺς τὰ σῦχ' ἑκάστοτε
ἐν τοῖς συρίχοις πωλοῦντας; οἳ κάτωθε μέν
τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων ἀεί
5 *τιθέασιν, ἐπιπολῆς δὲ πέπονα καὶ καλά.*
εἶθ' ὁ μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος
τιμήν, ὁ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον
ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων.

Athenaeus III p. 76 d de *ἐρινῷ* disserens: *καὶ Ἄλεξις ἐν Λέβητι Καὶ τί δεῖ κτλ.* Vs. 3 Dindorfius *ὑρίχοις*. Ib. BP *κάτωθεν*. Vs. 4 *καὶ τὰ μοχθηρὰ* ABP. Vs. 7 pro *γνάθον* B *πήθον*.

II (3, 437) 123

Καὶ μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μηδ' "οὐκ ἔχω."
Β. ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ. λήψομαι γὰρ πάντ' ἐγώ.
Α. ὀρθῶς. τὸ πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσαμα.
Β. ἀλλ' ἔστιν ἔνδον. Α. ἀσταφίδα κεκομμένην,
5 *μάραθρον, ἄνηθον, νᾶπυ, καυλόν, σίλφιον,*
κορίαννον αὖον, ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν,
ὀρίγανον, γήτειον, ἄνισον, θύμον,
σφάκον, σίραιον, σέσελι, πήγανον, πράσον.

Athenaeus IV p. 170 a: *ἡδυσμάτων δὲ κατάλογον Ἄλεξις ἐποιήσατο ἐν Λέβητι οὕτως Καὶ μὴ κτλ.* Vs. 1 *καί*, quod codd. omittunt, additum ex VL. Alii *μηδέ*. Possis etiam *μὴ μή*. Vs. 2 *ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ* Dobraeus. *ἀλλὰ λέγοντα οὐ δεῖ* A *ἀλλὰ λέγοντα οὐδ' εἰ* P *ἀλλὰ λέγοντα οὐδ' εἰ* B *ἀλλ' ἄγε λέγ' οὗ δεῖ* Casaubonus et Dindorfius. Vs. 3—8 attulit

Pollux VI 66. Vs. 5 *μάραθρον* B *μάραθρα* Pollux. *μάραθον* PVL. *νᾶπυ* pro *νάπυ* Dindorfius. Vs. 7 pro *ἄνισον*, quod recepi ex Pollucc, Athenaeus habet *σκόροδον*, unde Dobraeus *ὀρίγανον σκορόδια γήτειον θύμιον*, rectius haud dubie Dindorfio, qui tentabat *ὀρίγανον γήτιον* (ita Pollux) *ἅλας σκόροδον θύμιον*. Nam *γήτιον* pro *γήτειον* vix recte dicitur. Ceterum pro *ἄνισον* forsan praestat *ἄννισον*. Vs. 8 "*σίραιον* ABCPV' *σισίραιον* L *τότ' αὖ σίραιον* Pollux. *σέσελι* ABCP *σέσελλι* VL *πέπερι* Pollux, qui propter hoc ipsum *πέπερι* Alexidis versus attulit." Dindorfius.

124. 125 III IV (3, 438. 439)

Οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
Ἀριστονίκου. τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον,
τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν τινί
ἰχθὺν ὑποτιμήσας ἀποδῶτ' ἐλάττονος
5 *ἧς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμωτήριον*
εὐθὺς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδοικότες
τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν, ἢ τῆς ἑσπέρας
σαπροὺς ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἴκαδε.
κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον
10 *πεμφθεὶς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον . . .*
Οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἷς
Ἀριστονίκου νομοθέτης· τά τ' ἄλλα γάρ
νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δή,
νυνί τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινά
15 *χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι*
τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ' ἑστηκότας·

[redacted]

pro δέ. Vs. 14 νυνὶ δὲ B. Vs. 15 libri ἔτι καθημένους. Transposuit Iacobsius. Vs. 18 ἀποπέμψουσι C ἀποπέμπουσι PVL.

V (3, 439. 440) 126

Ἥψέ μοι δοκεῖ
πνικτόν τι ὄψον δελφάκειον. Β. ἡδύ γε.
Α. ἔπειτα προσκέκαυκε. Β. μηδὲν φροντίσῃς.
ἰάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἐστί. Α. τῷ τρόπῳ;
5 Β. ὄξος λαβὼν ἢν εἰς λεκάνην τίν' ἐγχέας
ψυχρόν, ξυνίης; εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν
εἰς τοὔξος ἐνθῇς· διάπυρος γὰρ οὖσ' ἔτι
ἕλξει δι' αὐτῆς νοτίδα, καὶ ζυμουμένη
ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους
10 σομφάς, δι' ὧν τὴν ὑγρασίαν ἐκδέξεται·
τὰ κρεάδι' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα,
ἔγχυλα δ' ἀτρεμεὶ καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.
Α. Ἄπολλον, ὡς ἰατρικῶς. ὦ Γλαυκία,
ταυτὶ ποιήσω. Β. καὶ παρατίθει γ' αὐτά, παῖ,
15 ὅταν παρατιθῇς, μανθάνεις; ἐψυγμένα.
ἀτμὸς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηδήσεται
ταῖς ῥισίν, ἀλλ' ἄνω μάλ' εἰσι καταφυγών.
Α. πολλῷ γ' ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἦσθ' ἄρα
λογογράφος ἢ μάγειρος. ὃ λέγεις οὐ λέγεις,
20 τέχνην δ' ὀνειδίζεις.

Athenaeus IX p. 383 c: ἐγὼ δὲ ἕνα τῶν ἀρχαίων μαγείρων τεθαύμακα πείρᾳ τῆς τέχνης ἧς εἰσηγήσατο ἀπολαύσας. παράγει δ' αὐτὸν Ἄλεξις ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε Ἥψέ μοι δοκεῖ κτλ. Coquum, quem in hac fabula induxit Alexis, non servum fuisse, sed ingenuum, Athenaei scimus testimonio XIV p. 661 d. Vs. 1 fortasse ἥψ', ἐμοὶ δοκεῖν. Vs. 2 libri τιν' ὄψον. Coraes τί γ' ὄψον. Ibid. δελφάκειον pro δελφάκιον Dindorfius. Vs. 5 ἢν A ἦν B ὖν PVL. Ib. Dobraeus ἐγχέῃς, quo fortasse non opus est. Vs. 6 ξυνιεὶς ante Dindorfium. Vs. 7 libri ἐνθείς, quod in ἔνθες mutarunt. Coniunctivum reposuit etiam Dobraeus. Vs. 8 ζυμουμένη AP ζωμουμένη B ζυμουμένην VL. Vs. 11 libri κρέα δ' ἔσται. Correxit Casaubonus. τ' post ἔσται accessit ex B. ἀπεξηραμμένα B ἀπεξηραμένα PVL. Vs. 12 ἀτρεμεὶ A ἀτρέμει B ἀτρέμα PVL. Vs. 15 παρατιθῇς pro παρατίθης Schweighaeuserus. ἐψυγμένα PVL ἐψυσμένα B. Vs. 16 ἀτμὸς pro ἀτμὶς Schweighaeuserus. Vs. 17 vulgo ἀνωμαλίσι (AP ἀνω-

τάκερας καλοῦσιν, ὡς Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ. Ἄλεξις δ' ἐν Λοκροῖς Αἱ δὲ παῖδες κτλ. Vs. 2 alterum τὸ addidit Bentleius.

135 II (3, 446)

Antiatticista p. 109 19. Ναυκληρεῖν: ἀντὶ τοῦ οἰκίας δεσπόζειν. Ἄλεξις Λοκροῖς. Eadem omisso fabulae titulo Photius p. 287 20.

ΛΥΚΙΣΚΟΣ

136. 137 I II (3, 446)

Athenaeus XIII p. 595 d: μνημονεύει δ' αὐτῆς (Πυθιονίκης) καὶ Ἄλεξις ἐν Λυκίσκῳ. Antiatticista p. 98 2. Ζωδάριον: Ἄλεξις Λυκίσκῳ.

ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΙΖΟΜΕΝΗ

138 I (3, 446. 447)

Εἶτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτόν
ὑπεναντιωτάτοις τε πλείστοις χρώμενον;
ἐρῶμεν ἀλλοτρίων, παρορῶμεν συγγενεῖς·
ἔχοντες οὐδὲν εὐποροῦμεν τοῖς πέλας·
5 ἐράνους φέροντες οὐ φέρομεν ἀλλ' ἢ κακῶς,
τακτῆς τροφῆς δὲ τῆς καθ' ἡμέραν πάλιν
γλιχόμεθα μὲν τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ,
ζωμὸν δὲ ταύτῃ μέλανα μηχανώμεθα,
τὸ καλὸν δὲ χρῶμα δευσοποιῷ χρώζομεν.
10 καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν,
τὸ δ' ὄψον ἂν μὴ θερμὸν ᾖ διασύρομεν.
καὶ τὸν μὲν ὀξὺν οἶνον ἐκπυτίζομεν,

[redacted]

5 καὶ πάλιν ἐὰν μὲν "τευτλίον", παρείδομεν·
ἐὰν δὲ "σεῦτλον", ἀσμένως ἠκούσαμεν·
ὡς οὐ τὸ σεῦτλον ταὐτὸν ὂν τῷ τευτλίῳ.

Athenaeus XIV p. 621 d: ἐμιμεῖτό τις (Lacedaemoniorum δικηλιστὰς dicit) ἐν εὐτελεῖ τῇ λέξει κλέπτοντά τινα ὀπώραν ἢ ξενικὸν ἰατρὸν τοιαυτὶ λέγοντα, ὡς Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ διὰ τούτων παρίστησιν Ἐὰν ἐπιχώριος κτλ. Partem loci apposuit etiam Eustathius p. 884 24. Vs. 4 ante Dindorfium ἐάν. Ibid. Eustath. πτισσάνας. Cfr. Lobeck. ad Aiac. p. 136. Vs. 5 libri σευτλίον. Eustathius p. 813 42 ex antiquis grammaticis: (Ἀττικοὶ) τὴν κοινῶς σύρβην τύρβην λέγουσι, καὶ τὸ σεῦτλον τεῦτλον. Itaque τευτλίον scripsi, quae recepta apud Atticos forma fuit. Vs. 6 libri τευτλίον, quod correxi. Pro ἀσμένως ex B enotatum est ἡδέως.

III (3, 449) 140

Εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ
ξένους ἑτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἔγχελυς,
ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίαιτό με.

Athenaeus VIII p. 340 c de Callimedonte Alexidis χρήσεις afferens: ἐν δὲ Μανδραγοριζομένῃ Εἴ τινας κτλ.

IV (3, 449) 141

Ἥξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἅμα.
Β. πῶς συμβολάς; Α. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς
καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

Athenaeus VIII p. 365 d: τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ σημαίνει διὰ τούτων Ἥξω φέρουσα κτλ.

V (3, 449) 142

Κακῶς ἔχεις, ὦ Στρούθι, ἀκαρὴς νὴ Δία
πεφιλιππίδωσαι. Β. μὴ σὺ καινῶς μοι λάλει.
ὅσον οὐ τέθνηκα. Α. τοῦ ταλαιπώρου πάθους.

Athenaeus XII p. 552 e de Philippidae macilentia agens: ὅτι δὲ καὶ πεφιλιππιδῶσθαι ἔλεγον τὸ λελεπτύνθαι Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ φησί Κακῶς ἔχεις κτλ. Vs. 1 libri κακῶς ἔχει (Casaubonus ἔχεις) στρουθὶς ἀκαρὴς νὴ Δί' εἶ, quod correxi, sublata post εἶ interpunctione. Vs. 2 libri πεφιλιππῶσθαι. Idem in suo Athenaei exemplari legerant Aelianus V. H. X 6. Photius et Suidas in Φιλιππίδης, Eustathius p. 1646 17. Cor-

rexit primus omnium Stephanus. ὅσον οὐ Toupius, *οσο μου* A ὅσωμου PVL τέθνηκα pro τέθνηκε Toupius.

ΜΑΝΤΕΙΣ

143 (3, 450)

Ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς μὲν οἱ πεπρακότες
τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφὴν
γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων.
ἔπειτ' ἔχειν προῖκ' οὐχὶ τιμὴν πάσχομεν;
5 πικράν γε καὶ μεστὴν γυναικείας χολῆς.
ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐστι πρὸς ἐκείνην μέλι·
οἱ μέν γε συγγνώμην ἔχουσ' ἀδικούμενοι,
αὗται δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι·
ὧν οὐκ ἐχρῆν ἄρχουσιν, ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν
10 ἀμελοῦσιν, ἐπιορκοῦσιν, οὐδὲ ἓν κακόν
ἔχουσι καὶ κάμνειν λέγουσ' ἑκάστοτε.

Athenaeus XIII p. 558 e: ὁ Λεωνίδης ψέγων τὸ τῆς γαμετῆς ὄνομα τὰ ἐκ τῶν Μάντεων Ἀλέξιδος προηνέγκατο ταυτὶ τῶν ἐπῶν Ὦ δυστυχεῖς κτλ. Vs. 1 μὲν οἱ (οἱ) addidit Grotius. Vs. 4 φάσκομεν pro πάσχομεν Nic. Sturio, quod verum videtur; pro τιμὴν forsan praestat ποινήν. Vs. 6 ante Dindorfium κείνην. Vs. 7 γε om. BP. Vs. 11 libri λέγουσιν. Illud Dindorfius.

ΜΕΡΟΠΙΣ

144 (3, 451)

[redacted]

ΜΙΛΗΣΙΑ

I (3, 451. 452) 146

Οὐκ ἴστε ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν ὅτι
οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
μόνος καθέστηκ', ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
συμβάλλεταί τις, ἂν καλῶς χρῶνται, μερίς;
5 Β. ποῖόν τι; δεῖ γὰρ κἀμὲ τὸν ξένον μαθεῖν.
Α. τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον
δεῖ τοὔψον, ἄλλο δ' οὐδέν. ἂν μὲν οὖν τύχῃ
ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν
εἰς καιρὸν ἐλθών, ὠφέλησε τὴν τέχνην·
10 ἂν δ' ὑστερίζῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,
ὥστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν,
ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.
εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω.
15 ἑστήκαθ' ὑμεῖς, κάεται δέ μοι τὸ πῦρ,
ἤδη πυκνοὶ δ' ᾤττουσιν Ἡφαίστου κύνες
κούφως πρὸς αἴθραν, οἷς τὸ γίνεσθαι θ' ἅμα
καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις
μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὁρώμενος.

Athenaeus IX p. 379 a: καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξιδι δὲ ἐν Μιλησίοις (sic) μάγειρος οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε Οὐκ ἴστε κτλ. Vs. 5 ποῖον pro οἷον Porsonus. Vs. 7 libri τοῦτον pro τοὔψον. Correxit Piersonus ad Moer. p. 274. Vs. 8 ante Dindorfium κρίνειν. Vs. 16 cfr. Eustathius ad Hom. p. 1151 40: ὁ κωμικὸς Ἄλεξις τοὺς ἐκ πυρὸς σπινθῆρας κύνας Ἡφαίστου ἔφη ἐν τῷ· καίεταί μοι τὸ πῦρ ἤδη, τουτέστιν ἐξάπτεται, πυκνοὶ δ' ᾤττουσιν Ἡφαίστου κύνες. Similiter Eubulus Orth. I 7: ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας. Cfr. Hesychius Κύων: ὁ ἐλαυνομένου τοῦ σιδήρου τοῦ ἀργοῦ ἐξαλλόμενος σπινθήρ. Vs. 17 πρὸς αἴθραν ut apud Antiphanem Aphrod. I 14: κασιόπνουν αὔραν δι' αἴθρας. Ib. οἷς τὸ pro οἷσθ' οἵ Petavius.

II (3, 453) 147

Εἰ μὴ γὰρ ὢν ἄνθρωπος ἀνθρώπου τύχαις
ὑπηρετήσω, ποῦ φανήσομαι φρονῶν;

Stobaeus Floril. CXII 6 cum lemmate Ἀλέξιδος Μιλησίων. Vs. 2 pro ποῦ vulgo οὐ. Cod. A et Trinc. εἶτ' οὐ. B γ' οὐ. Correxit Porsonus.

148 III (3, 453)

Athenaeus VI p. 240 c: *Παράσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγένοντο Τιθύμαλλος μέν, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Μιλησίᾳ.*

ΜΙΛΚΩΝ

149 (3, 453)

Κἂν μὴ παραθῶσι θερμά, τἀγαθὸν Πλάτων
ἁπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι, μανθάνεις;
τὸ δ' ἡδὺ πάντως ἡδύ, κἀκεῖ κἀνθάδε.

Athenaeus VIII p. 354 d: *οὐδεὶς γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν· ὁ Κύνουλκος ἔφη, κατὰ τὸν Ἀλέξιδος τοῦ κωμῳδιοποιοῦ Μίλκωνα, ἐγώ, φησίν, κἂν μὴ παραθῶσι κτλ.* Vs. 1 *κἂν* Schweighaeuserus. Dindorfius *ἂν*. Vulgo *ἐάν*. Ibid. forsan *παραθῶ σοι*. Tum libri *Πλάτωνα πανταχοῦ φῄς*. Correxit Grotius. Vs. 3 *τό θ' ἡδὺ* B. Ibid. *κἀκεῖ* additum ex AB.

ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ

Vide supra in *Ἑλένης μνηστῆρες*.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΠΟΝΙΠΤΟΜΕΝΟΣ

150 (3, 454)

Antiatticista p. 98 17. *Ἥδιον*: *Ἄλεξις Ὀδυσσεῖ ἀπονιπτομένῳ.*

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΥΦΑΙΝΩΝ

[redacted]

II (3, 455) 152

Καὶ τοὺς ἁλιέας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ.
ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι,
τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας.
Β. οὗτος πρότερον κεφάλαιον εἰ θύννου λάβοι,
ἐνόμιζεν ἐγχέλεια καὶ θύννους ἔχειν.

Athenaeus VII p. 302 f: *Ἄλεξις δὲ ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι τὴν κεφαλὴν τοῦ θύννου ἐπαινῶν φησι Καὶ τοὺς ἁλιέας* Vs. 4 libri *κεφαλήν*, quod correxi. Ib. *θύννου λάβοι* Canus, *λάβοι θύννου* libri. Cfr. Exercitt. phil. in Athen. I p. 15. Vs. 5 *ἐνόμιζεν* ABC et epit. Hoesch. *ἐνόμιζον ἐγχέλεια* PVL *ἐγχέλια* ABC.

III (3, 455) 153

Athenaeus VI p. 240 c: *παράσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγέμεν Τιθύμαλλος, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Μιλησίᾳ καὶ Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι.*

ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ

(3, 455) 154

Σῶμα μὲν ἐμοῦ τὸ θνητὸν αὖον ἐγένετο,
τὸ δ' ἀθάνατον ἐξῆρε πρὸς τὸν ἀέρα.
Β. ταῦτ' οὐ σχολὴ Πλάτωνος;

Diogenes Laert. III 28: *τοιοῦτος δ' ὢν* (Plato) *ὅμως ἐθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν κωμικῶν. — Ἄλεξις Ὀλυμπιο-* *Σῶμα μὲν κτλ.*

ΟΛΥΝΘΙΑ

I (3, 456) 155

Ἔστιν ἀνήρ μοι πτωχός, κἀγώ
γραῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς υἱός,
χἠδ' ἡ χρηστή, πένθ' οἱ πάντες.
τούτων οἱ τρεῖς δειπνοῦμεν,
5 *δύο δ' αὐτοῖς συγκοινωνοῦμεν*
μάζης μικρᾶς. φθόγγους δ' ἀλύρους
θρηνοῦμεν, ἐπὰν μηδὲν ἔχωμεν,
χρῶμα δ' ἀσίτων ἡμῶν ὄντων
γίνεται ὠχρόν. τὰ μέρη δ' ἡμῶν
10 *χἡ σύνταξις τοῦ βίου ἐστίν*
*κύαμος, θέρμος, λάχανον, * **
γογγυλίς, ὤχρος, λάθυρος, φηγός,

βολβός, τέττιξ, ἐρέβινθος, ἀχράς,
τό τε θειοφανὲς μητρῷον ἐμοί
15 μελέδημ' ἰσχάς,
Φρυγίας εὑρήματα συκῆς.

Athenaeus II p. 54 f de ἐρεβίνθοις agens: Ἄλεξις Ἔστιν ἀνήρ μοι κτλ. Idem III p. 75 a: Ἄλεξις δ' ἐν Ὀλυνθίῳ (sic) Φρυγίων σύκων μνημονεύων φησί Τό τε θειοφανὲς — συκῆς, qui sunt fragmenti huius versus ultimi. Vs. 3 χῇδ' Schweighaeuserus, libri καὶ ἥδ'. Vs. 4 δειπνοῦσιν Grotius, quo adscito Schweighaeuserus scripsit τρεῖς μὲν δειπνοῦσιν. Fortasse sufficit τρεῖς μὲν δειπνοῦμεν. Vs. 6 μικρᾶς BCD et MSS Casauboni. μιᾶς VL. Vs. 11 lacunam indicavit Dindorfius, Elmsleio λάχανον delente, pro quo forsan λάπαθον scribendum. Vs. 12 et 13 ὤχρος — ἀχράς affert Eustathius ad Iliad. p. 948 41. Idem vs. 14 sqq. ad Od. p. 1572 63. Pro θειοπαγές, ut vulgo h. l. legitur, B et MSS Casauboniani praebuerunt θειοφανές, atque ita etiam cod. B libro III, ubi vulgo θειοφαγές. Vs. 16 εὕρημα ante Schweighaeuserum et Porsonum.

156 II (3, 457)

Ὁ δὲ σὸς πένης ἔστ', ὦ γλυκεῖα· τοῦτο δέ
δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος, ὥς φασιν, μόνον.
ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται.

Athenaeus VI p. 240 c: οὗ (Tithymalli parasiti) μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Μιλησίᾳ — ἐν δὲ Ὀλυνθίοις φησίν Ὁ δὲ σὸς πένης κτλ.

157 III (3, 458)

[redacted]

Α. τραγήματ' αἰσθάνομαι γὰρ ὅτι νομίζεται
τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι τὴν νύμφην λέγεις
5 παρέχειν, ἄμητας καὶ λαγῷα καὶ κίχλας.
τούτοισι χαίρω, τοῖς δὲ κεκαρυκευμένοις
ὄψοισι καὶ ζωμοῖσιν ἥδωμ' ὦ θεοί;

Athenaeus XIV p. 642 d de secundis mensis agens: Ἄλεξις . . . . Ὁμοίᾳ (τὸ δ' αὐτὸ δρᾶμα καὶ ὡς Ἀντιδότου φέρεται) Οὐδὲ φιλόδειπνος κτλ. Vs. 2 libri δὲ χαίρω. Transposuit Erfurdius. Vs. 4 Bothius τῶν νυμφῶν (τῆς νύμφης) λέχος. Vs. 7 ἥδομ' ὦ θεοί vulgo. Correxit H. Iacobi.

Ο Π Ω Ρ Α

(3, 459) 160

Οἶνον πολύν
οὐ κεκραμένον σὺ πίνεις μεστὸς ὢν κοὐκ ἐξεμεῖς;

Athenaeus X p. 443 e: καλῶς πρὸς τοὺς οὕτω λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Ὀπώρᾳ — φησίν Οἶνον πολὺν κτλ. Post κεκραμένον addidi σύ.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ

(3, 459) 161

Athenaeus VI p. 247 c de parasiti in comicorum fabulis agens partibus: καὶ Ἄλεξις ἐν Ὀρέστῃ, Νικόστρατός τ' ἐν Πλούτῳ, Μένανδρός τ' ἐν Μέθῃ καὶ Νομοθέτῃ. Ad Alexidis Oresten fortasse referenda sunt haec Aristotelis A. P. 13, 13 ἐκεῖ γὰρ (ἐν τῇ κωμῳδίᾳ) ἂν οἱ ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ, οἷον Ὀρέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται καὶ ἀποθνήσκει οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός.

Ο Ρ Χ Η Σ Τ Ρ Ι Σ

(3, 459. 460) 162

Γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῇ
πίνειν διαρκής. Β. ἀλλὰ μήν, νὴ τὼ θεώ,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
ἡδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός,
λέγων, γέρων γε δαιμονίως. Α. ἀσπάζομαι
γραῦν σφίγγα.

Athenaeus X p. 441 c: Ἄλεξις δ' Ὀρχηστρίδι· Γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ' — ἀσπάζομαι γραῦν σφίγγα. πρὸς ἐμὲ ὡς αἰνίγματα λέγει καὶ τὰ λοιπά. Vs. 3 ὅσον CVL ὃς A ὡς BP. Vs. 4 ἡδὺς libri omnes, etiam C. At Eustathius πολὺς

ad Od. p. 1449 7: *οἷον γέρων Θάσιος οἶνος, ὅπερ ἡδύτερον ὁ κωμικὸς Ἄλεξις φράζων φησίν Οἶνος καὶ μάλα πολύς γε, ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός, γέρων δαιμονίως.* Hinc Piersonus scribebat *πολιός*. Vs. 5 *λέγων* ab Eustathio omissum in *γελῶν* mutavit Bergkius, lene vinum intellegens. Vereor ne aliud quid lateat. Fortasse *γέρων γέρων γε δαιμονίως* scribendum. Quae post *γραῦν σφίγγα* inferuntur verba *πρὸς ἐμέ κτλ.* ea neque Alexidis neque Athenaei esse vidit Dindorfius.

ΠΑΛΛΑΚΗ

163 (3, 460)

Οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλ' ὅ τι
εἴπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον.

Photius p. 594 22. *Τοναίαν: Ἄλεξις Παλλακῇ Οὐκ ἔχω — ἄξιον. ἡ γὰρ ἐπὶ πολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία.* Hinc corrige Etymol. M. p. 761 55.

ΠΑΜΦΙΛΗ

164 I (3, 461)

Ἐρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει
ὧν νῦν φέρων πάρειμι; κήρυκας, κτένας,
βολβούς, μέγαν τε πουλύπουν ἰχθῦς θ' ἁδρούς.

Athenaeus IX p. 356 e: *ἐμφανίζει δὲ καὶ Ἄλεξις ἐν Παμφίλῃ τοῦ πουλύποδος τὸ χρήσιμον λέγων ὧδε Ἐρῶντι κτλ.* Vs. 1 vulgo *ἐρῶν τί δ' ἐκτήσω*. Correxit Schweighaeuserus adiutus scriptura cod. A, in quo est *δὲ κτήσων*.

[redacted]

pro *Κωβίων* ex B enotatum *Κυβίων*, ex C *Κωβιός*, quod fortasse verum est. Cfr. Alexis Isost. II 3, ubi coniunguntur *Ὄψων, Κάραβος, καὶ Κωβιός, Σεμίδαλις*. Ibid. *Κυρηβίων* AC *κηρυβίων* PVL. Vs. 3 *θ' ὁ σκόμβρος* C. Tum idem *ἢ* pro *ἡ*. Alia fragmenta ad hanc fabulam fortasse revocanda vide in incertis II III.

ΠΑΝΝΥΧΙΣ Η ΕΡΙΘΟΙ

I (3, 462) 167

Ἔτι δέ σοι παρὰ τοῦτο κάνδαυλόν τινα
παραθήσομεν. Β. κάνδαυλον; οὐκ ἐδήδοκα
[κάνδαυλον] οὐδ' ἀκήκο' οὐδεπώποτε.
Α. θαυμαστὸν ἐμὸν εὕρημα. πάνυ πολὺν δ' ἐγώ
5 *ἐὰν παραθῶ σοι, προσκατέδει τοὺς δακτύλους*
σαυτῷ γε χαίρων. ἔρια μὲν ποιήσομεν . . .
Β. ἄνθρωπε ποίει λευκὰ καὶ βλέπ' εἰς . .
Α. ἐπὰν ἀπὸ τῶν κοινῶν ταρίχους ἰχθύων,
κρεῶν βατανίων εὐθέως . . . .
10 *δίπυρον παραθήσεις, ᾧὸν ἐπιτετμημένον,*
πυόν, μέλιτος ὀξύβαφον, ἀπὸ ταγηνίω,
τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου παρατεμών,
βοτρύδιόν τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ
γλυκύν· τὸ τοιοῦτον γὰρ ἀεί πως μέρος
15 *ἐπιπαίζεται, κεφαλὴ δὲ δείπνου γίνεται.*
Β. ἄνθρωπ' ἐπίπαιζε· μόνον ἀπαλλάγηθί μου·
[τοὺς σοὺς δὲ] κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καί
βατάνια πᾶσαν [ἀφανιεῖς] τὴν ἡδονήν.

Athenaeus XII p. 516 e: *μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ κανδαύλου) Ἄλεξις ἐν Πανυχίδι ἢ Ἐρίθοις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ προσδιαλεγόμενος· Ἔτι δέ σοι κτλ.* Vs. 1 *ἔτι* VL *ὅτι* ABP. Corrigunt *προσέτι*. Vs. 3 addidi *κάνδαυλον* et *οὐδεπώποτε* scripsi pro librorum *οὐδέποτε*. Vs. 5 Eustathius p. 1144 19 *ἐὰν παραθῶσι*. Ib. *προσκατέδει* Dindorfius. ABPC *προσκατεδεῖ*. VL *προσκατέδῃ*. Eustathius *προσκατεδῇ*. Vs. 6 Dobraeus *αὐτῷ γε χαίρων*. Vs. 7 ante Dindorfium *βλέπεις*. Illud etiam Dobraeus, qui supplet *βλέπ' εἰς τὸ πῦρ*. Malim *ὃ δεῖ*. Vs. 8 Dobraeus *τάριχος* et vs. 9 *βατάνιον*. Vs. 11 *ἀπὸ ταγηνιω* A *ἀποταγηνίω* B *ἀποταγήνω* P *ἀπὸ τηγάνου* VL *ἀποταγηνιῶ* Dindorfius, ut ego olim Curis cr. 50. Dobraeus *ἐπὶ ταγηνιῶν* a nominativo *ταγηνίας*. Vs. 13 *χόριον* pro *χορεῖον* Schweighaeuserus. Vs. 16 ante *ἀπαλλάγηθι* BPV addunt *ἀλλ'*, omittit L. Vs. 17

χόρια AB χορεῖα PVL. Lacunas vs. 17 et 18 supplevi ex babili coniectura Dobraei.

168 II (3, 464)

Θερμοτέροις χαίρεις ἀεί
τοῖς ὀψαρίοις, ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω;
B. κατωτέρω. A. τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὗτοσί
ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν. ψυχρά σοι
5 *ἅπαντα παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ξέοντα δέ;*
B. Ἄπολλον. A. οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω δηλαδή.
τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ.
B. οὐκ οἶομαι, οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς.
A. ἐγὼ δ' ἐρῶ· τοῖσιν γὰρ ἑστιωμένοις
10 *τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.*
σὺ πρὸς θεῶν ἔθυσας τὸν ἔριφον;
B. μὴ κόπτε μ', ἀλλὰ τὰ κρέα. παῖδες, παράγετε.
A. ὀπτάνιον ἔστιν; B. ἔστι. A. καὶ κάπνην ἔχει;
B. δηλονότι. A. μή μοι δῆλον. B. ἀλλ' ἔχει κάπν
15 *A. ἔχει κακόν, εἰ τύφουσαν. B. ἀπολεῖ μ' οὗτοσί.*

Athenaeus IX p. 386 a: *καὶ γὰρ Ἄλεξις ἐν Πανυχίδι ριθεὶς μαγείρῳ τὸν λόγον φησί Θερμοτέροις χαίρεις κτλ.* V cod. A *αἰεί*. Vs. 3 libri *τί λέγεις δέσποτα πῶς οὗτοσὶ θρωπος*. Correxit Dobraeus. Vs. 6 *δηλαδὴ* fort. domino buendum. Vs. 11 Schweighaeuserus *ἤδη* addit post *ἔθυ* Forsan *ἑτεὸν ἔριφον* pro *τὸν ἔριφον*. Vs. 13 *ὀπτανεῖον* Schweighaeuserum. Idem delevit quod libri ante *ὀπτανεῖον* bent *παῖδες*. Vs. 15 *ἔχει* PL *ἔχειν* V. Tum *τύφουσαν* A *τύφουσ'* P *τύφου σ'* VL. Ibidem *οὗτοσὶ* Schweighaeuse pro edito olim *οὗτωσί γε*. A *οὗτοσί γε*. BP *οὗτωσί*.

169 III (3, 465)

Κύκλῳ δεήσει περιτρέχειν με καὶ βοᾶν,
ἄν του δέωμαι. δεῖπνον αἰτήσεις με σύ
ἤδη παρελθών· οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω
οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίγανον,
5 *οὐ θρῖον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδάλας,*
οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον, οὐχὶ γήθυον,
οὐ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἅλας,
οὐκ ᾠόν, οὐ ξύλ', οὐ σκάφην, οὐ τήγανον,
οὐχ ἱμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ·
10 *οὐ στάμνος ἐστί· διακενῆς δ' ἕστηκ' ἐγώ*
ἔχων μάχαιραν, προσέτι περιεζωσμένος.

henaeus IV p. 170 b: *ἐν δὲ Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις μάγειδε ποιεῖ (Ἄλεξις) λέγοντα Κύκλῳ δεήσει κτλ.* Vs. 6 ν scripsi, libri *γήτειον*, Dindorfius et Schweighaeuserus , quae dubia forma est. Vs. 8 *ξύλ'* AC *ξύλον* reliqui. *μονιάν* P. Vulgo *ἰμονίαν*.

IV (3, 466) 170

Ἡμίοπτα μέν
τὰ κρεάδι' ἐστί, τὸ περίκομμι' ἀπόλλυται·
ὁ γόγγρος ἑφθός, τὰ δ' ἀκροκώλι' οὐδέπω.

henaeus III p. 96 a: *Ἄλεξις Κυβευταῖς — κἂν Παννυ- Ἐρίθοις Ἡμίοπτα κτλ.*

V (3, 466) 171

Εἶτα τετρακότυλον ἐπεσόβει κώθωνά μοι,
παλαιὸν οἶκων κτῆμα.

henaeus XI p. 483 e de *κώθωνι* disserens: *Ἄλεξις Ἐρί- Εἶτα κτλ.* Legebatur *εἴτ' ἐν* pro *εἶτα*, quod restituit Por- ad Euripidis Med. 48. Vs. 2 libri *πλέον οἶκον*, quod ex is loco correxit Porsonus.

VI (3, 467) 172

Ἔσει περιπατῶν σιτόκουρος.

henaeus VI p. 248 a: *σιτοκούρου δ' Ἄλεξις μνημονεύει ἐν χίδι ἢ Ἐρίθοις Ἔσει περιπατῶν σιτόκουρος.* Libri *ἔσῃ*.

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ

I (3, 467) 173

Καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι
παράσιτον ὑποκόρισμα· τῷ δ' οὐδὲν μέλει.
δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον
πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλάκις
5 *αὐτὸν ὁ κεκληκὼς τοῖς Σαμόθρᾳξιν εὔχεται*
λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ.
χειμὼν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις.

henaeus X p. 421 d: *ἐν δὲ τῷ Παρασίτῳ Ἄλεξις περὶ ἄγου τινὸς διαλεγόμενός φησι Καλοῦσι δ' αὐτὸν κτλ.* ibri *τὰ Σαμοθρᾴκι' εὔχεται*, quod correxi.

II (3, 468) 174

Καὶ γὰρ βούλομαι
ὕδατός σε γεῦσαι· πρᾶγμα δ' ἐστί μοι μέγα
φρέατος ἔνδον ψυχρότερον Ἀραρότος.

Athenaeus III p. 123 e: *Ἄλεξις γοῦν ἐν Παρασίτῳ φησί Καὶ γὰρ βούλομαι κτλ.*

175 III (3, 468)

Ἢ μετὰ Πλάτωνος ἀδολεσχεῖν κατὰ μόνας

Diogenes Laert. III 28: *Ἄλεξις Ὀλυμπιοδώρῳ — καὶ ἐν Παρασίτῳ Ἢ μετὰ Πλάτωνος κτλ.* Menagius *ἀδολεσχεῖς* et *καταμόνας.*

ΠΕΖΟΝΙΚΗ

176 (3, 468)

Photius p. 245. *Μᾶλλον μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ ἀεὶ καὶ μᾶλλον. — Ἄλεξις Πεζονίκῃ.* Eadem Antiattic. p. 108 5 et Suidas s. v. *μᾶλλον.*

ΠΟΙΗΤΑΙ

177 I (3, 468)

Ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοὔνομα
ἐν τοῖσι μοχθηροῖσίν ἐστι κείμενον.
ἔδει γὰρ ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνὴρ
τὰ σῦκα προστεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον.
νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προστεθέν
ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει.

Athenaeus III p. 74 e: *Ἄλεξις δ' ἐν Ποιητῇ φησιν Ὁ συκοφάντης κτλ.*

178 II (3, 469)

Πάνυ τι βούλομαι
οὕτω γελᾶσθαι καὶ γελοῖ' ἀεὶ λέγειν
μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστ' Ἀθηναίων πολί.

Athenaeus VI p. 241 d: *ὅτι δὲ γελοῖα ἔλεγεν ὁ Κόρυδος*

[redacted]

thenaeus XIV p. 642 c: *Ἄλεξις Πολυκλείᾳ· ἑταίρας δ' Πολύκλεια· Ὁ πρῶτος κτλ.* Attigit Eustathius ad Odyss. 4 10. Vs. 2 *μηδέποτε* B *μηδεπώποτε* PVL.

Π Ο Ν Η Ρ Α

I (3, 470) 181

Ὅμως λογίσασθαι πρός γ' ἐμαυτὸν βούλομαι
καθεζόμενος ἐνταῦθα τὴν ὀψωνίαν,
ὁμοῦ τε συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον,
ἡδυντέον τε πῶς ἕκαστόν ἐστί μοι.
5 *ταρίχός ἐστι πρῶτον ὡραῖον τοδί.*
διωβόλου τοῦτ' ἔστι. πλυτέον εὖ μάλα.
εἶτ' εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα
ἐνθεὶς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας,
ἐπεσκέδασα τοὔλαιον· εἶθ' ἕψων ποιῶ
0 *μυελόν, ἀφεῖλόν τ' ἐπιγανώσας σιλφίῳ.*

thenaeus III p. 117 d: *ὁ δ' αὐτὸς ποιητὴς ἐν Πονήρᾳ πευασίας ταρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα τάδε λογίσασθαι κτλ.* Vs. 1 addidi *γέ*. Vs. 5 *πρῶτόν ἐστι* A. *τοδί. διωβόλου* Dindorfius. AP *τὸ διοβόλου*. B *τὸ διο-*. VL *τοδὶ ὀβολοῦ μόνου*. Vs. 7 *εἴ τις* pro *εἶτ' εἰς* AP. B *ἡδύσματι*. Vs. 9 *ποιῶν* A *ποῶ* C *πῶ* B *ποτὲ* VL P. Vs. 10 *ἀφεῖλόν τ'* Dindorfius. Vulgo *ἀφεῖλον*. AB *ντ'*.

II (3, 471) 182

Τῆς ὀριγάνου
πρώτιστον ὑποθεὶς εἰς λοπάδα νεανικήν
τὸ τρῖμμ' ἐπιπολῆς εὐρύθμως διειμένον
ὄξει, σιραίῳ χρωματίσας καὶ σιλφίῳ
πυκνῷ πατάξας.

thenaeus IV p. 170 b. c: *ἐν δὲ Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις μάν τάδε ποιεῖ λέγοντα — κἀν Πονήρᾳ Τῆς ὀριγάνου κτλ.* *ὑποθεὶς* pro *ὑποτιθεὶς* Casaubonus.

III (3, 471) 183

Σηπίας τόσας
δραχμῆς μιᾶς τρίς. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας
καὶ τὰ πτερύγια συντεμὼν ἑφθὰς ποιῶ,
τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους
σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσί, δειπνούντων ἅμα
ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπισείων φέρω.

Athenaeus VII p. 324 b: *περὶ δὲ ἑψήσεως σηπιδίων Ἄλεξις ἐν Πονήρᾳ παράγει μάγειρον τάδε λέγοντα Σηπίας τόσας κτλ.* Vs. 1 *σηπίας τόσας* Schweighaeuserus. *σηπίαι τοσοῦ* ABP *σηπίαι πόσου* VL. Vs. 2 *τρὶς* ABPV *τρεῖς* L. Vs. 3 ante Dindorfium *ἑφθά*. Vs. 6 *τήγανον* VL *τάγηνον* BCP et MSS Casauboni. Ib. libri *ἐπεισιών*, quod correxi.

184 IV (3, 472)

Τριωβόλου κρεΐσκον ἀστεῖον πάνυ
ὕειον· ὀπτὸν θερμὸν εὔχυλον τέρεν
ὅταν ᾖ τι προσφέρων.

Athenaeus XIV p. 655 f: *ὀπτῶν δελφάκων δὲ μνημονεύει Ἐπικράτης — Ἄλεξις δ' ἐν Πονήρᾳ Τριωβόλου κτλ.* Vs. 1 malim *κρεΐσκιον*. V. ad Choliamb. poes. p. 105. Vs. 2 *καί*, quod ante *θερμὸν* in libris est, delevit Casaubonus. Ibidem *εὔχυλον τέρεν* Porsoni est emendatio pro *εὐχυλότερον*. L *εὐχυλώτερον*. Vs. 3 *τι* post *ᾖ* addidit Porsonus. *προσφέρων* PV *προσφέρον* L *πρόσφερ'* Porsonus.

185 V (3, 472)

Ἐναλείφεται τὰς ῥῖνας, ὑγιείας μέρος
μέγιστον, ὀσμὰς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιῶν.

Athenaeus II p. 46 a: *οὐ κακῶς οὖν Ἄλεξίς φησιν Ἐναλείφεται κτλ.* Idem Athenaeus XV p. 687 d: *οὐκ οἶδας ὅτι αἱ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἡμῶν αἰσθήσεις ὀδμαῖς ἡδείαις παρηγορεῖνται προσέτι τε θεραπεύονται, καθὰ καὶ Ἄλεξίς φησιν ἐν Πονήρᾳ οὕτως Ὑγιείας μέρος κτλ.* Vs. 2 *ποιεῖν* libro XV.

[redacted]

Athenaeus III p. 100 c: *Ἄλεξις γὰρ ἐν τῷ Ποντικῷ ἐπι-ομένῳ δράματι Καλλιμέδοντα τὸν ῥήτορα, Κάραβον δὲ πλούμενον, κωμῳδῶν, ἦν δ' οὗτος εἷς τῶν κατὰ Δημοσθένη ῥήτορα πολιτευομένων, φησίν Ὑπὲρ πάτρας κτλ.* Vs. 3 xit Schweighaeuserus librorum scripturam *ἴσω* (A *ἴσως*) : *ἰταλῶν ἀποθανεῖν.*

ΠΡΟΣΚΕΔΑΝΝΥΜΕΝΟΣ

(3, 473) 189

Antiatticista p. 100 13: *Ἰσχυρίσκος ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. ξις Προσκεδαννυμένῳ.* Eadem omisso fabulae titulo Photius 17 10. Legendum esse *ἰσχυρικὸς* dixi iam Quaest. sc. III 0.

ΠΡΩΤΟΧΟΡΟΣ

(3, 474) 190

Ἐπιπονώτερον
ἔργον μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληφ' ἐγώ,
ἀφ' οὗ παρασιτῶ. μεμβράδας μοι κρεῖττον ἦν
ἔχειν μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν.
ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο.

Athenaeus VII p. 287 f: *Ἄλεξις δ' ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ κεν (μεμβράδας)... ἐν δὲ Πρωτοχόρῳ Ἐπιπονώτερον κτλ.* 2 *ἔργον* addidit Porsonus. Pro *εἴληφ'* Casaubonus tentabat *χ'*. Vs. 3 libri *βεμβράδας.*

ΠΥΘΑΓΟΡΙΖΟΥΣΑ

I (3, 474) 191

Ὕδατος ἀπέφθου κύαθον· ἂν δ' ὠμὸν πίῃ,
βαρὺ καὶ κοπῶδες.

Athenaeus III p. 122 f: *προπίνω σοι, ἔφη, φιλοτησίαν — Ἀλέξιδος λαβὼν ἐκ Πυθαγοριζούσης Ὕδατος ἀπέφθου* Vs. 1 *πίῃ* VL *πίνῃ* ABP.

II III (3, 474. 475) 192. 193

Ἡ δ' ἑστίασις ἰσχάδες καὶ στέμφυλα
καὶ τυρὸς ἔσται· ταῦτα γὰρ θύειν νόμος
τοῖς Πυθαγορείοις. Β. νὴ Δί', ἱερεῖον μὲν οὖν
ὁποῖον ἂν κάλλιστον, ὦ βέλτιστ', ἔχῃ . . .
Ἔδει θ' ὑπομεῖναι μικροσιτίαν, ῥύπον,
ῥῖγος, σιωπήν, στυγνότητ', ἀλουσίαν.

Athenaeus IV p. 161 d allatis Alexidis versibus ex Tarenti- : *καὶ ἐν Πυθαγοριζούσῃ Ἡ δ' ἑστίασις — ὦ βέλτιστ' ἔχῃ.*

καὶ μετ' ὀλίγα Ἔδει θ' ὑπομεῖναι κτλ. Vs. 3 Πυθαγορείοις P πυθαγορίοις AVL. Vs. 4 ὁποῖον ἂν Casaubonus. ὁποῖον οὐ AP ὁποιονοῦν VL. Vs. 5 μικροσιτίαν Porsonus. Libri μικρὸν ἀσιτίαν. Respicit locum Eustathius Od. p. 1560 60.

194 IV (3, 475)

Gellius Noct. Att. IV 11: *porculis quoque minusculis et haedis tenerioribus victitasse* (Pythagoram) *idem Aristoxenus refert. — Ac de animalibus Alexis etiam poeta in comoedia, quae Pythagorizusa inscribitur, docet.*

ΠΥΛΑΙΑΙ

195 (3, 475)

Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἐγὼ τεθαύμακα
τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι
ἅπαντές εἰσι λαμβάνοντες βασιλικούς
φόρους· μόνον οὐχὶ δεκατεύουσι γάρ
τὰς οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι,
ὅλας δ' ἀφαιροῦνται καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Athenaeus VI p. 225 f: ὅτι δὲ καὶ παμπόλλου πιπράσκουσιν Ἄλεξις ἐν Πυλαίαις (Πυλαίᾳ?) φησί Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν κτλ. Versu quarto pro μόνον scribendum videtur μὰ τὸν Δί'. Dobraeus tentabat: φόρους· ἑκάστοτ' οὐχὶ δεκατεύουσι γάρ.

ΠΥΡΑΥΝΟΣ

196. 197 I II (3, 476)

Ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἢν τῷ Πηγάσῳ,
ἢ τοῖς Βορεάδαις ἢ εἴ τι θᾶττον ἔτι τρέχει,
ἢ Δημέᾳ Λάχητος Ἐτεοβουτάδῃ·
πέτεται γὰρ οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὁδούς . . .
5 Δ. Στράτιε, φιλεῖς δήπου με; ΣΤΡ. μᾶλλον τοῦ πατρός·
ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις.
Δ. εἴχει τ' ἀεί με ζῆν; ΣΤΡ. ἅπασι τοῖς θεοῖς·
ἂν γὰρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι;

Athenaeus VI p. 244 d: Ἄλεξις δ' ἐν Πυραύνῳ Στράτιον τὸν παράσιτον εἰσάγει δυσχεραίνοντα τῷ τρέφοντι καὶ λέγοντα τάδε Ἐμοὶ παρασιτεῖν — τὰς ὁδούς. καὶ μετ' ὀλίγα Στράτιε φιλεῖς δήπου με κτλ. Vs. 2 ἢ εἴ τι C εἰ om. PVL θᾶσσον C ἔτι τρέχει Schweighaeuserus. ἔτι τούτων τρέχει AB τούτων ἔτι τρέχει C τούτων τρέχει PVL. Vs. 7 ante Dindorfium εἴχῃ.

III (3, 476) 198

Πεῖραν ἐπεθύμουν θατέρου βίου λαβεῖν,
ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν.
τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας
διδασκάλους ἐξεῦρον οὗ λέγω βίου
ἴσως τριάκοντ' ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου.

Athenaeus VI p. 258 b: *οὐκ ἂν διαμάρτοι δέ τις τὸν τοῦ ἀκίου τούτου τοῦ Κυπρίου βίον ὑγρὸν ὀνομάζων, οὗ πολ- καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν Ἄλεξις ἐν Πυ- ῳ λέγων οὕτως Πεῖραν ἐπεθύμουν κτλ.*

IV (3, 477) 199

Ἄνοιγ' ἄνοιγε τὴν θύραν· ἐλάνθανον
πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς, ἀλετὼν ὄνος,
ποτάμιος ἵππος, τοῖχος, ὁ Σελεύκου τίγρις.

Athenaeus XIII p. 590 b: *ἀρσενικῶς εἴρηκε τὸν τίγριν· ξις ἐν Πυραύνῳ οὕτως Ἄνοιγ' ἄνοιγε κτλ.* Vs. 2 *ἀνδριὰς* camp. *ἀνδρίας* PVL *ἀνδρείας* AB. Ibid. *ἀλετὼν* scripsi, ragm. 11. *ἀλέτων* AP *ἀλήθων* VL.

V (3, 477) 200

Ἐγὼ δ' ἐπειδὰν ἀσχολουμένους λάβω,
ἀνέκραγον "οὐ δώσει τις ἡμῖν ματτύην;"

Athenaeus XIV p. 663 f de mattya disserens: *Ἄλεξις δ' ἐν αὐνῳ ἀμφιβόλως εἴρηκεν Ἐγὼ δ' ἐπειδὰν — ἡμῖν ματτύην; :ερ ἂν εἰ τὸ δεῖπνον ἔλεγεν.*

ΡΟΔΙΟΣ Η ΠΟΠΠΥΖΟΥΣΑ

Vide supra in *Δορκὶς ἢ Ποππύζουσα.*

ΣΙΚΥΩΝΙΟΣ

(3, 477) 201

Οὐχὶ τῶν μετρίων, ἀλλὰ τῶν βαβαὶ βαβαί.

Antiatticista p. 84 in. *Βαβαὶ βαβαί: οὐχὶ τῶν μετρίων ἀ τῶν βαβαὶ βαβαί. Ἄλεξις Σικυωνίῳ.* Versus videtur Eupolideus. Ceterum v. Exercitt. philol. in Athen. Spec. I p. 18.

ΣΚΕΙΡΩΝ

(3, 478) 202

Ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος αἰωρούμενος.

Athenaeus XV p. 678 e de *στεφάνοις κυλιστοῖς* agens: *ξις ἐν μὲν Ἀγωνίδι ἢ Ἱππίσκῳ — ἐν δὲ Σκείρωνί φησιν :ερ κτλ.*

ΣΠΟΝΔΟΦΟΡΟΣ

203 (3, 478)

Ἀριστογείτονα
τὸν ῥήτορ' εἶδον λάρκον ἠμφιεσμένον
τῶν ἀνθρακηρῶν.

Pollux X 111: τάχα δὲ καὶ λάρκους τούτους προσονομαστέον, καὶ λάρκια καὶ λαρκίδια, τὰ ἀγγεῖα τῶν ἀνθράκων — ἐν δὲ τῷ Ἀλέξιδος Σπονδοφόρῳ ἐστὶν εἰρημένον Ἀριστογείτονα τὸν ῥήτορ' κτλ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

204 (3, 478. 479)

Ἀπόλαβε. Β. τοῦτο δ' ἐστὶ τί; Α. ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ
παιδάριον ἔλαβον, ἀποφέρων ἥκω πάλιν.
Β. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; Α. οὐκ ἔστι γάρ
ἡμέτερον. Β. οὐδ' ἡμέτερον. Α. ἀλλ' ἐδώκατε
5 ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. Β. οὐ δεδώκαμεν. Α. τί δαί;
Β. ἀπεδώκαμεν. Α. τὸ μὴ προσῆκον ἐμοὶ λαβεῖν;

Athenaeus VI p. 223 e de Demosthenis dicto ad taedium usque inculcato agens, ὃς Φιλίππου Ἀθηναίοις Ἁλόννησον διδόντος συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν. — Ἄλεξις δ' ἐν Στρατιώτῃ Ἀπόλαβε κτλ. Vs. 1 ἀπόλαβε A ἀπέλαβες PVL. Vere, ut puto, Hermannus Praef. Epit. d. m. p. XVII ἀπόλαβε | τουτί. τί τοῦτο δ' ἔστιν. Reisigius Coni. p. 49: Ἀπόλαβε. Β. τί δὲ τοῖτ' ἐστίν; Α. ὃ παρ' ὑμῶν ἐγώ. Vs. 4 ὑμέτερον P. Vs. 5 an οὐκ ἐδώκαμεν? Ib. δαὶ Hermannus, libri δέ. Vs. 6 ἀπεδώκαμεν pro ἀποδεδώκαμεν Casaubonus. Tum praestat opinor προσῆκόν μοι.

ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ

205 I (3, 479)

Μάθοις δ' ἂν οἷον ἀνθρώποις κακόν
ἔστιν ἡ γαστήρ, διδάσκει δ' οἷ' ἀναγκάζει θ' ὅσα.
εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος,
οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρίζοιτ' ἂν ἑκών.
νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίνεται τὰ δυσχερῆ.

Athenaeus X p. 422 a: μέγα γὰρ ἀνθρώποις κακὸν ἡ γαστήρ, περὶ ἧς φησιν Ἄλεξις ἐν Συναποθνήσκουσι Μάθοις δ' ἂν κτλ. Vs. 1 δ' Dindorfius ex B pro τ'. Ib. libri κακὸν ἀνθρώποις. Transposuit Grotius. Vs. 2 ante Grotium ἔσθ' ἡ. Vs. 3—5 affert Eustath. ad Od. p. 1837 20. Vs. 3 Eustath. ἀφέλῃ. Ibid.

ἵπ' C et Eust. ταῦτ' PVL. Vs. 4 ante Dindorfium οὐδ' ἄν. l. οὐδεὶς omittit B. Tum pro ἑκὼν Hermannus θέλων. Ahrens Crasi p. 9 οὐδ' ἂν ἀδικοῖ γ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδ' ὑβρίζοι τἂν ἵν. Vs. 5 Eustathius γίνονται.

II (3, 480) 206

Ἐπὶ δεῖπνον εἰς Κόρινθον ἐλθὼν Χαιρεφῶν
ἄκλητος· ἤδη γὰρ πέτεται διαπόντιος·
οὕτω τι τἀλλότρι' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ.

Athenaeus IV p. 165 a: οὐκ ὀκνεῖ — καὶ ὑπερορίους ἀποίας ποιεῖσθαι τῆς γαστρὸς χάριν, ὡς ὁ αὐτὸς Ἄλεξις εἴπεν ἐν Συναποθνήσκουσιν Ἐπὶ δεῖπνον κτλ.

III (3, 480) 207

Ὅστις διαπλεῖ θάλατταν ἢ μελαγχολᾷ,
ἢ πτωχός ἐστιν, ἢ θανατᾷ· τούτων τριῶν
ἑνός τ' ἀποτυχεῖν τοὐλάχιστον οὐκ ἔνι.

Stobaeus Floril. LIX 2 cum lemmate Ἀλέξιδος ἐκ Συναποκόντων. Trinc. Euripidi tribuit. Vs. 2 τούτων τῶν τριῶν Trinc. τῶνδε τῶν τριῶν B. Vs. 3 fort. ἑνός γ'.

ΣΥΝΤΡΕΧΟΝΤΕΣ

I (3, 480) 208

Ἔγωγε δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι
οὓς ἂν σοφωτάτους δύνωμι' ἐν τῇ πόλει·
μέλλοντα δειπνίζειν γὰρ ἄνδρα Θετταλόν
οὐκ Ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως
λιμῷ παρελθεῖν . . ἃ δεῖ καθ' ἕν
ἕκαστον αὐτοῖς παρατιθέντα μεγαλείως δέ.

Athenaeus IV p. 137 c: Ἄλεξις δ' ἐν Συντρέχουσιν ἐπιτιτῶν τὰ ἀττικὰ δεῖπνά φησιν Ἔγωγε κτλ. Vs. 5 ἃ δεῖ ἀλλὰ δεῖ V ἀλλὰ δὴ Basil. L. Vs. 6 μεγαλείως δὲ ABCP λίως epit. Hoesch. Non expedio.

II (3, 481) 209

Λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰρ περιστερός.
ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον·
εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν.

Athenaeus IX p. 395 a: Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστεκαλοῦσιν. Ἄλεξις Συντρέχουσιν Λευκὸς Ἀφροδίτης κτλ. Eustathius ad Hom. p. 1712 45. Vs. 1 articulum ὁ ante λευ- lelevit Schweighaeuserus. Idem vs. 2 ὁ δὲ scripsit pro οἶδε.

210 III (3, 481)

Athenaeus VIII p. 340 a: ὁμοίως (ut in Crateua) α (Callimedontem) σκώπτει κἀν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συν χουσιν.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

211 (3, 481)

Ὡς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον. οὔθ' ὑπεργέμων
ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός, ἀλλ' ἡδέως
ἔχων ἐμαυτοῦ. Μνησίθεος γάρ φησι δεῖν
φεύγειν ἁπάντων τὰς ὑπερβολὰς ἀεί.

Athenaeus X p. 419 b: τῶν δείπνων δὲ πολλοὶ τὰ μ ἀσπάζονται, ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ παραδίδωσιν — ἐ Συντρόφοις Ὡς ἡδὺ κτλ.

ΣΩΡΑΚΟΙ

212 (3, 482)

Φείδιππος ἕτερός τις ταριχηγὸς ξένος.

Athenaeus III p. 120 b: Φειδίππου δέ, καὶ γὰρ οὗτος ριχοπώλης, Ἄλεξις (μνημονεύει) ἐν Ἱππίσκῳ κἀν Σωρ Φείδιππος κτλ.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ

213 (3, 482)

Τοῖς γὰρ κακοῖς
τοὺς μὴ μαχομένους ῥᾷστα χρωμένους ὁρῶ.

Stobaeus Floril. CVIII 47 cum lemmate Ἀλέξιδος ἐκ Σ κουσίου.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΙ

214. 215 I II (3, 483)

Οἱ πυθαγορίζοντες γάρ, ὡς ἀκούομεν,
οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἕν
ἔμψυχον, οἶνόν τ' οὐχὶ πίνουσιν μόνοι.
Β. Ἐπιχαρίδης μέντοι κύνας κατεσθίει,
5 τῶν Πυθαγορείων εἷς. Α. ἀποκτείνας μὲν οὖν·
οὐκ ἔτι γὰρ ἔστ' ἔμψυχον . . .
Πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι
λεπτοὶ διεσμιλευμέναι τε φροντίδες
τρέφουσ' ἐκείνους, τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε·
10 ἄρτος καθαρὸς εἷς ἑκατέρῳ, ποτήριον
ὕδατος· τοσαῦτα ταῦτα. Β. δεσμωτηρίου

λέγεις δίαιταν. Α. πάντες οὕτως οἱ σοφοί
διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσί που.
τρυφῶσιν ἕτεροι πρὸς ἑτέρους. ἆρ' οἶσθ' ὅτι
Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι καὶ Φάων
καὶ Φυρόμαχος καὶ Φᾶνος, οἳ δι' ἡμέρας
δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν;

Athenaeus IV p. 161 b de Pythagoreorum frugalitate disse-
ns: *Ἄλεξις δ' ἐν Ταραντίνοις Οἱ πυθαγορίζοντες — οὐκ*
γάρ ἐστ' ἔμψυχον. προελθών τέ φησι Πυθαγορισμοὶ κτλ.
d. *μέντοι* Iacobsius. Libri *μὲν τάς*. Vs. 5 *Πυθαγορίων* AP.
μὲν οὖν, pro quo libri habent *γενοῦ*, restituit Casaubonus.
9 A *ταδέ*. Fortasse igitur *ταδί*. Vs. 12 *οὕτως οἱ* Ville-
mius. Vulgo *οὗτοί γ' οἱ*. ABP *οὗτοι οἱ*. Vs. 14 *ἄρισθ'*
P. Vs. 16 post *ἡμέρας* ABP addunt *μιᾶς*.

III (3, 484. 485) 216

Οὐδὲ εἷς ἂν εὐλόγως
ἡμῖν φθονήσαι νοῦν ἔχων, οἳ τῶν πέλας
οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν· ἆρ' οὐκ οἶσθ' ὅτι
τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν
ὄνομ' ἐστίν, ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης
μοίρας; ἐγὼ γάρ, εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς
φήσει με κρίνειν οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι φράσαι·
ἔγνωκα δ' οὖν οὕτως ἐπισκοπούμενος,
εἶναι μανιώδη πάντα τἀνθρώπων ὅλως,
ἀποδημίας δὲ τυγχάνειν ἡμᾶς ἀεί
τοὺς ζῶντας, ὥσπερ εἰς πανήγυρίν τινα
ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους
εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δή
ὁρῶμεν. ὃς δ' ἂν πλεῖστα γελάσῃ καὶ πίῃ
καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀντιλάβηται τὸν χρόνον
τοῦτον ὃν ἀφεῖται, καὶ τύχῃ γ' ἐράνου τινός,
πανηγυρίσας ἥδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.

Athenaeus XI p. 463 c: *διόπερ συνιοῦσι καὶ ἡμῖν ἐπὶ τὰς*
ιονυσιακὰς λαλιὰς οὐδεὶς ἂν εὐλόγως φθονήσαι νοῦν ἔχων,
τὰ τοὺς Ἀλέξιδος Ταραντίνους, οἳ τῶν πέλας οὐδὲν ἀδι-
ῦμεν οὐδένα. ἆρ' οἶσθ' ὅτι κτλ. Priora constitui ad men-
n Dobraei. Vs. 7 libri *φήσειε*. Correxit Dobraeus. Tum
dorfius *ἄν σοι φράσαι*. Abest *σοι* ab ABCP *ἄν τι φρά-*
u V *ἀντιφράσαι* L. Vs. 8 scribendum esse *ἔγνωκα δ' οὖν*

iam olim monui. Nunc idem Dobraeus. Libri ἔγνωκα γοῦν. Vs. 9 τἀνθρώπεια C. Vs. 12 ἀφειμένους ABC ἀφιγμένους PVL. Vs. 16 τύχῃ γ' ἐράνου VL τύχῃ τ' ἐράνου ACP. Dindorfius τύχῃ 'ράνου. Possis etiam κἂν τύχῃ γ' ἐράνου.

217 IV (3, 485. 486)

Τοῦτο γὰρ νῦν ἐστί σοι
ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·
ἅπαντες ὀρχοῦντ' εὐθὺς ἂν οἴνου μόνον
ὀσμὴν ἴδωσιν. Β. συμφορὰν λέγεις ἄκραν.
5 Α. φαίης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω.
καὶ τοῖς μὲν ἀγενείοις ἴσως ἔπεστί τις
χάρις· ἀλλ' ἐπὰν δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον,
ἢ τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον
βαυκιζόμενον τὰ λευκά τ' ἀναβάλλον θ' ἅμα,
10 ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών.

Athenaeus IV p. 134 a: Ἄλεξις δ' ἐν Ταραντίνοις ἐν τοῖς συμποσίοις φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποπιόντας Τοῦτο γὰρ κτλ. Vs. 1 B inverso ordine ἐστί σοι νῦν. Vs. 3 εὐθέως AB εὐθὺς CL et epit. Hoesch. Vs. 4 C ἴσχωσιν pro ἴδωσιν. Ib. ἄκραν Dobraeus. Libri ἄρ' ἄν. Iacobsius ἀρὰν φαίης ἄν. Vs. 5 ἐλθὼν B. Vs. 6 post τις ABP addunt σοι. Vs. 8 ἴδω CL ἰδὼν ABPV. Vs. 9 βαυκιζόμενον pro καυκιζόμενον Casaubonus. Vs. 10 libri ἥδιστον ἀναπήξαιμ' ἂν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών. Neque aliter Eustathius p. 902 47, nisi quod ἥδιστον omittit et αὐτὸ habet pro αὐτόν. Correxit Dobraeus.

[redacted]

Α. ὑδαρῆ λέγεις· ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιών
. . λέγε τι καὶ διατριβήν γε τῷ πότῳ
ποιῶμεν.

Athenaeus X p. 426 c: *Ἄλεξις δ' ἐν Τιτθῇ ἔτι σωφρονιστερον κιρνάναι παρακελεύεται Ἰδοὺ πάρεστιν οἶνος κτλ.* 1 post *ἰδοὺ* ABP inserunt *γάρ*, om. VL. Vs. 2 libri *Κρίνα πολὺ βέλτιον.* Correxit Dobraeus. Vs. 3 *ὑδαρὴν* ABP *ιρὸν* VL *ὑδαρῆ* et *ὑδαρὴν* C et Eustath. ad Od. p. 1624 48. 4 ante *λέγε τι* Porsonus supplevit *κομψόν*, Dobr. *πιθανόν.*

II (3, 487) 222

Ὁ Κόρυδος οὗτος, ὁ τὰ γελοῖ' εἰθισμένος
λέγειν, Βλεπαῖος βούλετ' εἶναι. Β. νοῦν γ' ἔχων·
πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.

Athenaeus VI p. 241 c de Corydo parasito comicorum *χρή-*; afferens: *Ἄλεξις — ἐν — Τιτθῇ Ὁ Κόρυδος οὗτος κτλ.* 3 *βούλετ' εἶναι* pro *εἶναι βούλεται* Schweighaeuserus.

III (3, 488) 223

Ἤδη γὰρ ὁ βίος οὑμὸς ἑσπέραν ἄγει.

Stobaeus Floril. CXVI 19 cum lemmate *Ἀλέξιδος Τιτθῆς*, pro *Τιθῆς* scripsit Gaisfordus.

IV (3, 488) 224

Antiatticista p. 85 14. *Βαυβαλίσαι: ἀντὶ τοῦ βαυκαλίσαι: εξις Τιτθαῖς.*

ΤΟΚΙΣΤΗΣ Η ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

I (3, 488) 225

Μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου
ὑδαρῆ. κατανοεῖς; ἴσον ἴσῳ μικροῦ. καλῶς.
Β. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποδαπὸς ὁ Βρόμιος, Τρύφη;
ΤΡ. Θάσιος. Β. ὅμοιον. καὶ δίκαιον τοὺς ξένους
πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.

Athenaeus X p. 431 a: *Ἄλεξις Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ ἢ παντελῶς κτλ.* Vs. 2 *ὑδαρῆ* Bas. L *ὑδαρῆν* V *ὑδαρην* A *ιρὴν* BP. Vs. 3 libri *ποταπός.* P *ποταμός.* Dindorfius *ποτπός.* *Τρύφη* pro *τρυφῇ* correxi iam olim ad Menandr. p. 154. 4 vulgo coniunctim *ὅμοιον καὶ δίκαιον* etc. Recte distinxit Dobraeus.

II (3, 489) 226

Εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐχ ὅτι

ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχήσομαι,
ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ', ἂν θεὸς θέλῃ.
τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν.

Athenaeus VI p. 258 c: Ἄλεξις δ' ἐν Καταψευδομένῳ λέγοντά τινα κόλακα τοιαῦτα παρεισάγων φησίν Εὐδαίμων ἐγώ κτλ.

227 III (3, 489)

Ἀλλ' ἔγχεον
αὐτῷ Διός γε τήνδε σωτῆρος, θεῶν
θνητοῖς ἁπάντων χρησιμωτάτου πολύ.
Β. ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ, ἂν ἐγὼ διαρραγῶ,
οὐδέν μ' ὀνήσει. Α. πῖθι θαρρῶν.

Athenaeus XV p. 692 f de πώματι Διὸς σωτῆρος dicens: Ἄλεξις δ' ἐν Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ Ἀλλ' ἔγχεον κτλ. Vs. 3 libri χρησιμώτατον, quod correxi. Vs. 5 vulgo οὐδὲν μόνης εἰ. Correxit Piersonus. Ib. πῖθι pro πείθει Canterus.

228 IV (3, 489)

Πάντως ἀναρίστητος οὐ δυνήσομαι
διακαρτερῆσαι τηλικαύτην ἡμέραν.

Suidas vol. I p. 179. Ἀνάριστος: μᾶλλον δὲ ἀναρίστητος. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ Διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχων, ἀναρίστητος ὤν (fr. 444). Ἄλεξις Καταψευδομένῳ Πάντως κτλ.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ

229 I (3, 490)

[redacted]

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

ide supra in Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος.

ΦΙΛΙΣΚΟΣ

(3, 498) 245

Ἄρτέον
τράπεζαν, ἀπονίψασθαι δοτέον, προσοιστέος
στέφανος, μύρον, σπονδή, λιβανωτός, ἐσχαρίς,
τράγημα δοτέον ἔτι, πλακοῦντος ἁπτέον.

Athenaeus XIV p. 642 f de secundarum mensarum deliciis: Ἄλεξις Φιλίσκῳ Ἄρτέον κτλ. Vs. 2 Porsonus ἀπονίψαι. libri ἔσχαρις. Vs. 4 τράγημα Porsonus pro τραγήματα.

ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ Η ΝΥΜΦΑΙ

(3, 499) 246

Κατάκεισο κἀκείνας κάλει.
συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου πάλαι.

Athenaeus VIII p. 365 b: καλοῦσι δέ τινα καὶ συναγώγιμα τινα, ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλοκάλῳ ἢ Νύμφαις Κατάκεισο κτλ.

ΦΙΛΟΤΡΑΓΩΙΔΟΣ

(3, 499) 247

Σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς τὰς τύχας ὀρθῶς φέρειν.

Stobaeus Floril. CVIII 52 cum lemmate Ἀλέξιδος ἐκ Φιλοτραγῳδοῦ. Pro ὀρθῶς Trinc. εὖ.

ΦΙΛΟΥΣΑ

I (3, 499) 248

Ἀφροδίσι' ἦγε ταῖς ἑταίραις ἡ πόλις·
ἕτερα δὲ χωρίς ἐστι ταῖς ἐλευθέραις.
ταῖς ἡμέραις ταύταις δὲ κωμάζειν ἔθος
ἔστιν, νόμος τε τὰς ἑταίρας ἐνθάδε
μεθύειν μεθ' ἡμῶν.

Athenaeus XIII p. 574 b: ὅτι δὲ καὶ Ἀφροδίσια ἴδια ἄγουσιν ἐντόθι (Corinthi) αἱ ἑταῖραι Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ φησίν Ἀφροδίσι' ἦγε κτλ. Vs. 5 μεθύειν addidit Porsonus.

II (3, 500) 249

Ἀλλ' ἔγωγε τοῦ τὰ δέοντ' ἔχειν
τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γάρ
τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι πολυτέλεια δέ.

Vs. 6 ante Dindorfium ἄρσην. Vs. 8 *συννενηγμένος* PVL *συνηνεγμένος* C epit. Hoesch. Eustath. *συννενημένος* Casaubonus. Scripsi *συννενησμένος*. Cfr. Lobeckium ad Soph. Ai. p. 318. Vs. 9 ἐν ante ἑνὶ inserunt PVL *τε* additum a Schweighaeusero. Vs. 16 *εγγυστ' εἰ μὴ* A *ἔγγυστ' εἰμὶ* B *ἔγγιστ' εἰ μὴ* VL. Ibid. libri *τοῦ ὀνόματος*. Dobraeus *που τοῦ πράγματος*, Bergkius *τοὐνόματος φράσαι*, Emperius *τοῦ νοήματος*.

241 II (3, 496)

Σχολῇ γε, νὴ τὸν ἥλιον, σχολῇ λέγεις.
Ἐπιχαρίδης ὁ μικρὸς ἐν πένθ' ἡμέραις
σφαῖραν ἐποίησε τὴν πατρῴαν οὐσίαν.
οὕτω συνεστρόγγυλεν ἰταμῶς καὶ ταχύ.

Athenaeus IV p. 165 d: *ἀσώτους μὲν γὰρ οἶδα διαβοήτους, ἕνα μὲν οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κνιδίᾳ — ἐν δὲ Φαίδρῳ φησί Σχολῇ κτλ.* Vs. 2 forsan *ἐπεὶ Χαρίδης*, quod in suo epitomes exemplari habuisse videtur Eustathius p. 1554 2: *πέπαικταί τινι παλαιῷ εἰς ἄσωτον βραχυήλικα τό· Χαρίδης ὁ μικρὸς ἐν πένθ' ἡμέραις κτλ.* Vs. 4 *οὕτω* L *οὕτως* ABPV et Eustath. *συνεστρόγγυλεν* ABP et Eustath. *συνεστρόγγυλλεν* VL.

ΦΑΙΔΩΝ Η ΦΑΙΔΡΙΑΣ

242 (3, 497)

Ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ,
ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοὔψον, εἰ φιλεῖς ἐμέ,
παύσῃς καταιγίζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.

[redacted]

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

Vide supra in *Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος.*

ΦΙΛΙΣΚΟΣ

(3, 498) 245

Ἀρτέον
τράπεζαν, ἀπονίψασθαι δοτέον, προσοιστέος
στέφανος, μύρον, σπονδή, λιβανωτός, ἐσχαρίς,
τράγημα δοτέον ἔτι, πλακοῦντος ἁπτέον.

Athenaeus XIV p. 642 f de secundarum mensarum deliciis agens: *Ἄλεξις Φιλίσκῳ Ἀρτέον κτλ.* Vs. 2 Porsonus *ἀπονίψαι.* Vs. 3 libri *ἔσχαρις.* Vs. 4 *τράγημα* Porsonus pro *τραγήματα.*

ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ Η ΝΥΜΦΑΙ

(3, 499) 246

Κατάκεισο κἀκείνας κάλει.
συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου πάλαι.

Athenaeus VIII p. 365 b: *καλοῦσι δέ τινα καὶ συναγώγιμα δεῖπνα, ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλοκάλῳ ἢ Νύμφαις Κατάκεισο κτλ.*

ΦΙΛΟΤΡΑΓΩΙΔΟΣ

(3, 499) 247

Σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς τὰς τύχας ὀρθῶς φέρειν.

Stobaeus Floril. CVIII 52 cum lemmate *Ἀλέξιδος ἐκ Φιλοτραγῳδοῦ.* Pro *ὀρθῶς* Trinc. *εὖ.*

ΦΙΛΟΥΣΑ

I (3, 499) 248

Ἀφροδίσι' ἦγε ταῖς ἑταίραις ἡ πόλις·
ἕτερα δὲ χωρίς ἐστι ταῖς ἐλευθέραις.
ταῖς ἡμέραις ταύταις δὲ κωμάζειν ἔθος
ἔστιν, νόμος τε τὰς ἑταίρας ἐνθάδε
μεθύειν μεθ' ἡμῶν.

Athenaeus XIII p. 574 b: *ὅτι δὲ καὶ Ἀφροδίσια ἴδια ἄγουσιν αὐτόθι* (Corinthi) *αἱ ἑταῖραι Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ φησίν Ἀφροδίσι' ἦγε κτλ.* Vs. 5 *μεθύειν* addidit Porsonus.

II (3, 500) 249

Ἀλλ' ἔγωγε τοῦ τὰ δέοντ' ἔχειν
τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γάρ
τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι πολυτέλεια δέ.

οὗ τὸ κτλ. Partem loci affert etiam Eustathius Il. p. 1348 extr. Vs. 3 *ἐλαῶν* penultima brevi etsi defendi potest, vereor tamen ne *ἐλῶν* scribendum sit, id quod coniecit etiam L. Dindorfius Thesauro Gr. L. v. *ἐλάα.* Vs. 4 ante Dindorfium *κνίσσα.* Pro *πλείονα* fortasse scribendum *πίονα.*

257. 258 II III (3, 503. 504)

Καὶ μὴν ἐνύπνιον οἴομαί γ' ἑωρακέναι
νικητικόν. Β. λέγ' αὐτό. Α. τὸν νοῦν πρόσεχε δή.
ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις
ἐδόκει στεφανοῦν γυμνὸς προσελθὼν . .
5 *στεφάνῳ κυλιστῷ κοκκυμήλων, Ἡράκλεις,*
πεπόνων . . .
Ἑόρακας πώποτε
ἤνυστρον ἐσκευασμένον . .
ἢ σπλῆν' ὀπτὸν μεμονθυλευμένον,
10 *ἢ κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων; . .*
τοιοῦτ' ἔχει τὸ μέτωπον.

Athenaeus II p. 49 e de *κοκκυμήλοις* agens: *Ἄλεξις Καὶ μὴν — πεπόνων. πάλιν Ἑόρακας κτλ.* Vs. 1 *ἐνύπνιον* Schweighaeuserus. Vulgo *ἐν ὕπνῳ.* C *ἐν ὕπνοις.* Ib. ante Dindorfium *οἴομαι ὡρακέναι.* B *ἑωρακέναι.* Vs. 2 *νικητικὸν* C *νικητήριον* vulgo. Vs. 4 Casaubonus in fine addebat *ὡς ἐμέ.* Vs. 5 *κυλιστῷ* pro *κυλιστῇ* Casaubonus. *Ἡράκλεις* fortasse recte Schweighaeuserus alteri interlocutori tribuit. Tum *πεπόνων,* quod ex altero fragmento irrepsisse videtur, cum Dobraeo delendum videtur. Vs. 7 ante Dindorfium *ἑώρακας.* Vs. 11 libri

[redacted]

Athenaeus I p. 28 e: *Λεσβίου — πιεῖν, φησὶν Ἄλεξις. σίοις — νωγαλίζει. ὁ αὐτός Ἡδύς γ' ὁ Βρόμιος κτλ.* . 1 ante Porsonum *Λεσβίου πόματος.* Vs. 3 vulgo *Θασίοις* *ἢ Λεσβίοις οἰναρίοις.* Correxit Porsonus, firmante quodam- do ipso Athenaeo II p. 47 d: *νωγαλεύματα ἐκάλουν τὰ ἡδέα ώματα — Ἄλεξις Θασίοις οἰναρίοις τῆς ἡμέρας κτλ.* Vs. 6 addidit Porsonus. Tum Dobraeus *Βρόμιός ἐστ' ἀτέλειαν.* d. pro *Λεσβίου* Casaubonus *Λεσβίοις,* Porsonus *Λέσβιον.* . 8 *ὃς δ' ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ γ' ἀποστέλλων* VL. Neque ter BCD, nisi quod *γ'* omittunt. Correxit Porsonus. Vs. 9 *γράφω* BCD *ἐγγράφον* V. Recepi ex L *ἐγγράφων,* quod ad *ρόμιος* referendum est.

VII (3, 506) 262

Ἓν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων
εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς,
ἐξὸν καλῶς· οὔ μήτε πράττεται τέλος
μηδεὶς γὰρ ἡμᾶς, μήτε τιμὴν δόντα δεῖ
5 *ἑτέρων λαβεῖν, φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις*
δόξης τίν' ὄγκον τοῖς δ' ὁρῶσιν ἡδονήν,
κόσμον δὲ τῷ βίῳ, τὸ τοιοῦτον γέρας
τίς οὐκ ἂν αὐτῷ κτῷτο φάσκων νοῖν ἔχειν;

Athenaeus I p. 21 c: *Καλλίστρατός τε ὁ Ἀριστοφάνειος ίστραχον ἐν συγγράμματι κακῶς εἴρηκεν ἐπὶ τῷ μὴ εὐρύθμως πέχεσθαι, φέροντός τι καὶ τοῦ τοιούτου πρὸς παιδείας ασιν. διὸ καὶ Ἄλεξίς φησιν Ἓν γὰρ νομίζω κτλ.* Affert Suidas v. *ἀναλαμβάνειν.* Cfr. Eustathius p. 1164 32. 4 Suidas *μηδὲν γὰρ ἡμᾶς.* Athen. *μηδεὶς ἡμᾶς.* Kusterus *δέν τις ἡμᾶς.* Ibid. *μήτε τιμὴν δόντα δεῖ ἑτέρων λαβεῖν* orfius. Athen. *μήτε μὴν δόντας δι' ἑτέρων λαβεῖν.* Suidas *τε δι' ἑτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας.* Dobraeus *μήτε τιμὴν τα δεῖ ἑτέρῳ λαβεῖν.* Vs. 5 *χρωμένοις* Suid. Eustath. et C *ρμένοισιν εὖ* VL. Vs. 8 Suidas *αὐτὸ κτῶτο.* L *αὐτῷ κτῷτο.* *κτῶτο αὐτῷ.* D *κτῶτο αὐτῷ.*

VIII (3, 507) 263

Τοὺς εὐτυχοῦντας ἐπιφανῶς
δεῖ ζῆν φανεράν τε τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ
ποιεῖν· ὁ γὰρ θεὸς δεδωκὼς τἀγαθά
ὧν μὲν πεπόρικεν οἴεται χάριν τινά
5 *ἔχειν ἑαυτῷ· τοὺς ἀποκρυπτομένους δὲ καί*
πράττειν μετρίως φάσκοντας, ἀχαρίστους ὁρῶν

ἀνελευθέρως τε ζῶντας ἐπὶ καιροῦ τινος
λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν πάλαι.

Athenaeus II p. 40 e: φησὶν Ἄλεξις Τοὺς εὐτυχοῦντας κτλ. Vs. 3 θεὸς addidit Hermannus. Vs. 4 ὧν μὲν Hermannus. τῶν μὲν ὧν CD τὸν μὲν ὧν VL ὧν εὖ Dobraeus. πεπόρισεν scripsi pro πεποίηκεν. Vs. 6 libri μετρίως πράττειν. Transposuit Casaubonus. Ibid. libri ἀχρήστους, quod correxit Elmsleius. Vs. 7 ἀνελευθέρως Basil. et L ἀνελευθέρος V ἀνελευθέρους BC. Vs 8 pro πάλαι forsan πάλιν.

264 IX (3, 507)

Μὴ ὥρασι μέν
τὰ τῶν κακῶν ἵκοιθ' ὁ τοὺς θέρμους φαγών,
ἐν τῷ προθύρῳ τὰ λέμμαθ' ὅτιὴ κατέλιπεν,
ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγών· μάλιστα δέ
5 Κλεαίνετος μὲν οὐκ ἐδήδοκ' οἶδ' ὅτι
ὁ τραγικὸς αὐτούς· οὐδενὸς γὰρ πώποτε
ἀπέβαλεν ὀσπρίου λέπος·
οὕτως ἐκεῖνός ἐστιν εὐχερὴς ἀνήρ.

Athenaeus II p. 55 c: Θέρμοι. Μὴ ὥρασι μετὰ τῶν κακῶν κτλ. Alexidis versus esse constat ex Polluce VI 45: θέρμους δὲ Ἄλεξις εἴρηκε· Τοὺς θέρμους φαγὼν ἐπὶ τῶν προθύρων τὰ λέμμαθ' ὅτιὴ κατέλιπεν. Vs. 1 et 2 ὥρασι pro ὥραισι Dindorfius. μὲν τὰ Hermannus Praef. Epit. d. m. p. XIX pro μετά. Vs. 4 Bergkius ἂν οὐκ. Vs. 6 πώποτ' C. Vs. 7 ἀπέβαλεν ex BC Dindorfius pro ἀπέβαλλεν. Post λέπος Casaubonus addit Κλεαίνετος.

[redacted]

ἴσθ' ἔχοντα θάτερον. Alia lusit Dobraeus. Vs. 5 *τούτῳ* L *τοῦτον* PV. Dindorfius *τοιοῦτο*, quod non sufficit. Ipse olim *τούτῳ τι*, desidiam et mollitiem intellegens, quae beatorum vitia esse dicit. Ib. *προσπίπτει* ABC *προσπίπτειν* PVL. Vs. 6 et 7 attulit Eustathius ad Odyss. p. 1910 3. Respicere videtur Clemens Alex. Paed. 3 p. 290 P. *τὰς δὲ τοῦ γενείου (τρίχας) μηδέν τι παραλυπούσας οὐκ ἐνοχλητέον.* Vs. 6 *ἡμᾶς* B et Eustathius, *ὑμᾶς* PVL. Vs. 8 Iacobsius *ἐπινοεῖς.*

XI (3, 509. 510) 266

Ἐπὰν ἰδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῦντ' ἴδῃς,
ἢ μὴ ποθοῦντ' ᾠδὰς ποιητὴν καὶ μέλη,
τὸν μὲν ἰδιώτην τοῦ βίου τὸν ἥμισυν
ἀπολωλεκέναι νόμιζε, τὸν δὲ τῆς τέχνης
τὴν ἡμίσειαν, ζῶσι δ' ἀμφότεροι μόλις.

Athenaeus II p. 47 c: *ὁ δὲ μονοσιτῶν κεῖται παρ' Ἀλέξιδι Ἐπὰν ἰδιώτην κτλ.* Vs. 2 *ποιητὴν* Casaubonus. *ποιητικάς* VL *ποιητὰς* CD et libri Levinii apud Casaubonum. Pro *ποθοῦντα* fortasse *ποιοῦντα* scribendum.

XII (3, 510) 267

Τὴν ὄψιν εἴπω τοῦ ποτηρίου γέ σοι
πρώτιστον; ἦν γὰρ στρογγύλον, μικρὸν πάνυ,
παλαιόν, ὥτα συντεθλασμένον σφόδρα,
ἔχον κύκλῳ τὰ γράμματ'. Β. ἆρά γ' ἕνδεκα
χρυσᾶ Διὸς σωτῆρος; Α. οὐκ ἄλλου μὲν οὖν.

Athenaeus XI p. 784 d: *Γραμματικὸν ἔκπωμα: τὸ γράμματα ἔχον ἐγκεχαραγμένα. Ἄλεξις Τὴν ὄψιν εἴπω κτλ.* Vs. 1 *σοὶ* Schweighaeuserus. Libri *σου.* Vs. 4 libri *κυκλῷ τε.* Scripsi *κύκλῳ τὰ* ex Eustathio p. 1960 13: *γραμματικὸν ἔκπωμα, ἤγουν, ὡς Ἄλεξις ἂν εἴποι, τὸ ἔχον κύκλῳ τὰ γράμματα.* Ceterum hoc fragmentum fortasse ad *Ἱππέα* revocandum, cuius fabulae vide Fragm. II et III.

XIII (3, 511) 268

Ὡς ἔστι κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά·
οὔτε γὰρ ὕπνος δήπουθεν οὐδέν' ἂν λάβοι,
οὔθ' ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἄν·
ὁ νοῦς γάρ ἐστι τῆς τραπέζης πλησίον.

Athenaeus I p. 23 c: *κατακεῖσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλίσθαι, ὡς ἐν Συμποσίοις Ξενοφῶν καὶ Πλάτων. Ἄλεξις Ὡς ἔστι κτλ.* Vs. 3 *οὔθ' ἂν* pro *οὐδ' ἂν* Iacobsius.

269 XIV (3, 512)

Ἄτοπόν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν σφόδρα
παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δέ
μὴ τὸν παλαιόν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

Athenaeus I p. 25 f: *Εὔβουλος δέ φησιν Ἄτοπόν γε — νεώτερον. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἄλεξις σχεδὸν ἀπαραλλάκτως, τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντὶ τοῦ ἀεί.* Scil. vs. 1, ubi Eubulus scripserat (fr. 120) *εὐδοκιμεῖν ἀεί.* Apud Eustathium Od. p. 1422 48 neque *ἀεὶ* neque *σφόδρα* legitur. Ex eodem recepi *ἄτοπόν γε*, pro quo Athenaeus *ἄτοπον δέ.* Ita enim BCD *ἄτοπόν τε* VL.

270 XV (3, 512)

Οὐδέν γ' ἔοικ' ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν·
ὁ μὲν ἀπογηράσκων ἀηδὴς γίνεται,
οἶνον δὲ τὸν παλαιότατον σπουδάζομεν·
ὁ μὲν δάκνει γάρ, ὁ δ' ἱλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ.

Athenaeus II p. 36 f: *ἀλλαχοῦ δὲ τοὐναντίον φησὶν Ἄλεξις Οὐδέν γ' ἔοικ' ἄνθρωπος κτλ.* Hinc sumpsit Eustathius ad Hom. p. 1449 23. Vs. 1 *γ'* add. VL om. BCDE et Eustathius. Vs. 2 libri *ὁ μὲν γὰρ ἀπογηράσκων*, quod correxi.

271. 272 XVI XVII (3, 512)

Οὐδεὶς φιλοπότης ἐστὶν ἄνθρωπος κακός·
ὁ γὰρ διμάτωρ Βρόμιος οὐ χαίρει συνών
ἀνδράσι πονηροῖς οὐδ' ἀπαιδεύτῳ βίῳ.

Athenaeus II p. 39 b: *Οὐδεὶς — βίῳ, φησὶν Ἄλεξις, καὶ*

[redacted]

, vulgo ἄν τις. εὕρῃ B et correctus C. Vs. 4 ἐρῶν τι ἐρῶνθ' VL. Forsan ἐρῶν γ'.

XIX (3, 513) 274

Οὗτοσὶ δέ σοι
τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ
ἔστιν μετρητής.

henaeus II p. 66 f: Σαμιακοῦ ἐλαίου μνημονεύει Ἀντι-
ἢ Ἄλεξις Οὗτοσὶ δέ σοι κτλ. Cf. Antiphan. inc. fab. XIX.

XX (3, 514) 275

Κοτίλας τέτταρας
ἀναγκάσας μεστὰς ἐμ' αὐτόθεν σπάσαι
ὄξους Δεκελικοῦ δι' ἀγορᾶς μέσης ἄγεις.

henaeus II p. 67 e: ἐθαυμάζετο δὲ καὶ τὸ Δεκελικὸν ὄξος.
; Κοτύλας τέτταρας κτλ. Libri τέτταρας κοτύλας ἀναγ-
με μεστὰς αὐτοῦ σπάσαι. Correxit Brunckius. At for-
ocus in hunc modum constituendus est: τέτταρας | κοτύ-
αγκάσας με μεστὰς αὖ σπάσαι. Quamquam pro αὖ aliud
equiro. Vs. 3 δεκελικοῦ BCD δεκελειοῦ VL.

XXI (3, 514) 276

ὐδὲ μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον μόνον,
διορίζεσθαι βεβαίως τῷ στόματι τὰ γράμματα.

henaeus II p. 40 c: οὐ μεθύω — γράμματα, φησὶν
. Vs. 1 οὐδὲ Schweighaeuserus. Libri οὐ. Dindorfius
Casaubonus τοσοῦτον. Versu altero malim διορίζεσθ' οὐ
ς, vel διορίζεσθαι ἀβεβαίως, id ut per crasin coalescat.

XXII (3, 515) 277

Ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾷς.
κατανύστασον· παύσει γάρ. εἶτά σοι δότω
ῥάφανόν τις ἑφθήν.

henaeus I p. 34 d de brassica ebrietatis remedio agens:
; Ἐχθὲς ὑπέπινες κτλ.

XXIII (3, 515) 278

Οἶνος ξενικὸς παρῆν· ὁ γὰρ Κορίνθιος
βασανισμός ἐστι.

henaeus I p. 30 f: Κορινθίου οἴνου Ἄλεξις μνημονεύει
ληροῦ Οἶνος ξενικὸς κτλ. Hinc sumpsit Eustathius p.
3.

279 XXIV (3, 515)

Φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγώ
ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ κύλικα προπίομαι.

Athenaeus XI p. 502 b: *Φιλοτησία: κύλιξ τις, ἣν κατὰ φιλίαν προὔπινον, ὥς φησι Πάμφιλος. — Ἄλεξις Φιλοτησίαν κτλ.* Respexit ad hunc locum Photius p. 649 9 et Suidas s. v. *φιλοτησία.* item cod. D Harp. p. 181. Vs. 2 libri *τὴν κύλικα.* Delevit articulum Iacobsius. Ib. ante Schweighaeuserum *προπίνομεν.*

280 XXV (3, 516)

Ἀφ' ὧν γένοιτ' ἂν συντόμως
ἀριστόδειπνον.

Athenaeus II p. 47 e: *Ἀριστόδειπνον εἶπεν Ἄλεξις Ἀφ' ὧν κτλ.* Pro *συντόμως* Schweighaeusero in C esse videtur *σύντομον.*

281 XXVI (3, 516)

Μετὰ ταῦτ' ἀναπεσεῖν
ἐκέλευον αὐτὴν παρ' ἐμέ.

Athenaeus I p. 23 e de *ἀναπίπτειν,* accumbere, exempla afferens: *Ἄλεξις Μετὰ ταῦτ' ἀναπεσεῖν κτλ.*

282 XXVII (3, 516)

Πολὺν πιὼν Εὐβοϊκὸν οἶνον.

Athenaeus I p. 30 f: *Κορινθίου οἴνου Ἄλεξις μνημονεύει ὡς σκληροῦ — καὶ Εὐβοϊκοῦ δέ Πολὺν πιὼν Εὐβοϊκὸν οἶνον.*

283 XXVIII (3, 516)

[redacted]

XXX (3, 517) 285

Τῶν ἑπτὰ νήσων, ἃς δέδειχεν ἡ φύσις
θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μέν, ὡς λόγος,
ἔστιν μεγίστη, δευτέρα Σαρδώ, τρίτη
Κύρνος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφός,
Εὔβοια πέμπτη στενοφυής, ἕκτη Κύπρος,
Λέσβος δὲ τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει.

Schol. Platonis Bekk. p. 392: *ἰστέον δὲ ὅτι Ἄλεξις ὁ κωμικός φησι Τῶν ἑπτὰ νήσων κτλ.* Servavit etiam Stephanus apud Constantinum Porphyrog. Them. II 10 et e Stephano, ut videtur, omisso auctoris nomine Eustathius ad Dionys. 568. Vs. 1 Eustathius *ἔδειξεν* pro *δέδειχεν*, vs. 3 *πρώτη* pro *ἔστιν*, et vs. 6 *ἐσχάτην* pro *ἑβδόμην*.

XXXI (3, 518) 286

Τὰς ἡδονὰς δεῖ συλλέγειν τὸν σώφρονα.
τρεῖς δ' εἰσὶν αἵγε τὴν δύναμιν κεκτημέναι
τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ,
τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν.
τὰ δ' ἄλλα προσθήκας ἅπαντα χρὴ καλεῖν.

Plutarchus de aud. poet. p. 21 d: *οἷον τοῦ Ἀλέξιδος κινοῦντος ἐνίους ὅταν λέγῃ Τὰς ἡδονὰς — χρὴ καλεῖν, ὑπομνηστέον, ὅτι Σωκράτης τοὐναντίον ἔλεγε.* Idem de virt. mor. p. 445 f duos postremos versus omisso auctoris nomine affert. Bi vs. 4 scribitur *τὸ φαγεῖν τὸ πιεῖν*, et vs. 5 *ἅπαντ' ἐγὼ καλῶ.*

XXXII (3, 518) 287

Pseudo-Plutarchus de nobilit. p. 618 a: *τί οὖν Ἀλέξιδος ἀναιδέστερον, ὃς τῆς στρατηγίας τὴν γεωργίαν προτιμῶν οὐκ ἂν κῷ εἶχεν ὅσον τοῦ τῶν κεκτημένων τὸ δουλωτικὸν πρᾶγμα διαφερόμενον τυγχάνει.*

XXXIII (3, 518) 288

Ὦ δέσποθ' ὑγίαιν'. ὡς χρόνιος ἐλήλυθας.

Lucianus pro lapsu in salutando p. 732: *πολὺ δ' ἂν καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ εὕροις τὸ ὑγιαίνειν πρῶτον εὐθὺς λεγόμενον· τὸ μὲν γὰρ "οὖλέ τε καὶ μάλα χαῖρε" πρῶς προτεταγμένον τοῦ χαίρειν τὸ ὑγιαίνειν ἔχει. ὁ δὲ Ἄλεξις Ὦ δέσποθ' ὑγίαιν'. ὡς χρόνιος ἐλήλυθας.*

XXXIV (3, 519) 289

Τίς δῆθ' ὑγιαίνων νοῦν τ' ἔχων τολμᾷ ποτε
γαμεῖν, διαπραξάμενος ἥδιον βίον;

εἶτ' οὐχὶ κρεῖττόν ἐστι τῷ γ' ἔχοντι νοῦν
ἄτιμον εἶναι μᾶλλον ἢ γυναῖκ' ἔχειν;
5 πολλῷ γε· τοὺς μὲν γοῦν ἀτίμους οὐκ ἐᾷ
ἀρχὴν λαχόντας ὁ νόμος ἄρχειν τῶν πέλας·
ἐπὰν δὲ γήμῃς, οὐδὲ σαυτοῦ κύριον
ἔξεστιν εἶναι· τὰς γὰρ εὐθύνας μόνον
ἐφημερινὰς τὰς τοῦ βίου κεκτήμεθα.

Stobaeus Floril. LXVIII 2. Vs. 2 cod. B habet ἥδιστον. Hermannus διαπραξάμενός τιν' ἡδίω βίον; quod non sufficit. Vs. 4 et 5 libri ἢ γυναῖκ' ἔχειν, πτωχῷ γε; quod correxi. In fine versus cod. A pro ἐᾷ habet ἐᾶν. Vs. 8 Dobraeus μόνοι. Vs. 9 τὰς addidit Gaisfordus.

290 XXXV (3, 519. 520)

Οὐκ ἠξίωσα καταλιπεῖν τὴν μητέρα,
πρώτην δὲ σώζειν· τοῖς γὰρ ὀρθῶς εἰδόσιν
τὰ θεῖα μεῖζον μητρὸς οὐκ ἔστιν ποτέ.
ὅθεν ὁ πρῶτος οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχων
ἱδρύσαθ' ἱερὸν μητρός, οὐ δείξας σαφῶς
ποίας, ἐάσας δ' ὑπονοεῖν εἰς τοὔνομα.

Stobaeus Floril. LXXIX 13. Vs. 1 ἠξίωσ (super ω scripto ο) A. Vs. 3 legebatur μείζω. Correxi μεῖζον, idque ipsum habet B. τὰ θεῖα pendet ab εἰδόσιν. Vs. 4 Hermannus ὅθεν ὁ Προμηθεύς.

291 XXXVI (3, 520)

Ὅστις ἥδεται γὰρ ἐσθίων
ὁσημέραι, δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων

[redacted]

Stobaeus Floril. LXIII 13 et Arsenius Ion. p. 101. Qui hos ıxime sequuntur apud Stobaeum quinque versus, vulgo cum exidis fragmento coniuncti, eos ab hoc separandos et cum ıximo Menandri fragmento connectendos esse vidit Tyrwhittus ad Gaisfordum.

XXXIX (3, 521) 294

Οὐκ ἔστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν θηρίον
εἰσορᾶν γυναικός· ἀπ' ἐμαυτῆς ἐγὼ τεκμαίρομαι.

Stobaeus Floril. LXXIII 39. Vs. 2 *εἰσορᾶν* addidi ex cod. et Voss.

XL (3, 521) 295

Οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα,
οὐδ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

Stobaeus Floril. LXXIII 42. Eosdem versus, quos Alexidis nine praefixo exhibet Grotius Tit. LXXI p. 311, idem Tit. LXXIV 321 ex fide cod. Paris. affert ex Euripidis Danae. Ibid. vs. 2 iptum est *οὔτ' ἄλλο.*

XLI (3, 521) 296

Ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χρήματα
ταῦτ' ἐστὶν ὄψις, παραπέτασμα τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. XCIII 1, ubi ex A hoc lemma enotatum est: *Ἀλέξιδος, οἱ δὲ Μενάνδρου.* Trincavellus *Alexidis*, Gesnerus *Alexidis Antiphanis* et *Menandri* nomina praescripta habet.

XLII (3, 521) 297

Κἂν εὐτυχῇ τις, ὡς ἔοικε, προσδοκᾶν
ἀεί τι δεῖ, καὶ μή τι πιστεύειν τύχῃ.

Stobaeus Floril. CV 27 et Arsenius Ion. p. 102. Vs. 2 *δὴ δεῖ* cod. A.

XLIII (3, 522) 298

Οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας·
οὐδεὶς γὰρ ἂν τοιοῦτος ἠτύχει ποτέ.

Stobaeus Floril. CVII 4 et Arsenius Ion. p. 102. Vs. 2 *ἂν* ittunt Voss. et Trinc.

XLIV (3, 522) 299

Φεῦγ' ἡδονὴν φέρουσαν ὕστερον βλάβην.

Stobaeus Floril. VI 24. Idem versus inter Menandri monost. 532.

XLV (3, 522) 300

Λύπη μανίας κοινωνίαν ἔχει τινά.

Stobaeus Floril. XCIX 9. Similem Antiphanis versum vide huius fragmentis fab. inc. LXIV.

301 XLVI (3, 522)

Τῶν μετρίων αἱ μείζονες
λῦπαι ποιοῦσι τῶν φρενῶν μετάστασιν.

Stobaeus Floril. XCIX 28 et Arsenius Ion. p. 102 *τῶν φρενῶν* habet *τοῦ φρονεῖν.*

302 XLVII (3, 522)

Ὦ παῖ, μέγιστος ἔρανός ἐστί μοι τὸ σέ
θρέψαι κατὰ τρόπον· ὃν γὰρ αὐτὸς ἀπέλαβ
παρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον ἀποδοῦναί με

Appendix Flor. ad Gaisfordii Stobaeum IV p. 401

303–307 XLVIII—LII (3, 522. 523)

Pollux II 14: *Ὑπερίδης δὲ καὶ γηροβοσκεῖν εἴ*
Ἄλεξις γηροβοσκίαν εἶπε. Ibid. 23: *Ἀττικοὶ*
λέγουσι τὰς τρίχας. οὐλοκόμος μέντοι εἴρηται
ξιδι καὶ Φερεκράτει (218). Photius, *Οὐλοκόμος*: *Ἄλ*
64: *δακρυρροοῦντας δὲ Ἄλεξις.* Ibid. 112: *ἀπ*
ἄλλων οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τὰ πράγματα πλὴν τὴν βαρ
παρ' Ἀλέξιδι. Ibid. 149: *ὀξύχειρ γὰρ καὶ ὀξυχ*
μὲν παρὰ Μενάνδρῳ εἴρηται, τὸ δὲ παρ' Ἀλέξιδι.

308–310 LIII—LV (3, 523)

Pollux III 42: *καὶ διεπαρθένευσε καὶ διαπεπα*
κότα, τὸ μὲν πρότερον Διοκλῆς τὸ δὲ δεύτερον
κωμικοί. Idem IV 182 de instrumentis medicis disse
λεκάνη, ἧς τὸν πυθμένα Ἄλεξις πτερνίδα καλεῖ.
VI 104: *νάρδον Βαβυλωνιακήν, ὡς Ἄλεξις.*

311–315 LVI—LX (3, 523. 524)

Pollux VI 168: *φίλερις, Ἄλεξις δὲ καὶ φιλερισ*
MS Seberi *φιλέριστον,* cod. Iungerm. *φιλερίστην.* Ibi
interiectis, *φιλοθεάμων ὃν καὶ φιλοθεωρὸν Ἄλε*
Idem VII 35: *ὁ δὲ ποικιλτὴς ὠνόμασται παρὰ Ἀλέξιδ*
κιλεύς. Ibid. 113: *πρίων, πρῖστις, ἡ καλουμένη*
ρίνη δὲ ὑπὸ Ξενοφῶντος εἴρηται. ἐν δὲ τοῖς ἔργο
καὶ τὰ Ἀλέξιδος ἂν θείης. Verba Alexidis excidi
Iungermannus. Ibid. 161: *κεραμοπῶλαι, κεραμοπω*
Δείναρχος. τὸ ῥῆμα κεραμοπωλεῖν Ἄλεξις.

316 LXI (3, 524)

Photius p. 299 11. *Νήστης*: *Σικελικὴ θεός. Ἄλεξ*
bendum *Νῆστις.*

LXII (3, 524) 317

Τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.

Photius p. 388 26. *Παναρμόνιον: ὄργανον μουσικόν. Ἄλεξις· Ἐν ᾧ τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.* In verbis *ἐν ᾧ* fortasse fabulae nomen latet, v. c. *Λίνῳ*, quod *ΛΙΝΩΙ* scriptum proclivi errore abiit in *ενω*. Nisi malis *Ἄλεξις ἐν τῷ Τὸ παναρμόνιον κτλ.* Pro *τεχνῶν* fortasse *Τέχνων* scribendum; *πείνων, τέκνον* Maur. Schmidt de dithyr. p. 260.

LXIII—LXVII (3, 524. 525) 318—322

Photius p. 430 23. *Πίσον: τὸ ὄσπριον. Ἄλεξις.* Idem 525 11. *Σκυθαίνας: Σκυθίδας. Ἄλεξις.* Idem p. 532 9. *Τίνι σπεύδεις: ἀντὶ τοῦ τίνι σπουδάζεις· οὕτως καὶ Ἄλεξις.* Idem Suidas s. v. *σπουδάζει.* Idem p. 540 7. *Στόλον: τὴν πλοῖα. Ἄλεξις.* Idem p. 656 19. *Ψυχικός: σαρκικός. μαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρειόθυμον. οὕτως Ἄλεξις.* Eadem Suidas s. v. *ψυχικός.* Praeterea malim *ψυχικός: ὡς σαρκικός.*

LXVIII (3, 525) 323

Suidas, *Ἐπιλησμότατον: ἰδίως ἐπιλησμονέστατον. Ἄλεξις ἐπιλησμόνη.* Eadem schol. Aristoph. Nub. 790. Cfr. Crani fragm. 422.

LXIX—LXXI (3, 525) 324—326

Anecdota Crameri Ox. I p. 224: *ὄνομα παρώνυμον ἀπὸ τῶν ος ος εἰς ις θηλυκὸν ὀξύτονον . . . φορμὸς φορμὶς ἰσχάδιον παρ' Ἀλέξιδι.* Lege *φορμὶς ἰσχάδων.* Thomas mag. p. 290 5: *Παλαιστρικὸς Ἄλεξις εἶπε· σὺ δὲ παλαιστικός.* Phrynichus Epit. p. 339: *Ἄλεξις κέχρηται τῷ καμύειν ἠμελημένως ἐσχάτως.*

LXXII—LXXIV (3, 526) 327—329

Antiatticista p. 82 25. *Ἀπειλοῦμαι: ἀντὶ τοῦ ἀπειλῶ. Ἄλεξις διηπειλεῖτό σοι.* Idem p. 105 4. *Καύσιμα ξύλα: Ἄλεξις.* Idem p. 113 20. *Συμπατριώτης Ἄρχιππος, τὸ ἴσοι πατριώτης Ἄλεξις.*

LXXV—LXXIX (3, 526) 330—334

Antiatticista p. 115 14. *Ὑπόμακρον: τὸ ὑπόμηκες. Ἄλεξις.* Id. 26. *Φιλαδελφία καὶ φιλεταιρία: Ἄλεξις.* Idem 116 10. *Χαλκίζειν: ἀντὶ τοῦ χαλκῷ κυβεύειν. Ἄλεξις.* Gnomol. M. p. 462 22: *τὰ παρὰ τὸ φυὴ διὰ τοῦ ι, εὐφυΐα. φηται καὶ εὐφύεια παρὰ Ἀλέξιδι.* Zenobius II 17: *Ἀλη-*

ϑέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ: ταύτης μέμνηται Μένανδρος καὶ Σώφρων καὶ Ἄλεξις.

335 LXXX (3, 527)

Eustathius ad Iliad. p. 859 51: φησὶ γοῦν Αἴλιος Διονύσιος ἰατρὸν γυναῖκα, Ἄλεξις δὲ ἰάτριαν· ἡ δὲ ἰατρίνη οὐ Ἑλληνικόν φησι.

336 LXXXI (3, 527)

Vitruvius Praef. libri de archit. VI p. 146 ed. Schneid. "non minus poetae, qui antiquas comoedias graece scripserunt, easdem sententias versibus in scena pronunciaverunt, ut Eucrates, Chionides, Aristophanes, maxime etiam cum his Alexis, qui *Atheniensis ait ideo oportere laudari, quod omnium Graecorum leges cogunt parentes ali a liberis, Atheniensium non omnes, nisi eos qui liberos artibus erudiissent.*"

337 LXXXII

Eustathius ad Iliad. p. 863 29: καὶ Ἄλεξις ὁ κωμικὸς λευκόπυγον ἔφη τὸν ἄνανδρον. Cf. App. prov. Gott. III 62.

ANTIDOTVS

ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΟΣ

1 (3, 528)

Athenaeus XIV p. 656 e: Ὑπογάστριον δ' αὐτὸ (οὐθαρ) ὠνόμασεν Ἀντίδοτος ἐν Μεμψιμοίρῳ.

ΠΡΩΤΟΧΟΡΟΣ

2 I (3, 528)

Κατὰ τὴν στάσιν δὴ στάντες ἀκροάσασθέ μου.
πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον,
περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος,
τὸ τεχνίον ἀεὶ τοῦτό μοι κατεπίνετο,
καὶ παιδομαθὴς πρὸς αὐτὸ τὴν διάνοιαν ἦν.

Athenaeus VI p. 240 b: Ἀντίδοτος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πρωτοχόρῳ παράγει τινὰ — τοιαῦτα περὶ παρασιτικῆς τέχνης λέγοντα Κατὰ τὴν στάσιν κτλ. Vs. 1 malim κατὰ στάσιν, ut sit *confertim*, *denso coetu*. Vs. 4 A ἀιεί. Ibid. κατεπίνετο Casaubonus, praeeunte Dalecampio. Vulgo καταπινέτω.

3 II (3, 529)

Λαβόντα θερμοὺς ἐσχαρίτας, πῶς γὰρ οὔ;
τούτους ἀνειλίττοντα βάπτειν εἰς γλυκύν.

Athenaeus III p. 109 c: Ἐσχαρίτην. τούτου μνημονεύει Ἀντίδοτος ἐν Πρωτοχόρῳ Λαβόντα κτλ.

EX INCERTA FABVLA

(3, 529) 4

Θάσιον ἔγχει
ὃ γὰρ λαβών μου καταφάγῃ τὴν καρδίαν,
ὅταν πίω τοῦτ', εὐθὺς ὑγιὴς γίνεται.
Ἀσκληπιὸς κατέβρεξεν.

Athenaeus I p. 28 e: *Χίου δὲ οἴνου καὶ Θασίου μέμνηται Ἐπίλυκος "Χῖος καὶ Θάσιος ἠθημένος." καὶ Ἀντίδοτος δέ Θάσιον ἔγχει κτλ.* Vulgo *καὶ ἀντίδοτον δὲ Θάσιον κτλ.* Correxit Kiddius ad Porsoni Misc. p. 390. Iacobsius *Θάσιον ἔγχει . . .* | *ὃ γὰρ ἂν λαβόν μου.* Dobraeus *ἔγχει λαβών* | *Θάσιον· ὃ γὰρ ἂν μου καταφάγῃ.* Nisi is describentis error est. Forsan *Θάσιον ἔγχει δὴ λαβών·* | *ὁτιοῦν γὰρ ἄν μου.* Vs. 3 *γίνομαι* Corselianus.

AXIONICVS

ΤΥΡΡΗΝΟΣ

I (3, 530) 1

Ὁ Πυθόδηλος οὑτοσί
ὁ Βαλλίων προσέρχετ' ἐπικαλούμενος,
μεθύουσά τ' ἐξόπισθεν ἡ σοφωτάτη
ἀποτυμπανισχὰς κατὰ πόδας πορεύεται.

Athenaeus IV p. 166 c: *Πυθοδήλου δέ τινος ἀσώτου μνημονεύει Ἀξιόνικος ἐν Τυρρηνῷ οὕτως Ὁ Πυθόδηλος κτλ.* Vs. 1 et 2 legebatur *οὗτος ἰσοβαλλίων.* Emendavit Elmsleius. Quae post secundum versum in libris inferuntur verba *ἀσωτότατος ἄνθρωπος,* ea delenda esse idem monuit. Vs. 3 in *ἀποτυμπανισχὰς* libri nil mutant, nisi quod B habet *ἀποτυμπανιτάς,* et Q apud Villebrunium *ἀποτυμπανιστή.* Bothius *ἀποτυμπανίστις.* *Ἰσχὰς* nomen latere coniecit Coraes.

II (3, 531) 2

Οἶνος οὐκ ἔνεστι
αὐτοῖς πρὸς ἑταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμόν τινας,
ὅπερ ποιεῖν εἴωθε Γρυλλίων ἀεί.

Athenaeus VI p. 244 f: *Ἀξιόνικος δ' ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Τυρρηνῷ Γρυλλίωνος τοῦ παρασίτου ἐν τούτοις μνημονεύει Οἶνος κτλ.* Vs. 1 *νῦν* addunt VL. Vs. 2 forsan *πρὸς ἑτέρους πρόφασις ἐπὶ κῶμόν τινα.*

ΦΙΛΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

3 I (3, 531. 532)

Ἄλλον δ' ἰχθύν
μεγέθει πίσυνόν τινα τοῖσδε τόποις
ἥκει κομίσας
γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γαλεούς
5 σῖτον ὀψοφάγων καὶ λίχνων ἀνδρῶν
ἀγάπημα φέρων κατὰ τῶν ὤμων.
τίνα τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;
πότερον χλωρῷ τρίμματι βρέξας,
ἢ τῆς ἀγρίας ἅλμης πάσμασι
10 σῶμα λιπάνας
πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;
ἔφα τις ὡς ἅλμῃ θερμῇ
τοῦτο φάγοι γ' ἐφθὸν ἀνὴρ Μοσχίων φίλαυλος.
βοᾷ δ' ὄνειδος ἴδιον, ὦ Καλαίδη·
15 σὺ μὲν ἀμφὶ σῦκα καὶ ἀμφὶ τάριχ' ἀγάλλει,
τοῦ δ' ἐν ἅλμῃ παρεόντος οὐ γεύει χαρίεντος ὄψου.

Athenaeus VIII p. 342 b: Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ τὸν Ὑπερίδην πρὸς τῷ ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι, καθάπερ καὶ Καλλίαν τὸν ῥήτορα Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ Ἄλλον δ' ἰχθύν κτλ. Vs. 4—6 vir doctus apud Dindorfium: γλαῦκον τοῖς ἐν πόντῳ γαλεοῖς | σῖτ' ὀψοφάγων λίχνων τ' ἀνδρῶν | ἀγάπημα φέρων κατὰ τῶν ὤμων. Vs. 9 libri λιάσμασι: correxit Erfurdtus. Vs. 12 pro ἔφα τις Iacobsius φάτις. At fortasse tragici poetae subest sive irrisio sive imitatio. Ae-

thenaeus IV p. 175 b: *καὶ Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ γὰρ κτλ.* Vs. 3 *γίγγρατα* BP.

ΦΙΛΙΝΝΑ

(3, 533) 5

Γυναικὶ δὴ πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ.

thenaeus X p. 442 a: *Ἀξιόνικος δ' ἐν Φιλίννῃ φησί Γυ- δή κτλ.* Subiecit haec Athenaeus Platonis comici loco, ulieres vini avidissimas esse doceret (169). *δή* AC, *δέ* PVL. *ιλίννῃ*, quod ex ABP receptum est, VL habent *Φιλίνῃ*.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΟΣ

I (3, 534) 6

Ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθην μετά
Φιλοξένου τῆς Πτερνοκοπίδος νέος ἔτ' ὤν,
πληγὰς ὑπέμενον κονδύλων καὶ τρυβλίων
ὀστῶν τε τὸ μέγεθος τοσαύτας ὥστε με
5 *ἐνίοτε τοὐλάχιστον ὀκτὼ τραύματα*
ἔχειν· ἐλυσιτέλει γάρ· ἥττων εἰμὶ γάρ
τῆς ἡδονῆς. ἔπειτα καὶ τρόπον τινά
τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα.
οἷον φίλερίς τίς ἐστι καὶ μάχεταί τί μοι·
10 *μετεβαλόμην πρὸς τοῦτον, ὅσα τ' εἴρηκέ με*
κακῶς ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτομαι.
πονηρὸς ὤν τε χρηστὸς εἶναί φησί τις,
ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν.
γλαύκου βεβρωκὼς τέμαχος ἑφθὸν τήμερον
15 *αὔριον ἕωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι.*
τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστὶν ἡ φύσις τέ μου.

thenaeus VI p. 239 f de parasitis et verbo *παρασιτεῖν* ens: *Ἀξιόνικος δ' ἐν Χαλκιδικῷ φησιν Ὅτε τοῦ παρα- κτλ.* Cfr. ibid. p. 241 e. Vs. 2 *τῆς* ABPV *τοῦ* L. Vs. 3 *ίνων* ante Grotium. Tum *κονδύλων* Schweighaeuserus pro *λίων*. Vs. 7 pro *καὶ τρόπον τινὰ* requiro *χἄτερον τρόπον*. Grotius *ὢν δέ*.

II (3, 535) 7

Ζωμὸν ποιῶ
ερμὸν ἰχθὺν ἐπαναπλάττων, ἡμίβρωτα λείψανα
ντιθείς, οἴνῳ διαίνων, ἔντερ' ἁλὶ καὶ σιλφίῳ
ρενδονῶν, ἀλλᾶντα τέμνω, παραφέρω χορδῆς τόμον,
γχος εἰς ὄξος πιέζων, ὥστε πάντας ὁμολογεῖν
ὶν γάμων κρείττω γεγονέναι τὴν ἕωλον ἡμέραν.

Athenaeus III p. 95 c de usu vocabuli *ῥύγχος* agens: *ὄνικος δ' ἐν Χαλκίδι (Χαλκιδικῷ) φησί Ζωμὸν ποι* Vs. 1 *ζωμοποιῶ* ante Casaubonum. Vs. 3 *οἴνῳ διαίνα* perius, *οἴονται ἄνω* libri. Ib. vulgo *ἑτεράλικα σιλφίῳ.* I *λικασιλφίω.* P *ἑτεραλίκα σιλφίῳ.* Correxit Seidlerus. ante Dindorfium *πιέζω.*

8 III (3, 535)

Τρύβλια, χύτρα, λοπάδιον, ὀξίς, χοῦς, ἁμίς,
λεκάνη, θυεία, κάνθαρος, σείσων, λύχνος.
ὑπηρεσία σοι παντελής, γραῦ, κεραμίων.

Pollux X 122: *κεραμέων σκευῶν ὀνόματα ἐν Ἀξ Χαλκιδικῷ Τρύβλια κτλ.*

EX INCERTIS FABVLIS

9 I (3, 536)

Ὅταν δανείζῃ τις πονηρῷ χρήματα
ἀνὴρ δικαίως τὸν τόκον λύπας ἔχει.

Stobaeus Floril. II 2 cum lemmate *Ἀξινίκου* (sic). ante Grotium *ἀνὴρ δικαίως αὐτῶν τὸν τόκον λύπας ἔχει* Marc. *ἀνὴρ δικαίως ἀντὶ τῶν τόκων λύπας ἔχει.* Forsa rigendum *ὅταν — χρήματα, δίκαιός ἐστι τὸν τόκον ἔχειν,* nam *ἀνὴρ* prorsus inutile.

10 II (3, 536)

Etymol. M. p. 775 30: *Ὑικὸν δέρμα οὐχ εὕρη χρήσει εἰ μὴ παρὰ Ἀξιονίκῳ.* Eadem Philemo Gramm.

CALLICRATES

ΜΟΣΧΙΩΝ

(3, 536)

Athenaeus XIII p. 586 a: *μνημονεύει δ' αὐτῆς* (Si meretricem dicit) *Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι . . . . καὶ Καλλ της ἐν Μοσχίωνι.*

EPIGENES

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ

Vide Antiphanis fragmentum fabulae cognominis.

ΒΑΚΧΕΙΑ

I (3, 537) 1

Εἶτ' ἔρχεται
χελιδονείων μετ' ὀλίγον σκληρῶν ἁδρός
πινακίσκος.

Athenaeus III p. 75 c: *χελιδονείων δὲ σύκων μνημονεύει Ἐπιγένης ἐν Βακχίᾳ Εἶτ' ἔρχεται κτλ.* *Βακχίᾳ* scripsi pro *Φαγχίᾳ*. *Βακχίας* viri nomen. Bentleius *Βακχείᾳ*. Vs. 2 *χελιδονείων* Bentleius. Libri *χελιδονίων*.

II (3, 537) 2

Ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα σιτευτὸν λαβὼν
ἔτρεφέ με.

Athenaeus IX p. 384 a de anseribus disserens: *καὶ Ἐπιγένης — ἐν Βάκχαις (Βακχίᾳ) φησίν Ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα τρεφέ με λαβὼν σιτευτόν.* Ita Venetus. Ceteri fere *μοι* pro *με*. Porsonus *ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆν' ἐμέ | ἔτρεφε λαβὼν σιτευτόν.* Ego Dindorfium sequutus sum.

III (3, 538) 3

Τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος.

Athenaeus XI p. 498 e: *καὶ Ἄλεξις ἐν Λευκαδίᾳ — καὶ Ἐπιγένης ἐν Βακχίᾳ Τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος.*

ΗΡΩΙΝΗ

I (3, 538) 4

Ἀλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους,
ὦ τάλαν, ἐκείνους τοὺς ἁδρούς, ταπεινὰ δέ
καὶ γλαφυρὰ πάντες [κανθαρίδι'], ὡσπερεί
αὐτὰ τὰ ποτήρι' οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι.

Athenaeus XI p. 474 a de cantharis disserens: *Ἐπιγένης Ἡρωίνῃ Ἀλλ' οὐδέ κτλ.* Vs. 3 addidi *κανθαρίδια*. Tum AB *περὶ αὐτὰ τὰ ποτήρια.* P *ὡσπερεὶ αὐτὰ τὰ ποτήρια. ὥσπερ αὐτὰ τὰ ποτήρια.* L *ὥσπερ αὐτὰ ποτήρια.*

5 II (3, 539)

Τὴν Θηρίκλειον δεῖρο καὶ τὰ Ῥοδιακά
κόμισον λαβὼν τοὺς παῖδας. εἰσοίσεις μόνος
ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα,
ἡδυποτίδας τρεῖς, ἡθμὸν ἀργυροῦν.

Athenaeus XI p. 502 e: *Ἐπιγένης δ' ἐν Ἡρωίνῃ καταλέγων πολλὰ ποτήρια καὶ τοῦ ψυγέως οὕτως μνημονεύει Τὴν Θηρίκλειον — κυμβία.* Idem XI p. 469 c: *μνημονεύει δ' αὐτῶν (ἡδυποτίδων) καὶ Ἐπιγένης ἐν Ἡρωίνῃ διὰ τούτων ψυκτῆρα — ἀργυροῦν.* Apertum est haec in unum fragmentum coniungenda esse. Vs. 2 pro *εἰσοίσεις* scribendum videtur *εἰτ' οἴσεις.*

ΜΝΗΜΑΤΙΟΝ

6 (3, 539)

Κρατῆρες, κάδοι,
ὁλκεῖα, κρουνεῖ'. Β. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; Α. ναί.
λουτήρι'. ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν;
ὄψει γὰρ αὐτός. Β. βασιλέως υἱὸν . .
λέγεις ἀφῖχθαι; Α. δηλαδή, Πιξώδαρον.

Athenaeus XI p. 172 e de *κάδῳ* disserens: *Ἐπιγένης δὲ ἐν Μνηματίῳ φησί Κρατῆρες κτλ.* Idem p. 480 a: *Κρουνεῖα. Ἐπιγένης Μνηματίῳ Κρατῆρες — ναί.* Denique p. 486 b: *Λουτήριον. Ἐπιγένης Μνηματίῳ ἐν τῷ τῶν ποτηρίων καταλόγῳ φησί Κρατῆρες — ὄψει γὰρ αὐτός.* Vs. 3 *καθ' ἕκαστα* altero loco p. 486. Vs. 4 Dobraeus supplet *τινα.*

ΠΟΝΤΙΚΟΣ

7. 8 (3, 540. 5, 93)

Τρεῖς μόνους
σκόλικας ἔτι τούτους μ' ἔασον καταγαγεῖν.

Pollux VII 29: *κατάγειν, καταγαγεῖν. κάταγμα. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μύρυμα. τῶν δὲ νέων τις κωμικῶν Ἐπιγένης ἐν Ποντικῷ ἔφη Τρεῖς μόνους κτλ.* Vs. 2 vulgo *τούτους δ' ἐμ' ἔασον.* Correxi iam olim: nunc ita edidit Bekkerus.

Epigenem praeter locos allatos unus praeterea memorat Hesychius, *Λιαπίνειν: προπίνειν. Περιγένης.* Corrige *Ἐπιγένης*, errore frequenti. V. Scholiastam Apoll. Rh. III 1378 et Lobeck. Aglaoph. p. 341.

EPIGENES

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ

Vide Antiphanis fragmentum fabulae cognominis.

ΒΑΚΧΕΙΑ

I (3, 537) 1

Εἶτ' ἔρχεται
χελιδονείων μετ' ὀλίγον σκληρῶν ἁδρός
πινακίσκος.

Athenaeus III p. 75 c: χελιδονείων δὲ σύκων μνημονεύει Ἐπιγένης ἐν Βακχίᾳ Εἶτ' ἔρχεται κτλ. Βακχίᾳ scripsi pro Βραγχίᾳ. Βακχίας viri nomen. Bentleius Βακχείᾳ. Vs. 2 χελιδονείων Bentleius. Libri χελιδονίων.

II (3, 537) 2

Ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα σιτευτὸν λαβὼν
ἔτρεφέ με.

Athenaeus IX p. 384 a de anseribus disserens: καὶ Ἐπιγένης — ἐν Βάκχαις (Βακχίᾳ) φησίν Ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα ἔτρεφέ με λαβὼν σιτευτόν. Ita Venetus. Ceteri fere μοι pro με. Porsonus ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆν' ἐμέ | ἔτρεφε λαβὼν σιτευτόν. Ego Dindorfium sequutus sum.

III (3, 538) 3

Τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος.

Athenaeus XI p. 498 e: καὶ Ἄλεξις ἐν Λευκαδίᾳ — καὶ Ἐπιγένης ἐν Βακχίᾳ Τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος.

ΗΡΩΙΝΗ

I (3, 538) 4

Ἀλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους,
ὦ τάλαν, ἐκείνους τοὺς ἁδρούς, ταπεινὰ δέ
καὶ γλαφυρὰ πάντες [κανθαρίδι'], ὡσπερεί
αὐτὰ τὰ ποτήρι' οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι.

Athenaeus XI p. 474 a de cantharis disserens: Ἐπιγένης Ἡρωίνῃ Ἀλλ' οὐδέ κτλ. Vs. 3 addidi κανθαρίδια. Tum AB ὡς περὶ αὐτὰ τὰ ποτήρια. P ὡσπερεὶ αὐτὰ τὰ ποτήρια. V ὥσπερ αὐτὰ τὰ ποτήρια. L ὥσπερ αὐτὰ ποτήρια.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

2 (3, 543—545)

Βούλομαι δεῖξαι σαφῶς
ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον
καὶ τῶν θεῶν εὕρημα. τὰς δ' ἄλλας τέχνας
οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί.
5 τὸ γὰρ παρασιτεῖν εὗρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος,
ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως.
οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται
οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν,
οὐ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ
10 παρακειμένην τε τὴν τράπεζαν πάνθ' ἃ δεῖ
ἔχουσαν, ἤδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως
ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγών, πιών,
ἀπέρχετ' οἴκαδ' οὐ καταβαλὼν συμβολάς.
κἀγὼ ποιῶ νῦν τοῦτ'· ἐπὰν κλίνας ἴδω
15 ἐστρωμένας καὶ τὰς τραπέζας εὐτρεπεῖς
καὶ τὴν θύραν ἀνεῳγμένην, εἰσέρχομαι
ἐνθάδε σιωπῇ καὶ ποιήσας εὐσταλῆ
ἐμαυτόν, ὥστε μὴ 'νοχλεῖν τὸν συμπότην.
πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων, πιών,
20 ἀπέρχομ' οἴκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος.
ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμ' ἔνδοξον ἀεὶ καὶ καλόν,
ἐκεῖθεν ἂν γνοίη τις ἔτι σαφέστερον.
τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἡ πόλις
ἐν ἅπασι τοῖς δήμοις θυσίας ποιουμένη,
25 εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους τῷ θεῷ
οὐ πώποτ' ἀπεκλήρωσεν, οὐδὲ παρέλαβεν
εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ κατέλεγεν
ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας ἐπιμελῶς
ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δυναστῶν γεγονότας,
30 ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβιωκότας.
εἶθ' ὕστερον τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι
τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἑλόμενοι
τρέφειν παρεκάλουν, οὐχὶ τοὺς χαριεστάτους
ἐκλεγόμενοι τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους
35 καὶ πάντ' ἐπαινεῖν, οἷς ἐπειδὴ προσερύγοι,
ῥαφανῖδας ἢ σαπρὸν σίλουρον καταφαγών,
ἵα καὶ ῥόδ' ἔφασαν αὐτὸν ἠριστηκέναι.
ἐπεὶ δ' ἀποπάρδοι μετά τινος κατακείμενος
τούτων, προσάγων τὴν ῥῖν' ἐδεῖτ' αὐτοῦ φράσαι,

40 πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνει.
διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους
τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρόν ἐστι νῦν.

Athenaeus VI p. 239 b: Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἐπι-
κήρῳ περὶ τοῦ παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε
φησί Βούλομαι δεῖξαι σαφῶς κτλ. Vs. 10 τὴν additum a Ca-
saubono. Vs. 11 συγκατακλιθεὶς Dobraeus. Libri κατακλιθείς.
Schweighaeuserus κατακλιθεὶς καὶ κοσμίως. Vs. 12 πιὼν pro
πιών Grotius. Vs. 19 Schweighaeuserus πάντων δ'. Vs. 21
καὶ ABP omittunt. Vs. 24 δήμοισι ante Casaubonum. Vs. 28 sqq.
recitat Athen. p. 235 d: Φιλόχορος — μνημονεύων τῶν κα-
λουμένων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων, καὶ Διόδωρος ὁ Σι-
νωπεὺς κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ. Vs. 30 οὐσίας Casau-
bonus et margo Q θυσίας PVL. Vs. 32 τινὲς Casaubonus.
νὰς PVL. Vs. 36 ῥαφανῖδας ἢ Dindorfius. ABCP ῥαφανίδας
καί. VL ῥαφανῖδα καί. Vs. 38 ἐπεὶ δ' Dindorfius. Libri ἐπει-
δὴ δ'. Ibid. ἀποπάρδοι BC. Ante Dindorfium ἀποπάρδῃ.
Vs. 39 libri τούτῳ cum sequentibus coniunctum. Tum ABPV
τὰ δεῖ ταυτῷ (δεῖτ' αὐτῷ C), quod in ῥῖν' ἐδεῖτ' αὐτῷ mu-
tandum est. Sed praeterea αὐτοῦ scribendum erat cum Dobraeo.
Vs. 40 libri λαμβάνεις, quod correxi. Vs. 42 νῦν Casaubonus et L.
Veteri libri νυνί.

EX INCERTA FABVLA

(3, 546) 3

Ἐγὼ μὲν οὖν τὸν νόμον ἐμαυτῷ τουτονί
τίθεμαι δοκιμάζων, ὥσπερ εἴρηται ποιεῖν·
κρεῖττον γάρ ἐστιν εὖ τεθραμμένην λαβεῖν
γυναῖκ' ἄπροικον ἢ κακῶς μετὰ χρημάτων,
τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. LXXII 1 cum lemmate Διοδώρου. Vs. 1
πονὶ margo Gesneri pro τοῦτον. Vs. 2 Trinc. ποεῖν. Vs. 4
τῶς sc. τεθραμμένην.

DIONYSIVS

ΑΚΟΝΤΙΖΟΜΕΝΟΣ

(3, 547) 1

Ὥστ' ἐνίοτ' ἂν τούτοισι ποιῶν ματτύην
σπεύδων ἅμ' εἰσήνεγκα διαμαρτὼν μίαν
ἄκων περιφορὰν τῶν νεκρῶν ὡς τὸν νεκρόν.

ἂν μὲν γὰρ ἕν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον,
τοὔψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα
τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσα
δεῖ, μὴ προΐδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ,
οὐκέτι μάγειρος, ὀψοποιὸς δ' ἐστί που·
οὐ ταὐτὸ δ' ἐστὶ τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν,
πολύ. στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὃς ἂν λάβῃ
δύναμιν, ὁ μέντοι δυνάμενος κἂν πράγμασιν
ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που
στρατηγός ἐστιν, ἡγεμὼν δὲ θάτερον.
οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν
ἡδύσμαθ' ἑψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ
ὁ τυχὼν δύναιτ' ἄν. ὀψοποιὸς δ' οὖν μόνον
ἔστιν ὁ τοιοῦτος, ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.
συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλι
δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι
[οὐ τοῦ τυχόντος]. πάντα μὲν λήψει σχεδόν
ἀεὶ γάρ, οὐκ ἀεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν
ἔχεις ὁμοίαν, οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν.
Ἀρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται
παρά τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον,
τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κοὐδὲ ἓν λέγει.
μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε,
τῶν βιαίων ἔσθ' ἕνεκα τὰ γεγραμμένα,

40 πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνει.
διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους
τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρόν ἐστι νῦν.

Athenaeus VI p. 239 b: Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἐπικλήρῳ περὶ τοῦ παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησί Βούλομαι δεῖξαι σαφῶς κτλ. Vs. 10 τὴν additum a Casaubono. Vs. 11 συγκατακλιθεὶς Dobraeus. Libri κατακλιθείς. Schweighaeuserus κατακλιθεὶς καὶ κοσμίως. Vs. 12 πιὼν pro ἐμπιὼν Grotius. Vs. 19 Schweighaeuserus πάντων δ'. Vs. 21 καὶ ABP omittunt. Vs. 24 δήμοισι ante Casaubonum. Vs. 28 sqq. spectat Athen. p. 235 d: Φιλόχορος — μνημονεύων τῶν καταλεγομένων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων, καὶ Διόδωρος ὁ Σινωπεὺς κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ. Vs. 30 οὐσίας Casaubonus et margo Q θυσίας PVL. Vs. 32 τινὲς Casaubonus. τινὰς PVL. Vs. 36 ῥαφανῖδας ἢ Dindorfius. ABCP ῥαφανίδας καί. VL ῥαφανῖδα καί. Vs. 38 ἐπεὶ δ' Dindorfius. Libri ἐπειδὰν δ'. Ibid. ἀποπάρδοι BC. Ante Dindorfium ἀποπάρδῃ. Vs. 39 libri τούτῳ cum sequentibus coniunctum. Tum ABPV ῥῖνα δεῖ ταυτῷ (δεῖτ' αὐτῷ C), quod in ῥῖν' ἐδεῖτ' αὐτῷ mutatum est. Sed praeterea αὐτοῦ scribendum erat cum Dobraeo. Vs. 40 libri λαμβάνεις, quod correxi. Vs. 42 νῦν Casaubonus et L. Ceteri libri νυνί.

EX INCERTA FABVLA

(3, 546) 3

Ἐγὼ μὲν οὖν τὸν νόμον ἐμαυτῷ τουτονί
τίθεμαι δοκιμάζων, ὥσπερ εἴρηται ποιεῖν·
κρεῖττον γάρ ἐστιν εὖ τεθραμμένην λαβεῖν
γυναῖκ' ἄπροικον ἢ κακῶς μετὰ χρημάτων,
τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. LXXII 1 cum lemmate Διοδώρου. Vs. 1 τουτονὶ margo Gesneri pro τοῦτον. Vs. 2 Trinc. ποεῖν. Vs. 4 κακῶς sc. τεθραμμένην.

DIONYSIVS

ΑΚΟΝΤΙΖΟΜΕΝΟΣ

(3, 547) 1

Ὥστ' ἐνίοτ' ἂν τούτοισι ποιῶν ματτύην
σπεύδων ἅμ' εἰσήνεγκα διαμαρτὼν μίαν
ἄκων περιφορὰν τῶν νεκρῶν ὡς τὸν νεκρόν.

τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν·
5 ἂν μὲν γὰρ ἕν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον,
τοὔψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα
τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι
δεῖ, μὴ προϊδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ,
οὐκέτι μάγειρος, ὀψοποιὸς δ' ἐστί που·
10 οὐ ταὐτὸ δ' ἐστὶ τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν,
πολύ. στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὃς ἂν λάβῃ
δύναμιν, ὁ μέντοι δυνάμενος κἂν πράγμασιν
ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που
στρατηγός ἐστιν, ἡγεμὼν δὲ θάτερον.
15 οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν
ἡδύσμαθ' ἑψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ
ὁ τυχὼν δύναιτ' ἄν. ὀψοποιὸς δ' οὖν μόνον
ἔστιν ὁ τοιοῦτος, ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.
συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν
20 δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι
[οὐ τοῦ τυχόντος]. πάντα μὲν λήψει σχεδόν
ἀεὶ γάρ, οὐκ ἀεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν
ἔχεις ὁμοίαν, οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν.
Ἀρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται
25 παρά τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον,
τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κοὐδὲ ἓν λέγει.
μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε,
τῶν βιαίων ἔσθ' ἕνεκα τὰ γεγραμμένα,
κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτ' ἦν οὐδέπω γεγραμμένα.
30 [illegible]

Β. ἄνθρωπε, μέγας εἶ. Α. τουτονὶ δ' ὃν ἀρτίως
ἔφης ἔχοντα πεῖραν ἥκειν πολυτελῶν
πολλῶν τε δείπνων ἐπιλαθέσθαι, Σιμία,
πάντων ποιήσω, θρῖον ἂν δείξω μόνον
40 *παραθῶ τε δεῖπνον ὄζον αὔρας ἀττικῆς,*
ἐξ ἀντλίας ἥκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι
φορτηγικῶν μοι βρωμάτων ἀγωνίαις·
εἰ μή, ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.

Athenaeus IX p. 404e: *καὶ ὁ παρὰ Διονυσίῳ δὲ ἐν Θεσμοφόρῳ μάγειρος, ἄνδρες δαιταλεῖς· οὐ χεῖρον γὰρ καὶ τούτου μνησθῆναι· τί φησι; Σφόδρα μοι κεχάρισαι κτλ.* Vs. 1 *κεχάρισαι Σιμμία* Porsonus. Cod. A *καὶ χάρις ἀιεὶ μία.* Vs. 7 *δ' ἢ πότ' ἢ πῶς* ex mea emendatione edidit Dindorfius. Vulgo *δέ ποτ'* (BP *ποτε*) *ἢ πῶς.* Vs. 8 in libris ita scribitur *μὴ προΐδῃ τε τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ.* Addidi initio versus *δεῖ* idque cum superioribus coniunxi. Recepit hoc Dindorfius, sed ita ut *προειδῇ* scriberet pro *προΐδῃ τε,* quod praeeunte Dobraeo scripsi *προΐδηται.* Vs. 9 libri *οὐκ ἔστι,* quod correxi. Tum AB *ὀψοποιὸς δ' ἐστίν.* VL *ὀψοποιὸς δ' ἔστ' ἴσως.* Schweighaeuserus et Dindorfius *ὀψοποιός ἐστι δέ.* Lenius videtur quod ipse reposui. Dobraeus *ὀψοποιὸς δ' ἐστίν· οὐ | ταὐτὸν γάρ ἐστι τοῦτο.* Vs. 10 *ταὐτὸ* VL *ταὐτὸν* AP. Vs. 11 addidi *πολύ.* Casaubonus *καὶ γάρ.* Vs. 17 *οὖν* L *οὐ* BPV. Vs. 21 *οὐ τοῦ τυχόντος* adiecit Dobraeus. Vs. 22 *χάριν* Iacobsius, qui olim *ἀκμήν.* Libri *ἀρχήν.* Vs. 23 libri *ἔχει θ'.* Correxit Iacobsius. Vs. 28 suspicabar *ἃ τῶν ἰδιωτῶν ἐσθ' ἕνεκα γεγραμμένα.* Vs. 29 ex A accessit. Fortasse *μᾶλλόν ἐστιν ἢ οὐδέπω.* Vs. 32 Schweighaeus. *οὐχ ὁ κύριος.* Vs. 33 *δεσπότης* ABC *δεσπότις* PVL. Vs. 34 libri *τῆς τέχνης,* quod correxi. Vs. 35 *καιρὸν δ'* Casaubonus. Libri *δὲ καιρόν.* Vs. 36 libri *μέγας γὰρ εἶ.* Correxit Adamus. Vs. 38 vulgo *ἐπιλαθέσθαι σημεῖα.* Correxi Praef. ad Menandrum p. XVI. Vs. 40 *παραθῶ τε* VL *παρὰ τὸ* B *παραθῶ* sine *τε* P. Vs. 41 libri *ἥκοντι.* Correxi l. l. Ibidem scripsi *γέμοντ' ἔτι.* B *γέμον τέ τι. γεμων τε τι* A *γέμω τε τι* P *γέμοντι* VL. Vs. 42 *φορτητικῶν* ABP *φορτικῶν* VL. Scripsi *φορτηγικῶν.* Ib. *ἀγωνίαις* conieci Praef. ad Menandrum l. l. Vs. 43 fortasse ante vs. 41 transponendus.

ΟΜΩΝΥΜΟΙ

I (3, 551. 552) 3

Ἄγε δὴ Δρόμων, νῦν εἴ τι κομψὸν ἢ σοφόν
ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων,

φανερὸν ποίησον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ.
νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγώ.
5 εἰς πολεμίαν ἄγω σε· θαρρῶν κατάτρεχε·
ἀριθμῷ διδόασι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε.
τακερὰ ποιήσας ταῦτα καί ζέσας σφόδρα,
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς λέγω σοι, σύγχεον.
ἰχθὺς ἁδρὸς πάρεστι· τἀντός ἐστι σά.
10 κἂν τέμαχος ἐκκλίνῃς τι, καὶ τοῦτ' ἔστι σόν,
ἕως ἂν ἔνδον ὦμεν· ὅταν ἔξω δ', ἐμόν.
ἐξαιρέσεις καὶ τἄλλα τἀκόλουθ' ὅσα
οὔτ' ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει,
περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει,
15 εἰς αὔριον σὲ κἀμὲ ταῦτ' εὐφρανάτω.
λαφυροπώλῃ παντάπασι μεταδίδου,
τὴν πάροδον ἵν' ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν.
τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;
ἐμὸς εἶ μαθητής, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος.
20 μέμνησο τῶνδε καὶ βάδιζε δεῦρ' ἅμα.

Athenaeus IX p. 381 c: τὴν δ' ἐξαίρεσιν Διονύσιος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τοῖς Ὁμωνύμοις τῷ δράματι οὕτως εἴρηκε ποιήσας τινὰ μάγειρον πρὸς τοὺς μαθητὰς διαλεγόμενον Ἄγε δὴ Δρόμων κτλ. Vs. 1 Δρόμων V δρίμων DPQL. Vs. 7 τακερὰ Casaubonus. Libri τὰ κρέα. Vs. 9 τἀντός ἐστι σά e coniectura Grotius. Confirmat A. Vulgo ταὐτὸς ἔστι σός. Vs. 11 ἔξω δ' ἐμόν Schweighaeuserus. δ' ἔξω ἐμὸν ABP δ' ἔξω γ' ἐμὸν VL. Vs. 13 οὔτ' pro οὐδ' Dindorfius. Vs. 15 εὐφρανάτω Grotius. Libri εὐφρανῶ τῷ. Tum Emperius εὐφρανάτω τὸ

τιέναι δ' ἐπί τε τῇ βακτηρίᾳ. Ipse tentaverim *ἥσυχα καθιέναι δ' ἐπὶ τῇ βακτηρίᾳ.* De *καθιέναι* cfr. Lobeck. ad Aiac. v. 250.

Σ Ω Ζ Ο Υ Σ Α

I (3, 554) 5

Ὅσα δ' ἐστὶν εἴδη θηρικλείων τῶν καλῶν,
γύναι, δικότυλοι, τρικότυλοι, δεῖνος μέγας
χωρῶν μετρητήν, κυμβίον, σκύφοι, ῥυτά.
Β. ποτήρι' ἡ γραῦς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἓν βλέπει.

Athenaeus XI p. 467 d: *Διονύσιος ὁ Σινωπεὺς ἐν Σωζούσῃ καταλέγων ὀνόματα ποτηρίων μνημονεύει καὶ τούτου (δείνου) λέγων οὕτως Ὅσα δ' ἐστὶν εἴδη κτλ.* Vs. 2 pro *γύναι* Letronnius Observ. sur les noms des vases p. 44 coniicit *γυάλαι.* Fortasse *κοτύλαι* praestat. Vs. 3 *ῥυτά* ex h. l. affert Athen. p. 497 c.

II (3, 555) 6

Πρὸς τὸν τελευτήσανθ' ἕκαστος, κεἰ σφόδρα
ζῶν ἐχθρὸς ἦν τις, γίνεται φίλος τότε.

Stobaeus Floril. CXXV 8 cum lemmate *Διονυσίου Σωτείρας.* Diodori nomen adscripsit Trincavellus. Vulgo *κἂν σφόδρα ὢν ἐχθρὸς ᾖ.* Pro *ᾖ* cod. B *ἦν*, quo recepto correxi *κεἰ* pro *κἂν* et *ζῶν* pro *ὤν.* Ceterum nollem haec tragico Dionysio assignasset Welcker. Tragodum. vol. 3 p. 1233.

EX INCERTA FABVLA

(3, 555) 7

Ἔπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γινώσκεις ὅτι
τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ;
Ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον.
Ἅπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθονον.
Λιτὸς γενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.
Εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει.

Servavit hos versus adscripto Dionysii nomine Stobaeus Floril. XXXVIII 2 et 6. Tertius versus tragici poetae esse videri potest. Versui sexto Trincavellus Diogenis nomen apposuit.

~~Alexis of Steph. Byz. [illegible]~~

(3, 559)

Σοφιστιᾷς, κάκιστε, καὶ Χοῶν δέει
τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ.

Athenaeus X p. 437 d: *τῇ ἑορτῇ τῶν Χοῶν ἔθ*
Ἀθήνησι πέμπεσθαι δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖ
σταῖς, οἵπερ καὶ αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξενίᾳ τοὺς γνω
ὥς φησιν Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς ἐν δράματι Κω
οὕτως Σοφιστιᾷς κάκιστε κτλ. Vs. 2 Dobraeus dubitant
δειπνῶν ἐντρυφᾷς.

HENIOCHVS

ΓΟΡΓΟΝΕΣ

1 (3, 560)

Πιεῖν πιεῖν τις ἔγχει πυριγενῆ
λαβὼν βραχύωτον κυκλοτερῆ παχύστομον
κώθωνα, παῖδα φάρυγος.

Athenaeus XI p. 483 e de cothone disserens: *Ἡνίοχος Γ*
Πιεῖν κτλ. Vs. 1 *πιεῖν πιεῖν* AP *πιεῖν ποιεῖν* B *πι*
Ibid. libri *ἐγχείτω*. Correxit Dobraeus, qui etiam sequentia
in libris ita leguntur: *λαβὼν πυριγενῆ κυκλοτερῆ παχύσ*
transposuit. Vs. 3 libri *φάρυγγος*.

ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΣ

(3, 560)

ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΩΝ

(3, 561)

Ὁρῶ δὲ θαῦμ' ἄπιστον, ἰχθύων γένη
περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα, κωβιούς, σπάρους,
ψήττας, ἐρυθίνους, κεστρέας, πέρκας, ὄνους,
θύννους, μελανούρους, σηπίας, αὐλωπίας,
τρίγλας, ἑλεδώνας, σκορπίους.

Athenaeus VI p. 271 a: Ὁρῶ δὲ κτλ. φησὶν Ἡνίοχος ἐν Πολυπράγμονι. Vs. 1 Athenaeus γάρ, pro quo Schweighaeuserus in notis δέ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

(3, 562)

Πρὸς ἐμαυτὸν ἐνθυμούμενος, νὴ τοὺς θεούς,
ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δέ
Παύσωνι φῆς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι;
Α. καὶ πρᾶγμά γ' ἠρώτα με δυστράπελον πάνυ
ἔχον τε πολλὰς φροντίδων διεξόδους.
Β. λέγ' αὐτό· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως.
Α. ἔτνος κυάμινον διότι τὴν μὲν γαστέρα
φυσᾷ, τὸ δὲ πῦρ οὔ; Β. χάριεν οἷς γινώσκεται
τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὡς δ' ἀεί ποτε
περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστὴς τέλος.

Athenaeus IX p. 408 a: ἔτνους δὲ κυαμίνου μνημονεύει ... ος ὁ κωμικὸς ἐν Τροχίλῳ λέγων οὕτως Πρὸς ἐμαυτόν ... ναὶ AP τὸ δεῖα V τῷ δεῖνι Dindorfius. Tum vulgo ... λακκέναι. P προσλελακηκέναι. AB προσλελακέναι. ... τρᾶγμά γ' ἠρώτα Dindorfius pro vulgato πρᾶγμ' ἠρώτα. ... asse legendum ναί, πρᾶγμ' ἀνηρώτα. Iacobsius ναί, ... ἐπηρώτα. Vs. 5 vulgo ἔχων δὲ et δυσεξόδους. Illud ..., hoc Boissonadius correxit. Vs. 8 vulgo coniungitur ... τῦῳ οὐ χάριεν. Correxit Boissonadius collato Philostr. ... ooem. p. 483. Vs. 10 pro τέλος Iacobsius πολύς, Da- ... ὅλος, Bergkius τέως. Placet Dobraei coniectura. He- ... ῆσιν desinere in σοφιστής, τέλος autem cum proximis verbis coniungendum esse: Τέλος τοιούτων [οὖν] πολ- ... ιέων ὕδωρ ἐφέρετο κατὰ χειρῶν.

EX INCERTA FABVLA

5 (3, 563)

Ἐγὼ δ' ὄνομα τὸ μὲν καθ' ἑκάστην αὐτίκα
λέξω, συνάπασαι δ' εἰσὶ παντοδαπαὶ πόλεις,
αἳ νῦν ἀνοηταίνουσι πολὺν ἤδη χρόνον.
τάχ' ἄν τις ὑποκρούσειεν ὅ τι πότ' ἐνθάδε
5 νῦν εἰσὶ κἀνέροιτο· παρ' ἐμοῦ πεύσεται.
τὸ χωρίον μὲν γὰρ τόδ' ἐστὶ πᾶν κύκλῳ
Ὀλυμπία, τηνδὶ δὲ τὴν σκηνὴν ἐκεῖ
σκηνὴν ὁρᾶν θεωρικὴν νομίζετε.
εἶεν. τί οὖν ἐνταῦθα δρῶσιν αἱ πόλεις;
10 ἐλευθέρι' ἀφίκοντο θύσουσαί ποτε,
ὅτε τῶν φόρων ἐγένοντ' ἐλεύθεραι σχεδόν.
κἄπειτ' ἀπ' ἐκείνης τῆς θυσίας διέφθορεν
αὐτὰς ξενίζουσ' ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
ἀβουλία κατέχουσα πολὺν ἤδη χρόνον.
15 γυναῖκε δ' αὐτὰς δύο ταράττετόν τινε
ἀεὶ συνοῦσαι· δημοκρατία θατέρᾳ
ὄνομ' ἐστί, τῇ δ' ἀριστοκρατία θατέρᾳ,
δι' ἃς πεπαρῳνήκασιν ἤδη πολλάκις.

Stobaeus Floril. XLIII 27 cum lemmate Ἡνιόχου. Haud quaquam improbabile est fabulae, cuius ex prologo hi versus excerpti sunt, indicem fuisse Πόλεις. Vs. 5 pro edito κἂν ἔροιτο scripsi κἀνέροιτο. Sed videntur hic plura turbata esse. Vs. 6 Voss. πᾶν τόδ' ἐστὶν κύκλῳ, non male, si scribas ἐν κύκλῳ. Vs. 7 vulgo τὴν δ' εἶδε. Correxit Valcken. Diatr. p. 278.

naeus XII p. 532 e de Charete Atheniensium duce no-
δείπνισεν Ἀθηναίους ἐν τῇ ἀγορᾷ θύσας τὰ ἐπινίκια
ένης μάχης πρὸς τοὺς Φιλίππου ξένους. ὧν ἡγεῖτο
ος, Ἀλεκτρυὼν ἐπικαλούμενος, περὶ οὗ καὶ Ἡρακλεί-
ν κωμῳδιῶν ποιητὴς μέμνηται οὕτως Ἀλεκτρυόνα
τλ. Respicit haec Zenobius VI 34. Ex Athenaeo pro-
s a Schweighaeusero Eustathius ad Odyss. p. 1479 37.
ἕνα Epit. et Eustathius κᾶτα. Si verum est ἕνα, de
lubito, inter tertium et quartum versum aliquid omissum
est. Vs. 5 epit. et Eust. Ἀθηναίους.

HERACLITVS

ΞΕΝΙΖΩΝ

(3, 566)

naeus X p. 414 d: Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι
ησί τινα γυναῖκα πλεῖστα βεβρωκέναι. Scribendum
Ἡρακλείδης. V. Hist. crit. p. 422.

MNESIMACHVS

ΑΛΚΜΑΙΩΝ

(3, 567) 1

Ὡς Πυθαγοριστῇ θύομεν τῷ Λοξίᾳ,
ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίοντες παντελῶς.

ines Laert. VIII 37: ἔσκωψε δὲ αὐτὸν (Pythagoram;
lum αὐτοὺς) Κρατῖνος μὲν — Μνησίμαχος Ἀλκμαίωνι
γοριστῇ κτλ. Versu primo Menagius Πυθαγοριστά.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ

(3, 567) 2

Εἰμὶ γὰρ Βοιώτιος,
γα μὲν ἄλλων δίκαια ταῦτα πολλὰ δ' ἐσθίων.

naeus X p. 417 c de Boeotiorum edacitate disserens:
ος Βουσίριδι Εἰμὶ γάρ κτλ. Herculis, nisi coniectura
verba sunt. Versu altero ἄλλων δίκαι ταῦτα BP ἄλ-
α ταῦτα codex Huraldinus. δίκαια VL omittunt. Quid
ibeat non certo constat. Pro ἄλλων fortasse λαλῶν
n, ut pauca se loqui at multa edere dicat Hercules.

Ac fortasse ne δίκαια quidem corruptum est. Dindorfius e
ὀλίγα μὲν ἄλλων ταῦτα, πολλὰ δ' ἐσθίων.

Λ Υ Σ Κ Ο Λ Ο Σ

3 (3, 568)

Ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν,
μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηργυρωμένα,
μέτρια δὲ ἰῷ θείῳ σεαυτοῦ. Β. πῶς ἔτι
μετριώτερ', ὦ δαιμόνιε, πῶς; Λ. σύντεμνε καί
ἐπεξαπάτα με. τοὺς μὲν ἰχθῦς μοι κάλει
ἰχθύδιον· ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει
ὀψάριον. ἥδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολύ.

Athenaeus VIII p. 359 c: ὁ δὲ παρὰ Μνησιμάχῳ ἐν ὁμωνύμῳ δράματι Λύσκολος φιλάργυρος ὢν σφόδρα πρὸς ἀσωτευόμενον νεανίσκον φησίν Ἀλλ' ἀντιβολῶ κτλ.

Ι Π Π Ο Τ Ρ Ο Φ Ο Σ

4 (3, 568—570)

Βαῖν' ἐκ θαλάμων κυπαρισσορόφων
ἔξω, Μάνη· στεῖχ' εἰς ἀγοράν
πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς,
οὐ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι,
5 τούς τε μαθητὰς τοὺς ὡραίους,
οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους
μελεῖᾳ Φείδων καὶ καταβαίνειν.
οἶσθ' οὓς φράζω;
τούτοις τοίνυν ἄγγελλ' ὅτιή
10 ψυχρὸν τοὔψον, τὸ ποτὸν θερμόν,
ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί·
σπλάγχν' ὀπτᾶται, χναῦμ' ἥρπασται,
κρέας ἐξ ἅλμης ἐξήρηται,
τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύστρου,
15 χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος
διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον.
κρατὴρ ἐξερροίβδητ' οἴνου·
πρόποσις χωρεῖ· λέπεται κόρδαξ·
ἀκολασταίνει νοῦς μειρακίων·
20 πάντες δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω.
μέμνησ' ἃ λέγω, πρόσεχ' οἷς φράζω.
χάσκεις αὐτός;
βλέψον δευρί· πῶς αὐτὰ φράσεις;
αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς.

25 ἥκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν,
τῷ τε μαγείρῳ μὴ λυμαίνεσθ',
ὡς τῶν ὄψων ἑφθῶν ὄντων,
ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων,
καθ' ἕκαστα λέγων· βολβός, ἐλάα,
30 σκόροδον, καυλός, κολοκύντη, ἔτνος,
θρῖον, φυλλάς· θύννου τεμάχη,
γλάνιδος, γαλεοῦ, ῥίνης, γόγγρου,
φοξῖνος ὅλος, κορακῖνος ὅλος,
μεμβράς, σκόμβρος,
35 θυννίς, κωβιός, ἠλακατῆνες,
κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν,
νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
κόκκυξ, τρυγών, σμύραινα, φάγρος,
40 μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,
θρᾶττα, χελιδών, καρίς, τευθίς,
ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφώς,
κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόναι,
45 κεστρεύς, σκορπίος, ἔγχελυς, ἄρκτος.
κρέα τ' ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον)
χηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, οἰός,
κάπρου, αἰγός, ἀλεκτρυόνος, νήττης,
κίττης, πέρδικος, ἀλωπεκίου.
50 καὶ μετὰ δεῖπνον θαυμαστὸν ὅσ' ἔστ'
ἀγαθῶν πλήθη.
πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει, πέττει,
τίλλει, κόπτει, τέμνει, δεύει,
χαίρει, παίζει, πηδᾷ, δειπνεῖ,
55 πίνει, σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ
[βινεῖ]. σεμναὶ δ' αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί,
μολπὰ κλαγγὰ θράττει, [νεῖται] πνεῖται.
κούραν κασίας
ἀπὸ γᾶς ἁγίας ἁλίας Συρίας
60 ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ
λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου,
στύρακος, βάρου,
λίνδου, κίνδου, κισθοῦ, μίνθου.
τοιάδε δόμους ὁμίχλη κατέχει
65 πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.

Athenaeus IX p. 402 f: *Μνησίμαχος δ' ἐν Ἱπποτρόφῳ τοιαῦτα παρασκευάζει Βαῖν' ἐκ θαλάμων κτλ.* Vs. 1 *κυπαρισσορόφων* Casaubonus pro *κυπαρισσοτρόφων*. Vs. 7 BC *φείδων*. PVL *φίδων*. Vs. 12 cod. A *χναυώ*. PVL *χαύνω*. Schneiderus *χναύρ'*, quod recepit Dindorfius verba ita coniungens: *σπλάγχν' ὀπτᾶται χναύρ', ἥρπασται*. Ipse *χναῦμ' ἥρπασται* scripsi. Vs. 17 Eustathius ad Odyss. p. 1719 43: *τὸ κρατὴρ δ' ἐξερροίβδητ' οἴνου ἴσον — τῷ ἐξηντλήθη καὶ ἔξω πίθου ἐφάνη*. Vs. 18 libri *λείπεται*, quod correxi olim in Programmate scholastico Gedani anno MDCCCXI edito. Nunc idem sive Porsonum sive Dobracum coniecisse ex huius Advers. II p. 323 cognitum est. Pro *κόρδαξ* PVL *σκόρδαξ*. Vs. 19 *μειρακίων* Schweighaeuserus. Vulgo *μειρακίου*. AB *μειράκιον*. Vs. 20 Iacobsius *πάντως δ' ἔνδον*. Dobraeus *πάντ' ἔστ' ἔνδον*. Vs. 22 Casaubonus *χάσκεις; οὗτος, βλέψον*. Vs. 23 vulgo *φράζεις*. ABC *φράσεις*. P *φράζεις* (super ζ scripto σ). Ibid. *δευρί· πῶς* scripsi auctore Dobraeo. Libri *δεῦρ' εἴ πως*. Vs. 26 *μὴ* BC *μήτε* PVL. Ibidem C *λυμαίνεσθαι*. Vs. 29 ante Dindorfium *ἐλαία*. Vs. 30 *κολοκύντη* ABCP *κολοκύντα* V *κολοκύνθα* L. Vs. 31 et 32 *θύννου — γόγγρου*. Eosdem pisces eodem ordine recenset Ephippus Cydone p. 661. Vs. 33 vulgo *φυξίκινος*. Dalecampius quosdam *phoxinus* legere dicit. Scripsi igitur *φοξῖνος*. Vs. 35 Athen. VII p. 301 d: *ἠλακατῆνες*. *Μνησίμαχος Ἱπποτρόφῳ Σκόμβρος θύννος κωβιὸς ἠλακατῆνες*, unde nostro loco *ἠλακατῆνες* scribendum esse monuit iam Casaubonus; vulgo *ἠλακατῖνος*. C *ἠλακατῆνος*. Verba *κωβιὸς ἠλακατῆνες κυνὸς οὐραῖον* adscivit Menander Athenaei VII p. 301 d. Vs. 36 ante

[redacted]

λυπόδειον pro *πολυπόδειον* scribendum esse monui ad Menandri Fragm. p. 181. Vs. 44 "Scribebatur *ἐσχάρος*. *ἐσχαρὸς* scribitur apud Hesychium: *ἔσχαρος* recte Athen. VII p. 330 a." *Dindorfius*. Vs. 45 vulgo *ἄρτοι*. B *ἄρτος*. Panes iam supra vs. 11 commemoraverat. Requiritur piscis nomen. Scripsi igitur *ἄρκτος*. Monui iam olim libro ad vs. 18 indicato. Vs. 52 et sequentes usque ad *βινεῖ* vs. 56 omisso poetae nomine ex Athenaeo apposuit etiam Eustathius ad Odyss. p. 1524 8. Vs. 53 *τέμνει* omittit Eustathius. Ibidem pro librorum lectione *εὕει* Dindorfius *δεύει* coniecit, quod recipiendum duxi. Vs. 56 *βινεῖ*, pro quo C *κινεῖ* habet, seclusi. Videtur interpretationis causa ad *κεντεῖ* adscriptum fuisse. Ib. libri *ἄγαν αἱ*. Correxit Iacobsius. Vs. 57 Eustathius l. l. *οἷς ἐπάγει ἐκεῖνος καὶ τὸ μολπά. κλαγγά. ὀσμὴ σεμνὴ κτλ.* verbis *θράττει* usque ad *Συρίας* omissis. Legitur autem vulgo *μολπᾷ κλαγγᾷ*. Eustathius et C *μολπά. κλαγγά*. Neque aliter A, nisi quod inter versus habet *μολπὴ κλαγγή*. Vs. 58 fortasse *κούρα κασίας*, ut odor casiae filia dicatur. Vs. 59 ante Schweighaeuserum *ἀγίας*, quod Dalecampius fortasse rectius in *Ἀσίας* mutavit, ut *ἁλίας Συρίας* per appositionem inferatur post *γᾶς Ἀσίας*. Pro *γᾶς* C habet *γῆς*. Vs. 61 libri *μακροῦ*. Scripsi praeeunte Dalecampio *μάρου*. Vs. 62 vulgo *στύρακος καὶ βαρολίνδου*. Delevi *καί*, ut voluit Dindorfius, et scripsi eodem praeeunte *βάρου, λίνδου*, quae separanda esse docent C et Eustathius, qui *καὶ βάρου* omittunt. De *λίνδος* Eustathius ita scribit ad Iliad. *β'* 656 p. 315 18: *ἰστέον δὲ ὅτι λίνδος — καί τι ἀρωματικὸν εἶδος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ὀσμὴ λιβάνου σμύρνης καλάμου στύρακος λίνδου*. Idem ad Od. *ε* 66 p. 1524 12: *λίνδος ἀνθηρόν τι εὐῶδες ὁμώνυμον Λίνδῳ τῇ Ῥοδίᾳ πόλει. μίνθος δὲ οὐ πάντως κόπρος ἡ παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ παρ' ὑπόνοιαν, ἀλλ' ἡ λεγομένη διαλελυμένως μὲν καλὰ μίνθη, συνθέτως δὲ καλαμίνθη. περὶ δὲ κίνδου ζητητέον*. Quod eodem versu legitur *κισθοῦ* dedi e Laur. Vulgo *μισθοῦ* B *μίσθου*. Dindorfius *κίσθου*.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΗΣ

(3, 576) 5

Aelianus H. A. XIII 4: *οὐ ῥᾳδίως δὲ αὐτοῦ (καλλιωνύμου) μνημονεύουσιν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῶν ἰχθύων πανθοινίαις, ὧν τι καὶ ὄφελός ἐστι ποιητῶν θεμένων σπουδὴν εἰς μνήμην ἔνθεσμον, Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Ἥβας γάμῳ καὶ Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ,*

καὶ προσέτι Μούσαις, Μνησίμαχος δὲ ἐν τῷ Ἰσθμιονίκῃ. cfr. Athen. VII p. 282 d.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ

6 (3, 577)

Schol. Aristoph. Av. 471: *τῶν δὲ μύθων οἱ μὲν περὶ ἀλόγων ζῴων εἰσὶν Αἰσώπειοι, οἱ δὲ περὶ ἀνθρώπων Συβαριτικοί. εἰσὶ δέ τινες οἳ τοὺς βραχεῖς καὶ συντόμους λέγουσι Συβαρίτιδας, καθάπερ Μνησίμαχος ἐν Φαρμακοπώλῃ.* Ita enim recte Menagius correxit editum *Μνησίλοχος*. Pro *Συβαρίτιδας* requiro *Συβαριτικούς*.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

7 I (3, 577)

Ἆρ' οἶσθ' ὅτιὴ πρὸς ἄνδρας ἐστί σοι μάχη,
οἳ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἠκονημένα,
ὄψον δὲ δᾷδας ἡμμένας καταπίνομεν;
ἐντεῦθεν εὐθὺς ἐπιφέρει τραγήματα
5 *ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον ἀκίδας Κρητικάς,*
ὥσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα
κατεαγότ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καί
θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας
καὶ τόξα, καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα.

Athenaeus X p. 421 b: *Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερβάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δείπνοις παράγει τι συμπόσιον πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον καὶ ὡς ἀληθῶς — πολέμου ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως Ἆρ' οἶσθ' ὅτιή κτλ.*

[redacted]

κτλ. Vs. 2 *καὶ* addidit Grotius. Pro *καταφάγῃ* PVL *γοι.*

III (3, 578) 9

Καὶ τὸ λεγόμενον
σπανιώτερον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα,
καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.

ıenaeus IX p. 387 b de phasianis disserens: *Μνησίμαχος Ϋιλίππῳ (εἷς δὲ καὶ οὗτός ἐστι τῶν τῆς μέσης κωμῳ-ıιητῶν) φησί Καὶ τὸ λεγόμενον κτλ.* Vs. 2 malim *σπα-ıν.* Vs. 3 *ἀποτεσιλμένος* BP.

IV (3, 578) 10

Οὐκ ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτός ἐστι Δωρίων
ἔνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφυσητής.

henaeus VIII p. 338 b de Dorione auloedo disserens: *ὅτι ὁ Δωρίων οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ διαβόητος φανερὸν ἐξ ·ει Μνησίμαχος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φιλίππῳ δράματι λλά κτλ.* Libri *Δωρίων ἔνδον ἐστί,* quae transposuit ıs. *Οὐκ ἀλλὰ* pro vulgato *οὐ καλὰ* dedit A. Tum *λο-υσητὴς* pro vulgato *λοπαδοφυσήτης* commendavit iam ghaeuserus ex C et Eustathio ad Hom. p. 1151 13: *ἐξ (φύσης) δὲ καί τις ὀψοφάγος λοπαδοφυσητὴς ἐσκώφθη.* ita etiam apud Philemon. gramm. p. 191 ed. Osann.

EX INCERTA FABVLA

(3, 579) 11

Ὕπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια.

:hol. Homeri Iliad ξ 231: *Μνησίμαχος ὁ κωμικὸς περὶ διαλεγόμενός φησιν ὅτι ὕπνος κτλ.* Eundem versum ı Eustathius p. 981 3.

PHILISCVS

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΙ

(3, 579) 1

Εἰς τὸ μεταπεῖσαι ῥᾳδίως ἃ βούλεται
πιθανοὺς ἔχειν εἴωθεν ἡ κλίνη λόγους.

obaeus Floril. LXXIII 53 cum lemmate *Φιλίσκου Φιλαρ-* Malim *Φιλαργύρῳ.*

EX INCERTIS FABVLIS

2 I (3, 580)

Οὐκ ἔστιν ὦ μάταιε σὺν ῥᾳθυμίᾳ
τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν.

Stobaeus Floril. XXIX 40 cum lemmate *Φιλίσκου.*

3 II (3, 580)

Ὁ Πειραιεὺς κάρυον μέγ' ἐστὶ καὶ κενόν.

Servavit Anthologia Palat. XI 441.

4. 5 III (3, 580) IV (5, 95)

Χρηστῶν σφόδρ' ἔσθ' ἡ Χαλκὶς Ἑλλήνων πόλις.

Dicaearchus Vita Graec. p. 30 Buttm. *δουλεύοντες γὰρ* (Chalcidenses Euboici) *πολὺν ἤδη χρόνον, τοῖς δὲ τρόποις ὄντες ἐλεύθεροι, μεγάλην εἰλήφασιν ἕξιν τοῦ φέρειν ῥᾳθύμως τὰ προσπίπτοντα. ὁ στίχος Φιλίσκου· Χρηστῶν κτλ.* Dubitanter his addo Polluc. III 56 *τοῦτο — πολιτογραφεῖν Φίλιστος καλεῖ,* ubi Falck. super *στ* habet *σκ.*

SOPHILVS

ΑΝΔΡΟΚΛΗΣ

1. 2 I II (3, 581)

Athenaeus III p. 123 c: *τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετάκερας καλοῦσιν, ὡς Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ.* Idem VI p. 228 b: *τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ Ἀθήνησιν εἶναι ἀξιοῖ Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ ὀψωνόμους ἀξιῶν αἱρεῖσθαι ὑπὸ τῆς βουλῆς δύ' ἢ καὶ τρεῖς.* Hinc profecit Eustathius ad Iliad. p. 867 60.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

3 (3, 581)

Συνεχὴς ἄκραιος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ· πάλιν
τὴν μείζον' ἤτουν.

Athenaeus X p. 431 a de mixtura vini *ἴσον ἴσῳ* vocata disserens: *Σώφιλος ἐν Ἐγχειριδίῳ Συνεχὴς κτλ.*

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

1 (3, 581)

Ἡδύ γε μει' ἀνδρῶν ἐστιν Ἑλλήνων ἀεὶ
συνάγειν· τὸ πρᾶγμα χάριεν, οὐ Χίου δύο
κνάθους ἀνεῤῥήσέν τις ὑπόχει· κωμάσαι
πρὸς τὴν Ταναγρικὴν δεῖ γάρ, ἵν' ἐκεῖ κατακλιθεὶς
ἐπιδορπίσηται τὰς ὀνείας ματεύας.

Athenaeus XIV p. 640 d de ἐπιδορπίσματι disserens Σώφιλος ἐν Παρακαταθήκῃ Ἡδύ γε κτλ. Vs. 2 οὐ Χίου Dobraeus. Libri οὐχί. Vs. 3 Dobraeus ἐπίχει. Vs. 4 εἶν' pro ἵν' κατακλησθείς BP.

ΣΥΝΤΡΕΧΟΝΤΕΣ

(3, 582) 5

Ὁ πορνοβοσκὸς γάρ μ' ὑπὸ κνισολοιχίας
χορδήν τιν' αἱματῖτιν αὐτῷ σκευάσαι
ἐκέλευσε ταυτηνί με.

Athenaeus III p. 125 e: ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέουσι κνισολοιχίαν εἴρηκεν (Sophilus) ἐν τούτοις Ὁ πορνοβοσκὸς κτλ. Vs. 1 γάρ μὲν BP. Forsan igitur ὁ πορνοβοσκὸς ἐν ὑπὸ κνισολοιχίας. Vs. 3 ταυτηνὶ Schweighaeuserus. Libri ταυτιήν. Tum με ex B receptum pro vulgato ἐμέ.

ΦΥΛΑΡΧΟΣ

I (3, 582) 6

Γαστρισμὸς ἔσται δαψιλής· τὰ προοίμια
ὁρῶ . . . . χορτασθήσομαι.
νὴ τὸν Διόνυσον, ἄνδρες, ἤδη στρηνιῶ.

Athenaeus III p. 100 a de usu verbi χορτασθῆναι disserens: Σώφιλος δ' ἐν Φυλάρχῳ Γαστρισμός κτλ.

II (3, 583) 7

Ὀψοφάγος εἶ καὶ κνισολοῖχος.

Athenaeus III p. 125 e: ὁ κνισολοῖχος ἔστι παρὰ μὲν Σωφίλῳ ἐν Φυλάρχῳ οὕτως Ὀψοφάγος κτλ. Hinc sumpsit Eustathius p. 1817 38, ubi κνισσολοιχὸς scriptum. Apud Athenaeum κνισολοῖχος.

EX INCERTIS FABVLIS

I (3, 583) 8

Ὁ πατὴρ ὁ ταύτης πολὺ μέγιστός ἐστι
κρεῖος ἐρέβινθος.

Athenaeus II p. 54 f: Θεόφραστος δ' ἐν φυτικοῖς τῶν ἐρεβίνθων τινὰς καλεῖ κρείους. καὶ Σώφιλος Ὁ πατὴρ κτλ. Cfr. Eustathius ad Iliad. p. 948 46. Videntur tetrametrorum esse reliquiae. Vs. 2 forsan praestat κριός.

II (3, 583) 9

Athenaeus IV p. 158 a: Τραγικὸν γὰρ ἡ φακῆ 'στιν, Ἀρχάθος ἔφη πο γεγραφέναι ἧς καὶ ῥοφοῦντ' Ὀρέστην τῆς νόσου

πεπαυμένον, φησὶ Σώφιλος ὁ κωμῳδιοποιός. Dobraeus Agatharchi quandam picturam rideri coniiciens tentabat:

(ἀλλὰ) τραγικὸν ἡ φακῆ 'σθ', ἧς φασιν Ἀγάθαρχόν ποτε γεγραφέναι ῥοφοῦντ' Ὀρέστην τῆς νόσου πεπαυμένον.

Primum versum lenius ita refingas: τραγικὸν ἡ φακῆ 'στιν, ἧς καί φασιν Ἀγάθαρχον —

SOTADES

ΕΓΚΑΕΙΟΜΕΝΑΙ

I (3, 585. 586)

Καρῖδας ἔλαβον πρῶτον, ἀπεταγήνισα
ταύτας ἁπάσας. γαλεὸς εἴληπται μέγας,
ὤπτησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρυμέαν
ἕψω ποιήσας τρῖμμα συκαμίνινον.
γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο,
ἐν λοπάδι μεγάλῃ ταῦτα, λιτῶς προσαγαγὼν
χλόην κύμινον ἅλας ὕδωρ ἐλάδιον.
λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα,
ἔσται δι' ἅλμης λιπαρὸς ἑφθὸς ἐν χλόῃ.
ἀποδοὺς ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά,
τρίγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλάς,
ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὡς ἔχει,
ἅλμῃ τε λιπαρᾷ παρατίθημ' ὀρίγανον.
ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας·
ἀστεῖον ἑφθὴ τευθὶς ὠνθυλευμένη
καὶ πτερύγι' ἁπαλῶς σηπίας ὠπτημένα.
τριμμάτιον ᾠκείωσα τούτοις ἀνθινόν
παντοδαπόν. ἑψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά,
ὀξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον.
γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα,
κατέπνιξ' ἐν ἅλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρᾳ.
κωβίδι' ἄττα καὶ πετραῖα δή τινα
ἰχθύδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
ἐμόλυν' ἀλεύρῳ . . τοιούτῳ τινί,
πέμπω τε ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.
ἁμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
θηρίοισι ταύτην ἅλις ἐλαδίῳ διείς
ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον,
ἐνέκρυψά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν.

30 ἀφύαν θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικήν,
εἷς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολύ·
τεμὼν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα,
κἂν ᾖ δικότυλος λήκυθος, καταστρέφω.
τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο. τοῦτ' ἔσθ' ἡ τέχνη,
35 οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.

Athenaeus VII p. 293 a: *Σωτάδης — ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Ἐγκλειομέναις (οὕτω γὰρ ἐπιγράφει τὸ δρᾶμα) τοιάδε μάγειρον λέγοντα Καρῖδας ἔλαβον κτλ.* Vs. 1 libri *ἀπετηγάνισα.* Correxi *ἀπεταγήνισα* Curis crit. p. 50. Vs. 4 *συκαμίνινον* Casaubonus. Libri *συκάμινον.* Vs. 7 *ἐλάδιον* Casaubonus pro *ἔλαιον.* Vs. 10 *ὅσ' ἐστὶν* Adamus pro *ὅς ἐστιν.* Ib. *ἀπ' ὀβελίσκων* Schweighaeuserus pro vulgato *ἀποβέλισον,* et *ὀπτανὰ* Dindorfius pro *ὄπτανα.* Vs. 12 *ταύτας* VL *ταῦτα* ABC *ταῦτ'* P. Vs. 14 *ταύταις* pro *ταύταισι* Hermannus. Vs. 15 libri *ὤφθη.* Correxit Dobraeus. Vs. 16 *ἁπαλῶς* pro *ἁπλῶς* Dindorfius. Vs. 18 *μετὰ ταύτας τινὰ* Dobraeus. Vulgo *μετὰ ταῦτ' ἐστίν.* A *μετὰ ταῦτ' αστινα.* B *ταῦτ' ἀστίνα. ταύτας* referendum ad *σηπίας* et *τευθίδας,* de quibus in praecedentibus egerat. Vs. 24 *ταῦτα* vel *πάντα* supplebat Casaubonus. Vs. 27 *ἅλις* Porsonus. ABDPQ *ἅλας.* C *εἵλησ'.* VL *εἵλησ'.* Vs. 30 malim *ἀφύην.* Vs. 32 *πλείονας* Schweighaeuserus.

II (3, 588) 2

Antiatticista p. 102 28. *Κλέπτρια: Σωτάδης Ἐγκλειομένοις.* Dubium est utrum hic *Ἐγκλειομέναις,* an apud Athenaeum (Fragm. I) *Ἐγκλειομένοις* scribendum sit.

ΠΑΡΑΛΥΤΡΟΥΜΕΝΟΣ

(3, 588) 3

Παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ·
τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

Athenaeus IX p. 368 a de usu nominis *παροψὶς* disserens: *Σωτάδης δ' ὁ κωμικὸς Παραλυτρουμένῳ Παροψὶς κτλ.* Pro *τοῦτον* scribendum suspicabar *τοὔψον,* quamquam etiam illud explicari potest.

TIMOTHEVS

ΚΥΝΑΡΙΟΝ

1 (3, 589)

Πειρώμεθ' ἀποδύντ' ἐς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι·
εἰς ἑπτάκλινον δ' ἐστίν, ὡς ἔφραζέ μοι,
ἂν μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν.

Athenaeus VI p. 243 c de Chaerephonte parasito agens: *Τιμόθεος Κυναρίῳ Πειρώμεθ' κτλ.* Vs. 1 A *πειρώμεσθ'*. Ibid. *ἀποδύντ'* ἐς Schweighaeus. Libri *ἀποδόντες*. Vs. 3 libri *ἐάν*.

EX INCERTA FABVLA

2 (3, 589)

Οὔθ' ὁ πτερωτὸς ἐξὸς ὀμμάτων Ἔρως,
ὁ Κύπριδος κυναγός, ἡ φρενῶν ἀκίς,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὁρκίων δίκας.

Appendix Florent. Stobaei Gaisf. p. 23 7 cum lemmate *Τιμοθέου*. Timothei comici num sit vehementer dubito. Nec vero lyrico poetae tribuerim, cui assignavit Bergkius Poet. lyr. p. 863. Vs. 1 cod. *θ' ὁ*, correxit Bergkius. Vs. 2 cod. *Κύπριος*.

TIMOCLES

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ

1 (3, 590)

[redacted]

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ

(3, 590) 2

Pollux X 154: *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου γλωττόκομον παρὰ τοῖς νεωτέροις ἔστιν εὑρεῖν, ὡς ἐν τῷ Τιμοκλέους βαλανείῳ Καὶ τὸ γλωττόκομον βαλανεύεται.*

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ

(3, 591) 3

Γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν
ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμμιατι σκευάζεται.

Athenaeus VII p. 295 b de *γαλεῷ* pisce disserens: *Τιμοκλῆς δ' ἐν Δακτυλίῳ φησί Γαλεούς κτλ.* Idem locus IX p. 385 a: *καὶ ὁ Τιμοκλῆς — ὁ κωμικὸς ἐν Δακτυλίῳ μέμνηται τοῦ ὀξυλιπάρου λέγων οὕτως Γαλεούς κτλ.* Utroque loco libri *Δακτύλῳ*, correctum a Casaubono.

ΔΗΛΟΣ

(3, 591) 4

Α. Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει.
Β. μακάριος, εἴπερ μεταδίδωσι μηδενί.
Α. καὶ Μοιροκλῆς εἴληφε χρυσίον πολύ.
Β. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχὴς δ' ὁ λαμβάνων.
5 *Α. εἴληφε καὶ Δήμων τι καὶ Καλλισθένης.*
Β. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.
Α. ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει.
Β. τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῖν πλουτιεῖ,
ὀψοφάγος ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

Athenaeus VIII p. 341 c: *καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ῥήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὥς φησι Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ (Δηλίῳ), ἡγούμενος τοὺς παρὰ Ἁρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει οὕτως Δημοσθένης κτλ.* Harpali causa acta est Olymp. XIII 4. Eodem igitur tempore vel paullo post hanc Timoclis fabulam doctam esse consentaneum est. Vs. 3 *Μοιροκλῆς* Vasius et AB *Μητροκλῆς* PVL *Μυροκλῆς* C. Vs. 5 *εἴληφε.* a VL *εἶτ' εἴληφε* ACP *εἶτ' εἴληφε* B. Ibid. *τι* scripsi pro *τε.* Fecit etiam Dobraeus. Vs. 8 *πλουτιεῖ* CVL *πλουτεῖ* BP. Vs. 9 quod libri post *ὀψοφάγος* inserunt *γὰρ* delevit Casaubonus.

ΔΗΜΟΣΑΤΥΡΟΙ

(3, 592) 5

Οὐδ' ὁ Χαβρίου Κτήσιππος ἔτι τρὶς κείρεται,
ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρὸς οὐκ ἐν ἀνδράσιν.

Athenaeus IV p. 165 f de Ctesippo, Chabriae filio, disserens: *Τιμοκλῆς δ' ἐν Δημοσατύροις φησίν Οὐδ' ὁ Χαβρίου κτλ.* Vs. 1 *Χαμβρίου* B *τρεῖς* BP.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

6 (3, 592. 593)

Ὦ τᾶν, ἄκουσον ἤν τί σοι δοκῶ λέγειν.
ἄνθρωπός ἐστι ζῷον ἐπίπονον φύσει,
καὶ πολλὰ λυπῆρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρετο
ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν
πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει,
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα.
τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκόπει,
ὡς ὠφελοῦσι πάντας. ὁ μὲν ὢν γὰρ πένης
πιωχότερον αὑτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον
γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει.
ὁ νοσῶν τι μανικὸν Ἀλκμέων' ἐσκέψατο.
ὀφθαλμιᾷ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί.
τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούφικεν.
χωλός τίς ἐστι, τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ.
γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος
τὰς αὐτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ἧττον στένει.

Athenaeus VI p. 223 b: *Τιμοκλῆς δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς κατὰ πολλὰ χρησίμην εἶναι λέγων τῷ βίῳ τὴν τραγῳδίαν φησὶν ἐν Διονυσιαζούσαις Ὦ τᾶν κτλ.* Idem locus apud Stobaeum Flor. CXXIV 19 cum lemmate *Τιμοκλέους*. Vs. 1 *δοκῶ* Stob. *μέλλω* Athen. Pro *ἤν* fort. *ἄν*. Vs. 4 *ἀνεύρατο* ante Dindorfium. Vs. 7 fort. *παιδευθείς θ' ἅμα*. Vs. 9 *ὁ μὲν ὢν γάρ* ABC *ὁ μὲν γὰρ ὤν* PVL *ὢν μὲν γάρ* Stobaeus. Vs. 10 *αὑτοῦ* CVL *αὐτοῦ* AP. Vs. 11 pro *ἤδη* Stobaeus *οὕτω*. Vs. 12 Athenaeus *ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς*. Tum *Ἀλκμέων'* Elmsleius ad Euripidis Bacch. 337. Athenaeus *Ἀλκμαίων'*. Apud Stobaeum Voss. A mp *Ἀλκμένωνα*. Trinc. *Ἀλκμένονα*. Vs. 18 *ἄλλοις γε τ' ἐννοούμενος* P. Vs. 19 *αὑτοῦ* VL *αὐτοῦ* CP et Stobaeus. Tum e Stobaeo scripsi *ἧττον στένει*. Athenaeus *ῥᾷον φέρει*.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

(3, 594) 7

Ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ;
Α. οὗτος δ' ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.
Β. πῶς; ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδέναι.
Α. θάργηλον οὗτος ἀγκάλῃ χύτραν φέρει.

Athenaeus IX p. 407 e: ὅτι δὲ καὶ τῶν δήμων Ἀχαρνεὺς Τηλέμαχος, ὁ αὐτὸς ποιητής (Timocles) φησιν ἐν Διονύσῳ τως Ὁ δ' Ἀχαρνικός κτλ. Vs. 4 libri θανατηγὸν καλὴν χύταν, quod correxi. Cfr. Bergk. Beiträge zur Monatskunde p. 69.

ΔΡΑΚΟΝΤΙΟΝ

(3, 594. 595) 8

Ἔπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὶ
κακῶς λέγειν; ἥκιστά γ' οὐδέν ἐστι γάρ
ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος.
εἰ δ' ἔστι τὸ φιλέταιρον ἕν τι τῶν καλῶν,
5 ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους.
ἐρᾷς, συνεραστὴς ἀπροφάσιστος γίνεται,
πράττεις τι, πράξει συμπαρὼν ὅ τι ἂν δέῃ,
δίκαια ταὐτὰ τῷ τρέφοντι νενομικώς,
ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἷος τῶν φίλων.
10 χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις.
τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἢ τίς ἥρως ἢ θεός
ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν;
ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας,
τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν,
15 ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος·
γέρα γὰρ αὐτοῖς ταὐτὰ τοῖς τὠλύμπια
νικῶσι δίδοται χρηστότητος οὕνεκα,
σίτησις. οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί,
πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορευτέα.

Athenaeus VI p. 237 d: χαρακτηρίζει δ' οὐκ ἀρρύθμως τὸν παράσιτον ὁποῖός τίς ἐστι Τιμοκλῆς ἐν Δρακοντίῳ οὕτως Ἔπειτ' ἐγώ κτλ. Vs. 2 ἥκιστά γ' οὐδέν BP. Vulgo ἥκιστα οὐδέν. Vs. 4 τὸ debetur Casaubono. Vs. 7 ante Dindorfium φάσσεις. P πράξει τι πράττει. Vs. 8 ταὐτὰ L ταῦτα PV. Vs. 10 B ἢ συμβόλοις pro ἀσυμβόλοις. Ante hunc versum versan alius excidit, cuius in fine haec verba fuerint τάχ' ἂν

λέξαις ὅτι vel ἴσως λέξεις ὅτι. Vs. 11 vulgo sine distinctione τίς δ' οὐχὶ θνητῶν ἢ τίς ἥρως etc. Vs. 13 ante Grotium ἵνα δὲ μή. Vs. 16 τὠλύμπια. BPV τὰ ὀλύμπια. L τ' ὀλύμπια. Vs. 17 οὕνεκα Dindorfius: libri εἵνεκα. Vs. 18 σύμβολον C. Vs. 19 προσαγορευτέα scripsi pro προσαγορεύεται.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

9 I (3, 596)

Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἐρῶ. μὰ τοὺς θεούς,
Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν
οὕτω σφόδρ', οὐδὲ Κόρμος ἱμάτιον λαβεῖν,
οὐ Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος
κινεῖν ὀδόντας.

Athenaeus VI p. 240e de Tithymallo parasito: Τιμοκλῆς — ἐν δ' Ἐπιστολαῖς Οἴμοι κακοδαίμων κτλ. Vs. 3 pro οὕτω B οὕτως. Ib. Κόρμος P. Vulgo Κορμός. Vs. 4 A νειλλος (sic). BP νεῖλλος. Ib. ante Casaub. ἀλφίτου pro ἄλφιτ', οὐ.

10 II (3, 597)

Ὁ Δημοτίων δὲ παραμενεῖν αὐτῷ δοκῶν
τἀργύριον οὐκ ἐφείδετ', ἀλλὰ παρέτρεφεν
τὸν βουλόμενον. ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς
οἴκαδε βαδίζειν ᾤετ', ὦ ταλάντατος.
5 καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἔστιν ἄξιον μόνον,
τὸν παραμασήτην λαμβάνει δίκρουν ξύλον·
οὔτ' εὔρυθμος γάρ ἐστιν οὔτ' ἀχρήματος.

Athenaeus VI p. 243 b: Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἐπιστολαῖς καὶ

5 ἦν δὲ τὸ πάθος γελοῖον. οἴμοι τέτταρας
χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος, ἐγχέλεις ὁρῶν
θύννεια νάρκας καράβους ἡμωδία.
καὶ ταῦτα πάντα μὲν περιελθὼν ἤρετο
ὁπόσου, πυθόμενος δ' ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας.

Athenaeus VI p. 241 a: μνημονεύει δ' αὐτοῦ (Corydi para-
) Τιμοκλῆς ἐν Ἐπιχαιρεκάκῳ οὕτως Ἀγορὰν ἰδεῖν κτλ. Hinc
orem duxit Pomponius apud Nonium s. v. Revortit: *Cenam*
eritat; si eum nemo vocat, domum revortit maestus ad
eam miser. Vs. 4 ὠψώνει Schweighaeuserus pro ὀψωνεῖ.
6 malim ἄνθρωπος. Vs. 7 θύννεια C θυννεῖα VL θυν-
P. Ibid. ἡμωδία pro ἠμωδία Casaubonus. Vs. 8 πάντα
. P πάντα ημέν, in quo πάντη μέν latere videtur Dindorfio.
a cod. B abest. Vs. 9 ἀπέτρεχ' εἰς Casaubonus. ἀποτρέ-
; ABP ἀποτρέχει εἰς C ἀπότρεχ' εἰς VL.

Η Ρ Ω Ε Σ

I (3, 598) 12

Οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ
τὰ προσόντα φράζειν. πάνυ γε δράσω τοῦτό σοι.
Β. καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης
ὀργιζόμενος. Α. ὁ ποῖος; Β. ὁποῖος; ὁ Βριάρεως,
ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων,
μισῶν λόγους ἄνθρωπος, οὐδὲ πώποτε
ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

Athenaeus VI p. 224 a de Demosthenis in verbis δοῦναι et
δοῦναι lusu comicorum exempla afferens: Τιμοκλῆς δ' ἐν
σιν Οὐκοῦν κτλ. Vs. 1 libri νῦν με τὰ πάντα, correxit
l. ad Acharn. 963. Vs. 4 ὁ ποῖος; Β. ὁποῖος; correxi iam olim
s crit. p. 24. Libri ὁποῖος semel. Eandem emendationem
ea fecit Dobraeus Adv. II p. 309. Pro Βριάρεως ingeniose
dorfius βριαρὸς scripsit. Si quid tamen mutandum est, for-
e Βριαρεὺς scribendum. Vs. 6 Elmsleius μισῶν λόγους τ'
θρωπος.

II (3, 599) 13

Ὡς δ' ἦν ἠρμένη
βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ
φιλίας, ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας,
τράπεζα. Β. περιέργως γε νὴ τὸν οὐρανόν,
ἐξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως.

Athenaeus X p. 455 f de figurato dicendi usu disserens: *Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἥρωσιν Ὡς δ' ἦν κτλ.* Cfr. Eustathius ad Od. p. 1586 20. Vs. 4 *γε* a Casaubono additum. Vs. 5 *τράπεζα* BC *τράπεζαν* PVL.

ΙΚΑΡΙΟΙ ΣΑΤΥΡΟΙ

14 I (3, 600)

Ἄντος ὁ παχὺς πρὸς Πυθιονίκην ὅταν
ἐλθὼν φάγῃ τι· καλεῖ γὰρ αὐτόν, ὥς φασιν,
ὁπόταν Χαιρεφίλου τοὺς δύο σκόμβρους
ξενίσῃ μεγάλους ἡδομένη.

15 II (3, 600)

Ἡ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται,
καί σου κατέδεται τυχὸν ἴσως ἃ νῦν ἔχεις
λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ'· ἄπληστός ἐστι γάρ.
ὅμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας
5 *αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει*
ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυσίν,
καὶ ταῦτ' ἀνάλτοις καὶ πλατυρρύγχοις τισίν.

Athenaeus VIII p. 339 d: *Πυθιονίκην δέ φησι* (Antiphanes) *φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐραστὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς, ὡς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις φησίν Ἄντος — ἡδομένη. καὶ πάλιν Ἡ Πυθιονίκη κτλ.* In primo fragmento, quod respicit Alexis fragm. 76, pro *φασὶν* AB habent *φησίν*. Tum *ὁπόταν* dedit B. Pro *μεγάλους*, quod ineptum est scombrorum, minutorum piscium, epitheton, Casaubonus coniicit *με-*

[redacted]

Athenaeus VIII p. 342 a: καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ῥήτωρ ὀψοράγος ἦν, ὥς φησι Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ, διηγούμενος τοὺς παρὰ Ἁρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δ' οὕτως Δηιοσθένης — Σύρους. καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητής φησι Γόν τ' ἰχθυόρρουν κτλ. Vs. 1 ἰχθυόρρουν AC et epit. Hoesch. χθυόρρον BPVL. Tum πέρα ὃς ἠπίαις Iacobsius. Vulgo πέασον σηπίαις. Iacobsii vestigiis insistens Dobraeus pro πέρα scripsit περᾷς. Vs. 3 B πεφλάζων pro παφλάζων. Dobraeus ὀμψὸς παφλάζων αἰμύλοις πυκνώμασιν. Vs. 4 πρὸς πᾶν ὑσας Schweighaeuserus pro προσπανδύσας. Versum Dobraeus ita redintegrabat: πρὸς πᾶν ἀναιδεύσαιτ' ἄν, εὐφυῶς τ' ἔχει ἐσθωτὸς ἄρδειν κτλ. Hermannus autem Opusc. I p. 50 sic: πρὸς παντὸς ὅστις χρυσὸν ἐνδύσας ἔχῃ.

IV (3, 603) 17

Ὥστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν· νυκτερεύσας δ' ἀθλίως
πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον, εἶτα Θούδιππος ὁ λέων
παντελῶς ἔπηξεν ἡμᾶς, εἶθ' ὁ λιμὸς ἥπτετο.
ἐφέρετο πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γάρ
οὐδ' ἐκεῖνος οὐδὲν εἶχε. πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν δραμὼν
Τηλέμαχον Ἀχαρνέα σωρόν τε κυάμων καταλαβὼν
ἁρπάσας τούτων ἐνέτραγον. ὁ δ' ὄνος ἡμᾶς ὡς ὁρᾷ,
[ὥσπερεὶ] Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδετο.

Athenaeus IX p. 407 f de Telemacho Acharnensi disserens ilato Timoclis loco e Dionyso ita pergit: ἐν δ' Ἰκαρίοις σατύροις φησίν Ὥστ' ἔχειν — περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδετο. ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι ὁ Τηλέμαχος κυάμων χύτρας ἀεὶ σιτούμενος ἦν Πυανέψια πορδὴν ἑορτήν. Vs. 1 οὐδεὲν ante Schweighaeuserum. Vs. 2 καθεῦδον Iacobsius. Libri καθεύδω. Ibid. Bergkius: εἶθ' ὁ Θουδίππου Κλέων παντελῶς ἔπηξεν ἡμᾶς. Libri scribendum videbatur: εἶτα Θούδιππος βδέων παντελῶς ἔπνιξεν ἡμᾶς. Vs. 4 Hermannus Opusc. I p. 52 tentat εἶτ' ἐφέρετο. At sententia requirit ἐφερόμην. Paullo melius igitur Iacobsius εἶτ' ἐφεῖρπον. Fortasse scribendum ἐφερόμεσθ' οὖν. Vs. 7 ἐνέτραγον B ἀνέτραγον PL ἀνέτρον V. Hermannus ἂν ἔτραγον. Vs. 8 articulum, qui vulgo ante Κηφισόδωρος legitur, cum BP delevi, et lacunam explevi addito ὥσπερεί.

ΚΑΥΝΙΟΙ

(3, 604) 18

Ἤδη προσενήνεκται. τί μέλλεις; σπεύδετε,
ὦ τᾶν. ὁ γὰρ Τιθύμαλλος οὕτως ἀνεβίω

κομιδῇ τεθνηκώς, τῶν ἀν' ὀκτὼ τοὐβολοῦ
θέρμους μαλάξας. οὐκ ἀπεκαρτέρησε γάρ
ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκαρτέρησ', ὦ φίλτατε,
πίνων.

Athenaeus VI p. 240 d de Tithymallo parasito disserens: *Τιμοκλῆς — ἐν — Καυνίοις Ἤδη προσενήνεκται κτλ.* Vs. 1 *μέλλεις* Iacobsius pro *μέλλει.* Vs. 3 *ἀν' ὀκτὼ* Casaubonus pro *ἂν ὀκτώ.* Vs. 4 ante Dindorfium *ἀποκαρτέρησε.* B *ἐπεκαρτέρησε.* Vs. 5 *ἀλλ' ἐκαρτέρησ'* om. B *ἐκαρτέρησ'* P *ἐκαρτέρησεν* VL. Pro *πίνων* suspicabar *πεινῶν.*

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ Η ΔΕΞΑΜΕΝΟΣ

19 (3, 605)

Τιθύμαλλον αὐτὸν καὶ παράσιτον ἀποκαλῶν.

Athenaeus VI p. 240 d de Tithymallo parasito: *Τιμοκλῆς Κενταύρῳ ἢ Δεξαμενῷ Τιθύμαλλον κτλ.*

ΚΟΝΙΣΑΛΟΣ

20 (3, 606)

Πατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις
μεγάλοις ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι.

Athenaeus X p. 430 f: *ἴσον ἴσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κονισάλῳ Πατάξω κτλ.*

ΛΗΘΗ

21 (3, 606)

Μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγχανεν.
καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἡδέως πάνυ

[redacted]

ἡ στιφρότης, τὸ χρῶμα, πνεῦμα, δαίμονες,
τό τε μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἕτοιμα, δεῖν δέ τι
ἀγωνιᾶσαι καὶ ῥαπισθῆναί τε καί
πληγὰς λαβεῖν ἁπαλαῖσι χερσίν· ἡδύ γε
νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον.

Athenaeus XIII p. 570 f: ἢ ἥδιστόν ἐστί σοι, ὡς ἐν Μαννίοις φησὶ Τιμοκλῆς Ὅσον κτλ. Vs. 1 pro ὅσον legebatur . Correxit Iacobsius. Vs. 4 scripsi τό τε pro τό. Tum δέ resonus. Vulgo δ' ἔτι. Vs. 5 τε καὶ Iacobsius pro γε καί.

ΝΕΑΙΡΑ

I (3, 607) 23

Ἀλλ' ἔγωγ' ὁ δυστυχής
Φρύνης ἐρασθείς, ἡνίκ' ἔτι τὴν κάππαριν
συνέλεγεν οὔπω τ' εἶχεν ὅσαπερ νῦν ἔχει,
πάμπολλ' ἀναλίσκων ἐφ' ἑκάστῳ τῆς θύρας
ἀπεκλειόμην.

Athenaeus XIII p. 567 e: διὸ καὶ θρηνῶν τις αὐτὸν παρὰ ὑπὸ Τιμοκλέους ἐν Νεαίρᾳ Ἀλλ' ἔγωγ' κτλ. Vs. 3 οὔπω οὔποτ' PVL. Eundem versum respicit Athenaeus XIII d: εἴρηκε δὲ περὶ τοῦ πλούτου αὐτῆς (Phrynae meretricis) κλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Νεαίρᾳ (πρόκειται τὸ μαρτύριον) —

II (3, 608) 24

Ἔπειτα διά τε ταῦτ' ἀναρίστητος ὤν.

Suidas, Ἀνάριστος μᾶλλον ἢ ἀναρίστητος — Τιμοκλῆς ῥᾳ Ἔπειτα διά τε ταῦτ' ἀναρίστητος ὤν. Pro διά τε, sane corruptum est, Bernhardius διά γε.

ΟΡΕΣΤΑΥΤΟΚΛΕΙΔΗΣ

I (3, 608) 25

Περὶ δὲ τὸν πανάθλιον
εὕδουσι γρᾶες, Νάννιον, Πλαγγών, Λύκα,
Γνάθαινα, Φρύνη, Πυθιονίκη, Μυρρίνη,
Χρυσίς, Κοναλλίς, Ἱερόκλεια, Λοπάδιον.

Athenaeus XIII p. 567 e: καὶ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δ' Ὀρεστοκλείδης ὁ αὐτὸς Τιμοκλῆς φησι Περὶ δὲ τόν κτλ. Vs. 3 ῥήνη B. Vs. 4 Κοναλὶς A. Forsan Κοβαλίς.

II (3, 608) 26

Harpocratio p. 146 3. Παράβυστον: οὕτως ἐκαλεῖτό τι παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ιά. —

μνημονεύουσι δ' αὐτοῦ ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Τιμοκλῆς ἐν Ὀρεσταντοκλείδῃ.

ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΩΝ

27 (3, 609)

Εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω
ὁ Κάραβος προσῆλθεν, ἐμβλέπων δ' ἐμοί,
ὡς γοῦν ἐδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα
ἐλάλει, συνιεὶς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγώ
ὧν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς· τῷ δ' ἄρα
βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι.

Athenaeus VIII p. 339 e: *περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι καὶ φίλιχθυς ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμοὺς Τιμοκλῆς ἐν Πολυπράγμονι Εἶθ' ὁ Καλλιμέδων κτλ.* Vs. 3 *ὡς δ' οὖν* ante Porsonum, qui cetera ita constituit, *ἐμβλέπων ἐμοί, ὡς γοῦν ἐδόκει, πρὸς δ' ἕτερον κτλ.* Vs. 4 vulgo *συνεὶς δέ γ'*. BP *συνεὶς δ'*. Correxit Dindorfius.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ

28 (3, 609)

Πολλοὺς γὰρ ἐνίοθ' ἡ πενία βιάζεται
ἀνάξι' αὐτῶν ἔργα παρὰ φύσιν ποιεῖν.

Stobaeus Floril. XCVI 22 cum lemmate *Τιμοκλέους Ποντικοῦ.*

ΠΟΡΦΥΡΑ

Vide Xenarchi fabulam cognominem

[redacted]

ΣΑΠΦΩ

(3, 610) 30

Ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται,
ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος.

Athenaeus VIII p. 339a Misgolam citharoedum dicens ἐσπουδάκοτα περὶ κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς ὡραίους. — καὶ Τιμοκλῆς ἐν Σαπφοῖ φησιν Ὁ Μισγόλας κτλ. Ita AC. Σμιγόλας PVL.

ΣΥΝΕΡΓΟΙ

(3, 611) 31

Τοῖς μὲν τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικὴς θεός,
τοῖς ζῶσι δ' ἕτερον ἀνοσιώτατον φθόνος.

Stobaeus Floril. CXXV 10 cum lemmate Τιμοκλέους Συνεργικά, in quo Συνεργοὶ aut Συνέριθοι latet. Voss. Τιμοκλέους, Gesso Συνεργικά. Trinc. Ἀρχιλόχου. Timocli idem locus tritur a Theophilo ad Autolycum p. 378 f: τούτοις ἀκόλουθα φησι καὶ Τιμοκλῆς λέγων Τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικὴς θεός. Altero versu codd. AB ἀνοσιώτατος. Ibid. ζῶσι δὲ τέρας Emerius.

ΦΙΛΟΔΙΚΑΣΤΗΣ

(3, 611) 32

Ἀνοίγετ' ἤδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς τὸ φῶς
ὦμεν καταφανεῖς μᾶλλον, ἐφοδεύων ἐάν
βούληθ' ὁ γυναικονόμος τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν,
κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἴωθε δρᾶν,
τῶν ἑστιωμένων. ἔδει δὲ τοὔμπαλιν
τὰς τῶν ἀδείπνων ἐξετάζειν οἰκίας.

Athenaeus VI p. 245 b de γυναικονόμοις disserens: Τιμοκλῆς ἐν Φιλοδικαστῇ φησιν οὕτως Ἀνοίγετ' ἤδη κτλ. Vs. 3 ἐν ἀριθμὸν λαμβάνειν Dobraeus. Libri λαβεῖν ἀριθμόν.

ΨΕΥΔΟΛΗΙΣΤΑΙ

(3, 612) 33

Καταμαθὼν δὲ κειμένην
θερμὴν σκάφην θερμῶν ἰπνιτῶν ἥσθιον.

Athenaeus III p. 109 c: οὗ (ἄρτου ἰπνίτου) μνημονεύει Τιμοκλέα ἐν Ψευδολησταῖς οὕτως Καταμαθὼν δὲ κειμένην θερμὴν σκάφην θερμῶν ἰπνιτῶν ἥσθιον. Pro θερμὴν scribendum videtur πλήρη vel simile quid. Dindorfius praeeunte

Dobraeo locum ita edidit: *καταμαθὼν δὲ κειμένην σκάφην | θερμὴν ἰπνιτῶν ἥσθιον.*

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

34 I (3, 612)

Ὅστις φοβεῖται τὸν πατέρα κᾀσχύνεται,
οὗτος πολίτης ἀγαθὸς ἔσται κατὰ λόγον,
καὶ τοὺς πολεμίους δυνάμενος κακῶς ποιεῖν.

Stobaeus Floril. LXXIX 17 cum lemmate *Τιμοκλέους*. Versu altero *ὄντως* A.

35 II (3, 612)

Τἀργύριόν ἐστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς.
ὅστις δὲ μὴ ἔχει τοῦτο μηδ' ἐκτήσατο,
οὗτος μετὰ ζώντων τεθνηκὼς περιπατεῖ.

Stobaeus Floril. XCI 15 cum lemmate *Τιμοκλέους*. Pro *ἔχει* A habet *ἔχῃ*.

36 III (3, 613)

Χῖοι πολύ
ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὀψαρτυτικήν.

Athenaeus I p. 25 f: *μαρτυροῦνται γὰρ καὶ Χῖοι οὐκ ἔλαττον τῶν προειρημένων ἐπὶ ὀψαρτυτικῇ. Τιμοκλῆς Χῖοι πολύ κτλ.*

37 IV (3, 613)

Μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα.

Plutarchus vit. dec. orat. p. 845 b: *προελθὼν* (Demosthenes)

[redacted]

VI (3, 613) 39

Hesychius, Ἀπυξίνου: ἀπονεύρου. Τιμοκλῆς. Probabiliter Stephanus ἀπεξίνου (ab ἀπεξινόω) et ἀπενεύρου. Cod. ιυξῖνος, ἀπονεύρ". Τιμοκλέους.

XENARCHVS

ΒΟΥΤΑΛΙΩΝ

(3, 614) 1

Φθίνει δόμος
ἀσυστάτοισι δεσποτῶν κεχρημένος
τύχαις, ἀλάστωρ τ' εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν.
ἄστυτος οἶκος, κοὔτε βυσαύχην θεᾶς
Δηοῦς σύνοικος, γηγενὴς βολβός, φίλοις
ἐφθὸς βοηθῶν, δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι·
μάτην δὲ πόντου κυανέαις δίναις τραφεὶς
φλεβὸς τροπωτήρ, πουλύπους, ἁλοὺς βρόχων
πλεκταῖς ἀνάγκαις, τῆς τροχηλάτου κόρης
πίμπλησι λοπάδος στερροσώματον κύτος.

Servavit Athenaeus II p. 63 f de bulborum ad Venerem stimandam vi disserens. Vs. 2 ἀσυστάτοισι Dindorfius et Blomfius. ἀσυντάτοισι BCD ἀστύτοισι VL et Eustathius ad Iliad. 283 28. Vs. 3 vulgo ita distinguitur ἀλάστωρ τ' εἰσπέπαικε. Πελοπιδῶν ἄστυτος οἶκος. Neque enim Pelopidarum domum ἄστυτον esse dicit, sed Pelopidarum ἀλάστορα in domum irruisse, et domum esse interituram affirmat. Vs. 4 verba ἄστυτος οἶκος commemorat Eustath. p. 862 44. Vs. 5 pro φίλοις Iacobsius σιτῖς. Ibid. vulgo θεᾷ Δηοῖ. Libri θεᾶς Δηοῦν, unde corrigit Schweighaeuserus. Vs. 8 βρόχων Porsonus pro βροτῶν. Vs. 9 pro τροχηλάτου cod. C τροχηλάτης. Vs. 10 libri στερνοσώματον, correxit Lobeckius ad Phryn. p. 176. Dobraeus proposuit στεγνοσώματον.

ΔΙΔΥΜΟΙ

I (3, 616) 2

Ὡς ὑπό τι νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι.
ἡ τἀγαθοῦ δαίμονος . . . . . .
συνέσεισέ μ' ἐκποθεῖσα φιάλη παντελῶς,
ἡ τοῦ δὲ σωτῆρος Διὸς τάχιστά γε
ἀπώλεσε ναύτην καὶ κατεπόντωσέν μ' ὁρᾷς.

Athenaeus XV p. 693 b: *Ξέναρχος ἐν Διδύμοις Ὡς ὑπό τι κτλ.* Vs. 1 legebatur *ὡς εἴποτε νυστάζειν.* Correxit Porsonus. Vs. 2 fortasse *ἦ τἀγαθοῦ μὲν δαίμονος γὰρ νὴ Δία.* Porsonus: *ἦ τοῦ μὲν ἀγαθοῦ δαίμονος πρώτιστα γάρ.* Vs. 5 ante Canterum *ἀπώλεσεν αὐτήν.*

3 II (3, 616)

Πίμπλα σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ' ἐγὼ δώσω πιεῖν·
ἀμυγδαλῇ μὲν παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῆν.

Athenaeus X p. 426 b: *Πίμπλα — ἀμυγδαλῆν. ταῦτα δ' ἔφη Ξέναρχος ἐν Διδύμοις.* Pro *πίμπλα* forsan *πίμπλη.*

ΠΕΝΤΑΘΛΟΣ

4 I (3, 617)

Δεινὰ δεινὰ κοὐκ ἀνασχετά
ἐν τῇ πόλει πράττουσιν οἱ νεώτεροι.
ὅπου γὰρ οὐσῶν μειράκων μάλ' εὐπρεπῶν
ἐπὶ τοῖσι πορνείοισιν, ἃς ἔξεσθ' ὁρᾶν
5 *εἰληθερούσας, στέρν' ἀπημφιεσμένας,*
γυμνὰς ἐφεξῆς τ' ἐπὶ κέρως τεταγμένας·
ὧν ἔστιν ἐκλεξάμενον ᾗ τις ᾔδεται,
λεπτῇ, παχείᾳ, στρογγύλῃ, μακρᾷ, ῥικνῇ,
νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ, πεπαιτέρᾳ,
10 *μὴ κλίμακα στησάμενον εἰσβῆναι λάθρᾳ,*
μηδὲ δι' ὀπῆς κάτωθεν εἰσδῦναι στέγης,
μηδ' ἐν ἀχύροισιν εἰσενεχθῆναι τέχνῃ.
αὗται βιάζονται γὰρ εἰσέλκουσί τε,
τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι
15 *πατρίδια, τοὺς δ' ἀπφάρια, τοὺς νεωτέρους.*
καὶ τῶνδ' ἑκάστην ἔστιν ἀδεῶς, εὐτελῶς,
μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἑσπέραν, πάντας τρόπους·
ἃς δ' οὔτ' ἰδεῖν ἔστ' οὔθ' ὁρῶντ' ἰδεῖν σαφῶς,
ἀεὶ δὲ τειρεμαίνοντα καὶ φοβούμενον.
20 [*δεδιότα ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα*]
ἃς πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι,
βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων
ὁπόταν ἀναμνησθῶσι προσκινούμενοι;

Athenaeus XIII p. 569 a: *ἐπιτιμᾷ δὲ καὶ Ξέναρχος ἐν Πεντάθλῳ τοῖς παραπλησίως σοι βιοῦσι καὶ ἐσπουδακόσι περὶ τὰς μεγαλομίσθους ἑταίρας καὶ τὰς ἐλευθέρας τῶν γυναικῶν ταυτὶ λέγων Δεινά κτλ.* Vs. 3 forsan *ὅπου παρουσῶν.* Dobraeus

παρουσῶν. Vs. 5 libri *στέρνα τ' ἠμφιεσμένας*. Correxit Tyr-
ı. Vs. 9 affert Eustath. p. 883 36. Vs. 10 legebatur *κλίμακ' αἰτη-*
ον, quod correxi. Vs. 11 libri *ἐκδῦναι στέγης*. C *ἐκδυναστείης*.
:it Dobraeus. Vs. 13 sqq. Cfr. Eustath. ad Hom. p. 886 34.
Dobraeus *αὐταί*. Vs. 16 *ἑκάστην* Dalecampii est emen-
pro *ἕκαστον*. Vs. 18 Dindorfius praeeunte Iacobsio scripsit
'. Ibid. Dobraeus corrigit: *οὐκ ἰδεῖν ἔστ' οὐδ' ὁρῶντ'*
αφῶς, vel *οὔτ' ἰδεῖν ἔστ' οὔτ' ἰδόνθ' ὁρᾶν σαφῶς*. Mihi
quet. Vs. 19 *τετρεμαίνοντι* VL *τετραμένον τε* AB. Vs. 20
ut spurium. Vs. 21 totus ex Euripidis Hippol. 415 effictus
ἰ *πῶς ποτ' ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι κτλ.*

II III (3, 620) 5. 6

Ἐμοὶ γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον,
ἐλεύθερον πιοῦσαν οἶνον ἀποθανεῖν.
Ὅρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

.thenaeus X p. 440 e: *ὅτι δὲ φίλοινον τὸ τῶν γυναικῶν*
κοινόν. οὐκ ἀχαρίστως δὲ καὶ ὁ Ξέναρχος ἐν τῷ Πεν-
ı γυναῖκά τινα εἰσάγει φρικτότατον ὅρκον ὀμνύουσαν
Ἐμοί κτλ. Recte Casaubonus interpretatur: *utinam,*
uam moriar, libertatem possim consequi! Alterum frag-
m servavit Athenaeus X p. 441 e: *Ξέναρχος Πεντάθλῳ,*
' *δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω*. Helladius Photii Bibl.
15: *ὁ στίχος ὁ καὶ παροιμιαζόμενος "ὅρκους ἐγὼ γυ-*
; *εἰς ὕδωρ γράφω" ἐστὶ μὲν Σοφοκλέους — οἱ δὲ τὰς*
:*ας σκώπτοντές φασιν "ὅρκους ἐγὼ γυναικῶν εἰς οἶκτον*
ı", ubi recte Scaliger *γυναικὸς* et *οἶνον* correxit.

Π Ο Ρ Φ Υ Ρ Α

I (3, 621) 7

Οἱ μὲν ποιηταὶ λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἕν
καινὸν γὰρ εὑρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἕκαστος αὐτῶν ταὔτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
5 *οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.*
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία
ῥαίνειν (ἀπείρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ),
εἴς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνυ
ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθῦς, μάχην
10 *ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὖ πάνυ·*
ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν

ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις,
ὕδωρ ὕδωρ. ὁ δ' εὐθὺς ἐξάρας πρόχοιν
15 τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς
κατέχεε, κατὰ τῶν ἰχθύων δ' ἀπαξάπαν.
εἴποις γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἡλωκέναι.

Athenaeus VI p. 225 c de piscariorum fraudibus disserens: *Ξένάρχος Πορφύρᾳ Οἱ μὲν ποιηταὶ (φησὶ) λῆρος κτλ.* Vs. 3 *ταῦτ'* Dindorfius pro *ταῦτ'*. B *ταὐτά*. Vs. 8 vulgo *εἴ τις*. A *εἶτ' εἰς*. Correxit Hermannus. Vs. 9 *ὡς εἶδε* C. Vulgo *εἰσεῖδε*. Ceteri libri *ὡς ἴδε*. Vs. 10 ante Schweighaeuserum *ἐποίησεν αὐτοῖς*. Vs. 14 vulgo semel *ὕδωρ*, quod duplicandum esse vidit Iacobsius. Tum *ἐξάρας* Casaubonus. *ἐξαίρας* A. Vs. 15 pro *ἀκαρῆ* B *ἀκαρεῖ*. C *ἀκαρεί*. an *ἀκαρί*? Vs. 16 ante Dindorfium *κατὰ δὲ τῶν ἰχθύων*. Tum *ἀπαξάπαν* pro *ἅπαξ ἐπάνω* Casaubonus. Vs. 17 *εἴποις γ'* C. Vulgo *εἴποις τ'*.

8 II (3, 622)

Εἶθ' ἁλιεὺς ὢν ἄκρος σοφίαν
ἐν μὲν παγούροις τοῖς θεοῖς ἐχθροῖσι καί
ἰχθυδίοις εἴρηκα παντοδαπὰς τέχνας,
γέροντα βούγλωττον δὲ μὴ ταχέως πάνυ
συναρπάσομαι; καλόν γ' ἂν εἴη.

Athenaeus VII p. 319 a: *τούτων (παγούρων) μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ Ξένάρχος ἐν Π. οὕτως Εἶθ' ἁλιεὺς κτλ.* Vs. 1 pro *εἶθ'* cod. A *ἶτ'*. Tum forsan *ὢν ἀκρόσοφος*. Vs. 2 libri *ἐν παγούροις μὲν θεοῖς*. Correxit Dobraeus. Vs. 4 *δὲ* pro *τὸ* Schweighaeuserus.

9 III (3, 623)

Μὰ τὸν Διόνυσον, ὃν σὺ κάπτεις ἴσον ἴσῳ.

Athenaeus X p. 431 a: *Ξένάρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρᾳ Μὰ τὸν κτλ.* *ὃν* addidit Toupius.

Π Ρ Ι Α Π Ο Σ

10 (3, 623)

Σὺ δὲ μηκέτ' ἔγχει, παιδάριον, εἰς τἀργυροῦν,
εἰς τὸ βαθὺ δ' ἐπανάγωμεν. εἰς τὸν κάνθαρον,
παιδάριον, ἔγχει νὴ Δία, νὴ τὸν κάνθαρον.

Athenaeus XI p. 473 f: *Ξένάρχος δ' ἐν Πριάπῳ φησὶ τάδε Σὺ δὲ κτλ.* Vs. 1 libri *ἀργυροῦν*. Correxit Dobraeus Append. ad Aristoph. p. 113. Vs. 2 libri *εἰς τὸ βαθὺ δὲ πάλιν ἄγωμεν*, quod correxi. Vs. 3 suspicabar *παιδάριον ἔγχει. Β. νὴ Δί', εἰς τὸν κάνθαρον.*

Σ Κ Υ Θ Α Ι

I (3, 624) 11

Τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι
κακόν, τὸ θυγάτριόν τέ μου σεσινάπικε
διὰ τῆς ξένης.

Athenaeus IX p. 367 a: *σίναπι δὲ ὅτι σίνεται τοὺς ὤπας... Ξέναρχος δὲ ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Σκύθαις ἔφη Τουτί κτλ.* Eustathius ad Iliad. *π'* p. 1061 5: *ἐκ τοῦ σίνηπι καὶ ῥῆμά ἐστι τρικὸν σιναπῶ, οἷον τὸ θυγάτριόν μου σεσινάπηκε διὰ τῆς ξένης, ἤγουν ἐδριμύξατο.* Etiam Athenaeus *σεσινάπηκε*, quod *σεσινάπικε* scribendum esse vidit Dalecampius. Pro *τε*, quod Apit. et Eustathius omittunt, praestat forsan *δέ*.

II (3, 624) 12

Ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλυμπίαν.
Β. τί λέγεις; καπάνας; Α. ναί· καπάνας Θετταλοί
πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. Β. μανθάνω.

Athenaeus X p. 418 e: *Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας λέγον. Ξέναρχος Σκύθαις Ἑπτὰ δὲ καπάνας κτλ.* Versus secundus in libris ita legitur, *τί λέγεις; καπάνας Θετταλοί.* correxit Hermannus.

Σ Τ Ρ Α Τ Ι Ω Τ Η Σ

(3, 625) 13

Φιλύρας εἶχε γάρ
ὁ παῖς ἄφυλλον στέφανον ἀμφικείμενον.

Athenaeus XV p. 679 e de *φιλυρίνῳ στεφάνῳ* disserens: *Ξέναρχος Στρατιώτῃ Φιλύρας εἶχε γάρ κτλ.*

Υ Π Ν Ο Σ

(3, 625) 14

Εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες,
ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι;

Athenaeus XIII p. 559 a: *Ξέναρχος δ' ἐν Ὑπνῳ φησίν Εἶτ' εἰν κτλ.* Cfr. Eustathius Od. p. 1423 28.

THEOPHILVS

ΑΠΟΔΗΜΟΙ

1 (3, 626)

Καί τοι τί φημι καὶ τί δρᾶν βουλεύομαι;
προδοὺς ἀπιέναι τὸν ἀγαπητὸν δεσπότην,
τὸν τροφέα, τὸν σωτῆρα, δι' ὃν εἶδον νόμους
Ἕλληνας, ἔμαθον γράμματ', ἐμυήθην θεοῖς;

Schol. Dionysii Thr. p. 724 26: *ὁ γοῦν παρὰ τῷ Θεοφίλῳ τῷ κωμικῷ θεράπων ἐν τοῖς Ἀποδήμοις λέγει Καί τοι κτλ.* Vs. 1 *βουλεύομαι* Bastius, codex *βούλομαι*. Vs. 3 malim *ἔγνων* pro *εἶδον*.

ΒΟΙΩΤΙΑ

2 (3, 627)

Τετρακότυλον δὲ κύλικα κεραμέαν τινά
τῶν θηρικλείων, πῶς δοκεῖς, κεραννύει
καλῶς, ἀφρῷ ζέουσαν· οὐδ' ἂν Αὐτοκλῆς
οὕτως μὰ τὴν γῆν εὐρύθμως τῇ δεξιᾷ
ἄρας ἐνώμα.

Athenaeus XI p. 472 d: *Θεόφιλος δὲ ἐν Βοιωτίᾳ Τετρακότυλον κτλ.* Vs. 2 *κεράννυσι* ante Porsonum. Vs. 4 *μὰ τὴν γῆν* Porsonus pro *μάτην τήν*. Vs. 5 *ἄρας ἐνώμα* Iacobsius et Porsonus. Libri *ἄρασαν ὦμον*.

ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ

3 (3, 627)

Ἀτρεστίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν,
ἀνδρῶν ἁπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν.

[redacted]

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

(3, 628) 5

Μέγας
θησαυρός ἐστι καὶ βέβαιος μουσική
ἅπασι τοῖς μαθοῦσι παιδευθεῖσί τε.

Athenaeus XIV p. 623 f: *μέγας γάρ, ὦ μακάριοι, κατὰ τὸν Θεοφίλου Κιθαρῳδόν, θησαυρός ἐστι κτλ.*

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ

I (3, 628) 6

Οὐ συμφέρον νέα 'στὶ πρεσβύτῃ γυνή·
ὥσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται
ἑνὶ πηδαλίῳ, τὸ πεῖσμ' ἀπορρήξασα δέ
ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη.

Athenaeus XIII p. 560 a: *καὶ Θεόφιλος δὲ ἐν Νεοπτολέμῳ φη Οὐ συμφέρον κτλ.* Vs. 1 forsan *σύμφορον.*

II (3, 629) 7

Πονηρὸν υἱὸν καὶ πατέρα καὶ μητέρα
ἔστι μαγαδίζειν ἐπὶ τροχοῦ καθημένους·
οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ταὐτὸν ᾄσεται μέλος.

Athenaeus XIV p. 635 a: *Θεόφιλος δ' ἐν Νεοπτολέμῳ καὶ τὸ ᾗ μαγάδι διαψάλλειν μαγαδίζειν λέγει ἐν τούτοις Πονηρόν κτλ.*

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ

I (3, 629) 8

Ἐφθῶν μὲν σχεδόν
τρεῖς μνᾶς. Β. λέγ' ἄλλο. Α. ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας
τέτταρας ὑείους. Β. Ἡράκλεις. Α. βοὸς δὲ τρεῖς,
ὄρνιθ'. Β. Ἄπολλον. λέγ' ἕτερον. Α. σύκων δύο
5 *μνᾶς. Β. ἐπέπιες δὲ πόσον; Α. ἀκράτου δώδεκα*
κοτύλας. Β. Ἄπολλον Ὥρε καὶ Σαβάζιε.

Athenaeus X p. 417 b: *ἐν Παγκρατιαστῇ παραγαγὼν* (Theophilus) *τὸν ἀθλητὴν ὡς πολλὰ ἐσθίοντά φησιν Ἐφθῶν μὲν κτλ.* Tres priores versus idem III p. 95 a apposuit. Vs. 5 *ἐπέπιες* Iacobsius pro *ἔπιες.* Vs. 6 libri *Ἀπολλόδωρε* pro *Ἄπολλον Ὥρε.* Correxit Valcken.

II (3, 630) 9

Εἶτ' ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῇ.

Pollux IX 15: *παίζοντι δὲ τὸ στρατόπεδον ἔξεστι κατὰ ἣν τῶν πολλῶν χρῆσιν καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι, παρεχόμενόν τινα τῶν νεωτέρων Θεόφιλον ἐν Παγκρατιαστῇ εἰρηκότα Εἶτ' ἐν χάρακι κτλ.*

ΠΡΟΙΤΙΔΕΣ

10 (3, 630)

Καὶ κύλικα . . . θηρίκλειον εἰσφέρει
πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἕπτ' ἀγαθῆς τύχης.

Athenaeus XI p. 472 e: *Θεόφιλος — ἐν δὲ Προιτίσι Καὶ κύλικα κτλ.* Vs. 1 supplere possis *κοίλην*, vel *μεγάλην* cum Dindorfio.

ΦΙΛΑΥΛΟΣ

11 I (3, 630. 631)

Τίς φησι τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν;
ἦ πού τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος·
εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,
καταλείπετ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναι.
5 *ἐγὼ μὲν οὖν καὐτὸς κιθαριστρίας ἐρῶν,*
παιδὸς κόρης, οὐ νοῦν ἔχω πρὸς τῶν θεῶν;
κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης, τέχνῃ σοφῆς·
ἥν ἐστ' ἰδεῖν ἥδιον, ἢ τὸ θεωρικόν
ἔχουσιν ὑμῖν διανέμειν ἑκάστοτε.

Athenaeus XIII p. 563 a: *Θεόφιλος δ' ἐν τῷ Φιλαύλῳ Τίς φησι κτλ.* Vide ad Antiphanis Incert. fab. LI. Vs. 1 "*τίς* ABC *ὃς* VL om. P *εἴ τις* Stobaeus, ubi *τις* omittit codex Parisianus, si fides Brunckio." *Dindorfius.* Vs. 4 *οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι* Stobaeus. Vs. 5 *ἐρῶν* pro *ἐρῶ* Casaubonus. Vs. 7 respicit Eustathius p. 1558 14. Vs. 8 libri *ἣν ἰδεῖν ἥδιόν ἐστιν.* Correxit Burneius. Ib. *θεωρικὸν* Canterus pro *θεωρητικόν.* Vs. 9 *ἐκοῦσιν* Emperius. *ὑμῖν* pro *ἡμῖν* Grotius.

12 II (3, 631)

[redacted]

FRAGMENTA POETARVM

COMOEDIAE NOVAE

PHILEMO

ΑΓΡΟΙΚΟΣ

(4, 3) 1

thenaeus III p. 81 d: καὶ Φιλήμων δ' ἐν Ἀγροίκῳ τὰ κυμῆλα στρουθία καλεῖ. Ita ABC στρούθεια VL στρου-'. Cfr. Lobeck. Aiac. p. 116.

ΑΓΥΡΤΗΣ

I II (4, 3) 2. 3

Ὦ πῶς πονηρόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσις
τὸ σύνολον· οὐ γὰρ ἄν ποτ' ἐδεήθη νόμου.
Οἴει τι τῶν ἄλλων διαφέρειν θηρίων
ἄνθρωπον; οὐδὲ μικρὸν ἀλλὰ σχήματι·
πλάγι' ἐστὶ τἄλλα, τοῦτο δ' ὀρθὸν θηρίον.

obaeus Floril. II 26 Φιλήμονος Ἀγύρτου cod. A et Marc. Morellium Bibl. MS Gr. Lat. p. 319. At Gesn. margo et ius Λυκούργου, quod ex Ἀγύρτου corruptum est. Vs. 1 ὡς tres codd. Schowii, ὦ πως A, πῶς Trinc., καί πως ıs. A tertio versu novum fragmentum indicavi, quod Phi- s an alius poetae sit incertum est. Vs. 4 ἄνθρωπον ad- n esse vidit Gesnerus. Tum malim ἀλλ' ἤ. alii ita distin- οὐδὲ μικρόν, ἀλλὰ σχήματι πλάγι' ἐστὶ τἄλλα κτλ.

ΑΔΕΛΦΟΙ

I (4, 4) 4

Σὺ δ' εἰς ἅπαντας εὗρες ἀνθρώπους, Σόλων·
σὲ γὰρ λέγουσι τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον βροτῶν,
δημοτικὸν ὦ Ζεῦ πρᾶγμα καὶ σωτήριον,
(καί μοι λέγειν τοῦτ' ἐστὶν ἁρμοστόν, Σόλων·)
5 μεστὴν ὁρῶντα τὴν πόλιν νεωτέρων,
τούτους τ' ἔχοντας τὴν ἀναγκαίαν φύσιν,
ἁμαρτάνοντάς τ' εἰς ὃ μὴ προσῆκον ἦν,
στῆσαι πριάμενόν τοι γυναῖκας κατὰ τόπους
κοινὰς ἅπασι καὶ κατεσκευασμένας.
0 ἑστᾶσι γυμναί· μὴ 'ξαπατηθῇς· πάνθ' ὅρα.
οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων· ἔχεις

. . . πως· ἡ θύρα 'στ' ἀνεῳγμένη.
εἷς ὀβολός· εἰσπήδησον· οὐκ ἔστ' οὐδὲ εἷς
ἀκκισμὸς οὐδὲ λῆρος, οὐδ' ὑφήρπασεν·
15 ἀλλ' εὐθύς, ὡς βούλει σὺ χὢν βούλει τρόπον.
ἐξῆλθες· οἰμώζειν λέγ', ἀλλοτρία 'στί σοι.

Athenaeus XIII p. 569 d: καὶ Φιλήμων δ' ἐν Ἀδελφοῖς προσιστορῶν ὅτι πρῶτος Σόλων διὰ τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ἔστησεν ἐπὶ οἰκημάτων γύναια πριάμενος — ἀλλ' ὅ γε Φιλήμων οὕτως φησί Σὺ δ' εἰς ἅπαντας κτλ. In his Ἀδελφοῖς Schweighaeuserus: libri Δελφοῖς. Vs. 1 Grotius εὖ pro σύ. Vs. 2 βροτῶν addidit Grotius. Vs. 4 fort. κἀμοί. Vs. 5 ὁρῶντα Grotius. Libri ὁρῶντι. Vs. 8 τοι ABPV τι Bas. L. Vs. 12 ἐστυκότως addebat Bentleius. Dobraeus τυγχάνεις ἔχων· ἴσως| σπασμός τις ἔλαβεν· ἡ θύρα —, idem morbi nomen, v. c. τέτανος, latere putat. Ibid. θύρα 'στ' pro θύρα ἔσται Bentleius. Vs. 15 σὺ χὢν pro συχνὸν Bentleius. Vs. 16 ante Grotium ἀλλοτρία τί σοι.

5 II (4, 5)

Οὐκ ἂν λαλῇ τις μικρόν, ἐστὶ κόσμιος,
οὐδ' ἂν πορεύηταί τις εἰς τὴν γῆν βλέπων·
ὁ δ' ἡλίκον μὲν ἡ φύσις φέρει λαλῶν,
μηδὲν ποιῶν δ' ἄσχημον, οὗτος κόσμιος.

Stobaei Append. Florent. p. 11. Φιλήμονος: Ἀδελφεοῖς κἂν λαλῇ τις κτλ. Correxit Gaisfordus.

ΑΙΤΩΛΟΣ

[redacted]

ΑΝΑΝΕΟΥΜΕΝΗ

(4, 5) 8

Athenaeus VI p. 262 a: *Ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει — Φιλήμων Ἀνανεουμένῃ Ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' οὑτοσί.* Ita Bentleius pro *οὗτος*.

ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΣ

(4, 6) 9

Πιεῖν τις ἡμῖν ἐγχεάτω, καὶ ματτύην
ποιεῖτε θᾶττον.

Athenaeus XIV p. 663 f: *Φιλήμων ἐν Ἀνδροφόνῳ Πιεῖν κτλ.*

ΑΠΟΚΑΡΤΕΡΩΝ

(4, 6) 10

Νῦν δ' οἶδ' ἀκριβῶς τὴν τύχην ὡς οὐ μία,
οὐδ' ἔστι πρώην, ἀλλὰ μετὰ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, ὅταν γινώμεθ', εὐθὺς χἡ τύχη
προσγίνεθ' ἡμῖν, συγγενὴς τῷ σώματι·
κοὐκ ἔστιν ἕτερον παρ' ἑτέρου λαβεῖν τύχην.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 198 ed. Heer. Vs. 2 libri *πρώτη* vs. 3 *ὅταν γίγνωντ'*, *εὐθὺς καὶ ἡ τύχη*. Emendavit Bentleius.

ΑΠΟΛΙΣ

(4, 6) 11

Οὐχὶ μόνον οὗτος εὗρε πῶς λαλήσομεν
αὐτοῖς, ἀπέχοντες πολὺν ἀπ' ἀλλήλων χρόνον,
οὐδ' ὃν τρόπον μηδέποτε μηδὲ εἷς πάλιν
ἐπιλήσεθ' ἡμῶν μηδέν, ἐμβλέψας δέ που
τἀκ τοῦ χρόνου τοῦ παντὸς εἴσετ', ἀλλὰ καί
ψυχῆς ἰατρὸν κατέλιπεν τὰ γράμματα.

Stobaeus Floril. LXXXI 9 *Φιλήμονος ἐξ Ἀπόλλωνος.* Olius *ex Exsule* h. e. *ἐξ Ἀπόλιδος.* Cui titulo fragmenti sententia bene convenit. Vs. 1 cod. A *λαλήσετε.* Vs. 2 *αὑτοῖς* Ipsi pro *αὐτοῖς*.

ΑΡΠΑΖΟΜΕΝΟΣ

I (4, 7) 12

Γυμνῷ φυλακὴν ἐπίταττε, παῖ, καὶ διὰ τριῶν
ποτηρίων με ματτύης εὐφραινέτω.

Athenaeus XIV p. 663 f: *ὅτι δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης ψχίας ὁμοίως* (*ματτύης*) *ἐλέγετο, Φιλήμων φησὶν ἐν Ἁρπα-*

ζομένῳ Γυμνῷ φυλακήν κτλ. Post *ἐπίταττε*, pro quo Dindorfius *ἐπιταττέτω*, addidi *παῖ*. Vs. 2 respicit Photius, *Ματτύης*: *σκευασία τις περιφορημάτων, χρήσιμος εἰς πότον καὶ κῶμον πλείω. Φιλήμων.* Pro *εὐφραινέτω* L habet *εὐφραινέτο*. V *ἐμφαινέτω*. P *ἐμφαίνετο*.

13. 14 II III (4, 7)

Ὁρῶ μαγείρου καὶ κύβηλιν καὶ σκάφην.

Pollux X 104: *ἡ δὲ κύβηλις ἐν Φιλήμονος Ἁρπαζομένῳ Ὁρῶ μαγείρου κτλ.* Clericus *μαγείρους*. Malim *μάγειρον*. *Ἁρπαζομένῃ* vocatur haec fabula ab eodem Polluce VII 28: *ὁ νακοτίλτης, εἰ καὶ Φιλήμων αὐτῷ κέχρηται ἐν Ἁρπαζομένῃ.*

ΑΥΛΗΤΗΣ

15 (4, 7)

Antiatticista p. 87: *Γενειάζειν. Φιλήμων Αὐλητῇ Γεγενείακεν.*

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΣ

16 (4, 7)

Βασίλισσ' ἔσει Βαβυλῶνος, ἂν οὕτω τύχῃ.
τὴν Πυθιονίκην οἶσθα καὶ τὸν Ἅρπαλον.

Athenaeus XIII p. 595 c: *μνημονεύει τούτων* (Pythionicae et Harpali) *καὶ Φιλήμων ἐν Βαβυλωνίῳ Βασίλισσ' ἔσει κτλ.* Vs. 1 A *βασιλίσσαις ἤ*. Correxit Bentleius *βασίλισσ' ἔσῃ*.

ΓΑΜΟΣ

17 I (4, 8)

Ὁλκεῖον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον

[redacted]

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

(4, 8) 21

Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες.

Stobaeus Floril. VIII 10. *Φιλήμων ἐν Ἐγχειριδίῳ.* Trinc. ιλαὶ αἱ φρένες.

ΕΜΠΟΡΟΣ

(4, 8)

Plautus Prolog. Mercat. 9: *Graece haec vocatur Emporos Philemonis, Eadem latine Mercator Macci Titi.* Ita enim corrxit Ritschelius. Fragmentum fabulae fortasse habemus infra in rrho.

ΕΞΟΙΚΙΖΟΜΕΝΟΣ

(4, 9) 22

Κἂν δοῦλος ᾖ τις, οὐδὲν ἧττον, δέσποτα,
ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν, ἂν ἄνθρωπος ᾖ.

Stobaeus Floril. LXII 28 cum lemmate ex A *Φιλήμονος ξοικιζομένου.* Vs. 1 vulgo *ἦν.* B *ᾖ.* Ibid. A *δεσποτίς.* Vs. 2 . Lob. Parall. p. 556.

ΕΠΙΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΣ

I (4, 9) 23

Ἥδιον οὐδὲν οὐδὲ μουσικώτερον
ἔστ' ἢ δύνασθαι λοιδορούμενον φέρειν·
ὁ λοιδορῶν γάρ, ἂν ὁ λοιδορούμενος
μὴ προσποιῆται, λοιδορεῖται λοιδορῶν.

Plutarchus de aud. poet. p. 35 d: *φέρειν δὲ πρᾴως καὶ κώμματα καὶ λοιδορίας καὶ γέλωτας, μάλιστα μὲν τὸ τοῦ Φιλήμονος ἔχοντας πρόχειρον Ἥδιον οὐδέν κτλ.* Vs. 3 corruptissime exhibet Anton. Mel. LIII p. 79, qui ut alia huius generis, ita hunc etiam locum debet Stobaeo Floril. XIX 2, ubi A habet *Φιλήμονος ἐκ τοῦ Δικαζομένου.* Voss. *Φιλήμονος ἐκ Δικαζομένου.* Correxit Grotius.

II (4, 9) 24

Πρόχειρον ἐπὶ τὴν γλῶτταν εὐλόγῳ τρέχειν.

Stobaeus Floril. XIII 11 *Φιλήμονος Ἐπιδικαζομένου.*

ΕΥΡΙΠΟΣ

(4, 9) 25

Pollux X 176: *μηλωτήν τὴν τοῖ προβάτου δοράν, Φιλήμονος εἰπόντος ἐν Εὐρίπῳ Στρῶμα μηλωτήν τ' ἔχει.*

ΕΦΕΔΡΙΤΑΙ

26 I (4, 10)

Σκιμπόδιον ἓν καὶ κώδιον καὶ ψιάθιον
ἴσως παλαστῆς.

Photius p. 371 24. *Παλαστή*: *θηλυκῶς*. *Κρατῖνος Νόμοις Μεῖζον τὸ πέος παλαστῆς*. *Φιλήμων Ἐφεδρίταις Σκιμπόδιον κτλ.*

27 II (4, 10)

Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥᾴδιον.

Stobaeus Floril. CXIV 2 cum lemmate ex A *Φιλήμονος ἐξ Ἐφεδριζόντων.*

ΕΦΗΒΟΣ

28 I (4, 10)

Οὐ τοῖς πλέουσι τὴν θάλατταν γίνεται
μόνοισι χειμών, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ καὶ
τοῖς περιπατοῦσί που, Λάχης, ἐν τῇ στοᾷ,
καὶ τοῖς μένουσιν ἔνδον ἐν ταῖς οἰκίαις.
5 *χοἱ μὲν πλέοντες ἐνίοθ' ἡμέραν μίαν*
ἢ νύκτα χειμασθέντες εἶτ' ἐκ τοῦ κακοῦ
σωτηρίας ἐπέτυχον· ἢ τὸ πνεῦμα γάρ
αὐτοὺς τὸ σῶζον ἧκεν ἢ 'φάνη λιμήν.
ἐμοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστιν· οὐκ εἰς ἡμέραν
10 *χειμάζομαι μίαν γάρ, εἰς τὸ ζῆν δ' ὅλον,*
ἀεὶ τὸ λυπεῖσθαι δὲ μεῖζον γίνεται.

Stobaeus Floril. XCVIII 20. *Φιλήμονος Ἐφήβῳ*. Vs. 8 vulgo *σῶζον ἢ μένη ἐφάνη*. Cod. A *σῶζον ἡμέρα ἐφάνη*. Emendavit Koenius.

[redacted]

ἑτέρων τύραννος, τῶν τυραννούντων φόβος·
δοῦλοι βασιλέων εἰσίν, ὁ βασιλεὺς θεῶν,
5 ὁ θεὸς ἀνάγκης. πάντα δ', ἂν σκοπῇς, ὅλως
ἑτέρων πέφυκεν ἥττον', ὧν δὲ μείζονα.
τούτοις ἀνάγκη ταῦτα δουλεύειν ἀεί.

Stobaeus Floril. LXII 8. Φιλήμονος Θηβαίων. Vs. 2 τοῦ-
ν A. Fortasse τούτου. Vs. 6 vulgo ἡττόνων δὲ μείζονα.
d. A pro ἡττόνων habet ἧττον. Correxit Dobraeus. Vs. 7
braeus οὕτως ἀνάγκη πάντα.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

(4, 12) 32

Plautus Prol. Trinumm. 18 sqq. *Huic graece nomen est Thesauro fabulae: Philemo scripsit, Plautus vortit barbare: nomen Trinummo fecit.* Vnum eius fragmentum superest apud Athen. p. 385 d de voce ὀψάριον agentem: Φιλήμων Θησαυρῷ

Οὐκ ἔστ' ἀληθὲς παραλογίζεσθ', οὐδ' ἔχειν
ὀψάρια χρηστά.

nte Bentleium παραλογίσασθ'. Praeterea ἀληθές corruptum.
rsan οὐκ ἔστ', ἄλαστε, παραλογίζεσθ', οὐδ' ἔχειν ὀψάρι'
χρηστα. E fragmentis incertarum fabularum Hermannus Praef.
in. p. XXVI ad Philemonis fabulam cum aliqua veri specie refert
. inc. CIII. CVII. CXI.

ΘΥΡΩΡΟΣ

(4, 12) 33

Ἐγὼ γὰρ ἐς τὴν χλαμύδα κατεθέμην ποτέ
καὶ τὸν πέτασον.

Pollux X 164: τὸ δὲ τῶν ἐφήβων φόρημα πέτασος καὶ
αμὺς Φιλήμων ἐν Θυρωρῷ Ἐγὼ γὰρ ἐς τὴν χλαμύδα κτλ.
ἐς τὴν vitium latere videtur.

ΙΑΤΡΟΣ

I II (4, 12) 34. 35

Καὶ γύλιόν τιν' ἀργυρωμάτων.

Athenaeus VI p. 231 a de voce ἀργυρώματα disserens: Φι-
ήμων Ἰατρῷ Καὶ γύλιόν τιν' ἀργυρωμάτων. Libri γυλίαν.
asaubonus γύλιον. Antiatticista p. 104: Κυδώνιον μῆλον.
ραχέως. Φιλήμων Ἰατρῷ.

ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

36 (4, 13)

Πάντ' ἔστιν ἐξευρεῖν, ἐὰν μὴ τὸν πόνον
φεύγῃ τις, ὃς πρόσεστι τοῖς ζητουμένοις.

Stobaeus Floril. XXIX 28. Vs. 1 B et Trinc. *εὑρεῖν.*

ΚΟΙΝΩΝΟΙ

37 (4, 13)

Antiatticista p. 88 25: *Δεδράμηκα. Φιλήμων Κοινωνοῖς.* Cfr. Menandri Inc. fab. CCXX.

ΚΟΛΑΞ

Commemorat hanc fabulam auctor glossarum ad Hippocratis iusiurandum. Vide ad Menandri Colac. Fragm. VII.

ΚΟΡΙΝΘΙΑ

38. 39 I II (4, 13)

Εἰ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοισιν εἰδείης κακά,
ἄσμενος ἔχοις ἄν, Νικοφῶν, ἃ νῦν ἔχεις.

Stobaeus Floril. CVIII 7. Athenaeus III p. 123 e: *τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετάκερας καλοῦσιν, ὡς — καὶ Φιλήμων ἐν Κορινθίᾳ.*

ΜΕΤΙΩΝ Η ΖΩΜΙΟΝ

40 I (4, 13)

Ἰχθὺς τί σοι
ἐφαίνεθ' οὑφθός; Β. μιαρὸς ἦν. ἀκήκοας;
ἅλμη τε λευκὴ καὶ παχεῖ' ὑπερβολῇ,

[redacted]

ομμίκτοις ὑπομνήμασι τοῦ Καλλιμέδοντος υἱὸν ἀπέδειξεν ὄντα τὸν Ἀγύρριον. Hinc petiit Eustath. p. 1283 37.

ΜΟΙΧΟΣ

(4, 14) 42

Ἔδει παρεῖναι, Παρμένων, αὐλητρίδ' ἤ
νάβλαν τίν'. Β. ὁ δὲ νάβλας τί ἐστι; . .
Α. . . . οὐκ οἶδας, ἐμβρόντητε σύ;
Β. μὰ Δία. Α. τί φής; οὐκ οἶσθα νάβλαν; οὐδὲν οὖν
οἶσθας ἀγαθὸν σύγ'. οὐδὲ σαμβυκίστριαν;

Athenaeus IV p. 175 d de nabla disserens: Φιλήμων ἐν Μοιχῷ Ἔδει παρεῖναι κτλ. Pollux IV 61: ἀλλὰ μὴν καὶ νάβλας μνημονεύει Φιλήμων Ἔδει — νάβλαν τινά. Aliter versus distinxerunt Porsonus Adv. p. 73 et Seidlerus V. D. p. 398. In fine vs. 2 Casaubonus addebat εἰπέ μοι. Vs. 3 B οἶδα. Vs. 4 μὰ Δία ABP μὰ Δί' οὔ VL. Ibid. P οὐδὲ νοῦν. V οὐδὲ νῦν. Vs. 5 οἶσθας scripsi pro οἶσθ'. Tum σύγ' VL σύ ABP.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ

(4, 15) 43

Erotianus p. 170: ἔστι δὲ ἐχῖνος χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ μεγάλης. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Εὔπολις καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπουσι καὶ Φιλήμων ἐν Μυρμιδόσι. Cod. Φιλήμων ὁ μυρμηδός.

ΜΥΣΤΙΣ

(4, 15) 44

Πολὺ μεῖζόν ἐστι τοῦ κακῶς ἔχειν κακόν
τὸ καθ' ἕνα πᾶσι τοῖς ἐπισκοπουμένοις
δεῖν τὸν κακῶς ἔχοντα πῶς ἔχει λέγειν.

Stobaeus Floril. C 5.

ΝΕΑΙΡΑ

(4, 15) 45

Ὥσπερ Σέλευκος δεῦρ' ἔπεμψε τὴν τίγριν,
ἣν εἴδομεν ἡμεῖς, τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει
ἡμᾶς τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι θηρίον.
Β. τρυγέρανον· οὐ γὰρ γίνεται τοῦτ' αὐτόθι.

Athenaeus XIII p. 590 a: εἰ ἔχομεν ἀρρενικῶς εἰρημένον τίγριν. Φιλήμονα γὰρ οἶδα τοῦτ' εἰρηκότα ἐν Νεαίρᾳ ... κτλ. Vs. 2 εἴδομεν pro ἴδομεν Dindorfius. Vs. 3 τι ... libri ante ἡμᾶς habent transposuit Schweighaeuserus. At

fortasse deleudum est. Vs. 4 τρυγέρανον AB τριγέρανον PVL. Hesychius, Τρυγέρανος: φάσματι (φάσαη?) ἐοικώς.

N E M O M E N O I

46 (4, 16)

Ἀπὸ στόματος ἅπαντ', ἐὰν βούλησθ', ἐρῶ.

Grammat. Bekkeri p. 436 et Suidas s. v. ἀπὸ στόματος. Φιλήμων Νεμομένοις Ἀπὸ στόματος κτλ.

N O Θ O Σ

47. 48 I II (4, 16)

Eustathius ad Hom. p. 880 30: Αἴλιος δὲ Διονύσιος λέγει ὅτι Φιλήμων ἐπισκώπτει τὸ ὄνομα (βουνὸς) ὡς βάρβαρον· λόφον γὰρ καλοῦσιν. ἕτεροι δὲ ὅτι βουνὸν Φιλήμων ἐν Νόθῳ ὡς σύνηθες τίθησιν, ἄλλοθι δὲ ὡς ξενικὸν ἐπισκώπτει. Vide Fragm. inc. XXXIV a. Antiatt. p. 112: Πανοικίᾳ, ἀντὶ τοῦ πανοικί. Φιλήμων Νόθῳ.

N Y Ξ

49 (4, 16)

Τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περίεισι τηνάλλως ἔχων.

Photius et Suidas s. v. τηνάλλως, μάτην. ὁ Φιλήμων Νυκτί Τὸ κανοῦν κτλ. Praeterea huius fabulae memoria latet fortasse in corrupta glossa Hesychii, Νησίγδα: ἐν νυκτί. ἀποδιδόσα μασημάτιον ποιόν. Indicavit Dobraeus Adv. II p. 581.

Π Α Γ Κ Ρ Α Τ Ι Α Σ Τ Η Σ

50 I (4, 16. 17)

[redacted]

ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ

(4, 17) 52

Antiatticista p. 97: Ἕλλην γυνή. Φιλήμων Παιδαρίῳ. Ἰλὰς ὁ ἀνήρ. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ.

ΠΑΙΔΕΣ

(4, 17) 53

Κακόν ἐστι δούλῳ δεσπότης πράττων κακῶς·
μετέχειν ἀνάγκη τῶν κακῶν γὰρ γίνεται.

Stobaeus Floril. LXII 29 cum lemmate ex A Φιλήμονος αἰδων. Fort. Παιδίῳ vel Παιδαρίῳ.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

(4, 17) 54

Τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι καὶ θεοῖς
ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου.

Stobaeus Floril. IX 21. Cod. A Παλαμη, ultimae syllabae perscripto δι. Recte, puto, Grotius Philisco tragico hunc locum tribuit. Vs. 1 malim κἂν pro καί.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

I (4, 18) 55

Τὴν πλατεῖάν σοι μόνον
ταύτην πεποίηκεν ὁ βασιλεύς;

Pollux IX 38 de voce πλατεῖα agens: Φιλήμονος μὲν ἐν ανηγύρει εἰπόντος Τὴν πλατεῖαν κτλ. Bentleius μόνῳ

II (4, 18) 56

Αἰγύπτιος θοίμάτιον ἠρδάλωσέ μου.

Etymol. M. p. 436 41: Ἠρδάλωσε. Φιλήμων Αἰγύπτιος λ. ἀντὶ τοῦ ἠσβόλησεν, ἐμόλυνεν. Ad Panegyrin rettuli ictore Erotiano p. 98: τὸ μολῦναι ἢ ῥυπᾶναι ἀρδαλῶσαι λέται... Φερεκράτης ἐν Θαλάττῃ καὶ Φιλήμων ἐν Πανηγύρει.

ΠΑΡΕΙΣΙΩΝ

I (4, 18) 57

Τοὺς ἐν τῇ πόλει
μάρτυρας ἔχω γάρ, ὅτι μόνος φύσκην ποιῶ,
κάνδαυλον, ᾠά, θρῖον, ἐν στενῷ. τί γάρ
τούτων διάπτωμ' ἐγένετ' ἢ 'μάρτημα τί;

Athenaeus XII p. 516 f: μνημονεύει τοῦ κανδαύλου καὶ Φιλήμων ἐν Παρεισιόκτι οὕτως Τοὺς ἐν κτλ. Vs. 3 addidi γάρ.

58 II (4, 18)

Περὶ τοὐπτάνιον οὐ γίνεθ' ἡ σκευωρία·
τραπεζοποιός ἐστ' ἐπὶ τοῦ διακονεῖν.

Athenaeus IV p. 170f: *ἐκάλουν δὲ τραπεζοποιὸν τὸν τραπεζῶν ἐπιμελητὴν καὶ τῆς ἄλλης εὐκοσμίας. Φιλήμων Παρεισιόντι Περὶ τοὐπτάνιον κτλ.*

ΠΙΤΤΟΚΟΠΟΥΜΕΝΟΣ

59 I (4, 19)

Ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὁρᾷς· τριτημόρου
ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν· εἰς τοὺς τέτταρας
εἴληφεν ὑμῖν οὑτοσὶ τριώβολον.

Pollux IX 66: *ὅτι δὲ τοὺς ἓξ χαλκοῦς τριτημόριον ὠνόμαζον, ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ Φιλήμονος Σαρδίῳ· — καὶ ἔτι σαφῶς ἐν τῷ Πιττοκοπουμένῳ Ἰδοὺ πάρεστιν κτλ.* Vs. 2 *τοὺς* addidit Clericus. Ib. libri *τέσσαρας*. Vs. 3 ante Hemst. *ἡμῖν* et *οὑτωσί*.

60 II (4, 19)

Ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἡμῖν ἐνέχεεν
καὶ τεττάρων χαλκῶν μετὰ ταῦτα. Β. καὶ μάλα
τρί' ἡμιωβόλι' ἐστί· χαλκοῦ θερμὸν ἦν.

Pollux IX 67: *ὅτι δὲ οἱ τέτταρες χαλκοῖ ἡμιωβόλιόν εἰσιν, ἐν τῷ αὐτῷ δράματι Φιλήμονός ἐστιν εἰρημένον· Ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἡμῖν ἐνεχθὲν καὶ τεττάρων χαλκῶν· μετὰ ταῦτα· καὶ μάλα τριημιωβολίαι' ἐστί· χαλκοῦ θερμὸν ἦν.* Postrema iterum apposuit IX 70: *τουτὶ μέντοι τὸ παρὰ τῷ Φιλήμονι "χαλκοῦ θερ-*

[redacted]

d. B recentissimus multisque modis interpolatus *τοῦθ' ὅ*. Me-
s Wakefieldius *τοῦθ' ὅ τι*. Philemon forsan scripsit: *ἀργύ-*
ὸν ἐστι τοῦτο. τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς, | λέγ' εἴ τι βούλει· πάντα
ι γενήσεται. Cfr. Menandri locum ad sententiam et oratio-
m huic nostro simillimum Fragm. inc. fab. X 6: *εὖξ' εἴ τι*
ύλει· πάντα σοι γενήσεται.

II (4, 20) 62

Νυνὶ δ' ὅταν λάβῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν
τὰς Ἱππονίκας τάσδε καὶ Ναυσιστράτας
καὶ Ναυσινίκας, τὰς Ἀθηναίας λέγω.

Stephanus Byz. p. 15: *λέγεται (Ἀθηναία) καὶ ἐπὶ γυναι-*
ς, ὡς ἄλλοι μὲν πολλοί, Φιλήμων δὲ οὕτως ἐν Πτερυγίῳ
νὶ δ' ὅταν κτλ. Idem locus apud Suidam s. v. *Ἀθηναία*,
i pro *Ναυσιστράτας* fortasse rectius *Λυσιστράτας* legitur, sed
le citatur *Φιλήμων ἐν Πτέρυγι*.

ΠΤΩΧΗ Η ΡΟΔΙΑ

I (4, 21) 63

Ἄρτεμι, φίλη δέσποινα, τοῦτόν σοι φέρω,
ὦ πότνι', ἀμφιφῶντα καὶ σπονδὴν ἅμα.

Athenaeus XIV p. 645 a: *Ἀμφιφῶν πλακοῦς Ἀρτέμιδι*
κείμενος, ἔχει δ' ἐν κύκλῳ καόμενα δᾳδία. Φιλήμων ἐν
ωχῇ ἢ Ῥοδίᾳ Ἄρτεμι κτλ. Vs. 2 libri *σπονδήσιμα*. Coraes
ονδὰς ἅμα.

II (4, 21) 64

Ἐξὸν ἀποσάττεσθαι δ' ὅλην τὴν ἡμέραν,
ποιοῦντα καὶ διδόντα ματτύας ἐκεῖ.

Athenaeus XIV p. 664 d: *ὅτι δὲ ὕστατον καὶ ἐπὶ πᾶσιν*
ρέφερετο (ματτύη) Νικόστρατός φησιν — Φιλήμων ἐν
ωχῇ Ἐξὸν ἀποσάττεσθαι κτλ. Vs. 1 *δ' ὅλην* A *δὶ ὅλην* PVL.

III (4, 21) 65

Εἰ πάντες ἀποθανούμεθ' οἷς μὴ γίνεται
ἃ βουλόμεσθα, πάντες ἀποθανούμεθα.

Stobaeus Floril. CVIII 8 cum lemmate *Φιλήμονος Πτωχῆς*
Ῥοδίας.

IV (4, 21) 66

Σπάθην παραφαίνων δηλαδὴ χρυσένδετον.

Pollux X 145: *εἰ δὲ τοῦτο ἀμφίβολον (σπάθην* dici pro
ος), Φιλήμων ἐν Ῥοδίαις (Ῥοδίᾳ) σαφέστερον αὐτὸ ποιεῖ
ων Σπάθην παραφαίνων κτλ.

ΠΥΡΡΟΣ

67 (4, 22)

Οἱ φιλόσοφοι ζητοῦσιν, ὡς ἀκήκοα,
περὶ τοῦτό τ' αὐτοῖς πολὺς ἀναλοῦται χρόνος,
τί ἐστιν ἀγαθόν, κοὐδὲ εἷς εὕρηκέ πω
τί ἐστιν. ἀρετὴν καὶ φρόνησίν φασι, καὶ
5 λέγουσι πάντα μᾶλλον ἢ τί τἀγαθόν.
ἐν ἀγρῷ διατρίβων τήν τε γῆν σκάπτων ἐγώ
νῦν εὗρον· εἰρήνη 'στίν· ὦ Ζεῦ φίλτατε,
τῆς ἐπαφροδίτου καὶ φιλανθρώπου θεοῦ.
γάμους, ἑορτάς, συγγενεῖς, παῖδας, φίλους,
10 πλοῦτον, ὑγίειαν, σῖτον, οἶνον, ἡδονήν,
αὕτη δίδωσι· ταῦτα πάντ' ἂν ἐκλίπῃ,
τέθνηκε κοινῇ πᾶς ὁ τῶν ζώντων βίος.

Stobaeus Floril. LV 5 cum lemmate Φιλήμονος ἐκ Πύ Suspicabar Φιλήμονος Ἐμπόρου. Vs. 2 A et Voss. τοῖς ἑαυτοῖς. Atque ita etiam Trinc. Recepit Gaisfordus. B τότ' αὐτοῖς. Vs. 3 Brunckius τί τἀγαθόν ἐστι. Vs. 4 B Voss. Grotius. Vulgo τις. Vs. 5 πάντα pro vulgato τ A B Voss. et Gesneri margo. Ibid. λέγουσι Brunckius; πλέκουσι. Vs. 10 libri ὑγείαν. Vs. 11 scribendum videtur δίδωσι ταῦτα πάνθ', ἂν ἐκλίπῃ etc.

ΠΥΡΦΟΡΟΣ

68 (4, 22)

Οὐκ ἔστιν οὔτε ζωγράφος, μὰ τοὺς θεούς,
οὔτ' ἀνδριαντοποιός, ὅστις ἂν πλάσαι
κάλλος τοιοῦτον, οἷον ἡ ἀλήθει' ἔχει.
οὔτ' ἀνδριάντος γὰρ καλῶς πεπλασμένου,
ἂν μὴ τὸν αἰσθησόμενον ἡ τέχνη λάβῃ.

Stobaeus Floril. LXV 5. Vs. 1 μετὰ pro μὰ cod. A. Vs ὅστις A et Grotius. Vulgo τις. Vs. 3 τοσοῦτον A. Vs. 4 pos οὐδ' ἀνδριάντες γὰρ καλῶς πεπλασμένοι. Sed nec hoc su ficit. Excidisse versum, cuius haec fere fuerit sententia: οὐ ὄφελος οὐδὲν εὖ γεγραμμένης γραφῆς, coniicit Porsonus.

ΣΑΡΔΙΟΣ

69 I (4, 23)

Εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῶν κακῶν ἦν φάρμακον,
ἀεί θ' ὁ κλαύσας τοῦ πονεῖν ἐπαύετο,
ἠλλαττόμεσθ' ἂν δάκρυα δόντες χρυσίον·
νῦν δ' οὐ προσέχει τὰ πράγματ' οὐδ' ἀποβλέπει

5 εἰς ταῦτα, δέσποτ', ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὁδόν,
ἐάν τε κλάῃς ἄν τε μή, πορεύεται.
τί οὖν ποιεῖς πλέον; οὐδέν· ἡ λύπη δ' ἔχει
ὥσπερ τὸ δένδρον τοῦτο καρπὸν τὸ δάκρυον.

Stobaeus Floril. CVIII 1 omisso fabulae titulo, quem addit XIV 18, ubi tres priores loci versus apponit. Tacito poetae mine legitur apud Plutarch. Cons. Apoll. p. 105 f. Vs. 1 Stoeus ἡμῶν, Plut. cod. Stobaei apud Brunck. P. E. p. 271 et e Stob. Serm. CXXIV ἡμῖν. Vs. 3 Stobaeus primo loco vulgo λαττόμεσθ', ubi A et B et altero loco ipse Stobaeus ἠλλατμεσθ'. Ibid. B χρυσίω. Vs. 4 A νυνί. Vs. 5 omittit Stobaeus. . 6 libri κλαίῃς. Tum Plutarchus πορεύσεται. Vs. 7 et 8 rum habet Stobaeus CXXII 12. Vs. 7 τί δὴ Stobaeus utroque o, τί οὖν Plutarchus, qui praeterea habet τί οὖν πλέον ποιμεν; οὐδέν· etc. Cfr. Valcken. Diatr. p. 150. Vs. 8 Plutarchus περ τὰ δένδρα τοῦτο καρπὸν τὰ δάκρυα, ubi omittunt τοῦτο dd. Wyttenbachii.

II (4, 24) 70

Χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι. μέμνησ'; Β. ἐγώ
σοὶ πέντε χαλκοῦς, σὺ δέ γ' ἐμοὶ τριτήμορον.
τοὺς ἓξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε.

Pollux IX 65: ὅτι δὲ τοὺς ἓξ χαλκοῦς τριτημόριον ὠνόον, ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ Φιλήμονος Σαρδίῳ Χαλκοῦς ὀφεί· κτλ. Vs. 2 libri σὺ δέ μοι τριτημόριον. Correxit Salma- Fortasse tamen praestat σὺ δὲ τριτημόριον ἐμοί. Certe ημόριον h. l. legisse videtur non modo Pollux, sed etiam ocratio p. 178 11: ὅτι τριτημόριόν ἐστιν ἓξ χαλκοῖ Φιλή- ἐν ἀρχῇ τοῦ Σαρδίου διδάσκει, et Photius p. 602: τοὺς λκοῦς εἴρηκεν Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον. Eadem et Zonaras. Hinc corrige Etym. M. p. 753 50: τριτημόοὺς ἓξ χαλκοῦς εἴρηκε Φιλόξενος, lege Φιλήμων.

ΣΙΚΕΛΙΚΟΣ

I (4, 24) 71

Ἄλλῳ πονοῦντι ῥᾴδιον παραινέσαι
ἔστιν, ποιῆσαι δ' αὐτὸν οὐχὶ ῥᾴδιον.
τεκμήριον δὲ τοὺς ἰατροὺς οἶδ' ἐγώ
ὑπὲρ ἐγκρατείας τοῖς νοσοῦσιν εὖ σφόδρα
πάντας λαλοῦντας, εἶτ' ἐὰν πταίσωσί τι,
αὐτοὺς ποιοῦντας πάνθ' ὅσ' οὐκ εἴων τότε.
ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως.

Stobaeus Floril. CII 4 et addito fabulae titulo inde a verbis *τοὺς ἰατροὺς οἶδ' ἐγώ* CXIV 1. Vs. 1 *ἄνθρωπον ὄντα* ante Bentleium. Vs. 5 codd. *ἐάν*, vulgo *ἐπάν*. Vs. 7 Brunckius *καὶ τὸ θεωρεῖν*.

72 II (4, 25)

Ἐγὼ πρότερον μὲν ᾠόμην τῇ Σικελίᾳ
ἐν τοῦτ' ἀπότακτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν
καλούς· ἔτι ταῦτα προσετίθην ἀκηκοώς,
ἱμάτια ποικίλ' εἰ λέγοι τις Σικελικά.
σκεύη μὲν οὖν καὶ κτήματ' ᾠόμην φέρειν.

Athenaeus XIV p. 658 b: *Φιλήμων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Σικελικῷ Ἐγὼ πρότερον μὲν κτλ.* Vs. 1 libri *ᾤμην*. Correxit Bentleius. *τῇ Σικελίᾳ* pro *τὴν Σικελίαν* Dobraeus. Vs. 3 *τε* post *ἔτι* delevit Bentleius. Post *ἀκηκοὼς* quae in libris adduntur verba: *τυρὸς Σικελικὸς ὅτι κράτιστος ἦν αἵ τε περιστεραὶ Σικελικαί*, delevit Bentleius.

73 III (4, 25)

Τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο Μυσῶν ἔσχατον
νόμιζ' ὁρᾶν τὸν υἱὸν ἐκπλέονθ' ὁρῶν.

Schol. Eurip. Rhes. 248: *τῆς "ἔσχατος Μυσῶν" παροιμίας μέμνηται Φιλήμων ἐν σκελετῷ Τὸ δὴ λεγόμενον κτλ.* L. Dindorfius *Σικελῷ* vel *Σικελικῷ*. Vs. 2 codex *ἐνόμιζεν ὁρᾶν*, quod correxi.

74 IV (4, 25. 26)

[redacted]

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

(4, 26. 27) 75

Ὡς ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ
λέξαι μολόντι τοὔψον ὡς ἐσκεύασα.
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν ἡδύ γ' ἔστ' εὐημερεῖν
ἐν ἅπασιν· ἰχθὺς ἁπαλὸς οἷος γέγονέ μοι
5 οἷον παρατέθεικ', οὐ πεφαρμακευμένον
τυροῖσιν, οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον,
ἀλλ' οἷος ἦν ζῶν, κὠπτὸς ὢν τοιοῦτος ἦν·
οὕτως ἁπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾷον τὸ πῦρ
ὀπτῶν τὸν ἰχθύν, οὐδὲ πιστευθήσομαι.
10 ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὁπόταν ἁρπάσῃ
τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι· περιτρέχει κύκλῳ
τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν δ' ἐσπούδακεν,
ἕτεραι διώκουσιν δὲ ταύτην. ταὐτὸν ἦν.
τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθών
15 τῆς λοπάδος, ἀνεπήδησε κἄφευγεν κύκλῳ
τὴν λοπάδ' ἔχων, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας.
ἐξῆν ὀλολύζειν· οἱ μὲν ἥρπασάν τι γάρ,
οἱ δ' οὐδέν, οἱ δὲ πάντα. καί τοι παρέλαβον
ἰχθῦς ποταμίους ἐσθίοντας βόρβορον·
20 εἰ δ' ἔλαβον ἀρτίως σκάρον, ἢ 'κ τῆς Ἀττικῆς
γλαυκίσκον, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ἢ 'ξ Ἄργους κάπρον,
ἢ 'κ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς
φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν,
ἅπαντες οἱ φαγόντες ἐγένοντ' ἂν θεοί.
25 ἀθανασίαν εὕρηκα· τοὺς ἤδη νεκρούς,
ὅταν ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν.

Athenaeus VII p. 288 d: Φιλήμων δέ, τῆς κωμῳδίας ὁ ...τής, καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν Σικυῶνι διαφόρων ...ων, ποιεῖ τινα μάγειρον ἐπὶ τέχνῃ τῇ ἑαυτοῦ σεμνυνό-... καὶ λέγοντα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Στρατιώτῃ τάδε Ὡς ...ς κτλ. Philemoni iuniori hanc fabulam vindicare studuit ...eighaeuserus. Vs. 1 cfr. Eurip. Med. 57, ex quo Koenius ... Pro μ' ὑπῆλθε forsan praestat μοὐπῆλθε i. e. μοι ...θε. Vs. 5 pro οἷον C habet τοῦτον. Bentleius τοῖον. Tum ...τέθεικ' οὐ ABC παρατέθει κοὐ PVL. Vs. 7 κὠπτὸς ...ὶ pro καὶ ὀπτός. Vs. 12 καταπιεῖν δ' ἐσπούδακεν edidit ...n emendatione Dindorfius. ABP καταπιεῖν μεῖζόν τι περὶ ... BP) δ' ἐσπούδακεν. CVL καταπιεῖν περὶ δ' ἐσπούδα-... Vs. 13 ἕτεραι AC ἕτερα B ἑτέρα PVL. Ibid. διώκουσι

δὲ ABP διώκουσα CVL. Vs. 17 Dobraeus ἐξῆλθ' ὀλολύζων. Vs. 20 δ' ἔλαβον L δὲ λαβὼν PV ἀρτίως Bentleius scripsit pro ἄρτι. Sed fortasse scribendum ἄρτι σάργον. Vs. 25 et 26 iterum habet Athen. p. 290 a, ubi pro εὕρηκα scribitur ηὕρηκα. Ibid. fortasse τοὺς ἤδη νεκροὺς ὄντας, ὅταν etc. Bentleius ὅταν μόνον, Porsonus ὅτανπερ.

ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ

76 (4, 28)

Ἠγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὀπτὸν οὐ μέγαν.

Athenaeus VII p. 307 d: ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις, — φησὶ — Φιλήμων Συναποθνήσκουσιν Ἠγόρασα κτλ.

ΣΥΝΕΦΗΒΟΣ

77 (4, 29)

Ἱμάτια διαφαίνοντα καὶ πέδην τινὰ
χρυσῆν.

Clemens Alex. Paed. II p. 244: πέδας δὲ περισφυρίους τὴν περὶ τοὺς πόδας ἀκοσμίαν τῶν γυναικῶν Φιλήμων ἐν Συνεφήβῳ προσεῖπεν Ἱμάτια κτλ.

ΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ

78. 79 I II (4, 29)

Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.

Stobaeus Floril. LVII 8. Cfr. Zonaras p. 1395 et Etym. M. p. 600 56. Photius Στοιχεῖον: ἡ σκιά. Φιλήμων Ὑποβολιμαίῳ. De loco Clem. Alex. Strom. VI p. 752 Pott. qui item

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ

(4, 29) 81

Φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ οὗτος φιλοσοφεῖ·
πεινῆν διδάσκει καὶ μαθητὰς λαμβάνει.
εἷς ἄρτος, ὄψον ἰσχάς, ἐπιπιεῖν ὕδωρ.

emens Alex. Strom. II p.493 Pott.: *Ζήνωνι δὲ τῷ στωικῷ δασκαλίαν μαρτυροῦσι καί τοι διασύροντες οἱ κωμικοὶ ως Φιλοσοφίαν κτλ.* Fabulae et poetae nomen addit .aert. VII 24, ubi versus tertius primum locum occupavit. das v. *Ζήνων*. Aliud huius fabulae fragmentum habemus ı in Incertis LIII.

ΧΗΡΑ

(4, 30) 82

henaeus XI p. 497 f: *Σαννάκρα. Κράτης — ἔκπωμά εἶναι οὕτω καλούμενον. ἔστι δὲ περσικόν. Φιλήμων ζήρᾳ βατιακῶν μνησθεὶς καὶ τῇ γελοιότητι τοῦ ὀνόμα- οσπαίξας φησί Σαννάκρα ἱπποτραγέλαφοι βα- ι σαννάκια.* Cod. B *βατιάκιν*.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

I (4, 30. 31) 83

Κλέων, παῦσαι φλυαρῶν· ἂν ὀκνῇς τὸ μανθάνειν,
τικούρητον σεαυτοῦ τὸν βίον λήσει ποιῶν.
ι γὰρ ναυαγός, ἂν μὴ γῆς λάβηται φερόμενος,
οτ' ἂν σώσειεν αὑτόν, οὔτ' ἀνὴρ πένης γεγώς
οὐ τέχνην μαθὼν δύναιτ' ἂν ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον.
λὰ χρήματ' ἐστὶν ἡμῖν." ἅ γε τάχιστ' ἀπόλλυται.
ήματ', οἰκίαι." τύχης δὲ μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς,
τὸν εὔπορον τίθησι πτωχὸν εἰς τὴν αὔριον.
μὲν ὁρμισθῇ τις ἡμῶν εἰς λιμένα τὸν τῆς τέχνης,
λετ' ἄγκυραν καθάψας ἀσφαλείας εἵνεκα·
δ' ἀπαίδευτος μετάσχῃ πνεύματος φορούμενος,
ἀπορίας εἰς τὸ γῆρας οὐκ ἔχει σωτηρίαν.
' ἑταῖροι καὶ φίλοι σοι καὶ συνήθεις, νὴ Δία,
ον εἰσοίσουσιν. εὔχου μὴ λαβεῖν πεῖραν φίλων,
ἐ μή, γνώσει σεαυτὸν ἄλλο μηδὲν πλὴν σκιάν.

baeus Floril. XXX 4. Vs. 2 libri *λήσῃ* et vs. 15 *γνώσῃ*. *νῶν* B m p *ποῶν* Trinc. Vs. 9 *τέχνης* Bentleius. Libri Vs. 10 *εἵνεκα* pro edito *εἵνεκεν* A. Praestat fortasse Vs. 11 ante Bentleium *ἀπαιδεύτου*. Vs. 13 *καὶ* om. A.

Ceterum recte, ut videtur, Kiddius versus 6. 7 et 8 post 12 collocavit.

84 II (4, 31)

Ὃν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἓν ποιῶν,
οὐδ' αὖ ποιήσων, οὐδὲ πεποιηκὼς πάλαι,
οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος, οὗτός εἰμ' ἐγώ,
Ἀήρ, ὃν ἄν τις ὀνομάσειε καὶ Δία.
ἐγὼ δ', ὃ θεοῦ 'στιν ἔργον, εἰμὶ πανταχοῦ,
ἐνταῦθ' ἐν Ἀθήναις, ἐν Πάτραις, ἐν Σικελίᾳ,
ἐν ταῖς πόλεσι πάσαισιν, ἐν ταῖς οἰκίαις
πάσαις, ἐν ὑμῖν πᾶσιν· οὐκ ἔστιν τόπος,
οὗ μή 'στιν Ἀήρ· ὁ δὲ παρὼν ἁπανταχοῦ
πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε πανταχοῦ παρών.

Stobaeus Eclog. phys. I p. 70 et 284 ed. Heer. Partem loci servavit Vita Arati vol. II p. 438: *οἱ δὲ Δία τὸν ἀέρα ἀκούσαντες φέρουσι μάρτυν Φιλήμονα τὸν κωμικόν· φησὶ γάρ Ὃν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὔτε κακὸν οὔτε ἐσθλόν, οὗτός εἰμ' ἐγὼ ἀήρ, ὃν ἄν τις ὀνομάσειε καὶ Δία.* Schol. lat. Arati II p. 37 ed. Buhle: *Iovem dictum aera: et Crates quidem eiusdem est opinionis, testemque esse Philonem* (leg. *Philemonem*) *comicum Ὃν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἓν ποιῶν, ΟΥΤσ κακῡ ΟΥΤε rρec ΘΑΝΟΙceΥΜειειω.* Ita enim haec leguntur in MS Dietziano. Editiones graecos versus omittunt, quorum secundus ita scribendus videtur: *οὔτε κακὸν οὔτ' ἄρ' ἐσθλόν, οὗτός εἰμ' ἐγώ*, ut legitur fere in vita Arati. Vs. 2 *αὖ* Wakefieldi emendatio est; libri *ἄν*. Versum quartum servavit etiam sed male Platoni comico tribuit Etymol. M. p. 389 38. Cobeti Observ. in Plat. p. 181 sententiam quam ob causam probare non possim alio loco exposui.

85 III (4, 32)

Τί ποτε Προμηθεύς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι
καὶ τἄλλα πάντα ζῷα, τοῖς μὲν θηρίοις
ἔδωχ' ἑκάστῳ κατὰ γένος μίαν φύσιν;
ἅπαντες οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι,
δειλοὶ πάλιν ἑξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λαγοί.
οὐκ ἔστ' ἀλώπηξ ἡ μὲν εἴρων τῇ φύσει
ἡ δ' αὐθέκαστος, ἀλλ' ἐὰν τρισμυρίας
ἀλώπεκάς τις συναγάγῃ, μίαν φύσιν
ἁπαξαπασῶν ὄψεται τρόπον θ' ἕνα.
ἡμῶν δ' ὅσα καὶ τὰ σώματ' ἐστὶ τὸν ἀριθμόν
καθ' ἑνός, τοσούτους ἔστι καὶ τρόπους ἰδεῖν.

Stobaeus Floril. II 27. Vs. 1 *ποτε* A. *ποθ' ὁ* vulgo. Vs. 5 A *λαγωοί*. Itaque malim *λαγῷ*. Vs. 8 erat *συναγάγοι*.) vulgo *ἁπαξάπασιν*. Correxi e cod. Marciano.

IV (4, 33) 86

Πολύ γ' ἐστὶ πάντων ζῷον ἀθλιώτατον
ἄνθρωπος, εἴ τις ἐξετάζοι κατὰ τρόπον·
τὸν γὰρ βίον περίεργον εἰς τὰ πάντ' ἔχων
ἀπορεῖ τὰ πλεῖστα διὰ τέλους πονεῖ τ' ἀεί.
5 *καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις πᾶσιν ἡ γῆ θηρίοις*
ἐκοῦσα παρέχει τὴν καθ' ἡμέραν τροφήν,
αὐτὴ πορίζουσ', οὐ λαβοῦσα . . .
. . . . . πάνυ μόλις
ὥσπερ τὸ κατὰ χρέος κεφάλαιον ἐκτίνει
10 *τὸ σπέρμα, τοὺς τόκους δ' ἀνευρίσκουσ' ἀεί*
πρόφασίν τιν' αὐχμὸν ἢ πάχνην ἀποστερεῖ.
καὶ δὴ τυχὸν μὲν διὰ τὸ παρέχειν πράγματα
μόνους ἑαυτῇ καὶ ποιεῖν τἄνω κάτω
ταύτην παρ' ἡμῶν λαμβάνει τιμωρίαν.

Stobaeus Floril. XCVIII 17. Vs. 7 indicavi lacunam. Vs. 9 *νει* pro vulgato *ἐκτίει* codd. Gaisfordi, qui *ἐκτίει* reliquit. Ibid. n *ὥσπερ τι κατάχρεων*. Vs. 10 *ἀνευρίσκουσ'* Gesnerus. Libri *σκουσ'*. Vs. 13 *ἑαυτῇ* Grotius. Vulgo *ἐν αὐτῇ*. AB *ταύτῃ*.

V (4, 34) 87

Μείζω τὰ κακὰ ποιοῦσι πολλοί, δέσποτα,
αὐτοὶ δι' αὑτοὺς ἢ πέφυκε τῇ φύσει.
οἷον τέθνηκεν υἱὸς ἢ μήτηρ τινί,
ἢ νὴ Δί' ἄλλων τῶν ἀναγκαίων γέ τις·
5 *ἂν μὲν λάβῃ τοῦτ' "ἀπέθαν', ἄνθρωπος γὰρ ἦν,"*
τοσοῦτο γέγονε τὸ κακὸν ἡλίκον περ ἦν.
ἐὰν δ' "ἀβίωτος ὁ βίος, οὐκ ἔτ' ὄψομαι,
ἀπόλωλ'," ἐν ἑαυτῷ τοῦτ' ἐὰν σκοπῇ, κακά
πρὸς τοῖς κακοῖσιν οὗτος ἕτερα συλλέγει.
10 *ὁ δὲ τῷ λογισμῷ πάντα παρ' ἑαυτῷ σκοπῶν*
τὸ κακὸν ἀφαιρεῖ τἀγαθὸν δὲ λαμβάνει.

Stobaeus Floril. CVIII 33. Vs. 5 *ἂν* scripsi pro *εἰ*. cod. . Tum pro *λάβῃ* Bentleius *λαλῇ*. Vs. 6 ante Bentleium *ῦτον*. Vs. 8 libri *ἀπόλωλεν*. Ibid. *κακὰ* ex fine sequentis ns, ubi vulgo legitur, huc retraxit Iacobsius et Tyrwhittus Gaisfordum. Vs. 9 libri *κακοῖς*. Correxit Iacobsius.

88 VI (4, 34. 35)

Ἤκουσα τούτων αὐτός, οὐδὲ φύεται
αὐτόματον ἀνθρώποισιν, ὦ βέλτιστε, νοῦς
ὥσπερ ἐν ἀγρῷ θύμος· ἐκ δὲ τοῦ λέγειν τε καί
ἑτέρων ἀκούειν καὶ θεωρῆσαί [τί που]
κατὰ μικρὸν ἀεί, φασί, φύονται φρένες.

Appendix Flor. Stobaei Gaisf. IV p. 402 Lips. Vs. 2 mali αὐτόματος et vs. 3 θύμ'. Vs. 4 addidi τί που.

89 VII (4, 35)

Ἀεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει,
φθόνον τ' ἐπήρειάν τε καὶ μῖσος πολύ,
πράγματά τε πολλὰ κἀνοχλήσεις μυρίας,
πράξεις τε πολλὰς συλλογάς τε τοῦ βίου.
5 ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς εὑρέθη θανών,
ἄλλοις καταλείψας εἰς τρυφὴν τὴν οὐσίαν.
ὅθεν πένεσθαι μᾶλλον ἡδέως ἔχω,
ἔχειν τε μέτρια κἀμέριμνον ζῆν βίον,
καὶ μήτ' ἔχειν πλοῦτόν με μήτε πράγματα·
10 πᾶς γὰρ πένης ὢν μεγάλα κερδαίνει κακά.

Stobaeus Floril. XCVII 19 cum lemmate Φιλήτου. Philemon tribuit Grotius. Idem locus in Comp. Men. et Phil. p. 358. Vs. 1 ante Salmasium φθόνον τε κἀπήρειαν καί. Propius vero Comparatio φθόνον τ' ἐπήριον καί. Vs. 3 καὶ ὀχλήσεις ante Bentleium. Vs. 4 nescio an delendus sit. Vs. 5 libri εἶτα. Correxi Bentleius. Vs. 9 ante Bentleium με πλοῦτον. Hunc quoque versum delendum suspicor.

90 VIII (4, 36)

Ὦ τρισμακάρια πάντα καὶ τρισόλβια
τὰ θηρί', οἷς οὐκ ἔστι περὶ τούτων λόγος·
οὔτ' εἰς ἔλεγχον οὐδὲν αὐτῶν ἔρχεται,
οὔτ' ἄλλο τοιοῦτ' οὐδέν ἐστ' αὐτοῖς κακόν
5 ἐπακτόν, ἣν δ' ἂν εἰσενέγκηται φύσιν
ἕκαστον, εὐθὺς καὶ νόμιον ταύτην ἔχει.
ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι βίον·
δουλεύομεν δόξαισιν, εὑρόντες νόμους,
προγόνοισιν, ἐγγόνοισιν. οὐκ ἔστ' ἀποτυχεῖν
10 κακοῦ, πρόφασιν δ' ἀεί τιν' ἐξευρίσκομεν.

Stobaeus Floril. XCVIII 14. Vs. 2 Trinc. θηρίοις οὐκ ἔνεστιν. Hoc ἔνεστιν etiam A. Vs. 3 libri αὐτῶν οὐδέν. Transposuit Grotius. Vs. 9 malim ἐκγόνοισιν.

IX (4, 36) 91

Νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον ὤμην, Σωσία,
ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς πένητας ζῆν μόνον
ὀδυνωμένους, τῶν πλουσίων δὲ τὸν βίον
ἱλαρόν τιν' εἶναι καὶ φέρειν εὐθυμίαν·
νυνὶ δὲ διαφέροντα τοῖς καθ' ἡμέραν
δαπανήμασιν δὴ τὸν βίον ὁρῶ μόνον,
λύπας δ' ἔχοντας μείζονας τοὺς μείζονας.

Stobaeus Floril. XCVII 18. Vs. 2 post *πρότερον* addendum *μέν*, monui in edit. pr. Confirmat nunc cod. A, nisi quod ut particulam post *τοὺς* habet; *μόχθους* B pro *μόνον*. Vs. 5 Bentleium *νῦν*. Vs. 6 cod. B *γ' ὁρῶ*. Bentleius *δαπανήμασιν νὴ τὸν Δία διορῶ μόνον*, quo adiutus scripserim *δαπανήμασιν νὴ τὸν Δί' εἰσορῶ μόνον*.

X (4, 37) 92

Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,
ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται·
οὐδ' ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο,
ἀλλ' ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων,
ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως·
οὐδ' ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ μόνον,
ἀλλ' ὅστις ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν
εἶναι δίκαιος κοὐ δοκεῖν εἶναι θέλει.

Stobaeus Floril. IX 22. Duo priores versus habet etiam n. Mel. XL p. 61 et Aldina sylloge gnom. monost. in. Philocum tribuebat Grotius, Christiano homini, quod mireris, ckius P. Eth. p. 194. Vs. 2 Antonius et Aldina sylloge *οὐ ɛται*. Atque ita etiam A et B m sec. Vs. 3 *ἀπέσχετο* A sec et margo Gesneri. Vulgo *ὑπέσχετο*. Vs. 6 *διατηρεῖ ν* Grotius. Et sic duo codd. Schowii. A *διατηρεῖ μόνως*. ıerus *διαθηρώμενος*. Idem in marg. *διατηρούμενος*.

XI (4, 37) 93

Τὸν μὴ λέγοντα τῶν δεόντων μηδὲ ἓν
μακρὸν νόμιζε, κἂν δύ' εἴπῃ συλλαβάς,
τὸν δ' εὖ λέγοντα μὴ νόμιζ' εἶναι μακρόν,
μηδ' ἂν σφόδρ' εἴπῃ πολλὰ καὶ πολὺν χρόνον.
τεκμήριον δὲ τοῦδε τὸν Ὅμηρον λαβέ·
οὗτος γὰρ ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει,
ἀλλ' οὐδὲ εἷς Ὅμηρον εἴρηκεν μακρόν.

Stobaeus Floril. XXXVI 18.

94 XII (4, 38)

Ἐγὼ τὸν ἀγρὸν ἰατρὸν ἐλεεῖν ἔχων·
τρέφει γὰρ οὗτος ὥσπερ ἀρρωστοῦντά με,
σιτάρια μικρὰ προσφέρων οἴνου θ' ὅσον
ὀσμήν, λαχάνων τ' ἀεί τι καὶ νὴ τὸν Δία
5 τὰ πετραῖα ταῦτ' ὀψάρια, κάππαριν, θύμον,
ἀσπάραγον, αὐτὰ ταῦτα· καὶ δέδοικα μή
λίαν ἀπισχναίνων με ποιήσῃ νεκρόν.

Stobaeus Floril. LVII 6. Vs. 4 libri λαχάνων ἄγει τι. Correxit Dobraeus Adv. II p. 289. Vs. 5 πετραῖα ante Salmasium πετραγεῖα. Arsen. πετράνη. B πετράγεια. Vs. 6 ἀσπάραττον A. Vs. 7 Trinc. ἐπισχναίνων.

95 XIII (4, 38)

Ὅταν δὲ παρατηροῦντ' ἴδω τίς ἔπταρεν
ἢ τίς ἐλάλησεν, ἢ τίς ἐστιν ὁ προϊών
σκοποῦντα, πωλῶ τοῦτον εὐθὺς ἐν ἀγορᾷ.
αὐτῷ βαδίζει καὶ λαλεῖ καὶ πτάρνυται
ἕκαστος ἡμῶν, οὐχὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει.
τὰ πράγμαθ' ὡς πέφυκεν οὕτως γίνεται.

Clemens Alex. Strom. VII p. 843 P.: ὁ κωμικὸς δὲ Φιλήμων καὶ τὰ τοιαῦτα κωμῳδεῖ Ὅταν κτλ. Idem locus apud Theodoretum vol. IV p. 163 c. Cfr. incertus Crameri Anecd. Ox. IV p. 250. Vs. 1 editur ὅταν ἴδω παρατηροῦντα, et vs. 4 ἑαυτῷ. Correxit Grotius.

96. 97 XIV a. b (4, 39)

Μή

λύπει σεαυτόν, τοῦτο γινώσκων ὅτι,
ὅταν πότ' ἀνθρώποισιν ἡ τύχη γελᾷ,
πάντων ἀφορμὴ τῶν καλῶν εὑρίσκεται·
ὅταν δὲ δυστυχῇ τις, οὐδ' εὐφραίνεται.
Ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη.

Compar. Men. et Phil. p. 357. Legebatur λυπῇς σαυτόν. Correxit etiam Dobraeus Adv. II p. 291. Vs. 5 cod. δυστυχεῖ. Vs. 6 Chaeremoni tribuitur apud Stobaeum Ecl. phys. I p. 200 ed. Heer. ubi alius item ei subiicitur versus: οὐδεὶς δὲ νικᾷ μὴ θελούσης τῆς τύχης.

98. 99 XV a. b (4, 39)

Πρόσεστι δὲ τῷ πένητι ἀπιστία,
κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ, κἂν λέγῃ τι συμφέρον·
|δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς.

τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος.]
ἀνὴρ δὲ πλουτῶν, κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ,
δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν ἀσφαλές.

Compar. Men. et Phil. p. 357. Vs. 1 fortasse *τῷ γὰρ πένητι ν πρόσεστ' ἀπιστία.* Vs. 2 malim *καὶ λέγῃ.* Vs. 3 delendus letur cum Dobraeo ad Plut. 689. A quarto versu novum gmentum inchoare statuit D. Heinsius. Mihi etiam hic versus liquis male interpositus videtur. Ceterum si tragici poetae lo- s est (cuiusmodi plura in illam comparationem illata sunt), non ile pro *ἀκούουσιν* versu ultimo legi possit *κλύουσιν.* Dobraeus o *ἀσφαλὲς* tentat *σαφές.*

XVI (4, 39. 40) 100

Ἐγὼ λίθον μὲν τὴν Νιόβην, μὰ τοὺς θεούς,
οὐδέποτ' ἐπείσθην, οὐδὲ νῦν πεισθήσομαι,
ὡς τοῦτ' ἐγένετ' ἄνθρωπος· ὑπὸ δὲ τῶν κακῶν
τῶν συμπεσόντων τοῦ τε συμβάντος πάθους
οὐδὲν λαλῆσαι δυναμένη πρὸς οὐδένα,
προσηγορεύθη διὰ τὸ μὴ φωνεῖν λίθος.

Schol. Ven. et Eustath. ad Hom. Iliad. *ω* 617: *Φιλήμων δὲ κωμικός φησιν Ἐγὼ λίθον μὲν κτλ.* Vs. 1 *ἐγὼ* Eust. omittit. ι. 2 *πεισθήσομαι* Eustathius. Schol. *πείθομαι.* Cfr. Porsonus Euripid. Med. 139 IX.

XVII (4, 40) 101

Ὅταν ξενισθῇς ἐν πόλει πρὸς τὸν φίλον,
ἐν ταῖς περισσαῖς καὶ πυκναῖς ὁμιλίαις,
ἐὰν μεγίστην ὁ φίλος λέγει πόλιν,
σὺ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μὴ συγκρίνῃς·
ἐχθροὺς ποιοῦσι τοὺς φίλους αἱ συγκρίσεις.

Compar. Men. et Phil. p. 363. Videntur versus esse politici. ι. 3 *ἣν* addebat Grotius. Vs. 4 Bentleius *μὴ σύγκριν', ἐπεί.* id. Grotius *σεαυτοῦ.*

XVIII a. b (4, 40) 102. 103

Καλῶς ποιήσας καλῶς ὠνείδισας,
ἔργον καθεῖλες πλουσίου πτωχὸς λόγῳ.
Καυχώμενος τὸ δῶρον ὃ δέδωκας φίλῳ
ἔργῳ στρατηγὸς γέγονας, ἐν λόγῳ φονεύς.

Compar. Men. et Phil. p. 360. Non videntur attici poetae se. Vs. 1 e MS addidit Grotius, qui post *ποιήσας* (codex *νήσας*) adiecit *οὐ.* Fortasse scribendum *καλῶς ποιήσας εἰ κῶς ὠνείδισας.* Dobraeus Adv. II p. 290: *οὐ καλῶς ὀνει-*

δίσας. Vs. 2 *πλουσίου πτωχὸς λόγῳ* D. Heinsius. Codex *πλούσιον πτωχῶν λόγῳ.* A tertio versu novum incipit fragmentum, quod vidit Dobraeus, qui vs. 4 ita refinxit *λόγῳ στρατηγὸς γέγονας, ὧν ἔργῳ φονεύς.*

104 XIX (4, 41)

Ὡς εὐφυὲς ζῷον κοχλίας νὴ τὸν θεόν.
ὅταν πονηρῷ περιπέσῃ τῷ γείτονι,
τὸν οἶκον ἄρας εἰς ἕτερον πορεύεται,
νέμεται δ' ἀμέριμνος τοὺς κακοὺς φεύγων ἀεί.

Compar. Men. et Phil. p. 361. Vs. 1 ante Bentleium *ὁ κοχλίας.*

105 XX (4, 41)

Ὃ δεῖ παθεῖν σε μηδαμοῦ σκέψῃ φυγεῖν·
οὐ γὰρ δυνήσῃ φεύγειν ὅ σε δεῖ παθεῖν·
τὸ πεπρωμένον γὰρ οὐ μόνον βροτοῖς
ἄφευκτόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

Compar. Men. et Phil. p. 361. Vs. 2 fortasse *οὐ γὰρ δύναι' ἂν ἐκφυγεῖν,* vel *οὐ γὰρ δυνήσει διαφυγεῖν.* Vs. 3 ante *βροτοῖς* fort. addendum *τοῖσιν.* Vs. 4 Grotius *καὶ κατ' οὐρανόν.* Fortasse *καὶ τοῖς οὐρανόν* | *ἔχουσι* vel *οἰκοῦσι.*

106 XXI (4, 41)

Εἴ ποτέ τις ἡμῶν εἰς τὸν ἀγρὸν ἐξιὼν
μνήματα παρελθὼν καὶ τάφους ἀνθρωπίνους,
τούτων ἕκαστος ἔλεγεν "εἰς ὥρας ἐγώ
πλεύσω, φυτεύσω, τοῖχον ἄρας κτήσομαι."

Compar. Men. et Phil. p. 362. Neque haec attici poetae sunt.

[redacted]

ωπος ἡδίων ἔσει. Vs. 3 post κεκύηκε libri repetunt μὴ ν. Delevit Grotius. Praeterea malim κεκύηκεν, οὐ κεκύη- utroque τις omisso. Vs. 4 δὲ post φέρει delevit Grotius. vs. 5 addidit μόνον.

XXIII (4, 42) 108

Ἄνθρωπος εἶ δήπουθεν, ὧν ἐστ' οὐδὲ εἷς
ᾧ μὴ κακόν τι γέγονεν ἢ γενήσεται,
ὁ ποιῶν δ' ἐλάχιστον τὸ γεγενημένον κακόν,
ἀμφότερον οὗτος εὐτυχεῖ τε καὶ φρονεῖ.

Stobaeus Floril. CVIII 50. Vs. 1 ὧν Bentleius: libri οὐκ. Bentleius ἐλαχίστου. Ibid. κακὸν addidit Bentleius.

XXIV (4, 42) 109

Τί ποτ' ἐστὶν ἄρα διότι βούλεταί μ' ἰδεῖν;
ἢ καθάπερ οἱ νοσοῦντες ἀλγοῦντες σφόδρα,
τὸν ἰατρὸν ἂν ἴδωσιν, οὐκ ἀλγοῦσ' ἔτι,
οὕτως, ἐπάν τις τυγχάνῃ λυπούμενος,
ἧττον ὀδυνᾶται, φίλον ἐὰν παρόντ' ἴδῃ;

Stobaeus Floril. CXIII 10. Vs. 3 οὐκ om. Trinc. Vs. 5 A ίντα δεῖ.

XXV a. b (4, 42) 110. 111

Ἄρ' ἐστὶ τοῖς νοσοῦσι χρήσιμος λόγος.
Ὡς σπληνίον πρὸς ἕλκος οἰκείως τεθέν
τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν, οὕτω καὶ λόγος
εὔκαιρος εἰς τὰ σπλάγχνα κολληθεὶς φίλων
εὐψυχίαν παρέσχε τῷ λυπουμένῳ.

Compar. Men. et Phil. p. 362. Tres priores versus sunt ι apud Stobaeum Floril. LXXXI 2, ubi Trinc. Φιλήμονος. ιλήτα. Gesn. *Philemonis in Phileta.* Vs. 1 vulgo ita legi- ίρ' ἐστὶ λόγος τοῖς νοσοῦσι χρήσιμος. Correxit Gaisfordus B, nisi quod reliquit ἄρ' pro ἄρ'. Comparatio habet πάν ὁ λόγος. Vnde Grotius ἄρ' ἐστὶν ὁ λόγος. Idem pri- versum a reliquis separavit. Vs. 4 Dobraeus Adv. II 37 φίλου.

XXVI (4, 43) 112

Θεὸν νόμιζε καὶ σέβου, ζήτει δὲ μή·
πλεῖον γὰρ οὐδὲν ἄλλο τοῦ ζητεῖν ἔχεις.
εἴτ' ἔστιν εἴτ' οὐκ ἔστι μὴ βούλου μαθεῖν,
ὡς ὄντα τοῦτον καὶ παρόντ' ἀεὶ σέβου.

Stobaeus Ecl. phys. II p. 6 ed. Heer. et Compar. Men. et p. 359. Versum primum tertium et quartum omisso auctoris

nomine ex cod. Paris. edidit Boissonadius Anecd. I p. 120, ubi vs. 3 pro *βούλου* est *πειρῶ*. Vs. 4 malim *ὡς ὄντα δ' αὐτόν*. Stobaei codices Philetae tribuunt.

113 XXVII a (4, 43)

Σοὶ γάρ τίς ἐστιν, εἰπέ μοι, παρρησία;
σὺ λαλεῖς ἐν ἀνθρώποισιν ὡς ἄνθρωπος ὤν,
τὸ δ' ὅλον περιπατεῖς, ἢ τὸν αὐτὸν ἀέρα
ἑτέροισιν ἕλκεις, εἰπέ μοι, τοιοῦτος ὤν;

Stobaeus Floril. VI 18. Vs. 1 correxit Gaisfordus ex Damasc. Vulgo *σὺ γάρ τί ἐστιν*. Vs. 4 libri *ἑτέροις συνέλκεις*. Correxi in editione prima. Actum egit Dobraeus Adv. II p. 289.

114 XXVII b (4, 43. 44)

Πολλῶν φύσει τοῖς πᾶσιν αἰτία κακῶν
λύπη· διὰ λύπην καὶ μανία γὰρ γίνεται
πολλοῖσι καὶ νοσήματ' οὐκ ἰάσιμα·
αὐτούς τ' ἀνῃρήκασι διὰ λύπην τινές,
ἐπὰν τὸ λυποῦν πλεῖον ἢ τὸ σῶζον ᾖ.

Stobaeus Floril. XCIX 1. Tacito auctoris nomine et ultimo versu omisso habet Plutarchus Cons. Apoll. p. 102 B. Cfr. Menandr. inc. CXXIII. Menandro tribuit Trinc. Vs. 2 *λύπης* vulgo. *λύπην* A B margo Gesn.

115 XXVIII (4, 44)

Δικαιότατον κτῆμ' ἐστὶν ἀνθρώποις ἀγρός·
ὃν ἡ φύσις δεῖται γὰρ ἐπιμελῶς φέρει,
πυρούς, ἔλαιον, οἶνον, ἰσχάδας, μέλι·
τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἥ τε πορφύρα
εἰς τοὺς τραγῳδοὺς εὔθετ', οὐκ εἰς τὸν βίον.

Stobaeus Floril. LVI 15. Postremos versus Socratem frequenti commemoratione usurpasse hallucinatur Diogenes Laert. II 25. Vs. 4 *τὰ δ' ἀργυρώματ'* Diogenes. *τἀργυρώματ'* libri Stobaei. Vs. 5 pro *τραγῳδοὺς* B *στρατηγούς*. Ibid. *εὔθετ'* Stobaeus. *χρήσιμ'* Diogenes et Clemens Alex. Paed. II p. 235: *πρὸς δὲ καὶ ἡ πορφύρα καὶ τὰ ἀργυρώματα, ὡς φησὶν ὁ κωμικός, εἰς τοὺς τραγῳδοὺς χρήσιμα, καὶ οὐκ εἰς τὸν βίον.*

116. 117 XXIX a. b (4, 44)

Πολλάκις ἔχων τις οὐδὲ τἀναγκαῖα νῦν
αὔριον ἐπλούτησ', ὥστε χἀτέρους τρέφειν.
Θησαυρὸν εὑρὼν σήμερόν τις αὔριον
ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας ἀπώλεσεν.

tobaeus Floril. CV 50. Distinxi haec in duo fragmenta. τις pro τῆς Porsonus.

XXX (4, 44) 118

Σύρα, Σύρα. Β. τί ἐστι; Α. πῶς ἡμῖν ἔχεις;
Β. μηδέποτ' ἐρώτα τοῦτ', ἐπὰν γέροντ' ἴδῃς
ἢ γραῦν τιν'· ἴσθι δ' εὐθὺς ὅτι κακῶς ἔχει.

tobaeus Floril. CXVI 17 et Antonius Mel. p. 240 48.

XXXI (4, 45) 119

Ἐξιών

γυναικὸς ἐξόπισθ' ἐλευθέρας βλέπω
μόνην θεράπαιναν κατόπιν ἀκολουθεῖν καλήν
ἐκ τοῦ Πλαταϊκοῦ, παρακολουθοῦντά τε
ταύτῃ κατιλλώπτειν τινά

lemens Alex. Paed. III p. 296 Potter.: *ἐγὼ μὲν οὐδὲ τὰς ταίνας ἀξιῶ ταῖς ἀρίσταις γυναιξὶ τὰς ἑπομένας αἰσχρο- ν ἢ αἰσχροεργεῖν, σωφρονίζεσθαι δὲ αὐτὰς πρὸς τῶν δε- ῶν· σφόδρα γοῦν ἐπιτιμητικώτατα ὁ κωμικὸς Φιλήμων Ἐξιὼν γυναικός κτλ.* Vs. 1 *ἐξόν* ante Marklandum. Idem et 3 *βλέπω μόνην* pro *βλεπομένην*. Vs. 4 et 5 legebatur *ῦ Πλαταιικοῦ τε παρακολουθοῦντά τινα ταύτῃ κατιλ- ειν*. Correxit Bentleius. Vs. 5 Dobraeus *μέγ' ἐγκατιλ- ειν*. Lenius esset *ταύτῃ 'γκατιλλώπτειν*.

XXXII (4, 45) 120

Μῦς λευκός, ὅταν αὐτήν τις (ἀλλ' αἰσχύνομαι
λέγειν), κέκραγε τηλικοῦτον εὐθὺς ἡ
κατάρατος, ὥστ' οὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν.

lelianus Nat. An. XII 10: *ἔτι μᾶλλον τὸν θῆλυν (μῦν) ν εἰς τὰ ἀφροδίσια εἶναι λυττητικόν. — Φιλήμων Μῦς ς κτλ.* Respicit Photius p. 282 3. Vs. 3 *μαστροπός*, quod ost *κατάρατος* habent, delevit Bentleius.

XXXIII (4, 46) 121

Τὸν βολβόν, εἰ βούλει, σκόπει
ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ, τυρόν, μέλι,
σήσαμον, ἔλαιον, κρόμμυον, ὄξος, σίλφιον·
αὐτὸς δ' ἐφ' αὑτοῦ 'στιν πονηρὸς καὶ πικρός.

lthenaeus II p. 64 e: *περὶ δὲ τῆς τῶν βολβῶν σκευασίας ιων φησί Τὸν βολβόν κτλ.* Vs. 3 praeeunte Schweighaeusero i *κρόμμυον*. Libri *κρόμυον*. Vs. 4 libri *ἐπ' αὐτοῦ ἐστι*.

122 XXXIV a (4, 46)

Βουνὸν ἐπὶ ταύτῃ καταλαβὼν ἄνω τινά.
Β. τίς ἔσθ' ὁ βουνός; ἵνα σαφῶς σου μανθάνω.

Phrynichus Epit. p. 355. *Βουνός: ὀθνεία ἡ φωνὴ τῆς Ἀττικῆς· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ χρησάμενος τῷ ὀνόματι, συνεὶς ξένως (ξένῳ?) κεχρημένος, σημαίνεται ὡς ἀσαφῶς διαλεγόμενος· εἰπόντος γάρ τινος Βουνὸν — τινά, ὁ προσδιαλεγόμενος, οὐ συνεὶς τὸ ξένον τοῦ ὀνόματός φησι Τίς ἔσθ' ὁ βουνός κτλ.*

123 XXXIV b (4, 46)

Χαλεπόν γ' ἀκροατὴς ἀσύνετος καθήμενος·
ὑπὸ γὰρ ἀνοίας οὐχ ἑαυτὸν μέμφεται.

Theophil. ad Autol. III p. 385 d: *καθάπερ καὶ ὁ Φιλήμων Χαλεπόν γ' ἀκροατὴς κτλ.* Versu primo addidit *γ'* Dobraeus.

124 XXXV (4, 46)

Ἀλλ' ἐν Σάμῳ μὲν τοῦ λιθίνου ζῴου ποτέ
ἄνθρωπος ἠράσθη τις, εἶτ' εἰς τὸν νεὼν
κατέκλεισεν αὐτόν.

Athenaeus XIII p. 605 f: *Κλείσοφος — τοῦ ἐν Σάμῳ Περσέως ἀγάλματος ἐρασθεὶς κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ, ὡς πλησιάσαι δυνησόμενος· — καὶ Φιλήμων τοῦ αὐτοῦ μνημονεύων φησίν Ἀλλ' ἐν Σάμῳ κτλ.*

125 XXXVI (4, 47)

Ἐὰν γέρων γένηται πλούσιος γεγώς,
καλὸν τὸ γῆρᾶς ἐστιν ἐπὶ τούτῳ μόνον.
ἔχει γὰρ χειραγωγὸν τὸν πλοῦτον ὁ γέρων.

Compar. Men. et Phil. p. 358. Vs. 1 fort. *ἐὰν γένηται πλούσιος γεγὼς γέρων.* Praeterea primus et secundus versus transponendi videntur. Dobraeus Adv. II p. 291 primum versum delendum esse, reliqua autem ita scribenda coniecit, *ἐπὶ τούτῳ μόνον. | τὸν πλοῦτον ἤν τις χειραγωγήσοντ' ἔχῃ.* Tertius versus aut graviter corruptus est, aut non sunt poetae verba.

126 XXXVII (4, 47)

Ὦ γέρον, ἐπὰν ἴδῃς γέροντα καὶ μόνον,
μηδὲν ἐπερώτα· πάντα γὰρ κακῶς ἔχει.
καλὸν τὸ θνήσκειν ἐστὶν ἐπὶ τούτῳ λέγειν.

Compar. Men. et Phil. p. 358. Vs. 2 forsan praestat *μηδέποτ' ἐρώτα*, ut XXX 2. Dobraeus: *μηδὲν ἔτ' ἐρώτα.* Idem vs. 3 delet. Si suo loco positus est, verterim: *de hoc usurpare licet* (*ἔστιν* pro *ἐστὶν*) "*lucrum est mori.*"

XXXVIII (4, 47) 127

Ἐπὰν ἐγγὺς θάνατος ἔλθῃ,
οὐδεὶς ἑαυτῷ ὃ θέλει βουλεύεται·
θνήσκει δ' ὁ θνήσκων κατ' ἰδίαν εἱμαρμένην.

Compar. Men. et Phil. p. 365. Locus adhuc frustra tentatus.

XXXIX (4, 47) 128

Κἂν δοῦλος ᾖ τις, σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει·
φύσει γὰρ οὐδεὶς δοῦλος ἐγενήθη ποτέ,
ἡ δ' αὖ τύχη τὸ σῶμα κατεδουλώσατο.

Compar. Men. et Phil. p. 361. Vs. 1 pro ᾖ τις erat ἐστι. Correxi edit. pr. allato Eurip. Orest. 1537: κἂν δοῦλος ᾖ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν. Nunc idem Dobraeus Adv. II p. 291.

XL a (4, 48) 129

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
αἴσθησιν εἶχον, ἄνδρες, ὥς φασίν τινες,
ἀπηγξάμην ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

Compar. Men. et Phil. p. 316. Anthol. Palat. IX 450 et Thomas Mag. Vita Eurip. p. 140 ed. West. cf. p. 137 sq.

XL b (4, 48) 130

Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν
εἴληφ'· ἁπλῶς γὰρ οὐδὲ ἕν, μὰ τοὺς θεούς,
ὧνπερ λέγει συνίημι· καινὰ ῥήματα
πεπορισμένος γάρ ἐστι.

Athenaeus XIV p. 659 b: μάλιστα γὰρ εἰσάγονται οἱ μάγειροι σκωπτικοί τινες, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ἐπιτρέπουσι. καὶ Φιλήμων δέ ποί φησι Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ κτλ. Eosdem versus, sed pluribus auctos e Stratonis Phoenicide iterum apposuit Athen. IX p. 382 c. Vs. 3 altero loco Athen. ὅσ' ἂν λέγῃ et vs. 4 πάρεστι pro γάρ ἐστι.

XL c (4, 48) 131

Ἐκ τῶν λόγων μὴ κρῖνε, Κλειτοφῶν, σοφόν
ἢ χρηστὸν ἄνδρα· τὸν βίον ἐξέταζ' ἀεί·
πολλοὶ γὰρ εὖ λέγουσιν ἀδικίας χάριν,
τὰ δ' ἔργ' ἔχουσι φαῦλα κοὐ φρονοῦσιν εὖ.

Appendix Floril. Stobaei Gaisf. vol. IV p. 382 Lips. cum lemmate Τίωνος, i. e. Φιλιστίωνος (Φιλήμονος), ut recte monuit Gaisfordus.

132 XLI (4, 49)

Ἂν οἷς ἔχομεν τούτοισι μηδὲ χρώμεθα,
ἃ δ' οὐκ ἔχομεν ζητῶμεν, ὧν μὲν διὰ τύχην
ὧν δὲ δι' ἑαυτοὺς ἐσόμεθ' ἐστερημένοι·
εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος
μηδὲν δ' ὅμως τι τῶν καλῶν πειράσεται,
ἐγὼ μὲν αὐτὸν οὔποτ' ὄλβιον καλῶ,
φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα.

Floril. Vat. MS apud Maium Coll. Script. vett. II p. XXVII. Tres priores versus habet Stobaeus Flor. XVI 1 et Anton. Mel. XLII p. 64. Vs. 1 Stobaeus ἐὰν οἷς ἔχωμεν τοῖς γε. Trinc. γε omittit. Antonius ἐὰν οἷς ἔχωμεν τούτοις. Hinc conieci in prima edit. ἐὰν (ἂν) οἷς ἔχομεν τούτοισι. Confirmat nunc Flor. Vat. ubi legitur ἐὰν οἷς ἔχομεν τούτοις. Vs. 2 ζητῶμεν Flor. Vat. ut scripsi in edit. pr. ζητοῦμεν Stobaeus.

133 XLII (4, 49)

Τί ζῆν ὄφελος ᾧ μή 'στι τὸ ζῆν εἰδέναι;
Β. ἀλλ' οἶνος ἦν· οὐδεὶς δὲ μεθύων, ἂν σκοπῇς,
ὃς οὐχὶ δοῦλός ἐστι τοῦ πεπωκέναι·
ὅσα μ' οὗτος ἠνάγκαζεν, ἐποίουν ταῦτ' ἐγώ.
ὁ πονηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι, Νικοφῶν.

Stobaeus Floril. XVIII 6 7. Vs. 1 libri τί δὴ ζῆν. Correxit Grotius. Fortasse tamen praestat τί δή | ζῆν ὄφελος ᾧ μή 'στιν τί τὸ ζῆν εἰδέναι. Vs. 5 fortasse πονηρὸς οἶνος ὁ πολύς ἐστι. Versus hic fortasse alteri interlocutori tribuendus, nisi potius a

XLV (4, 50) 136

Οὐκ ἂν δύναιο μὴ γενέσθαι, δέσποτα,
ἄνθρωπος ὢν ἄνθρωπος· ἄλλως οὖν βοᾷς.
τὸν ζῶντ' ἀνάγκη πόλλ' ἔχειν ἐστὶν κακά.

Stobaeus Floril. XCVIII 5.

XLVI a (4, 50) 137

Οὔτε γὰρ ἰατρὸς οὐδὲ εἷς, ἂν εὖ σκοπῇς,
τοὺς αὐτὸς αὑτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους,
οὔτε στρατιώτης πόλιν ὁρᾶν ἄνευ κακοῦ.

Stobaeus Floril. CII 5. Vs. 1 *ἂν σκοπῇς* sine *εὖ* Voss. *ἄνευ που* B ex interpolatione. *ἂν κοπεῖς* A. Fort. igitur *ἐὰν σκοπῇς*. Vs. 2 *αὑτοῦ αὐτὸς* A et Voss.

XLVI b (4, 51) 138

Οὕτως ἄνανδρος γέγονας; οὐκ εὐψυχία
τοῦτ' ἐστὶν ὃ ποιεῖς νῦν γάρ, ἀλλ' ἀνανδρία
τὸ μὴ δύνασθαι καρτερεῖν λυπούμενον.

Stobaeus Floril. CVIII 34. Gesneri margo: ***Diphili alias Philemonis.*** Philemoni tribuit Grotius et Gaisfordus ex A.

XLVII (4, 51) 139

Ἐγὼ δὲ λυποῦμαι μὲν εἰς ὑπερβολήν
ἐπὶ τοῖς παροῦσιν, ἐν δὲ τῇ λύπῃ φρονῶ.
τοῦτο τό με τηροῦν ἐστι κἄνθρωπον ποιοῦν.

Stobaeus Floril. CVIII 2. Vs. 3 ita Grotius pro *τοῦτό με τηροῦν*. B *καὶ τοῦτό με τηροῦν*. Gaisfordus *τοῦτό με τὸ τηροῦν*.

XLVIII (4, 51) 140

Οὐκ ἔστιν ἡμῖν οὐδεμία τύχη θεός,
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταυτόματον, ὃ γίνεται
ὡς ἔτυχ' ἑκάστῳ, προσαγορεύεται τύχη.

Clemens Alex. Strom. V p. 276 Pott.: *καλῶς οὖν καὶ Φιλήμων ὁ κωμικὸς — Οὐκ ἔστιν ἡμῖν κτλ.* Eadem sunt apud Euseb. P. E. XIII p. 402 et Theodoret. Therap. T. IV p. 852.

XLIX (4, 51) 141

Ὁρῶσι πάντες πρῶτον, εἶτ' ἐθαύμασαν,
ἔπειτ' ἐπεθεώρησαν, εἶτ' εἰς ἐλπίδα
ἐνέπεσον· οὕτω γίνετ' ἐκ τούτων ἔρως.

Clemens Alex. Strom. VI p. 750 Pott.: *Φιλήμων ὁ κωμικὸς γράφει Ὁρῶσι πάντες κτλ.* Vs. 2 vulgatur *εἶτ' ἐπεθεώσαν*. Correxit Bentleius. Vs. 3 *ἐνέπεσον* Bentleius. Vulgo *ἔπεσαν*.

142 L (4, 51)

Παρὰ τοῖ βασιλέως γράμμαθ' ἥκει σοι Μάγα.
Β. Μάγας, κακόδαιμον, γράμματ' οὐκ ἐπίσταται.

Plutarchus de Ira cohib. p. 458 a: *δημοσίᾳ (Μάγας) ὑπ' αὐτοῦ (Φιλήμονος) κωμῳδηθεὶς ἐν θεάτρῳ Παρὰ τοῦ βασιλέως κτλ. λαβὼν ὑπὸ χειμῶνος εἰς Παραιτόνιον ἐξενεχθέντα στρατιώτῃ μὲν ἐκέλευσε γυμνῇ τῇ μαχαίρᾳ θιγεῖν τοῦ τραχήλου μόνον, εἶτα κοσμίως ἀπελθεῖν.* Eadem tradit de Virt. mor. p. 449 e sed omissis illis versibus, quorum alter ita vulgo editur: *Μάγα κακόδαιμον, γράμματ' οὐκ ἐπίστασαι.* Correxit Clericus.

143 LI a (4, 52)

Οὐ τοὺς ἀώρους εἶπά σοι, μαστιγία,
πόδας πρίασθαι; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους.

Grammat. Bekkeri p. 476 14: *Ἄωροι πόδες, οἱ ἐμπρόσθιοι. — καὶ Φιλήμων Οὐ τοὺς ἀώρους κτλ.* Habet etiam Eustath. p. 1715 23 et schol. Odyss. XII 89, ubi *κομίζειν* legitur pro *πρίασθαι.*

144 LI b (4, 52)

Ἐκ τοῦ παθεῖν γίνωσκε καὶ τὸ συμπαθεῖν·
καὶ σοὶ γὰρ ἄλλος συμπαθήσεται παθών.

Maximus Conf. LVIII p. 93 6 ubi Philistioni tribuitur. Post *γίνωσκε* addidi *καί*, ut legitur ib. CXXXIV p. 210 7.

145 LI c (4, 52)

Τῇ γῇ δανείζειν κρεῖττόν ἐστιν ἢ βροτοῖς,
ἥτις τόκους δίδωσιν οὐ λυπουμένη.

[redacted]

Maximus Conf. CXXXIV p. 210 4. Versu primo editur *μᾶλ-ιν ἢ χρημάτων*. Correxit Buttmannus.

LII b (4, 53) 148

Ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ φάνῃς φίλου·
ἔλπιζε δ' αὐτὸν πάλιν ἂν εἶναί σου φίλον.

Maximus Conf. CXXXVII p. 217 33. Vs. 1 fort. *μὴ 'κφήνῃς*. gnomis monost. Men. 418 *μὴ 'κφάνῃς*. Vs. 2 addidi *ἄν*. em versus est in Menandri monost. 406.

LII c (4, 53) 149

Λύουσιν ἡμῶν συμφοραὶ τὰς συμφοράς,
παρηγοροῦσαι τὰ κακὰ δι' ἑτέρων κακῶν.

Maximus Conf. CXLVIII p. 237 12. Cfr. Menandri Inc. b. XIX 5.

LIII (4, 53) 150

Καὶ τοῦ θέρους μὲν εἶχεν ἱμάτιον δασύ,
ἵν' ἐγκρατὴς ᾖ, τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος.

Diogenes Laert. VI 87 de Cratete cynico: *αὐτὸν δὲ καρρῶς οὕτω φιλοσοφεῖν, ὥστε καὶ Φιλήμονα τὸν κωμικὸν αὐτῷ μεμνῆσθαι· φησὶ γοῦν Καὶ τοῦ θέρους μὲν κτλ.* Locus rtasse ad Philosophos referendus.

LIV (4, 54) 151

Μὴ νουθέτει γέρονθ' ἁμαρτάνοντά τι·
δένδρον παλαιὸν μεταφυτεύειν δύσκολον.

Compar. Men. et Phil. p. 358. Vs. 1 ante Grotium pro *τί* it *ποτε*.

LV (4, 54) 152

Ὦ Πάμφιλ', ὁ χρόνος οὐ μόνον τὰ σώματα
αὔξει βαδίζων, ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 224 ed. Heer.

LVI (4, 54) 153

Ὅσαι τέχναι γεγόνασι, ταύτας, ὦ Λάχης,
πάσας ἐδίδασκεν ὁ χρόνος, οὐχ ὁ διδάσκαλος.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 238 ed. Heer.

LVII (4, 54) 154

Ὅσα διὰ τοὺς πράττοντας αὐτοὺς γίνεται,
οὐδενὶ πρόσεστιν οὐδὲ κοινωνεῖ τύχη.

Stobaeus Ecl. eth. II p. 334 ed. Heer.

155 LVIII (4, 54)

Ἐπὰν ὁ νοῦς ᾖ μὴ καθεστηκώς τινι,
οὐκ ἔστ' ἀκούειν οὐδὲν αὐτὸν οὐδ' ὁρᾶν.

Stobaeus Floril. IV 41. Vs. 2 libri *οὐθέν*. Ibid. Gesner *αὐτῷ*. Trinc. *τούτων*. Scaliger *αὐτόν*.

156. 157 LIX a. b (4, 54)

Μαινόμεθα πάντες, ὁπόταν ὀργιζώμεθα.
Τὸ γὰρ κατασχεῖν ἐστι τὴν ὀργὴν πόνος.

Stobaeus Floril. XX 4 et Anton. Mel. 77 p. 133 20, (vs. 2 habet *τῆς ὀργῆς πόνος μέγας*. Ex quibus *τῆς ὀργῆς* hat etiam Stobaeus Gesneri, qui in margine *τὴν ὀργήν*. Confirma codd. Schowii. Duo fragmenta esse vidit H. Stephanus C. (384. Cfr. Menandri Fragm. inc. CCLXXXV.

158 LX (4, 55)

Τὸ γνῶθι σαυτὸν οὐ μάτην εὖ ἴσθ' ὅτι
τὸ ῥῆμα τοῦτο δόξαν ἐν Δελφοῖς ἔχει.

Stobaeus Floril. XXII 4. Grotius operarum errore *οἶσθ' ὅτ*

159 LXI (4, 55)

Ὡς ἡδέως μοι γέγονε τὰ πρότερον κακά·
εἰ μὴ τότ' ἐπόνουν, νῦν ἂν οὐκ εὐφραινόμην.

Stobaeus Floril. XXIX 30. Vs. 1 vulgo *πρότερα*. A et l m s *πρότερον*, ut coniecerant Porsonus et Seidlerus.

160 LXII (4, 55)

Πολλά με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνον,
ὅπως ἀκούων πολλὰ μηδὲ ἓν μάθω.

Stobaeus Floril. XXXVIII 24 et Apostol. XVI 50.

161 LXIII a (4, 55)

Στρατιῶτα, κοὐκ ἄνθρωπε, καὶ σιτούμενε
ὥσπερ ἱερεῖον, ἵν' ὅταν ᾖ καιρὸς τυθῇς.

Stobaeus Floril. LIII 8. Vs. 2 libri *ὡς τὰ ἱερεῖα*. Correx Porsonus Adv. p. 296. Cfr. Fragm. inc. CXXVII.

162 LXIII b (4, 55)

Ὡς κρεῖττόν ἐστι δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν,
ἢ ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλεύθερον.

Stobaeus Floril. LXII 7. Gesnerus ***Eiusdem*** (sc. Menandri ***alias ad Philemonem refertur.*** Vide **Menandri Inc. CLXXIX.**

LXIV (4, 55) 163

Ἕτεκές με, μῆτερ, καὶ γένοιτό σοι τέκνων
ὄνησις, ὥσπερ καὶ δίκαιόν ἐστί σοι.

Stobaeus Floril. LXXIX 8. Gesnerus μήτηρ. B μῆτερ.

LXV (4, 56) 164

Τοιοῦτος ὁ βίος ἐστὶν ἀνθρώπου, γύναι,
εὐφραινόμεσθ' ἔλαττον ἢ λυπούμεθα.

Stobaeus Floril. XCVIII 3. Gesnerus εὐφραινόμεθ'.

LXVI (4, 56) 165

Πόλλ' ἔστιν ἐν πολλαῖσιν οἰκίαις κακά,
ἃ καλῶς ὅταν ἐνέγκῃς ἀγαθὰ γενήσεται.

Stobaeus Floril. CVIII 35. Versu secundo ὅταν pro ἐάν ripsi cum Hermanno Opusc. IV p. 374.

LXVII (4, 56) 166

Ἐνταῦθ' ἀνὴρ γάρ ἐστιν ἀνδρὸς διάφορος,
ἐν τῷ τό τε κακὸν εὖ φέρειν καὶ τἀγαθόν.

Stobaeus Floril. CVIII 37. Vs. 1 γὰρ om. A et B. Versu tero possis ἐν τῷ τε τὸ κακόν, cll. Reisigio Coni. in Arist. I 134. Sed non opus. Pro εὖ φέρειν A habet εὐφραίνειν.

LXVIII (4, 56) 167

Αἰτῶ δ' ὑγίειαν πρῶτον, εἶτ' εὐπραξίαν,
τρίτον δὲ χαίρειν, εἶτ' ὀφείλειν μηδενί.

Lucianus de lapsu inter salut. I p. 336 Amst.: πολὺ δ' ἂν ῥοις τὸ ὑγιαίνειν πρῶτον λεγόμενον. καὶ ὁ Φιλήμων Αἰτῶ ' ὑγίειαν κτλ. V. Anaxandr. fragm. 17.

LXIX (4, 56) 168

Ὅστις πένης ὢν ζῆν παρ' ὃ ζῆν βούλεται·
ἡ γὰρ σπάνις πρόχειρος εἰς τὸ δρᾶν κακά.

Stobaeus Floril. XCVI 6. Gesnerus ζῇ, παραζῆν βούλεται. ilmasius ζῆν παρ' ὃ ζῇ βούλεται, quod qui probant, versum ccidisse statuere debebunt. Bentleius vere correxisse videtur: ὅς τις πένης ὢν ζῆν παρ' ὃ ζῇ βούλεται. Alterum versum im priore coniunxit Grotius.

LXX (4, 56) 169

Οὕτως, ὅταν ἐμπέσῃ τις εἰς τὸν νοῦν φόβος,
κἀκ τοῦ καθεύδειν οὗτος οὐκ ἐξέρχεται.

Stobaeus Floril. XCIX 5. Vs. 2 Bentleius κἀν τῷ καθεύδειν.

170 LXXI (4, 57)

Ἀγαθὴ γὰρ ἡ λύπη καθ' αὑτῆς ἀναπλάσαι
ἀτεχνῶς διπλάσια τῆς ἀληθείας κακά.

Stobaeus Floril. XCIX 22. Omittit Trincavellus.

171 LXXII (4, 57)

Μὴ λέγ' ὅτι δώσεις· οὐ δίδωσι γὰρ λέγων,
καὶ τὴν ἀπ' ἄλλων ἐμποδίζεται δόσιν.

Compar. Men. et Phil. p. 316. Vs. 1 legebatur *μὴ λέγε τί.*

172 LXXIII (4, 57)

Πονηρὸς ἂν ᾖ δοῦλος εὑρήσει δίκην·
σὺ μὴ γενηθῇς τῆς δίκης προηγέτης.

Compar. Men. et Phil. p. 360. Vs. 2 cod. *ἂν εἰ δοῦλος εὑρήσῃ.* Correxit Grotius. Idem vs. 2 *σὺ δὲ μή κτλ.*

173 LXXIV (4, 57)

Μηδέποτε μέμφου τὴν τύχην, εἰδὼς ὅτι
καιρῷ πονηρῷ καὶ τὰ θεῖα δυστυχεῖ.

Compar. Men. et Phil. p. 357.

174 LXXV (4, 57)

Ἅπαν διδόμενον δῶρον, εἰ καὶ μικρὸν ᾖ,
μέγιστόν ἐστι μετ' εὐνοίας διδόμενον.

Compar. Men. et Phil. p. 360. Vs. 1 fort. *ἂν* pro *εἰ.* Vs. 2 Grotius *ἐστιν εἰ (ἂν) μετ' εὐνοίας διδῷς.*

175 LXXVI (4, 57)

Ἐὰν γυνὴ γυναικὶ κατ' ἰδίαν ὁμιλεῖ,
μεγάλων κακῶν θησαυρὸς ἐξορύσσεται.

Compar. Men. et Phil. p. 360. Vs. 1 fortasse *ἐὰν γυνὴ γυνῇ προσομιλῇ κατ' ἰδίαν.* Nisi pro *ὁμιλεῖ* legendum *συνῇ.*

176 LXXVII (4, 58)

Σαπρὰν γυναῖκα δ' ὁ τρόπος εὔμορφον ποιεῖ.
πολύ γε διαφέρει σεμνότης εὐμορφίας.

Compar. Men. et Phil. p. 363. Sunt fortasse duo fragmenta. Vs. 1 addidi *δ'.* Lobeckius ad Phryn. p. 378: *σαπρὰς γυναῖκας* et *εὐμόρφους.* Vs. 2 adieci *γέ.*

177 LXXVIII (4, 58)

Γνώμην πονηρὰν τῇ γυναικὶ μὴ δίδου·
ἐλαφρὸν τὸ γένος γάρ ἐστι καὶ λίαν κακόν.

Compar. Men. et Phil. p. 364. Vs. 2 erat ἐλαφρὸν γάρ ἐστι γένος. Fortasse ex Aetolo. V. supra fr. 6.

LXXIX (4, 58) 178

Ὅταν τινὰ τάφον στεφανοῖς κόσμῳ ποικίλῳ,
τὸ ζῆν τὸ σαυτοῦ στεφάνοις παρηγόρει.

Compar. Men. et Phil. p. 364. Non videtur Philemonis esse, nec duo sequentia. Vs. 1 Dobraeus Adv. II p. 292: μάτην τάφον στεφάνοισι κοσμεῖς ποικίλοις. Grotius ὦ 'τὰν τάφον στεφάνῳ τί κοσμεῖς ποικίλῳ; Vs. 2 Heinsius στέμμασιν pro στεφάνοις. Dobraeus: τὸν ζῶντα σαυτὸν τοῖς στεφάνοις παρηγόρει.

LXXX (4, 58) 179

Ζῶν γὰρ ἀσκοῦ σαυτῷ στεφάνων καὶ μύρα·
χρήσῃ γὰρ αὐτοῖς αἰσθόμενος μεθ' ἡδονῆς.

Compar. Men. et Phil. p. 364. In verbis γὰρ ἀσκοῦ latere minor παράσχου. Possis Ζῶν γὰρ παράσχου στέφανον αὐτῷ τὰ μύρα. Vs. 2 ante Heinsium μεθ' ἡδονῆς αἰσθόμενος.

LXXXI (4, 58) 180

Κἂν μέχρι νεφέων τὴν ὀφρὺν ἀνασπάσῃς,
ὁ θάνατος αὐτὴν πᾶσαν ἑλκύσει κάτω.

Compar. Men. et Phil. p. 364. Versu primo Dobraeus Adv. p. 292: κἂν τὴν ὀφρὺν μέχρι τῶν νεφέων.

LXXXII (4, 59) 181

Μὴ λέγε ἐκφυγὼν θάνατον ὅτι καὶ φεύξομαι πάλιν·
ὡς γὰρ πέφευγας προσδόκα καὶ μὴ φυγεῖν.

Compar. Men. et Phil. p. 364. Heinsius φυγὼν θάνατον ἢ λέγ' ὅτι φεύξομαι πάλιν.

LXXXIII (4, 59) 182

Ἐὰν ὁρῶν πένητα γυμνὸν ἐνδύσῃς,
μᾶλλον ἀπέδυσας αὐτόν, ἂν ὀνειδίσῃς.

Compar. Men. et Phil. p. 365. Probabiliter Seidlerus V. D. p. 396: ἐὰν πένητα γυμνὸν ἐνδύσῃς ὁρῶν. Vs. 2 ἂν scripsi pro ἐάν.

LXXXIV a. b (4, 59) 183. 184

Μὴ λέγε τίς ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἶ.
Πρὸς τὴν παροῦσαν πάντοθ' ἁρμόζου τύχην.

Compar. Men. et Phil. p. 365. Versu primo legebatur μὴ λέγε πρότερον τίς ἦς, ἀλλὰ νῦν τίς ᾖ. Tum ἁρμόζου pro ὁρίζου dedit Rutgersius. Duo fragmenta esse monuit Buttmannus.

185 LXXXV (4, 59)

Ἀνὴρ γυναικὸς λαμβάνων συμβουλίαν
πεσεῖν δεδοικώς, βούλεται πάλιν πεσεῖν.

Compar. Men. et Phil. p. 365. Vs. 2 cod. *πεζεῖν* et in fine *πιδεῖν*. Pro *πάλιν* fortasse *πάντως*.

186 LXXXVI (4, 59)

Τί ἐστιν ὁ θεὸς οὐ θέλει σε μανθάνειν·
ἀσεβεῖς τὸν οὐ θέλοντα μανθάνειν θέλων.

Compar. Men. et Phil. p. 359. Primus versus, qui Philemonis nomine adscripto est etiam apud Stobaeum Ecl. phys. II p. 6, sed male cum alio fragm. (supra Fragm. XXVI) coniunctus, in Comparatione ita legitur: *τίς ἐστιν ὁ θεὸς οὐ θέλῃς σὺ μανθάνειν*. Sequutus sum Stobaeum. Similis Philistionis versus a Boissonadio Anecd. I p. 148 editus *οὐ γὰρ θέλω* (sic) *σε μανθάνειν τί δὴ θεός*.

187 LXXXVII (4, 60)

Ὁ γῆρας αἰτῶν παρὰ θεῶν ἁμαρτάνει·
τὸ γὰρ πολὺ γῆρας ἐσχάτων πολλῶν γέμει.

Compar. Men. et Phil. p. 366.

188 LXXXVIII (4, 60)

Γέρων γενόμενος μὴ φρόνει νεώτερα,
μηδ' εἰς ὄνειδος ἕλκε τὴν σεμνὴν πολιάν.

Compar. Men. et Phil. p. 366. Vs. 2 fortasse *σεμνὴν τρίχα*. Tum *ἕλκε* pro *ἕλκυε* Grotius Exc. p. 917.

[redacted]

XCI (4, 60) 191

Δύ' εἰ λάβοι
τάλαντα, χρυσοῦς ἓξ ἔχων ἀποίσεται.

Etymol. M. p. 744 38: *τὸ τάλαντον κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρυσοῦς εἶχε τρεῖς· διὸ καὶ Φιλήμων ὁ κωμικός φησι Δύ' εἰ κτλ.* Ita Petitus pro ἔχων ἓξ.

XCII (4, 60) 192

Νόμῳ τεθαύμακ', οὐκ ἐπεί
πέπλευκεν, ἀλλ' εἰ δὶς πέπλευκεν.

Diodorus Sic. XII 14: *Φιλήμονος τοῦ κωμῳδιογράφου γράφοντος τοὺς πολλάκις ναυτιλλομένους καὶ εἰπόντος Νόμῳ κτλ. τὸ παραπλήσιον ἄν τις ἀποφαίνοιτο κτλ.* Nicephorus Greg. Hist. Byz. XII 6 p. 297: *καὶ ταῦτα τῶν πάλαι σοφῶν θαυμάζοντος ἀκούων τινός, οὐχ ὅτι πέπλευκέ τις ἀλλ' ὅτι πέπλευκε δίς.* Pro *νόμῳ* Wesselingius *οἴμοι*. Fortasse *ὅμως*.

XCIII (4, 61) 193

Ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων.

Athenaeus II p. 52 e: *Ὄνος κτλ. φησί που Φιλήμων.*

XCIV (4, 61) 194

Κροίσῳ λαλῶ σοι καὶ Μίδᾳ καὶ Ταντάλῳ.

Eustathius p. 1701 6: *Ταντάλου τάλαντα, ἐπεὶ πλούσιός ποτε ἦν, ὡς δηλοῖ, φασί, Φιλήμων εἰπών Κροίσῳ κτλ.*

XCV (4, 61) 195

Σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας, γύναι.

Photius p. 502 21: *Σαυτὴν — ποτέ. παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλήμονι.* Proverbium a multis usurpatum.

XCVI (4, 61) 196

Χρόνος δίκαιον ἄνδρα μηνύει ποτέ.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 236 ed. Heer.

XCVII (4, 61) 197

Χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα εἰς φάος ἄγει.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 234 ed. Heer. Fortasse *πρὸς τὸ φῶς ἄγει*, vel *πάντ' ἂν εἰς τὸ φῶς ἄγοι*, vel denique *πάντ' εἰς φῶς ἄγει*, ut initio aliquid omissum sit. Similis versus in Menandri Gnom. mon. 459, 592.

198 XCVIII (4, 62)

Ἄλλος κατ' ἄλλην δαιμονίζεται τύχην.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 196. In his δαιμονίζεσθαι est a diis regi.

199. 200 XCIX C (4, 62)

Ἅπας πονηρὸς οἶνος ὁ πολύς ἐστ' ἀεί.
Ἐμέθυον· ἱκανὴ πρόφασις εἰς ἁμαρτάνειν.

Stobaeus Floril. XVIII 8. 9. Cfr. Fragm. XLII. Pro ἅπας fortasse ὦ παῖ.

201 CI (4, 62)

Ἄνθρωπος ὢν τοῦτ' ἴσθι καὶ μέμνησ' ἀεί.

Stobaeus Floril. XXI 1 et Anton. Mel. p. 138, ubi editur μένεις ἀεί.

202 CII (4, 62)

Ἐκ τοῦ φιλοπονεῖν γίνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν.

Stobaeus Floril. XXIX 29. Deest lemma in A. Philemoni tribuit Grotius.

203 CIII (4, 62)

Ἀθάνατόν ἐστι κακὸν ἀναγκαῖον γυνή.

Stobaeus Floril. LXVIII 3. Ad Thesaurum rettulit Hermannus propter Plautum Trin. I 2 17: *Eho, tua uxor quid agit? immortalis est.*

204 CIV (4, 62)

Τὸν δὲ μόνον ὄντα καὶ κακὴ τύχη τρέφει.

Stobaeus Floril. LXVIII 16 et apud Boissonadum Anecd. I p. 115. Τὸν δὲ μόνον Gesnerus. Libri τὸν μόνον. Apud Boisson. κἂν μόνον.

205 CV (4, 62)

Γαμεῖν ὃς ἐθέλει εἰς μετάνοιαν ἔρχεται.

Stobaeus Floril. LXVIII 23. Recte in Menandri Gnomis monost. 91 legitur γαμεῖν ὁ μέλλων.

206 CVI (4, 62)

Βίον καλὸν ζῇς, ἂν γυναῖκα μὴ ἔχῃς.

Stobaeus Floril. LXVIII 20 ubi A Φϊλῖτα. Trinc. Φιλήτου. Menandro tribuitur apud Boissonadum Anecd. gr. I p. 159. Idem versus in Gnom. mon. 78. Pro ἔχῃς in edit. prima conieci λάβῃς. Idem ex Wakefieldi schedis enotavit nunc Gaisfordus. Possis etiam τρέφῃς.

CVII (4, 63) 207

Βούλου γονεῖς πρὸ παντὸς ἐν τιμαῖς ἔχειν.

Stobaeus Floril. LXXIX 30 et in Menandri monost. 72. Ad thesaurum refert Hermannus Praef. Plauti Trin. p. XXVII. Stob. γονεῖς πρώτιστον.

CVIII (4, 63) 208

Ἡδύ γε πατὴρ τέκνοισιν εἰ στοργὴν ἔχοι.

Stobaeus Floril. LXXXIII 9.

CIX (4, 63) 209

Θανεῖν ἄριστόν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως.

Stobaeus Floril. CXXI 8. Philemoni tribuunt A et Voss. Sophocli Gesnerus. Pro ἄριστον A et Voss. κράτιστον.

CX (4, 63) 210

Νόσον πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἢ λύπην φέρειν.

Stobaeus Floril. XCIX 6. Deest lemma in libris. Philemoni tribuit Apostol. Cent. XVII 79.

CXI a. b (4, 63) 211. 212

Κρίσει δικαίᾳ καὶ δίδου καὶ λάμβανε.
Εἰς χεῖρα δοῦλον δεσπότῃ μὴ συμβάλῃς.

Compar. Men. et Phil. p. 360. Primum versum ad Thesaurum rettulit Hermannus Praef. Plauti Trin. p. XXVII.

CXII (4, 63) 213

Ψυχῆς πόνος γὰρ ὑπὸ λόγου κουφίζεται.

Compar. Men. et Phil. p. 362. Ante Rutgersium γὰρ πόνος. Versum hunc a reliquis quibus subiicitur (Fragm. XXV) separandum esse indicavi iam in editione prima. Moneo propter Doederlein Adv. II p. 287.

CXIII (4, 64) 214

Πλοῦτον μεταλήψεθ' ἕτερον οὐχὶ τὸν τρόπον.

Teles Stobaei Flor. XCVII 31: οὐκ ἀηδῶς γὰρ ὁ Φιλήμων πλοῦτον κτλ. Codd. Paris. μεταλήψεσθ'.

CXIV (4, 64) 215

Ἡ μὲν χελιδὼν τὸ θέρος, ὦ γύναι, λαλεῖ.

Schol. Aristoph. Av. 39: παρὰ τοῦτο καὶ Φιλήμων Ἡ μὲν χελιδὼν αὐτὸ θέρος ὦ γύναι λαλεῖ. Correxit Bentleius. Doederlein ἡ μὲν χελιδὼν αὐτὸ τὸ θέρος ὦ γύναι | λαλεῖ.

216 CXV (4, 64)

Μεθύει, διαγραμμίζει, κυβεύει.

Eustathius p. 633 fin.: *χρῆσις τοῦ παιγνίου τοῦδε (τοῦ διαγραμμισμοῦ) παρὰ Φιλήμονι ἐν τῷ Μεθύει κτλ.*

217 CXVI (4, 64)

Μεμίσθωταί με δείλης πρωίας.

Eustathius p. 1142 52: *πρωὶ λέγεται καὶ τὸ ἕως ἕκτης ὥρας· Φιλήμων οὖν φησι Μεμίσθωται κτλ.* Est etiam apud schol. Vict. ad Iliad. XVIII 277.

218 CXVII (4, 64)

Πάνθ' ὁ χρόνος ὁ μέγας μαραίνει.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 234 ed. Heer. Videntur Sophoclis verba esse ex Aiace 700: *πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει.*

219 CXVIII (4, 64)

Ἀλλ' ἀπόλλυμαι
κατὰ μυὸς ὄλεθρον.

Append. Vatic. II 93 (emendata a Bastio Epist. cr. p. 90 ex cod. Par.): *Μυὸς ὄλεθρος: οἱ μύες ἀπορρεόντων αὐτοῖς τῶν μελῶν κατὰ βραχὺ φθείρονται. ὅθεν καὶ Φιλήμων φησὶν Ἀλλ' ἀπόλλυμαι κτλ.*

220 CXIX (4, 65)

Athenaeus XIII p. 594 d: *ὅτι Μένανδρος — ὁ ποιητὴς ἤρα Γλυκέρας, κοινόν. ἐνεμεσήθη δέ· Φιλήμονος γὰρ ἑταίρας ἐρασθέντος, καὶ χρηστὴν (Χρήστην?) ταύτην ὀνομάσαντος διὰ τοῦ δράματος, ἀντέγραψε Μένανδρος ὡς οὐδεμιᾶς οὔσης χρηστῆς.*

221. 222 CXX a. b (4, 65)

Grammat. Crameri An. Ox. II p. 492 4. *Βολεῶνες: οἱ δεχόμενοι τόποι τὴν κόπρον οὕτω καλοῦνται. οὕτω Δείναρχος καὶ Φιλήμων.* cf. Harpocr. p. 45. Io. Alex. de acc. p. 25 4: *συνεκλείπει τῇ εὐθείᾳ ἡ αἰτιατική. εἰ δὲ ἅπαξ που παρ' Εὐριπίδῃ εὕρηται τὸ σεαυτό . . . . καὶ παρὰ Φιλήμονι τὸ σαυτό* etc.

223—225 CXXI—CXXIII (4, 65)

Antiattic. p. 102: *Φιλήμων κυρίαν.* Grammat. Bekkeri p. 1196: *σεσημείωται παρὰ Φιλήμονι τῷ κωμικῷ οἱ εὔνους.* Cfr. Etymol. M. p. 606 25. Choeroboscus Bekkeri p. 1406: *τινὲς μὲν ὄρτυγος φασὶ διὰ τοῦ γ, Φιλήμων δὲ διὰ τοῦ κ φησὶν ὄρτυκος.*

CXXIV CXXV (4, 66) 226. 227

Stephanus Byz. s. v. *Κραστός*. *ἔχει δὲ ἡ πόλις εὐπρε-*
ιστάτας γυναῖκας, ὡς Φιλήμων. Photius, *Θύρσον: τὸ*
:λον. Φιλήμων. Nisi forte grammaticus intellegendus est.

CXXVI (4, 66) 228

Photius, *Ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους: Φιλήμων. Ὀκτώπαν*
ιταμόν: Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις. Ὀκτώπας: ἤτοι
σκορπίος. Ὀκτώπους: ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν. Has quat-
or glossas Hermannus Opusc. V p. 27 probabiliter ita coniunctas
iendavit: *Ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους. Αἰσχύλος Νεανίσκοις.*
ιλήμων ὀκτάπουν "Ποταμὸν διαπέπλευκεν ὀκτάπους". ἤτοι
σκορπίος ὁ ὀκτώπους, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν.

CXXVII (4, 66) 229

Pseudo-Plutarchus V p. 617 Wytt. ed. mai. *τῶν εὐγενῶν*
κεῖον, ὁ Φιλήμων λέγει, πρὸς τὸν πόλεμον καὶ θάνατον
ούειν, ὡς ἱερεῖα. Cfr. Fragm. LXIII a.

CXXVIII (4, 66) 230

Athenaeus XI p. 476 f: *κισσύβιον, τὸ μόνωτον ποτήριον.*
ιλήμων. Etiam hic fortasse grammaticus intellegendus est.
e Eustathii errore Philemonem comicum pro grammatico nomi-
ntis vide edit. pr. p. 431.

CXXIX CXXX (4, 66) 231. 232

Suidas v. *ἄσχολος: Φιλήμων δὲ καὶ ἀσχολεῖ.* Eadem
ibet Grammaticus Bekk. p. 457 20. Eustathius p. 1964 7:
ιλήμων δέ, φασί, βασίλεια οἶδε σῦκα, ἐξ ὧν αἱ βασιλίδες
χάδες.

CXXXI a. b (4, 66) 233. 234

Plinius N. H. 37 31 de sardonyche: *Hac certe apud Me-*
andrum et Philemonem fabulae superbiunt. Schol. Soph.
ed. Col. 42: *Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἑτέρας φησὶ τὰς σεμνὰς*
εὰς τῶν Εὐμενίδων. Eadem Suidas.

Alia fragmenta, quae dubium est utrum Menandro an Phile-
oni aliisve poetis attribuenda sint, exhibui in Menandreis.

PHILEMONIS SPVRIA

I (4, 67) 1

Οἴει σὺ τοὺς θανόντας, ὦ Νικήρατε,
τρυφῆς ἁπάσης μεταλαβόντας ἐν βίῳ
καὶ γῆν καλύψειν, ὡς ἀπὸ τοῦ πάντ' εἰς χρόνον
πεφευγέναι τὸ θεῖον ὡς λεληθότας;

5 ἔστιν Δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ·
καὶ γὰρ καθ' Ἅιδην δύο τρίβους νομίζομεν,
μίαν δικαίων χἀτέραν ἀσεβῶν ὁδόν·
εἰ γὰρ δίκαιος κἀσεβὴς ἕξουσιν ἕν,
ἅρπαζ' ἀπελθών, κλέπτ', ἀποστέρει, κύκα.
10 μηδὲν πλανηθῇς· ἔστι κἀν Ἅιδου κρίσις
ἥνπερ ποιήσει θεὸς ὁ πάντων δεσπότης,
οὗ τοὔνομα φοβερόν, οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμ' ἐγώ,
ὃς τοῖς ἁμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίου
δίδωσι.

Haec Iustinus de Mon. p. 38 d et Eusebius Praep. Ev. XIII p. 400 Philemoni, Clemens Alex. autem Strom. V p. 721 Pott. et Theodoret. IV p. 854 Hal. Diphilo tribuunt. Lectionum mira varietas est, quam indicavi in edit. pr.

2 II (4, 67)

Θεὸν δὲ ποῖον εἰπέ μοι νοητέον;
Β. τὸν πάνθ' ὁρῶντα κἀυτὸν οὐχ ὁρώμενον.

Servavit Clemens Alex. p. 59 P., qui Euripidi, et Iustinus de Monarch. p. 37 d, qui Philemoni tribuit. Christiani hominis quia versus sint non dubitandum videtur. Aliud fragmentum itidem fortasse spuriis accensendum vide supra Fragm. inc. fab. XC. Plura eiusdem generis leguntur in iis quae ex Compar. M. et Phil. attuli, alia videbimus in Menandreis.

PHILEMO IVNIOR

[redacted]

II III (4, 68) 2. 3

Τίς οὗτός ἐστ'; Β. ἰατρός. Α. ὡς κακῶς ἔχει
ἅπας ἰατρός, ἂν κακῶς μηδεὶς ἔχῃ.
Μόνῳ δ' ἰατρῷ τοῦτο καὶ συνηγόρῳ
ἔξεστ', ἀποκτείνειν μὲν ἀποθνήσκειν δὲ μή.

Stobaeus Floril. CII 6 cum lemmate *Φιλήμονος νεωτέρου.* Vs. 1 *οὗτός ἐστιν* AB, *ἐστιν οὗτος* vulgo. Vs. 4 cod. B *ἀποκτεῖναι.* Ib. Bentleius *ἔξεστ'.* Vulgo *ἔξεστιν.*

MENANDER

ΑΔΕΛΦΟΙ

Latine hanc fabulam expressit Terentius, sed ita expressit, ut nonnihil ex Diphili Commorientibus assumeret, id quod ipse testatur in prologo. Ea de re accurate exposuit G. H. Grauertus in Analectis histor. et philol. p. 116 sqq. et qui eandem quaestionem subtiliter tractavit Guilelmus Ihne Quaest. Terent. p. 25 sqq. In fragmentis disponendis latinae fabulae ordinem sequutus sum.

I (4, 69) 1

Ὦ μακάριόν μ' ὅστις γυναῖκ' οὐ λαμβάνω.

Micio apud Terent. I 1 18: *et quod fortunatum isti putant, uxorem nunquam habui.* Donatus "dicit autem Romanis ita videri, quos spectatores habet. Menander: *Ὦ μακάριόν με γυναῖκα οὐ λαμβάνω.*" Correxit Dacierius. Clericus *μ' ὅσπερ,* Bentleius *μ' ὅτιή,* Grauertus *μ' ἐπεί.*

II (4, 69) 2

Οὐ λυποῦντα δεῖ
παιδάριον ὀρθοῦν, ἀλλὰ καὶ πείθοντά τι.

Stobaeus Floril. LXXXIII 12 omisso fabulae nomine. Ad Adelphos incerta coniectura rettuli propter Terent. I 1 32: *Pudore et liberalitate liberos Retinere satius esse credo quam metu.* Ante *δεῖ* codices Paris. inserunt *μάλα.*

III (4, 70) 3

Υἱῷ προθύμως τἀξιούμενον ποιῶν
κηδεμόν' ἀληθῶς, οὐκ ἔφεδρον ἕξεις βίου.

Servavit Stobaeus Floril. LXXXIII 5. Neque hic fabulae nomen additum. At Terentius I 1 47: *Ille quem beneficio adiungas*

ex animo facit, Studet par referre; praesens absensqu erit. Hoc patrium est, potius consuefacere filium Sua recte facere, quam alieno metu. Vide tamen Ihnium l. l.

4 IV (4, 70)

Terentius II 1 45: *Homini misero plus quingentos c infregit mihi.* Vbi Donatus "secundum illud Menandri *τὴ ποιῶν τοιγοέρπα το γρωνον οικετην λαβων.*"

5 V (4, 70)

Εἰ δ' ἔστιν οὗτος τὴν κόρην διεφθορώς.

Eustathius ad Iliad. p. 191 25 de *διέφθαρται* et *διέ* agens: *παραφέρουσι καὶ χρῆσιν ὁμοίαν ἐκ Μενάνδρου τὸ ἔστιν οὗτος κτλ.* Eadem fabulae nomine addito Ammonius qui *οὗτος* omittit. Valckenarius comparat Terent. III 1 9 minus recte compares III 2 10: *cui miserae indigne p vitium obtulerat.*

6 VI (4, 71)

Τί πολλὰ τηρεῖν πολλὰ δεῖ δεδοικότα;

Stobaeus Floril. VIII 8: *Μένανδρος Ἀδελφοῖς.* No horrere mihi haec a Micionis ingenio videbantur. Vide Ihnium l. l. p. 30. *δεῖ τὸν δεδοικότα* A et Trinc.

7 VII (4, 71)

Ἔργον εὑρεῖν συγγενῆ
πένητός ἐστιν· οὐδὲ εἷς γὰρ ὁμολογεῖ
αὐτῷ προσήκειν τὸν βοηθείας τινός
δεόμενον· αἰτεῖσθαι γὰρ ἅμα τι προσδοκᾷ.

Servavit Stobaeus Floril. X 24: *Μενάνδρου Ἀδελφοῖς* haec cfr. Terent. III 2 55.

8 VIII (4, 70)

Οὐ παντελῶς δεῖ τοῖς πονηροῖς ἐπιτρέπειν,
ἀλλ' ἀντιτάττεσθ'· εἰ δὲ μή, τἄνω κάτω
ἡμῶν ὁ βίος λήσει μεταστραφεὶς ὅλος.

Stobaeus Floril. XLIV 3: *Μενάνδρου Ἀδελφοῖς.* Habet Compar. Men. et Phil. p. 360, sed corrupte scripta. Ad Te III 4 post v. 8 aut 54 refert Ihnius l. l. p. 29. Vs. 2 Bern dius ad Dionys. p. 937 *μή γ', ἄνω κάτω.*

9 IX (4, 71)

Πρὸς ἅπαντα δειλὸν ὁ πένης ἐστὶ γάρ
καὶ πάντας αὑτοῦ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει·

ὁ γὰρ μετρίως πράττων περισκελέστερον
ἅπαντα τἀνιαρά, Λαμπρία, φέρει.

Stobaeus Floril. XCVI 11 cum lemmate *Μενάνδρου*. Ad Adelphos haec referenda esse docet locus Terentii IV 3 14, ubi Micio ad Micionem haec dicit: *Omnes, quibus res sunt minus secundae, magis sunt nescio quomodo Suspiciosi: ad contumeliam omnia accipiunt magis, Propter suam impotentiam se super credunt ludier.* Hinc intellegitur apud Menandrum Mimi Lampriae nomen fuisse.

X (4, 71) 10

Ad Terent. IV 5 59: *quid credebas? dormienti haec tibi infecturos deos?* hoc scholion est in codice Bembino: "*Menandri v . . sus est in illo loco que . . . γυμνατεραν . . . τλον* abet h . . ."

XI (4, 72) 11

Ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα
κυάθους, ἕως κατέσεισε φιλοτιμούμενος.

Athenaeus X p. 431 c: *Μένανδρος Ἀδελφοῖς Ὀκτώ τις κτλ. κατασείειν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπινόντων, ὡς μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασείεν.* Non male Grauertus haec ad epulas a Terent. V 1 et 2 moratas refert. Benfeius autem apud Athenaeum *Ἁλιεῦσι* picabatur. Vs. 2 Dindorfius *κατέσειε*. Tum Schweighaeuserus *φιλοτιμούμενον*.

XII (4, 72) 12

Micio Terentii V 3 17: *nam vetus verbum hoc quidem est communia esse amicorum inter se omnia.* Schol. Platonis Bekk. 319: *κοινὰ τὰ τῶν φίλων, ἐπὶ τῶν εὐμεταδότων — καὶ Μένανδρος ἐν Ἀδελφοῖς β'*. In his *β'* unus Bekkeri codex omittit, alius habet *ἐν Β*. Cf. Ritschel. Parerg. I, p. 270. Suidas, *Κοινὰ τῶν φίλων — κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς.*

XIII (4, 72) 13

Ἐγὼ δ' ἀγροῖκος, ἐργάτης, σκυθρός, πικρός,
φειδωλός.

Photius, *Σκυθρός*: *αὐθέκαστος, αὐστηρός. Μένανδρος Ἐγὼ ἀγροῖκος κτλ.* Ad Adelphos referenda esse docet Terent. V 12, ubi Demea haec dicit: *Ego ille agrestis, saevus, tristis, severus, truculentus, tenax, duxi uxorem.*

14 XIV (4, 72)

Θεός ἐστι τοῖς χρηστοῖς ἀεί
ὁ νοῦς γάρ, ὡς ἔοικεν, ὦ σοφώτατοι.

Iustinus Mart. de Monarch. p. 41 c: *ὁ αὐτὸς ἐν Ἀδελφοῖς Θεός ἐστι κτλ.* Ante Bentleium *οἱ σοφώτατοι.*

Praeterea Donatus Menandrum his locis commemorat. Ad I 2 1: *ehem, opportune, te ipsum quaerito*, Donatus "Melius quam Menander, quum hic illum ad iurgium promptiorem quam ad resalutandum faciat." Ad II 4 10: *tam ob parvolam rem paene e patria? turpe dictu!* Donatus "Menander mori illum voluisse fingit, Terentius fugere." Vid. Grauertus l. l. p. 133. Ad III 2 53 Donatus "Apud Menandrum Sostratae frater inducitur." Is Terentio amicus est mariti Sostratae. Denique ad V 8 15 Donatus "Apud Menandrum senex de nuptiis non gravatur: ergo Terentius εἰρηνικῶς." De hoc loco vide Ihnium p. 31. Aliud fragmentum fortasse ad eandem hanc fabulam referendum vide infra in Fragm. fab. inc. CLXXIII. Nec male qui in Gnomis monost. legitur versus *οἴμοι, τὸ γὰρ ἄφνω δυστυχεῖν μανίαν ποιεῖ*, interpretes Terentii compararunt cum II 1 43: *minime miror qui insanire occipiunt ex iniuria.* Denique Varronem Terentianae fabulae initium Menandreo exordio praetulisse auctor est Suetonius in vita Terentii. Cfr. edit. pr. p. 2.

Α Λ Λ Ε Ι Σ

(4, 73)

Stephanus Byz. s. v. *Ἁλαὶ Ἀραφηνίδες. δασύνεται δὲ τὸ Ἁλαί, ὡς καὶ ἐν τῷ δράματι Μενάνδρου, ἀπὸ τοῦ Ἀραφηνίων Ἁλαῖς διακεῖσθαι τὰ πράγματα.* Fabulae titulum non *Ἁλαὶ Ἀραφηνίδες*, sed *Ἁλαεῖς* fuisse, Praef. ad Menandr. p. XV monui ex Man. Moschopuli Opusc. a Titzio editis p. 33: *ἁλεσούριον δὲ δασύνεται, τὸ κοχλίδιον, καὶ Ἁλκεῖς* (leg. *Ἁλαεῖς*) *δρᾶμα Μενάνδρου.* Cfr. Crameri Anecd. Par. I p. 397. Probabile est unum alterumque eorum, quae ex sequenti fabula afferuntur, ex Halaensibus derivatum esse.

Α Λ Ι Ε Ι Σ

15—17 I—III (4, 74)

Παχὺς γὰρ ὑς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα.
Ἐτρύφησεν ὥστε μὴ πολὺν τρυφᾶν χρόνον.
Ἴδιον ἐπιθυμῶν μόνος μοι θάνατος οὗτος φαίνεται
εὐθάνατος, ἔχοντα πολλὰς χολλάδας κεῖσθαι παχύν,

ὕπτιον, μόλις λαλοῦντα καὶ τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω,
ἐσθίοντα καὶ λέγοντα "σήπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς."

Athenaeus XII p. 549 c: μνημονεύει δ' αὐτοῦ (Dionysii Heracleotae) καὶ Μένανδρος ἥκιστά γ' ὢν λοίδορος ἐν τοῖς Ἁλιεῦσι, τὸν μῦθον ὑποστησάμενος ὑπέρ τινων φυγάδων ἐξ Ἡρακλείας Παχὺς γὰρ ὑς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα. καὶ πάλιν Ἐτρύφησεν — χρόνον. καὶ ἔτι Ἴδιον ἐπιθυμῶν κτλ. Vs. 3 nonnihil corruptum videtur. Vs. 4 cod. B ἔχοντι. Tum χολλάδας pro χολάδας ex mea coniectura scripsit Dindorfius.

IV (4, 74) 18

Εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως· ἐκ Κυΐνδων χρυσίον,
Περσικαὶ στολαὶ δ' ἐκεῖναι πορφυραῖ, τορεύματα
ἔνδον ἔστ', ἄνδρες, ποτηρίδια, τορεύματα,
κἀκτυπωμάτων πρόσωπα, τραγέλαφοι, λαβρώνια.

Athenaeus XI p. 484 c: Λαβρώνια, ἐκπώματος Περσικοῦ εἶδος, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ πίνειν λαβρότητος ὠνομασμένον. πλατὺ δ' ἐστὶ τῇ κατασκευῇ καὶ μέγα· ἔχει δὲ καὶ ὦτα μεγάλα. Μένανδρος Ἁλιεῖ Εὐποροῦμεν κτλ. Vs. 1 ante Bentleium εὐποροῦμένου δέ. Tum AB ἐκ κυλίνδων. Correxi ἐκ Κυΐνδων. Recepit Dindorfius. Vs. 2 Bentleius πορφυρᾶ τε στρώματα, et vs. 3 ποτηρίδιά τε καὶ τορεύματα. At recte monet Dindorfius τορεύματα in tertio potius versu corruptum esse quam secundo. Vs. 4 Dobraeus κἀκτυπώματ' εὐπρόσωπα. Non credo aliquid mutandum esse. Sequentia iterum apposuit Athenaeus XI p. 500 c τραγέλαφος· Μένανδρος δ' ἐν Ἁλιεῖ φησι Τραγέλαφοι, λαβρώνιοι. Alterum Photius, Λαβρώνιον: εἶδος ποτηρίου πλατὺ τῇ κατασκευῇ, καὶ μεγάλα ὦτα ἔχον. οὕτως Μένανδρος.

V (4, 75) 19

Ὁ πρῶτος εὑρὼν διατροφὴν πτωχῷ τέχνην
πολλοὺς ἐποίησεν ἀθλίους· ἁπλοῦν γὰρ ἦν
τὸν μὴ δυνάμενον ζῆν ἀλύπως ἀποθανεῖν.

Stobaeus Floril. LXI 1 cum lemmate Μενάνδρου Ἁλιέως.

VI (4, 76) 20

Χαλεπόν γε θυγάτηρ κτῆμα καὶ δυσδιάθετον.

Stobaeus Floril. LXXVII 6 cum lemmate Μενάνδρου Ἁλιεύς, i. e. Ἁλιεῦσι. Cf. mon. 750. Respicere videtur Hesychius, Οὐκ εὐδιάθετος: οὐ δυναμένη εὐχερῶς γήμασθαι. Ex quo suspiceris Menandrum scripsisse κοὐκ εὐδιάθετος.

21 VII (4, 76)

Δύναται τὸ πλουτεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖν.

Stobaeus Floril. XCI 5 cum lemmate *Μένανδρος Ἁλιεῖ.* Est etiam in Gnomis monost. 120.

22 VIII (4, 76)

Χαῖρ' ὦ φίλη γῆ, διὰ χρόνου πολλοῦ σ' ἰδὼν
ἀσπάζομαι· τοιτὶ γὰρ οὐ πᾶσαν ποιῶ
τὴν γῆν, ὅταν δὲ τοὐμὸν ἐσίδω χωρίον·
τὸ γὰρ τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ κρίνω θεόν.

Stobaeus Floril. LVI 3 cum lemmate *Μενάνδρου Ἀδελφῶν,* quod ex *Ἁλιέων* corruptum esse vidit Grauertus Anal. hist. et philol. p. 143. Iustinus de Monarch. p. 40 b: *ἐν Μισουμένῳ δὲ πάλιν ἀποφαίνων τῶν εἰς θεοὺς παραλαμβανομένων τὰς γνώμας, μᾶλλον δὲ ἐλέγχων ὡς οὐκ ὄντας ὁ αὐτὸς Μένανδρος — ἐν Ἁλιεῦσι Τὸ γὰρ τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ κρίνω θεόν.*

23 IX (4, 76)

Ὡς δὲ τὴν ἄκραν
κάμπτοντας ἡμᾶς εἶδον, ἐμβάντες ταχὺ
ἀνηγάγοντο.

Grammat. Bekkeri p. 402. *Ἀνηγάγοντο: ἀνήχθησαν. — Μένανδρος Ἁλιεῦσιν Ὡς δὲ τὴν ἄκραν κτλ.* Cod. *κάμπτοντες.* Correxit in notis Bekkerus.

24 X (4, 77)

Ἐκλελάκτικεν
ὁ χρηστὸς ἡμῖν μοιχός, ἀλλ' ἀντάλλαγος.

Suidas, *Ἀντάλλαγον καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἄλλου ἠλλαγμένον. Μένανδρος Ἁλιεῖ Ἐκλελάκτικεν κτλ.* Respicit Suidas, *Ἐκλελάκτικεν: ἀποβέβηκεν, ἀπέφυγεν,* et Grammat. Bekk. p. 410: *Ἀνταλλαῖος* (leg. *ἀντάλλαγος*) *ἀντὶ τοῦ ἄνταλλος.*

25 XI (4, 77)

Δύ' οἰκίας
φηλοῦν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων.

Suidas, *Φηλοῦν: ἀπατᾶν. Μένανδρος Ἁλιεῖ Δύ' οἰκίας κτλ.* Photius, *Φηλοῦν: ἀπατᾶν. Μένανδρος Ἁλιεῖ Δύ' οἰκίας φίλων* (sic) *γερόντων κτλ.* Schol. Aristoph. Pac. 1165: *Μένανδρος Ἁλιεῖ Δύ' οἰκίας φηλῶν γερόντων.*

XII (4, 77) 26

Καὶ θάλαττα βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον μέγαν.

Athenaeus VII p. 303 c: *μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ — Μένδρος Ἁλιεῦσι Καὶ θάλαττα κτλ.* Menandri nomen supplevit Jecampius; *καὶ* quod post *θάλαττα* (libri *θάλασσα*) legebatur levit Bentleius.

XIII (4, 77) 27

Καὶ χρυσολαβὲς καλὸν πάνυ
ἐγχειρίδιον.

Pollux X 145: *Εὐριπίδης μὲν ἐν Παλαμήδει λέγει κώπην νσόκολλον, Μένανδρος δὲ ἐν Ἁλιεῦσι Καὶ χρυσολαβές κτλ.*

XIV (4, 77) 28

Ἀναπετῶ τουτὶ προσελθὼν κοὐκ ἀνέξομ' οὐκέτι.

Suidas, Ἀναπετῶ: *ἀναπετάσω. Μένανδρος Ἁλιεῦσιν Ἀναπετῶ κτλ.* Eadem habet Zonaras p. 204. Pro *Ἁλιεῦσι* vulgo *λοις*. Correxit Kusterus. Ad *τουτὶ* Dobraeus recte intellegit *θύριον*.

XV—XVII (4, 78) 29—31

Pollux X 132: *Μένανδρος ἔφη ἐν Ἁλιεῖ ἀμφιβλήστρῳ περιβάλλεται.* Fuisse videtur *περιβάλληται* vel *περιβέβληται*, numeris anapaesticis. Photius, Ἡδυλισμός: *εἶδός τι κολαίας. καὶ Μένανδρος ἐν Ἁλιεῖ κέχρηται τῷ ἡδυλίζειν.* Cfr. Eustathius p. 1417 21. Pollux X 52: *ἡ λαμπήνη . . . καὶ τοῖς Μενάνδρου Ἁλιεῦσιν.* Cfr. Photius s. v. *λαμπήνη*.

ΑΝΑΤΙΘΕΜΕΝΗ Η ΜΕΣΣΗΝΙΑ

Prologum fabulae commemorat Demetrius de Elocut. §. 153: *δὲ τοιαύτη ἀνακολουθία καλεῖται γρῖφος, ὥσπερ ὁ παρὰ ὑφρονι ῥητορεύων Βουλίας· οὐδὲν γὰρ ἀκόλουθον αὐτῷ λέγει· καὶ παρὰ Μενάνδρῳ δὲ ὁ πρόλογος τῆς Μεσσηνίας.*

I (4, 78) 32

Οἱ δ' ἁρπάσαντες τοὺς κάδους τοὺς στρογγύλους
ὕδρευον ἀνδρειότατα κηπουροὶ πάλιν.

Grammat. Bekkeri p. 411: *Ἀντιλιαντλητῆρα. Μένανδρος Μεσσηνίᾳ Οἱ δ' ἁρπάσαντες κτλ.* Secundo versu legebatur *μπ . . . πάλιν*, quod correxi.

II (4, 79) 33

Τίθημ' ἔχειν χολήν σε καλλιωνύμου
πλείω.

Aelianus A. N. XIII 4: *καὶ ὁ Μένανδρος ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ οἶμαι λέγων Τίθηιὀ ἔχειν κτλ.* Cfr. Plinius N. H. XXXII 24.

34 III (4, 79)

Ἡγεῖταί μ' ὅλως
ἐπικόπανόν τι.

Pollux X 101: *τράπεζα μαγειρική, ἣν οἱ νεώτεροι ἐπικόπανον. ἔστι δὲ τοὔνομα παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μεσσηνίᾳ Ἡγεῖται κτλ.* Ante Bentleium *ἡγεῖται μὲν ὅλως.* Respicit Pollux VI 90: *ἐπίξηνον, ὃ ἡ νέα κωμῳδία ἐπικόπανον καλεῖ.*

35 IV (4, 79)

Suidas, *Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶν μέν, οὐ πιστευομένων δέ. μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῃ.* Cfr. Zenobius II 17 et Apostol. II 42.

36 V (4, 79)

Ἀράβιον ἄρ' ἐγὼ κεκίνηκ' ἄγγελον.

Apostolius IV 22. *Ἀράβιος αὐλητής: τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπαυστὶ διαλεγομένων . . . Μένανδρος Μεσσηνίᾳ Ἀράβιον ἄρ' ἐγὼ κεκίνηκ' αὐλόν.* Pro *αὐλὸν* scribendum esse *ἄγγελον* conieci in edit. pr. duce Suida, *Ἀράβιος ἄγγελος: Μένανδρος Ἀνατιθεμένῃ ἢ Μεσσηνίᾳ, παρὰ τὴν παροιμίαν Ἀράβιος αὐλητής.* Confirmant Proverbia Coisl. 40 p. 124: *ἀπὸ τούτου ἐλήφθη ἡ παροιμία (Ἀράβιος αὐλητής), ἣν μεταλλάξας Μένανδρος Ἀράβιον, φησίν, ἐξεύρηκα σύμβουλον, καί Ἀράβιον ἐγὼ κεκίνηκ' ἄγγελον.* Ceterum Suidae locus omnium unus est, ex quo de pleno fabulae titulo constat, reliquis scriptoribus eam aut *Ἀνατιθεμένην* aut *Μεσσηνίαν* vocantibus. Ac fortasse diversae fuerunt fabulae, cui coniecturae favent quodammodo proverbia Coislinensia, quae duo proverbii exempla ex Menandro afferunt, quorum alterum ex *Ἀνατιθεμένῃ* alterum ex Messenia petitum videri potest. Cf. inc. DII.

37 VI (4, 80)

Photius, *Ἴσσα: ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὅλως δυσπραγούντων. ἔστι καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου καὶ ἐπέρωθι.* Eadem Suidas, nisi quod *ἐπὶ τῶν ζ λαχόντων* scriptum habet, i. e. *ἀπολαχόντων.*

38 VII (4, 80)

Harpocrat. p. 127: *Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῃ καὶ ἐν Διδύμαις πρὸς ταῖς ιβ' δραχμαῖς καὶ τριώβολόν φησι τοὺς* (i. e. *μετοίκους*) *τελεῖν.* Cfr. Photium et Suidam.

VIII (4, 80) 39

Photius, *Ψύλλα καὶ ψύλλαι: θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότῳ Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης, καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου ἴδιον ὄνομα.* Eadem Suidas. Psyllus lenonis nomen est in Anthol. Palat. VII 403. Cfr. Arcadius p. 53 16.

A N D R I A

Menander fecit Andriam et Perinthiam: qui utramvis recte norit, ambas noverit; non ita dissimili sunt argumento, ut tamen dissimili oratione sunt factae et stilo. quae convenere in Andriam ex Perinthia fatetur transtulisse atque usum suis. Sunt Terentii verba Prol. Andr. vs. 9 sqq. Donatus ad vs. 10: ***prima scena Perinthiae pene iisdem verbis, quibus Andria, scripta est; cetera dissimilia sunt, exceptis duobus locis, altero ad versus XI, altero ad versus XX, qui in utraque fabula positi sunt.*** Idem ad vs. 13: ***Conscius sibi est*** (Terentius), ***primam scenam de Perinthia esse translatam, ubi senex ita cum uxore loquitur, ut apud Terentium cum liberto: ut in Andria Menandri solus senex est.*** V. Grauerti Anal. hist. et philol. p. 173 sqq. et Ihmii Quaest. Terent. p. 5 sqq.

I (4, 81) 40

Τὸ δ' ἐρᾶν ἐπισκοτεῖ
ἅπασιν, ὡς ἔοικε, καὶ τοῖς εὐλόγως
καὶ τοῖς κακῶς ἔχουσιν.

Stobaeus Floril. LXIV 15. Scripsi vs. 3 cum Clerico *κακῶς* pro *καλῶς*. Grauertus comparat Terent. I 3 12: ***Audireque verum est operae pretium audaciam: Nam inceptio est amentium haud amantium.***

II (4, 81) 41

Καὶ τεττάρων ᾠῶν μετὰ τοῦτο, φιλτάτη,
τὸ νεοττίον.

Photius et Suidas, *Νεοττός: ἡ τοῦ ᾠοῦ λέκιθος καὶ τὸ πυρρόν. Μένανδρος Ἀνδρίᾳ Καὶ τεττάρων κτλ.* Recte haec referunt ad praecepta obstetricis cll. Terent. III 2 3 sqq. ***Nunc primum fac istaec lavet: post deinde Quod iussi ei dari bibere et quantum imperavi, Date.*** Scripsi *τὸ νεοττίον*. Vulgo *τὸν νεοττόν*. At possis etiam *τὸν νοττόν*.

III (4, 82) 42

Οὐδέν με λανθάνοις ἄν.

Terentius Andr. I 2 33: ***nihil me fallis.*** Donatus "*νυνῦ*

καὶ οὐδὲν λέληθάς με ἄν." Haec paullo post rectius ita scripta apponuntur *οὐδέν με λανθάνοις ἄν*, prioribus verbis *νυνῦ καὶ* omissis, quae H. Iacobi ex *ἑλληνικῶς* corrupta esse suspicatur.

43 IV (4, 82)

Εὑρετικὸν εἶναί φασι τὴν ἐρημίαν
οἱ τὰς ὀφρῦς αἴροντες.

Terentius Andr. II 4 3: *Venit meditatus alicunde ex solo loco, Orationem sperat invenisse se.* Donatus "Menander *εὑρετικὸν εἶναι — αἴροντες.*" Vulgo *εὑρετικήν.* Correxit Bentleius.

44 V (4, 82)

Terentius III 1 15: *Iuno Lucina fer opem.* Donatus "Obstetriciam potestatem Iunoni attribuit, quamquam Menander illam Dianam appellet." Eugraphius "Hanc (Iunonem) quidam tamen potius Dianam esse dixerunt: nam ita Menander ipsam vocat quum dicit *Ἄρτεμιν.*" Scholiasta Theocriti II 66: *καὶ παρὰ Μενάνδρῳ· "Αἱ κυΐσκουσαι ἐπικαλεῖσθε τὴν Ἄρτεμιν, ἀξιοῦσθαι συγγνώμης ὅτι διεκορήθητε.*" Quae ita scribenda videntur: *καὶ παρὰ Μενάνδρῳ αἱ κυΐσκουσαι ἐπικαλοῦνται τὴν Ἄρτεμιν ἀξιοῦσθαι συγγνώμης ὅτι διεκορήθησαν.*

45 VI (4, 83)

Λούσατ' αὐτὴν αὐτίκα.

Terentius III 2 3: *nunc primum fac istaec lavet.* Donatus "*λούσατ' αὐτὴν ὅδιστα.*" Correxit Bentleius. Casaubonus *τάχιστα.* Possis etiam *ὅτι τάχιστα,* vel cum Grauerto *ὡς τάχιστα.*

[redacted]

videatur immortalis futurus. Casaubonus *ἔνθεν ἀποφεύγων νῦν ἂν ἀπολοίμην ποτέ.* Quod leniter correctum adscivi.

X (4, 83) 49

Terentius IV 3 11: *ex ara hinc sume verbenas tibi.* Donatus: *κοκεξιας σὺ μυρρίνας χχϛδιετεινε.* Respexit ad hunc Menandri locum Servius ad Virg. Aen. XII 120: *abusive verbenas iam vocamus omnes herbas sacratas, ut est laurus, oliva et myrtus. Terentius "ex ara hinc sume verbenas tibi." nam myrtum fuisse Menander testatur, de quo Terentius transvertit.* Bentleius *ἀπὸ δεξιᾶς σὺ μυρρίνης κλάδους λάβε.* Iacobsius: *ἐφ' ἑστίας σὺ μυρρίνας δέχου, Δυστηνέ.* Aram illam apud Menandrum Apollinis fuisse annotavit ad eundem locum Donatus "ex ara, scilicet Apollinis, quem *Δήλιον* Menander vocat." Vbi pro *Δήλιον* veteres editt. et duos codices habere *cassion* annotavit Dübnerus, in quo latet fortasse *Λοξίας*, ut Menander scripsisse videatur: *ἀπὸ Λοξία σὺ μυρρίνας τασδὶ λαβὼν | ὑπότεινε.*

XI (4, 84) 50

Terentius IV 4 55: *Paullum interesse censes, ex animo omnia Ut fert natura, facias, an de industria?* Donatus "Haec sententia a Terentio *ἐρωτηματικῶς* prolata est, quam Menander *ἐπιδεικτικῶς* posuit."

XII (4, 84) 51

Terentius V 4 16: *sic Crito est hic.* Donatus "Menander *οὕτως αὐτός ἐστι.*" Buttmannus *οὗτος* pro *αὐτός.*

XIII (4, 84) 52

Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.

Legitur hic versus in gnomis Menandri monostichis vs. 190 et omisso auctoris nomine apud Suidam II p. 13. Fuit versus proverbialis, ut docet locus Platonis Hipp. mai. p. 301 c: *τοιαῦτα τὰ ἡμέτερά ἐστιν οὐχ οἷα βούλεταί τις, φασὶν ἄνθρωποι ἑκάστοτε παροιμιαζόμενοι, ἀλλ' οἷα δύναται.* Recte eum Terentii interpretes adhibuerunt ad Andr. IV 5 10: *ut quimus, aiunt, quando ut volumus non licet.*

Praeterea Menandrum Donatus commemorat ad II 1 in. "has personas (Charinum et Byrrhiam dicit) Terentius addidit fabulae; nam non sunt apud Menandrum, ne *τραγικώτερον* fieret, Philumenam spretam relinquere sine sponso, Pamphilo aliam ducente." Ad IV 5 6, ubi ad Mysidis verba: *estne hic Crito, sobrinus Chrysidis?* haec adnotat "Sobrini sunt consobrinorum filii: nam sic dicit Menander." Ad V 3 20: *domus, uxor, liberi inventi*

invito patre, Donatus "mira gravitate sensus elatus est: nec de Menandro, sed proprium Terentii." De tribus aliis Andriae Terentianae locis probabiliter ad Menandri exemplum factis dixi in edit. pr.

ΑΝΔΡΟΓΥΝΟΣ Η ΚΡΗΣ

53. 54 I II (4, 85)

Hanc plenam fabulae inscriptionem servavit Athen. VI p. 243 b: *μνημονεύει δ' αὐτοῦ* (Chaerephontem dicit) *Μένανδρος καὶ ἐν Ἀνδρογύνῳ ἢ Κρητί.* Alteram tituli partem apud unum habemus scholiastam Aristoph. Lys. 378: *περὶ γαμηλίων λουτρῶν Μένανδρος ἐν Κρητί φησι.*

55 III (4, 85)

Τὸ γὰρ σύνηθες οὐδαμοῦ παροπτέον.

Stobaeus Floril. XLIV 5 *Μενάνδρου Ἀνδρογύνῳ.* Cfr. Antonius Melias. CII p. 168.

56 IV (4, 85)

Τὰ προσπεσόντα προσδοκᾶν ἅπαντα δεῖ
ἄνθρωπον ὄντα· παραμένει γὰρ οὐδὲ ἕν.

Stobaeus Floril. CVIII 38 *Μενάνδρου Ἀνδρογύνου.*

57 V (4, 85)

Πλήσας γὰρ ἔφερεν ἐκ παρατάξεώς ποθεν
τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας.

Photius s. v. *Λάμια. ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας ὅθεν* [illegible]

ΑΝΕΨΙΟΙ

I (4, 86) 60

Φύσει γάρ ἐστ' ἔρως
τοῦ νουθετοῦντος κωφόν· ἅμα δ' οὐ ῥᾴδιον
νεότητα νικᾶν ἐστι καὶ θεὸν λόγῳ.

Stobaeus Floril. LXIV 17: *Μενάνδρου Ἀνεψιός* (*Ἀνεψιοῖς*). 2 codd. A B et Trinc. *νομοθετοῦντος*.

II (4, 86) 61

Εὐδαιμονία τοῦτ' ἔστιν υἱὸς νοῦν ἔχων·
ἀλλὰ θυγάτηρ κτῆμ' ἐστὶν ἐργῶδες πατρί.

Stobaeus Floril. LXXVII 4 et 5. Primo versui *Μενάνδρου*, eri *Μενάνδρου Ἀνεψιοῖς* adscriptum est. Recte Grotius utrum-e versum ad unum fragmentum coniunxit. Vs. 1 *εὐδαιμονία*) *εὐδαιμονίας* H. Stephanus.

III (4, 87) 62

Τὰ κακῶς τρέφοντα χωρὶ' ἀνδρείους ποιεῖ.

Stobaeus Floril. LVI 7 *Μενάνδρου Ἀνεψιοί.*

IV V (4, 87) 63. 64

Ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος οὑτοσί,
δεῖ τ' οὐχὶ σείειν, ἀλλ' ἀποσείειν αὐτόθεν.
Οἷσ' εἰσιὼν
πανόν, λύχνον, λυχνοῦχον, ὅ τι πάρεστι· φῶς
μόνον πολὺ ποίει.

Athenaeus XV p. 700b: *ἄλλοι δ' ἔφασκον φανὸν λέγεσθαι ν λαμπάδα· οἱ δὲ τὴν ἔκ τινων ξύλων τετμημένην δέσμην. ένανδρος Ἀνεψιοῖς* (AB *ἀνεψιὸς*) *Ὁ φανός κτλ. πανὸς δ' ωμάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον καὶ συνδεδεμένον· τούτῳ ἐχρῶντο λαμπάδι. Μένανδρος Ἀνεψιοῖς Οἷσ' εἰσιὼν κτλ.* vs. 1 respexit Photius s. v. *Φανός* et Eustathius p. 1571 3. 2 ante Bentleium legebatur *ἀλλὰ ποδιεῖν αὐτόν.* In altero gmento *οἷσε* addidit Dobraeus. Vs. 3 *ποίει* pro *ποιεῖ* Dale-mpius. *φῶς ποιεῖν* dixit inc. Anth. Pal. IX 381 4.

ΑΠΙΣΤΟΣ

(4, 87) 65

Ὠιμην, εἰ τὸ χρυσίον λάβοι
ὁ γέρων, θεράπαιναν εὐθὺς ἠγορασμένην
ἅβραν ἔσεσθαι.

Suidas, *Ἅβρα*: *οὔτε ἡ ἁπλῶς θεράπαινα οὔτε ἡ εὔμορφος ράπαινα λέγεται, ἀλλ' οἰκότριψ γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος,*

εἴτε οἰκογενὴς εἴτε μή. Μένανδρος Σικυωνίῳ — Ἀπίστῳ Ὤμην κιλ. Respexisse videtur ad hanc fabulam Alciphron Epist. II 4 50: *πάντα μετέωρα νῦν ἐστι βουλόμενα ἰδεῖν Μένανδρον καὶ ἀκοῦσαι φιλαργύρων καὶ ἐρώντων καὶ δεισιδαιμόνων καὶ ἀπίστων.* Dobraeus pro *Ἀπίστῳ* scribebat *ἄπιστον* (vel *ἄπιστά γ'*) et hoc fragmentum cum eo, quod Suidas l. l. ex Sicyonio attulit, coniungendum existimabat, ita quidem ut verba *ἄπιστον· ὤμην* etc. alteri interlocutori tribueret.

ΑΡΡΗΦΟΡΟΣ Η ΑΥΛΗΤΡΙΣ

66 I (4, 88)

Οὐ γαμεῖς, ἂν νοῦν ἔχῃς,
τοῦτον καταλιπὼν τὸν βίον· γεγάμηκα γάρ
αὐτός· διὰ τοῦτό σοι παραινῶ μὴ γαμεῖν.
Β. διδοῦμένον τὸ πρᾶγμ'· ἀνερρίφθω κύβος.
5 *Α. πέραινε. σωθείης δὲ νῦν· ἀληθινόν*
εἰς πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς γὰρ πραγμάτων,
οἰ Λιβυκόν, οὐδ' Αἰγαῖον . . .
οὐ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία
πλοιάρια· γνίμας δ' οὐδὲ εἷς σέσωσθ' ὅλως.

Athenaeus XIII p. 559 c: *Μένανδρος δ' ἐν Ἀρρηφόρῳ ἢ Αὐλητρίδι Οὐ γαμεῖς κτλ.* Vs. 1 *ἂν νοῦν* Dindorfius. *ἐὰν νοῦν* PV *ἐάν γε νοῦν* L. Vs. 5 *νῦν* Iacobsius cum sequentibus coniunxit.

67 II (4, 88)

Πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους
ποιεῖ τὸ Βυζάντιον· ὅλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα διὰ σὲ καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ·
ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων.

Athenaeus X p. 442 d: *Μένανδρος δ' ἐν Ἀρρηφόρῳ ἢ Αὐλητρίδι Πάντας μεθύσους κτλ.* Ex Athenaeo profecit Eustathius ad Hom. p. 1504 63 et ad Dionys. Perieg. 803: *κωμῳδοῦνται δὲ εἰς μέθην οἱ παλαιοὶ Βυζάντιοι.* Cfr. Aelian. VH III 14 et Nicetas Acomin. Hist. p. 251. Respexit etiam Pollux VI 25: *ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρῶν Μενάνδρῳ δεδόσθω.* Vs. 3 cod. B *δοκῇ.*

68 III (4, 89)

Ἐὰν δὲ κινήσῃ μόνον τὴν Μυρτίλην
ταύτην τις ἢ τιτθὴν καλῇ, πέρας οὐ ποιεῖ
λαλιᾶς· τὸ Δωδωναῖον ἄν τις χαλκίον,
ὃ λέγουσιν ἠχεῖν, ἂν παράψηθ' ὁ παριών,

5 τὴν ἡμέραν ὅλην, καταπαύσαι θᾶττον ἢ
ταύτην λαλοῦσαν· νύκτα γὰρ προσλαμβάνει.

Stephanus Byz. s. v. Δωδώνη. μέμνηται αὐτῆς (proverbii ὁ Δωδωναῖον χαλκίον) Μένανδρος ἐν Ἀρρηφόρῳ Ἐὰν δὲ κιήσῃ κτλ. Respiciunt Suidas s. v. Δωδωναῖον χαλκίον et Zenob. II 5. Lectionis varietatem indicavi ad locum Stephani.

IV (4, 89. 90) 69

Τὰ πατρῷα μὲν ποιεῖ καιρός ποτε
ἀλλότρια, σώζει δ' αὐτά που τὰ σώματα·
βίου δ' ἔνεστιν ἀσφάλεί' ἐν ταῖς τέχναις.

Stobaeus Floril. LX 5 Μενάνδρου Αὐλητρίδος. Vs. 1 Grotius τὰ γὰρ πατρῷα. Vs. 2 pro σώζει expectabam δουλοῖ vel simile quid. Vs. 3 cod. A ἔνεστι μία. Trinc. et Gesn. 1 ἔνεστι μί'. Recte μί' vel μία om. Gesn. 3.

V (4, 90) 70

Ἐλλέβορον ἤδη πώποτ' ἔπιες Σωσία;
πάλιν πάλιν νῦν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

Athenaeus X p. 446 d: Μένανδρος Αὐλητρίδι (libri Αὐλητρίσι) Ἐλλέβορον κτλ. Vs. 1 libri βάλλ' (BP βάλ') ἐς κόρον ἤδη πώποτ' ἔπιες Σωσίλα. Correxit Heringa. Vs. 2 πᾶσι πάλι νυν cod. B, πᾶσι νῦν vulgo. Scripsi πάλιν πάλιν νῦν. Praeterea vs. 1 malim εἰ δὴ pro ἤδη, *si unquam bibisti, nunc iterum iterumque bibe.*

VI (4, 90) 71

Πάντ' ἐστὶ τῷ καλῷ λόγῳ
ἱερόν· ὁ νοῦς γάρ ἐστιν ὁ λαλήσων θεός.

Iustinus de Mon. p. 40 b: καὶ ἐν Αὐλητρίσι (Αὐλητρίδι) Μένανδρος Πάντ' ἐστὶ κτλ. Bentleius πανταχῇ ἐστι coniecit. Meineius corrigas πάντῃ 'στί, ut monui iam in edit. pr. Nunc idem Dobraeus Adv. II p. 271.

VII (4, 90) 72

Ὦ τρισκατάρατε, ζωπύρει τοὺς ἄνθρακας.

Etymol. Gudian. p. 234: Ζωπυρεῖν κυρίως τὸ τοὺς ἄνθρακας φυσᾶν, ὡς τὸ τρισκατάρατε ἀναζωπύρει τοὺς ἄνθρακας, Μένανδρος ἐν Ἀρρηφόρῳ. Correxi ut supra adscripsi in editorum. Nunc confirmatum video ab Etymol. M. p. 413 6, ubi versus ille non nominato auctore affertur.

73 VIII (4, 91)

Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

Orion Gnomol. I 11 cum lemmate *ἐξ Ἀρρηφόρου Μενάνδρου.* Tacito fabulae titulo idem versus legitur in Stobaei App. Flor. p. 69 23. Cfr. Gnomas monost. 26 et infra Heautontimor. Fragm. IV.

74 IX (4, 91)

Pollux X 176: *ὁλκεῖον, ἀγγεῖον ὑγρῶν τε καὶ ξηρῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ χαλκοῦν, ὡς ἐν Ἀρρηφόρῳ Μενάνδρου Ἦ χαλκοῦν μέγα ὁλκεῖον.*

Α Σ Π Ι Σ

75 I (4, 91)

Ἔχων τὴν ἀσπίδα
ἔκειτο συντετριμμένην.

Schol. Aristoph. Acharn. 284: *τῷ δὲ συντριβείῃ* (leg. *συντρίβειν*) *καὶ Μένανδρος κέχρηται ἐν Λευκαδίᾳ καὶ ἐν Ἀσπίδι Ἔχων τὴν ἀσπίδα ἔκειτο συντετριμμένην.* Ex eadem fabulae parte sequens fragmentum petitum videtur.

76 II (4, 91)

Πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες
τὸν χάρακα τὰς κώμας ἐπόρθουν.

Harpocratio p. 183 16: *Χάρακα τὸ χαράκωμα ὃ περιεβάλλοντό τινες στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. Μένανδρος Ἀσπίδι Πολλοὶ γάρ κτλ.* Habent etiam Suidas et Zonaras. Male haec Menandro historico tribuit Niebuhrius p. 443.

[redacted]

τηροῦντες, οἱ τὰς ἀκροπόλεις κεκτημένοι,
5 εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν οὕτω ῥᾳδίως
ἐγχειρίδιον ἔχοντας αὐτοῖς προσιέναι·
οἵαν δίκην διδόασιν.

Stobaeus Floril. XLIX 8 in titulo de vituperio tyrannidis. Vs. 2 Bentleius τί δῆτα πλέον, aut τί πλέον ἔχουσι δημοτῶν ἄλλων, quod placet. Nisi forte τῶν γὰρ ἄλλων; τὸν βίον scribendum. Pro βίον Trinc. βίων. Vs. 3 A post οἰκτρὸν addit οἱ. Vs. 4 forsan ἢ τάς. Vs. 5 Porsonus οὗτοι pro οὕτω.

VI—VIII (4, 92) 80–82

Stephanus Byz. v. Ἰβηρίαι: ἀπὸ τοῦ Ἴβηρος γενικῆς Ἰβηρὶς τὸ θηλυκόν. "Ἑλληνίς, οὐκ Ἰβηρίς" Μένανδρος Ἀσπίδι. Erotianus gloss. Hippocr. p. 144. Ἔμυξεν: ἐστέναξεν. — Μένανδρος ἐν Ἀσπίδι. Pollux X 137: κανδύταλις, οὗ μέμνηται καὶ Μένανδρος ἐν Ἀσπίδι.

ΑΥΤΟΝ ΠΕΝΘΩΝ

I (4, 93) 83

Τυφλὸν ὁ πλοῦτος, καὶ τυφλούς
τοὺς ἐμβλέποντας εἰς ἑαυτὸν δεικνύει.

Stobaeus Floril. XCIII 21. Ante Bentleium τυφλοὺς ἐμβλέποντες εἰς αὐτόν. Cfr. Antiphanis fragm. 290.

II (4, 93) 84

Harpocr. p. 169 25: τὸ στεφανοῦν (i. e. τιμᾶν) ὡς παρά τε Θεοπόμπῳ ἐν ζ' καὶ Μενάνδρῳ ἐν Αὐτὸν πενθοῦντι.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ

I (4, 93) 85

Ἀλλ' ὅταν ἐρῶντα νοῦν ἔχειν τις ἀξιοῖ,
παρὰ τίνι τἀνόητον οὗτος ὄψεται;

Stobaeus Floril. LXIV 2: Μενάνδρου Ἀφροδισίων. De titulo cfr. Hist. com. p. 239. 324. Vs. 2 vulgo ἀνώνητον. A τἀνόητον. B ἀνόητά γ'. Grotius τὸ ἀνόητον.

II (4, 93) 86

Ἐκφυγοῦσα δ' ἣν εἶχεν νόσον
οὐκ ἔσχε τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους.

Suidas, Ἀναθέσθαι: τὸ μεταθέσθαι, ἀπὸ τῶν πεττευόντων καὶ τὰς κεκινημένας ἤδη ψήφους διορθούντων. — Μένανδρος ἐν Ἀφροδισίῳ Ἐκφυγοῦσα κτλ.

87 III (4, 94)

Εἰ τὰς ἀληθείας ἁπλῶς τίς σοι λέγοι.

Suidas et Grammat. Bekk. p. 376: *Ἀληθῆ καὶ τὰς ἀληθείας πληθυντικῶς λέγουσι. Μένανδρος Ἀφροδισίῳ Εἰ τὰς ἀληθείας κτλ.*

B O I Ω T I A

88 I (4, 94)

Οὐ δεῖ διαβολῆς καταφρονεῖν, οὐδ' ἂν σφόδρ' ᾖ
ψευδής· ἐπίστανται αὐξάνειν αὐτήν τινες,
δι' οὓς φυλάττεσθαι τὰ τοιαῦτ' ὀρθῶς ἔχει.

Stobaeus Floril. XLII 1: *Μενάνδρου Βοιωτίας.*

89 II (4, 94)

Πολλὰ δύσκολα
εὕροις ἂν ἐν τοῖς πᾶσιν· ἀλλ' εἰ πλείονα
τὰ συμφέροντ' ἔνεστι, τοῦτο δεῖ σκοπεῖν.

Stobaeus Floril. CVIII 42: *Μενάνδρου ἐκ Βοιωτίας.*

90 III (4, 94)

Πλοῦτος δὲ πολλῶν ἐπικάλυμμ' ἐστὶν κακῶν.

Stobaeus Floril. XCI 19: *Μενάνδρου Βοιωτίᾳ.* Corrupte Antonius Mel. p. 222.

91 IV (4, 94)

Οὐκ ἔστιν ἑκτεὺς τοῦτο, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν.

Erotianus p. 178: *Ἡμιεκτέα, τὸ ἥμισυ τοῦ ἑκτέου (ἑκτέως)· ἑκτεὺς δὲ λέγεται ἀττικὸν μέτρον, ἔχον χοίνικας ὀκτώ, ὥς φησι Μένανδρος ἐν Βοιωτίᾳ Οὐκ ἔστιν κτλ.* Ante Bentleium τοῦτ'.

[redacted]

XII 233 fortasse etiam, si Gorgiae (fr. II et III) primae partes fuere, Lucianus Dial. meretr. 8.

I (4, 96) 93

Ὁ δ' ἠδικηκὼς ὅστις ἔσθ' οὗτός ποτε
τὴν ὑμετέραν πενίαν, κακοδαίμων ἔσθ', ὅτι
τοῦτ' ἠδίκηκεν, οὗ τυχὸν μεταλήψεται·
εἰ καὶ σφόδρ' εὐπορεῖ γάρ, ἀβεβαίως τρυφᾷ·
τὸ τῆς τύχης γὰρ ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ.

Stobaeus Floril. CV 28. Vs. 2 *ἡμετέραν* Voss. et Ars. Vs. 3 *τυχὼν* N. Vs. 4 *εὖ ποιεῖ* Ars. Postremus versus est etiam apud Cramerum An. Ox. I p. 333, Etymol. M. p. 685 38 et schol. Sophoclis Oed. T. 1191.

II (4, 96) 94

Εὐκαταφρόνητόν ἐστι, Γοργία, πένης,
κἂν πάνυ λέγῃ δίκαια· τούτου γὰρ λέγειν
ἕνεκα μόνου νομίζεθ' οὗτος τοῦ λαβεῖν.
καὶ συκοφάντης εὐθὺς ὁ τὸ τριβώνιον
ἔχων καλεῖται, κἂν ἀδικούμενος τύχῃ.

Stobaeus Floril. XCVI 5.

III (4, 96) 95

Οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνήρ, ὦ Γοργία,
ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ' ἐπίστατ' ἐγκρατῶς·
τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν
δεῖγμ' ἔστιν εὐθὺς πᾶσι μικροψυχίας.

Orion Gnomol. VII 9. Duos priores versus habet Stobaeus Flor. V 1, duos posteriores idem XX 22. Vs. 2 *ἐπίστατ' ἐγκρατῶς* Orion. Vitiose Stobaeus *ἐπίσταται βροτῶν.*

IV (4, 97) 96

Ἀγρὸν εὐσεβέστερον γεωργεῖν οὐδένα
οἶμαι· φέρει γὰρ ὅσα θεοῖς ἄνθη καλά,
κιττόν, δάφνην· κριθὰς δ' ἐὰν σπείρω, πάνυ
δίκαιος ὢν ἀπέδωχ' ὅσας ἂν καταβάλω.

Stobaeus Floril. LVII 5. Vs. 3 *δ' ἐὰν* Grotius. *δ' ἂν* AB. Vulgo *τε ἄν.* Vs. 4 *δίκαιος ὢν* ante Porsonum iam Zedelius. Vulgo *δικαίως.* Ib. *ὅσας* pro *ὅσα* Porsonus. Respexisse locum videri potest Pollux I 227: *Μένανδρος δίκαιον γῄδιον καλεῖ ὃ μηδὲν πλέον τοῦ σπέρματος ἐκφέρει.* Adde Quintil. XII 10 25. Cfr. praeterea inc. fab. fr. DV.

97 V (4, 97)

Εἰμὶ μὲν ἄγροικος, καὐτὸς οὐκ ἄλλως ἐρῶ,
καὶ τῶν καὶ' ἄστυ πραγμάτων οὐ παντελῶς
ἔμπειρος, ὁ δὲ χρόνος τί μ' εἰδέναι ποιεῖ
πλέον.

Orion Gnomol. I 19. Vs. 1 ἄλλως Schneidewinus. cod. ἄλλος.

98 VI (4, 97)

Ἐμβεβρόντησαι; γελοῖον. ὃς κόρης ἐλευθέρας
εἰς ἔρωθ' ἥκων σιωπᾷς καὶ μάτην ποθουμένους
περιορᾷς γάμους σεαυτῷ.

Maximus Planudes ad Hermog. in Walzii Rhet. V p. 525 trochaicorum tetrametrorum exempla afferens: *καὶ παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν Γεωργῷ Ἐμβεβρόντησαι κτλ.* Vs. 2 vulgo *ποιουμένους*. Ioh. Siceliota *ποθουμένης*, reliquis omissis. Hinc scripsi *ποθουμένους*. Heringa *πονουμένους*.

99 VII (4, 98)

Βουβὼν ἐπήρθη τῷ γέροντι, θέρμα τε
ἐπέλαβεν αὐτόν.

Zonaras p. 1030: *Θέρμη καὶ θέρμα — Μένανδρος Βουβὼν ἐπήρθη κτλ.* Partem loci addito fabulae titulo habet Etymol. M. p. 206 57: *Μένανδρος ἐν τῷ Γεωργῷ Βουβὼν ἐπήρθη τῷ γέροντι.* Eadem omisso auctoris nomine Suidas v. *βουβών*. Respicit eundem locum Phrynichus Epit. p. 331.

100 VIII (4, 98)

Choeroboscus Bekkeri p. 1380 (Crameri An. Ox. IV p. 363): *ἔχομεν τὴν χρῆσιν τοῦ "ἦν ἐγώ" παρὰ Ἀριστοφάνει — καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Γεωργῷ Ἦν δ' οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν.*

101 IX (4, 98)

Schol. Aristoph. Plut. 652: *ἀκριβῶς δὲ δεδήλωκεν ὅτι ἐπὶ κακῷ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πράγματα, καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Γεωργῷ ἐν πράγμασιν, ἐν μάχαις.* Postrema *καὶ Μένανδρος — μάχαις* omittit Rav. et Ven., habet Θ et Suidas v. *πράγματα*. *ἐν μάχαις* scholiastae esse suspicatur Dobraeus.

Aliud incerti comici fragmentum, haud improbabili coniectura a Toupio ad Menandri Georgum relatum, apud Plutarchum de Curios. p. 519 a inter anonymorum comicorum fragmenta (293 a) exhibui.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ

I (4, 99) 102

Ἐπὶ τοῦδ' αὖθις οὑτοσὶ κακοδαίμων ἔφη,
ὡς οὐκ ἂν ἐκδοίη γε θυγατέρ' ἄσμενος,
καὶ ταῦτα πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων.

Ammonius p. 110: παιδίσκη καὶ παῖς διαφέρει· παιδίσκη μὲν γὰρ ἡ ἐλευθέρα παρ' Ἀττικοῖς, παῖς δὲ ἡ δούλη. Μένανδρος ἐν Δακτυλίῳ Ἐπὶ τοῦδ' αὖθις κτλ. Vs. 1 Aldus et cod. Par. ἄν τις et ἔφυ pro αὖθις et ἔφη. Coniicias ἔπειτα δ' αὖθις τοῦθ' ὁ κακοδαίμων ἔφη. Dobraeus ἐπεὶ οὐδὲ εἷς οὕτως γε κακοδαίμων ἔφυ. Vs. 2 Aldus ἐκδείη θυγατέρας μένος. Correxit Scaliger, quamquam rectius fortasse Pauwius ἐκδοίη θυγατέρ' ἄν.

II (4, 99) 103

Οἰκόσιτον νυμφίον
οὐδὲν δεόμενον προικὸς ἐξευρήκαμεν.

Athenaeus VI p. 247 f: καλεῖται οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ ἀλλὰ προῖκα τῇ πόλει ὑπηρετῶν. — Μένανδρος Δακτυλίῳ Οἰκόσιτον κτλ.

III IV (4, 99) 104. 105

Photius et Suidas, Ὑπηνέμια: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς — καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ ἀνεμιαῖον ἐγένετο. Harpocratio s. v. αὐτολήκυθοι: τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἔν τε Ἡνιόχῳ καὶ Δακτυλίῳ.

ΔΑΡΔΑΝΟΣ

I (4, 100) 106

Καὶ λαιμὰ βακχεύει λαβὼν τὰ χρήματα.

Schol. Aristoph. Av. 1563: παραπεποίηκε (τὸ λαῖμα) παρὰ τὸ λαιμόν. ἔστι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ Καὶ λαῖμα βακχεύει λαβὼν τὰ χρήματα. — ἔτι μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ εὐτόλμων οὕτω λέγουσιν. ὅπερ συμφωνότερόν ἐστι τῷ παρὰ Μενάνδρῳ. Recte Bentleius λαιμὰ correxit. Cod. Rav. λῆμα.

II III (4, 100) 107. 108

Erotianus p. 172. Ἡδύσμασι: τοῖς χλωροῖς καὶ ξηροῖς ἀρτύμασιν. ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις, ὡς καὶ — Μένανδρος ἐν Δαρδάνῳ. Priscianus VI p. 253: *Menander quoque in Dardano* Δρία παῖ *dixit pro* Δρίαν. De alio huius fabulae fragm. vide ad Xenologum.

ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΩΝ

Nobilissimam hanc fabulam Caecilius apud Porphyrium Eusebii Praep. Evang. X 2 p. 273 totam ex Antiphanis Oeconista expressam fuisse dicit, quod quid sit indicavi Hist. crit. p. 32. Multa ex ea haud dubie in suum de superstitione libellum derivavit Plutarchus. Obiter eam memorat Alciphro Epist. II 4 50.

109 I (4, 100. 101)

Εἰ μέν τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες, Φειδία,
ζητεῖν ἀληθὲς φάρμακον τούτου σ' ἔδει·
νῦν δ' οὐκ ἔχεις· τὸ φάρμακον εὕρηκας κενόν
πρὸς τὸ κενόν· οἰήθητι δ' ὠφελεῖν τί σε.
περιμαξάτωσάν σ' αἱ γυναῖκες ἐν κύκλῳ
καὶ περιθεωσάτωσαν. ἀπὸ κρουνῶν τριῶν
ὕδατι περίρραν' ἐμβαλὼν ἅλας, φακούς.

Clemens Alex. Strom. VII p. 844 Pott. *εὖ γὰρ καὶ ὁ Μένανδρος Εἰ μέν τι κακόν κτλ.* Vs. 1 et 2 *Φειδία, ζητεῖν* Grotius. Libri *φιλιάζειν.* Vs. 3 *τὸ φάρμακον εὕρηκας κενὸν* cod. Par. Vulgo *κενὸν εὕρηκας τὸ φ.* Vs. 6 libri *περιτέθωσαν.* Correxit Bentleius, nisi quod scripsit *περιθειωσάτωσαν.* Vs. 7 *περίρραν'* Sylburgius. Libri *περίρραναι.*

110 II (4, 101)

Ἀγαθόν τί μοι γένοιτο, πολύτιμοι θεοί·
ὑποδούμενος τὸν ἱμάντα γὰρ τῆς δεξιᾶς
ἐμβάδος ἀπέρρηξ'. Β. εἰκότως, ὦ φλήναφε,
σαπρὸς γὰρ ἦν. σὺ δὲ μικρολόγος ἄρ' οὐ θέλων
καινὰς πρίασθαι.

Theodoretus Therap. vol. IV p. 852: *ὁ Μένανδρος δ' ἐν Δεισιδαίμονι παραπλησίως τοὺς τὰ τοιαῦτα παρατηροῦντας γελᾷ λέγων ὧδί Ἀγαθόν τί μοι κτλ.* Eadem servavit Clemens Alex. Strom. VII p. 842 Pott. ex quo profecit scriptor incertus apud Cramerum An. Par. IV p. 250. Vs. 2 et 3 vulgo *ὑποδούμενος τὸν ἱμάντα τῆς δεξιᾶς ἐμβάδος διέρρηξα,* quod correxi. Vs. 4 libri *σὺ δὲ σμικρολόγος οὐκ ἐθέλων.* Hoc etiam correxi.

111 III (4, 102)

Οὐ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν τοὺς ἱκέτας, ἄλλως τε καί
ὅταν μετ' εὐνοίας τι μὴ πονηρίᾳ
πταίσωσιν· αἰσχρόν ἐστι τοῦτο γὰρ πάνυ.

Stobaeus Floril. IX 11: *Μενάνδρου Δεισιδαίμονι.* Vs. 2

vulgo *μετ' εὐνοίας τινὸς μὴ πονηρᾶς*, quod correxi in editione prima. Idem nunc Dobraeus Adv. II p. 272. Bentleius *μετ' εὐνοίας τινὸς οὐ πονηρίᾳ*. Praeterea Pflugkius Sched. crit. p. 19 *ἀγνοίας* pro *εὐνοίας*. Vs. 3 libri *τοῦτο γάρ ἐστιν πάνυ*. Transposuit Dobraeus.

IV (4, 102) 112

Παράδειγμα τοὺς Σύρους λαβέ·
ὅταν φάγωσ' ἰχθὺν ἐκεῖνοι, διά τινα
αὐτῶν ἀκρασίαν τοὺς πόδας καὶ γαστέρα
οἰδοῦσιν, ἔλαβον σακίον, εἶτ' εἰς τὴν ὁδόν
ἐκάθισαν αὐτοὺς ἐπὶ κόπρου, καὶ τὴν θεόν
ἐξιλάσαντο τῷ τεταπεινῶσθαι σφόδρα.

Porphyrius de Abstin. IV p. 347: *τὸ μέντοι τῶν ἰχθύων ἀπέχεσθαι ἄχρι τῶν Μενάνδρου χρόνων τοῦ κωμικοῦ διέμεινε· λέγει γάρ Παράδειγμα τοὺς Σύρους λαβέ κτλ.* Ad *Δεισιδαίμονα* referenda esse vidit Clericus. Vs. 4 pro *σακκίον* scripsi *σακίον*. Praeterea *εἶτ'*, quod libri ante *ἔλαβον* habent, delevi. Vs. 5 *αὐτοὺς* Toupius pro *αὐτοί*. Vs. 6 *τεταπεινῶσθαι* Heringa. Libri *ταπεινῶσαι*.

V VI (4, 103) 113. 114

Schol. Platon. Bekk. p. 372: *καὶ τυφλῷ δῆλον —. μέμνηται ταύτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμονι.* Photius, *Ὀλόλους: τοὺς δεισιδαίμονας ἐκάλουν οἰωνιζόμενοι. Μένανδρος Δεισιδαίμονι.*

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ

I (4, 103) 115

Τί τοῦτο, παῖ; διακονικῶς γὰρ νὴ Δία
προελήλυθας. Β. ναί· πλάττομεν γὰρ πλάσματα,
τὴν νύκτα τ' ἠγρυπνήκαμεν· καὶ νῦν ἔτι
ἀποίητα πάμπολλ' ἐστὶν ἡμῖν.

Athenaeus IV p. 172 c: *ὅτι δὲ ἐκεχώριστο τὰ τῆς ὑπουργίας, πεμμάτων μὲν προνοουσῶν τῶν δημιουργῶν, ὀψαρτυτικῆς δὲ τῶν μαγείρων, διεσάφησεν — Μένανδρος Δημιουργῷ Τί τοῦτο κτλ.* Quae sunt ipsius *δημιουργοῦ* verba. Fallitur schol. Aristoph. Equit. 650 et Suidas v. *δημιουργός*. Vs. 2 forsan *πέμματα*, quamquam Schol. Arist. Ach. 1092 *ἰτρία δὲ καπυρώδη πλάσματα*.

II (4, 103) 116

Μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει·
χρῆται γὰρ οὗτος εἰς ἃ δεῖ ταύτῃ καλῶς.

Stobaeus Floril. CIII 7 et Antonius Mel. CXI p. 221. I
agmentum duobus senariis auctum e Menagyrta Menandri l
atur a Stobaeo XCIV 7, cuius erroris originem in edit. pr.
licui. Primum versum servavit etiam Plutarchus de aud. p
p. 34 c. Cfr. Democritus in Galei Opusc. Mythol. p. 16.

117. 118 III IV (4, 104)

Pollux X 102: *Μένανδρος δὲ ἐν Δημιουργῷ ληνὸν εἴρ τὴν κάρδοπον.* Antiatticista p. 83. *Βίος: ἐπὶ συνουσίας (* *οὐσίας) Ἡρόδοτος, Μένανδρος Δημιουργῷ.*

Δ Ι Δ Υ Μ Α Ι

119. 120 I II (4, 104)

Συμπεριπατήσεις γὰρ τρίβων' ἔχουσ' ἐμοί,
ὥσπερ Κράτητι τῷ κυνικῷ ποθ' ἡ γυνή.

Diogenes Laert. VI 93: *μέμνηται αὐτοῦ* (Cratetem di
καὶ Μένανδρος ἐν Διδύμοις (sic) *οὕτως Συμπεριπατήσεις κ*
καὶ θυγατέρα ἐξέδωκε μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐκείνοις ἐπὶ πεί
δοὺς τριάκονθ' ἡμέρας, ὡς ὁ αὐτὸς ἔφη.

121. 122 III IV (4, 104)

Athenaeus IX p. 373 d: *Μένανδρος Διδύμαις Ὄρνεις q*
ρων ἐλήλυθα. καὶ ἑξῆς Ὄρνιθας ἀποστέλλει. Postr
fortasse anapaestici versus reliquiae sunt.

123. 124 V VI (4, 104)

Harpocratio p. 127 9: *Μένανδρος ἐν Διδύμαις πρὸς*
δώδεκα δραχμαῖς καὶ τριώβολόν φησι τούτους (τοὺς μ
τελεῖν. Idem p. 156 20: *ἐκωμῳδοῦντο (οἱ Ποτ*
τοὺς παρεγγράπτους, ὡς ἄλλοι

tonte comoedia ita ait: Βουληφόρως — ὅρασιν, id est: con-
iarie nostram, Demea, praeoccupavisti visionem.

II (4, 105) 126

Ἐμοὶ παράστα· τὴν θύραν κόψας ἐγώ
καλῶ τιν' αὐτῶν.

Suidas s. v. *Ἀπόστα. οὐ μόνον ἀπόστηθι λέγουσιν, ἀλλὰ*
ὶ ἀπόστα. — Μένανδρος Δὶς ἐξαπατῶντι Ἐμοὶ παράστα κτλ.
dem Grammat. Bekk. p. 436, ubi vitiose *καλῶς τιν' αὐτόν.*

III (4, 105) 127

Οὐ Μεγάβυζος ἦν,
ὅστις γένοιτο ζάκορος.

Photius, *Ζάκορος: νεωκόρος. Μένανδρος Δὶς ἐξαπατῶντι*
ὁ Μεγάβυζος κτλ. Eadem Suidas v. *ζάκορος.* V. Ritschelium
407.

IV (4, 105) 128

Ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος.

Plutarchus Cons. ad Apoll. p. 119 e: *προσμαρτυρήσας τῷ*
λῶς ὑπὸ Μενάνδρου ῥηθέντι τούτῳ Ὃν οἱ θεοὶ κτλ. Idem
rsus legitur apud Clement. Alex. Str. VI p. 746 Pott., in schol.
lyss. XV 246, Eustathium p. 1781 3, mon. 425 et Stobaeum Flor.
XX 8, cuius auctoritate ad Disexapatonta relatus est. Latine
ddidit Plautus Bacch. IV 7 18: *quem di diligunt adulescens*
ritur.

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

Quale fuerit huius fabulae argumentum, quodammodo suspi-
ri licet ex Iuliani verbis Misopog. p. 342: *οὕτω μὲν οὖν ἐγὼ*
Κελτοῖς, κατὰ τὸν τοῦ Μενάνδρου Δύσκολον, αὐτὸς ἐμαυτῷ
νους προσετίθουν, et ibid. p. 349 c: *πόλει γὰρ προσιὼν*
θύρᾳ, τὸν αὐχμὸν τῶν τριχῶν οὐκ ἀνεχομένῃ, ὥσπερ οἱ
ρέων ἀποροῦντες ἄκαρτος καὶ βαθυγένειος εἰσέδραμον. ἐνό-
ως ἂν Σμικρίνην ὁρᾶν ἢ Θρασυλέοντα, δύσκολον πρεσβύτην
τρατιώτην ἀνόητον. Rem conficit Alciphro Epist. III 43: *ἐν*
ύτῳ δι' ἱλαρότητος καὶ εὐφροσύνης διακειμένου τοῦ συμπο-
ου ἐπέστη ποθὲν Σμικρίνης ὁ δύστροπος καὶ δύσκολος.
racterea fabulam respexit Agathias Anth. Pal. V 218. Fortasse etiam
holiasta Hermog. p. 72: *ἠθικῆς παράδειγμα οἱ φιλάργυροι*
ὶ οἱ δύσκολοι καὶ οἱ γεωργοί. Neque ex alia fabula Libanius
d. IV p. 148 suam *δυσκόλου* imaginem videtur expressisse.

129 I (4, 106)

Τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον
Φυλήν, τὸ Νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι
Φυλασίων.

Harpocratio p. 183. *Φυλή: δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Οἰνηίδος· Μένανδρος Δυσκόλῳ Τῆς Ἀττικῆς κτλ.* Apertum est haec ex ipso fabulae prologo derivata esse. Eadem schol. Aristoph. Acharn. 1023. *ἀπὸ Φυλῆς: ὄνομα δήμου· καὶ Μένανδρος Δυσκόλῳ Τῆς Ἀττικῆς κτλ.* Male Etymol. M. p. 802 22: *ὁ δὲ Μένανδρος τόπον νομίζει εἶναι Φυλήν.*

130 II (4, 107)

Περὶ χρημάτων λαλεῖς, ἀβεβαίου πράγματος·
εἰ μὲν γὰρ οἶσθα ταῦτα παραμενοῦντά σοι
ἅπαντα τὸν χρόνον, φύλαττε μηδενὶ
ἄλλῳ μεταδιδούς, αὐτὸς ὢν δὲ κύριος·
5 *εἰ μὴ δὲ σαυτοῦ, τῆς τύχης δὲ πάντ' ἔχεις,*
τί ἂν φθονοίης, ὦ πάτερ, τούτων τινί;
αὐτὴ γὰρ ἄλλῳ τυχὸν ἀναξίῳ τινί
παρελομένη σου πάντα προσθήσει πάλιν.
διόπερ ἐγώ σέ φημι δεῖν, ὅσον χρόνον
10 *εἰ κύριος, χρῆσθαί σε γενναίως, πάτερ,*
αὐτόν, ἐπικουρεῖν πᾶσιν, εὐπόρους ποιεῖν
οὓς ἂν δύνῃ πλείστους διὰ σαυτοῦ· τοῦτο γάρ
ἀθάνατόν ἐστι, κἂν ποτε πταίσας τύχῃς,
ἐκεῖθεν ἔσται ταὐτὸ τοῦτό σοι πάλιν.
15 *πολλῷ δὲ κρεῖττόν ἐστιν ἐμφανὴς φίλος*
ἢ πλοῦτος ἀφανής, ὃν σὺ κατορύξας ἔχεις.

Stobaeus Floril. XVI 13: *Μενάνδρου ἐκ Δυσκόλου.* Vs. 3 ante Bentleium *πάντα.* Vs. 5 *εἰ δὲ μὴ σεαυτοῦ* cod. A, sed ita ut super *μὴ* scriptum sit *οὐ. εἰ δ' οὐ σεαυτοῦ* B m sec. et duo codd. Schowii. Porsonus *ἃ δὲ μὴ σεαυτοῦ,* Bentleius *εἰ δ' οὐδὲν αὑτοῦ.* Mihi *εἰ μὴ δὲ σαυτοῦ* verum visum est, cl. Timocle Dracont. vs. 13: *ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ.* Vs. 9 Tyrwhittus *ἔγωγέ φημι.* Vs. 11 Gaisfordus *αὐτὸν ἐπικουρεῖν.* Vs. 12 vulgo *ὡς ἄν.* Cod. Schowii *οὓς ἄν.* AB *ὡς ἄν,* sed *οὓς* super *ὡς.* Vs. 15 et 16 male incerto poetae tribuit Grotius, sequente Gaisfordo.

131 III (4, 108)

Ὡς θύουσι δ' οἱ τοιχωρύχοι,
κοίτας φέροντες, σταμνί', οὐχὶ τῶν θεῶν

ἕνεκ', ἀλλ' ἑαυτῶν· ὁ λιβανωτὸς εὐσεβές,
καὶ τὸ πόπανον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ
5 ἅπαν ἐπιτεθέν· οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἄκραν
καὶ τὴν χολὴν ὀστᾶ τ' ἄβρωτα τοῖς θεοῖς
ἐπιθέντες, αὐτοὶ τἄλλα καταπίνουσ' ἀεί.

Athenaeus IV p. 146 e: *Μένανδρος δ' ἐν Μέθῃ τοῦ μεγίστου δείπνου δαπάνημα τάλαντον τίθησι — καὶ ἐν Δυσκόλῳ δέ φησιν οὕτως Ὡς θύουσι δ' οἱ κτλ.* Vs. 3 forsan praestat *εὐσεβής*. Porphyrius de Abst. II p. 131: *καὶ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ Ὁ λιβανωτὸς εὐσεβὴς καὶ τὸ πόπανον· τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ ἅπαν τεθέν.* Ad vs. 5 et 6 confer Clement. Alex. Strom. VII p. 847 Pott.: *Μένανδρός τε τὴν ὀσφὺν ἄκραν πεποίηκεν, τὴν χολήν, ὀστέα τ' ἄβρωτα, φησί, τοῖς θεοῖς ἐπιτιθέντες αὐτοὶ τὰ ἄλλα ἀναλίσκουσιν.* Adde Etymol. M. p. 468 28: *Μένανδρος Οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἄκραν θύσαντες.* Vs. 7 *ἀεὶ* addidit Bentleius. Dobraeus *αὐτοὶ πάντα τἄλλα κατέπιον.*

IV (4, 108) 132

Οὐδὲ εἷς
μάγειρον ἀδικήσας ἀθῷος διέφυγεν·
ἱεροπρεπής πώς ἐστιν ἡμῖν ἡ τέχνη.

Athenaeus IX p. 383 f: *μὴ καί τις αὐτῶν τὰ ἐκ Δυσκόλου Μενάνδρου βρενθυόμενος λαρυγγίσῃ τάδε Οὐδὲ εἷς κτλ.* Vs. 3 *ἡμῶν?*

V a. b (4, 109) 133. 134

Οὐδενὸς χρὴ πράγματος
τὸν εὖ πονοῦνθ' ὅλως ἀπογνῶναί ποτε.
Ἁλωτὰ γίνετ' ἐπιμελείᾳ καὶ πόνῳ
ἅπαντα.

Stobaeus Floril. XXIX 45 46. Vs. 2 ante Grotium *ποιοῦνθ'*. Ad alterum fragmentum nihil lemmatis adscriptum est. Itaque dubitari potest num recte ad Menandrum et ad hanc ipsam fabulam relatum sit. Cod. A post *ἁλωτὰ* addit *γάρ*. Suspiceris igitur *Ἁλωτὰ γάρ* | *ἅπαντα γίνετ' ἐπιμελείᾳ καὶ πόνῳ.*

VI (4, 109) 135

Ammonius p. 62: *ὁ οὖν ἐναλλάσσων (εὐθὺς et εὐθὺ) ἁμαρτάνει, καθὰ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ Τί φῆς ἰδὼν ἔνθεν γε πᾶς δ' ἐλευθερῶν ἀπῆλθες εὐθὺς ὡς ταχύ.* Bene Valckenarius *ἐνθένδε* et *Ἐλευθερῶν*, cetera male administrans. Scribendum suspicor:

Τί φῆς; Β. ἰὼν ἐνθένδ' ὁ παῖς
Ἐλευθερῶν ἀπῆλθεν εὐθὺς ὡς ταχύ.

ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΣ

159 I (4, 115)

Τὸ σὸν ταπεινὸν ἂν σὺ σεμνύνῃς, καλόν
ἔξω φανεῖται, φίλ' ἄνερ· ἂν δ' αὐτὸς ποιῇς
ταπεινὸν αὐτὸ καὶ τιθῇς ἐν μηδενί,
οἰκεῖος οὗτος κατάγελως νομίζεται.

Stobaeus Floril. XXII 29. Versu primo *σεμνύνῃς* vir doctus in Ephemer. Ien. 1828 no. 148. Libri *σεμνύνῃ*.

160 II (4, 115)

Τὰ γὰρ τολμηρὰ τῶν ὄχλων ἔχει
ἐν τοῖς λογισμοῖς τὰς ἐπιδείξεις δυσκόλους,
ἐν τῷ δὲ πράττειν, ἂν λάβῃ τὸν καιρὸν εὖ,
ἀπροσδόκητον τὴν τέχνην ἐξηύρατο.

Stobaeus Floril. LI 27. Vs. 2 *τὰς* Geisfordus. Vulgo *μέν*. A et Trinc. *μὲν τάς*. Vs. 4 *ἐξηύρατο* A. Vulgo *ἐξεύρατο*. Fortasse *ἐξηύρετο*.

161 III (4, 115)

Τοῖς ἀναιδέσιν βοηθεῖ γὰρ λόγοις τοῦθ' ἓν μόνον,
ἂν βραχεῖς αὐτοὺς ποιῇ τις τόν τε καιρὸν εὖ λάβῃ.

Stobaeus Floril. XXXV 5. Vs. 2 Trinc. *ποῇ*.

162 IV (4, 116)

Suidas, *Εἰς τὸ δέον*. — *καὶ Μένανδρος ἐν Ἀπαγγελλομένῳ. μέμνηται δὲ καὶ ἑτέρωθι*. Corr. *Ἐπαγγελλομένῳ*.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

Duplicem huius fabulae recensionem fuisse Athenaei IV a

[redacted]

II (4, 111) 141

Λουτρὸν θεραπαίνας ἀργυρώματα.

Athenaeus VI p. 231 a: *Μένανδρος Ἑαυτὸν τιμωρουμένῳ λουτρόν κτλ.* Terent. I 1 78, ubi Menedemus dicit: *Ancillae et me vestiant? sumptus domi Tantos ego solus faciam?* Ante ἀργυρώματα H. Iacobi inserit *στρώματ'*.

III (4, 111) 142

Ἐξ ἱσταρίου δ' ἐκρέματο φιλοπόνως πάνυ.
. . . . . *καὶ θεραπαινὶς ἦν μία·*
αὕτη συνύφαινε ὑπαρῶς διακειμένη.

Terentius II 3 51. *Subtemen nebat: praeterea una ancilla Erat; ea texebat una, pannis obsita, Neglecta immunda lanie.* Ad quem locum graeca quae supra adscripsi servavit scholiasta codicis Bembini. Vs. 1 codex *γάρ*, pro quo scripsi *δ'*, vs. 3 *συνύφαινε* pro *συνύφαινεν*.

IV (4, 111) 143

Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

Terentius II 4 4: *Nam mihi quale ingenium haberes, fuit dicio oratio.* Ad quem locum in cod. Bemb. adscriptum est . . *λανδρος χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.* V. Spengelium et Varronem de L. L. p. 118. Idem versus, qui in proverbii usum abiisse videtur, legitur in *Ἀρρηφόρου* fragm. VIII. Sed cf. Ihnii Quaest. Ter. p. 17. 18. 42.

V (4, 111) 144

Terentius III 1 31: *Vehemens in utramque partem, Menedeme, es nimis.* Vbi schol. Bemb. "graece *πᾶς πατὴρ μωρός*."

VI (4, 111) 145

Οἴκοι μένειν χρὴ καὶ μένειν ἐλεύθερον,
ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

Stobaeus Floril. XXXIX 11 et Clemens Alex. Strom. VI 739 Pott. Haec Chremetis verba esse suspicari licet, Cliniae triam relinquendi consilium vituperantis. Primum versum servavit etiam Diogenianus VII 35 et Stobaeus LIII 1.

VII (4, 112) 146

Μετ' ἄριστον γὰρ ὡς ἀμυγδαλὰς ἐγώ
παρέθηκα, καὶ τῶν ῥοιδίων ἐτρώγομεν.

Athenaeus XIV p. 651 a: *Μένανδρος ἐν Ἑαυτὸν τιμωρουμένῳ ῥοίδια ὠνόμασε διὰ τούτων Μετ' ἄριστον κτλ.* Fortasse distinguendum:

Athenaeus IX p. 373 c: *Μένανδρος δ' ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτῃ σαφῶς τὸ ἐπὶ τῆς συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως Ἀλεκτρυὼν — ἀφ' ἡμῶν; καὶ πάλιν Αὕτη πότ' κτλ.* Priora habet etiam Eustath. p. 1440 50. Vs. 2 Eustathius *φησί* omittit. Lacunam Dobraeus explet verbis *ὁ δ' εὐθύς*. Vs. 3 malim *ὄρνεις*.

169 VII (4, 118)

Ὅρα σὺ καὶ φρόντιζε κἀπόστα βραχύ.

Antiatticista p. 81: *Ἀνάβα, κατάβα, διάβα, ἀπόστα. Μένανδρος Ἐπικλήρῳ Ὅρα κτλ.*

170. 171 VIII IX (4, 118)

Harpocratio p. 139 24: *τὸ ὄρον — παρὰ Μενάνδρῳ ἐν δευτέρᾳ Ἐπικλήρῳ σημαίνει ξύλον τι, ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν.* Priscianus XVIII p. 242 K.: *Illi πεπίστευμαί σοι et ὑπὸ σοῦ. Μένανδρος Ἐπικλήρῳ Οὔπω σοι πεπίστευμαι. Nos quoque: credor tibi et credor a te.*

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ

Argumentum huius fabulae non dissimile fuisse illi, quod in Hecyra Apollodori vestigia sequutus tractavit Terentius, prodidit Sidonius Apoll. Epist. IV 12 p. 257. Ad tituli rationem perspiciendam facit Harpocrat. p. 84 2: *τοῖς οἰκείοις ἐπιτρέπειν, ἀντὶ τοῦ διαιτητὰς αὐτοὺς αἱρεῖσθαι, ὅθεν καὶ Μενάνδρου δρᾶμα Ἐπιτρέποντες*, et schol. Aristoph. Acharn. 1115: *ἐπιτρέψαι ὥστε κρῖναι. καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπιτροπεῖ* (sic). Ob litigantium iudicia aliasque virtutes oratorias commendatur haec fabula a

ΕΜΠΙΠΡΑΜΕΝΗ

I (4, 114) 153

Ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅστις ποτέ
ὁ πρῶτος ἦν γήμας, ἔπειθ' ὁ δεύτερος,
εἶθ' ὁ τρίτος, εἶθ' ὁ τέταρτος, εἶθ' ὁ μεταγενής.

Athenaeus XIII p. 559 e: *Μένανδρος ἐν Ἐμπιπραμένῃ* (libri *Ἐμπιμπραμένῃ*) *Ἐξώλης ἀπόλοιθ' κτλ.* Vs. 2 ante Grotium legebatur *ἦν ὁ γήμας.* Vs. 3 Zedelius *Μεταγένης*, ut habet L.

II (4, 114) 154

Τρία γάρ ἐστι, δέσποτα,
δι' ὧν ἅπαντα γίνετ', ἢ κατὰ τοὺς νόμους,
ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ τὸ τρίτον ἔθει τινί.

Stobaeus Floril. XLIII 15. Servavit locum etiam Apostolius XIX 54, neque poetae nec fabulae nomine indicato. Vs. 2 Apost. *κατὰ τὸν νόμον.* Apud Stobaeum libri *τοὺς* omittunt. Vs. 3 *τὸ* addidit Bentleius. Ad sententiam Cuiacius Observ. XIX 16 comparavit Modestinum Digest. I 3 40: *Omne ius aut consensus fecit, aut necessitas constituit, aut firmavit consuetudo.*

III (4, 114) 155

Ἐφ' ᾧ φρονεῖς μέγιστον ἀπολεῖ τοῦτό σε,
τὸ δοκεῖν τιν' εἶναι· καὶ γὰρ ἄλλους μυρίους.

Stobaeus Floril. XXII 28. Vs. 2 cod. B *τι* pro *τιν'*. Malim *τις*.

IV (4, 114) 156

Ὡς ἀγαθόν ἐστι πρᾶγμα τὸ γενέσθαι τινός
πατέρα.

Stobaeus Floril. LXXV 6. Pro *ἐστι* codd. AB habent *τό*. Pro *τινὸς* cum Dobraeo malim *τέκνων* vel *τινά*.

V VI (4, 115) 157. 158

Καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.
Ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον.

Athenaeus VIII p. 365 e: *ἔλεγον δὲ συνάγειν τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν, καὶ συναγώγιον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος ἐν Ἐμπιπραμένῃ Καὶ νῦν κτλ. εἶθ' ἑξῆς ἔφη Ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον. μήποτε δὲ τοῦτ' ἔστι τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον.*

ὑθου παρεσημειωσάμεθα· οἷον καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῇ ρηστῇ (χρυσῇ Hemsterhusius) Ἐπικλήρῳ Ἄρ' ἐστί κτλ. Ad rimum versum respexit Plutarch. de Garrul. p. 513 d: πολλῷ ἄρ ἐστιν ἡ χαρὰ τῆς κωμικῆς ἐκείνης ἀγρυπνίας λαλίστερον. odem versu idem utitur Theo l. l. p. 196. Vs. 3 λαλεῖν pro αβεῖν Victorius. Ceterum "haec ex initio fabulae ducta esse, leo a Menandro ficta, ut rerum quas scire deberent spectatores arrandarum esset occasio, et per se probabile est et apparet κ imitatione Turpilii comici apud Priscianum de metris Terentii .412 ed. Krehl., ubi initia fere fabularum commemorantur:

St. Quaeso edepol, quo ante lucem te subito rapis,
here, cum uno puero? PH. Nequeo esse intus, Stephanio.
St. Quid ita? PH. Ut solent, curae me somno segregant,
forasque noctis excitant silentio.

ervum addidisse Turpilius videtur, et apud Menandrum una persona loqui." Dübnerus.

II (4, 117) 164

Ὥσπερ τῶν χορῶν
οὐ πάντες ᾄδουσ', ἀλλ' ἄφωνοι δύο τινές
ἢ τρεῖς παρεστήκασι πάντων ἔσχατοι
εἰς τὸν ἀριθμόν, καὶ τοῦθ' ὁμοίως πως ἔχει·
χώραν κατέχουσι, ζῶσι δ' οἷς ἐστιν βίος.

Stobaeus Floril. CXXI 11 cum lemmate Ἐπίκληρος, poetae omine omisso.

III (4, 117) 165

Τί δ' ἂν ἔχοι νεκρός
ἀγαθόν, ὅπου γ' οἱ ζῶντες ἔχομεν οὐδὲ ἕν;

Stobaeus Floril. CXXI 19. Malim ὅπου χοὶ ζῶντες.

IV (4, 117) 166

Ἢ δεῖ μόνον
ζῆν ἢ γενόμενον πατέρα παίδων ἀποθανεῖν·
οὕτω τὸ μετὰ ταῦτ' ἔστι τοῦ βίου πικρόν.

Stobaeus Floril. LXXVI 4. Priora in libris ita scribuntur: μόνον δεῖ ζῆν ἢ παίδων γεννωμένων πατέρα ἀποθανεῖν. Correxit Dobraeus.

V VI (4, 118) 167. 168

Ἀλεκτρυών τις ἐκεκράγει μέγα.
. . . . οὐ σοβήσετ' ἔξω, φησί, τὰς
ὄρνιθας ἀφ' ἡμῶν;
Αὕτη πότ' ἐξεσόβησε τὰς ὄρνεις μόλις.

Athenaeus IX p. 373 c: *Μένανδρος δ' ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτῃ σαφῶς τὸ ἐπὶ τῆς συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως Ἀλεκτρυὼν — ἀφ' ἡμῶν; καὶ πάλιν Αὕτη πότ' κτλ.* Priora habet etiam Eustath. p. 1440 50. Vs. 2 Eustathius *φησί* omittit. Lacunam Dobraeus explet verbis *ὁ δ' εὐθύς*. Vs. 3 malim *ὄρνεις*.

169 VII (4, 118)

Ὅρα σὺ καὶ φρόντιζε κἀπόστα βραχύ.

Antiatticista p. 81: *Ἀνάβα, κατάβα, διάβα, ἀπόστα. Μένανδρος Ἐπικλήρῳ Ὅρα κτλ.*

170. 171 VIII IX (4, 118)

Harpocratio p. 139 24: *τὸ ὄρον — παρὰ Μενάνδρῳ ἐν δευτέρᾳ Ἐπικλήρῳ σημαίνει ξύλον τι, ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν.* Priscianus XVIII p. 242 K.: *Illi πεπίστευμαί σοι et ὑπὸ σοῦ. Μένανδρος Ἐπικλήρῳ Οὔπω σοι πεπίστευμαι. Nos quoque: credor tibi et credor a te.*

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ

Argumentum huius fabulae non dissimile fuisse illi, quod in Hecyra Apollodori vestigia sequutus tractavit Terentius, prodidit Sidonius Apoll. Epist. IV 12 p. 257. Ad tituli rationem perspiciendam facit Harpocrat. p. 84 2: *τοῖς οἰκείοις ἐπιτρέπειν, ἀπὸ τοῦ διαιτητὰς αὐτοὺς αἱρεῖσθαι, ὅθεν καὶ Μενάνδρου δρᾶμα Ἐπιτρέποντες*, et schol. Aristoph. Acharn. 1115: *ἐπιτρέψαι ὥστε κρῖναι. καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπιτροπεῖ* (sic). Ob litigantium iudicia aliasque virtutes oratorias commendatur haec fabula a Quintil. X 1 70. Adde Alexandrum in Notices d. manuscr. grecs de la Bibl. du roi vol. XIV p. 188: *καὶ Μένανδρος ἐν τοῖς Ἐπιτρέπουσι τὴν δίκην ἄνευ προοιμίων πεποίηκεν.* Memoratur praeterea ab Alciphrone Epist. II 4 144 et Apollon. de Synt. III p. 297. Coqui dicacis partes in ea fuisse diserte tradit Athenaeus XIV p. 659 b.

172 I (4, 119)

Μὴ καταφρονήσῃς τῶν θεῶν· ἐν παντὶ δεῖ
καιρῷ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν ἁπανταχοῦ,
καὶ τὸν παρατυγχάνοντα τούτου τοῦ μέρους
ἔχειν πρόνοιαν κοινόν ἐστι τῷ βίῳ.

Orion Gnomol. VI 4. Vs. 1 *τῶν* et vs. 3 *τοῦ* addidit Schneidewinus. Verba *ἐν παντὶ — ἐπικρατεῖν* servavit etiam Stobaeus Floril. IX 12.

II (4, 119) 173

Ἀργὸς δ' ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντος πολύ
ἔστ' ἀθλιώτερος, διπλάσια γοῦν ἐσθίει μάτην.

Stobaeus Floril. XXX 7. Latine vertit Ausonius Epigr. CXVII. *Sanus piger febriente multo est nequior, Potat duplum dapesque duplices devorat.* Respicit Simocatta Epist. LXI p. 316: *ἀργὸς γὰρ ὢν ἀθλιώτερος εἶ τοῦ πυρέττοντος, ἐσθίων μάτην διπλάσια.* Apud Stobaeum cod. A *ἔστ'* omittit et pro *διπλάσια γοῦν* exhibet *δίπλαοι ἄγουν.* N et Trinc. *διπλᾶ οἷα γοῦν.* Bentleius *ἀχρειότερος· διπλάσια γὰρ ἐσθίει μάτην.* Probat hoc Elmsleius apud Dobraeum Adv. II p. 274, nisi quod *δ'* pro *γάρ.* Suspicabar numeris trochaicis scribendum esse: — *ἀργὸς ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντος πολύ* | *ἀθλιώτερος· διπλάσια γοῦν* (vel *γὰρ*) *κατεσθίει μάτην.*

III (4, 120) 174

Ἐλευθέρῳ τὸ καταγελᾶσθαι μὲν πολύ
αἴσχιστόν ἐστι, τὸ δ' ὀδυνᾶσθ' ἀνθρώπινον.

Stobaeus Floril. LXXXIX 5. Ante Heringam *ἐλευθέρῳ τὸ καταγελᾶσθαι πολὺ αἴσχιόν ἐστι.*

IV (4, 120) 175

Οὐκ οἰμώξεται
καταφθαρεὶς ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον;

Harpocratio p. 124. *Ματρυλεῖον*: *Ἡρακλέων καὶ Δίδυμος τόπον τινά φασιν εἶναι ἐν ᾧ γρᾶες διατρίβουσαι δέχονται τοὺς βουλομένους καταμεθυσθῆναι. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν Οὐκ οἰμώξεται κτλ.* Eadem Suidas v. *ματρυλεῖον.*

V (4, 120) 176

Οἴει τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολήν,
ὥστε τὸ κακὸν καὶ τἀγαθὸν καθ' ἡμέραν
νέμειν ἑκάστῳ, Σμικρίνη;

Davides ad Aristotelis Categ. p. 23 27: *οἱ Ἐπικούρειοι καὶ μέχρι τῶν οὐρανίων ἵστων τὴν πρόνοιαν, ἵνα μὴ πράγματα σχῇ τὸ θεῖον περιεργαζόμενον τὰ τῇδε. μέμνηται δὲ τῆς δόξης καὶ Μένανδρος ἐν τοῖς Ἐπιτρέπουσιν ἡνίκα φησίν Οἴει τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολὴν ὡς ἀγαθόν τε καὶ κακὸν καθ' ἡμέραν νέμειν ἑκάστῳ σμικρὸν ἦν.* Publicavit haec primus C. F. Neumannus *Mémoire sur les ouvrages de David* p. 54, ubi *οἴει* omissum est et pro *τοσαύτην* legitur *ταύτην.* Adscripsi locum ut legitur apud Iohannem Philop. de Aetern. mundi

XVI 4: *οἶδεν ἄρα καὶ τὰ μερικὰ ὁ θεός, καὶ οὐχ ὡς ἀθέως τῶν παρ' Ἕλλησι θεομάχων μᾶλλον ἢ θεολόγων τινὲς ἔφασαν. ἀγνοεῖ ὁ θεὸς τὰ καθ' ἕκαστα, μόνον οὐκ ἐκεῖνο τὸ κωμικὸν λέγοντες Οἴει τοσαύτην — νέμειν ἑκάστῳ.* Duo postrema verba, *σμικρὸν ἦν*, Philoponus omittit. Ea in *Σμικρίνη* mutanda esse monui Quaest. scen. III p. 40. Smicrinae autem quas partes Menander hac in fabula imposuerit, coniicere licet ex scholio Ambrosiano ad Odyss. *η* 225: *κομιδῇ γὰρ σμικρολόγος φαίνεται (Ὀδυσσεὺς) προτάσσων τῶν φιλτάτων τὴν κτῆσιν. ὡς παρὰ Μενάνδρῳ σμικρύνησιν ἐπιτρέπουσιν.* Legendum *ὡς παρὰ Μενάνδρῳ Σμικρίνης ἐν Ἐπιτρέπουσιν.* Itaque sordidi avari partes sustinebat Smicrines Menandreus, et qui divitiarum studio vel liberorum suorum salutem postponeret. Cfr. supra p. 891 et Iacobsii Lectt. Stob. p. 97.

177 VI (4, 121)

Ἐπέπασα
ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλας, ἐὰν οὕτω τύχῃ.

Athenaeus III p. 119c: *καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς (τὸ τάριχος) Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν Ἐπέπασα κτλ.* Cfr. Eustathius ad Hom. p. 73 extr. et Lexicon Hermanni p. 325. Vs. 2 *ἐὰν* pro *ἂν* Elmsleius.

178 VII (4, 121)

Priscianus XVIII p. 180 Kr.: *ἀρτίως καὶ ἄρτι et praeteritum paullo ante et praesens significat apud illos. — Menander ἐν Ἐπιτρέπουσιν εἴσειμι πρὸς ἐκείνην λέγεις, ἄρτι γὰρ νοῶ.* Ita cod. Monac. apud Spengel. App. Varr. p. 616. Putschius *πρός σε κείνην.* Neque aliter Aldus, qui *δέ γ' εἰς* pro *λέγεις* habet, et *κατανοῶ* pro *γὰρ νοῶ.*

179 VIII (4, 122)

Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν ἂν μὴ προσποιῇ.

Orion Gnomol. VII 8 cum lemmate *ἐκ τῶν ἀποτρεπόντων.* Servavit versum etiam Lucianus Iove trag. 53 et Stobaeus Flor. CVIII 57. Cfr. Gnomas monost. 689.

180–182 IX—XI (4, 122)

Schol. Aristoph. Acharn. 1115: *ἐπιτρέψαι ὥστε κρῖναι. καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπιτροπεῖ Ἐπιτρεπτέον τινί | ἔστι περὶ τούτων.* Schol. Eurip. Phoen. 1161: *τύφεσθαι τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συγκεχύσθαι. Μένανδρος — ἐν Ἐπιτρέπουσιν Ἐξετύφην μὲν οὖν | κλαίουσα (κλάουσα).* Erotianus p. 170.

χῖνος: χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ μεγάλης. μέμνηται ἐν λέξεως — Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπουσι.

ΕΥΝΟΥΧΟΣ

Initium fabulae expressit Persius Sat. V 161 sqq., ad quem cum vetus glossator haec adscripsit: "Hunc locum e Menandri mucho traxit, in quo Davum servum Chaerestratus adolescens loquitur, tanquam amore Chrysidis derelictus, idemque tamen ea revocatus ad illam redit. Apud Terentium personae immutatae sunt." Recte; nam Davo Menandri apud Terentium menonis, Chaerestrato Phaedriae, Chrysidi Thaidis nomen immutatum est. Patrem Chaereae, cuius nomen Terentius reticet, enandro Simonem appellatum fuisse testatur Donatus ad V 5 1, ii ad III 3 1 de Chreme haec annotat: "haec persona apud enandrum adolescentis rustici est." Ad quae cfr. Grauertum nal. histor. et philol. p. 156.

I (4, 123) 183

Terentius fabulae initio: *Quid igitur faciam? non eam ne nc quidem, cum accersor ultro?* ubi particulam Menandreorum rvavit Donatus: εἶτα τί ποιήσω; Addit idem verba *non eam nunc quidem* ita iungi ab iis qui secundum Menandri exemm legant. Probum autem distinxisse: *non eam? ne nunc idem, quum accersor ultro?* Apparet ex his Terentium verm de verbo expressum extulisse, unde Menandrum haec ita risse suspiceris:

Εἶτα τί ποιήσω; μὴ προσέλθω μηδὲ νῦν,
αὐτῆς καλούσης;

II (4, 123) 184

Μὴ θεομάχει, μηδὲ προσάγου τῷ πράγματι
χειμῶνας ἑτέρους, τοὺς δ' ἀναγκαίους φέρε.

Stobaeus Floril. CVIII 46. Sunt Davi verba, ut docet Terentius I 1 31, ubi Parmeno dicit: *si sapis, Neque praeterquam as ipse amor molestias Habet, addas, et illas quas habet te feras.*

III (4, 124) 185

Οὗτός ἐστι γαλεώτης γέρων.

Donatus ad IV 4 22: *Erravit Terentius non intellegens mandricum illud οὗτός* (alii αὐτός) *ἐστι γαλεώτης γέρων. t autem stellionem, animal quod lacertae non dissimile est, maculoso corio.* Cfr. Suidas s. v. ἀσκαλαβώτης. *Μένανδρος*

ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΣ

159 I (4, 115)

Τὸ σὸν ταπεινὸν ἂν σὺ σεμνύνῃς, καλόν
ἔξω φανεῖται, φίλ' ἄνερ· ἂν δ' αὐτὸς ποιῇς
ταπεινὸν αὐτὸ καὶ τιθῇς ἐν μηδενί,
οἰκεῖος οὗτος κατάγελως νομίζεται.

Stobaeus Floril. XXII 29. Versu primo *σεμνύνῃς* vir doctus in Ephemer. Ien. 1828 no. 148. Libri *σεμνύνῃ*.

160 II (4, 115)

Τὰ γὰρ τολμηρὰ τῶν ὄχλων ἔχει
ἐν τοῖς λογισμοῖς τὰς ἐπιδείξεις δυσκόλους,
ἐν τῷ δὲ πράττειν, ἂν λάβῃ τὸν καιρὸν εὖ,
ἀπροσδόκητον τὴν τέχνην ἐξηύρατο.

Stobaeus Floril. LI 27. Vs. 2 *τὰς* Gaisfordus. Vulgo *μέν*. A et Trinc. *μὲν τάς*. Vs. 4 *ἐξηύρατο* A. Vulgo *ἐξεύρατο*. Fortasse *ἐξηύρετο*.

161 III (4, 115)

Τοῖς ἀναιδέσιν βοηθεῖ γὰρ λόγοις τοῦθ' ἓν μόνον,
ἂν βραχεῖς αὐτοὺς ποιῇ τις τόν τε καιρὸν εὖ λάβῃ.

Stobaeus Floril. XXXV 5. Vs. 2 Trinc. *ποῇ*.

162 IV (4, 116)

Suidas, *Εἰς τὸ δέον. — καὶ Μένανδρος ἐν Ἀπαγγελλομένῳ. μέμνηται δὲ καὶ ἑτέρωθι.* Corr. *Ἐπαγγελλομένῳ*.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

[redacted]

ri ἐνδεδυκότα, praeter unum A, qui ἐνδεδυκότα habet, ut lgo legitur.

II III (4, 125) 191. 192

Ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν
ὀψάριον.
Τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων
δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς. Β. πολλοῦ σφόδρα.

Athenaeus IX p. 385 e: ὀψάριον — ἐπὶ τοῦ ἰχθύος — Μένδρος — ἐν Ἐφεσίῳ Ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν ὀψάριον. εἶτ' ἐπιφέρει Τῶν ἰχθυοπωλῶν — κωβιούς. Idem VII p. 309 e: Μένδρος Ἐφεσίοις (Ἐφεσίῳ) Τῶν ἰχθυοπωλῶν — σφόδρα. v. 4 pro ἐπώλει Athenaeus altero loco ἐτίμα. Ibid. πολλοῦ didit Salvinius.

IV V (4, 126) 193. 194

Suidas, Ἔνδυο: τὸ ταχέως, ὡς ἡμεῖς. Μένανδρος Ἐφεσίῳ ἀρέσομαι γὰρ ἔνδυο. Ita enim pro ἔνδυσ legendum esse vidit ntleius. Zenobius VI 9, ubi cum proverbium Τενέδιος ἄνθρωπος explicuisset addit: μέμνηται ταύτης ἐν Ἐφεσίῳ Μένδρος. Similia Suidas s. v. Τενέδιος.

Η Ν Ι Ο Χ Ο Σ

I (4, 126) 195

Ἀλλὰ θεὸς οὐδεὶς εἰς τὸ προκόλπιον φέρει
ἀργύριον, ἀλλ' ἔδωκεν εὔνους γενόμενος
πόρνης βουλὴν ἔδειξεν εὐπορίας τινός,
ἣν ἂν παρίῃς μηκέτ' αἰτιῶ θεόν,
ἤδη δὲ τῇ σαυτοῦ ζυγομάχει μαλακίᾳ.

Orion Gnomol. IV 1 in titulo περὶ προνοίας, cum lemmate τοῦ Ἡνιόχου Μενάνδρου. Vs. 1 cod. τόν. Schneidewinus lebat. Scripsi τό. Vs. 2 nihil ultra requirerem si legeretur: ρόφασιν ὁδόν τ' ἔδειξεν εὐπορίας τινά. Vs. 4 codex ἣν ἂν χρῆς μηκέτι τὸν θεὸν αἰτῶ. Correxit Schneidewinus. Idem v. 5 μαλακίᾳ pro μαλθακία.

II (4, 127) 196

Οὐδείς μ' ἀρέσκει περιπατῶν ἔξω θεός
μετὰ γραός, οὐδ' εἰς οἰκίαν παρεισιών
ἐπὶ τοῦ σανιδίου. τὸν δίκαιον δεῖ θεόν
οἴκοι μένειν σώζοντα τοὺς ἱδρυμένους.

Iustinus de Monarch. p. 39: περὶ τῶν δοκούντων παρά τισι κέχειν τοῦ ἁγίου καὶ τελείου ὀνόματος — Μένανδρος ἐν

Athenaeus IX p. 373 c: *Μένανδρος δ' ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτῃ σαφῶς τὸ ἐπὶ τῆς συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως Ἀλεκτρυὼν — ἀφ' ἡμῶν; καὶ πάλιν Αὕτη πότ' κτλ.* Priora habet etiam Eustath. p. 1440 50. Vs. 2 Eustathius *φησί* omittit. Lacunam Dobraeus explet verbis *ὁ δ' εὐθύς*. Vs. 3 malim *ὄρνεις*.

169 VII (4, 118)

Ὅρα σὺ καὶ φρόντιζε κἀπόστα βραχύ.

Antiatticista p. 81: *Ἀνάβα, κατάβα, διάβα, ἀπόστα. Μένανδρος Ἐπικλήρῳ Ὅρα κτλ.*

170. 171 VIII IX (4, 118)

Harpocratio p. 139 24: *τὸ ὄρον — παρὰ Μενάνδρῳ ἐν δευτέρᾳ Ἐπικλήρῳ σημαίνει ξύλον τι, ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν.* Priscianus XVIII p. 242 K.: *Illi πεπίστευμαί σοι et ὑπὸ σοῦ. Μένανδρος Ἐπικλήρῳ Οὔπω σοι πεπίστευμαι. Nos quoque: credor tibi et credor a te.*

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ

Argumentum huius fabulae non dissimile fuisse illi, quod in Hecyra Apollodori vestigia sequutus tractavit Terentius, prodidit Sidonius Apoll. Epist. IV 12 p. 257. Ad tituli rationem perspiciendam facit Harpocrat. p. 84 2: *τοῖς οἰκείοις ἐπιτρέπειν, ἀντὶ τοῦ διαιτητὰς αὐτοὺς αἱρεῖσθαι, ὅθεν καὶ Μενάνδρου δρᾶμα Ἐπιτρέποντες*, et schol. Aristoph. Acharn. 1115: *ἐπιτρέψαι ὥστε κρῖναι. καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπιτροπεῖ* (sic). Ob litigantium iudicia aliasque virtutes oratorias commendatur haec fabula a

ri ἐκδεδυκότα, praeter unum A, qui ἐνδεδυκότα habet, ut lgo legitur.

II III (4, 125) 191. 192

Ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν
ὀψάριον.
Τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων
δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς. Β. πολλοῦ σφόδρα.

Athenaeus IX p. 385 e: ὀψάριον — ἐπὶ τοῦ ἰχθύος — Μένδρος — ἐν Ἐφεσίῳ Ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν ὀψάριον. εἶτ' ἐπιφέρει Τῶν ἰχθυοπωλῶν — κωβιούς. Idem VII p. 309 e: Μένδρος Ἐφεσίοις (Ἐφεσίῳ) Τῶν ἰχθυοπωλῶν — σφόδρα. v. 4 pro ἐπώλει Athenaeus altero loco ἐτίμα. Ibid. πολλοῦ didit Salvinius.

IV V (4, 126) 193. 194

Suidas, Ἔνδυο: τὸ ταχέως, ὡς ἡμεῖς. Μένανδρος Ἐφεσίῳ ἀρέσομαι γὰρ ἔνδυο. Ita enim pro ἔνδυσ legendum esse vidit ntleius. Zenobius VI 9, ubi cum proverbium Τενέδιος ἄνθρωπος explicuisset addit: μέμνηται ταύτης ἐν Ἐφεσίῳ Μένδρος. Similia Suidas s. v. Τενέδιος.

Η Ν Ι Ο Χ Ο Σ

I (4, 126) 195

Ἀλλὰ θεὸς οὐδεὶς εἰς τὸ προκόλπιον φέρει
ἀργύριον, ἀλλ' ἔδωκεν εὔνους γενόμενος
πόρνης βουλὴν ἔδειξεν εὐπορίας τινός,
ἣν ἂν παρίῃς μηκέτ' αἰτιῶ θεόν,
ἤδη δὲ τῇ σαυτοῦ ζυγομάχει μαλακίᾳ.

Orion Gnomol. IV 1 in titulo περὶ προνοίας, cum lemmate τοῦ Ἡνιόχου Μενάνδρου. Vs. 1 cod. τόν. Schneidewinus lebat. Scripsi τό. Vs. 2 nihil ultra requirerem si legeretur: ρόφασιν ὁδόν τ' ἔδειξεν εὐπορίας τινά. Vs. 4 codex ἣν ἂν παρῇς μηκέτι τὸν θεὸν αἰτῶ. Correxit Schneidewinus. Idem v. 5 μαλακίᾳ pro μαθακία.

II (4, 127) 196

Οὐδείς μ' ἀρέσκει περιπατῶν ἔξω θεός
μετὰ γραός, οὐδ' εἰς οἰκίαν παρεισιὼν
ἐπὶ τοῦ σανιδίου. τὸν δίκαιον δεῖ θεόν
οἴκοι μένειν σώζοντα τοὺς ἱδρυμένους.

Iustinus de Monarch. p. 39: περὶ τῶν δοκούντων παρά τισι πέχειν τοῦ ἁγίου καὶ τελείου ὀνόματος — Μένανδρος ἐν

Stobaeus Floril. LXIII 21. Vs. 2 τῶν a Grotio additum, ius vide annotata ad Stobaeum p. 539.

II (4, 128) 204

Ἐχρῆν γὰρ εἶναι τὸ καλὸν εὐγενέστατον,
τοὐλεύθερον δὲ πανταχοῦ φρονεῖν μέγα.

Stobaeus Floril. LXXXIX 7. Vs. 2 libri τὸν ἐλεύθερον δὲ ἴ. Correxit Bentleius.

III (4, 129) 205

Ὡς οἰκτρόν, ἢ τὰ τοιαῦτα δυστυχῶ μόνη,
ἃ μηδὲ πιθανὰς τὰς ὑπερβολὰς ἔχει.

Stobaeus Floril. CIV 13. Vs. 1 cod. B εἰ pro ἢ.

IV (4, 129) 206

Πεφαρμάκευσ' ὦ γλυκύτατ' ἀναλυθεὶς μόλις.

Suidas, Ἀναλυθῆναι: τὸ καθαρμῷ τινι χρήσασθαι φαρμάκων. Μένανδρος Ἥρωι Ἐπιφαρμάκευσον γλυκύτατ' ἀναλυθεὶς μόλις. Cod. A et Zonaras p. 202 ἐπεφαρμάκευσο. Cod. ἐπεφαρμάκευσον. E ἐπεφαρμάκευσον, postremae syllabae perscripto ε. Correximus partim ego in ed. pr. partim Lobeck. Ajl. p. 644.

V (4, 129) 207

Εὖ ἴσθι, κἀγὼ τοῦτο συγχωρήσομαι.

Ammonius p. 76: ἴσθι καὶ γίνωσκε διαφέρει — Μένανδρος Ἥρωι Εὖ ἴσθι κτλ.

VI (4, 129) 208

Χοῦς κεκραμένου
οἴνου· λαβὼν ἔκπιθι τοῦτον.

Athenaeus X p. 426 c: Μένανδρος ἐν Ἥρωι Χοῦς κτλ.

VII (4, 129) 209

Grammat. Bekkeri p. 1262: ἀπὸ δὲ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ παῖς νεται ἡ παιδίσκη καὶ αἱ παιδίσκαι τῶν παιδισκῶν περισπωνως ὡς μονογενές, τῶν παιδισκῶν τινὶ δούς, παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἥρωι. Fuit opinor: τῶν δὲ παιδισκῶν τινι | νύς.

Θ Α Ι Σ

Obiter Menandri Thaidem commemorant Athen. XIII p. 567 c, ui fabulas enumerat quibus meretricum nomina ab auctoribus dita fuere, et Alciphro Epist. II 4 143, ubi Glycera Menandro adet, ut eas ad Ptolemaeum afferat comoedias, quae huius Dionysum maxime iuvare queant, εἴτε Θαΐδας, εἴτε Μισούμενον,

Ἡνιόχῳ λέγει Οὐδείς μ' ἀρέσκει κτλ. Eundem locum servavit Clemens Alex. adv. Gent. p. 64 Pott. *Μένανδρος γοῦν ἐν Ἡνιόχῳ ἐν Ὑποβολιμαίῳ τῷ δράματι Οὐδείς μ' ἀρέσκει — ἐπὶ τοῦ σανιδίου [μητραγύρτης].* Scribendum videtur *ἐν Ἡνιόχῳ καὶ ἐν Ὑποβολιμαίῳ.*

197 III (4, 127)

Ἐλεεῖν δ' ἐκεῖνος ἔμαθεν εὐτυχῶν μόνος.
ὁ χρηστός, ὡς ἔοικε, καὶ χρηστοὺς ποιεῖ.
μί' ἐστὶν ἀρετὴ τὸν ἄτοπον φεύγειν ἀεί.

Orion Gnomol. VII 6 in titulo *περὶ ἀρετῆς.* Sunt tria diversi loci fragmenta. Primus versus corruptus est. Alterum edidit in Menandreis Boissonadius Anecd. gr. I p. 158. Tertius est in Menandri monost. 339.

198 IV (4, 127)

Ὧν δὲ μὴ αἴτιος τρόπος
τά γ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ.

Stobaeus Floril. CVIII 45. Vs. 1 possis *μή 'στιν.* Sed recte *μὴ αἴτιος* legitur, quae crasis non minus bene habet quam quae est in *μὴ οἴχεται, μὴ εὐλαβοῦ* aliis. Vs. 2 *τά γ'* Gesnerus. Libri *τό γ'.* Ceterum cfr. Antiphanis Fragm. inc. LXVI.

199 V (4, 128)

Τὸν δὲ παῖδ' οὐδ' εἴδομεν,
ἀλλ' ἁρπαγὴν αὐτῷ κατασκευάζομεν.

Ammonius p. 22 de *ἁρπαγὴ* et *ἁρπάγη* agens: *παρὰ Μενάνδρῳ — ἐν Ἡνιόχῳ Τὸν δὲ παῖδ' κτλ.* Ita Heringa. Vulgo

[redacted]

a Socrate Hist. Eccl. III 16. Sine auctoris nomine legitur apud Clem. Alex. Paed. II 6 p. 198 P. mon. 738. Latine reddidit Tertull. ad Vxor. I 8: *bonos corrumpunt mores congressus mali.*

III—V (4, 132) 212–214

Aelianus A. N. XII 10: ἡ παροιμία λέγει κατὰ μυὸς ὄλεθρον. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Μένανδρος ἐν Θαΐδι. Photius p. 164 et Suidas, Πτωχότερος κίγκλου, παροιμία ἣ κέχρηται Μένανδρος Θαΐδι. Harpocratio p. 127 25: Μέταυλός ἐστιν ἡ ὑπαρὰ λεγομένη αὐλή, οὗ ὄρνιθες ἦσαν. Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Μένανδρος Θαΐδι.

ΘΕΤΤΑΛΗ

De argumento huius fabulae dubitare nos non sinit Plinius N. H. XXX 2: *Troianis itaque temporibus Chironis medicinis contenta* (Thessalia) *et solo Marte fulminante, miror equidem Achillis populis famam eius* (artis magicae) *in tantum adhaesisse, ut Menander quoque, litterarum subtilitati sine aemulo genitus, Thessalam cognominaret fabulam, complexam ambages feminarum detrahentium lunam.* Scilicet hic quoque meminisse oportet, quod Plutarchus ait, τῶν Μενάνδρου δραμάτων ὁμαλῶς ἁπάντων ἓν συνεκτικόν ἐστιν ὁ ἔρως, apud Stobaeum LXIII 34. Nam Thessala illa, quam primas fabulae partes sustinuisse maxima est suspicio, illud haud dubie magicis suis artificiis efficere conata est, ut aut Theocriteae pharmaceutriae similis adamatum iuvenem sed alieno amore irretitum sibi reconciliaret, aut in alius gratiam vel iuvenem vel puellam amore incenderet. Cfr. Lucian. Pseud. III p. 42. Θεττάλην, non Θετταλήν, fabulae indicem scribendum esse praeter schol. Aristoph. Nub. 749 et Ammonium p. 117 praecipit Stephanus Byz. p. 137: τὸ Θεττάλη, δρᾶμα Μενάνδρου, βαρύνεται παρὰ Ἀττικοῖς, εἰς ἰδιότητα τεθέν.

I (4, 133) 215

Μικρά γε πρόφασίς ἐστι τοῦ πρᾶξαι κακῶς.

Stobaeus Floril. IV 40 cum lemmate Μενάνδρου Θετταλῇ.

II (4, 133) 216

Εὐθυμία βέλτιστε τὸν δοῦλον τρέφει.

Stobaeus Floril. LXII 31 cum lemmate Μενάνδρου Θεττάλῃ. Vulgo βίε pro βέλτιστε, quod reponendum esse vidit Gaisfordus. Bentleius εὐθυμία τοι Τίβιε. Tum τὸν δοῦλον cod. A. Olim τῶν δούλων.

εἴτε Θρασυλέοντα κτλ. Legendum *Θαΐδα.* Extat etiam Martialis epigramma "in Menandri Thaidem" XIV 187:

Haec primum iuvenum lascivos lusit amores;
nec Glycere, vere Thais amica fuit.

Quod cum alii aliter explicaverint, mihi omnium maxime ingeniosa I. F. Gronovii (Observ. in Script. eccl. II p. 28) interpretatio placet, quam ipsis viri summi verbis apposui in edit. pr. p. 566. Omnino magnam celebritatem adepta videtur haec fabula, in qua famosissimi nominis meretricem ita suis artificiis utentem introduxerat poeta, ut, quum cuiusvis generis homines mira qua pollebat blandiloquentia ad se allexisset, neminem tamen constanti amore prosequeretur, sed illud unice spectaret, ut quos callidissimis fraudibus et venustatis illecebris irretiisset, pecunia emungeret et emunctos excluderet. Vid. Fragm. I. Cfr. Lucianus rhet. praec. vol. III p. 13: *ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο καὶ ἁπαλόν, Αὐτοθαΐδα τὴν κωμικήν, ἢ Μαλθάκην ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τοῦ φθέγματος.* Adde Propert. II 6 3 et inprimis IV 5 42. Tunica ad talos demissa contra morem meretricium Menandri Thaidem in scenam prodiisse, discimus e Varronis apud Nonium Marcellum fragmento s. v. *demittere* et *tunica.* Denique ad Menandri Thaidem respicere videtur Ovidius A. A. III 604: *ut sis liberior Thaide, finge metus.*

210 I (4, 131)

Ἐμοὶ μὲν οὖν ἄειδε τοιαύτην, θεά,
θρασεῖαν, ὡραίαν δὲ καὶ πιθανὴν ἅμα,

[redacted]

κακῶς τε πράττει τοῦτο τὸ ζῷον μόνον.
ὁ κράτιστος ἵππος ἐπιμελεστέραν ἔχει
10 ἑτέρου θεραπείαν· ἀγαθὸς ἂν γένῃ κύων,
ἐντιμότερος εἶ τοῦ κακοῦ κυνὸς πολύ.
ἀλεκτρυὼν γενναῖος ἐν ἑτέρᾳ τροφῇ
ἔστιν, ὁ δ' ἀγεννὴς καὶ δέδιε τὸν κρείττονα.
ἄνθρωπος ἂν ᾖ χρηστός, εὐγενής, σφόδρα
15 γενναῖος, οὐδὲν ὄφελος ἐν τῷ νῦν γένει.
πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων, δεύτερα
ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τρίτα λέγει.
ὄνον γενέσθαι κρεῖττον ἢ τοὺς χείρονας
ὁρᾶν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον.

Stobaeus Floril. CVI 8 cum lemmate *Μενάνδρου Θεοφο-μένου* (sic). Versu secundo usus est Vespasianus, teste ton. Vesp. 23: *de Cerylo liberto, qui dives admodum, ob terfugiendum quandoque ius fisci, ingenuum se et Lachetem tato nomine coeperat ferre:* ὦ *Λάχης, Λάχης, ἐπὰν ἀπο-νῃς αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει Κηρύλος.* In his verba ὦ *Λάχης* ίχης ex alio Menandri dramate petita sunt. V. Fragm. inc. . CDIX. Vs. 14 cod. A *ἐὰν ᾖ ἄνθρωπος χρηστός.* Fortasse θρωπος ἂν δ' ᾖ χρηστός. Vs. 16 respexit Athen. p. 248 c: *λὰ μὴν καὶ αὐτὸς — περὶ κολάκων ἐρῶ τι, πράττει γὰρ πάν-ν ὁ κόλαξ ἄριστα, ὁ καλὸς εἶπε Μένανδρος.* Schol. Eurip. p. 426: *ὁ βίος ἥδεται πονηροῖς, ὡς Μένανδρος Πράττει ὁ κόλαξ — τρίτα λέγει.* Vs. 17 codd. Caes. et Vind. *τὰ τ' ἔχει.* Vs. 18 et 19 sunt etiam apud Plutarchum Symp. p. f, ex quo Cratonem nostrum senis partes sustinuisse discimus.

III (4, 136) 223

Καὶ ταχύ
πάλιν τὸ πρῶτον περισοβεῖ ποτήριον
αὐτοῖς ἀκράτου.

Athenaeus XI p. 504 d de dictione *περισοβεῖν ποτήριον* di-s: *καὶ πάλιν Μένανδρος ἐκ Θεοφορουμένης Καὶ ταχύ κτλ.* e edit. pr.

IV (4, 136) 224

Μέσως μεθύων τὴν θηρίκλειον ἔσπασεν.

Athenaeus XI p. 472 b: *θηλυκῶς δὲ τὴν θηρίκλειον εἶπε νανδρος ἐν Θεοφορουμένῃ Μέσως κτλ.* Articulum addidit weighaeuserus.

225. 226 V VI (4, 136)

Schol. Platon. Bekk. p. 381: *παροιμία δεύτερος πλοῦς. ἐμνήσθη ταύτης Μένανδρος Θεοφορουμένῃ*, et p. 394: *Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπεφάνης: Μένανδρος Θεοφορουμένῃ.* Idem scholion e cod. Darmst. edidit Creuzerus ad Plotin. de Pulcrit. p. 534.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Hanc fabulam obiter a Frontone (Anth. P. XII 233) commemoratam latine reddidisse Luscium Lavinium, recte colligunt e Terentii Prol. Eunuch. 10, ad quem locum vetus interpres latinae fabulae argumentum his verbis exposuit: *Adolescens, qui rem familiarem ad nequitiam prodegerat, servum mittit ad patris monumentum, quod senex sibi vivus magnis opibus apparaverat, ut id aperiret illaturus epulas, quas pater post annum decimum caverat sibi inferri. Sed eum agrum, in quo monumentum erat, senex quidam avarus ab adolescente emerat. Servus ad aperiendum monumentum auxilio usus senis, thesaurum cum epistola ibidem reperit. Senex thesaurum, tanquam a se per tumultum hostilem defossum, retinet et sibi vindicat. Adolescens iudicem capit: apud quem prior senex, qui aurum retinet, causam suam sic agit: "Athenienses, bellum cum Rhodiensibus quod fuerit, quid ego hic praedicem?" et cetera, quae contra naturam iurisque consuetudinem posita argumenta notat Terentius.* Nequaquam improbabile est Luscium, si summam rei spectes, Menandreae fabulae ordinem et oeconomiam retinuisse. Ceterum vide Fragm. Inc. CDLXII b.

[redacted]

Gaisfordum. Vs. 1 libri *εἶτ' οὖν* sine interrogatione. Recte *εἶτ' οὐ* legitur apud Arsenium Viol. p. 101. Vs. 7 *προστάττει* pro *προστάττειν* AB. Vs. 9 *τοῦ χρόνου* AB *ὡραίους* vulgo. Bentleius *προσαποτίνουσ' ἀωρίας τόκους.*

II III (4, 138) 228. 229

Πολλοῖς ὑπέκκαυμ' ἔστ' ἔρωτος μουσική.
Ὅταν δ' ἐρῶντος τόλμαν ἀφέλῃς οἴχεται,
εἰς τοὺς ἰαλέμους τε τοῦτον ἔγγραφε.

Fragm. II Stobaeus Flor. LXIII 18, fragm. III idem Flor. LXIV 18.

IV (4, 138) 230

Ἄσιτος ἑπτὰ μῆνας, ὕδατος στράγγ' ἔχων.

Photius, *Στράγγα: Μένανδρος Θησαυρῷ Ἄσιτος κτλ.* Cfr. Etymol. M. p. 729 43.

V (4, 138) 231

Photius, *Κανθάρου μελάντερος: παροιμία. Μένανδρος Θησαυρῷ.* Cf. Suidas, *Κανθάρου μελάντερος: παροιμία. Μένανδρος Θησαυρῷ. καὶ κανθάρου σοφώτερος, ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοηθῶν.*

ΘΡΑΣΥΛΕΩΝ

Commemorant hanc fabulam Alciphro II 4, cuius verba ad Thaidis fragm. p. 907 adscripsi, et Iulianus Misop. p. 349 c: *πόλει γὰρ προσιὼν ἐλευθέρᾳ — ἄκαρτος καὶ βαθυγένειος εἰσέδραμον. ἐνόμισας ἂν Σμικρίνην ὁρᾶν ἢ Θρασυλέοντα, δύσκολον πρεσβύτην ἢ στρατιώτην ἀνόητον,* ex quo loco, quem p. 49 ed. pr. explicui, discimus militarem hanc fuisse fabulam, in qua Thrasyleonti, militi iactatori, primariae partes demandatae erant. Ad eandem fabulam respexit Plutarch. non suav. vivi sec. Epic. p. 1095 d. Turpilii Thrasyleontem e Menandrea expressam fuisse probabilis est coniectura Casauboni.

I (4, 139) 232

Κατὰ πόλλ' ἄρ' ἐστὶν οὐ καλῶς εἰρημένον
τὸ γνῶθι σαυτόν· χρησιμώτερον γὰρ ἦν
τὸ γνῶθι τοὺς ἄλλους.

Stobaeus Floril. XXI 5. Vs. 1 ante Porsonum legebatur *πόλλ' ἄν ἐστι.* Stephanus *πολλά γ' ἐστίν.* Anton. Mel. LXXX p. 139 *πολλῶν ἐστιν* exhibet.

233 II (4, 139)

Ὁ δεύτερος πλοῦς ἐστι δήπου λεγόμενος,
ἂν ἀποτύχῃ τις πρῶτον, ἐν κώπαισι πλεῖν.

Stobaeus Floril. LIX 9. Vs. 2 corrigunt τις οὐρίου, κώπαισι. Ac deest πρῶτον in cod. A.

234 III (4, 139)

Φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ' ὅπως
καταπράξεται τὸν γάμον.

Harpocratio p. 181 23: φιλοσοφεῖν ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι, ἀσκεῖν. Ἰσοκράτης περὶ τῆς εἰρήνης. Μένανδρος Θρασυλέοντι Φιλοσοφεῖ κτλ. Emendavit Bentleius. Vulgo καταπράξηται, quod praeter Grammat. Crameri An. Ox. II p. 500 habent etiam Photius et Suidas s. v. φιλοσοφεῖν.

235 IV (4, 139)

Ὡς ὀκνηρός, πάντα μέλλων, σιτόκουρος ὁμολογῶν
παρατρέφεσθαι.

Athenaeus VI p. 248 a: Μένανδρος δὲ τὸν ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφόμενον σιτόκουρον, ἐν Θρασυλέοντι οὕτως Ὡς κτλ. Libri ὡς omittunt et inter σιτόκουρος et ὁμολογῶν inserunt verba ἄθλιον ἄχρηστον εἰς γῆν. Correxit Porsonus.

236 V (4, 140)

Grammat. Bekkeri p. 399: Ἀνέῳγεν οὐχὶ ἤνοιγε, καὶ ἀνεῴγετο λέγουσι. καὶ Θρασυλέοντι γ ἢ δ. ἡ δ' ἀνέῳγε τὴν θύραν. Menandri nomen addi non opus est. Fortasse scribendum: καὶ Θρασυλέοντι γ̄ (cf. ἀνέῳχας) Ἤδη δ' ἀνέῳγε τὴν

[redacted]

II (4, 141) 238

Τοὺς τῆς γαμετῆς ὅρους ὑπερβαίνεις, γύναι,
τὴν αὐλίαν· πέρας γὰρ αὔλιος θύρα
ἐλευθέρᾳ γυναικὶ νενόμιστ' οἰκίας·
τὸ δ' ἐπιδιώκειν εἴς τε τὴν ὁδὸν τρέχειν,
ἔτι λοιδορουμένην, κυνός ἐστ' ἔργον, Ῥόδη.

tobaeus Floril. LXXIV 11 omisso fabulae nomine. Recte ρειαν rettulit Clericus. Vs. 2 vulgo *διὰ τὴν αὐλάν*. Libri abent *διὰ τὴν αὐλὰν λίαν*. Nostrum Gesnerus in mar- Porsonus *τὴν αὔλιον*. Harpocratio p. 40 7: *αὔλειος ἡ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας, ὡς δηλοῖ Μένανδρος.* eris p. 192 5: *αὐλία θύρα Ἀττικοί.*

III (4, 141) 239

enobius V 39. *Ὄνου παρακύψεως: μέμνηται ταύτης νδρος ἐν Ἱερείᾳ. — ἐπὶ τῶν καταγελάστως συκοφαντου- εἴρηται ἡ παροιμία.*

I M B P I O I

I II (4, 141. 142) 240. 241

Οὐκ ἔστιν οὐδέν, πάτερ, ἐν ἀνθρώπου φύσει
μεῖζον λογισμοῦ τῷ διαθέσθαι πράγματα.
Ἕκαστός ἐστι τῷ λογίσασθαι κατὰ τρόπον
ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμὼν δήμου, πάλιν
σύμβουλος· ὁ διαφέρων λογισμῷ πάντ' ἔχει.

tobaeus Floril. III 9. Dispescui haec in duo fragmenta, n alterum num ad eandem fabulam referendum sit incer- st. Vulgo legitur vs. 2 et 3 *τῷ διαθέσθαι πράγματα ὅς ἐστι καὶ λογίσασθαι*, in quibus pro *καί*, quod a codi- abest, scripsi *τῷ*. Vs. 5 Bentleius *βουλῆς* pro *σύμβουλος*, aus autem *ὁ λογισμῷ διαφέρων*.

I Π Π O K O M O Σ

I (4, 142) 242

Μόνιμός τις ἦν ἄνθρωπος, ὦ Φίλων, σοφός,
ἀδοξότατος, μίαν δὲ πήραν οὐκ ἔχων,
πήρας μὲν οὖν τρεῖς· ἀλλ' ἐκεῖνος ῥῆμά τι
ἐφθέγξατ' οὐδὲν ἐμφερὲς μὰ τὸν Δία
τῷ γνῶθι σαυτόν, οὐδὲ τοῖς βοωμένοις
τούτοις· ὑπερεῖδε ταῦθ' ὁ προσαιτῶν καὶ ῥυπῶν·
τὸ γὰρ ὑπολληφθὲν τῦφον εἶναι πᾶν ἔφη.

Diogenes Laert. VI 83: ἐγένετο δὲ (ὁ Μόνιμος) ἀνὴρ ἐλλόγιμος, ὡς καὶ Μένανδρον αὐτοῦ τὸν κωμικὸν μεμνῆσθαι· ἔν τινι γοῦν τῶν δραμάτων, ἐν τῷ Ἱπποκόμῳ, εἶπεν οὕτως Μόνιμος κτλ. Vs. 2 ἀδοξότατος codd. Stephani: vulgo ἀδοξότερος. Vs. 3 ῥῆμά τι Bentleius pro ῥήματι. Vs. 6 libri ὑπὲρ δὲ ταῦτα. Correxit Scaliger.

II III (4, 143)

243. 244 Τὰ δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ τραγήματα.

Pollux X 80: εἴρηνται δὲ οἱ τρίποδες — ὥσπερ καὶ τριπόδια, ὡς ἐν Ἱπποκόμῳ Μενάνδρου Τὰ δ' ἐκ μέσου κτλ. Idem X 98: ἱπόφαυλοι δὲ οἱ ἐν Ἱπποκόμῳ Μενάνδρου τηγανισμοί.

ΚΑΝΗΦΟΡΟΣ

I (4, 143)

245 Τὸ γὰρ προθύμως μὴ πονήσαντ' εὐτυχεῖν
εὐδαιμονίας εἴωθ' ὑπερηφανίας ποιεῖν.

Stobaeus Flor. XXII 30 31 in titulo περὶ ὑπεροψίας. Vs vulgo μὴ πονῆσαν εὐτύχησεν, cod. A πονήσαντες. Pro εὐτυχησεν cod. N εὐτυχῆς. Correxi ut supra adscripsi. Vs. 2, qu Trinc. et Gaisfordus Euripidi, Menandro Schowius tribuit, le balur εὐδαιμονί' εἴωθεν. Hoc etiam correxi. Ib. forsan ὑπε φανίαν.

II (4, 143)

246 Ἀλογίστου τρόπου
ἀτύχημα φεύγειν ἐστὶν οὐκ αὐθαίρετον.

Stobaeus Flor. CVIII 30.

III (4, 143)

247 Ἐδεῖτο χρῆσαι τὴν σεαυτῆς θυγατέρα
ἀντάλλαγον.

Suidas, Ἀντάλλαγον: καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἑτέρου ἄλλα οὐχὶ ἄνταλλον. Μένανδρος Κανηφόρῳ Ἐδεῖτο κτλ. Grammat. Bekk. p. 407.

IV (4, 144)

248 Ὁ δ' ἀποκρινεῖται, κἂν ἐγὼ λέγοιμί σοι.

Suidas, Ἀποκρινεῖται: Μένανδρος Κανηφόρῳ Ὁ κρινεῖται κτλ. Eadem Grammat. Bekk. p. 429.

V (4, 144)

249 Γραῦς τις κακολόγος ἐκ δυοῖν Αἰξωνέοιν.

Harpocratio p. 9 2: Αἰξωνῆς — ἐκωμῳδοῦντο δι

σφήμους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν αἰξωνεύεσθαι ἔλεγον. Μένανδρος ἐν Κανηφόρῳ. Similia Apostolius I 92. Grammat. Bekkeri p. 353 sq. *Αἰξωνεύεσθαι: βλάσφημοι γὰρ οἱ Αἰξωνεῖς κατηγοροῦνται. φησὶ γὰρ ὁ κωμικός Γραῦς τις κτλ.* Quem ipsum Menandri versum esse vidit etiam Bergkius Comm. p. 84.

ΚΑΡΙΝΗ

I (4, 144) 250

Athenaeus IV p. 175 a: *μνημονεύει τῶν γίγγρων αὐλῶν — Μένανδρος ἐν Καρίνῃ.*

II (4, 144) 251

Ὦ μεγίστη τῶν θεῶν
νῦν οὖσ' ἀναίδει', εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ.
δεῖ δέ· τὸ κρατοῦν γὰρ νῦν νομίζεται θεός.
ἐφ' ὅσον βαδίζεις, ἐφ' ὅσον ἥξειν μοι δοκεῖς.

Stobaeus Flor. XXXII 7. Ad tertium versum respexit Artemid. Onir. II 36.

III (4, 145) 252

Περὶ τὸν τράχηλον ἁλύσιόν τίς σοι δότω.

Suidas, *Ἁλύσιον: πλοκίου γένος περὶ τὸν τράχηλον. Μένανδρος Καρίνῃ Περὶ τὸν κτλ.* Eadem Grammat. Bekk. p. 380. In his *τίς* Bentleius pro *τί*.

ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΣ

I (4, 145) 253

Ἐπιθυμιάσας τῷ Βορέᾳ κρεάδιον
ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον, ἑψήσω φακῆν.

Athenaeus IX p. 385 e de voce *ὀψάριον* agens: *Μένανδρος Καρχηδονίῳ Ἐπιθυμήσας* (cod. A *ἐπιθυμίσας*), *τῷ Βορέᾳ ἴδιον ὀψάριον οὐδέν κτλ.* Correxit Dobraeus. Bentleius *Βορέᾳ λιβανίδιον.* Praeterea malim *ἐπεὶ θυσιάσας.* Vs. 2 vulgo *ἑψήσων.* Correxit Dindorfius ex B. Cfr. Plautus Poen. prol. 53: *Carchedonius vocatur haec comoedia, Latine Plautus patruus Pultiphagonides.*

II (4, 145) 254

Αὐτὸν γὰρ οὐδεὶς οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο,
ἀλλ' ὑπονοοῦμεν πάντες ἢ πιστεύομεν.

Eustathius ad Odyss. p. 1412 14: *ὅτι δὲ τῇ μητρὶ ἀνάκειται ἡ περὶ τῶν παίδων ἀκριβὴς εἴδησις δηλοῖ — καὶ Μένανδρος Αὐτὸν κτλ.* Ad Carchedonium rettuli propter Stobaeum LXXVI

ΚΕΚΡΥΦΑΛΟΣ

I (4, 147) 265

Παρὰ τοῖς γυναικονόμοις δὲ τοὺς ἐν τοῖς γάμοις
διακονοῦντας ἀπογεγράφθαι πυθόμενος
πάντας μαγείρους κατὰ νόμον καινόν τινα,
ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους ἐάν
πλείους τις ὧν ἔξεστιν ἑστιῶν τύχῃ,
ἐλθών.

Athenaeus VI p. 245 b: *ὅτι δ' ἦν ἔθος τοὺς γυναικονόμους ορᾶν τὰ συμπόσια καὶ ἐξετάζειν τῶν κεκλημένων τὸν ἀριθμὸν ὁ κατὰ νόμον ἐστί, Τιμοκλῆς — φησιν οὕτως — Μένανος δ' ἐν Κεκρυφάλῳ Παρὰ τοῖς γυναικονόμοις κτλ.*

II (4, 147) 266

Εἶτ' εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἴρετε,
μύρα, στεφάνους ἑτοίμασον, σπονδὰς ποίει.

Suidas s. v. *Αἴρειν — ἐπὶ τοῦ παρακειμένην ἀφελεῖν τὴν ράπεζαν. Μένανδρος Κεκρυφάλῳ Εἶτ' εὐθὺς κτλ.* Eadem ammat. Bekk. p. 358, ubi *ποίησον* pro *ποίει.*

III (4, 148) 267

Ἡδὺ τὸ μύρον, παιδάριον. Β. ἡδύ· πῶς γὰρ οὔ;
νάρδινον.

Athenaeus XV p. 691 a: *ναρδίνου μύρου μέμνηται Μένανος ἐν Κεκρυφάλῳ οὕτως Ἡδὺ κτλ.* Ante Dindorf. *παιδίον.*

IV (4, 148) 268

Ταὐτόματον ἡμῖν ἀφανὲς ὂν συλλαμβάνει.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 200 ed. Heer. Cfr. ad *Τιτθῆς* gmenta.

V—IX (4, 148) 269—273

Athenaeus VI p. 241 e: *μνημονεύει δ' αὐτοῦ* (Philoxeni nocopidis parasiti) *καὶ Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλῳ, αὐτὸ νον Πτερνοκοπίδα αὐτὸν καλῶν.* Ibid. p. 243 a: *καὶ ένανδρος αὐτοῦ* (Chaerephontis parasiti) *μνημονεύει ἐν Κεφάλῳ.* Schol. Platonis Bekk. p. 381 *δεύτερος πλοῦς: νήσθη ταύτης καὶ Μένανδρος Κεκρυφάλῳ.* Idem p. 394 *τὸ μηχανῆς θεὸς ἐπεφάνης: Μένανδρος — Κεκρυφάλῳ.* idas, *Ἀβυρτάκη: ὑπότριμμα βαρβαρικόν. ἔστι καὶ ἐν Κεφάλῳ Μενάνδρου τοὔνομα.* Eadem Grammat. Bekk. p. 323.

ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ

274 I (4, 149)

Ὤιμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους, ὦ Φανία,
οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν, οὐ στένειν
τὰς νύκτας οὐδὲ στρεφομένους ἄνω κάτω
οἴμοι λέγειν, ἡδὺν δὲ καὶ πρᾶόν τινα
5 ὕπνον καθεύδειν, ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα.
νυνὶ δὲ καὶ τοὺς μακαρίους καλουμένους
ὑμᾶς ὁρῶ πονοῦντας ἡμῖν ἐμφερῆ.
ἆρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος;
τρυφερῷ βίῳ σύνεστιν, ἐνδόξῳ βίῳ
10 πάρεστιν, ἀπόρῳ συγκαταγηράσκει βίῳ.

Plutarchus de Tranquill. p. 466 b: τοὺς μὲν γὰρ ἀφωρισμένως ἕνα βίον ἄλυπον νομίζοντας . . . ἱκανῶς ὁ Μένανδρος ὑπομιμνήσκει λέγων Ὤιμην κτλ. Media, quae apud Plutarchum desunt inde a verbis ἀλλὰ τῶν πτωχῶν — ἡμῖν ἐμφερῆ, supplevi e Stobaeo Serm. XCVII 13, ubi idem locus, sed tribus ultimis versibus omissis, servatus est. Versum octavum habet Stobaeus Serm. XCVIII 54, unde fabulae indicium petitum est. Cf. mon. 640. Vs. 7 libri ποιοῦντας. Correxit Geelius. Vs. 8 cfr. Diogenes Laert. VII 68: ἔστι δὲ καὶ ἐπαπορητικόν τι — ὃ εἰ λέγοι τις ἀποροίη ἄν Ἆρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος;

275 II (4, 149)

Τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει,
πενία· τί γὰρ τοῦτ' ἐστίν; ἧς γένοιτ' ἂν εἷς
φίλος βοηθήσας ἰατρὸς ῥᾳδίως.

[redacted]

Athenaeus VI p. 247f de voce οἰκόσιτος agens: *Μένανδρος — ἐν Κιθαριστῇ Οὐκ οἰκοσίτους κτλ.* Idem XII p. 511 a: *Μένανδρος δ' ἐν Κιθαριστῇ περί τινος μουσικευομένου λέγων φησί Φιλόμουσον κτλ.* Cod. A εἶναι et vs. 3 αἰεί. Menander forsan scripserat *Φιλόμουσός ἐστι γὰρ πάνυ, ἀκούσματ' εἰς τρυφήν τ' ἀεὶ παιδεύεται.*

VII VIII (4, 150. 151) 280. 281

Οὕτω τι πρᾶγμ' ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν.
Ὡς ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη.

Stobaeus Floril. CX 9 et Ecl. phys. I p. 212.

IX (4, 151) 282

Photius, Σκοῖδος: *ταμίας τις καὶ διοικητής. Μακεδονικὸν δὲ τὸ ὄνομα. διόπερ Μένανδρος ἐν Κιθαριστῇ σκοῖδον Διόννσον λέγει.*

K N I Δ I Α

I (4, 151) 283

Οὐδὲν γένους γένος γὰρ οἶμαι διαφέρειν,
ἀλλ' εἰ δικαίως ἐξετάσεις, καὶ γνήσιος
ὁ χρηστός ἐστιν, ὁ δὲ πονηρὸς καὶ νόθος.

Stobaeus Floril. LXXXVI 10 cum lemmate *Μενάνδρου Κνηδία* (sic). Vs. 1 libri *οὐθὲν*. Vs. 2 Voss. *ἐξετάσης*.

II (4, 151) 284

Ταὐτόματόν ἐστιν ὡς ἔοικέ που θεός,
σώζει τε πολλὰ τῶν ἀοράτων πραγμάτων.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 196. Cfr. Palladas Alex. A. Pal. X 52: *εὖ γε λέγων τὸν καιρὸν ἔφης θεὸν εὖ γε Μένανδρε,* et paullo post: *πολλάκι γὰρ τοῦ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον προσπεσὸν εὐκαίρως εὗρέ τι ταὐτόματον.*

K O Λ A Ξ

Athen. VI p. 258e: *κεχαρακτήρικε δὲ ὡς ἔνι μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν Κόλακα Μένανδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι.* Hanc fabulam commentatus est Timachidas Rhodius, si recte emendavi Gramm. apud Cram. A. P. IV p. 25 17. *Τιμαχίδης ἐν τῷ τοῦ Κόλακος* (editur κόλεικος) *ὑπομνήματι λέγει ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ κάτω κάρας ἐπιφέρει* (*ἐπιφέρων?*) *τὸ καραδοκεῖν.* Actionem fabulae poetam in festum Veneris *πανδήμου* transtulisse Ath. docet XIV p. 659 d. Partem dramatis in Eunuchum suam transtulit Terentius, quemadmodum ipse testatur Prol. 30sq.

Cfr. Donatum ad II 1 22, Grauertum Anal. hist. et phil. p. 160 sq. et Ihnium Quaest. Ter. p. 15 sqq. Isti parasito, quem Terentius *Gnathonem* appellavit, Menandrum *Struthiae* nomen indidisse ex primo fragmento intellegitur.

285 I (4, 152)

Κοτύλας χωροῦν δέκα
ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδυ χρυσοῦν, Στρουθία,
τρὶς ἐξέπιον μεστόν γ'. ΣΤ. Ἀλεξάνδρου πλέον
τοῦ βασιλέως πέπωκας. Β. οὐκ ἔλαττον, οὔ,
μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. ΣΤ. μέγα γε.

Athenaeus X p. 434 e: *ἔπινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πλεῖστον, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς μέθης συνεχῶς κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας. — Μένανδρος δ' ἐν Κόλακί φησι Κοτύλας χωροῦν δέκα κτλ.* Priora usque ad *Στρουθία* repetiit Athenaeus XI p. 477 f, ubi libri praebent *Στρουθίον*, quod fortasse *Στρουθίων* scribendum, qua forma bis usus est Alciphro Epist. I 9 et III 43. Sed *Στρουθίας* in Menandri loco tuetur Aelianus A. N. IX 7 de parasitis agens: *καὶ ὁ τοῦ Μενάνδρου — Στρουθίας τοιοῦτος.* Idem Menandri Struthias primariis veteris aevi parasitis adnumeratur ab auctore anonymo apud Suidam v. *διώνυμον* et *Κλείσοφος*. Cum Gnathonide coniungitur a Luciano Fugit. vol. III p. 375. Colloquuntur in loco supra adscripto parasitus et miles gloriosus, cui Terentius *Thrasonis* nomen imposuit. A Menandro eum *Biantem* appellatum fuisse docet Plutarchus de Adulat. et Amic. p. 57 a, maxime cavendum esse dicens *τὸν κόλακα περὶ τοὺς ἐπαίνους· ὅπερ οὐδὲ αὐτὸν ἐκεῖνον λέληθεν, ἀλλὰ δεινὸς ὢν φυλάττεσθαι τὸ ὕποπτον, ἂν μὲν εὐπαρύφου τινὸς ἢ ἀγροίκου λάβηται φορίνην παχεῖαν φέροντος, ὅλῳ τῷ μυκτῆρι χρῆται, καθάπερ ὁ Στρουθίας ἐμπεριπατῶν τῷ Βίαντι, καὶ κατορχούμενος τῆς ἀναισθησίας αὐτοῦ τοῖς ἐπαίνοις "Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως πλέον πέπωκας."*

286 II (4, 153)

Γέλωτι πρὸς τὸν Κύπριον ἐκθανούμενος.

Plutarchus l. l. *καὶ κατορχούμενος τῆς ἀναισθησίας αὐτοῦ τοῖς ἐπαίνοις "Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως πλέον πέπωκας" καὶ Γέλωτι πρὸς τὸν Κύπριον ἐκθανούμενος.* Ita enim vulgatum *ἐνηθούμενος* correxit Wyttenbachius, comparans Terentii Eun. III 2 44, ubi Gnatho Thrasoni risus causam quaerenti respondet: *istud quod dixti modo, et illud de Rhodio dictum in mentem cum venit*, ut Menandri Cyprio Terentius Rhodium substituerit.

III (4, 153) 287

Σπονδή· δίδου σὺ σπλάγχν' ἀκολουθῶν· ποῖ βλέπεις;
σπονδή· φέρ' ὦ παῖ Σωσία· σπονδή· καλῶς.
ἔγχει. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχώμεθα
Ὀλυμπίαισι πᾶσι πάσαις· λάμβανε
5 *τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ· διδόναι σωτηρίαν,*
ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν
ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι· ταῦτ' εὐχώμεθα.

Athenaeus XIV p. 659 d: *Μένανδρος ἐν Κόλακι τὸν τοῖς τετραδισταῖς διακονούμενον μάγειρον ἐν τῇ τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης ἑορτῇ ποιεῖ ταυτὶ λέγοντα Σπονδή κτλ.* V. 2 cod. A *φέρεω πλείω ωσια.* Correxit Piersonus ad Moer. p. 298 praeeunte Heringa, qui *φέρε πλείω Σωσία.* Vs. 3 *ἔγχει* Piersonus pro *εὔχου.*

IV (4, 154) 288

Χρυσίδα, Κοριώνην, Ἀντίκυραν, Ἰσχάδα,
καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὡραίαν σφόδρα.

Athenaeus XIII p. 587 d: *Μένανδρος δ' ἐν Κόλακι τάσδε καταλέγει ἑταίρας Χρυσίδα κτλ.* Scribendum videtur *Ἀντίκιρραν.* Vs. 2 *Ναννάριον* AB. Ceteri *Νάννιον.*

V (4, 154) 289

Κωβιός, ἠλακατῆνες,
[*καὶ*] *κυνὸς οὐραῖον.*

Athenaeus VII p. 301 d: *ἠλακατῆνες — εἰσὶ κητώδεις, ἐπιτήδεισι εἰς ταριχείαν. Μένανδρος Κόλωσί* (corrigunt *Κόλακί*) *φησι Κωβιός κτλ.* Iisdem verbis eodem metro adstrictis usus est Mnesimachus Athen. p. 403 b, ubi *καὶ* recte omittitur. Itaque seclusi.

VI (4, 154. 155) 290

Οὐδεὶς ἐπλούτησεν ταχέως δίκαιος ὤν·
ὁ μὲν γὰρ αὐτῷ συλλέγει καὶ φείδεται,
ὁ δὲ τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐνεδρεύσας πάντ' ἔχει.

Stobaeus Floril. X 21 cum lemmate *Μενάνδρου Κολακείᾳ.* Idem error, ut videtur, apud Hesychium, *Ἀψοφητί: ἠρέμα, ἡσύχως, κολακείᾳ.* Vbi Menandri nomen intellegendum et *Κόλακι* scribendum esse conieci Praef. ad Menandr. p. VI. Vs. 1 est in mon. 688. Secundum et tertium versum incerto poetae tribuit Grotius.

VII (4, 155) 291

Ἀλλ' οὐδὲ γεννητὴν δύναμ' εὑρεῖν οὐδένα
ὄντων τοσούτων, ἀλλ' ἀπείλημμαι μόνος.

Glossae ad Hippocratis Iusiur. *Γενέτῃσιν: γονεῦσιν ἢ συγγενέσιν. οὕτως ἀττικῶς λέγονται, ὡς καὶ Φιλήμων ἐν Κόλακι φησιν.* De Philemonis Colace nihil aliunde constat. Iam compara Terentii Eunuch. II 2 7: *En quo redactus sum! omnes noti me atque amici deserunt*, nec dubitabis quin glossae auctor memoriae errore Philemonem pro Menandro nominaverit. Vs. 1 vulgo *γενητὴν δύναμαι εἰρεῖν*, quod correxi. Vs. 2 *ὄντων* pro *τῶν* Luzacius. Hemsterhusius *ἐκ τῶν*. Ib. editur *καί*, quod *ἀλλ'* scripsi.

ΚΩΝΕΙΑΖΟΜΕΝΑΙ

292 I (4, 155)

Ὥστε μηδεὶς πρὸς θεῶν
πράττων κακῶς λίαν ἀθυμήσῃ ποτέ·
ἴσως γὰρ ἀγαθοῦ τοῦτο πρόφασις γίνεται.

Stobaeus Floril. CVIII 48: *Μενάνδρου Κωνειαζομέναις.* Ita scribendum pro *Κονιαζομέναις.*

293. 294 II III (4, 156)

Τὸ γνῶθι σαυτὸν ἔστιν ἂν τὰ πράγματα
ἴδῃς τὰ σαυτοῦ καὶ τί σοι ποιητέον.

Stobaeus Floril. XXI 2, ubi Gesneri margo: *Menander in Catazom.* in quo *Καταψευδομένου* nomen latere suspicatus est Clericus. Schowii codd. perspicue *Μενάνδρου ἐκ Κοτταβιζουσῶν.* At cum cod. A apud Gaisfordum *Κωταζομοις* exhibeat, apertum est scribendum esse *Κωνειαζομέναις*, de quo admonui iam olim Quaest. scen. III p. 9 allato schol. MS ad Clement. Alex. Protr. p. 22 (p. 103 Klotz) *Ἐπιμενίδης ἐκάθηρε τὰς Ἀθήνας· ἦν δὲ Κρὴς τῷ γένει καὶ σοφώτατος, οὗ καὶ Μένανδρος μέμνηται ἐν ταῖς Κωνεαζομέναις.* Ac confirmat nunc coniecturam illam Orio Gnomol. I 18, ubi idem locus servatus est cum lemmate *ἐκ τῶν Κωνεαζομένων.*

ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΙ

295 I (4, 156)

Τἀργύριον εἶναι μειράκιόν σοι φαίνεται
οὐ τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν μόνον
τιμὴν παρασχεῖν δυνατόν, ἄρτων, ἀλφίτων,
ὄξους, ἐλαίου, μείζονος δ' ἄλλου τινός·
5 *ἀθανασίας δ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἂν συναγάγῃς*
τὰ Ταντάλου τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα·
ἀλλ' ἀποθανεῖ καὶ ταῦτα καταλείψεις τισίν.

τί οὖν λέγω; μηδ' αὐτὸς εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς
πίστευε τούτῳ, μήτε τῶν πτωχῶν πάλιν
ἡμῶν καταφρόνει, τοῦ δέ γ' εὐτυχεῖν ἀεί
πάρεχε σεαυτὸν τοῖς ὁρῶσιν ἄξιον.

Stobaeus Floril. XXII 19, ubi deest fabulae titulus, qui additur CXVIII 10, ubi vss. 5—7 repetuntur, cum lemmate *Μενάνδρου Κυβερνήτου*. Vs. 4 pro δ' quod alii omittunt B m s τ'. Vs. 5 *ἀθανασία* altero Stobaei loco, ubi tamen Voss. *ἀθανασίας*, ut primo loco omnes. Vs. 6 *τάλαντ' ἐκεῖνα* Salmasius, et altero loco cod. L. Vulgo *τάλαντα ἱκανά*. Vs. 7 vulgo *ἀλλ' ἂν ἀποθάνῃς ταῦτα*. Rectius altero loco *ἀλλ' ἀποθανῇ καὶ ταῦτα*. Vs. 8 *μήτ' αὐτός*? Vs. 11 unus Schowii *παράσχε σαυτόν*. Ita enim B m sec. *πάρεσχε σαυτὸν* N et B m pr. Possis *παράσχες αὑτόν*, quamquam nec *πάρασχε σαυτὸν* spernendum.

II (4, 157) 296

Οἷοι λαλοῦμεν ὄντες οἱ τρισάθλιοι
ἅπαντες οἱ φυσῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα·
αὐτοὶ γὰρ οὐκ ἴσασιν ἀνθρώπων φύσιν.
οὗτος μακάριος ἐν ἀγορᾷ νομίζεται,
ἐπὰν δ' ἀνοίξῃ τὰς θύρας, τρισάθλιος·
γυνὴ κρατεῖ πάντων, ἐπιτάττει, μάχετ' ἀεί,
ἀπὸ πλειόνων ὀδυνᾶτ', ἐγὼ δ' ἀπ' οὐδενός.

Orion Gnomol. VIII 9 cum lemmate *ἐκ τῶν Κυβερνητῶν*. Priores tres versus ex Menandri *Κυβερνήταις* servavit etiam Stobaeus Flor. XXII 11, ubi omissis verbis *οἷοι λαλοῦμεν ὄντες*, pro *οἱ τρισάθλιοι* editur *ὦ τρισάθλιοι*. Ex Stobaeo petiit Antonius Mel. XXXVI p. 52. Duo postremi versus accesserunt ex Plutarcho de animi tranqu. p. 471, qui de Virt. et Vit. p. 100 e eosdem versus (4—7) omisso ultimo, apposuit. Adde Themistium p. 357 d. Versu primo scribendum videtur *λαλοῦσιν*. Vs. 3 Orion *οὗτοι* pro *αὐτοί* et vs. 4 *ἀγοραῖς*.

III—V (4, 158) 297—299

Τί λέγων ἀποτρώγειν ἀξιώσει νῦν ἐμοῦ
τὸ μισθάριον; μένω γὰρ ἐξ ἐχθιζινοῦ.

Grammat. Bekkeri p. 438: *Ἀποτρώγειν, ἀφαιρεῖν. οὕτω Μένανδρος Κυβερνήταις Τί λέγων κτλ.* Ibid. p. 462: *Ἀτυφία, ταπεινοφροσύνη. Μένανδρος Κυβερνήταις· εἰς τὴν πονηρίαν ἀτυφίαν νομίσαντές ποτε ἀξιοῦσι πέρας.* Quae fortasse alii emendabunt. Priscianus XVIII p. 207 sq.: Attici *ἐπι-*

λέλησμαι τοῦδε καὶ τόδε. Menander *Κυβερνήταις Ἐπελάθεθ' αὐτὸν ὅστις εἴη.*

ΛΕΥΚΑΔΙΑ

300 I (4, 158)

Οὐ δὴ λέγεται πρώτη Σαπφώ
τὸν ὑπέρκομπον θηρῶσα Φάων'
οἰστρῶντι πόθῳ ῥῖψαι πέτρας
ἀπὸ τηλεφανοῦς· ἀλλὰ κατ' εὐχήν
σήν, δέσποτ' ἄναξ, εὐφημείσθω
τέμενος περὶ Λευκάδος ἀκτῆς.

Strabo X p. 452: *Ἔχει δὲ τὸ τοῦ Λευκάτα Ἀπόλλωνος ἱερὸν καὶ τὸ ἅλμα τὸ τοὺς ἔρωτας παύειν πεπιστευμένον. οὐ δὴ λέγεται πρώτη Σαπφώ, ὥς πού φησιν ὁ Μένανδρος, τὸν ὑπέρκομπον — δέσποτ' ἄναξ.* Vs. 3 *ῥῖψαι* reflexivum est. Postrema *εὐφημείσθω κτλ.* cum his coniunxit Bentleius ex Hesychio, *Λευκάδος: Μένανδρος Λευκάσεσιν* (sic) *εὐφημείσθω τέμενος περὶ* (*παρὰ?*) *Λευκάδος ἀκτῆς.* Idem hoc carmen respicit scholiasta Hephaest. de poemat. IX p. 126 ed. Gaisf. *τὴν εἰσβολὴν τῆς Λευκαδίας Μενάνδρου κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους* compositam esse dicens. Ex quo intellegitur, carmen illud anapaesticum proximo post prologum loco a poeta positum fuisse. Cfr. Hist. crit. p. 443. Vs. 5 Bentleius *σόν.* Ceterum quod his versibus memoratur Leucatae Apollinis templum, id Menandrum hac ipsa in fabula a Phaone exstructum rettulisse, colligas e Servio ad Virg. Aen. III 279: ***Menander et Turpilius comici a Phaone Lesbio id templum conditum dicunt.***

301 II (4, 159)

Ὅστις ὑπέχει χρυσίῳ
τὴν χεῖρα, κἂν μὴ φῇ, πονηρὰ βούλεται.

Stobaeus Floril. X 20 et Maximus Conf. CXL p. 221, ubi editur *κἂν μή φησι.* Mox *βούλεται* e codice Grotius. Vulgo *βουλεύεται*, ut Maximus.

302 III (4, 160)

Ἀεὶ νομίζονθ' οἱ πένητες τῶν θεῶν.

Stobaeus Floril. XCV 4.

303 IV (4, 160)

Ἐπίθες τὸ πῦρ ἡ ζάκορος· οὕτωσὶ καλῶς.

Etymol. M. p. 407 22. *Ζάκορος. Μένανδρος Λευκαδίᾳ Ἐπίθες κτλ.* Eadem apud Photium et Suidam s. v. *ζάκορος.*

V—VII (4, 160) 304—306

Schol. Aristoph. Acharn. 284: *τῷ δὲ συντρίβειν καὶ Μέ-*
δρος κέχρηται ἐν Λευκαδίᾳ. Zenobius VI 13: *Μένανδρος*
φησιν ἐν Λευκαδίῳ (Λευκαδίᾳ) τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευ-
καλεῖσθαι. Fortasse *φασὶν* et *καλεῖ.* Choeroboscus
ι. p. 1431: *Χέλυς χέλυος. σημαίνει δὲ τὴν κιθάραν· πάν-*
νε οὐρεία χέλυς. Μένανδρος ἐν Λευκαδίᾳ. Allata verba
upta videntur ex Euripidis Alc. 459: *καθ' ἑπτάτονόν τ'*
αν χέλυν. Menandri non esse vel illud *οὐρεία* docet, qua
ia comicus poeta uti vix potuit.

Λ Ο Κ Ρ Ο Ι

(4, 161) 307

Zenobius VI 27: *Ὑγιέστερος κρότωνος: ἐπὶ τῶν πάνυ*
ἐνόντων ἡ παροιμία . . . μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν
ῥοῖς. Praeterea Locros memorat Quintilianus X 1 70.

Μ Ε Θ Η

I (4, 161) 308

Εἶτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν;
ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἠγορασμένον
δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
αὐλητρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας,
5 *Μενδαῖον, Θάσιον, ἐγχέλεις, τυρόν, μέλι,*
μικροῦ τάλαντον γίνεται τὸ κατὰ λόγον.
δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα
ἡμᾶς ἐὰν καὶ καλλιερηθῇ τοῖς θεοῖς,
τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀνελεῖν τὴν ζημίαν,
10 *πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;*
ἐγὼ μὲν οὖν ὧν γ' ὁ θεὸς οὐκ εἴασα τήν
ὀσφὺν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναί ποτε,
εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἅμα τὴν ἔγχελυν,
ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν εἷς τῶν συγγενῶν.

naeus VIII p. 364 d: *θύοντες τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς*
ας καὶ τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς Μέ-
ν τῇ Μέθῃ παρίστησιν Εἶτ' οὐχ ὅμοια κτλ. Priores
apposuit Athenaeus etiam IV p. 146 d. Vs. 1 libro VIII
Vs. 3 AP *ἀγαπητῶν.* Vs. 5 pro *Μενδαῖον* altero loco
lermannus *συνάγοντι.* Vs. 6 *τάλαντον* PVL *ταλάν-*
tero loco omnes. Ibid. libri *τε,* quod ex altero loco
rrectum, ubi omnes *τό.* Vs. 7 "*ἀγαθὸν* Casaubonus

et correctus D ἀγαθὼν PVL." *Dindorfius.* Ibid. Herm post ἄξιον addidit ὄν, et vs. 9 καὶ ante πρὸς ταῦτ'. γ' ὁ pro γε Reisigius. Vs. 13 Dobraeus τιν' ἔγχελυν.

309 II (4, 162)

Ἐμὲ γὰρ διέτριψεν ὁ
κομψότατος ἀνδρῶν Χαιρεφῶν, ἱερὸν γάμον
φάσκων ποιήσειν δευτέραν μετ' εἰκάδα
καθ' αὑτόν, ἵνα τῇ τετράδι δειπνῇ παρ' ἑτέροις
τὰ τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς.

Athenaeus VI p. 243 a: καὶ Μένανδρος αὐτοῦ (Chaerep) μνημονεύει ἐν Κεκρυφάλῳ· — ἐν δὲ Μέθῃ Ἐμὲ γάρ κ

310 III (4, 163)

Εἶτ' οὐκ εἶχεν οὐ πῦρ, οὐ λίθον,
οὐκ ἄλλ' ὁτιοῦν ἕτερον.

Suidas, Ἄλλο ἕτερον: ἐκ παραλλήλου. Μένανδρος Εἶτ' οὐκ εἶχεν κτλ. Ita vulgatum οὐκ ἄλλο τι οὔθ' correxit Porsonus. Apud Grammat. Bekkeri p. 379 editu ἄλλο τι ἕτερον. In hac etiam fabula parasiti partes fuis tellegitur ex Athenaeo VI p. 247 e.

ΜΕΣΣΗΝΙΑ

Vide supra in Ἀνατιθεμένη ἢ Μεσσηνία.

ΜΗΝΑΓΥΡΤΗΣ

311 I (4, 163)

Οὕτω μαθεῖν δεῖ πάντα, καὶ πλοῦτον φέρειν·
ἀσχημοσύνης γὰρ γίνετ' ἐνίοις αἴτιος.

Stobaeus Floril. XCIV 7. Vide supra ad Demiurg. II.

312 II (4, 163)

Προπίνων θηρικλείαν τρικότυλον.

Athenaeus XI p. 472 b: θηλυκῶς δὲ τὴν θηρίκλειον Μένανδρος — ἐν Μηναγύρτῃ Προπίνων θηρίκλειον τρικότ Dindorfius θηρικλείαν.

ΜΙΣΟΓΥΝΗΣ

313 I (4, 164)

Πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχω
κακῶς. Β. ἐπαριστερῶς γὰρ αὐτὸ λαμβάνεις·
τὰ δυσχερῆ γὰρ καὶ τὰ λυπήσαντά σε
ὁρᾷς ἐν αὐτῷ, τὰ δ' ἀγάθ' οὐκέτι βλέπεις.

5 εὕροις δ' ἂν οὐδὲν τῶν ἁπάντων, Σιμύλε,
ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρόσεστι καὶ κακόν.
γυνὴ πολυτελής ἐστ' ὀχληρόν, οὐδ' ἐᾷ
ζῆν τὸν λαβόνθ' ὡς βούλετ'· ἀλλ' ἔνεστί τι
ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς, παῖδες· ἐλθόντ' εἰς νόσον
10 τὸν ἔχοντα ταύτην ἐθεράπευσεν ἐπιμελῶς,
ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν, ἀποθανόντα τε
ἔθαψε, περιέστειλεν οἰκείως· ὅρα
εἰς ταῦθ', ὅταν λυπῇ τι τῶν καθ' ἡμέραν.
οὕτω γὰρ οἴσεις πᾶν τὸ πρᾶγμ'· ἂν δ' ἐκλέγῃ
15 ἀεὶ τὸ λυποῦν, μηδὲν ἀντιπαρατιθείς
τῶν προσδοκωμένων, ὀδυνήσει διὰ τέλους.

Primos 4 versus servavit Clemens Alex. Strom. II p. 504 it. vss. 3—6 cum clausula loci, inde a verbis ἂν δ' ἐκλέγῃ, uatur apud Stobaeum Flor. CVIII 41 et 44, denique vs. 7 cum reis usque ad finem servavit Stob. LXIX 4. Vs. 3 λυπήσοντα Stob. Id. Paris. Ib. γὰρ Stob. τε Clemens. Vs. 4 Clemens τὰ δ' ἀθ' οὐκ ἐπιβλέπεις. Stobaeus τἀγαθὰ δ' οὐκ ἔτι βλέπεις. utroque assumsi quod mihi commodum videbatur. Vs. 5 pro μύλε apud Stob. Serm. CV 10, ubi 5 et 6 versus iterum leatur, Δημέα scriptum. Fortasse ex utriusque lectionis conctione Δημύλου nomen elicias. Vs. 6 ὅπου CVIII, at CV ῷ. Vs. 8 ἔνεστί τι B. Ars. Voss. ut coniecit Gesnerus. go ἔνεστί τοι. A ἔν ἐστι. Vs. 11 Grotius tacite ἀποθατα σε. Vs. 12 libri ὁρᾷ, praeter B, qui ὅρα, ut coniecit snerus. Vs. 14 ἂν δ' ἐκλέγῃ Stob. CVIII, nisi quod δ' deest; ro loco ἂν δὲ λέγῃς. Vs. 16 exhibui lectionem Serm. CVIII, m. LXIX editur τῶν προσλεγομένων οὐ δυνήσῃ διὰ τέλους, B προσλελεγμένων, Voss. προσγενομένων.

II III (4, 165) 314. 315

Athenaeus XV p. 691 c: ὡς μὲν Ἵππαρχός φησιν ἐν Πανίδι, πέντε μνῶν (ἐπιπράσκετο ἡ τοῦ μύρου κοτύλη), ὡς δὲ ἀνανδρος ἐν Μισογύνῃ, δέκα. Pollux VII 87: Μένανδρος Μισογύνῃ καὶ ἐπιχρύσους σανδαλοθήκας λέγει. Ib. 50: Μένανδρος δὲ ἐν Μισογύνῃ καὶ σανδαλοθήκας, et 7: καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μισογύνῃ σανδαλοθῆκαι.

IV V (4, 165. 166) 316. 317

Ἐπιτρίβουσιν ἡμᾶς οἱ θεοί
μάλιστα τοὺς γήμαντας· ἀεὶ γάρ τινα
ἄγειν ἑορτήν ἐστ' ἀνάγκη.

Ἐθύομεν δὲ πεντάκις τῆς ἡμέρας,
ἐκυμβάλιζον δ' ἑπτὰ θεράπαιναι κύκλῳ·
αἱ δ' ὠλόλυζον.

Strabo VII p. 297: *ὅρα πάλιν τὸν αὐτὸν ποιητὴν ἃ λέγει εἰσάγων τὸν ἀχθόμενον ταῖς περὶ τὰς θυσίας τῶν γυναικῶν δαπάναις Ἐπιτρίβουσιν — ἀνάγκη. Τὸν δὲ Μισογύνην αὐτὰ ταῦτα αἰτιώμενον Ἐθύομεν κτλ.* Prior locus num itidem e Misogyne ductus sit, dubitari potest.

318 VI (4, 166)

Ὄμνυμί σοι τὸν ἥλιον,
ἢ μὴν ἀποίσειν σοι γραφὴν κακώσεως.

Priscianus XVIII p. 228 Kr. de constructione verbi *ὄμνυμι* disserens: *Idem in Misogyne: Ὄμνυμί σοι κτλ.* Vs. 2 vulgo *ποιήσειν.* Cod. Monac. apud Spengelium ad Varron. L. L. p. 616 et MS D apud editorem Scapulae Oxoniensis *ἀποίσειν.* Marklandus *ἐποίσειν.*

319 VII (4, 166)

Ἕλκει δὲ γραμματείδιον
ἐκεῖσε δίθυρον καὶ παράστασις, μία
δραχμή.

Photius, *Παράστασις: ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. Μένανδρος Μισογύνῃ Ἕλκει δὲ κτλ.* Eadem Suidas et Harpocratio s. v. *παράστασις.*

320 IX (4, 167)

Χαῖρ' ὦ Γλυκέριον. Γλ. καὶ σύ. Α. πολλοστῷ χρόνῳ
ὁρῶ σε.

Priscianus XVIII p. 230: *Attici ὅσῳ χρόνῳ. Menander Misogyne Χαῖρ' ὦ Γλυκέριον κτλ.* Ita Bentleius pro *Γλυκέρα.* Porsonus *ὦ χαῖρε Γλυκέρα.* Cfr. Philostratus Epist. 68 p. 947: *Ἀρισταγόρα καὶ τὸ Μενάνδρου Γλυκέριον.*

321 X (4, 167)

Ἀλλ' οὐδὲ τὰ βίου νῷν ἴσως δεῖ φροντίσαι.

Priscianus XVIII p. 270: *Attici φροντίζεσθαι (φροντίζειν) τάδε καὶ τῶνδε. Μένανδρος Μισογύνῃ Ἀλλ' οὐδέ κτλ.* Ita scripsi pro *οὐ.* Bentleius *βιότου* pro *βίου.* Possis etiam *οὐχὶ τὰ βίου.*

322. 323 XI XII (4, 167)

Χλαμύδα, καυσίαν,
λόγχην, ἀορτήν, ἱμάτια.

Pollux X 139: *τὸ γὰρ ἐν Μισογύνῃ Μενάνδρου Χλαμύδα — ἱμάτια, ἀμφίβολον, ὅτι ἔνιοι καὶ ἀορτῆρα γράφουσιν.* Cfr. VII 79 et X 162. Phrynichus Epit. p. 417: *Γῦρος. καὶ τοῦτο Μένανδρος τὴν καλλίστην τῶν κωμῳδιῶν τῶν ἑαυτοῦ κατεκηλίδωσεν εἰπών. τί γὰρ δὴ γῦρός ἐστιν οὐ συνίημι.* Cfr. Dobraeus Adv. II p. 276.

ΜΙΣΟΥΜΕΝΟΣ

I II (4, 168) 324. 325

Primas laudatissimae fabulae partes Thrasonidae, militi iactatori, delatas fuisse docet Libanius Orat. XXXI p. 701: *ἔχεις ἐκ τῆς κωμῳδίας παραλαβών, ὡς ὑπέρογκόν τι καὶ σοβαρὸν καὶ πολλή τις ἀλαζονεία στρατιώτης ἀνήρ. εἴ τις ὑμῶν φαντάζεται τὸν Μενάνδρου Θρασωνίδην, οἶδεν ὃ λέγω· στρατιωτικὴν γάρ φησιν ἀηδίαν νοσοῦντα τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπέχθειαν αὐτῷ κινῆσαι τὴν ἐρωμένην· καὶ γέγονεν ἀμέλει προσηγορία τῷ δράματι τοῦ Θρασωνίδου τὸ μῖσος.* Itaque Thrasonides ille inepta ac stolida, qua facinora sua augere solebat, iactantia acerrimum sibi puellae quam amabat odium pepererat. Hinc fortasse Photius, *Σπαθᾶν: Μένανδρος Μισουμένῳ· τὸ ἀλαζονεύεσθαι.* Ad fatilos istas hominis gloriationes respexit Plutarch. non suav. vivi sec. Epicur. p. 1095 c, ubi habes *Θρασωνίδας τινὰς καὶ Θρασυλέοντας ὀλολυγμοὺς καὶ κροτοθορύβους ποιοῦντας.* Cfr. schol. Ambros. ad Odyss. ρ' 442: *πολλοὺς εἶχεν ἡ Κύπρος βασιλεῖς. ἐν ταὐτῷ φησι καὶ ὁ Μένανδρος ἐν Μισουμένῳ ὡς ἐν παραβάσει ἐκ Κύπρου λαμπρῶς πάνυ λαμπρὰ πράττων, ἐκεῖ γὰρ ὑπό τιν' ἦν τῶν βασιλέων.* Ex quo loco discimus, iactasse militem in Cypro se meruisse stipendia, unde auctus opibus redierit. Verba *ὡς ἐν παραβάσει* non intellego. Cetera sic concipienda videntur:

Ἐκ Κύπρου λαμπρῶς πάνυ
πράττων· ἐκεῖ γὰρ ὑπό τιν' ἦν τῶν βασιλέων.

Vidimus igitur Thrasonidem in gravissimum amasiae odium incurrisse. Quo facto quid egerit homo ingenti puellae amore percussus, e sequentibus discimus.

III IV (4, 169) 326. 327

Παιδισκάριόν με καταδεδούλωκ' εὐτελές,
ὃν πώποτ' οὐδεὶς τῶν πολεμίων.

Servavit haec Arrianus Dissert. Epict. III 26, qui vide, inquit, quid dicat faciatque Thrasonides: *πρῶτον μὲν ἐξελήλυθε νυκτός, ὅτε Γέτας* (qui servus est militis) *οὐ τολμᾷ ἐξελθεῖν·*

Οὐπώποτ' ἠράσθης Γέτα;
Γ. οὐ γὰρ ἐνεπλήσθην.

Leguntur haec apud Hermiam ad Platonis Phaedr. p. 76: *οἱ μὲν γὰρ ὑπέλαβον ἁπλῶς φαῦλον τὸ ἐρᾶν, ὡς Ἐπίκουρος, ὁρισάμενος αὐτὸν (ἔρωτα) σύντονον ὄρεξιν ἀφροδισίων μετὰ οἴστρου καὶ ἀδημονίας, καὶ ὁ εἰπών "πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὔξεται κύπρις" καὶ "οὐπώποτ' ἠράσθης Γέτα; οὐ γὰρ ἐνεπλήσθην" φησίν.* Ita enim haec ex codice D correxit Bekkerus ad schol. Platonis p. 312.

IX (4, 171) 332

Quod supra ex Arriano attuli, *πάλιν δὲ μικρὰ εὐημερήσας ἐπαίρεται*, docet opinor puellam tandem repetitis militis obtestationibus hoc dedisse, ut foras prodiret et mitiorem animum ostenderet. Quam rem probabile est ita instituisse poetam, ut Thrasonides identidem se alios mores sequuturum esse sanctissime iuraret. Quibus ita respondisse videtur puella, ut se affirmanti parum fidei habere diceret:

Ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατάπλαστον τοῦτό σου
καὶ λανθάνειν βουλόμενον ἢ μέθη ποτέ.

Quae e Misumeno afferuntur a Suida s. v. *ἀμφιέσαντες* et Grammatico Bekk. p. 415 8, ubi legitur *τοῦτο μέν*. Suidas habet *τοῦτό μου*, quod emendavit Hemsterh. ad Lucian. p. 443. Ad *ἀπαμφιεῖ* spectat fortasse Hesychii glossa, *Ἀπαμφιεῖ: ἀπογυμνώσει.*

X XI (4, 172) 333. 334

Vidimus ex Arriano Thrasonidem nocte intempesta foras prodiise, ut animi dolorem elugeret et amoris aestum quoquo modo sedaret. Ex hac scena petitus videtur hic versus:

Ὦ δυστυχής,
τί οὐ καθεύδεις; σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν.

Legitur hic versus apud Suidam s. v. *ἀποκναίειν* et Grammat. Bekk. p. 428, *Ἀποκναίει: ἀποκόπτει, ἀπολλύει ἢ λυπεῖ· οἷον Τί οὐ καθεύδεις κτλ. Μένανδρος Μισουμένῳ.* Verba *ὦ δυστυχὴς* addidi ductu Grammatici apud Bekk. p. 1190: *ὁ δυστυχὴς ὦ δυστυχής, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ Ὦ δυστυχὴς τί οὐ καθεύδεις;* Videntur autem illa Getae ad militem verba esse ex gurgustiolo suo dominum ut ne foris ambulet monentem. Nec dubito quin ab eodem dicantur haec:

Εἴσελθε κἂν νῦν ὦ μακάριε,

apud schol. Isocratis Nicocl. 9: *τὸ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μισουμένῳ Εἴσελθε κτλ.*

335 XII (4. 172)

Λακωνική
κλείς ἐστιν ὡς ἔοικέ μοι περιοιστέα.

Schol. Aristoph. Thesm. 423: *Μένανδρος Μισουμένῳ Λακωνικὴ — περιοιστέα. καί φασιν ὅτι ἔξωθεν περικλείεται μοχλοῦ παρατιθεμένου ἤ τινος τοιούτου ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι.* Minus integre scripta haec leguntur apud Suidam s. v. *Λακωνικαὶ κλεῖδες.* Cfr. Olympiodorus in Platon. Alcib. I p. 152 Creuz. *αἱ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων (γυναῖκες) ἐφυλάττοντο, ὡς ἐδήλωσεν ἡ πάντολμος κωμῳδία λέγουσα Λακωνικὴ κλείς ἐστι καὶ οὐ περιοιστέα,* ubi margo *κοὐ περιοιστέα,* quod fortasse verum est.

336 XIII (4, 173)

Ὦ πάτερ,
μισοῦσι μὲν Θράσων', ἀπεκτάγκασι δ' οὔ.

Grammat. Bekk. p. 429: *Ἀπεκτόνασιν, οὐκ ἀπεκτάγκασι. Μισουμένῳ· πάτερ μὲν Θράσων' ἀπεκτάγκασι δ' οὔ.* Quae emendatius scripta leguntur apud Suidam, *Ἀπεκτάγκασι καὶ ἀπεκτόνασι· μισοῦσι μὲν ὦ πάτερ Θράσων' ἀπεκτάγκασι δ' οὔ.* Cfr. s. v. *ἀποκτιννύναι.* Versuum reliquias disposuit Toupius. Fortasse tamen rectius Dobraeus Adv. II p. 277: *μισοῦσι μέν | Θρασωνίδην, ὦ πάτερ, ἀπεκτάγκασι δ' οὔ.*

Quantam celebritatem haec Menandri fabula adepta sit, vel Alciphronis verba docent lib. II 4, ubi Glycera admonet Menandrum ut hanc etiam comoediam ad Ptolemaeum afferre ne neglegat. Obiter eam memorat Irenaeus c. Haer. II 27 p. 151 ed. Gr. *mihi videntur eius passionem, qui est apud comicum Menandrum valde amans et odibilis, Aesoni suo circumdedisse.* Agathiae Frontonis et Martialis, itidem ad *Μισούμενον* respicientium, carmina supra ad Dyscoli Georgi et Disexapatontis fragmenta indicavi. Luciani dial. meretr. XIII p. 315 vol. III et Alciphronis Epist. 36 lib. III ex eadem Menandri fabula expressa esse monuit Boettigerus Spec. Terent. p. 57. Denique ad hanc potissimum fabulam respexisse puto Porphyrium ad Marc. p. 5 comoediae proprium esse dicentem *ζηλοτυπίαν, μῖσος, γέλωτα, διαπληκτισμὸν καὶ ὀργήν.* Quamquam ea etiam ad alias Menandri fabulas traduci posse intellego.

ΝΑΥΚΛΗΡΟΣ

I (4, 174) 337

Ἥκει λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος
Θεόφιλος ἡμῖν, ὦ Στράτων. ὡς εἰς καλὸν
τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσωσμένον
πρῶτος λέγω σοι τόν τε χρυσοῦν κάνθαρον.
ΣΤ. ποῖον; Α. τὸ πλοῖον· οὐδὲν οἶσθας ἄθλιε.
ΣΤ. τὴν ναῦν σεσῶσθαί μοι λέγεις; Α. ἔγωγε μήν
τὴν ναῦν ἐκείνην ἣν ἐποίησε Καλλικλῆς
ὁ Καλύμνιος, Εὐφράνωρ δ' ἐκυβέρνα Θούριος.

Servavit Athenaeus XI p. 474 c. Primos quinque versus et etiam Macrob. Sat. V 21. Vs. 1, ex Euripidis Troadum o derivatum, iterum habet Athen. I p. 4 a. Vs. 5 respicit ol. Aristoph. Pac. 143 et hinc Suidas v. κάνθαρος. Sequentia Athenaeo omissa apud Macrobium ita scripta extant, οὐδέ μ' ἀ σ' ἄθλιε. Correxi in editione prima. Vs. 6 ἔγωγε μὴν leius. Libri ἐγὼ τὴν ἐμήν. Vs. 7 correxit Grotius. Vulgo ναῦν κείνην καλλικλῆς ἐποίησε. Vs. 8 ὁ Καλύμνιος He- a. Libri τὸν καλούμενον. Ibid. ante Grotium εὐφράνορ' ἔρνα. Praeterea Heringa δὲ κυβερνᾷ.

II (4, 175) 338

Ὦ φιλτάτη γῆ μῆτερ, ὡς σεμνὸν σφόδρ' εἶ
τοῖς νοῦν ἔχουσι κτῆμα πολλοῦ τ' ἄξιον.
ὡς δῆτ' ἐχρῆν, εἴ τις πατρῴαν παραλαβὼν
γῆν καταφάγοι, πλεῖν τοῦτον ἤδη διὰ τέλους,
καὶ μηδ' ἐπιβαίνειν γῆς, ἵν' οὕτως ᾔσθετο
οἷον παραλαβὼν ἀγαθὸν οὐκ ἐφείσατο.

Athenaeus IV p. 166 b: χρὴ δὲ τοὺς τὰ πατρῷα κατεδηκότας κατὰ τὸν Μενάνδρου Ναύκληρον οὕτως κολάζεσθαι· ὁ γάρ Ὦ φιλτάτη κτλ.

III (4, 175) 339

Ὁ δὲ Πολυνείκης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὁρᾷς;

Schol. Sophoclis Oed. C. 1375: καὶ Μένανδρος ἐν Ναυσις (sic) Ὁ δὲ Πολυνείκης. Vulgo ὅ τε.

IV V (4, 175) 340. 341

Καὶ φύσει πως εὐάγωγόν ἐστι πᾶς ἀνὴρ ἐρῶν.
Ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷόν ἐστ' ἐλπὶς κακόν.

Horum versuum primum habet Stobaeus Floril. LXIII 17, um Stobaeus Floril. CX 8.

ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ

342 (4, 176)

Ammonius p. 90: *Μένανδρος ἐν Νομοθέταις Ἑτέρου λυχνοῦχος, ἑτέρου λήκυθος.* In hac etiam fabula parasitum partes suas habuisse testatur Athen. VI p. 247 e, ubi singulari numero effertur *Νομοθέτης*, ut vocatur etiam a Quintil. Inst. X 1 70.

ΞΕΝΟΛΟΓΟΣ

343 I (4, 176)

Ἀνδρὸς πένητος υἱὸς ἐκτεθραμμένος
οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων, ὁρῶν ᾐσχύνετο
τὸν πατέρα μίκρ' ἔχοντα· παιδευθεὶς γὰρ εὖ
τὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπεδίδου χάριτος καλόν.

Theon Soph. Prog. IV p. 199 Walz.: *Διὸ καὶ παρὰ τοῖς τοιούτοις ποιηταῖς ἐπὶ πλεῖστόν ἐστιν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ πολλαχοῦ μὲν ἀλλαχόθι καὶ ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ τε Δαρδάνου καὶ τοῦ Ξενολόγου Ἀνδρὸς πένητος κτλ. ὁ γὰρ τελευταῖος στίχος ἐκ περιττοῦ πρόσκειται.* Dubitari potest utrum e Dardani an Xenologi prologo locus poetae desumtus sit.

344 II (4, 176)

Οὕτως ἀσυλλόγιστον ἡ τύχη ποιεῖ,
τὸ συμφέρον τί ποτ' ἐστὶν ἀνθρώπου βίῳ,
[οὐ χρῆται νόμοις, καθ' οὓς κρίνει τὰ πράγματα]
οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα ταῦτ' οὐ πείσομαι.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 216 ed. Heer. De tertio versu dixi in edit. prima. Vltimo versu praeter Stobaeum Serm. CXI 10 utitur Plutarchus de animi tranqu. p. 476 d, ubi est *οὐκ ἔστιν εἰ τοῦτ' οὐ πείσομαι.*

ΟΛΥΝΘΙΑ

345 I (4, 177)

Ὡς ἄδικον, ὅταν ἡ μὲν φύσις
ἀποδῷ τι σεμνόν, τοῦτο δ' ἡ τύχη κακοῖ.

Stobaeus Floril. CVII 7 cum lemmate *Μενάνδρου Ὀλυνθιακῶν* ex A *Ὀλυνθιακοῖς* B.

346 II (4, 177)

Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος.

Zenobius VI 51. *Ὡς οὐχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρούμενος· ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν Ὀλυνθίᾳ.*

III IV (4, 177) 347. 348

Μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας τῆς ἡμέρας
ὀβολοὺς φέρων.

Suidas, *Φέρειν*: *λαμβάνειν — Μένανδρος Ὀλυνθίᾳ Μετ' ριστοτέλους κτλ.* Pollux X 170: *καὶ περιθέτην (κόμην), ; ἐν Ἀμφιδος Ἀλκμαίωνι καὶ Μενάνδρου Ὀλυνθίᾳ.*

ΟΜΟΠΑΤΡΙΟΙ

I (4, 178) 349

Ἅπας ἐρυθριῶν χρηστὸς εἶναί μοι δοκεῖ.

Stobaeus Floril. XXXI 5. Ante Grotium *πᾶς.*

II (4, 178) 350

Χρηστοὺς νομιζομένους ἐφόδιον ἀσφαλές
εἰς πάντα καιρὸν καὶ τύχης πᾶσαν ῥοπήν.

Stobaeus Flor. XXXVII 10. Vs. 1 Grotius *χρηστοῖς νομιζο-νοις.* Vs. 2 ante Grotium *ῥοπὴν πᾶσαν.*

III (4, 178) 351

Suidas, *Ἀλφάνει*: *εὑρίσκει. Μένανδρος Ὁμοπατρίοις Ἦν ῆλον οὔ τι νυμφίος τε ἀλφάνει.* Duo libri *ἣν* et *οὔνι.* ntleius *ἣν δηλονοτιὴ νυμφίος τότ' ἀλφάνει.* Cfr. Bernhardy.

ΟΡΓΗ

I (4, 178) 352

Καίτοι νέος πότ' ἐγενόμην κἀγώ, γύναι,
ἀλλ' οὐκ ἐλούμην πεντάκις τῆς ἡμέρας
τότ'· ἀλλὰ νῦν. οὐδὲ χλανίδ' εἶχον· ἀλλὰ νῦν.
οὐδὲ μύρον εἶχον· ἀλλὰ νῦν. καὶ βάψομαι,
5 *καὶ παρατιλοῦμαι νὴ Δία καὶ γενήσομαι*
Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ·
κἄθ' ὡς ἐκεῖνος κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους
ἁπαξάπαντας, οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνην.

Athenaeus IV p. 166 a de Ctesippo Chabriae filio. Vs. 6 et 7 ilgo *οὐκ ἄνθρωπος. ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ καθὼς ἐκεῖνος.* Cor-xit Porsonus.

II (4, 179) 353

Διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ
ἄνθρωπος ὅστις ἐστίν, ὃς κληθείς ποτε
εἰς ἑστίασιν δωδεκάποδος ὄρθριος
πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδών
ὡς ὑστερίζων, καὶ παρῆν ἅμ' ἡμέρᾳ.

Athenaeus VI p. 243 a de Chaerephonte parasito dicens: *κἀν τῇ Ὀργῇ δέ φησι (Μένανδρος) Διαφέρει κτλ.* Vs. 1 *γρῦ* AB *τοῦ* C *που* PVL. Vs. 2 fortasse respicit Pollux VI 8: *κληθῆναι ἐπὶ δεῖπνον ἥ τε παροιμία λέγει καὶ Μένανδρος.* Vs. 3 respicit Hesychius, *Δωδεκάποδος: οὕτως ἔλεγον ἐλλειπτικῶς στοιχείου ἢ σκιᾶς. οὕτω γὰρ συνετίθεντο ἐπὶ δεῖπνον ἥξειν, τοῦ στοιχείου ὄντος δωδεκάποδος.*

354 III (4, 179)

Τοῦθ' ἑταῖρός ἐστιν ὄντως. οὐκ ἐρωτᾷ, πηνίκα
δεῖπνόν ἐστιν; ὥσπερ ἕτεροι, καὶ τί δειπνεῖν κωλύει
τοὺς παρόντας; εἶτα δεῖπνον ἕτερον εἰς τρίτην βλέπει,
. . . . . εἶτα περίδειπνον πάλιν.

Athenaeus VI p. 247 e: *Μένανδρος ἐν τῇ Ὀργῇ περὶ φίλου λέγων οὐχ ὑπακούοντος γάμων δείπνῳ φησίν Τοῦθ' ἑταῖρος κτλ.* Vs. 1 *ἐστιν ὄντως* Grotius, *ὄντως ἐστὶν* libri. Vs. 4 Porsonus probabili coniectura ita explet, *εἶτα δ' ἕτερον εἰς τετάρτην.* Possis etiam *εἰς τετάρτην δ' αὖθις ἕτερον.*

355 IV (4, 180)

Ὁ λιμὸς ὑμῶν τὸν καλὸν τοῦτον δακών
Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρόν.

Athenaeus XII p. 552 e de Philippidis tenuitate comicorum exempla apponens: *Μένανδρος ἐν Ὀργῇ Ὁ λιμὸς ὑμῶν κτλ.* Bentleius vs. 1 *ὑμῖν.*

356 V (4, 180)

Οὐκ ἔστι μοιχοῦ πρᾶγμα τιμιώτερον·
θανάτου γάρ ἐστιν ὤνιον.

Stobaeus Flor. VI 25. Ante Scaligerum *ἐντιμότερον.*

357. 358 VI VII (4, 180)

Pollux VI 102: *ἀριστόδειπνον δὲ Μένανδρος εἴρηκε, καὶ ἄδειπνον ὁ αὐτὸς ἐν Ὀργῇ.* Hesychius, *Οὐ μάτην: οὐκ ἀληθῶς. Μένανδρος ἐν Ὀργῇ.* Bentleius *οὐ μὰ τήν.* Bosius pro *ἀληθῶς* scribi vult *ἄλλως.* Passovius *οὐκ* ante *ἀληθῶς* delebat.

ΠΑΙΔΙΟΝ

359 I (4, 181)

Ἅπαντα δουλεύειν ὁ δοῦλος μανθάνει,
πονηρὸς ἔσται· μεταδίδου παρρησίας,
βέλτιστον αὐτὸν τοῦτο ποιήσει πολύ.

Stobaeus Floril. LXII 27. Vs. 2 Dobraeus ἐστι et vs. 3 λτίον', ut voluit iam Iacobsius.

II (4, 181) 360

Ἐφέσια τοῖς γαμοῦσιν οὗτος περιπατεῖ
λέγων ἀλεξιφάρμακα.

Suidas, Ἀλεξιφάρμακα: ἀλεξητήρια φαρμάκων. Μένανδρος αιδίῳ Ἐφέσια κτλ.

III (4, 181) 361

Χρυσοῦν ἐπόρισας. εἶθε λιθοκόλλητον ἦν·
καλὸν ἦν ἂν οὕτως.

Pollux X 187: ἐν τῷ Μενάνδρου Παιδίῳ Χρυσοῦν ἐπόσας κτλ.

IV (4, 181) 362

Μάραγδον εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια.

Athenaeus III p. 94 b: Μένανδρος ἐν Παιδίῳ Μάραγδον λ. Hinc petiit Eustathius p. 842 53 et 853 50.

V VI (4, 182) 363. 364

Εἴ τις δικαστὴς ἢ διαιτητὴς θεῶν.

Ammonius p. 41: Δικαστὴς καὶ διαιτητὴς διαφέρει — Μένδρος ἐν Παιδίῳ Εἴ τις κτλ. Eadem omisso fabulae indice ymol. Gud. p. 146 14. Grammat. Bekk. p. 436: Ἀπόστα, οὐ ινον ἀπόστηθι — Μένανδρος Παιδίῳ Ἐνταῦθ' ἀπόστα ικρόν. Eadem Suidas s. v. ἀπόστα.

ΠΑΛΑΚΗ

I II (4, 182) 365. 366

Πολλοὺς λογισμοὺς ἡ πονηρία κυκλοῖ.
Ἀλλὰ τῶν χρηστῶν ἔχει τίν' ἐπιμέλειαν καὶ θεός.

Stobaeus Floril. II 4 et XXXVII 11.

III (4, 182) 367

Μικρὸν ἐπιμείνας προστρέχει,
ἠγόρακά σοι περιστέρια λέγων.

Athenaeus XIV p. 654 b: περιστέριον — παρὰ Μενάνδρῳ Παλλακῇ Μικρόν κτλ. Ita Clericus pro ἐπέμεινας.

IV (4, 182) 368

Νῦν πῖθι, νῦν ἀφύβρισον. Β. ἦν ἀφύβρικα.

Grammat. Bekkeri p. 473. Ἀφυβρίσαι: τὸ ἀκολάστως ὑβρίσαι δηλοῖ εἰς κόρον καὶ ὥστε ἀποπληρωθῆναι. οὕτω Μένανδρος Παλλακῇ Νῦν πῖθι κτλ. Editur ἦν ἀφύβρικα. Correxit obraeus.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

369 I (4, 183)

Πεποιήκατ' ἔργον οὐχ ἑταίρων . . . .
. . . . . ταὐτὰ δ' ὄντα γράμματα
τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὔσημον ποιεῖ.

Athenaeus XIII p. 571 e: *Μένανδρος ἐν Παρακαταθήκῃ ἀπὸ τῶν ἑταιρῶν τοὺς ἑταίρους διαστέλλων φησί Πεποιήκατ' ἔργον κτλ.* Vs. 2 Zedelius supplet *μὰ Δί', ἀλλ' ἑταιρῶν.* Vs. 3 Schweighaeuserus *εὔσχημον.*

370 II (4, 183)

Στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν
οὐδεμί', ἐφήμερον δὲ καὶ προπετῆ βίον,
οὗ πεῖραν ἔχομεν ὄντος οὐ σωτηρίου.

Stobaeus Flor. LIII 2. Secundo versu libri *οὐδεμίαν.* Correxit Bentleius.

371 III (4, 183)

Αἰσχρὸν γενέσθαι πτωχὸν ἀσθενῆ θ' ἅμα.

Stobaeus Flor. XCVI 21. Pro *αἰσχρὸν* fort. *οἰκτρόν,* vel *ἐχθρόν.*

372 IV (4, 183)

Εὔπιστον ἀτυχῶν ἐστιν ἄνθρωπος φύσει·
τὸν πλησίον γὰρ οἴεται μᾶλλον φρονεῖν
ὁ τοῖς λογισμοῖς τοῖς ἰδίοις πταίων ἀεί.

Stobaeus Flor. CIV 5. Vs. 1 malim *εὔπειστον.*

[redacted]

VIII (4, 184) 376

Τοὺς ὄφεις καλῶς γέ μοι
ἠγόρασας.

Hesychius, Ὄφεις: *τὰ δρακοντώδη γινόμενα ψέλλια. Μένανδρος Παρακαταθήκῃ Τοὺς ὄφεις, λέγει, καλῶς γέ μοι ἠγόρασας.*

IX (4, 184) 377

Grammat. Bekk. p. 368. *Ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ*: — *Μένανδρος — κἀν τῇ Παρακαταθήκῃ Συνακολούθει μεθ' ἡμῶν.*

X XI (4, 184) 378. 379

Harpocratio p. 139 20. Ὅρος: *οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις καὶ χωρίοις γράμματα, ἃ ἐδήλου ὅτι ὑπόκεινται δανειστῇ. — καὶ Μένανδρος Παρακαταθήκῃ.* Eadem Photius. Ammonius p. 71: *Θύρα καὶ θυραία διαφέρει. θύρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐξ ἀρχῆς γενομένη. Μένανδρος ἐν Παρακαταθήκῃ Θύραν ἔξελε. θυραία δὲ τὸ μέλλον πρὸς ἐκκοπὴν θύρας μέγεθος.* Photius, Θυραία: *τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας. Μένανδρος.*

ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗ

I II (4, 185) 380. 381

Οὕτω ποθεινόν ἐστιν ὁμότροπος φίλος.
Οὐδείς ἐστί μοι
ἀλλότριος ἂν ᾖ χρηστός· ἡ φύσις μία
πάντων, τὸ δ' οἰκεῖον συνίστησιν τρόπος.

Stobaei Append. Flor. p. 20 11 cum lemmate *Μενάνδρου Περικειρόμενοι.* Alter locus num itidem ad *Περικειρομένην* referendus sit incertum est. Vs. 4 cod. *συνίστησιν βίος τρόπος.*

III (4, 185) 382

Ὅμως δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί σου.

Grammat. Bekk. p. 427. *Ἀποδεῖξαι: οὐ παραδεῖξαι. Ὅμως δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί, καὶ Περικειρομένῃ Μένανδρος.* Pro *καὶ* scripsi *σου.* Nisi forte plura exciderunt.

IV V (4, 186) 383. 384

Praeterea hanc fabulam commemorant Fronto Anthol. Pal. XII 233 et Agathias Scholast. ibid. V 218, cuius carmen quum egregium sit ad perspiciendum fabulae argumentum, hoc loco integrum apponam:

γων, παρατιθέμενος Μενάνδρου ἐκ Περινθίας Οὐδεμίαν κτλ. De temulenta obstetrice apud Terent. Andr. I 4 et 5 haec dicta censet Grauertus. Cfr. Ihnium Quaest. Ter. p. 5, qui male coniicit *ἀλλ' ἔπιεν αὐτὴν κύκλῳ.*

390 VI (4, 188)

Τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἑψητοὺς φέρον.

Athenaeus VII p. 301 b: *ἑψητός. ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων — Μένανδρος Περινθίᾳ Τὸ παιδίον κτλ.* Comparant Terent. Andr. II 2 31: *puerum conveni Chremis, olera et pisciculos minutos ferre obolo in coenam seni.*

391 VII (4, 188)

Οἰδ' αὐτός εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόξυλος.

Schol. Hermog. vol. V p. 486 ed. Walz. *κεῖται δὲ (τὸ ὑπόξυλος) ἐπὶ τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπιεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον. καὶ Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ φησίν Οἰδ' αὐτός κτλ.* Add. Schol. ined. apud Bast. ad Gregor. Corinth. p. 241 et apud Bekkerum Anecd. p. 1073.

392 VIII (4, 189)

Suidas, *Ἀνέπαφον: ἀνεύθυνον, καθαρόν, ἀθιγές, ἀψηλάφητον. Μένανδρος Περινθίᾳ Τὰ δ' ἄλλ' ἀνέπαφα σώματ' οὐδ' ἕλῃ.* Codices *οὐδέλῃ*, pro quo forsan *οὐδὲ λῃπτέα* scribendum. *Ἀνέπαφα σώματα* sunt quae in titulo apud Boeckh. C. I. 1704 et alibi dicuntur *σώματα ἀνέφαπτα, servitia libertate donata.*

ΠΛΟΚΙΟΝ

393 I (4, 189)

Ἐπ' ἀμφότερα νῦν ἄτ' ἐπίκληρος οὖσα δή
μέλλει καθευδήσειν· κατείργασται μέγα
καὶ περιβόητον ἔργον· ἐκ τῆς οἰκίας
ἐξέβαλε τὴν λυποῦσαν ἣν ἐβούλετο,
5 *ἵν' ἀποβλέπωσι πάντες εἰς τὸ Κρωβύλης*
πρόσωπον· ἥ γ' εὔγνωστος εἶχέ με γυνή
δέσποινα, καὶ τὴν ὄψιν ἣν ἐκτήσατο
ὄνος ἐν πιθήκοις ἐστὶ δὴ τὸ λεγόμενον.
τοῦτο σιωπᾶν βούλομαι τὴν νύκτα τήν
10 *πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν. οἴμοι Κρωβύλην*
λαβεῖν ἐμ' ἑκκαιδεκατάλαντον ὦ θεοί
γύναιον οὖσαν πήχεως. εἶτ' ἐστὶ τό
φρύαγμά πως ὑπόστατον; μὰ τὸν Δία

τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐδαμῶς.
15 παιδισκάριον θεραπευτικὸν δὲ λόγου
τάχιον, ἀπαγέσθω δέ τις ἢ ἄρ' ἀντεισαγάγοι.

Gellius N. Att. II 29: *accesserat dehinc lectio* (Plocii Menandrei et Caeciliani) *ad eum locum, in quo maritus senex super uxore divite atque deformi querebatur, quod ancillam suam, non inscito puellam ministerio et facie non illiberali, coactus erat venumdare suspectam uxori quasi pellicem: nihil dicam ego quantum differat versus utriusque eximius; sit satis aliis ad iudicium faciendum exponi. Menander sic:* Ἐπ' ἀμφότερα νῦν κτλ. Vs. 1 vulgo ἐπ' ἀμφοτέραν ἵν' ἐπίκληρος ᾖ. Codices a Spengelio (C. Caecilii Statii fragm. Monachi 1829) collati επ (επι) αμφοτεραν ιν (ινα) επικληρος η. Correxi ut potui. Cfr. Donatus ad Terentii Heaut. II 3 101: "*in aurem utramvis*" *proverbium in eos qui securi et otiosi. Talis sententia et apud Menandrum, quae latine sic exprimitur: In aurem utramvis, quum quidem dotata est, cubet* (leg. *cubat*). Vs 2 ante Dorvillium κατεργάσασα. Pro μέλλει, quod Grotius reposuit, vulgo μέλλειν. Vs. 5 scripsi ἀποβλέπωσι pro ἐπιβλέπωσι. Ibid. ante Heringam Κρεωβύλης. Vs. 6 Heringa ᾧ γ' εὔγνωστός ἐστ' ἐμὴ γυνή. Pro εἶχέ με Spengelius ex margine unius cod. ὥς μ' ἔχει. Non expedio. Vs. 7 ἣν Grotius. Vulgo ὧν. Codd. ων. Vs. 8 libri ὄνος ἐν πιθήκοις τι τὸ λεγόμενόν ἐστι δή. Correxit Grotius. Cfr. Proverbia Coisl. 370. Ὄνος ἐν πιθήκοις: ἐπὶ τῶν αἰσχρῶν ἐν αἰσχροῖς. Vs. 9 Grotius τοῦτο δέ. Heringa τοῦτ' οὐ. Vs. 10 sq. ante Heringam οἴμοι Κρεωβύλην λαβεῖν ἐμὲ (codd. ἐμαι) καὶ δέκα τάλαντα, γύναιον (codd. γυναικ vel γυναικα) οὖσα πήχεως. Vs 13 vulgo φρύαγμα εἴπως ἀνυπόστατον. Correxit H. Iacobi. Grotius φρύαγμα πῶς ἂν ὑπόστατον; Ibidem μὰ τὸν addidit Grotius. Vs. 15 et 16 H. Iacobi παιδισκάριον θ. δὲ τοῦ λόγου | θᾶττον ἀπάγοι τις ἢ 'τέραν ἂν εἰσάγοι.

II (4, 191) 394

Ἔχω δ' ἐπίκληρον Λάμιαν· οὐκ εἴρηκά σοι
τοῦτ'; εἶτ' ἄρ' οὐχί; κυρίαν τῆς οἰκίας
καὶ τῶν ἀγρῶν καὶ πάντων ἀντ' ἐκείνης
ἔχομεν, Ἄπολλον, ὡς χαλεπῶν χαλεπώτατον.
5 ἅπασι δ' ἀργαλέα 'στίν, οὐκ ἐμοὶ μόνῳ,
υἱῷ, πολὺ μᾶλλον θυγατρί. Β. πρᾶγμ' ἄμαχον λέγεις·
εὖ οἶδα.

latum ignoraret, gemitum et ploratum audit puellae in puer-
mitentis: timet, irascitur, suspicatur, miseretur, dolet.
nes motus eius affectionesque animi in graeca quidem
lia mirabiliter acres et illustres: apud Caecilium autem
sta haec omnia et a rerum gravitate atque dignitate vacua
Post ubi idem servus percunctando quod acciderat re-
has apud Menandrum voces facit: Ὦ τρὶς κακοδαίμων
Idem locus, praeter extremum versum, est apud Stobaeum
LXVIII 4. Vs. 1 legitur etiam in Gnomis mon. 757,
τρὶς κακοδαίμων. Vs. 4 μήτ' ἂν ἀτυχήσας Stobaeus.
εἰ μήτε ἀνατειχίσῃ. At ed. pr. μητανατύχισῃ. Sed
dem τὰ κοινά, pro quo Stobaeus τὰ λοιπά. Vs. 5 Gellius
ίεσθαι. Tum δύναιτο τοῦτο Gellii ed. pr. Stobaeus
δύναιτο. Pro τοῦτο Gaisfordus τοῦτον. Vs. 6 respicit
rysost. Or. XXXII p. 365. Vs. 7 μέν omittit Stobaeus.
libri ἀγαθῶν οὐ δυνάμενος. Correxit Zedelius diu ante
dum. Vs. 9 ἀλγῶν pro ἀλέγων Grotius.

V (4, 193) 397

Ὅστις πένης ὢν ζῆν ἐν ἄστει βούλεται,
ἀθυμότερον ἑαυτὸν ἐπιθυμεῖ ποιεῖν·
ὅταν γὰρ εἰς τρυφῶντα καὶ σχολὴν ἄγειν
δυνάμενον ἐμβλέψῃ, τότ' αὐτόν ἐστ' ἰδεῖν
ὡς ἄθλιον ζῇ καὶ ταλαίπωρον βίον.

obaeus Floril. XCVI 20. Sunt servi Parmenonis verba.
quarto vulgo τότ' αὐτόν τ' ἔστ' ἰδεῖν. Codices τότ'
ἐστιν ἰδεῖν. Fortasse τόθ' αὐτόν ἐστ' ἰδεῖν. Pro ἐμ-
cod. A ἀμβλέψῃ.

VI (4, 193. 194) 398

Κακῶς ὁ δεσπότης βεβούλευται πάνυ·
ἐν ἀγρῷ γὰρ οἰκῶν οὐ σφόδρ' ἐξηλέγχετο
τῆς μερίδος ὢν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένης,
εἶχεν δὲ παραπέτασμα τὴν ἐρημίαν.

tobaeus Floril. XCVI 20, ubi hi versus cum praecedente
nto coniuncti sunt. Incerto poetae tribuit Grotius. Non
quin ex eadem fabula petiti sint. Vs. 3 τεταγμένος?
margo Gesn. et Voss. ῥᾳθυμίαν.

VII (4, 194) 399

Ἄρ' ἐστὶν ἀρετῆς καὶ βίου διδάσκαλος
ἐλευθέρου τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγρός.

tobaeus Floril. LVI 5. Cfr. ad Fragm. inc. CLXXXV.

400 VIII (4, 194)

Ὦ Παρμένων, οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ βίῳ
φυόμενον ὥσπερ δένδρον ἐκ ῥίζης μιᾶς,
ἀλλ' ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν,
ἐκ τοῦ κακοῦ τ' ἤνεγκεν ἀγαθὸν ἡ φύσις.

Stobaeus Flor. CV 23 cum lemmate *Πλοκίων Θαΐδος*, quod corrigentis se librarii esse suspicatur Dübnerus. Respicit Themist. Or. XXII p. 276: *λέγει τις ὀρθῶς τῶν τοῦ γέλωτος ποιητῶν ὅτι μηδέν ἐστιν ἀγαθὸν ἐν τῷ βίῳ φυόμενον ὥσπερ δένδρον ἐκ ῥίζης μιᾶς, ἀεὶ δὲ αὐτῷ προσπέφυκε καὶ κακόν.*

401 IX (4, 194)

Ἀεὶ τὸ λυποῦν ἀποδίωκε τοῦ βίου·
μικρόν τι τὸ βίου καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον.

Stobaeus Floril. CVIII 32. Prior versus est etiam infra in Gnom. monost. 3, ubi legitur ἐκδίωκε. Versu altero ante Grotium erat *τοῦ βίου*. Comparant Senecam de Brev. Vit. 2: *adeo ut quod apud maximum poetarum more oraculi dictum est, verum esse non dubitem "Exigua pars est vitae quam nos vivimus."* Sed is Euripidis esse videtur versus.

402 X (4, 195)

Οὐκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον οὐδενός.

Orion Gnomol. VIII 5. mon. 419. Cf. Schneidew. Orion. p. 89.

403 XI (4, 195)

Tzetzes Crameri An. Ox. IV p. 544 sq. "'Ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται." τοῦτο τοῦ Θεόγνιδος. Mox: *Μενάνδρου τοῦτο*

[redacted]

ἐνάνδρου προγάμων. Caecilii *Progamon* laudat Nonius. Idem e versus in Gnom. monost. 718. Cf. Stob. XCVIII 11.

ΠΡΟΕΓΚΑΛΩΝ

I (4, 196) 407

Τὸ δ' εὖ
κελευόμενον μέν ἐστιν ἀσφαλέστατον
δοῦλον ποιεῖν, ὥς φασιν.

Stobaeus Floril. LXII 17. Versu tertio *δουλοποιεῖν* ante furdtum. Grotius *δούλῳ ποιεῖν.*

II (4, 196) 408

Οἷον τὸ γενέσθαι πατέρα παίδων ἦν ἄρα·
λύπη, φόβος, φροντίς, πέρας ἐστὶν οὐδὲ ἕν.

Stobaeus Floril. LXXVI 8. Primo versu addidi *ἄρα.* Vide it. pr. Bentleius *κακόν.*

ΠΩΛΟΥΜΕΝΟΙ

I (4, 196) 409

Τάλας, ἕστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις
τὸ φορτίον θείς; σιτόκουρον, ἄθλιον,
ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν.

Athenaeus VI p. 248 b: *Μένανδρος δὲ τὸν ἄχρηστον καὶ τὴν τρεφόμενον σιτόκουρον — ἐν Πωλουμένοις Τάλας* l. Vs. 1 Porsonus *Τί ὦ τάλας κτλ.* Idem v. 3 addidit *χρηστον.*

II (4, 196) 410

Οὐ πανταχοῖ τὸ φρόνιμον ἁρμόττει παρόν,
καὶ συμμανῆναι δ' ἔνια δεῖ.

Clemens Alex. Strom. VI p. 743 P.: *ἔτι Καλλίᾳ τῷ κωμικῷ ἀφοντι "μετὰ μαινομένων φασὶν χρῆναι μαίνεσθαι πάντας οἴως" Μένανδρος ἐν Πωλουμένοις παρισάζεται λέγων Οὐ πανταχοῦ κτλ.* Ita Sylburgius. Vulgo *καὶ συμβῆναι δ' ἔνια* l. Seneca de tranqu. an. 15: *nam si graeco poetae credimus, aliquando et insanire iucundum est.* Primus versus *ἐκ πολουμένων* affertur etiam ab Orione Gnom. I 12 et tacito ctoris nomine a Stobaeo Schowii Serm. III p. 74, ubi editur *πανταχῇ δ' ὁ φρόνιμος ἁρμόττειν δοκεῖ.* Adde Mon. 691.

III—V (4, 197) 411—413

Incertus Crameri AO. IV p. 310 24: *μέμνηται τοῦ ὀνόματος (γραμματικὸς) Μένανδρος ἐν Πωλουμένοις.* Antiatti-

cista p. 105: *Καταφαγάς. Μένανδρος Πωλουμένοις.* Eandem vocem e Menandro affert Phrynichus Epit. p. 433. Harpocratio p. 58: *διασείστους (ἀστραγάλους) — παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασείεσθαι πρότερον, εἶτα βάλλεσθαι, ἵν' ἀκακούργητοι μᾶλλον ὦσι. Μένανδρος Πωλουμένοις.* Eadem fere Suidas habet s. v. *διάσειστος.*

ΡΑΠΙΖΟΜΕΝΗ

411 I (4, 197. 198)

Ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ σύμφορον
αὐτῷ διδόντων ἕνεκα τοῦ ζῆν, βούλεται
οὗτος ἀτυχεῖν· ἐὰν δὲ μὴ θεὸς διδῷ,
τοῦ μὴ διδόντος, οὐ τρόπου 'σθ' ἁμαρτία.

Stobaeus Ecl. phys. II 8 p. 341. Vs. 2 et 3 legebatur *οὐ βούλεται τόδ' ἀτυχεῖν ἢ τὸ μὴ θεὸς δίδωσιν.* Correxi viam monstrante Grotio, qui scripsit *βούλεται τοιοῦτος ἀτυχεῖν· ἢν δὲ μὴ θεὸς διδῷ.* Vs. 4 e Grotii coniectura addidi verba *τοῦ μὴ διδόντος.* Postrema verba vulgo sic leguntur: *οὐ τρόπου δ' ἔσθ' ἁμάρτημα.* Codices *ἁμαρτία.* Hinc correxi ut supra edidi.

415 II (4, 198)

Ἀτύχημα κἀδίκημα διαφορὰν ἔχει·
τὸ μὲν διὰ τύχην γίνεται, τὸ δ' αἱρέσει.

Stobaeus Ecl. phys. II 8 p. 341. In margine cod. V: *Μενάνδρου ῥαπιζομένου.* Secundo versu codd. *τὸ μὲν διὰ τύχη γάρ.* Delevi *γάρ*, quod iussit etiam Wyttenb.

416 III (4, 198)

Ἔρχεται τἀληθὲς εἰς φῶς ἐνίοτ' οὐ ζητούμενον.

Stobaeus Floril. XI 10.

417 IV (4, 198)

Ἆρ' ἐστὶν ἀγαθῶν πᾶσι πλείστων ἀξία
ἡ σύνεσις, ἂν ἡ πρὸς τὰ βελτίω σοφή.

Orion Gnomol. I 15: *ἐκ Ῥαπιζομένου Μενάνδρου.* Omisso fabulae nomine Stobaeus Flor. III 7, ubi pro *πᾶσι πλείστων ἀξία*, quae Orionis lectio est, legitur *παμπλείστων αἰτία.*

418 V (4, 198)

Τοὐμὸν θυγάτριον, πάνυ γάρ ἐστι τῇ φύσει
. . . φιλάνθρωπον τὸ παιδάριον σφόδρα.

Clemens Alex. Paed. I p. 104 Pott.: *δοκοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ παιδάριον ἐπικοίνως οὐ μόνον τὸ ἄρρεν ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ*

κληκέναι, εἴ τῳ πιστὸς καταφαίνεται ὁ κωμικὸς ἐν Ῥαπιζομένῃ Μένανδρος ὧδέ πως λέγων Τοὐμὸν θυγάτριον κτλ. s. 2 fortasse νὴ Δία addendum vel τουτὶ cum Fritzschio.

VI (4, 199) 419

Εἶτ' ἀμφορεαφόρος τις ἀποφορὰν φέρων.

Suidas s. v. ἀμφορεαφόρους, τοὺς μισθίους, τοὺς τὰ κεράμια φέροντας Εἶτα — φέρων, Μένανδρος Ῥαπιζομένῃ.

VII (4, 199) 420

Πόθεν γάρ, ὦ φίλοι θεοί,
τούτους ἀνεσπάκασιν οὗτοι τοὺς λόγους;

Suidas, Ἀνέσπακεν, Θουκυδίδης. ἀνεύρηκεν, εἴληφεν. Μένανδρος Ῥαπιζομένῃ Πόθεν γάρ κτλ. Apud Suidam legitur ἐπόνθε γάρ, quod correxi e Grammat. Bekk. p. 399 vicissim e Suida corrigendo.

VIII (4, 199) 421

Ὁ μυόχοδος γέρων λεληθέναι σφόδρα
οἰόμενος.

Photius p. 282 11. Μυόχοδον: οὐδενὸς ἄξιον. Μένανδρος Ῥαπιζομένῃ Ὁ μυόχοδος κτλ. Eadem Suidas.

IX (4, 199) 422

Οὐχ ὁρᾶτε τὴν τροφόν
ζῶμ' ἐνδεδυμένην;

Pollux VII 51: ὅτι δὲ ἐνδῦναι ἦν ἐπιτήδεια (τὰ ζώματα) κμήραιτ' ἄν τις ἐκ τῶν ἐν τῇ Ῥαπιζομένῃ Μενάνδρου Οὐχ ὁρᾶτε κτλ. Respexit Photius, Ζῶμα: χιτῶνός τι ζωστοῦ γένος. ἔτω Μένανδρος.

X XI (4, 200) 423. 424

Athenaeus III p. 115 b: Μένανδρον ἐν Ῥαπιζομένῳ (Ῥαπιζομένῃ) καὶ ἀπελευθέραν εἰρηκέναι. Schol. Plat. p. 372: καὶ τυφλῷ δῆλον — Μένανδρος Ῥαπιζομένῃ.

Σ Α Μ Ι Α

(4, 200) 425

Φέρε τὸν λιβανωτόν· σὺ δ' ἐπίθες τὸ πῦρ, Τρύφη.

Phrynichus Ecl. Att. p. 187: λίβανον λέγε τὸ δένδρον, τὸ θυμιώμενον λιβανωτόν. — Μένανδρος ἐν τῇ Σαμίᾳ φησί φέρε τὸν λιβανωτόν κτλ. Correxit Scaliger. Vulgo τρυφᾷν. cod. Nunnesii τρυφῇ. Pro τὸν Lobeck. ex cod. Nunn. τήν.

μεταβεβλημένος παλίμπρατος παλίμβολος λέγεται, ὡς δῆλον — ἐκ τοῦ Μεν. Σικυωνίου. Eadem Photius. Cfr. Eustath. p. 725 32: *φέρει δὲ καὶ (τῶν τις πάλαιῶν) ἀπὸ χρήσεως τοῦ κωμικοῦ τὸ παλίμβολος τρίπρατος, καὶ πολλάκις ἀπημπολημένος.* Schol. Platonis Bekk. p. 375: *ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. — μέμνηται δὲ αὐτῆς — καὶ Μένανδρος Σικυωνίᾳ.* Scribe *Σικυωνίῳ.* Id. proverbium quomodo Menander extulerit, incertum est. Apud Alciphr. II 4 140 Glycera Menandrum hortatur ut ea ad Ptolemaeum afferat dramata, quae maxime eius plausum ferre possint, *εἴτε Θαΐδα, εἴτε Μισούμενον, εἴτε Θρασυλέοντα, εἴτε Σικυών* * * *. Recte Berglerus *Σικυώνιον.*

ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ

I (4, 202) 434

Ὁρῶν τι βούλευσαι κατὰ σαυτὸν γενόμενος·
τὸ συμφέρον γὰρ οὐχ ὁρᾶται τῷ βοᾶν,
ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν δ' ἀναλογισμῷ φαίνεται.

Orion Gnomol. I 17: *ἐκ τῶν Στρατιωτῶν Μενάνδρου.*

II (4, 202) 435

Οὐδεὶς ξύνοιδεν ἐξαμαρτάνων πόσον
ἁμαρτάνει τὸ μέγεθος, ὕστερον δ' ὁρᾷ.

Stobaeus Flor. IV 7 *τοῦ αὐτοῦ Στρατιώταις.*

ΣΥΝΑΡΙΣΤΩΣΑΙ

I (4, 202) 436

Ἀστεῖον τὸ μή
συνάγειν γυναῖκας μηδὲ δειπνίζειν ὄχλον,
ἀλλ' οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιηκέναι.

Athenaeus VI p. 247 f: *καλεῖται δ' οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ, ἀλλὰ προῖκα τῇ πόλει ὑπηρετῶν· — ἰδίως δ' ἐν Συναριστώσαις ἐφη Ἀστεῖον τὸ μή κτλ.*

II (4, 203) 437

Ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῷ τις· ἀλλ' ἡ βάρβαρος
ἅμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ᾤχετο
ἄρασ' ἀφ' ἡμῶν.

Suidas, *Αἴρειν τράπεζαν ἐπὶ τοῦ παρακειμένην ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. Μένανδρος Κεκρυφάλῳ — καὶ Συναριστώσαις Ἂν ἔτι κτλ.* Eadem Grammat. Bekk. p. 358. Apertum est haec ab una convivantium mulierum dicta esse. Ad convivii descriptionem spectat fragm. VIII.

ιπελάζουσι γίνονται, καθάπερ Μένανδρος ἐν Συνεφήβοις.
ı Heringa pro edito Συνερίθοις.

Τ Ι Τ Θ Η

I (4, 205) 448

Ἤν ἄν τις ὑμῶν παιδίον
ᾐτήσατ' ἢ κέχρηκεν, ἄνδρες γλυκύτατοι.

Suidas, Αἰτήσασθαι: τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος Τιτθῇ
ἤν ἄν τις κτλ. Cfr. Zonaram I p. 98, ubi pro ἤν legitur ἤν.
ɔrsonus εἴ τις. Aliud quid latere videtur.

II (4, 205) 449

Οἱ τὰς ὀφρῦς αἴροντες ὡς ἀβέλτεροι
καὶ "σκέψομαι" λέγοντες· ἄνθρωπος γὰρ ὤν
σκέψει τί περὶ τοῦ; δυστυχὴς ὅταν τύχῃ·
αὐτόματα γὰρ τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ συμφέρον
ῥεῖ κἂν καθεύδῃς ἢ πάλιν τοὐναντίον.

Stobaeus Flor. XXII 9. Cfr. Eclog. phys. I p. 200. Vs. 3
ri σκέψῃ. Tum τί περὶ τοῦ cod. Schowii. Vulgo σὺ περί
ıv. Ars. σὺ περὶ τούτου. N σὺ περίττου. B m s σὺ πε-
ττοῦ ἢ περίτου. Pro δυστυχὴς N p m δυστυχεῖς. Dobraeus
κέψει σὺ περὶ τοῖ δυστυχῆσ' ὅταν τύχῃ;

Τ Ρ Ο Φ Ω Ν Ι Ο Σ

I (4, 205. 206) 450

Ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχή. Β. τίνος;
ποδαποῦ; διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο γάρ·
οἷον τὰ νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια
ἐν προσφάτοις ἰχθυδίοις τεθραμμένα
5 καὶ παντοδαποῖς, τοῖς ἁλμίοις μὲν οὐ πάνυ
ἁλίσκετ', ἀλλ' οὕτως παρέργως ἅπτεται·
τὰς δ' ὀνθυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρυκευμένα
μᾶλλον προσεδέξατ'· Ἀρκαδικὸς τοὐναντίον
ἀθάλαττος ἐν τοῖς λοπαδίοις ἁλίσκεται·
10 Ἰωνικὸς πλούταξ ὑποστάσεις ποιῶν,
κάνδαυλον, ὑποβινητιῶντα βρώματα.

Athenaeus IV p. 132 e: Μένανδρος δ' ἐν Τροφωνίῳ Ξένου
δεῖπνον κτλ. Vs. 1 ante Dobraeum ὑποδοχῆς. Vs. 3 libri
μέν. Delevit μὲν Grotius. Vs. 7 vulgo κεκαρυκευμένα.
. 8 προσεδέξατ' χεται ἀρκαδικὸς AB προσεδέξατο χέται
ιαδικὸς P προσεδέξατ' εἰ δέ τις ἔρχεται ἀρκαδικός VL.
rrexit Bentleius. Vs. 9 pro ἐν forsan ὤν. Vs. 10 et 11 iterum

habet Athenaeus XII p. 517 a. Pro *ποιῶν* Grotius *ποθεῖ*, Dobraeus *πιών*. Sed aoristo nullus hic locus. Coraes mutata interpunctione *Ἰωνικὸς πλούταξ: ὑποστάσεις ποιῶ*. Ad *ὑποστάσεις* confer qui Menandro teste utuntur Polluc. VI 60, Irenaeum apud Socratem H. Eccl. III 7, Polluc. Hist. phys. p. 376. Vs. 11 *ὑποβινητιῶντα βρώματα* affert Athenaeus I p. 9 c et Eustathius p. 1724 53.

451 II (4, 207)

Τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖ.

Stobaeus Flor. IX 20. Vide ad Fragm. inc. fab. XXXIV.

452. 453 III IV (4, 207)

Athenaeus III p. 99 f: *Μένανδρος ἐν Τροφωνίῳ ἔφη χορτασθείς* Harpocratio p. 41 3: *ὅτι δὲ λύσαντες τὴν λήκυθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαστιγοῦν. Μένανδρος Τροφωνίῳ.*

Υ Δ Ρ Ι Α

454 I (4, 207)

Ὡς ἡδὺ τῷ μισοῦντι τοὺς φαύλους τρόπους
ἐρημία, καὶ τῷ μελετῶντι μηδὲ ἓν
πονηρὸν ἱκανὸν κτῆμ' ἀγρὸς τρέφων καλῶς.
ἐκ τῶν ὄχλων δὲ ζῆλος, ἥ τε κατὰ πόλιν
αὕτη τρυφὴ λάμπει μέν, ἐς δ' ὀλίγον χρόνον.

Stobaeus Floril. LVIII 8. Priora usque ad *ἐρημία* idem etiam LVI 11. Vs. 5 Voss. *ὀλίγον δὲ χρόνον.*

455 II (4, 208)

Γέροντα δυστυχοῦντα τῶν θ' αὑτοῦ κακῶν
ἐπαγόμενον λήθην ἀνέμνησας πάλιν
ἐπὶ τἀτυχεῖν τ' ἤγειρας.

Stobaeus Flor. CIV 2. Qui hoc loco senex commemoratur, fortasse idem est, a quo prologus fabulae actus est. V. Quintil. Inst. Orat. XI 3 91.

456 III (4, 208)

Εὐθὺς καταχρήσεσθαι τὸν ἀνορωρυγμένον
ταύτην ἰδόντα.

Suidas, *Ἀνορωρυγμένον λέγουσιν, οὐχὶ ἀνωρυγμένον. Μένανδρος Ὑδρίᾳ Εὐθύς κτλ.* Grammat. Bekk. p. 405: *Μένανδρος τὴν ἀνορωρυγμένην ταύτην ἰδών. Καταχρήσεσθαι* Bernhardius ex AC. Vulgo *καχρήσασθαι*. Tum *ἀνορωρυγμένην* BCE et Grammat. Bekkeri. Bernhardius coniicit *καταχρήσεσθ' αὐτὸν ἀνορωρυγμένην.*

IV (4, 208) 457

Οἱ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι.

Athenaeus IX p. 408 e: *Μένανδρος Ὑδρίᾳ Οἱ δὲ κατά κτλ.*

V (4, 208) 458

Οἱ Θρᾷκες Λιβύτρωες . . .
. . καλοῦνται· πάντα νῦν ἤδη 'σθ' ὁμοῦ.

Schol. Plat. p. 380: *ἔχει (τὸ ὁμοῦ) καὶ δύναμιν συλλεκτικήν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ὑδρίᾳ Οἱ Θρᾷκες κτλ.* Indivi lacunam.

VI (4, 209) 459

Hesychius, *Παρουσία*: *οὕτως ἐκάλουν καὶ τὰ ὑπάρχοντα. εἰ μήποτε ἡ παρὰ πρόθεσις παρέλκει. Μένανδρος Ὑδρίᾳ.*

Υ Μ Ν Ι Σ

I (4, 209) 460

Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, μακάριόν γ' ἡ χρηστότης
πρὸς πάντα καὶ θαυμαστὸν ἐφόδιον βίῳ.
τούτῳ λαλήσας ἡμέρας σμικρὸν μέρος
εὔνους ἐγὼ νῦν εἰμι. πειστικὸν λόγος,
5 *πρὸς τοῦτ' ἂν εἴποι τις μάλιστα τῶν σοφῶν.*
τί οὖν ἑτέρους λαλοῦντας εὖ βδελύττομαι;
τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος.

Stobaeus Flor. XXXVII 18 cum lemmate *Μενάνδρου Ὕμνις.* s. 1 *γ'* addidit Clericus. Vs. 5 vulgo *πιστικόν.* Versum ultimum habet etiam Plutarchus praec. polit. p. 801 c.

II (4, 209) 461

Οὐ πάνυ τι γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλῶς,
ἂν μὴ λάβωσι προστάτην φιλάργυρον.

Maximus Tyr. Dissert. XXX p. 320: *μὴ ἐνόχλει τῇ τύχῃ· ὁ γὰρ τοῖς δεομένοις δίδωσιν. μὴ ἐνόχλει τῇ τέχνῃ· ἀκούεις γὰρ Μενάνδρου λέγοντος Οὐ πάνυ τι κτλ.* Fabulae nomen idit Stob. Flor. LXI 3.

III (4, 210) 462

Ἀλλὰ τἀργυρώματα
ἥκω λαβεῖν βουλόμενος.

Athenaeus VI p. 231 a: *Μένανδρος — ἐν Ὑμνίδι Ἀλλά κτλ.*

IV (4, 210) 463

Νῦν δὲ κατὰ πόλιν
εὕρηκε τὸν ἕτερον, τὸν σέ, τὸν ἐμὲ τουτονί.

Apollonius de Pron. p. 275 a: *Ἀττικοὶ γοῦν τὸν ἐμέ. Μένανδρος ἐν Ὑμνίδι Νῦν δὲ κατὰ πόλιν κτλ.* Grammat. Bekkeri p. 923: *καὶ Μένανδρος ἐν Ὕδατι· τὸν ἐμὲ τουτονί.* Lege *ἐν Ὑμνίδι.* Alteri versui quomodo medear non habeo, nisi forte *εὕρῃ* scribendum, id ut a superioribus, quae omissa sunt, pendeat.

464 V (4, 210)

Οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος.

Harpocratio s. v. *ἠτημένην* p. 94: *αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κιχρᾶσθαι. Μένανδρος ἐν τῇ Ὑμνίδι Οὐ πῦρ γάρ κτλ.* Idem versus, quem etiam in Dyscoli fragm. p. 894 habuimus, ex Hymnide citatur ab Ammonio p. 5, Suida s. v. *αἰτήσασθαι* et Grammat. Bekk. p. 359, ubi *ἀλλὰ λοπάδ'.* Idem p. 360: *αἰτήσασθαι τὸ χρήσασθαι. οὕτω Μένανδρος.* Adde Antiatt. p. 81 18.

465 VI (4, 210)

Etymol. Gud. p. 321 28: *Μένανδρος ἐν Ὑμίδῃ κιγκλισμός φησιν ἀντὶ τοῦ τάραχος.* Leg. *ἐν Ὑμνίδι.* Zonaras II p. 1209: *κιγκλισμὸς ἀντὶ τοῦ τάραχος. οὕτω Μένανδρος.* Cfr. ib. 1215 et cod. Bar. apud Bekk. Anecd. p. 1459.

466. 467 VII VIII (4, 210)

Hesychius, *Παρυφίς: Μένανδρος ἐν Ὑμνίδι.* Grammat. Bachmanni Anecd. I p. 357. *Πόσθων: ὁ παιδαριώδης καὶ ἀναγωγός. Μένανδρος ἐν Ὑμνίδι.* Photius, *Πόσθων: δηλοῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν.* Hesychius, *Σμόρδωνες: ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τῶν μορίων, ὡς πόσθωνες.*

468 IX (4, 211)

[redacted]

τὸν ἥλιον τὸν κοινόν, ἄστρ', ὕδωρ, νέφη,
5 πῦρ· ταῦτα κἂν ἑκατὸν ἔτη βιῷς ἀεί
ὄψει παρόντα, κἂν ἐνιαυτοὺς σφόδρ' ὀλίγους,
σεμνότερα τούτων ἕτερα δ' οὐκ ὄψει ποτέ.
Πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον,
ὃν φημι, τοῦτον ἢ 'πιδημίαν, ἐν ᾧ
10 ὄχλος, ἀγορά, κλέπται, κυβεῖαι, διατριβαί·
ἂν πρῶτον ἀπίῃς καταλύσεις, βελτίονα
ἐφόδι' ἔχων ἀπῆλθες ἐχθρὸς οὐδενί·
ὁ προσδιατρίβων δ' ἐκοπίασεν ἀπολέσας,
κακῶς τε γηρῶν ἐνδεής του γίνεται,
15 ῥεμβόμενος ἐχθροὺς ηὗρ', ἐπεβουλεύθη ποθέν,
οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν ἐλθὼν εἰς χρόνον.

Stobaeus Flor. CXXI 7. Vs. 4 ἄστρ' pro ἀστέρα Bentleius. . A ἀστέρας. Vs. 5 libri ἔτη κἂν ἑκατόν. Transposuit Porsus. Tum vulgo βιώσεται. A βιώσηται, B βιώσεαι, Porsus βιῷς ἔτι. Ipse scripsi βιῷς ἀεί. Vs. 7 δ' addidit Porsus. Quae sequuntur inde a versu octavo, fortasse a superiors distinguenda sunt. Vs. 8 cf. mon. 444. Vs. 9 ἢ 'πιδημίαν, ᾧ Porsonus. Vulgo ἐπιδημίαν ἀνθρώπῳ. Codd. Par. et s. τὴν ἐπιδημίαν ανω. Iacobsius τὸν ἐπιδημίας ἐν ᾧ. Vs. 11 ἴτον ἀπίῃς codd. Par. Voss. et Arsen. πρῶτος ἀπέλθῃς o. Porsonus πρῶτ' ἀπέλθῃς. Vs. 13 vulgo δὲ κοπιάσας ὤλεσεν. Correxit Porsonus. Cod. A σκοπιάσας ἀπώλεσεν.

III a. b (212. 213) 471. 472

Παύσασθε νοῦν ἔχοντες· οὐδὲν γὰρ πλέον
ἀνθρώπινος νοῦς ἐστιν ἄλλο τῆς τύχης,
εἴτ' ἐστὶ τοῦτο πνεῦμα θεῖον εἴτε νοῦς.
τοῦτ' ἔστι τὸ κυβερνῶν ἅπαντα καὶ στρέφον
5 καὶ σῶζον, ἡ πρόνοια δ' ἡ θνητὴ καπνός
καὶ φλήναφος. πείσθητε κοὐ μέμψεσθέ με·
πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ λέγομεν ἢ πράττομεν
τύχη 'στίν, ἡμεῖς δ' ἐσμὲν ἐπιγεγραμμένοι.
Τύχῃ κυβερνᾷ πάντα. ταύτην καὶ φρένας
10 δεῖ καὶ πρόνοιαν τὴν θεὸν καλεῖν μόνην,
εἰ μή τις ἄλλως ὀνόμασιν χαίρει κενοῖς.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 192 ed. Heer. Vs. 2 ἄλλο pro ἀλλ' Bosius. Dobraeus νοῦς ἐστιν, ἀλλὰ τὸ τῆς τύχης, — εἴτε , τοῦτ' ἔστι etc. Vs. 7 πάνθ' ὅσα Salmasius. Vulgo ἅπανθ' Tum λέγομεν est Canteri emendatio pro γέγονεν. Vs. 8

τύχης ἐστί ante Grotium. Inde a nono versu novum fragmentum incipere monui iam in edit. pr. Vs. 10 pro θεὸν Bentleius θεῶν.

473 IV (4, 213)

Τὰ δεύτερ' ἀεὶ τὴν γυναῖκα δεῖ λέγειν,
τὴν δ' ἡγεμονίαν τῶν ὅλων τὸν ἄνδρ' ἔχειν.
οἶκος δ' ἐν ᾧ τὰ πάντα πρωτεύει γυνή,
οὐκ ἔστιν ὅστις πώποτ' οὐκ ἀπώλετο.

Stobaeus Flor. LXXIV 5. Vs. 3 ante Bentleium οἰκία δ' ᾗ πάντα, et vs. 4 ἥτις. Pro πάντα πρωτεύει codd. Pari πρωτεύει πάντα.

474 V (4, 214)

Τοῦτο μόνον ἐπισκοτεῖ
καὶ δυσγενείᾳ καὶ τρόπου πονηρίᾳ
καὶ πᾶσιν οἷς ἔσχηκεν ἄνθρωπος κακοῖς,
τὸ πολλὰ κεκτῆσθαι· τὰ δ' ἄλλ' ἐλέγχεται.

Stobaeus Flor. XCI 9. Vs. 2 libri δυσγένειαν et πονηρίαι Correxit Bentleius.

475 VI (4, 214)

Οὐ παντὸς ἀγαθοῦ τὴν πρόνοιαν αἰτίαν
κρίνων ἂν ὀρθῶς ὑπολαβεῖν τίς μοι δοκεῖ,
ἀλλ' ἔστι καὶ ταὐτόματον ἔνια χρήσιμον.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 196 ed. Heer.

476 VII (4, 214)

Ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τἀληθῆ λέγειν.

[redacted]

Δυσπαρακολούθητόν τι πρᾶγμ' ἐστὶν τύχη.

›baeus Ecl. phys. II p. 8 ed. Heer. Idem versus infra in monost. sentent. 660, ubi *δὲ* editur pro *τι*, et *ἔσθ' ἡ*.

XI (4, 215) 480

Τὸν ἄμητα, Χαίριππ', οὐκ ἐᾷς πέττειν τινά.

henaeus XIV p. 644 f: *ἄμης πλακοῦντος γένος. Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ Τὸν ἄμητα κτλ.* Ita Porsonus. Cod. A :που κέαι ἐς πέττιν.

XII (4, 215) 481

Ὡς μηδὲν ἀποκρινουμένῳ δ' οὕτω λαλεῖν.

ammat. Bekkeri p. 429: *Ἀποκρινεῖται λέγουσι μᾶλλον ἢ θήσεται. Μένανδρος — Ὑποβολιμαίῳ Ὡς μηδέν κτλ.* Suidas s. v. *ἀποκρίθητι*, ubi *ἀποκρινούμενα* editur. Pro *ω* forsan *τούτῳ*, *mihi*.

XIII (4, 215) 482

Γέρων ἀπεμέμυκτ' ἄθλιος λέμφος.

nmonius p. 88: *λέμφοι παρὰ Ἀττικοῖς οἱ κορυζώδεις :ο καὶ μυξώδεις. Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ Γέρων κτλ.* vulgo *ἀμέμικτ'*. Correxit Burmannus.

XIV (4, 216) 483

hol. Aristoph. Lysistr. 378: *περὶ γαμηλίων λουτρῶν Μέ- ς ἐν Κρητί φησι καὶ ἐν Ὑποβολιμαίῳ.*

XV (4, 216) 484

iintilianus I 10 18: *apud Menandrum in Hypobolimaeo se- ›oscenti filium patri velut rationem impendiorum, quae in ionem contulerit, opponens, psaltis se et geometris multa ledisse.* Ea Menander ita fortasse extulerat, *Ψάλταις καὶ γεωμέτραις πολύ.*

› alio fragmento, quod dubitari potest num recte ad Hy- ıaeum referatur, v. ad Heniochum p. 906.

Φ Α Ν Ι Ο Ν

I (4, 217) 485

Ὑπελήλυθέν τέ μου
νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα.

thenaeus VII p. 314 b: *Νάρκη. Μένανδρος δὲ ἐν Φανίῳ ›ῦ α ἔφη Ὑπελήλυθεν κτλ. μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὕτω*

κεχρημένου. Ex Athenaeo repetiit Eustathius p. 1173 47. Dobraeus *ὅλον τὸ δέρμα νάρκα τις.*

486 II (4, 217)

Φειδωλὸς ἦν καὶ μέτριος ἀγοραστής.

Athenaeus IV p. 171 a: *παρὰ δὲ Μενάνδρῳ ἐστὶ κοινότερον (ἀγοραστής) ἐν Φανίῳ Φειδωλὸς ἦν κτλ.*

487 III (4, 217)

Οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν
τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δεινὰ ὑπέρφοβα,
πυργοῦντες αὐτούς.

Stobaeus Flor. CII 3 cum lemmate ex cod. A *κατὰ ἰατρῶν Μιμνέρμου Νάννου.* Trinc. simpliciter *Μιμνέρμου.* Voss. *Μιμνέρμου κατὰ τῶν ἰατρῶν.* Legendum videtur cum Porsono *Μενάνδρου.* Pro *Νάννου* suspicor *Φανίου.*

Φ Α Σ Μ Α

Cognominem Luscii Lavinii fabulam e Menandrea expressam fuisse testatur Terentius Eunuch. Prol. 9: *Idem Menandri Phasma nunc nuper dedit*, ubi Donatus: *Phasma nomen est fabulae Menandri, in qua noverca superducta adolescenti, virginem, quam ex vicino quodam conceperat, furtim eductam cum haberet in latebris apud vicinum proximum, hoc modo secum habebat assidue, nullo conscio. Parietem, qui medius inter domum matris ac vicini fuerat, ita perfodit, ut in ipso transitu sacrum locum esse simularet. Quumque transitum inten-*

[redacted]

ἐνανδρος ἐν Φάσματι Ἐπισημαίνεσθαι ἐάν κτλ. Correxit atleius.

II (4, 219) 489

Hesychius, Ἔμβαρος: ἠλίθιος, μωρός, ἢ νουνεχής. Μένδρος Φάσματι. Menandri fortasse verba sunt quae apud idam v. ἔμβαρος unus codex habet, ἔμβαρύς τις οὗτοσί. terum vide Leutschium ad Paroem. graec. p. 403.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ

I (4, 219) 490

Ἤδη δ' ἐπίχυσις, διάλιθοι λαβρόνιοι,
Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβας ἑστήκεσαν.

Athenaeus XI p. 484d de labroniis agens: Μένανδρος — ἐν ιλαδέλφοις Ἤδη δ' ἐπίχυσις κτλ. Ad vs. 2 respexit Pollux 94.

II (4, 219) 491

Ὥστ' ἔγωγ' ἂν εἰλόμην που σαυνίῳ πεπληγμένος.

Pollux X 143: ἐπὶ τοῦ δόρατος (τὸ σαυνίον) ἐν Φιλαλφοις Μενάνδρου Ὥστ' ἔγωγ' ἄν κτλ.

III (4, 219) 492

Οὐ ῥᾴδιον
ἄνοιαν ἐν μικρῷ μεταστῆσαι χρόνῳ.

Stobaei App. Flor. p. 35 18. Cfr. fragm. 255.

IV (4, 220) 493

Νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον ἐκτυφήσομαι.

Schol. Eurip. Phoen. 1160: τύφεσθαί ἐστι τὸ τοὺς ὀφθαλμὺς συγκεχύσθαι. Μένανδρος ἐν Φιλαδέλφοις Νὴ τὸν Δία ι. Cod. Aug. μὰ τὸν Δία et ἐκτυφώσομαι.

V (4, 220) 494

Ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, εἰ μεθ' ὧν κρίνῃ τις ἄν.

Stobaeus Flor. CXXI 5. Scripsi κρίνῃ pro edito κρίνει.

ΧΑΛΚΕΙΑ

I (4, 220) 495

Grammat. Bekk. p. 411: Ἀντήλιος, ἡ ἀνακλωμένη ἀπὸ τ ἡλίου αὐγή. ἔστι δὲ ἐν Χαλκείοις Μενάνδρου τοὔνομα.

II (4, 220) 496

Τοῦτο δὴ τὸ νῦν ἔθος,
ἄκρατον, ἐβόων, τὴν μεγάλην· ψυκτῆρά τις
προὔπινεν αὐτοῖς ἀθλίους ἀπολλύων.

Athenaeus XI p. 502e: *Μένανδρος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Χαλκεῖά φησι Τοῦτο δή κτλ.* Ante Bentleium *τὴν μεγάλην ψυκτῆρα — αὐτοὺς ἀθλίους ἀπώλλυον.* Dobraeus *προὔπινεν ἂν* (vel *αὖ*) *τοὺς ἀθλίους.*

497 III (4, 220)

Οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον
οὐδὲν γέροντος πλὴν ἕτερος γέρων ἐρῶν·
ὃς γὰρ ἀπολαύειν βούλεθ' ὧν ἀπολείπεται
διὰ τὸν χρόνον, πῶς οὗτος οὐκ ἔστ' ἄθλιος;

Stobaeus Flor. CXVI 9 cum lemmate *τοῦ αὐτοῦ Χαλκεῖα.* Gesnerus *Χαλκείᾳ.*

De titulo fabulae vide Harpocrat. p. 183: *τὰ Χαλκεῖα ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη πυανεψιῶνος ἕνῃ καὶ νέᾳ. — γέγραπται δὲ καὶ Μενάνδρῳ δρᾶμα Χαλκεῖα.*

Χ Α Λ Κ Ι Σ

498 (4, 221)

Photius et Suidas, *Πέμπτη φθίνοντος: ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο. Μένανδρος Χαλκίδι.* Corrigunt *Χαλκείοις.*

Χ Η Ρ Α

499 I (4, 221)

Τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἐστὶ νῦν,
τἄνω κάτω, φασίν, τὰ κάτω δ' ἄνω.

Schol. Platonis Bekk. p. 359: *παροιμία ἄνω κάτω πάντα.*

[redacted]

Suidas s. v. ἀντάλλαγος. *Μένανδρος Κανηφόρῳ Ἐδεῖτο χρῆσαι τὴν σεαυτῆς θυγατέρα ἀντάλλαγον. Χήρᾳ Ἑκοῦσα κτλ.* Ita Hermannus. Vulgo ἑκοῦσα δ' ἡ ἀδελφὴ ποιήσει τούτοις οἱ ἀντάλλαγον ἕξεις ὁ τούτῳ δεδομένην (A. C. διδομένην). Bernhardius praeterea vs. 1 παρήσει pro ποιήσει et vs. 2 τούτων διδομένην (τὴν θυγατέρα).

V (4, 876) 503

Schol. Platon. p. 227 Bait.: *μέμνηται αὐτῆς* (proverbii *δὶς παῖδες οἱ γέροντες*) *Κρατῖνος ἐν Δηλιάσι — καὶ Μένανδρος Χήρᾳ καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις ά* (Nub. 1417).

ΨΕΥΔΗΡΑΚΛΗΣ

I (4, 222. 223) 504

Μάγειρ', ἀηδής μοι δοκεῖς εἶναι σφόδρα·
πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν, τρίτον
ἤδη μ' ἐρωτᾷς· χοιρίδιον ἓν θύομεν,
ὀκτὼ ποιήσοντες τραπέζας δ' ἢ μίαν,
5 *τί σοὶ διαφέρει τοῦτο; παράθες σημίαν.*
οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν, οὐδ' οἷα σύ
εἴωθας εἰς ταὐτὸν καρυκεύειν, μέλι,
σεμίδαλιν, ᾠά. πάντα γὰρ τἀναντία
νῦν ἐστιν· ὁ μάγειρος γὰρ ἐγχύτους ποιεῖ,
10 *πλακοῦντας ὀπτᾷ, χόνδρον ἕψει καὶ φέρει*
μετὰ τὸ τάριχος, εἶτα θρῖον καὶ βότρυς.
ἡ δημιουργὸς δ' ἀντιπαρατεταγμένη
κρεάδι' ὀπτᾷ καὶ κίχλας τραγήματα.
ἔπειθ' ὁ δειπνῶν μὲν τραγηματίζεται,
15 *μυρισάμενος δὲ καὶ στεφανωσάμενος πάλιν*
δειπνεῖ μελίπηκτα τὰς κίχλας.

Athenaeus IV p. 172 a: *Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ, καταμεμφόμενος τοὺς μαγείρους ὡς ἐπιχειροῦντας καὶ οἷς μὴ δεῖ, φησίν Μάγειρ', ἀηδής κτλ.* Partem eclogae inde a vs. 6—13 iterum apposuit XIV p. 644 c. Sunt *τραπεζοποιοῖ* ad coquum verba, quod nomen fortasse ex hac ipsa fabula exsignavit Photius s. v. *Τραπεζοποιός*. Cfr. Etym. M. p. 763 46. Vs. 3 et 4 "Emendavi librorum scripturam *θύομεν. ὀκτὼ ποίησον τὰς τραπέζας δύο μίαν.* Meinekius inchoata, non perfecta emendatione *ποιήσω τὰς τραπέζας ἢ μίαν*" Dindorfius. Vs. 5 Bentleius *παραθήσω μίαν.* Dindorfius *διαφέρει; τοῦτο παράθες Σιμία.* In quo *Σιμία* verum videtur; ceterum malim *τί σοὶ διαφέρει τοῦτο; πάραγε Σιμία.* Vs. 7 *καρυκεύειν* BP et altero

loco omnes. Vulgo καρυκκεύειν. V. edit. pr. Vs. 9 ἐγχύτους ex altero loco editum. Cod. A ἐνπιχιχέτους. Vs. 10 libri ἑψεῖ. Vs. 13 altero loco libri ὀπτούς. Ibid. καὶ ante τραγήματα delevit Schweighaeuserus. Vs. 16 libri τὰ μελίπηκτα ταῖς κέχλαις. Correxit Porsonus.

505 II (4, 223)

Νῦν δ' εἰς γυναικωνῖτιν εἰσιόνθ' ὅταν
ἴδω παράσιτον, τὸν δὲ Δία τὸν κτήσιον
ἔχοντα τὸ ταμιεῖον οὐ κεκλεισμένον,
ἀλλ' εἰστρέχοντα πορνίδια.

Harpocratio p. 115: Κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμιείοις ἱδρύοντο. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ Νῦν δ' εἰς γυναικωνῖτιν κτλ.

506 III (4, 224)

Μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν
ταύταιν· τρέφει δὲ παλλακή τις τοῦ πατρός
αὐτάς, ἄβρα τῆς μητρὸς αὐτῶν γενομένη.

Suidas v. ἄβρα. οἰκότριψ γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος, εἴτε οἰκογενὴς εἴτε μή. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ Μήτηρ τέθνηκε κτλ. Cfr. Eustathius p. 1854 16.

507 IV (4, 224)

Ὑπὲρ μὲν οἴνου μηδὲ γρῦ, τιτθή, λέγε,
ἂν τἄλλα δ' ᾖς ἄμεμπτος, ἕκτην ἐπὶ δέκα
βοηδρομιῶνος ἐνδελεχῶς ἕξεις ἀεί.

Ammon. p. 67: Μένανδρος ἐν Ψευδηρακλεῖ Ὑπὲρ μὲν οἴνου κτλ. Vs. 2 vulgo εἰς τὴν ἕκτην. MS Mus. Brit. εἰς τὴν ἕκτην ἐπὶ δέκα. Porsonus Misc. p. 253 ἕκτην ἐπὶ δέκα, cll. Polyaeno

IV (4, 229) 519

Ἀπολεῖ με τὸ γένος. μὴ λέγ', εἰ φιλεῖς ἐμέ,
μῆτερ, ἐφ' ἑκάστῳ τὸ γένος. οἷς ἂν τῇ φύσει
ἀγαθὸν ὑπάρχῃ μηδὲν οἰκεῖον προσόν,
ἐκεῖσε καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα
καὶ τὸ γένος, ἀριθμοῦσίν τε τοὺς πάππους ὅσοι·
οὐδὲν δ' ἔχουσι πλεῖον, οὐδ' ἐρεῖς ὅτῳ
οὐκ εἰσὶ πάππποι· πῶς γὰρ ἐγένοντ' ἄν ποτε;
εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους διά τινα
τόπου μεταβολὴν ἢ φίλων ἐρημίαν,
τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι;
ὃς ἂν εὖ γεγονὼς ᾖ τῇ φύσει πρὸς τἀγαθά,
κἂν Αἰθίοψ ᾖ, μῆτερ, ἔστιν εὐγενής.
Σκύθης τίς; ὄλεθρος· ὁ δ' Ἀνάχαρσις οὐ Σκύθης;

Stobaeus Floril. LXXXVI 6 et iterum, sed tribus postremis sibus omissis LXXXVII 4. Priore loco Epicharmo, altero nandro tribuitur. Vs. 4 pro ἐκεῖσε pr. loco B et altero libri τοῦτο. Ibid. pr. loco codd. κτήματα. Vs. 6 vulgo οὐδένα ἔχοις ἰδεῖν ἂν οὐδ' εἰπεῖν. At codd. altero loco οὐδὲν υσι πλεῖον οὐδ' ἐρεῖ. Hinc correxit ut edidi Valcken. Diatr. 150 c. Atque ita plane primo loco B. Vs. 8 οἳ μὴ Bothius. 13 Σκύθης τίς; ὄλεθρος Porsonus. Vulgo Σκύθης τις θρος.

V (4, 230) 520

Ἅπαντα τὰ ζῷ' ἔστι μακαριώτερα
καὶ νοῦν ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πολύ.
τὸν ὄνον ὁρᾶν ἔξεστι πρῶτα τουτονί.
οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν ὁμολογουμένως·
τούτῳ κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίνεται,
ἃ δ' ἡ φύσις δέδωκεν αὐτὰ ταῦτ' ἔχει.
ἡμεῖς δὲ χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἕτερα προσποριζόμεν.
λυπούμεθ' ἂν πτάρῃ τις, ἂν εἴπῃ κακῶς
ὀργιζόμεθ', ἂν ἴδῃ τις ἐνύπνιον σφόδρα
φοβούμεθ', ἂν γλαὺξ ἀνακράγῃ δεδοίκαμεν.
ἀγωνίαι, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι,
ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά.

Stobaeus Flor. XCVIII 8. Vs. 1 ante Grotium μακαριώτατα. 6 αὐτῷ, quod vulgo ante ταῦτ' est, codd. omittunt. B δέκε ταῦτ' ἔχει μόνα ex manifesta interpolatione. Itaque scripsi

15 ὅταν πέσῃ δέ, πλεῖστα συντρίβει καλά.
σὺ δ' οὔθ' ὑπερβάλλοντα, Τρόφιμ', ἀπώλεσας
ἀγαθά, τὰ νυνὶ δ' ἔστι μέτριά σοι κακά.
ὥστ' ἀνὰ μέσον που καὶ τὸ λοιπὸν δὴ φέρε.

Plutarchus Consol. Apoll. p. 103 d: εἰς ἃς (τύχας) διαβλέψας ἄν τις οὐκ ἀπεικότως εἴποι — τὸ ὑπὸ τοῦ Μενάνδρου ῥηθέν Εἰ γὰρ ἐγένου κτλ. Cfr. Pseudo-Plutarchum de Nobil. vol. V p. 639 ed. pr. Wyttenb. Vs. 2 ἐφ' ᾧ τε Schaeferus. Vulgo ἐφ' ᾧ γε. Vs. 3 libri πράσσων. Tum διευτυχεῖν pro διευτυχῶν Pseudo-Plutarchus. Vs. 5 σ' addidit Grotius. Vs. 8 σοί τι Pseudo-Plutarchus. Possis τί σοι. Vs. 11 quattuor codd. Paris. pro ὕψος habent οἶκτον, quod ex ὄγκον corruptum suspicatur Dübnerus. Vs. 13 codd. Par. ἀσθενέστερον. Vs. 14 pro οἰκονομεῖται fortasse διαπονεῖται scribendum. Vs. 17 vulgo τὰ νῦν δ' ἔστι μ. καὶ τά σοι κακά. Plurimi tamen libri καὶ τὰ omittunt. Correxit Bentleius. Vs. 18 pro δή, quod plurimi libri omittunt, Bentleius εὖ. Cod. Periz. ὥστ' ἂν μέσον που καὶ τὸν λοιπὸν φέρε. Wyttenbachius ὥστ' ἀνὰ μέσον που καὶ σὺ τῶν λοιπῶν φέρει.

518 III (4, 228. 229)

Καὶ τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει
ἅπαντας, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ὡς ὠνήμεθα.
οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μηδὲν χρήσιμα,
τίς ἦν ὁ πάππος ἧς γαμεῖ, τήθη δὲ τίς,
5 τὸν δὲ τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης, μεθ' ἧς
βιώσεται, μήτ' ἐξετάσαι μήτ' εἰσιδεῖν·

[redacted]

VIII a. b (4, 232) 523. 524

Πάντες μὲν οἱ Θρᾶκες, μάλιστα δ' οἱ Γέται
ἡμεῖς ἁπάντων (καὶ γὰρ αὐτὸς εὔχομαι
ἐκεῖθεν εἶναι τὸ γένος), οὐ σφόδρ' ἐγκρατεῖς
ἐσμέν.
Γαμεῖ γὰρ ἡμῶν οὐδὲ εἷς εἰ μὴ δέκ' ἢ
ἕνδεκα γυναῖκας, δώδεκ' ἢ πλείους τινές.
ἂν τέτταρας δ' ἢ πέντε γεγαμηκὼς τύχῃ
καταστροφῆς τις, ἀνυμέναιος ἄθλιος
ἄνυμφος οὗτος ἐπικαλεῖτ' ἐν τοῖς ἐκεῖ.

rabo VII p. 297: *ὅρα δ' ἃ λέγει Μένανδρος περὶ αὐτῶν* dicit), *οὐ πλάσας, ὡς εἰκός, ἀλλ' ἐξ ἱστορίας λαβών.* ; — *ἐγκρατεῖς ἐσμεν. καὶ ὑποβὰς μικρὸν τῆς περὶ τὰς* ας *ἀκρασίας τίθησι παραδείγματα Γαμεῖ γάρ κτλ.* Vs. 5 *δέκ' ἢ* Salmasius. Vulgo *οὐ δέκ' ἤ*. Codd. *οὐδέκ'*. Vs. 6 *ἢ* Porsonus. Vulgo *δώδεκά τε*. Vs. 9 et 10 *τύχῃ κατα-* ῆς Tyrwhittus. Libri fere *τύχη καταστροφή*.

IX (4, 233) 525

Ὅταν εἰδέναι θέλῃς σεαυτὸν ὅστις εἶ,
ἔμβλεψον εἰς τὰ μνήμαθ', ὡς ὁδοιπορεῖς.
ἐνταῦθ' ἔνεστ' ὀστᾶ τε καὶ κούφη κόνις
ἀνδρῶν βασιλέων καὶ τυράννων καὶ σοφῶν
καὶ μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει καὶ χρήμασιν
αὐτῶν τε δόξῃ κἀπὶ κάλλει σωμάτων.
ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν τῶνδ' ἐπήρκεσεν χρόνος.
κοινὸν τὸν ᾅδην ἔσχον οἱ πάντες βροτοί.
πρὸς ταῦθ' ὁρῶν γίνωσκε σαυτὸν ὅστις εἶ.

mparatio Men. et Phil. p. 361: *Μενάνδρου περὶ θανάτου.* *νεστιν ὀστέα καί* ante Porsonum. Vs. 6 *κἀπὶ* scripsi pro Vs. 7 vulgo *καὶ οὐδέν*. Praeterea fortasse *αὐτοῖς* pro et *χρόνον* cum Grotio pro *χρόνος*.

X (4, 233. 234) 526

Ὁ μὲν Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει
ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν, ἥλιον, πῦρ, ἀστέρας.
ἐγὼ δ' ὑπέλαβον χρησίμους εἶναι θεούς
τἀργύριον ἡμῖν καὶ τὸ χρυσίον.
ἱδρυσάμενος τούτους γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν
εὖξαι τί βούλει, πάντα σοι γενήσεται,
ἀγρός, οἰκίαι, θεράποντες, ἀργυρώματα,

σίδηρον ἂν σκοπῇς. Vs. 5 vulgo *ἡ δέ*, codd. *ὁ δέ*. Vs. 7 legendum videtur *φθισικούς*. Dobraeus vs. 6 malebat *σὲ δὲ* pro *ὃ δέ*. Vs. 8 editi *δυσσεβεῖς παραστάσεις*, quod nunc ex codd. correctum. Grotius *δυσσεβὴς παραστάτης*.

XIII (4, 235. 236) 529

Δέρκιππε καὶ Μνήσιππε, τοῖς εἰρημένοις
ἡμῶν ὑπό τινος ἢ πεπονθόσιν κακῶς
ἔστιν καταφυγὴ πᾶσιν, οἱ χρηστοὶ φίλοι.
δεῖ γὰρ ἀποδύρασθαί τι μὴ γελώμενον·
5 *καὶ συναγανακτοῦνθ' ὁπόταν οἰκείως ὁρᾷ*
ἕκαστος αὐτῶν τὸν παρόντα, παύεται
τοῦτον μάλιστα τὸν χρόνον τοῦ δυσφορεῖν.

Stobaeus Floril. CXIII 9. Vs. 2 pro *ἡμῶν* B a m s *ἡμῖν*. Vs. 4 cum Porsono Misc. p. 251 scripsi *δεῖ* pro eo quod libri habent *καί*. Vs. 6 forsan *αὐτῷ*.

XIV (4, 236) 530

Τίνι δεδούλωταί ποτε;
ὄψει; φλύαρος· τῆς γὰρ αὐτῆς πάντες ἂν
ἥρων· κρίσιν γὰρ τὸ βλέπειν ἴσην ἔχει.
ἀλλ' ἡδονή τις τοὺς ἐρῶντας ἐπάγεται
5 *συνουσίας; πῶς οὖν ἕτερος ταύτην ἔχων*
οὐδὲν πέπονθεν, ἀλλ' ἀπῆλθε καταγελῶν,
ἕτερος δ' ἀπόλωλε; καιρός ἐστιν ἡ νόσος
ψυχῆς, ὁ πληγεὶς δ' εἴσω δὴ τιτρώσκεται.

Plutarchus Fragm. vol. V p. 565 ed. Wytt. pr. *καὶ λελάληκεν* (*Μένανδρος*) *περὶ τοῦ πάθους* (amorem dicit) *φιλοσοφώτερον. Ἄξιον γὰρ θαύματος φῆσαι τὸ περὶ τοὺς ἐρῶντας ὥσπερ ἔνεστιν ἅμα λαλεῖ· εἶτα ἀπορεῖ καὶ ζητεῖ πρὸς ἑαυτόν Τίνι δεδούλωται κτλ.* Quae immixta sunt Plutarcheis Menandri verba Wyttenbachius ita tentavit: *ἄξιον γὰρ θαύματος, φησί, τὸ περὶ τοῦ ἔρωτος, ὅθεν γένεσιν ἄρα λαμβάνει.* Fortasse igitur poeta scripsit:

Ἄξιον γὰρ θαύματος
τὸ πάθος ἔρωτος ὁπόθεν ἀρχὴν λαμβάνει.

Vs. 7 *δ'* addit Dobraeus. Sequentibus utitur Plutarch. Amat. p. 763 b: *οὐ γὰρ μανθάνομέν γέ που Μενάνδρου λέγοντος, οὐδὲ συνίεμεν "Καιρός ἐστιν ἡ νόσος ψυχῆς· ὁ πληγεὶς δὲ... τιτρώσκεται." ἀλλ' ὁ θεὸς αἴτιος, τοῦ μὲν καθαψάμενος τὸν*

εἶναι βίον βλάπτοντα χρηστόν.
Ἅπαντα δ' ἀγαθὸν εἶναι τὸν θεόν.

Clemens Alex. Strom. V p. 727 Pott.: *Μένανδρος δὲ ὁ ...μικὸς ἀγαθὸν ἑρμηνεύων τὸν θεόν, φησίν Ἅπαντι κτλ. ...τα. ἐπιφέρει Ἅπαντα δ' ἀγαθὸν εἶναι τὸν θεόν, ἤτοι πάντα τὸν ἀγαθὸν λέγων ἢ ὅπερ καὶ μᾶλλον ἐν πᾶσι τὸν θεὸν ...αθόν.* Clementis locum repetiit Eusebius Praep. Ev. XIII 403. Priorem fragmenti partem usque ad verba *τοῦ βίου ...αθὸς* servavit etiam Plutarchus de Tranqu. an. p. 474 b, ubi ...ο *συμπαρίσταται* legitur *συμπαραστατεῖ*. Illud praeter Amianum Marc. XXI 14, ubi duo priores versus leguntur, tuetur ...boliasta Theocriti quamvis corruptus ad Idyll. II 28: *Μένανδρός φησι "δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσταται εὐθὺς γινομένῳ"* et ...obaeus Ecl. Phys. I p. 168, ubi itidem priores versus leguntur. ...5 Dobraeus *ἀγαθὸν οἴομ' εἶναι.*

XIX (4, 238. 239) 536

Ἄνθρωπος ὢν μηδέποτε τὴν ἀλυπίαν
αἰτοῦ παρὰ θεῶν, ἀλλὰ τὴν μακροθυμίαν.
ὅταν γὰρ ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλῃς,
ἢ δεῖ θεόν σ' εἶναί τιν' ἢ τάχα δὴ νεκρόν.
παρηγόρει δὲ τὰ κακὰ δι' ἑτέρων κακῶν.

Compar. Men. et Phil. p. 362: *Μένανδρος περὶ λογισμῶν.* ...2 ante Bentleium *θεοῦ*. Ibid. *τὴν* addidit Dobraeus, qui ...3 *ἐὰν δ' ἄλυπος.* Vs. 4 scripsi *σ' εἶναί τιν' ἢ τάχα.* Vulgo *εἶναι ἢ τάχα.*

XX (4, 239) 537

Ὅταν τις ἡμῶν ἀμέριμνον ἔχῃ τὸν βίον,
οὐκ ἐπικαλεῖται τὴν τύχην εὐδαιμονῶν·
ὅταν δὲ λύπαις περιπέσῃ καὶ πράγμασιν,
εὐθὺς προσάπτει τῇ τύχῃ τὴν αἰτίαν.

Compar. Men. et Phil. p. 357: *Μένανδρος περὶ τύχης,* et ...obaei app. Flor. p. 398 Lps., ubi *Philetae* nomen adscriptum ... Vs. 1 *τὸν* deest in Stob. appendice. Scribendum puto *ἀμέ...ινον ὅταν ἔχῃ τις ἡμῶν τὸν βίον.* Vs. 2 *εὐδαίμονα* Stobaei ...pendix. Vs. 3 *ἐπεὶ* Stobaei appendix. Tum comparatio *ἐπι...σῃ.* Correxi iam olim *περιπέσῃ,* quod nunc confirmat appen... Stobaei.

XXI (4, 239) 538

Ὦ γῆρας ἐχθρὸν σωμάτων ἀνθρωπίνων,
ἅπαντα συλῶν τὰ καλὰ τῆς εὐμορφίας,

XXV (4, 241) 542

Εἰ καὶ σφόδρ' ἀλγεῖς, μηδὲν ἠρεθισμένος
πράξῃς προπετῶς· ὀργῆς γὰρ ἀλογίστου κρατεῖν
ἐν ταῖς ταραχαῖς μάλιστα τὸν φρονοῦντα δεῖ.

Stobaeus Floril. XX 21. Philistioni h. e. Philemoni tribuit ıtonius Mel. LXXVIII p. 134.

XXVI (4, 241) 543

Ὀχληρὸν ὁ χρόνος ὁ πολύς. ὦ γῆρας βαρύ,
ὡς οὐδὲν ἀγαθόν, δυσχερῆ δὲ πόλλ' ἔχεις
τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά. πάντες εἰς σὲ δέ
ἐλθεῖν ὅμως εὐχόμεθα καὶ σπουδάζομεν.

Stobaeus Flor. CXVI 8. Vs. 1 *ὦ γῆρας* cod. B. Vulgo *τὸ ρας*. Pro *βαρύ* fortasse *βαθὺ* scribendum.

XXVII a. b (4, 241) 544. 545

Καί τοι τί λογίζομ' ὁ κακοδαίμων προσδοκῶν
χάριν παρὰ γυναικὸς κομιεῖσθαι; μὴ μόνον
κακόν τι προσλάβοιμι, καὶ κάλλιστ' ἔχει.
Οὐκ ἐν γυναικὶ φύεται πιστὴ χάρις.

Stobaeus Flor. LXXIII 40. Vs. 1 *τί* addidit Bentleius. Vs. 4 ıστὴ scripsi cum Bentleio pro *πλείστη*. Euripidis versum esse spicatur Dobraeus.

XXVIII (4, 242) 546

Ἂν μὲν πλέωμεν ἡμερῶν που τεττάρων,
σκεπτόμεθα τἀναγκαῖ' ἑκάστης ἡμέρας·
ἂν δῇ δὲ φείσασθαί τι τοῦ γήρως χάριν,
οὐ φεισόμεσθ' ἐφόδια περιποιούμενοι;

Stobaeus Floril. XV 5. Philemoni locum tribuit Schowius ıdd. auctoritatem sequutus. Vs. 3 *ἂν δῇ* scripsi pro *ἂν ᾖ*. Cf. ıgm. XXXIX 3. Cod. B *ἂν δέῃ*. Vs. 4 vulgo *φεισόμεθ'*. m s *φειδόμεθ'*. Codd. Schowii *φειδόμεσθ'*.

XXIX (4, 242) 547

Ἔνεγκ' ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐσχημόνως.
τοῦτ' ἔστιν ἀνδρὸς νοῦν ἔχοντος, οὐκ ἄνω
ἀνασπάσας τις τὰς ὀφρῦς οἴμοι λαλεῖ,
ἀλλ' ὃς τά γ' αὑτοῦ πράγματ' ἐγκρατῶς φέρει.

Stobaeus Flor. CVIII 31. Vs. 3 *οἴμοι* Gesnerus pro vulgato ı *μή*. Tum Stephanus *ἀνασπάσαντα* et *λαλεῖν*. Lenius corgas *οὐκ ἐὰν ἀνασπάσας τις τὰς ὀφρῦς οἴμοι λαλῇ*. Vs. 4 ἑ *γ' αὑτοῦ* scripsi pro *τὰ αὑτοῦ*.

548 XXX (4, 242)

Θύων οὐδεπώποτ' εὐξάμην
ἐγὼ τὸ σῶζον τὴν ἐμὴν συνοικίαν,
ἀλλὰ παρέλειπον οἰκετῶν εἶναι στάσιν
ἔνδον παρ' αὐτῶν, πρᾶγμα χρησιμώτατον.

Schol. Victor. ad Iliad. φ' 389: *καὶ Μένανδρος (καὶ) τοῦτο θύων κτλ.* Vs. 2 *συνοικίαν* pro *οἰκίαν* Fiorillo. Vs. 3 editur *παρέλιπον.* Vs. 4 *αὐτῶν* pro *αὐτῷ* Bothius. Summam sententiae reddidit schol. A *οὐδέποτε θύων εὐξάμην ἄλλως σώζεσθαι τὴν οἰκίαν ἢ στάσιν οἰκετῶν εἶναι ἐν αὐτῇ.*

549 XXXI (4, 243)

Πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν·
οἱ γὰρ θέλοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας
ἀποτυγχάνουσι πολλάκις νικώμενοι,
τὰ δ' ἴδια προστιθέασι τοῖς ἀλλοτρίοις.

Stobaeus Floril. X 3 et Antonius Mel. XLI p. 65. Vs. 4 *ἀλλοτρίοις* corruptum videtur.

550 XXXII (4, 243)

Διονυσίων μὲν ἦν
πομπή . . . . . .
ὁ δέ μ' ἠκολούθησεν μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν·
ἔπειτα φοιτῶν καὶ κολακεύων [ἐμέ τε καί]
τὴν μητέρ' ἔγνω μ'.

Hermogenes de Inv. vol. III p. 177 ed. Walz. *ὅπου δ' ἂν*

[redacted]

τοῦτ' ἔστιν οὔτε λευκὸν οὔτε πορφύρα,
ἀλλ' ὥσπερ αὐγὴ τῆς κρόκης κεκραμένη.

Servavit Athenaeus I p. 162 ed. Dindorf. Vs. 4 *τῇ κρόκῃ?*

XXXIV (4, 244) 552

Οἶος δὲ καὶ τὴν ὄψιν εἶναι φαίνεται,
ἀφ' οὗ τοιοῦτος γέγονεν, οἷον θηρίον.
τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ καλοὺς ἡμᾶς ποιεῖ.

Sextus Emp. Pyrrh. Hypot. I 108 p. 29: *παρὰ τὸ φιλεῖν μισεῖν* (sc. accidit ut eadem vel turpia vel pulchra nobis videantur), *ὅτι κρέα ὕειά τινες μὲν ἀποστρέφονται καθ' ὑπερβολήν, τινὲς δὲ ἥδιστα προσφέρονται· ὅθεν καὶ ὁ Μένανδρος φησὶ Οἶος δὲ καὶ τὴν ὄψιν κτλ.* Fortasse haec ad Trophonium ferenda sunt, ex qua fabula Stobaeus hunc versum affert, *τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖ* (supra p. 956), in quo id *φιλανθρώπους* significet vix assequaris. Recte autem Sextus *καλοὺς ἡμᾶς.*

XXXV (4, 244) 553

Οἴμοι τάλας ἔγωγε. ποῦ ποθ' αἱ φρένες
ἡμῶν ἐκεῖνον ἦσαν ἐν τῷ σώματι
τὸν χρόνον, ὅτ' οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἐκεῖν' ᾐρούμεθα;

Plutarchus de Virt. mor. p. 450 c: *Ὁ Χρύσιππος εἰπὼν ὅτι τυφλόν ἐστιν ἡ ὀργή — εἶτα χρῆται μάρτυρι τῷ Μενάνδρῳ λέγοντι Οἴμοι κτλ.*

XXXVI (4, 245) 554

Χαλεπὸν Πάμφιλε
ἐλευθέρᾳ γυναικὶ πρὸς πόρνην μάχη.
πλείονα κακουργεῖ, πλείον' οἶδ', αἰσχύνεται
οὐδέν, κολακεύει μᾶλλον.

Palladius de vita S. Io. Chrysost. p. 142 ed. Big.: *δεινὸν κολακεία, κατὰ τὸν κωμικὸν Μένανδρον, μετὰ δυστροπίας ἐγκεκλωσμένη, καθὼς λέγει Χαλεπὸν Πάμφιλε κτλ.* Priora que ad *μάχη* servavit etiam Cyrillus in Iul. VII p. 229 a. Vs. 1 Palladius *Παμφίλη.* Vs. 2 Palladius *μάχεσθαι.* Cyr. *μάχη.* Vs. 3 et 4 vulgo *πλείονα οἶδεν, πλείονα κακουργεῖ, αἰσχύνεται οὐδένα, κολακεύει μᾶλλον.* Correxit Dobraeus.

XXXVII (4, 245) 555

Πῶς δὴ τὸ τραῦμα τοῦτ' ἔχεις;
μεσαγκύλῳ. πῶς πρὸς θεῶν; ἐπὶ κλίμακα
πρὸς τεῖχος ἀναβαίνων. ἐγὼ μὲν δεικνύω
ἐσπουδακώς, οἱ δὲ πάλιν ἐπεμυκτήρισαν.

Plutarchus de Sui laude p. 547 c: *ἔνιοι μὲν οὖν κο. οντες αὐτοὺς — προσπυνθάνονται καὶ διερωτῶσιν ὡς πι Μενάνδρῳ τὸν στρατιώτην, ἵνα γελάσωσι· Πῶς δὴ τὸ ι κτλ.* Vs. 1 *δὴ* additum ex cod. regio apud Dübnerum. malim *κλίμακι* vel *κλίμακος*. Vs. 4 Porsonus *οἱ δὲ πάλ ἐμυκτήρισαν*. Cfr. Trypho de Tropis in Walzii Rhet. VIII *Μένανδρός φησιν· οἱ δὲ πάλιν ἐμυκτήρισαν.* E corrige Moschopulum Opusc. Gramm. p. 85.

556 XXXVIII (4, 246)

Σφάττει με, λεπτὸς γίνομ' εὐωχούμενος
τὰ σκωμμάτια τὰ σοφά τε καὶ στρατηγικά.
οἶος δ' ἀλαζὼν ἐστιν ἁλιτήριος.

Plutarchus l. c. *κόλακι καὶ παρασίτῳ καὶ δεομένῳ στον ἐν χρείᾳ καὶ δυσκαρτέρητον ἑαυτὸν ἐγκωμιάζων πλ τις ἢ σατράπης ἢ βασιλεύς. καὶ συμβολὰς ταύτας ἀπ μεγίστας λέγουσιν, ὡς ὁ παρὰ Μενάνδρῳ Σφάττει με, γίνομ' εὐωχούμενος. τὰ σκώμμαθ' οἷα τὰ σοφά κτλ.* correxi. Praeterea fortasse *τἄσοφα* legendum.

557 XXXIX (4, 246)

Ὡς Ἀλεξανδρῶδες ἤδη τοῦτο· κἂν ζητῶ τινα,
αὐτόματος οὗτος παρέσται· κἂν διελθεῖν δηλαδὴ
διὰ θαλάττης δῇ τόπον τίν', οὗτος ἔσται μοι βα

Plutarchus Vit. Alex. cap. 17: *ἡ δὲ τῆς Παμφυλίας δρομὴ πολλοῖς γέγονε τῶν ἱστορικῶν ὑπόθεσις γραφικ ἔκπληξιν καὶ ὄγκον. — δηλοῖ δὲ καὶ Μένανδρος ἐν κω παίζων πρὸς τὸ παράδοξον Ὡς Ἀλεξανδρῶδες κτλ.* Hin fecit scriptor incertus Crameri An. Ox. III p. 214. Versu editur *δέῃ*.

558 XL (4, 247)

Πένητος οὐδέν ἐστι δυστυχέστερον.
ἅπαντα μοχθεῖ κἀγρυπνεῖ κἀργάζεται,
ἵν' ἄλλος ἐλθὼν μεταλάβῃ καὶ κτήσηται.

Compar. Men. et Phil. p. 357. Vs. 1 codex *πένητος* ι *οὐκ ἔστι δυστυχέστερον.* Correxit Grotius. Nisi malis π *ἀνδρὸς οὔτι.* Vs. 3 suspicabar *μεταλάβῃ τῆς κτήσεως* ve *σίν τ' ἔχῃ.*

559 XLI (4, 247)

Ἄνθρωπε, μὴ στέναζε, μὴ λυποῦ μάτην.
χρήματα γυναῖκα καὶ τέκνων πολλῶν σποράν,
ἃ σοι τύχη κέχρηκε, ταῦτ' ἀφείλετο.

Compar. Men. et Phil. p. 362. Ante Grotium, vs. 3 *ἃ σοι ἐχώρικε τύχη.*

XLII (4, 247) 560

Οὐκ ἔστ' ἄπιστον οὐδὲν ἐν θνητῷ βίῳ,
οὐδ' ἂν γένοιτο. πολλὰ ποικίλλει χρόνος
παράδοξα καὶ θαυμαστὰ καὶ ζώντων τρόποι.

Stobaeus Ecl. Phys. T. I p. 237.

XLIII (4, 247) 561

Ἀδύνατον ὡς ἔστιν τι σῶμα τῆς τύχης·
ὁ μὴ φέρων δὲ κατὰ φύσιν τὰ πράγματα
τύχην προσηγόρευσε τὸν ἑαυτοῦ τρόπον.

Stobaeus Ecl. Phys. T. II p. 336.

XLIV (4, 248) 562

Κἂν σφόδρα σαφῶς εἰδῇς τι, τὸν κρύπτοντά σε
μηδέποτ' ἐλέγξῃς· δύσκολον πρᾶγμ' ἐστὶ γάρ
ἃ λανθάνειν τις βούλεται ταῦτ' εἰδέναι.

Stobaeus Flor. III 4, ubi deest poetae nomen. Menandro ur assignaverim intelleget qui ipsum Stobaeum inspexerit. Vs. 2 bri *δύσκολον γὰρ πρᾶγμ' ἐστί,* quod correxi.

XLV (4, 248) 563

Ὅταν ἕτερός σοι μηδὲ ἓν πλέον διδῷ,
δέξαι τὸ μόριον· τοῦ λαβεῖν γὰρ μηδὲ ἕν
τὸ λαβεῖν ἔλαττον πλεῖον ἔσται σοι πολύ.

Stobaeus Flor. III 23. Vs. 1 cod. A *πλέω.*

XLVI (4, 248) 564

Γλυκέρα τί κλάεις; ὀμνύω σοι τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, φιλτάτη,
ὀμωμοκὼς καὶ πρότερον ἤδη πολλάκις.

Priscianus XVIII p. 227 sq.: Attici *ὀμοῦμαί σοι τοὺς θεούς.* — Menander: *Γλυκέρα τί κλάεις κτλ.* Ita Aldus. Apud Putschium egitur: Menander *Γλυκέρᾳ· Τί κλαίεις κτλ.*

XLVII (4, 248. 249) 565

Ὅταν τι πράττῃς ὅσιον, ἀγαθὴν ἐλπίδα
πρόβαλλε σαυτῷ, τοῦτο γινώσκων ὅτι
τόλμῃ δικαίᾳ καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

Stobaeus Flor. VII 4. Vs. 2 *πρόβαλλε σαυτῷ* cod. A. Vulgo *πρόβαλλ' ἑαυτῷ.*

566 XLVIII (4, 249)

Σὺ μὲν παραινεῖς ταῦτα ὅσα σοι πρέπει,
ἐμὲ δὲ ποιεῖν τὸ καθῆκον οὐχ ὁ σὸς λόγος,
εὖ ἴσθ' ἀκριβῶς, ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος.

Stobaeus Flor. XXXVII 5 et Anton. Mel. 97 p. 159. Vs. 1 ὅσα Trinc. ὅσσα ceteri. Bentleius ταῦτα χὤσα. Fortasse ταῦθ' ὁποῖα. Nisi malis ταῦθ' ὅσα, ut in fine versus personae nomen exciderit. Possis etiam ταῦθ' ὅσα σοί, πάτερ, πρέπει. Gaisf. πάντα ταῦθ' ἃ vel ταῦθ' ὅσα.

567 XLIX (4, 249)

Ὅστις δὲ διαβολαῖσι πείθεται ταχύ,
ἤτοι πονηρὸς αὐτός ἐστι τοὺς τρόπους,
ἢ παντάπασι παιδαρίου γνώμην ἔχει.

Stobaeus Flor. XLII 6 et Anton. Mel. LIII p. 79, qui vs. 2 τὸν τρόπον.

568 L (4, 249)

Οὐδὲν διαβολῆς ἐστιν ἐπιπονώτερον·
τὴν ἐν ἑτέρῳ γὰρ κειμένην ἁμαρτίαν
δεῖ μέμψιν ἰδίαν αὐτὸν ἐπάναγκες λαβεῖν.

Stobaeus Flor. XLII 4 et Antonius Mel. LIII p. 79. Vs. 3 libri ἀεί. Dindorfius δεῖ. Salmasius εἰς.

569 LI (4, 249)

Ἡ νῦν ὑπό τινων χρηστότης καλουμένη
μεθῆκε τὸν ὅλον εἰς πονηρίαν βίον·
οὐδεὶς γὰρ ἀδικῶν τυγχάνει τιμωρίας.

[redacted]

Stobaeus Floril. LXII 10. Vs. 1 εἰ γὰρ addidit Iacobsius. 1. 2 ἀπολαύει Gaisfordus. Vulgo ἀπόλλει. Codd. ἀπολλύει. cobsius ἀπολάπτει.

LIV (4, 250) 572

Πατρῷ' ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα,
τὰ μετὰ γυναικὸς δ' εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν
οὔτ' ἀσφαλῆ τὴν κτῆσιν οὔθ' ἱλαρὰν ἔχει.

Stobaeus Floril. LXVIII 28. Duos postremos versus idem XXII 7. Vs. 2 editur τὰ δὲ μετὰ γυναικός. Correxit Porsonus. 3. 3 altero loco Stobaeus οὐκ ἀσφαλῆ — οὐδ' ἱλαράν.

LV (4, 250) 573

Ὅστις γυναῖκ' ἐπίκληρον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν
πλουτοῦσαν, ἤτοι μῆνιν ἐκτίνει θεῶν,
ἢ βούλετ' ἀτυχεῖν μακάριος καλούμενος.

Stobaeus Flor. LXXII 11.

LVI (4, 250) 574

Ἐμοὶ πόλις ἐστὶ καὶ καταφυγὴ καὶ νόμος
καὶ τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτής
ὁ δεσπότης. πρὸς τοῦτον ἕνα δεῖ ζῆν ἐμέ.

Stobaeus Flor. LXII 34.

LVII (4, 251) 575

Ὅταν πένης ὢν καὶ γαμεῖν τις ἑλόμενος
τὰ μετὰ γυναικὸς ἐπιδέχηται χρήματα,
αὐτὸν δίδωσιν, οὐκ ἐκείνην λαμβάνει.

Stobaeus Flor. LXX 5. Vs. 2 alii παρὰ pro μετά.

LVIII (4, 251) 576

Δύ' ἔσθ' ἃ κρῖναι τὸν γαμεῖν μέλλοντα δεῖ,
ἤτοι προσηνῆ γ' ὄψιν ἢ χρηστὸν τρόπον·
τὴν γὰρ ὁμόνοιαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ποιεῖ.

Stobaeus Flor. LXX 7. Vs. 1 codd. Gaisfordi habent ἔστι ἶναι. Hinc ille Δύ' ἔστι· κρῖναι etc. Vs. 2 vulgo προσηνῆ. d. Par. προσηνήν. Ex quo apparet recte V. D. in Actis Erud. ps. 1711 p. 35 scripsisse προσηνῆ γ'.

LIX (4, 251) 577

Αἰσχύνομαι τὸν πατέρα, Κλειτοφῶν, μόνον.
ἀντιβλέπειν ἐκεῖνον οὐ δυνήσομαι
ἀδικῶν, τὰ δ' ἄλλα ῥᾳδίως χειρώσομαι.

Stobaeus Flor. LXXIX 14. Vs. 3 ante Bentleium ἀδίκως.

578 LX (4, 251)

Ὑπερήφανόν που γίνεθ' ἡ λίαν τρυφή,
ὅ τε πλοῦτος ἐξώκειλε τὸν κεκτημένον
εἰς ἕτερον ἦθος, οὐκ ἐν ᾧ τὸ πρόσθεν ἦν.

Stobaeus Flor. XCIII 22. Vs. 1 *που* Trinc. om. Vs. 3 *τὸ* om. A.

579 LXI (4, 251. 252)

Κρεῖττον γάρ ἐστιν, ἂν σκοπῇ τις κατὰ λόγον,
μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα δ' ἡδέως ἔχειν,
πενίαν τ' ἄλυπον μᾶλλον ἢ πλοῦτον πικρόν.

Stobaeus Flor. XCVII 2. Vs. 3 *τ'* om. A et Trinc.

580 LXII (4, 252)

Ἄνευ κακῶν γὰρ οἰκίαν οἰκουμένην
οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἡ τύχη
τούτων δίδωσιν ἀφθονίαν, τοῖς δ' οἱ τρόποι.

Stobaeus Flor. XCVIII 37.

581 LXIII (4, 252)

Ὦ μεταβολαῖς χαίρουσα παντοίαις τύχη,
σόν ἐστ' ὄνειδος τοῦθ', ὅταν τις ὢν ἀνήρ
δίκαιος ἀδίκοις περιπέσῃ συμπτώμασιν.

Stobaeus Flor. CVII 3. Vs. 2 *ὅταν τις ὢν ἀνήρ* cod. B et Stephanus. Vulgo *ὅταν οὗτος ἀνήρ*. Arsen. *ὅτ' ἀνήρ*. Voss. *ὅταν ἀνήρ*.

582 LXIV (4, 252)

Ὀργῇ παραλογισμός ποτ' οὐδεὶς φύεται.

[redacted]

LXVI (4, 253) 584

Ὅταν ᾖ γέρων τις ἐνδεής τε τὸν βίον,
οὐδὲν τὸ θνήσκειν δεινόν, ἀλλ' ἐν τῷ καλῶς
ἑκάτερον αὐτῶν τὴν διάγνωσιν φέρει.

Stobaeus Flor. CXXI 10. Vs. 2 cod. A οὐδ' αὖ. Zedelius Valck. οὐδέν. Grotius οὐδ' ἄν. Ibid. καλῷ pro καλῶς lckenarius. Vs. 3 Grotius ἀνάγνωσιν. Dobraeus ἀγανάκτησιν.

LXVII (4, 253) 585

Πρᾶον κακοῦργος σχῆμ' ὑπεισελθὼν ἀνήρ
κεκρυμμένη κεῖται παγὶς τοῖς πλησίον.

Antonius Mel. LXXVIII p. 134. Vs. 1 ante Grotium erat ἠρ κακοῦργος πρᾶον ὑπεισελθὼν σχῆμα. Vs. 2 scripsi κεῖ-ι pro πρόκειται.

LXVIII (4, 253) 586

Ἐμὲ δ' ἀδικείτω πλούσιος καὶ μὴ πένης·
ῥᾷον φέρειν γὰρ κρειττόνων τυραννίδα.

Antonius Mel. LX p. 61 et Stobaeus Frobenii p. 208. Vs. 1 ἐ δ' ἀδικείτω Grotius. Antonius ἀδικείτω με. Frobenius ικείτω μοι.

LXIX (4, 253) 587

Ὁ προσιὼν
γέρων ἁλιεύς, παρ' οὗ τὸ φερνίον τρίτην
ταύτην ἐπριάμεθ' ἡμέραν.

Eustathius ad Hom. p. 742 59: φερνία δὲ ἰχθύων σπυρίδες. Μένανδρος Ὁ προσιὼν κτλ.

LXX (4, 254) 588

Ὁ φθονερὸς αὐτῷ πολέμιος καθίσταται·
αὐθαιρέτοις γὰρ συνέχεται λύπαις ἀεί.

Stobaeus Flor. XXXVIII 11.

LXXI (4, 254) 589

Πολλοὺς δι' ἀνάγκην γὰρ πονηροὺς οἶδ' ἐγώ
ὅταν ἀτυχήσωσιν γεγονότας, οὐ φύσει
ὄντας τοιούτους.

Stobaeus Flor. CVII 8.

LXXII (4, 254) 590

Τὸ δ' εὖ φέρειν
ἔστιν τοιοῦτον, ἂν δύνῃ μόνος φέρειν,
καὶ μὴ 'πίδηλον τὴν τύχην πολλοῖς ποιῇς.

Stobaeus Floril. CIX 4. Cod. B *τὸ εὖ φέρειν ἔστ', ἂν δύνῃ* etc. Versu tertio vulgo *ποιεῖν*. Codices *ποῇς*.

591 LXXIII (4, 254)

Ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖχ' οὕτω λέγῃς,
τὸν πατέρα καὶ σὲ τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ.

Artemidorus Onirocr. II 5: *πλύνειν καταχρηστικῶς καὶ τὸ ἐλέγχειν ἔλεγον οἱ παλαιοί, ὥς που καὶ Μένανδρος Ἐὰν κακῶς κτλ.* Eadem fere apud Suidam v. *πλύνεται*, ubi legitur *ἢν γὰρ κακῶς*.

592 LXXIV (4, 254)

Εἰ πάντες ἐβοηθοῦμεν ἀλλήλοις ἀεί,
οὐδεὶς ἂν ὢν ἄνθρωπος ἐδεήθη τύχης.

Stobaeus Ecl. Phys. II 8 p. 336 ed. Heer.

593 LXXV (4, 254)

Χαλεπόν γε τοιαῦτ' ἐστὶν ἐξαμαρτάνειν,
ἃ καὶ λέγειν ὀκνοῦμεν οἱ πεπραχότες.

Stobaeus Flor. IV 8. Vs. 2 Stephanus *πεπραγότες*.

594 LXXVI (4, 255)

Εὐηθία μοι φαίνεται, Φιλουμένη,
τὸ νοεῖν μὲν ὅσα δεῖ, μὴ φυλάττεσθαι δ' ἃ δεῖ.

Stobaeus Flor. IV 28. Ante Bentleium *δηλουμένη* pro *Φιλουμένη*.

595 LXXVII (4, 255)

Ὁ μὴ φέρων γὰρ εὖ τι τῶν ἐν τῷ βίῳ

[redacted]

Stobaeus Flor. XXIX 17 et Arsenius Ion. p. 177. Vs. 1 γέ d. L. Dindorfius. Tum ante Bentleium γινομένους. Ibid. A B μέχρις. Vs. 2 respicit fortasse Photius, Λειτόν: τὸν πέτα, ὡς ἡμεῖς. οὕτω Μένανδρος.

XCIV (4, 258) 613

Ὅστις στρατηγεῖ μὴ στρατιώτης γενόμενος,
οὗτος ἑκατόμβην ἐξάγει τοῖς πολεμίοις.

Stobaeus Flor. LIV 23.

XCV (4, 259) 614

Εἰρήνη γεωργὸν κἂν πέτραις
τρέφει καλῶς, πόλεμος δὲ κἂν πεδίῳ κακῶς.

Stobaeus Flor. LV 9. Ita Salmasius pro κἂν πεδίῳ κακὸς ῥυ. Apostol. VII 60 et Maximus Serm. 115 p. 190 κακῶς ἔφυ.

XCVI (4, 259) 615

Ἐν τοῖς πολεμίοις ὑπερέχειν τὸν ἄνδρα δεῖ·
τὸ γὰρ γεωργεῖν ἔργον ἐστὶν οἰκέτου.

Stobaeus Flor. LVII 3.

XCVII (4, 259) 616

Τὰ μεγάλα κέρδη ῥᾳδίως ἢ πλουσίους
τοὺς παραβόλως πλέοντας ἢ νεκροὺς ποιεῖ.

Stobaeus Flor. LIX 14.

XCVIII (4, 259) 617

Ὅταν τύχῃ τις εὐνοοῦντος οἰκέτου,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον βίῳ.

Stobaeus Flor. LXII 6.

XCIX (4, 259) 618

Ὅταν φύσει τὸ κάλλος ἐπικοσμῇ τρόπος
χρηστός, διπλασίως ὁ προσιὼν ἁλίσκεται.

Stobaeus Flor. LXV 2 et Anton. Mel. CX p. 185.

C (4, 259) 619

Ἓν ἐστ' ἀληθὲς φίλτρον, εὐγνώμων τρόπος.
τούτῳ κατακρατεῖν ἀνδρὸς εἴωθεν γυνή.

Stobaeus Flor. LXVII 9. Vs. 1 scripsi ἓν ἐστ' pro ἔνεστ'.

CI (4, 259) 620

Οἰκεῖον οὕτως οὐδέν ἐστιν, ὦ Λάχης,
ἐὰν σκοπῇ τις, ὡς ἀνήρ τε καὶ γυνή.

Stobaeus Flor. LXVII 11.

621 CII (4, 260)

Γαμεῖν κεκρικότα δεῖ σε γινώσκειν, ὅτι
ἀγαθὸν μέγ' ἕξεις, ἂν λάβῃς μικρὸν κακόν.

Stobaeus Flor. LXVIII 11. Ante Bentleium vs. 2 *μεθέ*

622 CIII (4, 260)

Τὸ γυναῖκ' ἔχειν εἶναί τε παίδων, Παρμένων,
πατέρα μερίμνας τῷ βίῳ πολλὰς φέρει.

Stobaeus Flor. LXVIII 18. Locus fortasse ad Plocion vocandus.

623 CIV (4, 260)

Ὅστις πενόμενος βούλεται ζῆν ἡδέως,
ἑτέρων γαμούντων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμου.

Stobaeus Flor. LXVIII 25. Vs. 1 ante Bentleium *γενόμε*

624 CV (4, 260)

Τὸ γαμεῖν, ἐάν τις τὴν ἀλήθειαν σκοπῇ,
κακὸν μέν ἐστιν, ἀλλ' ἀναγκαῖον κακόν.

Stobaeus Flor. LXIX 10.

625 CVI (4, 260)

Τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ,
ὅταν τι περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις.

Stobaeus Flor. LXXIII 43. Vs. 2 emendavit Salmasius. De vulgo *τι* post *ὅταν*. Idem suspicatur *περιπέττωσι*. Forta *περιπάττωσι*.

626 CVII (4, 260)

Οὐδέποθ' ἑταίρα τοῦ καλῶς πεφρόντικεν,
ἢ τὸ κακόηθες πρόσοδον εἴωθεν ποιεῖν.

Stobaeus Flor. LXXIII 45. Vs. 2 fortasse *ἢ* pro *ἢ*.

627 CVIII (4, 261)

Ὁ σκληρότατος πρὸς υἱὸν ἐν τῷ νουθετεῖν
τοῖς μὲν λόγοις πικρός ἐστι, τοῖς δ' ἔργοις πατήρ.

Stobaeus Flor. LXXXIII 4.

628 CIX (4, 261)

Οὐκ ἔστι μείζων ἡδονὴ ταύτης πατρί,
ἢ σωφρονοῦντα καὶ φρονοῦντ' ἰδεῖν τινα
τῶν ἐξ ἑαυτοῦ.

Stobaeus Flor. LXXV 9. Versu secundo legendum videt *ἢ σωφρονοῦντα κεὐτυχοῦντ' ἰδεῖν κτλ.*

CX (4, 261) 629

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀθλιώτερον πατρός,
πλὴν ἕτερος ἂν ᾖ πλειόνων παίδων πατήρ.

Stobaeus Flor. LXXVI 1. Vs. 2 Porsonus *ἕτερος ὃς ἂν ᾖ.*

CXI (4, 261) 630

Ὀδυνηρόν ἐστιν εὐτυχοῦντα τῷ βίῳ
ἔχειν ἔρημον διαδόχου τὴν οἰκίαν.

Stobaeus Flor. LXXV 8.

CXII (4, 261) 631

Ἔστιν δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός·
ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν υἱόν, ὁ δ' οἴεται.

Stobaeus Flor. LXXVI 7. Eandem sententiam iisdem verbis pressit Euripides apud Eustathium ad Od. p. 1412, nisi quod iora verba *ἔστιν δὲ* ibi desunt, et secundo versu elegantius ɣitur *οἶδεν ὄνθ', ὁ δ' οἴεται.*

CXIII (4, 262) 632

Μηδὲν ὀδύνα τὸν πατέρα γινώσκων ὅτι
ὁ μέγιστον ἀγαπῶν δι' ἐλάχιστ' ὀργίζεται.

Stobaeus Flor. LXXIX 18. Vs. 1 *μηδὲν ὀδύνα τὸν* Bentus. Vulgo *μηδὲν ἀδύνατον.* A *μηδένα δυνατόν.* Vs. 2 ante ɛntleium *μέγιστ'.* Ibid. *ὁ* omittit A.

CXIV (4, 262) 633

Θυγάτηρ ἐπίγαμος, κἂν ὅλως μηδὲν λαλῇ,
διὰ τοῦ σιωπᾶν πλεῖστα περὶ αὐτῆς· λέγει.

Stobaeus Flor. LXXVII 2.

CXV (4, 262) 634

Οὐκ ἔστ' ἄκουσμ' ἥδιον ἢ ῥηθεὶς λόγος
πατρὸς πρὸς υἱὸν περιέχων ἐγκώμιον.

Stobaeus Flor. LXXXIII 1.

CXVI (4, 262) 635

Ἄνοια θνητοῖς δυστύχημ' αὐθαίρετον.
τί σαυτὸν ἀδικῶν τὴν τύχην καταιτιᾷ;

Stobaeus Flor. IV 4 et 6. Vulgo his versibus alius e Sophocle senarius interponitur. Vs. 2 codd. *ψυχήν.*

CXVII (4, 262) 636

Οὐδέποτ' ἀληθὲς οὐδὲν οὔθ' υἱῷ πατήρ
εἴωθ' ἀπειλεῖν οὔτ' ἐρῶν ἐρωμένῃ.

Stobaeus Flor. LXXXIII 2. Vs. 2 ante Bentleium *εἴωθεν ἀπειλεῖν.*

637 CXVIII (4, 262)

Τοὺς εὖ γεγονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς
κἂν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας.

Stobaeus Flor. LXXXIX 1. Vs. 1 cod. Par. *γεγῶτας.*

638 CXIX (4, 263)

Πλοῦτος ἀλόγιστος προσλαβὼν ἐξουσίαν
καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας ἀνοήτους ποιεῖ.

Stobaeus Flor. XCII 8 et Antonius Mel. CIV p. 177. Vs. 1 codd. Par. *πλοῦτός τ'.*

639 CXX (4, 263)

Κρεῖττον ὀλίγ' ἐστὶ χρήματ' ἀνυπόπτως ἔχειν,
ἢ πολλὰ φανερῶς, ἀλλὰ μετ' ὀνείδους λαβεῖν.

Stobaeus Flor. XCIV 11. Vs. 2 *ἀλλὰ* Grotius. Libri *ἃ δεῖ.*

640 CXXI (4, 263)

Οὐκ ἔστι λύπης, ἄν περ ὀρθῶς τις σκοπῇ,
ἄλγημα μεῖζον τῶν ἐν ἀνθρώποις φύσει.

Stobaeus Flor. XCIX 7. Versu primo libri *ἐάνπερ — σκοπεῖ.* Stephanus *ἤνπερ — σκοπῇ.* Idem vs. 2 *ἀνθρώπων.*

641 CXXII (4, 263)

Ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν
λαμπροί, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι.

Stobaeus Flor. CIV 14. Ita corrigendum esse ex Eurip. Androm. 330 monuit Valcken. ad Hipp. p. 267 e. Vs. 2 vulgo

[redacted]

Stobaeus Flor. CVII 2. Ita Grotius et Scaliger. Vulgo γήρας οὐδῷ, codd. γῆρας ὁδοῦ.

CXXVI (4, 264) 645

Ἄνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ καὶ τἀγαθά
καὶ τὰ κακὰ δεῖ πταίοντα γενναίως φέρειν.

Stobaeus Flor. CVIII 6. Vs. 1 libri τὸν ἀληθῶς ἄνδρα γενῆ. Transposuit Porsonus.

CXXVII (4, 264) 646

Ταῖς ἀτυχίαισι μὴ 'πίχαιρε τῶν πέλας·
πρὸς τὴν τύχην γὰρ ζυγομαχεῖν οὐ ῥᾴδιον.

Stobaeus Flor. CXII 1. Ante Bentleium ἀτυχίαις μὴ ἐπίχαιρε.

CXXVIII (4, 264) 647

Οὐκ ἐμὸν ἀνοίγειν λανθάνουσαν ἀτυχίαν
ἔστ', ἀλλὰ μᾶλλον κατακαλύπτειν φημὶ δεῖν.

Stobaeus Flor. CXII 2.

CXXIX (4, 264) 648

Μέγιστόν ἐστιν ἄρα τοῖς ἑπτακόσιν
τὸ παρόντας ἐγγὺς τοὺς συναλγοῦντας βλέπειν.

Stobaeus Flor. CXIII 13.

CXXX (4, 264) 649

Εἰ τἄλλ' ἀφαιρεῖν ὁ πολὺς εἴωθεν χρόνος
ἡμῶν, τό γε φρονεῖν ἀσφαλέστερον ποιεῖ.

Stobaeus Flor. CXV 4.

CXXXI (4, 264) 650

Πάντων ἰατρὸς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
χρόνος ἐστίν. οὗτος καὶ σὲ νῦν ἰάσεται.

Stobaeus Flor. CXXIV 22.

CXXXII (4, 265) 651

Καλόν γε βασιλεὺς τῇ μὲν ἀνδρείᾳ κρατῶν,
τὰ δὲ τοῦ βίου δίκαια διατηρῶν κρίσει.

Stobaeus Flor. XLVIII 7.

CXXXIII (4, 265) 652

Νῦν δ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων τῶνδε· τὴν γυναῖκα γάρ
τὴν σώφρον' οὐ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν.

Clemens Alex. Paed. III 2 p. 254 Pott.: *τὴν ξανθίζουσαν τοὺς πλοκάμους ὁ κωμικὸς Μένανδρος εἴργει τῆς οἰκίας Νῦν δ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων κτλ.* Vs. 1 *ἔρρ' ἀπ' οἴκων*?

653 CXXXIV (4, 265)

Μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος.

Athenaeus VI p. 270 d: *εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν, μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος, κατὰ τὸν Μένανδρον.*

654 CXXXV (4, 265)

Καλὸν τὸ Κείων νόμιμόν ἐστι, Φανία·
ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς οὐ ζῇ κακῶς.

Strabo X p. 486: *παρὰ τούτοις* (Ceis) *δὲ δοκεῖ τεθῆναί ποτε νόμος, οὗ μέμνηται καὶ Μένανδρος Καλὸν τὸ Κείων κτλ. προσέταττε γάρ, ὡς ἔοικεν, ὁ νόμος τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότας κωνειάζεσθαι τοῦ διαρκεῖν τοῖς ἄλλοις τὴν τροφήν.* Cfr. Stephanum Byz. v. *Ἰουλίς.*

655 CXXXVI (4, 265)

Ἥλιε, σὲ γὰρ δεῖ προσκυνεῖν πρῶτον θεῶν,
δι' ὃν θεωρεῖν ἔστι τοὺς ἄλλους θεούς.

Clemens Alex. ad Gent. 68 p. 59 Pott.: *πεπλανῆσθαι γοῦν ὁ Μένανδρός μοι δοκεῖ ἔνθα φησίν Ἥλιε, σὲ γὰρ δεῖ κτλ.*

656 CXXXVII (4, 266)

Ἐγὼ δ' ἀνόητος εὐτελὴς ὑπερβολῇ,
ὁ δ' ἄσωτός ἐστι, πολυτελής, θρασὺς σφόδρα.

Suidas, *Εὐτελὴς ἐπ' ἀρετῆς, ὁ φειδωλός, καὶ ὀλιγοδάπα-*

[redacted]

ν ἀμέλει τὴν φιληδονίαν καὶ ὑπεχαύνωσε τοῖς ἐρωτικοῖς ὶ διαπύροις ἐκείνοις, Ἄπανθ' ὅσα ζῇ κτλ.

CXL (4, 266) 659

Ἔχω δὲ πολλὴν οὐσίαν καὶ πλούσιος
καλοῦμ' ὑπὸ πάντων, μακάριος δ' ὑπ' οὐδενός.

Plutarchus l. c. p. 25 a: Ὅμηρος μὲν γὰρ ὀρθῶς κέχρηται ῖς ὀνόμασιν — καὶ Μένανδρος Ἔχω δὲ πολλὴν κτλ.

CXLI (4, 266) 660

Εἰ μὲν δή τινα
. . . πόρον ἔχεις· εἰ δὲ μή, νενόηκ' ἐγώ,
μισῶμεν ἀλλήλους.

Schol. Homeri MS apud Koenium ad Greg. Cor. p. 48 ed. haef.: οὐκ ἐλλιπὲς τὸ τῆς φράσεως, ἀλλ' ἀρχαϊκόν. Ἀριοφάνης ἐν Πλούτῳ — καὶ Μένανδρος Εἰ μέν κτλ. Eadem guntur apud Eustathium ad Hom. p. 66, sed postremis verbis σῶμεν ἀλλήλους omissis. Vs. 2 fortasse τούτων excidit.

CXLII (4, 267) 661

Αἰσχύνομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλῳ,
μή μ' ἄφρονα κρίνῃ καὶ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ.

Compar. Men. et Phil. p. 358. Expressit poeta Euripidis ctum apud Plutarchum de *EI* Delph. p. 384 d. Compar. αἰτῶν.

CXLIII (4, 267) 662

Χρυσὸς μὲν οἶδεν ἐξελέγχεσθαι πυρί,
ἡ δ' ἐν φίλοις εὔνοια καιρῷ κρίνεται.

Compar. Men. et Phil. p. 359 et Anton. Mel. CXXX p. 214. 1 Antonius δοκιμάζεσθαι πυρί. Vs. 2 Comparatio γίνεται.

CXLIV (4, 267) 663

Μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον·
ἔλεγχός ἐστι τῆς ἀχορτάστου τύχης.

Compar. Men. et Phil. p. 358. Primus versus est etiam in om. monost. 360.

CXLV (4, 267) 664

Καιρῷ τὸν εὐτυχοῦντα κολακεύων φίλος
καιροῦ φίλος πέφυκεν, οὐχὶ τοῦ φίλου.

Compar. Men. et Phil. p. 359 et Anton. Mel. CXXX p. 214. Grotius. Vulgo ὁ εὐτυχοῦντα καιρῷ κολακεύων φίλον. Annius vero ὁ καιρῷ εὐτυχοῦντα κολακεύων φίλον.

665 CXLVI (4, 267)

Ἀπόντι μᾶλλον εὐχαριστίαν ποίει·
τῷ γὰρ παρόντι γίνετ' εὐτονώτερον.

Compar. Men. et Phil. p. 359. Vs. 2 fortasse *εὐπορώτερον.*

666 CXLVII (4, 268)

Ὁ γὰρ ἀδίκως τι καθ' ἑτέρου ζητῶν κακόν
αὐτὸς προπάσχει τοῦ κακοῦ τὴν ἔκβασιν.

Compar. Men. et Phil. p. 360. Vs. 1 *τι* addidit Grotius.

667 CXLVIII (4, 268)

Ὅταν ἐκ πονηροῦ πράγματος κέρδος λάβῃς,
τοῦ δυστυχεῖν νόμιζέ σ' ἀρραβῶν' ἔχειν.

Compar. Men. et Phil. p. 360.

668 CXLIX (4, 268)

Δούλῳ γενομένῳ, δοῦλε, δουλεύων φοβοῦ·
ἀμνημονεῖ γὰρ ταῦρος ἀργήσας ζυγοῦ.

Georgidas Boisson. Anecd. I p. 28 et Compar. Men. et Phil. p. 360, ubi legitur *δουλογενεῖ* pro *δούλῳ γενομένῳ,* quod habet Georgidas. Bentleius *δουληγενεῖ δέ.* Vitiose item in Gnomis monost. 138 legitur *δοῦλος γεγονὼς ἑτέρῳ δουλεύειν φοβοῦ.*

669 CL (4, 268)

Ἐλεύθερος πᾶς ἑνὶ δεδούλωται, νόμῳ,
δυσὶν δὲ δοῦλος, καὶ νόμῳ καὶ δεσπότῃ.

Compar. Men. et Phil. p. 360. Vs. 1 cod. *ἐλευθέρῳ.* Correxit Heinsius.

670 CLI (4, 268)

[redacted]

Compar. Men. et Phil. p. 363 et 367. Priori loco haec Philemoni, altero Menandro tribuuntur. Vs. 2 priori loco sic fertur *ἅπαντα μεταμέλειαν φέρει ἀνθρώποις*, altero *ἅπαντ' ἀνθρώποις μεταμέλειαν φέρει*. Correxit Grotius.

CLIV (4, 269) 673

Γυναῖχ' ὁ διδάσκων γράμματ' οὐ καλῶς ποιεῖ,
ἀσπίδι δὲ φοβερᾷ προσπορίζει φάρμακον.

Compar. Men. et Phil. p. 363. Vs. 1 editur *γράμματα καλῶς*. Correxit Grotius. Vs. 2 addidi *δέ*. Heinsius *πονηρᾷ* pro *φοβερᾷ*. Ibid. cod. *προροτίζει*. Quod in prima editione conieci *προσπορίζει*, confirmat liber Paris. indicante Boissonado Anecd. I p. 148. Heinsius *προσποτίζει*.

CLV (4, 269) 674

Καλὴν γυναῖκ' ἐὰν ἴδῃς μὴ θαυμάσῃς·
τὸ γὰρ πολὺ κάλλος καὶ ψόγων πολλῶν γέμει.

Compar. Men. et Phil. p. 363. Vs. 2 vulgo *τῶν ψόγων*, secus ac cod. et Anton. Mel. CX p. 186.

CLVI (4, 269) 675

Γνώμην ἀρίστην τῇ γυναικὶ μὴ λέγε·
γνώμῃ γὰρ ἰδίᾳ τὸ κακὸν ἡδέως ποιεῖ.

Compar. Men. et Phil. p. 363. Vs. 1 Heinsius *γνώμην κακίστην*. Dobraeus Adv. II p. 291 *γνώμην πονηράν*.

CLVII (4, 269) 676

Μὴ κλᾶε τοὺς θανόντας· οὐ γὰρ ὠφελεῖ
τὰ δάκρυ' ἀναισθήτῳ γεγονότι καὶ νεκρῷ.

Compar. Men. et Phil. p. 364. Ita Heinsius pro *τὸν θανόντα*.

CLVIII (4, 270) 677

Τί τῷ θανόντι δῶρα λαμπρὰ προσφορεῖς,
ἃ μετ' ὀδύνης εἴασε κοὐκ ἐχρήσατο;

Compar. Men. et Phil. p. 364.

CLIX (4, 270) 678

Πράττων καλῶς μέμνησο τῆς δυσπραξίας·
ὡς γὰρ τὸ πράττειν οὕτω καὶ σκόπει.

Compar. Men. et Phil. p. 364. Alterum versum delendum censet Dobraeus Adv. II p. 292.

679 CLX (4, 270)

Ἐὰν τροφὴν δοὺς τὸν λαβόντ' ὀνειδίσῃς,
ἀψινθίῳ κατέπασας ἀττικὸν μέλι.

Compar. Men. et Phil. p. 365. Primo versu erat ὀνειδήσεις, quod correxi.

680 CLXI (4, 270)

Εἰ * * γάμος ἦν ὁ σώζων τὴν ἄλλου νόσον
νόσον σώζων αὐτὸς ἀποθνήσκει νοσῶν.

Compar. Men. et Phil. p. 365. Dobraeus Adv. II p. 292 versu altero νοσοῦντα σώζων αὐτός etc. ceteris deletis.

681 CLXII (4, 270)

Ὅταν τι μέλλῃς τὸν πέλας κατηγορεῖν,
αὐτὸς τὰ σαυτοῦ πρῶτον ἐπισκέπτου κακά.

Compar. Men. et Phil. p. 365. Vulgo μέλλεις. Vs. 2 malim πρῶτ' ἐπισκέπτου.

682 CLXIII (4, 270)

Μηδέποτε πειρῶ στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον,
φύσιν δ' ἐνεγκεῖν οὗ φύσις βιάζεται.

Compar. Men. et Phil. p. 365. Vs. 2 cod. οὗ ἦν ἐνεγκεῖν ὅπου φύσις. Correxit H. Iacobi.

683 CLXIV (4, 271)

Μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν,
γῆρας ψέγοντες καὶ πολὺν χρόνον βίου.

Compar. Men. et Phil. p. 366. Vs. 1 addidi ἄρα, et vs. 2 scripsi πολὺν χρόνον βίου pro πολύχρονον βίον ex Euripid. Alc. 670.

684 CLXV (4, 271)

Ὅταν γέρων γέροντι γνώμην διδοῖ,
θησαυρὸς ἐπὶ θησαυρὸν ἐμπορίζεται.

Compar. Men. et Phil. p. 366. Pro ἐμπορίζεται malim ἐκπορίζεται. Ante γνώμην Grotius addidit τινά. Vocem πρᾶγμα in cod. post ἐμπορίζεται additam delevit Rutgersius.

685 CLXVI (4, 271)

Ἂν καλὸν ἔχῃ τις σῶμα καὶ ψυχὴν κακήν,
καλὴν ἔχει ναῦν καὶ κυβερνήτην κακόν.

Compar. Men. et Phil. p. 366. Isocrati tribuitur in Sententiis Anton. Mel. CX p. 186, ubi vs. 1 legitur ἐὰν ut in Compar. Scripsi ἂν. Ibid. Antonius καλὸν ἔχῃς σῶμα et vs. 2 ἔχεις et κακὸν κυβερνήτην.

CLXVII (4, 271) 686

Φρόνησιν ἀσκῶν ἄφροσιν μὴ χρῶ φίλοις,
ἐπεὶ κεκλήσῃ καὶ σὺ παντελῶς ἄφρων.

Compar. Men. et Phil. p. 359 et Anton. Mel. CXXVII p. 217. ɔcundum versum adieci ex Antonio, qui priora verba *φρόνησιν* ɪκῶν omisit. Vs. 1 Dobraeus Advers. II p. 285 *τοῖς ἄφροσιν.* ɪ. 2 scripsi *κεκλήσῃ* pro *κληθήσῃ.*

CLXVIII (4, 272) 687

Μυστήριόν σου μὴ κατείπῃς τῷ φίλῳ,
κοὐ μὴ φοβηθῇς αὐτὸν ἐχθρὸν γενόμενον.

Compar. Men. et Phil. p. 359 et Anton. Mel. CXXXVII p. 317. ɔcundo versu, quem ex Antonio addidi, legebatur *καὶ οὐ φοβη-ήσῃ.* Correxit etiam Pflugkius Sched. cr. p. 25.

CLXIX (4, 272) 688

Ὁ λοιδορῶν τὸν πατέρα δυσφήμῳ λόγῳ
τὴν εἰς τὸ θεῖον ἐκμελετᾷ βλασφημίαν.

Compar. Men. et Phil. p. 366. Vs. 1 cod. *δυσφημεῖ.* Cor-xit Bentleius. Idem vs. 2 *ἐκμελετᾷ* pro *μελετᾷ.* Dobraeus ɪομελετᾷ.

CLXX (4, 272) 689

Ὦ δέσποτ' ὦναξ, ἔστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν
χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι.

Stobaeus Ecl. Phys. I 9 p. 226. Ita Heerenius. Vulgo *ἄναξ.* ·otius *Αἴας.* Ad Menandrum haec relata sunt auctoritate cod. V. dentur Critiae esse, Menandri autem quae ibidem Critiae tri-ıuntur: *ὁ χρόνος ἁπάσης ἐστὶν ὀργῆς φάρμακον.*

CLXXI (4, 272) 690

Ἐπὰν ἐν ἀγαθοῖς εὐνοούμενός τις ὤν
ζητῇ τι κρεῖττον ὧν ἔχει, ζητεῖ κακά.

Stobaeus Flor. IV 29. Alii libri Euripidi adscribunt.

CLXXII (4, 272) 691

Λαμπρῶς μὲν ἔνιοι ζῶσιν, οἷς χαλεπώτερον
τοῦ περιποιήσασθαί τι τὸ φυλάξαι βίον.

Stobaeus Flor. XV 4. Trinc. Diphilo tribuit. Vs. 1 Grotius ıte *ἔνιοι* addidit *γάρ.* Malui *μέν.* Nisi praestat *ἐνίοτε.* Ibid. ɔσιν pro *σώζειν* Grotius.

CLXXIII (4, 273) 692

Ὃς δ' οὔτ' ἐρυθριᾶν οἶδεν οὔτε δεδιέναι,
τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει.

Stobaeus Flor. XXXII 2. Gesneri prima et Trinc. Menandro tribuunt, Grotius vero et Gesneri tertia Diphilo. Clericus ad Adelphos rettulit propter Terent. Adelph. IV 5 9.

693 CLXXIV (4, 273)

Ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος,
ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθούμενος.

Stobaeus Flor. LVII 1. Vs. 2 cod. A *τὰ δεῖνα* (sic). Trinc. locum Euripidi tribuit. Cfr. Gaisf.

694 CLXXV (4, 273)

Ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χρήματα
ταῦτ' ἐστὶν ὄψις, παραπέτασμα τοῦ βίου.

Stobaeus Flor. XCIII 1. In Gesneri margine legitur: *Alexidis, alias Antiphanis, alias Menandri.* Cod. A *Ἀλέξιδος, οἱ δὲ Μενάνδρου.* Menandro tribuitur etiam a Maximo CXL p. 221, ubi ante *παραπέτασμα* inseritur *καί.*

695 CLXXVI (4, 273)

Κἂν μυρίων γῆς κυριεύῃς πήχεων,
θανὼν γενήσει τάχα τριῶν ἢ τεττάρων.

Compar. Men. et Phil. p. 364. Philistioni tribuit Anton. Mel. CXL p. 222. Primo versu editur *πηχῶν κυριεύῃς.* Dobraeus *πηχέων ᾗς κύριος.* Dedi *κυριεύῃς πήχεων.* Antonius: *κἂν μυρίων πηχῶν γῆς κύριος ὑπάρχῃς, θανὼν γενήσῃ τριῶν ἢ τεττάρων.*

696 CLXXVII (4, 273)

Κακῶς ἀκούων ὅστις οὐκ ὀργίζεται,

[redacted]

Stobaeus Flor. LXII 7 cum lemmate *τοῦ αὐτοῦ*. Praecedit ıgmentum Menandri inc. XCVIII. Philippo h. e. Philippidi tribuit obaeus l. l. n. 35. Gesnerus: *alias ad Philemonem refertur.*

CLXXX (4, 274) 699

Ἂν ἀγνοῶν τι παρά τινος θέλῃς μαθεῖν,
τὸ τοῦ μαθητοῦ πρῶτον, ἔχε τὴν σιγήν.

Compar. Men. et Phil. p. 363 et iterum p. 367. Priori loco ıilemoni, altero Menandro tribuitur. Vs. 1 editur *ἐάν*. Vs. 2 rtasse *τὰ πρῶτα, τὴν σιγὴν ἔχε*, quo ducit prioris loci lectio *ν σιγὴν ἔσχε*.

CLXXXI (4, 274) 700

Ὁ μὴ γέλωτος ἄξιος ἂν ᾖ γέλως,
αὐτοῦ γέλωτος πέφυκε κατάγελως.

Compar. Men. et Phil. p. 363 et iterum p. 367. Priori loco ıilemoni, altero Menandro tribuitur. Legendum videtur *ἄξιος ν ἂν* vel *ἄξιος δ' ἄν*, et vs. 2 *πέφυκεν αὐτοῦ τοῦ γέλωτος τάγελως*, vel *αὐτοῦ πέφυκε τοῦ γέλωτος κατάγελως*. Nisi rsus est politicus.

CLXXXII (4, 274) 701

Ὁ μὴ τρέφων τεκοῦσαν ἐκ τέχνης νέος
ἄκαρπος οὗτός ἐστ' ἀπὸ ῥίζης κλάδος.

Compar. Men. et Phil. p. 366. Versu altero legebatur *ἐστιν τος ἀπό*.

CLXXXIII (4, 275) 702

Ἐπὰν ἐκ μεταβολῆς ἐπὶ κρεῖττον γένῃ,
ὅτ' εὐτυχεῖς μέμνησο τῆς προτέρας τύχης.

Compar. Men. et Phil. p. 365. Vs. 1 possis *ἐκ μεταβολῆς τὰν ἐπὶ τὸ κρεῖττον*. Sed nec hoc placet. Vs. 2 cod. *ὅτ' τυ- ῖς μέμνησο τῆς προτέρας σου τύχης*. Correxit Grotius.

CLXXXIV (4, 275) 703

Ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν
ἀγαθά, τὰ λίαν ἀγαθά.

Schol. Plat. Bekk. p. 369: *χαλεπὰ τὰ καλά, παρομία ἐπὶ ὧν ἐν εὐπραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ὠμότητα· — ὅθεν, οἶμαι, ησὶ καὶ Μένανδρος Ἀρχὴ μεγίστη κτλ.* Idem locus est apud utarchum adv. Stoic. p. 1076, qui *ἀγαθὰ* in initio vs. 2 omittit. quid corrigendum, coniiciam *τἀγαθὰ τὰ λίαν ἀγαθά*, cll. ymno Per. 345: *τἀγαθὰ τὰ λίαν μὴ μαθόντες εὖ φέρειν*.

Schol. Par. Apoll. Rh. I 724: *ἄοπλος ὁ Ἰάσων εἰς τὴν Ὑψιπύλην εἰσέρχεται. ἀνὴρ γὰρ ὄντως* (leg. *ὢν τὰς*) *γυναῖκας οὐ δέδοικεν. καὶ Μένανδρος Εὐκαταφρόνητος κτλ.* Videntur haec ab aliquo male vestito dici eamque ob causam mulierum coetum intrare verenti.

CXC CXCI (4, 276) 709. 710

Πάντα γάρ
ταῖς ἐνδελεχείαις καταπονεῖται πράγματα.
Ὡς ἡδὺ πρᾶος καὶ νεάζων τῷ τρόπῳ
πατήρ.

Stobaeus Flor. XXIX 19 et LXXXIII 13. Vs. 2 *ἐνδελεχείαις* codd. *ἐντελεχείαις* vulgo.

CXCII (4, 277) 711

Κομψὸς στρατιώτης οὐδ' ἐὰν πλάττῃ θεός
οὐδεὶς γένοιτ' ἄν.

Stobaeus Flor. LIII 6. Vs. 1 vulgo *οὐδ' ἂν εἰ πλάττοι.* Codd. *οὐδ' ἂν πλάττῃ.* Correxit Gaisfordus.

CXCIII (4, 277) 712

Ἔργον ἐστί, Φανία,
μακρὰν συνήθειαν βραχεῖ λῦσαι χρόνῳ.

Stobaeus Flor. XLIII 31 et Anton. Mel. CII p. 168. Ita Grotius et Gatakerus Posth. X p. 504. Libri *Πανία* et *ἐν βραχεῖ.* Praeterea cod. Barocc. et Antonius pro *ἔργον ἐστί* habent *ἀμήχανον.* Forsan igitur . . . *ἀμήχανον δέ, Φανία, μακράν* | *συνηθίαν ἔστ' ἐν βραχεῖ λῦσαι χρόνῳ.* Ita etiam numeri evadunt correctiores; *συνηθία* autem formatum ut *εὐηθία* apud Menandr. fr. 594.

CXCIV (4, 277) 713

Οὐκ ἔστ' ἀνοίας οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
τολμηρότερον.

Stobaeus Flor. IV 35. Anton. Mel. LXXIX p. 137 et Crameri AO. IV p. 254.

CXCV (4, 277) 714

Πᾶς ὁ μὴ φρονῶν
ἀλαζονείᾳ καὶ ψόφοις ἁλίσκεται.

Stobaeus Flor. XXII 12.

CXCVI (4, 277) 715

Μόνος ἔστ' ἀπαρηγόρητον ἀνθρώποις ἔρως.

Stobaeus Flor. LXIV 3. Ita A pro edito *μόνον.*

716. 717 CXCVII CXCVIII (4, 278)

Ἔστι δέ
γυνὴ λέγουσα χρήσθ' ὑπερβάλλων φόβος.
Οὐ πάνυ
εἴωθ' ἀληθὲς οὐδὲ ἓν λέγειν γυνή.

Stobaeus Flor. LXXIII 2 et 59.

718 CXCIX (4, 278)

Ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης θεῶν
μετέχεις μέρος.

Schol. Theocr. II 10: δεῖ δὲ τοῖς κλεπτομένοις ἔρωσι σιγῆς καὶ νυκτός. Μένανδρος Ὦ νύξ, σοὶ γὰρ δεῖ πλεῖστον Ἀφροδίτης. Plutarchus de Fort. Rom. p. 318 d: πλεῖστον γὰρ Ἀφροδίτης οὐ νύξ, κατὰ Μένανδρον, ἀλλὰ τύχη μετέσχηκεν. Idem Sympos. III 6 p. 654 d: ὁ Ἐπίκουρος παρὰ πᾶν δίκαιον ἀφαιρεῖ τὴν Ἀφροδίτην τῆς νυκτός. καίτοι κράτιστον (Wytt. πλεῖστον) αὐτῇ θεῶν μετεῖναί φησιν ἐρωτικὸς ἀνὴρ Μένανδρος. Philostr. Vit Soph. I 21 p. 518: ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον μετέχεις σοφίας μέρος θεῶν. Ex his locis inter se comparatis locum ita conformavi ut supra adscriptus est. Grotius ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης ἔχεις.

719 CC (4, 278)

Ὁ θάτερος μὲν τοῖν δυοῖν Διοσκόροιν.

Grammaticus apud Valcken. post Ammon. p. 195 et Boisson. Anecd. III p. 258. Μένανδρος λέγει Ὁ θάτερος κτλ. ἀντὶ τοῦ φάναι ὁ ἕτερος. Eadem per errorem ut videtur Chrysippo tribuit Eustath. p. 1573 62: Χρύσιππος δὲ λέγων τὸν θάτερον τῶν Διοσκούρων ἐσχάτως βαρβαρίζει.

720 CCI (4, 279)

Στυππεῖον, ἐλέφαντ', οἶνον, αὐλαίαν, μύρον.

Cosmas Topogr. Christ. V p. 197: Ἀττικοὶ λέγουσιν αὐλαίαν τὸ μέγα καὶ ποικίλον παραπέτασμα. — ὁμοίως καὶ Μένανδρος Στυππεῖον, ἐλέφαντα, μύρον, οἶνον, αὐλαίαν. Transposuit Porsonus.

721 CCII (4, 279)

Ἔθνον οὐ προσέχουσιν οὐδέν μοι θεοῖς.

Plutarchus Mor. p. 1102 b: θύσας δὲ ἄπεισι λέγων τὸ Μενάνδρειον Ἔθνον κτλ. Ante Reiskium μὲν ἀνδρεῖον.

CCIII (4, 279) 722

Λυκοφίλιοι μέν εἰσιν αἱ διαλλαγαί.

Eustath. p. 809 42: *παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ κεῖται τὸ λυκοφιλίως ἀντὶ τοῦ ὑπόπτως, ὑπούλως. ὃς φέρει καὶ Μενάνδρου χρῆσιν ταύτην Λυκοφίλιοι κτλ.* Photius, *Λυκοφιλίως: ὑπόπτως, ὑπούλως. οὕτω Μένανδρος.*

CCIV (4, 279) 723

Ὁμοῦ δὲ τῷ τίκτειν παρεγένεθ' ἡ κόρη.

Schol. Apollonii Rh. II 121: *τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγγύς, ὡς Ἀθηναῖοι εἰώθασι χρῆσθαι. Μένανδρος Ὁμοῦ κτλ.* Apud Photium et Suidam s. v. *ὁμοῦ* Menandrea ita exhibentur: *ἤδη γὰρ τοῦ* (Suidas *τῷ*) *τίκτειν ὁμοῦ.* Ita etiam Harpocratio s. v. *ὁμοῦ,* nisi quod *ἐστὶ* post *γὰρ* infert. At ea non Menandri, sed Aristophanis esse verba (fr. 535) recte suspicatur Dobraeus Adv. I p. 588.

CCV (4, 279) 724

Ἄνθρωπον ἐξαλλάξομεν κακόν τί σοι
δώσοντα.

Zonaras p. 767. *Ἐξαλλάξαι ἀντὶ τοῦ τέρψαι. Μένανδρος Ἄνθρωπον κτλ.* Cfr. Antiattic. p. 96 et Phryn. Epit. p. 363.

CCVI (4, 280) 725

Ἕκαστος . . .
κύψας καθ' ἑαυτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα.

Plutarchus de Sanit. p. 133 b: *τῶν παρὰ τῷ Μενάνδρῳ νεανίσκων ὑπὸ τοῦ πορνοβοσκοῦ παρὰ πότον ἐπιβουλευομένων καλὰς καὶ πολυτελεῖς εἰσάγοντος ἑταίρας, ἕκαστος, ὥς φησιν, κύψας κτλ. φυλαττόμενος καὶ φοβούμενος ἐμβλέπειν.* Editur vulgo *κύψας εἰς αὐτόν,* quod correxi ex Plutarcho Symp. VII 5 3 p. 706 b.

CCVII (4, 280) 726

Καθεδοῦμαι δ' ἐνθαδὶ τὸν Λοξίαν
αὐτὸν καταλαβών.

Zonaras p. 1170. *καθεδοῦμαι — καὶ Μένανδρος Καθεδοῦμαι κτλ.* Fortasse *τοῦτον.* Cfr. Plaut. Most. V 1 45: *ego interim hanc aram occupabo. Λοξίας* enim de Apollinis ara in scena posita intellegendum. V. Photium Bibl. p. 535 33 et Lexic. Segu. p. 230 11. Respicit grammaticus in Epimerismis Hom. p. 255 22,

ubi qui Menandro tribuitur versus Aristophanis esse Plut. 382, monuit Schneidewinus Coni. crit. p. 116.

727. 728 CCVIII a. b (4, 280)

Κόψω τὴν θύραν.

Ἀλλ' ἐψόφηκε τὴν θύραν τις ἐξιών.

Schol. Arist. Nub. 132 et Suidas v. *κόπτειν*: *ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν κρουόντων κόπτειν λέγεται, ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν ψοφεῖν. Ἱκανῶς δὲ διέστειλε Μένανδρος, ἐπὶ μὲν τῶν ἔξω Κόψω τὴν θύραν εἰπών, ἐπὶ δὲ τῶν ἔσω Ἀλλ' ἐψόφει καί τις τὴν θύραν ἐξιών.* Ita Suidas. Scholiastes *ἐψόφηκε τὴν θύραν ἐξιών.* Correxit Kusterus.

729 CCIX (4, 280)

Ὦ παῖ σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά.

Apostolius XXI 16 et Plutarch. de Garrul. p. 502 e. Apud Stobaeum Flor. XXXIII 3, Sophocli tribuitur.

730 CCX (4, 281)

Ποτήριον, τράπεζαν, ἁρπάγην, κάδον.

Ammonius sub *ἁρπαγὴ καὶ ἁρπάγη* p. 22: *καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἀναγινώσκομεν Ποτήριον κτλ.* Quod ante *κάδον* legitur *δεύτερον* delevit Bentleius. Cfr. Dobraeus Adv. II p. 285.

731 CCXI (4, 281)

Οὐχ οὗτος ἱππόκαμπός ἐστ' ἐν αἰθέρι;

Nonius p. 120: *Hippocampi, equi marini, a flexu caudarum, quae piscosae sunt: et est graecum. Menander Οὐχ οὗτος κτλ.* Emendavit Scaliger. Vulgo *Vehutos hippocampos in aeter.*

732 CCXII (4, 281)

[redacted]

CCXIV (4, 281) 734

Θρᾷξ εὐγενὴς εἶ πρὸς ἅλας ἠγορασμένος.

Zenobius II 12: *εἰς τὴν μεσόγειον ἀναβάντες οἱ ἔμποροι ἐκόμιζον ἅλας, ἀνθ' ὧν τοὺς οἰκέτας ἐλάμβανον· ὅθεν καὶ ὁ κωμικός φησι Θρᾷξ εὐγενής κτλ.* Menandro tribuit Diogen. I 100 et Apostol. II 59, ubi legitur *ὠνημένος.*

CCXV (4, 282) 735

Οὐδεὶς γὰρ ἀγαπῶν αὐτὸς ἀμελεῖθ' ἡδέως.

Plutarchus de Amic. p. 95 d et de amore frat. p. 491 c.

CCXVI (4, 282) 736

Κορινθίῳ πίστευε καὶ μὴ χρῶ φίλῳ.

Anthol. Palat. XI 438. In *πίστευε* vitium latere videtur. Bothius *Κορινθίῳ 'πίστει τε.*

CCXVII (4, 282) 737

Ὄνειδος αἰσχρὸς βίος ὅμως κἂν ἡδὺς ᾖ.

Plutarchus de aud. poet. p. 21 c: *ὁ δὲ Μένανδρος — τὴν θρασύτητα τῆς ἀκολασίας ἐξέκοψεν εἰπών Ὄνειδος κτλ.*

CCXVIII (4, 282) 738

Ἡ δ' εὐπάτειρα φιλόγελώς τε παρθένος
Νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενὴς ἕποιτ' ἀεί.

Schol. Aristidis p. 301 Dind. (69 Fromm.): *παρὰ τὸ (τὸν) κωμικὸν ἡ δὲ εὐπάτορα* (cod. *εὐπάτειρα*) *φιλόγελώς τε παρθενικὰ μεθ' ἡμῶν εὐμενὴς εὖ ποτ' ἀεί. λέγει δὲ τὴν Ἀθηνᾶν.* Corrige ut supra exhibui. Menandro vindicavi propter Grammaticum Bekkeri p. 368: *ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ — Μένανδρος Νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενὴς ἕποιτ' ἀεί.* Locus fortasse in ultima fabulae parte legebatur: ut victoriam sibi poeta a Minerva in certamine comico expeteret. Si *ὑμῶν* scriptum esset, e prologo petitum suspicarer.

CCXIX (4, 282) 739

Δεῖ γὰρ ἢ πλουτεῖν, ὅπως μὴ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν
τοὺς ὁρῶντας.

Schol. Hesiodi *Ἔργ.* 634 *οὐκ ἄφενος φεύγων*] *ἐπειδή τινες φεύγουσι τὴν πατρίδα μηδενὸς δεόμενοι· οὗτος δὲ* (Hesiodi pater) *πένης ὢν διέφυγε. Μένανδρος δέ φησι Δεῖ γὰρ ἢ πλουτεῖν κτλ.* Locus corruptus; Trinc. et duo codd. *ἕξειν* pro *ἔχειν;* in iisdem inter *πλουτεῖν* et *ὅπως* lacuna est circiter decem litterarum, annotante Gaisfordo.

740 CCXX (4, 283)

Δεδράμηκά σοι
δρόμον τοιοῦτον οἷον οὐδεὶς πώποτε.

Zonaras p. 618: *ἔδραμον — ἀπὸ τοῦ δραμεῖν περισπωμένου, ἐξ οὗ καὶ τὸ παρὰ Μενάνδρῳ οἷον Δεδράμηκα κτλ.* Etymol. M. p. 316 48 *τοιοῦτον* omittit.

741 CCXXI (4, 283)

Τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο θᾶττον ἢ βάδην.

Etymol. M. p. 184 47: *Βάδην ἀπιόντος, ἠρέμα παραγινομένου. ἢ θᾶττον ἢ βραδέως Μένανδρος Τὸ δή κτλ.*

742 CCXXII (4, 283)

Ἐκάθηντ' ἐπὶ δίφρου μήτηρ τε καὶ
παρθένος.

Etymol. M. p. 279 37: *δίφρος, κυρίως τὸ ἅρμα. — λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθέδρας — καὶ Μένανδρος Ἐκάθηντ' ἐπί κτλ.*

743 CCXXIII (4, 283)

Μικροῦ μὲν ἀρραβῶνά με
ἔπεισεν εὐθὺς καταβαλεῖν.

Etymol. M. p. 148 52: *ἀρραβὼν ἡ — παρὰ τῶν ὠνουμένων διδομένη προκαταβολὴ ὑπὲρ ἀσφαλείας. Μένανδρος Μικροῦ κτλ.*

744 CCXXIV (4, 283)

Κρωβύλῃ τῇ μητρὶ πείθου καὶ γάμει τὴν συγγενῆ.

Herodianus p. 454 ed. Piers. p. 302 Herm.: *οὐδὲ συγγενίδα (λέγομεν) ἀλλὰ συγγενῆ, ὥς που καὶ Μένανδρος Κρωβύλῃ κτλ.* Eadem in Crameri AO. III 247 5. Pro *Κρωβύλῃ* fortasse *Κρωβύλε* scribendum, id ut in fine praecedentis versus positum fuerit.

745 CCXXV (4, 284)

Οὐδὲ λόγον ὑμῶν, οὐδ' ἐπιστροφὴν ἔχω.

Etymol. M. p. 58 43: *λόγος ἡ φροντίς. Μένανδρος Οὐδὲ λόγον κτλ.* Eadem incertus Crameri AO. IV p. 327 20 et schol. Dionysii Thr. p. 839, ubi *οὔτε — οὔτε* legitur et *ἡμῶν* pro *ὑμῶν* et postremo *ἔχων*.

746 CCXXVI (4, 284)

Ὁρᾷς; ἀκαρὴς παραπόλωλας ἀρτίως.

Etymol. M. p. 45 23: *Ἀκαρής, ὁ ἐλάχιστος καιρός. ἐτίθετο δὲ κυρίως ἐπὶ οἱουδήποτε ἐλαχίστου. Μένανδρος Ὁρᾷς κτλ.* Etym. Gud. p. 24 *παραπόλλωνας*. Bentleius *ὁρᾷς; ἐν ἀκαρεῖ.* Fortasse *ὁρᾷς; ἀκαρὴς γὰρ παραπόλωλας.*

CCXXVII (4, 284) 747

Ἀσπίδιον ἐπριάμην τι καὶ μαχαίριον.

Stephanus Byz. v. Ἀσπίς: ἔστι δὲ τοῦτο (ἀσπιδιώτης) παρὰ τὴ ἀσπίδιον. Μένανδρος Ἀσπίδιον κτλ.

CCXXVIII (4, 284) 748

Παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσ' ἑταίρα πολυτελής.

Harpocratio p. 102: ἴσα βαίνων — ἀντὶ τοῦ συνὼν ἀεὶ καὶ μηδὲ βραχὺ ἀφιστάμενος. — Μένανδρος Παρ' αὐτόν κτλ. Tres libri πολυετής.

CCXXIX (4, 284) 749

Πικροῦ γέροντος αὐθεκάστου τὸν τρόπον.

Grammat. Bekkeri p. 462: λέγεται δὲ αὐθέκαστα καὶ τὰ αὐτόματα καὶ σκληρά. Μένανδρός φησι Πικροῦ κτλ. Vulgatum τοῦ τρόπου correxi e Phrynicho Bekk. p. 17. An τοὺς τρόπους?

CCXXX (4, 284) 750

Ἐδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φίλε.

Demetr. de Eloc. 193: διὰ τοῦτο δὲ καὶ Μένανδρον ὑποκρίνονται λελυμένον ἐν τοῖς πλείστοις, Φιλήμονα δὲ ἀναγινώσκουσιν. ὅτι δὲ ὑποκριτικὸν ἡ λύσις παράδειγμα ἐγκείσθω τόδε Ἐδεξάμην κτλ. In his ἐδεξάμην est συνέλαβον. Cf. Pollux II 6.

CCXXXI (4, 285) 751

Φορὰ γὰρ νῦν τούτου γέγονε καλή.

Ioh. Philop. ad Aristot. meteor. p. 98 b: τὸ πολλοὺς γεγονέναι καρποὺς φορὰν καρπῶν λέγομεν, καὶ ἐπὶ τῶν χειρόνων ὁμοίως. Μένανδρος Φορὰ γάρ κτλ. Fortasse γέγονε τούτου.

CCXXXII (4, 285) 752

Ἐν γειτόνων οἰκῶ γάρ, ὦ τοιχωρύχε.

Schol. Eurip. Phoen. 886: ἔθος ποιητικὸν τὸ ἀπὸ τοῦ γὰρ ἄρχεσθαι. καὶ Μένανδρος Ἐν γειτόνων κτλ. In his ἐν γειτόνων scripsi: cf. Sauppii Epist. ad Herm. p. 107. Tum οἰκῶ γάρ Porsonus; vulgo γὰρ οἴκων, Taur. οἴκων γάρ.

CCXXXIII (4, 285) 753

Ἵν' οὐχ αὑτῷ παρετράφην, ἀλλὰ σοί.

Priscianus XVIII p. 186 Kr.: ἑαυτὸν proprie quidem est tertiae personae, invenitur tamen et primae et secundae adiunctum. Menander Ἵν' οὐχ ἑαυτῷ παρετράφην, ἀλλά σοι. τουτέστιν οὐκ ἐμαυτῷ. Ald. οὐχ αὑτῷ γὰρ ἐτράφην ἀλλά σοι.

754 CCXXXIV (4, 286)

Ἡμέραν τρίτην
ἐπεκώμασ' ἡμῖν.

Zonaras p. 1745: *τρίτην ἡμέραν λέγουσιν, οὐχὶ τρίτης ἡμέρας, οὐχὶ (οὐδὲ) τρίτη ἡμέρα* (Tittm. *τρίτῃ ἡμέρᾳ*). *Ξενοφῶν "χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ταὐτὸ τοῦτ' ἔπραττον". Μένανδρος Ἡμέραν κτλ.* Ita pro *ἐπενόμασεν* Lexicon apud Ruhnkenium de Antiph. p. 248.

755 CCXXXV (4, 286)

Ἤδη ἀλεαίνῃ πρὸς τὸ πῦρ καθημένη.

Zonaras p. 135: *ἀλεαίνειν τὸ θερμαίνεσθαι, οὐκ ἀλεαίνεσθαι· Ἀριστοφάνης "ἔπειθ' ἵν' ἀλεαίνοιμι τοῦτ' ἠμπισχόμην." καὶ Μένανδρος Ἤδη κτλ.* Fortasse *ἤδη δ' ἀλεαίνει*, vel *ἠδὶ δ' ἀλεαίνει.*

756 CCXXXVI (4, 286)

Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν εὐνοεῖν,
ἀλλ' ὑπάρχειν τοῦτο.

Photius et Suidas v. *ὑπάρχων. τὸ ὑπάρχειν . . . τὸ πάλαι εἶναι καὶ προϋπεῖναι, φθάνειν. Μένανδρος Οὐχὶ παρακληθέντας κτλ.* Vs. 1 ante Porsonum *ὑμῖν.* Vs. 2 Photius *ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν*, Suidas *ἀλλὰ ὑπάρχειν τοῦτο.*

757 CCXXXVII (4, 286)

Ἀλλὰ σκατοφάγος ἐστὶ καὶ λίαν πικρός.

Photius, *Σκατοφάγος: ἀκάθαρτος. οὕτως Μένανδρος Ἀλλὰ κτλ.*

758 CCXXXVIII (4, 287)

[redacted]

καὶ παρὰ Μενάνδρῳ Οἱ τηλικοῦτοι κτλ. Photius, Τηλικοῦτος: ἐπὶ ἡλικίας τίθεται. οὕτως Μένανδρος.

CCXLI (4, 287) 761

Λελουμένη γὰρ ἡτέρα καὶ διαφανές
χιτωνάριον ἔχουσα.

Eustathius p. 1166 52: χιτώνιον καὶ χιτωνάριον λεπτὸν ἔνδυμα γυναικεῖον πολυτελές. Μένανδρος Λελουμένη κτλ. Ita Bentleius pro ἡ ἑταῖρα.

CCXLII a. b (4, 287) 762. 763

Ἐξακεῖσθαί μοι δοκῶ τὸ δίκτυον.
Ἱμάτιον ἀκούμεθα.

Aelius Dionysius apud Eustathium p. 1647 58: Ἀκέστριαν, οὐκ ἠπήτριαν. Μένανδρος Ἐξακεῖσθαί μ. δ. τὸ δίκτυον, καὶ Ἱμάτιον ἀκούμεθα.

CCXLIII a (4, 288) 764

Ἀπασκαριῶ δ' ἐγὼ γέλωτι τήμερον.

Suidas, Ἀπασκαρίζειν: Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς "Ἀπασκαρίζειν ὥσπερεὶ πέρκην χαμαί." Μένανδρος Ἀπασκαριῶ κτλ. Scripsi δ' pro σ', ut sensus sit *exultabo prae risu.*

CCXLIII b (4, 288) 765

Μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.

Schol. Aristidis p. 132 ed. Fr. ποιητής τις] ὁ Μένανδρος. εἶπε γὰρ Μάντις κτλ. Euripidi tribuitur a Plutarcho def. orac. p. 432 c. Sed idem proverbialem versum fuisse indicat in libro de Pyth. orac. p. 399 a.

CCXLIV (4, 288) 766

Νόμον φοβηθεὶς οὐ ταραχθήσῃ νόμῳ.

Compar. Men. et Phil. p. 361. Legitur vulgo μὴ ταραχθήσῃ praeter codicis auctoritatem.

CCXLV (4, 288) 767

Ἡδύ τ' ἀποθνήσκειν ὅτῳ ζῆν μὴ πάρεσθ' ὡς βούλεται.

Stobaeus Flor. CXXI 6. Fortasse ἡδύ γ', vel ἡδύ τοι θνήσκειν.

CCXLVI a. b. c (4, 288) 768—770

Ὁ χρηστός ἐστι πολλαχοῦ σωτήριος.
Τὸ χρηστὰ πράττειν ἔργον ἔστ' ἐλευθέρου.
Μέγιστον ἀγαθόν ἐστι μετὰ νοῦ χρηστότης.

Stobaeus Flor. XXXVII 6. 7. 8.

771–774 CCXLVII — CCL (4, 288. 289)

Οὐδὲν κατὰ λόγον γίνεθ' ὧν ποιεῖ τύχη.
Τυφλόν τι τἀνόητον εἶναί μοι δοκεῖ.
Χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν.
Τὸ δοκεῖν διαβολὴν ἔσχε μείζω τοῦ ποιεῖν.

Versus primus est apud Stob. Ecl. phys. I 8, secundus Flor. IV 13, tertius Flor. IX 9 (ubi v. Gaisfordum), quartus Flor. XLII 5.

775–777 CCLI — CCLIII (4, 289)

Οὐκ ἔστι τόλμης ἐφόδιον μεῖζον βίου.
Οὐκ ἔστι τόλμης ἐπιφανεστέρα θεός.
Ἀγροῖκος εἶναι προσποιεῖ πονηρὸς ὤν.

Versus primus est apud Stob. Flor. LI 20, secundus ib. 25, tertius LVI 9.

778–780 CCLIV — CCLVI (4, 289)

Ἔχει τι τὸ πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκύ.
Λυπεῖ με δοῦλος μεῖζον οἰκέτου φρονῶν.
Ἔργον γυναικὸς ἐκ λόγου πίστιν λαβεῖν.

Versus primus est apud Stob. Flor. LVII 9, secundus LXII 5, tertius LXXIII 4.

781 CCLVII (4, 290)

Τοῦτ' ἔστι τὸ ζῆν, οὐχ ἑαυτῷ ζῆν μόνον.

Stobaeus Flor. CXXI 5. Cfr. supra Philadelph. fragm. V p. 963. Cod. A *ζῆ μόνον.*

782 CCLVIII (4, 290)

[redacted]

Versus primus est apud Stobaeum Flor. LXXIX 32, secundus LXXXIII 11, tertius LXXXIV 1. Libri ὡς ἡδύ γ', correxit Porsonus Misc. p. 194.

CCLXIII CCLXIV (4, 291) 787. 788

Ἄνθρωπος· ἱκανὴ πρόφασις εἰς τὸ δυστυχεῖν.
Αἰσχυνόμενος αἴσχιστα πενίαν ἂν φέροις.

Versus primus est apud Stobaeum Flor. XCVIII 7, secundus ibid. XCV 6 et ap. Plutarchum praec. sanit. p. 128a. Vulgo Stobaeus πενίαν φέρεις. Cod. A πενίαν φέροις, ut Plutarchus. Hinc correxit Porsonus ad Orest. 485.

CCLXV CCLXVI (4, 291) 789. 790

Πειρῶ τύχης ἄνοιαν ἀνδρείως φέρειν.
Ἡδύ γε φίλου λόγος ἐστὶ τοῖς λυπουμένοις.

Versus primus est apud Stobaeum Flor. CVIII 5, secundus CXIII 11. Porsonus Misc. p. 195: ἡδύ γε λόγος φίλου 'στί.

CCLXVII (4, 291) 791

Ἕλληνές εἰσιν ἄνδρες οὐκ ἀγνώμονες
καὶ μετὰ λογισμοῦ πάντα πράττουσίν τινος.

Schol. Aristidis ed. Fromm. p. 3: σοφοὺς (τοὺς Ἕλληνας λέγει) καὶ Μένανδρος Ἕλληνές εἰσιν κτλ.

CCLXVIII (4, 291) 792

Φοβούμενοι τὸ θεῖον ἐπὶ τοῦ σοῦ πάθους.

Nemesius de Nat. Hom. p. 179: φυσικῶς ὁρῶντές τινας πάσχοντας συστελλόμεθα, ὡς εἴρηται καλῶς καὶ Μενάνδρῳ τό Φοβούμενοι κτλ.

CCLXIX—CCLXXII (4, 291. 292) 793—796

Μὴ 'πὶ μικροῖς αὐτὸς αὑτὸν ὀξύθυμον δείκνυε.
Κρεῖττον δ' ἑλέσθαι ψεῦδος ἢ ἀληθὲς κακόν.
Ἦ πού τι χαλεπόν ἐστι τὸ ψευδῆ λέγειν.
Πικρόν ἐστι θρέμμ' ἐν οἰκίᾳ γέρων.

Vs. 1 Antonius Mel. LXXIII p. 143 ubi Menandro, et Stob. Flor. XX 8 ubi Epicharmo tribuitur. Vs. 2 Stob. Flor. XII 5. Alii libri Euripidi tribuunt, Menandro Par. et Anton. Mel. XLV p. 69. Vs. 3 Stob. Flor. XII 9. Alii Euripidi assignant. τί add. Grotius. Vs. 4 est apud Stobaeum Flor. CXVI 20. Ita cod. Par. et Trinc. Vulgo θρέμμα γέρων ἐν οἰκίᾳ μένων. Voss. θρέμμα omittit et γέρων cum μένων habet in margine. Fortasse πικρὸν γάρ.

797–800 CCLXXIII—CCLXXVI (4, 292)

Οὐδεὶς πονηρὸν πρᾶγμα χρηστὸς ὢν ποιεῖ.
Ὡς ἡδὺ συνέσει χρηστότης κεκραμένη.
Θανόντων δὲ καὶ λόγοι φίλοι προδόται.
Ἅπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται.

Vs. 1 Stobaeus Flor. XXXVII 1 ubi libri *οὐθείς*. Vs. 2 ibid. XXXVII 2. Vs. 3 ibid. CXXVI 2 non recte Menandro tribui videtur. Vs. 4 ibid. III 11, Apostol. IV 16 et Antonius Mel. XXVI p. 38. Antonius, cod. A et Voss. *τοῦ*. Vulgo *τῷ*.

801–804 CCLXXVII—CCLXXX (4, 292. 293)

Πένης λέγων τἀληθὲς οὐ πιστεύεται.
Ἐλευθέρως δούλευε· δοῦλος οὐκ ἔσῃ.
Πᾶν τοὔργον ὀρθῶς ἐκμαθεῖν χρόνου μέτα.
Ἅπαντα σιγῶν ὁ θεὸς ἐξεργάζεται.

Vs. 1 et 2 Compar. Men. et Phil. p. 357, 360 ubi *ἐλευθέρῳ*. Vs. 3 Stobaeus Ecl. phys. I p. 226. Vs. 4 ibid. p. 28.

805–807 CCLXXXI a. b. c (4, 293)

Ἐπὶ τοῦτ' ἐγένοντο πάντες, ἐνθάδ' ἥξομεν.
Ἀνθρωπίνως χρὴ τὰς τύχας φέρειν, ξένε.
Τὰ κοινὰ κοινῶς δεῖ φέρειν συμπτώματα.

Stobaeus Flor. CXXIV 6. Sunt tria diversi loci fragmenta, quae vulgo in unum coniuncta sunt. Vs. 1 editur *ἔνθα λήξομεν*. Correxit Porsonus. Sophocles Aiac. 1365: *καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἥξομαι*, ubi schol. *ὑπόκειμαι τῇ ὁμοίᾳ τύχῃ* —. Vs. 2 et 3 respexit Plutarch. Cons. Apoll. p. 118 c: *τὰ κοινὰ τοῦ βίου συμπτώματα κοινῶς φέρειν καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἀνθρωπίνως.*

808. 809 CCLXXXII CCLXXXIII (4, 293)

Τὸ μηδὲν ἀδικεῖν πᾶσιν ἀνθρώποις πρέπει.
Ἀνδρὸς τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν.

Vs. 1 Stobaeus Flor. IX 10. Trinc. *τὸ μὴ ἀδικεῖν*. Fortasse igitur *τὸ μὴ ἀδικεῖν ἅπασιν*. Vs. 2 Stob. Flor. VII p. 98 et monost. 13. Omisit Grotius et Gaisfordus.

810–814 CCLXXXIV—CCLXXXVIII (4, 294)

Λέγεις, ἃ δὲ λέγεις ἕνεκα τοῦ λαβεῖν λέγεις.
Ὅσος τὸ κατέχειν ἐστὶ τὴν ὀργὴν πόνος.
Συγκέχυκε νῦν τὴν πίστιν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος.
Ἀπερυθριᾷ πᾶς, ἐρυθριᾷ δ' οὐδεὶς ἔτι.
Οὐδὲν σιωπῆς ἐστι χρησιμώτερον.

Versus primus est apud Stob. Flor. X 6 et Maximum CXL p. 221, secundus Stob. Flor. XX 19 (cfr. Philem. fr. 157), tertius XXVIII 7, quartus XXXII 1, quintus XXXIII 2. Pro οὐδὲν libri et hic et multis aliis locis οὐθέν, quae forma in novae comoediae poetis fortasse ferenda est. Cfr. Fragm. 851.

CCLXXXIX (4, 294) 815

Προποιήσεις ἀστικὸν σαυτὸν πάλιν.

Grammat. Bekkeri p. 454: *Ἀστεῖος καὶ ἀστικός, διττῶς. Μένανδρος Προποιήσεις κτλ.* Probabiliter Toupius corrigit *Μένανδρος Ἥρῳ Ποιήσεις κτλ.*

CCXC (4, 294) 816

Εἰς τὰ καθαρὰ λιμὸς εἰσοικίζεται.

Suidas v. *εὐρωτιῶν. ὁ τῶν ἀστικῶν (βίος) εἰς πενίαν συνεχῶς ὑπὸ τῶν ποιητῶν τύπτεται καὶ ὀνειδίζεται, ὥς φησι Μένανδρος Εἰς τὰ καθαρά κτλ.* Alii aliter; ego suspicor *εἰς τὰ καθάρεια.*

CCXCI (4, 295) 817

Ὡς ὡραΐζεθ' ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους.

Ammonius ad Aristot. *περὶ ἑρμηνείας* p. 96 14 (ed. Berol.): *τὸ δὲ ὅμοιον ἀξιώματι, οἷον Ὡς ὡραΐζεται ἡ τύχη ἐν τοῖς βίοις.* Poetae nomen servavit schol. Theocr. I 109: *καὶ τὸ θρύπτεσθαι ὡραΐζεσθαί φησι Μένανδρος Ὡραΐζεθ' ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους.*

CCXCII (4, 295) 818

Οὐχ ὅθεν ἀπωλόμεσθα σωθείημεν ἄν;

Suidas, *Ἀπ' ἐχθρῶν πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί. — καὶ Μένανδρος Οὐχ ὅθεν κτλ. ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν.* Idem locus apud schol. Aristoph. Av. 374, ubi legitur *ἀπολλύμεθα.* Ven. *ἀπολλύμεσθα.* Praeterea Dobraeus *καὶ σωθεῖμεν.*

CCXCIII (4, 295) 819

Πρὸς ταῖς ἐμαυτοῦ νῦν θύραις ἕστηκ' ἐγώ.

Apollonius Synt. II 21: *παρὸν οὖν φάναι, πρὸς ταῖς ἐμαῖς θύραις ἕστηκα, καὶ μεταλαβεῖν πρὸς ταῖς θύραις μου ἕστηκα, ἀλλὰ καὶ Πρὸς ταῖς ἐμαυτοῦ — ἐγώ, καὶ πάνυ ἀναγκαίως τοῦ Μενάνδρου τὴν σύνθετον παραλαβόντος κτλ.* Abest vulgo *νῦν,* quod addidi ex eodem Apollon. de Pronom. p. 342, ubi priora verba Menandri nomine omisso apponuntur.

CCXCIV a. b (5, 110) 820. 821

Φιλῶ σ', Ὀνήσιμε, καὶ σὺ περίεργος εἶ.
Οὐδὲν γὰρ γλυκύτερον ἢ πάντ' εἰδέναι.

CCC (4, 297) 827

Etymol. M. p. 302 26: *τὸ προστακτικὸν εἶπον εἰπάτω εἰπάτωσαν. Μένανδρος Εἶπον δὲ τί ποιεῖν μέλλετε;* Eadem apud Choeroboscum Crameri An. Ox. IV p. 202 et apud Buttmannum Exc. I ad Platonis Menon. p. 70. Cfr. Lascaris Gramm. III p. 308: *εἶπον εἰπάτω παρὰ Μενάνδρῳ.* Horti Adon. apud Sturz. de dial. Alex. p. 63: *τὸ δὲ εἶπον παρὰ Μενάνδρῳ.*

CCCI (4, 298) 828

Schol. Ven. Iliad. *φ'* 31: *νήθειν. Μένανδρος· Κρόκην δὲ νήσεις | καὶ στήμονα.*

CCCII (4, 298) 829

Τί γὰρ ἐγὼ κατελειπόμην;

Sextus Empir. Pyrrh. Hyp. I 189: *καὶ τὸ τί ἀντὶ τοῦ διὰ τί παραλαμβάνεται παρὰ Μενάνδρῳ Τί γὰρ ἐγὼ κατελειπόμην;*

CCCIII (4, 298) 830

Schol. Ven. Iliad. *ί* 394: *γαμέσσεται. ἐντεῦθεν ἔλαβε Μένανδρος τὸ Ἐγάμησεν ἣν ἐβουλόμην ἐγώ.*

CCCIV (4, 298) 831

Ἐξάραντες ἐπικροτήσατε.

Schol. Aristoph. Plut. 689: *ἐκτείνει κατὰ τῆς χύτρας, ἵνα μηδεὶς αὐτὴν λάβῃ. ἢ ἐξέτεινε, καὶ Μένανδρος Ἐξάραντες ἐπικροτήσατε.* Dindorfius supplet *τὰς χεῖρας.*

CCCV (4, 298) 832

Plutarchus Symp. IV 3 p. 666 f: *ὁ Μένανδρος πρὸς τὸν κελεύοντα ταῖς λοπάσι περιφράττειν Δεινὸν σὺ πρᾶγμα τῆς νύμφης λέγεις.* Ita Scaliger. Vulgo *δεινῶς οὐ πρᾶγμα νύμφης λέγεις.* Inter *δεινὸν* et *σὺ* aliquid excidit. Pro *πρᾶγμα* Buttmannus *φράγμα.*

CCCVI (4, 299) 833

Nonius Marc. IV 411 p. 387: *Servare, sollicite et suspiciose observare. Virg. in Georg. lib. I. quod superest, caeli menses et sidera serva, quod est Menandri: Τηρῶ τὸν Δία ὕοντα πολλῷ.* Gothofredus *τηρῶ τὸν ἥλιον τά τ' ἄστρα.* Mercerus e cod. *τηρῶ τὸν ἥλιον τάποχω.* Vossius in MS Tornesii reperit: *τηρῶ τὸν Δία ὕοντα τιόχω.* Correxit Porsonus.

CCCVII (4, 299) 834

Schol. Aristoph. Equ. 51: *ἔντραγε. οὕτω τὸ ἀκρατίζειν. καὶ Μένανδρος Παλαιὸν ἐντραγεῖν.*

835 CCCVIII (4, 295. 299)

Eustath. ad Hom. p. 1350: *κρίζειν. οὗ ἡ χρῆσις παρὰ Μενάνδρῳ, οἷον Ἀλλὰ καὶ χαμαιτύπη κρίζει τις.* Eundem locum fort. respicit Schol. Aristoph. Av. 1258: *εὐρὰξ πατάξ — ἔπλασεν ἐπίφθεγμα παρὰ τὸ εὐρέως — καὶ τὸ πατάξαι. ὅθεν καὶ χαμαιτύποι (— αι?) αἱ πόρναι παρὰ Μενάνδρῳ πρώην . . . ἄρας ἐπάταξα.* Ita enim haec scribenda. Post *πρώην*, quod fortasse *Ἥρωι* scribendum, indicavi lacunam; verba *ἄρας* (ante Bentl. *ἄρης*) *ἐπάταξα* Aristophanis esse (Equ. 1130) monuit Dindorfius.

836 CCCIX (4, 300)

Schol. Aristoph. Ran. 280: *ἠλαζονεύετο ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο. καὶ Μένανδρος Ἀλλ' ἀλαζὼν καὶ θεοῖσιν ἐχθρός.*

837 CCCX (4, 300)

Schol. Aristoph. Acharn. 202: *ὁ ἐπιλήναιος ἀγὼν τελεῖται τῷ Διονύσῳ. — Μένανδρος Τραγῳδὸς ἦν ἀγὼν Διονύσια.* Dindorfius *τραγῳδῶν.*

838 CCCXI (4, 300)

Suidas, *Εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν, τὸ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρειν τὰ ὑφαινόμενα. οὕτω Μένανδρος.*

839 CCCXII (4, 300)

Οὐχ ὁ τρόφιμός σου πρὸς θεῶν, Ὀνήσιμε,
ὁ νῦν ἔχων Ἀβροτόνιον τὴν ψάλτριαν,
ἔγημ' ἔναγχος; Β. πάνυ μὲν οὖν.

Schol. Aristot. p. 93 13: *τῷ μὲν ἐρωτηματικῷ ταχεῖα ἕπεται ἡ ἀπόκρισις, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ Οὐχ ὁ τρόφιμος — ἔναγχος; πρὸς ὃ ταχεῖα ἡ ἀπόκρισις εἰπόντος Πάνυ μὲν οὖν.* Vs. 1 editur *Ὀνήσιμος*, quod correxi e Rhet. Walzii vol. II p. 269 et VIII 496, ubi versus ille omisso auctoris nomine citatur. Eundem respicit fortasse schol. Aristidis p. 53 Dind.: *δύο οὖν ἡ λέξις (τρόφιμος) σημαίνει, καὶ τὸν θρέψαντα καὶ τὸν τραφέντα. θρέψαντα τὸν δεσπότην, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ.* Vs. 2 cod. *Ἀβρότονον.* Ad vs. 3 respicit schol. Apoll. Rh. III 294: *ἄγχι: ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου. Μένανδρος Ἔγημεν ἔναγχος. ἀντὶ τοῦ νῦν. ἢ ἀντὶ τοῦ ταχέως.*

840 CCCXIII (4, 300)

Strabo XIV p. 637: *τοὺς ἐπαινοῦντας (τὴν Σάμον) μὴ ὀκνεῖν ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λέγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα, καθάπερ που καὶ Μένανδρος ἔφη.*

CCCXIV CCCXV (4, 301) 841. 842

Photius et Suidas, *Πατάγημα*: *ἀντὶ τοῦ λάλος καὶ πανοῦργος. Μένανδρος Οἷον πατάγημ' ἥκεις.* Eadem habet Suidas. Suidas, *Οὐ μετὸν αὐτῷ*: *ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξόν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. καὶ Μένανδρος Ὕδατος αὐτοῖς οὐ μετόν.*

CCCXVI (4, 301) 843

Herodianus apud Boisson. Anecd. III p. 269 de discrimine inter *ἑαυτοῖς* et *ἀλλήλοις* disserens: *ὅθεν καὶ Μένανδρος ὁ κωμικὸς ἀκυρολογεῖ λέγων Οὐκ ὁρίσαμεν αὐτοῖς ἤδη εἰμὶ σῶς.* Eustathius ad Hom. p. 1547 29: *Μένανδρος οὖν, φασίν, ἁμαρτάνει λέγων Οὐκ ἠρκέσαμεν ἑαυτοῖς. ἐχρῆν γὰρ ἀλλήλοις εἰπεῖν.* Schneidewinus *οὐκ ἠρέσαμεν αὐτοῖσιν, ἤδη δ' εἰμὶ σῶς.*

CCCXVII (4, 301) 844

Ammonius s. v. *κηρῦξαι* p. 81: *ἀποκηρῦξαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κήρυκι ἀποδίδοσθαί τι. Μένανδρος Ἀπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγών, οἷον ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησε.* Herenius Philo p. 157 pro *ἀγαγὼν* habet *Ἀγαμέμνων*. Fortasse legendum *ἀπαγαγών*.

CCCXVIII (4, 301) 845

Photius, *Ἐσχάτως*: *ἄκρως. Μένανδρος Φοβοῦμαί σ' ἐσχάτως.* Cf. Zonaras et Suidas.

CCCXIX (4, 301) 846

Photius, *Ἡράκλεις*: *ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν. — ἐπικαλοῦνται δὲ καὶ τοὺς Ἡρακλείδας ὁμοίως. Μένανδρος Ἀλλ' Ἡρακλεῖδαι καὶ θεοί.* Suidas s. v. *Ἡράκλεις* habet *ἀλλ' ὦ Ἡρακλεῖδαι.* Huc refero quae ex Pausania tradit Eustathius ad Odyss. p. 1593 14: *τὸν δὲ Ἡρακλῆν καὶ Ἡρακλείδην Παυσανίας καλεῖσθαι φησίν.* Anonymus Crameri Anecd. Oxon. III p. 390 in. *τὸ γὰρ ὦ Στρεψιάδη καὶ τὸ ὦ Ἡρακλείδη γινόμενα ἐν τῇ κλητικῇ Στρεψίαδες* (Arist. Nub. 1206) *καὶ Ἡράκλειδες παιγνίου χάριν λέγονται παρὰ τοῖς κωμικοῖς.* Itaque Menander dixisse videtur *Ἀλλ' Ἡράκλειδες καὶ θεοί.*

CCCXX — CCCXXII (4, 302) 847–849

Artemidorus Onir. II 12: *οὕτω (κάπροι) λέγονται αἱ κατωφερεῖς, καὶ τὸ Καπρᾷς κακόδαιμον, Μένανδρός φησι.* Photius, *Περινομαί*: *περιχωρίαι. Ἦσαν περινομαὶ τῇ θεῷ. Μένανδρος.* Schol. Luciani Iove Trag. IV p. 186 ed. Iac. *Μένανδρος ἄστικτον χωρίον εἰώθει (εἴωθε) λέγειν τὸ ἀνεπιδάνειστον.*

850. 851 CCCXXIII CCCXXIV (4, 302)

Hesychius, *Ἀλλ' ἀχρί*: *ἔξεστιν, ἀντὶ τοῦ ἔστω. Μένανδρος.* Kusterus: *Ἀλλὰ χρή. B. ἔξεστιν.* Fortasse: *ἀλλὰ χρὴ κἄξεστιν.* Etymol. M. p. 640 13: *ὁ τε σύνδεσμος ἀπαιτεῖ καὶ ἕτερον σύνδεσμον, οὔτε τοῖτο, οὔτε τοῦτο. ὅθεν σεσημείωται τὸ παρὰ Μενάνδρῳ Οὐθὲν μέλει σοι, ὅτι οὐκ ἔχει ἑτέρου συνδέσμου ἐπιφοράν.*

852. 853 CCCXXV CCCXXVI (4, 302. 303)

Etymol. M. p. 652 22 et Zonaras p. 1521: *παραιτεῖσθαι — ἐπὶ τοῦ αἰτεῖν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ Παραιτοῦμαί σε συγγνώμην ἔχειν.* Etymol. M. p. 688 13: *Πρίεται. ἰστέον ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐ λέγουσι πρίζω, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ ζ πρίω. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ Ἔνδοθεν δὲ πρίεται.*

854 CCCXXVII (4, 303)

Eustath. ad Hom. p. 998 30: *ἀπὸ τῶν τοιούτων ῥινῶν δοκεῖ λέγεσθαι ἐπὶ ἀπάτης τὸ ῥινᾶν — ἡ δὲ χρῆσις τῆς λέξεως καὶ παρὰ Παυσανίᾳ, ὥς φησιν ὅτι ῥινᾶν τὸ ἐξαπατᾶν. Μένανδρος Ἔγωγ' ἐπίσταμαι ῥινᾶν.* Eadem fere repetit p. 1822, ubi Menandri locum non e Pausania, sed ex Aelio Dionysio affert. Cfr. Photius, *Ῥινᾶν: ἐξαπατᾶν. οὕτως Μένανδρος.* Ad eundem Menandri locum respexit Aelianus An. Nat. IX 7, ex quo discimus illa *ἔγωγ' ἐπίσταμαι ῥινᾶν* Theronis parasiti verba esse, de quo homine ed. pr. dixi p. 99. *Ὁ μὲν τοῦ Μενάνδρου Θήρων,* inquit Aelianus, *μέγα φρονεῖ, ὅτι ῥινῶν ἀνθρώπους φάτνην αὐτοὺς ἐκείνους εἶχεν.*

855 CCCXXVIII (4, 303)

Schol. Aristoph. Pac. 59: *ἦν δὲ καὶ ἀρά τις αὕτη τοῖς ἀρχαίοις, ὥς που καὶ ὁ Μένανδρός φησι πολλάκις, ἐκκορηθείης σύ γε.* Vbi *πολλάκις* male vulgo cum Menandri verbis coniunctum est. Cfr. Zonaras p. 671, Suidas s. v. *ἐκκορηθείης* et Eustath. p. 1887 34.

856 CCCXXIX (4, 303)

Quintilianus Inst. Orat. IX 3 89: *Etiam in personae fictione accidere quidam idem putaverunt, ut in verbis esset haec figura: crudelitatis mater est avaritia, et apud Sallustium in Ciceronem: o Romule Arpinas. Quale est et apud Menandrum: Oedipus Thriasius.* Menander coniectorem aliquem risisse videtur, quod genus hominum in Thriasio campo sedes suas habuisse constat.

CCCXXX (4, 304) 857

Zonaras p. 309 et Grammat. Bekkeri p. 447 20: *Ἀρτικροτεῖσθαι, συμφωνεῖσθαι. Ἀρτικροτοῦνθ' οἱ γάμοι, φησὶ Μένανδρος.* Fortasse *ἠρτικροτοῦντο δ' οἱ γάμοι.* Photius, *Ἠρτικροτοῦντο: συνεφώνουν.*

CCCXXXI (4, 304) 858

Herodianus Hermanni p. 317: *ὁ Μένανδρος ἀπὸ τοῦ οἰδῶ τὸν παρατατικὸν μετέβαλεν εἰς τὸ ω, εἰπών Ὤιδουν τ' ἐν ἐμαυτῷ.* Eadem Anecd. Ox. Cram. III p. 260 13. Fortasse *ᾤδουν ἐπ' ἐμαυτῷ* vel *ᾤδουν ἐμαυτῷ, ipse mihi irascebar.* Huc refer Hesychii glossam, *Ὤιδουν: ὠργιζόμην, ἐν ἑαυτῷ ἠγανάκτουν, ἢ ἐμαυτῷ.* Scribe *Ὤιδουν (ἐν) ἐμαυτῷ: ἠγανάκτουν.* Vel etiam sic, *Ὤιδουν, ὠργιζόμην, ἐμαυτῷ, ἠγανάκτουν ἐμαυτῷ.*

CCCXXXII (4, 304) 859

Schol. Aristoph. Av. 1736: *Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε. εἴρηται περὶ τούτου ἐν τοῖς Μενανδρείοις ὅτι ἐν τοῖς γάμοις ᾖδετο.*

CCCXXXIII (4, 304) 860

Zenobius IV 63. *Κριὸς τροφεῖ' ἀπέτισεν: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων, ἐπεὶ τὰς φάτνας πλήττουσιν οἱ κριοί. — μέμνηται αὐτῆς Μένανδρος.*

CCCXXXIV CCCXXXV (4, 305) 861. 862

Schol. Aristoph. Thesm. 572 et Suidas, *Ὁμοῦ: — ἐγγύς — καὶ Μένανδρος Ἔστιν δ' ὁμοῦ τὸ χρῆμα.* Suidas s. v. *ἄγριος. καὶ Μένανδρος ἄγριον εἶπε κυβευτὴν τὸν λίαν περὶ τὸ κυβεύειν ἐσπουδακότα.*

CCCXXXVI (4, 305) 863

Aelianus apud Suidam s. v. *παίσωμεν. καὶ ἕδνα ᾔτει γενέσθαι βασιλίς, τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω, Τρικορυσία βασίλινα, καὶ αὕτη δέσποινα εἶναι τοῦ Πόντου ἐθέλουσα.* Idem locus est apud Suidam s. v. *Τρικορυσία,* ubi male legitur *βασίλισσα.* Eustathius p. 1425 40: *βασίλισσα κατὰ Αἴλιον Διονύσιον ἀττικῶς. βασίλινναν δέ, φησί, Μένανδρος λέγει.* Tricorysiam reginam autem poeta dixisse videtur de muliere Tricorysia superba et fastu elata. Aliter Hemsterhusius ad Luc. p. 92.

CCCXXXVII CCCXXXVIII (4, 305) 864. 865

Zenobius III 87. *Ἐς κόρακας: ἐν Θεσσαλίᾳ τόπος ἐστὶ Κόρακες, ὅπου τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον. ὅθεν ἡ παροιμία.*

μέμνηται δὲ ταύτης Μένανδρος συνεχῶς. Grammat. Bekkeri p. 373: *Ἀκούσας ἥκειν, οὐχ ἥκοντα, Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν ἔφη καὶ Μένανδρος καὶ ἄλλοι.*

866 CCCXXXIX (4, 305)

Eustathius p. 1595: *μύρα καὶ κρόμυον, οἱ τόποι ἐν οἷς αὐτὰ ἦσαν. οὕτω καὶ Μένανδρος Ἀναμενῶ σε, φησί, πρὸς τοὔλαιον, ἤγουν ἔνθα πωλεῖται τὸ ἔλαιον.* Schol. ad Odyss. *θ'* 260: *Μένανδρος, ἀνάμεινόν με πρὸς τοὔλαιον.*

867 CCCXL (4, 306)

Eustath. p. 1799 16: *Ἀττικὸς δὲ ἀνὴρ τὸ μελαγχροιὴς μελαγχρὴς λέγει. ὅθεν καὶ Μένανδρος μελαγχρές, φασίν, εἶπε μειράκιον.*

868 CCCXLI (4, 306)

Seneca Quaest. Nat. Praef. libri IV p. 693: *Aut illud Menandri (quis enim non in hoc magnitudinem ingenii sui concitavit detestatus consensum humani generis tendentis ad vitia); omnes ait malos vivere, et in scenam velut rusticus poeta prosiluit. non senem excipit, non puerum, non feminam, non virum; et adiicit non singulos peccare, nec paucos, sed iam scelus esse confectum.*

869 CCCXLII (4, 306)

Ausonius Praef. Cent. Nupt. p. 169 poetas quorum *lascivo pagina, vita proba* fuit, commemorans: *Nam quid Aniani fescenninos? quid antiquissimi poetae Laevii Erotopaegnion libros loquar? quid Euenum, quem Menander sapientem vocavit? quid ipsum Menandrum? quid comicos omnes, quibus severa vita est, et laeta materia?* Euenum dicit haud dubie eum, cuius elegias amatorias memorat Artemidorus.

870. 871 CCCXLIII CCCXLIV (4, 306)

Plinius N. H. XIII 2: *Telinum fit ex oleo recenti, cypero, meliloto, melle, maro, amaraco. Hoc erat celeberrimum Menandri poetae comici aetate.* Idem XXXVI 5 de marmoribus agens: *Versicolores quidem maculas et in totum marmorum apparatum Menander etiam, diligentissimus luxuriae interpres, primus et raro attigit.*

872–874 CCCXLV—CCCXLVII (4, 307)

Plinius N. H. XVIII 14: *Antiquissimum in cibis hordeum, sicut Atheniensium ritu, Menandro auctore, apparet.* Idem XX 93: *Blitum iners videtur ac sine sapore aut acrimonia ulla, unde convicium feminis apud Menandrum faciunt mariti.*

Suidas s. v. *βλιτάδες*. *βλιτάδας οἱ παλαιοὶ τὰς εὐτελεῖς γυναῖκας ἔλεγον.* Idem XXXVII 31 de sardonyche: *hac certe apud Menandrum et Philemonem fabulae superbiunt.*

CCCXLVIII (4, 307) 875

Athenaeus V. p. 189 e: *νῦν δὲ τὰ βασίλεια λέγουσιν αὐλάς, ὥσπερ Μένανδρος Αὐλὰς θεραπεύειν καὶ σατράπας.*

CCCXLIX (4, 307) 876

Galenus de qual. corp. vol. II p. 61 Chart.: *εἰ δὲ λέγοι τις ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ὑπάρχειν ἀέρα πεπληγμένον πως, καλὸν ἐπειπεῖν αὐτῷ τὸ Μενάνδρειον Ταῦτά σ' ἀπολώλεκ' ὦ πονηρέ.* Editur *ταῦτά τε ἀπολώλεκεν ὦ π.*

CCCL (4, 307) 877

Ammonius p. 118: *πότος βαρυτόνως τὸ συμπόσιον, ὡς Μένανδρος Πότοι συνεχεῖς, κύβοι.*

CCCLI (4, 307) 878

Lucianus Pseudolog. III p. 165: *παρακλητέος ἡμῖν τῶν Μενάνδρου προλόγων εἷς ὁ Ἔλεγχος, φίλος Ἀληθείᾳ καὶ Παρρησίᾳ θεός, οὐχ ὁ ἀσημότατος τῶν ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀναβαινόντων.* Aphthonius Prog. XII p. 101: *Προσωποποιία, ὅταν ἅπαντα πλάττηται, καὶ ἦθος καὶ πρόσωπον, ὥσπερ ἐποίησε Μένανδρος Ἔλεγχον.* Hermogenes Prog. IX: *προσωποποιία δέ, ὅταν πράγματι περιτιθῶμεν πρόσωπον, ὥσπερ ὁ Ἔλεγχος παρὰ Μενάνδρῳ.* Adde Theon. Prog. p. 164, Lucian. Pisc. c. 17 et anonymum apud Cramer. A. P. vol. I p. 398: *Μενάνδρου φίλος ἀλήθεια καὶ θεοὶ παρρησία,* quae quo modo scribenda sint iam quivis viderit. Menandri verba fuere forsan haec: *Ἔλεγχος οὗτός εἰμ' ἐγώ | ὁ φίλος ἀληθείᾳ τε καὶ παρρησίᾳ | θεός.*

CCCLII (4, 308) 879

Aristides vol. II p. 399 Dind.: *εἰ δέ τις αὐτῶν περὶ τῆς ἐγκρατείας διαλεγομένων ἀπαντικρὺ σταίη ἔχων ἔνθρυπτα καὶ στρεπτούς, ἐκβάλλουσι τὴν γλῶτταν ὥσπερ Μενέλεως τὸ ξίφος* (Eurip. Androm. 629). *αὐτὴν μὲν γὰρ ἐὰν ἴδωσι τὴν Ἑλένην, Ἑλένην λέγω; θεράπαιναν μὲν οὖν ὁποίαν ἐποίησε Μένανδρος τὴν Φρυγίαν, τῷ ὄντι παιδιὰν ἀποφαίνουσι τοὺς Σατύρους τοῦ Σοφοκλέους.*

CCCLIII (4, 308) 880

Iustinus Mart. Apol. p. 55 e: *τῷ δὲ καὶ μὴ δεῖν χείρονι ἀνθρώπους προσκυνεῖν, Μενάνδρῳ τῷ κωμικῷ καὶ τοῖς τὰ*

τοιαῦτα φήσασι ταὐτὰ φράζω· μείζονα γὰρ τὸν δημιουργὸν τοῦ σκευαζομένου ἀπεφήναντο.

881 CCCLIV (4, 308)

Apostolius XIX 83 et incertus in Anecd. Ox. Crameri IV p. 254: *Ὕβρις καὶ οἶνος εἰώθασιν ἀποκαλύπτειν φίλοις τὰ ἤθη τῶν φίλων, ὥς φησι Μένανδρος.* Plutarcho tribuit Antonius Mel. LXVIII p. 116. Cfr. Dobraeus Advers. II p. 282.

882. 883 CCCLV CCCLVI (4, 309)

Zonaras et Suidas, *Ἀνατρέχω: Μένανδρος ἀντὶ τοῦ ἀναλίω.* Iidem *Διαρτῆσαι: τὸ ἐξαπατῆσαι. οὕτως Μένανδρος.*

884—887 CCCLVII—CCCLX (4, 309)

Photius, *Ἀδιάφθορον: καὶ τὸ μήπω μετ' ἀνδρὸς παιδισκάριον γεγονός, ὡς Μένανδρος.* Idem *Ἔσχεν: ἐπέσχε. Μένανδρος.* Idem *Ἠρηγόρειν καὶ ἐγρηγόρειν φησὶ Μένανδρος.* Idem *Κατάστικτον: χιτωνίσκου γένος. οὕτως Μένανδρος.* Legitur *κατατικον.*

888—890 CCCLXI—CCCLXIII (4, 309. 310)

Photius, *Κατεγνυπωμένως: νωθρῶς, ἀνάνδρως. οὕτω Μένανδρος.* Vide Grammat. Bekk. p. 233. Idem *Κνύειν: ξύειν καὶ οἰονεὶ θεῖν· Μένανδρος.* Fort. *οἷον κνήθειν.* Idem *Κύμινον: ἐπὶ μικρολόγου. Μένανδρος.*

891—894 CCCLXIV—CCCLXVII (4, 310)

Photius, *Κυραννή: ὄνομα θεοῦ γυναικείας Κιλικίου. οὕτω Μένανδρος.* Hesychius, *Κυρράνη: ὄνομα γυναικείας θεοῦ.* Photius, *Μάγαρον: οὐ μέγαρον, εἰς ὃ τὰ μυστικὰ ἱερὰ κατατίθενται. οὕτως Μένανδρος.* Eadem Aelius Dionysius apud Eustath. p. 1387. Idem *Μακαρίτας: τοὺς τεθνηκότας. οὕτως Μένανδρος.* Idem *Μᾶλλον: οὕτως λέγουσιν ἄνευ τοῦ καὶ συνδέσμου. οὕτω Μένανδρος.* Scribe *μᾶλλον μᾶλλον.*

895—897 CCCLXVIII—CCCLXX (4, 310)

Photius, *Μαρμάριον: τῆς Εὐβοίας ὄρος, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος. οὕτως Μένανδρος.* Idem *Μάρτυς: ὁ μάρτυρ. καὶ τὸν μάρτυν καὶ τὸν μάρτυρα. Μένανδρος.* Idem *Μονοπείρας: τοὺς μὴ ἀθρόους ἀλλὰ μονοληστας. οὕτω Μένανδρος.* Ita Coraes pro *μόνον ληστάς.*

898—902 CCCLXXI—CCCLXXV (4, 310. 311)

Photius, *Νεαλής: ἐκτείνεται τὸ α. Ἀριστοφάνης Ἀημνίαις. Ἕως νεαλής ἐστιν αὐτὴν τὴν ἀκμήν. Μένανδρος.*

Idem *Οἰκείαν*. *τὰ τοιαῦτα παρεσημειοῦτο Ἀριστοφάνης πρὸς τὴν οἰκείαν, ὅτι οὐ κυρίως κέχρηται* (leg. *κέχρηνται*) *τῷ ὀνόματι. Οἰκείους γὰρ ἐκτίθενται* (leg. *ἐκτίθεται*) *ἐν τῷ περὶ συγγενῶν τοὺς κατ' ἐπιγαμίαν παρεσηγμένους ἔξωθεν. ὁ δὲ Μένανδρος ἐνίοτε ἐπὶ τῶν συγγενῶν λέγει, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τῶν κατ' ἐπιγαμίαν φίλων.* Idem *Ὄλολυν*: *Μένανδρος τὸν γυναικώδη καὶ κατάθεον καὶ βάκηλον.* Idem *Οὐ μηκέτι*: *ἀντὶ τοῦ οὐκέτι. Μένανδρος.* Idem *Ὄφελον*: — *οἷον ὤφελε μὴ γεγενῆσθαι τόδε, ὤφελον μὴ πεπραχέναι τοῦτο. Μένανδρος.*

CCCLXXVI — CCCLXXX (4, 311) 903—907

Photius, *Ὀψιπέδων*: *ὁ μέχρι πολλοῦ ἐν πέδαις γεγονώς· σύνηθες Μενάνδρῳ τὸ ὄνομα.* Idem *Πεντηκοστολόγοι*: *τελῶναι. Μένανδρος.* Idem *Πέπλεκται*: *ἥττηται. Μένανδρος.* Legendum videtur *πέπληκται* cum Dobraeo. Idem *Πέφηνας*: *τὸ εἴρηκας. Μένανδρος.* Vix credibile est Menandrum *πέφηνα* transitive dixisse. Idem *Πλοκαμῖδα*: *Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι.*

CCCLXXXI — CCCLXXXIV (4, 312) 908—911

Photius, *Προτέλεια*: *ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία. Μένανδρος.* Eadem Aelius Dionys. et Pausanias apud Eustathium p. 881, nisi quod ibi male legitur *θέα* pro *θυσία*. Idem *Ῥυτίσματα*: *αἱ ἀκέστριαι τῶν διερρυηκότων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν. οὕτως Μένανδρος.* Idem *Σάγη*: *ἡ πανοπλία. οὕτως Μένανδρος.* Idem *Σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν*: *τὸ σφοδρῶς αὐλεῖν, ὥσπερ οἱ σαλπιγκταί. οὕτως Μένανδρος.*

CCCLXXXV — CCCLXXXVII (4, 312) 912—914

Photius, *Σκάφας*: *ἔφερον οἱ μέτοικοι ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων, οἱ μὲν χαλκᾶς, οἱ δὲ ἀργυρᾶς, κηρίων καὶ ποπάνων πλήρεις, ἐνδεδυκότες φοινικίους χιτῶνας. οὕτως Μένανδρος.* Idem *Σκηνή*: *ἡ οἰκία καὶ καταγωγή. ὡς Ἀσιαγενῆ τὴν λέξιν* (scil. *σημειοῦνται*). *οὕτως Μένανδρος.* Idem *Σπαρτοπώλιον*: *ὡς ἡμεῖς. καὶ Μένανδρος σπαρτόπωλις ὁμογραῦς.* Scribe *ὠμόγραυς* cum Lobeckio Paralip. 227, et *σπαρτοπόλιος* pro *σπαρτόπωλις*. V. Polluc. IV 153 et Schol. Ven. Homeri Il. 13 361.

CCCLXXXVIII CCCLXXXIX (4, 312) 915. 916

Photius, *Στασιασμόν*: *τὴν στάσιν. Μένανδρος.* Idem *Στιγμήν*: *ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον. οὕτως Μένανδρος.*

917–919 CCCXC — CCCXCII (4, 313)

Photius, *Στραγγαλᾶν εἴρηκέν που Μένανδρος.* Fortasse *στραγγαλιᾶν.* Idem *Συμβόλαια: τὰ συναλλάγματα. οὕτως Μένανδρος.* Idem *Τύντλος: πηλὸς καὶ τάραχος. Μένανδρος.*

920–922 CCCXCIII — CCCXCV (4, 313)

Pollux VI 12: *ὁ παρακατακείμενός τινι, συμπότης, συγκλίτης — σύγκλινον δὲ Μένανδρος λέγει.* Ibid. 38: *Θουγενίδης δὲ ἔφη, Ἥιτησεν εἰς ὀψώνιον τριώβολον. παμπόνηρον γὰρ Μενάνδρου ὁ ὀψωνιασμός* (Fragm. 974). Bekk. *ὀψωνισμός.* Ibid. 161: *τὸ μέντοι Μενάνδρου ἡμιφυὲς καὶ ἡμίγραφον ἀνεκτά. τὸ δὲ ἡμιλάσταυρον παμπόνηρον.*

923–926 CCCXCVI — CCCXCIX (4, 313)

Pollux VII 86: *τὸ δὲ σανδάλιον οὐ μόνον Μένανδρος εἴρηκε καὶ Ἡρόδοτος — ἀλλὰ καὶ Κρατῖνος.* Idem VIII 26: *εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ δικάσιμοι ἡμέραι.* Idem IX 139: *φαῦλος ὁ Μενάνδρου νουθετισμός.* Idem IV 87: *Μένανδρος δέ τινας καλεῖ ληστοσαλπιγκτάς.* Photius, *Ληστοσαλπιγκτάς: τοὺς Τυρρηνούς, ἀπὸ Πισαίου τοῦ εὑρόντος.* Hesychius, *Ληστοσάλπιγγες: οἱ Τυρρηνοί, ἐπειδὴ πρῶτοι σάλπιγγος εὑρεταὶ γεγόνασιν.*

927–933 CD — CDVI (4, 314)

Pollux I 71: *ὥρα καὶ ἡμιώριον, ὡς Μένανδρος, σημεῖον ὠνομάζετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς.* Ibid. 79: *εἰ γὰρ καὶ Μένανδρος αὐτὸ (κοιτῶν) βαρβαρικὸν οἴεται, ἀλλ' Ἀριστοφάνης τὰ τοιαῦτα πιστότερος.* Idem II 78: *καὶ μυκτηρισμὸν τὴν ἐξαστάτην Μένανδρος.* Ibid. 82: *φαῦλον δὲ ὁ Μενάνδρου*

[redacted]

CDXLII — CDXLVI (4, 319. 320) 969—973

Helladius Photii Bibl. p. 530 13: *τὰς νῦν λεγομένας κουρίδας οἱ Ἀττικοὶ κομμωτρίας ἐκάλουν. εὕρηται δὲ παρὰ Μενάνδρῳ καὶ τὸ κουρίδα.* Etymol. M. p. 470 45: *Ἰκόνιον, πόλις Λυκαονίας — γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ἐπειδὴ εὑρέθη (εὕρηται) ἡ ἀρχὴ συστελλομένη παρὰ Μενάνδρῳ.* Schol. Thucyd. I 30: *τροπαῖον ἡ παλαιὰ Ἀτθίς — τρόπαιον ἡ νέα, ἧς ἐστι Μένανδρος.* Stephanus Byz. v. *Τέμβριον, πόλις Φρυγίας. Χάραξ δὲ Τέμβριον αὐτήν φησι, Μένανδρος δὲ Τεμβρίειόν φησιν, ὡς Γορδίειον.* Phrynichus Ecl. Att. p. 196: *Μεγιστᾶνες. Ἀντίοχος ὁ σοφιστής — τοὔνομα ἔθηκεν, ἴσως Μενάνδρῳ ἀκολουθήσας, οὐ γὰρ δή τινι τῶν ἀρχαίων.*

CDXLVII (4, 320) 974

Phrynichus Epit. p. 418 graviter invehitur in Balbum Trallensem, *ὃς εἰς τοῦτο προθυμίας καὶ θαύματος ἥκει Μενάνδρου, ὥστε καὶ Δημοσθένους ἀμείνω ἐγχειρεῖν ἀποφαίνειν, τὸν λέγοντα μεσοπορεῖν, καὶ γῦρος* (v. supra p. 931), *καὶ λήθαργος, καὶ σύσσημον, καὶ πορνοκόπος, καὶ ὀψωνιασμός* (fr. 921), *καὶ ὀψώνιον, καὶ δύσριγος.* Cf. p. 416. Ex his *λήθαργος* et *πορνοκόπος* tanquam Menandrea vocabula exsignavit etiam Thomas Mag. p. 222: *Ἀττικοὶ μὲν οὖν λήθαργον ἐπὶ τῆς νόσου φασίν, ἐπὶ δὲ τοῦ ταύτην νοσοῦντος ἐπιλήσμων. Μένανδρος δὲ καὶ τὸν νοσοῦντα λήθαργον λέγει.* Et p. 291: *Πορνοκόπος Μένανδρος λέγει, οἱ δ' ἀρχαῖοι πορνότριψ.* Cfr. Phryn. p. 415.

CDXLVIII — CDL (4, 320) 975—977

Phrynichus Epit. p. 425. *Μετριάζειν: τοῦτο οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τὰ συμβαίνοντα μετρίως φέρειν τιθέασι, Μένανδρος δ' ἐπὶ τοῦ ἀσθενεῖν, παρὰ τὴν τῶν δοκίμων χρῆσιν.* Idem 442. *Ἀκρατεύεσθαι: ἀδοκίμῳ ὄντι οἵ γε πολλοὶ χρῶνται τούτῳ τῷ ὀνόματι, καὶ Μένανδρος.* Idem ibid. *Αἰχμαλωτισθῆναι: τοῦθ' οὕτως ἀδόκιμον ὡς οὐδὲ Μένανδρον αὐτῷ χρήσασθαι. διαλύων οὖν λέγε αἰχμάλωτον γενέσθαι.* Idque ipsum etiam Menander dixisse videtur.

CDLI (4, 321) 978

Stephanus Byz. s. v. *Τάναγρα. καὶ Ταναγρική. Ἡρόδοτος πέμπτῃ Ταναγρικὴ μοῖρα, καὶ Μένανδρος Ταναγρικὴ γυνή.*

CDLII (4, 321) 979

Aristophanes apud Boisson. ad Herod. Epim. p. 289: *Ἄγγαρος, ὁ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόρος, ὡς Ἡρόδοτος ἐν ὀγδόῳ.*

καὶ οἱ εὐτελεῖς δὲ καὶ ἄφρονες οὕτως ὠνομάζοντο, ὡς Μένανδρος. Vide quae de his dixit A. Nauckius Diss. de Aristoph. p. 41.

980 CDLIII a (4, 321)

Quintilianus Inst. III 11 27: *Caput rei est; apud Menandrum κεφάλαιόν ἐστι.* E iudiciali oratione apud Menandrum haec petita esse vidit Spalding.

981 CDLIII b (4, 321)

Quintilianus Inst. X 1 69: *hunc* (Euripidem) *et admiratus maxime est, ut saepe testatur, et sequutus, quamquam in opere diverso, Menander.*

982 CDLIV (4, 321)

Schol. Dionysii Bekk. p. 854: *ὥσπερ ἐστὶ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει τὸ αὐτόματος καὶ παρὰ Μενάνδρῳ τὸ αἰτιώτατος.*

983 CDLV (4, 321)

Πυθοῦ παρ' αὐτῆς διὰ τίν' αἰτίαν.

Schol. Dionysii p. 871: *τὸ δὲ πευστικὸν μακρηγορίας δεῖται καὶ διὰ πολλῶν ἀπολογίας, ὡς καὶ παρὰ τῷ Μενάνδρῳ εὑρίσκομεν Πυθοῦ κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσας ἄκουσον.*

984 CDLVI (4, 322)

Ioannes Alexandr. *τον. παραγγ.* p. 36 32: *Οἴκει παρὰ Μενάνδρῳ ἀντὶ τοῦ οἴκοι.* Cfr. Heraclides Eustathii p. 1907 50.

985 CDLVII (4, 322)

Choeroboscus Bekk. p. 1290: *βούλει Ἀττικῶς διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ Βούλει Κνήμων εἰπέ μοι.* Corrigendum esse: *Βούλει τι, Κνήμων; εἰπέ μοι,* monui edit. pr. p. 625. Atque ita nunc ex Michaele Syng. edidit Cramerus An. Ox. IV p. 351.

986 CDLVIII (4, 322)

Choeroboscus Bekk. p. 1294: *καὶ ἐν συνθέσει παρήειν καὶ ἐξήειν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ Ἀπήειν τῶν τόκων ἔχων τόκους.* Idem fragmentum ex Michaele Syng. edidit Cramerus An. Ox. IV p. 368, ubi legitur *ἀπῄει.*

997 CDLIX (4, 322)

Choeroboscus Bekk. p. 1316: *καὶ πάλιν ὁ Μένανδρος Οὔτ' ἔχω οὔτε ἅλας οὔτε ὄξος οὔτ' ὀρίγανον.* Possis: *οὔτ' ἔχω γὰρ οὔθ' ἅλας | οὔτ' ὄξος οὔτ' ὀρίγανον.*

CDLX (4, 323) 988

Ἐλεεῖθ' ὁ ποιμὴν καὶ καλεῖται γλυκύτατος.

Choeroboscus Bekk. p. 1368 sq.: *ἐλεῶ ἐλεεῖς. καὶ ὁ Μένανδρος ἐδήλωσεν εἰπών Ἐλεεῖται ὁ ποιμὴν καὶ καλεῖται γλυκύτατος.* Michael Syng. apud Cram. An. Ox. IV p. 420: *παρὰ Μενάνδρῳ Ἐλεεῖται ὁ ποιμὴν καὶ καλεῖται ἡδύτατος.* Correxi edit. pr. p. 626.

CDLXI (4, 323) 989

Choeroboscus Bekk. p. 1431: *χοᾶ παρὰ τῷ Μενάνδρῳ Τὸν χοᾶ ἐκκέχυκας.* Apud Menandrum *ἐκκέχυκας* initio versus positum erat. Pro *χοᾶ* scribendum *χόα.*

CDLXII a (4, 323) 990

Proculus ad Hesiodi Opp. et Dies 491: *ἀλέα δὲ ἡ θέρμη ἡ περὶ τὸν ἥλιον, κυρίως ὕπαιθρος τόπος ὑπὸ ἡλίου θερμαινόμενος. Μένανδρος ἀλέας Ἀθήνας.* Rectius fuerit *Ἀλέας Ἀθηνᾶς.*

CDLXII b (4, 323) 991

Horatius Epod. I 33: *haud paravero, Quod aut avarus ut Chremes terra premam, Discinctus aut perdam nepos.* Ad Menandri fabulam, in qua Chremes thesaurum terra abscondiderat, haec spectare videntur.

CDLXIII (4, 324) 992

Οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην περισσὸς ὤν,
ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα.

Stobaei Append. Flor. p. 12 2 ed. Gaisford. Hermodoto haec tribuuntur apud Stobaeum Flor. LX 3.

CDLXIV (4, 324) 993

Τί δ' ὄφελος εὖ λαλοῦντος, ἂν κακῶς φρονῇ;

Stobaei App. Flor. p. 12 5. *εὖ* addidit Schneidewinus Coni. crit. p. 115.

CDLXV (4, 324) 994

Ὁ μὲν λόγος σου συνέσεως πολλῆς γέμει,
τὰ δ' ἔργα σύνεσιν οὐκ ἔχοντα φαίνεται.

Stobaei Append. Flor. p. 12 11. Versu primo *σου* addidit Gaisfordus.

CDLXVI (4, 324) 995

Ὁ μὴ φρονῶν μέν, πολλὰ δ' ἐφ' ἑκάστου λαλῶν
δείκνυσιν αὑτοῦ τὸν τρόπον τοῖς ῥήμασιν.

Stobaei App. Flor. p. 13 8.

CDLX (4, 323) 988

Ἐλεεῖθ' ὁ ποιμὴν καὶ καλεῖται γλυκύτατος.

Choeroboscus Bekk. p. 1368 sq.: *ἐλεῶ ἐλεεῖς. καὶ ὁ Μένανδρος ἐδήλωσεν εἰπών Ἐλεεῖται ὁ ποιμὴν καὶ καλεῖται γλυκύτατος.* Michael Syng. apud Cram. An. Ox. IV p. 420: *παρὰ Μενάνδρῳ Ἐλεεῖται ὁ ποιμὴν καὶ καλεῖται ἡδύτατος.* Correxi edit. pr. p. 626.

CDLXI (4, 323) 989

Choeroboscus Bekk. p. 1431: *χοᾶ παρὰ τῷ Μενάνδρῳ Τὸν χοᾶ ἐκκέχυκας.* Apud Menandrum *ἐκκέχυκας* initio versus positum erat. Pro *χοᾶ* scribendum *χόα.*

CDLXII a (4, 323) 990

Proculus ad Hesiodi Opp. et Dies 491: *ἀλέα δὲ ἡ θέρμη ἡ περὶ τὸν ἥλιον, κυρίως ὕπαιθρος τόπος ὑπὸ ἡλίου θερμαινόμενος. Μένανδρος ἀλέας Ἀθήνας.* Rectius fuerit *Ἀλέας Ἀθηνᾶς.*

CDLXII b (4, 323) 991

Horatius Epod. I 33: *haud paravero, Quod aut avarus ut Chremes terra premam, Discinctus aut perdam nepos.* Ad Menandri fabulam, in qua Chremes thesaurum terra abscondiderat, haec spectare videntur.

CDLXIII (4, 324) 992

Οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην περισσὸς ὤν,
ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα.

Stobaei Append. Flor. p. 12 2 ed. Gaisford. Hermodoto haec tribuuntur apud Stobaeum Flor. LX 3.

CDLXIV (4, 324) 993

Τί δ' ὄφελος εὖ λαλοῦντος, ἂν κακῶς φρονῇ;

Stobaei App. Flor. p. 12 5. *εὖ* addidit Schneidewinus Coni. crit. p. 115.

CDLXV (4, 324) 994

Ὁ μὲν λόγος σου συνέσεως πολλῆς γέμει,
τὰ δ' ἔργα σύνεσιν οὐκ ἔχοντα φαίνεται.

Stobaei Append. Flor. p. 12 11. Versu primo *σου* addidit Gaisfordus.

CDLXVI (4, 324) 995

Ὁ μὴ φρονῶν μέν, πολλὰ δ' ἐφ' ἑκάστου λαλῶν
δείκνυσιν αὑτοῦ τὸν τρόπον τοῖς ῥήμασιν.

Stobaei App. Flor. p. 13 8.

996 CDLXVII (4, 324)

Ὁ μὲν λόγος σου, παῖ, κατ' ὀρθὸν εὐδρομεῖ,
τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἶμον ἐκπορεύεται.

Stobaei App. Flor. p. 13 4. Versu primo cod. *καί*, quod *παῖ* scripsit Schneidewinus Coni. crit. p. 115. Idem vs. 2 *ἐμπορεύεται*.

997 CDLXVIII (4, 324)

Ἡ τῶν ὁμοίων αἵρεσις μάλιστά πως
τὴν τοῦ βίου σύγκρασιν ὁμόνοιαν ποιεῖ.

Stobaei App. Flor. p. 20 8.

998 CDLXIX (4, 325)

Γυναικὶ δ' ὅστις ὅρκον ὀμνύων ἀνὴρ
μηδὲν ποιεῖ δίκαιον, οὗτος εὐσεβής.

Stobaei App. Flor. p. 23 7.

999 CDLXX (4, 325)

Ἀνὴρ ἀχάριστος μὴ νομιζέσθω φίλος,
μήθ' ὁ πονηρὸς κατεχέτω χρηστοῦ τόπον.

Stobaei App. Flor. p. 30 24. Vs. 1 editur *ἀχάριστος ἄνθρωπος*. Vide ad Gnom. monost. 40. Vs. 2 *μηδ' αὖ πονηρός*?

1000 CDLXXI (4, 325)

Οὐχὶ τὴν αὐτὴν ἔχει
διάνοιαν αἰτῶν εἷς ἕκαστος καὶ λαβών.

Stobaei App. Flor. p. 31 10. *ἔχει* addidit Iacobsius.

[redacted]

CDLXXIII (4, 326) 1002

. . . μανθάνειν·
ὅτου δ' ἂν ἔργου τυγχάνῃς ἄπειρος ὤν,
τὸ πυνθάνεσθαι τῶν κατειδότων καλόν.

Stobaei App. Flor. p. 35 1. Vs. 2 cod. *οἵου*, quod correxi.

CDLXXIV (4, 326) 1003

Πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἓν καλῶς μεμαθηκέναι
ἢ πολλὰ φαύλως περιβεβλῆσθαι πράγματα.

Stobaei App. Flor. p. 35 4.

CDLXXV (4, 326) 1004

Ὅταν λέγῃς μὲν πολλά, μανθάνῃς δὲ μή,
τὸ σὸν διδάξας τοὐμὸν οὐ μαθὼν ἔσει.

Stobaei App. Flor. p. 35 14.

CDLXXVI — CDLXXVIII (4, 326. 327) 1005—1007

Οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἐστι τἀληθῆ λέγειν.
Ἀδύνατον ὡς ἔοικε τἀληθὲς λαθεῖν.
Ἐὰν ἐγὼ φῶ νῦν ἔχειν βακτηρίαν
χρυσῆν, τί μοι σεμνότερον ἔσται τὸ ξύλον;
ἀληθὲς εἶναι δεῖ τὸ σεμνόν, οὐ κενόν.

Stobaei App. Flor. p. 76 20.

CDLXXIX (4, 327) 1008

Κἂν ταῖς ἀπορίαις ἔσθ' ὁ χρηστὸς χρήσιμος.

Stobaeus Flor. XXXVII 12. Vulgo χρήσιμον. A et B m s χρήσιμος.

CDLXXX (4, 327) 1009

Ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαὶ νῷν αἱ γυναί.

Epimerismi Homer. apud Cramerum An. Ox. vol. I p. 102: τὸ παρὰ Μιμνέρμῳ Ὦ Ζεῦ πολυτίμητε ὡς καλαὶ νῷν αἱ γυναῖ, εἰ μὲν περισπάσεις ἀποκοπὴ ἐκ τοῦ γυναῖκες, εἰ δὲ ὀξύνεις ἐκ τῆς γυνὴ εὐθείας. In his Μιμνέρμῳ edidit Cramerus. Cod. μιμηέρμω. Correxi Μενάνδρῳ. Cfr. Aristoph. Equ. 1390 ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαί.

CDLXXXI (4, 327) 1010

Εἰ μὴ γαμεῖς γάρ, ἔσχατον νόμιζέ με
Μυσῶν.

Schol. Eurip. Rhes. 244 de proverbio Μυσῶν ἔσχατος agens: καὶ Μένανδρος Εἰ μή κτλ.

1011 CDLXXXII (4, 327)

Θυγάτριον, ἡ νῦν ἡμέρα δίδωσί μοι
ἢ δόξαν ἤτοι διαβολήν.

Grammat. in Museo phil. Cantabr. II p. 111 et apud Boissonadum Anecd. III p. 237: *γίνεται σολοικισμὸς οὕτως ὡς παρὰ Μενάνδρῳ Θυγάτριον — διαβολήν. ἐχρῆν γὰρ ἤτοι δόξαν ἢ διαβολήν.*

1012–1014 CDLXXXIII — CDLXXXV (4, 328)

Append. Vat. Prov. II 71: *τὸν Θίμβιν ὁ Μένανδρος συνεχῶς Τίβιον ὀνομάζει.* Suidas, *Ἀναπετῶ: ἀναπετάσω. Μένανδρος Ἁλιεῦσι καὶ ἐν Συνερώσῃ καὶ ἑταίραις.* Legendum *ἑτέραις.* Syrianus apud Walzium Rhet. IV p. 98: *διττὸν τὸ τῆς διαβολῆς ὄνομα. ἐπί τε γὰρ τῆς διαβολῆς αὐτῆς τάττεται, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ Οὐκ ἔστιν οὔτε διάβολος | γραῦς ἔνδον, καὶ ἐπὶ τῆς κατηγορίας.*

1015 CDLXXXVI (4, 328)

Καθιζάνει μὲν ἐνίοτ' εἰς τὰ σήσαμα.

Grammat. in Museo phil. Cantabr. II p. 113 sive apud Boissonadum Anecd. III p. 340 et 257: *παρὰ Μενάνδρῳ Καθιζάνει κτλ.*

1016–1018 CDLXXXVII — CDLXXXIX (4, 328. 329)

Cod. Marc. Bekkeri ad Harpocr. p. 13: *ἀλεκτρυὼν ἐπὶ θήλεος καὶ ἄρρενος λέγεται· καὶ Μένανδρος Τὴν ἀλεκτρυόνα μοι δοὺς ᾤχετο.* Fortasse *μοι* delendum. Idem p. 14: *ἀμβλυώττειν ἀττικῶς τὸ μὴ σφόδρα ὁρᾶν· γράφεται δὲ κοινῶς ἀμβλυωπεῖν, ὡς Μένανδρος ἀμβλυωπούντων ἀνδρῶν.* Idem p. 25: *ἀπονυχίζειν τὸ ἀφαιρεῖν τὰς ὑπεραυξήσεις τῶν ὀνύχων παρὰ Μενάνδρῳ.*

1019 CDXC (4, 329)

Schol. Demosth. in Mid. e cod. Bav. p. 521 ed. Schaef.: *ἐξ Ἀργούρας, παρὰ Μενάνδρῳ Ἀργυρᾶς.* Menandrum dicit fortasse non comicum, sed rhetorem, quem in Demosthenis interpretibus praeter alios commemorat Iohannes Sicel. in Rhet. Walzii vol. VI p. 382.

1020. 1021 CDXCI CDXCII (4, 329)

Schol. Dionysii Perieg. 311: *Βορυσθένης ποταμὸς περὶ τὸν Πόντον. ὅθεν καὶ οἱ Ποντικοὶ Βορυσθενῖται, ὡς Μένανδρος λέγει Διεμέριζε γὰρ ὁ Βορυσθενίτης.* Suidas, *Ἀνάριστος: μᾶλλον δὲ ἀναρίστητος. — Μένανδρος δὲ ἀνάριστον.*

CDXCIII (4, 329) 1022

Ἀλλὰ προσέδωκας τάλαντον ἵνα παρ' ἡμῶν . . .
καὶ τὸν ἴκτινον λάβῃς.

Choeroboscus Bekkeri ad Etymol. M. p. 902: *καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἴκτινον, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ Ἀλλὰ προσέδωκας τάλαντον εἶναι παρ' ἡμῖν τὸν ἴκτινον.* Scripsi *ἵνα παρ' ἡμῶν* pro *εἶναι παρ' ἡμῖν.* In fine excidisse videtur substantivum; ideo vs. 2 addidi *καί.*

CDXCIV (4, 330) 1023

Ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου.

Incertus apud Boissonadum Anecd. I p. 124: *Μενάνδρου Ὁ μηδέν κτλ.* Stobaeus Antiphani assignat, cuius vide fr. 265.

CDXCV (4, 330) 1024

Photius, *Ὀλολύττουσιν: οὐχὶ ὀλολύζουσι. Μένανδρος.*

CDXCVI (4, 330) 1025

Gregorius Nazianz. Apol. p. 14 ed. Bas.: *οὐδὲν γὰρ οὕτως ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ὡς τὸ λαλεῖν τἀλλότρια.* Ex Menandro haec petita esse, indicante Porsono ad Eurip. Orest. 228, monuit Elias Cretensis. Porsonus coniicit *οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύ, | ὡς τοὐκλαλεῖν τἀλλότρια.*

CDXCVII (4, 330) 1026

Eunapius fragm. p. 99 ed. Bekk.: *ὁ Στιλίχων οὐκ ἐφόνευσε τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ζῆν αἰσχρῶς ἠνάγκαζε πάντα ἀφαιρούμενος, καὶ πρὸς τὸ βαρύτατον, ὡς ἔφη Μένανδρος τὴν πενίαν, θηρίον καί . .* Reliqua non sunt integra. Fortasse *θηρίον διαπαλαίειν.* Menandri nomen restituendum esse vidit Bekkerus. Vulgo *ὡς φαμὲν ἀνδρός.* In Menandri gnomis monost. 450 paupertate negatur esse *βαρύτερον φορτίον.* Aristophani Plut. 439 est *δειλότατον θηρίον.*

CDXCVIII (4, 330) 1027

Schol. Aeschinis c. Ctesiph. Bekk. p. 257: *σύνταγμα οἱονεὶ πλῆθος χρημάτων. λέγεται δὲ καὶ ἀλλαχοῦ τὸ σύνταγμα καὶ ἐπὶ τοῦ τάγματος τῶν στρατιωτῶν. ὅθεν καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἀνέγνωμεν τὸ σύνταγμα τῆς ἀρχῆς.*

CDXCIX (4, 330) 1028

Schol. Aeschin. Legat. § 179: *δοκοῦσιν αἱ γυναῖκες πικραὶ σφόδρα εἶναι περὶ τὸ ὀργίζεσθαι. διὸ καὶ ὁ Μένανδρός φησι Φιλόνεικος δ' ἐστὶ καὶ μία γυνή | εἰς μῆνιν.* Pro *καὶ μία* Schneidewinus *καὶ πικρά.* Malim *Σιμία.*

1029 D (4, 331)

Palladas Alex. Anth. P. X 52: *εὖ γε λέγων τὸν καιρὸν ἔφης θεόν, εὖ γε Μένανδρε.* Nisi haec referenda sunt ad fr. 284.

1030 DI (4, 331)

Simplicius ad Aristot. p. 355 35 Bekk.: *ὅταν λέγωμεν ὅτι ἀπὸ τύχης ἦλθεν ὁ ξένος καὶ λυτρωσάμενος τὸν αἰχμάλωτον, ὡς ὁ παρὰ Μενάνδρῳ Δημέας τὴν κράτεαν, ἀπῆλθεν.* Pro *τὴν κράτεαν* cod. reg. *τὸν Κράτην,* quod *Κράτητα* scribendum videtur.

1031 DII (4, 331)

Ἀράβιον ἐξεύρηκα σύμβουλον.

Proverbia Coisl. 40 p. 124: *ἀπὸ τούτου ἐλήφθη ἡ παροιμία (Ἀράβιος αὐλητής), ἣν μεταλλάξας Μένανδρος Ἀράβιον, φησίν, ἐξεύρηκα σύμβουλον.*

1032 DIII (4, 331)

Caelius Aurelianus Morb. acut. III 15: *Comicus Menander, inducens senem irascentem, istius passionis* (hydrophobiae) *imaginem vinolentis adscripsit, dicens non posse bibere eos qui vinum usque ad vexationem potant.*

1033 DIV (4, 331)

Proverbia Coisl. 253: *Ἤτοι κρίνον ἢ κολοκύντην, ἐπὶ τῶν ἀδήλων. τὸ γὰρ τῆς κολοκύντης ἄνθος καλεῖται κρίνον. ἄδηλον δὲ εἰ μέχρι κρίνου προβήσεται ἢ καὶ καρπὸν οἴσει. μέμνηται ταύτης Μένανδρος.* Cfr. Diphili fragm. inc. XI.

1034 DV (4, 332)

[redacted]

καυνάκας δέ τινας πορφυροῦς ἐπὶ στρωμάτων Μένανδρος ὠνόμασεν. Cfr. idem X 123.

DX (4, 332) 1039

Michael Syngelus apud Cram. An. Ox. IV p. 273 9: *γίνεται τὰ ὑποκορίσματα — δι' ἀναγκαιότητα, ὡς ἐὰν ὃ αἰτῇ τις σμικρύνῃ, ἵνα μὴ μεγάλην ποιήσῃ τὴν χάριν· ᾧ κέχρηνται οἱ κωμικοί, ὡς ἔχει τὸ παρὰ Μενάνδρῳ λεβήτιον.*

DXI DXII (4, 332. 333) 1040. 1041

Incertus Crameri Anecd. Ox. IV p. 412 15: *ἑστιῶ σημαίνει τὸ ἀριστοποιῶ, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ Ἑστιᾶν τοὺς φίλους.* Fortasse *ἑστιάσω.* Idem p. 413 3: *τὸ ἐρῶ ἐρᾷς, τουτέστι τὸ ἐρωτικῶς ἔχω, διὰ τοῦ η γίνεται κατὰ τὸ παρῳχημένον, οἷον ἤραον ἤρων ἁρμολογῶ καὶ νῦν δ' ἐρῶ, παρὰ Μενάνδρῳ.* Schneidewinus *ἤρων, ὁμολογῶ· καὶ νῦν δ' ἐρῶ.*

DXIII (4, 333) 1042

Galenus de natur. fac. I 17 de medicis Erasistrateis et Asclepiadeis dicens: *ὁμοίως τοῖς ὑπὸ τοῦ βελτίστου Μενάνδρου κατὰ τὰς κωμῳδίας εἰσαγομένοις οἰκέταις, Δάοις τισὶ καὶ Γέταις, οὐδὲν ἡγουμένοις σφίσι πεπρᾶχθαι γενναῖον, εἰ μὴ τρὶς ἐξαπατήσειαν τὸν δεσπότην.* Ovidii locos de fallacibus apud Menandrum servis attuli ad huius fragm. ed. pr. p. 47.

DXIV (4, 333) 1043

Libanius Orat. XIX p. 497 b: *κεκλεῖσθαι τοῖς ὑποκριταῖς τὸ θέατρον, ἵνα μὴ τραγῳδὸς εἰσελθὼν Πασιφάην μιμήσηται τὴν ἐξοκείλασαν εἰς ἀλλόκοτον ἔρωτα, μηδ' αὖ κωμῳδὸς τὰς παρὰ Μενάνδρῳ τεκούσας.* Referenda haec ad eas Menandri fabulas, in quibus puerperas exhibuerat, ex quo genere fuit Andria et Plocium.

DXV (4, 333. 334) 1044

Hermogenes de Ideis p. 117 Ald. (vol. III p. 306 Rhet. Walz.) de *ἀφελείᾳ* (*Naivetät*) disserens: *καὶ τὰ πολλὰ τῶν βουκολικῶν τοιαῦτά ἐστι. καὶ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι δὲ ὡσαύτως, παρά τε αὖ τῷ Μενάνδρῳ μυρία ἂν εὕροις τοιαῦτα καὶ γυναῖκας λεγούσας καὶ νεανίσκους ἐρῶντας καὶ μαγείρους καὶ παρθένους θρυπτομένας καί τινας ἄλλους.*

DXVI (4, 334) 1045

Athenaeus XIII p. 594 d: *ὅτι δὲ καὶ Μένανδρος ὁ ποιητὴς ἤρα Γλυκέρας κοινόν. ἐνεμεσήθη δέ. Φιλήμονος γὰρ ἑταίρας ἐρασθέντος καὶ χρηστὴν ταύτην ὀνομάσαντος διὰ τοῦ δράμα-*

τος, ἀντέγραψε Μένανδρος ὡς οὐδεμιᾶς οὔσης χρηστῆς. Fortasse praestat *Χρήστην*.

1046 DXVII (4, 334)

Plinius N. H. XIX 34: *Menander auctor est, allium edentibus, si radicem betae in pruna tostam superederint, odorem extingui.* Fortasse ad Synaristosas referendum, cuius fabulae vide fr. VIII.

1047 DXVIII (5, 109)

Τύχην ἔχεις, ἄνθρωπε, μὴ μάτην τρέχε.
εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάθευδε, μὴ κενῶς πόνει.

Orion a Ritschelio editus p. VI 9. Cfr. Boissonadus ad Philostr. Epist. p. 211. Non est Menandri.

1048 DXIX (5, 110)

Io. Lydus de Mens. ed. Haas. p. 277. *ἐν τῷ κατ' αὐτὸν (Κρόνον) ἱερῷ, ὡς φησι Φύλαρχος καὶ Μένανδρος, οὔτε γυνὴ οὔτε | κύων οὔτε | μυῖα εἰσέρχεται.* V. Lobeck. Aglaoph. p. 1095. Dubito num Menander intellegi debeat comicus.

Alia fragmenta probabili coniectura ad Menandrum referenda vide in fragmentis poetarum anonymorum, praesertim in iis quae ex Plutarchi scriptis composui. Ex Alciphronis epistolis, quae plurimis et manifestis Menandreae imitationis vestigiis impressae sunt, huc referre possis quae leguntur II 3 22: *βασιλικῶς ἐπισχνούμενος τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο τῆς γῆς τἀγαθά*, cll. Terentio Phorm. I 2 17: *is senem per epistolas pellexit modo non montes auri pollicens.* Ex III 32: *καρηβαρῶ τὴν κραιπάλην τ' ἀπερυγγάνω.* Denique ex III 55: *ὁ γεγηρακὼς καὶ ῥυσότερον βαλλαντίων | ἔχων τὸ μέτωπον.*

EPIGRAMMATA

I (4, 335)

EIΣ ΕΠΙΚΟΥΡΟΝ ΚΑΙ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΑ

Χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος, ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
πατρίδα δουλοσύνης ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνης.

Servavit Anthol. Palat. VII 72 sive apud Brunckium Anal. I p. 203.

II (4, 335)

AUSONII EPIGRAMMA CXXXIX EX MENANDRO

Re fruere ut natus mortalis, dilige sed rem
tanquam immortalis: sors est in utroque verenda.

Eandem sententiam similiter expressit Lucianus Anth. Palat. 26: *ὡς τεθνηξόμενος τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε, ὡς δὲ ωσόμενος φείδεο τῶν ἀγαθῶν.*

ΓΝΩΜΑΙ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ *)

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Πολλῶν ὁ καιρὸς γίνεται παραίτιος·
ἂν γὰρ μέγιστα κομπάσῃς φρονῶν μέγα,
οὐκ οἶδας ὡς πολλὰς μεταβολὰς ἔχει.
ὃ νῦν δίδωσιν, οὐ δίδωσιν αὔριον.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Χρόνος γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνθρώποις ἀεί.
τὸν οὖν παρόντα καιρὸν ἀπάνταν ἀφεῖς
οὐκ ἔστιν αὐτὸν προσλαβεῖν πάλιν ταχύ.

ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ

Ἐπάν σ' ὁ καιρὸς ἐμβάλῃ πολλοῖς κακοῖς,
μὴ ἐκκακήσῃς πάντα εὐθύμως φέρειν.
πάλιν γὰρ ὄψει τῶν κακῶν περιτροπήν·
ἀεὶ γὰρ ὡς τροχὸς ὁ χρόνος κυλίεται.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Καιρὸς ὁ τυχών ἐστιν ἀνθρώποις ἀεί·
πᾶσιν γὰρ οὐ πέφυκεν ἀνθρώποις ἴσος.
κέρδη γὰρ ἄλλοις χἠδονὰς ἐρεύεται,
ἄλλοις δὲ λύπας προσπορίζει καὶ βλάβας.

ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ

Μίαν πρόνοιαν τῶν ἄνω τε καὶ κάτω
θεὸν νόμιζε, καὶ σέβου παντὶ σθένει.
ὡς ὄντα τοῦτον καὶ παρόντ' ἀεὶ σέβου,
καὶ μή μ' ἐρώτα, μηδὲ μανθάνειν θέλε·
οὐ γὰρ θέλω σε μανθάνειν τί δεῖ θεός.

Vs. 5 *οὐκ ἔσθ' αὑτός?* — Vs 6 fortasse *ἅπαξ ἂν ἀφῇς*, vel si tiquum auctorem versus habet, *ἂν ἅπαξ ἀφῇς*. — Vs. 9 possis *οὐ ἐκκακήσῃς, πάντα δ' εὐθύμως φέρε*, sive malis *οὐ μὴ 'κκακήσῃς, πάντα δυσθύμως φέρων*. — Vs. 14 *θηρεύεται?* — Vs. 17 sqq. de Philem. fragm. 112 et 186. — Vs. 19 addidi *μ'*. — Vs. 20 *ὃ δεῖ* Boiss. *δή*, quod non sufficit. Elegans esset *μανθάνειν ὃ μὴ ἐμίς*.

*) Descripsit has sententias ex cod. Reg. 1166 Boissonadus Anecd. I 146—150. Eas ut reciperem in hanc syllogen vix a me impetravi; adeo rbara pleraque et indigna plane, quibus emendandis operam impendas.

Ὁ μὴ κολασθείς, τῷ νόμῳ πράξας κακῶς,
αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ τῷ νόμῳ κολάζεται.

ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ

Εὐσχημονεῖν φρόντιζε μὴ τῷ σχήματι,
τὸ σῶμα κοσμῶν, ἀλλὰ τῷ φρονήματι.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Νίκα σιωπῶν τὸν νόμον καὶ μάνθανε·
πρὸ τοῦ μαθεῖν τῷ νόμῳ προλαμβάνεις.

ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ

Νόμος φυλαχθεὶς οὐδέν ἐστιν ἢ νόμος,
ὁ μὴ φυλαχθεὶς καὶ νόμος καὶ δήμιος.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Πόντου γυναικὸς κρίματα θηρὸς πυρός
χειρότερός ἐστιν ὁ προδότης τῶν φίλων.

ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ

Ἂν μὴ δυνάμενος, ἐθέλων δὲ βλάψῃς φίλ
καὶ μὴ δυνάμενος καὶ θέλων πείσῃ κακόν.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Ὁ μὴ δικαίως κατὰ φίλων ζητῶν κακόν,
αὐτὸς προπάσχει τοῦ κακοῦ τὴν ἔκβασιν.

ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ

Ἄνθρωπος ὢν μηδέποτε καθ' ἑτέρου κακό
ἀδίκως φρονήσῃς· ἡ δίκη γὰρ πάνθ' ὁρᾷ.

Vs. 23 cod. ἔσθεται. Boiss. ᾔσθετο. Debebat αἰ
Vs. 25 fort. θεόν. — Vs. 28 Boiss. τῷ λόγῳ vel τῷ φόβῳ.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Ἐὰν πονηροῦ γείτονος γείτων ἔσῃ,
πάντως παθεῖν πονηρὸν ἢ μαθεῖν σε δεῖ.

ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ

45 Ἀγαθοῦ γείτονος ἄν ποτε γείτων ἔσῃ,
ὡς προδιδάσκει ἀγαθὸν προσλάμβανε.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Αὐτὸς ἀδικεῖσθαι μᾶλλον ἢ ἀδικεῖν θέλε·
μέμψει γὰρ ἄλλους, οὐχὶ μεμφθήσῃ δὲ σύ.

ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ

Δίκην φυλάσσου, κἂν δικαίως ἐγκαλῇ.
50 μετέρχεται τὸ δίκαιον εἰς πλεονεξίαν.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Ἐὰν πένης ᾖς, δίκαιος εἶ κἀγαθός.
εἰμὶ δίκαιος ἢ γὰρ οὐκ ἂν ἦς πένης.

ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ

Πενία καθ' αὑτήν ἐστιν ἰσχυρὰ νόσος·
ἔρωτα προσλαβοῦσα δύο νόσους νοσεῖ.

MENANDRI

ΓΝΩΜΑΙ ΜΟΝΟΣΤΙΧΟΙ

EX QVINQVE CODICIBVS MSS DVCTAE *)

Ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν τἀνθρώπινα.
Ἀναφαίρετον κτῆμ' ἐστὶ παιδεία βροτοῖς.
Ἀεὶ τὸ λυποῦν ἐκδίωκε τοῦ βίου.
Ἀθάνατον ἔχθραν μὴ φύλαττε θνητὸς ὤν.
5 Ἃ ψέγομεν ἡμεῖς, ταῦτα μὴ μιμώμεθα.
Ἅπαν τὸ κέρδος ἄδικον ὂν φέρει βλάβην.

Vs. 43—46. Vide Menandri fragm. 539. Boissonado indicante vs. 46 alius cod. ὡς προσδιδάσκεις τὰ ἀγαθὰ καὶ προμανθάνεις. — Vs. 50 codex μετέρχετε γὰρ τὸ δίκαιον. Correxit Boissonadus. — Vs. 51 Boiss. εἰ δίκαιος κἀγαθός. — Vs. 52 fortasse εἰ μὴ δίκαιος ἦς γάρ, οὐκ ἂν ἦς πένης. — Vs. 54 νοσεῖς?

Vs. 3 Menandri (Ploc.) est. — Vs. 4 ὀργὴν pro ἔχθραν Grotius, fortasse ex Aristot. Rhet. II 21: ἀθάνατον ὀργὴν μὴ φύλαττε θνητὸς ὤν.

---

*) V. Praef. edit. pr. p. XI sqq.

Ἀνεξετάστου μὴ κολάζε μηδένα.
Ἀφεὶς τὰ φανερὰ μὴ δίωκε τἀφανῆ.
Ἀνὴρ πονηρὸς δυστυχεῖ, κἂν εὐτυχῇ.
Ἀνθρωπος ὢν γίνωσκε τῆς ὀργῆς κρατεῖν.
Ἀλαζονείας οὔτις ἐκφεύγει δίκην.
Ἁπαντας αὐτῶν κρείσσονας ἀνάγκη ποιεῖ.
Αἰσχρὸν δὲ μηδὲν πρᾶττε μηδὲ μάνθανε.
Ἀνδρὸς πονηροῦ φεῦγε συνοδίαν ἀεί.
Ἀνδρῶν δὲ φαῦλον ὅρκον εἰς ὕδωρ γράφε.
Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
Ἀνδρὸς δικαίου καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται.
Ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε.
Ἀνὴρ γὰρ ἄνδρα καὶ πόλις σώζει πόλιν.
Ἀνὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής.
Ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται.
Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.
Ἄριστόν ἐστι πάντ' ἐπίστασθαι καλά.
Αἰεὶ δ' ὁ σοφὸς ἐστιν ἀχάριστος φύσει.
Ἀνευ τροφάσεως οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν.
Ἀνελεύθεροι γὰρ εἰσιν οἱ φιλάργυροι.
Ἀρ' ἐστὶ θυμοῖ φάρμακον χρηστὸς λόγος.
Ἁπαντας εὖ πράττοντες ἥδομεν φίλους.

Vs. 8 Hippothoonti tribuitur apud **Stobaeum Flor.**
Menandri monostichis disertim citat Doxopater ad **Aphtho**
Rhet. gr. II p. 294. — Vs. 14 incerto poetae tribuitur a
Phys. T. I p. 128 Heer. — Vs. 15 Vind. γὰρ πολλά

Ἃ μὴ προσήκει μήτ' ἄκουε μήθ' ὅρα.
40 Ἀνὴρ ἀχάριστος μὴ νομιζέσθω φίλος.
Ἅπαντας ἡ παίδευσις ἡμέρους τελεῖ.
Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν.
Αὐτὸς πενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.
Ἀρχῆς τετευχὼς ἴσθι ταύτης ἄξιος.
45 Ἀνὴρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται.
Ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί,
αὐτοὶ δ' ἁμαρτάνοντες οὐ γινώσκομεν.
Ἄρεσκε πᾶσι καὶ σὺ μὴ σαυτῷ μόνῳ.
Ἀνουθέτητόν ἐστιν ἡ παρρησία.
50 Ἀσυλλόγιστόν ἐστιν ἡ πονηρία.
Ἀνὴρ ἄβουλος εἰς κενὸν μοχθεῖ τρέχων.
Ἀνὴρ δίκαιος πλοῦτον οὐκ ἔχει ποτέ.
Ἀρχὴν νόμιζε τὸν θεὸν φοβεῖσθαι.
Ἀδίκοις φίλοισιν ἢ κακοῖς μὴ συμπλέκου.
55 Ἀνὴρ ἄβουλος ἡδοναῖς θηρεύεται.
Ἄλυπον ἄξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου.
Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῷ βίῳ.
Βιοῦν ἀλύπως θνητὸν ὄντ' οὐ ῥᾴδιον.
Βέλτιστε, μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκόπει.
60 Βραδὺς πρὸς ὀργὴν ἐγκρατὴς φέρειν γενοῦ.
Βέβαιος ἴσθι καὶ βεβαίοις χρῶ φίλοις.
Βάδιζε τὴν εὐθεῖαν, ἵνα δίκαιος ᾖς.
Βίον πορίζου πάντοθεν πλὴν ἐκ κακῶν.
Βουλόμεθα πλουτεῖν πάντες, ἀλλ' οὐ δυνάμεθα.
65 Βιοῖ μὲν οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται βίον.
Βίος κέκληται δ' ὃς βίᾳ πορίζεται.
Βίου δικαίου γίνεται τέλος καλόν.

Vs. 39 ex Menandri monost. affert Doxopater apud Walz. rhet. p. 294. — Vs. 40 ἀνὴρ ἀχάριστος dedi pro ἀχάριστος ἀνήρ. ad. 4 ἀνὴρ ἄχρηστος. V. fr. 999. — Vs. 41 Aldus ποιεῖ pro τελεῖ. — Vs. 43 πενόμενος scripsi ex Boiss. Anecd. I p. 153 pro πνθείς. — Vs. 46 et 47 Euripidi tribuit Stob. Flor. 23 5. Cf. [illegible] p. 433 et Ritschelium ad Orionis sent. p. VIII. — Vs. 50 [illegible]andro tribuit Stob. Flor. 2 6. — Vs. 53 est Christiani hominis [illegible]. Sententiam requiro fere hanc: ἀρχὴν σοφίας νόμιζε τοῦ θεοῦ [illegible]. — Vs. 56 ante Schneiderum ἕξεις. — Vs. 57 Diphilo tribuit [illegible] Flor. 105 47. — Vs. 59 Menandro assignatur ab Anonymo in [illegible] Rhet. II p. 16, Doxopatro ibid. p. 251. 294. 295. — Vs. 60 [illegible] γενοῦ. Confirmat codex Boissonadi Anecd. I p. 154. — Vs. 65 [illegible] versus apud Stob. Flor. 105 47. — Vs. 67 pro βίου apud [illegible]. Anecd. I p. 153 ἀνδρός.

Βίον καλὸν ζῆς, ἂν γυναῖκα μὴ ἔχῃς.
Βασίλεια δ' εἰκόν ἐστιν ἔμψυχος θεοῦ.
80 *Γλώσσης μάλιστα πανταχῇ πειρῶ κρατεῖν.*
Γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν.
Γίνωσκε σαυτὸν νουθετεῖν ὅπου τρέχεις.
Γυναιξὶ πάσαις κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
Γυναικὸς ἐσθλῆς ἐστι σώζειν οἰκίαν.
85 *Γυνὴ γὰρ οἴκῳ πῆμα καὶ σωτηρία.*
Γυναικὶ μὴ πίστευε τὸν σαυτοῦ βίον.
Γυνὴ γὰρ οὐδὲν οἶδε πλὴν ὃ βούλεται.
Γέλως ἄκαιρος ἐν βροτοῖς δεινὸν κακόν.
Γῆ πάντα τίκτει καὶ πάλιν κομίζεται.
90 *Γέρων ἐραστὴς ἐσχάτη κακὴ τύχη.*
Γαμεῖν ὁ μέλλων εἰς μετάνοιαν ἔρχεται.
Γυναικὶ κόσμος ὁ τρόπος, οὐ τὰ χρυσία.
Γυνὴ δικαία τοῦ βίου σωτηρία.
Γυναικὸς ἐσθλῆς ἐπιτυχεῖν οὐ ῥᾴδιον.
95 *Γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν.*
Γράμματα μαθεῖν δεῖ καὶ μαθόντα νοῦν ἔ
Γυνὴ τὸ σύνολόν ἐστι δαπανηρὸν φύσει.
Γάμει δὲ μὴ τὴν προῖκα, τὴν γυναῖκα δέ.
Γυνὴ δὲ χρῃσὶ πηδάλιόν ἐστ' οἰκίας.

Vs. 69 est Euripidis. V. Alcest. vs. 782. — Vs. 7
est fragm. 207. — Vs. 78 Philetae h. e. Philem. tribuitu
V. Philem. fr. 206. — Vs. 79 ἐστὶν εἰκὼν transposui. —
a Charete citat Stob. Flor. 33, 4, et 17, 3. — Vs. 90

100 *Γυναικὶ δ' ἄρχειν οὐ δίδωσιν ἡ φύσις.*
Γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων.
Γάμος γὰρ ἀνθρώποισιν εὐκταῖον κακόν.
Γαμεῖν δὲ μέλλων βλέψον εἰς τοὺς γείτονας.
Γύμναζε παῖδας· ἄνδρας οὐ γὰρ γυμνάσεις.
105 *Γονεῖς δὲ τίμα καὶ φίλους εὐεργέτει.*
Γυνὴ δ' ὅλως τὸ συμφέρον οὐ βουλεύεται.
Γνώμη γερόντων ἀσφαλεστέρα νέων.
Γελᾷ δ' ὁ μῶρος, κἂν τι μὴ γέλοιον ᾖ.
Γυνὴ γυναικὸς πώποτ' οὐδὲν διαφέρει.
110 *Γέρων γενόμενος μὴ γάμει νεωτέραν.*
Γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται.
Γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίνεται.
Γήρως δὲ φαύλου τίς γένοιτ' ἂν ἐκτροπή;
Δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ χρηστὸς θέλε.
115 *Δεῖ τοὺς φιλοῦντας πίστιν, οὐ λόγους ἔχειν.*
Δοῦλος πεφυκὼς εὐνόει τῷ δεσπότῃ.
Δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ κακηλόγος.
Δίκαιον εὖ πράττοντα μεμνῆσθαι θεοῦ.
Δίκαιος ἴσθι ἵνα δικαίων τύχῃς.
120 *Δύναται τὸ πλουτεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖν.*
Δὶς ἐξαμαρτεῖν ταὐτὸν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ.
Διάλυε, μὴ σύγκρουε μαχομένους φίλους.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
Δοὺς τῇ τύχῃ τὸ μικρὸν ἐκλήψῃ μέγα.
125 *Δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς τοὺς δ' εὐτυχεῖς.*
Δίκαια δράσας συμμάχους ἕξεις θεούς.
Δεινότερον οὐδὲν ἄλλο μητρυιᾶς κακόν.
Δειλοῦ γὰρ ἀνδρὸς δειλὰ καὶ φρονήματα.
Δέσποινα γὰρ γαμοῦντι νυμφίῳ γυνή.
130 *Δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας.*
Δόλιον γὰρ ἄνδρα φεῦγε παρ' ὅλον τὸν βίον.

Vs. 101 Euripidis est Belleroph. 13. — Vs. 104 cod. Vind. 1 habet *γύμναζε δαῖμ', ἄνδρα γάρ με γυμνάζεις.* Anthimos Gazes *γύμναζε παῖδας, ἄνδρα γὰρ οὐ γυμνάσεις.* Quo adiutus scripsi *ἄνδρας οὐ γὰρ γυμνάσεις.* — Vs. 106 emendavi ex Boisson. Anecd. I 159. Cod. Vind. *γυνὴ τὸ συμφέρον οὐ βούλεται.* — Vs. 111 est Aeschyli Prom. 329. — Vs. 113 *γένοιτ' ἂν ἐκτροπὴ* dedi pro *γένοιτο τροπή*, quod habet Vind. 4. At Vind. 3 *γένοιτ' ἂν τροπής.* Ald. *γένοιτ' ἀνατροπή.* — Vs. 119 non est antiqui poetae. — Vs. 120 Menandri est; v. p. 872. — Vs. 123 schol Theocr. V 65 *παρούσης.* — Vs. 129 Stob. Tit. 71 1 Euripidi tribuit. — Vs. 130 Euripidis fr. T. 1032.

Δαίμων ἐμαυτῷ γέγονα γήμας πλουσίαν.
Δούλου δὲ χεῖρον οὐδὲν οὐδὲ τοῦ καλοῦ.
Διὰ τὰς γυναῖκας πάντα τὰ κακὰ γίνεται.
135 Δίκαιος ἂν ᾖς, τῷ τρόπῳ χρήσῃ νόμῳ.
Δίκαιος ἀδικεῖν οὐκ ἐπίσταται τρόπος.
Δόκει δόξαν κἀρετήν, φεῦγε ψόγον.
Δοῦλος γεγονὼς ἑτέρῳ δουλεύειν φοβοῦ.
Ἐπαινον ἕξεις, ἂν κρατῇς ὧν δεῖ κρατεῖν.
140 Ἔρως δίκαιος καρπὸν εὐθέως φέρει.
Ἐσθλῷ γὰρ ἀνδρὶ ἐσθλὰ καὶ διδοῖ θεός.
Ἐλπιζε τιμῶν τὸν θεὸν πράξειν καλῶς.
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις χρημάτων κρείττων φίλος.
Ἐλεύθερον φύλαττε τὸν σαυτοῦ τρόπον.
145 Ἐπ' ἀνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πλάσῃς κακόν.
Εὐχῇς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεός.
Ἐν τοῖς κακοῖσι τοὺς φίλους εὐεργέτει.
Ἔργον πονηρῶν χεῖρ' ἐλευθέραν ἔχε.
Ἐκ τῶν πόνων γὰρ τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς.
150 Ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖς σοφοῖσι γίνεται.
Ἔνεγκε λύπην καὶ βλάβην ἐρρωμένως.
Ἐχθροὺς ἀμύνου μὴ 'πὶ τῇ σαυτοῦ βλάβῃ.
Εὔτολμος εἶναι κρῖνε, τολμηρὸς δὲ μή.
Ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας αἰεὶ κατατίθου.
155 Ἐλπιζε τιμῶν τοὺς γονεῖς πρᾶξαι καλῶς.
Ἔρωτα παύει λιμὸς ἢ χαλκοῦ σπάνις.
Εὔτακτον εἶναι τἀλλότρια δειπνοῦντα δεῖ.
Ἑαυτὸν οὐδεὶς ὁμολογεῖ κακοῦργος ὤν.
Ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ.
160 Ἔνεισι καὶ γυναιξὶ σώφρονες τρόποι.
Ἐν γὰρ γυναιξὶ πίστιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν.
Ἐλευθέρου γάρ ἐστι τἀληθῆ λέγειν.
Ἔνιοι κακῶς φρονοῦσι πράττοντες καλῶς.

Vs. 135 et 136 Menandro tribuit Stobaeus Flor. 9 9. — Vs. 138 Cfr. supra fr. 668. — Vs. 146 factus ad imitationem Aeschyli: ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός. — Vs. 149 γὰρ Grot. Flor. p. 923. Stob. Flor. 29 11 τοι, ubi Euripidi tribuitur. — Vs. 151 apud Boiss. An. I p. 157: νέος ὢν ἐμόδιον ὡς τὸ γῆρας κατατίθου. — Vs. 156 "alii legunt εἰ δὲ μὴ χρόνος, ut e Diog. Laert. adnotavit Stephanus p. 289." Schneider. — Vs. 159 "cod. mutilum dat πλησμονῇ κύπρις, πεινῶσι. Est Euripidis, teste Athenaeo, qui πεινῶντι habet, schol. Sophoclis πεινῶσι." Schneider. — Vs. 162 pro ἐστι cod. ἀνήρ. Correxi in edit. pr. Confirmat nunc cod. apud Boiss. An. I p. 158

Ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὔποτ' ἂν πάθοις βλάβην.
165 Ἐὰν δ' ἔχωμεν χρήμαθ', ἕξομεν φίλους.
Ἐχθροῦ παρ' ἀνδρὸς οὐδέν ἐστι χρήσιμον.
Εὐκαταφρόνητός ἐστι σιγηρὸς τρόπος.
Εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
Ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.
170 Ἐπιλανθάνονται πάντες οἱ παθόντες εὖ.
Ἔνιοι δὲ καὶ μισοῦσι τοὺς εὐεργέτας.
Εἰ μὴ φυλάσσεις μίκρ', ἀπολεῖς τὰ μείζονα.
Εἰ θνητὸς εἶ, βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνει.
Εὔχου δ' ἔχειν τι, κἂν ἔχῃς ἕξεις φίλους.
175 Ἔστιν τὸ τολμᾶν, ὦ φίλ', ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
Ἐν μυρίοισι τὰ καλὰ γίνεται πόνοις.
Ἔργοις φιλόπονος ἴσθι μὴ λόγοις μόνον.
Εὑρεῖν τὸ δίκαιον πανταχῶς οὐ ῥᾴδιον.
Ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.
180 Ἐλεεινότατόν μοι φαίνετ' ἀτυχία φίλου.
Ἐκ τῶν γυναικῶν ὄλλυται κόσμος μέγας.
Ἔστι κἂν κακοῖσιν ἡδονῆς τι μέτρον.
Εὔπειστον ἀνὴρ δυστυχὴς καὶ λυπούμενος.
Ἐξ ἡδονῆς γὰρ φύεται τὸ δυστυχεῖν.
185 Εὐνοῦχος ἄλλο θηρίον τῶν ἐν βίῳ.
Ζήσεις βίον κράτιστον, ἂν θυμοῦ κρατῇς.
Ζήτει σεαυτὸν καλλίστην εὐδοξίαν.
Ζήτει σεαυτῷ σύμμαχον τῶν πραγμάτων.
Ζῶμεν πρὸς αὐτὴν τὴν τύχην οἱ σώφρονες.
190 Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.
Ζῆθι προσεχόντως, ὡς μακρὰν ἐγγὺς βλέπων.

Vs. 168. Aristides vol. III p. 253c (vol. II p. 204 Dind.) τὸ τοῦ κωμῳδιοποιοῦ βεβαίως καὶ παγίως ἔχει ὡς ἂρ' εἷς εἴη τῆς οἰκίας δοῦλος ὁ δεσπότης. Schol. ad Aphthon. apud Walzium rhet. gr. vol. II p. 23: τῶν γνωμῶν αἱ μὲν ἄνευ αἰτίας προφέρονται, ὡς τὸ εἷς ἐστι δοῦλος κτλ. Eadem p. 594. Vtitur eo versu etiam Libanius orat. de Servis vol. II p. 88. — Vs. 169 Euripidis est Pel. 5 3. — Vs. 172 φυλάξεις Brunck. — Vs. 173 Antiphani tribuitur a Stob. Flor. 21 4. — Vs. 178 legebatur πανταχοῦ. — Vs. 179 vid. Philem. ed. pr. p. 433. — Vs. 182 fort. ἔνεστι et ἡδονῆς μέτρον. — Vs. 183 rectius εὔπιστον, suspicax. Menand. fr. 372 εὔπιστον ἀτυχῶν ἐστιν ἀνθρωπος φύσει. Corruptis numeris plus una ratione succurras; quod certum sit, vix afferas. Suspicabar εὔπιστον ἀτυχής ἐστ' ἀνὴρ λυπούμενος. — Vs. 185 Vind. 4 τῶν omittit. Mihi non liquet. — Vs. 186 Schneiderus dedit ἄριστον. — Vs. 187 legendum videtur σεαυτῷ καταλιπεῖν. Quo ducit Aldinus versus: ζήτει σεαυτῷ δόξαν ἐγκαταλιπεῖν.

Ζῆλον τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα
Ζοῖς πονηρᾶς θάνατος α
Ζῆν βουλόμενος μὴ πρᾶτι
195 Ζῆλος γυναικὸς πάντα πι
Ζήτει συναγαγεῖν ἐκ δικα
Ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκ ἔι
Ζῆν οὐκ ἔδει γυναῖκα κα
Ζήτει γυναῖκα σύμμαχον
200 Ζῶμεν ἀλογίστως προσδε
Ζῆν ἡδέως οὐκ ἔστιν ἀρ
Ἢ ζῆν ἀλύπως ἢ θανεῖν
Ἤθη πονηρὰ τὴν φύσιν
Ἤθος πονηρὸν φεῦγε κα
205 Ἡ γλῶσσα πολλοῖς εἰς
Ἥδιστόν ἐστι τῶν ὑπαρχ
Ἥδιστόν ἐστιν εὐτυχοῦντι
Ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττο
Ἕξει τὸ γῆρας πᾶσαν αὐ
210 Ἡ φύσις ἑκάστου τοῦ γέ
Ἤθος προκρίνειν χρημάτ
Ἡ δ' ἁρπαγὴ μέγιστον
Ἡ φύσις ἁπάντων τῶν
Ἤθους δικαίου φαῦλος
215 Ἢ μὴ γαμεῖν τὸ σύνολον
Ἡ παιρίς, ὡς ἔοικε, φίλ
Ἡ γὰρ παράκαιρος ἡδον
Ἡδύ γε δικαίους ἄνδρας
Ἤθους δὲ βάσανός ἐστι
220 Ἡ γλῶσσα πολλῶν ἐστι
Ἡδὺ σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἃ
Ἡ γὰρ σιωπὴ τοῖς σοφο

Vs. 193 Stob. Flor. 121 17 pra fort. θανάτου γ'. — Vs. 196 vulgatu Vs. 197 Stobaeus Flor. 67 13 Euripi Vs. 200 libri μὴ προσδοκοῦντες θα κρατεῖν. — Vs. 210 "ante Brunck. Stob. Tit. 85 ἑκάστῳ reftituit." Schn Vs. 218 "Initium in cod. deest: suppl — Vs. 221 Vind. 3 ἢ δεῖ σιωπᾶν Aldus. Schneidero versus vitiatus vi ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει. — Vs. 222 τυγχάνει. Vind. 2 dabat ἡ σιωπὴ Vind. 1 omisit ἐστιν. Guelf. (cum φοῖς ἐπόχροιος." Schneider.

Ἡ γὰρ σιωπὴ μαρτυρεῖ τὸ μὴ θέλειν.
Ἡ μωρία δίδωσιν ἀνθρώποις κακά.
225 Ἢ μὴ ποίει τὸ κρυπτὸν ἢ μόνος ποίει.
Ἡ κοιλία καὶ πολλὰ χωρεῖ κὠλίγα.
Ἡ πενία ἀγνώμονάς γε τοὺς πολλοὺς ποιεῖ.
Ἡ γλῶσσ' ἁμαρτάνουσα τἀληθῆ λέγει.
Θεὸν σέβου καὶ πάντα πράξεις κατὰ τρόπον.
230 Θεὸν προτίμα, δεύτερον τοὺς σοὺς γονεῖς.
Θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ τρίτον κακόν.
Θέλων καλῶς ζῆν μὴ τὰ τῶν φαύλων φρόνει.
Θησαυρός ἐστι τῶν κακῶν κακὴ γυνή.
Θεὸς πέφυκεν ὅστις οὐδὲν δρᾷ κακόν.
235 Θησαυρός ἐστι τοῦ βίου τὰ πράγματα.
Θέλομεν καλῶς ζῆν πάντες ἀλλ' οὐ δυνάμεθα.
Θεὸς συνεργὸς πάντα ποιεῖ ῥᾳδίως.
Θεοὶ μέγιστοι τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονεῖς.
Θορύβους ὀχλώδεις φεῦγε καὶ παροινίας.
240 Θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον.
Θεοῦ πέφυκε δῶρον εὐγνώμων τρόπος.
Θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῖσιν οὐ παρίσταται.
Θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεούς.
Θεράπευε τὸν δυνάμενον, ἅνπερ νοῦν ἔχῃς.
245 Θυμῷ χαρίζου μηδέν, ἅνπερ νοῦν ἔχῃς.
Θυσία μεγίστη τῷ θεῷ τὸ εὐσεβεῖν.
Θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχῃ.
Θηρῶν ἁπάντων ἀγριωτέρα γυνή.
Θνητὸς πεφυκὼς τοὐπίσω πειρῶ βλέπειν.
250 Θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν.
Θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός.
Θεὸς δ' ἁμαρτάνουσιν οὐ παρίσταται.

Vs. 225 πόει cod. Boissonadi Anecd. I p. 155. — Vs. 227 reinui cod. lectionem. Editur πενία δ' ἀγνώμονάς γε τοὺς πολλοὺς ποιεῖ. — Vs. 229 κατὰ τρόπον scripsi pro ἐνθέως ex cod. Boisson. An. I p. 155. — Vs. 234 ὅστις scripsi pro ὅτι ex cod. Boiss. An. I p. 155. — Vs. 237 editus συνεργῶν. Guelf. et Vind. 3 θεοῦ συνεργοῦ habet. — Vs. 238 Dicaeogeni tribuit Stob. Flor. 79 33, ubi θεὸς μέγιστος. — Vs. 243 Demonacti tribuitur a Stob. Flor. 22 16, ubi versus ita scriptus legitur, ut Brunckio praeeunte eum edidi. Vulgo θνητὸς πεφυκὼς μὴ φρονῇς ὑπέρθεα. — Vs. 246 nisi aliud latet, certe τό γ' legendum. — Vs. 248 "vulgatum κακὴ γυνὴ correxerat Brunckius." Schneider. — Vs. 249 Isidoro tribuit Stobaeus Flor. 22 27. — Vs. 250 legebatur θεοῦ γὰρ χωρὶς οὐδείς, correxi e Stob. Ecl. phys. p. 36 Heer. — Vs. 251 e Sophocle citat Theophilus ad Autol. II p. 77.

Ἰδίας νομίζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς.
Ἴσον ἐστὶν ὀργῇ καὶ θάλασσα καὶ γυνή.
265 Ἰσχυρὸν ὄχλος ἐστίν, οὐκ ἔχει δὲ νοῦν.
Ἴσος ἴσθι κρίνων καὶ φίλους καὶ μὴ φίλ
Ἴσον λεαίνης καὶ γυναικὸς ὠμότης.
Ἰατρὸς ἀδόλεσχος ἐπὶ νόσῳ νόσος.
Ἴσον θεῷ σου τοὺς φίλους τιμᾶν θέλε.
270 Ἱκανῶς βιώσεις γηροβοσκῶν τοὺς γονεῖς.
Ἰδών τι χρηστὸν μηδὲν ἐκφάνῃς ὅλως.
Ἰδών ποτ' αἰσχρὸν πρᾶγμα μὴ συνεκδράμ
Καλὸν τὸ καιροῦ παντὸς εἰδέναι μέτρον.
Κακοῖς ὁμιλῶν αὐτὸς ἐκβήσῃ κακός.
275 Κάλλιστόν ἐστι κτῆμα παιδεία βροτοῖς.
Κρίνει φίλους ὁ καιρός, ὡς χρυσὸν τὸ π
Κακὸν μέγιστον ἐν βροτοῖς ἀπληστία.
Κόλαζε τὸν πονηρόν, ἄνπερ δυνατὸς ᾖ.
Καλὸν τὸ μηδὲν εἰς φίλους ἁμαρτάνειν.
280 Κούφως φέρειν δεῖ τὰς παρεστώσας τύχα
Καιροῦ τυχὼν γὰρ πτωχὸς ἰσχύει μέγα.
Κακοῦ μεταβολὴν ἀνδρὸς χρὴ σιωπᾶν.
Καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν πάλιν.
Κάλλιστα πειρῶ καὶ λέγειν καὶ μανθάνει

Vs. 255 θεῶν scripsi pro θεοῦ. — Vs. 257 ἐπερβά edito ἐπερέχῃς τῷ θεῷ cod. Boisson. Anecd. I p. 155 ante πλεονέκτει addidi καί. Possis et μή. — Vs. 262 — Vs. 264 cod. [illegible] ante [illegible] insert — Vs. 268

285 *Καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλουτεῖν θέλε.*
Κάλλιστον ἐν κήποισι φύεται ῥόδον.
Κατηγορεῖν οὐκ ἔστι καὶ κρίνειν ὁμοῦ.
Κέρδος πονηρὸν μηδέποτε βούλου λαβεῖν.
Κενῆς δὲ δόξης οὐδὲν ἀθλιώτερον.
290 *Κρεῖττον σιωπᾶν ἐστιν ἢ λαλεῖν μάτην.*
Καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει.
Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
Κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ φίλοι.
Καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται.
295 *Καλὸν τὸ θησαύρισμα κειμένη χάρις.*
Κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως.
Καλὸν δὲ καὶ γέροντι μανθάνειν σοφά.
Καρπὸς γὰρ ἀρετῆς ἐστιν εὔτακτος βίος.
Καλὸν τὸ νικᾶν, ὑπερνικᾶν δὲ σφαλερόν.
300 *Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς.*
Κέρδος πονηρὸν ζημίαν ἀεὶ φέρει.
Κακῷ σὺν ἀνδρὶ μηδ' ὅλως ὁδοιπόρει.
Καλὸν φέρουσι καρπὸν οἱ σεμνοὶ τρόποι.
Κακὸν φυτὸν πέφυκεν ἐν βίῳ γυνή,
305 *καὶ κτώμεθ' αὐτὰς ὡς ἀναγκαῖον κακόν.*
Κατὰ τὴν ἰδίαν φρόνησιν οὐδεὶς εὐτυχεῖ.
Καιρῷ σκόπει τὰ πράγματ', ἅνπερ νοῦν ἔχῃς.
Κἂν τοῖς ἀγροίκοις ἐστὶ παιδείας λόγος.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.
310 *Λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐχ ἕξεις φίλον.*
Λόγοις ἀμείβου τὸν λόγοις πείθοντά σε.
Λιμὴν πέφυκε πᾶσι παιδεία βροτοῖς.
Λόγῳ με πεῖσον, φαρμάκῳ σοφωτάτῳ.
Λόγος διοικεῖ τὸν βροτῶν βίον μόνος.
315 *Λογισμός ἐστι φάρμακον λύπης μόνος.*

Vs. 290 apud Stobaeum Flor. 33 7 Philonidae tribuitur. Vind. 4 *μᾶλλον* pro *ἐστίν*. Editus versus: *κρεῖττον σιωπᾶν ἢ λαλεῖν [illegible] πρέπει*. — Vs. 295 Brunckius *γέ* pro *τό*. Malim *τι*. Aldus [illegible]. — Vs. 296 Vind. 1 et 3 *καλὸν τὸ μὴ ζῆν*. Vid. Philem. Fr. [illegible]. — Vs. 297 Aeschylo tribuit Stob. Flor. 29 24, ubi *γέροντα*. — Vs. 298 *γὰρ* addidit Schaeferus. Apud Boiss. An. I p. 156 *καρπὸς ἀρετῆς δίκαιος εὔτακτος βίος*. — Vs. 299 non est antiqui poetae [illegible]. — Vs. 300 Antiphanis est p. 570. — Vs. 304 apud Boisson. Anecd. I p. 156 *πέφυκε βίῳ γυνὴ κακή*. — Vs. 307 apud Boisson. Anecd. I p. 156 *εἴγε νοῦν ἔχῃς*. — Vs. 313 Vind. 3 *μὲν πεῖσαι φάρμακον σοφώτατον*. Vide coniicias *μ' ἔπεισας φαρμάκῳ σοφωτάτῳ*.

Λύπης ἰατρὸς ἐστιν ἀνδρώποις λόγος.
Λέοντι συζῆν ἢ γυναικὶ συμβιοῦν.
Λάλει μέτρια καὶ μὴ λάλει ἃ μή σε δεῖ.
Λήσειν διὰ τέλους μὴ δόκει πονηρὸς ὤν.
Λόγος εὐχάριστος χάριτός ἐστ' ἀνταπόδο
Λάβε πρόνοιαν τοῦ προσήκοντος βίου.
Μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός.
Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπ
Μεστὸν κακῶν πέφυκε φορτίον γυνή.
Μὴ πάντα πειρῶ πᾶσι πιστεύειν ἀεί.
Μιμοῦ τὰ σεμνά, μὴ κακοὺς μιμοῦ τρόπο
Μισθὸς διδάσκει γράμματ', οὐ διδάσκαλ
Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.
Μί' ἐστὶν ἀρετὴ τὸν ἄτοπον φεύγειν ἀεί.
Μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει.
Μὴ φεῦγ' ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.
Μακάριόν ἐστιν υἱὸν εὔτακτον τρέφειν.
Μηδέποτε πειρῶ δύο φίλων εἶναι κριτής.
Μὴ σπεῦδ' ἃ μὴ δεῖ, μηδ' ἃ δεῖ σπεύδε
Μὴ τοὺς κακοὺς οἴκτειρε πράξαντας κακ

Vs. 316 vulgo *νόσους*, ut Stobaeus Flor. 99 10. Vind. 1. Similiter Vind. 3 *λῦπαι καὶ γὰρ ἀνδράσιν τίκ* Vs. 318 "Vind. 2 dat *τοῦ βίου ὁρμὸς τοῦ βίου δ' ἀ* scripto *πλόον*. In Aldina est *Πλοίου λιμὴν μέν, ἀλυπί* V. Ritschelium ad Orionis sent. p. VII. Apud Boiss. A *λιμὴν πλοίου ὁρμος, βίος δ' ἀλυπία*. — Vs. 319 S

Μέγιστον ὀργῆς ἐστι φάρμακον λόγος.
Μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρις.
Μέμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελεῖν.
Μένει δ' ἑκάστῳ τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.
350 *Μακάριος ὅστις μακαρίοις ὑπηρετεῖ.*
Μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.
Μισῶ πονηρὸν χρηστὸν ὅταν εἴπῃ λόγον.
Μὴ λοιδόρει γυναῖκα μηδὲ νουθέτει.
Μέμνησο νέος ὢν ὡς γέρων ἔσῃ ποτέ.
355 *Μήποτε λάβῃς γυναῖκας εἰς συμβουλίαν.*
Μὴ 'μβαινε δυστυχοῦντι· κοινὴ γὰρ τύχη.
Μακάριος ὅστις ἔτυχε γενναίου φίλου.
Μὴ σπεῦδε πλουτεῖν, μὴ ταχὺς πένης γένῃ.
Μέγ' ἐστὶ κέρδος, ἢν διδάσκεσθαι μάθῃς.
360 *Μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον.*
Μηδέν ποτε κοινοῦ τῇ γυναικὶ χρήσιμον.
Μὴ γάμει γυναῖκα κοὐκ ἀνοίξεις τάφον.
Μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τελοῦσα καὶ γυνή.
Μὴ πρὸς τὸ κέρδος ἀεὶ πειρῶ βλέπειν.
365 *Μαστιγίας ἔγχαλκος ἀφόρητον κακόν.*
Μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ' ἀλλ' ἃ συμφέρει.
Μετὰ δικαίου ἀεὶ διατριβὰς ποίει.
Νόμῳ τὰ πάντα γίνεται καὶ κρίνεται.
Νόμιζε κοινὰ πάντα τἀτυχήματα.
370 *Νοεῖν γάρ ἐστι κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχειν.*
Νύμφη δ' ἄπροικος οὐκ ἔχει παρρησίαν.
Νόμοις ἕπεσθαι τοῖς ἐγχωρίοις καλόν.
Νέος πεφυκὼς πολλὰ χρηστὰ μάνθανε.
Νέμεσιν φυλάσσου μηδὲν ὑπερφρονῶν.

Vs. 346 libri *ἐστιν ὀργῆς*, quod correxi. — Vs. 352 *ὅταν* dedi ex Stobaeo Flor. 2 5 et Antonio Mel. p. 278 12, ubi Menandro versus tribuitur. Vind. 2 *ἄν*. — Vs. 353 dedi *γυναῖκα* pro *γυναῖκας*. — Vs. 355 Vind. 2 *μήπω*. Tum *γυναῖκας* scripsi pro *γυναῖκα*. — Vs. 357 ta dedi ex Aldo. Codex *μ. ἐστιν, ὃς ἔτυχε φίλου*. — Vs. 358 Vind. 4 *ταχύ*. Fort. *ταχέως*. — Vs. 360 Menandri est. V. Fragm. 663. — Vs. 363 fort. *ἀνδρὶ πλουσία γυνή*. — Vs. 367 fort. *μετὰ τοῦ δικαίου διατριβὰς ἀεὶ ποίει*. — Vs. 368 alibi *χρόνῳ*, ut e Stephano notat Schneiderus. — Vs. 369 editur *δυστυχήματα*. — Vs. 372 habet Apost. 13 77. Pro *ἐγχωρίοις* Brunck. *ἐγχώροις*. Bentl. *ἐπιχωρίοις*. Sophocli tribuitur a Stobaeo Flor. 43 25. Atqui ibi Sophoclis nomen ad sequentem versum pertinet. Pro *τοῖς ἐγχ. κ.* Vind. 4 habet *πάντα τὸν σώφρονα*. Similiter infra 380. — Vs. 374 fort. *μηδ' ἄγαν ὑπερφρόνει*. Apud Boisson. An. 1 p. 157: *φυλάσσου μηδὲν ὑπέρογκον ποίει*.

375 Νέῳ δὲ σιγᾶν μᾶλλον ἢ λαλεῖν πρέπει.
Νικᾷ γὰρ ἀεὶ διαβολὴ τὰ κρείττονα.
Νόμιζ' ἀδελφοὺς τοὺς ἀληθινοὺς φίλους.
Νόμος γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν.
Νόμιζε σαυτῷ τοὺς γονεῖς εἶναι θεούς.
380 Νόμων ἔχεσθαι πάντα δεῖ τὸν σώφρονα.
Νίκησον ὀργὴν τῷ λογίζεσθαι καλῶς.
Νόμιζε γήμας δοῦλος εἶναι διὰ βίου.
Νόσον δὲ κρεῖττόν ἐστιν ἢ λύπην φέρειν.
Νέος ὢν ἀκούειν τῶν γεραιτέρων θέλε.
385 Νὺξ μὲν ἀναπαύει, ἡμέρα δ' ἔργον ποιεῖ.
Νικᾷ παλαιὰς χάριτας ἡ νέα χάρις.
Νέοις τὸ σιγᾶν κρεῖττόν ἐστι τοῦ λαλεῖν.
Νέος ἂν πονήσῃς, γῆρας ἕξεις εὐθαλές.
Ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.
390 Ξένοισι πιστοῖς πιστὸς ὢν γίνου φίλος.
Ξένοις ἐπαρκῶν τῶν ἴσων τεύξῃ ποτέ.
Ξένῳ μάλιστα συμφέρει τὸ σωφρονεῖν.
Ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος.
Ξένος ὢν ἀκολούθει τοῖς ἐπιχωρίοις νόμοις.
395 Ξενία χαλεπὴ κατὰ πολλοὺς τρόπους.
Ξενίας ἀεὶ φρόντιζε, μὴ καθυστέρει.
Ξένον ἀδικήσῃς μηδέποτε καιρὸν λαβών.
Ξυνετὸς πεφυκὼς φεῦγε τὴν πανουργίαν.
Ξένος ὢν ἀπράγμων ἴσθι, καὶ πράξεις καλῶς.
400 Ξένους ξένιζε, καὶ σὺ γὰρ ξένος γ' ἔσῃ.

[redacted]

Ὅπου βία πάρεστιν, οὐδὲν ἰσχύει νόμος.
410 Ὀργὴ φιλοῦντος μικρὸν ἰσχύει χρόνον.
Οὐπώποτ' ἐζήλωσα πολυτελῆ νεκρόν.
Οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς ἐπίσταται.
Οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον οὐδὲ τῆς καλῆς.
Οὐκ ἔστι λύπης χεῖρον ἀνθρώποις κακόν.
415 Οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται.
Οὐκ ἔστι σοφίας κτῆμα τιμιώτερον.
Οὐκ ἔστι σιγᾶν αἰσχρόν, ἀλλ' εἰκῆ λαλεῖν.
Ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ 'κφάνῃς φίλου.
Οὐκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον οὐδενός.
420 Ὁ πολὺς ἄκρατος ὀλίγ' ἀναγκάζει φρονεῖν.
Ὁμιλίας δὲ τὰς γεραιτέρων φίλει.
Ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθρωπος οὐ παιδεύεται.
Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον φίλου.
Οὐδεὶς ὃ νοεῖς μὲν οἶδεν, ὃ δὲ ποιεῖς βλέπει.
425 Ὃν γὰρ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος.
Ὅμοια πόρνη δάκρυα καὶ ῥήτωρ ἔχει.
Οἶνος γὰρ ἐμποδίζει . . . .
Οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀφαιρεῖται τύχη.
Ὀργὴ δὲ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά.
430 Ὁ μηδὲν εἰδὼς οὐδὲν ἐξαμαρτάνει.
Οὐδεὶς ἐπιχειρεῖ τοῖς δεδυστυχηκόσι.
Ὅτ' εὐτυχεῖς μάλιστα μὴ φρόνει μέγα.
Ὅπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ἀρετὴ βροτοῖς.
Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός.

Vs. 409 scribendum videtur ὅπου βία, παρ' οὐδὲν ἰσχύει νόμος. — Vs. 410 a Stob. Flor. 63 20 Menandro tribuitur, ubi est φιλούντων. Convenit fere Terentii illud Andr. III 3 23: *Amantium ira amoris integratio est*, ubi nostrum versum comparavit Lindenb. T. II p. 107 West. unde eum Clericus ad Menandri Andriam rettulit. — Vs. 411 est Menandri versus. Vide p. 943. — Vs. 415 δι' ὀργῆς Meineke. — Vs. 418 "Vind. 1 μὴ ἐκφάνῃς. Vind. 2 φάνῃς." Schneider. Vide Philemonis fr. 148. — Vs. 419 ἐν οὐδενί edidit Aldus. Delevit praepositionem Grotius, sequente Brunckio. Schneiderus οὐδενός. Vide supra p. 948. — Vs. 420 Menandri versus apud Stob. Flor. 18 4, Mon. Meliss. 68 p. 116, Clement. Alex. Paed. II p. 179. Respicit Juvenalis Sat. VII 1 ed. Oehl. Cfr. praeterea Porson. apud Schaefer. et Brunckii P. Eth. p. 316. — Vs. 421 editur γεραιτέρας, ut ex Euripide laudat Stob. Flor. 115 3. — Vs. 425 pro γὰρ editus οἱ. Vide supra p. 891. — Vs. 429 Chaeremoni tribuitur a Stobaeo Flor. 9 26, ubi editur πολλοὺς pro πολλά. — Vs. 431 erat δυστυχηκόσιν. — Vs. 434 Euripidi tribuitur a Grotio Exc. p. 429 fortasse propter Musaeum de Nat. Hom. p. 321: Εὐριπίδης δὲ καὶ Μένανδρος τὸν νοῦν ἐν ἑκάστῳ φασὶ προνοεῖν ἑκάστου. Menandro eundem versum

435 Οὐ χρὴ φέρειν τὰ πρόσθεν ἐν μνήμῃ κακά.
Οὐκ ἔστι πενίας οὐδὲ ἓν μεῖζον κακόν.
Ὁ μὴ γαμῶν ἄνθρωπος οὐκ ἔχει κακά.
Ὁ γραμμάτων ἄπειρος οὐ βλέπει βλέπων.
Οὐδεὶς πῦρ εἰς χρήματα διδοὺς ἐπαύσατο.
440 Ὁ συκοφάντης ἐστὶ τοῖς πέλας λύκος.
Ὅρκον δὲ φεῦγε καὶ δικαίως κἀδίκως.
Ὀργὴν ἑταίρου καὶ φίλου πειρῶ φέρειν.
Πολλοὺς ὁ πόλεμος δι' ὀλίγους ἀπώλεσεν.
Πανήγυριν νόμιζε τόνδε τὸν βίον.
445 Πολλοὺς τρέφειν εἴωθε τἀδικήματα.
Πολλοὺς ὁ καιρὸς οὐκ ὄντας ποιεῖ φίλους.
Πολλοὶ μὲν εὐτυχοῦσιν, οὐ φρονοῦσι δέ.
Πρᾶττε τὰ σαυτοῦ, μὴ τὰ τῶν ἄλλων φρόνει.
Πολλῶν ὁ καιρὸς γίνεται διδάσκαλος.
450 Πενίας βαρύτερον οὐδέν ἐστι φορτίον.
Πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ.
Πατὴρ οὐχ ὁ γεννήσας, ἀλλ' ὁ θρέψας σε.
Πονηρὸν ἄνδρα μηδέποτε ποιοῦ φίλον.
Πένης ὑπάρχων μὴ φρόνει τὰ πλουσίων.
455 Πενία δ' ἄτιμον καὶ τὸν εὐγενῆ ποιεῖ.
Πονηρός ἐστι πᾶς ἀχάριστος ἄνθρωπος.
Παθητός ἐστι πᾶς τις εὐπροσήγορος.
Πάντως γὰρ ὁ σοφὸς εὐτελείας ἀνέχεται.
Πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς φέρει.
460 Πένητας ἀργοὺς οὐ τρέφει ῥαθυμία.

[redacted]

Πενίαν φέρειν οὐ παντός, ἀλλ' ἀνδρὸς σοφοῦ.
Πρὸς εὖ λέγοντας οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
465 *Ῥοπή 'στιν ἡμῶν ὁ βίος, ὥσπερ ὁ ζυγός.*
Ῥῆμα παράκαιρον τὸν ὅλον ἀνατρέπει βίον.
Ῥαθυμίας περίφευγε καὶ κακοὺς φίλους.
Ῥᾷον βίον ζῇς, ἂν γυναῖκα μὴ τρέφῃς.
Ῥύπος γυνὴ πέφυκεν ἠργυρωμένος.
470 *Ῥᾷον φέρειν δεῖ τὰς παρεστώσας τύχας.*
Ῥᾷον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.
Ῥάθυμος ἂν ᾖς πλούσιος, πένης ἔσῃ.
Ῥύου δὲ σαυτὸν παντὸς ἐκ φαύλου τρόπου.
Σέβου τὸ θεῖον, μὴ 'ξετάζων πῶς ἔχει.
475 *Σοφοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσῃ σοφός.*
Σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς ἐκδέχου συμβουλίαν.
Σιγή ποτ' ἐστὶν αἱρετωτέρα λόγου.
Σωτηρίας σημεῖον ἥμερος τρόπος.
Σύμβουλος οὐδείς ἐστι βελτίων χρόνου.
480 *Στερρῶς φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.*
Σοφία γάρ ἐστι καὶ μαθεῖν ἃ μὴ νοεῖς.
Σοφία δὲ πλούτου κτῆμα τιμιώτερον.
Σοφὴ σοφῶν γὰρ γίνεται συμβουλία.
Σιγᾶν ἄμεινον ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει.
485 *Σαυτὸν φύλαττε τοῖς τρόποις ἐλεύθερον.*
Σοφὸς γὰρ οὐδεὶς εἰς τὰ πάντα προσκοπεῖ.
Σοφῷ παρ' ἀνδρὶ πρῶτος εὑρέθη λόγος.
Σὺν τοῖς φίλοισιν εὐτυχεῖν ἀεὶ θέλε.
Τὰ θνητὰ πάντα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.
490 *Τὸ δὴ τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ λέγω θεόν.*
Τίμα τὸ γῆρας, οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον.
Τοὺς τῆς φύσεως οὐκ ἔστι λανθάνειν νόμους.
Τερπνὸν κακὸν πέφυκεν ἀνθρώποις γυνή.
Τῆς ἐπιμελείας πάντα δοῦλα γίνεται.
495 *Τύχη τέχνην ὤρθωσεν, οὐ τέχνη τύχην.*
Τὰ μικρὰ κέρδη ζημίας μεγάλας φέρει.
Τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.
Τέθνηκεν ἀνθρώποισιν ἅπασα χάρις.

Vs. 465 legebatur ὁ βίος ἡμῶν. — Vs. 476 apud Boiss. An. I p. 158: σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς εὐλαβοῦ συμβουλίας. — Vs. 489 addidi φίλοις e Grotii Exc. p. 945. — Vs. 490. Vide ad Menandri Fragm. p. 272. — Vs. 494 cf. Antiph. fr. 272. — Vs. 497 est apud Stob. Eclog. phys. I p. 198. Respicit Simplicius ad Arist. phys. p. 73 b Ald. — Vs. 498 fort. fuit olim ἅπασ' ἐν ἀνθρώποισι τέθνηκεν χάρις.

Τὰ πλεῖστα θνητοῖς τῶν κακῶν αὐθαίρετα.
500 Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους.
Τὸν εὐποροῦνθ' ἕκαστος ἡδέως ὁρᾷ.
Τῶν δυστυχούντων εὐτυχὴς οὐδεὶς φίλος.
Τὸ κέρδος ἡγοῦ κέρδος ἂν δίκαιον ᾖ.
Τὸ γὰρ θανεῖν οὐκ αἰσχρόν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν
505 Ταμιεῖον ἀνθρώποισι σωφροσύνη μόνη.
Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψέγειν ἀνδρὸς κακοῦ.
Τῶν εὐτυχούντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι.
Τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
Τὸ ζῆν ἀλύπως ἀνδρός ἐστιν εὐτυχοῦς.
510 Τῶν εὐτυχούντων πάντες εἰσὶ συγγενεῖς.
Τἀληθὲς ἀνθρώποισιν οὐχ εὑρίσκεται.
Τῶν γὰρ πενήτων εἰσὶν οἱ λόγοι κενοί.
Τιμώμενοι γὰρ πάντες ἥδονται βροτοί.
Τὰ δάνεια δούλους τοὺς ἐλευθέρους ποιεῖ.
515 Ὑπερηφανία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν.
Ὑπὲρ σεαυτοῦ μὴ φράσῃς ἐγκώμιον.
Ὕβρις κακὸν μέγιστον ἀνθρώποις ἔφυ.
Ὑφ' ἡδονῆς ὁ φρόνιμος οὐχ ἁλίσκεται.
Ὑγίεια καὶ νοῦς ἀγαθὰ τῷ βίῳ δύο.
520 Ὕπνος πέφυκε σωμάτων σωτηρία.
Ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ λάλει καὶ μάνθανε.
Ὕπνος δὲ πάσης ἐστὶν ὑγιεία νόσου.
Ὕπνος δεινὸν ἀνθρώποις κακόν.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πολλὰ γίνεται κακά.
525 Υἱῷ μέγιστον ἀγαθόν ἐστ' εὔφρων πατήρ.
Φίλους ἔχων νόμιζε θησαυροὺς ἔχειν.
Φιλόπονος ἴσθι, καὶ βίον κτήσῃ καλόν.
Φιλεῖ δ' ἑαυτοῦ πλεῖον οὐδεὶς οὐδένα.
Φίλον δι' ὀργὴν ἐν κακοῖσι μὴ προδῷς.
530 Φίλος με βλάπτων οὐδὲν ἐχθροῦ διαφέρει.
Φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον.
Φεῦγ' ἡδονὴν φέρουσαν ὕστερον βλάβην.

Vs. 505 Menandro tribuitur apud Stob. Flor. 5 9, ubi versu scriptus est: *ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστι σωφροσύνη*. Sic etiam Gem in margine, at in textu: *ταμιεῖόν ἐστιν ἀρετῆς ἡ σωφροσύνη*, in latere suspicor *ἀρετῆς ἐστιν ἡ σώφρων γυνή*. Ita iam in prima — Vs. 515 Euripidi tribuit Stob. Ecl. phys. I p. 340. — Vs. codd. *ὑφ' ἡδονῆς φρόνιμος οὐκ ἂν ἁλίσκεται*. Correxi in edit Confirmat nunc codex apud Boiss. An. I p. 158. — Vs. 525 ac *ἐστ'* et *εὔφρων* scripsi pro *ἔμφρων*. — Vs. 532 Alexidi tribuitur i Stob. Flor. 6 24, vide fr. 299.

Φίλον βέβαιον ἐν κακοῖσι μὴ φοβοῦ.
Φεύγειν ἀεὶ δεῖ δεσπότας θυμουμένους.
535 *Φίλων τρόπους γίνωσκε, μὴ μίσει δ' ὅλως.*
Φρόνημα λιπαρὸν οὐδαμῶς ἀναλίσκεται.
Χωρισμὸς φίλων δοκιμαστήριον φιλίας.
Χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα κἀίδου πύλας.
Χθὼν πάντα κομίζει καὶ πάλιν κομίζεται.
540 *Χειμὼν κατ' οἴκους ἀνδράσιν κακὴ γυνή.*
Χωρὶς γυναικὸς ἀνδρὶ κακὸν οὐ γίνεται.
Χρηστὸς πονηροῖς οὐ τιτρώσκεται λόγοις.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλοι δὲ δακτύλους.
Χαίρειν ἐπ' αἰσχροῖς οὐδέποτε χρὴ πράγμασιν.
545 *Χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κεἰς λήθην ἄγει.*
Χρηστοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν.
Ψευδόμενος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον.
Ψυχὴν ἔθιζε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα.
Ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς.
550 *Ψυχῆς νοσούσης ἐστὶ φάρμακον λόγος.*
Ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ καθὰ δύνῃ.
Ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον.
Ψευδὴς διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται.
Ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς σοφὸς καὶ χρήσιμος.
555 *Ὡς ἡδὺ κάλλος, ὅταν ἔχῃ νοῦν σώφρονα.*
Ὡς ἡδὺ δούλῳ δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν.
Ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις, ἂν μὴ νοῦς παρῇ.
Ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι.
Ὡς πάντα τιμῆς ἐστι πλὴν τρόπου κακοῦ.
560 *Ὡς ἔστ' ἄπιστος ἡ γυναικεία φύσις.*
Ὡς αἰσχρὸν ἀνθρώποισίν ἐστ' ἀπληστία.
Ὡς χάριέν ἐστ' ἄνθρωπος ὃς ἂν ἄνθρωπος ᾖ.

Vs. 536 possis *ἀλίσκεται*. Sed quid est *φρόνημα λιπαρόν*? — Vs. 537 non est veteris poetae versus. — Vs. 538 fortasse iambographi est. — Vs. 539 editus *ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις*. Cfr. vs. 89 et Eurip. Orionis Gnom. II 1. — Vs. 540 editus *οἴκους ἐστὶν ἀνδράσιν γυνή*. Apud Boiss. Anecd. I p. 26 *χειμὼν μέγιστος οἰκίας κακὴ γυνή*. — Vs. 544 legebatur *ἐπ' αἰσχρὸν οὐδέποτε χρὴ πράγμα*. Correxi in edit. pr. Confirmat nunc Vind. 6, qui pro *οὐδέποτε χρὴ* habet *οὐδόλως δεῖ*. — Vs. 552 ex Eurip. Alc. 301. — Vs. 556 Stobaeus Flor. 62 3 ex Euripidis Meleagro *ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν*. — Vs. 560 Menandro tribuit Stob. Flor. 63 7 *ἔστ' ἄπιστον* scribens. — Vs. 561 scripsi *ἔστ'* pro *ἡ*. — Vs. 562 correxi cod. lectionem: *ὡς χαρίεις ἐστὶν ἄνθρωπος ὅταν υἱὸς ᾖ*. Melius etiam apud Etymol. M. p. 824 41 editur *ὡς χαρίσοιτ' ἄνθρωπος ἀνθρώποισι*, ubi vide Sylburgium. Melius Stobaeus Flor. 5 11,

Φῶς ἐστι τῷ νῷ πρὸς θεὸν βλέπειν ἀεί.
590 Φίλος φίλου δεόμενος οὐκ ἔστιν φίλος.
Χαίρειν προσήκει τοῖς παθῶν ἐλευθέροις.
Χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα πρὸς τὸ φῶς ἄγει.
Ψυχῆς ὄλεθρός ἐστι σωμάτων ἔρως.

SVPPLEMENTVM II *)

Ἀρετῆς ἁπάσης σεμνὸς ἡγεῖται λόγος.
595 Ἄξεις ἀλύπως τὸν βίον χωρὶς γάμου.
Ἀνάπαυσίς ἐστι τῶν κακῶν πάντων ὕπνος.
Ἅπασιν ἡμῖν ἡ συνείδησις θεός.
Βίος μὲν οὐδεὶς σκαιὸν ἔργον εἰσφέρει.
Βιοῦν ἀλύπως θνητὸν ὄντ' οὐ ῥᾴδιον.
600 Γυνὴ δὲ κολακεύει σε τοῦ λαβεῖν χάριν.
Ζήτει ποιεῖν εὖ τοῖς καλῶς εἰργασμένοις.
Ἡ δ' ἀργία πέφυκεν ἀνθρώποις κακόν.
Θνητὸς γεγονώς, ἄνθρωπε, μὴ φρόνει μέγα.
Ἴσχυε μέν, μὴ χρῶ δὲ συντόνως θράσει.
605 Ἱκέτην γέροντα καὶ πένητα μὴ προδῷς.
Ἴσχυε σοφίᾳ κἀρετῇ, χρόνῳ δὲ μή.
Καλόν γε γαστρὸς κἀπιθυμίας κρατεῖν.
Καλὸν τὸ γηρᾶν, ἀλλ' ὑπεργηρᾶν κακόν.
Καιρῶν μεταβολὴν πανταχοῦ σε δεῖ σκοπεῖν.
610 Λύει δὲ λύπην παντὸς ἀνθρώπου λόγος.
Λόγος τις εὐχάριστος ἀπόδοσις καλή.
Μηδέποτε πλούτει, θάνατον εὐλαβούμενος.
Μὴ μόνος ἐπίστασ', ἀλλὰ καὶ δοῦναι φίλοις.
Μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὤν.
615 Μέτρῳ δὲ πάντα μανθάνων δίκῃ ποίει.
Μηδέποτε καυχῶ πλοῦτον ἐν δόμοις ἔχων.
Μήτηρ ἁπάντων γαῖα καὶ κοινὴ τροφός.
Ξένον προτίμα, καὶ φίλον κτήσῃ καλόν.

Vs. 592 Philemonis est fragm. 197. — Vs. 602 legebatur ἡ ἀρ- ἐ γάρ. — Vs. 603 legebatur ἄνθρωπος. — Vs. 604 cod. ante θράσει addit τῷ σῷ. — Vs. 605 προδῷς scripsi pro παρίδῃς. — Vs. 608 ἀλλ' Boiss. pro τὸ δ'. — Vs. 609 cod. πάντοτε δεῖ σκοπεῖν. Boiss. πανταχοῦ δεῖ σε σκοπεῖν. — Vs. 615 cod. δικαίως. Correxit Boiss. — Vs. 616 μηδέποτε Boiss. Cod. μήποτε.

*) Edidit ex cod. Par. Boissonadus Anecd. I p. 153. Recepi non nisi editas, omissis etiam quae nimiam barbariem redolerent. Interposui quas eam Boissonadus l. l. p. 159 ex cod. 1630 edidit.

Σωτηρίας σημεῖον ἥμερος τρόπος.
630 Συζῆν κακοῖσι μηδὲ πειρῶ τὸ σύνολον.
Σύμβουλος ἀγαθῶν μὴ κακῶν εἶναι θέλε.
Τὴν ἐπιμέλειαν παντὸς ἡγοῦ κυρίαν.
Τρισάθλιος γυναικὶ πιστεύων ἀνήρ.
Χρηστὴ γυνὴ κτῆμ' ἐστὶν ἀνδρὶ σώφρονι.
635 Χάριν χαρίζου καθ' ὅσον ἰσχύειν δοκεῖς.
Ψυχῆς ἀρχαίας οὐδέν ἐστι γλυκύτερον.
Ὦ Ζεῦ, τὸ πάντων κρεῖττόν ἐστι νοῦν ἔχειν.

SVPPLEMENTVM III
EX ALDO *)

Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,
ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται.
640 Ἄρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος.
Αὐθαίρετος λύπη 'στὶν ἡ τέκνων σπορά.
Ἀκμὴ τὸ σύνολον οὐδὲν ἄνθους διαφέρει.
Ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ σώζεται ταῖς ἐλπίσιν.
Ἀνάπαυσίς ἐστι τῶν κακῶν ἀπραξία.
645 Ἅμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.
Ἀμελοῦντα τοῦ ζῆν οὐκ ἔνεστ' εὐσχημονεῖν.
Αὐτά σε διδάσκει τοῦ βίου τὰ πράγματα.
Ἅπαντ' ἀφανίζει γῆρας, ἰσχὺν σώματος.
Ἂν εὖ φρονῇς, τὰ πάντα γ' εὐδαίμων ἔσῃ.

Vs. 622 σοφὸς scripsi pro σοφοῦ. — Vs. 627 cod. φίλων, quod correxi. — Vs. 628 delevi γε post ῥαθυμία. —

650 Ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τἀσφαλέστατον.
Βλέπων πεπαίδευμ' εἰς τὰ τῶν πολλῶν κακά.
Βακτηρία γάρ ἐστι παιδεία βίου.
Βραβεῖον ἀρετῆς ἐστιν εὐπαιδευσία.
Βροτοῖς ἅπασιν ἡ συνείδησις θεός.
655 Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
Βίος ἐστὶν ἄν τις τῷ βίῳ χαίρῃ βιῶν.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Δύναμις πέφυκε τοῖς βροτοῖς τὰ χρήματα.
Διὰ δὲ σιωπῆς πικρότερον κατηγορεῖ.
660 Δυσπαρακολούθητον δὲ πρᾶγμ' ἔσθ' ἡ τύχη.
Ἔλπιζε πάντα μέχρι γήρως θνητὸς ὤν.
Εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔστι σοι κακά.
Ἐν δ' εὐπροσηγόροισίν ἐστί τις χάρις.
Ἐν γῇ πένεσθαι κρεῖττον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.
665 Εἰ μὴ τὸ λαβεῖν ἦν, οὐδ' ἂν εἷς πονηρὸς ἦν.
Ζῆν αἰσχρόν, οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη.
Ἡ δὲ μετάνοια γίνετ' ἀνθρώποις κρίσις.
Ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις.
Ἡδύ γε πατὴρ φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχων.
670 Θνητὸς πεφυκὼς μὴ γέλα τεθνηκότα.
Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.
Ἰσότητα δ' αἱροῦ καὶ πλεονεξίαν φύγε.
Ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς.
Ἰατρὸς ὁ λόγος τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους.
675 Καλὸν γυναικὸς εἰσορᾶν καλοὺς τρόπους.
Καιρὸς γάρ ἐστι τῶν νόμων κρεῖττον πολύ.
Καιροὶ δὲ καταλύουσι τὰς τυραννίδας.
Κρίνειν δίκαιον μὴ τὸ συμφέρον θέλε.
Κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.
680 Καλὸν τὸ νήφειν ἢ τὸ πολλὰ κραιπαλᾶν.
Κοινὸν δὲ καλόν ἐστι χρηστὸς εὐτυχῶν.
Λεπτῶς γέ τοι ζῆν κρεῖσσον ἢ λαμπρῶς κακῶς.
Λόγον παρ' ἐχθροῦ μήποθ' ἡγήσῃ φίλον.

Vs. 659 Aldus κατηγόρει. — Vs. 660 Menandri fragm. 479. — Vs. 662 fort. ἔσται. — Vs. 664 est Antiphanis versus, de quo vide p. 516. — Vs. 665 cf. Diph. inc. XIV. — Vs. 669 habet Stob. Flor. 83 10, ubi editur ἡδὺς πατήρ. — Vs. 671 Simonidis est. V. Schneidewini Coniect. crit. p. 78. — Vs. 679 Aeschyli est apud Stobaeum Ecl. Eth. II p. 340 Heer. — Vs. 681 Menandri est apud Stob. Flor. 43 23, ubi editur κοινὸν ἀγαθόν ἐστι. Legendum videtur: κοινὸν γὰρ ἀγαθόν. — Vs. 682 Brunckius λεπτῶς καλῶς ζῆν.

Μηδέποτε γήμῃ μηδὲ εἷς εὔνους ἐμοί.
685 Νίκα λογισμῷ τὴν παροῦσαν συμφοράν.
Ξένον προτιμᾶν μᾶλλον ἀνθρώποις ἔθος.
Ὀργῇ δὲ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα.
Οὐδεὶς ἐπλούτησεν ταχὺ δίκαιος ὤν.
Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν ἂν μὴ προσποιῇ.
690 Ὁ παρ' ἡλικίαν νοῦς μῖσος ἐξεργάζεται.
Οὐ πανταχοῦ δ' ὁ φρόνιμος ἁρμόττειν δοκεῖ.
Οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακοῦ.
Ὀχληρὸς ἀνήρ ἐστιν ἐν νέοις γέρων.
Ὅπου γυναῖκές εἰσι, πάντ' ἐκεῖ κακά.
695 Ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάνθ' ὁρᾶν.
Οἴμοι· τὸ γὰρ ἄφνω δυστυχεῖν μανίαν ποιεῖ.
Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
Πάντη γάρ ἐστι πάντα τε βλέπει θεός.
Πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδός μ' ἀπώλεσεν.
700 Πολλοὶ γυναικῶν δυστυχοῦσιν εἵνεκα.
Πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ.
Πλούτῳ πεποιθὼς ἄδικα μὴ πειρῶ ποιεῖν.
Πολυπραγμονεῖν ἀλλότρια μὴ βούλου κακά.
Πολλοὶ σχολὴν ἄγουσιν εἰς τὰ χείρονα.
705 Πολιὰ χρόνου μήνυσις, οὐ φρονήσεως.
Προπέτεια πολλοῖς ἐστιν αἰτία κακῶν.
Πειρῶ τύχης ἄνοιαν εὐχερῶς φέρειν.
Πολλοὶ τραπέζης οὐκ ἀληθείας φίλοι.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοῖς νόμοις λυμαίνεται.
710 Ῥήτορα λόγον τις οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.

[redacted]

Σύμβουλος ἐσθλὸς μὴ κακὸς γίνου φίλοις.
715 Σύμβουλος ἴσθι τῶν ἀγαθῶν, μὴ τῶν κακῶν.
Τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον.
Τυφλὸν δὲ καὶ δύστηνον ἀνθρώποις τύχη.
Τὰ δ' αἰσχρὰ κέρδη συμφορὰς ἐργάζεται.
720 Τὸν καιρὸν εὔχου πάντοθ' ἵλεων ἔχειν.
Τιμὴ πέφυκε πᾶσι παιδεία βροτοῖς.
Τὸ πολλὰ πράττειν ἐστὶ πανταχοῦ σαπρόν.
Τὸ πολλὰ πράττειν κῶδύνας πολλὰς ἔχει.
Τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.
725 Τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία.
Ταὐτόματον ἡμῶν καλλίω βουλεύεται.
Τὴν τῶν κρατούντων μάθε φέρειν ἐξουσίαν.
Τὸ μηδὲν εἰκῆ πανταχοῦ 'στι χρήσιμον.
Τάχισθ' ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πράγματα.
730 Τὸ γνῶθι σαυτὸν πανταχοῦ 'στι χρήσιμον.
Τὸ ζῆν ἀλύπως ἀνδρός ἐστιν εὐτυχοῦς.
Ὑπόνοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται ταχύ.
Ὑπερήφανον πρᾶγμ' ἐστὶν ὡραία γυνή.
735 Ὑπὲρ γυναικὸς καὶ φίλου πονητέον.
Φιλίας μέγιστος δεσμὸς αἱ τέκνων γοναί.
Φασὶν κακίστους οἱ πονηροὶ τοὺς κακούς.
Φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί.
Φρονοῦντός ἐστι ζημίαν πρᾴως φέρειν.
740 Φέρειν ἀνάγκη θνητὸν ὄντα τὴν τύχην.
Φίλος φίλῳ γὰρ συμπονῶν αὑτῷ πονεῖ.
Φίλου τρόπους γίνωσκε, μισήσῃς δὲ μή.
Φιλίας δικαίας κτῆσις ἀσφαλεστάτη.
Φίλων ἔπαινον μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.
745 Χαλεπὸν τὸ γῆρᾶς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.
Χάριν λαβὼν εὔκαιρον ἐν καιρῷ δίδου.
Χάριν χαρίζου, καθ' ὅσον ἰσχύεις ὅμως.
Χάριτας δικαίας καὶ δίδου καὶ λάμβανε.
Χάριν λαβὼν μέμνησο καὶ δοὺς ἐπιλάθου.

Vs. 718 Menandri e *Προγάμιοις*, ubi legitur *τυφλόν γε*. — Vs. 723 *κῶδύνας* Grotius pro *καὶ λύπας*. — Vs. 725. Vide Nicostrati fragm. 20. — Vs. 726 *ταὐτόματον ἡμῶν* affert Cicero ad Attic. I 12. Non dubito quin iambographi versus sit. — Vs. 738. Vide p. 908. — Vs. 746 Grotius et Brunckius *εὔκαιρον δίδου*.

750 Χαλεπόν γε θυγάτηρ κτῆμα καὶ δυσδιάθετον.
Χειμὼν μεταβάλλει ἐφάδιος εἰς εὐδίαν.
Ὡς μέγα τὸ μικρόν ἐστιν ἐν καιρῷ δοθέν.
Ὧρα τὰ πάντα τοῦ βίου κρίνει καλῶς.
Ὡς πολλὰ διὰ τὰς ἡδονὰς λυπούμεθα.
755 Ὡς εὐπόλιως πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι.
Ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἄν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ.
Ὦ τρισκακοδαίμων, ὅστις ὢν πένης γαμεῖ.
Ὡς ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη.

Vs. 750 Menandri versus est fragm. 20. — Vs. 757 pro ὦ legebatur ὡς. V. supra p. 946. — Vs. 758 Menandri versus. V. p. 921.

DIPHILVS

ΑΓΝΟΙΑ

1 I (4, 375)

Τί τοῦτο: ποδαπὸς οὗτος;
Β. χελιδόνειος ὁ δασύπους, γλυκεῖα δ' ἡ μίμαρκυς.

Athenaeus IX p. 401 a: καλοῦνται δέ τινες καὶ χελιδονίαι λαγῳοί. μνημονεύει δὲ αὐτῶν Δίφιλος ἢ Καλλιάδης ἐν Ἀγνοίᾳ οὕτως Τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος χελιδόνιος ὁ δασύπους; γλυκεία δ' ἡ μίμαρκυς; Correxi haec Praefat. ad Menandrum p. XX.

2 II (4, 376)

Ἄψαντες λύχνον

[redacted]

Athenaeus XI p. 499 d: *οὐδετέρως δὲ (τὸ λαγύνιον) Δίφιλος ἐν Ἀδελφοῖς εἴρηκεν Ὦ τοιχωρύχον κτλ.* Respicit Pollux X 72: *τὸ δὲ λαγύνιον (Δίφιλος λέγει) ἐν Ἀδελφοῖς.* Vs. 1 *τοιχωρύχον* PVL *τυχωρύχον* A *τϋχώρυχον* B. Vs. 2 "*δυναμένων* PV *δυνομένων* Basil. L, ad quod nihil enotatum ex AB." *Dindorfius.* Post hunc versum fortasse lacuna indicanda.

II (4, 376) 4

Ὦ μακάρι', ἀτυχεῖν θνητὸς ὢν ἐπίστασο,
ἵν' αὐτὰ τἀναγκαῖα δυστυχῇς μόνον,
πλείω δὲ διὰ τὴν ἀμαθίαν μὴ προσλάβῃς.

Stobaeus Flor. CVIII 9.

ΑΙΡΗΣΙΤΕΙΧΗΣ. ΕΥΝΟΥΧΟΣ Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

I (4, 377) 5

Ἔσθ' ὑποχέασθαι πλείονας, πιεῖν γέ τι
ἁδρότερον ἢ τῶν Ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.

Athenaeus XI p. 496 e: *Ῥοδιάς. Δίφιλος Αἱρησιτείχει· τὸ δὲ δρᾶμα τοῦτο Καλλίμαχος ἐπιγράφει Εὐνοῦχον. λέγει δὲ οὕτως Πιεῖν δὲ ἄνδρ' ἕτερον ἢ τῶν Ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.* Pleniora haec paullo inferius ubi de *ῥυτῷ* poculo disserit: *Δίφιλος δ' ἐν Εὐνούχῳ ἢ Στρατιώτῃ, ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα διασκευὴ τοῦ Αἱρησιτείχους· Ἔσθ' ὑποχέασθαι πλείονας· πιεῖν γέ τι ἁδρότερον κτλ.* Dindorfius *πιεῖν δὲ δεῖ ἁδρότερον.* Sufficit fortasse *πιεῖν τ' ἔτι.* Idem *ὑποχέασθαι* pro librorum lectione *ὑποσχέσθαι.* Vs. 2 nescio an *ἐκ τῶν* pro *ἢ τῶν* scribendum sit. Pro *Ῥοδιακῶν* Schweighaeuserus in prima huius fabulae editione *Ῥοδιάδων* scriptum fuisse suspicatur, cui favet quodammodo Photius, *Ῥοδιακὸν καὶ Ῥοδιάς: εἶδος ἐκπώματος. οὕτως Δίφιλος.*

II (4, 377) 6

Ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατός ἐστι μεστός.

Athenaeus XV p. 700 e: *πανὸς δ' ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον καὶ συνδεδεμένον· τούτῳ δ' ἐχρῶντο λαμπάδι. Μένανδρος Ἀνεψιοῖς* (Fragm. 64 p. 879) *Δίφιλος Στρατιώτῃ Ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατός ἐστι μεστός.*

III—V (4, 378) 7—9

Antiatticista p. 95 17. *Ἐκφυγγάνω: Δίφιλος Εὐνούχῳ.* Idem p. 100 31. *Κάθου: Ἄλεξις Ταραντίνοις, Δίφιλος Εὐνούχῳ.* Idem p. 101 29. *Κλεῖν ἀξιοῦσι λέγειν, οὐ κλεῖδα.*

Schweighaeuserus pro *σαρκίδια*. Vs. 3 *βλίτοις* Schweighaeuserus; libri *καὶ τοῖς*.

ΑΠΟΒΑΤΗΣ

I II (4, 381) 15. 16

Harpocratio p. 41 2: *ὅτι δὲ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύριον ἐνίοτε, Δίφιλος τῷ Ἀποβάτῃ.* Libri fere *ἐνίοτε δὲ φίλον* (*δὲ δίφιλον* FO) *τὸν ἀποβάτην.* Correxit Maussacus. Antiatticista p. 101 10. *Κραυγασμός: ἀντὶ τοῦ κραυγή. Δίφιλος Ἀποβάτῃ.* V. Lobeckium ad Phryn. p. 337.

ΑΠΟΛΙΠΟΥΣΑ

I (4, 381) 17

Πόσοι τὸ πλῆθός εἰσιν οἱ κεκλημένοι
εἰς τοὺς γάμους, βέλτιστε, καὶ πότερ' Ἀττικοί
ἅπαντες, ἢ κἀκ τοὐμπορίου τινές; Β. τί δαί
τοῦτ' ἔστι πρὸς σὲ τὸν μάγειρον; Α. τῆς τέχνης
5 *ἡγεμονία τίς ἐστιν αὐτῆς, ὦ πάτερ,*
τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναι.
οἷον Ῥοδίους κέκληκας· εἰσιοῦσι δός
εὐθὺς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι,
ἀποζέσας σίλουρον ἢ λεβίαν, ἐφ' ᾧ
10 *χαριεῖ πολὺ μᾶλλον ἢ μυρίνην προσεγχέας.*
Β. ἀστεῖον ὁ σιλουρισμός. Α. ἂν Βυζαντίους,
ἀψινθίῳ σπόδησον ὅσα γ' ἂν παρατιθῇς,
κάθαλα ποιήσας πάντα κἀσκοροδισμένα.
διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων
15 *πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ καὶ μεστοὶ λάπης.*

Athenaeus IV p. 132 c: *Δίφιλος δ' ἐν Ἀπολιπούσῃ μάγειρόν τινα παράγων ποιεῖ τάδε λέγοντα Πόσοι τὸ πλῆθος κτλ.* Vs. 3 *τοὐμπορίου* Schweigh. *τοῦ ἐμπορείου* AB. Vs. 4 Dobraeus *πρὸς σέ; Β. τοῦ μαγείρου,* et vs. 5 *αὐτηί, πάτερ.* Meo iudicio nihil novandum est nisi vs. 5 *ἐστι ταύτης* pro *ἐστιν αὐτῆς.* Vs. 8 *εὐθὺς* (*αὐτοῖς* add. B) *ἀπὸ θερμοῦ post caldae corbitionem.* Ad *τὴν μεγάλην* subintellego *κύλικα.* Vs. 12 *σπόδησον* Dindorfius pro vulgato *φοῖῳ δεῦσον. σφοίῃ* AB *σφοῖῳ* PVL *δεῦσον* VL *δεῖξον* ACP *σφι δεῦσον* cum Casaubono Schweighaeuserus. Vs. 13 *ποιήσας* scripsi pro edito *ποίησαι. ποιῆσαι* ABP *ποίησον* CL et Eustathius ad Iliad. p. 749 1: *ὅτι δὲ ὥσπερ ἁλίπαστον ἐκ τοῦ ἁλός, οὕτω καὶ κάθαλόν τι λέγεται, δηλοῖ ὁ γράψας τὸ κάθαλα ποίησον πάντα καὶ ἐσκοροδισμένα.* Vs. 15 *βλιχώδεις* Casaubonus, allato Erotiano gloss. Hippocr.

p. 104: *βλιχῶδες*: *Ἐπικλῆς φησι τὸ λελιπασμένον μετὰ γλοιώδους ὑγρασίας ἀκαθάρτου.* Idem haud dubie significat *βλιχανῶδες*. Tum *λάπης* pro *λαπῆς* (A *λαπης*) Schweighaeuserus.

18 II (4, 383)

Ἔστιν ἔνδον ὄξος ὀξύ σοι;
Β. ὑπολαμβάνω, παιδάριον, ὀπὸν εἰλήφαμεν.
ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω καὶ πυκνά.
ἡ φυλλὰς ἡ δριμεῖα περιοισθήσεται·
τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων
ἀναστομοῖ τάχιστα τᾀσθητήρια,
τό τε νωκαρῶδες καὶ κατημβλυωμένον
ἐσκέδασε κἀποίησεν ἡδέως φαγεῖν.

Athenaeus IV p. 133 f de condimentis agens, quibus ciborum sapor acuitur: *Δίφιλος δ' ἢ Σώσιππος ἐν Ἀπολιπούσῃ Ἔστιν κτλ.* Vs. 1 *ἔνδον ὄξος* Porsonus. *ἔνδο ξος* A. Ceteri *ἐν δ' ὄξος*. Vs. 4 ante Scaligerum *ἢ φυλὰς ἤ*. Ibid. *περιοισθήσεται* APL *περιισθήσεται* V *περισεισθήσεται* Scaliger. Vs. 6 *τᾀσθητήρια* pro *ταἰσθητήρια* Dindorfius.

19 III (4, 384)

Εἶτα μαλακὸν ὦ δύστην' ἔχεις,
σκευάριον, ἐκπωμάτιον, ἀργυρίδιον·
οὐκ ἐκδραμεῖ λαβὼν τόδε καὶ δώσεις ἐμοί
παρακαταθήκην;

Pollux X 12: *ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα* (domesticam supellectilem dicit) [redacted]

II (4, 385) 21

Antiatticista p. 108 32. *Μναδάρια*: *ὑποκοριστικῶς τὰς μνᾶς*. *Δίφιλος Βαλανείῳ*.

ΒΟΙΩΤΙΟΣ

(4, 385) 22

Οἶος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας
ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν.

Athenaeus X p. 417 e de Boeotiorum voracitate agens: *Δίφιλος δ' ἐν Βοιωτίῳ Οἶος ἐσθίειν κτλ*.

ΓΑΜΟΣ

I (4, 385) 23

Ὁ γὰρ κόλαξ
καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς πόλεις
ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἡδύνας χρόνον.
νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους·
αἱ κρίσεις θ' ἡμῶν νοσοῦσι, καὶ τὸ πρὸς χάριν πολύ.

Athenaeus VI p. 254 e: *Δίφιλος δ' ἐν Γάμῳ φησίν Ὁ γὰρ κόλαξ κτλ*. Vs. 2 Dobraeus *καὶ δυνάστην καὶ τύραννον καὶ πόλιν*. In C praeterea *τοὺς* ante *φίλους*. Vs. 4 *ὑποδέδυκε* L *ὑπέδοικε* superscripto *υ* P *ὑποδέδωκε* C *ὑποδέδρικε* V.

II (4, 386) 24

Στίλπωνός ἐστι βύσμαθ' ὁ Χαρίνου λόγος.

Diogenes Laert. II 120: *ἐσκώφθη δὲ* (Stilpo) *ὑπὸ Διφίλου τοῦ κωμικοῦ ἐν δράματι Γάμῳ Στίλπωνος κτλ*. Charinus personae nomen erat in fabula Diphili.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

(4, 386) 25

Erotianus gloss. Hippocr. p. 114. *Γαργαλισμός*: *γάργαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμός, ἀπὸ τῶν πασχητιουσῶν* (leg. *πασχητιωσῶν*) *γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ καὶ Δίφιλος ἐν Δαναΐσι*.

ΔΙΑΜΑΡΤΑΝΟΥΣΑ

(4, 387) 26

Ἄρτους σποδίτας κρησερίτας περιφέρειν.

Athenaeus III p. 111 e: *μνημονεύει δ' αὐτοῦ* (*ἄρτου σποδίτου*) *καὶ Δίφιλος ἐν Διαμαρτανούσῃ οὕτως Ἄρτους κτλ*. Cod. B *διαμανθανούσῃ*. In Diphili versu A *κρησειρίτας*. Correxit Schweighaeuserus.

650 Ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τἀσφαλέστατον.
Βλέπων πεπαίδευμ' εἰς τὰ τῶν πολλῶν κακά.
Βακτηρία γάρ ἐστι παιδεία βίου.
Βραβεῖον ἀρετῆς ἐστιν εὐπαιδευσία.
Βροτοῖς ἅπασιν ἡ συνείδησις θεός.
655 Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
Βίος ἐστὶν ἄν τις τῷ βίῳ χαίρῃ βιῶν.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Δύναμις πέφυκε τοῖς βροτοῖς τὰ χρήματα.
Διὰ δὲ σιωπῆς πικρότερον κατηγορεῖ.
660 Δυσπαρακολούθητον δὲ πρᾶγμ' ἔσθ' ἡ τύχη.
Ἔλπιζε πάντα μέχρι γήρως θνητὸς ὤν.
Εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔστι σοι κακά.
Ἐν δ' εὐπροσηγόροισίν ἐστί τις χάρις.
Ἐν γῇ πένεσθαι κρεῖττον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.
665 Εἰ μὴ τὸ λαβεῖν ἦν, οὐδ' ἂν εἷς πονηρὸς ἦν.
Ζῆν αἰσχρόν, οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη.
Ἡ δὲ μετάνοια γίνετ' ἀνθρώποις κρίσις.
Ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις.
Ἡδύ γε πατὴρ φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχων.
670 Θνητὸς πεφυκὼς μὴ γέλα τεθνηκότα.
Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.
Ἰσότητα δ' αἱροῦ καὶ πλεονεξίαν φύγε.
Ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς.
Ἰατρὸς ὁ λόγος τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους.
675 Καλὸν γυναικὸς εἰσορᾶν καλοὺς τρόπους.
Καιρὸς γάρ ἐστι τῶν νόμιων κρεῖττον πολύ.
Καιροὶ δὲ καταλύουσι τὰς τυραννίδας.
Κρίνειν δίκαιον μὴ τὸ συμφέρον θέλε.
Κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.
680 Καλὸν τὸ νήφειν ἢ τὸ πολλὰ κραιπαλᾶν.
Κοινὸν δὲ καλόν ἐστι χρηστὸς εὐτυχῶν.
Λεπτῶς γέ τοι ζῆν κρεῖσσον ἢ λαμπρῶς κακῶς.
Λόγον παρ' ἐχθροῦ μήποθ' ἡγήσῃ φίλον.

Vs. 659 Aldus κατηγόρει. — Vs. 660 Menandri fragm. 479. — Vs. 662 fort. ἔσται. — Vs. 664 est Antiphanis versus, de quo vide p. 516. — Vs. 665 cf. Diph. inc. XIV. — Vs. 669 habet Stob. Flor. 3 10, ubi editur ἡδὺς πατήρ. — Vs. 671 Simonidis est. V. Schneidewini Coniect. crit. p. 78. — Vs. 679 Aeschyli est apud Stobaeum Ecl. Eth. II p. 340 Heer. — Vs. 681 Menandri est apud Stob. Flor. 3 23, ubi editur κοινὸν ἀγαθόν ἐστι. Legendum videtur: κοινὸν ἂρ ἀγαθόν. — Vs. 682 Brunckius λεπτῶς καλῶς ζῆν.

Σύμβουλος ἐσθλὸς μὴ κακὸς γίνου φίλοις.
715 Σύμβουλος ἴσθι τῶν ἀγαθῶν, μὴ τῶν κακῶν.
Τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον.
Τυφλὸν δὲ καὶ δύστηνον ἀνθρώποις τύχη.
Τὰ δ' αἰσχρὰ κέρδη συμφορὰς ἐργάζεται.
720 Τὸν καιρὸν εὔχου πάντοθ' ἵλεων ἔχειν.
Τιμὴ πέφυκε πᾶσι παιδεία βροτοῖς.
Τὸ πολλὰ πράττειν ἐστὶ πανταχοῦ σαπρόν.
Τὸ πολλὰ πράττειν κὐδύνας πολλὰς ἔχει.
Τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.
725 Τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία.
Ταὐτόματον ἡμῶν καλλίω βουλεύεται.
Τὴν τῶν κρατούντων μάθε φέρειν ἐξουσίαν.
Τὸ μηδὲν εἰκῆ πανταχοῦ 'στι χρήσιμον.
Τάχισθ' ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πράγματα.
730 Τὸ γνῶθι σαυτὸν πανταχοῦ 'στι χρήσιμον.
Τὸ ζῆν ἀλύπως ἀνδρός ἐστιν εὐτυχοῦς.
Ὑπόνοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται ταχύ.
Ὑπερήφανον πρᾶγμ' ἐστὶν ὡραία γυνή.
735 Ὑπὲρ γυναικὸς καὶ φίλου πονητέον.
Φιλίας μέγιστος δεσμὸς αἱ τέκνων γοναί.
Φασὶν κακίστους οἱ πονηροὶ τοὺς κακούς.
Φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί.
Φρονοῦντός ἐστι ζημίαν πρᾴως φέρειν.
740 Φέρειν ἀνάγκη θνητὸν ὄντα τὴν τύχην.
Φίλος φίλῳ γὰρ συμπονῶν αὐτῷ πονεῖ.
Φίλου τρόπους γίνωσκε, μισήσῃς δὲ μή.
Φιλίας δικαίας κτῆσις ἀσφαλεστάτη.
Φίλων ἔπαινον μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.
745 Χαλεπὸν τὸ γῆρᾶς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.
Χάριν λαβὼν εὔκαιρον ἐν καιρῷ δίδου.
Χάριν χαρίζου, καθ' ὅσον ἰσχύεις ὅμως.
Χάριτας δικαίας καὶ δίδου καὶ λάμβανε.
Χάριν λαβὼν μέμνησο καὶ δοὺς ἐπιλάθου.

Vs. 718 Menandri e *Προγάμιοις*, ubi legitur *τυφλόν γε*. — Vs. 723 *κὐδύνας* Grotius pro *καὶ λύπας*. — Vs. 725. Vide Nicostrati fragm. 20. — Vs. 726 *ταὐτόματον ἡμῶν* affert Cicero ad Attic. I 12. Eos dubito quin iambographi versus sit. — Vs. 738. Vide p. 908. — Vs. 746 Grotius et Brunckius *εὔκαιρον δίδου*.

750 Χαλεπὸν γε θυγάτηρ κτῆμα καὶ δυεδιάθετον.
Χειμὼν μεταβάλλει ῥᾳδίως εἰς εὐδίαν.
Ὡς μέγα τὸ μικρόν ἐστιν ἐν καιρῷ δοθέν.
Ὥρα τὰ πάντα τοῦ βίου κρίνει καλῶς.
Ὡς πολλὰ διὰ τὰς ἡδονὰς λυπούμεθα.
755 Ὡς εὐκόλως πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι.
Ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἄν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ.
Ὦ τρισκακοδαίμων, ὅστις ὢν πένης γαμεῖ.
Ὡς ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη.

Vs. 750 Menandri versus est fragm. 20. — Vs. 757 pro ὤ legebatur ὡς. V. supra p. 946. — Vs. 758 Menandri versus. V. p. 921.

DIPHILVS

ΑΓΝΟΙΑ

1 I (4, 375)

Τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος;
Β. χελιδόνειος ὁ δασύπους, γλυκεῖα δ' ἡ μίμαρκυς.

Athenaeus IX p. 401 a: καλοῦνται δέ τινες καὶ χελιδονίαι λαγωοί. μνημονεύει δὲ αὐτῶν Δίφιλος ἢ Καλλιάδης ἐν Ἀγνοίᾳ οὕτως Τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος χελιδόνιος ὁ δασύπους; γλαυκία δ' ἡ μίμαρκυς; Correxi haec Praefat. ad Menandrum p. XX.

2 II (4, 376)

Ἅψαντες λύχνον

[redacted]

Athenaeus XI p. 499 d: *οὐδετέρως δὲ (τὸ λαγύνιον) Δίφιλος ἐν Ἀδελφοῖς εἴρηκεν Ὦ τοιχωρύχον κτλ.* Respicit Pollux 72: *τὸ δὲ λαγύνιον (Δίφιλος λέγει) ἐν Ἀδελφοῖς.* Vs. 1 *τοιχωρύχον* PVL *τυχωρύχον* A *τϋχώρυχον* B. Vs. 2 "*δυναμένων* PV *δυνομένων* Basil. L, ad quod nihil enotatum ex AB." Dindorfius. Post hunc versum fortasse lacuna indicanda.

II (4, 376) 4

Ὦ μακάρι', ἀτυχεῖν θνητὸς ὢν ἐπίστασο,
ἵν' αὐτὰ τἀναγκαῖα δυστυχῇς μόνον,
πλείω δὲ διὰ τὴν ἀμαθίαν μὴ προσλάβῃς.

Stobaeus Flor. CVIII 9.

ΔΙΡΗΣΙΤΕΙΧΗΣ. ΕΥΝΟΥΧΟΣ Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

I (4, 377) 5

Ἔσθ' ὑποχέασθαι πλείονας, πιεῖν γέ τι
ἁδρότερον ἢ τῶν Ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.

Athenaeus XI p. 496 e: *Ῥοδιάς. Δίφιλος Αἰρησιτείχει· ὁ δὲ δρᾶμα τοῦτο Καλλίμαχος ἐπιγράφει Εὐνοῦχον. λέγει δ' οὕτως Πιεῖν δὲ ἄνδρ' ἕτερον ἢ τῶν Ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.* Pleniora haec paullo inferius ubi de *ῥυτῷ* poculo disserit: *Δίφιλος δ' ἐν Εὐνούχῳ ἢ Στρατιώτῃ, ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα διακευὴ τοῦ Αἰρησιτείχους· Ἔσθ' ὑποχέασθαι πλείονας· πιεῖν τί τι ἁδρότερον κτλ.* Dindorfius *πιεῖν δὲ δεῖ ἁδρότερον.* Sufficit fortasse *πιεῖν τ' ἔτι.* Idem *ὑποχέασθαι* pro librorum lectione *ὑποσχέσθαι.* Vs. 2 nescio an *ἐκ τῶν* pro *ἢ τῶν* scriendum sit. Pro *Ῥοδιακῶν* Schweighaeuserus in prima huius fabulae editione *Ῥοδιάδων* scriptum fuisse suspicatur, cui favet quodammodo Photius, *Ῥοδιακὸν καὶ Ῥοδιάς: εἶδος ἐκπώματος. οὕτως Δίφιλος.*

II (4, 377) 6

Ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατός ἐστι μεστός.

Athenaeus XV p. 700 e: *πανὸς δ' ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον καὶ συνδεδεμένον· τούτῳ δ' ἐχρῶντο λαμπάδι. Μένανδρος Ἀνεψιοῖς* (Fragm. 64 p. 879) *Δίφιλος Στρατιώτῃ Ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατός ἐστι μεστός.*

III—V (4, 378) 7—9

Antiatticista p. 95 17. *Ἐκφυγγάνω: Δίφιλος Εὐνούχῳ.* Idem p. 100 31. *Κάθου: Ἄλεξις Ταραντίνοις, Δίφιλος Εὐνούχῳ.* Idem p. 101 29. *Κλεῖν ἀξιοῦσι λέγειν, οὐ κλεῖδα.*

Schweighaeuserus pro *σαρκίδια*. Vs. 3 *βλίτοις* Schweighaeuserus; libri *καὶ τοῖς*.

Α Π Ο Β Α Τ Η Σ

I II (4, 381) 15. 16

Harpocratio p. 41 2: *ὅτι δὲ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύριον ἐνίοτε, Δίφιλος τῷ Ἀποβάτῃ.* Libri fere *ἐνίοτε δὲ φίλον* (*δὲ δίφιλον* FO) *τὸν ἀποβάτην.* Correxit Maussacus. Antiatticista p. 101 10. *Κραυγασμός: ἀντὶ τοῦ κραυγή. Δίφιλος Ἀποβάτῃ.* V. Lobeckium ad Phryn. p. 337.

Α Π Ο Λ Ι Π Ο Υ Σ Α

I (4, 381) 17

Πόσοι τὸ πλῆθός εἰσιν οἱ κεκλημένοι
εἰς τοὺς γάμους, βέλτιστε, καὶ πότερ' Ἀττικοί
ἅπαντες, ἢ κἀκ τοὐμπορίου τινές; Β. τί δαί
τοῦτ' ἔστι πρὸς σὲ τὸν μάγειρον; Α. τῆς τέχνης
5 *ἡγεμονία τίς ἐστιν αὐτῆς, ὦ πάτερ,*
τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναι.
οἷον Ῥοδίους κέκληκας· εἰσιοῦσι δός
εὐθὺς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι,
ἀποζέσας σίλουρον ἢ λεβίαν, ἐφ' ᾧ
10 *χαριεῖ πολὺ μᾶλλον ἢ μυρίνην προσεγχέας.*
Β. ἀστεῖον ὁ σιλουρισμός. Α. ἂν Βυζαντίους,
ἀψινθίῳ σπόδησον ὅσα γ' ἂν παρατιθῇς,
κάθαλα ποιήσας πάντα κἀσκοροδισμένα.
διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων
15 *πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ καὶ μεστοὶ λάπης.*

Athenaeus IV p. 132 c: *Δίφιλος δ' ἐν Ἀπολιπούσῃ μάγειρόν τινα παράγων ποιεῖ τάδε λέγοντα Πόσοι τὸ πλῆθος κτλ.* Vs. 3 *τοὐμπορίου* Schweigh. *τοῦ ἐμπορείου* AB. Vs. 4 Dobraeus *πρὸς σέ; Β. τοῦ μαγείρου,* et vs. 5 *αἰτηί, πάτερ.* Meo iudicio nihil novandum est nisi vs. 5 *ἐστι ταύτης* pro *ἐστιν αὐτῆς.* Vs. 8 *εὐθὺς* (*αὐτοῖς* add. B) *ἀπὸ θερμοῦ post caldae corbitionem.* Ad *τὴν μεγάλην* subintellego *κύλικα.* Vs. 12 *σπόδησον* Dindorfius pro vulgato *φοῖῳ δεῦσον. σφοίῃ* AB *σφοῖῳ* PVL *δεῦσον* VL *δεῖξον* ACP *σφι δεῦσον* cum Casaubono Schweighaeuserus. Vs. 13 *ποιήσας* scripsi pro edito *ποίησαι. ποιῆσαι* ABP *ποίησον* CL et Eustathius ad Iliad. p. 749 1: *ὅτι δὲ ὥσπερ ἁλίπαστον ἐκ τοῦ ἁλός, οὕτω καὶ κάθαλόν τι λέγεται, δηλοῖ ὁ γράψας τὸ κάθαλα ποίησον πάντα καὶ ἐσκοροδισμένα.* Vs. 15 *βλιχώδεις* Casaubonus, allato Erotiano gloss. Hippocr.

p. 104: *βλιχῶδες*: *Ἐπικλῆς φησι τὸ λελιπασμένον μετὰ γλοιώδους ὑγρασίας ἀκαθάρτου.* Idem haud dubie significat *βλιχανῶδες*. Tum *λάπης* pro *λαπῆς* (A *λαπης*) Schweighaeuserus.

18 II (4, 383)

Ἔστιν ἔνδον ὄξος ὀξύ σοι;
Β. ὑπολαμβάνω, παιδάριον, ὀπὸν εἰλήφαμεν.
ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω καὶ πυκνά.
ἢ φυλλὰς ἢ δριμεῖα περιοισθήσεται·
5 *τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων*
ἀναστομοῖ τάχιστα τᾷσθητήρια,
τό τε νωκαρῶδες καὶ κατημβλυωμένον
ἐσκέδασε κἀποίησεν ἡδέως φαγεῖν.

Athenaeus IV p. 133 f de condimentis agens, quibus ciborum sapor acuitur: *Δίφιλος δ' ἢ Σώσιππος ἐν Ἀπολιπούσῃ Ἔστιν κτλ.* Vs. 1 *ἔνδον ὄξος* Porsonus. *ἔνδο ξος* A. Ceteri *ἐν δ' ὄξος*. Vs. 4 ante Scaligerum *ἢ φυλὰς ἢ*. Ibid. *περιοισθήσεται* APL *περιισθήσεται* V *περισεισθήσεται* Scaliger. Vs. 6 *τᾷσθητήρια* pro *ταἰσθητήρια* Dindorfius.

19 III (4, 384)

Εἶτα μαλακὸν ὦ δύστην' ἔχεις,
σκευάριον, ἐκπωμάτιον, ἀργυρίδιον·
οὐκ ἐκδραμεῖ λαβὼν τόδε καὶ δώσεις ἐμοί
παρακαταθήκην;

Pollux X 12: *ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα* (domesticam supellectilem dicit) *ὑπὸ τῶν νεωτέρων καὶ μαλακά, ὥσπερ εἰμετακείοιστα*

II (4, 385) 21

Antiatticista p. 108 32. *Μναδάρια*: *ὑποκοριστικῶς τὰς μνᾶς*. *Δίφιλος Βαλανείῳ*.

ΒΟΙΩΤΙΟΣ

(4, 385) 22

Οἶος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας
ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν.

Athenaeus X p. 417 e de Boeotiorum voracitate agens: *Δίφιλος δ' ἐν Βοιωτίῳ Οἶος ἐσθίειν κτλ*.

ΓΑΜΟΣ

I (4, 385) 23

Ὁ γὰρ κόλαξ
καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς πόλεις
ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἡδύνας χρόνον.
νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους·
αἱ κρίσεις θ' ἡμῶν νοσοῦσι, καὶ τὸ πρὸς χάριν πολύ.

Athenaeus VI p. 254 e: *Δίφιλος δ' ἐν Γάμῳ φησίν Ὁ γὰρ κόλαξ κτλ*. Vs. 2 Dobraeus *καὶ δυνάστην καὶ τύραννον καὶ πόλιν*. In C praeterea *τοὺς* ante *φίλους*. Vs. 4 *ὑποδέδυκε* L *ὑπέδοικε* superscripto *υ* P *ὑποδέδωκε* C *ὑποδέδρικε* V.

II (4, 386) 24

Στίλπωνός ἐστι βύσμαθ' ὁ Χαρίνου λόγος.

Diogenes Laert. II 120: *ἐσκώφθη δὲ* (Stilpo) *ὑπὸ Διφίλου τοῦ κωμικοῦ ἐν δράματι Γάμῳ Στίλπωνος κτλ*. Charinus personae nomen erat in fabula Diphili.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

(4, 386) 25

Erotianus gloss. Hippocr. p. 114. *Γαργαλισμός*: *γάργαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμός, ἀπὸ τῶν πασχητιουσῶν* (leg. *πασχητιωσῶν*) *γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ καὶ Δίφιλος ἐν Δαναΐσι*.

ΔΙΑΜΑΡΤΑΝΟΥΣΑ

(4, 387) 26

Ἄρτους σποδίτας κρησερίτας περιφέρειν.

Athenaeus III p. 111 e: *μνημονεύει δ' αὐτοῦ* (*ἄρτου σποδίτου*) *καὶ Δίφιλος ἐν Διαμαρτανούσῃ οὕτως Ἄρτους κτλ*. Cod. B *διαμανθανούσῃ*. In Diphili versu A *κρησειρίτας*. Correxit Schweighaeuserus.

ΕΓΚΑΛΟΥΝΤΕΣ

27 (4, 387)

Antiatticista p. 110 18. Ὁλοσχερῶς: Δίφιλος Ἐγκαλοῦσιν.

ΕΚΑΤΗ

28. 29 I II (4, 387)

Athenaeus XIV p. 645 a: μνημονεύει δ' αὐτοῦ (ἀμφιφῶντος) καὶ Δίφιλος ἐν Ἑκάτῃ. Pollux X 72: λάγυνος καὶ λαγύνιον. Δίφιλος δ' ἄμφω λέγει, τὸ μὲν ἐν τῇ Ἑκάτῃ πολλάκις, τὸ δὲ λαγύνιον ἐν Ἀδελφοῖς. Athenaeus XI p. 499 b: λάγυνον ex Nicostrati Ἑκάτῃ affert. Vide huius fragmenta p. 635.

ΕΛΕΝΗΦΟΡΟΥΝΤΕΣ

30 (4, 388)

Ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον,
Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε,
ὡς οἱ τραγῳδοί φασιν, οἷς ἐξουσία
ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις.

Athenaeus VI p. 223 a de tragicorum prae comicis poetis commodis agens: Δίφιλος δ' ἐν Ἑλενηφοροῦσιν (— φορούσῃ?) Ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα κτλ.

ΕΛΛΕΒΟΡΙΖΟΜΕΝΟΙ

31 (4, 388)

Antiatticista p. 100 12. Ἰτητέον: ἀντὶ τοῦ ἰτέον. Δίφιλος Ἐλλεβοριζομένοις. Ad hanc fabulam fortasse referendum est Fragm. inc. III.

[redacted]

τοῦτον· συνίης; ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν,
15 ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν,
ἢ συκοφαντεῖν κατ' ἀγοράν, ἢ μαρτυρεῖν
ψευδῆ. τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος.
Β. ὀρθῶς γε νὴ Δί'. ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί;
Α. ὁρῶμεν ὀψωνοῦνθ' ἑκάστης ἡμέρας
20 οὐχὶ μετρίως βέλτιστέ σ', ἀλλ' ὑπερηφάνως.
οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν.
συνῆχας ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν.
περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ' ὥσπερ Ἰσθμίοις.
λαγώς τις εἰσελήλυθ', εὐθὺς ἥρπακας.
25 πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νὴ Δί' οὐκ ἔτι
ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν.
τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας πολύ.

Athenaeus VI p. 227 e: *Δίφιλος δ' ἐν Ἐμπόρῳ καὶ νόμον ναί φησι παρὰ Κορινθίοις τινὰ τοιοῦτον Νόμιμον τοῦτ' λ.* Vs. 2 *Κορινθίοισιν* Casaubonus pro *Κορινθίοις ἵν'*. Ib. pro *ἐὰν* Dindorfius. Vs. 6 *τοῦτον ἤδη* pro *ἤδη τοῦτον* Casaubonus. Hemsterhusius *νὴ Δία τοῦτον*. Ibidem pro *ἀπολαύειν* Cobsius *ἀπολάπτειν*. Vs. 9 *ὃς ἂν δὲ* L *ὃς δ' ἂν δὲ* BPV. *πείθητ'* L *πείθηται* BCP *πείθηταί τ'* V *πίθηται* A, de Schweighaeuserus *πίθητ'*. Tum *ἐπέβαλον* L *ἐπέβαλλον* PV. Vs. 13 *συνίης* VL *συνιεῖς* AP *συνιεὶς* B. Vs. 17 *τὸ τοιοῦτον* ABP *τοιοῦτον* V *τοιούτων* L. Vs. 22 *συνῆκας* ante Schweighaeuserum. *τι*, quod post illud habent ABP, omittunt VL. v. 25. Cfr. Varro Sat. 86 11 *propter phagones ficedulam pinguem et turdam nisi volantem non video.*

II (4, 390) 33

Οὐ πώποτ' ἰχθῦς οἶδα τιμιωτέρους
ἰδών. Πόσειδον, εἰ δεκάτην ἐλάμβανες
αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἑκάστης ἡμέρας,
πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτερος.
5 *ὅμως δὲ τούτων εἴ με προσγελάσειέ τις,*
ἐδίδουν στενάξας ὁπόσον αἰτήσειέ με
γόγγρον μέν, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἕκτορα,
ὅσον εἵλκυσεν, τοσοῦτο καταθεὶς ἐπριάμην.

Athenaeus VI p. 226 e: *οὐκ ἀπιθάνως δὲ καὶ Δίφιλος (Φίλος) ἐν Ἐμπόρῳ περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι οὓς ἰχθῦς λέγει ὧδε Οὐ πώποτ' ἰχθῦς κτλ.* Vs. 2 et 3 *ἐλάμ-*

βανες αὐτῶν Grotius. Libri *αὐτῶν ἐλάμβανες*. Vs. 4 *πλουσιώτατος* ex mea emendatione edidit Dindorfius. Vs. 5 *εἴ με* Grotius pro librorum lectione *εἰ μὴ* vel *εἴ μοι*. Vs. 8 *τοσοῦτον* ante Grotium.

34 III (4, 391)

Πουλύπους
ἔχων ἁπάσας ὁλομελεῖς τὰς πλεκτάνας·
οὐ περιβεβρωκὼς αὐτόν ἐστι, φίλτατε.

Athenaeus VII p. 316 f: *καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ Πουλύπους ἔχων κτλ.* Vs. 3 *ἑαυτὸν* ante Schweighaeuserum.

35 IV (4, 391)

Τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαραδοκήσαμεν.

Etymol. M. p. 490 40: *Τιμαχίδας δέ φησιν ὅτι σύνθετόν ἐστι (τὸ καραδοκεῖν), παρὰ τὸ κάτω κάρα ἐπιφέρειν τὸ καραδοκεῖν. παρατίθεται δ' ἐνάλοις (ἐν ἄλλοις) Δίφιλον λέγοντα ἐν Ἐμπόρῳ Τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαρανόμηνεν.* Ita enim supplenda haec sunt ex cod. Barocc. apud Bekk. An. p. 1445. Diphilea Suidas s. v. *καραδοκεῖ* ita scripta habet *Τὴν νύκτα ἐκείνην διεκαρανόμησεν*, Etym. Par. apud Cramer. A. Par. IV p. 25 *τὴν νύκτ' ἐκείνην δι' ἐκείνην διεκαρανομῆνεν*. Cfr. eiusdem A. O. II p. 455. Correxit Toupius. Quamquam possis etiam *διεκαραδόκησεν*, ut sint tetrametri reliquiae duobus pedibus minoris.

36 V (4, 391)

Harpocratio p. 130 22: *Ναύκληρος — καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας,* [redacted]

ἐτύγχανεν Dobraeus et vs. 2 υἱὸς Χαβρίου. Hermannus vs. 1 nihil mutans ante ὁ Χαβρίου addebat ὤν. Vs. 5 Iacobsius et Erfurdtus ἕνα φαγεῖν λίθον, ut unum quotannis lapidem nec plures vendendi venia Ctesippo concedatur. Ita quo pacto monumentum Chabriae ἐπιτελεσθῆναι dici possit, non perspicio. Ex v. 6 καὶ σφόδρ' εὐτελὲς λέγω apparet, potius contrariae significationis verbum requiri, e. c. φέρειν vel θεῖναι. Quamquam ne sic quidem quid acrimoniae iocus habeat perspicitur.

II (4, 392) 38

Schol. Ald. Aristoph. Equ. 964. ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου: ψωλὸς ὁ λειπόδερμος ὀξυτόνως. καὶ ἀκρόψωλος ὁ ἐπιβραχὺ τοιοῦτος. ἢ ὁ ἀσχήμων κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου. ἐνταῦθα δ' ἰδίως ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διεσκυλμένων. παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος. Photius Lex. p. 657 9: ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διελκυσμένων· παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος. Eadem Suidas s. ψωλὸν γενέσθαι. Itaque, nisi λάρυγγος corruptum est, Diphilus dixisse videtur:

ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι λάρυγγος,

ut sint tetrametri reliquiae. Id vero quo sensu posuerit obscurum est.

ΕΠΙΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΣ

(4, 393) 39

Ὁ δὲ κανδύταλις
οὗτος τί δύναται, καὶ τί ἔστιν; Β. ὥσπερ εἰ
εἴποις ἀορτάς.

Pollux X 137: ὠνόμασται δὲ τῷ κιβωτίῳ παραπλήσιόν τι σκεῦος κανδύταλις, οὗ μέμνηται καὶ Μένανδρος ἐν Ἀσπίδι καὶ Δίφιλος ἐν Ἐπιδικαζομένῳ Ὁ δὲ κανδύταλις — ἀορτάς. ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ τὸ σκεῦος Περσικὸν ἀπὸ τοῦ κάνδυος κληθέν, εἰς χρῆσιν δ' αὐτὸ ἤγαγον Μακεδόνες. Vs 2 et 3 vulgo ὥσπερ ἂν εἴποις. Libri ὥσπερ εἴποις. Hinc scripsi ὥσπερ εἰ εἴποις.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΥΣ

(4, 393) 40

Antiatticista p. 96 31. Ἐξιδιάσασθαι: Δίφιλος Ἐπι-

42 I (4, 394)

Ἄριστον ἐπεχόρευσεν ἐκλελεγμένον,
εἴ τι νέον ἢ ποθεινόν· ὀστρέων γένη
παντοδαπά, λοπάδων παρατεταγμένη φάλ
ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸν ἀπὸ τοῦ τηγάνου,
τριμμάτια τούτοις ἐν θυείαις ἀργυραῖς.

Athenaeus VI p. 230f: *Λίφιλος δ' ἐν Ζωγράφ*
κτλ. Vs. 2 malim *ὀστρείων*. Vs. 4 libri *σωρός*, q
Vs. 5 *θυΐαις* ABP.

43 II (4, 394. 395)

Οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ, Δράκων, ἐ
ἐπ' ἔργον οὐ μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν
τραπεζοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην.
οὐ γὰρ βαδίζω πρότερον ἂν μὴ δοκιμάσω
5 τίς ἔσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταται
τὸ δεῖπνον, ἢ κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας.
ἔστιν δ' ἁπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφ
εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαί με δεῖ.
οἷον τὸ κατὰ τοὐμπόριον, εἰ βούλει, γένος
10 ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχήν, ἀποβαλὼν
τὸν ἱστὸν ἢ πηδάλια συντρίψας νεώς,
ἢ φορτί' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γενόμενος·
ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· οὐδὲν ἡδέως
ποιεῖ γὰρ οὗτος, ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν.
15 ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται

ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν·
ὑπὸ τοῦτον ὑπέμυξ' εὐθὺς ἐκβεβηκότα,
τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον, ἐμνήσθην Διός
25 σωτῆρος, ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν.
τοιοῦτος ὁ τρόπος. μειράκιον ἐρῶν πάλιν
τὰ πατρῷα βρύκει καὶ σπαθᾷ, πορεύομαι.
ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα νὴ Δί' ἕτερά που
ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον ἀνευρημένα,
30 τὰ κράσπεδ' ἀποθλίβοντα καὶ κεκραγότα
"ὀψάριον ἀγοραῖον ποιεῖν τίς βούλεται;"
ἐῶ βοᾶν· πληγὰς γὰρ ἔνι προσλαμβάνειν
ἐλθόντα καὶ τὴν νύχθ' ὅλην διακονεῖν.
τὸ μισθάριον γὰρ ἂν ἀπαιτῇς, ἀμίδα μοι
35 ἔνεγκε πρῶτον, φησίν. ὄξος ἡ φακῆ
οὐκ εἶχε. πάλιν ᾔτησας, οἰμώξει μακρά
πρῶτος μαγείρων, φησίν. ἕτερα μυρία
τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἄν. οὐ δὲ νῦν σ' ἄγω,
πορνεῖόν ἐστι, πολυτελῶς Ἀδώνια
40 ἄγουσ' ἑταίρα μεθ' ἑτέρων πορνῶν χύδην.
σαυτὸν ἀποτάξεις τόν τε κόλπον ἀποτρέχων.

Athenaeus VII p. 291 f: ὁ δὲ παρὰ Διφίλῳ ἐν τῷ Ζωγράφῳ καὶ πρὸς οὓς ἐκμισθοῦν αὐτὸν δεῖ διδάσκει λέγων οὕτως Οὐ μή κτλ. Vs. 1 σ' οὐδαμοῦ Δράκων Porsonus. σοῦ θάμ' οὐ δράκων VL σοῦ θαμοῦ (θἄμοῦ B) δράκων BP. Vs. 2 ante Porsonum οὐ. Vs. 4 ἂν pro ἐὰν Dindorfius. Vs. 7 ἔστιν δ' BL ἔστιν θ' PV. Vs. 11 πηδάλια pro πηδάλιόν τι Grotius. Vs. 12 ἐξέρριψεν ABCP. Participium qui desiderabat Toupius scripsit ἢ φορτία γ' ἐκρίψας. Debebat certe ἢ φορτί' ἐκρίψας. Vs. 13 οὐδὲν Dindorfius pro οὐθέν. Vs. 16 ἐπιβαλεῖ pro ἐπιβάλλει Coraes. Vs. 21 λαλῶν ABC λαβὼν PVL. Cfr. Eustathius p. 946 56: ἄλλοι δὲ (ναῦλον) κατὰ γένος οὐδέτερον, οἷον, λαλῶν τὰ ναῦλα καὶ δάνει' ἐρυγγάνων. Vs. 22 κόλλοψι ABCP et epit. Hoesch. κάλλοψι VL. Vs. 23 Schweighaeuserus tentabat ὑπέμιξα, quod non magis graece dictum est. Vs. 29 εἰς τὸν κέραμον i. e. in eam fori partem ubi coquorum erat statio, de quo dixi Praef. Menandri p. XVII. Ibid. ἀνευρημένα B et libri Casauboniani, ἐνευρημένα P, ἐν εὑρημένα VL. Suspicabar ἐπισεσυρμένα, *immunda*, ut apud Diogen. Laert. I 81 ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν, vel ἀνασεσυρμένα, *impudentia*, *procacia*. Vs. 31 ὀψάριον ἀγοραῖον dicit *vile et triviale*, quale fere eorum erat qui de symbolis epulabantur. Vs. 32 ἔνι Iacobsius,

AB ἔστι. Vs. 39 AB Ἄδωνιν. Vs. 41 Casaubonus ἀποσάξεις *implebis*. Philemo fragm. 64: ἐξὸν ἀποσάττεσθαι δ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Cfr. Boeckh. Corp. Inscr. I p. 289.

44 III (4, 397)

Ἀπροσδόκητον οὐδὲν ἀνθρώποις πάθος·
ἐφημέρους γὰρ τὰς τύχας κεκτήμεθα.

Stobaeus Flor. CV 5 cum lemmate Διφίλου ἐκ Ζωγράφου. Vs. 1 Trinc. πάθους. Voss. πάθος, superscripto ultimae syllabae ους.

ΗΡΑΚΛΗΣ

45 (4, 397)

Ἐμὲ μὲν οὖν ὁρᾷς πεπωκότα
ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα καὶ θυμούμενον,
τονδὶ δὲ ναστόν, Ἀστίωνος μείζονα,
ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἠριστηκότα.

Athenaeus X p. 421 e: Δίφιλος δ' ἐν Ἡρακλεῖ περί τινος τῶν ὁμοίων (πολυφάγων) διαλεγόμενος διέξεισιν Ἐμὲ μέν κτλ. Vs. 1 libri οὐχ ὁρᾷς, quod correxi. Vs. 2 καὶ δημούμενον? an κεὐθυμούμενον? Vs. 3 libri fere τὸν δ' ἴδεν ἀστὸν et μεῖζον. Correxit Heringa.

ΗΡΩΣ

46 (4, 398)

[redacted]

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

(4, 399) 47

Ὑπολαμβάνω τὸ ψεῦδος ἐπὶ σωτηρίᾳ
λεγόμενον οὐδὲν περιποιεῖσθαι δυσχερές.

Stobaeus Flor. XII 12 cum lemmate *Διφίλου Θησαυροῦ*. Vs. 2 libri *οὐθέν*.

ΘΗΣΕΥΣ

I (4, 399) 48

Σὲ μὲν καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην.

Athenaeus VI p. 262 a: *ψωμοκόλαφον δ' εἴρηκε Δίφιλος ἐν Θησεῖ οὕτως Σὲ μέν κτλ.*

II (4, 399) 49

Athenaeus X p. 451 b: *Δίφιλος δ' ἐν Θησεῖ τρεῖς ποτε κόρας Σαμίας φησὶν Ἀδωνίοισι γριφεύειν παρὰ πότον. προβαλεῖν δ' αὐταῖσι τὸν γρῖφον "Τί πάντων ἰσχυρότατον;" καὶ τὴν μὲν εἰπεῖν ὅτι σίδηρος, καὶ φέρειν τούτου λόγου τὴν ἀπόδειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὀρύσσουσίν τε καὶ τέμνουσι καὶ χρῶντ' εἰς ἅπαντα. εὐδοκιμοῦσαι δ', ἐπάγειν τὴν δευτέραν, φάσκειν τε τὸν χαλκέα πολὺ κρείττω φέρειν ἰσχύν. ἐπεὶ τοῦτον κατεργαζόμενον καὶ τὸν σίδηρον τὸν σφοδρὸν κάμπτειν, μαλάσσειν, ὅτι ἂν χρήζῃ ποιεῖν. τὴν δὲ τρίτην ἀποφῆναι πέος ἰσχυρότατον πάντων, διδάσκειν δ' ὅτι καὶ τὸν χαλκέα στένοντα πυγίζουσι τούτῳ.* Ita haec edidit Dindorfius, cuius totam adscribam annotationem criticam: "*φησὶν* PVL *φασὶν* AB *προβαλεῖν δ'* — *τὸν γρῖφον* om. C *αὐταῖσι* AB *αὐταῖς* PVL *τὰν μὲν* et *τὰν ἀπόδειξιν* CPVL *τᾶν μὲν* et *τᾶν ἀπόδειξιν* A *ὁ σίδηρος* BP *ὅτι σίδηρος* VL *ὀρύσσουσιν* ABC *ὀλύσσουσιν* P *ὀλύουσιν* V *ὀλλύουσιν* L *καὶ χρῶντ'* (*χρῶνται* P) *εἰς ἅπαντα* om. C *ἅπαντα* ABP *ἅπαντά γ'* VL *εὐδοκιμοῦσαι* AB *εὐδοκιμοῦσαν* PVL *εὐδοκιμούσας* genitivum doricum restituit Schweighaeuserus. *δ' ἐπάγειν τὰν* AB *δ' ἐπάγει τὰν* L *δὲ τὰν* PV *ἐπεὶ* VL *ἐπὶ* BP *ὅτι* ABCPV *χῶτι* L *ποιεῖν*] *ποεῖν* C *τὴν δὲ τρίτην*] Scribebatur *τὰν δὲ τρίταν*." Manifestae ubique senariorum reliquiae, quas suis modulis utcunque restituere velle, non magnus quidem, at ingratus labor est, quippe incerti eventus. Doricas formas, quibus Samias puellas usas esse non credibile est, recte expulisse videtur Dindorfius. Putabam aliquando ad hunc ipsum locum referendum esse Diphili fragm. inc. XXI: *ἰσχυρότερον κρίνω τὸ χρυσίον πολύ· τὰ πάντα τούτῳ τέμνεται καὶ πράττεται.*

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

50 I (4, 400)

Ἐξανίσταμαι
τὸν ἀμφιτάπητα συστορέσας.

Pollux X 38: δάπιδες, τάπητες, ἀμφιτάπητες. Δίφιλος γοῦν φησιν ἐν Κιθαρῳδῷ Ἐξανίσταμαι τὸν ἀμφιτάπητα συστορέσας.

51 II (4, 400)

Λήκυθον ξύστιν τ' ἔχεις;
Β. ἐγὼ δὲ καὶ ξύστραν.

Pollux X 62: ληκύθιον καὶ στελγίδες (στλεγγίδες). καὶ ξυστίδας δ' αὐτὰς ἄν τις εἴποι· ἔν τε γὰρ ταῖς Ἐπιχάρμου Νήσοις εὕρηται τοὔνομα, καὶ Δίφιλός που ἐν Κιθαρῳδῷ ἀνδρί που εἴρηκεν Λήκυθον ξύστιν ἔχεις, ἐγὼ δὲ καὶ ξύστραν. In verbis ἀνδρί που quid lateat nescio; που unus cod. omittit. Tum post ξύστιν addidi τ'.

ΛΗΜΝΙΑΙ

52 (4, 401)

Οὗτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγώ
κεστρεὺς ἂν εἴην ἕνεκα νηστείας ἄκρας.

Athenaeus VII p. 307 f: Δίφιλός φησιν ἐν Λημνίαις Οὗτοι δεδειπνήκασιν κτλ. Hinc sumpsit Eustathius p. 1178 5. Cfr. Athenaeus IV p. 156 b: ἐγὼ δ' ὁ τάλας, κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν Δίφιλον, κεστρεὺς ἂν εἴην κτλ.

[redacted]

ΜΝΗΜΑΤΙΟΝ

(4, 402) 54

Athenaeus III p. 124d: *ὅτι δὲ καὶ τὸν οἶνον ἔψυχον ὑπὲρ τοῦ ψυχρότερον αὐτὸν πίνειν Στράττις φησίν — Δίφιλος δ' ἐν Μνηματίῳ φησί Ψῦξον τὸν οἶνον Δῶρι.* Ex Athenaeo habet Eustathius ad Iliad. p. 866 26.

ΠΑΙΔΕΡΑΣΤΑΙ

(4, 402) 55

Ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν.
εὐζωρότερόν γε νὴ Δί', ὦ παῖ, δός· τὸ γάρ
ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἔστι τῇ ψυχῇ κακόν.

Athenaeus X p. 423e de dictione *ζωρότερον πίνειν* agens: *Δίφιλος δὲ ἐν Παιδερασταῖς φησιν Ἔγχεον κτλ.* De Diphili versibus haec habet C *ἔγχεον πιεῖν εὐζωρότερον· τὸ γὰρ ὑδαρὲς — κακόν.* Quae attulit Eustathius p. 746 55. Vs. 2 *γε νη διω παῖδες* A *γενη δύω* (*δύο* P) *παῖδες* PVL. Correxit Casaubonus.

ΠΑΛΛΑΚΗ

(4, 402) 56

Βουβάλια καρπῶν παρθένου φορήματα.

Etymol. M. p. 206 16. *Βουβάλιον: κόσμος χρυσοῦς περιτιθέμενος τῷ καρπῷ. Δίφιλος ἐν Παλλακῇ Βουβάλια καρπῶν παρθένου φρονήματα.* Recte Sylb. *φορήματα.*

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ

(4, 402. 403) 57

Εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης·
"νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ ταλαίπωρός τέ μου
γαστήρ." ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γάρ
τῆς γαστρός, εἰς ἣν πρῶτον ἐμβαλεῖς . .
5 *ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον. ἐν πήρᾳ φέροις*
ἄρτους ἄν, ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς.
εἰς σπυρίδα μάζας ἐμβαλεῖς, ἀλλ' οὐ φακῆν,
οἰνάριον εἰς λάγυνον, ἀλλ' οὐ κάραβον.
εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν δὲ ταύτην εἰσφόρει
10 *τὰ πάνθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα.*
κοὐ προστίθημι τἄλλα, διότι πανταχοῦ
διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταύτην γίνεται.

Athenaeus X p. 422b de ventris vi disserens: *Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ Εὖ γ' ὁ κατάχρυσος κτλ.* Sunt haud dubie ipsius

parasiti verba. Vs. 1 respicit Eustathius ad Hom. p. 1205 20. Vs. 2 ἡ ταλαίπωρός τέ μου. Pro his in Euripidis loco apud Matthiae Fragm. inc. trag. CLIX p. 405 legitur ἡ κἀκῶς τ' ὀλουμένη. Itaque aut memoriter citavit Diphilus aut aliam quam Clemens, qui illud fragmentum servavit, lectionem sequutus est. Secundus Euripidei fragmenti versus hic est: γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά. Vs. 3 οὐδέν ἐστι γὰρ VL γὰρ οὐδέν ἐστι ABCP. Vs. 4 εἰς ἣν πρῶτον ἐμβαλεῖς. Ita optimi libri ABP, neque aliter C, nisi quod pro πρῶτον habet πάντ' ἄν. VL εἰς ἣν πρῶτον πάντ' ἂν ἐμβάλοις. Grotius εἰς ἣν πρῶτον ἂν πάντ' ἐμβάλοις, quod sequuti sunt recentiores. Mihi servata librorum lectione in fine versus ἅπαν excidisse, πρῶτον autem, iubente fere sententia, in βρωτὸν mutandum videtur. Vs. 5 malim ἀλλ' οὐχ ἕτερον εἰς ἄγγος, vel cum Schweighaeusero ἀλλ' οὐκ ἐς ἕτερον ἄγγος. Vs. 9 pro εἰσφόρει Grotius εἰσφορεῖς, quod nec ipsum satis facit. Accedit quod vs. 10 τὰ abest ab ABCP, pro πάνθ' autem πάντα scriptum habent ACP. Itaque legendum videtur εἰσφορεῖν·| πάντ' ἔσθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα. Vs. 12 ταύτην C, ταῦτα PVL.

58 II (4, 404)

Ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν,
οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' οὐδὲ τὰς στέγας,
οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς Κορινθίους κάδους,
ἀτενὲς δὲ τηρῶ τοῦ μαγείρου τὸν καπνόν.
5 κἂν μὲν σφοδρὸς φερόμενος εἰς ὀρθὸν τρέχῃ,
[illegible]

κτλ. Vs. 4 δειπνιεῖν et κωλύσαι Erfurdtus et Porsonus. Libri δειπνεῖν et κωλύσει vel κωλύσῃ.

IV (4, 406) 60

Οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα.

Athenaeus VI p. 247 d: περὶ ὀργιζομένου παρασίτου λέγων (Diphilus) φησί — κἀν τῷ δὲ ἐπιγραφομένῳ Παρασίτῳ δράματί φησιν Οὐ δεῖ κτλ. δυσάρεστον C in textu. δυσάριστον ABP et inter versus C. δυσάρεσκον VL.

ΠΕΛΙΑΔΕΣ

(4, 406) 61

Τὸ δειπνάριον ἀνθηρὸν ἦν, γλαφυρὸν σφόδρα,
φακῆς κατ' ἄνδρα τρύβλιον μεστὸν μέγα.
Β. πρώτιστον οὐκ ἀνθηρόν. Α. ἐπὶ ταύτῃ φέρων
εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας,
ὑπό τι δυσώδης οὗτος ηρος ἀνθίαν,
ὃν πολλὰ * * ταῖς κίχλαις ἤδη λέγει.

Athenaeus IV p. 156 f: ἐμοὶ δὲ κατὰ τὸν κωμικὸν Δίφιλον, φησὶ δ' οὗτος ἐν Πελιάσι, τὸ δειπνάριον κτλ. Vs. 1 ἀνθηρὸν ἦν γλαφυρὸν Erfurdtus. ABCP ἦν ἀνθηρὸν γλαφυρόν. VL ἀνθηρὸν γλαφυρὸν ἦν. Maiora molitur Dobracus τὸ δειπνάριον τἀνθηρὸν ἦ γλαφυρὸν σφόδρ' ἦν. Β. φακῆς — vel τὸ δειπνάριον ἀνθηρόν. Β. ἦ γλαφυρὸν σφόδρα; Α. φακῆς κτλ. Vs. 5 οὗτος cum sequentibus Schweigh. personae B assignat. Ibid. ηρος P κρος B ἧρος VL ἱερὸς Schweigh. allato Aristot. HA. IX 37. Ibid. ἀνθίαν VL ἄνθιαν P ἄνθειαν B ἀνθίας Schweigh. Vs. 6 λέγει ABP λέγειν VL. Totum versum Casaubonus ita refingebat ὡς πολλὰ χαίρειν — λέγειν. Schweighaeuserus ὃς πολλὰ χαίρειν — λέγει. Villebrunius "Je lis *houtos ar pros anthian, hos chairein — legei*, leçon du manuscrit Q."

ΠΛΙΝΘΟΦΟΡΟΣ

(4, 421) 62

Καὶ νὴ Δί' ὄντως εὐθὺς ἐξέπεμπέ με
ὄρθριον· ἐκόκκυζ' ἀρτίως ἀλεκτρυών.

Eustathius ad Hom. p. 1479 46: ὑποβάλλει δὲ τοιοῦτον νοῦν καὶ Σοφοκλῆς, φασίν, ἐν τῷ κοκκυβόας ὄρνις. ἐναργέστερον δὲ Δίφιλος ἐν τῷ Καὶ νὴ Δί' ὄντως εὐθὺς ἐξέπεμπέ με ὀρθριοκόκκυξ ἀρτίως ἀλεκτρυών. Quae correxi et ad hanc fabulam rettuli propter Antiattic. p. 101 4. Κοκκύζειν τοὺς ἀλεκτρυόνας· Δίφιλος Πλινθοφόρῳ.

ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΩΝ

63 I (4, 407)

Ὤιμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπώλας τὸ πρότερον
εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.
τόδε δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος ὥσπερ θηρίον
ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.
5 ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις ὑπερηκοντικώς,
κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ,
ὥς φησιν· οὐ διὰ τοῦτό γ' ἀλλ' ἐστιγμένος
πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμ' αὐτὴν ἔχει.
οὗτος ἀποκρίνετ', ἂν ἐρωτήσῃς πόσου
10 ὁ λάβραξ, δέκ' ὀβολῶν, οὐχὶ προσθεὶς ὁποδαπῶν.
ἔπειτ' ἐὰν τἀργύριον αὐτῷ καταβάλῃς,
ἐπράξατ' Αἰγιναῖον· ἂν δ' αὐτὸν δέῃ
κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν Ἀττικά.
κατ' ἀμφότερα δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Athenaeus VI p. 225 a de piscariis Δίφιλος Πολυπράγμονι Ὤιμην ἐγώ κτλ. Vs. 3 ante Schweigh. τόδ' ὡς ἔοικε. Vs. 7 malim τοῦτο δ'. Vs. 9 ἀπεκρίνετ' B. Vs. 10 προσθεὶς ὁποδαπῶν Schweighaeuserus. Vulgo προσθεὶς σοι ποταπῶν. AP προσθήσοι ποδαπῶν. Vs. 11 ἔπειτ' ἐὰν Porsonus. VL ἔπειτά γ' ἄν. ABCP ἔπειτα ἄν. Vs. 13 Ἀττικὰ Müller Aegin. p. 89. Libri Ἀττικάς.

64 II (4, 408)

Τί ποτ' ἐστίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν.

Photius p. 480 20. Ῥαγδαίους: τοὺς κεκινημένους καὶ

Δίφιλος Σαπφοῖ Ἀρχίλοχε κτλ. Idem XIII p. 599 d: *καὶ γὰρ Δίφιλος ὁ κωμῳδιοποιὸς πεποίηκεν ἐν Σαπφοῖ δράματι Σαπφοῦς ἐραστὰς Ἀρχίλοχον καὶ Ἱππώνακτα.*

ΣΙΚΕΛΙΚΟΣ

(4, 409) 68

Οἷον ἀγοράζειν πάντα, μηδὲ ἓν δ' ἔχειν,
εἰ μὴ κικίννους ἀξίους λίτραιν δυοῖν.

Pollux IX 81: *ὅτι δὲ καὶ τῶν κωμῳδῶν τινες τῆς λίτρας μνημονεύουσιν, ἐν τοῖς περὶ στατικῆς προείρηται· οὐ γὰρ οἱ Δωριεῖς μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀττικῶν τινες, ὡς Δίφιλος ἐν Σικελικῷ Οἷον ἀγοράζειν κτλ.* Photius, *Λίτρα ἦν μὲν καὶ νόμισμά τι, ὡς Δίφιλος.* Vide supra ad Philem. p. 836.

ΣΧΕΔΙΑ

(4, 410) 69

Θᾶττον πλέκειν κέλευε πόρκων πυκνοτέρους.

Etymol. M. p. 683 25: *καὶ Φίλων δὲ μνημονεύει τοῦ πόρκου Θᾶττον πλέκειν κέλευε τῶν πόρκων πυκνοτέρους.* MS Dorvill. *καὶ Δίφιλος ἐνσχεδῑμνῆμι τοῦ πόρκου,* in quo fabulae titulum *Σχεδία* latere vidit Gaisfordus ad Hesiodi Theog. 709. Suidas s. v. *πόρκος: μνημονεύει δὲ καὶ Δίφιλος τοῦ πόρκου Θᾶττον πλέκειν κτλ.* Neque aliter Zonaras Lex. II p. 1562. Articulum delendum esse indicavi Praef. ad Menandrum p. IX.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

(4, 410) 70

Ἀγαθὸς βαφεὺς ἔνεστιν ἐν τῷ παιδίῳ·
ταυτὶ γὰρ ἡμῖν δευσοποιὰ παντελῶς
τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχεν.

Harpocratio p. 55 7: *ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐχόντων τὸ χρῶμα ἔμμονον καὶ πολυχρόνιον τὸ δευσοποιὸν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς καὶ Πλάτων διασαφεῖ ἐν ἑ Πολιτείας. Δίφιλος Συντρόφοις Ἀγαθός κτλ.* Vbi Bekkerus has lectiones e codd. enotavit: Vs. 1 *ἔστιν* I *πεδίῳ* ABI. Vs. 2 *ταύτη* ABIN. Vs. 3 *ἀποδεδείχθω* ABIN.

ΣΥΝΩΡΙΣ

I (4, 411) 71

Ἄριστ' ἀπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου.
Β. ἀστεῖος εἶ. δραχμὴν ὑπόθες. Α. κεῖται πάλαι.
πῶς ἂν βάλοιμ' Εὐριπίδην; Β. οὐκ ἄν ποτε
Εὐριπίδης γυναῖκα σώσει'. οὐχ ὁρᾷς

ικ' ἐς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλῃ. Suidas III p. 614: Φιλος δέ φησιν ἕλκ' εἰς μέσον κτλ.

V (4, 413) 75

Ἐχήνισας. ποιοῦσι τοῦτο πάντες οἱ
παρὰ Τιμοθέῳ.

Athenaeus XIV p. 657e: χηνίζειν δὲ εἴρηται ἐπὶ τῶν αὐλούντων. Δίφιλος Συνωρίδι Ἐχήνισας κτλ. Ante Stephanum χηνίασας.

ΤΕΛΕΣΙΑΣ

(4, 413) 76

Τράγημα, μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα.
ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥδιστά γ' ἐπιδορπίζομαι.

Athenaeus XIV p. 640d: οὐ πρότερόν γε, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, ἀκουσόμεθα περὶ τούτων, ἕως ἂν περὶ τῶν ἐπιδορπιστάτων εἴπῃ. καὶ ὁ Ποντιανός, τραγήματα Κράτης φησὶ τὴν ἱππίδην λέγειν — καὶ Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ Τράγημα κτλ. Vs. 1 ἀμυγδαλαῖ A ἀμυγδαλαὶ PVL ἀμυγδάλαι Dindorfius. Scribendum fuisse ἀμύγδαλα docet Athenaeus II p. 52f: ὅτι καὶ ἑτέρως ἀμύγδαλα λέγεται. Δίφιλος Τρωγάλια μυρτίδες πλακοῦς ἀμύγδαλα. Ex eodem fortasse scribendum τρωγάλια.

ΤΙΘΡΑΥΣΤΗΣ

(4, 414) 77

Πρίστις, τραγέλαφος, βατιάκη, λαβρώνιος.
Β. ἀνδραπόδι' ἤδη ταῦθ', ὁρᾷς; Α. ἥκιστά γε.
ἐκπωμάτων δ' ὀνόματα. Β. πρὸς τῆς Ἑστίας;
Α. ὁ λαβρώνιος χρυσῶν δέ, παῖδες, εἴκοσιν.

Athenaeus XI p. 484e: Δίφιλος Τιθραύστῃ καὶ ἄλλα γένη καλέγων ποτηρίων φησί Πρίστις κτλ. Vs. 1 libri τραγέλαφος, πρίστις. Transposuit Porsonus. Vs. 2 ἀνδραπόδιον δὴ τε Dobraeum. Sufficit fortasse ἀνδραποδίων δή.

ΦΡΕΑΡ

(4, 414) 78

Πολιὸς τεχνίτης ἐστὶν ὁ χρόνος, ὦ ξένε.
χαίρει μεταπλάττων πάντας ἐπὶ τὰ χείρονα.

Stobaeus Flor. CXVI 32 cum lemmate Διφίλου ἐκ Φρέατος. Vs. 1 pro πολιὸς Grotius σκολιός, quod non minus ineptum est. Scribendum videtur σκαιός.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ

79. 80 I II (4, 415)

Antiatticista p. 80 29. Ἀνέψυξα: ἀντὶ τοῦ ἀνεπαυσάμην. Δίφιλος Φιλαδέλφῳ. V. interpretes Hesychii vol. I p. 373. Idem p. 110 17. Ὀξίνην οἶνον: Δίφιλος Φιλαδέλφοις. Vide ad Philonidis fragm. p. 158.

ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ

81 (4, 415)

Διακύψας ὁρῶ
διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος καλὴν σφόδρα.

Photius p. 341 5. Ὀπαία κεραμίς: ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα. Δίφιλος Χρυσοχόῳ Διακύψας κτλ.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

82 I (4, 415)

Ὦ πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε
Διόνυσε καὶ σοφώταθ', ὡς ἡδύς τις εἶ·
ὃς τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖς μόνος,
τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπείθεις γελᾶν,
τόν τ' ἀσθενῆ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασύν.

Athenaeus II p. 35 d: Δίφιλος δ' ὁ κωμικός φησιν Ὦ πᾶσι κτλ. Vs. 3 vulgo libri ὅταν pro ὃς τὸν et ποιῇς pro ποιεῖς. Correxit Lennepius.

83 II (4, 415. 416)

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον ἐξωλέστερον
τοῦ πορνοβοσκοῦ . . .

[redacted]

ἀλλὰ μάκαρ Ἀὴρ διὰ τῶν νεφέων διάπεμψον
Ἀντικύραν, ἵνα τόνδε κόριν κηφῆνα ποιήσω.

Clemens Alex. Strom. VII p. 844 Pott.: χαριέντως γοῦν καὶ ὁ ...μικὸς Δίφιλος κωμῳδεῖ τοὺς γόητας διὰ τῶνδε Προιτίδας ...νίζων κτλ. Vs. 3 Grotius τόσα. Vs. 4 πολυφλοίσβῳ τε θα-σσῃ Sylburgius. Vs. 7 editur Ἀντίκυραν.

IV (4, 417) 85

Ἓν ὀνάριον ἐξ ἀγροῦ μοι καταβαίνει
καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀγαπητῶς
ὥσπερ κανοῦν μοι πάντ' ἀνεσκευασμένον,
σπονδήν, ὀλάς, ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι.

Stobaeus Flor. LVII 2 cum lemmate Διφίλου. Vs. 3 ὥ περ inc. Ib. κανοῦν pro ἱκανοῦν ex cod. B edidit Gaisfordus. Pro ...ντ' ἀνεσκευασμένον B et Arsen. habent πᾶν γ' ἐνεσκευασμέ-ν. Priorum versuum perdifficilis est emendatio et sine libro-m auxilio vix tentanda. Interim suspicari liceat locum ita scri-ndum esse:

Ἓν ὀνάριον καταβαίνει μοὐξ ἀγροῦ
καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀγαπητῶς, ὡσπερεί
κανοῦν, ὁμοῦ τι πάντ' ἀνεσκευασμένον,
σπονδήν, ὀλάς, ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι.

V (4, 418) 86

Οὐκ ἔστι βίος ὃς οὐχὶ κέκτηται κακά,
λύπας, μερίμνας, ἁρπαγάς, στρέβλας, νόσους·
τούτων ὁ θάνατος καθάπερ ἰατρὸς φανείς
ἀπέλυσε τοὺς ἔχοντας ἀναπαύσας ὕπνῳ.

Clemens Alex. Strom. VI p. 744 Pott.: Δίφιλος γράφει ...κ ἔστι βίος κτλ. Vs. 1 οὐχὶ Sylburgius. Vulgo οὐ. Vs. 4 ...τέλυσε Valcken. ad Hippol. p. 313 d. Vulgo ἀνέπαυσε.

VI (4, 418) 87

Ἦν ὁ πατὴρ ἐφίλησεν οὐδεπώποτε,
παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἡ κύων οὐ λαμβάνει,
μέλαινα δ' οὕτως ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος.

Trypho de figuris apud Walz. Rhet. VIII p. 746: ὑπερβολή ...τι φράσις ὑπεραίρουσα τὴν ἀλήθειαν αὐξήσεως ἢ μειώσεως ...μοιώσεως Cant.) χάριν· αὐξήσεως μέν, οἷον Ἥχῃ δ' ἀμφοτέ-ον ἵκετ' αἰθέρα — μειώσεως δέ, οἷον Δίφιλός φησιν ἐπὶ ...σχρᾶς γυναικός, Ἦν ὁ πατήρ κτλ. Cant. Διόφιλος. Idem e Tryphonis tractatus inter Moschopuli opuscula grammatica a

γων Ἐν ἡμέραισιν κτλ. Eodem proverbio usus est Menander fr. 1033. Vs. 1 αὐτὸς ante Valckenarium. Ib. γέρον pro γέρων Gaisfordus e codicibus. Vs. 2 ἢ ante κολοκύντην addidit Valckenarius.

XII (4, 421) 93

Ἄρ' ἔστιν ἀνοητότατον αἰσχροκερδία·
πρὸς τῷ λαβεῖν γὰρ ὧν ὁ νοῦς τἄλλ' οὐχ ὁρᾷ.

Stobaeus Flor. X 4. Vs. 1 αἰσχροκερδία Grotius, αἰσχροκέρδια Trinc. αἰσχροκέρδεια cod. A. Vs. 2 πρὸς τῷ cod. Voss. et A ex emend. Vulgo πρὸς τό.

XIII (4, 421) 94

Εἰ μὴ τὸ λαβεῖν ἦν, οὐδὲ εἷς πονηρὸς ἦν.
Φιλαργυρία τοῦτ' ἔστιν, ὅταν ἀφεὶς σκοπεῖν
τὰ δίκαια τοῦ κέρδους διὰ παντὸς δοῦλος ᾖς.

Stobaeus Flor. X 5. Vs. 1 οὐδ' ἂν εἷς in Menandri monost. 665. Vs 2 pro ἀφεὶς cod. Voss. ἀφῆς. Sunt fortasse duo fragmenta.

XIV (4, 421) 95

Ὅστις γὰρ αὐτὸς αὑτὸν οὐκ αἰσχύνεται
συνειδόθ' αὑτῷ φαῦλα διαπεπραγμένῳ,
πῶς τόν γε μηδὲν εἰδότ' αἰσχυνθήσεται;

Stobaeus Flor. XXIV 1. Vs. 3 τὸν δὲ cod. A. Philemoni tribuitur apud Maximum Conf. LXXIX p. 137 50. Cfr. ad Philem. fr. 146.

XV (4, 421) 96

Ὅρκος δ' ἑταίρας ταὐτὸ καὶ δημηγόρου·
ἑκάτερος αὐτῶν ὀμνύει πρὸς ὃν λαλεῖ.

Stobaeus Flor. XXVIII 4. Vs. 1 δ' additum a Grotio.

XVI (4, 422) 97

Ὃς δ' οὔτ' ἐρυθριᾶν οἶδεν οὔτε δεδιέναι,
τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει.

Stobaeus Flor. XXXII 2. Diphilo tribuit Gesnerus, Menandro, ut videtur, Trinc. Si Menandri est, fortasse ex Adelphis ductum est. Vs. 1 pro οἶδεν Voss. N. Trinc. ἐπίσταται.

XVII (4, 422) 98

Εἰ τοῦ πατρὸς δόξαιμι κρεῖττόν σοι λέγειν,
ἐμαυτὸν ἀδικῶ κοὐκέτ' εἰμὶ θεοσεβής,
ὅτι τὸν κατασπείραντα λυπῶ κοὐ φιλῶ.

Πενία δὲ τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ νόσος.
Πενίας γὰρ οὐδείς ἐστι μείζων πολέμιος.

Quorum versuum alter manifesto comici poetae est. Ea de re admonuit iam Hermannus ad Eurip. Androm. 483.

XXIV (4, 424) 105

Ἄνθρωπός εἰμι, τοῦτο δ' αὐτὸ τῷ βίῳ
πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει.

Stobaeus Flor. XCVIII 6. Vs. 1 vulgo *αὐτῷ*, quod *αὐτὸ* scribendum esse iam olim monui ad Philemonem ed. pr. p. 398. Confirmant nunc Voss. et B.

XXV (4, 424) 106

Ὥσπερ κυαθίζουσ' ἐνίοθ' ἡμῖν ἡ τύχη
ἓν ἀγαθὸν ἐπιχέασα τρί' ἐπαντλεῖ κακά.

Stobaeus Flor. CIV 16. Vs. 1 *ἡμῖν ἐνίοθ'* cod. Voss. et Trinc. Vs. 2 malim *ἐγχέασα* vel *ὑποχέασα*.

XXVI XXVII (4, 424) 107. 108

Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῷ βίῳ.
Βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον.

Stobaeus Flor. CV 47. In duo fragmenta dispescui. Vtrumque versum habes in Menandri monost. 57 et 65. Apud Anton. Mel. et Maxim. Conf., qui hos versus Euripidi tribuunt (v. Matthiae Fragm. p. 422), legitur *ἐν θνητῶν γένει*.

XXVIII (4, 425) 109

Ὡς δεινὸν ἡνίκ' ἄν τις ὢν ἐν φροντίσιν
εἰκῇ θεατὴν τὸν τυχόντα λαμβάνῃ.

Stobaeus Flor. CIX 5. Vs. 2 *λαμβάνῃ* cod. A pro *λαμβάνει*.

XXIX (4, 425) 110

Οὐκ ἔστ' ἀναιδοῦς ζῷον εὐθαρσέστερον.

Stobaeus Flor. XXXII 3. Vulgo *ἔστιν*. Qui huic infertur versus, *κακὴ γὰρ αἰδὼς ἔνθα τἀναιδὲς κρατεῖ*, tragici poetae est; itaque omisi.

XXX (4, 425) 111

Καιρῷ τιθέμενον κέρδος ὡς καρπὸν φέρει.

Stobaeus Flor. XII 11. Pro *κέρδος* Gesnerus in tertia editione *ψεῦδος* edidit. Non expedio.

XXXI (4, 425) 112

Ἂν γνῷς τί ἐστ' ἄνθρωπος, ἡδίων ἔσει.

Stobaeus Flor. XXI 3. Pro *ἡδίων* Philemo Inc. fab. XXII 1 *εὐδαίμων*.

δυσχεραίνων ὁ ἑταῖρός (Dind. *ἕτερός*) *φησιν Ἀνάκεισο.* Eadem ex Athenaeo rettulit Eustath. ad Odyss. p. 1404 7.

XLII (4, 427) 123

Athenaeus IV p. 168 c: *διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου καὶ κατὰ τὸν Δίφιλον "κεφαλὰς ἔχοντες τρεῖς ὥσπερ Ἀρτεμίσιον."* Diphili talis fere versus fuisse videtur: *Ἀνίσταμαι | κεφαλὰς ἔχων τρεῖς ὥσπερ Ἀρτεμίσιον.* Cfr. Menandri fr. 67.

XLIII (4, 428) 124

Μόνος γὰρ ἦν λέγων
ἄκουσμα κἀκρόαμα.

Grammat. Bekkeri p. 372: *Δίφιλος δὲ ἐκ παραλλήλου τέθεικε τὰς λέξεις Μόνος γὰρ ἦν κτλ.*

XLIV (4, 428) 125

Καὶ πόδα βόειον οὐδὲ εἷς ὀπτᾷ.

Lexicon ab Hermanno editum p. 324: *τὸ δὲ ὀπτᾶν δευτέρας (συζυγίας ἐστί)· καὶ πόδα βόειον οὐδεὶς ὀπτᾷ, Δίφιλός φησιν ὁ Ἀθηναῖος.* Correxi *οὐδὲ εἷς.*

XLV (4, 428) 126

Phrynichus Praep. soph. p. 33 33. *Γρυμεία: ἣν οἱ πολλοὶ γρύτην καλοῦσι Δίφιλος ἄνευ τοῦ ι γρυμέαν. ἔστι δὲ παρ' Ἀθηναίοις πήρα τις γρυμέα καλουμένη, ἐν ᾗ παντοῖα σκεύη ἐστί.*

XLVI—XLVIII (4, 429) 127—129

Antiatticista p. 99. *Θυροκοπεῖν καὶ θυροκοπία: Δίφιλος.* Idem p. 109. *Νεκρόν: τὴν γυναῖκα. Δίφιλος.* Idem p. 113. *Στρηνιᾶν: καθ' οὗ ὁ βίος τάσσει. Δίφιλος.* Cfr. Phrynichum Ecl. att. p. 381. *Στρηνιᾶν: τούτῳ ἐχρήσαντο οἱ τῆς νέας κωμῳδίας ποιηταί. ᾧ οὐκ ἂν μανείς τις χρήσαιτο, παρὸν λέγειν τρυφᾶν.*

XLIX L (4, 429) 130. 131

Photius p. 416 9. *Περιδοῦ: σύνθου. λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης. οὕτως Δίφιλος.* Idem p. 439 11. *Πολιτοκοπεῖν: Δίφιλος.*

LI (4, 429) 132

Pollux IX 15: *παίζοντι δὲ τὸ στρατόπεδον ἔξεστι κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι, παρεχόμενόν τινα τῶν νεωτέρων Θεόφιλον ἐν Παγκρατιαστῇ εἰρηκότα "εἶτ' ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῇ." καὶ Κρίτων ἐν Αἰτωλοῖς "ἐκεῖ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἡ παρεμβολή."* In his quae

ΖΩΓΡΑΦΟΣ

(4, 431) 2

Πολύ γ' ἐστὶ πάντων κτῆμα τιμιώτατον
ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἰς τὸ ζῆν τέχνη.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα καὶ πόλεμος καὶ μεταβολαί
τύχης ἀνήλωσ', ἡ τέχνη δὲ σώζεται.

Stobaeus Flor. LX 2. *Ἱππάρχου ἐκ Ζωγράφου.* Scholiasta Dionysii Thracis p. 647 10: *τούτων μάρτυς τῶν λεχθέντων Ἵππαρχος ὁ κωμικὸς διά τινος τῶν αὐτοῦ κωμῳδιῶν λέγων Πολλῷ γάρ ἐστι κτῆμα τιμιώτατον — τέχνη.* Theodosius Grammat. p. 50: *ἐξαιρέτως δὲ Ὕπαρχος* (sic) *ὁ κωμικὸς ποιεῖται τοῦτο δῆλον λέγων οὕτωσί Πολὺ γάρ ἐστι κτῆμα — τέχνη.* Exhibui lectionem Stobaei. Versu quarto Trinc. *ἀνάλωσε τέχνη.* Cod. A *ἀνήλωσε τέχνη δὲ μόνη σώζεται.*

ΘΑΙΣ

(4, 432) 3

Ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ' οὗτος ὄρνις; Β. Ἡράκλεις,
ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον.
Α. ὦ περιβοήτου, φιλτάτη, λαβρωνίου.

Athenaeus XI p. 484 d de labronio, persici poculi genere, agens: *Ἵππαρχος ἐν Θαΐδι Ὁ λαβρώνιος κτλ.*

ΠΑΝΝΥΧΙΣ

I II (4, 432) 4. 5

Athenaeus XV p. 691 c: *Παμπόλλου δ' ἐπιπράσκετο Ἀθήνησιν ἡ τοῦ μύρου κοτύλη, καὶ ὡς μὲν Ἵππαρχός φησιν ἐν Πανυχίδι, πέντε μνῶν.* Pollux X 108: *Ἄλεξις ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ πατάνια εἴρηκεν· ἐν δὲ ταῖς Ἱππάρχου Πανυχίσιν εὑρῆσθαί φασι κατὰ τὴν τῶν ἰδιωτῶν συνήθειαν εἰρημένον βατάνιον.*

LYNCEVS

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ

(4, 433)

Μάγειρ' ὁ θύων ἔσθ' ὁ δειπνίζων τ' ἐμέ
Ῥόδιος, ἐγὼ δ' ὁ κεκλημένος Περίνθιος·
οὐδέτερος ἡμῶν ἥδεται τοῖς ἀττικοῖς
δείπνοις. Β. ἀηδία γάρ ἐστιν ἀττική;
5 *Α. ὥσπερ ξενική· παρέθηκε πίνακα γὰρ μέγαν,*

τλείω διὰ διφθόγγου. τῆς δὲ τοιαύτης διπλῆς γραφῆς ἤριον τόδε. λέγει, φασίν, Ἀρχέδικος οὕτω. Νικοστράτην κοτοδίνην — σκότῳ. πρὸς ὅπερ ἐρωτηματικῶς εἰπών δῖνον; ἐπάγει, δεινὸν ὦ θεοί. Vs. 3 pro σκότῳ C habet ω, superscripto ει. Vs. 4 δεῖνον καὶ δεινόν PV δεινὸν δεῖνον L δεῖνον δεινὸν C. Recepit hoc Dindorfius, lacuna ata inter δεῖνον et δεινόν. Scribendum videtur, δεινόν γε ν, ὦ θεοί.

Θ Η Σ Α Υ Ρ Ο Σ

I (4, 435. 436) 2

Πρῶτον ὠμῶν κειμένων
τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι·
"δίδου κατὰ χειρός." "τοὔψον οἰχήσει λαβών."
τὰς λοπάδας ἐπιθεὶς ἐπὶ τὸ πῦρ τοὺς ἄνθρακας
5 ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα.
ἐν ᾧ τὸ λάχανον αἵ τε τῶν παροψίδων
τὸν ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσί μοι,
ἑφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμ', ἔχοντα τούς
χυμοὺς ἐν αὐτῷ τήν τε τῆς ἅλμης ἀκμήν,
10 εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος·
ἐλαδίου κοτύλης τε παραναλωμένης
σέσωκά μοι τρίκλινα πεντήκοντ' ἴσως.

Athenaeus VII p. 292 e: καὶ παρ' Ἀρχεδίκῳ δὲ ἐν Θησαυρῷ ς σοφιστὴς μαγειρίσκος τάδε λέγει Πρῶτον κτλ. Vs. 1 τον ABCP πρῶτον μὲν VL. Vs. 5 Hermannus: πανταχοῦ ποιῶ ια. Praestat fortasse τὸν ἄνθρακα scribere, sensu collectivo. μοι pro μου Schweighaeuserus. Vs. 8 ἀποδίδωμ' AB, nisi plene scribunt ἀποδίδωμι. VL ἀποδιδόντ'. Vs. 10 post ABP addunt ἀνήρ. Vs. 11 verba ἐλαδίου κοτύλη affert athius p. 1552 33. Vs. 12 σέσωκ' ἐμοὶ Schweighaeuserus eunte Dutheil, id ut sit σέσωκα: vulgo σέσωκέ μου. Scripsi κά μοι. Nisi forte cum Dobraeo praecedenti versu corri- lum κοτύλη τε παραναλωμένη, quo pacto vs. 12 σέσωκέ μοι endum fuerit. Ib. τρίκλινον neutro genere dixit, ut Anaxand. 0.

II (4, 436. 437) 3

Δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον . . . .
γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια
δραχμῶν πάλιν πέντ'. ὦ ταλαιπώρου βίου.
δραχμῆς τραχήλους. ἀλλὰ νὴ τὸν ἥλιον,

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ Η ΑΠΟΚΑΡΤΕΡΩΝ

I (4, 439) 3

Ἐφεξῆς στρώματ', ἀργυρώματα,
θηρίκλεια καὶ τορευτὰ πολυτελῆ ποτήρια
ἕτερα.

Athenaeus XI p. 472 c: *Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῷος ἐν Φιλάδελφοις ἢ Ἀποκαρτερουντί φησιν Ἐφεξῆς κτλ.* Versu secundo libri *θηρίκλειοι τορευταί.* Correxit Porsonus.

II (4, 439) 4

Ἀλλὰ σχεδόν τι τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν
εἴρηκας· ἐν φιλαργυρίᾳ γὰρ πάντ' ἔνι.

Stobaeus Flor. XVI 11: *Ἀπολλοδώρου Ἀποκαρτερῶν.* Ita Musfordus e cod. A. Gesnerus *Apollodorus Apocarterunte.*

ΨΕΥΔΑΙΑΣ

(4, 439) 5

Pollux X 138: *καὶ στρωματεῖς δὲ Ἀπολλόδωρός τε ὁ Γελῷος ἐν Ψευδαίαντι ἔφη· μάχαιρα, λόγχη, στρωματεύς.*

APOLLODORVS CARYSTIVS

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ

(4, 440) 1

Ἐμβαλόντες, ὦ πονηρὲ σύ,
εἰς σακκοπήραν αὐτὸν ἐπιθήσουσί που
ἐφ' ὑποζύγιον.

Pollux X 161: *σακκοπήραν δέ, ὡς εἴθισται τοῖς ἰδιώταις γειν, ἐν Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου Ἀμφιαράῳ Ἐμβαλόν-ς κτλ.* Fortasse scribendum *ἐμβαλόντες ὦ πονηρέ σε | εἰς κκοπήραν αὐτίκ' ἐπιθήσουσι.*

ΑΝΤΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

(4, 440) 2

Pollux X 138: *ὁ δὲ Καρύστιος Ἀπολλόδωρος ἐν Ἀντευγετοῦντι τοὺς στρωματεῖς ἔλυον.*

ΑΠΟΛΕΙΠΟΥΣΑ

(4, 440) 3

Τὴν ἐπωμίδα
πτύξας διπλῆν ἄνωθεν ἐνεκομβωσάμην.

Photius Epistol. CLVI p. 210: *σὲ δ' οὖν Ἐπιχάρμου μάτα καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου τῶν σῶν μεμνημένον*

Athenaeus VII p. 280d de iis poetis disserens qui voluptates mendaverint: *Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Γραμματειοποιῷ Ὦ πάντες ἄνθρωποι — ἡμῶν τὴν τύχην. καὶ προθών Οὐ τοῦτο τὸ ζῆν κτλ.* Vs. 2 AP *καλῶς*. Vs. 5 *οὔτε* fendi potest similibus exemplis, fortasse tamen *οὐδὲ* scribendum. 6 *τί τὸ κακόν ποτ' ἢ τί τἀγαθόν* Erfurdtus. *τί τὸ κακὸν τί ποτ' ἢ τι τἀγαθὸν* A *τί τὸ κακὸν ἢ τί ποτ' ἢ τί τ' αθὸν* B *ἤ τι τὸ κακόν, ἢ τί ποτε τἀγαθὸν* C *τί τὸ κακὸν τί ποτ' ἢ τἀγαθὸν* PVL. Vs. 7 *τέ πως* Dindorfius pro *τε ὡς*. Vs. 8 *κυλίνδουσ'* Dind. ex P pro edito *κυλινδοῦσ'*. *κυλίνδουσα*. Vs. 9 *πῶς* Iacobsius. Libri *τίς*. B *γὰρ* omittit. 10 verba *Ἕλλην ἀληθῶς οὖσα* affert Eustathius p. 1077 31. ood sequitur *λεπομένους* ABCD *λυπομένους* PVL. In Q ramque scripturam esse monuit Dindorfius. Vs. 12 *ὑποπεπωτας* C *ὑποπεπτωκότας* PVL. Vs. 13 *ὠδὶ* Dindorfius. *ὠδὶ* VL δεῖ A *ὠδει* P *ω δει* B. Grotius *ὠδῇ*. Ibid. *λέγ' αὐτὴ* A *γαύτη* P *λε γ αυτη* B *λέγειν ὦ* VL. Non ad unam quamet mulierem haec dicta suspicor, sed ad deam aliquam, Pacem rtasse vel *Γεωργίαν*. Vs. 15 *τὸν καλούμενον* Schweighaeurus pro *τὸ καλούμενον*. Vs. 17 pro *ἢ* B *ἦν*. P *ἦ*. Vs. 18 pro *εἰ* B *μεταβαλόντες* L *μεταβαλλόντες* V *μεταβάλλον-ς* BP. Vs. 19 *ἅπαντας καὶ τοὺς* VL. Post *ἅπαντας* distinxi. 20 *δ' ἱππέας* PL *δι' ἱππέας* V. Dindorfius particulam deam malit. Id ipse etiam praetulerim, sed ita ut *τοὺς ἱππέας* positionis loco superioribus, *τοὺς μέχρι ἐτῶν τριάκοντ'*, illata tentur. Vs. 22 verba *πρὸ ἡμέρας* alii, in his Dindorfius, cum quentibus coniungunt, quod ferri vix potest. Vel ante solis tum comissandum esse dicit. Vs. 23 Grotius *ἐλθεῖν Μεγαρέας*. 25 ante *τριφὴ* VL inserunt *ταῦτ' ἦν*.

ΔΙΑΒΟΛΟΣ

I (4, 444) 6

Καὶ κλείεθ' ἡ θύρα μοχλοῖς· ἀλλ' οὐδὲ εἷς
τέκτων ὀχυρὰν οὕτως ἐποίησεν θύραν,
δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς οὐκ εἰσέρχεται.

Stobaeus Flor. VI 28. Vs. 1 abest *καὶ* a cod. A.

II (4, 444) 7

Μέγα,
ὦ Φορμίων, γλωττόκομον, οὐκ ὀφθαλμιῶ.

Pollux X 154: *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου γλωττοκομον* (ita Nunnesius pro *γλωττοκομεῖον*) *παρὰ τοῖς νεωτέ-*

V (5, 113) 12

Terentius III 4 26 Callidemidem describens: *Magnus rubi-ndus crispus crassus caesius.* Ad quae Donatus: *imperite rentium de Myconio crispum dixisse aiunt, cum Apollodorus lvum dixerit, quod proprium Myconiis est. — Vnde etiam overbium Graecum: Μυκόνιος φαλακρός.*

E N N E A

(4, 445) 13

Pollux X 152: *εἰ δὲ καὶ τῷ μαρσιπίῳ τις χρῆσθαι βού-ιτο, βοηθήσει αὐτῷ Ἀπολλόδωρος ὁ Καρύστιος εἰπὼν ἐν ; Ἐννέᾳ, μαρσίπιόν τι μικρόν.* Codd. *μαρσίππιον.* Pro *ννέᾳ* fortasse *Ἐνναίᾳ* scribendum.

ΕΠΙΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΣ

I (4, 446) 14

Terentius Phorm. I 1 14: *porro alio autem* (munere Geta rietur), *ubi erit puero natalis dies; ubi initiabunt.* Vbi Do-tus Terentium Apollodorum sequutum dicit, apud quem legi, in ;ula Samothracum a certo tempore pueros initiari more Athe-ensium.

II (4, 446) 15

Terentius I 2 37: *nos otiosi operam dabamus Phaedriae.* ›natus adscripsit haec Apollodori: *ΝΑλΚΕΙΣ δεσυνεμαλι ΣΟΛ.* Codex Antwerpensis: *Ἀναλκεις δε συνεμαμμωα εναρ-ς δε συνεπιμελομεθα.* I. e. *συνεπεμελούμεθα.*

III (4, 446) 16

Terentius I 2 41: *intervenit adolescens quidam lacrumans.* ›natus: "Apollodorus tonsorem ipsum nuntium facit, qui dicat nuper puellae comam ob luctum abstulisse: quod scio mu-sse Terentium, ne externis moribus spectatorem Romanum of-nderet."

IV (4, 446) 17

Terentius III 1 18: *quantus metus est mihi, venire huc lvom nunc patruum.* Sunt Antiphonis verba, ad quae Dona-s: "non optat salvom patruum venire secundum Apollodorum, ostendit non congruere salutem eius cum commodo suo."

V (4, 446) 18

Terentius III 2 21: *immo id quod aiunt auribus teneo lu-um. nam neque quomodo a me amittam invenio, neque uti tineam scio.* Vbi Donatus fortasse ex Apollodoro adscripsit

poeta *novum Chaerephontem* in convivium irrepsisse. Nomen hominis in superioribus indicatum fuisse probabile est. Vs. 2 *Ὀφέλαν*. lta P et B, nisi quod hic *Ὄφελαν*. VL *ὀφέλλαν*. A *ὀφελ' ἄν*.

ΠΡΟΙΚΙΖΟΜΕΝΗ Η ΙΜΑΤΙΟΠΩΛΙΣ

(4, 448) 24

Πλὴν τό γ' οἰνάριον πάνυ
ἦν ὀξὺ καὶ πονηρόν, ὥστ' ἠσχυνόμην.
τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ ὀξαλείους χωρία
συκᾶς φέρει, τοὐμὸν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους.

Athenaeus III p. 76 a: *ὀξαλείων δὲ σύκων οὕτως καλουμένων μνημονεύει Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος καὶ Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, παρατιθέμενοι Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου ἐκ δράματος Προικιζομένης ἢ Ἱματιοπώλιδος τάδε Πλήν κτλ.* Vs. 1 *γε* additum a Dindorfio. Vs. 2 cfr. Eustathius ad Odyss. *φ'* p. 1910 23. Vs. 3 libri *τοξαλίους*. Correxit praeeunte Grotio Dindorfius cll. Photio, *Ὀξάλειοι: συκαῖ τινες.*

ΣΦΑΤΤΟΜΕΝΗ

(4, 449) 25

Καλῶ δ' Ἄρη Νίκην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς,
καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα· κἂν γὰρ μὴ καλῶ,
ἄκλητος ἥξει.

Athenaeus VI p. 243 e: *Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος (μνημονεύει τοῦ Χαιρεφῶντος) — ἐν Σφαττομένῃ Καλῶ κτλ.* Vs. 1 *Ἄρην* ante Dindorfium.

EX INCERTA FABVLA

(4, 449) 26

Οἶδ' ὅτι καλοῦμεν ῥάφανον, ὑμεῖς δ' οἱ ξένοι
κράμβην· γυναιξὶ διαφέρειν οἴει δὲ τί;

Athenaeus I p. 34 d: *ὅτι δὲ τὴν κράμβην ῥάφανον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ Ἀπολλόδωρος δηλοῖ ὁ Καρύστιος Οἶδ' ὅτι κτλ.* Vs. 1 pro *οἶδ'* BC *εἰ δ'*. Tum *ἡμεῖς* ante Dalecampium.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

(4, 451) 6

Οὐ πανταχοῦ Φρύξ εἰμι· τοῦ ζῆν ἢν ὁρῶ
κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν, χρήσομαι τῷ κρείττονι.

Stobaeus Flor. CXXI 14 cum lemmate Ἀπολλοδώρου ἐκ Κιθαρῳδοῦ. Vs. 1 pro τοῦ cod. A τήν. Pro ἢν malim ἄν. Ceterum cfr. Tertull. de Anim. p. 279 B *Comici Phrygas timidos illudunt.* Vs. 2 libri κρεῖσσον. Ibid. χρήσομαι Gaisf. e libris. Vulgo χρησόμεθα.

ΛΑΚΑΙΝΑ

I (4, 452) 7

Μὴ καταφρόνει, Φιλῖν', ἐθῶν γεροντικῶν,
οἷς ἔνοχος, εἰς τὸ γῆρας ἂν ἔλθῃς, ἔσει.
ἀλλὰ μέγα τοῦθ' οἱ πατέρες ἠλαττώμεθα·
ὑμεῖς μὲν ὠνειδίσατ', ἐάν τι μὴ ποιῇ
5 ὁ πατὴρ προθύμως, οὐ γέγονας αὐτὸς νέος;
τῷ δὲ πατρὶ πρὸς τὸν υἱόν, ἂν ἀγνωμονῇ,
οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ γέγονας αὐτὸς γέρων;

Stobaeus Flor. CXVI 35. Vs. 1 ante Grotium φιλεῖν. Ib. scripsi ἐθῶν pro vulgato ἐτῶν, quod cur ferri non possit exposui in Praefatione ad Menandrum p. XVIII. Vs. 3 legebatur τοῦθ' οὗ πατέρες. Correxi l. l. τοῦθ' οἱ πατέρες, quod nunc Gaisfordi codd. confirmant. Vs. 4 ὑμεῖς μὲν codd. et Grotius pro vulgato ἡμεῖς. Vs. 5 legebatur πρό θ' ἡμῶν. Codd. πρόθ' ὑμῶν. Scripsi προθύμως. V. Praefat. Menandri p. XIX. Vs. 6 legebatur ἐάν.

II (4, 452) 8

Φυσικόν γε τοῦθ'· ἕκαστος ἐν ταῖς ἀτυχίαις
ἥδιστα πρὸς τοὺς ὁμοπαθεῖς ὀδύρεται.

Stobaeus Flor. CXIII 7. Vs. 1 γέ addidi. ἕκαστος pro ἕκαστον Grotius. Vs. 2 ἥδιστα πρὸς τοὺς ὁμοπαθεῖς. Vulgo ἥδιστα τοῦθ' ὃς τοὺς ὁμοπαθεῖς. A ἥδιστα τοῦθ' ὃ τοὺς ὁμοιοπαθεῖς.

ΠΑΙΔΙΟΝ

I (4, 453) 9

Οὐδέποτ' ἀθυμεῖν τὸν κακῶς πράττοντα δεῖ,
ἄνδρες, τὰ βελτίω δὲ προσδοκᾶν ἀεί.

Stobaeus Flor. CX 2 Ἀπολλοδώρου ἐκ Παίδων.

θέμενος ὡς. Itaque scribendum videtur: *πρὸς τί κατατιθέμενος· ὡς αὐτοῦ προδότης* etc. *quibus studiis ab ipsa pueritia iuventutem addixerit; nam* etc. Vs. 7 fortasse *ἐστι πάντων ἀποτυχεῖν πράττουσι πάντα*. Gesnerus *αὐτοῖς* pro *αὐτόν*. Vs. 9 ad *καθ' ἑτέρας θύρας* cfr. Plutarch. Symp. p. 645 e et Arist. Vesp. 398. Vs. 10 *ἀπερυθριακότως* ante Halmium Lectt. Stob. p. 52. Vs. 14 Grotius *φυλὴν ὅλην πόλιν τε μαλακὸς ἀνατρέπει*. Iacobsius *ὅλην πόλιν φύρδην ὁ μαλακὸς ἀνατρέπει*. Quod sequens Gaisfordus tentat: *οὐ πόλιν ὅλην φύρδην* etc. cum interrogatione. Ne hoc quidem sufficit. Cod. A pro *οὐ* habet *αὐτοῦ*. B m s *οὖν*. Fortasse igitur *αὐτοῦ πόλιν φυλήν θ' ὁ μαλακὸς ἀνατρέπει*, ut *ὅλην* ante *φυλὴν* ex dittographia natum sit. Vs. 15 *Θέων* pro *θεῶ* Salmasius. Vs. 16 vulgo *λεπριδίων*. A m pr *λεσπριδίων*. Salmasius *λαισποδίων*. Debebat *λαισποδιῶν*. Vs. 17 *νεῶν καταλόγων* B m p.

II (4, 455) 14

Εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσίῃ φίλου,
ἔστιν θεωρεῖν, Νικοφῶν, τὴν τοῦ φίλου
εὔνοιαν εὐθὺς εἰσιόντα τὰς θύρας.
ὁ θυρωρὸς ἱλαρὸς πρῶτόν ἐστιν, ἡ κύων
ἔσανε καὶ προσῆλθ', ὑπαντήσας δέ τις
δίφρον εὐθέως ἔθηκε, κἂν μηδεὶς λέγῃ
μηδέν.

Athenaeus I p. 3 c: *κατὰ γὰρ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀπολλόδωρον Εἰς οἰκίαν ὅταν τις κτλ.* Vs. 3 *εἰσιόντα* BC *εἰσιόντι* VL. Vs. 5 "*ἔσανε* C, sed videtur primum *ἔσηνε* dare voluisse librarius." *Schweighaeuserus*. Tum libri *προσῆλθεν*. Sequentia correxit Grotius Excerptis p. 807. C *ὑπάντησέ τις*. L *ὑπήντησέ τις*. V *ὑπάντησέ τις*. Possis etiam *προσῆλθ', ὑπήντησεν δέ τις* et vs. 6 *εὐθέως τ' ἔθηκε*.

III (4, 456) 15

Μισῶ τύχην συνοῦσαν ἀτυχεῖ σώματι·
ὅστις γὰρ εὐπορῶν, παρὸν ζῆν ἡδέως,
κακῶς διάγει, τί ἄν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ
μέμφοιτο, διότι δυστυχεῖ συνδυστυχεῖ.

Stobaeus Flor. XVI 2. Vs. 4 AB m s *συνδυστυχεῖ*. A m pr *συντύχει*. N et Trinc. *σὺν τύχῃ*. Quod proxime his versibus apud Stobaeum subiicitur fragmentum "*τοῦ αὐτοῦ*", ut in margine scriptum est, *ἐγὼ γὰρ οὐ τὸν πλοῦτον ἴδοιμ' ἂν ὅσος*

ἐστίν, ἀλλ' ὅστις αὐτὸν κέκτηται, εἰ ὑπέρτερός ἐστιν ὧν ἔχει, non est Apollodori poetae comici locus, sed nescio cuius scriptoris prosarii.

16 IV (4, 456)

Οὐκ οἶδ' ὅτῳ πέποιθας ἀργυρίῳ, πάτερ,
ὃ καιρὸς ὁ τυχὼν τοῖς μὲν οὐ κεκτημένοις
ἔδωκε, τῶν κεκτημένων δ' ἀφείλετο.

Stobaeus Flor. CV 49.

17 V (4, 456)

Χαλεπὸν τύχη 'στὶ πρᾶγμα, χαλεπόν· ἀλλὰ δεῖ
αὐτὴν φέρειν κατὰ τρόπον ὥσπερ φορτίον.

Stobaeus Flor. CVIII 36. Legebatur *τύχης τι.* Correxit Porsonus. Cod. B *τύχης τό.*

18 VI (4, 457)

Μάστιγος οὔσης ὅρκον οἰκέτῃ δίδως;

Stobaeus Flor. XXVII 7. Legebatur *οἰκέτι.* Sed *οἰκέτῃ* praeter codices et Grotium iam margo Gesnerianus.

19 VII (4, 457)

Χρόνον γὰρ εἰς τὰ πράγματ' ἂν λάβῃς,
ἅπαντα λήξει καὶ κατασταλήσεται.

Stobaeus Flor. XXIX 43. Cod. B a manu secunda *βραχὺν* addit in fine primi versus, quae perinepta est interpolatio.

20 VIII (4, 457)

Antiatticista p. 94 5. *Ἐργοδοτῶν: ὡς κἂν τῇ συνηθείᾳ. Ἀπολλόδωρος.* Phrynichus Ecl. att. p. 344: *ἐργοδότης οὐ κεῖ-*

καὶ τὴν θυείαν ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου,
οἷον λέγω κύμινον, ὄξος, σίλφιον,
τυρόν, κορίαννον, οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν
ἐχρᾶτο, πάντ' ἀφεῖλον εἶναί θ' ὑπέλαβον
10 τὸν τοῖς τοιούτοις παντοπώλην χρώμενον.
αὐτοὶ δ' ἔλαιον καὶ λοπάδα καινήν, πάτερ,
πῦρ τ' ὀξὺ καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον
ἐποίουν· ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές.
οὗτοί τε πρῶτον δάκρυα καὶ πταρμὸν πολύν
15 ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ σίαλον ἀπήγαγον,
τῶν τ' ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους.
ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος πιών τιν' ἅλμην ἀπέθανεν.
παρὰ τὴν φύσιν γὰρ τὸ ποτὸν ἦν. μάλ' εἰκότως.
ὁ Σόφων δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει,
20 ἐμὸς γενόμενος, ὦ πάτερ, διδάσκαλος.
καὐτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα
σπεύδων ἐμαυτοῦ καινὰ τῆς τέχνης. Β. παπαῖ,
ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν.
Α. τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία
25 ἔχοντα καὶ ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην.
οὐδὲν χονδρεύουσι διαφέρω τἀσπενδίου.
γεύσω δ', ἐὰν βούλῃ, σὲ τῶν εὑρημένων.
οὐ ταὐτὰ προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα.
τεταγμέν' εὐθύς ἐστί μοι πρὸς τὸν βίον·
30 ἕτερ' ἐστὶ τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις
καὶ τοῖς τελώναις. μειράκιον ἐρωμένην
ἔχον πατρῴαν οὐσίαν κατεσθίει·
τούτῳ παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας
καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων,
35 ἐμβαμματίοις γλαφυροῖσι κεχορηγημένα·
ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός,
πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.
τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλέαν, πόδας·
ἀδηφάγον τὸ ζῷον εἰς ὑπερβολήν
40 ἔστιν. τελώνῃ γλαῦκον, ἔγχελυν, σπάρον·
ὅταν ἐγγὺς ᾖ δ' ὁδ' ὕστερος, ἀρτύω φακῆν,
καὶ τὸ περίδειπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ.
τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει,
νωθρότερα πολλῷ δ' ἐστὶν ἢ τὰ τῶν νέων.
45 σίναπι παρατίθημι τούτοις, καὶ ποιῶ
χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος, τὴν φύσιν

ἵνα διεγείρας πνευματῶ τὸν ἀέρα.
ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' οὗ ζητεῖ φαγεῖν
ἕκαστος ὑμῶν.

Athenaeus IX p. 403 e: τί τοιοῦτον ἐξεῦρεν ὁ παρὰ Ἀναξίππῳ (libri Ἀνθίππῳ. Cfr. Hist. com. p. 470.) τῷ κωμικῷ μάγειρος, ὃς ἐν τῷ Ἐγκαλυπτομένῳ τοιάδε ὠγκώσατο Σόφων κτλ. Vs. 6 libri θυίαν. Vs. 8 respicit Eustathius p. 1257 34. Vs. 9 πάντ' ἀφεῖλον Dobraeus. Vulgo πάντα φίλων τό. Pro φίλων D apud Villebrunium φ λον. Vs. 10 τὸν τοῖς AV τῶν τοῖς P τὸν τοῖσι L. Dindorfius τὸν τοῖς τοιούτοις, quod sequutus sum. Vs. 11 ἔλαιον] P ἔλαιο. Vs. 16 ἀνεκάθηραν C ἀνεκάθαραν PVL. Vs. 21 φιλοσοφῶ ABC φιλόσοφα PVL. Vs. 22 καινὰ] πολλὰ P. Tum παπαῖ pro παπαὶ Dindorfius. Vs. 25 τὰ a Casaubono additum. Vs. 26 libri οὐθέν. Ibid. χονδρεύουσι ABP χονδρεύουσοι VL. Scribendum videtur Διοδώρου. V. Exercitt. phil. Spec. II p. 9. Ibid. libri τ' Ἀσπενδίου. Vs. 27 βούλῃ, σὲ Tyrwhittus pro βούλησθε. Vs. 29 τεταγμένα ABC τὰ τεταγμέν' PVL. Vs. 32 libri τὴν πατρῴαν. Delevit articulum Toupius. Vs. 36 et 37 affert Eustathius p. 1585 61. Vs. 39 ἀδηφάγον ABC ἀδδηφάγον PVL. Vs. 41 ᾗ Dindorfius: libri ἦν. Idem nunc etiam Dobraeus, ingeniose coniiciens ὅταν ἐγγὺς ᾗ δ' ὁ σταυρὸς ἀρτύω φακῆν. Vs. 44 νωθρότερα Toupius: libri νωθρότατα. Vs. 45 libri παρατίθημι σίναπι τούτοις. Casaubonus σίναπι τούτοις παρατίθημι. Quem sequutus est Dindorfius; τούτοις cur loco suo moveatur nihil caussae video. Pro σίναπι Dindorfius σίναπυ. Vs. 46 coniunxi τὴν φύσιν cum

[redacted]

ΚΕΡΑΥΝΟΣ

I (4, 464) 3

Ὁρῶ γὰρ ἐκ παλαίστρας τῶν φίλων
προσιόντα μοι Δάμιππον. Β. ἦ τοῦτον λέγεις,
τὸν πέτρινον; . . . . . .
. . . τοῦτον οἱ φίλοι καλοῦσί σοι
5 νυνὶ δι' ἀνδρείαν Κεραυνόν. Α. εἰκότως.
ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἴομαι
αὐτόν, κατασκήπτοντά γ' αὐταῖς τῇ γνάθῳ.

Athenaeus X p. 416f: Ἀνάξιππος Κεραυνῷ Ὁρῶ γὰρ κτλ. Vs. 2 ἦ a Schweigh. additum. Vs. 3 indicavi lacunam. Ita vs. 4 servari potuit librorum scriptura. Elmsleius ad Euripidis Bacch. 10 haec ita exhibuit: ἦ τοῦτον λέγεις | τὸν * * * ὃν οἱ φίλοι καλοῦσί σοι —; Qui recte, opinor, haesit in cognomine πέτρινος, pro quo potius πτερινὸν hominem istum appellatum fuisse crediderim. Vs. 6 ποιεῖν abest a PV add. L. Vs. 7 αὐταῖς pro vulgato αὐτῇ Dindorfius ex C et Eustathio ad Iliad λ' p. 862 9. Fortasse tamen praestat κατασκήπτοντα ταύταις. Nam ABP γ' ante αὐταῖς omittunt.

II (4, 465) 4

Οἴμοι, φιλοσοφεῖς. ἀλλὰ τούς γε φιλοσόφους
ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὑρίσκω μόνον,
ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους ὁρῶ.

Athenaeus XIII p. 610f: Ἐμφανίζει δ' ὑμῶν καὶ τὸ ἀνόητον Ἀνάξιππος ὁ κωμῳδιοποιός, ἐν Κεραυνουμένῳ λέγων οὕτως Οἴμοι φιλοσοφεῖς κτλ. Versu primo γε Grotius. Libri τε.

III (4, 465) 5

Antiatticista p. 79. Ἀποτετύχηται: ἀντὶ τοῦ ἀποτέτευκται. Ἀνάξιππος Κεραυνῷ.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

I (4, 465) 6

Ζωμήρυσιν φέρ'· οἶσ' ὀβελίσκους δώδεκα·
κρεάγραν· θυείαν· τυρόκνηστιν παιδικήν·
στελεόν· σκαφίδας τρεῖς· δορίδα· κοπίδας τέτταρας·
οὐ μὴ πρότερον οἴσεις, θεοῖσιν ἐχθρὲ σύ,
τὸ λεβήτιον· τὰκ τοῦ νίτρου· πάλιν ὑστερεῖς;
καὶ τὴν κύβηλιν τὴν ἀγωνιστηρίαν.

Athenaeus IV p. 169b: μαγειρικὰ δὲ σκεύη καταριθμεῖται Ἀνάξιππος ἐν Κιθαρῳδῷ οὕτως Ζωμήρυσιν κτλ. Vs. 1 φέρ'·

II III (4, 467) 2. 3

Antiatticista p. 86 12. *Γυναί: ἀντὶ τοῦ γυναῖκες. Φιλιππίδης Ἀδωνιαζούσαις. Φερεκράτης Κραπατάλοις τὴν γυνήν.* Idem p. 104 26. *Κατεύχεσθαι: ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἀντὶ τοῦ εὔχεσθαι. Φιλιππίδης Ἀδωνιαζούσαις.*

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ

(4, 468) 4

Ὄστρει', ἀκαλήφας καὶ λεπάδας παρέθηκέ μοι.

Athenaeus III p. 90 b: *τῆς μέντοι θαλασσίας ἀκαλήφης μνημονεύει καὶ Φιλιππίδης ἐν Ἀμφιαράῳ οὕτως Ὄστρει', ἀκαλήφας κτλ.* Scripsi *ὄστρει'* pro *ὄστρε'*. Tum *καὶ* addidi praeeunte Dindorfio.

ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ

I (4, 468) 5

Ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἧκ' ὄρχεις φέρων
πολλούς. τὰ μὲν οὖν γύναια τἄλλ' ἠκκίζετο,
ἡ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαιν' ἀναγελάσασα δή,
καλοί γε, φησίν, οἱ νεφροί, νὴ τὴν φίλην
Δήμητρα. καὶ δύ' ἁρπάσασα κατέπιεν,
ὥσθ' ὑπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν.

Athenaeus IX p. 384 e: *καὶ ὄρχεις ἤσθιον, οὓς καὶ νεφροὺς ἐκάλουν. Φιλιππίδης ἐν τῇ Ἀνανεώσει Γναθαίνης τῆς ἑταίρας τὸ γαστρίμαργον ἐμφανίζων λέγει Ἔπειτ' ἐπὶ κτλ.* Cfr. Eustathius ad Hom. p. 1231 41: *δοκοῦσι — ἀστείως καὶ οἱ ὄρχεις νεφροὶ κληθῆναι παρὰ τῷ εἰπόντι τὸ ἧκεν ὄρχεις φέρων πολλοὺς κτλ.* Vs. 3 *ἀναγελάσασα* scripsi pro *γελάσασα* et addidi *δή*. Porsonus *γελάσασ' ἡδέως*.

II (4, 468) 6

Ἔλεγον ἐγώ σοι μὴ γαμεῖν, ζῆν δ' ἡδέως.
τὸ Πλάτωνος ἀγαθὸν δ' ἐστὶ τοῦτο, Φειδύλε,
μὴ λαμβάνειν γυναῖκα, μηδὲ τῇ τύχῃ
διὰ πλειόνων αὐτὸν παραβάλλειν πραγμάτων.

Stobaeus Flor. LXVIII 6 cum lemmate *Φιλιππίδου Ἀνανεούσης*. Vs. 2 *ἀγαθὸν δ' ἐστὶ* B. Vulgo deest *δ'*, quod A habet suprascriptum. Ib. Trinc. *φίλυδε*. Voss. Arsen. margo Gesn. *φίδυλε*. A *φείδυλε*. Scripsi *Φειδύλε*. Vs. 4 *προβάλλειν* A.

7 III (4, 469)

Ὅταν δ' ἁμαρτάνῃς τι, χαῖρ' ἡττώμενος·
μάλιστα γὰρ οὕτω σώζεται τὸ συμφέρον.

Stobaeus Flor. I 13 cum lemmate Φιλιππίδου Ἀνανέωσις. V. Hist. crit. p. 472. Vs. 1 addidi δ'.

8 IV (4, 469)

Ψωμοπολακεύειν καὶ παρεισιὼν ἀεί.

Athenaeus VI p. 262 a: Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀνανεώσει Ψωμοπολακεύειν κτλ. Antiatticista p. 116 23. Ψωμοπόλακες: Φιλιππίδης Ἀνανεώσει. Photius, Ψωμοπόλακες: Φιλιππίδης.

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ

9 (4, 469)

Ἀλλ' ἔλεος ἐμπέπτωκέ τίς μοι τῶν ὅλων,
ὅταν ἀποροῦμένους μὲν ἀνθρώπους ἴδω
ἐλευθέρους, μαστιγίας δ' ἐπ' ἀργυροῦ
πίνακος ἄγοντος μνᾶν τάριχον ἐνίοτε
5 δυοῖν ὀβολοῖν ἔσθοντας ἢ τριωβόλου,
καὶ κάππαριν χαλκῶν τριῶν ἐν τρυβλίῳ
ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυρῷ·
πρότερον δὲ φιάλην ἢν ἀνακειμένην ἰδεῖν
ἐργῶδες. Β. ἀμέλει τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι·
10 ἂν γὰρ ἀναθῇ τις, εὐθὺς ἕτερος ἥρπασεν.

Athenaeus VI p. 230 a: Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ ὡς φορτικοῦ μέμνηται τοῦ τοιούτου (argenteorum vasorum usum dicit) καὶ σπανίου, ζηλουμένου δὲ ὑπό τινων νεο-

[redacted]

ΒΑΣΑΝΙΖΟΜΕΝΗ

(4, 470) 11

Antiatticista p. 92 22. Ἐπανακάμψαι: ἐπαναστρέψαι. Φιλιππίδης Βασανιζομένῃ.

ΛΑΚΙΑΔΑΙ

I (4, 470) 12

Κράτιστόν ἐστι τοῦτον ἐκτεμεῖν, γύναι,
τὸν δίφρον· ἄχρηστα παντελῶς τὰ σπαρτία·
ἕτερον δὲ καινὸν ἐμβαλεῖν αὐτῷ τόνον.

Pollux X 36 37: καὶ μὴν τό γε τῇ κλίνῃ ἢ τῷ σκίμποδι ἐντεταμένον, ὡς φέρειν τὰ τυλεῖα, σπάρτα, σπαρτία, τόνος, κειρία. Φιλιππίδης δ' ἐν Λακιάδαις Κράτιστόν ἐστι κτλ. Vs. 2 vulgo editur ἄχρηστα παντελῶς οὕτως ἔχει τὰ σπάρτα. Correxi haec eiectis verbis οὕτως ἔχει. Sequutus est Bekkerus.

II (4, 471) 13

Ὀρθῶς γε τὴν ῥύμην ὁδοιπεπορήκαμεν.

Pollux IX 38: τάχα δ' ἂν εὕροις καὶ ῥύμην εἰρημένην — Φιλιππίδου (εἰπόντος) ἐν Φιλευριπίδῃ — καὶ Λακιάδαις Ὀρθῶς γε τήν κτλ. Legebatur ὡδοιπορήκαμεν.

ΜΑΣΤΡΟΠΟΣ

(4, 471) 14

Antiatticista p. 80 32. Ἀπόστασις: ἀντὶ τοῦ οἴνου ἀποθήκας ἔχουσα. Φιλιππίδης Μαστροπῷ.

ΟΛΥΝΘΙΑ

(4, 471) 15

Οὐ χαλεπόν ἐστι τῷ κακῶς διακειμένῳ
εἰπεῖν τιν' ἐσθίοντα "μὴ κακῶς ἔχε",
πύκτῃ τ' ἐπιτιμᾶν οὐδὲν ἔργον μαχομένῳ,
αὐτὸν μάχεσθαι δ' οὐκ ἔτ' ἐστὶ ῥᾴδιον.
ἕτερόν τι τὸ λέγειν ἐστὶ τοῦ πεπονθέναι.

Stobaeus Flor. CXIII 17: Φιλίππου Ὀλυνθιακῷ. Vide Hist. crit. p. 341. Vs. 2 pro ἐσθίοντα Bernardus εὐθενοῦντα. Valckenarius εὐσθενοῦντα. Vs. 4 legebatur αὐτὸν δὲ μάχεσθαι et vs. 5 τοῦ λέγειν ἐστὶ τὸ πεπονθέναι. Correxit Porsonus.

Athenaeus XIV p. 640 c: *τραγήματα Κράτης φησὶ Φιλιπ-ίδην λέγειν ἐν Φιλαργύρῳ οὕτως Πλακοῦντες κτλ.* Vs. 2 *γοντ' ἂν* pro *λέγοντα* Iacobsius. Tum *ἐπιλίποι* VL *ἐπι-ίποι* ABP.

ΦΙΛΑΡΧΟΣ.

(4, 473) 21

Antiatticista p. 108 12. *Μακρὸν ποιῶ: ἀντὶ τοῦ μηκύνω. ιλιππίδης Φιλάρχῳ.* Eadem Suidas et Photius s. v. *μακρὸν οιῶ,* sed omisso fabulae titulo.

ΦΙΛΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

I (4, 473) 22

Πόστην ὑφοδώσεις παιδάριον ῥύμην; τρίτην.

Pollux IX 38: *τάχα δ' ἂν εὕροις καὶ ῥύμην εἰρημένην — ιλιππίδου (εἰπόντος) ἐν Φιλευριπίδῃ Πόστην ὑφ' ὁδοῦ ὡς ναι παιδάριον ῥύμην τρίτην. ὁ γὰρ στενωπὸς οὗτος ἐν Ἀθήνησιν ἦν.* Priora correxit Dobraeus Adv. I p. 578. Verba *γὰρ στενωπός* etc. si ipsa quoque Philippidis sunt, cui attri-uunt Dobraeus et Bekkerus, memorabile est in attico scriptore *Ἀθήνησιν,* pro quo Dobraeus *Λακιάδαισιν* tentat.

II (4, 474) 23

Οὗτος οἴεται
περισπάσειν κερμάτιον αὐτοῦ.

Pollux IX 88: *παρὰ μέντοι τοῖς Δωριεῦσι καὶ τὸ κέρμα* pro quo vetustiores Attici *τὰ κέρματα* dicebant) *ἐστὶν εἰρημέ-νον· εὕροι δ' ἄν τις αὐτὸ καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς —. ἐν μέν-οι τῷ Φιλίππου Φιλευριπίδῃ Οὗτος κτλ.* Legendum *Φιλιπ-ίδου,* ut tacite edidit Bekkerus.

III (4, 474) 24

Antiatticista p. 112 31: *Περικατάληπτος γίνομαι. ιλιππίδης Φιλευριπίδῃ.*

EX INCERTIS FABVLIS

I (4, 474. 475) 25

Ὁ τὸν ἐνιαυτὸν συντεμὼν εἰς μῆν' ἕνα,
ὁ τὴν ἀκρόπολιν πανδοκεῖον ὑπολαβών
καὶ τὰς ἑταίρας εἰσαγαγὼν τῇ παρθένῳ.
δι' ὃν ἀπέκαυσεν ἡ πάχνη τὰς ἀμπέλους,
δι' ὃν ἀσεβοῦντα δ' ὁ πέπλος ἐρράγη μέσος,

VI (4, 476) 30

Ὁ τραχύτατος δὲ συκοφάντης μνᾶς δύο
λαβὼν ἄπεισιν ἀρνίου μαλακώτερος.

Stobaeus Flor. II 10.

VII (4, 477) 31

Ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος.

Stobaeus Flor. CXXIV 21. Vide Hist. crit. p. 342 sq.

VIII (4, 477) 32

Ἁλύσιον εἶχε τετταράκοντ' ἄγον δραχμάς.

Pollux X 167: ἡ δὲ ἅλυσις . . . ἐπὶ τοῦ γυναικείου κόσμου . . . Φιλιππίδης δὲ ἔφη Ἁλύσιον δὲ εἶχε τετταράκοντα δραχμὰς ἄγον. Fortasse ex Ἀργυρίου ἀφανισμῷ. V. Hist. crit. p. 473.

IX (4, 477) 33

Athenaeus I p. 23c: ἀνακεῖσθαι δὲ φαμὲν ἐπὶ ἀνδριάντος. ὅθεν τοὺς ἐπὶ κατακειμένων χρωμένους τῇ λέξει διέσυρον ... Φιλιππίδης Καὶ δειπνῶν ἀεὶ ἀνακείμενος παρ' αὐτόν. καὶ ἐπάγει πότερον ἀνδριάντας εἱστία; Cfr. Herodianus Piers. p. 441.

X (4, 477) 34

Photius p. 238 5. Λυχνοῦχον: τὸν κεράτινον φανὸν ἀπὸ τοῦ λύχνον ἐν αὐτῷ περιέχεσθαι. φανὸς δὲ ἡ ἐκ ξύλων λαμπάς. Φιλιππίδης. Integrum Philippidis locum servavit fortasse Athenaeus XV p. 699. V. Hist. crit. p. 529.

XI (4, 477) 35

Photius p. 369 26. Παιδισκάριον: κοράσιον δ' οὐ λέγεται, ἀλλὰ καὶ κεκωμῴδηκεν Φιλιππίδης ὡς ξενικόν. Macedonicum esse docet schol. B ad Hom. Iliad. υ 404.

XII (4, 478) 36

Phrynichus Epit. p. 363. Ἐξαλλάξαι: τὸ τέρψαι καὶ παραγαγεῖν εἰς εὐφροσύνην, φυλαττόμενον χρὴ οὕτω λέγειν· οὐ γὰρ χρῶνται οἱ δόκιμοι. Φιλιππίδης δὲ καὶ Μένανδρος αὐτῷ χρῶνται.

XIII XIV (4, 478) 37. 38

Pollux VII 188: κοσκινομάντεις δὲ εἴρηκε Φιλιππίδης. Antiatticista p. 113 33. Συνεπαινεῖν: ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεσθαι. Φιλιππίδης.

XV (4, 478) 39

Aelianus V. H. XII 31: τί δέ; οὐκ ἐκεῖνα τοῖς Ἕλλησι

ἁπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί·
ὁ δὲ παριὼν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν
25 ἑστήξετ' ἀχανής, προσπεπατταλευμένος,
ἄφωνος, ἄχρι ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος
τὴν ῥῖν' ἕτερός τις προσδραμὼν ἀποσπάσῃ.
Α. μέγας εἶ τεχνίτης. Β. ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς·
πολλοὺς ἐγὼ σφόδρ' οἶδα τῶν καθημένων,
30 οἳ καταβεβρώκασ' ἕνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας.

Athenaeus VII p. 290b: ἀλαζονικὸν δ' ἐστὶ πᾶν τὸ τῶν μαγείρων φῦλον, ὡς καὶ Ἡγήσιππος ἐν Ἀδελφοῖς παρίστησι. παράγει δὲ μάγειρον λέγοντα Βέλτιστε, πολλοῖς κτλ. Priora iterum apposuit Athen. IX p. 405 d. Vs. 2 τί μοι VL τι λῃ AB τι δὴ Schweighaeuserus. Vs. 3 κόπτε με VL κόπτε ἐμὲ AP κόπτ' ἐμὲ Schweigh. et Dindorfius. Vs. 4 Σύρε pro εὗρε Petitus. Vs. 5 libri εὕρημα μόνον εἰδέναι τῶν νομιζομένων ἐμέ. Casaubonus εὑρηκέναι τὰ νῦν νόμιζε μόνον ἐμέ. Valckenarius εὑρημένον, μόνον εἰδέναι νόμιζ' ἐμέ. Dobraeus εὑρηκέναι νόμισόν με τῶν (ὄντων, vel νυνί, vel ζώντων, vel πάντων) μόνον. Elegi ex his quae commodissima videbantur. Vs. 6 δυσὶν pro δυεῖν Porsonus. Vs. 8 ἐξήτακα AC ἐξήτασα VL ἐξήτηκα BP. Vs. 9 C μεμβράδων, ut vs. 17 μεμβράδας. Ibid. τρόπους ABC τρόπος PVL Vs. 11—13 partim affert Eustath. p. 1604 27. Vs. 18 vulgo ἐάν. Dindorfius ex C ἤν. Ibid. δὲ δὴ VL δὲ μὴ ABP simplex δὲ C. Vs. 19 libri τοὐπτανεῖον. Hunc et sequentes octo versus affert Eustathius ad Odyss. μ' p. 1709 60. Vs. 20 ἔμπροσθεν Eustath. BP. Vs. 22 libri ὀσμῆς γάρ. Correxit Pierson. Vs. 26 ἄχρι ἂν BC ἀχαριαν A ἄχρις ἂν VL et Eustath. Ib. ante τῶν VL addunt αὐτόν, quo ABC et Eustathius carent.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΙ

(4, 481) 2

Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιώσαντός τινος
εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅ τι ποτ' ἐστὶ τἀγαθόν,
ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἡδονήν.
εὖ γ', ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε·
τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἕν
ἀγαθόν· πρόσεστιν ἡδονῇ γὰρ τἀγαθόν.

Athenaeus VII p. 279 d: Ἡγήσιππος δ' ἐν Φιλεταίροις Ἐπίκουρος κτλ. Vs. 6 ἡδονῇ Schweighaeuserus. Vulgo ἡδονήν.

ΘΕΩΡΟΙ

(4, 491) 7

Λοβός τίς ἐστι καὶ ψύαι καλούμεναι·
ταύτας ἐπιτεμὼν πρὶν θεωρῆσαι μαθών.

Athenaeus IX p. 399 b: *μνημονεύει αὐτῶν (ψυῶν) καὶ Εὔφρων ὁ κωμικὸς ἐν Θεωροῖς Λοβός τίς ἐστι κτλ.*

ΜΟΥΣΑΙ

(4, 491. 492) 8

Φοινικίδης δ' ὡς εἶδεν ἐν πλήθει νέων
μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων,
ἐπίσχετ' ὀργῇ χεῖρας ἠρεθισμένας·
τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν;
5 *τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἁρπάσαι;*
ποῦ Κόρυδος, ἢ Φυρόμαχος, ἢ Νείλου βία;
ἴτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τάχ' οὐδὲν μεταλάβοι.

Athenaeus VIII p. 343 b de lurconibus famosi nominis dicens: *Εὔφρων δὲ ἐν Μούσαις Φοινικίδης δ' ὡς εἶδεν κτλ.* Vs. 1 *νέων* Schweighaeuserus. Libri *νεῶν*. Vs. 4 *φαγεῖν* AB *φυγεῖν* PVL. Vs. 6 *νίλλου βία* A *κοίλου βία* PVL *ὡς λουβία* B.

ΠΑΡΑΔΙΔΟΜΕΝΗ

(4, 492) 9

Οὐμὸς διδάσκαλος δὲ μήτραν σκευάσας
παρέθηκε Καλλιμέδοντι, κἀσθίονθ' ἅμα
ἐποίησε πηδᾶν, ὅθεν ἐκλήθη Κάραβος.

Athenaeus III p. 100 d de *μήτρᾳ* agens: *Εὔφρων δ' ἐν Παραδιδομένῃ Οὐμὸς διδάσκαλος κτλ.*

ΣΥΝΕΦΗΒΟΙ

(4, 492. 493) 10

Ὅταν ἐρανισταῖς, Καρίων, διακονῇς,
οὐκ ἔστι παίζειν, οὐδ' ἃ μεμάθηκας ποιεῖν.
ἐχθὲς κεκινδύνευκας· οὐδεὶς εἶχέ σοι
κωβιὸς ὅλως γὰρ ἦπαρ, ἀλλ' ἦσαν κενοί·
5 *ἐγκέφαλος ἠλλοίωτο. δεῖ δέ, Καρίων,*
ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν,
Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην,
μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν αἰτήσῃς, ἁπλῶς
εἶναι δίκαιον, οὗ δὲ νῦν βαδίζομεν,
10 *εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον. ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ,*

eram scripturam Suida duce restituerunt Porsonus et Elmsleius d Acharn. 300." *Dindorfius.* Vs. 9 ἀποζέσας BC ἀποζέσαι ' VL. Vs. 11 "δώδεκα V δυώδεκα L, quod retinuit Schweigh. e codd. tacens. Qui ex B mihi enotavit ἀριθμόν, videtur vo- isse ἀριθμὸν δώδεκα: nam in ἀριθμὸν nihil varietatis est. orsonus κόκκους μελαίνης τετταράκοντα τὸν ἀριθμόν." *Din- orfius.* Suspicor commate post μελαίνης posito scribendum sse τὸν ἀριθμὸν δὲ δώδεκα. Vs. 12 ἔγλυσε V ἐκλύσε Basil. λυσε L ἔπαυσε Porsonus.

II (4, 495) 12

Οὐκ ἔστι μοιχοῦ μεῖζον οὐδὲ ἓν κακόν·
ἐν ταῖς γὰρ ἑτέρων βούλετ' ἀτυχίαις τρυφᾶν.

Stobaeus Flor. VI 21 cum lemmate *Εὔφρονος.*

MACHO

ΑΓΝΟΙΑ

(4, 496) 1

Ἥδιον οὐδέν ἐστί μοι τῆς ματτύης.
τοῦτ' εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες τοῖς Ἀττικοῖς
κατέδειξαν ἡμῖν, εἴτε πάντες οἱ θεοί,
οὐκ οἶδα· πλήν γ' ὅτι μουσικωτάτου τινός.

Athenaeus XIV p. 664 a de mattya, delicatissimo edulio, dis- rens: *ἐποίησε δὲ καὶ οὗτος* (Machon) *ἐν δράματι Ἀγνοίᾳ* κυτί *Ἥδιον οὐδέν κτλ.* Vs. 3 *κατέδειξαν* L. Ceteri *κατεδί- αξαν.* Vs. 4 *πλήν γ' ὅτι* Schweighaeuserus. Libri *πλὴν ἔστι* ε. Post *μουσικωτάτου τινὸς* sequebatur fortasse *τοῦτ' ἔστιν* ὑρημ' *ἀνδρός,* vel *εὑρήματ' ἀνδρός ἐστι.*

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

(4, 496. 497) 2

Ὀψοφάγος εἰμί. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης
θεμέλιος ἡμῖν. προσπεπονθέναι τι δεῖ
τὸν μὴ τὰ παρατεθέντα λυμανούμενον.
πεφροντικὼς αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός.
5 *ἔπειτ' ἐπὰν ᾖ καθαρὰ τἀσθητήρια,*
οὐκ ἂν διαμάρτοις. ἕψε, καὶ γεύου πυκνά.
ἅλας οὐκ ἔχει, προσένεγκ'. ἔτ' ἐπιδεῖταί τινος
ἑτέρου, πάλιν γεύου σὺ μέχρι ἂν ἡδὺς ᾖ,

αὐτοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει;
ἀλυσιτελὴς εἶ τῇ πόλει πίνων ὕδωρ·
10 τὸν γὰρ γεωργὸν καὶ τὸν ἔμπορον κακοῖς.
ἐγὼ δὲ τὰς προσόδους μεθύων καλὰς ποιῶ.
ἔπειθ' ἕωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον,
καταμανθάνων τοὔλαιον, ὥστε περιφέρειν
ὡρολόγιον δόξει τις, οὐχὶ λήκυθον.

Athenaeus IV p. 163b: *Βάτων δ' ὁ κωμικὸς ἐν Ἀνδροφόνῳ φησίν Τῶν φιλοσόφων κτλ.* Vs. 3 et 4 etiam in Synexapatonte posuit (I 14. 15). Vs. 8 *αὐτοῦ* Dobraeus pro *αὐτοῦ*.

II (4, 500) 3

Ἑξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλήν,
καὶ Λεσβίου χυτρῖδε λαμβάνειν δύο·
ὁ φρόνιμός ἐστι τοῦτο, τοῦτο τἀγαθόν.
Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἃ νῦν ἐγὼ λέγω.
εἰ τοῦτον ἔζων πάντες ὃν ἐγὼ ζῶ βίον,
οὔτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς.

Athenaeus VII p. 279c: *καὶ ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς Βάτων διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπιεικῶν φιλοσόφων ἐπιφέρει Ἑξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κτλ.* Vs. 2 *χυτρῖδε* Casaubonus pro *χυτρίδε*. Porsonus *χυτρίδια*. Vs. 3 *τοῦτο, τοῦτο τἀγαθόν* Casaubonus. *τοῦτο τἀγαθόν* BCP *τοῦτ' ἀγαθόν* A *τοῦτο τοῦτ' ἀγαθόν* VL.

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

(4, 501) 4

Εὖ γ', ὦ Σιβύνη, τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν,
οὐδ' ἀναγεγράμμεθ', ἀλλὰ κάεται λύχνος,
καὶ βιβλί' ἐν ταῖς χερσί, καὶ φροντίζομεν
τί Σόφων καταλέλοιπ' ἢ τί Σημωνακτίδης
ὁ Χῖος, ἢ Τυνδάριχος ὁ Σικυώνιος,
ἢ Ζωπυρῖνος. Β. αὐτὸς εὕρηκας δὲ τί;
Α. τὰ μέγιστα. Β. ποῖα ταῦτα; Α. τοὺς τεθνηκότας —

Athenaeus XIV p. 662c: *ἀοιδίμων δ' ὀψαρτυτῶν ὀνόματα καταλέγει Βάτων ἐν Εὐεργέταις οὕτως Εὖ γ' ὦ Σιβύνη κτλ.* Vs. 1 *Σιβύνη* BP *Σιβύννη* VL. Vs. 2 *ἀναγεγράμμεθ'* explicat Porsonus Miscell. p. 247. Ibid. libri *καίεται*. Vs. 3 libri *βιβλίον ταῖς χερσίν*. Correxit Porsonus, qui etiam sequentem versum emendavit cll. Polluc. VI 70, libri ita fere *τί σοφὸν καταλέλοιπεν ἢ τίς ἡμῶν ἀκτίδης*. Nisi praestat *Δημωνακτίδης* Vs. 5

ὥστε vs. 19 refert, *tam bene norunt*, *ut* etc. Dindorfius cum ἀποδεδρακότα iunxit. Fortasse versus excidit, ut ab οὕτως nova sententia incipiat: ita fit ut, si glaucum iis apposueris etc. Vs. 18 libri ὡσπερὶ πράγματος. Correxit Porsonus.

II (4, 504) 6

Athenaeus XV p. 678 f: *σὺ γὰρ εἶ ὁ τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις οὐ μόνον ἀπόρρητα ἐκλέγων ἀλλὰ καὶ διορύττων, καθάπερ οἱ παρὰ Βάτωνι τῷ κωμῳδιοποιῷ ἐν Συνεξαπατῶντι φιλόσοφοι.*

EX INCERTIS FABVLIS

I (4, 503. 504) 7

Πολλῶν σφόδρ' ὄντων χἁτέρων ἐν τῷ βίῳ
ἐφ' οἷς ἅπαντες εἰκότως θορυβούμεθα,
μάλιστ' ἐμοὶ δήπουθε κινοῦσιν χολήν
οἱ τῶν τρόπων φάσκοντες ἐπιεικῶς ἐρᾶν
5 *καὶ λανθάνειν δοκοῦντες, ὅτι πεπλασμένως*
τὸ πρᾶγμα παρακεντοῦσι κοὐκ ἀληθινῶς.
τίνα γὰρ ἔχει, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, διαφοράν
ὁ τῶν νεωτέρων τε καὶ λείων τρόπος
παρ' ὃν οἱ δασεῖς ἔχουσι καὶ προβεβηκότες;

Stobaeus Flor. VI 19 cum lemmate *Βάθωνος*. Vs. 6 *παρακεντοῦσι* non intellego. Fuit, ni fallit memoria, qui tentaret *περιπέττουσι*.

II (4, 504) 8

Plutarchus de adul. et am. p. 55 c: *Βάττῳ* (*Βάτωνι*) *τὴν σχολὴν ἀπεῖπεν Ἀρκεσίλαος, ὅτι πρὸς Κλεάνθην στίχον ἐποίησεν ἐν κωμῳδίᾳ· πείσαντος δὲ τὸν Κλεάνθην καὶ μεταμελομένου διηλλάγη.* Cfr. Hist. crit. p. 480.

EPINICVS

ΜΝΗΣΙΠΤΟΛΕΜΟΣ

(4, 505) 1

Ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτέ
ἰδὼν Σέλευκον ἡδέως τὸν βασιλέα
ἔγραψα, κἀν παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι,
κἂν τὸ τυχὸν ᾖ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές,
5 *σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἡ δύναμις ἡ 'μὴ ποιεῖν.*
"γέροντα Θάσιον τόν τε γῆς ἀπ' Ἀτθίδος

masculino genere fallitur haud dubie Eustathius, corrupta loci lectione deceptus. Vs. 5 scripsi χωροῦν pro χωροῦντα, et delevi quod libri ante οὐδ' habent ὅν. Dobraeus χωροῦν δύο χόας, οἷον οὐδ' ἂν ἐκπίοι ἐλέφας. Vs. 6 δὲ addidit Casaubonus. Ibid. τοῦτό γ' ἐκπέπωκα scripsi pro τοῦτο πέπωκα. Dobraeus ἐλέφας· ἐγὼ ταῦτ' ἐκπέπωκα. Vs. 7 cfr. Diogenianum IV 43 Ἐλέφαντος διαφέρεις οὐδέν: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. Vs. 8 Athenaeus p. 500f: ὅτι καὶ τριήρης εἶδος ἐκπώματος, Ἐπίνικος ἐν Ὑποβαλλομέναις δεδήλωκε. προείρηται δὲ τὸ μαρτύριον. Quod sequitur τοῦτ' ἴσως Schweighaeusero debetur. Vulgo τοῦτο τίς οὖ. Cod. A τοῦ τις ὡ. Vs. 9 cf. Astydamas apud Athenaeum XI p. 496e: ῥέοντα (i. e. ῥυτὰ) δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ | ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ, γρύψ, τὸ δ' ἕτερον πήγασος. Vs. 10 πύρπνοον PVL πυρπνόον AB.

EVDOXVS

ΝΑΥΚΛΗΡΟΣ

(4, 508) 1

Pollux VII 201: τὸ δὲ ὄνομα τοῦτο (ψηφοπαίκτης) εἴρηκέ τις τῶν νέων κωμῳδῶν Εὔδοξος ἐν Ναυκλήρου δράματι.

ΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ

(4, 508) 2

Zenobius I 1. Ἄβυδηνὸν ἐπιφόρημα: ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ αὐτῆς Εὔδοξος ἐν Ὑποβολιμαίῳ. Vide interpretes.

PHOENICIDES

ΑΥΛΗΤΡΙΔΕΣ

(4, 509) 1

Δύνασαι σιωπᾶν; Β. ὥστε τοὺς τὰς διαλύσεις
συντιθεμένους κεκραγέναι [πᾶσιν] δοκεῖν.

Hesychius I p. 1041. Δύνασαι σιωπᾶν; πρῶτον φασὶ Φοινικίδην — ἀποσκῶψαι τὴν σιωπωμένην ὁμολογίαν περὶ τῶν διαλύσεων Ἀντιγόνου καὶ Πύρρου βουλόμενον εἰπεῖν ἐν ταῖς Αὐλητρίσιν οὕτως Δύνασαι σιωπᾶν; κτλ. Ita enim haec emen-

δεινότερος οὗτος θατέρου μοι κατεφάνη.
15 ὁ μὲν διήγημ' ἔλεγεν, ὁ δ' ἐποίει νεκρούς.
τρίτῳ συνέζευξ' ἡ τύχη με φιλοσόφῳ,
πώγων' ἔχοντι καὶ τρίβωνα καὶ λόγον.
εἰς προὔπτον ἦλθον ἐμπεσοῦσα δὴ κακόν·
οὐδὲν ἐδίδου γάρ· εἴ τι δ' αἰτοίμην, ἔφη
20 οὐκ ἀγαθὸν εἶναι τἀργύριον. ἔστω κακόν,
διὰ τοῦτο δός μοι, ῥῖψον· οὐκ ἐπείθετο.

Stobaeus Flor. VI 30 cum lemmate Φοινικίδου. Vs. 3 Stephanus ἐπέτυχον. Vs. 6 vulgo ἐδείκνυ. Grotius ἐδείκνυ δ'. Gaisf. ἐδείκνυ'. Vs. 11 δ' additum a Valckenario. Vs. 13 ἔτεμν' Stephanus. Libri ἔτεμνεν. Vs. 19 εἴ τι δ' αἰτοίμην Grotius. Vulgo εἰ δέ τ' αἰτοίμην. Cod. A τάλαν αἰτῶ τι. Wakefieldus δ' ἐπαιτοίην. Gaisfordus εἰ δ' ἂν αἰτοίμην.

POSIDIPPVS

ΑΝΑΒΛΕΠΩΝ

(4, 513) 1

Ἐγὼ μάγειρον ἀναλαβὼν ἀκήκοα
τὰ τῶν μαγείρων πάντα καθ' ἑκάστου κακά.
ἀντεργολαβοῦντες ἔλεγον ὁ μὲν ὡς οὐκ ἔχει
ῥῖνα κριτικὴν πρὸς τοὔψον, ὁ δ' ὅτι τὸ στόμα
5 πονηρόν, ὁ δὲ τὴν γλῶτταν εἰς ἀσχήμονας
ἐπιθυμίας ἔνιά τε τῶν ἡδυσμάτων,
κάθαλος, κάτοξος, χναυστικός, προσκαυστικός,
καπνὸν οὐ φέρων, πῦρ οὐ φέρων. ἐκ τοῦ πυρός
εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον· ὧν εἷς οὑτοσί
10 διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρός τ' ἐλήλυθεν.

Athenaeus XIV p. 661 f de coquorum arte disserens: Ποσείδιππος ἐν Ἀναβλέποντι Ἐγὼ μάγειρον κτλ. Vs. 1 Coraes ἕνα βών. Vs. 2 καθ' ἕκαστον Dobraeus. Vs 3 vulgo ἀντεργολαβοῦντες· ἐλέγομεν ὡς. Correxi praeeunte Grotio. Praeterea Dobraeus ὅτι pro ἔχει. Vs. 4 τὸ ante στόμα Iacobsius addidit. Dobraeus ὁτιή. Vs. 5 libri γλῶσσαν. Tum Hermannus εὐσχήμονα ἐπιθυμίαν. Vs. 7 κάτοξος pro κατ' ὄξους vel κατόξους Grotius. Vs. 8 πῦρ οὐ φέρων Grotius. VL οὐ πῦρ οὐ φέρων δ'. οὐ πῦρ οὐ φέρων οὐδ'. Vs. 9 pro ἦλθον B ἄθλον. Vs. 10 τοῦ πυρός τ' ex B editum. PVL τοῦ πυρός. Dobraeus τοῦ τε

ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΣ

(4, 516) 8

Υἱὸν τρέφει πᾶς κἂν πένης τις ὢν τύχῃ,
θυγατέρα δ' ἐκτίθησι κἂν ᾖ πλούσιος.

Stobaeus Flor. LXXVII 7 cum lemmate Ποσειδίππου Ἑρμαφροδίτου. Vs. 1 πᾶς AB. Vulgo τις. Vs. 2 δ' omittit B.

ΕΠΙΣΤΑΘΜΟΣ

(4, 516) 9

Σκηνάς, ὄχους,
δίσκους, ἀορτάς, τάχανα, λαμπήνας, ὄνους.

Pollux X 139: αἱ δὲ ἀορταὶ εἴρηνται ἐν Ποσειδίππου Ἐπιστάθμῳ Σκηνάς κτλ. Vs. 2 Iungerm. et Toupius λάχανα cll. Hesychio, Λάχανα: τὸ ἐπὶ τῆς ἀπήνης πεπλεγμένον, ἐν ᾧ θέζονται. Sed ipsum illud λάχανα Hesychii controversum est. Suspicor igitur λάσανα.

ΕΦΕΣΙΑ

(4, 517) 10

Φρύνη πρὸ ἡμῶν γέγονεν ἐπιφανεστάτη
πολὺ τῶν ἑταιρῶν· καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα
τῶν τότε χρόνων εἶ, τόν γ' ἀγῶν' ἀκήκοας.
βλάπτειν δοκοῦσα τοὺς βίους μείζους βλάβας
τὴν Ἡλιαίαν εἷλε περὶ τοῦ σώματος,
καὶ τῶν δικαστῶν καθ' ἕνα δεξιουμένη
μετὰ δακρύων διέσωσε τὴν ψυχὴν μόλις.

Athenaeus XIII p. 591 c de Phryne disserens: Ποσείδιππος ὁ κωμικὸς ἐν Ἐφεσίᾳ τάδε φησὶ περὶ αὐτῆς Φρύνη κτλ. v. 3 εἶ Casaubonus. Libri εἴη. Vs. 5 Dobraeus εἰς Ἡλιαίαν λθε. Fortasse sufficit εἶχε scribere cum Schweighaeusero.

ΚΩΔΩΝ

(4, 517) 11

Τὸν παῖδ' ἄνω σπεύδοντα πρὸς τὸ τελώνιον.

Pollux IX 28: εἴρηται δὲ τὸ τελώνιον ἐν Ποσειδίππου Κωδωνι Τὸν παῖδ' ἄνω κτλ.

ΛΟΚΡΙΔΕΣ

(4, 517) 12

Ὥρα περαίνειν ἐγχέλεια, καράβους,
κόγχας, ἐχίνους προσφάτους, μηκώνια,
πίννας, τραχήλους, μύας.

ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ

(4, 520) 20

Ὁ μὴ πεπλευκὼς οὐδὲν ἑόρακεν κακόν·
τῶν μονομαχούντων ἐσμὲν ἀθλιώτεροι.

Athenaeus IV p. 154 f: ὁ δὲ κωμῳδιοποιὸς Ποσείδιππος ἐν Πορνοβοσκῷ φησιν Ὁ μή κτλ. Libri ἑώρακεν.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

I (4, 520) 21

Ἐβάδιζες ἔξω τῶν πυλῶν μάγειρος ὤν;
Β. ἐντὸς πυλῶν γὰρ ἂν μένων ἄδειπνος ἦν.
Α. πότερ' οὖν ἀφεῖσαι; Β. κατ' ἀγορὰν ἐργάζομαι·
ἐπρίατο γάρ τις ὁμότεχνός με γνώριμος.

Athenaeus XIV p. 659 c: ὅ γε Ποσείδιππος περὶ δούλων μαγείρων ἐν Ἀποκλειομένῃ φησὶν — καὶ ἐν Συντρόφοις Ἐβάδιζες κτλ. Vs. 2 γὰρ ἂν μένων Dindorfius. παρμένων A. Vs. 3 legebatur πότερον οὖν ἀφείσεα. Correxit Dobraeus.

II (4, 520) 22

Ἔνδοθι προνομεύειν ὅρμενα.

Photius p. 348 4. Ὅρμενα: τὰ τῆς κράμβης· Ποσείδιππος Συντρόφοις Ἔνδοθι προνομεύειν ὅρμενα. παρὰ τοῖς παλαιοῖς οὐχ εὕρομεν.

ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ

(4, 521) 23

Antiatticista p. 93 19. Ἐθισμός: ἀντὶ τοῦ ἔθος. Ποσείδιππος Φιλοπάτορι.

ΧΟΡΕΥΟΥΣΑΙ

(4, 521) 24

Μαθητὰ Λεύκων οἵ τε συνδιάκονοι
ὑμεῖς· ἅπας γάρ ἐστιν οἰκεῖος τόπος
ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι. τῶν ἡδυσμάτων
πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ
5 ἀλαζονεία· τὸ καθ' ὅλου δὲ τῶν τεχνῶν
ὄψει σχεδόν τι πάντα τοῦθ' ἡγούμενον.
ξεναγὸς οὗτος, ὅστις ἂν θώρακ' ἔχῃ
φολιδωτὸν ἢ δράκοντα σεσιδηρωμένον,
ἐφάνη Βριάρεως, ἂν τύχῃ δ' ἐστὶν λαγώς.
10 ὁ μάγειρος ἂν μὲν ὑποδιακόνους ἔχων

Athenaeus IX p. 377 b: *καὶ περὶ ἑτέρου δὲ μαγείρου, ὄνομα δέ ἐστι Σεύθης, ὁ αὐτός φησι ποιητὴς οὕτως Ἰδιώτης μέγας κτλ.* Vs. 1 *ἔφη* inter *ἰδιώτης* et *μέγας* inserit A. Vs. 2 *σευήθης* A *οἶσθα δ' ὦ* pro *οἶσθα ὦ* Grotius. *οἶσθας ὦ* Piersonus. Vs. 3 *οὐθὲν* A. Vs. 5 *ἕστηκεν τὸ* vel *ἕστη καὶ τὸ* Casaubonus. Libri *ἕστηκεν* (*ἕστηκε* C) *καὶ τό.* *ἑστηκὼς τὸ* Wakefieldus. Vs. 7 *κινεῖ* Grotius, libri *πίνει.* Ibid. *ἀθρόος* scripsi ex B pro edito *ἀθρόως.* Vs. 9 libri *ἐκλελυμένος*, quod correxi. Vs. 11 *ῥακίαν* AB *ῥακείαν* PVL *ῥαχίαν* Schweighaeuserus.

II (4, 524) 26

Ἑλλὰς μέν ἐστι μία, πόλεις δὲ πλείονες·
σὺ μὲν ἀττικίζεις, ἡνίκ' ἂν φωνὴν λέγῃς
αὐτοῦ τιν', οἱ δ' Ἕλληνες ἑλληνίζομεν.
τί προσδιατρίβων συλλαβαῖς καὶ γράμμασιν
τὴν εὐτραπελίαν εἰς ἀηδίαν ἄγεις;

Dicaearchus V. Graec. in Hudsoni Geogr. min. II p. 23: *ὅτι δὲ πᾶσα ἣν κατηριθμήμεθα Ἑλλάς ἐστι, μαρτυρεῖ ἡμῖν ὁ τῶν κωμῳδιῶν ποιητὴς Ποσείδιππος, μεμφόμενος Ἀθηναίοις ὅτι τὴν αὐτῶν φωνὴν καὶ τὴν πόλιν φασὶν Ἑλλάδος εἶναι, λέγων οὕτως Ἑλλὰς μέν ἐστι κτλ. πρὸς μὲν τοὺς οὐχ ὑπολαμβάνοντας εἶναι τὴν Θετταλίαν τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ τοὺς Θεταλούς, Ἕλληνος ἀπογόνους ὄντας, ἑλληνίζειν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.* Vs. 3 *αὐτοῦ* vel *σαυτοῦ τιν'* Salmasius. Vulgo *αὐτοῦ τινες.*

III (4, 525) 27

Ναοὶ δύ' εἰσὶ καὶ στοά, καὶ τοὔνομα,
καὶ τὸ βαλανεῖον, καὶ τὸ Σαράβου κλέος,
τὸ πολὺ μὲν ἀκτή, τοῖς δ' Ἐλευθερίοις πόλις.

Dicaearchus V. Graec. in Hudsoni Geogr. min. II p. 14: *ἡ δὲ πόλις (Πλαταιαὶ) κατὰ τὸν κωμῳδιῶν ποιητὴν Ποσείδιππον Ναοὶ δύ' εἰσί κτλ.* Vs. 1 fortasse *νεώ.* Vs. 2 legebatur *Σηράμβου.* Vs. 3 *Ἐλευθερίοις* pro vulgato *ἐλευθέροις* restituit I. Vossius.

IV (4, 525) 28

Οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον διήγαγεν
ἄνθρωπος ὤν, οὐδὲ μέχρι τοῦ τέλους πάλιν
ἔμεινεν εὐτυχῶν.

Clemens Alex. Strom. VI p. 744 Pott.: *Ποσείδιππος Οὐδεὶς ἀλύπως κτλ.* Habet etiam Maximus Conf. CXLV p. 231 et omisso auctoris nomine Stobaeus Flor. XCIX 14. Vs. 1 Stobaeus

πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσίῃ,
κυμινοπρίστας πάντας ἢ λιμοὺς καλῶν,
ἔπτηξ' ἕκαστος εὐθύς. ἂν δ' ἀληθινόν
σαυτὸν παραβάλλῃς, καὶ προσεκδαρεὶς ἄπει.
15 ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώραν δίδου.
καὶ τὰ στόμια γίνωσκε τῶν κεκλημένων·
ὥσπερ γὰρ εἰς τἀμπόρια τῆς τέχνης πέρας
τοῦτ' ἔστιν, ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα.
διακονοῦμεν νῦν γάμους. τὸ θῦμα βοῦς,
20 ὁ διδοὺς ἐπιφανής, ἐπιφανὴς ὁ λαμβάνων.
τούτων γυναῖκες ἱέρειαι τῇ θεᾷ θεοί,
κορύβαντες, αὐλοί, πανυχίδες, ἀναστροφή,
ἱππόδρομος οὗτός ἐστί σοι μαγειρικῆς.
μέμνησο καὶ σὺ τοῦτο.

Athenaeus IX p. 376 e: ἀλλ' ἢ νομίζετέ με ἔλαττον πεπαιδεῦσθαι τῶν ἀρχαίων ἐκείνων μαγείρων, περὶ ὧν οἱ κωμῳδιοποιοὶ λέγουσι; Ποσείδιππος μὲν ἐν Χορευούσαις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τοὺς μαθητὰς τάδε Μαθητὰ Λεύκων κτλ. Vs. 3 λαλεῖν L ἀλλειν A ἄλλειν BPV. Vs. 6 ὄψει σχεδόν τι πάντα τοῦθ' Porsonus pro ὄψεις δ' ἔχοντι τοῦθ'. Vs. 7 pro ὅστις ἂν requirebam ἡνίκ' ἄν, vel οἷον ξεναγὸς οὗτος, ἂν θώρακ' ἔχῃ etc. Vs. 12 καλῶν pro καλῶς Grotius. Vs. 13 ἔπτηξ' Casaubonus. ἐπίτηξ' PVL ἔπειτ' ἦξεν C, qui ἕκαστος εὐθὺς omittit. Vs. 14 Dindorfius πρὸς ἐκδαρείς. Vs. 18 ἂν εὖ CL ἄνευ APV. Vs. 21 Erfurdtus γυναῖκές εἰσ' ἱέρειαι τῇ θεᾷ, omisso θεοί. Tale quid si requiritur, possis suspicari τούτων γυναῖκες

προσέκοψε τἀνθρώπῳ. Grammat. Crameri An. Ox. II p. 277 13: *καὶ παρὰ Ποσειδίππῳ Τὸ τῆς ἐλαίας δένδρον.*

XVI—XVIII (4, 528) 40—42

Photius p. 193 18. *Κύφωνες: ἱμάτια γυναικεῖα ἢ χιτῶνος εἶδος. οὕτως Ποσείδιππος.* Pollux III 101: *τὸ γὰρ παρὰ Ποσειδίππῳ ἐπίχαρμα μοχθηρόν.* Idem X 140: *καὶ ὀνυχιστήρια δὲ λεπτὰ* (*παρὰ* Bekk.) *Ποσειδίππῳ.*

DAMOXENVS

ΑΥΤΟΝ ΠΕΝΘΩΝ

(4, 529) 1

Εἰ δ' οὐχ ἱκανόν σοι, τὸν ἐλέφαντ' ἥκει φέρων
ὁ παῖς. Β. τί δ' ἐστὶ τοῦτο, πρὸς θεῶν; Α. ῥυτόν
δίκρουνον, ἡλίκον τι τρεῖς χωρεῖν χόας,
Ἄλκωνος ἔργον. προὔπιεν δέ μοί ποτε
ἐν Κυψέλοις Ἀδαῖος.

Athenaeus XI p. 468 f: *Ἐλέφας. οὕτως ἐκαλεῖτο ποτήριόν τι, ὡς Δαμόξενός φησιν ἐν Αὐτὸν πενθοῦντι Εἰ δ' οὐχ ἱκανόν κτλ.* Vs. 3 Epit. *χοᾶς.* Cfr. Eustathius ad Hom. Iliad. p. 1286 29: *κεῖται δὲ καὶ οὐδετέρως* (*τὸ ῥυτὸν*) *ἐν τῷ· ἐλέφας ἐστὶ ῥυτὸν δίκρουνον τρεῖς χωροῦν χοᾶς.* Hesychius fortasse hunc ipsum locum respiciens: *ἐλέφας — καὶ ῥυτόν, τρεῖς χόας χωροῦν.* Pro *χωρεῖν* ante Coraen *χωροῦν.*

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

(4, 530—532) 2

Ἐπικούρου δέ με
ὁρᾷς μαθητὴν ὄντα τοῦ σοφοῦ, παρ' ᾧ
ἐν δύ' ἔτεσιν καὶ μησὶν οὐχ ὅλοις δέκα
τάλαντ' ἐγώ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα.
5 *Β. τοῦτο δὲ τί ἐστιν; εἰπέ μοι. Α. καθήγεσα.*
μάγειρος ἦν κἀκεῖνος. οὐκ ἤδει θεοί.
Β. ποῖος μάγειρος; Α. ἡ φύσις πάσης τέχνης
ἀρχέγονόν ἐστ', ἀρχέγονον, ὠλιτήριε.
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πονεῖν σοφώτερον,
10 *ἢν τ' εὐχερὲς τὸ πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβὴν*
ἔχοντι τούτου· πολλὰ γὰρ συμβάλλεται.
διόπερ μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματον

βρῶμ', ἀλλὰ μίξας πάντα κατὰ συμφωνίαν.
55 Β. πῶς; Α. ἔστιν αὐτοῖς ἃ διὰ τεττάρων ἔχει
κοινωνίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν.
ταῦτα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα,
καὶ ταῖς ἐπιφοραῖς εὐθὺς οἰκείως πλέκω·
ἐνίοτε δ' ἀφεστὼς παρακελεύομαι, πόθεν
60 ἅπτει; τί τούτῳ μιγνύειν μέλλεις; ὅρα,
διάφωνον ἕλκεις· οὐχ ὑπερβήσει σοφόν;
Ἐπίκουρος οὕτω κατεπύκνου τὴν ἡδονήν,
ἐμασᾶτ' ἐπιμελῶς, εἶδε τἀγαθὸν μόνος
ἐκεῖνος οἷόν ἐστιν· οἱ δ' ἐν τῇ στοᾷ
65 ζητοῦσι συνεχῶς οἷόν ἐστ' οὐκ εἰδότες.
οὐκοῦν ὅ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ,
οὐδ' ἂν ἑτέρῳ δοίησαν. Β. οὕτω συνδοκεῖ.
ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπά. δῆλα δὴ πάλαι.

Athenaeus III p. 101 f: ἐσθίειν παρακελεύεται τὰ καὶ τά, ὀδὲν ἀποδέων τοῦ παρὰ Δαμοξένῳ τῷ κωμῳδιοποιῷ μαγεί-ιν, ὃς ἐν Συντρόφοις φησίν Ἐπικούρου δέ με κτλ. Vs. 5 ιθήγισα Hermannus. Vulgo καθήγησαι. Libri καθήγησα. s. 9 libri οὐθέν. Ib. Reisigius τοῦ 'πινοεῖν. Alii ποιεῖν. Vs. 10 eisigius πᾶν τ' εὐχερές. Vs. 11 ἔχοντι L ἔχοντα PV. Vs. 13 ημοκρίτου Bas. L Δημόκριτον ceteri omnes. Vs. 14 B μᾶλ-ν δὲ καὶ κατέχοντα. Ibid. καταγέλα ὡς ABCP καταγέλα ὅ γ' ὡς VL. Seclusi hunc versum praeeunte Hermanno et indorfio. Vs. 15 libri μισθώσω σαφές. Grotius μισθώσας φες. Perfecit emendationem Hermannus. Vs. 16 ὡς ἐκ δια-ιβῆς cum sequentibus coniunxit Schweighaeuserus. Vs. 17 ρῶτον D. Vulgo πρῶτος. Vs. 19 ἐπὶ δύσιν πλειάδων DP. s. 22 ἠλίβατον ἀνθρώποισιν Schweighaeuserus et Porsonus. λίβατόν ἐστ' ἀνθρώποις A ἠλίβατον ἐν ἀνθρώποισιν VL. id. Porsonus ἀλλοίωμά τε. C ἀλλοιώματ'. Vs. 23 τροφαῖς rotius. Libri τροπαῖς. Vs. 29 pro διαπνεῖ P habet διὰ δεί-νου. Vs. 30 C inverso verborum ordine ὁμαλῶς ὁ χυμός. s. 31 et 32 omittit C. Petitus πράγματα, quo parum profici in co corruptissimo monet Dindorfius. Id unum mihi certum vi-etur, referri Democriti de χυμῷ sententiam, et scribendum esse υμός, λέγει Δημόκριτος, etc. Vs. 36 οἷα 'στὶν Grotius. Libri ἷαν τήν. Ibid. pro ὀσμὴν scripsi ἅλμην, quam coniecturam eam commemoravit Dindorfius. Reisigius tentabat δέσμην. Quod ro conieci olim, nunc etiam ex Dobraei Adversariis allatum est, ui praeterea tentat οἷα 'στίν· οὓς ἅλμην ἂν ἴδοις. Vs. 37

Athenaeus I p. 15b: *ἐφρόντιζον δ' εὐρυθμίας οἱ σφαιρίζοντες. Δαμόξενος γοῦν φησι Νεανίας κτλ.* Vs. 1 *εἷς* BCD *ὧν* VL. Vs. 2 addendum videtur *γενόμενος*. Porsonus *ἴσως ἑκκαίδεκ' ἢ 'πτακαίδεκα*. Vs. 6 Pors. supplebat *ὥσπερ ἐκ κελεύσματος*. Vs. 7 *ἥ τ'* Pors. pro *ἡ δ'*. Tum *τό τ'* VL et Pors. *τὸ δὲ* BCD. Ibid. ante Pors. *ἥ τε* (*δὲ* BC) *τάξις ὅση*. Vs. 8 ante Casaub. *λέγειν ἢ πράττειν*. Vs. 9 *τι* Pors. Vulgo *ἔτι*. Pro *πέρας* C *τέρας*.

CRITO

ΑΙΤΩΛΟΙ

(4, 537) 1

Ἐκεῖ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἡ παρεμβολή.

Pollux IX 15: *παίζοντι δὲ τὸ στρατόπεδον ἔξεστι κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι παρεχόμενόν τινα τῶν νεωτέρων Θεόφιλον ἐν Παγκρατιαστῇ εἰρηκότα· εἶτ' ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῇ. καὶ Κρίτων ἐν Αἰτωλοῖς· ἐκεῖ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἡ παρεμβολή.* Ita editi. At in MSS pro vulgatis *παρεχόμενον* etc. haec ita contracta leguntur: *τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει, ὥσπερ Δίφιλος καὶ Κρίτων.*

ΜΕΣΣΗΝΙΑ

(4, 537) 2

Pollux X 35: *ἀλλὰ καὶ σκίμπους τῶν ἔνδον σκευῶν, ὃς καὶ ἀσκάντης ἐστὶν εἰρημένος, καὶ σκιμπόδιον. ἐν δὲ τῇ Κρίτωνος Μεσσηνίᾳ καὶ τῷ Ῥίνθωνος Τηλέφῳ καὶ κράββατον εἰρῆσθαι λέγουσιν.*

ΦΙΛΟΠΡΑΓΜΩΝ

(4, 537. 538) 3

Φοίνικα, μεγάλου κύριον βαλλαντίου,
ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουν,
κἀφ' ὅρμον ὦσαι ναῦς ἀναγκάσας δύο,
εἰς Δῆλον ἐλθεῖν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς,
5 *πάντων ἀκούων διότι παρασίτῳ τόπος*
οὗτος τρία μόνος ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ,
εὔοψον ἀγοράν, παντοδαπὸν οἰκοῦντ' ὄχλον,
αὐτοὺς παρασίτους τοῦ θεοῦ τοὺς Δηλίους.

Athenaeus I p. 15b: *ἐφρόντιζον δ' εὐρυθμίας οἱ σφαιρίζοντες. Δαμόξενος γοῦν φησι Νεανίας κτλ.* Vs. 1 *εἷς* BCD *ὢν* VL. Vs. 2 addendum videtur *γενόμενος*. Porsonus *ἴσως ἑκκαίδεκ' ἢ 'πτακαίδεκα*. Vs. 6 Pors. supplebat *ὥσπερ ἐκ κελεύσματος*. Vs. 7 *ἥ τ'* Pors. pro *ἡ δ'*. Tum *τό τ'* VL et Pors. *τὸ δὲ* BCD. Ibid. ante Pors. *ἥ τε* (*δὲ* BC) *τάξις ὅση*. Vs. 8 ante Casaub. *λέγειν ἢ πράττειν*. Vs. 9 *τι* Pors. Vulgo *ἔτι*. Pro *πέρας* C *τέρας*.

CRITO

ΑΙΤΩΛΟΙ

(4, 537) 1

Ἐκεῖ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἡ παρεμβολή.

Pollux IX 15: *παίζοντι δὲ τὸ στρατόπεδον ἔξεστι κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι παρεχόμενόν τινα τῶν νεωτέρων Θεόφιλον ἐν Παγκρατιαστῇ εἰρηκότα· εἶτ' ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῇ. καὶ Κρίτων ἐν Αἰτωλοῖς· ἐκεῖ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἡ παρεμβολή.* Ita editi. At in MSS pro vulgatis *παρεχόμενον* etc. haec ita contracta leguntur: *τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει, ὥσπερ Δίφιλος καὶ Κρίτων.*

ΜΕΣΣΗΝΙΑ

(4, 537) 2

Pollux X 35: *ἀλλὰ καὶ σκίμπους τῶν ἔνδον σκευῶν, ὃς καὶ ἀσκάντης ἐστὶν εἰρημένος, καὶ σκιμπόδιον. ἐν δὲ τῇ Κρίτωνος Μεσσηνίᾳ καὶ τῷ Ῥίνθωνος Τηλέφῳ καὶ κράββατον εἰρῆσθαι λέγουσιν.*

ΦΙΛΟΠΡΑΓΜΩΝ

(4, 537. 538) 3

Φοίνικα, μεγάλου κύριον βαλλαντίου,
ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουν,
κἀφ' ὅρμον ὦσαι ναῦς ἀναγκάσας δύο,
εἰς Δῆλον ἐλθεῖν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς,
5 *πάντων ἀκούων διότι παρασίτῳ τόπος*
οὗτος τρία μόνος ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ,
εὔοψον ἀγοράν, παντοδαπὸν οἰκοῦντ' ὄχλον,
αὐτοὺς παρασίτους τοῦ θεοῦ τοὺς Δηλίους.

20 "βοῦν δ' εὐρυμέτωπον;" οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε.
"μῆλα θυσιάζεις ἄρα;" μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ,
οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ'. "οὐκοῦν, ἔφη,
τὰ μῆλα πρόβατα. μανθάνεις;" οὐ μανθάνω
τούτων οὐδέν, οὐδὲ βούλομαι.
25 ἀγροικότερός εἰμ', ὥσθ' ἁπλῶς μοι διαλέγου.
"Ὅμηρον οὐκ οἶδας λέγοντα;" καὶ μάλα
ἐξῆν ὃ βούλοιτ', ὦ μάγειρ', αὐτῷ λέγειν.
ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο πρὸς τῆς Ἑστίας;
"κατ' ἐκεῖνον ἤδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι.
30 Ὁμηρικὸς γάρ." διανοεῖ μ' ἀπολλύναι;
"οὕτω λαλεῖν εἴωθα." μὴ τοίνυν λάλει
οὕτω παρ' ἐμοί γ' ὤν. "ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας
δραχμὰς ἀποβάλω, φησί, τὴν προαίρεσιν;
τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο." τοῦτο δ' ἐστὶ τί;
35 "κριθαί." τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιπλοκὰς λέγεις;
"πηγὸς πάρεστι;" πηγός; οὐχὶ λαικάσει;
ἐρεῖς σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν;
"ἀτάσθαλός γ' εἶ, πρέσβυ." φήσ'. "ἄλας φέρε.
τοῦτ' ἔστι πηγός. ἀλλὰ δεῖξον χέρνιβα."
40 παρῆν. ἔθυεν, ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα
τοιαῦθ' ἃ μὰ τὴν γῆν οὐδὲ εἷς ἤκουσεν ἄν,
μίστυλλα, μοίρας, δίπτυχ', ὀβελούς. ὥστε με
τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων
σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν ῥημάτων·
45 πλὴν ἱκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν
ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε. τὸν δ' οὐκ ἂν ταχύ
ἔπεισεν ἡ πειθὼ μὰ τὴν γῆν οἶδ' ὅτι.

Athenaeus IX p. 382 c: καίτοι καὶ ὁ πρῶτος τῶν τὸν Ὀλυμπίασιν ἀγῶνα ἀναθησαμένων Κόροιβος ὁ Ἠλεῖος μάγειρος ἦν, καὶ οὐχ οὕτως ὠγκύλλετο ἐπὶ τῇ τέχνῃ, ὡς ὁ παρὰ Στράτωνι μάγειρος ἐν Φοινικίδῃ. περὶ οὗ τοιαῦτα λέγει ὁ μεμισθωμένος· Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον κτλ. Ex his versus 1—3 cum initio quarti Philemoni tribuuntur ab Athenaeo XIV p. 659b, unde recepi inter huius fragmenta p. 851. Fabulae index utrum Φοινικίδης fuerit, ut ab Athenaeo, an Φοῖνιξ, ut ab Suida vocatur, incertum est. Vs. 3 pro ὅσ' ἂν λέγῃ Philemo ὥνπερ λέγει. Vs. 4 Philemo γάρ ἐστι. Vs. 17 ἠγανάκτησ', h. e. ἠγανάκτησε, Casaubonus et P ἠγανάκτησα B ἀγανάκτησ' VL. Vs. 18 δαιτυμόνα PL δαιτυμώνα V δαιτυμόνας ABC. Ibid. σκαιὸν PVL καινὸν AC καὶ οὐ B. Vs. 21 ἐγὼ μὲν οὔ PVL

THEOGNETVS

ΦΑΣΜΑ Η ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

(4, 549) 1

Ἄνθρωπ', ἀπολεῖς με· τῶν γὰρ ἐκ τῆς ποικίλης
στοᾶς λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς·
"ἀλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπῳ, πάχνη·
σοφία δ' ἴδιον, κρύσταλλος. οὐδεὶς πώποτε
5 ταύτην λαβὼν ἀπώλεσ'." ὦ τάλας ἐγώ,
οἵῳ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνῴκισεν.
ἐπαρίστερ' ἔμαθες, ὦ πόνηρε, γράμματα·
ἀνέστροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία.
πεφιλοσόφηκας γῇ τε κοὐρανῷ λαλῶν,
10 οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων.

Athenaeus III p. 104 b: πρὸς οὓς καὶ Θεόγνητος (C Θέογνις) ἐν Φάσματι ἢ Φιλαργύρῳ φησὶν ἐκ τούτων Ἄνθρωπ' ἀπολεῖς με κτλ. Postremos quinque versus idem habet XV p. 671 b. Vs. 2 quod libri post νοσεῖς addunt ἐρεῖς, delevit Grotius. Idem vs. 3 πάχνη pro librorum lectione πάχνης. Vs. 4 οὐδεὶς VL οὐθεὶς ABP, quod fortasse tenendum erat. Vs. 6 comparat Casaubonus Euripidis quem dicit versum ex Andromeda: οἵῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν. Quem unde ille arripuerit vel quo auctore ad Euripidem rettulerit, non indicavit. Errorem Casauboni, quem non dubium est quin memoria fefellerit, praeter Valckenarium ad Euripidis Hippol. vs. 1389 et Matthiae Euripidis fragm. p. 45 sequutus est et vero etiam exornavit Fritzschius ad Aristoph. Thesmoph. p. 498, in eo etiam cum Matthiae falsus, quod illum versum a Zenobio V 45 allatum esse dicunt. Nihil, mihi crede, de Euripide Zenobius, sed Philoxeni ex Cyclope affert versum οἵῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν, quem habent etiam Proverb. Bodlei. 737 et Diogen. Cent. VII 19. Non Euripidem igitur, sed Philoxenum imitatione expressit Theognetus. Vs. 7 πονηρὲ C. Vs. 8 ἀνέστροφεν pro ἀντέστροφεν Porsonus. Vs. 10 οὐδὲν C et Athen. altero loco p. 671.

ΦΙΛΟΔΕΣΠΟΤΟΣ

(4, 550) 2

Ὁ Πανταλέων μὲν αὐτὸς αὐτοὺς τοὺς ξένους
τούς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα, καὶ σχεδόν

THEOGNETVS

ΦΑΣΜΑ Η ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

(4, 549) 1

Ἄνθρωπ', ἀπολεῖς με· τῶν γὰρ ἐκ τῆς ποικίλης
στοᾶς λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς·
"ἀλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπῳ, πάχνη·
σοφία δ' ἴδιον, κρύσταλλος. οὐδεὶς πώποτε
5 ταύτην λαβὼν ἀπώλεσ'." ὦ τάλας ἐγώ,
οἵῳ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνῴκισεν.
ἐπαρίστερ' ἔμαθες, ὦ πόνηρε, γράμματα·
ἀνέστροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία.
πεφιλοσόφηκας γῇ τε κοὐρανῷ λαλῶν,
10 οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων.

Athenaeus III p. 104 b: πρὸς οὓς καὶ Θεόγνητος (C Θέογνις) ἐν Φάσματι ἢ Φιλαργύρῳ φησὶν ἐκ τούτων Ἄνθρωπ' ἀπολεῖς με κτλ. Postremos quinque versus idem habet XV p. 671 b. Vs. 2 quod libri post νοσεῖς addunt ἐρεῖς, delevit Grotius. Idem vs. 3 πάχνη pro librorum lectione πάχνης. Vs. 4 οὐδεὶς VL οὐθεὶς ABP, quod fortasse tenendum erat. Vs. 6 comparat Casaubonus Euripidis quem dicit versum ex Andromeda: οἵῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν. Quem unde ille arripuerit vel quo auctore ad Euripidem rettulerit, non indicavit. Errorem Casauboni, quem non dubium est quin memoria fefellerit, praeter Valckenarium ad Euripidis Hippol. vs. 1389 et Matthiae Euripidis fragm. p. 45 sequutus est et vero etiam exornavit Fritzschius ad Aristoph. Thesmoph. p. 498, in eo etiam cum Matthiae falsus, quod illum versum a Zenobio V 45 allatum esse dicunt. Nihil, mihi crede, de Euripide Zenobius, sed Philoxeni ex Cyclope affert versum οἵῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν, quem habent etiam Proverb. Bodlei. 737 et Diogen. Cent. VII 19. Non Euripidem igitur, sed Philoxenum imitatione expressit Theognetus. Vs. 7 πονηρὲ C. Vs. 8 ἀνέστροφεν pro ἀντέστροφεν Porsonus. Vs. 10 οὐδὲν C et Athen. altero loco p. 671.

ΦΙΛΟΔΕΣΠΟΤΟΣ

(4, 550) 2

Ὁ Πανταλέων μὲν αὐτὸς αὐτοὺς τοὺς ξένους
τούς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα, καὶ σχεδόν

ALEXANDER

ΑΙΠΟΛΟΙ

(4, 553) 1

Zenobius Cent. VI 11. *Τὰ τρία τῶν εἰς τὸν θάνατον*: *μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος ἐν Αἰπόλοις.* Vide Hist. crit. p. 488 et Alexidis fragm. p. 690.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

(4, 553) 2

Ἰδοὺ κάτοπτρον· εἰπέ μοι, τούτῳ τί χρῇ;

Schol. Ven. ad Iliad. *ά* 216: *ἀπὸ τοῦ χρῶμαι τὸ δεύτερον τῆς κοινῆς διαλέκτου ἐστὶ χρᾷ, Ἰωνικῶς. Ἀττικὸν δὲ χρῇ, ὡς εἴρηται Ἀλεξάνδρῳ ἐν Διονύσῳ Ἰδοὺ κάτοπτρον· εἰπέ μοι τί χρῇ τούτῳ;* Correxit Hermannus.

ΕΛΕΝΗ

(4, 553) 3

Antiatticista p. 96 33. *Εὐορκησία*: *Ἀλέξανδρος Ἑλένῃ.* V. Hist. crit. p. 370.

ΠΟΤΟΣ

(4, 554) 4

Εἰς αὔριόν με δεῖ λαβεῖν αὐλητρίδα·
τραπεζοποιόν, δημιουργὸν λήψομαι·
ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ' ἐξ ἀγροῦ μ' ὁ δεσπότης.

Athenaeus IV p. 170 e: *Ἰόβας ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς Ὁμοιότησι τὸν αὐτὸν εἶναί φησι τραπεζοκόμον καὶ τὸν ὑπὸ Ῥωμαίων καλούμενον στρούκτωρα, παρατιθέμενος ἐκ δράματος Ἀλεξάνδρου ᾧ ἐπιγραφὴ Πότος· Εἰς αὔριον κτλ.*

ΤΙΓΟΝΙΟΝ

(4, 554) 5

Athenaeus XI p. 496 c: *Προχύτης*: *εἶδος ἐκπώματος — Φιλητᾶς δ' ἐν Ἀτάκτοις ἀγγεῖον ξύλινον, ἀφ' οὗ τοὺς ἀγροίκους πίνειν. μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀλέξανδρος ἐν Τιγονίῳ.* Ita scripsi pro *Τίγονι*. *Τιγόνιον*, quod nomen etiam *τιτιγόνιον* scribitur, apud Alexandrum meretricis nomen fuisse suspicor.

CHARICLIDES •

ΑΛΥΣΙΣ

(4, 556)

Δέσποιν' Ἑκάτη τριοδῖτι,
τρίμορφε, τριπρόσωπε,
τρίγλαις κηλευμένα.

Athenaeus VII p. 325 d: Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἑκάτῃ τῇ Τριγλανθίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἀλύσει φησί Δέσποιν' Ἑκάτη κτλ. Eustathius ad Il. p. 1197 29: ὅτι δὲ πολυώνυμος ἡ δηθεῖσα Ἑκάτη δηλοῖ καὶ τὸ εἰς αὐτὴν ἐπίγραμμα ἔχον οὕτως "Δέσποινα τριοδῖτι, τρίμορφε, τριπρόσωπε, τρίγλαις κηλευμένη," τουτέστι θελγομένη, χαίρουσα. Et paucis interiectis: ὅτι δὲ καὶ τόπος τις Ἀθήνησι Τρίγλη ἐκαλεῖτο, καὶ ὡς ἀνάθημα ἦν ἐκεῖ Τριγλανθήνῃ (sic) Ἑκάτῃ, δηλοῦσι καὶ αὐτὸ οἱ παλαιοί. In Chariclidae versibus κηλευμένα ex BC edidit Dindorfius, qui etiam Ἑκάτα scribendum existimat; vulgo κηλευμένη.

ATHENIO *)

ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΕΣ

(4, 557. 558)

Οὐκ οἶσθ' ὅτι πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη
πρὸς εὐσέβειαν πλεῖστα προσενήνεχθ' ὅλως;
Β. τοιοῦτόν ἐστι τοῦτο; Α. πάνυ γε, βάρβαρε.
τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου
5 ἡμᾶς γὰρ ἀπολύσασα καὶ τῆς δυσχεροῦς
ἀλληλοφαγίας, ἤγαγ' εἰς τάξιν τινά,
καὶ τουτονὶ περιῆψεν ὃν νυνὶ βίον
ζῶμεν. Β. τίνα τρόπον; Α. πρόσεχε, κἀγώ σοι φράσω.
ἀλληλοφαγίας καὶ κακῶν ὄντων συχνῶν,
10 γενόμενος ἄνθρωπός τις οὐκ ἀβέλτερος
θύσας ἱερεῖον πρῶτος ὤπτησεν κρέας.
ὡς δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν,
αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο, τὰ δὲ βοσκήματα

---

*) Veram nominis huius scripturam esse Ἀθηνικῶν G. Dindorfius probavit in Zimmermanni Ephemer. philol. a. 1839 p. 1135.

EX INCERTIS FABVLIS

6 I (4, 554)

Ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστι γεννᾶν [illegible]

Stobaeus Flor. LXVII 12 cum lemmate [illegible] auctoris nomine idem versus paullulum [illegible] Clement. Alex. Paed. III p. 293 Pott. *συλλήβδην* [illegible] *ἀρετῆς ἐστιν ἀνδρεία γυνή, ἥτις* [illegible] *γεν.* V. Hist. crit. p. 488. Cfr. gnom. monos. [illegible] *ἀρετῆς ἐστιν ἡ σώφρων γυνή*, ex mea [illegible]

7 II (4, 555)

Ἦσαν ἄνθρωποι δὲ πέντε καὶ γυναῖκες [illegible]

Schol. Aristoph. Thesm. 682. *γυναιξὶ* [illegible] *εἶπεν, ὡς Ἀλεξανδ.* (sic) "*ἦσαν ἄνθρωποι* [illegible] *τρεῖς*." *πέπαικται οὖν τοῦτο ὡς ἐν* [illegible] videtur ut supra exhibui. Lobeck. Path. p. [illegible] *Ἀλεξανδρεῖς.*

8 III (4, 555)

Schol. Aristoph. Ran. 840: *ὅτι δὲ λαχανοπώλιδος* [illegible] *Κλειτοῦς ὁ Εὐριπίδης Ἀλέξανδρός φησι.* S. [illegible] Alexandrum comicum rettuli. Cfr. Hist. crit. p. [illegible]

9 IV (4, 555)

Proverbia Bodl. 856 (Append. Proverb. [illegible] *Συμβαλούμενος: κατ' ἔλλειψιν καὶ αὐτῇ.* [illegible] *ἔρωτα. μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος.* Pro [illegible] iam in edit. mai. scripsi *συμβαλοῦμαι μέλος*, quod ignorat

τίν'. P *ἐπὶ πλεῖον τιν'*. V *ἐπιπλεῖστον τιν*. L *ἐπὶ πλεῖστον*. C *ἐπιπλεῖον τινες*. Ibid. *ηὖξον* AC *ἤυξον* B *ηὔξαν* PVL. Vs. 17 *μεμνημένη* B. Vs. 21 *ἤρεσεν* C *ἤρετ'* P. Fort. *ὡς ἤρεσαν τοῖς ὕστερον*. Vs. 22 *γεγραμμένα* Grotius. Vs. 27 *καινὸς πάρεστιν*? Vs. 30 *ἀκριβῶς* quod libri ante *ἐρίφιον* habent delevi praeeunte Dobraeo. Tum A *ἐν τακερωσεπνικτω*. *ἐτακέρως ἐπνίκτω* BP *ἐνταικερὸν ἔμπνικτον* VL *ἐτακέρωσε πνικτὸν* Porsonus. Sed *πνικτῷ* fortasse retineri potest, ut coniungatur *πνικτῷ διέλαβεν*, *suffocata carne dispescuit*. Sin *διέλαβεν* per se positum est, verterim *dissecuit*. Vs. 31 libri *περικομματίω δι' ἐπίγγρας*. In his *γίγγρας* latere vidit Grotius. Perfecit emendationem Dobraeus. Vs. 32 *οὐδ' ὁρώμενον*, adeo scilicet ceteris farciminibus obtegebatur. Vs. 34 post *πολύ*, pro quo L habet *πουλύ*, addidi *δέ*, Dindorfius *τι*. Vs. 35 *ἄνευτι* B. Vs. 36 *αὐτοῖς* Dindorfius pro *αὐτοῖς*. Vs. 39 *περὶ πόδ' εἶ* Schweighaeuserus pro librorum lectione *περίποδ' εἶ* vel *περιποδεῖ*. Vs. 42 *ταῦτ' εἰρηκέναι* B. Vs. 44 libri *ἄφες*. Coraes *ἃ φῆς*. Iacobsius *ἀφείς*. Vs. 45 *σὺ ξυνείσιθι ἐμοί* Dobraeus. Libri *συνέσθιέ μοι*. Vs. 46 *εὐτρεπῆ* Grotius. Libri *εὔπρεπῆ*. *ποίει* L *πόει* ABV om. P.

CALLIPPVS

ΠΑΝΝΥΧΙΣ

(4, 561)

Ὁ διαγρυπνήσας πυραμοῦντα λήψεται
*τὰ κοττάβια καὶ τῶν παρουσῶν ἣν * *
θέλει φιλήσει.

Athenaeus XV p. 668c: *Ἦν δέ τι καὶ ἄλλο κοτταβίων εἶδος προτιθέμενον ἐν ταῖς παννυχίσιν, οὗ μνημονεύει Κάλλιππος* (Porsonus *καὶ Ἵππαρχος*) *ἐν Παννυχίδι διὰ τούτων Ὁ διαγρυπνήσας κτλ.* Vs. 1 legebatur *ὁ δ' ἀγρυπνήσας τὸν πυραμοῦντα*. Correxit Porsonus. Vs. 2 *κοττάβια* VL *κοττάβεια* AP. Tum lacunam indicavi. Pro *θέλει* PVL *θέλῃ*. Fortasse *ἥντιν' ἂν θέλῃ*. Nisi forte *πυραμοῦντα* delendum est locusque ita restituendus:

Ὁ διαγρυπνήσας λήψεται
τὰ κοττάβια καὶ τῶν παρου-
σῶν ἣν θέλει φιλήσει.

ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ

(4, 563) 3

Εἰ τοῖς μεθυσκομένοις ἑκάστης ἡμέρας
ἀλγεῖν συνέβαινε τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ πιεῖν
τὸν ἄκρατον, ἡμῶν οὐδὲ εἷς ἔπινεν ἄν.
νυνὶ δὲ πρότερον τοῦ πόνου τὴν ἡδονὴν
προλαμβάνοντες ὑστεροῦμεν τἀγαθοῦ.

Athenaeus XIV p. 613b: *Κλέαρχος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν ορινθίοις φησίν Εἰ τοῖς κτλ.* Vs. 4 libri *νῦν δὲ πρότερόν γε.* orrexit Porsonus.

ΠΑΝΔΡΟΣΟΣ

(4, 563) 4

Λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρός. Β. μηδαμῶς. καλῶς ἔχει.
Α. λάβ', ὠγάθ'. οὐδὲν χεῖρον. ἡ παῖς ἐπιτίθει
ἐπὶ τὴν τράπεζαν κάρυα καὶ τραγήματα.

Athenaeus XIV p. 642b de mensis secundis disserens: *Κλέγχος Πανδρόσῳ Λάβ' ὕδωρ κτλ.* Vs. 2 *ἡ* ante *παῖς* addidit obraeus.

EX INCERTA FABVLA

(4, 564) 5

Οἶνος Λέσβιος,
ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων μοι δοκῶ.

Athenaeus I p. 28e: "*οἶνος Λέσβιος, ὃν αὐτὸς ἐποίησεν Μάρων μοι δοκῶ*" *φησί Κλέαρχος.* Eustathius ad Odyss. 1623 47: *δοκεῖ δὲ ἀμπέλων ἐπιμελητὴς ὁ Μάρων γενέσθαι άλιστα ὧν γλυκὺς ὁ οἶνος, διὸ Κλέαρχός τις ἐπισημαινόμε-ος ἔφη τὸ "οἶνος Λέσβιος, ὃν ἐποίησεν ὁ Μάρων μοι δοκῶ."* ossis *ἐμοί*, nisi malis *ἐξεποίησεν.*

CROBYLVS

ΑΠΑΓΧΟΜΕΝΟΣ

I (4, 565) 1

Παράσιτον αὐτόσιτον· αὐτὸν γοῦν τρέφων
τὰ πλεῖστα συνερανιστὸς εἶ τῷ δεσπότῃ.

Athenaeus VI p. 248b: *αὐτόσιτον δ' εἴρηκε Κρώβυλος ἐν παγχομένῳ Παράσιτον αὐτόσιτον κτλ.* Idem II p. 47e: *ἀπότον δ' εἴρηκε Φιλωνίδης, αὐτόσιτον δὲ Κρώβυλος· παράτον αὐτόσιτον.* Vs. 2 libri *συνερανιστής.* Correxit Pors.

II (4, 567) 6

Καὶ πλεκτάνην στιφρὰν σφόδρ', ἐν τούτοις τέ που
αἰσχυνόμενον ἧπαρ καπρίσκου σκατοφάγου.

Athenaeus III p. 107 e: *μήποτε δὲ καὶ Κρώβυλος ὁ κωμῳδιοποιὸς αἰσχυνόμενον εἶπε τὸ τοιοῦτον ἧπαρ, ὥσπερ καὶ Ἄλεξις, ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ λέγων οὕτως Καὶ πλεκτάνην κτλ.* Scilicet Alexis dixerat Crat. I 17: *ἡπάτιον ἐγκεκαλυμμένον· αἰσχύνεται γὰρ πελιτνὸν ὂν τῷ χρώματι.* Vs. 2 *καπρίσκου σκατοφάγου* Porsonus. *καὶ πρίσκους καταφαγοῦ* BPV. *καὶ καπρίσκους καταφαγοῦ* Casaubonus.

III (4, 568) 7

Εἰσῆλθεν ἡμίκραιρα τακερὰ δέλφακος·
ταύτης μὰ τὸν Δί' οὐχὶ κατέλιπον δ' ἐγώ
οὐδέν.

Athenaeus IX p. 384 c: *Ἦσαν δὲ καὶ ἡμίκραιραι πολλαὶ δελφάκων. μνημονεύει δ' αὐτῶν Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ Εἰσῆλθεν κτλ.* Vs. 2 ante Dindorfium *γ' ἐγώ.* B *λέγω.* Ex eadem huius fabulae scena petitum suspicor fragm. inc. II.

EX INCERTIS FABVLIS

I (4, 568) 8

Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
τοὺς δακτύλους δήπουθεν Ἰδαίους ἔχω,
καὶ τὸν λάρυγγ' ἥδιστα πυρίῳ τεμαχίοις.
Β. κάμινος, οὐκ ἄνθρωπος.

Athenaeus I p. 5 f: *Τὰ δ' αὐτὰ καὶ περὶ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου ἱστοροῦσι καὶ Ἀρχύτου καὶ ἄλλων πλειόνων, ὧν τις παρὰ Κρωβύλῳ τῷ κωμικῷ φησιν Ἐγὼ δέ κτλ.* Vs. 3 *φάρυγγ'* Suidas. *πυρειῶ* BCD *τεμάχοις* Suidas *τεμαχείῳ* D.

II (4, 569) 9

Χλωρὸν ἐρέβινθόν τινα
ἐκοττάβιζον κενὸν ὅλως. Β. τράγημα δέ
ἔστιν πιθήκου τοῦτο δήπου δυστυχοῦς.

Athenaeus II p. 54 e: *Ἐρέβινθοι. Κρώβυλος Χλωρόν κτλ.* Vs. 2 vulgo *τραγήματα δ'.* Casaubonus *τράγημα δή.* Dindorfius *τράγημα δέ.*

III (4, 569) 10

Τὸν πλακοῦντα κόμμιδι,
οὐ μέλιτι, διεκόσμει.

EVANGELVS

ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΗ

(4, 572)

Τέτταρας * * τραπέζας τῶν γυναικῶν εἶπά σοι
ἐξ δὲ τῶν ἀνδρῶν, τὸ δεῖπνον δ' ἐντελὲς καὶ μηδενὶ
ἐλλιπές. λαμπροὺς γενέσθαι βουλόμεσθα τοὺς γάμους.
Β. οὐ παρ' ἑτέρου δεῖ πυθέσθαι, πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ.
5 τῶν μὲν ἐλαῶν ἄφελε πάνθ' ὅσ' ἂν βούλῃ γένῃ.
εἰς δὲ τὰ κρέα μόσχον ἔλαβες, δέλφακας, χοίρους, λαγώς.
Α. ὡς ἀλαζὼν ὁ κατάρατος. Β. θρῖα, τυρόν, ἐγχύτους.
Α. παῖ Δρόμων. Β. κάνδυλον, ᾠά τ', ἀμύλιον * * *
τὸ πέρας, ὕψος τῆς τραπέζης πήχεών ἐστιν τριῶν,
10 ὥστε τὸν δειπνοῦντ' ἐπαίρειν, ἄν τι βούληται λαβεῖν.

Athenaeus XIV p. 644 c. d: ἐγχύτων δὲ πλακούντων μνημονεύει Μένανδρος μὲν — Εὐάγγελος δ' ἐν Ἀνακαλυπτομένῃ Τέτταρας τραπέζας κτλ. Vs. 1 fortasse ποιεῖν addendum post τέτταρας. Ibid. vulgo εἶπα sine σοι. Cod. A εἶπας οἱ. Correxit Schweighaeuserus. Vs. 2 δ' additum a Dindorfio. Ibid. μηδενί Fiorillo. Libri μηδέν. Nisi praestat μηδενός. Vs. 3 ante Dindorfium γίνεσθαι. Vs. 4 B αὐτόπτας. Vs. 5 Dindorfius tentat τῶν ἐλαῶν μὲν γὰρ ἄφελε. Fortasse ante πάνθ' excidit πρῶτον vel simile quid. Ibid. libri ὅσα βούλει. Dindorfius ὅσ' ἂν βούλῃ vel ὁπόσα βούλει. Vs. 6 λαγὼς pro λαγωοὺς Schweighaeuserus. Vs. 8 supplere possis παῖ παῖ Δρόμων, quae verba facile excidere potuerunt.

LAON

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

(4, 574) 1

Τῶν γὰρ μετ' ἐμαυτὸν εἰκόνος καὶ μνημάτων
ἀεὶ καταφρονῶν ζῶν ἔχειν τι βούλομαι.

Stobaeus Flor. CXXIII 5 cum lemmate Λάωνος ἐκ Διαθηκῶν.

EX INCERTA FABVLA

(4, 574) 2

Βοιωτὸν ἄνδρα στέργε, τὴν Βοιωτίαν
μὴ φεῦγ'· ὁ μὲν γὰρ χρηστὸς ἡ δ' ἐφίμερος.

τρίγλαν λέγεις γαλακτοχρῶτα, Σικελὸς ἦν
πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβοισι.

Quae ad nescio quam Siculorum superstitionem spectare videntur. At vix credibile est triglis, quas paucis versibus ante *ξανθοχρῶτας* appellaverat, nunc lacteum colorem tribui. Accedit quod Athenaeus Nausicratem *ῥόμβον* commemorasse dicit, postquam is de glauco pisce dixisset, *προειπὼν περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει.* Ex quo apertum esse arbitror verba "*γαλακτοχρῶτα Σικελὸς ὂν πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβοισι*" ad glaucum piscem, non autem ad triglam pertinere, et cum primo fabulae fragmento ita coniungenda esse:

γλαῦκον λέγεις γαλακτοχρῶτα, Σικελὸς ὄν
πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβοισι.

Haec si vera sunt, consentaneum est postremam partem secundi fragmenti ita scribendam esse: *Β. τρίγλας λέγεις. Α. ἔγνωκας.* Itaque ex mea quidem sententia utrumque fragmentum ita scribendum fuerit:

Δύο μὲν ἁπαλοὶ καὶ καλοί
[παῖδες θεοῦ] τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις
ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,
ὃν καὶ τὰ θνητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη.
5 *Β. γλαῦκον λέγεις γαλακτοχρῶτα, Σικελὸς ὄν*
πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβοισιν. Α. ἔγνωκας . .
. . . Α. μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικός
πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις παιδεύεται·
10 *αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον Κόρην*
δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
Β. τρίγλας λέγεις. Α. ἔγνωκας.

Praeterea etiam in prioribus loci verbis aliquid vitii inesse suspicor, siquidem ex vs. 5 colligi potest, initio non plures glaucos sed unum tantum commemoratum fuisse. Itaque nescio an, non Athenaeus quidem, at poeta vs. 1 et 2 ita fere scripserit: *Ἄκουε δή. πρῶτον μὲν ἁπαλὸς καὶ καλός | παῖς τοῦ θεοῦ τοῦ ναυτίλοισι κτλ.* et vs. 7 *μετ' αὐτὸν* pro *μετ' αὐτῶν.*

Π Ε Ρ Σ Ι Σ

(4, 578) 3

Ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε
λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον;
οὐ δασύποδ' εὑρεῖν ἐστιν οὐχὶ ῥᾴδιον.

Athenaeus IX p. 399 e: *Ναυκράτης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς Περσίδι σπανίως φησὶν ἔστιν εὑρεῖν δασύποδα περὶ τὴν Ἀ κήν. λέγει δ' ὧδε Ἐν τῇ γάρ κτλ.* Vide supra ad Mena fragm. inc. fab. CCXCVII. Vs. 2 C ante *τοιοῦτον* addit *τι*.

N I C O

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

(4, 578)

Καὶ πάνυ τις εὐκαίρως προπίνων φησί πατριῶτα. μάνην δ' εἶχε κεραμεοῦν, ἁδρόν, χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως. ἐδεξάμην.

Athenaeus XI p. 487 c: *Μάνης: ποτηρίου εἶδος. Νί Κιθαρῳδῷ Καὶ πάνυ κτλ.* Pollux VI 99: *γευστηρίου μὲν Ἀ στοφάνης μέμνηται, μάνου δὲ Νίκων ἐν Κιθαρῳδῷ Πατρ τιδα δὲ μάνην λαβὲ* (A et Ald. *λάβε*) *κεραμεοῦν ἁδρόν, χωροῦ κοτύλας πέντε ἴσως.* Porsonus tentabat *Κεὶ πάνυ τις εὐκαί προπίνων φησί μοι, | μάνην δέχου πατριῶτα.* Heringa *π πίνων, φησί, σοί, πατριῶτα.* Pro *μάνου* et *μάνην* in Poll loco Aldus habet *μανοῦ* et *μανήν*, hoc cum A.

N I C O L A V S

EX INCERTA FABVLA

(4, 579. 580)

παρρησίαν μοι δῶτε, τοὺς ἀσυμβόλους
τἀλλότρια δειπνεῖν ἑλομένους ἄνευ πόνου.
τί γὰρ μαθών, ἄνθρωπε, πρὸς τῶν δαιμόνων
βούλει παρασιτεῖν; ἢ τί τῶν ἐν τῷ βίῳ
ξυνῆκας; εἶπον, ἄξιον γὰρ εἰδέναι·
τίνος μαθητὴς γέγονας; αἵρεσιν τίνα
ζηλοῖς; ἀπὸ τίνων δογμάτων ὁρμώμενος
τολμᾷς παρασιτεῖν; ἃ μόλις ἡμεῖς τὸν βίον
ἅπαντα κατατρίψαντες οὐδὲ νῦν ἔτι
ἀνεῳγμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν
διὰ τοὺς ἀναιδῶς τἀλλότρια μασωμένους.
οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐπὶ τράπεζάν ἐσθ' ὁ πλοῦς.
πλευρὰν ἔχειν πρώτιστον ἐν τούτοισι δεῖ,
πρόσωπον ἰταμόν, χρῶμα διαμένον, γνάθον
ἀκάματον, εὐθὺς δυναμένην πληγὰς φέρειν.
στοιχεῖα μὲν ταῦτ' ἔστι τῆς ὅλης τέχνης.
ἔπειτα δεῖ σκωπτόμενον ἐφ' ἑαυτῷ γελᾶν·
αἰσχρὸν γὰρ οἶμαι δοῦλον εἶναι σκώμματος.
ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις ἢ καὶ βάπτεται,
θέλων καλὸς εἶναι, καὶ παρ' ἡλικίαν νοσεῖ·
ἔστω Γανυμήδης οὗτος ἀποθεούμενος·
πρὸς χάριν ὁμίλει τοῦ τρέφοντος ἐπ' ὀλέθρῳ·
παρατάττεταί τις καὶ ποιεῖ πάντας νεκρούς
δείπνῳ· σιωπῇ τοῦτον ὑπομυκτηρίσας
εἰς τὴν τράπεζαν καὶ σὺ τὴν χολὴν ἄφες.
οἶμαι δ' ἐμαυτὸν εὔθετον τῷ πράγματι,
παῖδες, γεγονέναι· πάντα γὰρ πρόσεστί μοι
ὅσα περ ἔχειν τἀλλότρια τὸν δειπνοῦντα δεῖ,
λιμός, ἀπόνοια, τόλμα, γαστήρ, ἀργία.
καὶ νῦν μ' ὁ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἄναξ
σύνδειπνον αὐτῷ κέκρικεν εἶναι καὶ φίλον.

Stobaeus Flor. XIV 7 cum lemmate *Νικολάου*. Vs. 1 recte legitur *ἐξεῦρεν γένος*, ut apud Athen. IV p. 154 d: *τῶν μονομαχούντων εὑρετὰς ἀποφαίνει Μαντινεῖς*. Vs. 2 Euripidis est Or. vs. 5. Vs. 4 verba *ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν* item sunt ex Eurip. Or. 10. Vs. 6 *εἰ τῆς*, ut vulgo, libri meliores. *ἀπὸ τῆς* quattuor MSS apud Schowium et cod. B a manu sec. Grotius *τὰ τῆς*. Iacobsius *θείης* (*θείας*). Vs. 12 *διὸ δεῖ* cod. A. Vs. 14 *ἐπιπλῆξαι* cod. A, Gesneri margo et duo MSS apud Schowium. Vulgo *ἐκπλῆξαι*. Pro *πικρῶς* cod. A *πικρός*. Vs. 17 forsan *παθών*. Editum tamen tuetur Hermannus Praef. ad Aristoph. Nub. p. XLVII.

τρίγλαν λέγεις γαλακτοχρῶτα, Σικελὸς ἦν
πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβοισι.

Quae ad nescio quam Siculorum superstitionem spectare videntur. At vix credibile est triglis, quas paucis versibus ante *ξανθοχρῶτας* appellaverat, nunc lacteum colorem tribui. Accedit quod Athenaeus Nausicratem *ῥόμβον* commemorasse dicit, postquam is de glauco pisce dixisset, *προειπὼν περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει.* Ex quo apertum esse arbitror verba "*γαλακτοχρῶτα Σικελὸς ὂν πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβοισι*" ad glaucum piscem, non autem ad triglam pertinere, et cum primo fabulae fragmento ita coniungenda esse:

γλαῦκον λέγεις γαλακτοχρῶτα, Σικελὸς ὄν
πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβοισι.

Haec si vera sunt, consentaneum est postremam partem secundi fragmenti ita scribendam esse: *Β. τρίγλας λέγεις. Α. ἔγνωκας.* Itaque ex mea quidem sententia utrumque fragmentum ita scribendum fuerit:

Δύο μὲν ἁπαλοὶ καὶ καλοί
[παῖδες θεοῦ] τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις
ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,
ὃν καὶ τὰ θνητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη.
5 *Β. γλαῦκον λέγεις γαλακτοχρῶτα, Σικελὸς ὄν*
πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβοισιν. Α. ἔγνωκας . .
. . . Α. μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικός
πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις παιδεύεται·
10 *αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον Κόρην*
δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
Β. τρίγλας λέγεις. Α. ἔγνωκας.

Praeterea etiam in prioribus loci verbis aliquid vitii inesse suspicor, siquidem ex vs. 5 colligi potest, initio non plures glaucos sed unum tantum commemoratum fuisse. Itaque nescio an, non Athenaeus quidem, at poeta vs. 1 et 2 ita fere scripserit: *Ἄκουε δή. πρῶτον μὲν ἁπαλὸς καὶ καλός | παῖς τοῦ θεοῦ τοῦ ναυτίλοισι κτλ.* et vs. 7 *μετ' αὐτὸν* pro *μετ' αὐτῶν.*

Π Ε Ρ Σ Ι Σ

(4, 578) 3

Ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε
λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον;
οὗ δασύποδ' εὑρεῖν ἐστιν οὐχὶ ῥᾴδιον.

τρίγλαν λέγεις γαλακτοχρῶτα, Σικελὸς ἦν
πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβοισι.

Quae ad nescio quam Siculorum superstitionem spectare videntur. At vix credibile est triglis, quas paucis versibus ante *ξανθοχρῶτας* appellaverat, nunc lacteum colorem tribui. Accedit quod Athenaeus Nausicratem *ῥόμβον* commemorasse dicit, postquam is de glauco pisce dixisset, *προειπὼν περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει.* Ex quo apertum esse arbitror verba "*γαλακτοχρῶτα Σικελὸς ὂν πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβοισι*" ad glaucum piscem, non autem ad triglam pertinere, et cum primo fabulae fragmento ita coniungenda esse:

γλαῦκον λέγεις γαλακτοχρῶτα, Σικελὸς ὂν
πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβοισι.

Haec si vera sunt, consentaneum est postremam partem secundi fragmenti ita scribendam esse: *Β. τρίγλας λέγεις. Α. ἔγνωκας.* Itaque ex mea quidem sententia utrumque fragmentum ita scribendum fuerit:

Δύο μὲν ἁπαλοὶ καὶ καλοί
[παῖδες θεοῦ] τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις
ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,
ὃν καὶ τὰ θνητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη.
5 *Β. γλαῦκον λέγεις γαλακτοχρῶτα, Σικελὸς ὂν*
πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβοισιν. Α. ἔγνωκας . .
. . . Α. μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς
πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις παιδεύεται·
10 *αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον Κόρην*
δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
Β. τρίγλας λέγεις. Α. ἔγνωκας.

Praeterea etiam in prioribus loci verbis aliquid vitii inesse suspicor, siquidem ex vs. 5 colligi potest, initio non plures glaucos sed unum tantum commemoratum fuisse. Itaque nescio an, non Athenaeus quidem, at poeta vs. 1 et 2 ita fere scripserit: *Ἄκουε δή. πρῶτον μὲν ἁπαλὸς καὶ καλός | παῖς τοῦ θεοῦ τοῦ ναυτίλοισι κτλ.* et vs. 7 *μετ' αὐτὸν* pro *μετ' αὐτῶν.*

Π Ε Ρ Σ Ι Σ

(4, 578) 3

Ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε
λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον;
οὗ δασύποδ' εὑρεῖν ἐστιν οὐχὶ ῥᾴδιον.

καὶ τοῖς ποτοῖς γὰρ φαρμάκοις κεράννυται,
καὶ τοῖσιν ἑλκωθεῖσιν ὠφέλημ' ἔχει,
ἐν ταῖς συνουσίαις τε ταῖς καθ' ἡμέραν
10 τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι καὶ κεκραμένον
εὐθυμίαν, ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς, ὕβριν,
ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ,
ἐὰν δ' ἄκρατον, παράλυσιν τῶν σωμάτων.

Servavit Athenaeus II p. 36 a. Alexidi haec assignavit Schweigh., cf. fr. 211. Vs. 1 legebatur *Μνησίθεος δὲ ἔφη*, omisso articulo. Vs. 4 *τοῖς* BE. Vs. 8 *ὠφέλειαν* B *ὠφελείαν* E.' Dindorfius coniicit *ὠφελίαν*. Vs. 11 post *εὐθυμίαν* libri addunt *φέρει*, quod delendum esse primus vidit Iacobsius Animadv. ad Brunckii Anal. I p. 327. Ex sequentibus nonnulla attulit Eustathius ad Hom. p. 1624 34. Quae post vs. 13 apud Athenaeum subiiciuntur verba a Dindorfio ita descripta:

διὸ καὶ καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον πανταχοῦ
ἰατρόν· ἡ δὲ Πυθία
εἴρηκέ τισι Διόνυσον ὑγιάτην καλεῖν,

ea non dubito quin epitomatoris verba sint, non autem poetae, qui si haec de Baccho praedicare voluit, ea post vs. 8 inferre debuit. Quod metri quandam speciem verba illa referunt, ei non multum tribuo.

** XVII (4, 605) 20

Ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε καὶ ῥᾶνον δόμους,
στρώννυ τε κοίτας καὶ πυρὸς φλέξον μένος,
κρατῆρά τ' αἶρου καὶ τὸν ἥδιστον κέρα.

Servavit Athenaeus II p. 48 a, ubi proxime Anaxandridis locus praecedit.

XVIII (4, 606) 21

Οὔτ' ἀλφίτοισι χαίρομεν·
πλήρης γὰρ ἄρτων ἡ πόλις.

Athenaeus III p. 113 a: *ταῦτα σιτία Κρονικά ἐστιν, ὦ ἑταῖροι, ἡμεῖς γὰρ οὔτ' ἀλφίτοισι κτλ.* Dobraeus *ἡμεῖς γὰρ οὐκέτ' ἀλφίτοισι.*

XIX a (4, 606) 22

Μέλη πάραυλα κἀκρότητα κύμβαλα.

Athenaeus IV p. 164 e: *ὑπὸ τῆς ἐμφύτου γαστριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάβρους ἀναγινώσκει καὶ Μέλη πάραυλα κτλ.* Cratini haec esse putabat Valckenarius ad Theocriti Adon. p. 225 a. Mihi nunc tragici potius poetae quam comici versus esse videtur.

Athenaeus II p. 58 a: *ᾧῶν δὲ ῥοφητῶν μνημονεύει Νικόμαχος Οὐσίδιον γάρ κτλ.* Vs. 1 *οὐσίδιον* BCDV *οὐσείδιον* L. Ib. libri *μοι τοῦ πατρός*. Correxit Iacobsius. Vs. 2 malim *συνεστρογγύλισα* vel *συνεστρόγγυλα*.

II (4, 588) 4

Ὦ χαῖρε χρυσόκλυστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν.

Athenaeus XI p. 781 f: *φησὶ πρός τινα Νικόμαχος Ὦ χαῖρε κτλ.* Aberat *χαῖρε*, quod addendum esse monui Curis crit. p. 28. Tum *χρυσόκλυστα* scripsi pro *χρυσοκλαῦστα* cum Letronnio Dissert. de nomin. vas. graec. p. 56.

De aliis duobus fragmentis Nicomachi, sed quae ad tragicum potius referenda videntur, vide Hist. crit. p. 498.

PHILOSTEPHANVS

Δ Η Λ Ι Ο Σ

(4, 589)

Εἰδώς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ
τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ Θίβρωνα, Δαίδαλε,
τὸν ἐξ Ἀθηνῶν τὸν καλούμενον Πέρας,
δοὺς μισθὸν ὅν μ' ᾔτησας ἥκω δεῦρ' ἄγων.

Athenaeus VII p. 293 a: *Φιλοστέφανος δ' ἐν Δηλίῳ καὶ ὀνόματα ἐνδόξων μαγείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει Εἰδώς σε πάντων κτλ.* Vs. 2 *Θίμβρωνα* ante Gaisfordum. Vs. 4 *ὅν μ' ᾔτησας* Casaubonus pro *ὃν ᾔτησας*.

POLIOCHVS

Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Α Σ Τ Η Σ

(4, 589) 1

Ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἷς, πρὸς τῶν θεῶν,
τοὺς βόακας, ἄν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

Athenaeus VII p. 313 c: *καλοῦνται δέ τινες καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἔνιοι βόακας ὀνομάζουσι. Πολίοχος Κορινθιαστῇ Ὅπως σε πείσῃ κτλ.*

II (4, 592) 4

Athenaeus I p. 31 e: *Ἀμφίας δ' οἶνος ὁ φαῦλος καλεῖται παρὰ Σωσικράτει.* Ἀμφίας C ἄμφι B. Suidas, *Ἀμφίας: μέτριος οἶνος. Νικόστρατος Οἰνοποιῷ καὶ Σωσικράτης.*

III (4, 592) 5

Ὅταν ποθεῖν λέγῃ σε καὶ στέργειν γυνή,
φοβοῦ παρ' αὐτῆς πλείον' ὧν λέγει κακά.

Servavit Maximus Conf. p. 198, qui Socrati tribuit. Sosicrati vindicavi Hist. crit. p. 499.

THVGENIDES

ΔΙΚΑΣΤΑΙ

(4, 593) 1

Photius p. 600 et Suidas III p. 500: *Τριαχθῆναι λέγουσιν οἱ παλαιστριτικοὶ ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν, ἢ τὸ τρὶς τροχάσαντα* (Photius *στοχάσαντα*) *νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον. οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς.* Eadem, sed omisso Thugenidis testimonio, habet Antiattic. p. 114 22, ubi post *δίαυλον* adde *δόλιχον.*

EX INCERTIS FABVLIS

I (4, 593) 2

Ἤιτησεν εἰς ὀψώνιον τριώβολον.

Pollux VI 38: *καὶ τόπος Ἀθήνησιν τὸ ὄψον, ἀφ' οὗ φασιν "ἀπῆλθον εἰς τοὔψον." Κριτίας δὲ — τὸ ὀψονομεῖν ὠνόμασεν. Θουγενίδης δὲ ἔφη Ἤιτησεν κτλ.*

II (4, 593) 3

Photius p. 267 8. *Μὴ νόμισον: ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς· οὕτω Θουκυδίδης.* Suidas *Θαγενίδης* h. e. *Θουγενίδης*, ut vidit Porsonus ad Hecub. 1166. Thugenidem respicit Antiatt. p. 107 30. *Μὴ νόμισον: ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς.*

III (4, 594) 4

Zonaras II p. 1294. *Λειβήθριοι: ἔθνος μωρόν, ἀπὸ τόπου Λείβηθρα καλούμενον, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἀνόητοι ἄνθρωποι. Θουκυδίδης Λειβηθρίων ἀνοητότεροι.* Recte Schaeferus apud Tittmannum in Addendis p. CXLVI correxit *Θουγενίδης.*

Denique fortasse etiam apud Suidam s. v. *ἀνέσπακεν* pro Thucydide Thugenidis nomen reponendum, ubi libri habent *Ἀνέσπακεν: Θουκυδίδης. ἀνεύρηκεν, εἴληφεν. Μένανδρος Ῥαπιζομένῃ Πόθεν γάρ κτλ.*

FRAGMENTA
COMICORVM ANONYMORVM

FRAGMENTA COMICORVM ANONYMORVM *)

** I (4, 599) 1

Πόρνοι μεγάλοι Τιμαρχώδεις.

Aeschines c. Timarch. § 157 Bekk.: *τοσοῦτον ἀπέχει τῶν αἰσχρῶν, ὥστε πρώην ἐν τοῖς κατ' ἀγροὺς Διονυσίοις κωμῳδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ καὶ Παρμένοντος τοῦ ὑποκριτοῦ εἰπόντος τι πρὸς τὸν χορὸν ἀνάπαιστον, ἐν ᾧ ἦν εἶναί τινας πόρνους μεγάλους Τιμαρχώδεις, οὐδεὶς ὑπελάμβανεν εἰς τὸ μειράκιον, ἀλλ' εἰς σὲ πάντες.* Cf. Hesych. s. v. *Δημοκλεῖδαι.*

II a (4, 599) 2

Καλὸν δὲ τὸ ζῆν, ἄν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ.

Alexander in Walzii Rhet. gr. VIII p. 479. *περὶ ἀντιμεταθέσεως: ἐπὶ τούτου τοῦ σχήματος ταῖς αὐταῖς λέξεσι χρώμενοι πλεονάκις ἕτερα σημαίνομεν, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα "ὡς χάριέν ἐστ' ἄνθρωπος ὅστ' ἄνθρωπος ᾖ." καί "Καλὸν δὲ τὸ ζῆν, ἄν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ."* De primo horum versuum dixi ad Menandri monost. 562. Alterum adscripsi ut edidit eum Walzius ex cod. Par. 2. Quamquam quum Aldus pro *ᾖ καὶ καλὸν δὲ* exhibeat *δικαίως*, versum ita potius scribendum suspicor: *ὡς [ἡδὺ] τὸ ζῆν, ἄν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ.* Possis etiam: *ὡς [τοῦτο] τὸ ζῆν, ἄν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ.* Quod Walzius edidit *καλὸν δέ* vix dubito quin interpolatori debeatur.

** II b (4, 600) 3

Δᾶος πάρεστι τί ποτ' ἀγγελῶν ἄρα;

Anonymus ad Aristot. Bekk. p. 93 25: *διαπορητικόν, ὅ ἐστιν ἐρώτησις αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ὥστε τό Δάος προσῆλθε τί ποτ' ἀγγελῶν ἄρα;* p. 96 19: *πέμπτον δέ τι πρὸς τούτοις εἶναί φασι τὸ ἐπαπορητικόν Δᾶος πάρεστι τί ποτ' ἀγγελῶν ἄρα.* Idem versus apud schol. Hermogenis in Walzii Rhet. VII p. 4, ubi scribitur: *Δᾶός ποτ' ἦλθε τί ποτ' ἀγγέλλων ἄρα;* Cod.

*) Asterisci fragmentorum numeris additi aetatem auctoris indicant, ita quidem ut unus antiquam, duo mediam vel novam comoediam significent; quibus nihil additum est, eorum incerta aetas est.

αὐτὸν παραδίδωσιν ὁ ἀκρατής, in quibus *παραδίδωσιν ὁ* Ald. omittit. Correxit Porsonus apud Dobracum ad Aristoph. Nub. 993.

VII (4, 602) 10

Χρηστοῦ δίδαγμ' εὐηθίας
καὶ φιλανθρώπου λογισμοῦ.

Antiatticista p. 91 23. *Εὐήθης: ὁ ἀγαθός. — Χρηστοῦ δίδαγμ' εὐηθίας κτλ.* Ita Bekkerus. Codex *χριστοῦ — εὐηθείας — λογισμός.*

** VIII (4, 602) 11

Σχολαστής ἐστι· δεῖ δ' οἶμαι γαμεῖν
τὸν ἐπιμελῆ καὶ δυνατὸν οἰκονομεῖν ὄχλον
πλείω. Β. τὸν ἀμελῆ μᾶλλον ἐπιθυμοῦντα δέ
σχολῆς, ἵν' ἔχων οἰκονόμον ἀδεῶς περιπατῇ.

Antipater Stobaei Flor. LXVII 25: *Ὅσῳ γὰρ μᾶλλον αὐτὸς ἀπὸ τῆς οἰκονομίας ἀπέστραπται, τοσούτῳ μᾶλλον τὴν διαδεξομένην διοίκησιν παραληπτέον καὶ περὶ τὰ ἀναγκαῖα ἑαυτῷ ἀπερίσπαστον. οὐ κακῶς καὶ ὁ κωμικὸς ἐπιτέμνει σχολαστής Δεῖ δ' οἶμαι γαμεῖν τὸν ἐπιμελῆσαι δυνατὸν οἰκονομεῖν ὄχλον πλείω. ἐπιφωνήσας τὸν ἀμελῆ κτλ.* Ita haec edidit Gaisfordus. Corrigendum erat ut supra adscripsi. Vs. 1 *ἐστι* addidi e codd. Paris. Ibid. *δεῖ δ'* Tyrwhitti et Valckenarii est emendatio; libri *ἀεί.*

** IX (4, 603) 12

Τὴν ἀξίαν ἔδει γαμεῖν τὸν ἄξιον.

Aristoteles Rhet. III 11: *δεῖ δ' ἀεὶ προσεῖναι ἢ τὸ πρὸς ὃν λέγεται ἢ τὸ ὀρθῶς λέγεσθαι, εἰ τὸ λεγόμενον ἀληθὲς καὶ μὴ ἐπιπόλαιον· ἔστι γὰρ ταῦτα χωρὶς ἔχειν, οἷον "ἀποθνήσκειν δεῖ μηθὲν ἁμαρτάνοντα." ἀλλ' οὐκ ἀστεῖον. "τὴν ἀξίαν δεῖ γαμεῖν τὸν ἄξιον." ἀλλ' οὐκ ἀστεῖον.* Cfr. Anaxandridis fr. p. 593. Pro *δεῖ* scripsi *ἔδει*, quamquam possis etiam *δὲ δεῖ.*

** X XI (4, 603) 13. 14

Ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ Κωρύκῳ.
Ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη φορεῖ.

Aristoteles Rhet. III 11: *τὸ δὲ ὥσπερ τὸ καὶ τό, ὑπερβολὴ τῇ λέξει διαφέρουσα. "Ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ Κωρύκῳ." ᾠήθης δ' ἂν αὐτὸν Φιλάμμωνα εἶναι μαχόμενον τῷ Κωρύκῳ. "Ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη φορεῖ." ᾠήθης δ' ἂν οὐ σκέλη ἀλλὰ σέλινα ἔχειν οὕτως οὖλα. εἰσὶ δὲ ὑπερβολαὶ μειρακιώδεις. σφοδρότητα γὰρ δηλοῦσιν.* Horum versuum primo qui memoratur Philammo nobilis ille athleta est, de

καὶ τοῖς ποτοῖς γὰρ φαρμάκοις κεράννυται,
καὶ τοῖσιν ἑλκωθεῖσιν ὠφέλημ' ἔχει,
ἐν ταῖς συνουσίαις τε ταῖς καθ' ἡμέραν
10 τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι καὶ κεκραμένον
εὐθυμίαν, ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς, ὕβριν,
ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ,
ἐὰν δ' ἄκρατον, παράλυσιν τῶν σωμάτων.

rvavit Athenaeus II p. 36 a. Alexidi haec assignavit Schweigh., 211. Vs. 1 legebatur Μνησίθεος δὲ ἔφη, omisso articulo. τοῖς BE. Vs. 8 ὠφέλειαν B ὠφελείαν E.' Dindorfius it ὠφελίαν. Vs. 11 post εὐθυμίαν libri addunt φέρει, delendum esse primus vidit Iacobsius Animadv. ad Brunckii I p. 327. Ex sequentibus nonnulla attulit Eustathius ad p. 1624 34. Quae post vs. 13 apud Athenaeum subiiciuntur a Dindorfio ita descripta:

διὸ καὶ καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον πανταχοῦ
ἰατρόν· ἡ δὲ Πυθία
εἴρηκέ τισι Διόνυσον ὑγιάτην καλεῖν,

n dubito quin epitomatoris verba sint, non autem poetae, haec de Baccho praedicare voluit, ea post vs. 8 inferre . Quod metri quandam speciem verba illa referunt, ei non n tribuo.

** XVII (4, 605) 20

Ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε καὶ ῥᾶνον δόμους,
στρώννυ τε κοίτας καὶ πυρὸς φλέξον μένος,
κρατῆρά τ' αἶρου καὶ τὸν ἥδιστον κέρα.

ervavit Athenaeus II p. 48 a, ubi proxime Anaxandridis lo- aecedit.

XVIII (4, 606) 21

Οὔτ' ἀλφίτοισι χαίρομεν·
πλήρης γὰρ ἄρτων ἡ πόλις.

thenaeus III p. 113 a: ταῦτα σιτία Κρονικά ἐστιν, ὦ ἑταῖ- ἡμεῖς γὰρ οὔτ' ἀλφίτοισι κτλ. Dobraeus ἡμεῖς γὰρ οὐ- ἀλφίτοισι.

XIX a (4, 606) 22

Μέλη πάραυλα κἀκρότητα κύμβαλα.

thenaeus IV p. 164 e: ὑπὸ τῆς ἐμφύτου γαστριμαργίας ὑυλογίας κολάβρους ἀναγινώσκει καὶ Μέλη πάραυλα κτλ. i haec esse putabat Valckenarius ad Theocriti Adon. p. 225 a. nunc tragici potius poetae quam comici versus esse videtur.

** XXII—XXVI (4, 607. 608) XXVII XXVII a (5, 118) 28–34

Ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἂν ὁ φέρων τἀγαθά.
Ἀγαθὸς ἂν εἴη χὡ φέρων καλῶς κακά.
Εὐκαταφρόνητός ἐστι πενία, Δερκύλε.
Ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον διάπλεκε.
Ἡ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη.
Σοφός ἐστιν ὁ φέρων τἀπὸ τῆς τύχης καλῶς.
Ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω.

Servavit Athenaeus X p. 458 a, qui attulit haec in exemplis versuum ab eadem littera incipientium et in eandem litteram exeuntium. Vs. 2 pro *κακὰ* videtur *καλὰ* legendum esse. Vs. 3 malim *εὐκαταφρόνητον*, ut dixit Menander fr. 94, *εὐκαταφρόνητόν ἐστι, Γοργία, πένης*. Vs. 4 *διάπλεκε* antepenultima correpta ferri non potest. Fort. scribendum *τὸν βίον Δίων πλέκε*. V. Euphron. fragm. 5: *ὦ Ζεῦ, τί ποθ' ἡμῖν δοὺς χρόνον τοῦ ζῆν βραχύν | πλέκειν ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς;* Possis etiam *τὸν βίον, παῖ, διάπλεκε*.

* XXVIII a (4, 608) 35

Ἀλλ' Ἀλκιβιάδην τὸν ἁβρόν, ὦ γῆ καὶ θεοί,
ὃν ἡ Λακεδαίμων μοιχὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν.

Athenaeus XIII p. 574 e. Alcibiades *ὁ καλός, ἐφ' οὗ τις τῶν κωμικῶν ἔφη Ἀλλ' Ἀλκιβιάδην κτλ.* *Ἀλλ'* a Porsono additum.

XXVIII b (5, 118) 36

Athenaeus XIV p. 658 a: *ἐπεὶ δὲ καὶ Σικελίας αὔχημα τροφαλὶς ἥδε ἔστι, φίλοι, λέξωμέν τι καὶ περὶ τυρῶν.*

** XXVIII c (4, 608) 37

Περιφέρειν ματτύην καὶ ποδάριον,
καὶ γαστρίον τακερόν τι καὶ μήτρας ἴσως.

Athenaeus XIV p. 664 c: *ἄλλος δέ τίς φησι Περιφέρειν κτλ.* Vs. 1 addidi *καί*. V. ad Menandrum ed. pr. p. 181.

XXVIII d (4, 608) 38

Bekkeri Gramm. p. 331 11. *Ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται: χαριεστάτη ἡ σύνταξις καὶ ἱκανῶς πεπαισμένη κατὰ τὴν κωμῳδίαν.*

* XXVIII e (4, 608. 609) 39

Γλωττάν τέ σοι
δίδωσιν ἐν δήμῳ φορεῖν
καλῶν λόγων ἀείνων,
ᾗ πάντα κινήσεις λέγων.

φαρύγγων καὶ φοιτητῆς μανίας ἐπιδείπνων, κατὰ τὸν κωμικόν. ἔστι γὰρ ὡς ἀληθῶς τὰ πολλὰ τοῖς πολλοῖς τοῦ δείπνου χάριν. Cfr. Cratini fr. 40. Pro *ἐπιδείπνων* (ita enim apud Sylb. legitur) Sylburgius in annotatione *ἐπὶ δεῖπνον*. Non expedio locum. Pro *φαρύγγων* scribendum *φαρύγων*. Quae his subiicit Clemens fortasse itidem ex comico poeta ducta sunt:

Ἔστι γάρ
τὰ πολλὰ τοῖς πολλοῖσι τοῦ δείπνου χάριν.

** XXXV (4, 611) 47

Ὧν ἐστι τὸ ζῆν οὐδὲν ἄλλ' ἢ κραιπάλη,
βαλανεῖ', ἄκρατος, ἁμίδες, ἀργία, πότος.

Clemens Alex. Paed. II p. 182 Pott.: *μακαριστὸν ἡγοῦνται βίον τὴν ἀκοσμίαν τὴν περὶ τὰ συμπόσια Ὧν ἐστι τὸ ζῆν κτλ.* Vs. 1 vulgo post *οὐδὲν ἄλλ' ἢ* additur *κῶμος*, quod delevi. Marklandus Explic. vett. auct. p. 258 scribebat: *οὐδὲν ἄλλ' ἢ κραιπάλη, | κῶμος, βαλανεῖ', ἄκρατος, ἁμίδες, ἀργία, | πότος.* Quod probarem si omisisset *πότος*.

XXXVI (4, 611) 48

Μιλησία
σμάραγδος, ἐμπόλημα τιμηέστατον.

Clemens Alex. Paed. II p. 241 Pott.: *ἀμέθυστοι καὶ κεραυνῖται καὶ ἰάσπιδες καὶ τοπάζιον ἥ τε Μιλησία σμάραγδος, ἐμπόλημα τιμηέστατον.* Poetae versum hic latere certum, comici an tragici sit, incertum.

XXXVII (4, 611) 49

Καὶ μαστίχην τρώγοντες, ὄζοντες μύρου.

Clemens Alex. Paed. III p. 261 Pott.: *κουρὰς μὲν ἀγεννεῖς καὶ πορνικὰς ἀποκειρόμενοι· χλανίσι δὲ διαφανέσι περιπεπεμμένοι καὶ μαστίχην κτλ.* Si illa etiam *χλανίσι δὲ δ. π.* comici sunt, pro *διαφανέσι* possis *δὴ φαναῖσι*. Attigit locum Dobraeus ad Aristoph. Plut. 159, sed nihil medelae attulit.

XXXVIII (4, 611) 50

Τὸ δ' ὅλον οὐκ ἐπίσταμαι
ἐγὼ ψιθυρίζειν, οὐδὲ κατακεκλασμένως
πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον περιπατεῖν,
ὥσπερ ἑτέρους ὁρῶ κιναίδους ἐνθάδε
πολλοὺς ἐν ἄστει καὶ πεπιττοκοπημένους.

Clemens Alex. Paed. III p. 294 Pott.: *ἔχοι δ' ἂν κἀκεῖνο ἄριστα τὸ εἰρημένον Τὸ δ' ὅλον κτλ.* Post quintum versum

Cyrillus ἐλπίζῃ. Vs. 3 χολῆς πυρουμένης. De fellis in sacrificiis usu vide Soph. Ant. 997. Vs. 5 Clemens ἀπάτῃ. Porphyrius et Cyrillus ἅπαντες. Grotius ἀπαρχῇ. Melius Porsonus ad Eurip. Hec. 41 ἀπαρχαῖς. Quae apud Clementem versui quinto subiiciuntur verba καὶ χάριν τούτων τοῖς δρῶσιν ἐκτίνειν, ea Clementis verba sunt, non poetae, cui ea attribuebat Grotius ita immutata: χάριν τε τούτων τοῖσι δρῶσιν ἐκτίνειν.

** XLI a XLII (4, 614) 54. 55

Ἀφόρητός ἐστιν εὐτυχῶν μαστιγίας.
Βασιλεῖς ἐγένοντο χοὶ πρὶν ὄντες αἰπόλοι.

Dio Cassius H. R. LX 29: τοὺς μέντοι ἀλλοτρίους ἀπελευθέρους ὁ Κλαύδιος εἴ που κακουργοῦντας λάβοι δεινῶς τιμωρῶν τοῖς ἰδίοις οὕτω προσέκειτο, ὥσθ' ὑποκριτοῦ τινος ἐν τῷ θεάτρῳ ποτὲ τοῦτο δὴ τὸ θρυλούμενον εἰπόντος ὅτι Ἀφόρητος — μαστιγίας, καὶ τοῦ τε δήμου παντὸς ἐς Πολύβιον τὸν ἀπελεύθερον αὐτοῦ ἀποβλέψαντος, καὶ ἐκείνου ἐκβοήσαντος ὅτι ὁ αὐτὸς μέντοι ποιητὴς εἶπεν ὅτι Βασιλεῖς — αἰπόλοι, οὐδὲν δεινὸν αὐτὸν εἰργάσατο. Ad horum versuum primum cfr. monost. 365.

XLIII (4, 614) 56

Crameri Anecd. Oxon. I p. 299 31: ἀπὸ τούτου εἴρηται καὶ τὸ νυστάζειν· παρὰ τὸ νυστάζειν δὲ τὸ Νύσταλον γερόντιον. Male apud Etymol. M. p. 609 38 una voce νυσταλογερόντιον. Cfr. Aristoph. Equ. 42: δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον.

XLIII a (4, 615) 57

Ἀμέλει ταδί μοι πρῶτον ἀμπίσχου λαβών.

Crameri Anecd. Ox. I p. 66 27: εὕρηται δὲ καὶ ἐν συνθέσει τὸ πῖ ἔχουσα (ἡ ἀμφὶ) παρὰ Ἀττικοῖς· ἀμπεχόνη, ἀμπίσχουσα (leg. ἀμπίσχου)· Ἀμέλει ταδί μοι πρῶτ' ἀμπίσχου λαβών. Corrige ut supra adscripsi.

XLIV a. b (4, 615) 58 59

Καταπεσεῖν τι βούλομαι
τραγικὸν πέσημα.

Crameri Anecd. Ox. I p. 176 16: ἢ παρὰ τὸ πετῶ, ἔνθεν τὸ πέσημα καὶ πεσεῖν. Τί βούλομαι τραγικὸν καταπέσημα. Correxit Lehrsius. Ibid. p. 372 29: πονηρός, ὁ κατὰ ψυχὴν ὀξυτόνως, ὁ δὲ κατὰ σῶμα προπαροξυτόνως — οἱ μέντοι νεώτεροι τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ γλισχρότεροι διαλύσαντες

ὡς καλὸς ὁ Παρθενών, καλὸς δ' ὁ Πειραιεύς.
ἅλση δὲ τίς πω τοιάδ' ἔσχ' ἄλλη πόλις;
καὶ τοὐρανοῦ γ', ὥς φασιν, ἔστιν ἐν καλῷ.

Dio Chrysost. LXIV p. 334 ed. Reisk.: Δέσποιν' ἁπασῶν κτλ. V. Porsonus Miscell. crit. p. 228. Vs. 1 vulgo editur δέσποινα δ' ἁπασῶν πόλεων, πότνια Ἀθηναίων πόλι, quod correxi; δὲ Dionis est. Porsonus δέσποινα πόλεων, πότνι' Ἀθηναίων πόλις. Vs. 2 vulgo ὡς καὶ καλόν. Correxit Valckenarius Callim. eleg. p. 24. Reiskius ὡς πάγκαλον. Vs. 3 verba καλός γ' ὁ Παρθενών, quae Dio utpote suo consilio non apta omisit, addidit Porsonus ex Diogene Laert. VII 67 in definitionibus Stoicorum rhetoricis: ὅμοιον δέ ἐστιν ἀξιώματι ὃ τὴν ἐκφορὰν ἔχον ἀξιωματικὴν παρά τινος μορίου πλεονασμὸν ἢ πάθος ἔξω πίπτει τοῦ γένους τῶν ἀξιωμάτων, οἷον "καλός γ' ὁ Παρθενών." "Ὡς Πριαμίδαισιν ἐμφερὴς ὁ βουκόλος." Scripsi autem non quod Porsonus fecit καλός γ' ὁ Παρθενών, sed ὡς καλὸς ὁ Παρθενών. Ita enim haec verba scripta affert Syrianus apud Spengelium Art. script. p. 209 (Walzii rhet. vol. VII p. 4): οἱ δὲ στωικοὶ προστιθέασι τούτοις (Peripateticorum partitionibus orationis) καὶ ἄλλους ἕξ· πυσματικὸν καὶ ἐπαπορητικόν· — εἶτα θαυμαστικόν· ὡς καλὸς ὁ παρθενών. Vs. 4 in fine πόλις addidit Porsonus, voce γυνή, quae vulgo post ἄλλη legitur, sequentibus Dionis verbis illata. Valckenarius coniiciebat γύη, quod ferri non potest. Vs. 5 γ', ὥς φασιν pro πῶς φασιν Reiskius reponendum vidit.

** L (4, 618) 65

Τὸν νομοθέτην φασὶν Χαρώνδαν ἔν τινι
νομοθεσίᾳ τά τ' ἄλλα καὶ ταυτὶ λέγειν·
ὁ παισὶν αὑτοῦ μητρυιὰν ἐπεισάγων
μήτ' εὐδοκιμείσθω μήτε μετεχέτω λόγου
5 παρὰ τοῖς πολίταις, ὡς ἐπείσακτον κακόν
κατὰ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος.
εἴτ' ἐπέτυχες γάρ, φησί, γήμας τὸ πρότερον,
εὐημερῶν κατάπαυσον, εἴτ' οὐκ ἐπέτυχες,
μανικὸν τὸ πεῖραν δευτέρας λαβεῖν πάλιν.

Diodorus Sic. XII 15 de Charondae lege, ne quis novercam liberis suis superduceret, agens. Vs. 2 ταυτὶ Bentleius. Libri ταῦτα. Vs. 3 Hermannus ὁ παισὶ μητρυιὰν ἐπεισάγων ἀνήρ. Vs. 8 malim κατάλυσον. Vs. 9 πεῖραν Bentleius. Libri πείρας.

ἐμφερὴς ὁ βουκόλος." Eundem versum habet Sextus Emp. adv. Log. ed. Bekk. p. 303, ex quo *Πριαμίδαισιν* scripsi. Euripidi fortasse recte assignat Welckerus.

** LIV LV (4, 620) 69. 70

Εἶτα, φίλ', ὃς ἔχεις γυναῖκα σχοινίων πωλουμένων;
Πάμφιλος γαμεῖ; γαμείτω· καὶ γὰρ ἠδίκησέ με.

Donatus ad Terentii Adelph. I 1 18: *Romani scilicet qui coelibem quasi coelitem dicunt; et item Graeci, apud quos sunt huiusmodi sententiae: εἶτα φίλος εχοιοίων πωδουμενον. Et alibi: Γαμεῖ Πάμφιλος γαμείτω κτλ.* Correxit Porsonus Miscell. p. 304.

LVI (4, 620) 71

Herod. *διχρ.* p. 295: *τὰ δὲ δι' ἑαυτῶν (μακροπαραληκτοῦντα) τὰ τοιαῦτα, ψιλός, χυλός, δαλός, μαλός· οὕτως ὁ βαθμὸς καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.* Pro *μαλὸς* scribendum *βαλός*, ut vidit Dindorfius. Cfr. Draco p. 35.

LVII (4, 620) 72

Ὁ δ' ἀγοράζει κλεῖδ' ἔχων.

Herod. *διχρ.* p. 292: *τινὲς δὲ ἐκτείνουσι τό Ὁ δ' ἀγοράζει κλεῖδ' ἔχων, τουτέστιν ἐν ἀγορᾷ διατρίβει.* Eadem Herodianus Hermanni p. 441. Fortasse Diphili locus est, cuius vide Fragm. 9. Cfr. Draco p. 21.

LVIII (4, 620) 73

Ἵνα μὴ τὸ γῆρας ἐπαναβὰν αὐτὸν λάθῃ.

Herod. ibid. p. 290: *βάντος βάν· ποιητικῶς γὰρ ἐκτέτατο· Ἵνα μὴ τὸ γῆρας ἐπαναβὰν αὐτὸν λάθῃ.* Eadem Draco p. 29 et 85.

LIX (4, 621) 74

Ἀπεψίαν πέπονθεν ἐξ ἀπληστίας.

Etymol. Gud. p. 303 1. *Καταπέψῃ: ἐκ τοῦ πέπτω τὸ δαπανῶ καὶ μαγειρεύω — ἐὰν πέψωμαι, ἐὰν πέψῃ. Ἀπεψίαν κτλ.*

LX (4, 621) 75

Ἀβροεἰμονές τε καὶ κατηγλαϊσμένοι.

Etymol. M. p. 4 15: *Ἀβροείμονες] ἁβροείμονες κτλ. λαμπροφόροι, ἁπαλοφόροι. ἁβρὸν γὰρ τὸ λαμπρὸν καὶ κοῦφον καὶ τρυφερόν.*

LXVIII (4, 622) 83

Etymol. M. p. 243 25: ἡ αἰτιατικὴ τὴν γυνήν (pro τὴν γυναῖκα), οἷον Ὡς ἄτοπόν ἐστι μητέρ' εἶναι καὶ γυνήν. καὶ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν Ἀλλ' ὁρῶ τὰς γυνάς. Possis ἀλλ' ὁρῶ 'γὼ τὰς γυνάς.

** LXIX (4, 622) 84

Etymol. M. p. 262 38: δεῖπνον ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς, καὶ ἡ ἐν τοιῷδε καιρῷ διδομένη τροφή. οἱ δὲ κωμικοὶ οἱ νεώτεροι συγχέουσι τὸν καιρόν, ἑσπερινὴν τροφὴν δεῖπνον ὀνομάζοντες.

* LXX (4, 622) 85

Etymol. M. p. 311 44. Ἐγκυσίχωλος: παρὰ τὸν κῦσον, ὁ ἀπὸ τοῦ κύσου χωλὸς καὶ ἀπὸ τῆς κοτύλης. κῦσον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ καὶ τὸν πρωκτὸν καλεῖν, περὶ ὃν ἡ κοτύλη.

LXXI (4, 623) 86

Ὅστις τῆς ὁδοῦ
ἡγήσεταί σοι τὴν ἐπιτάξ.

Etymol. M. p. 365 25: Ἐπιτὰξ παρὰ Καλλιμάχῳ ἐπίρρημα παρὰ τὸν ἐπιτάξω μέλλοντα. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν εὗρον τὴν λέξιν σημαίνειν συντόμως, κωμικῶς Ὅστις — ἐπιτάξ. οὐχ ὡς οἱ τραγικοὶ μακρῶς. Haec corrupta sunt. Tragicos hoc adverbio usos esse non credibile est.

LXXII (4, 623) 87

Ὦ Ζεῦ γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντην νόσου.

Etymol. M. p. 346 42. Ἐξάντης: ἐξεστηκώς, μαινόμενος. ἢ ἀβλαβὴς καὶ ὑγιής, ὁ ἔξω ἄτης. οἷον Ὦ Ζεῦ κτλ. Fortasse tragicus versus est.

* LXXIII (4, 623) 88

Etymol. M. p. 529 39: κατὰ κόρρης λέγεται τὸ τὴν σιαγόνα πλῆξαι. ὁ δὲ Ἐρατοσθένης ἅπασαν τὴν τῆς κεφαλῆς πληγήν. κόρσην γὰρ τὴν κεφαλὴν λέγεσθαί φησι. Recte haec ad Eratosthenis de comoedia libros rettulit Bernhardy Eratosth. p. 233.

LXXIV LXXV (4, 623) 89. 90

Συνεπίνομέν τε καὶ συνεκοτταβίζομεν.
Τῶν κοτταβίων τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἦν.

Etymol. M. p. 533 13. Κοτταβίζω: Συνεπίνομέν τε καὶ συνεκοτταβίζομεν. καὶ Τῶν κοτταβίων (Gud. κοτταβιῶν) τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἦν. κοτταβίζειν τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαί φα-

ἀρχολίπαρος ὁ λιπαρῶν, φασίν, ἵνα ἀρχῆς τύχῃ, — ὁ καὶ ἀρχογλυπτάδης, ἤγουν ὡσπερεὶ γλύφων τὰς ἀρχάς. Cfr. Etymol. M. 151 36.

LXXXIII (4, 625) 99

Eustathius p. 228 40: ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς στρουθοῦ καὶ στρουθίζειν τὸ εὐτελῶς πως ᾄδειν, δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός. Eadem repetit p. 1411 15.

** LXXXIV (4, 625) 100

Ἑξὸν καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων.

Eustathius p. 236 32 de figura σολοικοφανεῖ agens: ὅμοιον δὲ καὶ τό Ἑξὸν — ἔχειν, ἀντὶ τοῦ ἔχοντα. Eundem versum affert schol. Eurip. Phoen. 481 et orationi suae immiscuit Charito IV 7 p. 103, ubi legitur τήν τε ἐρωμένην ἔχειν. Latet idem ab editoribus non animadversus apud Schol. Arist. Acharn. 1164: ἠπιαλῶν δὲ εἶπε καὶ βαδίζων ἀντὶ τοῦ ἠπιαλοῦντες καὶ βαδίζοντες. ἀντὶ τοῦ βαδίζοντα κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύνηθες, ὡς τὴν ἐρωμένην ἔχων ἀντὶ τοῦ ἔχοντα. Cuius scholii qui primam partem scripsit, in Aristophanis loco legerat αὐτοῦ, non, quod alterius partis auctor in suo codice reperit, αὐτόν. Pro ἠπιαλοῦντες enim et βαδίζοντες restituendum ἠπιαλοῦντος et βαδίζοντος.

LXXXV (4, 625) 101

Μὴ καταγελᾶτε τοῖς ἐμοῖς παθημάτοις.

Eustathius p. 279 39 ex Aristophane grammatico: τὴν γέρων γέροντος γενικὴν ἀναγαγόντες (Aetoli) εἰς εὐθεῖαν γράφουσιν οὕτω "Μιλασίοις καὶ ταῖς συναρχίαις καὶ τοῖς γερόντοις" — τὸ δ' αὐτό φησι φαίνεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ παθήματος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ Μὴ καταγελᾶτε τοῖς ἐμοῖς παθημάτοις. Non dubito quin comici poetae versus sit, qui illa Aetolum hominem dicentem induxerat. Respicit haec iterum Eustathius p. 1761 35: παρὰ Αἰτωλοῖς τὸ τοῖς γέρουσι γερόντοις φράζεται, οἷον Μιλασίοις καὶ ταῖς συναρχίαις καὶ τοῖς γερόντοις, καὶ τὸ παθήμασι παθημάτοις.

* LXXXVI (4, 626) 102

Eustathius p. 537 39: παρὰ τὸ δέον ἀνελεύθερος, καὶ κατὰ παλαιὰν κωμῳδίαν εἰπεῖν φειδός, ἤγουν φειδωλὸς δαπάνης, ὁ Πάνδαρος. Idem p. 1828 12: καὶ φειδός, ἤγουν φειδωλός, διὰ τὸ φείδεσθαι πολλῶν.

LXXXVII (4, 626) 103

Eustathius p. 584 28: τὸ σκῶμμα ξυλοκύμβη, λεγόμε-

οὕτω γὰρ καὶ ἐκ τοῦ γνώμη τὸ γνῶμα. Vs. 2 τό addidi; fecit nunc etiam Fritzschius ad Arist. Ran. p. 197, qui recte ἑπτέτις scripsit pro ἑπτέτης.

XCV a (4, 628) 111

Eustathius p. 1472 5: ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα θέατρα θάλασσα κοίλη ἐλέγοντο Παυσανίας δηλοῖ. Pausaniae glossam exscripsit Photius. Item Hesychius, Θάλασσα κοίλη: ἡ χειμέριος, καὶ τὸ θέατρον. Comparat comicus spectatorum turbas et strepitum cum mari tempestuoso et procellis agitato.

XCV b (4, 628) 112

Χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογί
αἰγυπτιάσει.

Eustathius p. 1484 26: Αἰγυπτιάσαι καὶ αἰγυπτιάζειν οὐ μόνον τὸ ἐπικαῦσαι, οἷον Χρόαν δὲ τὴν σήν — αἰγυπτιάσει, ἀλλὰ καὶ τὸ πανουργεῖν. Videtur parodia esse loci Aeschyli Prom. 22: σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος. Pro αἰγυπτιάσει scribe αἰγυπτιώσει. Diversa enim confundit Eustathius. Hesychius, Αἰγυπτιῶσαι: μελᾶναι.

XCVI (4, 628) 113

Τὸν ἄνδρ' ἀπωσάμην τε κἀπεγλαψάμην.

Eustathius p. 1504 20: γλάφειν — καὶ ἐπὶ λογικῆς τινος γραφῆς ἔστιν ὅτε τίθεται, ὡς δηλοῖ παρὰ Παυσανίᾳ τό Τὸν ἄνδρ' ἀπωσάμην τε κἀπεγλαψάμην, οἱονεὶ ἀπέξεσα καὶ ἀπήλειψα, ὡς ἀπὸ βιβλίου.

XCVII (4, 628) 114

Ψελλόν ἐστι καὶ καλεῖ
τὴν ἄρκτον ἄρτον, τὴν δὲ Τυρὼ τροφαλίδα,
τὸ δ' ἄστυ σῦκα.

Eustathius p. 1535 22: ὁ κωμικὸς τὸ κάππα ἐξελὼν (ex ἄρκτος) γέλωτα ἐκίνησεν εἰπὼν οὕτω Ψελλόν ἐστι κτλ. Aristophani haec assignavit Dindorfius, quem sequutus erat Bergkius.

XCVIII (4, 629) 115

Ἔξιππα καὶ τέθριππα καὶ ξυνωρίδας.

Eustathius p. 1539 31: τὸ τέθριππον, οὗ χρῆσις ἐν τῷ Ἔξιππα κτλ.

XCIX (5, 122) 116

Ὁ μέν τις ἀμπέλους
τρυγῶν, ὁ δ' ἀμέργων τὰς ἐλάας.

CVI CVII (4, 631) 123. 124

Eustathius p. 1921 58 ex antiquis lexicis rhetoricis scortorum cognomina affert haec: σποδησιλαύρα, χαμαιτύπη, λεωφόρος, πανδοσία, χαλκιδῖτις, πολύυμνος, μανιόκηπος, ἀνασεισίφαλλος, μύζουρις, ἀνασύρτολις, σατύρα, εἰλίπους, γεγωνοκώμη. Idem p. 1413 37 ex Aelio Dionysio: ἀνασεισίφαλλοι λέγονται (ἑταῖραι) παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ, ὡς ἀνασείουσαι, φησί, τὸν φάλητα. Idem p. 862 42: κωμικὴ λέξις ὁ νώθουρος ἤγουν ὁ νωθὴν ἔχων τὴν οὐράν, φασίν, ἐν τῷ συγγίνεσθαι. Et paucis interiectis: ἡ δὲ εἰρημένη οὐρὰ καὶ ἀπομύζουριν παρήγαγε γυναῖκα τὴν αἰσχροποιόν. — καὶ πανδοσία ἡ τοιαύτη ἐλέγετο πρὸς παίγνιον τῆς Πανδώρας, καὶ βορβορόπη δὲ ὡς ἀκάθαρτος παρὰ τὸν βόρβορον καὶ τὴν ὀπήν. Horum pleraque ex comicis derivata sunt.

* CVIII (4, 631) 125

Hesychius, Ἀπ' αἰγείρων: Ἀνδροκλέα τὸν ἀπ' αἰγείρων, ἀντὶ τοῦ συκοφάντην, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ αἰγείρου τὰ πινάκια ἐξῆπτον, τουτέστιν ἐξήρτων, οἱ ἔσχατοι. Ita cod. lectionem συκοφαντεῖν correxit Bergkius Epist. ad Schill. p. 122. Postrema verba, οἱ ἔσχατοι, quae referenda videntur ad eos, qui ἀπ' αἰγείρου h. e. loco a scena remotissimo scenicos ludos spectabant, a superioribus secernenda sunt.

* CIX CX (4, 631) 126. 127

Hesychius, Ἀποπαρδακᾶ: τοῦτο εἴρηται παρὰ τὸ ἀποπαρδεῖν. Idem Ἀστράψῃ διὰ πυκνός: ἀντὶ (h. e. ad imitationem) τοῦ δι' Ἅρματος.

* CXI (4, 632) 128

Hesychius, Βυρσόκαππον: τὸν Κλέωνα. Hemsterhusius et Ruhnkenius βυρσοκνάφον, Dobraeus βυρσοκάπηλον.

CXII (4, 632) 129

Hesychius, Δαισιανός: δρομεύς ἐστιν ἐπὶ βραδυτῆτι καὶ πενίᾳ κωμῳδούμενος. Pro Δαισιανός, quod graecum nomen non est, fortasse Δαισίας scribendum, cuius nominis exemplum habemus apud Archippum fragm. 26.

* CXIII (4, 632) 130

Hesychius, Γλυκερῷ Σιδωνίῳ: δρᾶμα δέ ἐστιν, ἐν ᾧ τῆς θυμέλης (parodi) ἄρχεται οὕτως "Σιδώνιον ἄστυ λιπόντες καῖδρος ἐρανάδαρον." διαβεβόητο δὲ τὸ μέρος (leg. μέλος) τοῦτο. Schowius καὶ δροσεράν. Perfecit emendationem Bergkius ἄδαρον mutans in Ἄραδον. Apertum autem est verbis γλυκερὸν

est; suspicor tamen ea ad aliam Hesychii glossam referenda esse, de qua dixi Hist. crit. p. 89.

* CXXII (4, 634) 139

Hesychius, *Δούλωνα: τὸν μουσικὸν Φιλόξενον, ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ Φιλόξενος. ἦν δὲ τὸ γένος Κυθήριος.* Ignominiosae appellationis non dubium quin comici poetae auctores fuerint eiusmodi contumelias cupide arripientes. Apposite ad Philoxeni causam schol. Aristoph. Nub. 971: *ὁ δὲ Ἴστρος Ἱέρωνος αὐτόν* (Phrynin musicum) *φησι μάγειρον ὄντα σὺν ἄλλοις δοθῆναι τῷ Ἀριστοκλείτῳ. ταῦτα δὲ σχεδιάσαι ἔοικεν. εἰ γὰρ ἦν γεγονὼς δοῦλος καὶ μάγειρος Ἱέρωνος, οὐκ ἂν ἀπέκρυψαν οἱ κωμικοί.*

** CXXIII (4, 635) 140

Hesychius, *Δραχμὴ χαλαζῶσα: ἐπὶ Διοφάντου τὸ θεωρικὸν ἐγένετο δραχμή.* Zenobius III 27 his addit: *ἐπεὶ δὲ ἔπεσε χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος, χαλαζῶσαν αὐτὴν ἐπέσκωπτον.* De re vide Boeckhii Oecon. att. I p. 239, Fritzsche de Merc. iud. p. 13. Diophantus archon erat Olymp. XCVI 2.

CXXIV (4, 635) 141

Hesychius, *Ἐγκαλοσκελεῖς: οἱ μὴ ἀποδιδόντες τὰ χρέα ἐν κάλοις ἐδεσμεύοντο τοὺς πόδας.* Certissimum est hoc non usitatum et receptum eiusmodi debitorum cognomen fuisse, sed comico lusu fictum.

CXXV CXXVI (4, 636) 142. 143

Hesychius, *Ἐλλείχοντα τῶν Ἀθηνῶν: οἱ δὲ ἀττικίζοντα, ὃ καὶ ποιοῦσιν οἱ πρόσγραφοι ἵνα φαίνωνται ἀστοί. ἐλλείχοντα δὲ ἐμφορούμενον, ἀπὸ τῶν τὸ μέλι λειχόντων.* Compositum *ἐλλείχειν* comparandum cum *ἐμπίνειν* et *ἐμφαγεῖν*. Idem *Ἐνθεσίδουλος: ψωμόδουλος.* Eadem Eustathius p. 1837 40 ex Pausaniae, opinor, lexico vel Aelii Dionysii.

* CXXVII (4, 636) 144

Hesychius, *Ἐξήκεστος: ἡταιρηκώς. ὅθεν καὶ τοὺς πρωκτοὺς ὁμωνύμως Ἐξηκέστους ἔλεγον. Ἐξηκεστιδαλκίδαι: οἱ περὶ τὸν Ἐξηκεστίδην καὶ Ἀλκίδην τοὺς κιθαρῳδούς.* De Alcaeo citharoedo dixi Hist. crit. p. 249 et ad Eupolidis fragm. p. 207. De Execestide v. Th. Bergkius Comment. p. 373. In *Ἐξηκεστιδαλκίδαι* patronymica forma nonnisi ad primam nominis partem pertinere videtur. Non corrigam igitur cum Bergkio *Ἐξηκεστιδαλκεῖδαι*. Pro *Ἀλκίδην* autem scribendum videtur *Ἀλκαῖον*.

CXXXI b (4, 638) 150

Hesychius, *Θολερῶς προβαίνει: μὴ καθεσταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων, ἀλλ' ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προιών.* Eadem Etymol. M. p. 453 25 et Zenobius IV 31, ubi *προβαίνεις.*

CXXXII (4, 638) 151

Οὐδ' Ἰταλιώτης, οὐδ' ἀλαζὼν οὐδαμῶς.

Hesychius, *Ἰταλιώτης: οὐδ' Ἰταλιώτης — οὐδαμῶς. ἐπεὶ οἱ Πυθαγορικοὶ ἐν Ἰταλίᾳ διέτριβον, ἔνθα φασὶν αὐτοὺς καὶ ἐμπυρισθῆναι.* Itaque *Ἰταλιώτης* de vano iactatore dixit comicus a Pythagoreis. Cfr. Photius p. 117 14. *Ἰταλιώδης: ὁ ἀλαζὼν ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν διὰ τὴν Σύβαριν. ὁ λάγνος.* Idem, *Ἰταλιώτης: Πυθαγόρειος. ἐκεῖ γὰρ διέτριβον.*

CXXXIII (4, 638) 152

Hesychius, *Καλλιώνυμος: εἶδος ἰχθύος. μεταφέροντες δέ τινες τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου ἔτασσον ἀνδρός τε καὶ γυναικός.* Nimirum callionymus piscis appellabatur etiam *θαλάσσιον αἰδοῖον.* Hinc piscis nomen comicus ad pudenda mulierum vel virorum transtulit.

* CXXXIV (4, 638) 153

Hesychius, *Κεραμεικὴ μάστιξ: τὸν ὀστρακισμὸν λέγουσι, μάστιγα μὲν διὰ τὸ βασανίζειν τοὺς ὀστρακιζομένους καὶ κολάζειν, κεραμεικὴν δὲ διὰ τὸ ἐκ κεράμου τὰ ὄστρακα εἶναι.* Scribendum igitur *κεραμικὴ μάστιξ*, quae dictio de poena ostracismi antiquae comoediae auctore dignissima est. Ei simile est, quod itidem ex comico enotavit Photius, *συκίνη μάχαιρα* pro *συκοφαντία.* Quod statim apud Hesychium sequitur, *Κεραμίνας: δημοσίους*, et ipsum ex comico ductum videtur, qui eo nomine scorta in Ceramico prostantia significari voluit. Proinde scribendum *Κεραμεικάς* et *δημοσίας.*

CXXXV (4, 639) 154

Hesychius, *Κεραυνίας: ὁ κεκεραυνωμένος.* Frequentissimus talium substantivorum apud comicos usus est, v. c. *φρονηματίας, ἡπατίας, στημονίας, βαδισματίας* etc.

CXXXVI (4, 639) 155

Hesychius, *Κεστρεῖς: τοὺς κεχηνότας καὶ πεινῶντας κεστρεῖς λέγουσι. καὶ τοὺς Ἀθηναίους οὕτως ἔλεγον καὶ προσηγόρευον. τὸ γὰρ ζῶον αὐτὸ λαιμαργόν τέ ἐστι καὶ ἄπληστον.* Similiter Athenienses *Κεχηναίους* appellat Aristophanes.

CXLII (4, 640) 161

Hesychius, *Κραδαφάγος*: *συκοφάγος, ἰσχαδοφάγος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀγροῖκον.* Huic simile est convicium *συκοτραγίδης*, quo Hipponactem et Archilochum usos esse constat. Id autem dubium esse potest, utrum comicus illo nomine rusticitatem an paupertatem vel sordidam avaritiam notare voluerit. Scriptor incertus in Etym. Gud. p. 342 35: *κύμινον πρίων καὶ μόνον οὐ ταριχεύων τοὺς θαλλοὺς τῶν κραδῶν.*

CXLIII (4, 641) 162

Hesychius, *Κροκύλεγμος*: *ὁ κολακευτικῶς τὰς κροκύδας ἀπολέγων τῶν ἱματίων.* Grammaticus Bekk. p. 468 19. *Ἀφαιρεῖν κροκύδας*: *ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἕνεκεν κολακείας. ἄλλοι τε χρῶνται καὶ Ἀριστοφάνης Εἴ τις κολακεύει παρὼν καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν.* Cfr. Dindorfium ad Aristoph. fragm. p. 160.

CXLV (4, 641) 163

Hesychius, *Κυβηλικὸν τρόπον.* Praefigunt *κυβηλικῶς.* Mihi glossema potius quam glossa excidisse videtur. Compara Hesychium in *Κρῆτα τρόπον, Σαμιακὸν τρόπον, Λακωνικὸν τρόπον* etc. quae omnia ex comicis poetis excerpta sunt. Quid autem exciderit alia docet glossa Hesychii quamvis corrupta, *Κυμβαλικὸς τρόπος*: *τῷ πελέκει κακουργῆσαι.* Videtur id de grassatore dictum fuisse, qui securi homines percuteret.

CXLVI (4, 641) 164

Hesychius, *Κυνέσπασαν*: *ἐξέδυσαν. ἔνιοι κυνέσπασαν τὸ αἰδοῖον ἐπιτείναντες οἷον ἐπέσπασαν.* Cod. *Κυνέπασαν, ἐξέδεισαν· ἔνιοι κυνέπασαν τὸ αἰδοῖον ἐπιτάνσπον οἷον ἐπέπασαν.* Legendum *κύν' ἔσπασαν*, et pro *ἐξέδεισαν* fortasse *ἐξέλυσαν.*

CXLVII (4, 642) 165

Hesychius, *Κυνόφαλοι*: *Κορίνθιοι, φυλή.* Scribendum videtur *κυνόφαλλοι*, quo libidines Corinthiorum a poeta comico notari potuerunt. Sed *φυλὴ* quid sit nescio. Nisi forte Cynophallos Corinthiacae phylae nomen fuisse comicus aliquis finxerat.

* CXLVIII—CLIII (4, 642) 166–171

Hesychius, *Κυσθοκορώνη*: *νύμφη.* Ex comicis poetis item petita videntur quae deinceps recenset Hesychius vocabula cum *κύσθος* vel *κυσὸς* composita: *Κυσιᾷ*: *πασχητιᾷ. Κυσοβάκχαρις*: *ἤτοι τὸν κυσὸν μυρίζων, ἢ τῷ κυσῷ μυριζόμενος.*

CLIX (4, 644) 177

Hesychius, *Λιθωμόται δημηγόροι: ἐπὶ τοῦ λίθου ὀμνύντες. ὁ δὲ λίθος τὸ ἐν τῇ θείᾳ ἐκκλησίᾳ βῆμα.* Interpretes intellegunt sacros concionatores et *βῆμα* explicant de suggestu in ecclesiis Christianorum. Mihi locus de atticis oratoribus explicandus et *τῇ Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ* legendum videtur. Cfr. Photius p. 223 22 ex Harpocr. p. 120 27: *εἰρήκασιν* (*ἐοίκασι δ'* Harp.) *Ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος ὑποδηλοῦσιν.* Vid. Demosth. c. Con. § 26 et Polluc. VIII 86 emendatum a Bergkio Epist. ad Schill. p. 131 et Comment. crit. II p. VIII.

* CLX (4, 644) 178

Hesychius, *Λωπιστὸς ὁ Παλαμήδης, ἐκ τῆς τῶν ἱματίων ἐπιρράψεως.* Cod. *ἐπιρίψεως.* Ridet opinor histrionem qui Palamedem *λώπει* indutus inscite egerat.

* CLXI (4, 645) 179

Hesychius, *Μενωνίδαι: τῶν εὐφήμων ἐκ Μένωνος ἰδίων. τινὲς δέ φασι τὸν Μένωνα ἐξοστρακισθῆναι.* Cod. *ἐκ μένων ἰδίων*, et in fine *ἐξωστρακίσθη.* Lege. *Μενωνίδαι: τῶν εὐσήμων* (vel *ἐπιφανῶν*). *ἐκ Μενωνιδῶν. τινὲς δέ φασι — ἐξωστρακίσθαι.* Verba *ἐκ Μενωνιδῶν* poetae esse videntur, cuius locum interpretatur glossographus verbis *Μενωνίδαι τῶν εὐσήμων, Menonidae illustribus gentibus adnumerandi.* De Menone v. Bergkium Comment. crit. II p. VIII, qui pro *εὐφήμων* corrigit *εὐήθων.*

CLXII (4, 645) 180

Hesychius, *Νόστον προμαθόντες: χρόνου πολλοῦ νόστον προμαθόντες.* Videntur haec in fine anapaestici tetrametri posita fuisse.

* CLXIII (4, 645) 181

Hesychius, *Ὀλισβοκόλλιξ: παρὰ τὸ ἑτοιμοκόλλιξ.* In his *ὀλισβοκόλλιξ* esse videtur aut penis ad *κόλλικος* speciem, aut *κόλλιξ* ad penis similitudinem formatus. *Ἑτοιμοκόλλιξ*, quod itidem ex comico poeta ductum videtur, de homine dici potuit ad panes donandos prompto et parato, h. e. qui aliorum voluntatem panibus suggerendis sibi conciliaret.

** CLXIV (4, 645) 182

Ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν.

Hesychius, *Ὀμμάτειος πόθος: διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι. ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν.*

CLXXII (4, 647) 190

Ἀλλ' ἢ τρίορχος ἢ πτερῶν ἢ στρουθίας.

Hesychius, *Πτερῶν: Ἀλλ' ἢ — στρουθίας. εἶδος ὀρνέου.* Πτερῶν fortasse aviculae nomen est. Nisi potius *Πτέρων* et τρουθίας scribendum, ut sint hominum libidinosorum nomina. De *Πτέρων* nomine proprio v. Etym. M. p. 226 38.

CLXXIII (4, 647) 191

Hesychius, *Πύππαξ: τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον πύππαξ ἔλεγον, ὡς Λυκόφρων ᾠήθη. οὐκ ἔστι δέ. τὸ μὲν γὰρ βόμβαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐπὶ γέλωτος, τὸ δὲ πύππαξ ἀχί.* Haec ad comicorum usum spectare Lycophronis nomen docet.

* CLXXIV (4, 647) 192

Τίς γὰρ ἂν
ἀντὶ ῥαφανῖδος ὀξυθύμι' εἰσορῶν
ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς;

Hesychius, *Ῥαφανιδωθῆναι: τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανῖσιν λαυνον κατὰ τῆς ἕδρας. Τίς γὰρ ἀντὶ τῆς ῥαφανίδος ὁρῶν ξυθυμίαν ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς.* Ita vulgo. Correxit Porsonus.

CLXXV (4, 648) 193

Hesychius, *Ῥῆξαί με καὶ φράσαι ἀεὶ λόγον: ἀντὶ τοῦ ἐκρῆξαι φωνήν.* Si comici haec verba sunt, fortasse scribendum: *ῥῆξαί με φωνὴν καὶ φράσαι δεῖ τὸν λόγον.*

CLXXVI (4, 648) 194

Hesychius, *Ῥοίκου κριθοπομπία: Ἐρατοσθένης ἐν τῷ πρώτῳ. τῶν Ἀμαθουσίων βασιλέως. τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον εἶτα ὑποστρέψαντα πρὸς ἑαυτὸν τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὰς ἐκπέμψαι φησίν.* Dixit de hac glossa Bernhardy Eratosth. p. 231 sq. Res ipsa, cuius comicus aliquis mentionem fecerat, spectare videtur ad tempora Euagorae.

CLXXVII (4, 648) 195

Hesychius, *Σκύζης: παρὰ Φιλητᾷ Παύσω σε τῆς σκύζης. ἀντὶ τοῦ τῆς κάπρας.* Cod. *Φίλιτα.* Comicum poetam, non elegiacum hic laudari docet senarii hemistichium. Corrigendum igitur *παρὰ Φιλήμονι* vel *Φιλεταίρῳ.* De hoc monui praef. ad Menandri fragm. p. X. Ineptit Bachius Fragm. Philetae p. 67.

* CLXXXIV (4, 649) 203

Θυμελικὰν ἴθι μάκαρ φιλοφρόνως εἰς ἔριν.

Hephaestio XIII p. 75 Gaisf. de paeonicis versibus agens, quos a quibusdam ita componi dicit, *ὥστε τρεῖς εἶναι τοὺς καλουμένους τετάρτους παίωνας, εἶτα τελευταῖον τὸν κρητικόν Θυμελικάν κτλ.* His verbis chorus tragicum compellasse videtur, quem comicus poeta de poesios principatu cum aemulis certantem repraesentaverat. Vt Aristophanem omittam, simile Phrynichi in Musis institutum erat. Ac probabile est veteris comoediae poetas eiusmodi argumenta saepius tractasse.

* CLXXXV (4, 650) 204

Εὐφράνας ἡμᾶς ἀπόπεμπ' οἴκαδ' ἄλλον ἄλλοσε.

Hephaestio XVI p. 109 Gaisf. de metro Eupolideo dicens: *ἐνίοτε δὲ καὶ ἀντισπαστικὸν καθαρὸν ποιοῦσιν, οἷον Εὐφράνας κτλ.* Locus ex parabasi petitus est. Fortasse scribendum *ὑμᾶς ἀπέπεμπ'*, ut chorus de poeta loquatur, quem spectatores, quotiescunque is fabulam commiserit, oblectatos dimisisse dicit. In fine praecedentis versus fuisse videtur *ἑκάστοτε* vel simile quid.

** CLXXXVI (4, 650) 205

Ἀνάπιπτ'. Β. ἀνδριάντας ἑστιᾷς;

Herodianus Piersoni p. 441: *Κατακεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἑστιωμένων, ἀνακεῖσθαι δὲ ἐπὶ εἰκόνων καὶ ἀνδριάντων. εἰπόντος γοῦν τινος Ἀνάπιπτε, ὁ κωμικὸς παίζων, ἀνδριάντας ἑστιᾷς, ἔφη.* Correxit Bothius.

* CLXXXVII (4, 650) 206

Βδελυρὸν μὲν οὖν τὸ πρᾶγμα, κοὐκ ἂν ἐβουλόμην
λαχεῖν· ἐπειδὴ δ' ἔλαχον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην.

Hermogenes *περὶ μεθόδου δεινοτ.* c. 34 vol. III p. 441 Walz.: *τούτων* (trium generum *τοῦ κωμικῶς λέγειν*) *παραδείγματα λάβωμεν τὰ μὲν ἐκ τοῦ κωμικοῦ, τὰ δὲ ἐκ τοῦ βίου* (*e vita communi*), *τὰ δὲ ἐκ τοῦ ῥήτορος.* Tum parodiae quam dicit exemplo allato ex Aristoph. Vesp. 45 pergit: *τὸ δὲ παρὰ προσδοκίαν οὕτω Βδελυρὸν μὲν οὖν τὸ π., κοὐκ ἂν ἐβουλόμην λαχεῖν· ἐπειδὴ δ' ἔλαχον. προσδοκᾷ μὲν ὁ ἀκροατὴς ἀκοῦσαι "ὑπομενῶ", φησὶ δέ "οὐκ ἂν ἐβουλόμην."* Videtur Aristophanis esse.

Longinus de Subl. 38: *καὶ τὰ κωμικά, καίτοι γ' εἰς ἀπιστίαν ἐκπίπτοντα, πιθανὰ διὰ τὸ γελοῖον Ἀγρὸν ἔσχ' ἐλάττω κτλ.* Codd. *ἔχον γὰρ ἐπιστολῆς.* Correxit Valckenarius ad Theocriti Adon. p. 256. Magis tamen placeret *ἀγρὸν ἔσχ' ἐλάττω πιστολῆς Λακωνικῆς.* Cfr. Strabo I p. 36 (37): *εἰσί τινες ὑπερβολαὶ ἐπὶ ὑπερβολαῖς, ὡς τὸ κουφότερον εἶναι φελλοῦ σκιᾶς, δειλότερον δὲ λαγῶ Φρυγός, ἐλάττω δ' ἔχειν γῆν τὸν ἀγρὸν ἐπιστολῆς Λακωνικῆς.* Quae omnia ex comicis poetis derivata suspicor.

CXCVII (4, 653) 216

Τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
ἡ γλῶττα πᾶσίν ἐστι τετρυπημένη.

Lucianus Herc. cap. 5: *μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς εἰδὼς τὴν ὤτων καὶ γλώττης συγγένειαν· οὐδ' ὕβρις εἰς αὐτὸν εἰ ταύτῃ τετρύπηται· μέμνηται γοῦν, ἔφη, καὶ κωμικῶν τινων ἰαμβείων παρ' ὑμῶν μαθών Τοῖς γὰρ λάλοισιν κτλ.* Vulgo *λάλοις.* Correxit Casaubonus. Pro *τετρυπημένη* suspicabar *διατετρημένη.*

CXCVIII (4, 653) 217

Ἡ Μυῖα δ' ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας.

Lucianus Enc. musc. cap. 11: *ἐγένετο κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ (μυίᾳ) ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή· καὶ ἄλλη ἑταίρα τῶν Ἀττικῶν ἐπιφανής, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη Ἡ Μυῖ' ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας.* Corrige ut supra.

** CXCIX (4, 653) 218

Ἀγροικός εἰμι τὴν σκάφην σκάφην λέγων.

Lucianus Iove trag. cap. 32: *οὐκοῦν ἄκουσον, ὦ Ζεῦ, μετὰ παρρησίας, ἐγὼ γάρ, ὡς ὁ κωμικὸς ἔφη, ἄγροικός εἰμι τὴν σκάφην σκάφην λέγων.* Idem de Hist. scrib. c. 41: *παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων.* Cfr. Addenda ad Menandri fragm. 878.

** CC (4, 653) 219

Μολυβδίνας ἔχων πέδας ἐν βορβόρῳ κάθηται.

Lucianus Alex. 25: *ἐρομένου τινὸς τί πράττει ἐν Ἅιδου ὁ Ἐπίκουρος; μολυβδίνας, ἔφη, ἔχων πέδας κτλ.*

CCI (4, 653) 220

Lucianus Philop. 22: *ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, μῶν κακῶς πάντα ἐξερρίνισα, ἵν' εἴπω τι κωμικευσάμενος;*

nicho vel Sophocle, poetis tragicis, dixisse, quem utrumque apis nomine celebratum esse constat. V. Hist. crit. p. 157. Adde schol. Sophoclis Oed. Col. 17: *ἐκράτησε γὰρ (Σοφοκλῆς) μεγάλως τῇ φράσει, ὥστε μέλισσαν αὐτὸν ἐκάλεσαν οἱ κωμικοί*, et Aristophanem Fragm. 572 p. 327 de Euripide dicentem: *ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρισμένου ὥσπερ καδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα.*

CCX (4, 655) 229

Photius, *Εὐκλεία: καὶ τὰ ὅμοια· μακρὰ ἡ τελευταία καὶ παροξύνεται· ὥσπερ Ἐρατοσθένης ἐν ιβ' περὶ (κωμῳδίας).*

CCXI—CCXIII (4, 656) 230—232

Photius, *Εὐπραξίαν: οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ διὰ τοῦ ξ. Θουκυδίδης δὲ διὰ τοῦ γ.* Idem *Ζητεῖν: ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι τιθέασιν Ἀττικοί· Μηδὲ σὺ ζήτει τι πυθέσθαι.* Dobraeus *ζήτει πυθέσθαι.* Idem *Καρδαμάλη: μᾶζα ἐκ καρδάμου μεμαγμένη, βρῶμα γινόμενον Περσικόν. οἱ δὲ παρδαμάλη λέγουσιν.* Scil. poetae comici.

CCXIV (4, 656) 233

Photius, *Κέσκος ἦν πόλις ἐν Κιλικίᾳ καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς Νοῦς ὄνομα· δι' ὅπερ οἱ κωμικοὶ παίζοντες τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας Κέσκον φασὶν οὐκ ἔχειν.* Plinius citante Schleusnero NH XXXI 12: *in Cilicia apud oppidum Cescum rivus fluit Nus, ex quo bibentium subtiliores sensus fieri M. Varro tradit.* Proverbia Coisl. 143. *εἰς Κέσκον: λείπει τὸ ἄπιθι. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ φρονούντων. Κέσκος γὰρ πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας, ὡς δὲ ἔνιοι Κιλικίας, παρ' ἣν ῥεῖ ποταμὸς ὄνομα Νοῦς.* Haec si vera sunt, non intellegitur quo pacto homines stulti *Κέσκον οὐκ ἔχειν* dici possint. Itaque apud Photium pro *οὐκ ἔχειν* fortasse scribendum *οἰκεῖν.* Cescus enim sita erat *παρὰ Νοῦν*, unde consequens est qui Cescum incolunt eos *παρανοεῖν* (Pollux II 229. Arist. Nub. vs. 1480) i. e. *παραφρονεῖν, desipere.* Favet huic coniecturae Zenobius IV 51. *Κέσκον οἰκεῖς: πόλις Παμφυλίας ἀνοήτων. ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε Κέσκον οὐκ ἔχουσα ἐπὶ τῶν νοῦν μὴ ἐχόντων*, ubi itidem *Κέσκον οἰκοῦσα* scripserim, quod comicus de muliere stulta dixisse videtur. Denique Diogenianus V 52. *Κέσκων* (malim *Κεσκέων*) *πόλις: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. οἱ γὰρ ἐν ταύτῃ κατοικοῦντες τῇ πόλει τοιοῦτοι.* Itaque triplex proverbii forma erat, *Κέσκον οἰκεῖς, Κεσκέων πόλις, εἰς Κέσκον.* Quorum quod ultimo loco posui, significat *ἄπιθι εἰς*

Moer. p. 234. Pertinet huc quod Pollux tradit VII 196: *ἔθος ἦν ἐπερωτᾶν τούτους πότερα κνῆν ἢ ἐπεσθίειν.* Quorum alterum de caseo rasili, alterum de caseo integro cum pane edendo dicebatur.

CCXXII (4, 658) 241

Οὐκ ἂν φθανοίμην τὴν μάχαιραν παρακονῶν.

Photius, *Οὐκ ἂν φθανοίμην τὴν μάχαιραν παρακονῶν.* Excidit explicatio.

CCXXIII (4, 658) 242

Photius, *Οὐράνιον παιδιάν: ὅταν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβάλλωσιν.*

CCXXIV (4, 658) 243

Photius, *Ὀρχήστρα: πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἶτα καὶ τοῦ θεάτρου τὸ κάτω ἡμίκυκλον, οὗ καὶ οἱ χοροὶ ᾖδον καὶ ὠρχοῦντο· εἰς τὴν ὀρχήστραν· ἔτι γὰρ τὴν θέαν ᾤκειτ' ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός.* Dobracus recte *ᾤκεῖτ'*. Verba *εἰς τὴν ὀρχήστραν*, i. e. *ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ*, cum praecedentibus *καὶ ὠρχοῦντο* coniungenda videntur. Certe poetae non sunt nisi haec: *ἔτι γὰρ τὴν θέαν ᾤκειτ' ἐκεῖ, adhuc enim* (sc. antiquis temporibus, de quibus dixerat comicus) *illic* (in foro) *theatrum incolebatis*, i. e. ludos scenicos spectabatis.

CCXXV (4, 659) 244

Photius p. 383 16. *Παρασαβάζειν: παραμαίνεσθαι· ἀπὸ τοῦ σαβοῦ. τοὺς γὰρ παρὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι σαβούς.*

* CCXXVI (4, 659) 245

Παῦσαι μελῳδοῦσ', ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον.

Photius, *Πεζῇ: τὸ τοῖς ποσὶν ἐλθεῖν λέγουσιν. καὶ πεζῇ φράσαι τὸ ἄνευ μελῶν Παῦσαι — φράσον, ὁ κωμικός. τὰς ἑταίρας τὰς μὴ μουσικὰς ἀλλ' ἄνευ ὀργάνων καὶ ψιλὰς πεζὰς καλοῦσιν.* Post *πεζῇ* excidisse videtur aut *βαδίζειν* aut *πορεύεσθαι*. Respicit enim, opinor, versum proverbialem: *πεζῇ βαδίζω, νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.* Pro *μελῳδοῦσ'* cod. *μὲν ᾠδούς*. Correxit Porsonus.

CCXXVII (4, 659) 246

Photius, *Πλευμονίαν νόσον: τὴν ἐρωτικήν.* Eadem Hesychius. Pulmonem amoris sedem habes apud Sophoclem Stobaei Flor. LXIII 6.

CCXXVIII — CCXXXII (4, 660) 247—251

Photius, *Σάραβον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ*

CCXL (4, 661) 260

Αἰσχυνόμενος δὲ περιπλέκει τὴν συμφοράν.

Phrynichus Bekk. p. 3 22: *Αἰσχυνόμενος — συμφοράν: ἐν συνουσίᾳ χρῶ.* Addidi *δέ.*

* CCXLI (4, 661) 261

Θερμολουσίαις ἁπαλοί, μαλθακεύνιαις ἁβροί.

Phrynichus Bekk. p. 4 in. *Ἁπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακευνίαις: ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἁβρότητος διαρρεόντων.* Versus est Eupolideus correctus a me ad Menandri fragm. p. 260 ed. pr. Possis etiam cum Bothio *θερμολουσίαισιν*, ut sit versus trochaicus.

CCXLII (4, 661) 262

Ἀνόητά γ' εἰ τοῦτ' ἦλθες ἐπιτάξων ἐμοί.

Phrynichus Bekk. p. 4 4: *Ἀνόητα — ἐμοί. ἀντὶ τοῦ ἀνόητος εἰ ἐπιτάττων τοῦτο. Ἀττικὸν γὰρ τὸ λέγειν ἀνόητα εἰ τοῦτ' ἐπιτάξεις.*

* CCXLIII CCXLIV (4, 662) 263. 264

Phrynichus Bekk. p. 4 14. *Ἄπλυτον πώγωνα: εἰ θέλοις ἀνεπαχθῶς σκῶψαί τινα πωγωνίαν.* Ibid. 16. *Αὐτὸ τοὔμπαλιν λέγεις: οἷον αὐτὸ τοὐναντίον λέγεις.*

CCXLV CCXLVI (4, 662) 265. 266

Phrynichus Bekk. p. 4 20. *Ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον: σημαίνει τὸ ὑπερβεβηκὸς καὶ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἧκον.* Ibid. p. 6 5. *Ἀνασπᾶν γνωμίδιον: κωμῳδικῶς εἴρηται, οἷον ἐκ βυθοῦ διανοίας ἄγειν.*

* CCXLVII (4, 662) 267

Phrynichus Bekk. p. 8 27. *Αὐτόκακον ἔοικε τῷδε: ἄκρως καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἔοικε τῷδε, ὡς εἰ λέγοι τις αὐτῷ ἄκρως ἔοικε. τὸ δὲ κακὸν προσκειται δηλοῦν τὴν ὑπερβολήν.* Cfr. alium grammaticum Bekk. p. 465 11.

* CCXLVIII (4, 662) 268

Ἀστεῖον εἰπεῖν καὶ κατερρινημένον.

Phrynichus Bekk. p. 9 3. *Ἀστεῖον καὶ κατερρινημένον εἰπεῖν: σημαίνει τὸ κατερρινημένον τὸ οὕτω λεπτῶς καὶ ἄκρως διειργασμένον, ὡς μηδὲ διαιρεῖσθαι ἐπιτήδειον εἶναι.* Transposui *εἰπεῖν.* Cf. ibidem p. 453 33: *Ἀστεῖόν τι καὶ κατερρινημένον εἰπεῖν: κωμικὴ ἡ συμπλοκή.*

* CCLXII — CCLXIII a (4, 664) 282–284

Phrynichus Bekk. p. 34 29. *Δειπνοπίθηκος: ὁ δείπνου ἕνεκα πιθηκίζων καὶ ὑποθωπεύων κόλακος τρόπον.* Idem p. 35 4. *Δικομήτρα: οἷον μήτηρ καὶ γεννήτρια δικῶν καὶ συκοφαντιῶν.* Ibid. lin. 28. *Δικολύμης ἄνθρωπος: ὁ ἐν ταῖς δίκαις λυμαινόμενος, ὁ συκοφάντης.*

CCLXIV (4, 664) 285

Ἐλαφρὸν παραινεῖν τῷ κακῶς πεπραγότι.

Phrynichus Bekk. p. 38 7: *Ἐλαφρόν κτλ. ἐλαφρὸν σημαίνει τὸ ῥᾴδιον καὶ κοῦφον.*

CCLXV a. b (4, 665) 286. 287

Phrynichus Bekk. p. 39 5. *Ἐρρωγότας λέγειν λόγους: οἷον ἀηδεῖς καὶ ἀπᾴδοντας, οὐχ ἁρμονίους. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐξερρωγότων ὀργάνων. καὶ γὰρ ταῦτα ἀνάρμοστον καὶ ἀηδὲς φθέγγεται.* Ibid. 12. *Ἐνσεσεισμένη: ἡ προήκουσα τῇ ἡλικίᾳ καὶ ὑπὸ χρόνου διασεσεισμένη, καὶ μηκέτι σφριγῶσα μηδὲ ἰσχύουσα, ἀλλὰ σαθρὰ οὖσα.*

* CCLXVI (4, 665) 288

Phrynichus Bekk. p. 39 19. *Ἐπικαττύειν καὶ πτερνίζειν: τὰ παλαιὰ ἐπισκευάζειν. — λέγουσι δὲ ἐπὶ τῶν τὰ παλαιὰ τῶν δραμάτων μεταποιούντων καὶ μεταρραπτόντων.* V. Hist. crit. p. 32.

CCLXVII CCLXVIII (4, 665) 289. 290

Phrynichus Bekk. p. 46 8. *κατὰ κοιλίαν νοσεῖ: ἐπὶ τῶν πολυφάγων.* Idem p. 47 15. *Κυψέλαι φρονημάτων: οἷον θῆκαι φρονήσεως. κυψέλη γὰρ ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν.* Ita per risum iocumque poeta homines, qui sibi prae aliis sapere videbantur, dixerat.

CCLXIX (4, 665) 291–294

Phrynichus Bekk. p. 49 5. *Κλῳομάστιξ: ὁ κλοιῷ δεδεμένος καὶ μαστιγούμενος.* Ibid. 6. *Κάμινον ἔχων ἐν τῷ πνεύμονι: ἐπί τινος γυναικὸς μεθύσου.* Poeta fortasse dixerat *ἔχει κάμινον ἐν τῷ πνεύμονι*, vel *πλεύμονι*. Ibidem 12. *Κρανιόλειος: ὁ τὸ κρανίον ἔχων λεῖον, ὁ φαλακρός.* Ibid. 13. *Κνισοτηρητής: ὁ κνῖσαν καὶ δεῖπνα ἐπιτηρῶν.*

CCLXX (4, 666) 295. 296

Phrynichus Bekk. p. 50 3. *Λιμοκόλακες: οἱ διὰ λιμὸν κολακεύοντές τινα.* Idem p. 51 20. *Μονογέρων: τὸν μονό-*

CCLXXVIII (4, 667) 313. 314

Phrynichus Bekk. p. 64 28. *Τρυπαλώπηξ: ὁ διὰ πανουργίαν πάντα τρυπῶν καὶ ἐργάζεσθαι δυνάμενος.* Idem p. 65 6. *Τραχηλόσιμος ἄνθρωπος: ὁ βραχὺν τὸν τράχηλον ἔχων.*

CCLXXIX (4, 667) 315. 316

Phrynichus Bekk. p. 66 3. *Τιλλοπώγων: ὁ τὸν ἑαυτοῦ ἀποτίλλων πώγωνα.* Idem p. 68 30. *Ὑποσακίζεται τὰ χρήματα: ἀντὶ τοῦ ὑπαναλίσκεται, ὑποκενοῦται.*

CCLXXX (4, 667) 317. 318

Χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν.

Phrynichus Bekk. p. 72 23. *Χωρὶς οἰκοῦσιν: οἷον διεστήκασιν. Χωρὶς γὰρ οἰκοῦσιν ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν.* Nisi is tragici poetae versus est. Ibid. 26. *Χελυνοίδης: ὁ τὴν χελύνην μεγάλην ἔχων. ὅμοιον τὸ πεοίδης.*

* CCLXXXI (4, 667) 319

Εὐδαίμων Πολίαγρος
Οὐράνιον αἶγα πλουτοφόρον τρέφων.

Plutarchus de aud. poet. p. 27 c: *τὸν κωμῳδούμενον ὑπερβάλλει μαστροπείᾳ Πολίαγρον. Εὐδαίμων Πολίαγρος οὐράνιον αἶγα πλ. τρέφων.* Boissonadus ad Tiberium rhet. p. 41 affert Alciphronem III 62: *εἰ μὴ Πολιάγρου τοῦ κυρτοῦ κακώτερός ἐστι τὰ τοιαῦτα Λυσικλῆς. ἐκεῖνος γὰρ λύτρα παρὰ τῶν μοιχῶν ἐπὶ τῇ γαμετῇ πραττόμενος ἀθῴους τῆς τιμωρίας ἠφίει,* et Aelianum VH V 8: *Σωκράτης μὲν οὖν κωμῳδούμενος ἐγέλα, Πολίαγρος δὲ ἀπήγξατο.*

** CCLXXXII (4, 668) 320

Τάλαντον ἡ προίξ· μὴ λάβω; ζῆν δ' ἔστι μοι
τάλαντον ὑπεριδόντι; τεύξομαι δ' ὕπνου
προέμενος; οὐ δώσω δὲ κἀν Ἅιδου δίκην
ὡς ἠσεβηκὼς εἰς τάλαντον ἀργυροῦν;

Plutarchus de aud. poet. p. 18 b: *τάλαντον ἡ προίξ κτλ. μοχθηροὶ μέν εἰσι λόγοι καὶ ψευδεῖς — καὶ τοκογλύφῳ πρεσβύτῃ πρέποντες.* Cfr. ad Menandrum ed. pr. p. 81. Vs. 4 malim *ἀργύρου.*

CCLXXXIII (4, 668) 321

Plutarchus de aud. poet. p. 18 a: *οὕτως ὁ νέος ἀναγινώσκων ἢ Θερσίτης ὁ γελωτοποιός, ἢ Σίσυφος ὁ φθορεύς, ἢ Βάτραχος ὁ πορνοβοσκὸς λέγων ἢ πράττων πεποίηται, δι-*

οὗτος ὁ βίος τι τῶν ἀνηκέστων, ἴσως
ὁ θάνατος αὐτὸς σοῦ γέγονεν εὐνούστερος.

Plutarchus Cons. Apoll. p. 110 e: *θέασαι οἷα περὶ τούτου φησὶ τῶν κωμικῶν τις πρὸς τὸν ἐπὶ τῷ ἀώρῳ λυπούμενον θανάτῳ· Εἶτ' εἰ μὲν ᾔδεις κτλ.* Vs. 1 *διότι* H. Iacobi; vulgo *ὅτι*. Vs. 5 addidi *ὁ θάνατος*.

** CCLXXXVIII (4, 670) 326

Τὰ πανοῦργα ταῦτ' ὀψάρια χύποτρίμματα.

Plutarchus praec. sanit. p. 126 a: *ὀψοποιῶν δὲ τέχναι καὶ δημιουργῶν καὶ τὰ πανοῦργα ταῦτα ὀψάρια καὶ ὑποτρίμματα, κατὰ τὸν κωμικόν, ἀεὶ τοὺς ὅρους τῆς ἡδονῆς μετατίθησιν εἰς τοὔμπροσθεν.*

** CCLXXXIX (4, 670) 327

Ὅ τι μόνον ἡμῖν προῖκ' ἔδωκαν οἱ θεοί,
τὸν ὕπνον, τί τοῦτο πολυτελὲς σαυτῷ ποιεῖς;

Plutarchus de Superst. p. 166 b: *ἀλλ' ὅγε κωμικὸς οὐκ ἀηδῶς εἴρηκέ που πρὸς τοὺς καταχρυσοῦντας τὰ κλινίδια καὶ καταργυροῦντας Ὅ τι μόνον ἔδωκαν ἡμῖν οἱ θεοὶ προῖκα τὸν ὕπνον, τί καὶ τοῦτο πολυτελὲς σεαυτῷ ποιεῖς;* Probabile est haec ita scripsisse poetam ut supra exhibui.

** CCXC (4, 670) 328

Ἔα μ' ἀπολέσθαι· τοῦτο γάρ μοι συμφέρει.

Plutarchus de virt. mor. p. 446 a: *οὐχ ἧττον δὲ τούτων ὁ εἰπών Ἔα μ' ἀπολέσθαι, τοῦτο γάρ μοι συμφέρει, τὴν κρίσιν ἔχει τῷ πάθει συναινοῦσαν.*

CCXCI (4, 671) 329

Τί τἀλλότριον, ἄνθρωπε βασκανώτατε,
κακὸν ὀξυδορκεῖς, τὸ δ' ἴδιον παραβλέπεις;

Plutarchus de animi tranquill. p. 469 b: *καί τοι τό γε πρὸς τὸν πολυπράγμονα λελεγμένον οὐκ ἀηδῶς δεῦρ' ἔστι μετενεγκεῖν Τί τἀλλότριον κτλ.* Idem locus est apud Plutarchum de Curios. p. 515 d. Cfr. Horatius Serm. I 3 25.

CCXCII (4, 671) 330

Ὁ δ' οὔτ' ἄγαν ὀπτοῖσιν οὔθ' ἑφθοῖς ἄγαν,
οὔθ' ἧττον οὔτε μᾶλλον οὔτε διὰ μέσου
ἠρτυμένοισι χαίρων ὥστ' ἐπαινέσαι.

Plutarchus de Ira cohib. p. 461 b: *μεῖζον οὐδὲν εὐκολίας καὶ ἀφελείας ἐφόδιον εἰς πραότητα πρὸς οἰκέτας καὶ φίλους,*

CCXCV c (4, 672) 336

Plutarchus de Exilio p. 602 b: ὅπου (in Seripho insula) φησὶν ὁ κωμικὸς τὰ σῦκα ταῖς σφενδόναις τρυγᾶσθαι, καὶ πάντα ἔχειν ὅσων δεῖ τὴν νῆσον. Fortasse haec ad Seriphios Cratini referenda sunt.

CCXCVI a (4, 672) 337

Σκληράν, ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακήν.

Plutarchus de Exilio p. 602 d: αἱρήσεται καὶ νῆσον οἰκεῖν φυγὰς γενόμενος, Γύαρον ἢ Κίναρον σκληρὰν ἄκαρπον κτλ. Fortasse tragici poetae versus est; sin comici est, ex Eupolidis Civitatibus derivatum putem. Vide huius fabulae fragmenta p. 194 sqq.

** CCXCVI b (4, 673) 338

Τὰ δ' Ἴσθμι' ἀποδοίμην ἂν ἡδέως ὅσου
ὁ τῶν σελίνων στέφανός ἐστιν ὤνιος.

Plutarchus Symp. p. 676 c: καὶ τοῦτο ἔστι μὲν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ φιλαργύρου τινὸς ἀκοῦσαι λέγοντος Τὰ δ' Ἴσθμια κτλ.

CCXCVII CCXCVIII (4, 673) 339. 340

Οἰκειότητα δ' ἐμβλέπων ὠλίσθανον,
ἀγένειος ἁπαλὸς καὶ νεανίας καλός.
Ἐμφύντ' ἀποθανεῖν κἀπιγράμματος τυχεῖν.

Plutarchus Erot. p. 769 b: ἀλλὰ πολλὰ φαῦλα καὶ μανικὰ τῶν γυναικείων ἐρώτων; τί δέ; οὐχὶ πλείονα τῶν παιδικῶν; Οἰκειότητα κτλ. Videntur tria fragmenta esse. Vs. 1 addidi δ'. Vs. 3 infinitivi pendere videntur a verbis εἰ γένοιτό μοι vel similibus, quae omisit scriptor.

CCXCIX CCC (4, 673) 341. 342

Τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
δέξαιτ' ἄν; εὖ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.
Γαμῶ γέρων εὖ οἶδα καὶ τοῖς γείτοσιν.

Plutarchus an seni sit adm. resp. p. 789 a: ὁ γαμεῖν παρασκευαζόμενον γέροντα ἐστεφανωμένον καὶ μυριζόμενον ἀποτρέπων καὶ λέγων τὰ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην Τίς δ' ἄν σε νύμφη — ἔχεις τάλας, οὐκ ἄτοπός ἐστι· καὶ γὰρ αὐτοὶ πολλὰ τοιαῦτα παίζουσιν εἰς ἑαυτούς· Γαμῶ γέρων κτλ. Idem in Vita Solon. c. XX: γέροντι νέαν ἀγομένῳ φαίη τις ἂν ἐμμελὴς ἄρχων ἢ νομοθέτης τὸ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην "εὖ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας." Ex comoedia si versus petiti sunt, ex Strattidis

CCCIV (4, 675) 346

Δειπνῶμεν ἵνα θύωμεν ἵνα λουώμεθα.

Plutarchus de commun. notit. adv. Stoicos p. 1071 d: *ὅμοια ληροῦσι τῷ λέγοντι Δειπνῶμεν κτλ.*

** CCCV (4, 676) 347

Τί κάθῃ; καὶ πίωμεν· οὐ καὶ σιτία
πάρεστιν; ὦ δύστηνε, μὴ σαυτῷ φθόνει.
οἱ δ' εὐθὺς ἠλάλαξαν, ἐν δ' ἐκίρνατο
οἶνος· φέρων δὲ στέφανον ἀμφέθηκέ τις·
5 *ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης*
ὁ Φοῖβος, οὐ προσῳδά· τήν τ' ἐναύλιον
ὠθῶν τις ἐξέκλαξε σύγκοιτον φίλην.

Plutarchus non posse suav. vivi etc. p. 1098 b: *καὶ γὰρ οἱ θεράποντες ὅταν Κρόνια δειπνῶσιν ἢ Διονύσια κατ' ἀγρὸν ἄγωσι περιιόντες, οὐκ ἂν αὐτῶν τὸν ὀλολυγμὸν ὑπομείναις καὶ τὸν θόρυβον, ὑπὸ χαρμονῆς καὶ ἀπειροκαλίας τοιαῦτα ποιούντων καὶ φθεγγομένων· Τί κάθῃ κτλ.* Ad Aristophanis Tagenistas haec referebat Bergkius Comment. p. 194. Cfr. eundem ad fragm. Aristoph. mai. ed. II p. 1142. Non veteris comici esse vel illud *κάθῃ*, quod primo versu legitur, indicare videtur, nisi id ipsum pro corrupto habendum est et poeta scripsit *κλίθητι καὶ πίωμεν*, quibus ipsis verbis in simili scena utitur Euripides Syl. ed. Matth. fr. IV. Olim *τί καὶ κάθῃ; πίωμεν* coniectabam; Bergkius *τί κάθῃ σύ; παῖ πίωμεν.* Ibid. vulgo *σῖτα.* Correxit etiam Bergkius. Vs. 5 *ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς*, *turpiter canebatur*, non puto corruptum esse. Bergkius *ὕμνει δέ τις αἰσχρῶς*, et vs. 6 *ὡς Φοῖβος οὐ προσῳδά*, nescio qua sententia. Si *Φοῖβος* scolii nomen fuisse statuere liceret, corrigerem *οὐ Φοῖβος, οὐ προσῳδά*, *non Phoebus canebatur*, *non carmina modulata.* Scolia et similes cantiunculae fere a primo earum nomine appellabantur, e. c. Telamon, Boreas, aliae. Tum Bergkius *ἐναυλίαν.* Vs. 7 permirum est doricum *ἐξέκλαξε* pro *ἐξέκλησε* et sine dubio corruptum. Bothius *ἐξέκλαγξε.*

* CCCVI (4, 677) 348

Ἐξυβρίσας πειθαρχεῖν οὐκέτι τολμᾷ,
ἀλλὰ δακνάζει τὴν Εὔβοιαν καὶ ταῖς νήσοις ἐπιπηδᾷ.

Plutarchus V. Pericl. 7: *ὑφ' ἧς (ἐλευθερίας) ὥσπερ ἵππον ἐξυβρίσαντα τὸν δῆμον οἱ κωμῳδοποιοὶ λέγουσι πειθαρχεῖν οὐκέτι τολμᾶν, ἀλλὰ δάκνειν τὴν Εὔβοιαν καὶ ταῖς νήσοις*

ιητῶν οἱ ἐπ' ὀλίγον σωφρονοῦντες Τίς ὧδε μῶρος κτλ. agm. an. XLI). ἄλλος δέ φησι Ψαιστά, λιβανωτόν κτλ. Vs. 1 lgo ψαιστά, λιβανωτὸν μόνα τ' αὐτῶν ἥσομαι, quod correxi; ssis etiam ψαιστά, λιβανωτόν, πόπανα· ταῦτ' ὠνήσομαι. aeterea ταῦν, quod vulgo post θεοῖς additur, expunxi.

** CCCXI a (4, 679) 355

Εἰ μνημονεύεις εὖ παθὼν φιλεῖς τέ με,
ἀπέχω πάλιν, Φιλῖνε, παρὰ σοῦ τὴν χάριν·
τούτου γὰρ αὐτὴν ἕνεκα πρὸς σὲ κατεθέμην.

Porphyrius de abstin. anim. II 61: οὐ γὰρ δὴ ἄνθρωπος ν ἐρεῖ Εἰ μνημονεύεις — πρὸς σὲ κατεθέμην, θεὸς δὲ οὐκ κεῖται τούτοις. Vs. 2 πάλιν scripsi e cod. Bodl. pro edito ίλαι. Ib. Φιλῖνε παρὰ σοῦ τὴν χάριν Grotius; vulgo φιλεῖν αλάσσου χάριν. Cod. Meerm. φιλεῖν ἐπαράσσου τὴν χάριν. ι. 3 ante Grotium ἕνεκεν.

CCCXI b (4, 680. 665) 356. 357

Pollux II 9: ἠίθεος, οὔπω πρόσηβος, — ἀντίπαις, ὡς οἱ οι κωμῳδοί. Ibidem 16: τὰ κωμικὰ σκώμματα (γερόντων) ρόνος, κρονικός, κρονόληρος, πρεσβύτερος Κρόνου (Κόδρου Bekk.), νωθογέρων, τυμβογέρων, μακνῶν, παρανοῶν, παραγεγηρακώς, παραφρονῶν, εστηκὼς ὑπὸ γήρως, παρακεκινηκὼς ὑφ' ἡλικίας, αραλλάττων, ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωκώς, ὑπὲρ ὲς κορώνας, ταῖς νύμφαις ἰσῆλιξ. Ad postrema cfr. rynichum Bekk. p. 43 20. Ἰσῆλιξ: καινότερον τοῦ ἡλικιώτης. em p. 68 21. ὑπερφυὴς Κρόνος de sene decrepito dictum isse annotavit. Quod et ipsum ex poeta comico ductum, quemlmodum etiam Κρονοθήκη, Κρονοδαίμων apud eundem 46 5 et 30.

CCCXII (4, 680) 358—361

Pollux II 35: καὶ ἐψήσασθαι δὲ τὴν κόμην τὸ καταχρῶσαι λεγον, καὶ τὴν κόμην ἡψήσατο, καὶ ἔφθὴν τὴν κόμην ανθίζεται. Ita Bekkerus correxit cod. lectionem ἔφθην τὴν ὁμην ξανθίζεσθαι. Ibidem 47: ἡ δὲ νέα κωμῳδία καὶ ροσωποποιὸν εἴρηκεν ὃν ἡ ἀρχαία σκευοποιόν. Idem II 189: τοὺς δὲ μηχανοποιοὺς καὶ σκηνοποιοὺς ἡ παλαιὰ ωμῳδία ὠνόμαζεν.

CCCXIII (4, 680) 362

Pollux II 28: τὰς συνεστραμμένας μετὰ ῥύπου τρίχας ἡ ωμῳδία στόρθυγγας καλεῖ. Apud Hesychium σπόρθυγγες tiose, ut videtur, scriptum.

κρουσιμετρῶν. Ibid. 179: τὸ δὲ κενῶσαι διὰ καθάρσεως καὶ ἐξινῶσαι λέγουσιν, καὶ ἐξινωμένον ἡ κωμῳδία τὸν κεκαθαρμένον φησὶν ὡς ἐκ τῶν ἰνῶν φερομένης τῆς χολῆς. Ibid. 182: ποδοστράβη ἡ τὰ στρέμματα κατευθύνουσα ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ἐργαλεῖον ἰατρικόν. Et mox: καὶ μαχαίρια δὲ ἐκάλουν οἱ νέοι κωμῳδοὶ ἐν οἷς ἀπέσχαζον ἢ ἔσχαζον.

CCCXIX (4, 682) 380

Pollux V 101: καὶ ἄλλους δέ τινας κόσμους ὀνομάζουσιν οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι, λῆρον, ὀχθοίβους, ὄλεθρον, ἐλλέβορον, πομφόλυγας, βάραθρον, περιστέρια, σαμάκια, σισύμβριον, σισάριον, ὧν οὐ ῥᾴδιον τὰς ἰδέας συννοῆσαι, διὰ τὸ μηδὲ πρόχειρον εἶναί τινα κατιδεῖν, εἴτε σπουδάζοντες εἴτε παίζοντες χρῶνται τοῖς ὀνόμασιν. Horum pleraque ad Pherecratis Λήρους et Aristophanis Thesmophoriazusas alteras spectant.

CCCXX (4, 682) CCCXX a 381—386

Pollux VI 42: καὶ φαγέσωρον τὸν ἄπληστον οἱ κωμικοὶ ὠνόμαζον, καὶ τὴν τοῦ τοιούτου γαστέρα φαρμακῖτιν. Ibid. 45: ἃς δὲ οἱ νῦν θλαστὰς (ἐλάας), ταύτας πυρῆνας οἱ κωμικοί. Ibid. 48: ὁ γὰρ ὀξερίας τυρὸς εἴρηται μὲν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, Σικελικὸν δὲ τὸ ἔδεσμα. Ibid 62: οἱ κωμικοὶ δὲ ὠνόμαζον τὰ περικόμματα καὶ χναύματα. Ibid. 159: ἡ δὲ κωμῳδία καὶ συγκηδεστήν.

CCCXXI (4, 682) 387. 388

Pollux VI 164: παλίμπηγα οἱ κωμικοὶ τὰ παλαιὰ καττύματα. Eadem fere VII 82: τὰ παλαιὰ καττύματα παλίμπηγα ὀνομάζεται. VI 185: τὸ θερμερύνεσθαι καὶ κιχλιδιᾶν κωμικὰ μέν, ἐμοὶ δὲ οὐκ ἀρεστά. Cod. Falck. θεμερύνεσθαι. Pro κιχλιδιᾶν Pal. κυχλοιδιᾶν. Codd. Par. καὶ κιχλιδιᾶν omittunt.

CCCXXII a CCCXXII b (4, 683) 389. 390

Pollux VI 188: ἑταιριζόμενος. οὕτω γὰρ οἱ κωμικοὶ ὀνομάζουσι τὸν περὶ τὰς ἑταίρας ἔχοντα. Idem VII 61: ἣν συρίαν οἱ πολλοί, ταύτην αὐτόποκον ἱμάτιον οἱ κωμικοί.

CCCXXIII (4, 683) 391—393

Pollux VII 67: σύρμα δὲ τραγικόν ἐστι φόρημα ἐπισυρόμενον, ἐπίρρημα δὲ κωμικόν, ταινιῶδες, τὸ μὲν πλάτος κατὰ σπιθαμήν, τὸ δὲ μῆκος κατ' ὀργυιάν. Forsan ἐπίρραμμα vel ἐπίρριμμα. Ibid. VII 71: τὸ ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ

αψιδρώτιον καλούμενον, ὃ νῦν σουδάριον ὀνομάζετ
bid. 132: *φόρταχας μέντοι ἡ παλαιὰ κωμῳδία τοὺς ἀχ*
φοροῦντας ἐκ τοῦ ἐμπορίου καλεῖ.

394—398 CCCXXIV (4, 683)

Pollux VII 82: *τοὺς δὲ τὰ ὑποδήματα ῥάπτοντας πισύ*
γους ἔνιοι (fort. *οἱ νέοι*) *τῶν κωμικῶν καλοῦσι, καὶ τὰ*
γαστήρια αὐτῶν πισύγγια. Ibid. 132: *καὶ προυνίκο*
τοὺς μισθωτοὺς οἱ νέοι κωμῳδοδιδάσκαλοι ὠνόμαζον.
ὄνομα Βυζαντίων ἦν, ὅθεν καὶ Βυζαντίους αὐτοὺς ἀπεκάλο
Eustathius p. 983 48 ex Aelio Dionysio: *προῦνείκος ὁ κομί*
μισθοῦ τινα ἐξ ἀγροῦ. Ibid. 167: *ἡ δὲ νέα κωμῳδία*
λουτῆρας λέγει. Idem VIII 81: *Σκυρίαν δίκην ὀνο*
ζουσιν οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι τὴν τραχεῖαν. Idem IX 17: *ἡ*
κωμῳδία καὶ ἀστῆς ἐλαίας εἴρηκε τῆς ἐν πόλει. Oliv
dicit in arce Athenarum.

399. 400 CCCXXV (4, 684)

Pollux X 123: *καὶ ὁ παρὰ τοῖς κωμῳδοῖς χιτὼν εὐν*
τήρ, ὃς τοῦ νῦν ἐγκοιμήτωρ ἡδίων. Ibid. 147 architecti
strumenta enumerantur: *τάχα δὲ καὶ μοχλίον, εἰ καὶ τ*
τοιχωρύχοις τοῦτο προστιθέασιν οἱ κωμῳδοποιοί.

401. 402 CCCXXVI (4, 684)

Ἱμάτιον ἐφόρει μαλακὸν ἐρίων Σικελικῶν.
Τὸ δὲ προσκεφάλαιόν φησιν ἅμα σοὶ βούλομαι.

Servavit Rufinus de metris com. p. 2711 ex Iuba.

** CCCXXVII (4, 684. 685)

[redacted]

ἐκ πλουσίου. Correxit Porsonus. Vs. 6 μεταβολὴ δὴ γλυκὺ Porsonus. Codex μεταβολὴ γλυκεῖα. Nisi malis: ὥστ' οὐχὶ πάντων ἐστὶ μεταβολὴ γλυκί.

CCCXXVIII (4, 685) 404

Schol. Eurip. Orest. 163: ἃ γὰρ μὴ δύναται γράφεσθαι, ταῦτα δι' ἑτέρων προσώπων δηλοῦται, οἷόν τι καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ οἰκέτου στενάξαντος ἕτερός φησιν Ἀκούεις ὡς στένει;

CCCXXIX (4, 685) 405

Ἀλλ' Ἡράκλεις αὐλεῖ τις.

Schol. Eurip. Troad. 122: ὦ νῆες ἐπὶ αὐλοῖς καὶ παιᾶνι τὴν Τροίαν προσορμισάμεναι. παρ' ὅσον αὐλοῦσιν· αὐλοὺς ἔχοντες . . . . . ἀλλ' Ἡρακλῆς αὐλεῖ τις. Postrema comici verba esse videntur, sic scribenda ut supra adscripsi.

** CCCXXX (4, 685) 406

Καὶ γὰρ μετὰ Κάλλα γέγονα καὶ μετ' Αἰχμία,
καὶ μετὰ Μενοίτα καὶ μετὰ Περδίκκα πάλιν,
καὶ ναί γε μὰ Δία τρίτον ἔτος μετὰ Κινησία.

Schol. Hermog. in Rhet. Walz. vol. V p. 485: τῶν κωμικῶν τις περί τινος ἀλαζόνος στρατιώτου φησί Καὶ γὰρ μετὰ Κάλλα κτλ. ᾱ πρὸς ἑκάστην τὴν τελευτὴν προσθεὶς ἐπέραινεν ὀνόματα πλατύτατα ἐξειργασμένος. Menandri esse videtur, ad cuius Μισούμενον referebam in edit. pr. p. 117. Vs. 1 erat καλά, quod correxi. Tum μετ' Αἰχμία scripsi ductu cod. Ven. μεταίχμια. Ald. et Paris. μετ' ἀκμεῖα. Tres alii libri μεταγμαῖα. Schneidewinus μετ' Ἀλκέτα. Olim coniiciebam μετ' Ἀγαλλία. Verum nomen fortasse alii eruent. Vs. 2 μετὰ Μενοίτα Ven. Vulgo μετὰ * * νύκτα. Vs. 3 fortasse καὶ ναὶ μὰ Δία τρίτον γ' ἔτος μετὰ Κινέα.

** CCCXXXI (4, 686) 407

Ἡ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεὼς ὀφείλεται.

Schol. Aristoph. Ran. 270: Καλλίστρατος ὅτι τὸν ναῦλον ἀρσενικῶς, καὶ οὐχὶ τὸ ναῦλον εἰώθασι λέγειν. — καὶ ἔστι παρὰ τοῖς νεωτέροις καὶ ἡ ναῦλος Ἡ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεὼς ὀφείλεται.

** CCCXXXII (4, 686) 408

Εἰ συγκεχρῶσθαι τοῖς νεκροῖς δυνήσεται.

Schol. Aristoph. Nub. 144: τοῦτον τὸν χρησμὸν (Delphicum dicit de Socratis sapientia responsum, duobus trimetris iambicis

ensem, de quo vide Ruhnkenii Hist. crit. orat. p. XLV et Arn. shaeferum in Schneidew. Phil. I p. 188 sqq.

** CCCXXXVIII a (4, 688) 414

Schol. Aristidis ed. Fromm. p. 169: *ἔχομεν παρὰ τοῖς κωικοῖς ὅτι τινὰ τῶν ἐκτεθέντων παίδων ἀπό τινων σημείων ' αὐτοῖς ὄντων ἀνεγνωρίζοντο.*

* CCCXXXVIII b (4, 688) 415. 416

Scriptor de Comoedia in Epimetris ad Hist. crit. com. p. 540 Com. graec. vol. II p. 1237: *τέταρτον* (comicae dictionis genus) *κτὰ παρωνυμίαν ὅταν τῷ κυρίῳ ἔξωθέν τι ἅπτηται, ὡς τό 1ώμαξ καλοῦμαι Μίδας. — ἕκτον κατὰ ἐξαλλαγὴν ὡς ὁ Ὦ Βδεῦ δέσποτα, ἀντὶ τοῦ ὦ Ζεῦ.* Pro *μώμαξ* cod. ar. *μίμαξ*, Laur. *μωξ*. Suspicabar *Μώμαξ* vel *Μίμαξ καλοῦμαι Μειδίας*. H. Iacobi *Μώμαξ καλοῦμαι καὶ Μίδας*.

** CCCXXXIX (4, 688) 417

Ἀμορφότατος τὴν ὄψιν εἰμὶ γὰρ φόβος,
πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων θεός.

Sextus Emp. IX 186: *εἰ δὲ ὁ ἔλεος θεός ἐστι, καὶ ὁ φόος ἀμορφότατος μὲν τὴν ὄψιν· Εἰμὶ γὰρ φόβος κτλ.* Ita aee edita et distincta video apud Fabricium. Libri pro *μὲν* abent *γάρ*, quod expunxi et verba *ἀμορφότατος τὴν ὄψιν* cum oetae verbis coniunxi. Fortasse tamen distinguendum, *Ἀμορ-ότατος τὴν ὄψιν· εἰμὶ γάρ* etc. Locus ex prologo comoediae erivatus est. Cfr. ad Menandr. ed. pr. p. 284.

CCCXL (4, 689) 418

Κέρδαιν' ἑταῖρε καὶ θέρους καὶ χειμῶνος.

Sextus Emp. XI 122: *ὁ τὸν πλοῦτον ἀγαθὸν εἶναι προειηφὼς ὀφείλει. — ἑκάστοτε πρὸς ἑαυτὸν τὸ κωμικὸν ἀναμεστᾶν παράγγελμα Κέρδαιν' ἑταῖρε καὶ θέρους καὶ χειμῶνος.* ro *χειμῶνος* olim Curis crit. p. 61 tentabam *χείματος*. Quae orma quum aliena sit ab usu comicorum, nunc ita potius statuo, t versum illum ex Eupolidis Baptis derivatum credam, qua in ibula certas ob causas Hipponacteis iambis usus est. Nisi forte extus, qui totiens in scriptorum quos citat nominibus erravit, hic uoque comico poetae attribuit quae sunt iambographi. Cfr. holiamb. p. 174.

CCCXLI (4, 689) 419

Stephanus Byz. v. *Βοιωτία. καὶ Βοιωτὶς καὶ Βοιωτίδιον ι Βοιωτίδος . . , καὶ ῥῆμα Βοιωτιάζειν ἔμαθες.* Videtur ristophanis esse.

Stobaeus Flor. LXIX 1, ubi Theodectae tribuitur. Vide ad fragm. CCCXLVI. Non repugnabo tamen, si quis hoc loco Theodectae nomen tuebitur. Vs. 3 τῇδ' ἐπεισκομίζεται Iacobsius. Vulgo τῇδέ τ' εἰσκομίζεται.

** CCCL CCCLI (4, 691) 429. 430

Ἐγὼ γεωργῶ τὸν ἀγρόν, οὐχ ὅπως τρέφῃ
αὐτός με, παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφὴν προσλαμβάνῃ.
σκάπτω γὰρ αὐτὸς ἐπιμελῶς σπείρω τ' ἀεί,
καὶ πάντα ποιῶ πρὸς τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν·
5 ὁ δὲ λαμβάνει μέν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἕν.
Ἀποστερητὴν ἔλαθον ἀγοράσας ἀγρόν.
ἔσπειρα μὲν κριθῶν μεδίμνους εἴκοσιν·
τούτων ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα,
οἱ δ' ἑπτ' ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσάν μοι δοκῶ·
10 τὸ τῶν γυναικῶν σχῆμα διατηρεῖ μόνον.
Β. ὀνησιφόρα γένοιτο. Α. τοῦτο γίνεται.
ὃ γὰρ φέρει νῦν οὗτος, εἷς ὄνος φέρει.

Stobaeus Flor. LVII 7 cum lemmate κωμικοῦ ποιητοῦ ex cod. A. Philemoni, cuius locus proxime praecedit, tribuit Clericus, quem male olim sequutus sum. A sexto versu novum fragmentum exorsus sum. Vs. 1 vulgo ἔγωγ' ὁρῶ. Trincav. ἔγωγε ὁρῶ. Correxit Dobraeus. Pro ὅπως cod. A ἵνα. Vs. 7 A κριθήν. Vs. 8 fort. τούτων δ' ἀπέδωκεν. Vs. 9 A Θήβαις. Vs. 10 σχῆμα διατηρεῖ ex A receptum. Vulgo σῆμα διατηρεῖν. Idem liber pro τὸ habet τί. Vulgatum τὸ τῶν γυναικῶν σῆμα de Niobeidum sepulcro interpretabatur Grotius, probante Dobraeo et tragicum rideri existimante, qui e septem ducibus prope septem Niobes filias sepultis antitheton captarit. Vera lectio adhuc latet. Bentleius tentabat εἰ δ' ἑπτ' ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσάν μοι, δοκῶ τὸ τῶν γυναικῶν σῆμα διατηρεῖν μόνον "ὀνησιφόρα γένοιτο." Vs. 11 cod. A ut Gaisfordo videtur ὀνησιφόρους.

** CCCLI (4, 692) 431

Τηρεῖν μὲν ἑτέρους οἱ γέροντες δυνάμεθα,
ἡμεῖς δ' ἀπολαύειν ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι.

Stobaeus Flor. CXV 12. Male olim Euripidi tribuebatur. Vs. 2 ὑμεῖς Matthiae, οὐ μὴν Bothius. ἀπολαύειν Scaliger. Libri ἀπολαβεῖν.

** CCCLII (4, 692) 432

Ἔρημός ἐστ' ἄνθρωπος ἠπορημένος.

Stobaeus Flor. XCVI 8.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 194.

436 ** CCCLVI (4, 693)

Ἐπηρεαστικόν γέ τι ταὐτόματόν ἐστι.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 194.

437 ** CCCLVII (4, 693)

Ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκο καὶ νέμουσ' ἡμῶν ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξία μερίδα.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 196. Vs. 1 vulg sine *ἀεί*, quod addidit, si recte memini, Iaco tragici poetae fragmentum est.

438 ** CCCLVIII (4, 693)

Ὁ πολὺς χρόνος πάντ' ἐξελέγχει Νικ

Stobaeus Ecl. phys. I p. 229. Legebatur *N* correxi.

439 ** CCCLIX (4, 693)

Πᾶς ὁ καθ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν θαυμά διακρινόμενος δὲ πρὸς ἑτέρους ἐλέγχετ ὑποβολιμαίαν σύνεσιν ἠμφιεσμένος.

Stobaei Appendix Flor. Gaisf. p. 10 17 cum *πίδου*. Comici poetae esse vidit Gaisfordus.

440 CCCLX (4, 693)

Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ Ἐρημία μεγάλη ἐστὶν ἡ μεγάλη πόλις. Ex Strabone habet Eustathius p. 302 15: *ἡ μεγάλη πόλις, — περὶ ἧς κωμικός τις ἔφη, ὅτι ἐρημία μεγάλη ἐστὶν ἡ μεγάλη πόλις.* Respici videtur illud tempus quo Megalopoli a Cleomene devastata et direpta incolae urbis antea florentissimae Messenam sese receperant. V. praeter alios Polybium II 55. Itaque versum illum ex fabula post Olymp. CXXXVIII commissa petitum esse efficitur.

** CCCLXI (4, 694) 441

Εἰ δὲ πᾶν ἔχει καλῶς, τῷ παιγνίῳ
δότε κρότον καὶ πάντες ὑμεῖς μετὰ χαρᾶς κτυπήσατε.

Suetonius V. Aug. 99: *amicos admissos percunctatus* (Augustus) *ecquid iis videretur mimum vitae commode transegisse, adiecit et clausulam εἰ δὲ πᾶν κτλ.* Primum versum, in Turnebi codd. et libro Memm. servatum, Dindorfius ad schol. Aristoph. vol. III p. 399 probabiliter ita supplevit: *χαίρετ', εἰ δὲ πᾶν ἔχειν δοκεῖ καλῶς κτλ.*

CCCLXII (4, 694) 442

Οἶνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέρτατος.

Tryphon qui dicitur de tropis VIII p. 739 Walz.: *ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ εὑρήματος τὸν εὑρόντα (λέγομεν), οἷον Οἶνος κτλ.* Transtulit poeta incertus apud Festum v. metonymia: *persuasit animo vinum, deus qui multo est maximus.* Cfr. Spengel. in Zimmermanni Diar. 1834 p. 710. Comici an tragici poetae versus sit incertum est.

* CCCLXIII (4, 695) 443

Suidas, *Ἀπέφθου χρυσίου: τουτέστι τοῦ πολλάκις ἑψηθέντος, ὥστε γενέσθαι ὄβρυζον. Χρυσί' ἔστ' ἄπεφθα τοῖς Παταικοῖς ἐμφερῆ.* Ita Bernhardy edidit. Vulgo *χρυσί' ἄπεφθά τε τοῖς κτλ.* Cod. A *χρυσίαις ἄπαιφθα.* C *χρυσίαις ἄπεφθα.* Vterque omittit *τε.* Obscura verba non expedio, nec sufficit Bernhardy emendatio.

* CCCLXIV (4, 696) 444

Ἀπηλλάγημεν πολυχέσου νοσήματος.

Suidas, *Ἀπηλλάγησαν: ἐτελεύτησαν, ἤ τινος ἀπεστερήθησαν. Ἀπηλλάγημεν πολυχέσου νοσήματος.* Pro *νοσήματος* duo libri *πάθους*, unde Schaeferus *παθήματος*, non improbante Bernhardy. At illud *πάθους* nihil est nisi glossema nominis *νοσήματος.*

ἀλλὰ πρὸ τῶν πραγμάτων. παρόσον καὶ οἱ τὰ ἱερεῖα προσάγοντες πρὸ τοῦ καλλιερῆσαι βουλεύονται. In Bodlei. 94 locus ita scribitur, *ἀλλ' οὐδὲν δεῖ παρὰ τὸν βωμὸν τὰς ἐπινοίας.* Diogen. II 14 pro *παρὰ* habet *περί.* In Coisl. 16 praeterea *βαστάζειν* post *βωμὸν* additur, unde iam perfectus emergit tetrameter anapaesticus, antiquae comoediae poeta dignissimus.

CCCLXXI (4, 698) 451

Zenobius III 51. *Εἷς ἀνήρ, οὐδεὶς ἀνήρ, παρόσον ὑπὸ ἑνὸς οὐδὲν κατορθοῦται.* A comico usurpatum esse alicubi indicari memini.

* CCCLXXII (4, 698) 452

Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ.

Zenobius III 77. *ἐν δὲ — πολεμαρχεῖ: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τῶν διὰ περιπέτειάν τινα τιμῆς ἀξιουμένων.* Suspicabar *κἂν* et *πολεμαρχοῖ.* Sed rectius fortasse apud Macarium Walzii ad Arsen. p. 229 legitur *διχοστασίῃσι.*

* CCCLXXIII (4, 699) 453

Ἤτοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα.

Zenobius IV 17. *Ἤτοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα: τῶν μετὰ Νικίου στρατευσαμένων εἰς Σικελίαν οἱ μὲν ἀπώλοντο οἱ δὲ ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ τοὺς τῶν Σικελιωτῶν παῖδας ἐδίδασκον γράμματα.* Veri simile est haec ex comoedia petita esse brevi post Siciliensem cladem in scenam commissa.

CCCLXXIV (4, 698) 454

Εἰ μὴ δύναιο βοῦν ἔλαυν' ὄνον.

Zenobius III 54. *Εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυν' ὄνον: ἐπὶ τῶν ὃ κατὰ δύναμιν ἔχουσιν πράττειν παρεγγυωμένων.* Coisl. 129 *ἔλαυνε δ' ὄνον.* Post *βοῦν* fortasse addendum *ἐλᾶν.*

CCCLXXV (4, 699) 455

Zenobius III 99. *Ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική: φασὶν ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσει χρωμένων, οἱ ὕστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ κιθαριστρίας καὶ ὀρχηστρίας ἐπεισήγαγον.*

* CCCLXXVI (4, 699) 456

Zenobius IV 59. *Κορυδέως εἰδεχθέστερος: οὗτος ὁ Κορυδεὺς ἐπὶ δυσμορφίᾳ ἐκωμῳδεῖτο, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ὧν ἕνα τὸν Ἀρχέστρατόν φασιν.* Hesychius, *Κορυδεύς: ὄνομα κύριον. οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ δυσμορφίᾳ, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ.*

ἐπέτριβε τοὺς δαιτυμόνας ἐξαλλάττων τὰ ἡδύσματα. ἀλλ' οὐκ ἐνταῦθα Καρίωνος τὸ κακὸν τὸ μέγα, ὅτι μοχθηρὰ ἡ τέχνη αὐτοῦ καὶ ἀλλόκοτος, ἀλλ' ὅτι πονηρὸν ἀνθρώπιον ἦν καὶ οὐκ ἐπὶ τῷ ἔργῳ εἰς τὰς οἰκίας παρερχόμενον, ἀλλ' ἵνα λαλήσῃ καὶ ψιθυρίσῃ καὶ διαβάλῃ καὶ ἐξενέγκῃ οὐχ ὅσα μάγειρον εἰκὸς μαστιγίαν, ὃς δικαίως ἐκρέματο ἂν οὕτω τύχῃ, διὰ τὴν χρηστὴν φιλομάθειαν, ἐν τῇ σπυρίδι. ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπόρρητα τῆς οἰκίας, οὐδ' ὅσα ἀκήκοε μόνον, ἀλλὰ πολλὴ ἡ προσθήκη καὶ ἡ τῶν κακῶν ἐποικοδόμησις. ἀλλ' ὦ μοχθηρὲ καὶ ἀπόπληκτε Καρίων, ἀκήκοας ὅτι ὁ δεῖνα λιβανωτοῖς τοῖς θεοῖς ἔθυσε· λέγε οὖν ὅτι λιβανωτοῦ. μόνον γὰρ τοῦτο ἀκήκοας· καὶ μὴ ὅτι παμμέλανας ταύρους, μηδὲ ὅτι κριοὺς ἐκτομίας. σὺ δὲ καὶ εἴδωλα καταλέγεις, ὅσα ἐκίνησε τὸν Πλούτωνα γοητεύσας· ἔπειτα ἂν μὲν ἀγαθὸν πύθῃ, στεγανὸς εἶ καὶ Ἀρεοπαγίτου σιωπηλότερος· ἐὰν δέ τινος κακοῦ ἐπιλάβῃ, Ἰλιάδα ἐξ αὐτοῦ ποιεῖς καὶ Ὀδύσσειαν, πολλὰ οὔτ' αὐτὸς ἀκούσας οὔτε παρακούσας, ἀλλ' αὐτὸς τεκὼν καὶ αὐτὸς ὑφήνας. In his quod importunus iste coquus κριοὺς ἐκτομίας commemorasse dicitur, haud incommode admoveas Antiphanis Cycl. II 4: αἶξ οὐρανία, κριὸς τομίας, κάπρος ἐκτομίας. Postrema verba ita leniter immutata, αὐτός τε τεκὼν καὐτὸς ὑφήνας, fortasse ipsa etiam ex poeta aliquo assumpta sunt.

* CCCLXXXIV (4, 702) 464

Hesychius, Περισχαδόν: τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα ὡς πτωχὸν καὶ φησίμορφον. ψιάθιον, ἐν ᾧ περιειλοῦσι τὰς ἰσχάδας. Apertum est risisse poetam histrionis, qui Persei partes actitaverat, paupertatem et macilentiam. Pro φησίμορφον enim legendum φθισίμορφον. Sed περισχαδόν expedire non licuit.

* CCCLXXXV (4, 702) 465

Hesychius, Σπερχυλλάδην κέκραγας: ἀγανακτήσας ὑλακτεῖς ἄγαν. παρὰ τὸ σπέρχεσθαι.

CCCLXXXVI (4, 702) 466

Etymol. M. p. 262 13: ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πλέον γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ο εἰς ει δίφθογγον πλεῖν — οὕτω καὶ ὀπὸ τοῦ δέον γίνεται δεῖν, Δεῖν τόδε γενέσθαι.

* CCCLXXXVII (4, 615. 616) 467

Δῆμος ἄστατον κακόν
καὶ θαλάττῃ πάνθ' ὅμοιον ὑπ' ἀνέμου ῥιπίζεται.
καὶ γαληνὸς ἢν τύχῃ, πρὸς πνεῦμα βραχὺ κορύσσεται,
κἂν τις αἰτία γένηται τὸν πολίτην κατέπιεν.

CCCXCIV (5, 122) 474

Πρὸς καππάριον ζῇς δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν.

Plutarchus Symp. p. 668b. *ὁ δὲ τὸ στιχίδιον τοῦτο ποιήσας Πρὸς — ἀνθίαν, τί ποτε βούλεται;*

** CCCXCV (5, 122) 475

Μισθοῦ γὰρ ἀνθρώπων τις ἄνθρωπον φιλεῖ.

Plutarchus de amore prol. p. 495a. *θαυμάζεται γὰρ ἐν τοῖς θεάτροις ὁ εἰπών Μισθοῦ — φιλεῖ κατ' Ἐπίκουρον· ὁ πατὴρ τὸν υἱόν, ἡ μήτηρ τὸ τέκνον, οἱ παῖδες τοὺς τεκόντας.* Videtur Menandri esse.

CCCXCVI 476

Ἄτερος πρὸς τὸν ἕτερον
ὑπαλείφεται τὼ χεῖρέ θ' ὑποκονίεται.

Plutarchus V. Pomp. 53. *ἐπεὶ δ' ἀνεῖλεν ἡ τύχη τὸν ἔφεδρον τοῦ ἀγῶνος, εὐθὺς ἦν εἰπεῖν τὸ κωμικὸν ὡς Ἄτερος πρός κτλ.*

* CCCXCVII 477

Plutarchus V. Pericl. 16. *τὴν δύναμιν αὐτοῦ — κακοήθως παρεμφαίνουσιν οἱ κωμικοί, Πεισιστρατίδας μὲν νέους τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταίρους καλοῦντες, αὐτὸν δ' ἀπομόσαι μὴ τυραννήσειν κελεύοντες, ὡς ἀσυμμέτρου πρὸς δημοκρατίαν καὶ βαρυτέρας περὶ αὐτὸν οὔσης ὑπεροχῆς.*

CCCXCVIII 478

Μεγαρεῖς δὲ φεῦγε πάντας· εἰσὶ γὰρ πικροί.

Anthol. Palat. XI 440 cum lemmate *Πιττακοῦ*, in quo comici poetae nomen latet. Quid enim Pittaco cum Megarensibus? Adde quod eodem loco etiam aliorum comicorum, Menandri Diphili Philisci, versus afferuntur. Ac fortasse *Πιττακοῦ* ex *Φιλίσκου* corruptum.

CCCXCIX (5, 118) 479

Harpocratio p. 27 1. *Ἀποδέκται: ἀρχή τίς ἐστι παρ' Ἀθηναίοις οἱ ἀποδέκται, ἧς πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ κωμικοί.*

** CD (5, 124) 480

Photius p. 383 2. *Παράδεισος. τὸ ἐνεστώς. σημαίνει δὲ οἷον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν. ὁ γὰρ παράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχοντος. καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ τιθέντες τὸν παράδεισον ἐπὶ*

* CDVII 487

Ὀκνεῖς λαλεῖν; οὕτω σφόδρ' εἶ τηθαλλαδοῦς;

Eustathius ad Hom. p. 971 39. Τηθαλλαδοῦς καὶ σκῶμμα εὐηθείας ἔχει, ὡς τῶν ὑπὸ τοιαύταις (τηθαῖς) τεθραμμένων εἰς εὐήθειαν ἐπιδιδόντων διὰ τὸ ἀνημένον τῆς τροφῆς. διὸ καὶ ὁ εἰπὼν ἐρωτηματικῶς τό Ὀκνεῖς —; ὀνειδίζων κέχρηται τῇ λέξει παίζων εἰς — οἷον γραοτρεφῆ. Pro ἀνημένον malim cum H. Stephano ἀνειμένον quam ἀμενηνὸν cum A. Nauckio in Schneidewini Phil. I 2 p. 360.

CDVIII 488

Ἡ δὲ προὐκαλεῖτό με
βαυβᾶν μετ' αὐτῆς.

Eustathius ad Hom. p. 1761 27. λαπίζειν παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ συρίζειν, καὶ βαυβᾶν τὸ κοιμᾶσθαι, οἷον Ἡ δὲ προὐκαλεῖτό με κτλ. Non recte haec Dindorfium Sophocli tribuisse monuit A. Nauckius.

* CDIX (5, 121) 489

Ὦ μόνοι ὦτοι τῶν Ἑλλήνων.

Eustathius ad Hom. p. 1522 56. καὶ ὦτοι δὲ οἱ αὐτοὶ (οἱ εὐήθεις) ἀπὸ ὀρνέου μιμηλοῦ καὶ εὐεξαπατήτου, ὡς ἀλλαχοῦ σαφῶς δηλοῦται. διὸ καὶ ἡ κωμῳδία σκώπτουσα τοὺς Ἀθηναίους Ὦ μόνοι ὦτοι τῶν Ἑλλήνων, ἔφη, λοιδοροῦσα ἐκείνους ὡς ῥᾷον ἀπατωμένους οἷς ἀκούουσι. Respicit Athenaeus IX p. 390 f. ἀνθρωποειδὴς δέ ἐστιν (ὁ ὦτος) τὴν μορφήν, καὶ πάντων μιμητὴς ὅσα ἂν ἄνθρωπος ποιῇ, διόπερ καὶ τοὺς ἐξαπατωμένους ῥᾳδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ κωμικοὶ ὤτους καλοῦσιν. Adde Aelium Dionysium apud Eustath. p. 561 5. Ὦτος: ὄρνεον ὃ περὶ τὰ ὦτα ἔχει πτερύγια. τοῦτο ἐπαινούμενον καὶ ἀντορχούμενον ὥσπερ ὁ νυκτικόραξ ἁλίσκεται, διὸ τοὺς χαύνους καὶ κενοδόξους ὤτους ἐκάλουν.

* CDX (5, 123) 490

Μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος εὐθέως
[μέγ'] ὑπερέβαλλεν ὁ κεραμεὺς Ὑπέρβολος.

Schol. Arist. Equ. 1304. κεραμεὺς δὲ ὁ Ὑπέρβολος. μετὰ δὲ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος εὐθέως ὑπερέβαλεν ὑπὲρ τοῦ Ὑπερβόλου. Correxi Hist. crit. p. 190.

* CDXI (5, 123) 491

Schol. Eurip. Orest. 730. οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκείνη κεῖνον ἐνθάδ' ἤγαγεν] κωμῳδεῖται ὁ στίχος διὰ τὴν ταυτότητα.

INDICES

I. INDEX POETARVM COMICORVM

Alcaeus p. 457.
Alcimenes. V. Hist. cr. p. 101.
Alexander 1163.
Alexis 688.
Amipsias 402.
Amphis 645.
Anaxandrides 574.
Anaxilas 667.
Anaxippus 1112.
* Antheas ap. Athen. X p. 445 b.
* Anthippus 1114.
Antidotus 768.
Antiphanes 491.
Antiphon Corp. Insc. n. 1585. Praeterea v. Hist. cr. p. 314 sqq.
Apollodorus 1108.
Apollodorus Carystius 1101.
Apollodorus Gelous 1100.
Apollophanes 482.
Araros 630.
Arcesilaus ap. Diog. Laert. IV 45.
Archedicus 1098.
Archippus 408.
Aristagoras 427.
Aristomenes 415.
Aristonymus 401.
Aristophanes 240.
Aristophon 675.
Athenio 1165.
* Augeas Suidae. V. Hist. cr. p. 416.
Autocrates 488.
Axionicus 769.

Bato 1134.

Calliades 1066. V. praeterea Hist. crit. p. 449.
Callias 417.
Callicrates 772.
Callippus 1167.
Cantharus 462.
Cephisodorus 484.
Chariclides 1165.
Chionides 3.
* Choerilus. V. Hist. cr. p. 37 sq.
Clearchus 1168.
Crates 78.
Cratinus 7.
Cratinus iunior 684.
Crito 1153.
Crobylus 1163.

Damoxenus 1149.
Demetrius 481.
Demetrius 1154.
Demonicus 1172.
Demophilus. V. infra v. Ὀναγός.
* Demostratus. V. Hist. cr. p. 500. 110.
Dexicrates 1172.
Diocles 463.
Diodorus 775.
Dionysius 777.
Diophantus add. ad 1172.
Dioxippus 1154.
Diphilus 1066.
Dromo 775.

Ecphantides 6.
Ephippus 657.
Epicrates 680.
Epigenes 773.
Epilycus 486.
Epinicus 1137.
Eriphus 782.
* Euages ap. Steph. v. Ὑδρεία.
Euangelus 1173.
Eubulides 784.
Eubulus 594.
Eudoxus 1139.
Euetes ap. Suidam v. Ἐπίχαρμος.
Eunicus 472.
Euphro 1128.
Eupolis 158.
Euthycles 487.
Euxenides ap. Suid. v. Ἐπίχαρμος.

II. INDEX FABVLARVM

ostrati p. 632.
herecratis 87.
trattidis 428. Ἀγαθοὶ
γυρίου ἀφανισμός sec.
V. Hist. crit. p. 224.
Alexidis 688.
Eubuli 594.
phili vel Calliadis 1066.
achonis 1133.
erecratis 87.
Anaxandridis 574.
Anaxilae 667.
Antiphanis 491.
Augeae ap. Suidam v.
.
Menandri 958.
Philemonis 821.
ντες Naevianae fabulae
x graeco dramate trans-
.
Philemonis 821.
Anaxandridis 575.
Eubuli 595.
Ἱππίσκος Alexidis 688.
Antiphanis 492.
ιοιχευόμεναι Alcaei 457.
Alexidis 689.
Apollodori 1108.
Diphili 1066.
Euphronis 1128.
Hegesippi 1124.
Menandri 867.
Philemonis 821.
Aristomenis, Arg. Arist.

Theopompi 441.
νσαι Aristophanis, ea-
ιae Λυσιστράτη, Schol.
389.
νσαι Philippidis 1116.
Antiphanis 492.
Arrarotis 630.
graeci

Ἄδωνις Nicophontis, Arg. Arist. Pluti.
Ἄδωνις Philisci ap. Suidam v. Φιλίσκος.
Ἄδωνις Platonis 357 ibique Add.
Ἀηδόνες Canthari ap. Suidam v. Κάνθαρος.
Ἀθάμας Amphidis 645.
Ἀθάμας Antiphanis 493.
Ἀθηνᾶς γοναί Hermippi 138.
Αἱ ἀφ' ἱερῶν Platonis 358.
Αἶγες Eupolidis 158.
Αἰγεύς Philyllii 472.
Αἰγύπτιοι Antiphanis 493.
Αἰγύπτιοι Timoclis 798.
Αἰγύπτιος Calliae ap. Suidam v. Καλλίας.
Αἴολος Antiphanis 493.
Αἴολος Eriphi 782.
Αἰολοσίκων Aristophanis 240.
Αἰπόλοι Alexandri 1163.
Αἰπόλοι Alexidis 690.
Αἰρησιτείχης Diphili 1067.
Αἰσχρά vel Αἴσχρα Anaxandridis 575.
Αἰσχρά vel Αἴσχρα Euphronis 1129.
Αἰσχρίων Apollodori ap. Suidam v. Ἀπολλόδωρος Γελῷος. Cf. Hist. cr. p. 461.
Αἴσωπος Alexidis 690.
Αἰτωλοί Critonis 1153.
Αἰτωλός vel Αἰτωλοί Batonis 1134.
Αἰτωλός Philemonis 822.
Αἰχμάλωτος Alexidis 690.
Ἀκέστρια Antiphanis 494.
Ἀκκώ Amphidis ap. schol. Plat. p. 353.
Ἀκοντιζομένη Antiphanis 494.
Ἀκοντιζόμενος Dionysii 777.
Ἁλαεῖς Menandri 870.

Ἄπιστος Menandri p. 879.
Ἄπληστος Diphili 1068.
Ἀποβάτης Alexidis 691.
Ἀποβάτης Diphili 1069.
Ἀπόδημοι Theophili 816.
Ἀποδιδοῦσα Euphronis 1130.
Ἀποκαρτεροῦντες Apollodori Car. 1102.
Ἀποκαρτερῶν Antiphanis 498.
Ἀποκαρτερῶν Apollodori Geloi 1101.
Ἀποκαρτερῶν Philemonis 823.
Ἀποκλειομένη Posidippi 1142.
Ἀποκοπτόμενος Alexidis 693.
Ἀποκοτταβίζοντες Amipsiae 402.
Ἀπολείπουσα Apollodori Car. 1101.
Ἀπολείπουσα Apollodori Geloi 1100.
Ἀπολιποῦσα Crobyli 1170.
Ἀπολιποῦσα Diphili 1069.
Ἄπολις Philemonis 823.
Ἀπόλλωνος γοναί Philisci ap. Suidam v. Φιλίσκος.
Ἀργυρίου ἀφανισμός Antiphanis sive Epigenis 499. 773.
Ἀργυρίου ἀφανισμός Philippidis 1118.
Ἀργυρίου ἀφανισμός Strattidis, vid. Ἀγαθοί.
Ἀρεοπαγίτης Demetrii 1154.
Ἄρεως γοναί Polyzeli ap. Eudociam.
Ἀρκάς Antiphanis 498.
Ἁρπαζομένη Antiphanis 499.
Ἁρπαζόμενος s. Ἁρπαζομένη Philemonis 823.
Ἀρρηφόρος ἢ Αὐλητρίς Menandri 880.
Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος γοναί Philisci ap. Suidam.
Ἄρτεμις Ephippi 657.
Ἀρτοπώλιδες Hermippi 139.
Ἀρχίλοχοι Cratini 7.
Ἀρχίλοχος s. Ἀρχίλοχοι Alexidis 693.
Ἀρχιστράτη Antiphanis 499.
Ἄρχων Antiphanis 500.
Ἀσκηταὶ ἢ Ὅμηρος Metagenis 425.
Ἀσκητής Aristomenis 417.
Ἀσκληπιοκλείδης Alexidis 694.
Ἀσκληπιός Antiphanis 500.
Ἀσκληπιός Philetaeri 641.
Ἀσπίς Menandri 882.
Ἀσσύριοι Chionidis ap. Suidam.
Ἀστράτευτοι ἢ Ἀνδρογύναι Eupolidis 163.
*Ἄστυτοι Eubuli 598.
Ἀσωτοδιδάσκαλος Alexidis 694.
Ἄσωτοι Antiphanis 500.
Ἄσωτοι ἢ Ἐπιστολή Euthyclis 487.
Ἄσωτος Timostrati 1184.
Ἀταλάντη Alexidis 695.
Ἀταλάντη Calliae 417.
Ἀταλάντη Euthyclis 487.
Ἀταλάντη Philetaeri 641.
*Ἀταλάντη Philyllii. V. Hist. cr. p. 259.
Ἀταλάντη Strattidis 429.
Ἀτθίς Alexidis 695.
Αὔγη Eubuli 598.
Αὔγη Philyllii 472.
Αὐλητής Anaxilae 667.
Αὐλητής Antiphanis 500.
Αὐλητής Philemonis 824.
Αὐλητρίδες Phoenicidis 1139.
Αὐλητρίς Diodori 775.
Αὐλητρὶς ἢ Δίδυμαι Antiphanis 501.
Αὐλητρίς Menandri 880.
Αὐλοί Philippidis 1118.
Αὖραι Metagenis 424.
Αὐτόλυκος Eupolidis 164.
Αὐτόμολοι Pherecratis 90.
Αὐτὸν πενθῶν Damoxeni 1149.
Αὐτὸν πενθῶν Menandri 883.
Αὐτὸν τιμωρούμενος Menandri 896.
Αὐτοῦ ἐρῶν Antiphanis 501.

Γλαῦκος Antiphanis p. 509.
Γλαῦκος Eubuli 600.
Γλαύκωμα Naevianae fabulae titulus ex graeco dramate expressae.
Γόητες Aristomenis 416.
Γοργόνες Heniochi 784.
Γόργυθος Antiphanis 510.
Γρᾶες Pherecratis 92.
Γραμματειδιοποιός Apollodori Car. 1102.
Γραμματειδιοποιός Apollodori Geloi 1100.
**Γραφεῖς* rectius *Γρᾶες* Pherecratis 93.
Γραφή Alexidis 698.
Γρῦπες Platonis 359.
Γυμναστικός Naevianae fabulae titulus ex graeco quodam dramate expressae.
Γυναικοκρατία Alexidis 698.
Γυναικοκρατία Amphidis 646.
Γυναικομανία Amphidis 646.

Δαίδαλος Aristophanis 266.
Δαίδαλος Eubuli an Philippi 600.
Δαίδαλος Platonis 359.
Δαιταλῆς Aristophanis 268.
Δακτύλιος Alexidis 698.
Δακτύλιος Amphidis 647.
Δακτύλιος Menandri 887.
Δακτύλιος Timoclis 799.
Δαλίς Apollophanis 482.
Δανάη Apollophanis ap. Suidam.
Δανάη Sannyrionis 480.
Δαναΐδες Aristophanis 276.
Δαναΐδες Diphili 1071.
Δάρδανος Menandri 887.
Δεισιδαίμων Menandri 888.
Δεξαμενός Timoclis 806.
Δεξιδημίδης vel *Δεξιμήδης* Amphidis 647.
Δευκαλίων Antiphanis 510.
Δευκαλίων Eubuli 601.
Δευκαλίων Ophelionis ap. Suidam.
Δευσοποιός Apollodori ap. Suidam.
**Δηλία* Antiphanis 510.
Δηλία Sophili ap. Suidam.
Δηλιάδες Cratini 11.
Δήλιος Philostephani 1181.
Δῆλος sive potius *Δήλιος* Timoclis 799.
Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος Alexidis 699.
Δημιουργός Menandri 889.
Δῆμοι Eupolidis 172.
Δημοποίητος Demostrati an Timostrati 1184.
Δημοσάτυροι Timoclis 799.
Δημιόται Hermippi 140.
Δημιόται Posidippi 1142.
Δημοτυνδάρεως Polyzeli 477.
Διάβολος Apollodori Car. 1103.
Διάβολος Nicostrati 634.
Διαδικαζόμενοι Dioxippi ap. Suidam.
Διαθῆκαι Laonis 1173.
**Διαιτῶν* Eupolidis 182.
Διαλλαγαί Aristophanis s. *Λυσιστράτη*. Schol. Lys. Rav. v. 1114.
Διαμαρτάνουσα s. *Διαμαρτάνων* Apollodori 1108.
Διαμαρτάνουσα Diphili 1071.
Διαμαρτάνων Apollodori 1108.
Διαμαρτάνων Archedici 1098.
Διαπλέουσαι Alexidis 700.
**Διάς* Eupolidis 182.
Διδασκαλίαι Cratini 13.
Δίδυμαι Antiphanis 501.
Δίδυμαι Menandri 890.
Δίδυμοι Alexidis 701.
Δίδυμοι Anaxandridis 576.
Δίδυμοι Antiphanis 510.
Δίδυμοι Euphronis 1130.
Δίδυμοι Xenarchi 811.
Δίδυμοι ἢ Πύραυνος Aristophontis 676.
Διθύραμβος Amphidis 647.
Δικασταί Thugenidis 1183.

Ἔμπορος Philemonis p. 825.
Ἐναγίζοντες vel Ἐναγίσματα Diphili 1074.
Ἐνδυμίων Alcaei 458.
Ἐννέα (Ἐνναία) Apollodori Car. 1105.
Ἐξ ᾅδου ἀνιών Nicophontis 256.
Ἐξ αὐτοῦ ἑστώς Caecilianae fabulae titulus, si recte Spengelius ita latinum *Exhautuhestos* interpretatus est.
Ἐξοικιζόμενος Philemonis 825.
Ἑορταί s. potius Τόλμαι Cratetis 85.
Ἑορταί Platonis 361.
Ἐπαγγελλόμενος Menandri 898.
Ἐπιδαύριος Alexidis 705.
Ἐπιδαύριος Antiphanis 514.
Ἐπίδαυρος sive potius Ἐπιδαύριος Theophili 816.
*Ἐπιδικαζομένη Apollodori Car. V. Hist. cr. p. 464 sq.
Ἐπιδικαζόμενος Anaxippi 1114.
Ἐπιδικαζόμενος Apollodori Car. 1105.
Ἐπιδικαζόμενος Diphili 1075.
Ἐπιδικαζόμενος Philemonis 825.
Ἐπίκληρος Alexidis 706.
Ἐπίκληρος Antiphanis 514.
Ἐπίκληρος Diodori 776.
Ἐπίκληρος Diphili 1076.
Ἐπίκληρος Heniochi ap. Suidam.
Ἐπίκληρος Menandri 898.
Ἐπιλήσμων ἢ Θάλαττα Pherecratis 96.
Ἐπίσταθμος Posidippi 1143.
Ἐπιστολαί Timoclis 802.
Ἐπιστολή Alexidis 706.
Ἐπιστολή Euthyclis 487.
Ἐπιστολή Machonis 1133.
Ἐπιτρέποντες Menandri 900.
Ἐπιτροπεύς Diphili 1075.
Ἐπίτροπος Alexidis 707.
Ἐπιχαιρέκακος Timoclis 802.
Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας Alexidis 707.
Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας Amphidis 648.
Ἑρετρικός Alexidis 707.
Ἐρεχθεύς. Commemoratur in fragm. didasc. apud Boeckh. Corp. Inscr. I no. 230. Auctoris nomen excidit.
Ἔριθοι Alexidis 707.
Ἔριθοι Amphidis 648.
Ἑρμαφρόδιτος Posidippi 1143.
Ἑρμιονεύς Menecratis ap. Suidam.
Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναί Philisci ap. Suidam.
Ἔρωτες Myrtili ap. Suidam.
Ἑταίρα Turpilianae fabulae titulus ex graeco dramate expressae.
Εὐανδρία Anaxilae 668.
Εὐεργέται Batonis 1135.
Εὐθύδικος Antiphanis 514.
*Εὐμενίδες Cratini 20.
Εὐνεῖδαι Cratini 19.
Εὐνοῦχος Menandri 903.
Εὐνοῦχος ἢ Στρατιώτης Diphili 1067.
Εὐξενίδης *Apollodori. V. Hist. crit. p. 468.
Εὔπλοια Antiphanis 515.
Εὔριπος Philemonis 825.
Εὐρώπη Eubuli 603.
Εὐρώπη Hermippi 141.
Εὐρώπη Platonis 364.
Εὐσεβεῖς Anaxandridis 577.
Ἐφεδρῖται s. Ἐφεδρίζοντες Philemonis 826.
Ἐφεσία Antiphanis 515.
Ἐφεσία Posidippi 1143.
Ἐφέσιος Menandri 904.
*Ἔφηβοι rectius Συνέφηβοι Apollodori. V. Hist. cr. p. 467.
Ἔφηβοι Ephippi 660.
Ἔφηβοι s. Ἔφηβος Philemonis 826.
Ἐφιάλτης Phrynichi 228.

Ζακύνθιος Antiphanis 516.
Ζεὺς κακούμενος Platonis 365.

Θυρωρός Philemonis p. 827.
* Θωρύκιον Heniochi. Vide Θορίκιοι.

Ἰάλεμος Amphidis 649.
Ἰάλεμος Ophelionis 687.
Ἴασις sive potius Ἰάσων Alexidis 709.
Ἰάσων * Antiphanis. Vide Hist. crit. p. 316.
Ἰατρός Antiphanis 517.
Ἰατρός Aristophontis 676.
Ἰατρός Philemonis 827.
Ἰατρός Theophili 816.
Ἰδαῖοι Cratini 18.
Ἱέρεια Apollodori Car. 1106.
Ἱέρεια Menandri 914.
Ἱερὸς γάμος Alcaei 459.
Ἱεροφάντης Nicostrati 635.
Ἰκάριοι Σάτυροι Timoclis 804.
Ἱματιόπωλις Apollodori Car. 1107.
Ἴμβριοι Menandri 915.
* Ἰνώ Sannyrionis ap. Eudociam.
Ἰξίων Eubuli 603.
Ἰπνὸς ἢ Παννυχίς Pherecratis 97.
Ἱππεῖς Antiphanis 518.
Ἱππεύς Alexidis 710.
Ἱππῆς Aristophanis.
Ἱππίσκος Alexidis 688.
Ἱπποκόμος Menandri 915.
Ἵππος sive potius Ἱππεύς Alexidis 710.
Ἱπποτρόφος Mnesimachi 788.
Ἰσθμιονίκης Mnesimachi 791.
Ἰσοστάσιον Alexidis 710.
Ἱστοριογράφος Dioxippi 1155.
* Ἱστός Pherecratis rectius Ἰπνός 98.
Ἰφιγέρων Strattidis 430, vel Apollophanis 482.
Ἰχθῦς Archippi 409.
* Ἰώ Anaxilae 674.
Ἰώ Platonis 367.
Ἰώ Sannyrionis 481.
Ἴων Eubuli 604.
Καινεύς Antiphanis 518.
Καινεύς Ararotis 630.
Καλαθηφόροι Eubuli 604.
Καλάσιρις Alexidis 712.
Κάλλαισχρος Ophelionis 687.
Κάλλαισχρος Theopompi 445.
Καλλιππίδης Strattidis 430.
Καλλιστώ Alcaei 459.
* Καλλιστώ Amphidis 655.
Καλλωνίδης Aristophontis 676.
Καλυψώ Anaxilae 668.
Καμπυλίων Ararotis 630.
Καμπυλίων Eubuli 605.
Κανηφόρος Anaxandridis 579.
Κανηφόρος Menandri 916.
Καπηλίδες Theopompi 445.
Κᾶρες Antiphanis 519.
Καρίνη Antiphanis 519.
Καρίνη Menandri 917.
Καρχηδόνιος Menandri 917.
Κατακολλώμενος Eubuli 606.
Καταχῆναι * Lysippi in marm. didasc. C. I. n. 229. Cf. Hist. crit. p. 216; aliter Boeckh. I p. 351 sq.
Καταψευδόμενος Alexidis 712.
Καταψευδόμενος Menandri 918.
Καταψευδόμενος Philemonis 828.
Καταψευδόμενος Sosipatri 1126.
* Κατεσθίων Amipsiae 403.
Καύνιοι Alexidis 712.
Καύνιοι Timoclis 805.
Κεκρύφαλος Menandri 919.
Κένταυροι Apollophanis ap. Suid.
Κένταυρος Aristophanis 280.
Κένταυρος Lyncei 1097.
Κένταυρος Nicocharis 466.
Κένταυρος Ophelionis ap. Suidam.
Κένταυρος Theogneti ap. Suidam.
Κένταυρος ἢ Δεξαμενός Timoclis 806.
Κεραυνός vel Κεραυνούμενος Anaxippi 1115.
Κέρκιος vel Κερκυών Anaxandridis 579.

Κύκλωψ Antiphanis p. 524.
Κύκνος Alexidis 718.
Κύκνος Eubuli 616.
Κυνάριον Timothei 798.
Κυνηγέται Anaxandridis 579.
Κυνηγίς vel Κυναγίς Philetaeri 542.
Κύπριος Alexidis 718.
* Κύπρις Alexidis 718.
Κώδων Posidippi 1143.
* Κωδωνιασταί Philippi. V. Hist. cr. p. 340.
Κώκαλος Aristophanis 294.
Κωμασταί Amipsiae, Arg. Ar. Av.
Κωμασταί Eubulidis 784.
* Κωμασταί Philippi. Vide Hist. cr. p. 341.
Κωμασταί Phrynichi 230.
Κωμῳδοτραγῳδία Alcaei 459.
Κωμῳδοτραγῳδία Anaxandridis 579.
Κωνειαζόμεναι Menandri 924.
* Κωνειασταί Philippi. V. Hist. cr. p. 341.
Κωραλίσκος Epilyci 486.
Κώρυκος Antiphanis 526.

Λάιος Platonis 368.
Λάκαινα Apollodori 1109.
Λακκιάδαι Philippidis 1119.
Λάκωνες Gratini 23.
Λάκωνες Eupolidis 190.
Λάκωνες Nicocharis 467.
Λάκωνες ἢ Λήδα Eubuli 609.
Λάκωνες ἢ Ποιηταί Platonis 369.
Λάμια Cratetis 82.
Λαμπαδηφόροι Philetaeri 643.
Λαμπάς Alexidis 719.
Λαμπάς Antiphanis 527.
Λάμπων Antiphanis 527.
Λέβης Alexidis 719.
Λεπτινίσκος Antiphanis 527.
Λευκαδία Menandri 926.
Λευκαδία ἢ Δραπέται Alexidis 722.
Λευκάδιος Antiphanis 528.
Λευκάς sive Λευκαδία Amphidis 650.
Λεύκη Alexidis 722.
Λεωνίδης Antiphanis 528.
Λήδα Eubuli 609.
Λήδα Sophili ap. Suidam.
Λήθη Timoclis 806.
Λημνία Alexidis 722.
Λήμνιαι Antiphanis 528.
Λήμνιαι Aristophanis 296.
Λήμνιαι Diphili 1080.
Λήμνιαι Nicocharis 467.
Λημνομέδα Strattidis 432.
Λῆροι Pherecratis 106.
* Λιμός sive potius Λίνος Dionysii, satyricum drama Dionysii tragici. Vide add. vol. V p. 94 coll. III p. 353.
Λινδία Turpilianae fabulae titulus ex graeco dramate conversae.
Λίνος Alexidis 723.
* Λίνος Dionysii. V. Λιμός.
Λοκρίδες Anaxandridis 579.
Λοκρίδες Posidippi 1143.
Λοκροί Alexidis 723.
Λοκροί Menandri 927.
Λουτροποιός al. Λυροποιός Anaxilae 669.
Λυδοί Magnetis 6.
Λυδός Antiphanis 529.
Λυκίσκος Alexidis 724.
Λυκοῦργος Anaxandridis 579.
Λύκων Antiphanis 529.
Λυροποιός Anaxilae 669.
Λυσιστράτη Aristophanis.

Μάγειροι Anaxilae 670.
Μάγειρος Nicostrati 636.
Μαινόμενος Diodori, C. I. n. 231.
Μαινόμενος Diphili 1080.
Μακεδόνες ἢ Κινησίας f. Παυσανίας Strattidis 433.
Μακεδόνες ἢ Παυσανίας Strattidis 432.

Μυρμηκάνθρωποι Pherecratis p. 110.
Μύρμηκες Canthari ap. Suidam.
Μύρμηκες Platonis ap. Suidam.
Μύρμηξ Posidippi 1144.
* *Μυρμιδόνες* Philemonis 829.
Μυρμιδόνες Strattidis 434.
* *Μυροποιός* (*Λυροποιός*) Anaxilae. Vide Hist. cr. p. 408.
Μυσοί Eubuli 610.
Μύσται Phrynichi 234.
Μύστις Antiphanis 534.
Μύστις Philemonis 829.

Ναννίον Eubuli an Philippi 611.
Ναυαγός (sive *Διὸς ναυαγός*) Aristophanis 299, sive Archippi secundum Vit. Aristoph. p. 545.
Ναυαγός Ephippi 662.
Ναύκληροι Nausicratis 1174.
Ναύκληρος Eudoxi 1139.
Ναύκληρος Menandri 935.
Ναυμαχία Nicomachi 1180.
Ναυσικάα Eubuli 611.
Ναυσικάα Philyllii 473.
Νέαιρα Philemonis 829.
Νέαιρα Timoclis 807.
Νεανίσκοι Antiphanis 535.
Νεκρός Diodori. C. Insc. n. 231.
Νεμέα Theopompi 447.
Νέμεσις Cratini 27.
Νεμόμενοι Philemonis 830.
Νεοπτόλεμος Theophili 817.
Νεοττίς Anaxilae 670.
Νεοττίς Antiphanis 535.
Νεοττίς Eubuli 611.
Νεφέλαι ά Aristophanis 299.
Νηρεύς Anaxandridis 580.
Νηρεύς Anaxilae 672.
Νηρηίδες Anaxandridis 581.
Νῆσοι Aristophanis 300, Archippi secundum Vit. Arist. p. 545.
Νῆσοι Platonis 360.
Νῖκαι Platonis 372.
Νίοβος Aristophanis 281, Archippi secundum Vitam Aristophanis p. 545.
Νίπτρα Polyzeli ap. Suidam.
Νόθος Philemonis 830.
Νόμοι Cratini 30.
Νομοθέτης Menandri 936.
Νουμηνίαι Eupolidis 194.
Νύμφαι Alexidis 753.
Νύξ Philemonis 830.
Νὺξ μακρά Platonis 373.

Ξάντριαι ἢ Κέρκωπες Platonis 373.
Ξενίζων Heracliti s. potius Heraclidis 787.
Ξενολόγος Menandri 936.
Ξοῦθος Eubuli 612.

Ὀβελιαφόροι Ephippi 663.
Ὀβολοστάτης Caecilii Statii fabula ex graeco dramate conversa.
Ὄβριμος Antiphanis 536.
Ὀδυσσεύς Amphidis 650.
Ὀδυσσεύς Anaxandridis 581.
Ὀδυσσεύς Theopompi 448.
Ὀδυσσεὺς ἀπονιπτόμενος Alexidis 728.
Ὀδυσσεὺς ἢ Πανόπται Eubuli 612.
Ὀδυσσεὺς ὑφαίνων Alexidis 728.
Ὀδυσσῆς Cratini 32.
Οἰδίπους Eubuli 612.
Οἰνόμαος ἢ Πέλοψ Antiphanis 537.
Οἰνόμαος ἢ Πέλοψ Eubuli 612.
* *Οἶνος* (rectius *Ὕπνος*) Alexidis 751.
Οἰνοπίων Nicostrati 636.
Οἰνοπίων Philetaeri 643.
Οἰωνιστής Antiphanis 888.
Ὀλβία Eubuli 613.
Ὀλκάδες Aristophanis 302.
* *Ὀλοφυρμοί* pro *Ὑλοφόροι* Aristomenis olim erat in Didascalia Ar. Eqq.

Πανηγυρισταί Batonis ap. Suid. v. *Πλάτων* et *Βάτων*. Cfr. Hist. cr. p. 166. 480.
Πανηγυρισταί Diodori ap. Suid.
Παννυχίς * Callippi p. 1167.
Παννυχίς Eubuli 615.
Παννυχίς Hipparchi 1097.
Παννυχίς Pherecratis 97.
Παννυχὶς ἢ Ἔριθοι Alexidis 733.
Πανόπται Cratini 35.
Πανόπται Eubuli 612.
Πανὸς γοναί Ararotis 631.
Πανὸς γοναί Philisci ap. Suidam.
Πανταλέων Theopompi 450.
Παραδιδομένη Euphronis 1131.
Παρακαταθήκη Aristophontis 677.
Παρακαταθήκη Menandri 940.
Παρακαταθήκη Sophili 794.
Παρακαταθήκη Sosicratis 1182.
Παρακαταθήκη Timostrati 1184.
Παρακαταθήκη Timothei apud Suidam.
Παραλογιζόμενοι Apollodori 1110.
Παραλυτρούμενος Sotadis 797.
Παράσιτος Alexidis 735.
Παράσιτος Antiphanis 540.
Παράσιτος Diphili 1081.
Παρατηροῦσα Turpilii fabula ex graeco conversa.
Παρεισιών Philemonis 831.
Παρεκδιδομένη Antiphanis 541.
* *Παρθενίδιον* Ararotis ap. Suid. V. Hist. cr. p. 344.
Παρμενίσκος Eubuli 615.
Παροιμιαζόμενος sive *Παροιμίαι* Antiphanis 542.
* *Πάροινος* sive potius *Πύραυνος* Alexidis. V. Hist. cr. p. 394.
Πασιφάη Alcaei 460.
Πατριῶται Nicostrati 637.
Πανσανίας Strattidis 432.
Πεδῆται Calliae 419. Cratetis apud Suidam s. v. *Κράτης*.
Πεζονίκη Alexidis 736.
Πειρίθους Aristophontis 677.
* *Πείσανδρος* s. potius *Πάνδαρος* Anaxandridis 583.
Πείσανδρος Platonis 374.
Πελαργοί Aristophanis 307.
Πελιάδες Diphili 1083.
Πέλοψ Antiphanis 537.
Πέλοψ Eubuli 612.
Πέλοψ Nicocharis apud Suidam. Cf. Hist. cr. p. 253.
Πελταστής Ephippi 664.
Πελταστής Eriphi 664. 783.
Πένταθλος Xenarchi 812.
Περιάλγης Platonis 376.
Περικειρομένη Menandri 941.
Περινθία Menandri 943.
Πέρσαι Pherecratis 112.
Πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι Chionidis ap. Suidam.
Περσίς Nausicratis 1175.
Πετάλη Pherecratis 114.
Πηνελόπη Theopompi 450.
Πιθραύστης (rectius *Τιθραύστης*) Diphili 1087.
* *Πιτακίς* rectius *Τιτακίδης* Magnetis 6.
Πιττοκοπούμενος Philemonis 832.
Πλαγγών Eubuli 615.
Πλάνος Amphidis 651.
Πλάτων Aristophontis 677.
Πλινθοφόρος Diphili 1083.
Πλόκιον Menandri 944.
Πλούσιοι Anaxilae 672.
Πλούσιοι Antiphanis 542.
Πλοῦτοι Cratini 37.
Πλοῦτος Archippi 412.
Πλοῦτος ά Aristophanis 308.
Πλοῦτος Nicostrati 637.
Πλύντριαι ἢ Ναυσικάα Philyllii 473.
Ποάστρια vel *Ποάστριαι* Magnetis 6.
Ποάστριαι Phrynichi 234.
Ποίησις Antiphanis 543.
Ποίησις Aristophanis 309, Archippi secundum Vit. Arist. p. 543.

Σαπφώ Amipsiae p. 405.
Σαπφώ Amphidis 652.
Σαπφώ Antiphanis 546.
Σαπφώ Diphili 1084.
Σαπφώ Ephippi 665.
Σαπφώ Timoclis 809.
Σαρδανάπαλλος Sannyrionis ap. Eudociam.
Σάρδιος Philemonis 834.
Σατυρίας Anaxandridis 587.
Σάτυροι Cratini 45.
Σάτυροι Ecphantidis 6.
Σάτυροι Ophelionis ap. Suidam.
Σάτυροι Phrynichi 235.
Σάτυροι Timoclis 804.
Σειρῆνες Nicophontis 469.
Σειρῆνες Theopompi 451.
Σεμέλη Eubuli 617.
Σερίφιοι Cratini 45.
Σιδηροῖ. Fragmentum didascalicum apud Boeckhium Corp. Inscr. I no. 229 . . . ἐροις σιδηροῖς ἐπὶ Πυ(θοδώρου). "σιδηροῖς epitheton est vocis praecedentis, ex qua superest ἐροις. Fabulae nomen erat. Pythodorus archon Ol. 87 1." Boeckh.
Σικελία vel Σικελοί Demetrii 481.
Σικελικός Diphili 1085.
Σικελικός Philemonis 835.
Σικυώνιος Alexidis 741.
Σικυώνιος Menandri 952.
Σίσυφος Apollodori Geloi apud Suidam.
Σκείρων Alexidis 741.
Σκευαί Platonis 380.
Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι Aristophanis 312.
Σκλήριαι sive Σκληρίας Antiphanis 547.
Σκύθαι Xenarchi 815.
Σκύθαι ἢ Ταῦροι Antiphanis, eadem quibusdam locis Σκύθης vocata, 547.
Σοφισταί Platonis 381.
Σπονδοφόρος Alexidis 742.
Σταλαγμός Naevianae fabulae titulus ex graeco dramate expressae.
Στερροί Teleclidis 134.
Στεφανοπώλιδες Eubuli 618.
Στιγματίας Naevianae fabulae titulus ex graeco dramate translatae.
Στρατιῶται Hermippi 147.
Στρατιῶται Menandri 953.
Στρατιώτης Alexidis 742.
Στρατιώτης Diphili 1067.
Στρατιώτης Philemonis 837.
Στρατιώτης Xenarchi 815.
Στρατιώτης ἢ Τύχων Antiphanis 548.
Στρατιώτιδες Theopompi 451.
Σύμβολον Caecilii Statii fabula ex graeco dramate expressa.
Συμμαχία Platonis 383. Canthari 462.
Συμπλέουσαι Philippidis 1120.
Συναποθνήσκοντες Alexidis 742.
Συναποθνήσκοντες Diphili a Plauto in Commorientibus expressa, Prol. Ter. Ad.
Συναποθνήσκοντες Philemonis 838.
Συναριστῶσαι Menandri 953.
Συνεκπλέουσαι Philippidis, eadem quae Συμπλέουσαι 1120.
Συνεξαπατῶν Batonis 1136.
* Συνεργικά sive potius Συνεργοί vel Συνέριθοι Timoclis 809.
Συνερῶσα Menandri 954.
Συνέφηβοι Apollodori 1110.
Συνέφηβοι Euphronis 1131.
Συνέφηβοι Menandri 954.
Συνέφηβος Philemonis 838.
Συντρέχοντες Alexidis 743.
Συντρέχοντες Sophili 795.
Σύντροφοι Alexidis 744.
Σύντροφοι Damoxeni 1149.
Σύντροφοι Diphili 1085.

Ὕπνος Alexidis p. 750.
Ὕπνος Antiphanis 553.
Ὕπνος Xenarchi 815.
Ὑποβαλλόμεναι Epinici 1138.
Ὑποβολιμαῖος Alexidis 751.
Ὑποβολιμαῖος Cratini iun. 686.
Ὑποβολιμαῖος Eudoxi 1139.
Ὑποβολιμαῖος Philemonis 838.
Ὑποβολιμαῖος ἢ Ἄγροικος Menandri 958.
Ὑς Cephisodori 485.
Ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοι Dexicratis 1172.

Φαιδρίας Alexidis 752.
Φαῖδρος Alexidis 751.
* Φαῖδρος Platonis, rectius Φάων, 390.
Φαίδων ἢ Φαιδρίας Alexidis 752.
Φᾶνιον Menandri 961.
Φαρμακόμαντις Anaxandridis 588.
Φαρμακοπώλης Alexidis 714.
Φαρμακοπώλης Mnesilochi sive potius Mnesimachi 792.
Φάσμα Menandri 962.
Φάσμα Philemonis 838.
Φάσμα ἢ Φιλάργυρος Theogneti 1159.
Φάων Antiphanis 553.
Φάων Platonis 387.
Φιαληφόρος Anaxandridis 589.
Φιλάδελφοι Amphidis 652.
Φιλάδελφοι ἢ Ἀποκαρτερῶν Apollodori Geloi 1101.
Φιλάδελφοι Menandri 963.
Φιλάδελφοι Philippidis 1120.
Φιλάδελφοι Sosicratis 1182.
Φιλάδελφος vel Φιλάδελφοι Diphili 1088.
Φιλαθήναιος Alexidis 752.
Φιλαθήναιος Philippidis 1120.
Φιλάργυροι Philisci 793.
Φιλάργυρος Cratetis ap. Suidam.
Φιλάργυρος Dioxippi 1155.
Φιλάργυρος Philippidis 1120.
Φιλάργυρος Theogneti 1159.
Φίλαρχος Philippidis 1121.
Φίλαυλος Philetaeri 644.
Φίλαυλος Theophili 818.
Φιλέμπορος Naevianae fabulae titulus ex graeco dramate translatae.
Φιλέταιροι Hegesippi 1125.
Φιλέταιρος Alexidis 699.
Φιλέταιρος Amphidis 653.
Φιλέταιρος Antiphanis 553.
Φιλέταιρος Heniochi ap. Suidam.
Φιλέταιρος Philonidis ap. Suid.
Φιλευριπίδης Axionici 770.
Φιλευριπίδης Philippidis vel Philippi 1121.
Φιλίνη Hegemonis 421.
Φίλιννα Axionici 771.
Φίλιππος Mnesimachi 792.
Φιλίσκος Alexidis 753.
Φιλίσκος Antiphanis 553.
Φιλοδεσπότης Timostrati 1184.
Φιλοδέσποτος Theogneti 1159.
Φιλοδικαστής Timoclis 809.
Φιλοθήβαιος Antiphanis 554.
Φιλοθύτης Metagenis 426.
Φίλοι Eupolidis 204.
Φιλόκαλος ἢ Νύμφαι Alexidis 753.
Φιλοκτήτης Antiphanis 555.
Φιλοκτήτης Strattidis 436.
Φιλολάκων Stephani 1156.
Φιλομήτωρ Antiphanis 555.
Φιλοπάτωρ Antiphanis 556.
Φιλοπάτωρ Posidippi 1145.
Φιλοπράγμων Critonis 1153.
Φιλόσοφοι Philemonis 839.
Φιλοτραγῳδός Alexidis 753.
Φιλοῦσα Alexidis 753.
Φιλύρα Ephippi 665.
Φιλωνίδης Aristophontis 677.
Φιλῶτις Antiphanis 556.
Φινεύς Theopompi 452.
Φοινικίδης vel Φοῖνιξ Stratonis 1156.

C1C